Предговор

Шеста част от поредицата ни описва най-трудния период от историята на клуба в цялото негово съществуване. Тя обхваща 14 години (от 1986 до 2000 г.), от които само три в „А“ РФГ, като в два от сезоните в елита отборът играе ролята на пълен аутсайдер и на практика е отпаднал от групата още през зимната пауза. Периодът съвпада и с т. нар. Преход, през който България се откъсва от тоталитарното си минало и започва да търси своя път към демократично общество и пазарна икономика. Във футбола, и по-специално за ФК „Черно море“, това означава постепенен край на държавната издръжка под формата на спонсориране от различни държавни фирми. Последното управление с „председател на обществени начала“ е това на генералния директор на Параходство БМФ Димитър Мавров. След неговото оттегляне през 1992 г. клубът на практика е оставен да се справя сам в джунглата на Прехода. Трудностите са много и понякога непреодолими, в което ще се убеди първият футболен президент на клуба Атанас Т. Атанасов – управител на р-т „Орбита“ (да не се бърка със съименника му Кеби). Опитът му да въведе условия на свободна стопанска дейност, чрез която клубът да се финансира, среща съпротива от мислещи по старому фигури, свикнали да извличат лични ползи на гърба на клуба. Основният проблем се оказва изискването за прозрачност във финансовата дейност, за да могат да се привлекат потенциални инвеститори. Идеите за управление ги има, но са трудно изпълними. В следващите години на президентското кресло се изреждат редица кредитни милионери, авантюристи и опортюнисти, повечето без никакъв опит или привързаност към спорта, но съзрели удобен момент да придобият публичност или да направят някаква печалба. Това е особено видно при управлението на фирмата „Граф Монте Кристо“, чийто президент посяга на най-големия капитал на клуба – футболистите. Най-конвертируемите играчи са разпродадени с частни сделки, постъпленията от които влизат в банковите сметки на фирмата му, а не в клуба. При управлението на Атанас Атанасов – Кеби се появява известна финансова стабилност покрай бизнес отношенията му с Христо Порточанов и „Нефтохим“, но както самият Кеби се изрази: „Доларът достигна 3000 лева, „Нефтохим“ беше купен от „Лукойл“ и бизнесът с горивата замря. След това избрахме Георгиев с „Граф Монте Кристо“ за президент, защото направи щедри обещания, но трябваше бързо да го разкараме и избрахме Красен Кралев.“

Годините на безпаричие и празни обещания действат пагубно на психиката на футболистите, от което страда представянето на отбора. Играчите са обзети от бездушие и апатия, липсват високи цели, задоволяват се с „живуркане“ в средата на таблицата на „Б“ група. Бойкотите на тренировъчния процес, поради неизплатени премии и трансферни суми са постоянно явление. Често групата за даден двубой се събира в последния момент и в нея попадат неподготвени юноши, които обаче в крайна сметка се оказват истинските спасители на клуба от изчезване, защото при неявяване за мачове следват санкции, най-тежката от които е изваждане от групата. Благодарение на усилията на екипа на Тодор Марев, работел за без пари и влагал лични средства, както и на всички млади футболисти от ДЮШ, милеещи за клуба, „моряците“ запазват статута си през 1998 г., въпреки няколкото унизителни поражения. Това отличава традиционните клубове като „Черно море“ от т. нар. клубове „еднодневки“, в които футболисти от най-различни краища са изсипани в един отбор с обещания за много пари, а когато средствата свършат се разотиват и клубът прекратява съществуването си. Доказателството, че в „Черно море“ се намират хора, които работят просто за идеята клуба да го има е единствената оптимистична нота в тези трудни години. И разбира се вярата, че един ден ще се намери спасителната формула, която ще върне славата на отбора.

Когато е избран за президент Красен Кралев, макар тогава едва 30-годишен, идва с нови идеи за управление и превръща клуба в акционерно дружество. Сблъсква се обаче с един проблем – навикналите на безпаричие и президентски залъгвания футболисти продават мачове зад гърба му. Отборът се свлича на предпоследното място в „Б“ група и съответно

акциите се обезценяват. Никой не иска да купува акции на губещо предприятие, в каквото се е превърнал ПФК „Черно море“ АД. Кралев се ориентира в обстановката и намира печелившото решение, което спасява клуба от изпадане и загуба на професионалния статут. През тези години, за добро или лошо, борците управляват спорта. Кралев урежда бърза среща с Георги Илиев, който няма нищо против да поеме издръжката на клуба, в замяна на което да разшири бизнес империята си и на варненска територия. С идването на „VAI holding“ през януари 1999 г. започва възходът на ПФК „Черно море“. За да бъде изпълнена целта Георги Илиев, който е благодетел и на „Велбъжд“, изпраща във Варна редица добри футболисти, свързани със силно представящия се в „А“ група отбор от Кюстендил. Така, след 6-годишно присъствие в „Б“ група, на 9.6.2000 г. на стадион „Дянко Стефанов“ в Разград „Черно море“ си осигурява завръщането в „А“ ПФГ, където е без прекъсване и до ден-днешен, 25 години по-късно.

Постепенното отваряне на границите през 90-те години довежда и до инфлукс на чуждестранни футболисти в България, като все пак в „Черно море“ те са в доста ограничено количество. През последното десетилетие на XX век за „моряците“ играят само трима иностранци. Първият чужденец, пристигнал в отбора след Втората световна война, е косовският (тогава югославски) гражданин Мехмет Курда, който дебютира в „А“ РФГ през сезон 1993-94. Бразилия регистрира своето дебютно присъствие в тима чрез Жетулио Ферейра – Тулио (преотстъпен от „Славия“ Сф) през есента на 1998 г., а 33-годишният сърбин Гойко Тривич записва един мач през май 2000 г., след като е изкарал преди това проби във „Велбъжд“ Кюстендил. От постове във Фейсбук и Уикипедия разбираме, че Гойко е починал скоро след престоя си в „Черно море“, но засега не можем да намерим повече информация.

Благодарим на всички бивши футболисти и деятели, които споделиха своите истории и снимки с нас. Те са записани, както са ни представени от тях. Възможно е да има някои малки неточности, въпреки че се опитахме да сверим възможно най-много факти, тъй като паметта понякога изневерява и някои събития се бъркат във времето. На тези, които обещаха да ни съдействат, но се скриха и не си вдигаха телефоните при нашите обаждания също благодарим, защото също са част от историята на клуба. Те са описани като разказ от трето лице, както и тези, които не успяхме да открием. Информация за тях събрахме от пресата. Задачата, която си поставихме и изпълнихме е да не пропуснем никой, независимо от брой мачове или минути, които е записал в официален мач с екипа на „Черно море“. Благодарим и на г-н Пламен Пиндраков, който ни предостави безвъзмездно стотици снимки от колекцията си, които обхващат предимно периода от началото на 21-ви век и ще бъдат повече използвани в следващата ни книга, но някои от тях вече намериха своето място тук, във визитките на някои от футболистите.

На края искаме да изкажем своята почит и към двама изтъкнати спортни журналисти – Стефан Янев и Силвестър Милчев, с чието активно съдействие започнахме тази поредица, но които, за жалост, напуснаха този свят в периода, в който подготвяхме шестата част от книгата. На 2.2.2024 г. се разделихме със Стефан Янев, а на 11.2.2024 г. със Силвестър Милчев. Посвещаваме това издание на тях.

С ГЛАВА НАД ВОДАТА

Отличен, но само за първото полувреме

Пролетното настъпление на „Черно море“ продължава

•"Б" РФГ • 1986–87 г.

СРАМ В ЕДНО ДЕЙСТВИЕ

Милен Бакърджиев (на земята), Тодор Атанасов и Тодор Марев в няколко последователни сезона са основния двигател на отбора.

1:1 РАВЕНСТВО, КОЕТО (ВСЕ ПАК!) НОСИ ТОЧКА

ЗАГУБА С ПОДОБРЕНА ИГРА

Разочарование от играта

ТЪЖЕН ФИНАЛ

Слабо срещу предпоследния

Очаквахме повече от „Черно море“

Силно в началото и в края

И пак нямаше усмивки

ТРУДНО. МНОГО ТРУДНО

Подготовката на отбора се провежда от старши треньора **Спас Киров**, който остава начело до 5.10.1986 г. (петък), след което е сменен от Божил Колев.

В. „Нар. дело“, 8.10. 1986 г.: „… В края на миналата седмица з.м.с. **Божил Колев** бе утвърден за старши треньор на отбора. Днес по време на двубоя за купата на НРБ с „Враца“ ще бъде неговият дебют, след което отново ще се върне за около два месеца в треньорската школа в Кьолн, за да завърши своята подготовка.

Останалото в много голяма степен зависи вече от самите футболисти.

„… За мен отборът на „Черно море“ винаги е бил един стабилен състав. … Субективни причини и заплетени комбинации го извадиха от групата. Но това е минало. Бъдещето няма да бъде по-леко … Мисля, че има какво да покажа на играчите и от това, което научих във висшата треньорска школа във ФРГ – една от най-авторитетните в света. …

В края на миналия месец с Хр. Бонев получихме дипломи за завършване на школата. Предстои ни двумесечен стаж в „Байерн“ Мюнхен при опитния треньор Удо Латек, ще бъдем и в „Байер“ Леверкузен, „Кьолн“. В края на ноември ще си бъда у дома.

Бих искал изцяло да променя методиката в учебно-тренировъчния процес, с което да приуча състезателите към по-голямо и непрекъснато движение по терена, с постоянна мисъл за атаката, в която да участват повече състезатели без страх, че се отдалечават от вратата си. Отборът разполага със зрели играчи, които могат да побеждават, и с подходяща за тях тактика. Към добрата техника, която има „Ч. море“, бих искал да прибавя още мъжественост, повече взаимопомощ между отделните линии и във всички зони. Това е сериозен недостатък на нашия футбол. Другият е, че все още нямаме необходимото доверие в науката: подценяваме възстановяването, без което е невъзможно да се започне следващият тренировъчен цикъл. … Няма да е равен пътят ни, ще има и победи и загуби, но трябва и ще вървим напред. Ще разчитам много на опитните играчи, които в мое отсъствие ще бъдат най-добрите помощници на колегата Абил Билялов, ще обединяват усилията на всички, за да имаме и здрав колектив. …

Когато бях играещ треньор товарът беше прекалено голям, нямах и опит като треньор. Много трудно бе да разграничa треньора от играча и сигурно съм допуснал някои грешки. Сега още веднъж искам да кажа, че само моите усилия могат да се окажат недостатъчни, ако не срещна подкрепата на всички състезатели, на варненската общественост. …“

Божил Колев: „Тогава отбора на „Черно море“ беше много зле. Председател на клуба беше началника на пощите Цонев, а Живко Шишков – човека, който въртеше нещата. Бях се върнал от ГФР за лятото и трябваше пак да ходя за стаж. Бях вече дипломиран. Христо Бонев остана там и си завърши стажовете, а на мен ми се помолиха да остана в „Черно море“ като старши треньор и така ми пропадна и стажа. През следващия сезон успяхме да влезем в „А“ група и там също се представихме добре. Тогава ме искаха от „Омония“ Никозия. Познавах се добре с хората там от престоя ми като футболист и през лятото на 1989 г. заминах за Кипър. С мен в „Омония“ от „Черно море“ премина и Милен Бакърджиев.“

Ст. треньора Божил Колев с един от съветниците си – Стефан Янев

***

Отборът напуска **Никола Спасов**, който поради нежелание да играе в „Б“ група първоначално преминава във „Витоша“ Сф, но остава там само през летния период, след което преминава в „Спартак“ Варна, заедно с брат си **Юлиян Спасов**. Освободен е **Светозар Светозаров**, който слага край на кариерата си.

Новите в отбора са **Румен Димов** от „Спартак“ Варна и от юношеския и младежкият отбори: **Юлиян Христов**, **Петър Пандов**, **Милен Неделчев**, **Мартин Богомилов** и вратарят **Георги Костов – Зъба**.

***

11.7.1986 г., ст. Ч. море (Тича), 17.30, контр., „Ч. море“ – „Нефтохимик“ Бс ??

VIII

"Черно море" 1986-87 прави от ляво надясно: Божил Колев (ст. тр.), Тодор Марев, Георги Попов, Валерий Николов, Иван Рашев, Тодор Атанасов, Валерий Каров, Красимир Лечев, Георги Костов, Румен Димов и Абил Билялов (пом. тр.), седнали: Петър Пандов, Юлиян Христов, Иван Стоянов, Огнян Радев, Милен Бакърджиев, Тинко Въжаров, Рафи Рафиев и Веронин Стрешников

ФУТБОЛЕН ТУРНИР
• ВАРНЕНСКО ЛЯТО •
| ВАРНА | 24 юли - 27 юли 1986 |

NK Rijeka - двукратен носител на купата на ОбНС Варна

Заден ред от ляво надясно: Vrcić (fisio), Kahrović, Rubčić, Sredojević, Malbaša, Gračan, Fegić, Ljepojević, Milenković, среден ред: Hrstić, Juričić, Zrilić, Savić, Jantoljak (tr. vrat.), M. Ravnić, Sestan, Peranić, Tičić, Vrancović (pom. tr), преден ред: Kotur, Skerjanc, Mladenović, Matrljan, Josip Loblar (st. tr.), Radmanović, Valenčić, Stevanović, Desnica

Първа група

"Спартак" (Варна)
„Оксфорд Юнайтед"
ФК „Константа"

Втора група:

"Черно море"
"Риека"
„Витоша"

ФК "Витоша" 1986-87 прави от ляво надясно: М. Вълчев, Н. Тодоров, Вл. Делчев, Антони Здравков, Ст. Георгиев, Пл. Цветков, клекнали: Н. Илиев, Кр. Ков, В. Шаламанов, Д. Марков, Г. Йорданов, Руси Гочев и Рос. Крумов

1986

***

Международният турнир за купата на ОбНС, един от дългогодишните предвестници на футболната есен в страната, за осми път събра на ст.„Юрий Гагарин“ интересни съперници, които вчера при тържественото откриване бяха топло приветствани от кмета на Варна Богдан Караденчев. На столичния „Витоша“ и варненските „Спартак“ и „Черно море“ е предоставена възможност да направят полезна проверка преди шампионата срещу представители на Англия, Югославия и Румъния.

Румен Димов

Момент от първата среща на турнира — „Риека“ — „Чер море“ Снимка Николай ГЕОРГИЕВ

1-ва група: „Спартак“ Варна, „Оксфорд Юнайтед“, „Констанца“

2-ра група: „Риека“, „Витоша“ София, „Черно море“

24.7.1986 г., ст. Ю. Гагарин, 18.00, **„Ч. море“ – „Риека“ 1-3 (1-1)**,

Голм.: 0-1 Т. Марев 5‘ (автг.), 1-1 Ив. Стоянов 26‘, 1-2 Матерлян 54‘, 1-3 Вуйчич 76‘

В. „Нар. спорт“, бр. 89, 26.7.1986 г.: „Началото не бе окуражаващо за домакините. „Черно море“ – с нови попълнения, предимно от младежкия си състав се препъна в препятствието, издигнато от миналогодишния носител на купата – „Риека“, в чиито редици направиха силно впечатление познатият от предното гостуване Матерлян, активният полузащитник Радманович и крилото Вуйчич. Черноморци отстъпиха с 1-3.“

26.7.1986 г., ст. Ю. Гагарин, 18.00, **„Ч. море“ – „Витоша“ Сф 1-2 (0-0)**,

Голм.: 0-1 Сираков 47‘, 1-1 Ив. Рашев 60‘, 1-2 Сираков 65‘

След двете загуби в групата, отборът на „Ч. море“ заема последно място, а първи е отборът на „Риека“, който побеждава „Витоша“ с 2-0.

За втори пореден път купата на ОбНС, Варна е спечелена от югославският „Риека“, след победа на финала над „Спартак“ Варна с 3-1.

Лауреати на турнира: голмайстори – Матерлян (Риека) и Н. Сираков (Вит) по 4 гола, най-добър вратар – Равтич (Риека), най-добър защитник – Я. Богомилов (Сп), полузащитник – Йорданов (Вит), нападател – Янкович (Риека)

***

6.8.1986 г., Варна, **„Ч. море“ – „Черноморец“ Одеса 1-2 (1-0)**,

Голм.: 1-0 Ив. Стоянов 1ПВ, 1-1 Савелиев 2ПВ, 1-2 Третяк 2ПВ

В. „Нар. дело“, 7.8. 1986 г.: „Във висшата лига на първенството на СССР по футбол настъпи малка пауза и „Черноморец“ от побратимения град Одеса гостува във Варна. Съветските футболисти играха с отбора на „Черно море“. Срещата завърши при резултат 2-1 за гостите от Одеса. Черноморци от Варна поведоха през първото полувреме с гол на Ив. Стоянов.

След почивката „Черноморец“ изравни чрез Савелиев, а малко по-късно Третяк постигна победния гол.

След XX кръг на първенството „Черноморец заема девето място с 19 точки при голова разлика 20-20. За отбора на „Ч. море“ мачът с одесчани бе последна проверка преди началото на първенството в „Б“ РФГ, което за варненци започва в неделя, 10 август със среща в Сандански с „Вихрен“. ***Ив. Иванов***“

***

10.8.1986 г., **„Вихрен“ – „Ч. море“ 2-1 (2-0)**,

В. „Нар. дело“, 12.8. 1986 г.: „Очакванията за успех на черноморци не се оправдаха. През първото полувреме домакините бяха много активни и още в 6-та минута чрез Пандезиев поведоха. В 30-та минута Каракичев покачи на 2:0 за „Вихрен“. След почивката черноморци се хвърлиха в атака, но повече от един гол не можаха да отбележат. В 86-та минута Ив. Стоянов намали – 2-1.“

17.8.1986 г., **„Ч. море“ – „Арда“ Кж 4-1 (1-0)**,

→

HNK Rijeka *(осн. 1906 като CS Olimpia, преосно-ван 1946 като SD Kvarner, от 2.7.1954 NK Rijeka), участник в 1-ва лига на СФРЮ в периода 1958-69 и от 1974 до разпада на СФРЮ през 1991 г. Двукратен носител на купата на СФРЮ (1978 и 1979 г). През 1985-86 завършва на 5-то място, отстранен от „Стандарт“ Лиеж (0-1, 1-1) в първия кръг за купата на УЕФА през есента на 1986 г.*

В. „Нар. дело“, 19.8. 1986 г.: „В началните минути гостите плътно покриваха черноморските нападатели, а напред, не без основание, разчитаха на контраатаки. В 19-та минута остротo им крило Байрактаров (11) стреля силно и Попов изби, а малко по-късно негов пробив едва в последния момент беше ликвидиран от Марев. И все пак по-добрият отбор надделя. В 27-та минута играещият силно Страшников беше съборен в наказателното поле и Атанасов реализира дузпа – 1:0 за „Черно море“.

През втората част нападението на черноморци стана още по-остро, което пролича особено ярко в 51-та минута, когато вратарят на „Арда“ отрази последователно три удара на Радев. Но и футболистите на „Арда“ сметнаха, че могат да разчитат на успех и изпратиха повече сили напред. И в 52-та минута те бяха съвсем близко до гола. Бърз пробив по левия фланг и топката беше изпратена успоредно на черноморската врата. И тук Сурджийски (8) може би направи най-големия пропуск, като не можа да я засече.

Черноморци продължиха да атакуват и наистина разкриха по-големите си възможности. Това потвърди и отличният пас на Радев към Бакърджиев в 57-та минута. Десетката на „Ч. море“ в свой стил фино и технично навлезе в наказателното поле и покачи на 2:0. После Страшников направи великолепен пробив по десния фланг и поднесе топката на главата на Рафиев – 3:0 в 65-та минута. Пет минути по-късно Рафиев се устреми с топката към вратата на гостите, но беше съборен в наказателното поле – дузпа. Този път обаче мерникът на Атанасов бе неточен – топката срещна гредата.

В 71-та минута влезлият през второто полувреме Дамянов пое топката отляво, напредна и неочаквано от 17-18 метра я насочи към вратата – 4:0. Но накрая, за да потвърди, че наистина има някои слабости, черноморската защита събори в наказателното поле Методиев (2). Байрев (10) бе точен при дузпата и намали на 4:1. ***Ив. Колев***“

20.8.1986 г., **„Рила“ Ст. Д. – „Ч. море“ 2-1 (2-0)**,

В. „Дупнишка комуна“, 23.8.1986 г.: „Пред около 15 000 свои привърженици и любители на футболната игра, в един крайно оспорван двубой домакините надделяха с 2:1, разменяйки си по едно полувреме. С пълна мобилизация на силите, с активна игра по всички части

1986

На 10.9.1986 г. националният отбор на България започва обнадеждващо кампанията си за класиране на финалите за Европейско първенство в ГФР през 1988 г. На „Хемпдън парк“ в Глазгоу българските футболисти завършват 0-0 срещу Домакините от Шотландия. В групата са още Белгия, Ирландия и Люксембург

Отборът на ФК „Черно море“, 1986-87 г., прави от ляво надясно: Т. Марев, Г. Костов, Кр. Лечев, Вал. Николов, Вал. Каров, Р. Рафиев, Ив. Рашев, Г. Попов и Мл. Дамянов, седнали: Ив. Стоянов, Кр. Диамандиев, Юл. Христов, Рум. Димов, Мил. Бакърджиев, Тин. Въжаров, Т. Атанасов и Вер. Страшников

1986

На 26.4.1986 г. избухва един от реакторите на АЕЦ в Чернобил, предизвиквайки най-голямата ядрена експлозия и последвала контаминация в света до тази дата. Причината е фатално протекъл тест на реактора, поради комбинация от технически неизправности. Двама инженери загиват на място, 28 от остра радиационна болест в следващите три месеца и около 9000 починали от ракови заболявания в Украйна, Беларус и Русия през следващите 20 години (според СЗО). Опитите за потулване на аварията от съветската власт и сателитните Източноевропейски режими предизвикват недоверие във властта, което лежи в основата на последвалите реформи към „гласност и перестройка“ и в крайна сметка към разпадането на СССР.

на терена футболистите от „Рила“ поведоха с два гола, дело на Благов в 3-та и 35-та минута. Резултатът можеше да бъде и удвоен, но два удара на Ас. Арсов и Найденов срещнаха гредите.

През второто полувреме ролите бяха разменени. Гостите упражниха силен натиск, а нашите се отдръпнаха в защита и в 53-та минута току-що влезлият Николов от „Черно море“ от непосредствена близост намали резултата на 1:2. В 83 мин. отлична проява на вратаря Стоянов не позволи резултатът да бъде изравнен, а две минути по-късно Стоянов от отбора на гостите от 2-3 метра изпрати топката извън очертанията на вратата. През тази част на срещата футболистите на „Рила“ не застрашиха опасно нито веднъж вратата на „Черно море“ и с дефанзивната си игра, която изобилстваше с неточни пасове, оставиха впечатление, че не им достигат физически сили. ***Ст. Колев***“

24.8.1986 г., **„Ч. море“ – „Добруджа“ Тх 7-1 (3-0)**,

В. „Полет“, 25.8.1986 г.: „„Черно море“ постигна разгромяваща победа срещу „Добруджа“ (7:1), но по лицата на играчи и треньори нямаше усмивки. Навярно защото седемте гола не могат да върнат загубените точки в Сандански и Ст. Димитров, а без победи на чужд терен домашните могат да се окажат ненужни… Двубой фактически нямаше: той завърши в 10-та мин., когато домакините вече имаха два гола преднина (стрелци бяха Дамянов и Радев). След ефектния гол на Страшников черноморци разбраха, че без много усилия могат да стигнат до изразителен успех. Заиграха прекалено икономично, даваха възможност и в най-силните минути на добруджанци да видим колко са… слаби. След почивката, благодарение на неуморимия изобретател Бакърджиев, добруджанската врата бе широко разтворена, заслуга за което има и пазачът ѝ Славов – още четири пъти извади топката от мрежата, изпратена от Атанасов, Радев, Бакърджиев и Страшников. Добруджанци успяха да върнат един гол, имаха и други две чудесни възможности за реализация, без да имат особен принос за тях: просто черноморската защита показа как са загубени мачовете при гостуванията… ***Ст. Янев***“

31.8.1986 г., **„Светкавица“ – „Ч. море“ 1-2 (0-0)**,

В. „Нар. дело“, 2.9. 1986 г.: „… Време беше черноморци да разкрият по-големите си възможности. И наистина варненци, по думите на треньора Т. Великов играха крайно мобилизирано и отговорно. Пример дадоха най-опитните Марев и Атанасов. Домакините много разчитаха на централния си нападател Хаздай, но той срещна в лицето на Атанасов сигурна преграда. Черноморци превъзхождаха и в тактическо отношение и победата им дойде закономерно. Те поведоха с голове на Рафиев и Дамянов. Пет минути преди края Николов намали. ***Ив. Колев***“

7.9.1986 г., **„Ч. море“ – „Чирпан“ 2-0 (0-0)**,

В. „Нар. дело“, 7.9. 1986 г.:„Твърде дълго продължиха трудностите на черноморци срещу един от последните в класирането в „Б“ РФГ – „Чирпан“. Обнадеждаващите игри и резултати на варненци в последните срещи повишиха настроението на зрителите. Но от терена вчера често лъхаше скука и безпомощност, липса на съсредоточеност и пропуски на изгодни положения. Цели 50 минути отборът на „Черно море“ се мъчеше да преодолее съпротивата на един слаб и без особени амбиции отбор като „Чирпан“. Главната грижа на футболистите на „Чирпан“ беше да пречат, да пресират черноморските нападатели и да се бранят.

Отборът на „Черно море“ отговори с масиран натиск, но задълго безплоден. Едва в 52-та минута хубав пас на Бакърджиев намери Диамандиев. Последва удар от около 16 метра и 1:0 за „Черно море“. Малко преди последния съдийски сигнал на М. Борисов от Перник Рафиев увеличи на 2:0 за „Черно море“.

Резултатът удовлетворява, но с оглед на голямата цел, която преследва „Черно море“, и възможностите на състезателите му бихме желали да гледаме отбора в далеч по-бойка спортна форма, с по-убедителна игра и по-голямо реализаторско умение. ***Ив. Колев***“

14.9.1986 г., **„Рил. спортист“ – „Ч. море“ 2-2 (0-0)**,

В. „Нар. дело“, 16.9.

1986 г.: „Срещата се разви при интересна и оспорвана борба, като и двата отбора хвърлиха много сили, за да извоюват победата. Но до 75-та минута гол не беше отбелязан. Варненци имаха изгодни положения, но Рафиев и Радев пропуснаха. Малко по-късно (в 76-та минута) Бакърджиев със самостоятелен пробив изведе „Черно море" напред. От дузпа в 79-та минута домакините чрез Спаийски изравниха, а малко по-късно (в 81-та минута) и поведоха. Голът постигна Годинячки. Черноморци се вдигнаха тотално на щурм и в самия край Дамянов посрещна една отбила се от гредата топка и възстанови равенството – 2-2."

20.9.1986 г., **„Ч. море" – „Осъм" Лч 3-1 (1-1)**,

В. „Нар. дело", 23.9. 1986 г.: „… „Осъм" – най-добрия отбор от „Б" група, гостувал досега във Варна. Това определи и облика на играта през първото полувреме. Ловешките футболисти стояха стабилно на терена, организираха смислени акции и се понравиха на зрителите. Отборът на „Черно море" трябваше да употреби много усилия, за да наложи своята воля. Едва в 40-та минута Радев прехвърли вратаря на „Осъм" и „Черно море" поведе. Но този резултат се задържа само четири минути. Кръстанов от пряк свободен удар изравни.

По-големите си възможности черноморци разкриха след почивката. Те увеличиха оборотите, разшириха фронта на атаката, притиснаха своя съперник и го принудиха да греши. С нови два гола – на Атанасов в 60-та минута и Радев в 86-та, „Черно море" спечели с 3:1. Победата можеше да бъде и по-голяма, но главният съдия Д. Петков от Толбухин допусна някои погрешни присъждания. ***Ив. Колев***"

28.9.1986 г., **„Нефтохимик" – „Ч. море" 3-0 (1-0)**,

В. „Черноморски фар", 29.9.1986 г.: „Мъдра е народната поговорка: „За един бит, двама небити се дават". Търсейки печеливш вариант за неделния мач от първенството на „Б" РФГ, треньорското ръководство на „Нефтохимик" взе предвид поуките от тежката загуба с 1:4 от същия съперник (в мач от турнира за Купата на НРБ). Подготвен бе тактически план, след изпълнението на който дойде крушението на варненските моряци.

Сега нямаше хазарт в действията, играеше се внимателно, предпазливо. Противникът бе изчакван в своята половина на игрището, но все пак далеч от вратата, подстъпите към която бяха затворени…, убедително бе спечелена битката в средата на терена. Лишили по този начин черноморци от простор и всякаква възможност за контраатаки, нефтохимиците сами многократно си послужиха с тях. Добрата тактика донесе победа с класически резултат. Но и какви изпълнители за нея имаше м.с. Иван Вутов! Затова не бяха само израз на скромност отправените от треньора думи към ръководители и любители на футбола, които след срещата му благодариха за блестящия спектакъл: „Всички ние трябва да благодарим на момчетата".

Със сигурност и синхрон в действията двамата вратари и отбранителната четворка добре свършиха работата си, а за победата ролята на хората от полузащитата бе най-голяма. Янков игра на широк периметър, по-борбен от обикновено бе Георгиев, а Николов с вещина дирижираше изкусния „оркестър". Почти след всеки от умните му пасове зад гърба на варненските защитници следваха голови опасности. Така бяха реализирани първите две точни попадения. При второто Желязков (четвъртият халф), показа завидно техническо умение. С тяло финтира един бранител на „Черно море" и с мощен удар порази целта. След триходова комбинация Иванов – Желязков – Георгиев бе оформен крайният резултат: 3:0 за „Нефтохимик".

Зрителите си припомниха, че на този стадион са губили и други отбори със стаж в майсторската група. Толкова убедителен обаче друг път бургаският състав не е бил. Ето още няколко потвърждения: в 16-та минута Георгиев проби отдясно, бе спънат в наказателното поле, но Николов изпълни слабо дузпата и Попов отби топката. В 24-та и 33-та минути Петков бе изведен последователно от Иванов и Николов в чисти голови позиции, но нападателят стреля неточно. Към края на мача Попов акробатично отрази силни удари на Николов и Горов…***Н. Николов***"

1986

Бойко Иванов Петков *(18.11.1965 – 28.1.2009), 7 мача в „А" РФГ, играе предимно в дублиращия отбор, получава шанс за изява като централен защитник, след като Каров се разболява от хепатит. Остава в отбора и след отпадането, но не попада в групата и през следващия сезон преминава в „Тунджа" Ямбол, където се записва в техникума за подготовка на учители по практика. След това играе за „Роз. долина", „Янтра" Гб, „Трявна", след което се завръща за малко в „Ч. море", но след подготовката в Котел е отново освободен и преминава в „Девня". През есента на 1991 преминава в „Спартак" Вн, където също не се задържа дълго.*

1986

4.10.1986 г., **„Локомотив“ ГО – „Ч. море“ 2-1 (2-1)**,

В. „Борба“, 5.10.1986 г.: „Не е случайно, че резултатът бе оформен през първите 45 минути! Явно някаква умора тегнеше над двата отбора, особено изразена при домакините. Това предопредели и игровата постановка на локомотивци – битката в средата на терена с персонално покритие беше заменена с една дълбока зонова защита и бързо изнасяне в нападение. Под авторството на Георгиев (с повече конструкторски прояви, отколкото защитни) за Генчев и Илиев се създадоха доста от най-изгодните голови положения… но и пропуските бяха далеч над допустимото.

Тодор Марев, Красимир Диамандиев, Рафи Рафиев и Тодор Атанасов

След антракта черноморци твърде убедително се помъчиха да внесат промяна, но защитата на горнооряховския отбор, начело с Рабчев (3) и Минчев (5), се оказа на висота.

Головете: 1:0 Георгиев (дузпа – 1) след грубо покосяване на Генчев в наказателното поле, 2:0 – Георгиев като по конец намира Илиев (7), който ефектно увеличава в 24-та минута, 2:1 Бакърджиев (30). ***Ал. Чантаров***“

12.10.1986 г., **„Ч. море“ – „Дунав“ Рс 0-1 (0-0)**,

В. Нар. дело“, 14.10. 1986 г.: „Ах този „Дунав“, трудно играем срещу него – това бяха думите на много от зрителите в неделната среща във Варна. Началото не предвещаваше такъв драматичен край за домакините. Видимо надмощие на черноморци, атаки на широк фронт, но и стабилна защита на „Дунав“. Така изтече първото полувреме, без да отбележим нещо интересно и пред двете врати.

По-друга беше картината след почивката. „Черно море“ упражни тотален натиск. Отбраната на гостите се задъхваше, допускаше и грешки. Веднъж Бакърджиев навлезе опасно в наказателното поле, но беше спрян с нарушение. Главният съдия Н. Тахтаджиев (от Пловдив) си затвори очите. После в 62-та минута Въжаров получи топката непокрит на пет-шест метра от вратата, но стреля високо. Същото стори и Рафиев, но вече от три метра фронтално срещу Бранков.

И както често се случва във футбола – ако не направиш, ще ти направят гол. В 77-та минута една от редките контраатаки, подхванатата от Байрактаров срещу разредената защита на „Черно море“, завършили с отлично центриране към добре играещия Енчев. Последва удар с глава и 1:0 за „Дунав“.

След мача почти всички в лагера на „Черно море“ бяха като зашеметени. Но след като измина малко време, вече може по-трезво да се погледне на събитията на терена и да се каже, че загубата не може да се причисли към големите изненади. Вярно е, че имаше някои обективни причини – основни състезатели са извън строя поради контузии (Радев, Страшников, Дамянов). Но в същото време си припомняме колко трудно „Черно море“ печелеше на свой терен в досегашните си

домакинства.

Старши треньорът на „Дунав“ Л. Марков на въпроса как видя играта на „Черно море“ сподели: „Ние знаехме, че в „Ч. море“ има контузени състезатели и това безспорно се отрази на неговата игра, но в организацията на атаките има доста недостатъци. В този мач Въжаров и Бакърджиев действаха като че ли всеки за себе си. Проявиха се пукнатини и в защитата на „Черно море“, които ние използвахме. Общото за нашите два отбора е, че играят твърде „меко“.

Не можем да не се съгласим с думите на старши треньора на „Дунав“. „Черно море“ играе бавно, действията му с топка са лесно разгадаеми и не крият изненада. Твърде старомодни изглеждат черноморци с тази позиционна атака, и то изпълнявана, без да се отчита опитът на най-добрите в света.“

19.10.1986 г., **„Лудогорец“ – „Ч. море“ 1-0 (1-0)**,

В. „Полет“, 20.10.1986 г.: „Не беше изтекла още и първата минута, когато Ананиев (10) остана непокрит и със силен удар изпрати топката зад вратаря Попов. Падналият необичайно рано гол съвсем логично внесе известен смут в редиците на гостите и объркa плановете на треньора Билялов, който преди срещата заяви: „Ще играем за победа“. Черноморци нямаше какво да губят или пазят, затова играха открито, с много движение и на моменти със завиден атлетизъм. И все пак получиха три жълти картона!

Докато домакините търсеха вратата на Попов с по 2-3 състезатели, гостите нападаха масирано с повече футболисти. Грешеше се в завършващата фаза на атаките. Центрирaнията на Страшников не довеждоха до резултат. Рафиев доста рядко получаваше топката. Имаше какво още да даде Бакърджиев. Средната линия не можа да се справи добре със своите задачи. Многото пропуски, особено през втората част, помогнаха домакините да спечелят отговорен двубой. Ето какво сподели ст. треньорът на „Лудогорец“ змс Никола Ковачев: „Доволен съм от всички. Над всички слагам Ананиев и Мачкански…“. ***Н. Димитров***“

25.10.1986 г., **„Ч. море“ – „Септ. слава“ 4-2 (2-1)**,

В. Нар. дело“, 26.10. 1986 г.: „В седмата минута хубав пас отдясно на Диамандиев намери Рафиев в изгодна позиция и „Черно море“ поведе срещу „Септемврийска слава“. Домакините продължиха да играят силно и след четири минути Страшников от 16-17 метра покачи на 2:0. Обнадеждаващо начало. Но гостите постепенно се окопитиха от първоначалния удар и на свой ред се изнесоха в полето на черноморци. И в 20-та минута един от най-добрите им състезатели – Дурев (7), се откъсна сам срещу черноморската врата. Попов излезе съобразително и отрази удара. В 43-та минута обаче Дурев бе точен при изпълнението на пряк свободен удар и 2:1.

След почивката играта продължи с атаки и към двете врати. Трябва да се отбележат рационалните действия на Ив. Стоянов. Маневрен по целия фронт на атаката, в 69-та минута той подаде точно на Рафиев и резултатът нарасна на 3:1 за „Черно море“. Но твърде кратко беше успокоението по трибуните. В 75-та минута Въжаров подари топката на Дурев близо до наказателното поле и резултатът бе отново намален – 3:2. Една минута преди края влезлият през второто полувреме Лечев (изведен от Стоянов) оформи крайния резултат – 4:2 за „Черно море“. ***Ив. Колев***“

1.11.1986 г., **„Бдин“ – „Ч. море“ 0-1 (0-0)**,

В. „Червено знаме“, 2.11.1986 г.: „Началото на срещата премина равностойно. По-големият опит на гостите им позволяваше да осъществяват бързи преходи от защита в нападение и често да застрашават вратата на Иванов. Бдинци обаче имаха хубав шанс – един от няколкото остри пробива на Кръстев бе спрян с грубо нарушение в наказателното поле на гостите и съдията не се поколеба да отсъди 11-метров наказателен удар. Зад топката застана Пламен Петков. Ударът му не бе особено силен и Попов успешно парира. Пропусната бе великолепна възможност. Но вината едва ли е само на Петков – на всеки може да се случи да не реализира дузпа. Но защо ли зад топката не бе застанал Борисов или Георгиев – всеки един от които добре се е специализирал в изпълненията на

1986

11-12.10.1986 г., срещата в Рейкявик между Роналд Рейгън и Михаил Горбачов с цел преговори за ограничаване на арсеналите от ракети със среден обсег на действие завършва с неуспех. Рейгън решава да продължи програмата „Междузвездни войни“, която би предоставила на САЩ ракетна защита от космическото пространство срещу евентуално нападение с балистични и ядрени ракети. Горбачов има своите съмнения към тази програма, която при успех би дала нежелано от него предимство на САЩ в Космоса. Въпреки това е отчетен прогрес, който ще доведе до подписаните спогодби между двете страни във Вашингтон през следващата година.

1986

11-метровите наказателни удари!

В 50 минута централният нападател на гостите Рафиев, който в майсторската група бе отбелязал 50 гола, надигра нашата защита и отбеляза единствения гол в мача. В останалите минути до края на футболната среща видинските състезатели хвърлиха доста усилия, но играта им, предимно с високи топки, не даде резултат. ***Хари Яръмов***"

Иван Стоянов (вдясно) бележи третия гол за „Черно море" (из ср ата „Черно море" — „Розова долина"). Снимка Николай ГЕОРГИЕВ

На 12.11.1986 г. Майк Тайсън става най-младият световен шампион по бокс (WBC) в тежка категория. Тайсън, който е на 20 г. и 4 месеца на тази дата побеждава опонента си Тревор Бърбик с технически нок-аут във втория рунд. За по-малко от година, Тайсън ще превземе боксовия ринг още два пъти, спечелвайки също титлите на WBA и IBF

9.11.1986 г., **„Ч. море" – „Роз. долина" 5-0 (4-0)**,

В. „Нар. дело", 11.11. 1986 г.: „В деветата минута „Черно море" вече водеше с 2:0 на свой терен срещу „Розова долина". Първо в 7-та минута Атанасов отблизо изпъна мрежата зад вратаря Златев. Две минути по-късно Страшников пробяга като спринтьор 50 метра с топката, центрира и Бакърджиев майсторски покачи на 2:0. Сякаш черноморци дочуха думите на един познавач на футбола: „Ако „Черно море" иска да играе спокойно на свой терен, трябва още в първите минути да решава мачовете си."

После Бакърджиев подаде на Иван Стоянов, който изскочи зад отбраната на гостите, и „Черно море" поведе с 3:0. Това стана в 25-та минута, а в 33-та минута вратарят на „Розова долина" просто подаде топката вместо на своите, на съперника си Рафиев и – 4:0. По същество „Розова долина" вече беше сломен, като се има предвид, че цели 45 минути гостите не отправиха нито един удар към вратаря Попов.

През второто полувреме черноморци се поотпуснаха и позволиха на своя съперник да ги притисне. Но няколкото опасности пред варненската врата бяха ликвидирани. Три минути преди края отличният конструктор Бакърджиев този път поднесе топката на главата на Марев. С плонж защитникът оформи крайния резултат 5:0 за „Ч. море". ***Ив. Колев***"

15.11.1986 г., **„Балкан" – „Ч. море" 1-1 (0-0)**,

В. „Нар. дело", 17.11. 1986 г.: „Някои подробности научихме от треньора Аб. Билялов. След като устояват на първоначалния натиск на домакините, варненци изравняват играта и на свой ред започват да атакуват. В 44-та мин. Въжаров едва не открива, но ударът му улучва гредата. Черноморци повеждат в 83-та мин чрез Диамандиев, който малко след това напуска терена поради контузия. На домакините се удава да изравнят в 87-та мин."

22.11.1986 г., **„Ч. море" – „Миньор" 0-1 (0-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 141, 24.11.1986 г.: „Имаше интрига в този мач срещу лидера в групата. Това бе хубав шанс за черноморци да скъсят дистанцията до челните отбори. Но в продължение на 90 минути намеренията не бяха подплатени с действия, които могат да доведат до осъществяването им.

Крайната защита, водена от Марев, се намесваше в много случаи бойко и сигурно. Но куцаше преди всичко организацията в средата на терена. В авангарда липсваше необходимата стръв и взаимодействие, за да се стигне до изгодна стрелкова позиция. Гостите играеха зряло, със самочувствие и похвално старание. Стремяха се по-дълго да владеят топката. Вклиненият напред Вълков създаваше много главоболия на черноморската защита.

След паузата влизането на Радев се оказа полезно, играта се оживи, събудиха се и надеждите за поблагоприятен изход. Но не би! Варненци не намираха сили да се преборят достойно с водача, въпреки че гостите играха и с човек по-малко близо 15 минути. А неприятното дойде три минути преди края, когато след остра атака по левия фланг Митов отбеляза победния гол за отбора си. ***В. Върбанов***"

29.11.1986 г., **„Спартак" Пд – „Ч. море" 2-1 (1-0)**,

1986

В. „Нар. спорт“, бр. 144, 1.12.1986 г.: „Имаше за какво да съжаляват спартаковци, ако бяха пропуснали победата в този мач. Особено през второто полувреме те убедително доказаха мястото си сред лидерите: играха много вдъхновено, бойко и въпреки че водеха с 1:0 непрестанно търсеха атаката. Такъв футбол заслужаваше награда, но варненският вратар Попов имаше щастлив ден: два пъти му помогнаха гредите, спаси го и съиграч, който отби от голлинията…

Черноморци не отстъпиха лесно. Пределно мобилизирани за борба, те често връщаха спомените към времето, когато играеха в майсторската група, но както тогава и сега им липсваше ефикасното нападение. Преди почивката Радев и Страшников опитваха с бързи контри да преодолеят капана на изкуствените засади, но после тези опити съвсем оредяха. Битката се разгорещи, но виждаше се, че нападателите няма да свършат главната работа, та напред се втурнаха защитници. Те сътвориха драматизма на последните десетина минути, като вкараха головете. ***Ст. Стоянов***“

7.12.1986 г., **„Ч. море“ – „Хасково“ 2-1 (0-1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 147, 8.12.1986 г.: „И срещу този съперник черноморци трудно намираха себе си. Цяло полувреме изтече в нестройни, припрени действия, без избистрени действия как да се стигне до вратата на „Хасково“ през гъсто построената защита на гостите. Така подстъпите към целта останаха залостени дълго и чак в 58-та минута Радев, с помощта на Рафиев, успя да порази целта. До този момент, улеснени от домакините, хасковци имаха да вършат по-лесното: много организирано да се бранят (правеха го много добре) и малко да нападат (първа атака в 30-ата минута, първи удар във вратата и… 0:1).

Голът на Радев все пак окуражи отпадналия черноморски дух. Рафиев, освен като съавтор, се разписа и като автор на красив гол с глава, след което се видя, че „Черно море“ е отбор. Констатира го и старши треньорът на гостите Тодор Дафчев: „Черноморци са състав с облик и могат да се върнат в „А“ група. Мисля, че „Миньор“, „Дунав“ и „Черно море“ заслужават да са в групата на майсторите“. Не само думите на Дафчев, но и надеждата окрили варненци, но ще се искат по-силни аргументи след зимната ваканция… ***П. Герчев***“

***

32 отбора от „А“ и „Б“ РФГ, (без участниците в ЕКТ, които се включват от 3-ри кръг) са разделени в 8 групи по 4 отбора. Мачовете се играят на разменено гостуване. Победителите от първите два мача в групите се срещат помежду си за определяне на победител в групата. Победените също играят един срещу друг и загубилият отпада окончателно от турнира. Останалите 24 отбора се срещат в 12 двойки след свободен жребий на разменено гостуване и заедно с 4-те участници в ЕКТ („Берое“, „Тракия“, „Витоша“ и „Средец“) определят 1/8 финалистите, които излъчват победител в един мач.

„Черно море“ среща

Рафайлов (Чм—11) в борба за топката

„Нефтохимик“ Бургас, в група с „Добруджа“ Тх и „Черноморец“ Бс, като победителите от двата мача се срещат в протоколен двубой, след като и двата вече са класирани за втория етап.

Купа на НРБ, 1-ви етап:

Играят се два мача на разменено гостуване,

27.8.1986 г., Варна, **„Ч. море“ – „Нефтохимик“ Бс 2-1 (2-0)**,

Голм.: 1-0 Р. Рафиев 13‘, 2-0 Вер. Страшников 15‘, 2-1 Димов 72‘

3.9.1986 г., Бургас, **„Нефтохимик“ – „Ч. море“ 1-4 (1-2),**

Голм.: 1-0 Иванов 23‘, 1-1 М. Бакърджиев 31‘, 1-2 Р. Рафиев 33‘, 1-3 Ив. Стоянов 71‘, 1-4 Р. Рафиев 79‘

В. „Черноморски фар“, 4.9.1986 г.: „… надеждите за успех във вчерашната среща-реванш

Купата на НРБ е спечелена от ЦФКА „Средец“, който побеждава „Витоша“ Сф с 2-1, във финала игран на националния ст. „Васил Левски“ на 13.5.1987 г.

***

„Витоша“ Сф спечелва КСА с победа над „Спартак“ Плевен с 3-2 във финала игран на националния ст. „Васил Левски“ на 3.6.1987 г.

***

В крайното класиране по спортсменство в Единната „Б“ РФГ, „Ч. море“ заема 11-то място. Първенец е „Добруджа“ Толбухин

1986

На 16.10.1986 г. Международният олимпийски комитет (МОК) решава Зимните и Летните ОИ да не се състоят в една година след 1992 г., за домакини на които са избрани Албервил и Барселона. Летните остават да се провеждат през всяка високосна година, а зимните на следващата четна година. За целта е решено следващите Зимни ОИ да се проведат само две години по-късно, през 1994 г. и след това да се спазва олимпийския цикъл от 4 години.

***

На 3.11.1986 г. Тихоокеанският архипелаг Северна Мариана влиза в границите на САЩ. Обитателите получават гражданство на САЩ, щатския долар се приема като официална валута, а губернаторът на островната група получава статут на сенатор в Сената на САЩ.

срещу състава на „Ч. море“ бяха съвсем основателни. Те обаче станаха на пух и прах след много опасните и резултатни контраатаки на маневрените полузащитници и нападатели на гостите и неориентираната игра на бургаските бранители. Нефтохимиците задоволиха само до момента, в който откриха резултата след технично изпълнение на Валентин Иванов.“

След като отстранява „Нефтохимик“, отборът на „Ч. море“ среща победителят от другата двойка „Добруджа“ Тх – „Черноморец“ Бс (2-1, 1-1).

10.9.1986 г., Варна, **„Ч. море“ – „Добруджа“ Тх 0-2 (0-1)**,

Голм.: 0-1 Георгиев 39‘, 0-2 Костов 55‘

17.9.1986 г., Толбухин, ст. Дружба, 17.30, **„Добруджа“ – „Ч. море“ 1-2 (0-0)**, съдия: Н. Спасов, 4 200 зр.

Голм.: 1-0 Гинков 52‘, 1-1 Ог. Радев 65‘, 1-2 Юл. Христов 75‘ (псу)

„Добруджа“: Ат. Петков, Н. Конанов, Сер. Димитров, Ив. Георгиев, Влн Пейчев, Г. Мирчев (71‘ Мартинов), Хар. Харалмбиев, Ивн Генчев, Мл. Стоянов, Н. Костов (83‘ Рос. Паскалев), Ив. Гинков

„Ч. море“: Г. Костов, Вал. Николов, Т. Марев, Тин. Въжаров, Кр. Диамандиев (55‘ Ив. Рашев), Т. Атанасов (65‘ Март. Богомилов), Юл. Христов, Ог. Радев, Ив. Стоянов, М. Бакърджиев, Мл. Дамянов

В.„Добр. трибуна“, 20. 9.1986 г.:„… Чест прави на футболистите от двата отбора, че направиха зрелищен мач с една единствена цел – победа. Двата тима воюваха за нея по различен начин. Толбухинци с много желание, но и с технически брак в подаванията и липса на точни завършващи удари. А варненци с технични атаки на скорост, при които често се оказваха в по-чисти стрелкови позиции. И само сигурната игра на вратаря на добруджанци Петков стана причина за нулевото равенство през първото полувреме.

След почивката, при една бърза контраатака Гинков изведе „Добруджа“ с един гол преднина. На гола варненци отвърнаха с все по-засилващи се масирани нападения. При едно от тях Радев с точен изненадващ удар от около 20 метра прати топката в левия горен ъгъл – 1-1. И сега картината на терена не се промени. Нашите футболисти създадоха голови положения, но не можаха да ги реализират. В 75-та мин. Христов изпълни точно пряк свободен удар, топката профуча ниско край стената и спря в мрежата на Петков – 2-1 за черноморци. … И двата отбора ще продължат да участват в следващия кръг на турнира за купата на НРБ. ***Г. Йовев***“

За втория етап се класират „Добруджа“, „Ч. море“ и „Нефтохимик“, който побеждава „Черноморец“ Бс (3-0, 3-4).

Купа на НРБ, 2-ри етап (1/16 финал):

1.10.1986 г., Враца, **„Враца“ – „Ч. море“ 4-3 (3-1)**,

Голм.: 0-1 Ив. Стоянов 14‘, 3-1 Данов 24‘, 34‘ (дуз.), 41‘, 4-1 Войнов 55‘, 4-2 Ог. Радев 57‘, 4-3 М. Бакърджиев 80‘

В. „Отечествен зов“, 2.10.1986 г.:„… Още в началото на срещата стана ясно, че „Ч. море“ няма да бъде никак лек противник. Нещо повече – варненци първи осъществиха няколко опасни атаки, предимно чрез лявото крило Стоянов – един снажен младеж с добра техника, които извадиха от равновесия вратарят Вълов и го принудиха рисковано да напуска наказателното поле пред своята врата. През този период врачани осъществиха една опасна контраатака, но я проиграха. И някак съвсем закономерно в 14-та мин. варненци поведоха в резултата чрез Стоянов – 0-1.

Реакцията на домакините бе очаквана – засили се натискът към вратата на Попов, темпото се увеличи и гостите се прибраха в своята половина, като понякога се бранеха с 10 човека. Разбира се, тази тактика никога не носи успех никому. В 24-та мин. след скоростна атака на Емилов по десния фланг и прецизно центриране Данов с глава изравни. Напорът на „Враца“ продължи и отново чрез Данов в 34 и 41 мин (първия път от дузпа за спъване на Димитров) бяха реализирани още два гола, така че до почивката врачани имаха вече солидна преднина – 3-1.

В началото на второто полувреме – в 55-та мин. след бързо изпълнение на ъглов удар Войнов от малък ъгъл отбеляза красив гол – 4-1. Очертаваше се хубава победа на домакините, но необяснимо защо врачани подцениха черноморци. Разбрали, че глухата отбрана ги обрича

1986

На 25.11.1986 г. президентът Рейгън обявява съставянето на специална комисия „Тауър“ във връзка със скандала около „Иранската афера“, при който се установява, че администрацията му скришно е продавала оръжие на Иран, като е нарушила оръжейното ембарго срещу режима на аятолах Хомейни. Показанията са дадени от членът на Съвета за сигурност на САЩ, Оливър Норт. Част от печалбата е пренасочена за финансиране на „Контрите“ в Никарагуа. Самият Рейгън се явява пред комисията и дава противоречиви показания. Основният мотив се разбира да е освобождаването на американски заложници. В резултат, рейтнига на Роналд Рейгън претърпява най-големият спад в историята на американските президенти.

на поражение, варненци изнесоха повече в предна линия и за двадесетина минути сведоха головата разлика до 4-3. В самият край на мача те имаха реална възможност и да изравнят, но битата от Стоянов топка мина над напречната греда. … Слабо се представи вторият вратар Д. Маринов, който след почивката замени титуляра Вълов. … Съставът на „Враца“: Вълов (Маринов), Цветанов, Николов, Страшимиров, Радославов, Съботинов (Апостолов), Димитров, Данов, Е. Маринов, Емилов, Войнов. ***П. Врачовски***“

8.10.1986 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, **„Ч. море“ – „Враца“ 2-0 (0-0)**,

Голм.: 1-0 Р. Рафиев 76‘, 2-0 М. Бакърджиев 84‘

„Ч. море“: Г. Попов, Рум. Димов, Т. Марев, Юл. Христов, Кр. Диамандиев, Т. Атанасов, Р. Рафиев, Т. Въжаров, Ив. Стоянов, М. Бакърджиев, Мл. Дамянов

„Враца“: Дан. Маринов, Б. Страшимиров, Л. Николов, Т. Гарев, Ив. Радославов, Рос. Съботинов, Ил. Илиев, Цв. Данов, Ем. Маринов, Иво Рангелов, В. Конов

В. „Нар. дело“, 9.10. 1986 г.: „… През по-голямата част от мача гостите от Враца предимно се бранеха. Черноморци установиха надмощие, но за дълго без резултат, въпреки че създадоха няколко изгодни положения. В 76-та мин., играещият в средната линия Въжаров напредна по левия фланг и центрира. Рафиев скочи най-добре и с глава отбеляза красив гол – 1-0 за „Ч. море“. В 84-та мин. Бакърджиев се вряза остро в наказателното поле на врачани и майсторски от малък ъгъл покачи на 2-0. … Отборът се водеше от новия старши треньор Божил Колев с пом. треньор Аб. Билялов… ***Ив. Колев***“

„Ч. море“ се класира за 1/8 финалите, които протичат в един мач.

Купа на НРБ, 1/8 финал:

Играе се един мач, домакинът се определя чрез жребий,

10.12.1986 г., Бургас, **„Нефтохимик“ – „Ч. море“ 2-1 (1-0)**, съдия: Алексей Илиев,

Голм.: 1-0 Георгиев 29‘, 1-1 Р. Рафиев 56‘, 2-1 Иванов 82‘

Пропусната дузпа: 68‘ Т. Атанасов (ЧМ)

„Нефтохимик“: Др. Стоянов, Нед. Матушев, Пан. Горов, Бож. Тодоров, Златко Янков, Рос. Кавръков, Стан. Георгиев, Алекси Желязков (62‘ Диян Петков), Рост. Грозданов, Ант. Николов, Вал. Иванов (84‘ Ст. Дерменджиев)

„Ч. море“: Г. Попов, Рум. Димов, Т. Марев, Юл. Христов (45‘ Кр. Диамандиев), Кр. Лечев, Т. Атанасов, Вер. Страшников, П. Пандов, Ог. Радев, М. Бакърджиев (77‘ Ив. Стоянов), Р. Рафиев

В. „Черноморски фар“, 11.12.1986 г.: „… тази есен тези два отбора се срещат 4 пъти… Маневрените играчи Иванов, Желязков и Георгиев и неуморимият Янков спечелиха борбата в средата на терена. … Желязков изскочи сам срещу Попов, но не можа да реализира. Ала при един пробив на Иванов и настъпилото меле пред вратата на гостите Георгиев бе най-съобразителен – 1-0. … Варненци пазеха плътно домакините и далеч пред наказателното поле се опитваха да разбиват атаките, но не винаги успяваха.

Веднъж младият Пандов уцели напречната греда и топката едва не навести мрежата на Стоянов. Това стана в 56-та мин., когато след контраатака, Рафиев стреля силно, топката се отби от левия страничен стълб и влетя в мрежата – 1-1. Напрежението на терена се повиши и младият арбитър от Пловдив отсъди пресилено дузпа в полза на гостите. Атанасов обаче уцели лявата греда и резултата не бе променен. … Осем минути преди края на редовното време Николов дриблира в полето на гостите, съобразително отклони топката към връхлитащия отдясно Георгиев, последва центриране и най-добрият играч на терена Валентин Иванов с глава забоде топката в мрежата на Попов – 2-1. Възпитаниците на треньорите Вутов и Топчев записаха най-големият успех в историята на ФК „Нефтохимик“… ***Ст. Кацаров***“

„Ч. море“ отпада от турнира.

***

КСА, 1/32 финал:

Играе се по-един мач, домакинът е от по-ниското ниво,

2.12.1986 г., Разград, 13.30, **„Бели лом“ Рз – „Ч. море“ 0-4 (0-1)**, съдия: Хр. Младенов (ВТ),

Голм.: 0-1 Керкелов 2‘ (автг.), 0-2 Т. Атанасов 75‘

1986

В анкетата на в. „Полет“ за футболист на гр. Варна за 1986 г. е избран Янчо Богомилов от „Спартак“ Варна

***

В първенството за юноши ст. възраст в зона „Камчия“, отборът на „Ч. море“ заема второ място в крайното класиране, с 3 т. по-малко от първенеца „Шумен“ и участва в елиминациите за определяне на републикански шампион, където е отстранен от „Витоша“ в 1/8 финалната фаза.

***

На 6.11.1986 г. „Манчестър Юнайтед“ назначава нов мениджър – Алекс Фъргюсън

***

На 7.12.1986 г. земетресение със сила 5.7 по скалата на Рихтер разлюлява гр. Стражица. Има две жертви.

(дуз.), 0-4 Вер. Страшников 79‘, 83‘

Пропусната дузпа: 85‘ Димитров (БЛ)

„Бели лом“: Ангелов, Ружинов, Доб. Добрев, Искренов, Г. Керкелов, Любенов, Михайлов, Младенов (46‘ Раданов), Ст. Димитров, Стефанов, Моллов

„Ч. море“: Г. Попов, Ив. Рашев, Т. Марев, Юл. Христов, Кр. Диамандиев, Т. Атанасов, Вер. Страшников, Кр. Лечев (46‘ Вал. Николов), Ог. Радев, М. Бакърджиев, Р. Рафиев (46‘ Ив. Стоянов)

В. „Ново Лудогорие“, 4.12.1986 г.: „Едва ли някой от зрителите е очаквал да стане чудо на ст. „Д. Стефанов“ в Разград, та състава на КФС „Бели лом“ да елиминира именития си противник от Варна. … Това пролича и от изказванията на двамата треньори.

Вес. Кушков: „За нас това е изключително тежка среща. Бих искал ние да сме победители, но нека не се заблуждаваме. Разликата в класите е голяма, но за това пък срещата ни дава възможност да се поучим от силен противник и да се сравним с неговата игра.“

Змс Божил Колев: „За нас жребият се оказа благоприятен. Като казвам това, в никакъв случай не подценявам домакините. За това говори и фактът, че излизаме на терена с основния си състав.“

Действията и резултатът на терена не опровергаха думите на двамата треньори. Черноморци завършиха като крайни победители, но това не им се отдаде лесно.

Още във 2-та мин. при едно безобидно положение, Керкелов отбеляза с глава автогол. И само това бе активът на гостите през първото полувреме. Дял за това имаше и затворената игра на „Бели лом“, който напред разчиташе единствено на Михайлов, а при редките атаки се включваха Димитров и Моллов. Добри думи заслужава само Любенов, който с остроумни ходове се опитваше да безпокои гостите.

През втората част треньорът на гостите замени двама нападатели и чрез вътрешни рокади успя да засили нападателната мощ на отбора. Макар и закъснял, успехът им се усмихна …

От своя страна белоломци имаха шансове да поразят вратата на Попов, но не съумяха. В самото начало на второто полувреме Стефанов бе близо до успех, но вратарят на гостите изби топката, а 5 мин. преди последния съдийски сигнал, той не остави никакви надежди на домакините, като спаси изпълнената от Димитров дузпа. ***Милен Якимов***“

КСА, 1/16 финал:

14.12.1986 г., Пловдив, ст. 9.IX., 13.30, **„Марица“ Пд – „Ч. море“ 2-2, 6-4 (сл.дуз.)**, съдия: А. Матеев (Кж), 2 000 зр.

Голм.: 0-1 Ог. Радев 6‘, 0-2 Т. Атанасов 12‘, 1-2 Моллов 20‘, 2-2 Г. Попов 87‘ (автг.)

Ч.К.: Вер. Страшников (ЧМ)

Ж.К.: Анчев, Тютюнджиев (Мар); Ог. Радев (ЧМ)

„Марица“: Чернев, Анчев, Трапов (25‘ Тютюнджиев), Копанов, Велчев, Гешев, Троев, Кисьов, Моллов, Дерменджиев (67‘ Гайдов), Хаджилийски

„Ч. море“: Г. Попов, Рум. Димов, Т. Марев, Вал. Каров (46‘ Юл. Христов), Кр. Лечев, Т. Атанасов, Вер. Страшников, П. Пандов, (67‘ Кр. Диамандиев) Ог. Радев, М. Бакърджиев, Р. Рафиев

В. „Отечествен глас“, 16.12.1986 г.:„…„Марица“ позволи наивно да ѝ бъдат отбелязани два гола, а после, къде благодарение на всеотдайността на футболистите в жълто-сини фланелки, къде с помощта на гостите (вратарят Попов си отбеляза причудлив автогол), стигнаха до крайния успех. Всъщност логиката на двубоя изискваше тъкмо този резултат. Защо?

„Марица“ бе почти пълен господар на терена от 15-та до 120-та минута на мача, макар че надмощието ѝ бе доста неефективно. В това време варненци, след контраатаки на пет пъти не успяха да превземат вратата на Чернев. Онова, което не харесахме у „Марица“ бе махленското държание на някои футболисти (най-вече на Анчев и Тютюнджиев). Дали това вече нене очертаващ се пловдивски „почерк“?

При дузпите: 3-2 Троев, пропускат: Т. Атанасов (ЧМ), Тютюнджиев (Мар), Юл. Христов (ЧМ), 4-2 Моллов, 4-3 М. Бакърджиев, 5-3 Гешев, 5-4 Ог. Радев, 6-4 Хаджилийски… ***Ил. Кисимов***“

„Ч. море“ отпада от турнира.

***

19.1.1987 г., игр. Гранд х-л Варна, „Ч. море“ – „Сливен“ 3-1,

Голм.: Ив. Стоянов, Ог.

Радев – 2

„Ч. море“: Г. Попов (Г. Костов), Рум. Димов (Т. Въжаров), Т. Марев (Юл. Христов), Вал. Николов, Вал. Каров, Т. Атанасов, Р. Рафиев (Г. Щерев), Кр. Лечев (Ив. Рашев), Ог. Радев, М. Бакърджиев (Вер. Страшников), Ив. Стоянов (Мил. Неделчев)

21.1.1987 г., игр. Гранд х-л Варна, „Ч. море“ – „Спартак“ Вн 0-0, съдия: Д. Момиров,

„Ч. море“: Г. Попов, Вал. Николов, Т. Марев, Рум. Димов, Вал. Каров, Т. Атанасов, Р. Рафиев, Кр. Лечев, Ог. Радев, М. Бакърджиев, Ив. Стоянов (2ПВ: Г. Костов, Юл. Христов, Вер. Страшников, Ив. Рашев, Г. Щерев, Желязков)

22.1.1987 г., игр. Гранд х-л Варна, „Ч. море“ – „Спартак“ Пл 0-0,

„Ч. море“: Г. Попов (Г. Костов), Вал. Николов, Т. Марев, Рум. Димов, Вал. Каров (Юл. Христов), Т. Атанасов, Р. Рафиев (Вер. Страшников), М. Бакърджиев (Мил. Неделчев), Ив. Стоянов (Г. Щерев)

24.1.1987 г., игр. Гранд х-л Варна, „Ч. море“ – „Нефтохимик“ Бс 1-1,

Голм.: 1-0 Ог. Радев, 1-1 Желязков

29.1.1987 г., игр. Гранд х-л Варна, „Ч. море“ – „Спортист“ Н.Пазар 7-0,

Голм.: Т. Атанасов, Р. Рафиев – 2, Кр. Лечев – 2, Ив. Стоянов, автогол - 1

***

7.2.1987 г., игр. Гранд х-л Варна, 14.30, **„Ч. море“ – „Черноморец“ Одеса 1-1 (1-0)**,

Голм.: 1-0 Ив. Стоянов 33', 1-1 Стринаков 88'

„Ч. море“: Г. Попов, Вал. Николов, Т. Марев, Рум. Димов, Вал. Каров, Т. Атанасов, Р. Рафиев, П.Пандов (46' Вер. Страшников), Ог. Радев (46' Мил. Неделчев), Мил. Бакърджиев (46' Тин. Въжаров), Ив. Стоянов

***

15.2.1987 г., **„Ч. море“ – „Вихрен“ Санд. 1-0 (0-0)**,

В. „Нар. дело“, 17.2. 1987 г.: „След първите десет минути на приличен футбол и няколко хубави атаки играта на „Черно море“ падна твърде ниско. Прекалено сбиване в централната зона, къси неконструктивни пасове, липса на устрем и майсторство в акциите. Докато гостите от Сандански бяха по-бързи, по-бойки и по-правилно организираха атаките си по фланга. Футболистите на „Черно море“ явно желаеха победата, но като че ли не знаеха как по най-категоричен начин да наложат волята си. И трябваше отново най-опитният Марев (капитан и централен защитник) да набере достатъчна воля, да напусне зоната си и да тръгне напред, и то през най-трудната централна част на игрището, и да намери пътя към победния гол. Изглежда най-добре в този мощен пробив го разбра младият Лечев и отличната комбинация между двамата донесе головия удар на Лечев – 1:0 в 49-та минута за „Черно море“. Мисля, че и останалите черноморци трябва да се поучат от своя капитан. Очаквахме повече от Атанасов, от Бакърджиев.

Отдаваме повечето от слабостите в играта на „Черно море“ на прекаленото напрежение, на повелителното изискване непременно да се победи. Може би това беше и причината за пропуснатата в 45-та минута дузпа (ударът на Атанасов беше отразен от вратаря Иванов). Пъргави и енергични, състезателите на „Вихрен“ не само успешно се бореха със своите съперници, но и на два пъти бяха близо до изравняването. ***Ив. Колев***“

21.2.1987 г., **„Арда“ – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**,

В.„Полет“, 23.2.1987 г.: „Неблагоприятно се развиде този кръг за черноморци: „Миньор“ и „Спартак“ победиха у дома си, „Дунав“ и „Локомотив“ спечелиха навън по една точка и съхраниха шансовете си. Черноморци, след като в толкова срещи не разчитаха на себе си, вече не могат да разчитат и на футболно чудо.

Треньорът им Божил Колев изрази задоволство от подобрената игра във всички линии, от повишените градуси на бойкостта, от амбицията да се търси своята игра. Като вижда и неизлекувани недъзи, проявени и в Кърджали (недостатъчна агресивност и резултатност при атаките, нужна е още по-голяма настойчивост и съобразителност с чуждия терен!), за мача с „Арда“ той каза:

– Не очаквах, че публиката ще бъде толкова коректна, че с уважение ще се отнесе към нашия отбор. Бедите дойдоха от особената настройка на играчите: домакините бяха преднамерено бру-

1987

„Черноморец“ Одесса, *осн. 26.3. 1936 г. под името „Динамо“. След няколко разформирования и обединения, от 1958 г. клубът носи името „Черноморец“ (виж 4-та част). През 1964 г. отборът си извоюва правото да играе във Висшата лига на СССР, където най-големият му успех е 3-то място през 1974 г. През 1984 г. отборът завършва на 4-то място и участва в турнира за купата на УЕФА, където отстранява „Вердер“ Бремен (2-1, 2-3) и отпада от „Реал“ Мадрид (1-2, 0-0). През 1986 г. „Ч-ц“ се класира на 15-то, предпоследно място във Висшата лига и отпада в Първа лига, където през 1987 г. спечелва първото място и отново влиза във Висшата лига на СССР. Остава там до 1991 г., когато се оттегля, за да участва в първото издание на новосъздадената украинска 1-ва лига.*

1987

тални и груби, ритаха безобразно по целия терен и през целия мач – най-често техни жертви бяха най-настойчивите: Радев, Лечев, Стоянов, Рафиев… Отбраната ни сгреши сериозно само веднъж, когато Христов позволи да бъде атакувана нашата врата зад гърба му и така стана голът. След това ние имахме инициативата, но съдийството бе под всякаква критика, всички наши контраатаки се спираха със засади, търпяха се некоректни действия на домакините. Вкарахме редовен гол след изпълнение на пряк свободен удар: Каров отклони топката в купа от играчи, тя премина през много крака и изтичалият от дълбочина Атанасов с удар я изпрати в мрежата. Никакви протести от играчите на домакините, само помощник-съдията бе видял тази несъществуваща засада.

Тодор Атанасов – Барона и Милен Бакърджиев – Бъки играят във всичките 38 мача от първенството, като Барона е несменяем титуляр.

Ст. Янев"

1.3.1987 г., **„Ч. море" – „Рила" Ст. Д. 2-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело", 3.3. 1987 г.: „Домакините излязоха с някои промени в състава (Не мога да свикна с мисълта, че Бакърджиев – един безспорно талантлив футболист, ще стои на резервната скамейка, но, изглежда, това зависи преди всичко от него). Възжаров отново зае място в защитата и това се оказа благотворно. Явен е стремежът на техническото ръководство за стабилизиране на играта, но и в този мач имаше периоди на остарели методи в нейното водене. Бавно изнасяне на топката, твърде много подавания, докато се премине централната зона, и вследствие на това липса на изненада, а и противникът имаше достатъчно време да се организира.

А може да бъде другояче. Това показаха някои атаки и особено тези, при които бяха отбелязани головете. В 43-та минута Рафиев се вряза в наказателното поле и стреля. Вратарят Стоянов направи опит да избие, но топката попадна у Радев и – 1:0 за „Черно море". В 77-та минута Възжаров устремно нахлу по фланга, навлезе дълбоко в отбраната на „Рила" и подаде. Страшников със силен диагонален удар покачи на 2:0. Нерядко остротата на атаките на „Черно море" идваше и след бързи пробиви на Марев и Димов.

Добър пример на бърз, техничен и комбинативен футбол дадоха гостите от Станке Димитров. Те по-трайно владееха средата на терена, бързо изнасяха топката и застрашаваха вратата на своя съперник. Дори веднъж Димов изби топката от са-

мата голлиния."

7.3.1987 г., **„Добруджа" – „Ч. море" 2-0 (1-0)**,

В. „Добруджанска трибуна", 10.3.1987 г.: „Необичайно студеният мартенски ден не попречи на привържениците на „Добруджа" да заемат места по трибуните, за да подкрепят своите играчи в мача им с „Ч. море". Още след началния съдийски сигнал, добруджанци като лавина се понесоха по заснежения терен към вратата на варненци. И усилията им бяха възнаградени с гола, който вкара в 4-та минута Иван Георгиев. Рано, но навреме падналият гол окрили нашите момчета и те така притиснаха „моряците", че не им даваха да си поемат дъх. В 10-та минута Костов изстреля топката от около 25 метра, но за жалост тя срещна напречната греда. Само шест минути по-късно Гинков, след разбъркване пред вратата, покачи на 2:0. Толбухинци продължаваха да нападат настървено, имаха пълно териториално и игрово преимущество, но не можаха да го изразят в повече голове. А и Конанов, и Костов имаха възможност да сторят това, но не успяха.

След почивката гостите се поокопитиха, овладяха средата на терена, където Бакърджиев добре организираше играта, но всички опити да постигнат гол се проваляха благодарение на самоотвержената игра на бранителите и на вратаря Джилянов. И през тези 45 минути добруджанци атакуваха, макар и по-рядко, но не и безопасно, но не можаха да постигнат нов гол и двубоят завърши 2:0 за „Добруджа". Тази победа бе плод на усилията на целия отбор, който игра мъжки, всеотдайно от първата до последната минута на мача. ***Г. Йовев***"

14.3.1987 г., **„Ч. море" – „Светкавица" 2-0 (1-0)**,

В. „Полет", 16.3.1987 г.: „Играта на черноморци не се подобрява. Неубедителното представяне на Рафиев и Стоянов принуждава треньора Б. Колев да използва като „острие" в атаката Ог. Радев. А той, според мен, няма необходимите качества за типичен нападател, по-силен е, когато атакува от втора позиция. Фланелката с №11 бе поверена на довчерашния юноша М. Неделчев, който е полузащитник и с крехката си физика, въпреки добрите технически данни, не можеше да помогне много на отбора. И Страшников не е от мощните нападатели. Така в този мач „Черно море" се оказа без типични агресивни играчи. Влизането на Рафиев и Стоянов през второто полувреме само потвърди основанията за недоверие в тях. И конструкторското звено бе бледа сянка на доскорошните изобретателни и настойчиви организатори Т. Атанасов и М. Бакърджиев. От тях много зависи игровия облик на отбора. В помощ този път им бе Въжаров, но през второто полувреме той зае обичайното си място на защитник, а заместващият го Каров – на стопер. Така Атанасов се изнесе на по-предни позиции, но тези вътрешни рокади не направиха играта на варненци по-синхронизирана и по-резултатна." Такава бе оценката на Христо Конаков – бивш играч на „Ч. море". ***Ст. Георгиев***"

18.3.1987 г., **„Чирпан" – „Ч. море" 1-0 (1-0)**,

22.3.1987 г., **„Ч. море" – „Рил. спортист" 2-0 (1-0)**,

В. „Полет", 23.3.1987 г.: „Интересни оценки направиха треньорите след мача. Тодор Николов („Рилски спортист"): „Нашият отбор имаше превъзходство през първото полувреме, когато улучихме и гредата. Домакините подобриха действията си в средата на терена и второто полувреме беше тяхно. На „Черно море" липсва острота в атаката".

Змс Божил Колев: „Подобре от досегашните срещи! Има подобрение по отношение борбеността, в движението по терена, в организацията на играта. Доволен съм от всички състезатели, но това не означава, че те са разкрили пълните си възможности. Особено ме радва възстановяването на спортната форма на Бакърджиев, Т. Атанасов и Радев – състезателите, които „правят" нашата игра. Пример с постоянството си дава Т. Марев. При този подбор от нападатели не са възможни много варианти за усилване на атаката".

Като мисля върху двете мнения, стигам до извода: всички отбори правят срещу „Черно море" добри мачове, защото варненци винаги мислят за градивното в играта и не умеят да рушат чуждата игра. А това, очевидно е едно от главните изисквания във втория ни футболен ешелон! ***Ст. Янев***"

1987

***Милен Неделчев Шербанов**, (р. 10.8.1969 г.), 1 мач за „Ч. море" в „Б" РФГ. Неделчев е възпитаник на Спортното у-ще във Варна, футболна паралелка. Юноша на клуба, играл при треньорите Тодор Терзистоев, Дамян Георгиев и Иван Василев, техничен, с добър ляв крак, играещ като ляв халф или ляво крило. Като недостатък е посочена крехката му физика, поради което не успява да се наложи в отбора. Участва в един мач срещу „Светкавица" през този сезон. След завършване на средното образование, Милен се завръща в родната Силистра, където няколко години играе за „Доростол", след което приключва с футбола. Понастоящем живее и работи в Гърция.*

1987

Иван Михайлов Рашев *(12.5.1965 – 13.10.2014), 2 мача в „А“ РФГ, 11 мача в „Б“ РФГ. Рашев е продукт на ДЮШ на „Ч. море“, преминал през всички възрастови групи и играл във всички възможни формации на клуба. Играе като атакуващ полузащитник или втори централен нападател. Един от голмайсторите на младежкия и дублиращия отбори. Рашев дебютира в „А“ РФГ през пролетта на 1986 г. като два пъти влиза като резерва в края на второто полувреме. Получава повече шанс за изява след като Божил Колев поема отбора през есента на 1987 г. в „Б“ група, но не успява да се наложи. Нямаме информация да е играл в друг отбор след това.*

28.3.1987 г., **„Осъм“ – „Ч. море“ 1-1 (0-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 38, 30.3.1987 г.: „Малко е равенството за труда, положен от домакините в този мач, а и спортното им щастие изневери. При повече шанс и победата би им се усмихнала. През цялото първо полувреме „Осъм“ разгръщаше атаката си нашироко, комбинираше добре в зоната в средата на терена и притискаше противника в неговата половина. Но нападателите Александров, Илиев, Линков, та дори и бранителят Хубчев, правеха грешка след грешка.

При 1:1 играч на гостите отклони топката с ръка, за което бе отсъден 11-метров удар. Когато цялата публика станала на крака очакваше победата, Хубчев изпълни лошо удара, но заслуга трябва да отдадем и на вратаря Попов, който улови топката, а с това попречи на домакините да вземат победата. ***Ат. Вълев***“

4.4.1987 г., **„Ч. море“ – „Нефтохимик“ 4-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 5.4. 1987 г.: „Очаквахме го този мач, тази игра от футболистите на „Черно море“. И те я показаха не срещу кого да е, а срещу силния и стабилно играещ отбор на „Нефтохимик“. Малкото зрители на стадион „Юрий Гагарин“ станаха свидетели, може да се каже, на един нов отбор „Черно море“, на отбор от най-добрите му години. Самоотвержена и хладнокръвна защита, оригинални хрумвания в средата на терена, мощ и настойчивост на предните позиции – това бяха някои от характерните черти на играта на варненци. А като се прибави и постоянната преса върху противниковите състезатели и бързината в действията, особено по фланговете, ще се разбере защо съперникът беше сломен.

Накратко за развоя на срещата. В началните минути силен натиск на „Черно море“. Веднага пролича амбицията на състезателите да покажат, че могат, че са отбор от по-висока класа от останалите тимове във втория ешелон. Устремът беше подплатен с техника и бързина и гостите бяха принудени предимно да се бранят. В 18-та минута Радев се пребори за една трудна топка и върна назад в полето на „Нефтохимик“. Рафиев посрещна и – 1:0 за „Черно море“. После отборът на „Нефтохимик“ поизравни играта, но не можа да застраши опасно вратата на Попов. Малко преди края Рафиев отблизо почти на празна врата пропусна.

И през втората част черноморци останаха верни на себе си. Още в 46-та минута Лечев се устреми по фланга и изпрати топката в полето на съперника. Рафиев скочи много добре и с глава увеличи на 2:0. Неприятно впечатление направиха опитите на някои състезатели на „Нефтохимик“ да играят понякога грубо и опасно. Превъзходството на „Черно море“ намери израз в още два гола. В 58-та минута Иван Стоянов увенча много добрата си игра в мача с превъзходен пробив. Той преодоля двама защитници на „Нефтохимик“, навлезе дълбоко в полето (на 3-4 метра от вратаря Стоянов) и поднесе топката на крака на Въжаров – 3:0. Гостите се хвърлиха в устремни атаки, но без резултат. Докато черноморци след една бърза контраатака в 86-та минута покачиха чрез Радев на 4:0.

Явно „Черно море“ вече набира самочувствие, приспособява се посигурно към играта в „Б“ група. Играчите от средата на терена – Въжаров, Лечев, Бакърджиев, подпомагани от Атанасов, сигурно държаха инициативата в свои ръце и умно подхранваха нападателите. По-точно действаше и младият защитник Николов. А Димов и Марев, както и друг път, бяха на висота. Но най-важното е, че всички черноморци бяха заредени с амбиция, с желание да възвърнат доверието на зрителите към отбора. Смятам, че го сториха по най-добрия начин. И това е може би началото на прелома, който очаквахме от тях, началото, върху което трябва да се изгради тимът на „Черно море“ за следващите значително по-големи изпитания. ***Ив. Колев***“

12.4.1987 г., **„Ч. море“ – „Локомотив“ ГО 2-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 14.4. 1987 г.: „Дъждовният варненски неделен ден не попречи на най-верните привърженици на „Черно море“ да дойдат на стадион „Юрий Гагарин“, за да видят своя отбор срещу един от най-добрите състави в „Б“ РФГ – „Локомотив“ (Г. Оряховица). Но не само съперникът беше силен

Заден ред от ляво надясно: Кр. Лечев, Г. Костов, Т. Марев, Март. Богомилов, Рум. Димов, Г. Попов и Т. Атансов, среден ред: Ст. Богомилов (пом. тр.), Мл. Дамянов, Ив. Рашев, Вал. Николов, Юл. Христов, Р. Рафиев, Венц. Маринов и Т. Великов (тр.), отпред: Ив. Стоянов, Кр. Диамандиев, М. Бакърджиев, Тин. Възаров, Ог. Радев и Вер. Страшников

и труден. Още по-труден беше наводненият терен, а и през целия мач валяха дъжд и сняг. Но веднага трябва да кажем, че и при тези тежки условия футболистите на „Ч. море“ потвърдиха, че са не само добри футболисти, но и твърди, амбициозни и калени в битките спортисти. Обстоятелствата наложиха някои промени в състава (Марев – наказан, Рафиев – контузен). Но и Димов, застанал на поста последен защитник, и Христов, призован за ляв защитник, както и останалите играха така сериозно и отговорно, че не се почувства никаква празнина в състава.

Бойки и непримирими, технични и изобретателни, черноморци просто не дадоха възможност на отбора на „Локомотив“ да се прояви, да покаже онези качества, които го изведоха временно на трето място в класирането. Бързи и енергични, варненци не само пресираха играчите на гостите, но и сътвориха ред смислени комбинации, които при наводнения терен трябва да бъдат оценени високо. Едва ли трябва да се дава оценка поотделно на всеки състезател на „Ч. море“, защото всички играха много добре и потвърдиха, че отборът е в подем. И все пак не може да не се отбележи новото в играта на Иван Стоянов, който и този път, както и срещу „Нефтохимик“, бе истински двигател на атаката на своя тим.

Отборът на „Локомотив“ заложи на контраатаки, но само усилията на Генчев (7) и Велинов (11) не бяха достатъчни. Останалите локомотивци бяха групирани в своята половина и рядко им се удаваше възможност да застрашат черноморската врата.

Развръзката на мача дойде закономерно. В 30-

1987

Филмът на Оливър Стоун „Взводът“ („Platoon“) с Том Береджър, Уилям Дефоу и Чарли Шийн в главните роли печели 4 Оскара: за най-добър филм, режисьор, монтаж и озвучаване

1987

На 19.4.1987 г. е излъчен първия епизод на популярният анимационен комедиен сериал „The Simpsons“

***

През май-юни 1987 г в Нова Зеландия се провежда първото СП по ръгби. В отсъствието на ръгбистите от ЮАР, срещу които има ембарго, домакините спечелват първата си световна титла, като на финала побеждават Франция с 29:9.

***

На 28.5.1987 г. Матиас Руст, 18 годишен аматьор пилот от ГФР прелетява необезпокояван от съветската противовъздушна отбрана и се приземява на Червения площад в Москва със самолет „Чесна 172“. Руст е арестуван от съветските власти и осъден на 4 години в трудово-поправителен лагер, но освободен на 3.8.1988 г.

та минута от пряк свободен удар Въжаров изпрати топката в полето пред Арсов (1). Ив. Стоянов скочи и с глава отбеляза първия гол. В 76-та минута фронтално пред вратата на „Локомотив“ отново беше отсъден пряк свободен удар. Радев леко прехвърли „стената“ и – 2:0 за „Ч. море“.

18.4.1987 г., **„Дунав“ Рс – „Ч. море“ 1-1 (1-1)**,

В. „Дунавска правда“, 19.4.1987 г.: „„Ч. море“ в последно време се счита за един от добрите отбори в „Б“ РФГ. Под ръководството на змс Божил Колев направи силни мачове през пролетта. Затова и срещата в Русе беше очаквана с повишен интерес от русенските любители на красивата игра. Дунавци се стараха доста, за да грабнат тъй необходимите им две точки. Но явно е, че само желание не стига, за да се побеждава. Както показа развоят на мача, нужно е и футболно умение, което в тази среща играчите на „Дунав“ не показаха в нужната степен.

Главната беда дойде от липсата на точни подавания и стрелба от близки и далечни разстояния. Нямаше трайни комбинации, които да доведат до желания резултат, а не се използваха и фланговите атаки. През по-голямата част на мача дунавци имаха превъзходство, за което говори, че те изпълниха 12 ъглови удара, но безрезултатно. Още в началните минути имаха възможност да открият резултата, но Байрактаров, Хр. Присадников и Нанков пропуснаха тази възможност. Все пак в 20-та минута надмощието им се увенча с успех. Наков мъжки се пребори за една ничия топка, напредна и отбеляза гол – 1:0 за „Дунав“.

Радостта на домакините обаче бе кратка. Четири минути по-късно груба грешка на дунавската защита позволи на Радев да изравни – 1:1. След гола на черноморци дунавци отново се хвърлиха в яростни атаки и в 38-та минута бяха близко до успеха, но беше улучена гредата. Те проведоха няколко хубави комбинации, но не успяха да ги оползотворят. Полувремето завърши 1:1.

След почивката русенските футболисти притиснаха своя съперник и на няколко пъти имаха възможност да увеличат резултата в своя полза, но не успяха. Ударите на Нанков, Ангелов и Енчев профучаха на сантиметри край гредите. Отбраната на гостите изпита доста затруднения, но успя в крайна сметка да ликвидира опасностите. Дунавци продължиха да бъдат активни по целия терен. Просто „натикаха“ противника си в неговото наказателно поле, но успехът не идваше… Коректният мач завърши наравно – 1:1. ***Т. Георгиев***“

22.4.1987 г., **„Ч. море“ – „Лудогорец“ 3-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 23.4. 1987 г.: „„Черно море“ потвърди, че е в подем. Пролетното настъпление на отбора продължи вчера на стадиона във Варна и срещу „Лудогорец“. На тежкия наводнен терен вдъхновените и ентусиазирани черноморци се бориха мъжествено и всеотдайно срещу трудностите и срещу съпротивата на съперника и често предизвикваха аплодисментите на зрителите. Да добавим, че отборът на „Черно море“ показа и добро техническо и тактическо майсторство и принуди „Лудогорец“ предимно да се брани. Резултатът 3:0 за „Черно море“ не отразява пълното превъзходство на черноморци, които бяха ощетени от някои неточни съдийски присъждания.

Още в 13-та минута Огнян Радев от малък ъгъл изведе „Черно море“ напред. През втората част отборът на „Черно море“ сътвори ред хубави комбинации. По десния фланг Страшников беше много активен и в 53-та минута увенча настойчивостта си с хубав гол – 2:0. Десет минути преди края напористият и борбен Въжаров с чудесен пас прехвърли топката към непокрития Бакърджиев, който напредна и увеличи на 3:0. ***Ив. Колев***“

2.5.1987 г., **„Септ. слава“ – „Ч. море“ 2-0 (1-0)**,

В. „Септемврийско слово“, 5.5.1987 г.: „Когато в 76-та минута Дурев майсторски прехвърли построената при отсъдения пряк свободен удар стена и удвои резултата – мачът от „Б“ РФГ между отборите на „С. слава“ и гостуващия „Ч. море“, състоял се на стадион „Ив. Аврамов“, фактически приключи. Не, ставаше безпределно ясно – нищо оттук нататък не можеха да сторят моряците от Варна, щом като почти през цялото игрово време до този момент (с малки изключения през първите 45 минути) те не

загатнаха дори за своите потенциални възможности, за убедителните си игри напоследък. Какви сметки са си правели, ние не знаем, но ето че и този път се потвърди старото правило: всеки играе толкова, колкото му позволява съперникът! А „С. слава“ игра напористо, с вдъхновение и единственото нещо, за което може би трябва да се съжалява след този хубав мач, е, че цифровото изражение на победата не беше поресpектиращо. Струваше си, заслужаваше си!

Момчетата с червени фланелки се бореха през цялото време като истински мъже, независимо, че пропуснаха толкова много, след като още в 8-та минута Дурев откри резултата. Само шансът попречи на този състезател да направи своя хеттрик (неговият удар срещна напречната греда в края на второто полувреме), но… Срещу отбор като „Черно море“ и това стига.

… Като прибавим към всичко това и обстоятелството, че Йонов напълно обезвреди снажния централен нападател на „Черно море“ (само веднъж през първото полувреме той се озова очи в очи със Слави Георгиев, но вратарят не му позволи да ликува), а Терзийски бе стабилен и не допусна изненади – става ясно защо в този мач морето бе наистина до коляно. ***Б. Ценов***“

8.5.1987 г., **„Ч. море“ – „Бдин“ Вд 1-1 (0-1)**,

В.„Нар. дело“, 9.5.1987 г.: „Гостите имаха ясна цел – да се бранят с повече състезатели и при първа възможност да контраатакуват. И тази възможност дойде много скоро. В 23-та минута Петков (11) след самостоятелен пробив се пребори в наказателното поле с двама черноморски защитници и – 1:0 за „Бдин“.

Отборът на „Черно море“ се представи слабо. Нямаше единомислие в действията на отделните звена, нямаше и помен от игрите му преди няколко кръга на варненски терен. Само старание и желание, неподплатени с футболно майсторство, не са достатъчни, за да достигнеш до пълен успех и да задоволиш макар и малкото зрители. С гол на Рафиев в 54-та минута равенството беше възстановено – 1:1, но за повече нямаше сили, въпреки подчертаното надмощие на черноморци. ***Ив. Колев***“

***

Отборът на „Нотингам Форест“ приема поканата за участие в благотворителен мач срещу сборен отбор на Варна, в полза на жертвите и семействата на десетките загинали в една от най-тежките трудови злополуки в социалистическа България – експлозията в завода за хлор, винил и поливинил хлорид (ЗХВПВХ-2) в Девня от 1.11.1986 г. Мачът е насрочен за 11.5.1987 г.

В. „Нар. дело“, 12.5. 1987 г.: „Не ще скрием, че вчера бяхме в плен на футболната магия. Мисълта ни беше заета още от сутринта … уж обикновена, приятелска среща и в същото време малко особена.

Гостуваха ни футболисти от родината на футбола, потомци на онези ентусиасти, които преди повече от 124 години дадоха на света тази увличаща и вълнуваща игра. Вълнуваше ни хуманният, благотворителен характер на този мач. И още нещо. Срещу големите майстори щяха да играят най-добрите варненски състезатели, наследници на първите българчета, които още в 1894 година, под ръководството на своя учител – швейцареца Жорж дьо Режибюс първи у нас заиграха футбол в двора на Варненската мъжка гимназия.

Не за първи път във Варна гостуват английски футболисти. Преди повече от 20 години тук бяха отборите на „Шефилд Уенздей“ и „Дерби Каунти“. Преди три години наблюдавахме „Манчестър Юнайтед“ …

11.5.1987 г., ст. Ю. Гагарин, 18.30, **Варна (сборен) – Nottingham Forest 1-1 (1-1)**, съдия: Нед. Тахатаджиев, помощници: Хугас Месропов и Д. Момиров, + 35 000 зр.,

Голм.: 0-1 Уилкинсън 21‘, 1-1 Ог. Радев 28‘

Варна: Рум. Апостолов, Рум. Димов, Я. Богомилов, Д. Диев, Ас. Михайлов, Т. Атанасов, Ив. Стоянов (Р. Рафиев), М. Бакърджиев (Юл. Спасов), Ог. Радев (Кр. Лечев), Ж. Господинов, Ст. Найденов (Пл. Казаков), тр. Бож. Колев/Ив. Филипов

Forest: Steve Sutton, Gary Fleming, Stuart Pearce (Steve Chettle), Colin Foster, Chris Fairclough, John Metgod (Brian Rice), Franz Carr (Gary Mills), Neil Webb, Nigel Clough, Paul Wilkinson (Wilson), Kjetil Osvold, tr. Brian Clough

„Отдавна варненският

1987

*Отборът на **„Нотингам Форест“**, на който „Ч. море“ е гостувал през 1966 г. (виж 4-та част) претърпява еволюция през последвалите 20 години. През сезон 1977-78 „Форест“ спечелва шампионската титла на тогавашната 1-ва дивизия на Англия, а след това и КЕШ при първото си участие в най-престижния клубен турнир на континента. Като европейски клубен шампион „Форест“ получава право да защити титлата следващия сезон, въпреки че не е шампион на Англия, а завършва на 2-ро място. „Форест“ спечелва КЕШ за втори път и е единственият отбор с повече европейски титли, отколкото домашни. Архитектът на успеха е треньорът Брайън Клъф, който предвожда отбора и на ст. „Юрий Гагарин“.*

Сборен отбор на Варна преди приятелската среща срещу „Нотингам Форест“, прави от ляво надясно: Кр. Лечев, Юл. Спасов, Г. Попов, Т. Атанасов, Я. Богомилов, Ст. Найденов, Роб. Ковачев, Рум. Апостолов и Тин. Въжаров, клекнали: Ж. Господинов, Ив. Стоянов, Ог. Радев, М. Бакърджиев, Д. Диев, Рум. Димов и Пл. Казаков

1987

***Brian Clough**, мениджър на „Нотингам Форест“ (1975-93 г.), с който отборът постига най-големите успехи в историята си.*

стадион не бе така препълнен. Повече от 35 000 зрители дойдоха просто за удоволствие, да видят футбол от добра класа. … И двата състава показаха привлекателна игра, наситена с много емоционални моменти. Още в 5-та мин. Живко Господинов се вряза дълбоко в полето на гостите и създаде изгодно положение. Играта в началото беше по-бавна, но с добри технически изпълнения. Равностойно се водеше борбата в центъра, но веднага проличаха мощните действия на играчите на „Нотингам“ в средата на терена, бързината, с която те преминаваха тази зона и насочваха действията си по фланговете. Така в 21-та мин. бърз пробив на Осволд по лявото крило доведе до подаване пред варненската врата и Уилкинсън в съвсем английски стил отбеляза с глава хубав гол.

После напред се впусна Янчо Богомилов и в комбинация с Ж. Господинов разстрои за момент защитната линия на гостуващия отбор. В тези първи минути станахме свидетели на нещо ново, което не се среща вече по нашите терени. Защитниците на „Форест“ играеха в една линия и това неведнъж разкри добри възможности за варненските нападатели. Така в 28-та мин. Радев получи отличен пас от Господинов, преодоля преките си съперници и с далечен (прехвърлящ) удар изравни – 1-1. … Впечатли ни играта на гостите – бърза, енергична защита, която може да надбяга почти всеки един от нашите нападатели, дълги, точни подавания, устремно водене на топката. Удоволствие бе да наблюдаваме как Метгод като диригент направляваше своите…

През втората част отборът на Варна оттегли повече състезатели в защита и с това предостави инициативата в ръцете на англичаните. Направените смени в нашия отбор обаче поизравниха силите… В 81-та мин след пробив и подаване на Казаков, Господинов отправи от воле страхотен удар, спасен майсторски от Сътън. … Без да имаме особени претенции към главния

съдия Н. Тахтаджиев, трябва да отбележим, че той не винаги бе прецизен в някои по-остри моменти. … ***Ив. Колев***“

***

17.5.1987 г., **„Роз. долина“ – „Ч. море“ 1-0 (1-0)**,

23.5.1987 г., **„Ч. море“ – „Балкан“ Бот-гр. 1-2 (1-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 62, 25.5.1987 г.: „Категоричен съм: Мачът не беше симулативен. Имаше борба, сериозен сблъсък, много голови положения. Домакините обаче останаха под равнището на своите възможности. Аз поне за пръв път виждам толкова малко хора на стадион „Юрий Гагарин“…“

Длъжни сме да започнем с думите на представителя на БФС Ст. Ормандживев, за да пресечем предварително всяка мисъл за омаловажаване победата на ботевградчани. Пред публика за един камерен концерт те показаха грамотен футбол, при това без да се стъписват от „спорния“ гол на черноморци, постигнат след позакъсняла от тяхна страна реакция за създаване на изкуствена засада. Побойки, особено през второто полувреме, чрез Видов, Станчев и Бекяров гостите действаха по-стройно и поперспективно в центъра на терена и по-често, основно чрез крилата Нанев и Владов и много активния централен нападател Добрев, вземаха вратата на Костов на „мушка“. И увенчаха старанието си с два красиви гола.

Срамът остана за черноморци. Леко отбелязаният гол задълго ги приспа. А и празните трибуни не бяха кой знае какво вдъхновение. Но може да се играе за собствено удоволствие и самочувствие, задължително условие за добър футбол. ***П. Герчев***“

27.5.1987 г., **„Миньор“ Пк – „Ч. море“ 3-1 (1-0)**,

31.5.1987 г., **„Ч. море“ – „Спартак“ Пд 0-1 (0-0)**,

В. „Нар. дело“, 2.6. 1987 г.: „Към своя завършек отива първенството в „Б“ РФГ. Има все още нерешени въпроси около второто място и изпадащите отбори. Но футболистите на „Черно море“ са далеч от тези вълнения и трябваше в неделния си мач със „Спартак“ – Пловдив, да разкрият истинските си възможности. Но това не стана. По-скоро отборът изглеждаше като разцентрована машина, която до края на този мач не се настрои по най-добрия начин. През първото полувреме – анемични, безплодни действия и пред двете врати.

След почивката черноморци хвърлиха повече хора напред, за да търсят успешното решение. Това създаде условия футболистите на „Спартак“ да реализират своя тактически план. С бързи и остри контраатаки на два-три пъти те завариха неподготвени бранителите на домакините. И в 53-та минута не помогна и отличната игра на вратаря Попов (един от най-добрите от отбора на „Ч. море“). Василев (7) отблизо изпрати топката в мрежата – 1:0 за „Спартак“. Последва тотален натиск на черноморци, създадени бяха и няколко изгодни голови положения, но промяна не настъпи. След обнадеждаващите игри през март отборът на „Черно море“ се приближава към доста тъжен финал на едногодишното си участие в „Б“ РФГ.“

7.6.1987 г., **„Хасково“ – „Ч. море“ 3-2 (2-1)**,

В. „Хасковска трибуна“, 8.6.1987 г.:„… Отборът на „Хасково“ заслужено победи. … в коректен, спортсменски двубой, наситен с много интересни перипетии.

Началото бе малко мудно, но веднага след хубавия гол на Николов (изненадващо изпълнение с левия крак, при което топката намери страничната греда и влетя в мрежата), монотонността изчезна. Хубава комбинация Стоянов-Радев направи безпомощен Танев, но само 4 мин. по-късно, след обстрелване на Илиев, вратарят на гостите не успя да овладее топката и Георгиев бе точен. … След почивката Николов от дузпа увеличи (3-1), но това като че ли успокои хасковци. Варненци бяха на път да ги накажат, но на два пъти Танев имаше отлични прояви… Все пак от дузпа, гостите намалиха (3-2)…“

***

След служебното поставяне в „Б“ РФГ през 1951 г. и след отпаданията по спортен път от „А“ РФГ през 1955, 1958-59 и 1975-76, това е общо петият сезон, през който „Черно море“ играе във втория ешелон от създаването на Републиканската футболна дивизия през 1948 г. За първи път отборът продължава престоя си в „Б“ група за повече от една година.

1987

На 27.5.1987 г. ФК „Порто“ спечелва КЕШ след победа над фаворита „Байерн“ Мюнхен с 2-1 на „Пратер-щадион“ във Виена. Победният гол е отбелязан с пета от алжирския нападател на „Порто“ Рабах Маджер.

***

„Аякс“ Амстердам спечелва КНК след победа с 1-0 над „Локомотив“ Лайпциг във финала, игран на Олимпийския стадион в Атина на 13.5.1987 г. Голът е отбелязан от Марко Ван Бастен, с който „Аякс“ става първият и единствен холандски отбор, печелил това отличие.

***

Купата на УЕФА е спечелена от ИФК „Гьотеборг“ след два мача на разменено гостуване срещу „Дънди Юнайтед“ (1-0, 1-1). Това е второто отличие за шведския отбор в този турнир.

Статистика „Ч. море“ в „Б“ РФГ 1986-87 г.

(бел. всички домакински мачове са играни на градския стадион „Юрий Гагарин“)

10.8.1986 г., 1 кр., Сандански, 18.00, **„Вихрен“ – „Ч. море“ 2-1 (2-0)**,
„Вихрен“: Иванов, Кръстю Пенев, Н. Якимов, Здр. Венетов, Анг. Соколов, Ив. Тонин, Божко Пандезиев, Вл. Каракичев, Ем. Мицански, Пл. Мицански
„Ч. море“: Г. Попов, Вал. Николов, Т. Марев, Рум. Димов, Кр. Диамандиев, Т. Атанасов (46‘ Мл. Дамянов), Вер. Страшников, Мил. Бакърджиев, Ив. Стоянов, Ог. Радев, Р. Рафиев (46‘ Юл. Христов)
Голм.: 1-0 Пандезиев 6‘, 2-0 Каракичев 30‘, 2-1 Ив. Стоянов 86‘

17.8.1986 г., 2 кр., Варна, 18.00, **„Ч. море“ – „Арда“ Кърджали 4-1 (1-0)**,
„Ч. море“: Г. Попов, Рум. Димов, Т. Марев, Т. Въжаров, Кр. Диамандиев, Т. Атанасов, Вер. Страшников, Ог. Радев, Ив. Стоянов (46‘ Мл. Дамянов), М. Бакърджиев, Р. Рафиев (70‘ Юл. Христов)
„Арда“: Дончо Карагьозов, Методиев, Марио Хаджиев, Г. Марков, Левен Асенов, Хр. Топалов, П. Бумбаров, Митко Сурджийски, Шибил Чешмеджиев, Рум. Байрев, Альоша Байрактаров
Голм.: 1-0 Т. Атанасов 28‘ (дуз.), 2-0 М. Бакърджиев 57‘, 3-0 Р. Рафиев 67‘, 4-0 Мл. Дамянов 71‘, 4-1 Байрев 90‘ (дуз.)
Пропусната дузпа: 70‘ Т. Атанасов (ЧМ)
Ж.К.: Т. Марев (ЧМ)

20.8.1986 г., 3 кр., Ст. Димитров, 18.00, **„Рила“ – „Ч. море“ 2-1 (2-0),** 15 000 зр.
„Рила“: Стоян Стоянов, В. Гиздов, Пл. Коляндов, Ром. Караколев, Кр. Божилов, Ас. Арсов, Н. Кавдански, Д. Димитров, Д. Марков (Михайлов), Ив. Благов, Вал. Найденов (Анг. Костов)
„Ч. море“: *Г. Попов, Рум. Димов, Т. Марев, Т. Въжаров, Кр. Диамандиев, Т. Атанасов, Ив. Стоянов, Юл. Христов, Р. Рафиев, М. Бакърджиев, Ог. Радев (50‘ Мл. Дамянов)*
Голм.: 2-0 Благов 3‘, 34‘, 2-1 Мл. Дамянов 53‘

24.8.1986 г., 4 кр., Варна, 18.00, **„Ч. море“ – „Добруджа“ Тх 7-1 (3-0)**, съдия: Хр. Борисловов, 3 000 зр.
„Ч. море“: Г. Попов (53‘ Г. Костов), Рум. Димов, Т. Марев, Тин. Въжаров, Кр. Диамандиев, Т. Атанасов, Вер. Страшников, Ог. Радев, Р. Рафиев (65‘ Юл. Христов), М. Бакърджиев, Мл. Дамянов
„Добруджа“: Хар. Славов, Н. Конанов, Ив. Георгиев, Кръстев, Сер. Димитров, Г. Мирчев, Хар. Хараламбиев, Ивл. Генчев (60‘ Ив. Гинков), Мл. Стоянов, Н. Костов, Пасков (83‘ Минчо Кондов)
Голм.: 1-0 Мл. Дамянов 1‘, 2-0 Ог. Радев 10‘, 3-0 Вер. Страшников 16‘, 4-0 Т. Атанасов 53‘ (дуз.), 5-0 Ог. Радев 70‘, 5-1 Мирчев 77‘, 6-1 М. Бакърджиев 82‘, 7-1 Вер. Страшников 87‘

31.8.1986 г., 5 кр., Търговище,18.00, **„Светкавица“ – „Ч. море“ 1-2 (0-0)**,
„Ч. море“: Г. Попов, Рум. Димов, Т. Марев, Тин. Въжаров (76‘ Юл. Христов), Кр. Диамандиев, Т. Атанасов, Вер. Страшников, Ог. Радев, Р. Рафиев, М. Бакърджиев, Мл. Дамянов
Голм.: 0-1 Р. Рафиев 71‘, 0-2 Мл. Дамянов 75‘, 1-2 Николов 85‘

7.9.1986 г., 6 кр., Варна, 17.30, **„Ч. море“ – „Чирпан“ 2-0 (0-0)**, съдия: М. Борисов
„Ч. море“: Г. Попов, Рум. Димов, Т. Марев, Тин. Въжаров, Кр. Диамандиев, Т. Атанасов, Вер. Страшников, Ог. Радев (55‘ Ив. Стоянов), Р. Рафиев, М. Бакърджиев, Мл. Дамянов
Голм.: 1-0 Кр. Диамандиев 52‘, 2-0 Р. Рафиев 90‘
Ж.К.: М. Бакърджиев (ЧМ); Иванов (Чир.)

14.9.1986 г., 7 кр., Самоков, 17.30, **„Рил. спортист“ – „Ч. море“ 2-2 (0-0)**,
„Ч. море“: *Г. Попов, Рум. Димов, Т. Марев, Тин. Въжаров, Кр. Диамандиев, Т. Атанасов, Вер. Старшников, Ог. Радев (72‘ Ив. Стоянов), Р. Рафиев, М. Бакърджиев, Мл. Дамянов*
Голм: 0-1 М. Бакърджиев 76‘, 1-1 Спаийски 79‘ (дуз.), 2-1 Годинячки 81‘, 2-2 Мл. Дамянов 90‘
Ж.К.: Годинячки, Пехливански (РС)

20.9.1986 г., 8 кр., Варна, 17.30, **„Ч. море“ – „Осъм“ Лч 3-1 (1-1)**, съдия: Д. Петков
„Ч. море“: Г. Попов, Рум. Димов, Т. Марев, Тин. Въжаров, Кр. Диамандиев, Т. Атанасов, Юл. Христов, Ог. Радев, Р. Рафиев, М. Бакърджиев, Мл. Дамянов (65‘ Ив. Стоянов)
„Осъм“: Б. Кудрявцев, Ив. Архангелов, Блажев, Ил. Петков, Радко Николов, Фер. Спасов, Пл. Линков, Стан. Илиев, Ал. Александров, Бл. Кръстанов, Зефир Бадев (75‘ Демирев)
Голм.: 1-0 Ог. Радев 40‘, 1-1 Кръстанов 44‘ (псу), 2-1 Т. Атанасов 59‘, 3-1 Ог. Радев 86‘

28.9.1986 г., 9 кр., Бургас, ст. Нефтохимик, 16.30, **„Нефтохимик“ – „Ч. море“ 3-0 (1-0)**, съдия: Вес. Маркович, 2 000 зр.
„Нефтохимик“: Дражо Стоянов (75‘ Хр. Няголов), Нед. Матушев, Пан. Горов, Бож. Тодоров, Златко Янков, Рос. Кавръков, Диян Петков (61‘ Ст. Дерменджиев), Алекси Желязков, Стан. Георгиев, Ант. Николов, Вал. Иванов
„Ч. море“: Г. Попов, Рум. Димов, Т. Марев, Тин. Въжаров, Кр. Диамандиев, Т. Атанасов, Юл. Христов (55‘ Ив. Стоянов), Ог. Радев, Р. Рафиев, М. Бакърджиев, Мл. Дамянов (72‘ Вер. Страшников)
Голм.: 1-0 Иванов 35‘, 2-0 Желязков 48‘, 3-0 Георгиев 65‘
Пропусната дузпа: 16‘ Николов (Нефт)
Ж.К.: Матушев (Нефт.); Т. Атанасов (ЧМ)

4.10.1986 г., 10 кр., Г. Оряховица, 15.00, **„Локомотив“ ГО – „Ч. море“ 2-1 (2-1)**,
„Ч. море“: Г. Попов, Рум. Димов, Т. Марев, Тин. Въжаров, Кр. Диамандиев (80‘ Кр. Лечев), Т. Атанасов, Вер. Страшников (48‘ Мл. Дамянов), Юл. Христов, Р. Рафиев, М. Бакърджиев, Ив. Стоянов
Голм.: 1-0 Георгиев 2‘ (дуз.), 2-0 Илиев 24‘, 2-1 М. Бакърджиев 30‘

12.10.1986 г., 11 кр., Варна, 15.00, **„Ч. море“ – „Дунав“ Рс 0-1 (0-0)**, съдия: Н. Тахтаджиев
„Ч. море“: Г. Попов, Рум. Димов, Т. Марев, Юл. Христов, Кр. Диамандиев, Т. Атанасов, Р. Рафиев, Тин. Въжаров, Ив. Стоянов (65‘ Кр. Лечев), Ив. Рашев, М. Бакърджиев (ст. треньор: Божил Колев)
„Дунав“: Л. Бранков, В. Симеонов, Н. Боянов, Ст. Пумпалов, Б. Богомилов, Я. Присадников, Диян Ангелов, М. Стоянов (Ил. Кирчев), Еш. Сюлейманов, Хр. Присадников, Др. Енчев
Голм.: 0-1 Енчев 77‘
Ж.К.: Кр. Диамандиев (ЧМ)

19.10.1986 г., 12 кр., Разград, 15.00, **„Лудогорец“ – „Ч. море“ 1-0 (1-0)**, съдия: Хр. Младенов
„Лудогорец“: Нешко Асенов, Н. Зайков, Андр. Борилов, Жоро Мачкански, Андр. Черников, Кр. Цветанов, Г. Вацков, Март. Емилов, Кост. Аврамов (Март. Йорданов), Ружин Ананиев, Ст. Йорданов (Мл. Ангелов)
„Ч. море“: Г. Попов, Рум. Димов, Т. Марев, Юл. Христов, Кр. Диамандиев (66‘ Ив. Рашев), Т. Атанасов, Вер. Страшников, Тин. Въжаров (78‘ Вал. Каров), Р. Рафиев, М. Бакърджиев, Ив. Стоянов
Голм.: 1-0 Ананиев 2‘
Ж.К.: Р. Рафиев (ЧМ)

25.10.1986 г., 13 кр., Варна, 15.00, **„Ч. море“ – „Септ. слава“ 4-2 (2-1)**,
„Ч. море“: Г. Попов, Рум. Димов, Т. Марев, Тин. Въжаров, Кр. Диамандиев, Т. Атанасов, Вер. Страшников, Ив. Рашев (84‘ Вал. Каров), Р. Рафиев, М. Бакърджиев (85‘ Кр. Лечев), Ив. Стоянов
„С. слава“: Слави Георгиев, Стоянов, Ст. Йонов, Вес. Игнатов, Рад. Станков, В. Терзийски, Ив. Дурев, Г. Богданов, Д. Асенов, Пант. Заков, Слави Методиев (Кръстев, 84‘ Вал. Якимов)
Голм.: 1-0 Р. Рафиев 7‘, 2-0 Вер. Страшников 11‘, 2-1 Дурев 43‘ (псу), 3-1 Р. Рафиев 69‘, 3-2 Дурев 75‘, 4-2 Кр. Лечев 89‘

1.11.1986 г., 14 кр., Видин, 14.30, **„Бдин“ – „Ч. море“ 0-1 (0-0)**, съдия: Кост. Бичев
„Бдин“: Ваньо Иванов, Вен. Тодоров, Добр. Стоянов, Ив. Николов, Ив. Георгиев, Димитров, Т. Борисов, Пл. Ванцов, Ал. Везенков, Сим. Кръстев (46‘ Б. Митков), Пл. Петков
„Ч. море“: *Г. Попов, Рум. Димов, Т. Марев, Тин. Въжаров, Кр. Диамандиев, Т. Атанасов, Вер. Старшников, Ив. Рашев (46‘ Вал. Каров), Р. Рафиев, М. Бакърджиев, Ив. Стоянов*
Голм.: 0-1 Р. Рафиев 53‘
Пропусната дузпа: Петков 1ПВ (Бд)

9.11.1986 г., 15 кр., Варна, 14.30, **„Ч. море“ – „Роз. долина“ 5-0 (4-0)**,
„Ч. море“: Г. Попов, Рум. Димов, Т. Марев, Тин. Въжаров (80‘ Юл. Христов), Кр. Диамандиев, Т. Атанасов, Вер. Страшников, Кр. Лечев, Р. Рафиев, М. Бакърджиев, Ив. Стоянов (46‘ Ог. Радев)
Голм.: 1-0 Т. Атанасов 7‘, 2-0 М. Бакърджиев 9‘, 3-0 Ив. Стоянов 25‘, 4-0 Р. Рафиев 33‘, 5-0 Т. Марев 87‘
Ж.К.: Попов (РД)

15.11.1986 г., 16 кр.,Ботевград, 14.30, **„Балкан“ – „Ч. море“ 1-1 (0-0)**, съдия: Д. Шарлачки, 1 200 зр.
„Балкан“: Б. Йосифов, Стефанов (73‘ Велин Ранов), В. Редовски, Павл. Павлов, Пл. Петров, Н. Станчев, Павл. Шолевски, Кр. Якимов, Н. Добрев, Ат. Бекяров, Рад. Видов (83‘ М. Веселинов)
„Ч. море“: Г. Попов, Рум. Димов, Т. Марев, Тин. Въжаров, Т. Атанасов, Вал. Каров (46‘ Ог. Радев), Вер. Страшников, Кр. Лечев, Р. Рафиев, Кр. Диамандиев (85‘ Юл. Христов), М. Бакърджиев
Голм.: 0-1 Кр. Диамандиев 83‘, 1-1 Редовски 86‘
Ж.К.: Рум. Димов, Т. Марев, Тин. Въжаров (ЧМ)

22.11.1986 г., 17 кр., Варна, 14.30, **„Ч. море“ – „Миньор“ 0-1 (0-0)**, съдия: Д. Димитров, 3 000 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Рум. Димов, Т. Марев, Тин. Въжаров, Кр. Диамандиев, Т. Атанасов, Вер. Страшников, Кр. Лечев, Р. Рафиев, М. Бакърджиев (46‘ Ог. Радев), Ив. Стоянов
„Миньор“: Ант. Генадиев, Рум. Андонов, Бог. Савов, Ст. Владимиров (75‘ Пл. Петков), Иво Славчев, Ал. Еленков, Марио Вълков, Вал. Стоянов (89‘ Г. Гачев), Ем. Серафимов, Гр. Григоров, Верчо Митов
Голм.: 0-1 Митов 88‘
Ж.К.: Т. Марев (ЧМ) – 1 мач
Лишен от права за 3 месеца: Тин. Въжаров (ЧМ)

29.11.1986 г., 18 кр., Пловдив, ст. Спартак, 14.30, **„Спартак“ Пд – „Ч. море“ 2-1 (1-0)**, съдия: Д. Стойчевски, 7 000 зр.
„Спартак“: Д. Жаров, Г. Андреев, Ив. Маринов, Ил. Цицков, Ив. Говедаров, Наско Нечев, В. Василев (86‘ Г. Барбов), Д. Хубенов, Кр. Манолов, Л. Бурнарски (89‘ Слави Бекриев), Пл. Миленков
„Ч. море“: Г. Попов, Рум. Димов, Ив. Рашев, Юл. Христов, Кр. Диамандиев (75‘ Вал. Каров), Т. Атанасов, Вер. Страшников, Кр. Лечев, Ог. Радев, М. Бакърджиев, Р. Рафиев
Голм.: 1-0 Бурнарски 26‘, 1-1 Юл. Христов 81‘, 2-1 Андреев 88‘
Ж.К.: Бурнарски (Сп); Ог. Радев (ЧМ)

7.12.1986 г., 19 кр., Варна, 14.00, **„Ч. море“ – „Хасково“ 2-1 (0-1)**, съдия: Л. Спасов, 1 000 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Рум. Димов, Т. Марев, Вал. Каров (82‘ Юл. Христов), Кр. Лечев, Т. Атанасов, Вер. Страшников, П. Пандов (55‘ Ив. Стоянов), Ог. Радев, М. Бакърджиев, Р. Рафиев
„Хасково“: Марио Калпушков, Т. Янев, Рос. Стратиев (46‘ Слави Цингов), Динко Арнаудов (64‘ Хр. Димитров), Найден Спасов, Юл. Минчев, Ил. Величков, Г. Стойков, Сашо Георгиев, Кр. Илиев, Мин. Топузаков
Голм. 0-1 Илиев 30‘, 1-1 Ог. Радев 58‘, 2-1 Р. Рафиев 62‘
Ж.К.: Илиев, Стратиев (Х)

15.2.1987 г., 20 кр., Варна, 14.30, **„Ч. море“ – „Вихрен“ Санд. 1-0 (0-0)**,
„Ч. море“: Г. Попов, Вал. Николов, Т. Марев, Рум. Димов, Вал. Каров (79‘ Юл. Христов), Т. Атанасов, Р. Рафиев, Кр. Лечев, Ив. Рашев, М. Бакърджиев, Ив. Стоянов
„Вихрен“: Иванов, Кръстьо Пенев, Ив. Бербатов, Т. Мечев, Анг. Соколов (Здр. Венетов), Н. Якимов, Божко Пандезиев, Вл. Каракичев, К. Велинов, Ив. Пенчев (Ал. Царевски), Пл. Мицански
Голм.: 1-0 Кр. Лечев 49‘
Ж.К.: Г. Попов, Ив. Стоянов (ЧМ); Бербатов, Пандезиев (Вих)

21.2.1987 г., 21 кр., Кърджали, 14.30, **„Арда“ – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**,
„Ч. море“: Г. Попов, Юл. Христов, Т. Марев, Рум. Димов, Вал. Каров, Т. Атанасов, Р. Рафиев, Кр. Лечев, М. Бакърджиев (75‘ П. Пандов), Ив. Стоянов, Ог. Радев
Голм.: 1-0 Гълъбов 63‘

1.3.1987 г., 22 кр., Варна, 15.30, **„Ч. море“ – „Рила“ Ст. Д. 2-0 (1-0)**,
„Ч. море“: Г. Попов, Рум. Димов, Т. Марев, Тин. Въжаров, Вал. Каров, Т. Атанасов, Вер. Страшников, Кр. Лечев, Ог. Радев, П. Пандов (77‘ М. Бакърджиев), Р. Рафиев
Голм.: 1-0 Ог. Радев 43‘, 2-0 Вер. Страшников 77‘

7.3.1987 г., 23 кр., Толбухин, 15.30, **„Добруджа“ – „Ч. море“ 2-0 (1-0)**, съдия: К. Борисов, 5 500 зр.
„Добруджа“: Св. Джилянов, Н. Конанов, Сергей Димитров, Ив. Георгиев, Вал. Пейчев, Г. Мирчев, Х. Хараламбиев, Камен Михов, Мл. Стоянов (88‘ Ив. Генчев), Н. Костов, Ив. Гинков
„Ч. море“: Г. Попов, Рум. Димов, Т. Марев, Тин. Въжаров, Вал. Каров, Т. Атанасов, Вер. Страшников (46‘ Ив. Стоянов), Кр. Лечев, Ог. Радев, М. Бакърджиев, Р. Рафиев
Голм.: 1-0 Георгиев 4‘, 2-0 Гинков 16‘

14.3.1987 г., 24 кр., Варна, 15.30, **„Ч. море“ – „Светкавица“ 2-0 (1-0)**,
„Ч. море“: Г. Попов, Рум. Димов, Т. Марев, Тин. Въжаров, Вал. Каров, Т. Атанасов, Вер. Страшников (22‘ Р. Рафиев), Кр. Лечев, Ог. Радев, М. Бакърджиев, Милен Неделчев (68‘ Ив. Стоянов)
Голм.: 1-0 Ог. Радев 3‘ (дуз.), 2-0 Кр. Лечев 87‘

18.3.1987 г., 25 кр., Чирпан, 15.30, **„Чирпан“ – „Ч. море“ 1-0 (1-0)**,
„Ч. море“: *Г. Попов, Рум. Димов, Т. Марев, Тин. Въжаров, Вал. Каров, Т. Атанасов, Вер. Страшников, Кр. Лечев (78‘ П. Пандов), Ог. Радев, М. Бакърджиев, Ив. Стоянов (46‘ Р. Рафиев)*
Голм.: 1-0 Генев 16‘

22.3.1987 г., 26 кр., Варна, 15.30, **„Ч. море“ – „Рил. спортист“ 2-0 (1-0)**,
„Ч. море“: Г. Попов, Вал. Николов, Т. Марев, Тин. Въжаров (46‘ Юл. Христов), Ог. Радев, Т. Атанасов, Вер. Страшников, Кр. Лечев, Ив. Стоянов (85‘ Ив. Рашев), М. Бакърджиев, Р. Рафиев
Голм.: 1-0 Ог. Радев 28‘, 2-0 М. Бакърджиев 76‘

28.3.1987 г., 27 кр., Ловеч, 15.30, **„Осъм“ – „Ч. море“ 1-1 (0-0)**, съдия: Ив. Божинов, 3 500 зр.
„Осъм“: Б. Кудрявцев, Ив. Архангелов,

1986-87		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.
1.	МинПк		4:0	1-1	1-1	2-1	3-1	2-1	3-1	3-0	5-1	4-0	2-0	3-0	4-0	1-0	4-1	4-0	4-0	4-0	3:1
2.	ЛокГО	1:2		2:1	1:0	2:0	1:0	2:1	2:1	2:1	1:0	3:0	1:1	4:2	3:0	1:0	2:0	1:0	5:0	4:1	3-0
3.	ДунРс	2-2	1-0		2-0	1-0	2-1	4-0	1-1	1-0	4-1	3-1	2-1	0-1	6-0	3-0	1-1	2-1	2-1	1-0	1-0
4.	СпПд	2-1	2-1	1-0		1-2	3-1	2-1	2-1	1-1	2-1	1-0	1-0	1-0	2-1	2-1	5-2	2-0	4-0	1-0	2-0
5.	Нефтх	0-1	3-0	2-1	2-1		0-1	2-0	3-0	4-0	1-1	4-1	2-0	1-0	3-0	3-1	1-0	3-1	3-1	3-0	1-0
6.	Хаск	1-1	0-1	3-0	6-1	3-0		3-1	3-2	1-1	2-0	5-0	4-1	3-0	3-0	5-0	2-0	2-1	2-0	3-0	1-1
7.	Арда	2-3	1-1	1-2	1-0	2-0	3-1		1-0	4-3	3-0	1-1	2-0	3-0	2-0	1-0	3-0	3-2	1-0	4-0	4-2
8.	ЧМ	0-1	2-0	0-1	0-1	4-0	2-1	4-1		3-1	3-0	1-1	1-0	2-0	7-1	5-0	1-2	4-2	2-0	2-0	2-0
9.	Осъм	1-2	1-0	1-1	2-0	2-1	1-0	2-0	1-1		3-2	1-0	0-0	3-0	4-2	1-1	0-0	2-0	3-1	1-0	1-0
10.	ЛудРз	0-1	2-5	1-0	3-1	3-0	3-0	1-1	1-0	3-1		2-0	1-1	4-0	5-2	3-0	2-1	1-0	3-1	4-0	1-0
11.	Бдин	4-0	2-1	1-2	2-0	1-0	1-1	3-0	0-1	2-1	4-1		2-0	3-0	3-2	0-1	2-1	1-0	1-0	3-1	3-0
12.	ВихСн	2-2	1-1	1-1	1-0	1-0	1-1	2-0	2-1	1-0	2-0	1-1		1-0	1-1	3-0	2-0	1-0	2-1	1-0	5-1
13.	Рила	1-1	1-0	0-1	1-1	1-0	2-0	2-1	2-1	2-2	3-0	3-1	1-1		4-1	1-0	1-1	2-0	2-0	1-1	3-0
14.	ДобТх	4-0	0-1	4-0	3-0	2-0	1-1	1-1	2-0	0-1	2-0	3-1	2-0	3-1		1-1	1-1	2-0	2-2	3-0	3-1
15.	Роз.д.	0-1	1-0	1-1	1-1	1-1	1-0	2-1	1-0	1-0	1-1	4-0	4-0	1-1	0-1		4-1	3-0	3-0	2-0	1-1
16.	Балк	2-3	0-2	1-3	2-0	2-0	3-2	5-0	1-1	2-1	1-1	1-1	1-0	2-0	3-1	1-2		2-0	1-0	2-1	2-0
17.	С.слав	1-0	1-2	0-0	1-0	2-2	2-1	2-1	2-0	1-1	4-3	2-2	3-0	3-1	2-0	2-1	1-0		1-0	1-0	2-0
18.	Рил.сп	1-0	1-1	1-0	1-1	1-0	2-1	3-3	2-2	1-0	2-1	2-1	4-2	1-0	1-1	0-0	3-2	1-0		3-1	4-2
19.	Чирп	3-1	1-1	1-1	0-1	1-1	3-0	2-2	1-0	2-3	1-1	1-0	0-0	0-2	2-0	2-0	1-1	2-0	2-1		3-0
20.	СвТщ	0-1	2-2	2-3	1-2	1-2	1-0	0-1	1-2	2-0	1-0	5-2	2-1	1-0	1-3	1-0	3-1	1-4	2-0	2-1	

П. Хубчев, Св. Калистратов, Радко Николов, Цв. Цветков, Пл. Линков (80‘ Вал. Велев), Ил. Илиев, Ал. Александров, Бл. Кръстанов, Г. Христов
„Ч. море“: Г. Попов, Вал. Николов, Т. Марев, Юл. Христов (25‘ Рум. Димов), Ог. Радев, Т. Атанасов, Вер. Страшников (71‘ Ив. Стоянов), Кр. Лечев, Тин. Въжаров, М. Бакърджиев, Р. Рафиев
Голм.: 1-0 Александров (55), 1-1 Тин. Въжаров 81‘
Пропусната дузпа: 86‘ Хубчев (Ос.)

4.4.1987 г., 28 кр., Варна, 17.00, **„Ч. море“ – „Нефтохимик“ 4-0 (1-0)**,
„Ч. море“: Г. Попов (70‘ Г. Костов), Вал. Николов, Т. Марев, Рум. Димов, Тин. Въжаров (68‘ Вер. Страшников), Т. Атанасов, Ив. Стоянов, Кр. Лечев, Ог. Радев, М. Бакърджиев, Р. Рафиев
Голм.: 2-0 Р. Рафиев 18‘, 47‘, 3-0 Тин. Въжаров 57‘, 4-0 Ог. Радев 86‘
Ж.К.: Вал. Николов, Т. Марев (ЧМ) – 2 срещи

12.4.1987 г., 29 кр., Варна, 17.00, **„Ч. море“ – „Локомотив“ ГО 2-0 (1-0)**,
„Ч. море“: Г. Попов, Вал. Николов, Рум. Димов, Юл. Христов, Тин. Въжаров, Т. Атанасов, Вер. Страшников (80‘ Вал. Каров), Кр. Лечев, Ог. Радев, М. Бакърджиев, Ив. Стоянов (84‘ Ив. Рашев)
Голм.: 1-0 Ив. Стоянов 30‘, 2-0 Ог. Радев 75‘ (псу)

18.4.1987 г., 30 кр., Русе, 17.00, **„Дунав“ Рс – „Ч. море“ 1-1 (1-1)**, съдия: П. Къналиев, 10 000 зр.
„Дунав“: П. Войнов, Сашо Тодоров, Н. Боянов, Яни Присадников, Б. Богомилов, Вал. Кулинов, Диан Ангелов, Ан. Нанков (65‘ Др. Енчев), Левен Байрактаров, Хр. Присадников, Кр. Наков
„Ч. море“: Г. Попов, Вал. Николов, Юл. Христов, Рум. Димов, Тин. Въжаров, Т. Атанасов, Ив. Стоянов, Кр. Лечев, Ог. Радев, М. Бакърджиев, Р. Рафиев (30‘ Вер. Страшников)
Голм.: 1-0 Наков 20‘, 1-1 Ог. Радев 23‘

	крайно класиране:	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	Миньор Перник	38	26	6	6	80-36	58
2.	Локомотив Г. Оряховица	38	22	6	10	60-36	50
3.	Дунав Русе	38	21	9	8	58-35	50
4.	Спартак Пловдив	38	20	5	13	48-44	45
5.	Нефтохимик Бургас	38	18	4	16	51-42	40
6.	Хасково	38	16	6	16	65-45	38
7.	Арда Кърджали	38	16	6	16	58-59	38
8.	Черно море Варна	38	16	5	17	60-43	37
9.	Осъм Ловеч	38	15	9	14	47-47	37
10.	Лудогорец Разград	38	15	6	17	57-59	36
11.	Бдин Видин	38	15	6	17	51-59	36
12.	Вихрен Сандански	38	13	11	14	39-45	35
13.	Рила Ст. Димитров	38	14	7	17	41-51	35
14.	Добруджа Толбухин	38	14	7	17	55-67	35
15.	Роз. долина Казанлък	38	13	9	16	40-46	34
16.	Балкан Ботевград	38	13	8	17	49-57	33
17.	Септ. слава Мих-град	38	15	4	19	44-53	33
18.	Рил. спортист Самоков	38	13	7	18	32-63	32
19.	Чирпан	38	9	8	21	34-60	25
20.	Светкавица Търговище	38	10	3	25	38-70	23

„Ч. море“ Вн,1986-87 г., Единна „Б“ РФГ	м.	г.
Милен Бакърджиев	38	7
Тодор Атанасов	38	5
Георги Попов	35	
Румен Димов	35	
Рафи Рафиев	34	11
Верони Страшников	33	5
Огнян Радев	32	15
Иван Стоянов	31	3
Тодор Марев	31	1
Тинко Въжаров	31	2
Юлиян Христов	28	1
Красимир Лечев	27	3
Красимир Диамандиев	18	2
Валерий Каров	17	
Валерий Николов	15	
Иван Рашев	11	
Младен Дамянов	10	5
Георги Костов	6	
Петър Пандов	4	
Милен Неделчев	1	

22.4.1987 г., 31 кр., Варна, 17.00, **„Ч. море“ – „Лудогорец“ 3-0 (1-0)**,
„Ч. море“: Г. Попов (85‘ Г. Костов), Вал. Николов, Т. Марев, Рум. Димов, Тин. Въжаров (85‘ Юл. Христов), Т. Атанасов, Ив. Стоянов, Кр. Лечев, Ог. Радев, М. Бакърджиев, Вер. Страшников
Голм.: 1-0 Ог. Радев 12‘, 2-0 Вер. Страшников 53‘, 3-0 М. Бакърджиев 80‘

2.5.1987 г., 32 кр., Мих-град, 18.00, **„Септ. слава“ – „Ч. море“ 2-0 (1-0)**,
„Септ. слава“: Слави Георгиев, Стоянов, Д. Асенов, Вал. Якимов, Ст. Йонов (89‘ Аспарухов), В. Терзийски, Ив. Дурев, Г. Богданов, Михайлов, Пант. Заков, Кръстев (46‘ Марков)
„Ч. море“: *Г. Попов, Вал. Николов, Т. Марев, Рум. Димов, Тин. Въжаров (62 Юл. Христов), Т. Атанасов, Ив. Стоянов (72‘ Р. Рафиев), Кр. Лечев, Ог. Радев, М. Бакърджиев, Вер. Страшников*
Голм.: 2-0 Дурев 17‘, 73‘
Ж.К.: Ив. Стоянов (ЧМ)

8.5.1987 г., 33 кр., Варна, 18.00, **„Ч. море“ – „Бдин“ Вд 1-1 (0-1)**,
„Ч. море“: Г. Костов, Вал. Николов, Юл. Христов, Рум. Димов, Тин. Въжаров (46‘ Р. Рафиев), Т. Атанасов, Ив. Стоянов, Кр. Лечев, Ог. Радев, М. Бакърджиев, Вер. Страшников
Голм.: 0-1 Петров 23‘, 1-1 Р. Рафиев 52‘

17.5.1987 г., 34 кр., Казанлък, 18.00, **„Роз. долина“ – „Ч. море“ 1-0 (1-0)**,
„Ч. море“: *Г. Костов, Вал. Николов (46‘ Тин. Въжаров), Юл. Христов, Рум. Димов, Вал. Каров, Т. Атанасов, Ив. Стоянов, Кр. Лечев, Ог. Радев, М. Бакърджиев, Вер. Страшников*
Голм.: 1-0 Йорданов 24‘

23.5.1987 г., 35 кр., Варна, 18.00, **„Ч. море“ – „Балкан“ Бот-гр. 1-2 (1-0)**, съдия: Ал. Нанев, 200 зр.
„Ч. море“: Г. Костов, Вал. Николов (46‘ Т. Въжаров), Юл. Христов, Рум. Димов

Вал. Каров, Т. Атанасов, Ив. Стоянов, Кр. Лечев, Ог. Радев, М. Бакърджиев, Вер. Страшников
„Балкан“: Б. Йосифов, Дарин Цолов, В. Редовски, Павл. Павлов, Пл. Петров, Рад. Видов, Канев, Н. Станчев, Н. Добрев, Ат. Бекяров, Н. Владов
Голм.: 1-0 Т. Атанасов 37‘, 1-1 Владов 60‘, 1-2 Добрев 84‘

27.5.1987 г., 36 кр., Перник, 18.00, **„Миньор“ – „Ч. море“ 3-1 (1-0),**
„Ч. море“: *Г. Попов, Вал. Николов, Рум. Димов, Юл. Христов, Тин. Въжаров, Т. Атанасов, Вер. Страшников, Кр. Лечев, Ог. Радев, М. Бакърджиев, Р. Рафиев (62‘ Ив. Рашев)*
Голм.: 1-0 Митов 23‘, 2-0 Мар. Вълков 50‘, 2-1 Ог. Радев 57‘, 3-1 Мар. Вълков 78‘
Ж.К.: Тин. Въжаров (ЧМ) – 3 срещи

31.5.1987 г., 37 кр., Варна, 18.00 ч., **„Ч. море“ – „Спартак“ Пд 0-1 (0-0),**
„Ч. море“: Г. Попов, Вал. Каров, Т. Марев, Юл. Христов, Ив. Рашев (63‘ Вал. Николов), Т. Атанасов, Вер. Страшников, Кр. Лечев, Ог. Радев, М. Бакърджиев, Р. Рафиев
Голм.: 0-1 Василев 53‘

7.6.1987 г., 38 кр., Хасково,18.30, **„Хасково“ – „Ч. море“ 3-2 (2-1),**
„Хасково“: Танев, Янев, Стратиев, Арнаудов, Спасов, Реджебов, Миков (66‘ Маринов), Стойчев, Георгиев (76‘ Табаков), Николов, Илиев
„Ч. море“: Г. Попов, Вал. Николов, Т. Марев, Юл. Христов, Вал. Каров, Т. Атанасов, Ив. Стоянов (72‘ Ив. Рашев), Вер. Страшников, Ог. Радев, М. Бакърджиев, Р. Рафиев (46‘ Кр. Лечев)
Голм.: 1-0 Николов 20‘ 1-1 Ог. Радев 30‘, 2-1 Георгиев 35‘, 3-1 Николов 60‘ (дуз.), 3-2 Ог. Радев 85‘ (дуз.)

Румен Димов Димов

(р. 18.2.1957 г.)
„Ч. море“: 1986-87
Позиция: бек (ляв, десен)
„Б“ РФГ: 35 мача

Димов е родом от Кюстендил, юноша на местния „Велбъжд“. Преминава през всички възрастови групи и на 18 години пробива в мъжкия отбор, който по това време участва в Южната „Б“ РФГ. Играе като бек в защитата или като дефанзивен халф в средата на терена. Отличава се като един от най-перспективните футболисти в състава на кюстендилци. Играе твърдо, борбено и притежава силен удар. Когато отбива военната си служба получава предложение да премине в столичния „Славия“. Той обаче предпочита да продължи образованието си. Заради това през 1978 г. облича екипа на „Академик“ (София) и постъпва като студент във ВИФ „Г. Димитров“ (НСА). Три години по-късно със столичния тим участва в Купата на УЕФА, където „студентите“ са елиминирани от немския „Кайзерслаутерн“. „Преди първия мач във ФРГ треньорът ни Митко Червеняков даде на всеки от нас по един портрет на немски футболист. Каза, че трябва да го закачим над леглото в хотела и да спим така. На мен ми се падна Фридхелм Функел“, спомня си Димов. През 1982 г. той е взет от Иван Вуцов в ЖСК „Спартак“. Влиза в историята с гола, който бележи във вратата на „Манчестър Юнайтед“ на 19 октомври 1983 г. в мач от турнира КНК. Разписва се от пряк свободен удар за 1:1, но впоследствие „червените дяволи“ бележат втори гол и побеждават с 2:1 на стадион „Юрий Гагарин“. На 29-годишна възраст през лятото на 1986 г. пристига в „Черно море“ след изпадането на отбора в „Б“ РФГ. По това време треньорът Спас Киров се нуждае от опитен краен защитник, заради напускането на Светозар Светозаров, а в същото време Димов се оказва ненужен при „соколите“. През сезон 1986/87 той е основен играч в отбраната на „моряците“, след което се завръща за една година в „Спартак“, преди да сложи край на кариерата си през 1988 г. След като спира с футбола работи дълги години в „Спартак“ като наставник в ДЮШ, асистент в първия тим и администратор на клуба. Освен това четири пъти е бил старши треньор на мъжкия отбор. Водил е също така и „Девня“.

Румен Димов

УСПЕШЕН СТАРТ НА „ЧЕРНО МОРЕ“ ПО ДЪЛГИЯ ПЪТ КЪМ „А“ ГРУПА

„ЧЕРНО МОРЕ“ — В „А“ ГРУПА

• "Б" РФГ • 1987-88 г. •

1.6.1988 г., финал КСА, Хр. Котев, Т. Марев (вляво) и Г. Стойчев (на земята в дясно) спират атаката на Бож. Искренов

„ЧЕРНО МОРЕ“ ИЗЛЕЗЕ НАЧЕЛО

ЗА КУПАТА НА СЪВЕТСКАТА АРМИЯ

ФИНАЛ: „ВИТОША“ — „ЧЕРНО МОРЕ“ (ВН)

„Черно море“ намира себе си

Наказана самонадеяност

СЪПЕРНИЧЕСТВОТО ЗА ПЪРВИТЕ ДВЕ МЕСТА СЕ ИЗОСТРЯ

„ЧЕРНО МОРЕ“ ПОВЕДЕ КОЛОНАТА

ВОДАЧЪТ УВЕЛИЧАВА АВАНСА СИ

Отново рокада на върха

УСПЕШНАТА СЕРИЯ ПРОДЪЛЖАВА

„ЧЕРНО МОРЕ“ ВЕЧЕ С ЕДИН КРАК В „А“ РФГ

В. „Нар. дело“, 7.8.1987 г.: „Целта остава същата – борба за място в „А“ РФГ. При отбора на „Ч. море“ като че ли всичко вървеше нормално през летния подготвителен период. Навреме бе направен подборът и на 6 юли започнаха тренировките. От начало в местността „Батова“, а след това и на своята база на стадион „Черно море“. Два пъти дневно състезателите точно и съзнателно изпълняваха плановете, набелязани от старши треньора з.м.с. Божил Колев и треньора м.с. Абил Билялов. И може да се каже, че футболистите навлизат в първенството годни за неимоверно тежкия маратон. Изиграни бяха и няколко контролни срещи, нарочно на чужд терен, които завършиха благоприятно за черноморци.

Но най-сериозната проверка на състава бе участието в международния турнир за купата на общинския народен съвет. В двете срещи „Черно море“ се хареса на зрителите. Явно, отборът вече придобива един приятен облик, въпреки че има още какво да се желае и най-вече в засилване на ударната мощ на предни позиции. Явно е, че е поставено здраво начало и с всяка среща „Черно море“ ще става все по-бояк и боеспособен колектив, решил по случай 75-годишнината на клуба, която се навършва през март 1988 година, отново да заеме мястото си в майсторската група. …

Една година игра в „Б“ група спомогна отборът да се запознае с обстановката във втория футболен ешелон и да си извлече добри поуки. ***Ив. Колев***“

***

Напусналите през този сезон са **Румен Димов**, **Рафи Рафиев** и **Валерий Каров**, които преминават в „Спартак“ Варна, **Валерий Николов** (в „Светкавица“ Тщ), **Бойко Петков** (в „Тунджа“ Ямбол) и **Иван Рашев**. През зимната пауза в „Спартак“ Вн преминава и **Верони Страшников**.

Новите в отбора са **Христо Котев** и **Николай Николов** от „Светкавица“ Тщ, **Стефан Бачев** от „Рил. спортист“ Самоков, **Ивайло Котев** и **Боян (Боби) Христов** от школата на ЦФКА „Средец“, **Валери Пейчев** прави ново завръщане, този път от „Локомотив“ Сф, от юношеския отбор в игра влизат **Георги Стойчев**, **Димитър Йорданов**, **Найден Найденов**, **Георги Щерев** и **Юлиян Нейчев**, за кратко е привлечен и познатият ни вече вратар **Борис Манолков**, който изиграва само едно полувреме. От 7-мия кръг към отбора от кипърския „Етникос“ (Ахна) се присъединява централният нападател **Иван Петров**, а през зимната пауза са привлечени вратарите **Йордан Филипов** от „Сливен“ и **Константин Костадинов**, който не записва официален мач.

***

22.7.1987 г., Шумен, контр., „Мадара“ – „Ч. море“ 0-2 (0-0),

Голм: 0-2 М. Бакърджиев 2ПВ

Ветераните на „Владислав“ празнуват 70-годишнината си като черноморци. Седнали от ляво надясно: …., Кирил Момчилов – Мотора, Димитър Стефанов – Бай Митьо, Георги Христов – Шилото, Андон Грозданов – Доньо, д-р Цветан Димитров – Цеко, Недко Недев – Пилето, Александър Коев – Железния и …, зад тях от дясно наляво: Христо Конаков, инж. Архангел Стойнов - Ранко, Оник Караованезов, …., Никола Желев – Карата, Анастас Конаков – Стасо, …., Младен Джуров, Илия Капитанов, …, Тодор Тодоров – Джембо …, Борис Попов, Кузман Кьосев, Иван Пиндиков (с очила най-горе вляво), …, Георги Галов, …. и ….

IX

1987/88 г.

горен ред от ляво: Георги Костов - Зъба, Тодор Марев, Боян Христов, Георги Стойчев и Георги Попов
в средата: Абил Билялов (пом.тр.), Младен Дамянов, Огнян Радев, Иван Петров, Красимир Лечев,
Тинко Въжаров и Божил Колев(ст.тр.) отпред: Стефан Бончев, Милен Бъкърджиев, Христо Колев, Иван
Стоянов, Тодор Атанасов и Юлиан Христов

ФУТБОЛЕН ТУРНИР
• ВАРНЕНСКО ЛЯТО •
| ВАРНА | 31 юли - 02 август 1987 |

ЧЕРНО МОРЕ

прави от ляво надясно: Mapuata, Texeira, Jose Antonio, Jorge Martins, Sobrinho,
Стойчо Младенов и Juanico, клекнали: Chico, Faria, Paulo Monteiro и Ze Mario

„Черно море" – „Белененсес" Португалия
„Университатя" Крайова – ЦФКА „Средец"

1987

***C.F. Os Belenenses**, осн. 23.9.1919 г. в предградието на Лисабон, Белем (Белеу). Шампион на Португалия през 1946 г., първият отбор извън „Големите три“, спечелил това отличие, което е единственото му до сега. Клубът е печелил 6 пъти купата на Португалия (последно през 1960 г., а през 1989 г. ще я спечели още един път). През сезон 1985-86 завършва на 8-мо място в 1-ва лига, а през следващия сезон е 6-ти и участва в турнира за купата на УЕФА, където е отстранен от „Барселона“ след победа и загуба в първия кръг (1-0, 0-2). От предния сезон в отбора играе Стойчо Младенов.*

„Ч. море“: Г. Попов, Вал. Каров, Т. Марев, Тин. Въжаров, Хр. Котев, Т. Атанасов, Боян Христов, Кр. Лечев, Г. Стойчев, Ог. Радев, Вер. Страшников (Юл. Христов, М. Бакърджиев, П. Пандов)

29.7.1987 г., Толбухин, контр., „Добруджа“ – „Ч. море“ 0-1,

Голм.: Т. Атанасов

„Ч. море“: Г. Попов, Г. Стойчев, Т. Марев, Тин. Въжаров, Б. Христов, Т. Атанасов, Ивл. Котев, Вал. Пейчев, Ог. Радев, М. Бакърджиев, Кр. Лечев (Г. Костов, Хр. Котев, Юл. Христов, Мл. Дамянов, П. Пандов, Вер. Страшников)

***

В тази годишният 9-ти турнир „Варненско лято“, който ще се окаже и последен, участват четири отбора, разделени в две двойки, победителите от които определят финалистите, а победените играят за 3-4 място.

Двойките са:

„Черно море“ – „Белененсес“ и

„Университатя“ Крайова – ЦФКА „Средец“ Сф

В.„Нар. дело“, 1.8.1987 г.: „Открит от председателя на организационния коми-тет Богдан Караденчев, председател на изпълкома на общинския народен съвет – Варна, вчера във Варна започна деветият международен турнир по футбол за купата на съвета.

Първи излязоха отбо-рите на „Университатя“ Румъния и ЦФКА „Средец“. Срещата премина при известно превъзходство на румънските футболисти и завърши при резултат 2-1 за „Университатя“ (Раду в 31-та мин. от дузпа, Ванцея в 59-та мин. и Л. Пенев в 66-та мин.)…“

31.7.1987 г., ст. Ю. Гагарин, 20.00, **„Ч. море“ – „Belenenses“ 0-0, 3-2** (сл. дузпи),

Голм.: 0-1 Ст. Младенов, 1-1 Т. Атанасов, 1-2 …, 2-2 М. Бакърджиев, пропуск (Б), 3-2 Тин. Въжаров, пропуск (Б)

„Ч. море“: Г. Попов, Б. Христов (46‘ Юл. Христов), Т. Марев, Тин. Въжаров, Хр. Котев, Т. Атанасов, Ивл Котев (46‘ Мл. Дамянов), Вал. Пейчев, Ог. Радев, Мил. Бакърджиев, Кр. Лечев (46‘ Вер. Страшников)

В. „Нар. дело“, 1.8. 1987 г.: „… Във втората среща сили премериха „Белененсес“ Португалия и „Ч. море“. Този мач, из-пъстрен с хубави технични изпълнения и характерен с бърза игра, беше много по-привлекателен за зри-телите.

След редица удобни за гол положения, редовното време изтече при 0-0. След дузпи „Ч. море“, който се представи в много добра светлина спечели с 3-2.

В неделя от 17.30 за 3-4 място ще играят „Средец“ – „Белененсес“, а от 19.30 за купата ще се преборят „Университатя“ и „Ч. море“. ***Ив. Колев***“

2.8.1987 г., ст. Ю. Гагарин, 19.30, **„Universitatea“ Craiova – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**,

Голм.: 1-0 Георге (Джика) Попеску 65‘

„Ч. море“: Г. Попов, Б. Христов (46‘ Г. Стойчев), Т. Марев, Тин. Въжаров, Хр. Котев, Т. Атанасов, Ивл Котев (46‘ Вер. Страшников), Кр. Лечев (46‘ Вал. Пейчев), Ог. Радев (46‘ Юл. Христов), Мил. Бакърджиев, Мл. Дамянов

В.„Нар. спорт“, бр. 92, 3.8.1987 г.: „… Доста ова-ции събраха черноморци за тазвечерния си достоен диалог с румънските фут-болисти. Те многократно затрудниха националния вратар на Румъния Лунг, но не успяха да го надхит-рят. Голът на Г. Попеску (65‘) осигури купата на ру-мънците, която им поднесе първият заместник пред-седател на ОбНС Г. Ташков. ***П. Герчев***“

В. „Нар. дело“, 4.8. 1987 г.: „… Играта протече много напрегнато. Черно-морци с добра защита и ефективна средна линия не можаха да отбележат гол. Румънските футболи-сти бяха по-остри на пред-ни позиции и с отличен гол с глава на Георге Попеску (6) в 65-та мин. спечелиха изключително ценна побе-да с 1-0.

Деветият носител на купата на ОбНС заслуже-но стана отборът на „Уни-верситатя“. Втори е отбо-рът на „Ч. море“, трети на ЦФКА „Средец“, а четвърти са гостите от „Белененсес“ Португалия (ЦФКА „Сре-дец“ – „Белененсес“ 2-2 - Стойчо Младенов и Монтейро за „Белененсес“, Стоичков и Костадинов за ЦФКА, 6-3 след дузпи).

Излъчени бяха и най-добрите в турнира: вратар – Г. Попов (ЧМ), защитник – Антонио (Бел), нападател – Ванчея (Унив). Най-млад състезател в турнира бе Емил Костадинов (ЦФКА).

Новата система на турнира (с четири отбора в два дни) се оказа успеш-на. Похвални са усилия-та на окръжния съвет на

БФС и организационния комитет да привличат силни отбори."

***

9.8.1987 г., **„Ч. море" – „Тунджа" Яб 2-1 (1-1)**,

В. „Нар. дело", 11.8. 1987 г.: „В началото – очакваният натиск на домакините и в 8-та минута Радев изпрати топката в мрежата – 1:0 за „Черно море". Гостите – стабилен състав, изграден от опитни и млади футболисти, разумно се бранеха, но не пропускаха възможността за контраатака. И в 13-та минута след образцова акция по десния фланг изравниха чрез Алекси Динков. Този гол посмути черноморци, но през второто полувреме след извършените полезни смени те заиграха по-остро и притиснаха съперника си. Отборът на „Черно море" овладя всички ключови позиции на терена и организира продължителен щурм, завършил с победен гол на Ив. Стоянов в 77-та минута. И през това полувреме ямболци само веднъж опасно нахлуха в полето на „Черно море", но Куманов стреля неточно.

Очакваната първа победа по дългия път към „А" група заслужено спечели отборът на „Черно море". Дял за нея имат всички състезатели, но не можем да не посочим отличния дебют във варненския тим на Бачев (преминал от ЦФКА „Средец", играл през миналия сезон в „Рилски спортист"), спечелил симпатиите на зрителите. Поздравление трябва да отправим и към младия Стойчев, дриблирал близо 50 метра и подал топката за победния гол. Разбира се, имаше и слабости в играта на черноморци, особено на предни позиции. Повече острота, повече борба и стръв към гола са необходими на този отбор. Но може би и ние, зрителите, следва да се въоръжим с търпение и да оказваме дружелюбна подкрепа на решителността на всички черноморци да реализират основната си цел. Видими са усилията за укрепването на състава, желанието и самоотвержеността на състезателите. ***Ив. Колев***"

В. „Полет", 10.8.1987 г.: „… Вратарят Парашкеванов не можа да парира силен удар и отби топката в краката на Ог. Радев. Домакините навярно решиха, че съперникът е вече съкрушен и небрежно разиграваха и безсмислено водеха топката. Така тя бе отнета от левия защитник Бачев в централната част на терена, никой не го подсигури в негова-та зона, където се стрелна Христов (Т-7), който изпрати топката пред Попов, страхотен удар с глава, вратарят с невероятен рефлекс отклони топката, посрещна я Ал. Динков и – 1-1. Това се оказа единственият удар във варненската врата и едва не донесе едната точка на ямболци.

Влизането на Ив. Стоянов беше повече от наложително…, разумно беше и извеждането на Бачев в средата на терена…, притежава добра техника, силен ляв крак, чувство за комбина-тивност. … Всеотдайността на другия дебютант Г. Стойчев трябва да се дисциплинизира. Негов пас изведе Ив. Стоянов при отбелязването на победния гол. … Безпокойството идва от меката и апатична игра на Атанасов и Радев, от многото грешки на Бакърджиев, който се опитва да поведе отбора с недозирани солови изпълнения… ***Ст. Янев***"

16.8.1987 г. **„Балкан" Бтгр. – „Ч. море" 0-0**,

В. „Нар. дело", 18.8. 1987 г.: „Единственото равенство във втория кръг на първенството в „Б" РФГ се получи в Ботевград, където се срещнаха „Балкан" и „Черно море". Добър футбол показаха гостите от Варна, но не можаха да реализират изгодните положения. Краят дойде при 0:0."

23.8.1987 г., **„Ч. море" – „Мадара" Шн 0-1 (0-1)**,

В. „Нар. дело", 25.8. 1987 г.: „В третия кръг на „Б" РФГ „Ч. море" прие на свой терен новака „Мадара". Но какъв ти новак. Гостите оставиха добри впечатления със самоотвержената си, техническа и мъжествена игра. Черноморци съзнаваха, че пред себе си имат сериозна преграда и сериозно подходиха към мача. Но и този път се потвърди истината, че за отбора на „Черно море" първенството в „Б" група ще има характер на турнир, в който непременно следва да победиш (а като гост да завършиш поне наравно), за да съхраниш шансовете си за първото или второто място, което дава виза за майсторската група. И още нещо ни припомни неделната среща – колко важно е първи да отбележиш гол.

1987

***Universitatea Craiova**, осн. 1948 г. като CSU Craiova, през 1953 г. преименуван на Știința (Знание), от 1966 г. с настоящото име. (виж също част 3 и 4). До този сезон трикратен шампион на Румъния (1974, 1980, 1981) и четирикратен носител на купата на Румъния. През сезон 1986-87 завършва на 5-то място, участва в турнира за купата на УЕФА и отпада в 1-вия кръг от „Шавеш" (3-2, 1-2).*

***Gheorghe („Gică") Popescu**, 19-годишният голмайстор, донесъл купата „Варненско лято" на „Университатя" във финала срещу „Ч. море" ще направи забележителна кариера. 115 мача/ 16 гола за нац. отбора на Румъния, изиграл над 300 мача за ПСВ, „Барселона", „Тотнъм" и „Галатасарай".*

1987

На 8.12.1987 г., 20 години след победата на Израел в последната арабска война, започва Първата „интифада“ (въстание) в завоюваните и окупирани след войната палестински територии в ивицата Газа и западния бряг на р. Йордан. Тя се изразява в протести и сблъсъци с израелската армия и полиция в териториите. На практика „интифадата“ продължава до подписване на споразуменията в Осло (17.9.1993), довели до създаването на временен палестински орган за самоуправление, който след 5 години трябва да се превърне в постоянен. В резултат, израелският министър председател Ицхак Рабин, министърът на външните работи Шимон Перец и председателят на ООП Ясер Арафат получават Нобелова награда за мир през 1994 г., въпреки че споразумението не довежда до мир.

За съжаление това го сториха гостите.

Течеше 3-та минута. Защитникът Крумов проби по левия фланг, преодоля защитника пред себе си и нахлу остро в полето в опасна близост до Попов. Останалите бранители на „Ч. море“ просто изчакваха и наблюдаваха какво ще стори той. А Крумов направи онова, което трябваше – подаде успоредно пред вратата в краката на Тодоров. Последва лек удар и 1:0 за „Мадара“. Колективната грешка на защитниците на домакините обля като леден душ част от зрителите (заслужена бе радостта на привържениците на „Мадара“) и състезателите на „Ч. море“.

След мача много любители на футбола основателно питаха: „А какво направиха футболистите на „Черно море“ в оставащите 87 минути?“ Не, не свиха знамената домакините, а заиграха със старание и с желание да заличат преднината на шуменци. Веднъж в 35-та минута Въжаров от 5-6 метра в изгодна позиция би високо, в 58-та минута Крумов изби от голлинията топката, изпратена към вратата от Ив. Стоянов. Пред Ив. Стоянов се откриха и други възможности, но минутите течаха безрезултатно. Имаше периоди на тотален натиск. Отборът на „Мадара“ се огъна, чистеше безразборно. Но трябва да признаем, че на моменти футболистите на „Мадара“ строяха много ефектни акции, което потвърждаваше, че те са обигран състав.

Въпреки надмощието си обаче черноморци показаха, че не са готови да преодоляват „бетонираната“ защита, каквато предложиха шуменци и каквато може да се очаква и от други гостуващи отбори. Едва ли само с високи топки пред снажните шуменски защитници, без смислени обходни действия по флангове може да се сломи съпротивата на съперника. Тежка е загубата на свой терен, но тя следва да послужи за поука на състезатели и наставници. Точки ще се печелят все по-трудно. ***Ив. Колев***“

29.8.1987 г., **„Лудогорец“ – „Ч. море“ 2-0 (2-0)**,

В. „Ново Лудогорие“, 1.9.1987 г.: „Този мач се очакваше с голям интерес. Защо? Защото гостите в третия кръг загубиха като домакини с 0:1 от „Мадара“ – Шумен, а лудогорци в първото си домакинство не се представиха много добре. Дори се намериха и познавачи на футбола, които предричаха загуба на „Лудогорец“.

Лудогорци се наложиха, защото не се стъписаха пред името на отбора и обновения му състав, не подцениха загубата му в предния кръг и защото „Ч. море“ се представиха твърде слабо. Баскетболният ръст на Стоянов (9) изненада само с височината си.

Въпреки че победителите не ги съдят, разградските футболисти и този път си постлаха за критични бележки. Те не наложиха традиционните домакински минути в началото на срещата и допуснаха изравняване на играта. Нещо повече – техните атаки се разбиваха далеч от вратата на Попов (1), а създадоха доста грижи и работа на Асенов. Заиграха по-силно в края на полувремето, използваха далечните удари, които им донесоха и успеха. Отдавна не бяхме ставали свидетели на такива красиви, точни попадения. Първо Ананиев, а след него и Ангелов нанесоха силни удари, трудни за отразяване и от най-добрите вратари.

През втората част на играта лудогорци допуснаха необмислени подавания на топката пред краката на варненските нападатели и в близост до наказателното си поле, прекалиха с връщането на топката към Асенов, не отдалечиха играта от полето си. Добре, че неточната стрелба на гостите от Варна ги изведе от зеления терен като убедителни победители. А на два пъти намаляването, или изравняването на резултата, висеше на косъм. Без грешки не може, но как зрителите биха простили проиграването на такова изгодно положение, когато Ананиев и Вацков не съумяха да преодолеят единствения бранител в края на мача? ***Й. Георгиев***“

5.9.1987 г., **„Ч. море“ – „Хебър“ Пз 1-0 (0-0)**,

В. „Нар. дело“, 6.9. 1987 г.:„Необходима беше тази победа на „Черно море“, който прие на своя стадион един от временните лидери в „Б“ РФГ – „Хебър“ (Пазарджик). Необходима, за да внесе известно спокойствие в редиците на състава и да съхрани надеждите за по-добро бъдеще.

Но твърде трудно дойде успехът. Почти през цялата среща се играеше в полето на гос-

Отборът на „Черно море“ в началото на този сезон, заден ред от ляво надясно: д-р Нед. Капанджиев, Г. Костов, М. Бакърджиев, Т. Марев, Б. Христов, Г. Стойчев, Г. Попов и Д. Ванков (масажист), среден ред: Аб. Билялов (пом. тр.), Г. Ганчев – бат' Гаци (домакин), Мл. Дамянов, Ивл Котев, Ог. Радев, Кр. Лечев, П. Пандов, Тин. Въжаров и Бож. Колев (ст. тр.), преден ред: Вал. Пейчев, Хр. Котев, Ст. Бачев, Ив. Стоянов, Т. Атанасов и Юл. Христов

тите. Личеше огромното желание на черноморци непременно да се поздравят с победа. С малки изключения всички се бореха с всички сили. Наложиха пълно превъзходство, опитваха различни ходове и създадоха редица изгодни положения. Най-изгодното през първата част се откри пред Дамянов в 30-та минута. Но в последния момент защитник на гостите изби топката в ъглов удар.

Отборът на „Хебър“ заложи на една непривлекателна тактика – предимно да се брани, и то с повече играчи, и по-рядко да поглежда към противниковата врата. Такава тактика понякога носи и успех. На три пъти футболистите на „Хебър“ след остри и бързи контраатаки имаха добри възможности, но ги пропуснаха. Разбира се, трябва да отдадем заслуженото и на варненския вратар Попов, който в началото на второто полувреме хладнокръвно и рисковано се хвърли и спаси гола. Но по-често глухата защита води до загуба, каквато сполетя и хебърци. През второто полувреме ярко се видя, че голът във вратата на „Хебър“ зрееше. Бранителите му често грешаха и в 76-та минута, както се очакваше, получиха гол. След ъглов удар Радев скочи и с глава изпрати топката в мрежата на несигурния Тошев – 1:0 за „Черно море“.

След гола гостите от Пазарджик се изнесоха по-напред, помислиха и за по-организирани атакуващи действия. Но вече бе късно. Краят дойде при минимална, но ценна победа за „Ч. море“. ***Ив. Колев***“

12.9.1987 г., **„Бдин“ Вд – „Ч. море“ 3-2 (2-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 109, 14.9.1987 г.: „Срещу опитния състав на „Черно море“ домакините започнаха напористо, но дълго атаките им се разбиваха във вълнолома, изграден от снажните защитници на гостите, сред които се отличи капитанът Марев. И все пак голмайсторът на видинчани Борисов намери пролука в защитата, а малко по-късно и 17-годишният дебютант

1987

На 30.8.1987 г., на световното първенство по лека атлетика в Рим, Стефка Костадинова подобрява своят световен рекорд на висок скок – 209 см. Този рекорд все още не е подобрен.

1987

С привличането на Иван Петров (вляво) след 7-ми кръг, нападението на „Черно море“ придобива желаното засилване на ударната мощ на предни позиции за атака на първото място в групата.

Боримиров се отличи и доведе до 2:0.

След почивката гостите показаха, че трудно се примиряват със загубата и масираха атаките си пред Иванов. Но срещу двата гола на Радев домакините реализираха само един чрез защитника Тодоров. Срещата бе атрактивна, без грубости, а близо 6 хилядите зрители доказаха, че не напразно през последните две години са първи в съревнованието „Образцова спортна публика“. ***Хари Яръмов***“

17.9.1987 г., **„Ч. море“ – „Дунав“ Рс 1-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 18.9. 1987 г.: „„Ч. море“ показа по-добра игра и след подчертан превес спечели с 1:0. Голът отбеляза Радев в 36-та минута след хубаво подаване с глава на успешно дебютиралия в „Черно море“ варненски футболист Иван Петров. Две минути по-късно Атанасов пропусна да реализира дузпа (Никленов спасява). Краят дойде при 1:0 за „Ч. море“.

20.9.1987 г., **„Хасково“ – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**,

В. „Хасковска трибуна“, 21.9.1987 г.: „Началото на срещата не подсказа, че до победата и този път хасковци ще се доберат след истинско ходене по мъките. Още след първия съдийски сигнал те обсадиха вратата на Попов и я подложиха на обстрел. При поредицата от удари обаче топката все прелиташе покрай гредите. Така бе до 87-та минута, когато Минчев използва добро центриране на Янев и от въздуха изпрати неспасяемо коженото кълбо в мрежата. ***Ив. Стойчев***“

26.9.1987 г., **„Ч. море“ – „Рила“ Ст. Д. 3-0 (2-0)**,

В. „Полет“, 28.9.1987 г.: „Радев изведе младия Стойчев зад отбраната на „Рила“, той върна топката към Дамянов и – 1:0. Радев, в обкръжението на бранители, изпълни труден пирует и майсторски изстреля топката над главата на опитния вратар Стоянов. От пряк свободен удар Атанасов изпрати силно топката в ръцете на вратаря, който я отклони в мрежата. Така станаха головете. Имаше ли игра за класическото 3:0?

След колебанията в началото на срещата, когато напрежението пак препъваше черноморци, голът дойде навреме, за да развърже краката на всички. Най-активен беше Бакърджиев, който има неоспорим принос за неосекващата инициатива на домакините през целия мач: 4-5 негови подавания изведоха партньорите му в голови позиции. В съзвучие влязоха и Атанасов, Радев, чиито импулсивни пробиви разнищиха отбраната, но само веднъж имаха реален завършек. Най-младият, Стойчев, в ролята на полузащитник, също утвърждава себе си, както и пришълецът Ив. Петров.

Има подобрение в играта на черноморци. Движението е с по-високо темпо и в по-неочаквани за съперника посоки. Създават се повече голови положения, по-малко „въздух“ се отпуска на гостите и в средата на терена и най-вече пред Попов, където доскоро се навлизаше съвсем безнаказано. Бачев се оказа много нужния ляв защитник, поуспокоиха и синхронизираха играта си Марев и Хр. Котев. Но това трябва да бъде само началото на решителното подобрение. ***Ст. Янев***“

3.10.1987 г., **„Арда“ Кж – „Ч. море“ 1-0 (1-0)**,

11.10.1987 г., **„Ч. море“ – „Спартак“ Пд 4-1 (1-1)**,

В. „Нар. дело“, 12.10. 1987 г.: „Двубоят започна с натиск на домакините, който бе материализиран още във 2-та минута от Ог. Радев – 1:0. И в следващите минути черноморци се опитваха да диктуват играта, но все като че ли не можеха да налучкат верния тон. А една грешка на защитата в 18-та мин. стана причина да бъде възстановено равен-

ството – 1:1, чрез гол на Р. Стойков. Това равенство се запази до края на полувремето, въпреки че домакините имаха известен превес. Явно Ив. Стоянов не можа да оправдае доверието на треньорското ръководство, прибягнало към неговите услуги още в началото поради някои кадрови проблеми (Лечев все още не е възстановен след контузия, по същата причина и Дамянов е недостатъчно подготвен).

Влизането през втората част на Въжаров, макар и на необичаен за него пост като ляво крило, внесе обрат в действията на нападателите на „Ч. море". Тяхното игрово поведение се промени. Заредиха се атака след атака и на три пъти пловдивският вратар бе безпомощен. Два пъти той бе принуден да вади топката от мрежата след удари на Въжаров (60-та и 76-та мин.) и един път отново от Ог. Радев (65-та мин.). През тази втора част на срещата футболистите на „Черно море" показаха, че могат да играят и силно. В средата на терена показваха своето умение Атанасов и Бакърджиев, в защитата добре взаимодействаха Марев и Хр. Котев, а напред освен Въжаров щурмуваха подстъпите към вратата на съперника Ог. Радев, Ив. Петров и младият Стойчев. ***Б. Йовчев***"

17.10.1987 г., **„Янтра" – „Ч. море" 0-2 (0-0)**,

В. „Нар. дело", 20.10. 1987 г.: „С повишено настроение варненските любители на футбола посрещнаха изключително ценната победа на отбора на „Черно море" в Габрово срещу „Янтра" (2:0). Помолих старши треньора на отбора змс Божил Колев да разкаже по-подробно за развоя на мача:

– След срещата треньорът на „Янтра" Тодор Тодоров дойде в нашата съблекалня и поздрави състезателите на „Черно море" за добрата игра и за победата. Нещо, което по-рядко се случва, но то е едно признание за качествата на нашия състав.

Как се развиваше срещата? В началото – очакван натиск на футболистите на „Янтра", които изпълниха и два ъглови удара. Трябва да призная, че домакините играха много коректно, спортсменски. Но постепенно „Черно море" вземаше играта в свои ръце. Всички футболисти подходиха много сериозно към този мач. Личеше голямата им мобилизация, високото чувство за отговорност и стремежът да изявят най-доброто, което умеят като състезатели. След отнемането на топката следваше разумно разиграване в средата на терена и рационална организация на атаките, и то с активното участие на крайните защитници Христов и Бачев. Те не само се грижеха за крилата на „Янтра", но и не пропускаха всяка възможност да подпомагат атаките. Централните защитници Марев и Хр. Котев бяха здрава преграда пред противниковите нападатели. Проличаваше все по-добрият синхрон в техните действия. Атанасов и Стойчев овладяха средата на терена и не забравяха и защитните си функции. Пред тях изпъкваха с отличните си организаторски и конструкторски качества Бакърджиев и Радев, които заедно с изнесените по-напред Ив. Петров и Въжаров бяха в непрекъснато движение и често заплаха за противниковата врата.

Свидетели бяхме на познатите ни устремни рейдове на Бачев по фланга. В един момент в 49-та минута той нахлу в наказателното поле на „Янтра", стреля силно и точно и – 1:0. След гола никой не помисли за някакъв защитен вариант, а „Черно море" усили още повече натиска и изплете ред хубави комбинации. При една от тях с участието на Въжаров и Ив. Петров Бакърджиев стреля от воле – 2:0 за „Черно море". В самия край домакините от „Янтра" имаха две-три положения, но не можаха да променят резултата. ***Ив. Колев***"

24.10.1987 г., **„Ч. море" – „Академик" Св. 2-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело", 27.10. 1987 г.: „Често по-рано след добри игри казвахме, че „Черно море" търси себе си. Сега вече по-надеждно може да се каже, че „Черно море" намира себе си. Това бе потвърдено и в срещата му с временния лидер отбора на „Академик". Победата на „Черно море" с 2:0 с голове на Радев в 21-та минута от дузпа и на Ив. Петров в 72-та минута не отразява игровото и териториалното надмощие на черноморци.

Почти през цялата среща се играеше в поле-

1987

Красимир Славов Лечев *(р. 3.4.1963 г.), 6 мача в „А" РФГ, 37/3 в „Б" РФГ в периода 1986-88 г., „От Белослав съм, играех като халф, а „Белослав" беше във „В" група. В края на сезона правеха сборни отбори на „В" групите и играехме турнири. Там трябва да ме е забелязал Спас Киров и ме покани в „Ч. море". След това играх и при Божил Колев, бях станал титуляр, но скъсах мускул на бедрото. Лекувах се известно време и когато пак започнаха да ме пускат, получих същата травма и на практика приключих с футбола. След това играх малко в „Белослав" в окръжната група."*

Стефан Бачев (вляво) показва отлични игри и постоянство през сезона и спечелва уважението на публиката.

1987

На 15.11.1987 г. работниците в румънския град Брашов обявяват стачка в знак на протест срещу икономическата политика на Николае Чаушеску. Първите предвестници на нарастващата съпротива срещу комунистическия режим са официално описани като „изолиран случай на хулиганство".

то на гостите от Свищов. Футболистите на „Черно море" се отнесоха към мача сериозно и отговорно, показаха свежест, съсредоточеност и похвална активност. Те плътно покриваха своите съперници, не им даваха простор за действие и за това „Академик" нито веднъж не слезе в опасна близост до черноморската врата. За 90 минути нападателите на „Академик" отправиха само един удар, и то от 30 метра. Просто притиснати от черноморци, свищовските студенти не можаха да покажат на какво са способни в нападение и как са достигнали до лидерската позиция в групата.

Явно е, че отборът на „Черно море" все по-стабилно стъпва на краката си. Играе се вече с настроение и самочувствие в защита, в средата на терена и в нападение. Пролича доброто физическо състояние на футболистите и стремежът да се спазват тактическите указания. Сполука е привличането в състава на Иван Петров – неукротим централен нападател, отдал се изцяло на задълженията си да бъде острие и да води на щурм отбора. В срещата с „Академик" той украси изключително активната си игра с чудесен гол. ***Ив. Колев***"

1.11.1987 г., **„Нефтохимик" – „Ч. море" 1-3 (0-1)**, **В. „Черноморски фар", 2.11.1987 г.**: „Вдъхновени от трите поредни победи, футболистите на „Ч. море" дойдоха в Бургас с амбиция поне за равенство. Знаеха за проблемите на домакините, които загубиха и предишния си мач на стадион „Нефтохимик", но в същото време бяха респектирани от няколкото поражения от „Нефтохимик" напоследък. Затова започнаха предпазливо.

С похвална амбиция за успех, която напоследък не забелязвахме в редиците на бургаския отбор, домакините започнаха напористо. И още в 4-та минута Петков бе изведен сам срещу вратаря, но младият футболист не успя да открие резултата. В следващите минути подобна добра възможност за гол не бе създадена. Водеше се твърда и без-

компромисна борба, ала гостите не се предаваха. Те атакуваха по-рядко в началото, но пролича отличното им взаимодействие. Те търсеха пролуки в центъра на защитата и скоро ликуваха – Бакърджиев центрира фалцово отдясно и снажният Петров с глава забоде топката в мрежата на Няголов. Четири минути по-късно Иванов се озова сам срещу вратаря на „Ч. море", прехвърли го, но за щастие на гостите топката се отби от дясната странична греда…

Влизането на опитния конструктор Симеонов (отсъствал поради сериозна травма) подобри организацията на атаките в отбора на домакините. От дълбочина с прецизен пас той майсторски изведе Петков зад защитата на „Ч. море", но и този път Петков стреля във вратаря. Тази безпомощност пред вратата на гостите не можеше да не се отрази на бургаските футболисти, които губеха вяра, че могат да променят нещата. И когато Бакърджиев от дълбочина изведе отлично Петров срещу Няголов и последва нов гол, за никой от зрителите вече нямаше съмнение, че и сега гостите ще отпътуват предоволни. Атаките на варненци продължиха. Възаров пропусна една добра ситуация, но заслужилият висока оценка Атанасов по-късно увеличи на 3:0. И едва сега, когато се оформи тежка загуба, нефтохимиците намериха сили за почетен гол. Заредиха се фаулове край наказателното поле на гостите и Симеонов започна своята канонада. Веднъж уцели напречната греда, втория път прехвърли умело стената и намали разликата, а третия път разтресе лявата странична греда… ***Хр. Костов***"

7.11.1987 г., **„Ч. море" – „Роз. долина" 2-1 (1-0)**,

В. „Нар. дело", 7.11. 1987 г.: „Огнян Радев спечели една спорна топка със защитника (много ценно е това качество на Огнян: уж топката е ничия, а изведнъж се създава голова ситуация!), проби по десния фланг и прецизно постави коженото кълбо на главата на Ив. Петров – 1:0 в 4-та мин. Начало и обстановка за добър и резултатен футбол. Но черноморци ненужно снижиха своята бойкост, прекалено икономично изразходваха физическите си ресурси в нападение и в средата на терена пропуснаха небрежно няколко голови възможности, за да измъчат в крайна сметка и себе си и зрителите.

Разликата във възможностите бе очевидна, но пренебрежението и подценяването на съперника можеше да бъде заплатено с цяла точка: Петков майсторски насочи топката от пряк свободен удар в ъгъла и единственият удар във вратата на Попов се оказа голов! И „розите" показаха своите бодли: възможности за по-остри и по-настойчиви атаки, нарушения и некоректност, които прибавиха още катран в този не особено привлекателен двубой.

Отбраната, насърчавана от самоотвержения Марев (толкова ли е трудно на капитана да изчисти играта си от грубостта – пак получи жълт картон!), не допусна гостите в наказателното поле, Бакърджиев и Атанасов пак показаха свидетелствата си за висока техничност, Ив. Петров потвърди убеждението, че неговото присъствие освежи атаката и я направи резултатна, Стойчев е все така усърден – чудесен бе пасът му към Ив. Петров при отбелязването на втория гол! Радев, с наранено рамо в предишния мач, не бе така пълноценен (по думите на Б. Колев участието му е било проблематично).

И като парадокс: не можем да имаме сериозни претенции поотделно към състезателите, а към отбора – имаме! В играта пак се появи известна монотонност, няма е трайната колективна и резултатна настойчивост в дълги периоди от двубоя. А тъкмо сега, върху основата на петте поредни победи, трябва да се възстановява самочувствието и да се гради постоянството на спортната форма. Всяко подхлъзване към върха може да бъде фатално! ***Ст. Янев***"

15.11.1987 г., **„Димитровград" – „Ч. море" 1-1 (1-1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 136, 16.11.1987 г.: „Името и мястото на съперника във временното класиране мобилизира димитровградчани. И 45 минути зрителите бяха свидетели на жив и динамичен двубой. Не случайно през тази част на мача станаха и двата гола. Откриха домакините. Пр. Гетов изпълни отлично фаул, вратарят Попов успя само да отбие,

1987

Стефан Стоилов Бачев *(р. 1.1.1965 г.), 37 мача с 1 гол през този сезон в „Б" РФГ. Бачев е привлечен от „Рилски спортист" Самоков като бек на овакантеното от Румен Димов място. Идва с репутация на твърд, безкомпромисен защитник с вкус към атаката. Сезонът, който прави в „Ч. море" е може би най-добрият в кариерата му. Бързо се налага като титуляр и печели симпатиите на публиката. Бачев е юноша на ЦСКА и в края на впечатляващия за него сезон е върнат в отбора на ЦФКА „Средец", където не успява да се наложи. В последствие преминава в „Янтра" Габрово, където е свързан с корупционен скандал, след който „Янтра" е изваден от групата, а Бачев изтърпява наказание.*

1987

11.11.1987 г. – едно от най-големите разочарования в българския футбол. Националният отбор играе в София срещу Шотландия, която е извън борбата за място в ЕП'88 в ГФР. Равен резултат е достатъчен на нашите национали, за да се класират за първи път в историята във финалния турнир. След бледа и безцветна игра, нашите национали вероятно решили, че неиграещите за класиране шотландци просто ще излязат и ще се разходят по терена в студеният дъждовен ден, са попарени в 87-та мин. когато след бърза атака шотландците отбелязват победния си гол. Този резултат изпраща Ирландия на финалите, а България ще чака до 1996 г. за първото си участие в този форум.

но юношата Филипов съобразително се намеси – 1:0. Многоходова комбинация на черноморци даде възможност на Радев да прояви стрелковото си умение – 1:1. ***М. Милков***"

21.11.1987 г., **„Ч. море" – „Вихрен" Санд. 2-0 (1-0)**,

25.11.1987 г., **„Ч. море" – „Осъм" Лч 1-1 (1-0)**,

В. „Нар. дело", 26.11. 1987 г.: „Оказа се, че освен кафето в работно време и футболът в работно време има достатъчно почитатели: над 3 хиляди души бяха дошли да видят как ще се потрудят 22-та на терена. Гостите свършиха своята работа в 83-та мин., когато след ъглов удар (Т. Марев можеше да предотврати този корнер!) неориентираната варненска защита не покри централния нападател Колев и вратата си. После черноморци ни предложиха точна илюстрация на познатата приказка за изпуснатото питомно…

А преди това демонстрираха нехайство и подценяване на съперника, които най-често окачват такава обеца. Познатата картина на непрекъснат натиск не бе така убедителна, защото вчера варненци, за разлика от предишните срещи, се увлякоха в самоцелни комбинации и технични пируети, които доказваха техническото им превъзходство, но в тях не узря нито една голова ситуация. Попадението във вратата на „Осъм" бе повече плод на грешка на вратаря Петков, който във въздушен двубой подцени Ив. Петров, като се опита да улови топката, вместо да я избие. Лесninата на постигнатия успех и излизането в тези минути на най-добрия ловешки играч Хубчев (той се самоконтузи на хлъзгавия терен) съвсем дезорганизираха черноморци. Топката пак беше в тяхно владение, те пак не напускаха половината на гостите, но действията им ставаха все по-забавени и небрежни, ефективността на игровото им превъзходство – все по-миражна. Въпреки че бяха предупредени за оръжието на „Осъм", изкуствените засади, нямаше варненски нападател, който да не пропилее атака със закъснялото си превключване. Първоначалната настойчивост на Радев, Бакърджиев и Петров създаде известно напрежение в наказателното поле, беше лесно да се продава майсторство на калфи, но ставаше все по-трудно, защото непретенциозните гости заиграваха все по-мобилизирано и уверено, в плътни редици пред своята врата и с увеличаващ се кураж за възможен успех. И бяха повече от щастливи от равенството.

Ако черноморци са искали с икономисани усилия да спечелят двете точки, погрешно са си направили сметката. Такова намерение носи и риск – да се превърне в навик, а поддържането на респект у съперниците изисква и постоянство в играта. За трайното добро равнище обаче са нужни не само спортно-технически възможности, каквито отборът несъмнено притежава, но и физически усилия и воля. Това вчера черноморци си спестиха. Дано да е за следващите срещи… ***Ст. Янев***"

6.12.1987 г., **„Добруджа" – „Ч. море" 2-2 (2-1)**,

В. „Нар. дело", 8.12. 1987 г.: „Струваше си да се видят головете на Ив. Петров и Костов: красиви голове! Имаше и други интересни изпълнения, чиито автори по-често бяха домакините, имаше и желание да се докаже, че по-доброто класиране не винаги ти осигурява правото да бъдеш по-добрият в дадена среща. Тази амбиция на добруджанци се подклаждаше най-вече от техничните и изобретателни Костов – №10, и Дурев – №11 – футболисти, които биха се забелязали и в групата на майсторите. За тях теренът като че ли не беше толкова кален и тежък: 90 минути бяха в движение, раздаваха точни пасове, сами излизаха на върха на атаката и варненските играчи неведнъж трябваше да им свалят шапка! Двамата, подкрепени от Генчев – №8, и Станев – №5, се оказаха по-силни срещу най-силното черноморско звено – конструкторското. Радев записа още един протоколен мач, увеличавайки безпокойството за удължаващата се цикличност на неговата апатия, Бакърджиев не се съобрази с терена, с физическите си ресурси и енергичните препятствия пред него, допусна много брак в подаванията и справедливо бе сменен. Стойчев пак не жалеше сили, но трябваше да признае по-голямото умение

Заден ред от ляво надясно: Т. Марев, Н. Николов, Г. Стойчев, Б. Христов и Кр. Лечев, среден ред: А. Билялов (пом. тр.), Г. Костов, Ст. Бачев, Юл. Христов, Ив. Петров, Ог. Радев, Й. Филипов и Бож. Колев (ст. тр.), преден ред: Т. Атанасов, Ив. Стоянов, М. Бакърджиев, Хр. Котев и Тин. Вължаров

на Костов, който се оказа неуловим. Сравнително по-добре стоеше на терена Атанасов, но знае се как изглежда „Ч. море“, когато тази оперативна четворка намали своя влог в колективното дело.

Няколко хубави флангови атаки на гостите останаха без завършек поради неточни центрирания на Вължаров или неточен мерник на Радев – два пъти от вратарското поле той изпрати топката над 7-метровата рамка! Най-уверен отново бе Ив. Петров, който води упорита борба с пазача си Мирчев (много коректен бе капитанът на толбухинци!), и създаде няколко голови възможности за партньорите си.

„Добруджа“, с две типични крила (Гинков и Хараламбиев) и изтеглен централен нападател (Дурев), хитро използваше вакуума между Марев и Котев – от тази зона топката тръгна за варненската врата при головете, а в други случаи Попов трябваше самоотвержено да прегражда пътя й. Не бяха непреодолими и крайните защитници Христов и Бачев. С други думи, оценявайки колко нужна е тази точка за пролетта, черноморци трябва да мислят и за постоянно висока мобилизация, която в последните две срещи отсъстваше и им отне две точки! ***Ст. Янев***“

В. „Добр. трибуна“, 8. 12.1987 г.: „… Течеше 8-ма мин., когато Дурев с отлично подаване изведе в стрелкова позиция Гинков и той простреля Попов. Но варненци бързо отговориха на удара и в 19та мин. острието им Ив. Петров изравни, прехвърляйки с диагонален удар Джилянов. Две минути по-късно Хараламбиев остана сам срещу вратаря, но не успя да го преодолее… Осем мин. преди почивката Дурев подаде отлично на Костов и последния майсторски с фалцов удар прати топката за втори път в мрежата. … Второто полувреме … стрелбата на черноморци не бе точна, като особено фрапиращи бяха пропуските на Радев в 70 и 83 мин., когато от няколко метра пращаше топката над напречната греда. … в 85 мин. Вължаров изравни (използва няколко грешки на вратаря Джилянов – в. „Полет“)… ***Г. Йовев***“

1987

На 8.12.1987 г. във Вашингтон, Роналд Рейгън и Михаил Горбачов подписват договор за забрана на ракети със среден радиус на действие. Забраната е със срок до 2.8.2019 г.

1987

Купата на НРБ е спечелена от отборът на ЦФКА „Средец", който побеждава „Витоша" Сф с 4-1 във финала, игран на 11.5.1988 г. пред 50 000 зрители на националния стадион „Васил Левски"

***

В анкетата на в. „Полет" за футболист на гр. Варна за 1987 г. е избран футболистът на „Спартак" Варна, Юлиян Спасов

***

В първенството за юноши ст. възраст в зона „Камчия", отборът на „Ч. море" се класира на трето място с 46 т. след първенеца „Мадара" Шн и следващият го „Добруджа" Тх с по 47 т.

***

Купа на НРБ, 1-ви етап, групова фаза:

32 участника са разделени в 8 групи по 4 отбора. Победителите от първите два мача се срещат в протоколен мач за определяне на победителя в групата, а победените за определяне на последният, който отпада от турнира. Първите три отбора от всяка група продължават в следващата фаза. Участниците в ЕКТ: ЦФКА „Средец", „Витоша", „Локомотив" Сф и „Тракия" Пд не са включени в тази фаза.

„Ч. море" е изтеглен в 6-та група срещу „Роз. долина". Победителят играе с победителя от „Черноморец" Бс – „Тунджа" Яб. Всички мачове са на разменено гостуване.

19.8.1987 г., Казанлък, **„Роз. долина" – „Ч. море" 3-1**,

2.9.1987 г., Варна, ст. Ч. море (Тича), 17.00, **„Ч. море" – „Роз. долина" 0-0**,

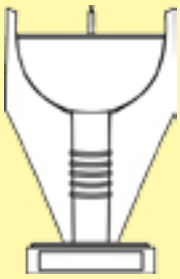
Като победител от този двубой „Роз. долина" се среща с победителя от другата двойка, а „Ч. море" с победения. („Черноморец" Бс – „Тунджа" Яб 2-0, 1-2)

1.10.1987 г., Ямбол, **„Тунджа" – „Ч. море" 2-1 (0-0)**,

Голм.: 1-0 Присадников 55', 1-1 Ог. Радев 77', 2-1 Финков 81'

7.10.1987 г., Варна, ст. Ч. море (Тича), **„Ч. море" – „Тунджа" Яб 2-0 (1-0)**,

Голм.: 1-0 Ив. Петров 19', 2-0 Ог. Радев 81'

„Ч. море": Г. Костов (81' Г. Попов), Б. Христов, Т. Марев, Ст. Бачев, Тин. Въжаров, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Ог. Радев, Ив. Петров, М. Бакърджиев, Ивл Котев (46' Ив. Стоянов)

В. „Нар. дело", 8.10.1987 г.:„… Мачът премина спокойно при спортсменска игра, без напрежението съпътстващо двубоите от републиканското първенство. Домакините имаха подчертан превес, създадоха много положения, но успяха да оползотворят само две. Първия гол отбеляза с глава Ив. Петров в 19-та мин. след хубаво подаване на Ог. Радев (малко преди това централния нападател на черноморци след удар с глава бе улучил напречната греда). Второто точно попадение бе към края на мача, когато в 81-та мин. при участието отново на двамата футболисти с разменени роли – този път Ог. Радев се възползва от триково отклонение на топката (забележете, пак с глава) от Ив. Петров. Изобщо през целия мач направи впечатление доброто взаимодействие между тези двама играчи… ***Теохари Атанасов***"

С тази победа над „Тунджа" Ямбол, „Ч. море" заема трето място в групата и продължава в турнира.

Купа на НРБ, втори етап, елиминации:

24 отбора, класирали се от групите в първия етап са изтеглени в 12 двойки на разменено гостуване, за определяне на 12 победители, които заедно с 4-те участници от ЕКТ ще определят 1/8 финалистите.

27.11.1987 г., Варна, 14.00, **„Ч. море" – „Бдин" Вд 4-1 (0-0)**,

Голм.: 1-0 Т. Атанасов 50', 2-0 Ог. Радев 75', 4-0 Ив. Петров 78', 82', 4-1 Костов 86'

В. „Нар. дело", 28.11. 1987 г.: „… След почивката играта се водеше предимно в полето на „Бдин" и скоро Атанасов постигна първия гол. Малко по-късно Радев покачи на 2-0. Значително по-остри и по-опасни станаха атаките на черноморци след 70-та мин., когато защитникът Бачев излезе на предни позиции (неговото място зае Юл. Христов) и стана организатор на ред бързи пробиви по фланга и много добри центрирания. Гостите от Видин започнаха по-често да грешат и Ив. Петров реализира набързо два гола. В самия край на мача Костов (Б-10) намали на 4-1. Предстои реванш. ***Ив. Колев***"

12.12.1987 г., Видин, 13.30, **„Бдин" – „Ч. море" 2-1 (1-1)**, съдия: Рум. Стоилов,

Голм.: 1-0 Везенков 5', 1-1 Т. Атанасов 12' (псу), 2-1 Чарлов 70'

Купа на НРБ, 1/8 финал:

Играе се по един мач, домакинът се определя чрез жребий.

23.12.1987 г., Варна, ст. Ч. море (Тича), 13.00, **„Ч. море" – „Балкан" Ботгр. 5-0 (2-0)**,

Голм.: 1-0 Т. Атанасов

11' (псу), 2-0 Ив. Петров 25', 3-0 Ив. Стоянов 57', 4-0 Г. Стойчев 61', 5-0 Ог. Радев 78' (дуз.)

Пропусната дузпа: М. Бакърджиев (ЧМ)

„Ч. море": Г. Попов (64' Г. Костов), Б. Христов, Юл. Христов, Ст. Бачев (46' Ив. Стоянов), Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Ог. Радев, Ив. Петров, М. Бакърджиев, Т. Въжаров

В. „Нар. дело", 24.12. 1987 г.: „… Непрестанен дъжд, наводнен и разкалян терен … срещата премина изцяло под диктовката на домакините, които при необичайно тежката обстановка показаха похвално старание да играят комбинативно и постоянно да търсят подстъпите към вратата на съперника. … много нереализирани изгодни положения, вкл. и 11-метров наказателен удар, пропуснат от Бакърджиев.

Серията голове започна Т. Атанасов, който от пряк свободен удар откри резултата в 11 мин. След 25 минутен натиск Ив. Петров удвои. …

В 57-та мин. след акция от ляво Ив. Петров просто изсипа топката на главата на влезлия през второто полувреме Ив. Стоянов, който я изпрати в мрежата. 4 минути по-късно пак Ив. Петров изпрати успореден на вратата пас и притичалият Стойчев се озова заедно с топката зад вратаря на гостите. Петия гол реализира от дузпа Радев, който бе спрян по непозволен начин и сам изпълни определеното от съдията наказание. ***Ив. Колев***"

Купа на НРБ, ¼ финал:

Играе се по един мач, домакинът се определя чрез жребий.

7.2.1988 г., Бл-град, **„Пирин" – „Ч. море" 1-0 (1-0)**, съдия: В. Аврамов, 3 000 зр.

Голм.: 1-0 Петрунов 8'

„Пирин": К. Стойков, Венц. Гочев, Н. Гавалюгов, Кост. Трендафилов, Ив. Лардев, Вал. Дъртилов, Рум. Стойчев, Ивл. Панчев (76' Арсов), Н. Петрунов, Венц. Динев, Й. Богдански

„Ч. море": Г. Костов, Б. Христов, Юл. Христов (65' Юл. Нейчев), Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Кр. Лечев, Ог. Радев, Ив. Петров, М. Бакърджиев, Ив. Стоянов (75' Мл. Дамянов)

В. „Нар. спорт", бр. 16, 8.2.1988 г.: „… Отсъствието на редица титуляри се отрази в играта на двата състава. … „Пирин" бе по-настойчивия, по-инициативния и с по-ярко изразени възможности отбор. … Рано падналият гол подхрани надеждите за убедителна победа, но до повторението му не се стигна. Срещу разколебаната защита от съвсем изгодни положения благоевградските нападатели не съумяваха да реализират. … Гостите бяха ангажирани изцяло със защитни действия и само веднъж в 26-та мин. им се откри възможност за гол. ***Й. Костадинов***"

„Ч. море" отпада от турнира.

***

КСА, 3-ти кръг:

Отборите от „Б" РФГ се включват от този кръг, в който се играят 16 мача. От следващия кръг се включват и 16-те отбора от „А" РФГ.

Играе се по един мач, домакинът се определя чрез жребий.

18.11.1987 г., Силистра, ст. Септември, 14.00, **„Доростол" – „Ч. море" 0-0, 4-5** (сл. пр. и дузпи), съдия: К. Минков (Гб)

„Доростол": Атанасов, Неделчев, Цонев, Николов, Спасов, Недев, Чанев, Галев, Велковски, Русанов, Лазаров

„Ч. море": Г. Попов, Б. Христов, Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Ог. Радев (64' Юл. Христов), Ив. Петров, Ив. Стоянов, Тин. Въжаров (73' Мл. Дамянов)

В. „Силистренска трибуна", 21.11.1987 г.: „… Хубав, равностоен и оспорван мач стана в сряда. … През първите 45 мин. гостите потвърдиха, че не случайно са челници в „Б" РФГ. Самочувствието им бе подплатено с по-добра организация, с непрекъснато движение, с физическа мощ и техническо умение, с вкус към разгъване на атаките по фланговете, където най-често оперираха Въжаров и Стоянов. Оттам се сипеха топки към Ив. Петров и изскачащият от дълбочина Радев. В тази част от играта те отправиха и повече удари – точни, силни, които позволиха на Атанасов да се изяви откъм най-добрата си страна.

Може би смутени от името на противника си домакините не успяха да разгърнат играта си, да противодействат по-успешно. Бяха сковани, неустойчиви и несигурни на тежкия мо-

1987

На 6.6.1988 г. се провежда тържество в чест на 75-годишнината на ФК „Черно море". В. „Нар. дело", 7.6.1988 г.: „Над 130 представители на различни поколения футболисти от футболния клуб „Черно море" се събраха на вълнуващо тържество в хотел „Черно море" във Варна. Най-изявените от тях в дългогодишната история на ФСФД „Черно море" и на футболния клуб бяха отличени с различни почетни награди. Почетна златна значка на ЦС на БФС беше връчена на ветеран-футболист Цветан Борисов Димитров. Със същото отличие бяха удостоени посмъртно заслужилия треньор Иван Моканов (по предложение на съпругата му то бе връчено на внука Иван Моканов) и заслужилия треньор и з.м.с. Георги Димитров (наградата получи неговата дъщеря Христина Димитрова)…

1988

На 20.2.1988 г. автономна област Нагорно-Карабах гласува да се отцепи от Азербайджанска ССР, отключвайки верига от събития през следващите десетилетия, започнали с погроми срещу арменското население в азерския град Сумгаит, описвани от някои като геноцид. Ненавременната реакция на съветската власт предвещава разпада на СССР.

кър терен. Лесно и бързо губеха топката, грешаха в паса. По-рядко стигаха до вратата на съперника, но на два пъти бяха близо до успеха. В 8 мин. Велковски влезе в нак. поле и изстреля остро и ниско топката на сантиметри пред голлинията, а там Русинов за част от секундата закъсня да я отклони в мрежата. Другата акция бе завършена от Русинов с неточен удар.

След почивката силистренци изравниха играта. Стана истински турнирен двубой … В 58 мин. Галев едва не изненада Попов, който с последни усилия успя да отклони топката в корнер. На 4 или 5 пъти младият Недев беше изправян очи в очи срещу вратаря, но не успя да отправи точен удар. 90-те мин изтекоха при нулев резултат. Последваха две продължения, но и те не доведоха до гол в една от вратите.

И ето, че дузпите трябваше да определят победителя. Гостите бяха точни и при петте си изпълнения, докато силистренци пропуснаха едно (Лазаров)… ***Й. Симеонов***"

Момент от срещата „Черно море" — „Локомотив" (Пд). Много активен и в този мач бе централният нападател на „Черно море" Иван Петров (вдясно).

Снимка Николай ГЕОРГИЕВ

КСА, 1/16 финал:

20.12.1987 г., Варна, ст. Ч. море (Тича), **„Ч. море" – „Локомотив" Пд 2-0 (1-0)**,

Голм.: 1-0 Тин. Въжаров 16', 2-0 Ог. Радев 65'

В. „Нар. дело", 22.12. 1987 г.: „… В 16-та мин. Въжаров със силен удар изведе „Ч. море" напред. После още на два-три пъти черноморци бяха в изгодни стрелкови позиции. Много вълнения предизвика онзи момент, когато топката беше избита от наказателното поле на „Локомотив" и се удари в ръка на пловдивски защитник. … Но правилно сигнал не последва, тъй като едва ли ще се намери защитник, който да спре топката умишлено с ръка, когато тя лети към центъра.

След почивката черноморци заздравиха защитата и разчитаха на контраатаки. Локомотивци, водени от Хр. Колев увеличиха своя натиск, но безполезно. … В 65-та мин. Радев след ъглов удар покачи на 2-0… ***Ив. Колев***"

КСА, 1/8 финал:

13.2.1988 г., Омуртаг, **„Черв. знаме" Ом. – „Ч. море" 2-3 (2-3)**,

Голм.: 1-0 Ангелов 5', 2-0 Арсов 12', 2-2 Ог. Радев 18', 20', 2-3 Ив. Стоянов 27'

„Ч. море": Г. Костов, Б. Христов, Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Кр. Лечев, Ог. Радев, Ив. Петров, М. Бакърджиев, Ив. Стоянов

КСА, ¼ финал:

16.3.1988 г., Варна, ст. Ч. море (Тича), 15.00, **„Ч. море" – „Спартак" Пд 4-0 (3-0)**, съдия: М. Георгиев, 3 000 зр.

Голм.: 2-0 Ог. Радев 8', 10', 3-0 Ив. Петров 12', 4-0 М. Бакърджиев 55'

Пропусната дузпа: 21' Ив. Стоянов (ЧМ)

„Ч. море": Г. Костов, Б. Христов, Т. Марев, Ст. Бачев (80' Кр. Лечев), Хр. Котев, Т. Атанасов (53' Юл. Христов), Ив. Стоянов, Ог. Радев, Ив. Петров, М. Бакърджиев, Н. Николов

„Спартак" Пд: Вал. Вълков, Г. Андреев, Ив. Маринов, Д. Йорданов, Ив. Говедаров, Наско Нечев (58' Слави Бикриев), В. Василев, Д. Хубенов (63' Г. Барбов), Вал. Минчев, Л. Бурнарски, Нанко Стойчев

В. „Нар. дело", 17.3. 1988 г.: „… Слънчевото време и добрия терен се оказаха по вкуса на домакините… Макар че спартаковци първи се опитаха да поразят целта (в 3-та мин. Бурнарски стреля остро и Костов отби топката в ъглов удар), домакините бързо взеха инициативата. Пловдивчани се опитаха да атакуват чрез Василев и Стойчев, но само веднъж бяха близо до успеха – сам срещу вратаря Василев не успя да намери най-точното изпълнение и просто подаде топката на Костов.

Черноморци решиха изхода на срещата за около четвърт час. В 8 и 10 мин. по един и същ начин, след центриране

1988

През май 1988 г. отборът на „Ч. море“ (юноши ст. възраст) участва в международен турнир в гр. Шнайтхайм (в близост до Улм) и спечелва първото място, след като на финала побеждава „Виктория“ Навара с 4-2 (голмайстори: Найден Найденов, Георги Щерев, Юлиян Нейчев и Симеонов).

отляво на Бачев, който често се включваше и в атаките, Радев отбеляза с глава два гола. В 12-та мин. Ив. Петров от неудобно положение с красиво изпълнение покачи на 3-0. Израз на превъзходството на домакините бе и отсъдената в 21 мин. дузпа след събаряне на Николов в нак. поле, но ударът на Ив. Стоянов бе париран от вратаря.

През втората част предимството на черноморци бе материализирано само веднъж. В 55-та мин. Бакърджиев след комбинация с Ив. Петров стреля точно – 4-0. … ***Бог. Йовчев***“

КСА, полуфинал:

20.4.1988 г., Варна, ст. Ч. море (Тича), 16.30, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Сф 1-0 (1-0)**, съдия: Вел. Цончев, 10 000 зр.

Голм.: 1-0 Ог. Радев 11‘

Ж.К.: Ог. Радев (ЧМ); Метков (Лок)

„Ч. море“: Й. Филипов, Б. Христов, Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Ог. Радев, Ив. Петров, М. Бакърджиев, Тин. Въжаров (70‘ Юл. Христов)

„Лок.“ Сф: Б. Манолков, Ал. Дудов, Вл. Лалов, Д. Васев, Пав. Дочев, Н. Тодоров, Ал. Бончев, К. Метков, Г. Петков, Хр. Златинов, Ив. Стоянов (63‘ Ант. Велков)

В. „Нар. спорт“, бр. 47, 21.4.1988 г. :„Двубоят бе учудващо качествен за условията: тежък, наводнен и разкалян терен, под пелената на почти непрекъснат дъжд. А имаше изпълнения и емоции, които често не виждаме и при идеална за игра обстановка.

Макар и от различни групи, отборите така и не помислиха да се разузнават. … в 11-та мин. Радев остана непокрит при пас на Бакърджиев и с глава отбеляза единствения гол на мача. … Ветеранът Филипов спечели всички двубои с локомотивските нападатели и излезе сух с мократа топка от мелетата. ***П. Герчев***“

КСА, финал:

1.6.1988 г., София, ст. В. Левски, **„Витоша“ – „Ч. море“ 2-0 (0-0)**, съдия: Нед. Тахтаджиев, 20 000 зр.

Голм.: 2-0 Сираков 56‘, 70‘

„Витоша“: Б. Михайлов, К. Вангелов, Кр. Коев, П. Петров, Н. Илиев, Стоил Георгиев (79‘ С. Начев), Ем. Велев, Н. Сираков, П. Курдов (71‘ Рос. Крумов), Г. Йорданов, Бож. Искренов

„Ч. море“: Й. Филипов, Б. Христов, Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев (79‘ Ив. Стоянов), Ог. Радев (46‘ Н.

1.6.1988 г., финал КСА, Б. Христов и Н. Николов опитват да отнемат топката на Г. Йорданов, зад тях са Т. Марев, Хр. Котев, Ст. Бачев (ЧМ) и П. Курдов, Бож. Искренов (Вит.)

1.6.1988 г., след финала за КСА, отборът на „Ч. море“ със сребърните медали от турнира, прави от ляво надясно: Аб. Билялов (пом. тр.), Й. Филипов, Т. Марев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Костов, Кр. Лечев, Юл. Христов и Бож. Колев (ст. тр.), клекнали: Г. Стойчев, Ив. Стоянов, Н. Николов, Ив. Петров, М. Бакърджиев, Ст. Бачев, Тин. Въжаров, Ог. Радев и Б. Христов

1988

КСА е спечелена от отбора на „Витоша“. За „Черно море“ това е вторият неуспешен финал, преди турнира да бъде закрит три години по-късно

Николов), Ив. Петров, М. Бакърджиев, Тин. Въжаров

В.„Нар. спорт“, бр. 65, 2.6.1988 г.: „… Първото полувреме не ентусиазира много зрителите. Състезателите в сини фланелки много-много не се натягаха, не отправиха нито един удар във вратата, пазена от 42-годишния Филипов. Чакаха сякаш ябълката сама да падне в кошницата им. В същото време черноморци се бореха амбициозно, подсилваха защитата си, но и бързо преминаваха в контраатака, веднъж затрудниха сериозно Михайлов. Очевидно беше желанието им да постигнат успех в годината на своята 75 годишнина.

През второто полувреме … Велев (ще сключи брак в неделя), който през първото полувреме ни се стори, че вече е запразнувал, коригира състезателното си поведение. Сираков отново демонстрира умението си да вкарва голове… от идния сезон ще играе в „Реал“ Сарагоса… ***Спас Тодоров***“

***

23.1.1988 г., Гранд х-л Варна, 14.30, контр., „Ч. море“ – „Черноморец“ Бс 2-1,

27.1.1988 г., Гранд х-л Варна, 15.00, контр., „Ч. море“ – „Рила“ Ст. Д. 2-1 (0-0),

Голм.: 0-1 Владимиров 2ПВ, 1-1 Ив. Стоянов 2-1 Ог. Радев

„Ч. море“: Г. Попов (Г. Костов), Б. Христов, Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Ог. Радев, Ив. Стоянов (Венц. Маринов), М. Бакърджиев, Тин. Въжаров

21.2.1988 г., **„Тунджа“ Яб – „Ч. море“ 1-2 (1-1)**,

В. „Нар. дело“, 23.2. 1988 г.: „Голямата цел – завръщане в групата на майсторите, мобилизира мислите и силите на футболистите на „Черно море“ в първия им мач в Ямбол срещу „Тунджа“. Всички осъзнаваха колко важна е първата крачка. И те я направиха така, както се полага. С победа с 2:1 „Черно море“ излезе начело във временното класиране, изкачи се на мястото, което му приляга. Със силна игра черноморци поведоха с гол на Марев в 27-та минута. Три минути по-късно Шаламанов от „Тунджа“

1988

изравни. В 65-та минута Радев постигна победния гол. ***Ив. Колев***“

27.2.1988 г., **„Ч. море“ – „Балкан“ Бтвгр. 1-0 (0-0)**,

В. „Полет“, 29.2.1988 г.: „Теренът беше кален, неприятен за игра, предлагащ повече възможности за нейното рушене. Това бе първият плюс за „Балкан“. Вторият бе привличането в отбора на опитните Бойко Димитров (от „Етър“) и Тодор Митов (от „Враца“). Двамата играха напоследък в Кипър. Б. Димитров (№5) „хвана“ Ив. Петров, а Владов (№9) – Ог. Радев, и черноморските острието имаха повече свобода само в първите двадесетина минути. Двамата стопери бяха разумно подсигурявани от „метача“ Редовски (№3), плътно до защитната линия се движеха почти всички други играчи на „Балкан“ с изключение на Кръстанов (№11), който веднъж се оказа в неприятна близост до варненската врата.

В 52-та мин. Никола Николов (втори мач в „Черно море“, дойде от „Светкавица“, нападател от втора линия с техническо умение и добър удар, но все още самоизключващ се от колективните действия) изненада вратаря при изпълнението на пряк свободен удар от двадесетина метра и… гостите тръгнаха в атака. Настъпилият баланс предостави повече простор на варненци и на два пъти М. Бакърджиев остана сам срещу вратата… С икономисани сили черноморци прибавиха две планирани точки преди трудното си посещение в Шумен. ***Ст. Янев***“

5.3.1988 г., **„Мадара“ Шн – „Ч. море“ 3-1 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 8.3. 1988 г.: „Освен като областно дерби мачът „Мадара“ – „Ч. море“ беше обещаващ и с това, че досега домакините нямаха загубена точка на собствен терен, а варненци бяха без поражение вече 11 поредни кръга и имат най-добър актив от срещите си като гости. Интригата се разпали още в първата минута: черноморският вратар трябваше да се намеси при центрирана топка, а веднага след това пред вратата на „Мадара“ последва ъглов удар. Но по-нататък предпазливостта и сковаността и в двата отбора взеха връх. И все пак паднаха четири гола. Защо? Заради груби грешки на двете защити.

По-динамично беше началото на второто полувреме, но след като резултатът бързо стана 3:1, отборите сякаш се примириха и само доиграха мача. Как станаха головете? След пряк свободен удар непокритият Каеджийски стреля с глава – 1:0 (12-та мин.); Тодоров използва едно разбъркване пред вратата на Костов – 2:0 (50-та мин.); след пробив по десния фланг Радев стреля точно – 2:1 (52-та мин.); от пряк свободен удар покрай тясната стена на „Черно море“ Танков реализира – 3:1 (56-та мин.). ***Б. Павлов***“

12.3.1988 г., **„Ч. море“ – „Лудогорец“ Рз 1-0 (0-0)**,

В. „Нар. дело“, 15.3. 1988 г.: „Въпреки всеобщото мнение, че двубоят от 23-ия кръг на „Б“ РФГ ще бъде лек за черноморци, не бяха малко и тези, които предричаха затрудненията. Именно те се оказаха прави, защото имаха предвид тежкия, разкалян на места терен на стадион „Черно море“, опитите на

Борис Манолков прави своето завръщане само за едно полувреме в мача срещу „Мадара“ Шумен, след което е освободен от ръководството и преминава в „Локомотив“ София

гостуващия отбор да напусне последните места в таблицата и… психически обременените по различни причини варненски футболисти и ръководството на клуба.

Срещата започна според очакванията с масиран натиск на домакините в желанието им бързо да решат изхода от този двубой. Но и бързо стана ясно, че избраният от тях вариант едва ли е най-удачният – пробиви предимно през централната зона, където въпреки работоспособността си Петров загуби преките двубои със следващия го по петите Йорданов (макар и

1988

***Moss FK**, осн. 28.8.1906 г., записва най-дългия си период в най-високото ниво на норвежкия футбол между 1977 и 1985, след което отпада и се завръща в следващия сезон, когато спечелва и единствената си шампионска титла на Норвегия (1987 г.). ФК „Мос" пристига във Варна като шампион на страната си, а шест месеца по-късно се изправя срещу „Реал" Мадрид в 1-ви кръг от турнира за КЕШ, от който е отстранен (0-3, 0-1). ФК „Мос" е също вицешампион на Норвегия през 1979 г. и има още едно участие в турнира на УЕФА през 1980 г., когато е отстранен в 1-ви кръг от „Магдебург" (1-2, 2-3).*

с цената на жълт картон), епизодично сполучливата игра на крилото Николов, високи центрирани топки, неточни и бавни действия на организаторите Бакърджиев и Атанасов, а и на Радев, без удари към вратата на „Лудогорец".

Видими бяха промените в играта на черноморци през второто полувреме. Но колкото наближаваше краят на мача, толкова повече се потвърждаваше максимата, че когато си тръгнал към високата цел, винаги трябва да играеш на границата на своите възможности. Срещу напълно защитната игра на „Лудогорец" само Бачев и Атанасов търсеха настойчиво други решения и подруг изход. Така дойде и 86-та минута, когато варненската „шестица" нахлу мощно в наказателното поле на гостите, посрещнат несръчно от централния защитник Борилов. Съдията Георги Евтимов от Бургас, след като вече бе подминал с лека ръка няколко нарушения, този път бе категоричен и отсъди 11-метров наказателен удар. ***М. Апостолов***"

19.3.1988 г., **„Хебър" Пз – „Ч. море" 1-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело", 22.3. 1988 г.:„По думите на старши треньора на „Черно море" Божил Колев мачът в Пазарджик се е играл на лош терен, който не е позволил да се покаже качествен футбол. Макар и с трима изнесени напред нападатели (Стоянов, Петров, Радев), варненци не успяват да създадат нито една сериозна заплаха за вратата на „Хебър". Активната игра на съперниците им, особено в средата на терена, не позволява всички да разкрият истинските си възможности. Победния си гол пазарджишките футболисти отбелязват след грешка на защитата на „Черно море" и несполучливо излизане на вратаря." **В. „Полет":** „… самонадеяност и тактическа недисциплинираност, защото и при единствения гол, Христов бе оставил непокрит Чорлев в зоната си, атаката по крилото изведе от рамката Костов. Варненци не успяха да използват за контраатака очаквания домакински натиск …"

23.3.1988 г., **„Ч. море" – „Бдин" Вд. 2-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело", 24.3. 1988 г.: „Съперникът на черноморци бе далеч от добрата класа, но и домакините не подкрепиха голямото си надмощие с повече голове. А срещата започна твърде благополучно за „Черно море" – в осмата минута след пряк свободен удар от 17 метра Радев постигна хубав гол. После всичко се развиваше главно в полето на „Бдин", но задълго варненци не можаха да намерят пролука в подсилената защита на своите гости, не можаха да организират и по-смислени и по-опасни акции.

След почивката влизането на Ив. Петров оживи нападението на „Черно море". Но и сега възможностите за гол бяха малко. Гостите предимно се бранеха и може би ни представиха модел на игра на гостуващ във Варна отбор. С това те подсказаха на състезателите на „Черно море", че трябва твърде усърдно да разучават варианти за разбиване на „бетон". В 70-та минута след ъглов удар Атанасов скочи най-добре и покачи на 2:0. ***Ив. Колев***"

27.3.1988 г., **„Дунав" Рс – „Ч. море" 0-2 (0-0)**,

В. „Нар. дело", 29.3. 1988 г.: „Изходът от срещата в Русе между „Дунав" и „Черно море" беше от голямо значение и за двата отбора. Една победа за русенци означаваше излизане начело във временното класиране, за варненци – затвърждаване на първото място и дистанциране на прекия съперник по пътя към майсторската група. Развоят на мача показа, че варненци по-добре осъзнават цената на двете точки. С пълна мобилизация на силите те пресират съперниците си по целия терен, но забележете – само в рамките на позволеното (жълт картон получават домакините), без да им дадат възможност да се изявят.

След пропуснатите добри възможности за откриване още в самото начало на двубоя от Ив. Петров и Радев, през втората част на мача и двамата се реабилитират като след хубави комбинации, първо, Радев в 72-та мин., а 10 минути по-късно и Петров материализират колективните усилия на черноморци в два гола."

В. „Дунавска правда", 29.3.1988 г.: „… Второто полувреме беше истинско ходене по мъките за хилядите привърженици на „Дунав". По-мощните физически състезатели на „Ч. море"

7.9.1988 г., ст. „Сантияго Бернабеу", ФК „Мос" преди мача от турнира за КЕШ срещу „Реал" Мадрид, прави от ляво надясно: Rune Tangen, Jan Kristian Fjærestad, Johnny Melbye, Carsten Bachke, Ole Johnny Henriksen, клекнали: Gjermund Haugeneset, Gunnar Gíslason, Olli Isoaho, Jørn Karlsrud, Geir «Bolla» Johansen, Per Morten Haugen

честно започваха с лекота да се освобождават от опекунството на домакините. Това на-ярко пролича при отбелязването на двата гола във вратата на Войнов. Петров и при двата случая беше непокрит. При първия подаде головия пас на Радев, а във втория сам порази целта… ***Т. Георгиев***"

***

30.3.1988 г., ст. Ю. Гагарин, 16.30, **„Ч. море" – Moss FK 2-1 (1-0)**, съдия: Д. Момиров,

Голм.: 1-0 Ог. Радев 1ПВ, 2-0 Н. Николов 58' (дуз.), 2-1 Бахке 67'

„Ч. море": Г. Костов, Б. Христов, Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Кр. Лечев, Ог. Радев (Юл. Христов), Ив. Стоянов, М. Бакърджиев (Тин. Въжаров), Н. Николов

В. „Нар. дело", 31.3.1988 г.: „Шампионът по футбол на Норвегия, отборът на „Мос" от едноименния град е на подготовка във Варна и вчера игра приятелска среща с „Ч. море". Мачът премина на добро техническо равнище, като през първата част и в началото на второто полувреме черноморци не само поддържаха равновесието, но и на моменти действаха по-добре на терена. Това намери отражение и в резултата. След хубава комбинация Бакърджиев подаде точно на свободния Радев и 1-0 за „Ч. море".

След почивката гостите се активизираха, но трудно намираха пролука в защитата на „Ч. море". При една бърза контраатака в 58-та мин. Въжаров навлезе остро в наказателното поле и беше съборен. Съдията Д. Момиров правилно отсъди дузпа и Николов покачи на 2-0. Девет минути по-късно Бахке (11) от „Мос" отбеляза почетния гол за своя тим. ***Ив. Колев***"

***

3.4.1988 г., **„Ч. море" – Хасково 2-1 (2-0)**,

В. „Полет", 4.4.1988 г.: „Двубоят започна в 15-та мин. и завърши след…

1988

На 16.3.1988 г., в края на войната между Иран и Ирак, армията на Садам Хюсеин използва химическо оръжие в превзетия от иранската армия кюрдски град Халабджа. Убитите са между 3200 и 5000, а ранените около 10 000.

***

Осем години след навлизането в Афганистан, съветската армия започва своето отстъпление на 15.5.1988 г.

1988

Ивайло Димитров Котев *(р. 14.8.1965 г.), 8 мача през този сезон. Ивайло е юноша на ЦСКА, където записва 5 минути игрово време в първия отбор. През лятото на 1987 г. преминава в „Ч. море“. Играе като крило. Не успява да се наложи и е освободен, след което играе и за „Рилски спортист“ Самоков. Приключва рано футболната си кариера, след което работи като треньор и директор в ДЮШ на ЦСКА и „Лудогорец“. Старши треньор на юношеския нац. отбор (2001-06), помощник на Стойчо Младенов в Египет и Сауд. Арабия и на Анг. Червенков в Украйна. Няма роднинска връзка с Христо Котев.*

две минути – според черноморци. Лесно постигнали двата гола, те дълго и мъчително се опитваха най-напред да докажат на себе си, че им се играе, после, ако могат, да убедят и зрителите. Добре, че плахите хасковски футболисти се сетиха за новодошлия Йордан Филипов (бивш вратар на ЦСКА и националния отбор) едва след час, та страхът по трибуните да се настани по-късничко. А когато непокритият Добрев отблизо опъна мрежата, опъна и нервите на съперници и зрители. После домакините с нетърпение чакаха последния съдийски сигнал, за да запишат две важни точки, а дано и поуката, че към голямата цел не бива да се върви по ръба на бръснача! ***Ст. Янев***“

10.4.1988 г., **„Рила“ – „Ч. море“ 1-1 (0-0)**,

В. „Полет“, 11.4.1988 г.: „За домакините победата бе от изключително значение. Вложиха много жар и амбиция, но едно е да искаш, а друго е да можеш. Срещу безспорно потехничния отбор на гостите те намираха трудно пролуки пред вратата на Филипов, а когато се озоваваха в изгодни позиции, действаха прибързано и неточно. Черноморци заиграха за победа още в началото, а във втората минута Ив. Петров от воле едва не откри резултата.

След почивката стана доста по-интересно. След като в 47-та минута Радев остана сам срещу Стоянов, но не успя да го преодолее, две минути по-късно непокритият Петров засече центрираната от ляво топка и откри резултата. Последва объркване в редиците на домакините, но Радев не съумя да удвои резултата. В 65-та минута при пробив в наказателното поле на гостите Сергиев бе съборен и съдията Тахтаджиев без колебание отсъди 11-метров удар, който Димитров превърна в гол – 1:1. ***Б. Джорджев***“

13.4.1988 г., **„Ч. море“ – „Арда“ Кж 2-1 (1-1)**,

В. „Нар. дело“, 14.4.1988 г.: „Една срещу друга бяха единадесеторките на най-сериозните претенденти за майсторската група. Пред многохилядната публика, изпълнила трибуните на стадиона, се завърза остра, но, без да надминава границите на допустимото, спортна битка. В нея в повечето случаи черноморци надделяваха, но в решителните моменти, когато трябваше да материализират многото изгодни положения, те грешаха.

Окуражени от невероятните пропуски на варненци пред вратата, футболистите на „Арда“ на свой ред показаха, че умеят да нападат. Така при една от поредните си акции в полето на домакините след пряк свободен удар Бумбалов изведе своя отбор напред – 1:0 за „Арда“. Десетина минути след това Филипов трябваше да парира силен удар на Байрактаров. Но и атаките на черноморци не секваха и в 38-та мин. след комбинация с Петров Въжаров възстанови равенството – 1:1.

През вторите 45 минути действията се пренесоха изцяло в половината на „Арда“ – домакините непрекъснато нападаха, гостите само се бранеха, залагайки в нападение на откъслечни контраатаки. Явно едната точка рано ги беше задоволила. Чест прави на черноморци, че въпреки многото грешки и пропуски не отслабиха темпото до самия край на мача и това им старание бе възнаградено – в 90-та минута Петров поднесе с глава топката на крака на Юл. Христов, който миг след това се отзова в прегръдките на ликуващите си съотборници – 2:1 за „Черно море“. ***Б. Йовчев***“

16.4.1988 г., **„Спартак“ Пд. – „Ч. море“ 1-1 (0-1)**,

В. „Отечествен глас“, 17.4.1988 г.: „Повече очаквахме от мача в Пловдив, където гостува водачът в таблицата „Черно море“. Но и тук посредствеността доминираше. Гостите откриха резултата чрез Ив. Петров (39), а след почивката Барбов (55) възстанови равенството. Изглежда, този резултат напълно задоволи и двата състава, които до края на мача мислеха повече за тила си.“

23.4.1988 г., **„Ч. море“ – „Янтра“ Гб. 2-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 26.4.1988 г.: „Макар и не така емоционално и напрегнато да бе на стадион „Черно море“ във Варна, двубоят между водача във временното класиране и един от доскорошните му най-сериозни опоненти протече интересно. Още от самото начало футболистите на „Янтра“ подсказаха, че не са пропътували пътя от Габрово до морето, за да

се бранят, а да играят открито и спортсменски и да покажат, че не им липсва футболно умение. В действията им с топката се чувстваше лекота, не отстъпваше и изненадата. Но срещу себе си те имаха по-можещ съперник, срещу който не можеха да разчитат на успех. А и вратарят Филипов бе отново много сигурен пазач на черноморската врата.

И в този мач футболистите на „Черно море" продължиха в своя пролетен гросмайсторски стил да елиминират най-сериозните кандидати за челото. С будна тактическа мисъл, с много движение по фланговете и пробиви през центъра те редяха опасности пред вратата на Камарашев и двата гола (вторият от дузпа) бяха реален израз на по-добрата им игра. ***Б. Йовчев***"

27.4.1988 г., **„Академик" Св. – „Ч. море" 0-0**,

В. „Нар. спорт", бр. 50, 28.4.1988 г.: „И двата отбора не вложиха всичко от себе си, за да постигнат победа. „Академик" започна с по-чести атаки, но придружени от грешки. Черноморци разчитаха главно на контраатаки по фланговете, които завършваха с ниски центрирания. В тази обстановка двете защитни линии бързо се ориентираха и допуснаха през първото полувреме само по 4-5 удара към вратите.

Второто полувреме бе тактически спечелено от студентите, които опитаха щастието си с 10 удара към Филипов, но стрелбата им бе неточна. Христов и Методиев играха напористо, но без да получат подкрепата на съотборниците си. Гостите бяха доволни от равенството и през второто полувреме играха само, за да го запазят. С две думи – слаб мач и разочарована публика. ***Розин Чапанов***"

1.5.1988 г., **„Ч. море" – „Нефтохимик" Бс 3-1 (2-1)**,

В. „Нар. дело", 3.5. 1988 г.: „Коренно противоположни са позициите, които отстояват „Черно море" и „Нефтохимик" във втория футболен ешелон, но целите им в срещата помежду им, която се игра в неделя във Варна, бяха еднакви: победа! Че няма лесно да се предадат, бургаските футболисти подсказаха още в самото начало, когато, макар че получиха първи във вратата си гол, по-сигурно владееха центъра и по-често бяха в половината на домакините. Разбира се, за това те бяха улеснени от самите черноморци. Поизморени от продължителния маратон – за по-малко от месец 7 мача за първенство и един полуфинал за Купата на Съветската армия с „Локомотив" – София, с някои здравословни проблеми (Николов игра не напълно възстановен след контузия, Атанасов с травма, Петров с болки в краката) – варненци заиграха малко отпуснато и трябваше да отбиват атаките на гостите, а напред да разчитат на откъслечни контраатаки. За това, изглежда, допринесе и набързо постигнатият при една такава контраатака гол от Въжаров.

Промяната в игровото поведение на домакините настъпи след изравнителния гол на Петков в 26-та минута. Добре бе, че в този момент черноморци намериха сили да се мобилизират, заиграха в своя стил и принудиха съперниците си повече

В акция голмайсторът на „Черно море" Иван Петров (вляво). Снимка Николай ГЕОРГИЕВ

да се бранят (в някои моменти дори и по-твърдо). Пълното си превъзходство те показаха от този момент до края на мача, отбелязвайки още два гола – 3:1 за „Ч. море".

8.5.1988 г., **„Роз. долина" Кз – „Ч. море" 1-1 (0-1)**,

14.5.1988 г., **„Ч. море" – „Димитровград" 4-3 (2-0)**,

В. „Нар. дело", 17.5. 1988 г.: „След поредния си успех „Черно море" практически е вече в „А" група – каквито и превратности да настъпят в оставащите три кръга, в най-лошия случай по-долу от второ място отборът не може да слезе. В срещата между първия и последния в таблицата

На 25.5.1988 г. ПСВ Айндховен спечелва КЕШ на „Некарщадион" в Щутгарт, след като побеждава „Бенфика" след изпълнение на дузпи. Редовното време и двете продължения завършват без отбелязан гол. ПСВ е третият холандски отбор, който спечелва най-високото клубно отличие в Европа, а над „Бенфика" тегне проклятието на Бела Гутман.

***

КВ Мехелен спечелва КНК след като изненадващо побеждава „Аякс" Амстердам с 1-0 във финала игран на 11.5.1988 г. в Страсбург

1988

Купата на УЕФА е спечелена от „Еспаньол“ Барселона, след драматичен реванш, в който „Байер“ Леверкузен успява да върне три гола дефицит от първия мач, но испанците побеждават в изпълнението на дузпи.

за временното класиране зрителите станаха свидетели на седем точни попадения, но струва ни се, че някои от тях напуснаха стадион „Черно море“ с противоречиви чувства. Защото, докато четирите гола, с които отборът на „Черно море“ поведе срещу „Димитровград“, бяха постигнати с лекота след добре организирани атаки и реално отразяваха техническото и игровото превъзходство на домакините до 83-та минута, то другите три бяха плод на тяхното невнимание, моментно отпускане и наивни грешки. Ето защо резултатът 4:3 не отразява реалното съотношение на силите и на пръв поглед може да заблуди. Но същевременно той е много поучителен и показва, че през всичките 90 минути трябва да се играе сериозно, без отпускане.“

18.5.1988 г., **„Вихрен“ – „Ч. море“ 2-2 (1-1)**,

22.5.1988 г., **„Осъм“ Лч – „Ч. море“ 2-0 (1-0)**,

29.5.1988 г., **„Ч. море“ – „Добруджа“ Тх. 2-2 (0-2)**,

В. „Нар. дело“, 30.5. 1988 г.:„След като няколко кръга преди завършване на първенството в „Б“ РФГ отборът на „Черно море“ си беше осигурил първото място, а след двете си последователни победи „Добруджа“ се отдалечи от компанията на кандидатите за напускане на групата, срещата между тях от последния кръг беше с протоколен характер. За варненци изходът от нея само щеше да фиксира окончателно преднината, с която те превземат върха, а за толбухинци – да определи точното им място в „златната“ среда. За треньора на „Черно море“ Божил Колев това бе добра възможност да гласува доверие на по-младите, давайки почивка на опитните бойци Марев, Атанасов, Филипов, Ив. Петров, Бакърджиев и Радев. Общо взето играта протече равностойно, с променливо надмощие в отделни моменти ту на едната, ту на другата единадесеторка. Андрей Русинов – заместник-председател на спортно-техническата комисия на БФС, връчи на „Черно море“ купата на първенец в „Б“ РФГ. ***Б. Йовчев***“

Георги Стойчев (7) и Боян (Боби) Христов, двама дебютанти, които успяват да се наложат като титуляри

Иван Петров Иванов

(р. 4.8.1955 г.)
Позиция: център нападател
„Ч. море“ 1987-91
„А“ РФГ: 6 мача/1 гол
„Б“ РФГ: 43/12

„Родом съм от Старо Оряхово, там започнах да играя футбол. В 8-ми клас ме взеха в мъжкия отбор и дебютирах в зоновата група. След това дойдох да уча в СТУМ-а във Варна и отидох в школата на „Спартак“, но ми казаха, че групата е запълнена и няма място за мен. Взех си чантичката и заминах за Каварна, където играх за „Калиакра“. Впоследствие се върнах в „Спартак“. Под ръководството на Иван Филипов юношите старша възраст станахме вицешампиони в елитната юношеска група, бях голмайстор с 25 попадения. Илия Кирчев ме взе при мъжете. Феновете ми измислиха прякора Главата, защото повечето си голове бележех именно с глава. След всяка тренировка оставах да бия по 50-100 удара с глава.

През 1986 г. заминах за кипърския „Етникос“ (Ахна). Треньор там беше Сашо Костов, а в отбора бяхме заедно с Йордан Йорданов – Пиката. Играх една година и през 1987 г. се завърнах във Варна. Отидох в „Спартак“, бяха назначили за треньор Евгени Янчовски. Той каза, че не му трябвам. Бил съм на 32 години, играл съм в Кипър… Едва ли не, че съм свършил с футбола. А на мен много ми се играеше, имах страшен хъс. За това отидох в дома на Божил Колев и директно му казах: „Божо, идвам да играя в „Черно море!“. Реакцията му беше „ох, Ванче, Ванче“… Сезонът беше започнал, а отборът не вървеше особено добре в „Б“ група. Казах му „спокойно, почвам да бележа и влизаме в „А“ група“. На следващия ден отидох на стадиона, никой в отбора не знаеше още за мен. Влязох в съблекалнята, а всички ме гледат изненадани. Викам им „а, май съм объркал съблекалнята“, след което се провикнах „бате Гаци (домакинът на клуба), давай фланелката с №9!“.

Аз бях първият утвърден футболист от „Спартак“, който премина в „Черно море“. Нищо не ме притесняваше, просто не можех да се откажа от любовта си към футбола. Бях жаден за терена. Приеха ме много добре, нямах никакви проблеми. С лекота влязохме в „А“ група. Бях втори голмайстор след Огито Радев. Почнах сезон 1988/89 при „моряците“ и след 4-ия кръг заминах за Малта, в „Аякс“ (Рабат). Обади ми се Генчо Добрев, който от дълги години беше там. Предложиха ми много пари, повече отколкото получавах в Кипър преди това. Последният ми мач с „Черно море“ беше срещу „Пирин“ – победихме с 1:0 със страшен мой гол с глава. На вратата на благоевградчани беше Миро Митев. „Абе, Ванче, как я заби тази топка“, вика ми той. „Бягай да я вадиш от мрежата, че това ми е лебедовата песен“, отвърнах му аз. Като свърши сезона в Малта, пак се завърнах за кратко в „Черно море“. След това и през 1991 г. играх на „Тича“, след което прекратих кариерата си. Бях на 37 години. На 1.9.1992 г. създадох първата частна футболна школа у нас – „Феърплей“. „Бялата лястовица“ на българския футбол.“

Иван Петров (вдясно) обстрелва с глава вратата на „Пирин“ в последния си мач, преди да замине за малтийския „Рабат Аякс“

Статистика „Ч. море“ в „Б“ РФГ 1987-88 г.

(първите два домакински мача се играят на ст. „Юрий Гагарин“, от 5-ти кръг мачовете във Варна се играят на ст. „Черно море“ („Тича“)

9.8.1987 г., 1 кр., Варна, 18.00, ст. Ю. Гагрин, **„Ч. море“ – „Тунджа“ Яб 2-1 (1-1)**, съдия: П. Андреев,
„Ч. море“: Г. Попов, Г. Стойчев, Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов (46‘ Ив. Стоянов), Кр. Лечев (70‘ Юл. Христов), Вал. Пейчев, Ог. Радев, М. Бакърджиев, Мл. Дамянов
„Тунджа“: Доб. Парашкевов, Доб. Добрев, Вес. Трендафилов, Я. Присадников, Вес. Пенчев, Бойко Петков, (Анг. Трингов), Ил. Христов, Алекси Алипиев, Гошо Динков, Хр. Присадников, Г. Куманов
Голм.: 1-0 Ог. Радев 7‘, 1-1Алипиев 13‘, 2-1 Ив. Стоянов 77‘

16.8.1987 г., 2 кр., Ботевград, **„Балкан“ – „Ч. море“ 0-0**, съдия: Мирчо Борисов,
„Ч. море“: Г. Попов, Г. Стойчев, Т. Марев, Тин. Въжаров (88‘ Юл. Христов), Хр. Котев, Т. Атанасов, Ив. Стоянов (46‘ Кр. Лечев), Вал. Пейчев, Ог. Радев, М. Бакърджиев, Ст. Бачев

23.8.1987 г., 3 кр., Варна, 18.00, ст. Ю. Гагарин, **„Ч. море“ – „Мадара“ Ши 0-1 (0-1)**, съдия: Ст. Чакъров,
„Ч. море“: Г. Попов, Г. Стойчев (35‘ Кр. Лечев), Т. Марев, Тин. Въжаров, Хр. Котев, Т. Атанасов, Ивл. Котев, Вал. Пейчев, Ог. Радев, М. Бакърджиев (46‘ Ив. Стоянов), Ст. Бачев
„Мадара“: Мих. Минков, Станков, Вал. Стоянов, Д. Крумов, Стоян Чешмеджиев, Жеко Милков, Ив. Танков, Ив. Евтимов, Г. Тодоров (4‘ Кал. Топузаков), Крас. Карлов (62‘ Ал. Димов), Захариев
Голм.: 0-1 Тодоров 3‘

29.8.1987 г., 4 кр., Разград, **„Лудогорец“ – „Ч. море“ 2-0 (2-0)**, съдия: Хр. Тодоров,
„Лудогорец“: Нешко Асенов, Март. Йорданов, Андр. Борилов, Н. Исмаилов, Андр. Черников, Крас. Цветанов, Ст. Йорданов (87-Беримиров), Мл. Ангелов, Кост. Аврамов, Ружин Ананиев, Г. Вацков (89‘ Н. Зайков)
„Ч. море“: Г. Попов, Ст. Бачев, Т. Марев, Тин. Въжаров, Хр. Котев (50‘ Кр. Лечев), Т. Атанасов, Ивл. Котев, Вал. Пейчев, Ив. Стоянов, М. Бакърджиев, Ог. Радев
Голм.: 1-0 Ананиев 38‘, 2-0 Ангелов 44‘
Ч.К.: 70‘ Тин. Въжаров (ЧМ) – 4 мача

5.9.1987 г., 5 кр., Варна, ст. Ч. море (Тича), 17.30, **„Ч. море“ – „Хебър“ Пз 1-0 (0-0)**, съдия: Ст. Орманджиев,
„Ч. море“: Г. Попов, Кр. Лечев, Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Мл. Дамянов (Юл. Христов), Ог. Радев, Ив. Стоянов, М. Бакърджиев, Ивл. Котев (П. Пандов)
„Хебър“: Хр. Тошев, Кр. Узунов, Иванов, Спас Помаков, Крум Кантарев, Лазар Димитров, Ив. Чорлев, Т. Игнатов, П. Ковачев, Радко Димитров, Ал. Николов (В. Василев)
Голм.: 1-0 Ог. Радев 76‘

12.9.1987 г., 6 кр., Видин, ст. Бенковски, 17.30, **„Бдин“ – „Ч. море“ 3-2 (2-0)**, съдия: Б. Александров, 5 800 зр.
„Бдин“: Ваньо Иванов, Вен. Тодоров (85‘ Вес. Петков), Доб. Стоянов, Славчев, Чарлов, Пл. Ванцов, Т. Борисов, Боянов (Пл. Пасков), Ал. Везенков, Сим. Кръстев, Дан. Боримиров
„Ч. море“: Г. Попов, Кр. Лечев, Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Мл. Дамянов, Ог. Радев, Ив. Стоянов (46‘ Ивл. Котев), М. Бакърджиев, Юл. Христов (85‘ П. Пандов)
Голм.: 1-0 Борисов 32‘, 2-0 Боримиров 38‘, 2-1 Ог. Радев 65‘, 3-1 Тодоров 80‘, 3-2 Ог. Радев 85‘

17.9.1987 г., 7 кр., Варна, 17.30, **„Ч. море“ – „Дунав“ Рс 1-0 (1-0)**,
„Ч. море“: Г. Попов, Кр. Лечев (30‘ Ивл. Котев), Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Ог. Радев, Ив. Петров, М. Бакърджиев, Мл. Дамянов (89‘ Юл. Христов)
„Дунав“: Слав. Никленов, Сашо Тодоров, Н. Боянов, Ат. Борисов, Б. Богомилов, Рос. Съботинов (Анат. Нанков), Диян Ангелов, М. Стоянов, Еш. Сюлейманов, Вал. Кулинов (Ил. Кирчев), Кр. Наков
Голм.: 1-0 Ог. Радев 36‘
Пропусната дузпа: 39‘ Т. Атанасов (ЧМ)

20.9.1987 г., 8 кр., Хасково, **„Хасково“ – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**,
„Хасково“: Вълчан Танев, Т. Янев, Найд. Спасов, Дим. Марков, Кр. Илиев, Юл. Минчев, Ал. Комитов (75‘ Ог. Филипов), Динко Арнаудов, Сашо Георгиев, Митко Николов (46‘ Ил. Маринов), Стан. Стоилов
„Ч. море“: Г. Попов, Тин. Въжаров, Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Ог. Радев, Ив. Петров, М. Бакърджиев, Мл. Дамянов (62‘ Ивл. Котев)
Голм.: 1-0 Минчев 87‘

26.9.1987 г., 9 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Рила“ Ст. Д. 3-0 (2-0)**, съдия: Ив. Кесов,
„Ч. море“: Г. Попов, Тин. Въжаров, Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Ог. Радев, Ив. Петров, М. Бакърджиев, Мл. Дамянов (46‘ Ив. Стоянов, 64‘ Ивл. Котев)
Голм.: 1-0 Мл. Дамянов 30‘, 2-0 Ог. Радев 36‘, 3-0 Т. Атанасов 82‘

3.10.1987 г., 10 кр., Кърджали, **„Арда“ – „Ч. море“ 1-0 (1-0)**, съдия: В. Минков,
„Арда“: Дончо Карагъозов, Методиев, Мил. Янков, Г. Марков, Левен Асенов, Хр. Топалов, Мил. Гълъбов, П. Бумбаров, Шибил Чешмеджиев, Д. Вангелис, Тони Вашков (35‘ Альоша Байрактаров)
„Ч. море“: Г. Попов, Тин. Въжаров, Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Ог. Радев, Ив. Петров, М. Бакърджиев, Ив. Стоянов
Голм.: 1-0 Гълъбов 3‘

11.10.1987 г., 11 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Спартак“ Пд 4-1 (1-1)**, съдия: Ст. Станоев,
„Ч. море“: Г. Попов, Б. Христов, Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев (80‘ Ивл. Котев), Ог. Радев, Ив. Петров, М. Бакърджиев, Ив. Стоянов (46‘ Тин. Въжаров)
Голм.: 1-0 Ог. Радев 2‘, 1-1 Стайков 17‘, 2-1 Тин. Въжаров 60‘, 3-1 М. Бакърджиев 65‘, 4-1 Тин. Въжаров 76‘

17.10.1987 г., 12 кр., Габрово, **„Янтра“ – „Ч. море“ 0-2 (0-0)**, съдия: Вал. Божков,
„Ч. море“: Г. Попов, Б. Христов, Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Ог. Радев, Ив. Петров (70‘ Ив. Стоянов), М. Бакърджиев, Тин. Въжаров (60‘ Мл. Дамянов)
Голм.: 0-1 Ст. Бачев 50‘, 0-2 М. Бакърджиев 55‘

24.10.1987 г., 13 кр., Варна, 15.00, **„Ч. море“ – „Академик“ Св. 2-0 (1-0)**,
„Ч. море“: Г. Попов, Б. Христов, Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Ог. Радев, Ив. Петров, М. Бакърджиев, Тин. Въжаров (69‘ Ив. Стоянов)
„Академик“: Ботю Ботев, Пейчо Иванов (Стоянов), Пл. Маринов, Кр. Узунов, Т. Борисов, Вълчанов, Ив. Михайлов, Струмен Авков, Цветанов, Сергей Христов, Д. Методиев (Евг. Игнатов)
Голм.: 1-0 Ог. Радев 21‘ (дуз.), 2-0 Ив. Петров 72‘

1.11.1987 г., 14 кр., Бургас, **„Нефтохимик“ – „Ч. море“ 1-3 (0-1)**, съдия: Ант. Иванов, 3 000 зр.
„Нефтохимик“: Хр. Няголов, Ем. Сербезов, Михов, Бож. Тодоров, Кръстев, Рост. Грозданов (76‘ Пан. Горов), Вал. Иванов, Алекси Желязков, Нед. Матушев (46‘ Цонко Симеонов), Ант. Николов, Диян Петков
„Ч. море: Г. Попов, Б. Христов, Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Ог. Радев (81‘ Ив. Стоянов), Ив. Петров, М. Бакърджиев, Тин. Въжаров (85‘ Юл. Христов)
Голм.: 0-2 Ив. Петров 24‘, 68‘, 0-3 Т. Атанасов 80‘, 1-3 Симеонов 86‘
Ж.К.: Петков (Неф.); Т. Марев (ЧМ)

7.11.1987 г., 15 кр., Варна, 14.30, **„Ч. море“ – „Роз. долина“ 2-1 (1-0)**, съдия: Ив. Дафинов, 4 000 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Б. Христов, Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Ог. Радев (78‘ Ив. Стоянов), Ив. Петров, М. Бакърджиев, Тин. Въжаров (73‘ Мл. Дамянов)
„Р. д.“: Вълко Златев, Кр. Николов (78‘ Сашо Василев), Хр. Попов, Нед. Недев, Ат. Йовчев, Г. Куцев, Йорданов, Н. Демирев (70‘ Събчев), Ем. Личев, Ст. Динев, Кам. Петков
Голм.: 1-0 Ив. Петров 4‘, 1-1 Петков 49‘ (псу), 2-1 Ив. Петров 58‘
Ж.К.: Т. Марев (ЧМ) – 1 мач

15.11.1987 г., 16 кр., Д-град, ст. Миньор, **„Димитровград“ – „Ч. море“ 1-1 (1-1)**, съдия: Н. Недялков, 2 200 зр.
„Д-град“: Дечо Павлов, Ст. Методиев, Вес. Кръстев, Н. Николов (37‘ Петров), Трен. Данев, Митко Трендафилов, Филипов, Ж. Александров, Пр. Гетов, Стефанов, Ант. Ганев
„Ч. море“: Г. Попов, Б. Христов, Юл. Христов (46‘ Ив. Стоянов), Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Ог. Радев, Ив. Петров, М. Бакърджиев, Тин. Въжаров
Голм.: 1-0 Филипов 12‘, 1-1 Ог. Радев 23‘

21.11.1987 г., 17 кр., Варна, 14.30, **„Ч. море“ – „Вихрен“ Санд. 2-0 (1-0)**, съдия: М. Митрев, 2 000 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Б. Христов, Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Ог. Радев (Мл. Дамянов), Ив. Петров, М. Бакърджиев, Тин. Въжаров (46‘ Ив. Стоянов)
„Вихрен“: Игор Мангеин, В. Танев, Рос. Пашов, Т. Мечев, Ат. Грозданов, Ал. Царевски, Вл. Каракичев, Бож. Пандезиев (Ив. Пенчев), Ив. Бербатов (Б. Тусунджиев), Г. Божудов, Ем. Мицански
Голм.: 1-0 Ив. Петров 22‘, 2-0 Ив. Стоянов 83‘

25.11.1987 г., 18 кр., Варна, 14.30, **„Ч. море“ – „Осъм“ Лч 1-1 (1-0)**,
„Ч. море“: Г. Попов, Б. Христов, Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Ог. Радев, Ив. Петров, М. Бакърджиев, Т. Въжаров (46‘ Ив. Стоянов)
Голм.: 1-0 Т. Атанасов 30‘, 1-1 Колев 82‘

6.12.1987 г., 19 кр., Толбухин, **„Добруджа“ – „Ч. море“ 2-2 (2-1)**, съдия: Ат. Стойков
„Ч. море“: Г. Попов, Б. Христов, Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Ог. Радев (80‘ Ив. Стоянов), Ив. Петров, М. Бакърджиев (60‘ Юл. Христов), Тин. Въжаров
Голм.: 1-0 Гинков 8‘, 1-1 Ив. Петров 19‘, 2-1 Костов 33‘, 2-2 Тин. Въжаров 85‘

21.2.1988 г., 20 кр., Ямбол, **„Тунджа“ – „Ч. море“ 1-2 (1-1)**,
„Ч. море“: Г. Костов, Б. Христов, Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Н. Николов, Ог. Радев, Ив. Петров, М. Бакърджиев, Тин. Въжаров (Ив. Стоянов)
Голм.: 0-1 Т. Марев 27‘, 1-1 Шаламанов 30‘, 1-2 Ог. Радев 56‘

27.2.1988 г., 21 кр., Варна, 14.30, **„Ч. море“ – „Балкан“ Ботевгр. 1-0 (0-0)**,
„Ч. море“: Г. Костов, Б. Христов, Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев (66‘ Ив. Стоянов), Ог. Радев, Ив. Петров, М. Бакърджиев, Н. Николов
Голм.: 1-0 Н. Николов 52‘

5.3.1988 г., 22 кр., Шумен, **„Мадара“ – „Ч. море“ 3-1 (1-0)**,
„Мадара“: Мих. Минков, П. Каеджийски, Вал. Стоянов, Д. Крумов (75‘ Захариев), Стоян Чешмеджиев, Жеко Милков, Ив. Танков, Ал. Димов, Г. Тодоров, Галибардов, Кал. Топузаков (46‘ Ив. Евтимов)
„Ч. море“: Г. Костов (46‘ Б. Манолков), Б. Христов, Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Н. Николов, Ог. Радев, Ив. Петров, М. Бакърджиев, Г. Стойчев
Голм.: 1-0 Каеджийски 12‘, 2-0 Тодоров 50‘, 2-1 Ог. Радев 52‘, 3-1 Танков 56‘

12.3.1988 г., 23 кр., Варна, 15.30, **„Ч. море“ – „Лудогорец“ Рз 1-0 (0-0)**,
„Ч. море“: Г. Костов, Б. Христов, Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев (Ив. Стоянов), Ог. Радев, Ив. Петров, М. Бакърджиев, Н. Николов
„Лудогорец“: Нешко Асенов, Н. Зайков, Андр. Борилов, Н. Исмаилов, Март. Йорданов, Пашев (Храмов), Андр. Черников, Мл. Ангелов, Март. Емилов, Ружин Ананиев, Демирев
Голм.: 1-0 Ог. Радев 86‘ (дуз.)

19.3.1988 г., 24 кр., Пазарджик, **„Хебър“ – „Ч. море“ 1-0 (1-0)**, съдия: В. Цончев, 4 000 зр.
„Хебър“: Хр. Тошев, Кр. Узунов, Иванов, Спас Помаков, Крум Кантарев, Лазар Димитров, Ив. Чорлев (89‘ В. Василев), Т. Игнатов, П. Ковачев, Радко Димитров, Гаджев
„Ч. море“: Г. Костов, Б. Христов, Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Ив. Стоянов, Ог. Радев, Ив. Петров, М. Бакърджиев, Н. Николов (75‘ Юл. Христов)
Голм.: 1-0 Чорлев 30‘

23.3.1988 г., 25 кр., Варна, 15.30, **„Ч. море“ – „Бдин“ Вд. 2-0 (1-0)**, съдия: П. Андреев
„Ч. море“: Г. Костов, Б. Христов, Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев (75‘ Ив. Стоянов), Ог. Радев, Н. Николов, М. Бакърджиев, Тин. Въжаров (46‘ Ив. Петров)
Голм.: 1-0 Ог. Радев 7‘, 2-0 Т. Атанасов 70‘

27.3.1988 г., 26 кр., Русе, **„Дунав“ Рс – „Ч. море“ 0-2 (0-0)**, съдия: Л. Спасов, 17 000 зр.
„Дунав“: П. Войнов, Сашо Тодоров, Н. Боянов, Пенев, Б. Богомилов, Еш. Сюлейманов, Диян Ангелов (61‘ М. Стоянов), Драг. Енчев, Й. Димитров (41‘ Ил. Кирчев), Вал. Кулинов, Кр. Наков
„Ч. море“: Г. Костов, Б. Христов, Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Ог. Радев, Ив. Петров (87‘ Ив. Стоянов), М. Бакърджиев (87‘ Тин. Въжаров), Н. Николов
Голм.: 0-1 Ог. Радев 72‘, 0-2 Ив. Петров 82‘

3.4.1988 г., 27 кр., Варна, 17.00, **„Ч. море“ – Хасково 2-1 (2-0)**,
„Ч. море: Й. Филипов, Б. Христов, Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев (Ив. Стоянов), Ог. Радев, Ив. Петров, М. Бакърджиев, Н. Николов
Голм.: 1-0 Н. Николов 15‘, 2-0 М. Бакърджиев 17‘, 2-1 Добрев 70‘

10.4.1988 г., 28 кр., Ст. Димитров, **„Рила“ – „Ч. море“ 1-1 (0-0)**, съдия: Нед. Тахтаджиев
„Ч. море“: Й. Филипов, Б. Христов, Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Ог. Радев, Ив. Петров, М. Бакърджиев (87‘ Тин. Въжаров), Н. Николов
Голм.: 0-1 Ив. Петров 49‘, 1-1 Димитров 65‘ (дуз.)

13.4.1988 г., 29 кр., Варна, 17.00, **„Ч. море“ – „Арда“ Кж 2-1 (1-1)**, съдия: Д. Джавков, 12 000 зр.
„Ч. море“: Й. Филипов, Б. Христов, Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев (55‘ Кр. Лечев, 83‘ Юл. Христов), Ог. Радев, Ив. Петров, М. Бакърджиев, Тин. Въжаров
„Арда“: Дойчо Карагъозов, Дончо Вучков, Д. Вангелис, Г. Марков (6‘ Марио Хаджиев), Левен Асенов, Хр. Топалов, Милко Гълъбов, П. Бумбаров, Шибил Чешмеджиев, Мил. Янков, Альоша Байрактаров (76‘ Тони Вашков)
Голм.: 0-1 Бумбаров 24‘, 1-1 Тин. Въжаров 38‘, 2-1 Юл. Христов 90‘

16.4.1988 г., 30 кр., Пловдив, ст. Спартак, **„Спартак“ Пд. – „Ч. море“ 1-1 (0-1)**, 5 000 зр.
„Спартак“: Д. Жаров, Г. Андреев, Слави Бекриев (Кр. Чавдаров), Д. Йорданов, Ив. Говедаров, Наско Нечев, В. Василев, Г. Барбов (Маринов), Рум. Стайков, Л. Бурнарски, Нанко Стойчев
„Ч. море“: Й. Филипов, Б. Христов, Т.

1987-88		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.
1.	ЧМ		1:0	2-1	1-0	2-0	2-0	2-0	0-1	2-2	1-1	2-1	2-0	4-1	2-1	1-0	3-0	2-1	1-0	3-1	4:3
2.	ДунРс	0:2		3:1	1:1	0:0	1:0	2:0	1:0	3:0	4:2	1:1	2:1	2:0	1:0	2:0	2:0	2:1	5:0	1:0	3-2
3.	Арда	1-0	3-0		2-0	2-0	2-1	2-0	1-0	2-1	1-1	2-0	2-1	2-1	3-1	3-0	1-0	3-1	2-1	3-0	3-1
4.	Хебър	1-0	1-0	0-0		1-1	2-2	0-1	2-0	1-0	3-1	0-0	0-0	2-0	1-0	3-0	3-0	3-2	1-0	4-1	1-0
5.	Бдин	3-2	0-0	5-2	0-1		0-1	3-0	2-0	0-1	2-0	3-0	0-1	1-0	3-2	3-0	3-0	6-1	3-0	1-0	1-0
6.	Янтра	0-2	1-1	4-1	3-3	1-0		2-1	2-0	1-1	1-1	1-0	2-0	2-0	2-0	3-0	3-2	1-0	3-0	2-1	1-0
7.	ВихСн	2-2	4-0	2-1	2-0	2-0	1-0		2-1	2-1	2-1	1-1	3-1	1-0	2-0	3-0	1-1	1-0	3-0	1-0	2-1
8.	МадШ	3-1	1-2	3-0	3-3	5-0	3-1	0-0		3-0	5-0	4-1	2-1	4-1	2-0	4-0	1-0	5-0	1-0	5-2	4-0
9.	ДобТх	2-2	2-2	0-0	2-2	3-0	2-1	2-0	3-1		0-1	1-0	1-1	2-1	2-0	3-0	3-1	0-0	4-0	1-0	2-1
10.	Осъм	2-0	1-1	2-1	2-0	3-0	1-2	3-2	2-1	3-1		2-1	1-0	0-1	0-0	0-0	3-0	3-2	1-0	3-2	3-1
11.	ТунЯб	1-2	1-0	5-1	2-0	5-1	3-0	1-0	1-2	1-0	2-0		2-0	3-1	2-0	1-0	2-1	6-1	1-0	1-1	2-0
12.	АкСв	0-0	1-0	0-1	0-0	1-3	3-3	2-0	2-1	1-0	2-1	2-0		2-0	1-0	0-0	1-0	3-1	0-0	5-0	2-0
13.	СпПд	1-1	0-0	1-0	3-2	2-2	1-1	3-0	2-1	0-0	3-0	2-0	4-1		2-1	3-0	1-0	2-0	0-0	3-1	2-0
14.	Хаск	1-0	2-1	1-0	2-3	0-1	0-0	2-0	2-0	5-0	2-0	3-1	1-1	4-1		2-1	2-0	2-1	1-0	2-1	1-0
15.	ЛудРз	2-0	2-2	2-1	3-0	0-1	3-1	3-1	1-0	2-1	3-1	3-1	1-2	3-0	0-1		1-1	1-0	3-2	2-0	2-0
16.	Рила	1-1	3-0	1-0	1-1	3-2	2-1	0-1	5-1	3-1	2-0	2-0	0-0	0-0	2-0	1-1		4-0	1-1	4-2	1-1
17.	Роз.д.	1-1	4-0	0-0	0-1	1-0	3-1	1-0	1-1	1-2	2-0	1-1	3-0	2-0	1-0	3-1	0-0		2-0	2-0	2-1
18.	Балк	0-0	1-1	1-1	0-0	1-2	2-1	5-1	1-1	0-0	2-0	2-1	1-0	3-1	2-0	1-1	0-0	2-0		2-1	3-0
19.	Нефтх	1-3	1-1	4-0	2-1	1-0	1-1	1-1	0-0	2-1	2-1	3-2	2-0	3-1	2-1	2-0	3-0	1-2	2-0		5-1
20.	Димгр	1-1	0-1	1-2	4-0	1-1	1-0	1-0	1-0	4-1	1-3	1-0	2-1	2-3	1-1	2-0	1-0	2-2	0-0	1-1	

Марев, Ст. Бачев (Юл. Христов), Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Ог. Радев, Ив. Петров, М. Бакърджиев (Ив. Стоянов), Тин. Въжаров
Голм.: 0-1 Ив. Петров 41‘, 1-1 Барбов 55‘

23.4.1988 г., 31 кр., Варна, 15.00, **„Ч. море“ – „Янтра“ Гб. 2-0 (1-0)**, съдия: Евг. Геров, 8 000 зр.
„Ч. море“: Й. Филипов, Б. Христов, Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев (80‘ Юл. Христов), Ог. Радев, Ив. Петров, М. Бакърджиев, Тин. Въжаров (69‘ Ив. Стоянов)
„Янтра“: Ив. Камарашев, Цанков, Дан. Янков, Т. Цветков, Драг. Косев, Анат. Петков, Ил. Карадалиев, Н. Илиев, Г. Димитров, Кольо Ковачев, Иванов (69‘ Г. Дерменджиев)
Голм.: 1-0 Ив. Петров 11‘, 2-0 Ог. Радев 47‘ (дуз.)

27.4.1988 г., 32 кр., Свищов, **„Академик“ Св. – „Ч. море“ 0-0**, 3 000 зр.
„Академик“: Ботю Ботев, Пейчо Иванов, Евг. Маринов, Цветанов, Т. Борисов, Трайков, Ив. Михайлов, Сер. Христов, Струмен Авков, Георгиев, Д. Методиев
„Ч. море“: Й. Филипов, Б. Христов, Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Ог. Радев, Ив. Петров, М. Бакърджиев, Н. Николов (62‘ Тин. Въжаров)

1.5.1988 г., 33 кр., Варна, 18.00, **„Ч. море“ – „Нефтохимик“ Бс 3-1 (2-1)**,
„Ч. море“: Й. Филипов, Б. Христов, Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Тин. Въжаров, Ог. Радев (56‘ Г. Стойчев), Ив. Петров (81‘ Ив. Стоянов), М. Бакърджиев, Н. Николов
„Нефтохимик“: Д. Личев, Кръстев, Пан. Горов, Стан. Ников, Господинов, Рос. Кавръков, Вал. Иванов, Ал. Желязков, Стойчев (71‘ Цон. Симеонов), Ант. Николов (55‘ Рост. Грозданов), Диян Петков
Голм.: 1-0 Тин. Въжаров 8‘, 1-1 Петков 26‘, 2-1 Н. Николов 34‘, 3-1 Ог. Радев 46‘

	крайно класиране:	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	Черно море Варна	38	20	10	8	57-36	50
2.	Дунав Русе	38	17	11	10	48-40	45
3.	Арда Кърджали	38	20	5	13	53-47	45
4.	Хебър Пазарджик	38	16	12	10	47-41	44
5.	Бдин Видин	38	18	5	15	53-45	41
6.	Янтра Габрово	38	16	9	13	52-46	41
7.	Вихрен Сандански	38	18	5	15	45-45	41
8.	Мадара Шумен	38	18	5	15	69-43	40
9.	Добруджа Толбухин	38	14	10	14	48-49	38
10.	Осъм Ловеч	38	16	6	16	49-55	38
11.	Тунджа Ямбол	38	16	5	17	53-46	37
12.	Академик Свищов	38	14	9	15	39-41	37
13.	Спартак Пловдив	38	15	7	16	47-52	37
14.	Хасково	38	16	4	18	43-42	36
15.	Лудогорец Разград	38	14	6	18	41-53	34
16.	Рила Ст. Димитров	38	11	11	16	43-49	33
17.	Роз. долина Казанлък	38	13	7	18	45-57	33
18.	Балкан Ботевград	38	10	12	16	33-46	32
19.	Нефтохимик Бургас	38	13	6	19	52-62	31
20.	Димитровград	38	9	7	22	39-61	25

„Ч. море“ Вн,1987-88 г., „Б“ РФГ	м.	г.
Христо Котев	38	
Тодор Атанасов	37	6
Милен Бакърджиев	37	5
Стефан Бачев	37	1
Тодор Марев	36	1
Огнян Радев	35	17
Георги Стойчев	33	1
Иван Петров	30	12
Иван Стоянов	29	2
Тинко Въжаров	29	5
Боян Христов	28	
Георги Попов	19	
Юлиян Христов	17	1
Николай Николов	13	3
Йордан Филипов	11	
Красимир Лечев	10	
Георги Костов	10	
Младен Дамянов	9	1
Ивайло Котев	8	
Валери Пейчев	4	
Петър Пандов	2	
Борис Манолков	1	
Георги Щерев	1	2
Найден Найденов	1	
Юлиян Нейчев	1	
Димитър Йорданов	1	

8.5.1988 г., 34 кр., Казанлък, **„Роз. долина“ – „Ч. море“ 1-1 (0-1)**,
„Р. д.“: Кольо Петков, Сашо Василев, Г. Куцев, Нед. Недев, Ат. Йовчев, Стоянов, Йорданов, Кам. Петков (55‘ Кр. Николов), Ем. Личев (46‘ Н. Демирев), Ст. Динев, Маринов
„Ч. море“: Й. Филипов (Г. Костов), Б. Христов, Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Юл. Христов, Ив. Петров, М. Бакърджиев (Н. Николов), Тин. Въжаров
Голм.: 0-1 Г. Стойчев 16‘, 1-1 Демирев 66‘

14.5.1988 г., 35 кр., Варна, 18.00, **„Ч. море“ – „Димитровград“ 4-3 (2-0)**,
„Ч. море“: Й. Филипов (67‘ Г. Костов), Б. Христов, Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Юл. Христов (46‘ Ог. Радев), Ив. Петров, М. Бакърджиев, Тин. Въжаров

Голм.: 1-0 Ив. Петров 10‘, 2-0 Т. Атанасов 35‘, 3-0 Ог. Радев 62‘, 4-0 Т. Атанасов 73‘, 4-1 Пр. Гетов 83‘, 4-2 Кацарски 85‘, 4-3

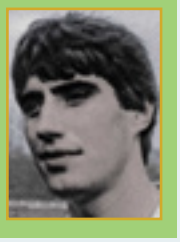
Трайков 87‘ (дуз.)

18.5.1988 г., 36 кр., Сандански, **„Вихрен“ – „Ч. море“ 2-2 (1-1)**, съдия: Хр. Тончев, 6 000 зр.
„Вихрен“: В. Чипилов, Рос. Пашов, Г. Божудов, Т. Мечев, Ат. Грозданов, Ал. Царевски, Бож. Пантазиев, Б. Тусонджиев, Ив. Бербатов (К. Велинов), Ив. Пенчев, Ем. Мицански
„Ч. море“: Й. Филипов, Б. Христов, Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Кр. Лечев, Ив. Стоянов, М. Бакърджиев, Тин. Въжаров (Юл. Христов)
Голм.: 1-0 Пенчев 2‘, 1-2 М. Бакърджиев 31‘, 52‘, 2-2 Пантазиев 61‘

22.5.1988 г., 37 кр., Ловеч, **„Осъм“ – „Ч. море“ 2-0 (1-0)**,
„Ч. море“: Й. Филипов, Б. Христов, Т. Марев, Ст. Бачев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Юл. Христов, Ог. Радев, Ив. Петров, М. Бакърджиев, Г. Стойчев (Тин. Въжаров)
Голм.: 2-0 Александров 18‘, 64‘

29.5.1988 г., 38 кр., Варна, 18.00, **„Ч. море“ – „Добруджа“ Тх. 2-2 (0-2)**,
„Ч. море“: Г. Костов, Кр. Лечев, Юл. Христов, Д. Йорданов, Н. Найденов, Хр. Котев (46‘ Б. Христов), Г. Стойчев, Н. Николов, Ив. Стоянов, Г. Щерев, Тин. Въжаров (46‘ Юл. Нейчев)
„Добруджа“: Ив. Атанасов, Н. Конанов, Ст. Георгиев, Кам. Михов, Влн Пейчев, Г. Мирчев, Хар. Хараламбиев (Ив. Гинков), Стоянов, Ив. Дурев (Ивн Генчев), Н. Костов, Мл. Стоянов
Голм.: 0-1 Костов 23‘, 0-2 Стоянов 31‘, 2-2 Г. Щерев 34‘, 58‘

Иван Стоянов Георгиев – Дългия

(19.11.1963 – 7.12.1995)
Позиция: център нападател
„Ч. море“: 1983-88, 1989-90
„А“ РФГ: 29 мача
„Б“ РФГ: 60/5

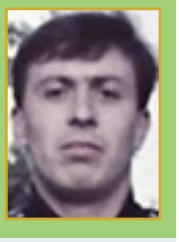
Иван Стоянов получава прякора си още в детска възраст, поради забележителния си ръст. В последствия достига на височина до 194 см., с което е обявен за най-високият футболист в „А“ и „Б“ РФГ. Започва да играе в детския отбор при Атанас Аврамов – Кафето и преминава през всички възрастови групи. Играе еднакво добре с глава и крака и опитва също акробатични удари. Често остава след тренировка, за да подобрява ударната си техника с изпълнения като „задна ножица“. Дебютира в „А“ РФГ на 26.5.1984 г., когато влиза в последните минути на мача срещу „Шумен“ на ст. „Ю. Гагарин“ (5-1). На позицията централен нападател вече се е утвърдил Никола Спасов и Иван получава малко игрови минути. За всичките 29 мача, в които участва в „А“ група не успява да се разпише нито един път, а в „Б“ група, където получава повече шанс за изява след напускането на Спасов, успява да отбележи само пет гола (два с крак, един с глава и за два няма информация).

Стоянов изкарва два периода в „Светкавица“ Търговище, където оставя отлични впечатления. По тази причина е извикан повторно в „Ч. море“ през сезон 1989-90, но отново не успява да се наложи, а отбора изпада в „Б“ група. Стоянов също не е от футболистите, които спазват режим и което е една от причините за освобождаването му. Добър по характер и винаги усмихнат, той лесно се подвежда по вредни за здравето и кариерата му влияния. Често е в компанията на Валери Пейчев, известен с редовните си посещения на нощни заведения до малките часове на сутринта и неограничената употреба на алкохол.

През следващия сезон Дългия Иван се завръща в Търговище, където става един от голмайсторите на отбора. Своето „отмъщение“ Стоянов постига, когато отбелязва и двата гола във вратата на „Ч. море“ за победата на „Светкавица“ с 2-1 на 21.11.1992 г.

След като приключва с футбола, Иван работи на зеленчуковата борса във Варна. Умира внезапно от сърдечен инфаркт на 32 годишна възраст.

Георги Василев Костов – Зъба

(14.8.1962 – 28.4.2023)
Позиция: вратар
„Ч. море“: 1985-89
„А“ РФГ: 10 мача
„Б“ РФГ: 16 мача

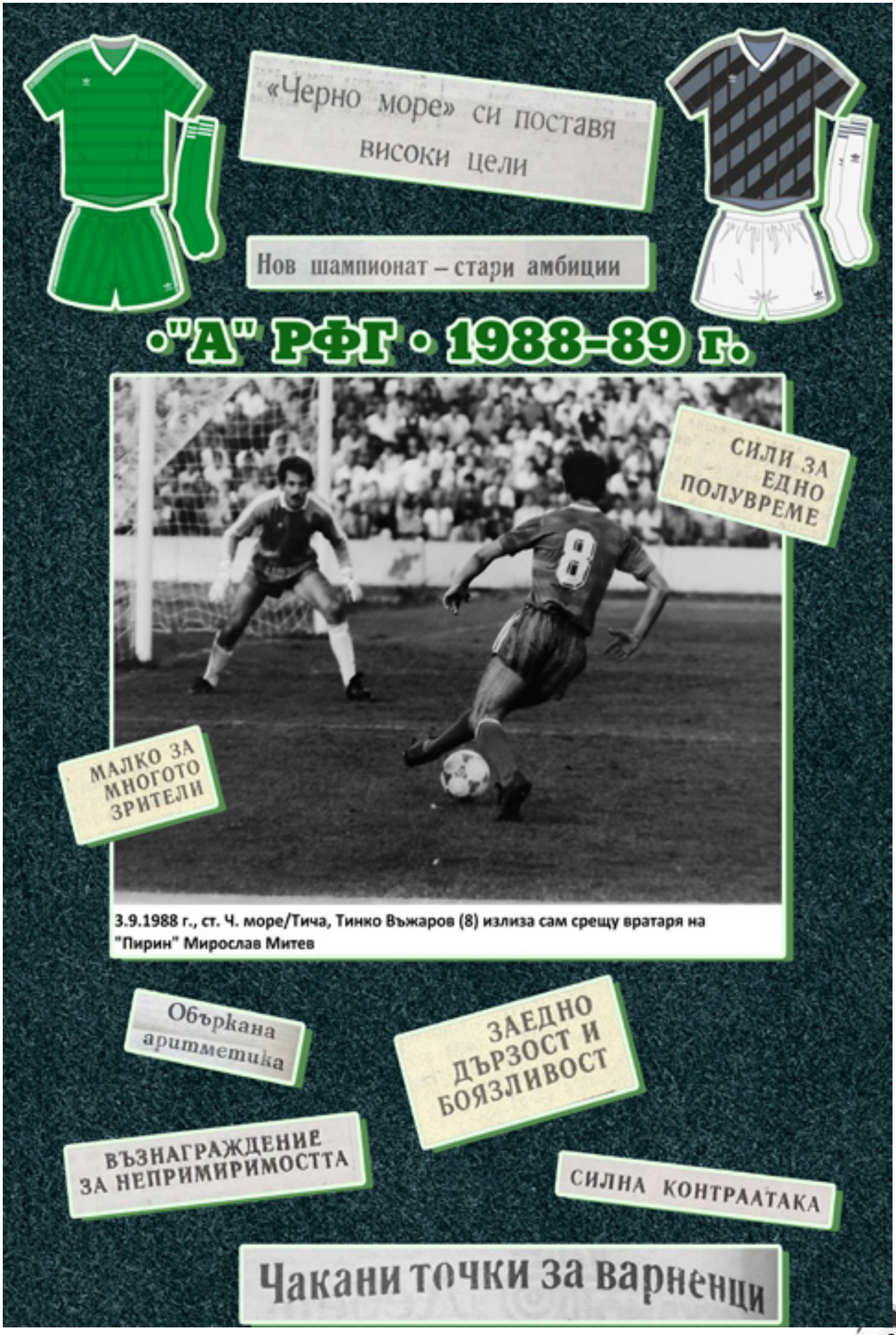
Георги Костов, по-известен като Геша Зъба, поради счупеният преден горен зъб, с който е запомнен от ранна юношеска възраст е продукт на ДЮШ на „Черно море“, преминал през всички възрастови групи. Прекарва по-голямата част от кариерата си в клуба като резервен вратар.

Въпреки, че първата му проява като титуляр е на 22.12.1985 г. в разгромната победа над „Враца“ със 7-0, Костов получава своят истински шанс за изява, след като титулярния вратар Г. Попов получава наказание от клуба, заради отказа му да замине за мач от турнира за КСА в Благоевград, поради неизпълнено обещание от страна на клуба да бъде уреден с апартамент. Наказанието на Попов е до лятото, а Костов е единственият заместник по това време. Зъба получава титулярното място на вратарския пост в 7 последователни мача от първенството в „Б“ РФГ, в които отборът записва пет победи и две загуби, а Зъба вади топката от мрежата си само четири пъти. Компенсира невисокия си ръст (175 см) с рефлекс и смелост, която понякога се превръща в недостатък. Редува силни със слаби игри, понякога е герой на мача, а понякога допуска леки голове. С идването на Йордан Филипов в отбора, Геша отново сяда на пейката.

През 1989 г. преминава в „Лудогорец“, когато Иван Василев – Катила е назначен на треньорския пост в Разград. „Лудогорец“ отпада от „Б“ група и Геша преминава в отборът на „Овеч“ Провадия, който е събрал доста бивши футболисти на „Ч. море“ и „Спартак“ и успява да се задържи в „Б“ група. Същото може да се каже и за следващия отбор на Костов – „Порт-Автотрейд“, който изиграва един сезон в „Б“ група във втората половина на 1990те.

След като приключва футболната си кариера, Геша заема различни постове като треньор на вратари към „Черно море“, работейки предимно с подрастващите.

В последните години Костов страдаше със сериозни здравословни проблеми.

«Черно море» си поставя високи цели
Нов шампионат – стари амбиции
•"А" РФГ • 1988–89 г.
СИЛИ ЗА ЕДНО ПОЛУВРЕМЕ
МАЛКО ЗА МНОГОТО ЗРИТЕЛИ
3.9.1988 г., ст. Ч. море/Тича, Тинко Въжаров (8) излиза сам срещу вратаря на "Пирин" Мирослав Митев
Объркана аритметика
ЗАЕДНО ДЪРЗОСТ И БОЯЗЛИВОСТ
ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ ЗА НЕПРИМИРИМОСТТА
СИЛНА КОНТРААТАКА
Чакани точки за варненци

1988

В. „Нар. дело“, 15.7. 1988 г.:„Завърнали се отново в компанията на отборите от „А“ РФГ, вече втора седмица състезателите на ФК „Черно море“ водят

Старши треньора Божил Колев и помощниците му Трендафил Василев (вляво) и Абил Билялов са изправени пред ново предизвикателство в „А“ РФГ през този сезон.

целенасочена двуразова подготовка. Тя ще премине изцяло във Варна …

С малки изключения в основата на отбора, който ще защитава престижа на клуба в майсторската група са състезателите, които извоюваха правото да бъдат отново в нея. Сред тях няма да видим само защитника Стефан Бачев, който се завърна в ЦФКА „Средец“ и нападателят Огнян Радев, изоставил колектива, в който израсна като футболист, за да отиде в „Славия“. Иван Петров е предложен в трансферната листа на БФС за игра в чужбина.

Към отбора са привлечени няколко нови играчи, които заедно с останалите участват активно в подготовката. Илия Карадалиев от „Янтра“ Гб, Юри Паунов от „Роз. долина“, Стефан Трифонов – вратар, юноша на „Локомотив“ Сф, Иван Цонев от „Доростол“ Сс (бел. нито един от споменатите до тук не записва официални мачове за „Ч. море“).

В колектива отново е и черноморецa Валерий Каров, играл през миналия шампионат на „А“ РФГ в отбора на „Спартак“ Варна. Пред погледа на техническото ръководство на отбора ще бъдат състезателите от досегашния юношески отбор (ст. възраст) на „Ч. море“, които под ръководството на Дамян Георгиев вече ще се състезават в младежката група на „А“ РФГ. …

Към досегашното техническо ръководство в лицето на ст. треньора Божил Колев и треньора Абил Билялов е привлечен като треньор и Трендафил Василев, бивш състезател на „Ч. море“, завършил треньорската школа по футбол, работил като треньор във ФК „Спартак“ през 1986-87 и във ФК „Черноморец“ Балчик през 1987-88 г. … ***Бог. Йовчев***“

В. „Нар. дело“, 9.8. 1988 г.: „… Промени в бюрото на клуба. За председател бе избран Георги Паспалев – зам. председател на изпълнителния комитет на Общинския народен съвет, а за първи заместник председател на обществени начала – досегашният председател Димитър Чипов – директор на Научно-производствения лозаровинарски комплекс във Варна.

За треньор на младежкия отбор е определен Дамян Георгиев.“

***

Отборът напускат преминаващият в „Славия“ **Огнян Радев**, в „Светкавица“ Търговище отива **Иван Стоянов**, където вече е преминал и вратарят **Георги Попов**. След 4-тия кръг в малтийския Рабат „Аякс“ преминава **Иван Петров**, който се завръща за последните три кръга. **Стефан Бачев** се присъединява към ЦФКА „Средец“. **Ивайло Котев** отива в „Рилски спортист“, а **Младен Дамянов** поставя край на кариерата си, след няколко операции на коляното.

Новите в отбора са **Калин Топузаков** от „Шумен“, **Валерий Каров** се завръща в отбора, след една година в „Спартак“ Вн, **Йосиф Иванов** и **Антон Раков** идват от школата на ЦФКА „Средец“. От „Ботев“ Враца е привлечен вратарят **Венелин Николов**, а от „Спартак“ Плевен бекът **Юлиян Гарев**. През зимната пауза от „Черноломец“ Попово пристига **Георги Иванов – Геш**, а от военния отбор в игра влиза юношата на клуба **Илиан Илиев**.

***

23.7.1988 г., ст. Ю. Гагарин, 18.00, контр., „Ч. море“ – „Спартак“ Вн 0-0, съдия: Д. Момиров,

„Ч. море“: Г. Костов, Б. Христов, Ив. Цонев, Ю. Паунов, Хр. Котев, К. Топузаков (46‘ Вал. Каров), Ил. Карадалиев, Г. Стойчев (46‘ Н. Николов), Т. Атанасов, М. Бакърджиев, Т. Въжаров

„Спартак“: Св. Маринов, Юл. Спасов, Й. Филков,

Г. Иванов, Г. Мирчев, Пенев (83' В. Кръстев), Б. Стоянов, Пл. Казаков, Д. Трендафилов, Ж. Господинов (74' Н. Вълков), К. Христов), Г. Господинов

В. „Нар. дело", 26.7.1988 г.: „… трудничко ще бъде на спартаковската защита без Янчо Богомилов и не по-леко на черноморското нападение, където Т. Атанасов с №9 на гърба си ще трябва да запълва отсъствието на Ив. Петров…"

30.7.1988 г., игр. Гранд х-л Варна, 18.00, контр., „Ч. море" – „Калиакра" Каварна 6-1

6.8.1988 г., ст. Ч. море (Тича), 18.00., контр., „Ч. море" – „Девня" 2-2

8.8.1988 г., контр., „Ч. море" – „Наджиклуб" ОАЕ 6-0

16.8.1988 г., ст. Ч. море (Тича), 18.00, контр., „Ч. море" – „Наджиклуб" ОАЕ 2-1

***

13.8.1988 г., **„Ч. море" – „Локомотив" Сф 0-0**,

В. „Полет", 15.8.1988 г.: „Излишно е да се казва с колко желание и с какво притеснение черноморци и техните привърженици очакваха старта след двегодишно отсъствие от групата на майсторите: стадионът им не бе виждал толкова зрители, проявили стоицизъм пред не особено комфортните условия (но това също е начин да се помогне за завършване на реконструкцията му още до октомври!). Гостите бяха по-силни през първото полувреме, когато четиримата им полузащитници парираха тримата варненски конструктори (Атанасов, Бакърджиев и Стойчев), а централният нападател Г. Петков с тяхна помощ два пъти излезе на голова позиция – в първия случай топката срещна гредата. И Ив. Петров улучи гредата след най-атрактивната комбинация в двубоя.

Промяната след почивката бе оптимистична. Макар и да останаха под своето добро равнище, черноморските конструктори ограничиха действията на гостите, защитата се уплътни и столичани нито веднъж не нахлуха така обезпокоително в наказателното поле на Филипов. Б. Христов имаше успех срещу капитана Стоев и това до голяма степен се отрази на остротата и ефективността на железничарското нападение, подобри се съгласуваността в действията на Каров и Котев, а Въжаров наистина бе трън в петата на… треньора-дебютант Ат. Михайлов. И ако Начко не „накуцваше" след мача, заслугата е на Тинко: след отлични демаражи той в три случая можеше да принуди гостите да започнат играта от центъра, веднъж топката срещна и гредата. И Ив. Петров имаше повече сполука срещу своя пазач – националa Дочев (пъргав и коректен!), целият отбор (с изключение на Топузаков, заменен от юношата Щерев) действаше по-агресивно, по-точно, с повече вяра в своята атака, отговорно в личните единоборства, което донесе предимството и в колективния сблъсък през второто полувреме. ***Ст. Янев***"

20.8.1988 г., **„Ч. море" – „Берое" Ст. З. 2-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело", 23.8. 1988 г.: „… На зрителите им се понрави активната, бърза игра и на двата тима, поставили ударението изцяло на настойчивата, смела атака. Играеше се с душа, с огромно желание за победа.

В началото атаките на беройци изглеждаха подинамични, но в известна степен и хазартни. Те пренебрегваха на моменти защитата и за това твърде рано бяха наказани. В 14-та мин. една отлична триходова комбинация Петров-Бакърджиев-Въжаров, изведе последния в изгодна позиция и – 1-0. Внимателната игра на черноморци, по-точното комбиниране, опитът да се използват и най-малките слабости и пролуки на съперника бяха възнаградени.

И след гола на терена кипяха страсти. Почти до края футболистите на „Берое" не се примириха с негативния за тях резултат и търсеха възможност за промяна. Но играчите, които трябваше да донесат поне изравняването бяха надеждно покрити: Иванов от Б. Христов, Кашмеров и Чешмеджиев от Котев и Каров. И не случайно централния нападател бе сменен, а в 86-та мин. защитниците и вратарят Ганчев видяха колко добър стрелец с глава е Котев, отбелязал гола на успокоението. …"

28.8.1988 г., **„Сливен" – „Ч. море" 1-2 (1-1)**,

В. „Нар. дело", 30.8. 1988 г.: „За честта на своя клуб воюва отборът на „Черно море" и с успеха си в Сливен допринесе за укрепване на своя авторитет. Отново трябва да посочим

1988

От 10 до 25.6.1988 г. в ГФР се провежда 8-то ЕП по футбол. Осемте класирали се отбори са разделени в две групи, като победителите от двете групи се срещат с вторите от другата група в два полуфинала. Двата отбора от група „Б" побеждават противниците си и се срещат на финала, след като в групата отборът на СССР е победил този на Холандия с 1-0. Но на 25.6.1988 г. на Олимпийския стадион в Мюнхен, Холандия побеждава СССР с 2-0 с великолепен удар от въздуха на Марко ван Бастен и спечелва за първи път титлата на Европейски шампион. Със своите 5 гола Ван Бастен е също голмайстор на турнира.

3.9.1988 г., Иван Петров, Тинко Въжаров и Милен Бакърджиев, срещу Рос. Пашов и Ив. Георгиев от „Пирин“ на ст. „Ч. море“/„Тича“

1988

на първо място правилната тактическа постройка и стриктното й изпълнение от играчите. Като отдели необходимото внимание на защитата, както прави всеки гостуващ отбор, „Ч. море“ заложи на скоростната контраатака. В лицето на Тинко Въжаров „Черно море“ имаше един изнесен напред остър нападател, способен да огорчи всеки вратар. Потвърждение – изравнителният гол в 37-та минута, след пас на Найденов. „Черно море“ имаше също вещи конструктори и нападатели, излизащи от втора линия, като Бакърджиев, Атанасов, Стойчев, Николов. Трябва да се посочи и успешният дебют на чужд терен на младия Найден Найденов.

3.6.1988 г., Тинко Въжаров е спринтирал между Ив. Лардев и Ив. Георгиев. В атаката се включват Милен Бакърджиев и Николай Николов

Защитата и този път бе сигурна и не допусна домакините да постигнат повече от един гол. При един двубой с Демирев се контузи Б. Христов, но Лечев сполучливо го замести. Прецизният изпълнител на преки свободни удари Атанасов и този път бе точен. В 83-та минута за поредното нарушение срещу Въжаров, отсъдено близо до наказателното поле на „Сливен“, той изстреля силно и неспасяемо топката и отбеляза

***Йордан Кирилов Филипов**, (18.6.1946 – 27.7.1996), 12 мача в „А“ РФГ, 11 в „Б“ РФГ в последните 2 сезона за „Ч. море“. Юноша на „Локомотив“ Сф, дебютира в „А“ РФГ с екипа на „Спартак“ Пловдив, добива известност като дългогодишен вратар на ЦСКА, записва 28 мача за нац. отбора на България. Преди идването си във Варна е играл за „Сливен“, ЦСКА и малтийския Рабат „Аякс“, с който спечелва шампионската титла на Малта през 1985 г. Филипов изиграва с неизлекувана контузия последния си мач с екипа на „Ч. море“ на 26.11.1988 г., след който слага край на кариерата си. На този ден той е на 42 г., 5 м. и 8 д., с което поставя рекорд за най-възрастен футболист в „А“ РФГ, подобрен от Г. Петков 30 г. по-късно.*

втория, победния гол.“

3.9.1988 г., **„Ч. море“ – „Пирин“ Бл 1-0 (0-0)**,

В. „Нар. дело“, 6.9. 1988 г.: „Че на отбора на „Черно море“ нямаше да бъде лесно в срещата му с „Пирин“, бе пределно ясно. След тежката травма на Б. Христов, който ще остане дълго извън строя, и контузията на Кр. Лечев в Разград и без това късата резервна скамейка на варненския състав още повече окъся. А в хода на срещата (още през първото полувреме) пролича, че и Т. Марев, за когото това бе първият мач от новото първенство, в който той излизаше с отбора си след завръщането му в майсторската група, не е напълно боеспособен и трябваше да бъде сменен. От друга страна поражението на благоевградчани в миналия кръг на собствен терен от „Витоша“ предполагаше пределна мобилизация и търсене на известна реабилитация срещу „новака“. Така се и получи на практика.

Разместванията, които беше принуден да направи Божил Колев в отделните линии и преди всичко в защитата (така на поста десен защитник беше аташирал Стойчев – твърде несвойствен за него), се отразиха върху играта на черноморци през първата част на мача. Тогава пиринци, макар че бяха помислили повече за стабилизиране на защитата, организираха поредица от контраатаки, при няколко от които вратарят Филипов трябваше да доказва (за кой ли път вече!), че е вратар от най-висока класа, парирайки с вещина опасни удари на Михтарски и Панчев.

През вторите 45 минути в действията на черноморци настъпи по-голям порядък, играта в повечето случаи се водеше в половината на гостите, но последователно Въжаров, Топузаков и Петров пропуснаха да поразят целта. Все пак находчивостта на опитния Ив. Петров, който игра последния си мач с „Черно море“ преди да отпътува за Малта, да се пласира и майсторският му удар с глава в 82-та минута след хубаво вдигната отляво топка от Въжаров донесе така желания гол, който донесе и победата. При очертаващото се логично равенство на двубоя, непримиримостта, с която варненските футболисти водеха борбата, макар и лишена от голямо майсторство и красиви изпълнения, беше възнаградена. ***Б. Йовчев***“

11.9.1988 г., **„Тракия“ – „Ч. море“ 4-1 (1-1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 108, 12.9.1988 г.: „Течеше 10-та минута на мача, когато след силния пряк свободен удар на Атанасов топката се отби от неумело реагиралия вратар на домакините и Въжаров от непосредствена близост намери мрежата. Имаше ли изгледи безпогрешният ход на гостите в този шампионат да продължи на пловдивска земя? Не, защото имаха сили за добър футбол само за едно полувреме. Тяхното отстъпление започна още в края на първата част, а след почивката не приличаха на себе си. Едва тогава домакините стъпиха здраво на краката си и непрестанните им атаки не дадоха мира на съперниците им. Най-напред след удар на Зайцев топката се отби от напречната греда и това бе първият гръм за пороя, който последва после. За по-малко от десетина минути топката три пъти навести вратата на смаяния Филипов и от първоначалните мъки на безплодието тракийци стигнаха до изразителна победа. ***Ив. Карабов***“

17.9.1988 г., **„Ч. море“ – „Локомотив“ ГО 1-0 (0-0)**,

В. „Нар. дело“, 20.9. 1988 г.: „Никак не беше трудно да се разгадае „тактиката“ на горнооряховските футболисти в срещата им срещу „Черно море“ – спечелване на драгоценната една точка с цената на всичко. С безброй фаулове почти при всяко съприкосновение със съперников играч те накъсаха играта и рушаха всичко хубаво, което варненските футболисти се опитваха да сътворят. А черноморци наистина показаха похвален стремеж да направят хубав мач. С непрекъснато движение на всички играчи по терена, с изненадващи ходове те се задържаха за дълго време в полето на „Локомотив“ и въпреки бруталността, с която често бяха възпирани, създадоха своите изгодни положения. Тук обаче прибързаността на по-опитните и суетенето на по-младите в заключителната фаза на атаката бяха причина дълго време нулевото равенство да стои непроменено. А веднъж и гредата помогна на горнооряховския вратар при изпълнение на пряк свободен удар в 52-та

минута от Т. Атанасов, втори път Данков с мъка изби силно воле на Топузаков (59-та мин.).

24.9.1988 г., ст. „Нар. армия", Милен Бакърджиев и Николай Николов срещу П. Витанов (8) и К. Качаманов от ЦФКА „Средец".

В края на краищата, независимо че с поведението си локомотивци не позволяваха на черноморци да направят това, към което се стремяха, двубоят завърши логично – по-добрият, този, който се стремеше да играе футбол, а не „ритнитопка", бе възнаграден. След хубав пас, получен от Бакърджиев, един от най-активните състезатели на „Черно море" – Топузаков, направи безпомощен вратаря на гостите – 1:0. ***Б. Йовчев***"

24.9.1988 г., Ем. Костадинов е подал топката на Л. Пенев, който ще я вкара във вратата на Г. Костов. К. Топузаков и Г. Стойчев (вляво) не успяват да предотвратят гола.

24.9.1988 г., **ЦФКА „Средец" – „Ч. море" 6-2 (2-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 114, 25.9.1988 г.: „Армейските футболисти доказаха по категоричен начин, че най-добрата защита е нападението. След излизането на Г. Димитров и Иванов поради контузии от отбраната на домакините, именно в централната зона пред Вълов се чувстваше несигурност. Хубавото е, че нападението си свърши отново работата и то по един убедителен начин. По осезаемо превъзходството се усети през втората част, когато в игра влезе Гетов и пое диригентската палка в свои ръце. Другата голяма фигура в отбора бе Пенев, отличил се за кой ли път и като отличен снайперист.

Гостите не задоволиха. Явно проблемите пред треньора Б. Колев не са един и два, защото в тимовия лист той бе записал само един резервен играч и… той бе вратар. ***Ценко Симов***"

1.10.1988 г., **„Ч. море" – „Славия" 1-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело", 4.10. 1988 г.: „На своя стадион във Варна съставът на „Черно море" в един коректен и спортсменски двубой успя да се наложи с 1:0 (голмайстор Въжаров в 24-та минута) над „Славия". Черноморци превъзхождаха своите съперници в бързината и по отношение на техниката, но неумението да материализират добрите игрови положения пред вратата на съперника ги лиши от по-изразителна победа." **В. „Футбол", бр. 40.3.10.1988 г.**: „… защитата на белите направи три големи пропуска и позволи на Въжаров да я надиграе, когато бе отбелязан единствения победен гол…"

12.10.1988 г., **„Спартак" Вн – „Ч. море" 1-1 (1-0)**,

В. „Нар. дело", 13.10. 1988 г.: „Срещата на стадион „Спартак" във Варна завърши без победител, но тя не протече миролюбиво, както мнозина, които не са я наблюдавали, сигурно ще си помислят. Двата отбора изразходваха много физическа енергия, упорито се стремяха към крайния успех, понякога и твърдо, но не грубо.

Няколкоминутното равновесие в играта след началния съдийски сигнал нарушиха спартаковци, които взеха инициативата в двубоя и той в повечето случаи се водеше в половината на черноморци. С бързи атаки по фланговете и хубави центрирания футболистите на „Спартак“ държаха в напрежение защитата на съперника, която в отделни моменти се огъваше. И успехът не закъсня – след поредна акция Казаков умело се възползва от суетенето на бранителите на „Черно море“ и изведе в 33-та мин. отбора си напред – 1:0.

В началните минути след почивката спартаковци отново упражниха натиск, като в 57-та минута Спасов бе в твърде изгодна позиция за покачване на резултата, но ударът му отпрати топката в аут. След това инициативата премина у черноморци, които организираха опасни атаки. В 64-та мин. след пряк свободен удар, изпълнен от Атанасов, вратарят Маринов бе принуден да ликвидира опасността, избивайки в ъглов удар. Малко по-късно, между 72-та и 74-та мин., последваха три поредни ъглови удара, но безрезултатно. Последователно и настойчиво футболистите на „Черно море“ обсаждаха вратата на съперниците си и в 76-та мин., използвайки колебанието в защитата им, Възаров изравни – 1:1. В 85-та мин. голмайсторът бе отново в изгодна позиция, но се оказа неподготвен да засече отправената му топка и пропусна да увеличи резултата в полза на своя тим.

Благой Калфов – старши треньор на „Спартак“: „Не можа да стане хубав мач. Голямото напрежение, обхванало футболистите, сковаваше действията. Не съм удовлетворен от равния резултат. Нашата цел бе победа“.

Божил Колев – старши треньор на „Черно море“: „През първото полувреме съперникът ни надигра, но втората част бе наша. Доволен съм от равния резултат. Все пак, колкото и символично да е, ние бяхме гости…“ ***Б. Йовчев***“

22.10.1988 г., **„Ч. море“ – „Враца“ 1-1 (1-0)**,

В. „Полет“, 24.10. 1988 г.: „Бедният актив и повишеното самочувствие от победата срещу шампиона бяха заредили врачанските футболисти с настроение и борбеност, с твърдост и настъпателност, които бяха справедливо възнаградени с красиво попадение на защитника Петров в 75 мин. Гостите с много движение и навременно подсигуряване изграждаха сложни лабиринти, в които черноморци най-често стигаха до задънена улица. Другата причина бе притъпената острота в действията на Възаров, който не успяваше да се яви зад гърба на отбраната, и отдалечеността на младия Йосиф Иванов от огневите точки. Младият футболист има добър ляв крак и интересни хрумвания, пъргав е, технически не е „бос“, но, както може и да се очаква, липсва му самочувствие и инициативност, смелост в единоборствата и продължителност в демаража, за да бъде желаното острие. Очакваме с надежди негово участие в отбора! Крехкостта на черноморската атака се засилваше и от малкия принос този път на Бакърджиев (но без неговата съобразителност и точност Топузаков не би отбелязал гол!).

Убеден съм, че на трибуните не останаха скептици по отношение привличането на Топузаков. В поредица от срещи той показва невероятна работоспособност и сърцатост, воюва за всяка топка пред собствената врата, притежава умението да прави и играта, и голове. Впрочем срещу „Враца“ нямаше готованковци на терена, на едни повече спореше играта, на други – по-малко, но всички горяха в трудната битка. „Не спечелихме двете точки, но това не означава, че съм недоволен от играта!“ – беше лаконичен Б. Колев. ***Ст. Янев***“

5.11.1988 г., **„Дунав“ Рс – „Ч. море“ 2-1 (1-0)**,

В. „Дунавска правда“, 8.11.1988 г.: „Дунавци започнаха много настървено борбата, бързо взеха инициативата в свои ръце и не я изпуснаха до края на мача. Много рано над вратата на гостите надвисна голям облак, който се задържа почти през целия мач. Очакванията, че от него ще ливне дъжд от голове не се оправдаха.

Домакините установиха надмощие, но безплодно. Атакуваха непрекъснато противниковата врата, но неизвестно защо се страхуваха да стрелят или търсеха чиста позиция. Отбраната на черноморци начело с ветерана на вратата Филипов бяха поставени на сериозно из-

1988

От 17.9 до 2.10.1988 г. в Сеул, Южна Корея се провеждат 24-те летни ОИ, в които България постига най-успешното си представяне на този форум. Българските олимпийци се нареждат на 7-мо място в таблицата по медали. Спечелени са 10 златни, 12 сребърни и 13 бронзови. Освен в стаднлите традиционни вдигане на тежести, борба и бокс, олимпийски злато е спечелено в спортовете плуване, лека атлетика, спортна стрелба и спортна гимнастика. Най-голямото разочарование в игрите остава среброто на световната рекордьорка във високия скок Стефка Костадинова.

***Николай Александров Николов**, (р. 20.12.1959 г.), 13 мача в „А“ РФГ, 13/3 в „Б“ РФГ. Николов е от София, отбива военната си служба като футболист на „Пирин“ Г. Делчев, след което преминава в „Светкавица“ Тщ. За привличането му в „Ч. море“ настоява съотборника му от Търговище Хр. Котев. Николов играе като ляво крило и оставя добри впечатления, но е преследван от контузии. Напуска отбора през 1989 г. Понастоящем живее в Банкя.*

***Йосиф Димитров Иванов** (р. 17.1.1968 г.), 8 мача/1 гол а „А“ РФГ. Йоско е юноша на ЦСКА, играе в „Ч. море“ само през този сезон. Загатва за големи възможности като крило в мача срещу „Локомотив“ Пд (6-1), в който отбелязва гол и прави няколко асистенции. Не успява да се наложи и следващия сезон преминава в „Септ. слава“ Михайловград, където е титуляр. През 1990 г. преминава в „Черноморец“ Бс, където остава няколко сезона.*

питание. На няколко пъти дунавци имаха възможност да открият резултата, но нападателите им Енчев, Нанков, Мачев и Ангелов пропуснаха да поразят целта. Полувремето отиваше към своя край, когато Енчев стреля, Филипов изпусна топката и Ангелов в 45-та минута вкара гол – 1:0 за „Дунав“.

Черноморци, „натикани“ от мощната игра на „Дунав“ в своята половина, само се бранеха и нито веднъж не застрашиха опасно вратата на Борисов. Заслужаваха да получат повече голове, но шансът беше на тяхна страна. През тази част на играта с нищо не показаха, че са един от челните отбори във временното класиране.

Веднага след почивката варненските футболисти проведоха атака, която беше непозволено спряна от русенски защитник. Отсъдената дузпа Топузаков превърна в гол и резултатът беше изравнен. Мачът започна отново. Дунавци не се примириха с равенството. Те упражниха тотален натиск към противниковата врата. Играеха с висок дух и много движение. Атакуваха противника си по всички части на терена.

И резултатът не закъсня. След много добри комбинации в 55-та минута Кулинов изпълни пряк свободен удар. За добре извисената топка, най-високо скочи включилият се в атака Сюлейманов, който с глава порази целта – 2:1 за „Дунав“. Това беше реален израз на надмощието. През това полувреме стрелбата беше подобрена. Удари на Нанков, Енчев, Мачев, Кулинов накараха Филипов да покаже майсторството си. Най-вече трябва да се съжалява за пропуска на Енчев, който от един метър с глава не улучи опразнената врата и да затвърди победата на своя отбор. ***Т. Георгиев***“

13.11.1988 г., **„Ч. море“ – „Миньор“ Пк 2-0 (2-0)**,

В. „Полет“, 14.11.1988 г.: „„Дано времето и теренът са хубави!“ – пожела си преди мача Бакърджиев. Пожеланието му се сбъдна и въпреки това домакините бяха респектирани от опита на своя съперник, в чиито редици имаше бойци, с желание да спасят буксуващия „Миньор“: Досев, Томанов, Александров, Джевизов – яко ядро от ЦФКА „Средец“, Григоров, Савов, младият Славчев, обличали и националната фланелка. Спорът между двете наказателни полета продължи близо 30 минути, като и двата отбора масирано бранеха наказателното си поле, с много енергия и толкова хаос в средата. Атанасов, най-добрият играч на терена, изведе Въжаров в 30-та минута на позиция: голът след удара му в гредата предизвика спорове. Дежурният секретар от БФС Михаил Георгиев ми каза на полувремето: „Съдията Антон Василев бе категоричен, че топката е паднала зад голлинията.“ (**в. „Нар. дело“, 15.11.1988 г.**: „… откриването на резултата от Въжаров, който получи много хубав извеждащ пас от Атанасов…“)

Успехът върна на черноморци необходимата увереност и действията им станаха по-стройни. По-остро влизаха в отбраната на съперника Атанасов и Стойчев, но острието Въжаров не бе достатъчно свеж, и неговите дезорганизиращи демаражи не бяха повече от един-два. Трябва да отдадем заслуженото на Бакърджиев, който при отсъствието на типични нападатели се оказа тактическата жертва: ролята на изтеглен централен нападател не му е по сърце и възможности, но дисциплинираният футболист с техника и находчивост успяваше да задържа вниманието на бранителите. Полезни бяха Найденов и Марев. Но всичко хубаво се стопяваше в тридесетината метра пред противниковата врата. Добре, че Атанасов има прецизен ляв крак: голът му от пряк свободен удар в 42-та минута бе великолепен! И двубоят приключи. Невъзпитаният Томанов, който се държа некоректно със съдии и зрители, справедливо бе отстранен от терена. Но заедно с него трябваше да напуснат стадиона и онези зрители, които успяха да му подражават! ***Ст. Янев***“

19.11.1988 г., **„Етър“ ВТ – „Ч. море“ 3-0 (0-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 139, 21.11.1988 г.: „Виолетовите имаха много силни дебютни десетина минути, в които Пр. Гетов (2 пъти) и Киряков излязоха на изгодна за гол позиция, но пропуснаха да открият. Сетне, малко разколебани от затворената игра на гостите, те хвърлиха доста усилия, за да разкъсат „вълнолома“. Успяха чак след антракта, когато към интересните, носещи изненада набе-

зи на Цветанов, Димитров, Балъков, Гетов се вплете и находчивостта на напористия М. Минчев. Блесна и зрелостта на Рашев с добър дрибъл – еднакво полезен и в защитната фаза, и в атаката.

От гостите Марев, Котев и Атанасов действаха най-сигурно в централната зона на наситената с много хора защита. Имаха и надежден последен страж в лицето на Филипов (но поради контузия той напусна). Изнесени напред бяха Топузаков и Въжаров, но повече се забелязваше техничният Бакърджиев. На фона на епизодичните контраатаки обаче, и той си остана самотник. Зрителите аплодираха и гости, и домакини за кавалерската им игра на доста тежкия терен, с която улесниха точно ръководилите арбитри. ***Ал. Тошев***"

26.11.1988 г., **„Ч. море" – „Локомотив" Пд 6-1 (1-0)**,

В. „Полет", 28.11.1988 г.: „Божил Колев беше респектиран от волевата игра на пловдивчани срещу „Витоша", от бързите и технични нападатели Драганов и Димитров, знаеше, че и заболелият Садъков ще засили средната линия и атаката… Трите бяха в основата на всяка инициатива на гостите през първите двадесетина минути, когато топката предпочиташе тяхната половина, но коварно се стрелна зад Филипов, изпратена от отскубналия се Драганов. Добре, че Атанасов се оказа на пътя й! И че в 19-та минута Андонов наивно и несръчно насочи топката в собствената си врата! Шансът пак намигна на варненци… Но и те този път умно го използваха.

Пак заложиха на атаки отвсякъде и с всички играчи, съперникът пак не знаеше кои са „истинските" нападатели и в търсенето им по терена срещаше други заедно със своята объркаността и безпомощност. Много, много отдавна вдъхновението не е грабвало така властно черноморци, както през второто полувреме на този кошмарен за гостите двубой! Атанасов, който и в най-трудните епизоди бе най-хладнокръвен и трудолюбив, вече имаше съотборници със самочувствие и настроение за игра, усетили превъзходството си и в техниката, и във физическата мощ, и най-вече радостта от задружните усилия. Всеки се чувстваше най-нужен на колектива и му се отдаваше без да се щади. От не възстановения от контузията Филипов до новобранеца в отбора Иванов, отбелязал с чудесен диагонален удар първия си гол в „А" РФГ. Между тях: Раков и Гарев, Марев и Котев – бойци с несломим дух. И Стойчев, разпънат между Садъков и Димитров, и Топузаков – неутолим във всички игрови епизоди и с ляв крак, забелязван все по-често от вратарите, и Въжаров – импулсивен и неразгадаем и в този мач. Отбор, който знае, че не изстиска ли всичко от себе си, ще лази към пропастта. ***Ст. Янев***"

3.12.1988 г., **„Витоша" – „Ч. море" 1-1 (1-0)**,

В. „Полет", 5.12.1988 г.: „Можехме и да спечелим този мач, ако в края му Найденов бе оползотворил атаката на Иванов!

3.12.1988 г., Тодор Атанасов срещу Пламен Николов от „Витоша"

– твърди Божил Колев. – Казах на момчетата, че можем да победим сините, ако ги атакуваме, и по-

3.12.1988 г., Хр. Котев и Т. Марев (на земята) срещу нападателите на „Витоша" В. Драголов (на земята) и Бож. Искренов

исках от Гарев и Раков да се включват в атаките, от Топузаков, Бакърджиев, Атанасов, Иванов да мислят и за организацията, и за остротата на нападени-

3.12.1988 г., ст. „Левски“, Калин Топузаков срещу Н. Илиев и Ем. Велев („Витоша“)

3.12.1988 г., ст. „Левски“, Юлиян Гарев (във въздуха) и Тинко Въжаров спират атаката на Г. Йорданов – Ламята от „Витоша“

3.12.1988 г., левият бек Юлиян Гарев на ст. „Левски“ в София

3.12.1988 г., гонене на топката с Христо Котев, Г. Славчев и Ем Велев (на земята)

ята ни. И бързо да се прибираме в нашата половина – така домакините нямаха

КЛАСИРАНЕ

1.ЦФКА "СРЕДЕЦ"	11	4	0	55-14	26
2.ЕТЪР	7	5	3	29-16	19
3.ТРАКИЯ	8	3	4	31-19	19
4.ВИТОША	7	4	4	29-20	18
5.ЧЕРНО МОРЕ	7	4	4	22-20	18
6.БЕРОЕ	7	4	4	23-23	18
7.СЛИВЕН	6	3	6	21-25	15
8.ДУНАВ	6	2	7	13-17	14
9.СЛАВИЯ	4	5	6	14-16	13
10.ЛОКОМОТИВ (Пд)	5	3	7	16-33	13
11.ПИРИН	5	2	8	17-17	12
12.ЛОКОМОТИВ (Сф)	5	2	8	17-22	12
13.СПАРТАК	3	5	7	19-26	11
14.МИНЬОР	4	3	8	15-25	11
15.ВРАЦА	2	7	6	13-28	11
16.ЛОКОМОТИВ (ГО)	4	2	9	10-23	10

пространство за Искренов и допуснаха много грешки в подаванията. Играта им стана хаотична, защото всеки покриваше „своя“

26.12.1988 г., Момент от финалния мач на турнира в зала. Тодор Марев срещу Кирил Вангелов (Вит)

човек, а и нашите контраатаки ги предупреждаваха. След мача сините си говореха, че можело да нямат и тази точка…

Доволен съм от всички: играха дисциплинирано и разумно, без страх срещу шампиона, който с идването на Добромир Жечев като треньор показа известен подем. Нали „Етър“ бе разгромен на този терен? Костов беше безпогрешен на вратата, трябва да изредя имената на всички състезатели, защото всеки има принос не само за спечелената точка, но и за доброто впечатление, което остави отборът на столичния терен.“ ***Ст. Янев*** **„В. „Нар. дело“, 6.12.1988 г.**: „… Божил Колев изрично подчерта добрата игра на вратаря Костов …“

***

Турнирите в зала през зимната пауза набират голяма популярност. От 23 до 26.12.1988 г в зала „Фестивална“ в София се провежда вторият международен турнир под шефството на сп. „Отечество“, на който е поканен и отборът на „Черно море“. Участват 12 отбора, от които два чуждестранни – „Раднички“ Ниш и „Динамо“ Москва. Девет отбора от „А“ РФГ и „Академик“ Сф от „Б“ РФГ допълват групата от участници.

В. „Футбол“, 26.12. 1988 г. описва турнира като „Шоу до тавана“ и „Предновогодишна атракция“. „… Футболът под покрив има своите закони, основаващи се на техниката, бързината, комбинативността и честите смени на състезателите. Вярно, че не станахме свидетели на фойерверки от майсторство, както бе преди повече от 20 години в зала „Универсиада“. Защо да спестяваме истината. Тогава можехме да се наслаждаваме на Аспарухов, Котков, Якимов … Сега чак такива магьосници с топка в краката нямаме. И все пак…

Удоволствие бе да се наблюдава вдъхновението на футболистите, подходили към турнира като към празник … Убедихме се, че и нашите състезатели могат да сътворяват комбинации в стил „Бермудски триъгълник“, в който защитниците направо да се удавят, или да плетат изящни „брюкселски дантели“ с по едно докосване на топката. Имаше слаломисти, които преминаваха между съперниците си в стил „а ла Томба“, също и актьори, търсещи ефекта. Трудно може да се забрави онзи гол на Шаламанов (ЛокСф) срещу варненските спартаковци, при които той си изработи положението до там, че да вкара топката в противниковата врата с глава от … пода. Или пък чувството за пласиране и нокаутиращ удар на Кашмеров (Бер), финтовете на Спасов (Сп), взривните стартове на Войнов (Вр), мощта на Каратаев (ДинМ).

Все пак очаквахме пред залата да остане повече публика, отколкото броя на щастливците, снабдили се с билети. Не се получи. Вината не е у зрителите. Те искат да гледат красота и имена. Два отбора подцениха турнира и отсъствието на „звездите“, особено на единия от тях се оказа решаващо за интереса на любителите на футбола. „Витоша“ разчиташе на ентусиазма на младежите си, подкрепени от Начев и Искренов. Къде останаха „асовете“, защо не ги видяхме дори

1988

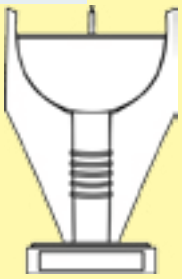

и сред публиката? „Славия“, също със състав от младежи може да съжалява, че не допринесе за по-високия градус на празничната атмосфера. Едва ли участието на титулярния вратар Ананиев като нападател е достатъчен аргумент против това твърдение.

Явно „Враца“ и „Сливен“ бяха без настроение, пък си имат и кадрови проблеми. Важното е, че се бориха мъжки, честно. „Академик“ София постигна повече, отколкото доста специалисти и запалянковци прогнозираха и съвсем не изглеждаше като жертва на „майсторите“. Приятно впечатление оставиха гостите от Югославия, макар да не си дадоха труд, за да ни убедят в превъзходството на тяхната школа и техника.

Получи се приятна гледка, която освежи затихващия в края на годината футболен живот. Някой подхвърли, че е по-уместно турнирът да бъде изместен през февруари – нещо като проверка преди пролетния сезон. За това ще мислят организаторите, на които благодарим за идеята и нейното осъществяване. ***Георги Ифандиев***“

Финал на турнира, 26.12.1988 г., „Витоша“ – „Ч. море“ 7-3.

32 отбора са разделени в 8 групи по 4. Победителите от първите две срещи на разменено гостуване се срещат помежду си за определяне на първенеца в групата, а победените определят кой ще продължи в турнира. Последният отпада от по-нататъшна борба за купата. „Ч. море“ е изтеглен да играе срещу „Лудогорец“ Разград в 5-та група. Другата двойка е „Шумен“ – „Дунав“ Русе.

31.8.1988 г., Разград, ст. Дянко Стефанов, **„Лудогорец“ – „Ч. море“ 5-0 (2-0)**,

Голм.: 1-0 Емилов 13‘, 2-0 Исмаилов 25‘ (дуз.), 3-0 Р. Рафиев 46‘, 4-0 Зайков 57‘, 5-0 Г. Стойчев 71‘ (автг.)

„Лудогорец“: Й. Йорданов, Н. Зайков, Пан. Горов, Ниаз. Исмаилов, Ст. Йорданов, Г. Митрев, Март. Емилов, Мл. Ангелов, Р. Рафиев, Ружин Ананиев (75‘ Андр. Черников), Мил. Демиров (60‘ Г. Димитров)

„Ч. море“: Г. Костов, Кр. Лечев (17‘ Д. Йорданов, 60‘ К. Топузаков), Вал. Каров, Юл. Христов, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Т. Въжаров, Н. Найденов, М. Бакърджиев, Н. Николов

В. „Възход“, 2.9. 1988 г.:„… в 12-та мин. Ананиев от наказателен удар подаде топката на Емилов и той с глава я заби в мрежата – 1-0. След рано падналия гол натискът към вратата на „Ч. море“ се засили. … в 25-та мин. при удар на Ананиев вратаря беше излязъл напред и играч на гостите изби топката с ръце, защото тя влизаше във вратата. Нешо Смилов (бел. Ниазим Исмаилов) изпълни успешно отсъдената дузпа. До края на полувремето черноморци успяха да осъществят само няколко контраатаки, завършили с анемични удари….

Още с подновяването на играта след меле топката попадна у Рафиев и той леко я отклони в мрежата на варненци – 3-0. … в 57-та мин. активният защитник Зайков направи

Лазаров /Мн/, блокиран от Въжаров /Чм/, подава голов пас от въздуха. Това е момент от един от най-интересните и оспорвани двубои в полуфиналните групи - "Черно море" - "Миньор" /Пк/ 4:3.

Снимка Ома ПОПОВ

От първия етап отпаднаха отборите на "Враца", "Сливен", "Спартак" и "Славия". Резултатите от втория етап: "Черно море" - "Динамо"/М/ 4:4, "Миньор" - "Берое" 1:6, "Академик"/Сф/ - "Радничку"/Ниш/ 4:4, "Локомотив"/Сф/ - "Витоша" 7:10, "Берое" - "Динамо"/М/ 1:1, "Черно море" - "Миньор" 4:3, "Витоша" - "Академик"/Сф/ 4:6, "Локомотив"/Сф/ - "Радничку"/Ниш/ 8:6, "Динамо"/М/ - "Миньор" 11:1, "Черно море" - "Берое" 5:1, "Академик"/Сф/ - "Локомотив"/Сф/ 2:6, "Радничку"/Ниш/ - "Витоша" 4:7.

За финалите се класираха: "Черно море" и "Витоша" – за първо-второ място, и "Динамо"/М/ и "Локомотив"/Сф/ – за трето-четвърто. Мачовете за цалъчването на призьорите са утре /Б.р. - днес/ от 15 часа. Преди тях ще се срещнат съставите от треньори на отборите-участници и ФК "Перо".

безпомощен вратаря на варненци – 4-0. Следваха атака след атака, при които варненци бяха напълно безпомощни. … В 72-та мин. Рафиев би с глава и от тялото на Стойчев (ЧМ) топката се отклони в мрежата – автогол и 5-0…

1988

Купата на НРБ е спечелена от ЦФКА „Средец“, който побеждава „Черноморец“ Бургас с 3-0 във финала, игран на 24.5.1989 г. на ст. „Слави Алексиев“ в Плевен пред 15 000 зр.

***

КСА също е спечелена от ЦФКА „Средец“ с победа с 6-1 срещу „Марица – Изток“ Раднево, във финала, игран на националния стадион „В. Левски“ пред 6000 зрители, на 7.6.1989 г.

***

В отборното класиране по спортсменство „Ч. море“ заема 5-то място. Първенци са ЦФКА „Средец“ и „Тракия“ Пд с равни точки.

***

В младежката (дублираща) група „Ч. море“ заема 8-мо място с 31 точки. Шампион е ЦФКА „Средец“ с 53 т.

***

В анкетата на в. „Полет“ за най-добър футболист на гр. Варна за 1988 г. е избран Христо Котев

Светломир Киров“

14.9.1988 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, 17.00, **„Ч. море“ – „Лудогорец“ Рз 2-1 (2-0)**,

Голм.: 1-0 Н. Николов 24‘, 2-0 К. Топузаков 40‘, 2-1 Ананиев 81‘

След като е отстранен от „Лудогорец“, отборът на „Ч. море“ среща победеният от другата двойка („Шумен“ – „Дунав“ Рс 2-0, 1-2) в два мача на разменено гостуване.

6.10.1988 г., Варна, 15.00, **„Ч. море“ – „Дунав“ Рс 1-3 (0-2)**,

Голм.: 0-1 Ангелов 19‘, 0-3 Енчев 42‘, 63‘, 1-3 К. Топузаков 73‘ (дуз.)

„Ч. море“: Й. Филипов, Г. Стойчев, Вал. Каров, Ант. Раков, Хр. Котев, Т. Атанасов, К. Топузаков, Т. Въжаров (Йос. Иванов), Н. Найденов, М. Бакърджиев, Н. Николов

В. „Нар. дело“, 7.10. 1988 г.: „… Черноморци започнаха двубоя видимо без предварителна нагласа за преследване на успеха, действията им бяха в много случаи хаотични, липсваше ясно изразена тактическа мисъл и бяха надиграни от съперниците си. С по-голяма физическа мощ и по-добра организация на играта в средата на терена русенци създадоха повече голови положения, три от които завършиха с гол. Съживяването на домакините в последните 20 мин. на срещата не можа да внесе обрат. Непростими пропуски имаха Бакърджиев в 77 мин. и Атанасов в 79 мин., останал сам на три метра с лице към вратаря и изпратил топката в аут …“

27.10.1988 г., Русе, 14.30, **„Дунав“ – „Ч. море“ 2-1 (0-0)**, съдия: Т. Колев,

Голм.: 0-1 Кулинов (автг.) 57‘, 2-1 Енчев 58‘, 85‘

„Дунав“: Б. Кудрявцев, Сашо Тодоров, Асен Михайлов, Кр. Колев, Еш. Сюлейманов, Б. Богомилов, Диян Ангелов (66‘ Ив. Стоянов), Др. Енчев, Й. Димитров, Вал. Кулинов (63‘ Ив. Михайлов), Здр. Мачев

„Ч. море“: Г. Костов, Ант. Раков, Вал. Каров, Юл. Христов (72‘ Т. Атанасов), Хр. Котев, Г. Стойчев, Н. Найденов, Т. Въжаров (46‘ М. Бакърджиев), К. Топузаков, Йос. Иванов, Н. Николов

В. „Дунавска правда“, 28.10.1988 г.: „… След почивката спокойното темпо, в което се развиваше мача не беше нарушено. В 57-та мин. Кулинов си отбеляза автогол и черноморци поведоха. Само една минута по-късно резултата беше изравнен. … Кулинов в изгодна позиция подаде отлично на Енчев – 1-1.

Гостите не отговориха с нищо респектиращо. Опитваха се да разиграват топката в центъра на терена и правеха опити за контраатаки, които рядко им се удаваха. Все пак дунавци реализираха своя минимален натиск. В 85-та мин. Ив. Михайлов центрира добре отдясно и Енчев с глава увеличи на 2-1 за „Дунав“. С тази двойна победа дунавци се класираха на трето място в своята група и ще продължат борбата за Купата на НРБ. ***Т. Георгиев***“

„Черно море“ се класира на 4-то място в групата и отпада от турнира.

***

КСА, 1/16 финал:

Играе се един мач, домакин е отборът от по-долната група.

14.12.1988 г., Толбухин, ст. Дружба, 13.00, **„Добруджа“ Тх – „Ч. море“ 5-1 (1-0)**,

Голм.: 2-0 Хараламбиев 33‘, 47‘, 3-0 Дурев 57‘, 4-0 Ст. Георгиев 66‘, 4-1 Т. Атанасов 78‘, 5-1 Конанов 88‘

„Добруджа“: Ив. Атанасов (69‘ Св. Джилянов), Н. Конанов, Ив. Георгиев, Вал. Пейчев, Ивн Димитров, Мл. Стоянов, Хар. Хараламбиев, Ив. Дурев, Ст. Георгиев, Хр. Пенев, Трифонов (65‘ Ивл. Генчев)

„Ч. море“: Й. Филипов, Ант. Раков, Т. Марев, Юл. Гарев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Т. Въжаров, Йос. Иванов, М. Бакърджиев, К. Топузаков (60‘ Н. Найденов)

В. „Нар. дело“, 15.12. 1988 г.: „Въпреки делничния ден на ст. „Дружба“ дойдоха повече от 5500 зрители… Интересът бе оправдан – двата отбора изнесоха един спектакъл на открития, нападателен футбол, изпъстрен с много технични комбинации и реализаторско умение на домакините. Това беше най-силния мач на толбухинци за годината. … ***Г. Йовев***“

„Черно море“ отпада от турнира.

***

През втората седмица от януари 1989 г., отборът на „Ч. море“ замина на зимна подготовка в Мюнстер, ГФР по покана на германският „Пройсен“ Мюнстер и участва в тур-

нир по футбол в зала с участието на домакините от „Пройсен“, „Фортуна“ Дюселдорф и „Оснабрюк“. Турнирът, който се играе на 9.1.1989 г. е широко отразен в местната преса: „Вестфалише нахрихтен“ и „Мюнстерше цайтунг“.

Отборът на „Ч. море“ се представя слабо и претърпява три загуби:

SC „Preußen“ Münster – „Ч. море“ 6-1 (1-1), голм.: М. Бакърджиев

„Fortuna“ Düsseldorf – „Ч. море“ 9-4 (4-1), голм.: Т. Марев, Т. Атанасов, Г. Стойчев и М. Бакърджиев

VfL Osnabrück – „Ч. море“ 5-3 (3-1), голм.: Т. Марев и Т. Атанасов – 2

В. „Münstersche Zeitung“, 10.1.1989 г. споделя: „2100 любители на минифутбола отброяваха последните секунди в зала „Мюнстерланд“ и по всичко изглеждаше, че фаворитът „Фортуна“ Дюселдорф ще бъде надигран в последния мач срещу „Пройсен“ Мюнстер. В бурните заключителни моменти, мюнстерската „звезда в зала“ Али Бекщеде оформи крайния резултат – 4-1 за „прусаците“….

Жалко, че българският първодивизионен „Ч. море“ беше очевидно послаб от другите участници. Разликата в ефективността беше просто крещяща. Гостите явно не са тренирани за игра в зала. Играта им беше статична, бяха схванати в контрола на топката и показаха слаба техника в ударите към вратата и отстъпваха по всички линии. … ***Thomas Austermann***“

Първото място и наградната премия (3000 DM) за победителя от турнира е спечелена от домакините „Пройсен“ Мюнстер.

(бел. В българската преса се съобщава за два контролни мача, загубени от „Черно море“ с 0-4 и 1-4. За първата контрола, вероятно играна на 11 или 12.1.1989 не намираме потвърждение във вестниците от Мюнстер. Запитаните футболисти и Божил Колев не помнят срещу кого са играли, което прави търсенето прекалено трудно, защото в този гъсто населен район има десетки отбори. Втората контрола, срещу „Пройсен“ Мюнстер, играна в съседното градче Волбек е подробно отразена в двата местни вестника.)

Spiel der Verlierer – noch ein 5:3 für den letztjährigen Sieger Osnabrück. Hier tankt sich Varnas Bakordjiev (Mitte) durch, links VfL-Kicker Westermann. Foto: Beike

Preußen Münsters Helmut Gorka (rechts) setzt sich gegen einen Spieler aus Varna durch (Хр. Котев) Foto: Peperhowe

Hallenturnier in Münster

F. Düsseldorf – Osnabrück		8:3
Pr. Münster – TM Varna		6:1
Düsseldorf – Varna		9:4
Osnabrück – Varna		5:3
Pr. Münster – VfL Osnabrück		7:5
Düsseldorf – Pr. Münster		1:4
1. Preußen Münster	17:7	6-0
2. Fort. Düsseldorf	18:11	4-2
3. VfL Osnabrück	13:18	2-4
4. TM Varna	8:20	0-6

15.1.1989 г., Wolbeck, **SC „Preußen“ Münster – „Ч. море“ 4-1 (0-0)**, 250 зр.,

Голм.: 0-1 Т. Атанасов 47‘, 2-1 Флайге 52‘, 55‘ (псу), 3-1 Пикенекер 72‘, 4-1 Флайге 81‘ (псу)

„Preußen“: Dirk Winter, Thomas Knauer, Jörg Silberbach, Frank Vollmer, Holger Drewes, Steinberg, Helmut Gorka (75‘ Daut), Ulrich Gäher

1989

***SC Preußen Münster**, осн. 30.4.1906 г. като FC Preußen, в ранните си години спечелва две шампионски титли на Вестфалия (1916, 1921). По време на Третия Райх играе в Гаулига Вестфалия (една от 16-те 1-ви лиги), от която отпада през 1941 г. и се завръща в 1-во ниво на футбола в ГФР, в Оберлига Вест през 1948 г. През 1951 г. е вицешампион на ГФР, след като загубва финала за титлата с 1-2 от „Кайзерслаутерн" пред 107 000 зрители в Берлин. „Пройсен" е един от основателите на 1. Бундеслига през 1963 г., от която изпада още в първия сезон и до сега не се е завръщал в нея. Играе предимно във 2-ро и 3-то ниво на футбола в ГФР. През 1988-89 е шампион на Оберлига Вестфален (3-то ниво) и спечелва място във 2. Бундеслига, където ще се задържи през следващите четири сезона.*

(58' David Bennett), Alfons (Ali) Beckstedde (58' Dirk Bremser), Guido Fleige, Jürgen Koop (58' Ludger Pickenäcker), tr. Helmut Horsch

„Ч. море": Й. Филипов, Ант. Раков, Т. Марев, Юл. Гарев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, К. Топузаков (46' Тин. Въжаров), Йос. Иванов, М. Бакърджиев, Н. Найденов, тр. Божил Колев

В. „Münstersche Zeitung", 16.1.1989 г.: „С първото излизане на зеления терен за новата година, една изненадваща победа срещу отбор, претендент за участие в турнира за купата на УЕФА. „Пройсен" Мюнстер направи убедително второ полувреме срещу представителя на Източния блок „Черно море" Варна. Футболистите не показаха никакво наднормено тегло след Коледните празници.

Началото не беше въодушевяващо. Множество грешни пасове през първото полувреме и от двете страни, с леко превъзходство на домакините, което не беше отразено в голове. Добрите комбинации бяха рядкост.

В 11-та мин. Ули Геер направи първия пропуск, като само от 4 метра стреля право в тялото на Филипов. Пет минути по-късно, от другата страна Топузаков проби мощно през защитата, но ударът му срещна гредата. След това всичко затихна и отбранителните линии рядко бяха обезпокоявани. Около 250-те зрители на спортното съоръжение във Волбек бяха по-доволни от 50-те литра безплатна бира, която се разливаше по-бързо отколкото действията на терена.

След чаят през почивката всичко се промени. Гостите поведоха в резултата в 47 мин. чрез Атанасов, който беше оставен непокрит и заби топката с глава в мрежата на „Пройсен". Домакините отговориха само след няколко минути. Намиращият се в добра форма Флайге се пласира добре при едно центриране на Кооп и изравни, а само три минути по-късно след рикошет на топката от пряк свободен удар отбеляза и втори гол.

Това пречупи гостите и те се примириха със съдбата си. Пикенекер и Флайге с третия си гол – типичен за него „снаряд" оформиха крайния резултат, който беше напълно заслужен.

Като изключим известната разсеяност и пропуски в защитата, второто полувреме беше респектиращо. Топката циркулираше точно и свободно, което неминуемо доведе до положения пред вратата на бившия национал Филипов, които го накараха да се изпоти. Имаше още няколко отлични възможности, които бяха пропуснати от Щайнберг и Флайге.

Треньорът Хорш изрази задоволство от победата, но изказа мнение, че противникът е нямал достатъчно динамика в играта си и не е показал истинското си лице, вероятно поради подценяване възможностите на отбора му. Българите, които бяха оставили няколко основни играчи на пейката се показаха като приятелски, спортсменски отбор, който обаче, както и на турнира в зала не успя да докаже, че е един от водещите в страната си. … ***Erich Ahlers***"

В. „Westfälische Nachrichten", 16.1.1989 г.: „… През второто полувреме срещата се оживи. Защитниците на „Пройсен" изгледаха безучастно първия гол, след което отборът на домакините се раздвижи. С два гола в рамките на няколко минути, Гидо Флайге обърна резултата. Първо той реализира с глава след брилянтен пас на Юрген Кооп, а след това имаше късмет с отклонена топка след пряк свободен удар от 25 метра. Голът на Лудгер Пикенекер за 3-1 реши изхода на мача, преди Флайге да отбележи отново от свободен удар. Вратарят на Варна попадна с топката във вратата си при неговия мощен шут…

„Черно море" завършва днес тренировъчния си лагер в Хандорф. …"

В. „Нар. спорт", бр. 7, 19.1.1989 г.: „От ФРГ се завърна представителният отбор на „Черно море", където е играл турнир в зала в гр. Мюнстер (с три загуби), както и две контролни срещи с местни отбори (загуби с 0-4 и 1-4). В гр. Леверкузен черноморци са спечелили друг минитурнир, като са отличени Г. Стойчев – голмайстор (7 гола) и Н. Найденов – най-техничен."

В. „Нар. дело", 25.1. 1989 г.: „Гостуването на „Ч. море" във ФРГ. Футболистите на „Ч. море" се завърнаха от ФРГ, където участваха в два блицтурнира по футбол в зала на малки врати. Ето какво каза старши треньорът Божил Колев:

„Сега във ФРГ е много модерно да се организи-

SC Preußen Münster

Hintere Reihe von links: Thiemann, Dezelak, Römer, Knauer, Beckstedde, Pickenäcker, Vollmer, Mannschaftsarzt Dr. Koch, Zeugwart Ertlmaier. Mitte: Trainer Müller, Betreuer Evans, Fleige, Greise, Gräbener, Westermann, Posipal, Silberbach, Gäher, Masseur Grüning, Co-Trainer Mareczek. Vorne: Bremser, Koop, Revermann, Winter, Ptok, Riechmann, Brinkman. Foto: Fromme

Wurde eingewechselt und gab damit sein Freiluft-Co… ack nach monatelanger Pause: David Bennett, hier … em Vormarsch gegen Varna. Foto: be…

Хр. Котев

…dger Pickenäcker erzielt hier das 3:1 gegen Varna … den Torhüter nachhalf Foto: Peperhow…

1989

Купата за най-добър футболист, връчена на Георги Стойчев след турнира по футбол в зала в Леверкузен

***

На 20.1.1989 г. Джордж Буш (баща) полага клетва като 41-ви президент на САЩ

***

На 2.2.1989 г. последните военни части на СССР се оттеглят от Кабул, с което приключва 9-годишната военна окупация на Афганистан.

рат турнири в зала на малки врати. Интересът към тях е огромен. Почти всеки футболен клуб е домакин на такива турнири.

Гостуването ни по покана на фирмата „Пройсен" бе полезно за нас. В първия блицтурнир в Мюнстер победи отборът домакин „Пройсен". Влязохме в игра след две-три тренировки. Бяхме поуморени от софийския турнир за наградата на сп. „Отечество", в който бяхме втори. Изгубихме срещите с „Пройсен", „Фортуна" Дюселдорф и „Оснабрюк". Такива основни състезатели като Боян Христов (след операция), Николов (травма), Гарев (контузия) не участваха и тежестта падна върху Филипов, Атанасов, Марев, Бакърджиев, Стойчев, а от младите – Найденов.

След две контролни срещи на открито се представихме и на втори блицтурнир в Леверкузен, където станахме победители. В него участваха „Виктория" Кьолн, „Руркикерс" и „Брюк". Любопитно е, че в първия ни мач срещу „Золинген" изгубихме с 2-5, а след вртележка в системата на финала отново се срещнахме с този отбор и го победихме с 3-1.

Георги Стойчев бе обявен за голмайстор на турнира – 7 гола, а купата за най-техничен състезател получи 17-годишния Найден Найденов."

Г. Стойчев: „Тогава бях войник, в казармата. Излизане извън страната беше забранено със закон, да не говорим за отиване на Запад в ГФР. Божо Колев извади връзки, говори с когото трябваше и ме пуснаха. За турнира си мислехме, че ще бием лесно. Всички сме играли футбол на малки врати в училище, но германците бяха явно много по-добре подготвени. В тези мачове се искат и други качества. Бързина в краката и мисленето, повече движение. Зад вратите имаше мрежи да спират топката. Докато се усетим вратарят им хвърляше топката в игра и те бяха пред нашата врата.

Постепенно обаче влязохме в ритъма и победихме във втория турнир. Дали съм станал голмайстор и с колко гола не помня вече, но ми дадоха купа (бел. Надписът на купата е за най-добър футболист). Пазя я в къщи. Тя всъщност трябва да е за целия отбор. Ако някога се открие музей на клуба, ще я подаря с удоволствие."

***

4.2.1989 г., игр. гранд х-л Варна, 15.00, **„Ч. море" – „Черноморец" Одеса 1-1 (0-1)**,

Голм.: 0-1 Ал. Спицин 8', 1-1 Т. Атанасов 89'

***

8.2.1989 г., игр. гранд х-л Варна, контр., „Спартак" Вн – „Ч. море" 2-1 (1-0), съдия: Димо Стоев,

Голм.: 1-0 Йорданов 15', 1-1 Н. Найденов 48', 2-1 Казаков 57'

В. „Нар. дело", 9.2.1989 г.: „… Черноморци започнаха със силно обновена защитна формация – без Гарев и Раков, с неизлекувалия контузията си Котев. В средната линия не спореше играта на Атанасов и само усилията на Бакърджиев не бяха достатъчни за нещо повече. Опити за утвърждаване направи привлеченият наскоро в отбора Георги Иванов, а Йосиф Иванов на крилото дълго време не получи удобни топки.

През втората част Божил Колев потърси по-балансиран състав с включване на титуляри в защита и на младия Найденов в нападение. И тъкмо той след започване на второто полувреме изравни след разбъркване пред вратата на Маринов. …"

11.2.1989 г., ст. Ч. море/Тича, 16.00, контр., „Ч. море" – „Черноморец" Балчик 2-0

18.2.1989 г., ст. Ч. море/Тича, 15.00, контр., „Ч. море" – „Девня" ??

***

25.2.1989 г., **„Локомотив" Сф – „Ч. море" 4-0 (2-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 24, 27.2.1989 г.: „Добро беше настроението на всички, дошли на Националния стадион, далеч още преди започването на срещата. Ръководството на футбол-

ния клуб-домакин се бе постарало: на импровизираната естрада на лекоатлетическата писта имаше песни, музика, хумор… Поздрави и за футболисти, и за зрители, които с нетърпение очакваха пролетния старт.

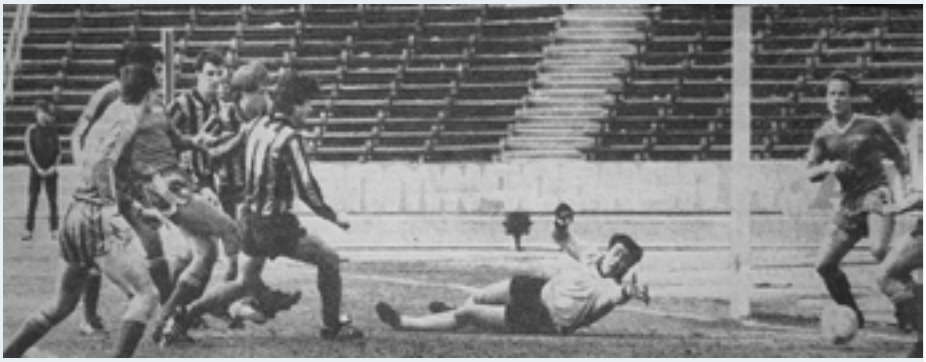
Знаеше се, че и двата състава ще излязат на терена без някои от основните си играчи и притесненията на наставниците им около този факт бяха основателни, особено по посока на търсенето на най-правилната формула за игра, която да отговаря на качествата и възможностите на изпълнителите. В този план железничарите се справиха по най-добрия начин със задачите си и победата им, изненадващо голяма за някои, е напълно заслужена, а да не говорим, че можеше да бъде и по-изразителна.

Добро беше взаимодействието между опитните и младите (отличи се Миланов) в столичния отбор, похвално бе старанието, с което търсеха благоприятна за тях развръзка. Имаха инициативата в свои ръце, държаха я до самия край на срещата. Понравиха се и с нещо друго: макар че рано взеха надеждна преднина червено-черните не отслабиха темпото, продължиха настойчиво да търсят още по-благоприятен изход в този двубой. С това доказаха, че запасът от физически сили в редиците им е добър…

С няколко думи – „Локомотив" стартира успешно в пролетния дял на първенството, даде доказателства, че „тягата" му сега е далеч по-надеждна. А „Черно море"? Сега този отбор не защити доброто име, което има. Колеблив бе в защита, беззъб в нападение. ***Ст. Кукуванов***"

4.3.1989 г., **„Берое" – „Ч. море" 3-0 (3-0)**,

В. „Полет", 6.3.1989 г.: „През седмицата ръководството на „Черно море" предостави на играчите цели три часа за размисъл и изповед: колективното разкаяние изтъкна една причина – самоуспокоението. Но това 0:3? „Играта ни срещу „Берое" бе на другия полюс! – твърди Божил Колев. – Пълна мобилизация, добър футбол и много пропуски. Най-напред Николай Николов пропусна голова възможност – защитник изби топката с глава от голлинията. После и Найден Найденов. Парирахме силните нападатели на „Берое". Головете станаха с удари от 30-40 м и грешки на вратаря ни Георги Костов. След мача се оказа, че ръката му е счупена и… пак сме без вратар! Не мога да не изтъкна играта на Тодор Марев, Тодор Атанасов, Милен Бакърджиев, Христо Котев. Успяхме да вдигнем отбора на крака и това е най-важното!" ***Ст. Янев***"

25.2.1989 г., К. Топузаков и Г. Стойчев отбиват топката, пропусната от Г. Костов (на земята) след атаката на локомотивците , изпреварили Ант. Раков, Т. Атанасов (вляво)

11.3.1989 г., **„Ч. море" –**

Шаламанов и Котев - с еднаква крачка, но с различни цели. Локомотивецът преследва петия гол... "Локомотив" (Сф) – "Черно море" 4:0/

1989

На 26.3.1989 г. първите (и последни) свободни избори за народни представители в СССР довеждат до загуби за КПСС.

„Сливен“ 1-0 (0-0),

В. „Полет“, 13.3.1989 г.: „Сливен“ не заслужава тази съдба. Във Варна бе наказан от собственото си неумение да вкарва голове. Много изстрадаха черноморци в този нервен сблъсък, в който не им достигна и воля, и умение за превъзходство над съперника. Но е очевидно събуденото честолюбие след двете пролетни загуби: отборът бе пределно мобилизиран, което личеше и от нервността при извършването на доста ненужни нарушения, извоюва победата с максималните си моментни възмож-

Г. Костов – Зъба получава лекарска помощ от д-р Н. Капанджиев и масажиста Д. Ванков след поредната смела проява на вратата си.

ности. Дебютът на вратаря Венелин Николов (плевенчанинът, дошъл от „Враца“) дава основание за вяра и в по-категорични успехи.“

18.3.1989 г., **„Пирин“ Бл. – „Ч. море“ 2-0 (1-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 33, 20.3.1989 г.: „Ще помним дълго головете на финия Петрунов и младия Попов. При реализацията им те проявиха съобразителност, точност и красота в изпълнението. Първият посрещна топката във въздуха и почти от положение „ала Пиола“ възпламени трибуните. Вторият – от 25 м Попов изненадващо даже и за съотборниците си с топовна сила я изпрати в мрежата. Много красота имаше и в изпълнените 3-4 преки свободни удари от Петрунов, в отговор на което вратарят Николов реагира блестящо. Това бе, което подслади душата на зрителите. Общата оценка за срещата обаче не е положителна.

Треньорите бяха лаконични, но точни. Борис Николов (Пир): „Липсваше организация и спокойствие в атаката. Слабо играхме, има върху какво да помислим.“; Божил Колев (Чм): „Бяхме уязвими по левия фланг, а защитниците не поеха отговорността и да градят играта.“ Допълва ги дежурният секретар Димитър Руменчев: „Задължен съм да подчертая два факта – спортсменското поведение на състезателите, зрителите и треньорите и творческият подход на младата съдийска тройка.“ ***Й. Костадинов***“

25.3.1989 г., **„Ч. море“ – „Тракия“ Пд 0-0**,

В. „Нар. спорт“, бр. 36, 27.3.1989 г.: „Секунди преди края на мача Топузаков проби по зоната на лявото крило и остро вдигна топката пред Вичев. Високият 17-годишен Найденов изпревари защитниците на „Тракия“, плонжира и красиво засече топката с глава. За щастие на пловдивчани тя профуча край вратата. Това бе кулминацията в предизвикателството на ст. треньора на черноморци, Б. Колев, смело поверил важни постове в отбора си срещу един от най-сериозните претенденти за медали в първенството и на други млади футболисти, като В. Петров и И. Илиев, защитили дебюта си в групата на майсторите. Да отбележим и готовността на най-опитните Марев, Атанасов, Топузаков, Бакърджиев, да поемат тежестта, при моментните колебания в играта на младоците. Именно те изкусно поддържаха равенството в двубоя и осигуриха повече и по-удобни стрелкови позиции пред вратата на Вичев. Дали бяха учудени от вида на младоликите си съперници или бяха изненадани от бързо реагиращата черноморска защита, но „канарчетата“ предпочетоха предпазливостта пред дръзновението. Стръвта у пловдивските нападатели към гола стоя през по-голяма част от мача в плен на боязливостта, отборът да не загуби и едната точка… ***П. Герчев***“, **в. „Полет“, 2.4.1989 г.**: „… Божил Колев бе освежил отбора с изпитано лечебно биле против главозамайване и небрежност: титулярите от предишния мач Г. Стойчев и Юл. Христов играха в дублиращия състав, Възаров остана на скамейката, а на терена се появиха двама дебютанти – 15 годишния Васил Петров (варненски рекорд на ранен дебют

в „А“ РФГ) и Илиан Илиев. Двама възпитаници на черноморската школа, несъмнено са оптимистични обещание! …“

1.4.1989 г., **„Локомотив“ ГО – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр.39, 3.4.1989 г.: „Футболистите на „Локомотив“ спечелиха борбата за първа топка и притиснаха варненци в тяхната половина, но изпълнените многобройни ъглови удари пред вратата на отличния в този мач Николов не донесоха нищо. Добро впечатление обаче оставиха младите Ангелов и Галев от домакините и Илиев, Найденов и Петров от гостите. При една от многобройните атаки на „Локомотив“ Галев беше съборен в наказателното поле от Котев. Отсъдената дузпа беше реализирана от Печикамъков – 1:0. ***Мишо Михайлов***“.

9.4.1989 г., **„Ч. море“ – ЦФКА „Средец“ 0-0**,

В. „Нар. спорт“, бр. 42, 10.4.1989 г.: „Не беше доволен след мача ст. треньорът на ЦФКА „Средец“ Димитър Пенев. Нападателите му за пръв път не бележат гол в среща от „А“ РФГ. Недоволен, но не и притеснен: „Все пак мислим за възстановяването на момчетата след тежкия двубой с „Барселона“. Предстои ни още по-тежко изпитание срещу испанците в София и спор с „Дунав“ в четвъртфинала за Купата на Съветската армия. Пък и не можем да не мислим за изхода от мача с Дания… Разбира се срещата във Варна можеше да е и по-привлекателна, ако домакините не бяха подходили толкова предпазливо. Не е за оправдаване, но когато в състава има толкова млади футболисти е естествено…“

Важна фигура отсъстваше от редиците на черноморци – полузащитникът Атанасов. В неговата зона бе изпратен защитник – Марев. И някак естествено домакините останаха по-прибрани в собствената си половина и само три пъти сериозно подложиха на обстрел вратата на армейците, при които Бакърджиев и Найденов (в тандем) и Топузаков и Илиев (самостоятелно) не успяха да надиграят Апостолов.

И в по-икономичното темпо армейците имаха значително предимство в бързината на атаките и в избора на стрелкови позиции. Комбинациите им често бяха трудно уловими с резки промени на посоката. Но обстрелът на черноморската врата бе разсеян за голмайстори като Пенев (улучил в 46-ата мин. гредата) и Костадинов, прехвърлил от няколко метра в 70-ата мин. Николов, но и… рамката зад него. Общо взето умението и майсторството бяха малко за многото зрители. ***П. Герчев***“

15.4.1989 г., **„Славия“ – „Ч. море“ 2-0 (1-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 45, 17.4.1989 г.: „Едва ли в един такъв мач трябва винаги да търсим доброто футболно майсторство, особено когато на терена са мнозина футболисти с малък опит и стаж в майсторската група, когато от състава ти отсъстват основни играчи, а точковият актив е такъв, че те кара да усещаш „парене“ под краката. Става дума за „Славия“ – отборът, който продължава в движение да търси ново, по-привлекателно лице и е убеден, че пътя, по който върви ще го изведе до сполука. Но за това ще трябва време…

И в тази среща белите не блестяха с нещо особено, но показаха, че запасът им от физически сили е твърде голям и че на този етап те ще са силният им „коз“ в желаното движение напред. Както бе и срещу черноморци. Сега личеше и похвалното старание у момчетата – кой колкото може, но факт е – повечето дадоха всичко от себе си за този така нужен успех. Териториалното им надмощие бе трайно, но то не бе използвано в пълна степен, макар че нападатели в бяло често излизаха на удобни позиции. Защитата на гостите от Варна лесно разгадаваше всеки опит да се застраши вратата на Николов. Всъщност футболистите на „Черно море“ приеха играта в своята половина, разиграваха топката и в отделни моменти опитваха силата на своята атака. Общо взето обаче тя бе беззъба и опасностите пред Ананиев бяха по-скоро плод на грешки в редиците на домакините, отколкото на майсторски изпълнения на гостите. ***Ст. Кукуванов***“

18.4.1989 г., **„Ч. море“ – „Спартак“ Вн 1-1 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 19.4. 1989 г.: „Черноморци, може да се каже, направиха един от най-хубавите си мачове на собствен терен – действията им бяха по-точни, организацията

1989

Юлиян Александров Гарев
(р. 9.4.1967 г.), 37 мача в „А“ РФГ за „Ч. море“, 1988-90 г. Родом от Плевен, Гарев е възпитаник на спортното у-ще, юноша на „Спартак“ Пл. Дебютира 16 годишен през сезон 1983/84 в Сев. „Б“ РФГ. Играе като бек. Висок, с широка крачка, играта му се отличава с твърдост. Записва 16 мача за юношеския нац. отбор. През 1985 г. участва в СП за юноши в СССР, където отборът достига до ¼ финал. Играе в мача от груповата фаза срещу Колумбия (1:1). В „Спартак“ Пл за 5 сезона изиграва 17 мача в „А“ и 24 мача в „Б“ РФГ. Привлечен в „Ч. море“ от Божил Колев. Остава две години във Варна и след изпадането на тима през 1990 г. преминава в „Светкавица“ Тщ. След края на футболната си кариера емигрира със семейството си в Англия, където основава транспортна фирма.

1989

на играта по-добра, много бяха така наречените чисти голови положения, които създадоха. Всичко това – добре! Но резултатът – само едно материализирано положение. Така че, ако те трябва да се сър-

29.4.1989 г., Тодор Марев срещу Ил. Илиев от „Ботев" Враца

*****

На 7.3.1989 г. Иран прекъсва дипломатически отношения с Великобритания, поради подкрепа и полицейска защита за писателят Салман Рушди, срещу който има религиозна „фатва" за издадената от него книга „Сатанински строфи", която е обявена за богохулствена от ислямския свят. Опитите за убийство на Рушди от религиозни фанатици продължават (последният е от август 2022 г.)

дят някому за пропуснатия шанс, то е на самите себе си, на собствената си безпомощност пред вратата. А тя вече се превръща в хронична – в 9 мача само 2 гола. Малко, твърде малко!

В редиците на спартаковци се чувстваше поголямо нервно напрежение, а може би и умора от срещата с „Витоша". Играта им бе дефанзивна, липсваше острота и изненада в действията им в нападение. Защитата често се пропукваше и само неумението на съперниците им ги спаси от загубата.

Много спорове (забележете – извън терена) предизвика дузпата, отсъдена в 69-та мин. в полза на „Спартак", която Казаков превърна в гол с повторен удар, след като топката бе отбита от вратаря, и възстанови равенството – 1:1 (гола за „Черно море" отбеляза Бакърджиев в 39-та мин.). Потърсихме отговор на спора от „виновника" Т. Марев: „Бях паднал на земята и топката докосна ръката ми, без да съм вложил умисъл." И от съдията Б. Александров: „Наистина Марев бе паднал на земята, но игра с ръка, като отклони топката и тя бе доизчистена от негов съиграч." Вярваме и на единия, и на другия, но в случая правото (според правилника) е на съдията и неговото решение е най-компетентното и задължително. ***Б. Стефанов***"

29.4.1989 г., **„Враца" – „Ч. море" 4-0 (1-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 51, 1.5.1989 г.: „Срещу „Черно море" врачанските футболисти се доближиха плътно до своите най-добри образци и зарадваха привържениците си не само с изразителната си победа, но и с коренно подобрената си игра. Очевидно ст. треньорът Илия Панев е използвал най-рационално паузата в шампионата, за да постегне редиците на своите възпитаници. С похвална и завидна всеотдайна борбеност, активност и непримиримост, домакините държаха инициативата в своите ръце през целите 90 минути, разстроиха и обезличиха съперниците си. Бранителите на черноморци се задъхваха, изнемогваха, грешаха пред мощния щурм на домакините. Вратата бе подложена на канонада от силни и точни удари. Младият Илиев бе най-полезният състезател на терена, записа името си като голмайстор и стана съавтор на други два. Варненци се представиха незадоволително. ***Ив. Борисов***"

6.5.1989 г., **„Ч. море" – „Дунав" Рс 2-2 (1-2)**,

В. „Дунавска правда", 9.5.1989 г.: „След началния съдийски сигнал играта се завъртя на високи обороти. Състезателите на „Дунав" с по-добре организирани действия и непрекъснато движение по терена установиха надмощие. Атаките към вратата на „Черно море" носеха реални заплахи за гол. Течеше 3-та минута, когато Кулинов изпълни точно пряк свободен удар, встрани от вратата на домакините. Въпреки, че бе покрит от двама защитника, Ангелов успя да отклони топката във вратата на Николов. Голът активизира още повече действията на русенци, те станаха по-дръзки и агресивни. Не се забелязваше никаква мисъл за затваряне на играта и пазене на преднината. Независимо, че 10 минути по-късно варненци изравниха чрез Атанасов, атаките към полето на домакините не секваха. Двете острието в нападение Енчев и Димитров, подкрепени много активно от Кулинов, Нанков и особено дейния в този мач Ангелов, поставиха в шах черноморската защита. Поредица от добре организирани и проведени на висока скорост в дълбочина акции, останаха неоползотворени, поради неточност в завършването им. В 24-та минута един остър набег на Петков беше спрян непозволено. Кулинов отново изпълни точно отсъдения пряк свободен удар, заелият добра позиция Ангелов отскочи най-високо и с глава вкара красив гол, „Дунав" заслужено поведе с 2:1. Играта про-

ФК „Черно море“, сезон 1988-89, заден ред от ляво надясно: Юл. Гарев, Вал. Каров, Г. Костов, Й. Филипов, Конст. Костадинов, Г. Стойчев и Кр. Лечев, среден ред: Найд. Найденов, Т. Атанасов, д-р Нед. Капанджиев, Аб. Билялов (пом. тр.), Бож. Колев (ст. тр.), Тренд. Василев (пом. тр.), Д. Ванков (масажист), Юл. Христов и Хр. Котев, преден ред: Тин. Въжаров, Ант. Раков, Боян Христов, Кал. Топузаков, Мил. Бакърджиев, Н. Николов, Т. Марев и Йос. Иванов

дължи да се води в половината на домакините. Там често виждахме да се появяват защитниците Колев и Петков.

По-нататъшният развой на мача показа, че дунавци трябва да съжаляват за пропуските пред вратата на черноморци. С действията си те заслужаваха да водят с по-изразителен резултат. Домакините постепенно успяха да изравнят играта. Влезлият през второто полувреме Въжаров от „Черно море“ направи някои сполучливи пробиви по левия фланг. Това не беше прието от защитниците на „Дунав“ като сигнал за по-голяма осторожност. В 65-та минута при един от тези пробиви Въжаров подаде на Илиев, който отблизо изравни – 2:2. Сега на изпитание беше поставена русенската защита. Но сигурният Борисов с помощта на добре и отговорно играещите състезатели от средната линия, не дадоха възможност на домакините да постигнат нещо повече. Играта отново беше преместена далеч от Борисов. В 78-та минута за кой ли път Енчев беше грубо атакуван и трябваше да напусне терена контузен. В оставащите до края минути дунавци показаха, че са зрял колектив. С точно изградени многоходови комбинации те прекършиха устрема на домакините и спокойно дочакаха последния съдийски сигнал. ***Енчо Калайджиев***“

9.5.1989 г., **„Миньор“ Пк – „Ч. море“ 0-1 (0-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 55, 11.5.1989 г.: „След мача треньорите на „Черно море“ Б. Колев и Аб. Билялов, радостни от победата на своя отбор, не можаха да скрият учудването си от слабата игра на миньорската защита. Присъединявам се към тяхното компетентно мнение, защото едва ли у нас ще се намери друг треньорски тандем, който да познава по-добре играта на бранителите. Впрочем, това пролича и от действията на собствената им защита, която уж трябваше да бъде лабилна в отсъствието на атлетичния Котев. Ранното излизане на Христов поради контузия, също не се отрази върху нейната организация.

Не може да се отрече желанието за победа у пернишките футболисти. Оказа се, обаче, че само желание без истинско футболно умение не е достатъчно за сполука. Може би решителният характер на двубоя беше сковал действията на миньорци – толкова често грешаха всички. И вратаря Досев (с определена вина за гола), и най-опитните – Джевизов и С. Борисов, за да се стигне до юношата Сим. Борисов, който в 68-ата и 80-ата мин.

1989

На 15.4.1989 г., на ст. „Хилсборроу“ в Шефийлд, преди започване на полуфинала за купата на Англия между „Ливърпул“ и „Нотингам Форест“, 96 поддръжници на „Ливърпул“ загубват живота си, след като са премазани от напиращата да влезе в стадиона тълпа. Тази трагедия довежда до множество мерки за безопасност, въведени в последствие по стадионите в Англия.

1989

На 24.5.1989 г. „Милан“ спечелва КЕШ на „Камп ноу“ в Барселона след категорична победа с 4-0 срещу румънския шампион „Стяуа“ Букурещ. По два гола отбелязват Рууд Хулит и Марко Ван Бастен.

***

На 10.5.1989 г. ФК „Барселона“ с треньор Йохан Кройф спечелва КНК, след победа с 2-0 над „Сампдория“ на ст. „Ванкдорф“ в Берн. Голмайстор на турнира е Христо Стоичков от ЦФКА „Средец“, който от следващия сезон ще премине във ФК „Барселона“

***

„Наполи“ спечелва първия си престижен трофей – купата на УЕФА, след победа над „Щутгарт“ в два мача на разменено гостуване (2-1, 3-3). По пътя към финала „Наполи“ отстранява „Ювентус“ и „Байерн“ Мюнхен

пропусна златни възможности, оставайки сам срещу Николов. „Черно море“ спечели победата на спокойствието, а за „Миньор“ остана съвсем малката надежда за спасение. ***Радой Божков***“

20.5.1989г., **„Ч. море“ – „Етър“ ВТ 3-1 (2-0)**,

В. „Полет“, 22.5.1989 г.: „Черноморци я докараха дотам, че преди мача с „Етър“ някои се загрижиха за… гостите! Добре, че Божил Колев и неговите избраници събраха достатъчно честолюбие, за да покажат и моралното си, и спортно-техническото си превъзходство над кандидатите за медали. Навярно сами са почувствали колко радост носи победата, плод на умение и вдъхновение, на честна спортна битка; победа, предизвикала благодарността на зрителите и запазила доверието им.

След девет месеца в Малта Иван Петров отново облече зелената фланелка и присъствието му на терена бе забелязано не само с головия пас към Възаров, но и с променения почерк на отбора, с повишеното колективно самочувствие. С две остри крила (Възаров и Илиев, станали автори на трите гола), с типичен таран в атаката (Ив. Петров), с върналия се в свои води М. Бакърджиев (вече не се налага да бъде фалшив централен нападател!), с освежения Г. Стойчев и винаги полезния Т. Атанасов, цялата организация на играта е пронизана от духа на настъпателност и резултатност. Така и върху защитата има помалко товар.

„Етър“ бе приятен събеседник в спора за есенно-пролетните постижения на двата състава, но на варненски терен отново не ни убеди в предимството, документирано с точковия актив. Беше безпомощен не само при отбелязването на головете (Ив. Петров и М. Бакърджиев улучиха гредата от 5-6 м!), но и в желанието си да балансира везните в средата на терена, където разположи още двама полузащитници до националите Балъков и Киряков. Оттук тръгваха бедите за Донев, пред когото имаше още двама национали – Димитров и Цветанов. Привлекателността на срещата бе дело на редовите бойци в зелено, изкачили се на своя пролетен връх. Дано от него по-добре видят пътеките до добрия футбол, своите и чуждите достойнства. ***Ст. Янев***“

28.5.1989 г., **„Локомотив“ Пд – „Ч. море“ 2-2 (1-1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 63, 29.5.1989 г.: „Трудно бе да се прецени кои бяха по-радостни от равенството, защото близо 2/3 от мача домакините играха с човек по-малко (Калканов най-напред получи жълт картон, а след това и червен). Черноморци рано взеха преднина, после изглеждаха доволни и от първото изравняване на резултата и едва когато нещата започнаха да се развиват неблагоприятно, разбраха, че другояче се пази питомното.

Станахме свидетели на две красиви изпълнения, при които Садъков и Джевизов увенчаха устремните си и находчиви набези с точни голови попадения. Но видяхме и пълна безпомощност при изпълнение на дузпа, когато Драганов направи два опита (след първия имаше съдийски сигнал за нарушение), но и двата бяха твърде несръчни.

Извън емоциите, дошли от головете, нямаше нищо по-различно от типичната картина на средния шампионатен мач. Малко повече старание вложи Садъков, който изигра последния си мач пред пловдивската публика преди заминаването му за португалския „Белененсес“. След мача бе почетен с кратко тържество. ***Ив. Карабов***“

3.6.1989 г., **„Ч. море“ – „Витоша“ 1-1 (0-1)**,

В. „Нар. дело“, 6.6. 1989 г.: „Всички обективни предпоставки двата отбора да ни поднесат хубав футболен спектакъл бяха налице: и двата състава бяха спокойни за местата си под „слънцето“ на „А“ РФГ („Витоша“ нито можеше да стане шампион, нито някой можеше да му отнеме вицешампионското звание, „Черно море“ също беше си осигурил стабилност в „златната среда“ – от седмото място нито по-напред, нито по-назад можеше да отиде); времето и теренът бяха много подходящи за игра; трибуните бяха препълнени от зрители. По-нататък всичко зависеше от субективния фактор, т.е. от 22-та футболисти. Е, пресилено ще бъде да кажем, че станахме свидетели чак пък на футболен спектакъл (и „Витоша“, и „Черно море“ имаха своите силни мину-

ти, може би в съотношение две към едно), но общо взето предполагам, че публиката не си е заминала разочарована. Впрочем ето и мнението на наставниците на двата състава.

Божил Колев – старши треньор на „Черно море“: „През първото полувреме „Витоша“ ни превъзхождаше в средата на терена. В желанието си да постигнем победа играхме напред с трима изнесени играчи, а те с двама, което им осигуряваше предимството в центъра. Затова направихме тези смени през втората част и мисля, че сполучихме. „Витоша“ е добър отбор с млади, много перспективни футболисти. Равният резултат според мен е реален.“

Добромир Жечев – старши треньор на „Витоша“: „Мачът беше интересен. Нашият отбор, особено през първото полувреме и началото на второто, имаше 4-5 чисти положения, но не можахме да ги оползотворим. След това отстъпихме инициативата – „Черно море“ се потруди за това. Така след многото наши пропуски се стигна до този „хикс“. ***Б. Йовчев***“

1989

Петър Емануилов Пандов

(р. 14.2.1968 г.)
Позиция: полузащитник
„Ч. море“: 1986-92
„А“ РФГ: 20 мача
„Б“ РФГ: 35/3

Пандов дебютира на 7.12.1986 г. в домакинска победа срещу „Хасково“ (2-1) в мач от „Б“ РФГ.

„Преминах през всички възрастови групи на ДЮШ. При мъжете ме взе Божил Колев, бях предимно резерва. Играех като нападател или атакуващ халф. Взеха ме в казармата. Не играех често, а не искаха да ни освободят да отидем да играем другаде. И Илиан Илиев беше така като мен. Смених няколко треньори, Н. Ковачев – Тулата, Т. Великов, К. Тахмисян. За един приятелски мач в Турция ни бяха обещали премия ако победим, но победихме и не ни дадоха нищо. Аз се осмелих да попитам къде са премиите, а то се оказало, че старите играчи прибрали парите и не ни дали нашия дял. По тази причина взеха да ме гледат накриво и спряха да ме пускат да играя.

През 1992-93 ме искаха в Шумен. Бях се уговорил с тях, щях да започвам там, но от „Ч. море“ поискаха много пари за мен. Ядосах се. Казах си, че ще отида във „В“ група, но от мен пари няма да вземат. „В“ група беше аматьорска и там трансферни суми не се искаха. Тогава „Локомотив“ Русе ме откраднаха, но накрая реших да отида при Дамян Георгиев в Нови Пазар. Там играх доста мачове, задържахме се в „Б“ група. Това беше по времето на „шогуните“ в Шумен. Бяхме им сателит. Обираваха играчи при нас. След това играх в „Девня“, Румен Димов им беше треньор с Красьо Зафиров. От там ме поискаха в „Олександрия“ в Украйна. Изкарах подготовката там, дойдохме и във Варна на лагер, вкарах гол на „Спартак“ в една контрола. Но от „Девня“ поискаха много пари от украинците и след месец-два се върнах. Там приключих кариерата си.“

Димитър Йорданов Йорданов

(р. 10.4.1970 г.)
Позиция: защитник, халф
„Ч. море“: 1987-90
„А“ РФГ: 8 мача
„Б“ РФГ: 1 мач

„Започнах да тренирам на сгурията при Кафето, след това се преместихме на тревното игрище пред у-ще „Жечка Карамфилова“ и треньор ни беше Т. Терзистоев. С юноши младша възраст станахме републикански вицешампиони. Играех като централен защитник, бек или опорен халф. Учех в спортна футболна паралелка към „Черно море“ в у-ще „Д. Кондов“ от 5 до 8 клас, след това учих в ТОХ също спортна паралелка. Нейчев и Щерев също бяха там.

Когато влязох в казармата бяха върнали спортните роти. Пандов и Илиан Илиев ми бяха стари в последната им казармена година. Играехме във военното първенство. Взимаха ни и в дублиращия отбор на „Ч. море“, а когато решат треньорите и при мъжете. Всяка седмица играех мач в единия от отборите.

В мъжкия отбор дебютирах още като ученик. В последния мач от сезона срещу „Добруджа“ бяхме вече влезли в „А“ група и Божил Колев пусна няколко юноши, между които и мен. Играх цял мач като ляв бек. В „А“ група дебютирах срещу „Левски“ като опорен халф, пазих Г. Йорданов – Ламята, завършихме наравно.

Когато се уволних от казармата никой от „Ч. море“ не ме потърси и отидох да играя в Провадия. Останах там 5 години. Имахме добър отбор, играхме в „Б“ група, даже бихме „Ч. море“ с 2-1. Треньори бяха хора, които познавахме добре: Билялов, Трендо Василев, Т. Великов и Дамян Георгиев. След това играх една година и в Нови Пазар при Дамян и се отказах. Завърших ВИНС, специалност счетоводство и контрол и открих частен бизнес със строителни материали.

Статистика „Ч. море“ в „А“ РФГ 1988-89 г.

(бел. всички домакински мачове, без този срещу ЦФКА „Средец“ са играни на клубния ст. „Черно море“ (Тича)

13.8.1988 г., 1 кр. Варна, 18.00, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Сф 0-0**, съдия: Нед. Тахтаджиев, 12 000 зр.
„Ч. море“: Й. Филипов, Б. Христов, Вал. Каров, Юл. Христов, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, К. Топузаков (75‘ Г. Щерев), Ив. Петров, М. Бакърджиев, Тин. Въжаров
„Лок.“ Сф: Б. Манолков, Ал. Дудов, Вл. Лалов, Д. Васев, Пав. Дочев, Н. Тодоров (85‘ Ант. Здравков), Г. Христов, К. Метков, Вл. Шаламанов, Стойчо Стоев (73‘ Кр. Наков), Гошо Петков

20.8.1988 г., 2 кр., Варна, 18.00, **„Ч. море“ – „Берое“ Ст. З. 2-0 (1-0)**, съдия: Ат. Узунов, 10 000 зр.
„Ч. море“: Й. Филипов (86‘ Г. Костов), Б. Христов, Вал. Каров, Юл. Христов, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Тин. Въжаров, М. Бакърджиев, Ив. Петров, К. Топузаков (65‘ Н. Николов)
„Берое“: Ивко Ганчев, Пл. Мечев, Петко Тенев, Ил. Илиев, Вен. Сивриев, Г. Гинчев, Вал. Иванов, Ст. Динев, М. Кашмеров (67‘ Анг. Костадинов), Радко Калайджиев, Шиб. Чешмеджиев
Голм.: 1-0 Тин. Въжаров 14‘, 2-0 Хр. Котев 86‘
ЖК: К. Топузаков (ЧМ)

28.8.1988 г., 3 кр., Сливен, **„Сливен“ – „Ч. море“ 1-2 (1-1)**, съдия: Н. Йонов, 8 000 зр.
„Сливен“: Т. Стоянов, К. Кирилов, П. Иванов, Вал. Стефанов, В. Сантуров, В. Тинчев, Ил. Христов (65‘ Цон. Симеонов), Й. Лечков, Ив. Вълчев, Тенко Добрев, Дем. Демирев (75‘ Вал. Вълков)
„Ч. море“: Г. Костов, Б. Христов (60‘ Кр. Лечев), Вал. Каров, Юл. Христов, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Тин. Въжаров, Н. Найденов (76‘ К. Топузаков), М. Бакърджиев, Н. Николов
Голм.: 1-0 Добрев 31‘, 1-1 Тин. Въжаров 37‘, 1-2 Т. Атанасов 83‘ (псу)
ЖК: Иванов, Демирев (Сл)

3.9.1988 г., 4 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Пирин“ Бл 1-0 (0-0)**, съдия: Ст. Чакъров, 8 000 зр.
„Ч. море“: Й. Филипов, Г. Стойчев, Т. Марев (46‘ Вал. Каров), Юл. Христов, Хр. Котев, Т. Атанасов, К. Топузаков, Тин. Въжаров, Ив. Петров, М. Бакърджиев, Н. Николов (66‘ Н. Найденов)
„Пирин“: Мир. Митев, Кос. Трендафилов, Рос. Пашов, Ив. Георгиев, Ив. Лардев, Вал. Дъртилов, Й. Бозданski (70‘ Н. Петрунов), П. Цветков (80‘ Ивл Андонов), П. Михтарски, Венц. Динев, Ивл Панчев
Голм.: 1-0 Ив. Петров 82‘
ЖК: Юл. Христов (ЧМ); Дъртилов (Пир)

11.9.1988 г., 5 кр., Пловдив, ст. Хр. Ботев, **„Тракия“ – „Ч. море“ 4-1 (1-1)**, съдия: Д. Димитров, 10 000 зр.
„Тракия“: Цв. Недялков, Триф. Пачев, Д. Младенов, Ив. Кочев, Зап. Раков, В. Василев (77‘ Цв. Дерменджиев), Мар. Бакалов, Т. Зайцев, А. Пехливанов (81‘ Ив. Говедаров), Б. Хвойнев, Ат. Пашев
„Ч. море“: Й. Филипов; Г. Стойчев, Вал. Каров, Юл. Христов (46‘ Г. Щерев), Хр. Котев, Т. Атанасов, К. Топузаков, Тин. Въжаров, Н. Найденов, М. Бакърджиев, Н. Николов
Голм.: 0-1 Тин. Въжаров 10‘, 1-1 Пехливанов 44‘, 2-1 Хвойнев 76‘, 3-1 Пашев 81‘ (дуз.), 4-1 Зайцев 84‘

17.9.1988 г., 6 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Локомотив“ ГО 1-0 (0-0)**, съдия: Пет. Петков, 7 000 зр.
„Ч. море“: Й. Филипов, Г. Стойчев, Т. Марев, Вал. Каров, Хр. Котев, Т. Атанасов, К. Топузаков, Тин. Въжаров, Н. Найденов (88‘ Г. Щерев), М. Бакърджиев, Н. Николов
„Лок“ ГО: Рум. Данков, Ман. Манолов, Анг. Червенков, Лев. Гавазов, Цен. Гавазов, Анг. Минчев, Вал. Ганев (84‘ Хр. Михайлов), Л. Русев, Нако Дойчев (75‘ Л. Желев), Д. Печикамъков, Ас. Велинов
Голм.: 1-0 К. Топузаков 71‘
ЖК: Т. Марев, К. Топузаков (ЧМ); Червенков, Велинов (Л)

24.9.1988 г., 7 кр., София, ст. Н. армия, **ЦФКА „Средец“ – „Ч. море“ 6-2 (2-0)**, съдия: Г. Томов, 12 000 зр.
ЦФКА: Ил. Вълов, Нед. Младенов (75‘ Лъч. Танев), К. Качаманов, Кр. Безински, Ст. Бачев, Кост. Янчев, Ем. Костадинов, П. Витанов (46‘ Пл. Гетов), Л. Пенев, Ивл Киров, Дон. Донев
„Ч. море“: Г. Костов, Г. Стойчев, Т. Марев, Вал. Каров, Хр. Котев, Т. Атанасов, К. Топузаков, Т. Въжаров, Н. Найденов, М. Бакърджиев, Н. Николов
Голм.: 1-0 Витанов 4‘, 3-0 Пенев 9‘, 50‘, 4-0 Киров 51‘, 5-0 Костадинов 59‘, 5-1 К. Топузаков 73‘ (дуз.), 6-1 Пенев 83‘ (дуз,), 6-2 М. Бакърджиев 90‘

1.10.1988 г., 8 кр., Варна, 15.00, **„Ч. море“ – „Славия“ 1-0 (1-0)**, съдия: Вес. Богданов, 6 000 зр.
„Ч. море“: Й. Филипов, Г. Стойчев, Вал. Каров, Ант. Раков, Хр. Котев, Т. Атанасов, К. Топузаков, Тин. Въжаров, Н. Найденов (80‘ Йос. Иванов), М. Бакърджиев, Н. Николов
„Славия“: Ант. Ананиев, Вал. Греков, Ив. Хайдарлиев, Ал. Марков, Ил. Карадалиев (39‘ Цв. Митев), Андр. Желязков, Й. Костов, Ог. Радев (65‘ Мир. Миронов), П. Александров, Пл. Симеонов, П. Божков
Голм.: 1-0 Тин. Въжаров 24‘

12.10.1988 г., 9 кр., Варна, ст. Спартак, **„Спартак“ Вн – „Ч. море“ 1-1 (1-0)**, съдия: Нед. Недялков, 12 000 зр.
„Спартак“: Св. Маринов, Йов. Филков, Г. Иванов, Д. Диев, Г. Мирчев, Хрн Пенев, Б. Стоянов, Пл. Казаков, Юл. Спасов, Гал. Господинов (31‘ Ж. Господинов), Д. Трендафилов
„Ч. море“: Й. Филипов, Г. Стойчев, Вал. Каров, Ант. Раков, Хр. Котев, Т. Атанасов, К. Топузаков (84‘ Т. Марев), Тин. Въжаров, Н. Найденов (76‘ Йос. Иванов), М. Бакърджиев, Н. Николов
Голм.: 1-1 Казаков 33‘, 1-1 Т. Въжаров 76‘

22.10.1988 г., 10 кр., Варна, 15.00, **„Ч. море“ – „Враца“ 1-1 (1-0)**, съдия: Г. Цветанов, 6 000 зр.
„Ч. море“: Й. Филипов, Г. Стойчев, Вал. Каров, Ант. Раков, Хр. Котев, Т. Атанасов, Йос. Иванов, Тин. Въжаров, К. Топузаков (81‘ Н. Найденов), М. Бакърджиев, Н. Николов
„Враца“: Рум. Ненов, Цв. Петров, Рад. Петков, Т. Гарев, Ив. Радославов, Д. Цеков, Л. Цветков (65‘ Г. Богданов), Б. Страшимиров (59‘ Вал. Цветанов), Ем. Маринов, Юл. Емилов, Ил. Войнов
Голм.: 1-0 К. Топузаков 20‘, 1-1 Петров 76‘
ЖК: Петров, Емилов (Вр.)

5.11.1988 г., 11 кр., Русе, ст. Градски, **„Дунав“ Рс – „Ч. море“ 2-1 (1-0)**, съдия: Л. Ангелов, 4 000 зр.
„Дунав“: Б. Кудрявцев, Сашо Тодоров (80‘ Кр. Колев), Н. Боянов, Ас. Михайлов, Еш. Сюлейманов, Б. Богомилов, Диян Ангелов, Др. Енчев, Зарко Мачев (66‘ Ив. Михайлов), Вал. Кулинов, Анат. Нанков
„Ч. море“: Й. Филипов, Юл. Гарев (77‘ Юл. Христов), Вал. Каров, Ант. Раков, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Т. Марев, К. Топузаков, М. Бакърджиев, Н. Николов (15‘ Тин. Въжаров)
Голм.: 1-0 Ангелов 45‘, 1-1 К. Топузаков 49‘ (дуз.), 2-1 Сюлейманов 55‘
ЖК: Мачев (Дун); К. Топузаков (ЧМ) – 1 мач

13.11.1988 г., 12 кр., Варна, 14.30, **„Ч. море“ – „Миньор“ Пк 2-0 (2-0)**, съдия: Хр. Тончев, 7 000 зр.
„Ч. море“: Й. Филипов, Ант. Раков, Т. Марев, Юл. Гарев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Вал. Каров, Тин. Въжаров, Н. Найденов, М. Бакърджиев, Г. Стойчев (81‘ Юл. Христов)
„Миньор“: Кр. Досев, Пл. Петков, Мет. Томанов, Ал. Александров, Бог. Савов, Иво Славчев, Ем. Серафимов, Слав. Павлов (70‘ Стоян Петров), Сп. Джевизов (65‘ Вал. Стоянов), Гр. Григоров, Верчо Митов
Голм.: 1-0 Тин. Въжаров 30‘, 2-0 Т. Атанасов 42‘
ЖК: Юл. Гарев (ЧМ); Томанов, Григоров (Мин)
ЧК: 70‘ Томанов (Мин)

19.11.1988 г., 13 кр., В. Търново, **„Етър“ ВТ – „Ч. море“ 3-0 (0-0)**, съдия: Ат. Стойнов, 3 000 зр.
„Етър“: Н. Донев, Ем. Димитров, Цв. Първанов, Цан. Цветанов, Кал. Банков, П. Рашев, Бончо Генчев (52‘ Мин. Минчев), Ил. Киряков, Кр. Балъков, Пр. Гетов, Г. Георгиев (77‘ Мир. Байчев)
„Ч. море“: Й. Филипов (46‘ Г. Костов), Ант. Раков, Т. Марев, Юл. Гарев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Вал. Каров (70‘ Йос. Иванов), Тин. Въжаров, Г. Стойчев, М. Бакърджиев, К. Топузаков
Голм.: 1-0 Пр. Гетов 55‘, 3-0 Минчев 60‘, 78‘

26.11.1988 г., 14 кр., Варна, 14.30, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Пд 6-1 (1-0)**, съдия: Вел. Цончев, 3 000 зр.
„Ч. море“: Й. Филипов (82‘ Г. Костов), Ант. Раков, Т. Марев, Юл. Гарев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Тин. Въжаров, Йос. Иванов, М. Бакърджиев, К. Топузаков (78‘ Н. Найденов)
„Лок.“ Пд: Св. Богданов, Г. Ташев, К. Андонов, Г. Карушев, Лаз. Тръпчев, Иво Кьосев, М. Юмерски (58‘ Юл. Джевизов), Аян Садъков, Мир. Титев, Г. Димитров (70‘ Ив. Трайков), Ст. Драганов
Голм.: 1-0 Андонов 19‘ (автг.), 2-0 Тин. Въжаров 52‘, 3-0 Кал. Топузаков 60‘, 4-0 Йос. Иванов 68‘, 4-1 Драганов 75‘ (дуз.), 5-1 Кал. Топузаков 77‘, 6-1 Т. Атанасов 85‘ (дуз.)
ЖК: Андонов, Димитров (Лок)

3.12.1988 г., 15 кр., София, ст. Левски, **„Витоша“ – „Ч. море“ 1-1 (1-0)**, съдия: Д. Димитров, 5 000 зр.
„Витоша“: Вл. Делчев, Пл. Николов, Кр. Коев, Дин. Господинов, Н. Илиев, Е. Велев, В. Драголов, Г. Донков, Г. Йорданов, Бож. Искренов, Г. Славчев (65‘ Рос. Крумов)
„Ч. море“: Г. Костов, Ант. Раков, Т. Марев, Юл. Гарев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев (54‘ Н. Найденов), Тин. Въжаров (84‘ Юл. Христов), Йос. Иванов, М. Бакърджиев, К. Топузаков
Голм.: 1-0 Велев 38‘ (дуз.), 1-1 Тин. Въжаров 83‘
ЖК: Росен Крумов (Вит); Тин. Въжаров, Г. Иванов (ЧМ)

25.2.1989 г., 16 кр., София, ст. В. Левски, **„Локомотив“ Сф – „Ч. море“ 4-0 (2-0)**, съдия: Ат. Узунов, 3 000 зр.
„Локо“ Сф: Пл. Николов, Ант. Велков, Пав. Дочев, Д. Васев, Г. Илиев, (46‘ Ог. Миланов), Н. Тодоров, Г. Христов, К. Метков, Гошо Петков (67‘ Мар. Илиев), Вл. Шаламанов, Кр. Наков
„Ч. море“: Г. Костов, Ант. Раков, Т. Марев, Юл. Гарев (71‘ Юл. Христов), Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Тин. Въжаров, Г. Иванов, Йос. Иванов, Кал. Топузаков (46‘ Н. Найденов)
Голм.: 1-0 Илиев 20‘, 2-0 Метков 29‘, 4-0 Петков 54‘, 58‘

4.3.1989 г., 17 кр., Ст. Загора, **„Берое“ – „Ч. море“ 3-0 (3-0)**, съдия: Славчо Славов, 8 000 зр.
„Берое“: Ивко Ганчев (78‘ Вал. Грудев), Пет. Тенев, Анг. Костадинов, Г. Гинчев, Кр. Донев, Вал. Иванов, Шиб. Чешмеджиев, М. Кашмеров, Радко Калайджиев, Тан. Танев (65‘ Вен. Сивриев), Ил. Илиев
„Ч. море“: Г. Костов, Ант. Раков, Т. Марев, Вал. Каров, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Тин. Въжаров, Н. Найденов (46‘ Йос. Иванов), М. Бакърджиев, Н. Николов (65‘ Г. Иванов)
Голм.: 1-0 Танев 7‘, 2-0 Гинчев 33‘, 3-0 Кашмеров 40‘

11.3.1989 г., 18 кр., Варна, 15.30, **„Ч. море“ – „Сливен“ 1-0 (0-0)**, съдия: Л. Спасов, 8 000 зр.
„Ч. море“: Вен. Николов, Б. Христов, Т. Марев, Юл. Христов, Хр. Котев, Т. Атанасов, Вал. Каров, Тин. Въжаров, Н. Николов (46‘ Г. Стойчев), М. Бакърджиев, К. Топузаков
„Сливен“: Т. Стоянов, К. Кирилов, В. Сантуров, Пл. Проданов, Вел. Парушев, Вал. Стефанов, Ив. Василев, В. Тинчев, Ив. Вълчев (66‘ Велков), Стоян Гурков (66‘ Дем. Демирев), Й. Лечков
Голм.: 1-0 Кал. Топузаков 48‘
ЖК: Г. Стойчев (ЧМ); Сантуров (Сл)

18.3.1989 г., 19 кр., Благоевград, **„Пирин“ Бл. – „Ч. море“ 2-0 (1-0)**, съдия: Л. Ангелов, 5 000 зр.
„Пирин“: К. Стойков, Кост. Трендафилов, Ив. Лардев, Вен. Попов (79‘ Ив. Георгиев), Н. Гавалюгов, Вал. Дъртилов, Й. Бозданski, Ивл Панчев (88‘ Рум. Стойчев), Н. Петрунов, Ивл Андонов, П. Михтарски
„Ч. море“: Вен. Николов, Ант. Раков, Т. Марев, Юл. Христов, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев (46‘ Н. Найденов), Тин. Въжаров, Г. Иванов (62‘ Вал. Каров), М. Бакърджиев, К. Топузаков
Голм.: 1-0 Петрунов 3‘, 2-0 Попов 72‘

25.3.1989 г., 20 кр., Варна, 15.30, **„Ч. море“ – „Тракия“ Пд 0-0**, съдия: Вес. Богданов, 12 000 зр.
„Ч. море“: Вен. Николов, Ант. Раков, Т. Марев, Юл. Гарев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Ил. Илиев (77‘ Н. Николов), В. Петров (46‘ Тин. Въжаров), Н. Найденов, М. Бакърджиев, К. Топузаков
„Тракия“: Д. Вичев, Триф. Пачев, Д. Младенов, Мар. Бакалов, В. Василев (87‘ А. Пехливанов), Цв. Дерменджиев, Б. Хвойнев (76‘ Ивл Стойнов), П. Зехтински, Ат. Пашев, Зап. Раков, Ив. Кочев

1.4.1989 г., 21 кр., Г. Оряховица, **„Локомотив“ ГО – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**, съдия: Юл. Йосифов, 5 000 зр.
„Лок.“ ГО: Т. Арсов, Ман. Манолов, Анг. Червенков, Лев. Гавазов, Сашо Ангелов, Цен. Гавазов, Г. Джонджоров, Д. Печикамъков, Вал. Ганев (81‘ Маджаров), Л. Русев, Ас. Велинов (46‘ Цв. Галев)
„Ч. море“: Вен. Николов, Ант. Раков, Т. Марев, Юл. Гарев, Хр. Котев, Т. Атанасов (46‘ В. Петров), Тин. Въжаров (78‘ Кал. Топузаков), Н. Найденов, М. Бакърджиев, Ил. Илиев
Голм.: 1-0 Печикамъков 64‘ (дуз.)
ЖК: Русев (Лок); Тин. Въжаров (ЧМ)

9.4.1989 г., 22 кр., Варна, ст. Ю. Гагарин, 17.00, **„Ч. море“ – ЦФКА „Средец“ 0-0**, съдия: Т. Колев, 15 000 зр.
„Ч. море“: Вен. Николов, Ант. Раков, Т. Марев, Юл. Гарев, Хр. Котев, Вал. Каров, Ил. Илиев (84‘ В. Петров), Тин. Въжаров (79‘ Г. Иванов), Н. Найденов, М. Бакърджиев, К. Топузаков
ЦФКА: Рум. Апостолов, К. Качаманов, Триф. Иванов, Кр. Безински, Ст. Бачев, Кост. Янчев, Ем. Костадинов, Хр. Стоичков, Г. Георгиев (64‘ П. Витанов), Л. Пенев, Ивл Киров

15.4.1989 г., 23 кр., София, ст. Славия, **„Славия“ – „Ч. море“ 2-0 (1-0)**, съдия: Н. Йонов, 3 000 зр.
„Славия“: Ант. Ананиев, Павл. Димитров, Пл. Тачев, Вал. Греков, Й. Костов, Бл. Александров, Ил. Карадалиев, Ивл Венков, Г. Караманов (66‘ П Божков), Пл. Симеонов, Мир. Миронов (83‘ Жел. Желязков)
„Ч. море“: Вен. Николов, Ант. Раков, Т. Марев, Юл. Гарев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Ил. Илиев (46‘ Г. Иванов), Тин. Въжаров, Н. Найденов (66‘ Вал. Каров), М. Бакърджиев, К. Топузаков
Голм.: 2-0 Симеонов 35‘ (дуз.), 88‘
ЖК: Караманов (Сл)

18.4.1989 г., 24 кр., Варна, 17.00, **„Ч. море“ – „Спартак“ Вн 1-1 (1-0)**, съдия: Б. Александров, 10 000 зр.
„Ч. море“: Вен. Николов, Б. Христов (63‘ Ант. Раков), Т. Марев, Юл. Гарев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Вал. Каров, Тин. Въжаров (83‘ Ил. Илиев), Г. Стойчев, М. Бакърджиев, К.

1988-89		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1.	Сред		2:1	1-0	1-1	4-2	3-0	6-2	4-2	2-0	7-1	4-1	7-1	5-1	7-0	4-0	6-0
2.	Витш	2:2		4:3	2:1	3:1	3:0	1:1	3:1	2:0	3:0	5:2	1:0	6:0	2:0	0:1	4:2
3.	Етър	1-1	2-0		4-1	4-0	1-0	3-0	1-0	0-1	3-1	1-0	4-0	0-0	1-1	4-2	2-1
4.	Трак	1-0	4-2	1-1		1-1	2-2	4-1	1-0	2-0	4-3	2-0	2-0	4-0	5-0	4-2	2-0
5.	Берое	2-3	1-0	1-0	1-1		2-1	3-0	3-3	2-0	1-1	1-0	3-2	1-3	2-1	3-1	0-0
6.	Дунав	0-3	2-1	1-0	1-0	0-0		2-1	2-1	1-2	2-0	0-0	1-0	2-0	2-0	2-1	0-1
7.	чм	0-0	1-1	3-1	0-0	2-0	2-2		0-0	1-0	1-0	1-0	1-0	1-1	6-1	1-1	2-0
8.	ЛокС	0-1	0-2	1-3	2-1	2-0	1-0	4-0		2-0	2-0	3-1	0-0	2-1	2-0	3-0	0-1
9.	Пирин	1-1	1-4	2-0	4-1	1-2	2-0	2-0	2-0		1-0	0-0	3-0	1-2	3-0	0-0	3-0
10.	Слив	1-1	0-1	1-1	2-0	3-0	3-1	1-2	2-0	1-0		0-0	2-0	3-0	3-1	5-1	0-0
11.	Слав	2-2	1-2	0-0	1-1	5-1	1-1	2-0	3-1	2-1	1-0		0-0	3-1	3-0	0-2	0-2
12.	ЛокГО	0-3	2-1	0-4	1-0	1-2	0-1	1-0	0-2	1-0	1-0	2-1		3-1	2-0	3-2	1-0
13.	Враца	0-2	3-1	1-1	1-0	0-0	1-1	4-0	0-1	2-1	2-1	0-0	0-0		1-4	2-0	2-1
14.	ЛокП	1-1	2-2	2-1	1-0	1-4	0-0	2-2	2-1	1-0	1-0	1-0	2-1	3-0		1-3	3-0
15.	СпВн	0-2	1-2	2-1	2-2	0-2	1-0	1-1	0-0	3-1	2-3	2-2	1-1	2-2	0-0		3-1
16.	Мин	1-1	2-2	1-1	1-1	3-0	0-2	0-1	1-0	1-2	0-1	0-1	1-2	4-1	1-0	2-1	

Топузаков

„Спартак“: Св. Маринов, Г. Мирчев, Вес. Кръстев (60‘ Кольо Данев), Хрн Пенев, К. Христов, Б. Стоянов, Пл. Казаков, Гал. Господинов (86‘ Наньо Вълков), Юл. Спасов, Ст. Найденов, Д. Диев

Голм.: 1-0 М. Бакърджиев 39‘, 1-1 Казаков 69‘

Пропусната дузпа: 69‘ Казаков (Сп)

ЖК: Т. Марев (ЧМ)

29.4.1989 г., 25 кр., Враца, **„Враца“ – „Ч. море“ 4-0 (1-0)**, съдия: Нед. Недялков, 2 000 зр.

„Враца“: Рум. Ненов, Цв. Петров, Рад. Петков, Т. Гарев, Ив. Радославов, Б. Страшимиров, Ил. Илиев, Рад. Видов, Ем. Маринов (79‘ Бойко Краев), Г. Богданов, Ил. Войнов

„Ч. море“: Вен. Николов, Б. Христов, Т. Марев, Юл. Гарев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Вал. Каров (46‘ Ил. Илиев), Тин. Въжаров, Г. Стойчев, М. Бакърджиев, К. Топузаков (62‘ Г. Иванов)

Голм.: 1-0 Маринов 25‘, 2-0 Илиев 53‘, 3-0 Краев 84‘, 4-0 Гарев 88‘

ЖК: Ил. Илиев (ЧМ)

6.5.1989 г., 26 кр., Варна, 18.00, **„Ч. море“ – „Дунав“ Рс 2-2 (1-2)**, съдия: Милко Георгиев, 3 000 зр.

„Ч. море“: Вен. Николов, Б. Христов, Т. Марев, Юл. Гарев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Вал. Каров (46‘ Тин. Въжаров), Ил. Илиев, Г. Иванов (65‘ Юл. Нейчев), М. Бакърджиев, К. Топузаков

„Дунав“: Б. Кудрявцев, Пл. Петков, Ас. Михайлов, Кр. Колев, Еш. Сюлейманов, Б. Богомилов, Диян Ангелов, Й. Димитров, Др. Енчев (79‘ Рум. Венков), Вал. Кулинов, Анат. Нанков (88‘ Н. Боянов)

Голм.: 0-1 Ангелов 3‘, 1-1 Т. Атанасов 13‘ (псу), 1-2 Ангелов 25‘, 2-2 Ил. Илиев 65‘

ЖК: Б. Христов (ЧМ); Ас. Михайлов, Димитров (Дун)

9.5.1989 г., 27 кр., Перник, **„Миньор“ Пк – „Ч. море“ 0-1 (0-0)**, съдия: Нед. Тахтаджиев, 5 000 зр.

„Миньор“: Кр. Досев, Рум. Андонов, Бог. Савов, Ал. Александров (74‘ Вал. Стоянов), Мет. Томанов, Иво Славчев, Сашо Борисов, Вал. Лазаров, Сп. Джевизов; Сл. Павлов, П. Петров (34‘ Сим. Борисов)

„Ч. море“: Вен. Николов, Б. Христов (7‘ Ант. Раков), Т. Марев, Юл. Гарев, Вал. Каров, Т. Атанасов, Ил. Илиев, Т. Въжаров, Г. Стойчев, М. Бакърджиев, Ем. Бояджиев

Голм.: 0-1 Г. Стойчев 50‘

ЖК: Томанов (Мин)

20.5.1989г., 28 кр., Варна, 18.00, **„Ч. море“ – „Етър“ ВТ 3-1 (2-0)**, съдия: Вес. Миланов, 6 000 зр.

„Ч. море“: Вен. Николов, Б. Христов, Т. Марев, Юл. Гарев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Тин. Въжаров (77‘ К. Топузаков), Ив. Петров (73‘ Ем. Бояджиев), М. Бакърджиев, Ил. Илиев

„Етър“: Н. Донев, Ем. Димитров, Цан. Цветанов, Цв. Първанов, Кал. Банков (46‘ Сашо Христов), Бран. Матеев, Мир. Байчев, Г. Иванов (46‘ Бон. Генчев), Кр. Балъков, Ил. Киряков, Пр. Гетов

Голм.: 1-0 Тин. Въжаров 16‘, 2-0 Ил. Илиев 24‘, 2-1 Пр. Гетов 61‘, 3-1 Тин. Въжаров 68‘

	крайно класиране:	м.	п.	р.	з.	г.р,	т.
1.	ЦФКА Средец Сф	30	20	9	1	86-24	49
2.	Витоша София	30	17	5	8	63-38	39
3.	Етър В. Търново	30	13	8	9	48-30	34
4.	Тракия Пловдив	30	12	9	9	49-36	33
5.	Берое Ст. Загора	30	13	7	10	41-46	33
6.	Дунав Русе	30	12	7	11	29-32	31
7.	Черно море Вн	30	10	10	10	33-43	30
8.	Локомотив Сф	30	12	4	14	36-34	28
9.	Пирин Бл-град	30	12	3	15	34-33	27
10.	Сливен	30	11	5	14	38-39	27
11.	Славия София	30	8	10	12	32-36	26
12.	Локомотив Г. О.	30	11	4	15	26-45	26
13.	Враца	30	9	8	13	32-53	26
14.	Локомотив Пд	30	10	6	14	31-55	26
15.	Спартак Варна	30	7	9	14	37-54	23
16.	Миньор Перник	30	8	6	16	27-44	22

"Ч. море" Вн,1988-89 г.,"А" РФГ	м.	г.
Тинко Въжаров	29	10
Тодор Атанасов	29	6
Милен Бакърджиев	29	2
Христо Котев	29	1
Калин Топузаков	27	8
Георги Стойчев	25	1
Тодор Марев	24	
Валерий Каров	23	
Найден Найденов	18	
Антон Раков	18	
Юлиян Гарев	17	
Николай Николов	13	
Венелин Николов	13	
Йордан Филипов	12	
Илиан Илиев	11	2
Юлиян Христов	11	
Боян Христов	10	
Йосиф Иванов	8	1
Георги Иванов - Геш	8	
Георги Костов - Зъба	8	
Иван Петров	6	1
Емил Бояджиев	4	
Георги Щерев	3	
Васил Петров	3	
Красимир Лечев	1	
Юлиян Нейчев	1	

ЖК: Матеев, Байчев (Ет)

ЧК: 24‘ Калканов

28.5.1989 г., 29 кр., Пловдив, ст. Локомотив, **„Локомотив“ Пд – „Ч. море“ 2-2 (1-1)**, съдия: Д. Димитров, 7 000 зр.

„Лок.“ Пд: Св. Богданов, Г. Ташев (82‘ Бог. Тилев), К. Андонов, Г. Карушев, Ив. Беделев, Иво Кьосев, Юл. Джевизов, Аян Садъков, Ед. Ераносян, Д. Калканов, Ст. Драганов (53‘ Г. Димитров)

„Ч. море“: Вен. Николов, Б. Христов, Т. Марев, Юл. Гарев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев (80‘ К. Топузаков), Тин. Въжаров, Ив. Петров (71‘ Ем. Бояджиев), М. Бакърджиев, Ил. Илиев

Голм.: 0-1 Т. Атанасов 15‘ (псу), 1-1 Садъков 40‘, 2-1 Юл. Джевизов 55‘, 2-2 Кал. Топузаков 84‘ (дуз.)

Пропусната дузпа: 45‘ Драганов (Лок)

ЖК: Калканов (Лок); Тин. Въжаров (ЧМ) – 1 мач

3.6.1989 г., 30 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Витоша“ 1-1 (0-1)**, съдия: Вел. Цончев, 11 000 зр.

„Ч. море“: Вен. Николов, Ант. Раков, Т. Марев, Хр. Котев, Юл. Гарев, Ил. Илиев, Т. Атанасов, Г. Стойчев (68‘ Г. Иванов), Ив. Петров, М. Бакърджиев, К. Топузаков (46‘ Ем. Бояджиев)

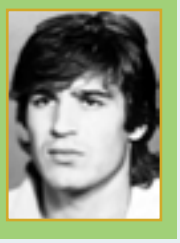
„Витоша“ Сф: Д. Попов (46‘ Здр. Здравков), К. Вангелов, Кр. Коев, Дин. Господинов, Стоил Георгиев, Ем. Велев, Рос. Крумов, Ил. Груев (67‘ Г. Йорданов), Г. Славчев, Вел. Йотов, В. Драголов

Голм.: 0-1 Крумов 13‘, 1-1 Т. Атанасов 80‘ (псу)

Пропусната дузпа: 1ПВ К. Топузаков (ЧМ)

ЖК: Т. Атанасов, Кал. Топузаков (ЧМ) – 2 мача; Георгиев, Йорданов (Вит)

Христо Кирилов Котев

(р. 7.1.1959 г.)
Позиция: стопер
„Ч. море“: 1987-90
„А“ РФГ: 62 мача/1 гол
„Б“ РФГ: 38 мача

„От Пловдив съм и съм юноша на „Тракия“. В казармата ни пращаха по други отбори, аз отидох в „Граничар“ Свиленград, след това нещо преструктурираха поделенията и преминах в „Марица – Изток“, а след като се уволних в „Торпедо“ Карлово. Играхме мачове за купата срещу „Лудогорец“, „Светкавица“, харесаха ме и ме извикаха в Търговище. Играх там 4-5 години. „Черно море“ бяха в „Б“ група, играх и срещу тях. Явно са ме харесали, защото Божил Колев ме покани да премина в отбора му. На него нямаше как да откажа, голям футболист, голямо име, голям човек. Аз имах планове да ходя в Свищов да уча, но реших да отида в „Черно море“. Направихме силен отбор, влязохме в „А“ група, играхме силно първата година там, но след това Божил замина за Кипър, дойде Тулата Ковачев за треньор и отбора се разби. Вярно по това време израсна като футболист Илиан Илиев, но не успяхме да се задържим в групата и отпаднахме. Това ми беше последния сезон (1989-90), тогава приключих с футбола. Продадохме апартамента във Варна и заминахме за София. Започнах да се занимавам с частен бизнес. Имам отлични спомени от Варна. Даже ме избраха за футболист на годината за Варна. Така се случи, че и синът ми Кирил също игра в „Черно море“ след това.“

1.6.1988 г., финал за КСА, Христо Котев (вдясно) срещу Наско Сираков

По повод избирането му за футболист на Варна за 1988 г. Христо Котев споделя във в. „Полет“:

„Никога не бих посочил един стопер за футболист №1 в каквато и да е класация, защото далеч по-трудно се играе в средата на терена и в атаката. Там се иска повече умение. Чак ми е неудобно. Без колебание бих поставил на върха моя съотборник Тодор Атанасов. Много работоспособен, техничен, атрактивен и голове вкарва. Ето, и на турнира на сп. „Отечество“ в зала бе награден за най-техничен футболист.

Предполагам, че съм спечелил предпочитанията на читателите с моята всеотдайност, с борбата ми на „втория етаж“. Това се харесва на публиката. Мисля, че и отношението ми към нашите привърженици е коректно, макар че след мач се опитвам да се измъкна незабелязан. Във Варна хората ме приеха много сърдечно. Това ми направи силно впечатление, защото през последните години имах 3-4 предложения да играя във варненските отбори, но отказвах – страхувах се, не бях сигурен дали ще мога да играя в толкова авторитетни отбори. …

Сега виждам примиренчество и ниски цели, които сякаш са вродени. Възможностите на варненските отбори са по-големи от тяхното самочувствие. И сега се чудя как е възможно във Варна да няма нито един стопер и да идвам аз на 28 години. Разбрах, че същото е и с вратарите.

Бързо свикнах с Марев, Атанасов, Бакърджиев. Без тях не се виждам на терена. Толкова съм сигурен в Марев, че понякога дори не го подсигурявам. Мисля, че умея да се боря за топката, имам добър отскок, което е много важно за моя пост. Чувствам се още по-сигурен и от тактическата задача да не преследвам противника, а да го чакам в зоната си. Не ми достига пъргавина и бързина в старта, за това се старая да тръгвам една крачка по-рано от нападателя. Понякога не съм достатъчно концентриран и тогава губя тази крачка…

Трябват ни още увереност и спокойствие. Като си помисля, не сме спали от напрежение преди срещи… Благодаря за хубавото отношение към мен и за избирането ми за Футболист №1. Това е моят спортен връх.“

Калин Йонков Топузаков

(1.7.1957 – 24.9.1998)
Позиция: ляво крило, халф
„Ч. море“: 1988 – 92
„А“ РФГ: 54 мача/14 гола
„Б“ РФГ: 38/2

За Топузаков разказва синът му Елин, бивш футболист на „Левски“ и националния отбор: „От Димитровград сме и мога да кажа, е сме футболна фамилия. Баща ми и брат му Минко бяха футболисти. Чичо ми е играл в Димитровград и Хасково. Ние играехме по цял ден пред блока, брат ми Иван също игра във всички детско-юношески формации на „Левски“, но често го преследваха контузии. Беше в „Рилски спортист“ Самоков, сега живее във Варна.

Баща ми е започнал в родния Димитровград и първият му треньор е Тончо Проданов. След като отпадат от „Б“ група (1982 г.), имаше правило, че във „В“ групите могат да играят само футболисти на възраст до 23 години. От Шумен го беше харесал треньора Георги Тодоров и го взеха там. Шест години игра в Шумен, помогна им да влязат в „А“ група, беше ляво крило и често вкарваше голове, биеше им дузпите. Игра и в сезона, когато Шумен беше в „А“ група и имаха много силен отбор, но отпаднаха в баражите от „Славия“.

В „Ч. море“ го взе Божил Колев, когато отбора влезе в „А“ група през 1988 г. Отначало живеехме в хотела на стадиона („Ч. море“/“Тича“), докато му дадат квартира. През ваканциите ходех при него във Варна (родителите ми бяха разведени и по принцип живеех в Димитровград), ходех на мачове когато мога. Покрай баща ми станах черноморец. Тогава бях на 11-12 години. Помня добре мача, когато направихме равен с „Левски“ 1-1 във Варна, а преди това им направихме равен и в София (3.12.1988 г.), Тинко Въжаров вкара за нас тогава. Влязох на стадиона с автобуса на „Черно море“, заедно с дядо ми. Тук ще отворя една скоба, за да кажа, че винаги съм се учудвал защо част от публиката на „Ч. море“ е толкова озлобена срещу мен, след като баща ми е дал много за клуба, който аз поддържах като дете.

За мен, той беше моят идол и вдъхновение във футболната ми кариера и винаги съм се стремял да му подражавам. Сърцат и смел, никога не се щадял на терена. Публиката го обичаше и уважаваше, никой не каза лоша дума за него. Имаше силен удар с левия крак и добър шпагат. В последната му година го използваха и като бек. Ходи на турне в Сирия с отбора през 1989 г. и ми донесе фланелка на Ван Бастен, който ми беше любимият футболист. Много се гордеех с нея. Приключи кариерата си в „Ч. море“ и остана във Варна. Около смъртта му останаха доста неизяснени обстоятелства. Тогава бяха много тъмни години.“

Ст. Янев: „Убеден съм, че на трибуните не останаха скептици по отношение привличането на Топузаков. В поредица от срещи той показва невероятна работоспособност и сърцатост, воюва за всяка топка пред собствената врата, притежава умението да прави и играта, и голове. … неутолим във всички игрови епизоди и с ляв крак, забелязван все по-често от вратарите, *(в. „Полет“, 24 и 26.10.1988 г.)*

Венелин Николов Иванов

(р. 28.5.1960 г.)

Позиция: вратар
„Ч. море“ 1988-90
„А“ РФГ: 37 мача

„Родом съм от Плевен. В онези времена единственото занимание и разнообразие беше на стадиона. От сутрин до вечер играехме футбол. Много обичах да правя плонжове. Постоянно карах приятелите да ми бият удари. На 12-годишна възраст сам отидох и се записах да тренирам в школата на „Спартак“ (Плевен). Не казах на родителите ми, защото те бяха против. Искаха да наблягам на ученето. Преминах през всички възрастови групи и преди да вляза в казармата ме взеха в мъжкия отбор. По това време обаче в „Спартак“ имаше 6-7 вратари, аз бях осма глуха, дето се казва. В казармата ме пускаха за 2 часа да излизам от поделението и да ходя на тренировки, след което се прибирах. Тренирах, ама почти никой не ме отразяваше. Нямаше никакъв шанс да играя. За това им казах, че предпочитам да ме изпратят в някой селски отбор от окръжната група. Просто исках да играя.

Изпратиха ме в отбора на село Коиловци. Изиграх 7-8 мача, някой от „Спартак“ ме е гледал, харесал е изявите ми и ме върнаха в Плевен. Единият вратар счупи пръст, другият нещо се контузи и се оказах втори вратар в тима. Играхме с „Ботев“ във Враца (29.09.1979 г.), те вкараха 3 гола и треньорът ни Васил Спасов – Валяка каза „хайде, влизаш“. Така дебютирах в „А“ група. Играх 30 минути, нямах кой знае какви спасявания, но не допуснах гол в мрежата си. Веднага „захапах“ в „Спартак“, станах титуляр и скоро след това ме извикаха в младежкия национален отбор, където направих 10-15 мача.

Бях на 20 години, когато през 1980 г. Данко Роев ме извика в „А“ националния отбор. Играх срещу Аржентина в Буенос Айрес. В техния състав беше Диего Марадона, който още беше в началото на кариерата си. (бел. 9.10.1980, ст. „Ривър Плайт“, Николов влиза в 81 мин. като резерва на Донев при резултат 2-0, който се запазва до края). След това играх и в един мач срещу Румъния. Като стана време да се уволнявам от казармата ме искаха от „Левски“, но тогава партийните ръководители в Плевен не ме пуснаха. Общо 9 години играх в Плевен (149 мача в „А“ РФГ).

През 1988 г. преминах в „Ботев“ (Враца), те платиха 25 000 лева на „Спартак“ за мен. Убедиха ме да отида с обещанието, че ще ме уредят да получа автомобил без да чакам ред. Изиграх няколко мача, но ме излъгаха. Така и не видях автомобил. Затова започнах да се правя на контузен и да не ходя на тренировки. Много бях обиден от отношението. Станаха проблеми, искаха да ме наказват доживот да не играя футбол. Накрая около Нова година успях да разтрогна договора си.

Тогава ми се обади Божил Колев. Беше разбрал, че съм напуснал „Ботев“ (Враца) и ме попита дали искам да играя в „Черно море“. Веднага се съгласих и на следващия ден хванах влака за Варна. Вратари в отбора бяха Георги Костов и Даната Филипов. Говорих с Филипов, казах му, че го уважавам за всичко, което е постигнал и ако иска да гони някакви рекорди и т.н. аз няма да му се преча. Бях готов да направя компромис и да бъда втори вратар. Даната ми отговори „не се притеснявай, който реши треньора, той ще играе“. На 40 години имаше страшна физика, нямаше стигане в кросовете. Бях на 2-3 тренировки, когато дебютирах за „Черно море“.

След един мач Божил Колев ни заведе на възстановителен крос на Аладжа манастир, в една пресечена местност. Беше на Великден. Тръгнахме да бягаме, но маратонката ми се развърза. Наведох се за няколко секунди да се вържа и като вдигнах главата отборът го нямаше. Тръгнах да ги търся, наляво, надясно, никъде ги няма. Лутах се известно време из гората и накрая излязох на едно шосе. За късмет мина едно такси, беше Волга. Махнах на човека, обясних му, че съм се загубил по време на крос с отбора и нямам никакви пари в себе си. Той се съгласи да ме откара до стадиона във Варна. В същото време след края на кроса като се качили в автобуса разбрали, че ме няма и тръгнали да ме търсят. После като се прибраха на стадиона Божил Колев ми каза: „Момче, това ти беше дебют и бенефис в тези кросове“. И наистина не ме вземаше на възстановителните кросове. Оставах да тренирам във фитнеса или да правя нещо друго.

През 1990 г. напуснах „Черно море“ и заминах за Португалия, където играх шест години в няколко клуба от втора дивизия („Монтемор“, „Депортиво Авеш“, „Амаранте“). Условията бяха добри, нямаше проблеми с възнаграждението. Там се правеха много класации за всякакви статистически данни. По едно време бях вратаря с най-малко допуснати голове след Витор Баия от „Порто“. От ръководството на елитния „Шавеш“ се интересуваха от мен. Треньор там беше Ради Здравков и като отидох да говоря с него той ми каза, че не му трябвало чужденец на вратарския пост. През 1996 г. се прибрах в Плевен, известно време тренирах със „Спартак“, треньор беше Мишо Мадански. Предложи ми да вляза в щаба му и да стана треньор на вратарите. Така прекратих кариерата си на 36-годишна възраст.“

До скоро Венелин Николов работеше като треньор на вратарите в „Черноморец“ Балчик, където ст. треньор беше Г. Иванов – Геша.

Вярвайте на младите!

Зажаднели нападатели

(... и невиждано меле във Варна!)

Има хляб в този отбор

"А" РФГ • 1989-90 г.

3:6 Стачни последствия

Калин Топузаков в изпълнение на "задна ножица" пред слисания поглед на Емил Костадинов

Награда за настойчивостта

Черноморският кораб — на дъното

XXIV кръг в „А" РФГ

За някои шампионатът завърши...

Пазарджишки уроци по футбол

Мъчи провинциалното поведение и дух

Без нито една заплаха

Самодоволството от аванса

Никола Ковачев – Тулата

През този сезон е взето решение отборите заели последните три места в крайното класиране да изпаднат в „Б" РФГ.

На 11.7.1989 г. в. „Народно дело" обявява, че за ст. треньор е назначен з.м.с. **Никола Ковачев – Тулата** *(4.6.1934-26.11.2009)*, известният футболист на ЦДНА от 50-те и 60-те години, трупал опит като треньор през последните 20 години в ЦСКА, „Пирин" Бл, „Хебър" Пз, „Лудогорец" Рз и кипърския „Енозис" Паралимни. След първите няколко кръга, Ковачев споделя за **в. „Старт"**:

„С футболния клуб „Черно море" сключих договор малко късно – в началото на юли. Казвам късно, защото до началото на шампионата времето за една задълбочена и добра селекция бе малко. Преди да дойда във Варна, имах наблюдение върху играта на „Ч. море". Двете различни лица на отбора в двата минали полусезона притесняваха. Първите тренировки започнахме „на педали". И това стресна играчите. От по-големите натоварвания се получиха и някои контузии, които още пречат да задържим на терена един постоянен състав. Какво искам да подобря в отбора? Не само „Ч. море", но и другите, и столичните отбори излизат на чужд терен, пред чужда публика с предварителна настройка максимум за равен резултат, с нищо неоправдана обреченост, без самочувствие. А този манталитет, трупан с годините, противоречи на професионализма, за който се говори и към който се стремим. Всеки мач е една отделна битка, има свое лице. Към него трябва да се подхожда различно, творчески. Заварих „Ч. море" като доста мекушав отбор, на който искам да вдъхна малко повече мъжественост, както играят например във ФРГ, в Англия. Може би тази мекота в двубоите се дължи на голямата възрастова разлика между най-опитните Атанасов и Марев, които са на по 35 години и младите Илиев, Стойчев, Бояджиев, които са на по 19-20 години.

В „Ч. море" липсва средната футболна възраст. Няма ги постепенната смяна на поколенията, естествената приемственост и сплавта от опит и младост в горещите битки стават крехки, чупливи. В техническо отношение, общо взето отборът е добре. Необходими са още по-голяма координация, сработване, нагаждане между отделните линии при постепенно или бързо нападение, за да не се изолира острието Пламен Петков, за да има по-голям простор за действие на бързо израстващия Илиев, на който предричам много добро футболно бъдеще. Треньорското ми виждане е съвременната схема на игра – един вратар и десет равностойни полеви играчи, които еднакво добре да могат да се отбраняват и нападат. За това и целият тренировъчен процес провеждаме с топка. С нея може да се подобрят и скоростната издръжливост, и бързината, да не говорим за техниката.

Но за да види плодовете на своя труд, за да реализира напълно идеите си, на един треньор са необходими 4-5 години работа в един отбор, както Дим. Пенев в ЦФКА и Г. Василев в „Етър". Всичко започва с пълното доверие между треньор и състезатели. В „Ч. море" съществуват тази искреност и самокритичност. Всеки търси грешките първо в себе си, както бе след пропуснатата победа срещу „Витоша", след загубата от „Черноморец". Повечето момчета са млади и амбициозни. У помощника ми Абил Билялов намирам истински съмишленик и професионалист. Двамата се стремим да отделяме повече време за изчистване на стила на игра на отбора, за подобряване на кондицията на играчите, на тактическата постройка, на слабости, които спъват стремежа на повечето български треньори да видят отборите си на истински професионални релси. ***Орлин Радев***"

Ковачев се задържа на поста си до 12-ти кръг, когато на 5.11.1989 г. „Ч. море" допуска домакинска загуба с 0-1 от „Хебър" и е заменен от помощника си **Абил Билялов**.

Валерий Каров: „Ковачев беше от старата школа. Никога не намери за необходимо да ни научи имената. На мен ми викаше „Оня с главата", защото имах възпаление в ухото и не играх известно време. На бат Били викаше „Колев". Сигурно го бъркаше с Божил. Не знам по какви причина си замина…."

Стефан Янев: „Тулата беше военен и там военните решаваха кой къде и кога да отиде. Не мисля, че заминаването му има нещо общо със загубата от „Хебър". По-скоро така беше решил някой от началниците."

Първоначално Билялов е назначен до края на есенния полусезон, но в последствие се задържа до завършване на първенството, като предварително е обявено, че от следващия сезон през лятото ще има нов треньор. За помощник на Билялов е назначен Дамян Георгиев – Чудото.

Абил Билялов

***

Напускат: **Милен Бакърджиев** в „Омония" Никозия, **Красимир Лечев** във „Ватев" Белослав", **Боян Христов** преминава в „Спартак" Вн, **Георги Костов** и **Юлиян Христов** в „Лудогорец", **Йосиф Иванов** в „Септ. слава". Напускат също **Николай Николов** и **Иван Петров**, а **Йордан Филипов** слага край на кариерата си.

1989

Новите в отбора са **Пламен Петков** от „Бдин“ Видин, който през зимната пауза преминава в „Славия“, а на негово място през зимата е привлечен **Хараламби Хараламбиев**“ от „Добруджа“ Тх. **Бисер Годинячки** от „Рилски спортист“ също напуска през зимата и отива във ВИФ. От „Шумен“ е привлечен вратарят **Николай Тодоров**, от „Септември“ Сф защитникът **Пламен Делийски**, от „Светкавица“ Тщ се завръща след едногодишно отсъствие **Иван Стоянов – Дългия**, а от юношеския отбор дебютират **Пламен Панайотов** и **Евгени Андонов**.

***

19.7.1989 г., ст. Ч. море/ Тича, 18.00, контр., „Ч. море“ – „Калиакра“ Кав. 1-0,

Голм.: 1-0 Ил. Илиев

„Ч. море“: Н. Тодоров (Вен. Николов), Б. Христов (Юл. Нейчев), Пл. Делийски, Юл. Гарев, Вал. Каров, Зл. Михайлов, Ил. Илиев, Г. Стойчев, Ив. Стоянов (Тин. Въжаров), Ем. Бояджиев, Пл. Петков

22.7.1989 г., ст. Ч. море/ Тича, 18.00, контр., „Ч. море“ – „Черноморец“ Бс 2-1,

Голм.: Пл. Петков (ЧМ) – 2

Ст. треньора Н. Ковачев пусна последователно в игра всички състе-

затели, с които води подготовка (бел. в местността „Батова“)

29.7.1989 г., ст. Ч. море/ Тича, 18.00, контр., „Ч. море“ – „Сливен“ 1-1,

5.8.1989 г., контр., „Ч. море“ – „Заря“ Крушаре 5-0

***

12.8.1989 г., **„Ч. море“ – „Тракия“ Пд 1-0 (0-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 96, 14.8.1989 г.: „Тесен се оказа стадионът за желаещите да наблюдават тази среща. Домакините, въпреки купа от проблеми, които имаше треньорското им ръководство (заболелите в последните дни Найденов, Раков, Каров и наказаният за две срещи Топузаков) започнаха уверено. Младите дебютанти в отбора се справиха

→

12.8.1989 г., Иван Стоянов (ЧМ) и Трифон Пачев (Тр)

12.8.1989 г., Иван Стоянов в изпълнение на „задна ножица“ пред Тр. Пачев, Ив. Кочев и П. Зехтински (10) от „Тракия“.

***

На 24.8.1989 г. в Полша, Тадеуш Мазовиецки от антикомунистическото движение „Солидарност“ е първият демократично избран министър председател в страните от Социалистическия лагер.

1989

добре с трудната задача, изпъкнаха като състав, който въпреки младостта си игра успешно срещу съперник, притежаващ не малко футболно майсторство.

Това личи и от думите на новия наставник на черноморци Никола Ковачев след мача: „Задачата бе да победим в тази първа среща. Давахме си ясна представа за опитния съперник. За обща радост всички футболисти изпълниха много добре поставените задачи, в резултат на което дойде и победата."

20.8.1989 г., Вен. Николов е уловил топката пред Юл. Гарев и Т. Атанасов

20.8.1989 г., Хр. Котев преследва Г. Петков (Лок)

Победният гол бе постигнат от дебютанта Петков, който засече с глава умело подадената топка от Възаров, записал в актива си едно попадение в страничната греда в 74-ата минута. Тракийци, верни на себе си, се опитваха с контраатаки, организирани от Зехтински, да променят нещата, но това не им се удаде, благодарение на сигурната в този мач защита на „Ч. море". ***В. Върбанов***"

20.8.1989 г., **„Локомотив" Сф – „Ч. море" 3-1 (2-0)**,

В. „Полет", 21.8. 1989 г.: „Второто полувреме, преминало на мускули за домакините, не промени случилото се преди почивката. Не жегата мъчеше варненци на стадион „В. Левски", а типично провинциалният дух и поведение! Два-три плахи опита за атака на локомотивската врата, трайно застояване в собствената половина без борба за инициативата в средата на терена, без взаимопомощ между отделните звена и състезатели, предоставиха свобода за действие на непокрити съперникови играчи дори в наказателното поле – така премина обидното първо полувреме. След като Николов изби топката пред себе си в 29-та минута, Тодоров отбеляза първия гол. Две минути по-късно поредната атака на защитника Велков поднесе топката на главата на Наков – и той непокрит във вратарското поле!

След като Възаров съобразително използва една неуспешна изкуствена засада и в 64-та минута намали резултата, видя се, че домакините не са отбор, който да те накара да изгубиш и ума и дума. В последвалото игрово равенство Петков и Възаров пропуснаха добри възможности за балансиране на везните. И пак от оголената лява зона на варненската защита дойде атаката на Метков, за да няма съмнение в успеха на „Локомотив" и в наивността, с която черноморци станаха негови съавтори. ***Ст. Янев***"

27.8.1989 г., **„Ч. море" – „Витоша" Сф 0-0**,

В. „Полет", 28.8.1989 г.: „Нито „Ч. море", нито „Витоша" имаха намерение да записват втора поредна загуба. Гостите заявиха своето решение с постоянна мисъл за атаката, в която остриетата Михтарски и Гетов държаха в напрежение варненската защита, а след отстраняването на Михтарски (бел. за умишлено ритане на Гарев) в 34-ата минута и Крумов, Йотов, а и Йорданов щурмуваха остро надеждния и в този мач Николов. Домакините изпратиха срещу колебливата „синя" защита Пламен Петков, край него налитаха и Илиев (отличен мач на младия агресивен конструктор!), и Възаров, Топузаков, които с много движение уплътняваха средната зона и през първото полувреме поддържаха игрово равен-

20.8.1989 г., Т. Марев във въздушна схватка с Г. Христов (Лок), зад него се виждат Пл. Делийски и Ил. Илиев

20.8.1989 г., Пл. Петков (ЧМ) финтира Д. Васев (Лок)

1989

Пламен Петков Петров *(р. 9.3.1962 г.), 15 мача/6 гола в „А“ РФГ, от Видинското с. Дреновец, Петков израства в школата на „Бдин“. Като войник е взет в ЦСКА, но не записва официални мачове. След това се завръща в „Бдин“ и става голмайстор в „Б“ РФГ (50 гола в 160 мача). През лятото на 1989 г. пристига във Варна и бързо се налага като основен нападател. В официалния си дебют за „Черно море“ (12.08.1989 г.) бележи с глава победен гол срещу „Тракия“. Играе само през есента и с 6-те си гола става голмайстор на „моряците“ за целия сезон. През зимната пауза преминава в „Славия“, а през декември 1990 г. в гръцкия елитен „Левадиакос“, за който бележи само един гол при загуба от АЕК.*

ство. Възможности за гол се откриха пред Петков и Илиев, чийто удар изпрати топката в гредата при най-красивата атака в мача.

Странна бе метаморфозата след почивката. Единадесет черноморци отстъпиха пред 10 „сини“ и само изключителният рефлекс на Николов изведе домакините до трудното равенство. Вицешампионът все пак се оказа с характер и не позволи да бъде надигран дори в последните десетина минути, когато бе с 9 (!) състезатели: Йотов напусна контузен, а бяха извършени две смени. Две думи за случилото се с Михтарски: съдията Йонов справедливо му показа червен картон, но с острите си влизания Гарев, не само в този случай, подклаждаше огъня. С хвърлянията си в краката на съперника и в този мач той се самоизключваше от играта. ***Ст. Янев***“

3.9.1989 г., **„Черноморец“ – „Ч. море“ 4-1 (3-1)**,

В. „Полет“, 4.9.1989 г.: „Срещите между черноморци от Бургас и Варна винаги са били много оспорвани. И сега началото бе според традицията – гостите заиграха по-уверено и след като пред младия бургаски вратар Николов (с определена вина за автогола) имаше две мелета, Пламен Петков отдалеч разтресе напречната греда в 8-та минута. Пет минути по-късно домакините се разписаха малко изненадващо за този развой на играта с рядко красив гол на Владимир Стоянов. А в 27-та минута дойде споменатият автогол на Стоян Стоянов – 1:1. Бургаските футболисти заиграха по-бойко и вдъхновено и след три минути отново прегръщаха голмайстора Владимир Стоянов.

Акциите към вратата на несигурния Николов („Ч. море“) продължиха и в 42-та минута бързоногият Иванов довкара изпуснатата топка от вратаря – 3:1. Щастливи бяха домакините в този мач. Реализираха почти всичко, което създадоха пред вратата на гостите. В 48-та минута една безобидна атака завърши с успоредно изпращане на топката спрямо вратата на гостите, където Александров бе най-съобразителен сред разсеяните бранители на„Черно море“. Това бе вече тежък удар за момчетата на Никола Ковачев и те нямаха сили за промяна. Имаше за какво да играят домакините. Знаеха, че победата им, която е четвърта в шампионата, ще ги изведе начело във временното класиране. ***Ст. Кацаров***“

9.9.1989 г., **„Ч. море“ – „Дунав“ Рс 2-0 (0-0)**,

В. „Нар. дело“, 10.9. 1989 г.: „Течеше 69-та минута. Младият Илиев се пребори мъжки с Горнячки за една топка, преодоля съпротивата на защитника и нахлу опасно в полето на „Дунав“. Последва подаване и Въжаров от непосредствена близост изпрати топката в мрежата на Войнов – 1:0 за „Черно море“. Естествено, поздравление за голмайстора, но искрените и топли прегръдки бяха за Илиев, който изработи този решителен гол.

А какво да се каже за развоя на събитията преди този гол? През цялото първо полувреме – подчертан превес на черноморци. Имаше и удари на Въжаров, но неточни. Отборът на „Дунав“ заложи на подсилена защита и на откъслечни контраатаки, особено опасни в началните минути на двете полувремена. И най-голямата възможност на дунавци се откри в 49-та минута, когато силният удар на Пл. Петков изпрати топката в страничната греда на черноморската врата.

Но през следващите минути отбраната на русенци явно се задъхваше. На два пъти Пл. Петков (Чм) влизаше опасно в полето на „Дунав“. А в 75-та минута – нова грешка на защитниците на гостите. За избиване на топката с ръка бе отсъдена дузпа – Петков бе точен и – 2:0 за „Черно море“. До края на срещата нов гол не беше отбелязан и черноморци, играли с пределно напрежение на силите, извоюваха заслужена победа. ***Ив. Колев***“

В. „Нар. спорт“, бр. 108, 11.9.1989 г. : „… Дебютът на Стефан Орманджиев като главен съдия в „А“ РФГ беше успешен …“

23.9.1989 г., **„Ч. море“ – „Пирин“ Бл. 2-1 (1-1)**,

В. „Полет“, 25.9.1989 г.: „89-та мин. на мача във Варна. В наказателното поле Чакъров - №14, тласва в гърба Марев, отнема топката и я насочва в мрежата. Гл. съдия В. Минков (дебютът му в „А“ РФГ до тази фатална минута може да бъде определен като успешен!) поглежда към помощника си Евг. Славски, който се е запъ-

тил към централната линия (т.е. – за него голът е редовен!) и показва мястото за изпълнение на начален удар. Тогава домакините колективно убеждават арбитъра в своята истина: срещу капитана им има нарушение! Влиза линейката, която отнася Марев и… решението на В. Минков. Голът е отменен. Сега е ред на гостите и те, пак тъй колективно, се опитват да внушат на съдиите своята истина. Седемосем минути на терена се рисува един от най-грозните образи на футбола: служебни и случайни лица, треньори, играчи и съдии в едно невиждано меле на варненски терен! Добре, че трибуните са отделени с надеждни мрежи! (бел. След този мач отборът е наказан с лишаване от домакинство за една среща. Следващият домакински мач ще се играе в Каварна.)

А случилото се дойде закономерно. След като в 56-та мин. Т. Атанасов от пряк свободен удар (вратарят Митев има вина за двата гола!) изведе своите напред, пиринци грабнаха топката и с технични въртележки в средата на терена непрекъснато увеличаваха напрежението пред вратата на Николов. Имаше моменти, в които варненци играеха на отбой, панически изритваха топката, а тя отмъстително се връщаше около Марев и Котев, двамата се мятаха във всички посоки, но пиринци все намираха оголени зоните на крайните бранители и хаосът изглеждаше кошмарен. Удавиха се и техниката, и опитът, амбициите и смислените ходове на черноморци, нямаше кой с хладнокръвие и твърдост да задържи топката и гостите по-далеч от наказателното поле, да сложи ред поне в звеното на организаторите.

Тежки бяха тези минути, но беше ясно, че няма да са леки всичките 90, защото след 1:0 за варненци в 4-та мин. „Пирин" заигра леко и остро, Петрунов–9, и Андонов–10, можеха още през първото полувреме да коригират резултата в своя полза (Лардев–5, изравни в 22-та мин.). Вярно е: бореха се домакините, търсеха своите шансове, но рядко в подаванията им е имало толкова брак, което накъса играта и позволи на съперника им да бъде по-организиран, с по-стройни действия и по-ясна идея. Увеличиха се грешките на крайните бранители (Делийски за всичките пет мача не е правил толкова пропуски!) и на остриетата в атаката, а срещу „Пирин" не спореше играта на главните ѝ импулсатори: Атанасов, Въжаров, Илиев, Стойчев. ***Ст. Янев***"

В. „Нар. дело", 13.10. 1989 г., Първият зам. председател на ФК„Черно море" Живко Шишков отговаря на въпросите на Стефан Янев: „… Бюрото на нашия клуб осъжда поведението на играчите и ст. тр. Н. Ковачев, който няма право да влиза в игрището и да се държи по този начин. И футболистите прекрачиха прага на коректното поведение, въпреки че истината беше на тяхна страна… как да се пазим от тези наши „привърженици", които хвърлиха бутилката, а на мача с „Миньор" през пролетта замерваха отстранения Томанов с дървени парчета. На тези … искам да каже, че лимонадената бутилка ни струва около 8 хил. лева. От тези средства ще се лишим при мача с „Локомотив" Пд на неутрален терен. …"

30.9.1989 г., **„Локомотив" ГО – „Ч. море" 1-0 (0-0)**,

В. „Полет", 2.10.1989 г.: „Съдията К. Пързулов тормозеше играчите през целия мач, тенденциозно показа жълти картони на Делийски, Нейчев и Атанасов! – твърди помощник треньорът на „Ч. море" мс Абил Билялов. – На ъгъла между наказателното поле и аутлинията нападател на домакините се блъсна във Въжаров и… дузпа! Без нея не можеха да ни победят! Отборът игра добре: събрано, колективно, на контраатаки. Петков два пъти изведе Нейчев на голова позиция, Илиев преодоля цялата защита, от 4-5 м насочи топката зад вратаря, но неравният терен я отклони край гредата. Играта на домакините бе хаотична, с непрекъснато центрирани топки към високия Г. Тодоров, но се виждаше как от минута на минута отпадат. Тогава получиха съдийския подарък! А можехме и заслужавахме да победим! Всички играха добре." ***Ст. Янев***"

14.10.1989 г., **„Ч. море" – „Локомотив" Пд 1-1 (0-1)**,

В. „Полет", 16.10.1989 г.: „Двубоят в Каварна, преминал при отлична организация от страна на домакините (първи мач в майсторската група за града!) и при незадоволител-

1989

Бисер Димитров Годинячки *(р. 15.3.1968 г.), 3 мача в „А" РФГ, играе като защитник през есенния полусезон. „От Самоков съм, започнах да играя футбол в „Рилски спортист". В казармата ме взеха в ЦСКА, там играх за „Армеец" в армейското първенство. Когато Ковачев стана треньор на „Ч. море" ме поиска и се разбра с военните да ми забавят уволнението до ноември, въпреки, че бях приет във ВИФ. Играх в първия мач, когато бихме „Тракия". Във втория мач получих комоцио в 44-та мин. Гошо Петков от „Локо" Сф направи „задна ножица" и ме удари в главата. Не играх няколко месеца. През зимната пауза бях вече уволнен и заминах за ВИФ, играехме във „В" група. Лятото на 1990 преминах в „Ботев" Пд.*

20.8.1989 г., София, ст. „Локомотив", Тодор Атанасов – Барона в опит да отнеме топката от краката на локомотивеца Гошо Петков. Зад тях са Христо Котев, Пламен Делийски и Георги Стойчев

20.8.1989 г., София, ст. „Локомотив", Гошо Петков (Лок) и Христо Котев са скочили за топката. Георги Стойчев (вляво) и Тодор Атанасов – Барона (вдясно) следят развоя на въздушния двубой.

29.10.1989 г., София, ст. „Славия“, Пламен Петков, Илиан Илиев, Тинко Въжаров и Юлиян Гарев наблюдават акцията на слависта Николай Костов.

29.10.1989 г., София, ст. „Славия“, този път Венелин Николов е опазил вратата си при поредната атака на „Славия“.

на организация в играта на черноморци, изтормози напрегнатите варненски играчи. Гостите поведоха след неспасяем гол на Георги Димитров в 30-та минута, хладнокръвно поддържаха хоризонтално

21.10.1989 г., Хр. Стоичков е изпреварил Юл. Гарев и Хр. Котев и бележи с глава един от головете си във вратата на „Ч. море“

везните с много подвижното си нападателно звено Димитров-Галибардов-Драганов.

Действията на варненци дълго време бяха хаотични, в силните си минути пропуснаха 2-3 голови

21.10.1989 г., Хр. Котев срещу Хр. Стоичков

положения (Въжаров и Петков), но и съперниците им имаха своите шансове. Подаването на Топузаков в 83-та минута и ударът с глава на Въжаров (на познатия му роден терен!) изтръгнаха въздишката на облекчение. И още по-тежката – на съжаление – за варненския автогол, отбелязан от публиката в предния кръг. Внимание: втори жълт картон на младия Илиев и за дебютанта Пандов! С добри оценки за играта си: Атанасов, Въжаров, Делийски, Топузаков, Котев. И с колективно понижен тонус – в събота на гости на шампиона. ***Ст. Янев***“

21.10.1989 г., **ЦФКА „Средец“ – „Ч. море“ 6-1 (3-1)**, **В. „Полет“, 23.10.1989 г.**: „Безспорното в нашето футболно първенство сега е едно: няма отбор, способен поне да се доближи в отделни игри до класата на шампиона ЦФКА „Средец“. Сега дори и без разтваряне на всички платна корабът, воден от най-добрия български футболист Стоичков (докога ли ще можем да се радваме на играта му у нас?), развива скорост, непосилна за съперниците му. В това се увериха и състезателите на „Черно море“.

Струва ми се, че те излязоха на стадион „Народна армия“ с единствения стремеж да допуснат по-малко голове. Причините са ясни – отборът не е добре комплектуван, треньорът Никола Ковачев просто няма възможност да закърпи дупките, дошли от многото контузии и някои наказания. Не е чудно, че варненци не можаха да опазят вратата си и получиха половин дузина голове. Сам Стоичков постигна четири – за втори път в първенството, а ако не бяха пропуските на Костадинов и Киров, резултатът можеше да бъде двойно по-голям. Тъжно бе да се гледа безпомощността на защитния блок пред вратаря Николов, който имаше няколко много добри намеси, но, естествено, сам не можеше да поправи многобройните грешки. Стигна се дори до автогол на Топузаков след удар на Костадинов встрани от целта.

При благодушието на столичните защитници черноморци можеха да постигнат и нещо повече от почетен гол. Но вратарят Вълов се предаде само веднъж – когато Петков бе повален в наказателното поле от Младенов и сам изпълни отсъдената дузпа. Сега „Черно море“ е на четири точки пред последния и на толкова след втория в класирането. Възможностите на състава подсказват, че той не може да бъде спокоен за съдбата си. И е невъзможно да

си постави по-сериозна цел от тази, да запази мястото си в групата, като същевременно потяга редиците си за следващото първенство. ***Н. Куманов***"

25.10.1989 г., **„Ч. море" – „Враца" 3-0 (2-0)**,

В. „Нар. дело", 26.10. 1989 г.: „Черно море" прие на свой терен последния в класирането – „Враца", и го победи с 3:0. Резултат – много добър, но играта и на двата състава и особено на „Черно море" не задоволи. Засега търсим причините за слабото представяне в сгъстяването на програмата (срещи – събота – сряда), в малкото време за възстановяване и дългите пътувания. Но професионализмът предявява далеч по-високи изисквания.

Мачът във Варна започна твърде сполучливо за черноморци. Още в 10-та минута груба грешка на защитниците на „Враца" бе умело използвана от Топузаков и – 1:0 за домакините. Гостите се стреснаха и се впуснаха в бързи и остри атаки и вратарят на „Черно море" Николов на три пъти спасяваше вратата си, парирайки силни удари на Краев.

Течеше 43-та минута. При изпълнение на свободен удар защитниците на „Враца" направиха несполучлив опит за засада. Котев овладя топката, но беше съборен в наказателното поле от вратаря Иванов. Петков изпълни точно дузпата и 2:0 за „Черно море".

През втората част, противно на очакванията, по-активният отбор бе „Враца", въпреки че в 55-та минута остана с 10 души (съдията основателно показа червен картон на Илиев за ритане без топка на Гарев от „Черно море"). Черноморци твърде рано помислиха да бранят резултата и рядко организираха контраатаки в разредената защита на „Враца". Едва една минута преди края при отлична акция Петков нахлу в полето на гостите и покачи на 3:0.

След срещата старши треньорът на „Черно море" Никола Ковачев изрази задоволството си от победата, но имаше основателни претенции към цялостната изява на състава. Изпълняващият длъжността старши треньор за този мач на „Враца" – Димитър Ефремов, бе доволен от своя отбор, който през първото полувреме създаде няколко изгодни положения. И двамата треньори изразиха задоволството си от съдийското ръководство. ***Ив. Колев***"

29.10.1989 г., **„Славия" – „Ч. море" 2-0 (1-0)**,

В. „Полет", 30.10. 1989 г.: „В първенство като нашето, определено от принципа „равенство в бедност" (разбираме като недостиг на футболни възможности и амбиции), като че ли най-проверена е игровата идея, при която всички сили се хвърлят у дома, а навън се отива с мисълта „каквото стане". Само че при някои навън наистина нищо не става – и петото гостуване на „Черно море" в това първенство завърши безславно със загуба. И ако тя не е толкова разгромна, колкото при предишното му пътуване до столицата (1:6 срещу шампиона ЦФКА „Средец"), то е, защото в решителни моменти нападателите на „Славия" наистина направиха невъзможното от най-чисти голови позиции. Три пъти помогна и гредата, а 2:0 и двете точки напълно устройваха „белия" отбор за изкачването му на втора позиция в класирането.

Калин Топузаков с акробатично изпълнение. Вляво – Юл. Гарев

И ако Иван Вуцов след мача имаше основания да е недоволен от играта на своите възпитаници, въпреки победата, какво остава за наставника на варненци Никола Ковачев. През целия мач „Черно море" не създаде нито една реална заплаха за Ананиев, обикновено атаките в зелено затихваха около централния кръг. Единствен Илиев се стараеше, но една птичка трудно може да направи нещо в отбор, чиито проблеми започват още със… комплектуването на състава.

Останалите се надпреварваха да грешат в подаванията, оплитаха се в собствената си индивидуална игра (от едно такова

***

На 18.11.1989 г. на мача „Хебър" – „Пирин", в отбора на домакините от Пазарджик дебютира първият чуждене в 51-годишното първенство на „А" РФГ. Сейран Осипов от съветския „Динамо" Ставропол, преминава в „Хебър" по линия на спогодба за взаимопомощ между градовете Пазарджик и Ставропол.

1989

След напускането на Никола Ковачев – Тулата като ст. треньор, поста е зает от Абил Билялов (вдясно) с помощник Дамян Георгиев – Чудото. Тук на стадиона в Латакия Сирия през декември 1989 г.

увлечение на Въжаров в центъра в 33-та минута топката попадна у В. Вуцов и той от 30 метра с не особено силен удар излъга несигурния Николов). Защитата се пропукваше непрекъснато (така в 50-та минута бе изпуснат Костов и вратарят Николов бе принуден да го спира с цената на дузпа, която Симеонов превърна в гол). ***Вл. Симеонов***"

5.11.1989 г., **„Ч. море" – „Хебър" Пз 0-1 (0-1)**,

В. „Полет", 12.11.1989 г.: „Дойде време варненци да присъстваме и на пазарджишка лекция по футбол! „Хебър", който за първи път е сред майсторите, вече си позволява да продава краставици на… краставичари! И то от добро качество. Синьо-белите играха спретнато, технично, с разумно владеене на топката, с вкус към контраатаката и изобщо към агресивния футбол, със самочувствие, придобито от четирите поредни победи. А победите по думите на старши треньора им Димитър Милев са плод на съвестен труд, добър колектив и постоянен състав.

Гостите хвърлиха ръкавицата още в 4-та мин., когато Иванов - №7, наказа колективна грешка на черноморци с гол. Той се оказа победен, защото и в оставалите 86 минути „Хебър" бе по-добре организираният, и по-хладнокръвният състав, с по-рационални конструктори, които имат най-голям принос за победата. С тяхната подвижност бързо се уплътняваха защитните редици, създаваше се числен превес и при атаките, на чийто връх бяха бързите крила Иванов и Василев.

Не можем да твърдим, че домакините са се предали без бой. Напротив, те изразходваха много енергия, за да имат по-често топката, но бедата идваше тъкмо тогава: не знаеха за какво им е тази топка. Без контузения Тодор Атанасов в организаторското звено нямаше водеща фигура, нямаше я и в нападение след излизането на невъзстановения от мускулно разтежение Пл. Петков. Минутите изцеждаха и малкото самочувствие на черноморци, обърквaха мислите им и само в два-три случая атаките им бяха заредени с реална заплаха. Най-добрата възможност бе за Въжаров в 51-та мин., когато, озовал се зад вратаря В. Василев, удължи пътя на топката и тя срещна крак на бранител. Само Т. Марев и Хр. Котев защитиха майсторските си свидетелства, но край тях все още има твърде много начинаещи във футболното поприще. С хаотичната си игра черноморци станаха съавтори на победата на своя съперник, който с труд и умение стигна до голямата радост. ***Ст. Янев***"

18.11.1989 г., **„Сливен" – „Ч. море" 3-0 (1-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 139, 20.11.1989 г.: „Уверени и сигурни в победата бяха сливенските футболисти в този мач. Въпреки няколкото положения за гол, които създадоха варненските „моряци" през първото полувреме и относителното игрово равенство, което поддържаха до почивката. Головете на Мутафчиев и на Вълков – разклатиха окончателно психическите устои на гостите – и раздвижиха не особено настоятелните дотогава домакини. „Сливен" тръгна по-организирано и по-бързо напред. Показа отново добра съгласуваност на постове и линии. Функциите в отбора се поемаха умело и технично от всички, акциите му се съпровождаха от изненадващи, нестандартни решения, които видимо

затрудняваха варненските футболисти. Третият гол на Мутафчиев бе наистина малко за явното превъзходство на сливенските футболисти.

Абил Билялов, ст. треньор на „Черно море“: „Депресиран е отборът ни след последните си загуби. Но в този мач тръгна да се бори като равен с равен. Пропуснахме четири чисти положения, особено на Въжаров и Топузаков. После „Сливен“ взе своето.“

Людмил Горанов, треньор на „Сливен“: „Примерното равновесие на терена в началото отдавам на известно подценяване на съперника и на сигурността в победата, която не напусна отбора до последния съдийски сигнал. Видя се, че сме силни, когато си заиграем играта.“ ***Вик. Дойчинов***“

25.11.1989 г., **„Ч. море“ – „Берое“ Ст.З. 3-3 (3-1)**,

В. „Полет“, 27.11.1989 г.: „Подобен драматичен развой имаше срещата „Черно море“ – „Локомотив“ (Пд) преди 20 години. Домакините пак водеха с 3:1, Христо Бонев изравни в края на мача и бронзовите медали отидоха в Пловдив. Сега авансът изглеждаше далеч по-непоклатим, защото черноморци показаха и воля при заличаването на бонификацията на гостите (в 10-та мин. Чешмеджиев матира варненската отбрана), и задружна агресивност при търсенето на благоприятен обрат. Халфовете Атанасов, Делийски и Пандов дадоха надежда, че е намерено ефективно конструкторско звено, което разбира „езика“ на остриетата Илиев, Петков, Въжаров и намира в тяхно лице помощници в организацията на играта. И тя бе стройна, рационална, ефективна, обезверяваща съперника, който през първото полувреме бе готов да инкасира още голови удари, но милостиви се оказаха и Петков, и Въжаров, и Илиев. Изравняването в 13-та мин. (Каров беше улеснен от вратаря Ганчев и хората край него) върна двубоя на изходни позиции, а майсторският гол на Петков (след изиграждащ пас на Петков в 19-та мин.) и неотразимият удар на Въжаров в 44-та мин. сякаш подписаха протокола за този мач.

„Момчетата бяха обърканы от силната игра на съперника. През почивката им казах, че повече няма какво да губим, всички да се хвърлят в атака!“ – това са думи на старши треньора на „Берое“ П. Панайотов. Не знам какво са си казали черноморци, но пагубната метаморфоза в играта им може да се обясни със самодоволството от аванса, което груби тактически грешки превърнаха в стъписване и хаос. Затварянето в собствената половина бе съпроводено с понижена бойкост и обездвижване, с разсинхронизиране на действията в отбраната, която позволи за три минути до края на мача Сивриев и Чешмеджиев да се извисят над смирените черноморци (при бездействието на Гарев и Котев – пазача на Чешмеджиев!) и да се хвърлят в прегръдките на съотборниците си. ***Ст. Янев***“

2.12.1989 г., **„Етър“ ВТ – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**,

В. „Нар. дело“, 5.12. 1989 г.: „Двубоят, наблюдаван, както се изрази един местен любител на футбола, от „рекордно малък брой зрители“, протече при типично зимен декор. Добре почистеният от снега терен, дълбоко замръзнал и твърд, затрудняваше действията на футболистите и се отразяваше върху качествата на играта, която не бе (а и не можеше да бъде) на особена висота. И ако все пак трябва да отбележим някои достойнства на двубоя, те се коренят в похвалното старание на играчите и от двата състава да се държат стабилно на коварния терен и да преследват с мъжка и спортсменска игра поставената цел.

В средата на терена виолетовите имаха добри организатори в лицето на Георгиев и Рашев, подпомагани от Банков и Балъков, и често застрашаваха вратата на Тодоров.

КЛАСИРАНЕ

1.ЦСКА	10	4	0	45- 8	24
2.СЛАВИЯ	6	6	2	17-12	18
3.ПИРИН	6	5	3	21-12	17
4.ЛЕВСКИ-СПАРТАК	6	4	4	27-21	16
5.ЧЕРНОМОРЕЦ	6	4	4	21-15	16
6.ЛОКОМОТИВ (Пд)	5	6	3	18-19	16
7.СЛИВЕН	7	1	6	22-19	15
8.ЕТЪР	5	5	4	18-16	15
9.ЛОКОМОТИВ (ГО)	6	3	5	13-17	15
10.ХЕБЪР	5	3	6	16-18	13
11.ТРАКИЯ	5	2	7	17-23	12
12.ЛОКОМОТИВ (Сф)	5	1	8	18-21	11
13.ЧЕРНО МОРЕ	4	3	7	15-25	11
14.БЕРОЕ	3	4	7	17-26	10
15.ДУНАВ	3	3	8	11-22	9
16.ВРАЦА	2	2	10	9-31	6

На 9.11.1989 г., в израз на колапса на социалистическия обществен строй е съборена Берлинската стена, разделяща източната и западната части на града.

***

На 10.11.1989 г. генералния секретар на БКП, Тодор Живков е свален от власт. Открива се пътя към демократични промени в България.

1989

***Jableh SC**, осн. 1958 г. в едноименния град на 25 км южно от Латакия, където до 1990 г. играе домакинските си мачове. Шампион на Сирия в три последователни години: 1987, 1988, 1989 (в последствие и 2000).*

Нерядко заплахите за гостите идваха и от активно играещите защитници Киряков и Цветанов, които започваха атаки от дълбочина и с бързи и изненадващи ходове създаваха изгодни положения за гол, но в крайната фаза имаше неточности и пропуски. Разбира се, тук трябва да се отдаде заслуженото и на черноморци, които чрез сигурната игра на Котев, Атанасов и Марев, а в няколко случая и на вратаря Тодоров (който спаси през второто полувреме и дузпа), прегражда пътя на топката към собствената им врата.

Макар че инициативата в средата на игрището да бе повече у великотърновци, играчите на „Черно море“ умело използваха възможностите, които им се откриваха за контраатака. При няколко такива контраатаки пропуснаха своите шансове да отбележат гол Петков (зорко охраняван от Червенков, а нерядко и от Банков), Илиев и Въжаров.

Развръзката на двубоя настъпи в началото на второто полувреме, когато домакините упражниха масиран натиск в половината на варненци. При едно спорно отбиване на топката от голлинията съдията Валентин Костов даде знак за изпълнение на ъглов удар, но след реакцията на домакините веднага бе коригиран от помощника си и посочи бялата точка за изпълнение на 11-метров наказателен удар. Георгиев бе точен и 1:0 за „Етър“ в 51-та мин., при който резултат завърши и мачът. Черноморци бяха близо до частичния успех, но той им се изплъзна, и с 11-те точки ще зимуват на незавидното 14-о място, което крие много неизвестности за пролетта и изисква усърдна подготовка. ***Б. Йовчев***“

***

През третата седмица на декември 1989 г., отборът на „Черно море“ заминава на турне в Сирия.

Старши треньорът Абил Билялов дава интервю за сирийските журналисти.

Информацията в българската преса е доста оскъдна.

В. „Нар. спорт“, бр. 155, 28.12.1989 г.: От Сирия се завърна отборът на „Ч. море“, който е играл три приятелски срещи:

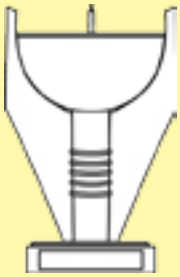
хх.12.1989 г., **Сирия (мл.) – „Ч. море“ 0-2**,
Голм.:0-1 Хар.Харалампиев, 0-2 Ил. Илиев

хх.12.1989 г., **Латакия (сб.) – „Ч. море“ 2-2**,
Голм.: Хар. Харалампиев, Тин. Въжаров

хх.12.1989 г., **„Джебла“ – „Ч. море“ 0-2**,
Голм.: Тин. Въжаров - 2
„Ч. море“: Н. Тодоров, Вал. Каров, Т. Марев, Юл. Гарев, Хр.Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Тин. Въжаров, Хар. Харалампиев, Пл. Делийски, Ил Илиев

Хар. Харалампиев: „Посрещнаха ни много приятелски. Прикрепиха ни и екскурзовод, който ни развеждаше и показваше забележителностите. Беше следвал в България и знаеше български. Мачовете ни бяха срещу сравнително слаби отбори. Единия гол го вкарах с тила си. След мача публиката навлезе на терена. Помислих, че са сърдити за нещо и искат да ни бият, а те всъщност ни се радваха и се блъскаха да пипнат голмайстора „за късмет“.

***

Всеки кръг се играе на елиминации от по два мача на разменено гостуване.

Купа на НРБ, 2-ри кръг (1/16 финал):
13.9.1989 г., Г. Оряховица, **„Локомотив“ ГО – „Ч. море“ 1-1 (0-1)**,
Голм.: 0-1 Пл. Петков 30‘, 1-1 Йорданов 58‘

Декември 1989, Латакия, Сирия, прави от ляво надясно: Н. Тодоров, Юл. Гарев, Вал. Каров, Т. Марев, Т. Атанасов и Хр. Котев, клекнали: Хар. Хараламбиев, Пл. Делийски, Тин. Въжаров, Ил. Илиев и Г. Стойчев

Декември 1989, Латакия, Сирия, прави от ляво надясно: Аб. Билялов (ст. тр.), Д. Ванков (мас.), Юл. Нейчев, Вал. Каров, Н. Тодоров, Т. Марев, Ант. Раков, Живко Шишков (зам. предс.), Юл. Гарев, д-р Бинко Колев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Вен. Николов и Дам. Георгиев (пом. тр.), клекнали: Ем. Бояджиев, П. Пандов, Хар. Хараламбиев, Ил. Илиев, Тин. Въжаров, Пл. Делийски, Г. Стойчев и Кал. Топузаков

1989

На 15.11.1989 г. със загуба от Гърция в Атина приключва кампанията на нац. отбора на България в квалификациите за СП'90 в Италия. Това е една от най-слабите кампании на националния отбор, който заема последно място в крайното класиране на привидно не особено силна група с участието на Румъния, Дания и Гърция. Българите постигат една единствена победа на ст. Юрий Гагарин във Варна (11.10.1989, 4-0 срещу Гърция), един равен – 1-1 срещу Дания в Копенхаген и четири загуби. Квалификациите за следващото СП се очакват с много малко оптимизъм.

***

На 22.12.1989 г. след бърз процес, румънският комунистически диктатор Николае Чаушеску е осъден на смърт и екзекутиран заедно със съпругата си Елена.

16.9.1989 г., Варна, ст. Ч. море/Тича, 16.30, **„Ч. море" – „Локомотив ГО 1-0 (1-0)**, съдия: В. Божков, 3000 зр.

Голм.: 1-0 К. Топузаков 40'

„Ч. море": Вен. Николов, Пл. Делийски, Т. Марев, Юл. Гарев, Хр. Котев, Кал. Топузаков, Г. Стойчев (59' Ем. Бояджиев), Тин. Въжаров, Юл. Нейчев (72' Д. Йорданов), Ил Илиев, Пл. Петков

„Локо" ГО: Цв. Недялков, Севд. Савчев, Лев. Гавазов, Ман. Манолов, С. Ангелов, Й. Петров (72' Д. Печикамъков), Ивл Йорданов, Вал. Ганев, Г. Тодоров, Шеф. Мустафов, Цен. Гавазов (44' Г. Джонджоров)

В. „Нар. спорт", бр. 111, 18.9.1989 г.:„… Кураж на своите, че изходът ще е благоприятен даваше с активността си Топузаков, който неуморно шареше между двете врати, а отбеляза и гол със силен далечен удар. Варненци създадоха и други критични ситуации пред Недялков. Защитата на гостите обаче, излезе с чест от двубоите с Петков, Илиев, Нейчев и Въжаров… В третия кръг продължава „Ч. море". ***П. Герчев***"

Купа на НРБ, 3-ти кръг (1/8 финал):

7.3.1990 г., Сандански, 14.00, **„Вихрен" – „Ч. море" 4-2**,

21.3.1990 г., Варна, ст. Ч. море/Тича, 13.00, **„Ч. море" – „Вихрен" 2-0 (1-0)**,

Голм.: 1-0 Ил. Илиев 21', 2-0 Хар. Хараламбиев 78'

„Ч. море": Вен. Николов, Пл. Делийски, В. Петров, Кал. Топузаков, Хр. Котев, Юл. Нейчев (46' Ем. Бояджиев), Хар. Хараламбиев, Тин. Въжаров, Н. Найденов, Ил. Илиев, Г. Щерев (72' Пл. Панайотов)

Купа на НРБ, ¼ финал:

27.3.1990 г., Варна, ст. Ч. море/Тича, **„Ч. море" – ЦСКА 1-1 (1-1)**, съдия: Н. Йонов, 3000 зр.

Голм.: 1-0 Тин. Въжаров 30', 1-1 Георгиев 35'

„Ч. море": Вен. Николов, Пл. Панайотов, В. Петров, Юл. Гарев, Хр. Котев, Кал. Топузаков, Пл. Делийски, Тин. Въжаров (86' Ем. Бояджиев), Н. Найденов (86' Г. Щерев), Юл. Нейчев, Ил. Илиев

ЦСКА: Ил. Вълов, Ем. Димитров, Мар. Уруков, П. Витанов, Д. Младенов, Янчев, Донев, Ивл Киров, Г. Георгиев, Мар. Бакалов (76' Павлов), Р. Стоянов (58' Илиев)

10.4.1990 г., София, ст. Н. армия, **ЦСКА – „Ч. море" 1-0 (1-0)**, съдия: Евг. Геров, 300 зр.

Голм.: 1-0 Георгиев 29'

ЦСКА: Апостолов, Ем. Димитров, Тр. Иванов, Ст. Бачев, Д. Младенов, Янчев, Донев, Мар. Уруков, Г. Георгиев, Мар. Бакалов, Павлов (76' Р. Стоянов)

„Ч. море": Вен. Николов, Пл. Панайотов, В. Петров, Юл. Гарев, Пл. Делийски, Т. Атанасов, Хар. Хараламбиев (46' Юл. Нейчев), Ем. Бояджиев (80' Евг. Андонов), Г. Щерев. Ил. Илиев, П. Пандов

„Черно море" отпада от турнира.

***

Играе се на елиминации от един мач, домакина се определя чрез жребий.

КСА, 1/16 финал:

22.11.1989 г., Варна, ст. Ч. море/Тича, 13.00, **„Ч. море" – „Враца" 3-2 (1-1)**,

Голм.: 1-0 Хр. Котев 25', 1-1 Краев 40', 2-1 Г. Стойчев 51', 2-2 Краев 62', 3-2 Пл. Петков 90' (псу)

„Ч. море": Вен. Николов (Н. Тодоров), Ант. Раков (46' Кал. Топузаков), Т. Марев, Юл. Гарев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Тин. Въжаров, Пл. Делийски, Ил. Илиев, Пл. Петков

„Враца": Хари Казаков, Цв. Петров, Рад. Петков, Юри Николов (Рум. Славков), Ал. Александров, Гр. Филипов, Г. Антонов, Рад. Видов (Люд. Цветков), Вал. Станчев, Бойко Краев, Т. Гарев

В. „Нар. дело", 23.11. 1989 г.: „… На два пъти в началото гостите бяха близо до успеха, но пропуснаха. В 25-та мин. след ъглов удар Котев засече топката с глава – 1-0. … в 40-та мин. Краев след груба грешка на черноморската защита изравни – 1-1.

В началото на второто полувреме „Ч. море" упражни силен натиск. В 51-та мин. Въжаров се вряза остро в защитните редици на гостите от Враца и подаде на Стойчев, който майсторски с глава постигна красив гол – 2-1. Но и този резултат не се задържа дълго. В 62-та мин. отново Краев отблизо изравни – 2-2.

Спорът бе решен едва в последната минута, когато Пламен Петков изпълни отлично пряк свободен удар

от около 20 метра и 3-2 за „Ч. море“. Черноморци се класираха за 1/8 финалите.

КСА, 1/8 финал:

6.12.1989 г., София, ст. Славия, 13.00, **„Славия“ – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**, съдия: Ю. Йосифов, 300 зр.

Голм.: 1-0 Димитров 84‘

„Славия“: Ант. Ананиев, Зар. Мачев, Евг. Маринов, Ал. Марков, Г. Димитров – Джеки, Ивн Пенев, Анат. Нанков, Н. Костов, Вал. Игнатов (87‘ Г. Караманов), Пл. Симеонов, Вел. Вуцов (63‘ Мир. Миронов)

„Ч. море“: Н. Тодоров, Ант. Раков (87‘ Ем. Бояджиев), Т. Марев, Юл. Гарев, В. Петров, Т. Атанасов, Ил. Илиев, Пл. Делийски, Пл. Петков, (83‘ Г. Иванов), Г. Стойчев, П. Пандов

В. „Нар. спорт“, бр. 146, 7.12.1989 г.: „… От самото начало белите (този път с червени фланелки) имаха подчертан териториален превес, но замръзналият терен не им позволи да създадат много опасности. Гостите … бяха струпали доста хора в защита, като напред разчитаха на редките контраатаки на Петков и Илиев. Така постепенно мачът отиваше към своя край, когато след един ъглов удар Димитров с глава, сякаш на шега отправи топката към вратата на Тодоров, а намиращият се там защитник се оказа твърде нисък, за да промени пътя ѝ. Така, без да оставят никакво съмнение в превъзходството си славистите преминаха в следващия кръг. ***Ценко Симов***“

„Черно море“ отпада от турнира.

***

На 8.1.1990 г. бе проведена първата тридневна стачка във футболния живот на града ни (бел. също и в България). Знае се още, че след задоволяване на законните финансови претенции, отборът поиска вот на недоверие към зам. председателя на клуба Живко Шишков…

В. „Нар. дело“, 18.1. 1990 г.: „… Заседанието откри председателят на клуба инж. Георги Паспалев и даде думата на старши треньора Абил Билялов за оценка на есенното представяне на отбора.

Аб. Билялов: „Незадоволително! Причините: първата седмица от подготовката премина без назначен старши треньор. Н. Ковачев, откъснал се 2-3 години от страната, не познаваше обстановката в шампионата, не познаваше и играчите. Нямаше доверие във всички и първо в мен. Не се работеше с вратарите – това особено се отрази на Николов. Преди мачовете се създаваше нервно напрежение. Друга причина: отсъствието на М. Бакърджиев и Ив. Петров, Юл. Христов не биваше да бъде освобождаван, Н. Найденов бе опериран, В. Каров не бе използван, Хр. Котев играеше контузен. Не можахме да установим основен състав и ясна игрова идея. След мача с „Пирин“ съдиите се настроиха срещу нас. Н. Ковачев и Ж. Шишков не контраатакуваха, зам. председателя рядко идваше при отбора. Вярвам, че „Ч. море“ може да остане в групата, но аз и Дамян Георгиев още не знаем дали сме назначени за треньори.“

Зам. председателя Живко Шишков: „Поех клуба с дефицит от 100 хил. лева, който вече е заличен. До този момент са изплатени всички заплати и премии. Не са получили по 1500 лв. четирима за първи сключен договор. Изпълнени са повечето от социалните искания: жилища, обзавеждане … Средната работна заплата при 11 т. е над 500 лв. Не можаха да влязат в желаното от тях учебно заведение Т. Въжаров и Пл. Петков, защото не се подготвиха. Ем. Бояджиев бе приет. Трудно се решават проблемите с базата, но има развитие. При мен се идва само с искания за пари, апартаменти, но не и с тревогата за състоянието на отбора. Тридневната стачка е незапомнен случай във футболната история. Готов съм да напусна, ако това реши проблемите на клуба!“

В този момент председателят Г. Паспалев получи писмо, подписано от състезателите за оставката на Ж. Шишков, като се преценява, че това „ще успокои обстановката в отбора“.

Тодор Марев: „Не бягаме от отговорност, но миналата година бе ужасно тежка с начина по който се действаше, с конфликтите. Аз вярвам в енергията и възможностите на отбора. Показахме, че сме колектив в Сирия при обидно тежки условия. И стига с тези пари. Искахме среща с бюрото, за да бъдат решени проблемите с терените, екипировката, някои битови нужди. Защо си замина Пл. Петков? Защо бягат от нас? Защото няма сигурност, има страх!“

Никола Николов –

1990

Отборът на „Сливен“ спечелва купата на НРБ, след победа с 2-0 срещу фаворита ЦСКА Сф във финала, игран на 30.5.1990 г. на ст. „Хр. Ботев“ в Габрово. Головете отбелязват В. Вълков и Й. Лечков.

***

ЦСКА София спечелва последния турнир за КСА, след победа с 2-1 над „Ботев“ Пловдив на ст. „Славия“ в кв. „Овча купел“.

***

В младежката група, отборът на „Ч. море“ завършва на 7-мо място с 31 т. Първенец е „Локомотив“ Пд с 47 т.

***

Футболист №1 на Варна за 1989 г. не е определен

Отборът на „Ч. море“, зима 1989-90 г., заден ред от ляво надясно: Юл. Гарев, Н. Тодоров, Ем. Бояджиев, Хар. Хараламбиев, Хр. Котев, Д. Йорданов, Юл. Нейчев, Вен. Николов и Г. Стойчев, среден ред: д-р Бинко Колев, Вал. Каров, Т. Атанасов, Аб. Билялов (ст. тр.), Дам. Георгиев (пом. тр.), Тин. Въжаров, Пл. Делийски и Д. Ванков (мас.), преден ред: Ил. Илиев, П. Пандов, Пл. Петков, Ив. Стоянов, Г. Иванов – Геша, Ант. Раков, Т. Марев и Кал. Топузаков

1990

„Черноморец“ Одеса *завършва сезон 1989 на 6-то място във Висшата лига на СССР и участва в турнира за купата за купата на УЕФА (1990-91), където отстранява норвежкия „Розенборг“ (3-1, 1-2) и отпада в 1/16 финалната фаза от „Монако“ (0-0, 0-1)*

член на бюрото: „… Клубът може да се самофинансира с около 300 хил. лв., а са нужни двойно повече за издръжката му.“

Христо Котев: „Вземахме еднотипни играчи, останахме без обиграни футболисти. Ковачев беше много нервен, младите отпаднаха. Ковачев замени „Кьолнската школа с Трънската“, както той сам казваше и съвсем ни обърка. Загубихме самочувствие …“

Моите впечатления. Приятният полъх на демократичност и плурализъм не е отминал отбора. Няма нищо лошо в това, че играчите са потърсили правата си по анатемосан до сега начин. Неизплатените премии са получени, но това очевидно бе само повод да се гласува вот на недоверие на зам. председателя. Тук е ябълката на раздора. … показва отдалечеността на двете страни: отбор и клубно ръководство. Това може да бъде гибелно. … ***Ст. Янев***“

В. „Полет“, 22.1.1990 г.:„… Подготовката до първия мач с„Ботев“ в Пловдив на 24.2. ще се води при домашни условия на собствена база, придобита с приобщаването на футболния клуб към ФСФД „Черно море“.

***

20.1.1990 г., игр. Гранд х-л Варна, 15.00, **„Ч. море“ – „Черноморец“ Одеса 1-0**,

Голм.: 1-0 Хар. Хараламбиев

„Ч. море“: Вен. Николов, Вал. Каров, Т. Марев, Юл. Гарев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Ил. Илиев, Пл. Делийски, Хар. Хараламбиев, Г. Стойчев (Кал. Топузаков), Ив. Стоянов (Тин. Въжаров)

***

27.1.1990 г., Варна, контр., „Ч. море“ – „Янтра“ Гб 3-0

3.2.1990 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, 15.00, контр., „Спартак“ Вн – „Ч. море“ 2-1,

Голм.: Найденов, Трендафилов (Сп), Ив. Стоянов (ЧМ)

7.2.1990 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, 15.00, контр., „Ч. море“ – „Черноморец“ Бс 5-1,

Голм.: Ив. Стоянов – 2, К. Топузаков – 2, Хар.

Харалambиев

„Ч. море“: Вен. Николов (46‘ Н. Тодоров), Ант. Раков, Хр. Котев, Юл. Гарев, Пл. Делийски, Г. Стойчев, Желев (46‘ П. Пандов), Кал. Топузаков, Хар. Харалambиев, Ил. Илиев, Ив. Стоянов

***

24.2.1990 г., **„Ботев“ Пд – „Ч. море“ 4-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 27.2. 1990 г.: „При неразрешените организационни проблеми в „Черно море“, към които се прибавиха и кадрови (напускането на Пламен Петков и контузиите на Каров и Харалампиев), едва ли можеше да се очаква нещо друго, освен загуба при гостуването на отбора в Пловдив. Неочакваното в случая е може би, че тя е така катастрофална.

„Ние познаваме играта на „Ботев“ – сподели старши треньорът на черноморци Абил Билялов, – предугаждахме как ще играят и на тази основа възнамерявахме да нагодим нашето игрово поведение. Прогнозите ни за съперника се сбъднаха, но за съжаление от наша страна нямаше съответно противодействие. Липсваше настроение у играчите. Започнаха без нерв, сякаш само за да отбият номера. Това най-вече пролича след като ни бе отбелязан първият гол и особено след втория. След добрата подготовка, която проведохме през зимната пауза, подобно поведение за мен е необяснимо.“

Що се отнася до споделеното пред колегата Стефан Янев и огласено във в. „Полет“ намерение да си подаде оставката А. Билялов заяви, че не е стоврил това. Повлияли са му футболистите, които са заявили, че желаят да продължат съвместната работа.“

3.3.1990 г., **„Ч. море“ – „Локомотив“ Сф 3-6 (1-4)**,

В. „Полет“, 5.3.1990 г.: „Николов, Делийски, Марев, Гарев (Раков), Котев, Атанасов, Стойчев, Въжаров, Харалампиев (Пандов), Илиев, Топузаков, искам да ви припомня, че в историята на футболна Варна, ако я познавате (в което се съмнявам!), няма подобен разгром на варненски отбор у дома му. С вашите имена се свързва това позорно 3:6. Както и първата стачка на футболен отбор у нас. Тогава, по време на тридневната стачка, с която започнахте зимната си подготовка, ви разбирах: искахте да вкусите от демокрацията, имахте правото на по-близки отношения с клубните си ръководители, приех като законосъобразни и някои ваши финансови и битови искания. Вашите претенции до голяма степен в рамките на реалните възможности на клуба бяха задоволени, получихте си и заплатите (което не се случи на някои ваши колеги от други клубове!), твърдите, че все още не сте получили вниманието и топлината на клубното ръководство, обобщавайки го в лицето на зам.-председателя Живко Шишков. Да, той не се слави с особена нежност и толерантност към подчинените си, със суровия си характер едва ли ще стане проводник на желаната топлина. Но вие, момчета (не мога да ви нарека мъже, не доказвате, че сте такива…), за ръководителя Ж. Шишков ли сте призовани в този отбор да играете, или за достойното име на „Черно море“, за хилядите ваши почитатели, които сами си търсят инфаркта с вярността си към вас? Да не би Гулит, Марко ван Бастен и компания да излизат на терена, клетвено шепнейки името на милионера Берлускони?

В понятието„професионалист“ влизат и съставките честолюбие, отговорност, достойнство. Истинският професионалист винаги ги „брои“, броейки и банкнотите, без които футбол наистина трудно се играе. Но и за по един „Мерцедес“ вие не можехте да спечелите две точки от двата мача, защото отделихте повече енергия на конфликта с ръководителя си, отколкото на подготовката си, защото разбрахте, че той може да бъде вашето алиби в страховете ви от пролетните битки. И в това ви подозирам вече, защото ако претендирате да бъдете професионалисти, трябва да знаете, че професионалистът не е от сантименталните спортисти и че може да плюе на дребното около себе си и страстно-злобно да доказва своето право с възможностите си, с волята си, тръгвайки и с главата напред! Извинявайте, но това вие не го можете! А имаше поколения в „Черно море“, които и с това възпламеняваха почитателите си! Малодушието никога не е било елемент от символите на този прастар български футболен клуб!

Разбирам и болката ви, и стъписването ви, и

1990

Емил Веселинов Бояджиев

(р. 28.9.1967 г.), 14 мача в „А“ РФГ, 1 мач в „Б“ РФГ в периода 1989-1991 г. „Започнах да играя на 11 години при Дамян Георгиев – Чудото на затревеното игрище пред у-ще „Жечка Карамфилова“. Дамян ми беше треньор и в юноши младша, старша и в дублиращия отбор на „Ч. море“, където бях голмайстор на отбора с 15 гола. Играех като десен халф и биех дузпите. При мъжете ме извика Божил Колев, дебютирах в Перник (9.5.1989 г.), където победихме с 1-0 с гол на Стойчев. През юни 1989 подписах първия си професионален договор с клуба. След „Ч. море“ играх в „Овеч“ Провадия и „Ботев“ Нови Пазар. 1993 приключих с професионалния футбол и играх дълги години във „В“ група. След футбола се занимавам с външно търговска дейност и играя за ветераните.

1990

шоковото състояние, в което ви хвърли загубата от „Локомотив“ (Сф), но ви казвам тези неприятни истини, защото ножът истински опря о кокала. И защото само една шокова терапия може да ви извади от

11.3.1990 г., Тин. Въжаров и П. Михтарски (Лев)

***

На 1.1.1990 г. Полша става първата страна, която се оттегля от Варшавския договор.

***

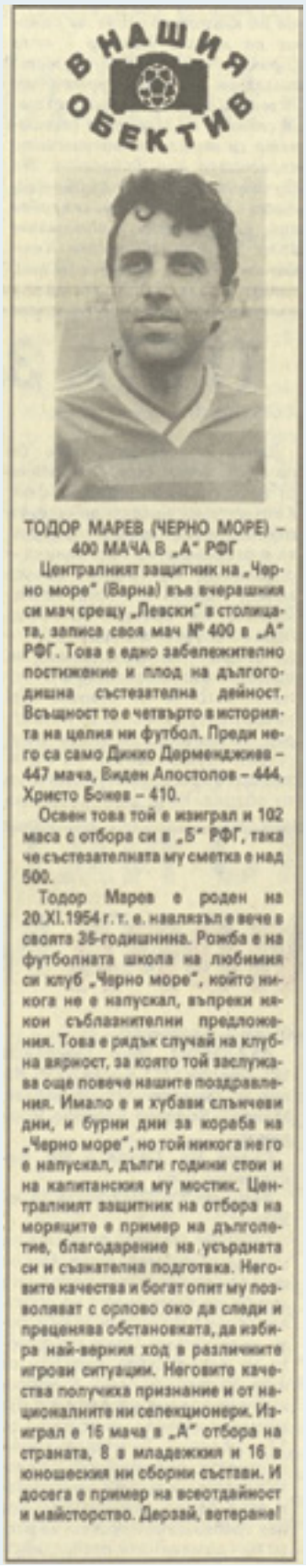
На 15.1.1990 г. Народното събрание на НР България гласува да се премахне еднопартийното управление на БКП.

***

На 4.5.1990 г. Латвийската ССР обявява независимост от СССР.

това състояние. Фирмата ФК„Черно море“ е пред фалит и той ще бъде свързан с вашите имена, с имената на днешните ви ръководители, поравно ще бъдете отговорни пред футболната история! Но не това е най-важното сега: най-важното е да забравите рефрена „пари-апартаменти-ръководство“, да съберете остатъците от честолюбие и воля, да си припомните всичко, което можете, и със спокойствието на отписани от майсторската група да излеете своя гняв върху следващите съперници. Футболните чудеса наистина са рядкост, но вие вече сътворихте няколко малки чудесии, а следващото не бива да бъде „варненско дерби“ в „Б“ РФГ! Такова още не е отбелязвано в 77-годишната ни футболна летопис, черноморци и спартаковци! ***Ст. Янев***“

В. „Нар. спорт“, бр. 27, 5.3.1990 г.: „… В предисловието на двете тежки загуби на черноморци е… стачката им, първата в историята на българския футбол (обявена на 8 януари 1990 г.), отбелязана само в местния печат. Тя вероятно още пречи изхарчените по неофициални данни за лагери преди първенството над 15 000 лева да са без никакво покритие. ***П. Герчев***“

В НАШИЯ ОБЕКТИВ

ТОДОР МАРЕВ (ЧЕРНО МОРЕ) – 400 МАЧА В „А“ РФГ

Централният защитник на „Черно море“ (Варна) във вчерашния си мач срещу „Левски“ в столицата, записа своя мач № 400 в „А“ РФГ. Това е едно забележително постижение и плод на дългогодишна състезателна дейност. Всъщност то е четвърто в историята на нашия футбол. Преди него са само Дънко Дърменджиев – 447 мача, Виден Апостолов – 444, Христо Бонев – 410.

Освен това той е изиграл и 102 маса с отбора си в „Б“ РФГ, така че състезателната му сметка е над 500.

Тодор Марев е роден на 20.XI.1954 г. т. е. навлязъл е вече в своята 36-годишнина. Рожба е на футболната школа на любимия си клуб „Черно море“, който никога не е напускал, въпреки някои съблазнителни предложения. Това е рядък случай на клубна вярност, за която той заслужава още повече нашите поздравления. Имало е и хубави слънчеви дни, и бурни дни за кораба на „Черно море“, но той никога не го е напускал, дълги години стои и на капитанския му мостик. Централният защитник на отбора на моряците е пример на дълголетие, благодарение на усърдната си и съзнателна подготовка. Неговите качества и богат опит му позволяват с орлово око да следи и преценява обстановката, да избира най-верния ход в различните игрови ситуации. Неговите качества получиха признание и от националните ни селекционери. Изиграл е 16 мача в „А“ отбора на страната, 8 в младежкия и 16 в юношеския ни сборни състави. И досега е пример на всеотдайност и майсторство. Дерзай, ветеране!

11.3.1990 г., **„Левски“ Сф – „Ч. море“ 4-0 (2-0)**,

В. „Нар. дело“, 13.3. 1990 г.: „Едва ли имаше основание да се очаква от стадион „Георги Аспарухов“ някаква приятна новина, освен за що-годе поне по-почетна загуба. Но нищо подобно не се случи. Изглежда състоянието на „моряшкия“ отбор в момента повече тревожи ветераните на дружеството и футболния клуб, отколкото самите футболисти. Един удар в гредата, отправен от Атанасов, и… мач №400 в „А“ РФГ на всеотдайния верен на своя клуб капитан на „Ч. море“ Тодор Марев (навлязъл вече в своята 36-годишнина) – това е фактически единствено забележимото, което оставиха черноморци след визитата си на софийския „Левски“. Така че опасността, надвиснала над черноморския кораб, става все по-реална и трудно (да не кажем невъзможно) ще се намерят подемни сили, които да го изтласкат от дъното (предпоследното място във временното класиране) към спасителната повърхност.“

***В. „Полет“, 12.3.1990 г.**: „… Много прецизна оценка направи председателят на секция „Ветерани“ при ФСФД „Ч. море“ Славчо Станев (виж том 2). Стотината ветерани бяха събрани от*

*болката си за съдбата на черноморския футбол. В изказванията им имаше и загриженост, и призиви за намеса с хирургически скалпел, премного сантиментални спомени и недостатъчно конструктивни предложения. Емоциите бяха оформени в декларация от осем точки, прочетена от бившия играч на „Владислав" Христо Конаков, от която най-съществено е гласувания вот на недоверие към щатното ръководство на футболния клуб, вкл. и към треньорите Абил Билялов и Дамян Георгиев и порицанието към представителния отбор. Протестното събрание бе по-скоро обществена плесница за хората, в чиито ръце са съдбините на футбола в „Черно море". **Ст. Янев**"*

17.3.1990 г., **„Ч. море" – „Черноморец" Бс 1-2 (0-0)**,

В. „Полет", 19.3.1990 г.: „Имаше все още някакви теоретични надежди (те и сега съществуват, но са толкова фантастични, че не смеем да си мислим за тях…) преди мача с „Черноморец", свързани с няколко „ако", като най-решаващото бе: „Ако имаме отбор!" Нямаме. Една сива маса в зелено-бяло се носи по терена, интелектуално съвсем обеднява, психически невероятно затормозена – от години „Черно море" не е имал толкова безволеви, толкова разкапал се отбор! Най-опитните правят най-грубите грешки (Т. Атанасов, с хладнокръвие, което може да предизвика инфаркт, потанцува с топката, за да я търси в собствената си врата, изпратена от Вл. Стоянов в 50-та мин.; Т. Марев даде паса за второто попадение на Вл. Стоянов в 75-та мин.!), най-младите не са с качества, за да се открояят като лидери – така, както направи с включването си Ил. Илиев, средното поколение е твърде средно, за да поеме товара върху себе си. А всички заедно и поотделно отиват към самоотричането на качествата си. Най-драстичният пример е играта на Илиан Илиев, редом с него са Т. Въжаров, Г. Стойчев, П. Пандов – тези, които в добрите си мачове даваха някакви надежди.

Вълните-убийци „цунами" този път дойдоха от юг и отмиха варненци от сегашната група. Въпреки, че бургаският отбор съвсем не е от неотразимите съперници. Той заложи не само на самочувствието си от шестте точки аванс, но и на пресата в половината на домакините, която принуди Т. Атанасов и Т. Марев да станат съавтори на победата им. Тотко Дремсизов, новият старши треньор, дебютира с победа, в която го озадачи преди всичко безсилието на варненци във всички звена и особено в средата на терена и пред собствената им врата. Не можеше да познае толкова добре познатия му през многото години техничен и коректен отбор на „Черно море". И не само той.

Две думи за поведението на Петър Пандов. Този играч има място в състава с много уговорки, защото футболисти като него – „под път и над път". И в други срещи той се е държал невъзпитано, а изгонването му в събота е рецидив, който не само позори името на клуба, но и трябва да предизвика въпроса изобщо за неговата щатна бройка! Завръщането сред най-силните може да бъде дело само на мъже, загрижени за съдбата на окаяния ФК „Черно море"! ***Ст. Янев***"

***В. „Нар. дело", 23.3. 1990 г.**: „Пленум на ФК „Черно море"… След кратко встъпление на досегашният председател на футболния клуб Георги Паспалев … бе дадена колективна оставка на бюрото, която бе приета единодушно.*

При алтернативна листа от 15 кандидати с тайно гласуване беше избрано ново бюро в състав от 9 члена. За председател на ФК „Ч. море" на обществени начала бе избран Димитър Мавров – главен директор на параходство БМФ, а за заместник председател – Валентин Рашев, директор на ТК „Балкантурист", Златни пясъци. Взето бе решение футболния клуб да се асоциира с ФСФД „Черно море" при запазване на юридическа и финансова самостоятелност…"

24.3.1990 г., **„Дунав" Рс – „Ч. море" 1-0 (1-0)**,

В. „Полет", 26.3.1990 г.: „През седмицата футболното събитие за варненци бе пленумът на ФК „Черно море". Беше приета колективната оставка на бюрото на клуба, избра се ново в състав 9 души с председател на обществени начала Димитър Мавров и заместник-председател, също на обществени начала, Валентин Рашев.

Че желаните промени във футболното ръководство са стимулирали черноморци в Русе, едва ли

1990

На 20.1.1990 г. Съветските войски окупират столицата на Азербайджанска ССР, Баку по повод демонстрации с искания за независимост. В обявеното извънредно положение са убити над 130 протестиращи.

***

На 31.1.1990 г. „Мак Доналдс" отваря първият си ресторант в СССР, в Москва.

***

На 2.2.1990 г. президентът на ЮАР, Ф.В. Де Клерк отменя забраната на партията АНК и на 11.2.1990 освобождава от затвора лидерът ѝ Нелсон Мандела. Започва преходния период към премахване на „апартейда" и провеждането на свободни избори.

1990

Николай Тошков Тодоров – Голямата бира *(р. 16.1.1965 г.), 8 мача в „А“ РФГ, 38 мача в „Б“ РФГ като вратар. Привлечен е от отбора на „Шумен“, но е от София, юноша на „ЦСКА“. Отначало е резерва на Венелин Николов, но след напускането на последния е титулярен вратар през сезон 1990-91. С връщането на Г. Попов отново получава статут на резерва.*

Антон Георгиев Раков *(р. 3.1.1967 г.), 26 мача в „А“ РФГ, юноша на ЦСКА, привлечен в „Ч. море“ от Н. Ковачев, играе като десен бек. След отпадането в „Б“ група преминава в „Нефтохимик“ Бс, където остава няколко сезона.*

може да се твърди, но според старши треньора на „Дунав“ Любомир Малинов: „Черно море“ стоеше по-добре на терена в този слаб мач!“ Като изтъква общата нервност в двата състава и отсъствието на четирима контузени от „Дунав“, Любомир Малинов смята, че и двата отбора трябва отсега сериозно да мислят за комплектуването си и за подготовката си за завръщане при майсторите още през следващата година.

Варненци допускат лесно гол – в 4-та минута (авторът Йордан Димитров засича топката с глава, изпратена от зоната на Раков след негова грешка), после Въжаров и Илиев, активни и агресивни, имат своите шансове. След почивката варненци диктуват условията на игра, отличават се и младите Петров и Найденов, равенството изглежда справедлив изход, но няма стрелец за балансиране на везните. ***Ст. Янев***“

31.3.1990 г., **„Пирин“ Бл. – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 39, 2.4.1990 г.: „Слаб и скучен мач. Само няколко очевидни пропуска за голове пред двете врати посъживиха зрителите. Петрунов в 16-ата минута пропусна да реализира дузпа. Добре, че Бозданski не повтори грешката, иначе към двете горни определения на мача трябваше да прибавим още едно… – смешен.

Гостите подчиниха изцяло действията си да рушат играта, домакините пък уж да я съграждат. Жалко за зрителите. Незавидното положение в класирането, отсъствието на неколцина титуляри и присъствието на двама дебютанти (Панайотов и Андонов) имаше някакво обяснение за поведението на черноморци. Но за „Пирин“ не звучи убедително версията за подценяване на съперника. Ако подценяваш партньора си с какво право обиждаш зрителите? А само преди две седмици футболистите от града огласиха призив до гражданите да се притекат на помощ за финансовото стабилизиране на клуба. Преди мача чухме по радиоуредбата имената на първите дарители – индивидуални и колективни. И вместо поклон към положителната реакция, неуважение и обида! ***Й. Костадинов***“

7.4.1990 г., **„Ч. море“ – „Локомотив“ ГО 2-1 (0-1)**,

В. „Полет“, 9.4.1990 г.: „Прекъсната е една кошмарна поредица от 10 загуби (май че пак е варненски рекорд!) и едно равенство, която и най-мрачните пророци не предричаха на „Черно море“. Дали сега те са забелязали обнадеждаващи краски в играта на променящия се състав? Не съм сред вечните песимисти и ми се иска да вярвам, че шокът е преодолян и че футболистите мъчително, но все по-ясно ще виждат своите и колективните възможности. И че те могат да бъдат проявени със стискане на зъби и много труд, изразен в двубоите, в много движение и борба със съперника за топката, за пространство, за идеи. Срещу дръзкия „Локомотив“ (ГО) имаше такива наченки: гостите пак поведоха в резултата (и пак при достатъчно наивност в черноморската отбрана!) и двадесетина минути поучително разказваха играта на съперниците си.

Сега обаче домакините съумяха да преодолеят именно с борба собствения си стрес и насрещната увереност, да подадат „реплика от залата“, а през второто полувреме да не дадат думата на гостите. Тогава спойката между отделните звена лиши горнооряховци от възможността необезпокоявани да владеят топката, трите острието (Харалампиев, Топузаков и Илиев) бяха по-често в помощ на халфовете (Найденов, Пандов и Делийски) и получиха повече помощ от тях в колективната атака на вратата. И се стигна до почти тоталния натиск, при който на 5-6 минути се появяваше по едно голово положение. Най-много грешаха онези, които бяха най-настоятелни и „надушваха“ головата възможност: Илиев и Харалампиев. Към Илиев бяха отправени много упреци (и той се засрами от пропуските си…), но без неговата скорост и несекваща агресивност локомотивската отбрана едва ли щеше да бъде така разцентрована. Напрежението в нея се усилваше от изобретателни пасове на Топузаков и от откритието в този мач – „тарана“ Харалампиев. Младежът възхити и с волето, и с победния гол, при който показа самообладание, съобразителност, техника и прецизност на изпълнението. И други негови действия подсказаха, че не познаваме истинските му възможности и че трябва да му се намери постът за пълната им реализация.

1990

Към подобрение вървят и Найденов, Пандов, Петров, Николов…

Нямаме основание за възторг, но черноморци прогледнаха в тежката мъгла от критики, вини, ялови страсти и всеобща безпомощност. Вече асоциирани към флотско-студентското дружество „Черно море", което означава по-надеждна материална и битова осигуреност, дано видят какво оставят след себе си и какво дължат от утрешния ден. ***Ст. Янев***"

14.4.1990 г., **„Локомотив" Пд – „Ч. море" 2-1 (2-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 45, 16.4.1990 г.: „Едва започнал мачът и двамата вратари бяха поставени на изпитание – Атанасов силно удари гредата на пловдивската врата, а колегата му с №1 Николов за секунди двукратно отби опасни топки… Интересно начало, подсказало намеренията на двата отбора да търсят победата с открита нападателна игра. Чрез Найденов, Възаров и най-вече с неуморимият Илиев черноморци използваха всяка възможност да потеглят бързо напред. В повечето случаи обаче техните атаки не се развиваха докрая и затова головите положения се брояха на пръсти. Дори голът, който отбелязаха, стана след груба грешка на пловдивската защита.

Локомотивци се представиха добре. Силно игра Димитров, който през цялото време препускаше сред варненската отбрана и я държеше в шах. Това е втори мач в отбора на Аргиров, но се чувства полезното му присъствие. Въпреки надмощието си, „Локомотив" не стигна до по-изразителен резултат. Все пак победа – първата от 168 дни насам. ***Ст. Стоянов***"

21.4.1990 г., **„Ч. море" – ЦСКА 1-2 (0-2)**,

В. „Полет", 23.4. 1990 г.: „Само 8 хил. лева влязоха в касата на „Черно море" от мача с ЦСКА, въпреки примамката от футбол и с друг пол. Черноморци имат претенции (съвсем основателни!), че Стоичков отбеляза гола от засада, а нарушението на Тр. Иванов в наказателното поле бе за дузпа. Но това в случая не е най-важното, въпреки че изграждането на самочувствието и надеждите имат нужда от честна подкрепа, за да бъде по-точна самопреценката и прогнозата за утрешния ден на непрекъснато променящия се черноморски екипаж. Двубоят изглеждаше безсмислен, защото точките бяха еднакво (почти!) ненужни и за двата отбора, но на терена сблъсъкът се оказа откровен, в него имаше достатъчно желание за победа, за доказване на превъзходство и честолюбие.

„С аванса от точки малко сме се поотпуснали, личи спад в играта ни…" – каза Тр. Иванов. „Никога не съм бил в толкова слаба спортна форма. Още не съм се възстановил от контузията, но мисля, че този „отдих" ми е от полза преди заминаването за „Барселона"! – твърди милионерът Хр. Стоичков. И Тр. Иванов мисли за чужбина, Ил. Вълов е на път за Мексико… Очевидно, за армейците шампионатът е приключил. Мисля си ще има ли футболисти, заради които да ходим на стадиона… ***Ст. Янев***"

28.4.1990 г., **„Ботев" Вр. – „Ч. море" 2-1 (2-0)**,

В. „Нар. спорт", 30.4. 1990 г.: „Дуелът между „Ботев" и „Черно море" бе за престиж. Но състезателите на двата отбора заслужиха адмирации загдето надмогнаха капризите на необичайно силния и студен вятър за сезона и при тази непривична обстановка показаха добър футбол. И зрителите се питаха един друг – нима е истина, че тези два състава ще се раз-

***

Христо Стоичков е третият български футболист, спечелил Златната обувка, след като отбелязва 38 гола за ЦСКА София в „А" РФГ. Призът е поделен с Уго Санчес от „Реал" Мадрид, който отбелязва същия брой голове.

1990

Евгени Андонов Николаев

(р. 19.8.1969 г.), 5 мача в „А“ РФГ, 46/1 мача в „Б“ РФГ 1990-92, 1994-97. „Започнах да играя в с. Партизани, в окръжните групи. На 15 години отидох да уча във Варна (ТЕЕ), първия ми треньор беше Ив. Василев – Катила, на игр. „Жечка Каранфилова“. Отначало бях опорен халф, но все по-често започваха да ме пускат като ляв бек. В мъжкия отбор дебютирах в Благоевград (31.3.1990 г.), бяхме вече отпаднали и треньорите пускаха много юноши. Ние бяхме последните набори от юношите, които масивно навлязоха в мъжкия отбор. Играх до 1992. Божил Колев ме освободи и отидох в Н. Пазар, вкарахме ги в „Б“ група, след това играх в Провадия и 1994-95 се върнах за пролетния полусезон в „Ч. море“, но бях собственост на „Овеч“ Провадия, а те поискаха много пари за мен и 6 месеца не играх, след 1997 се отказах.

делят с майсторската група? И имаха основание, защото те играха не по-лошо, дори и по-добре от някои, които ще останат в „А“ РФГ.

Възпитаниците на М. Горанов действаха задружно, с настроение и самочувствие, с добър синхрон помежду си. Владееха продължително топката, комбинираха, подхващаха атака подир атака по целия фронт на нападението. Гостите от Варна не се примириха и при 2:0, и особено след почивката, когато им се отдаде да намалят на 2:1. ***Ив. Борисов***“

2.5.1990 г., **„Ч. море“ – „Славия“ 0-2 (0-1)**,

В. „Нар. дело“, 3.5. 1990 г.: „Двубоят фактически бе от значение (с оглед на класирането) единствено за софийските футболисти. Евентуалният успех на домакините щеше само да повиши тяхното самочувствие, докато за белия отбор той би подхранил още повече амбициите му за бронза. Липсващата интрига, а може би и дъждовното време навярно бяха причината на стадион „Черно море“ да дойдат съвсем малко зрители – около хиляда или малко повече, но сигурно и мнозина от тях са съжалявали за загубеното време и студуването на трибуните. Защото мачът бе без особени достойнства, каквито би следвало да има един шампионатен двубой от първия ешелон.

Победа с 2:0 спечели „Славия“. На пръв поглед резултатът изглежда убедителен за гостуващия отбор, но показаната игра съвсем не бе така убедителна, подхождаща на претендент за призово място. Без да се твърди, че успехът би по-подхождал за черноморци, в интерес на обективността следва да се посочи, че през първата част те също имаха възможност да отбележат гол, но веднъж Топузаков пропусна, а втори път устремилият се към вратата на съперниците Найденов бе фаулиран в наказателното поле от Маринов, но съдийската свирка остана няма. Впрочем свирката на главния съдия Никола Йонов с помощници Недялко Тахтаджиев и Андрей Бонев (трима от Пловдив) още на два пъти при отбелязването на втория гол от славистите и при събаряне на нападател на черноморци в наказателното поле през второто полувреме не издаде никакъв звук. А това вече е много. Головете за „Славия“ отбелязаха: Костов в 22-та мин. и Вуцов в 56-та мин. ***Б. Йовчев***“

***В. „Нар. дело“, 11.5. 1990 г.**: „… Пленум на ФК „Черно море“… кратък отчет … Изградени бяха комисии – по професионален футбол (председател Стефан Генов), по детско юношески футбол (П. Зидаров) и по стопански инициативи (П. Коларов), клуб на приятелите на футбола (инж. Тони Петров – син на Кръстьо Петров)… За първи зам. председател (щатен) бе избран Петър Петров – бивш футболист, 38 – годишен … решението на бюрото за старши треньор от новия сезон да бъде назначен м.с. Тодор Великов, а за негов помощник Стефан Богомилов, бивши изявени футболисти на „Черно море“…“*

12.5.1990 г., **„Хебър“ Пз – „Ч. море“ 5-1 (2-1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 57, 14.5.1990 г.: „Още при първата по-продължителна атака, отличният в този мач Пехливански откри подписката си. Оттам нататък почти всеки играч на „Хебър“ имаше възможност да стигне на предна позиция, но до нов гол дълго не се стигна. Иначе действията на домакините бяха много енергични, бързо се прегрупираха по терена, но пропуските на нападателите се нижеха един след друг. Минутите също. Постепенно вакуумът между защита и нападение се позапълни. При толкова набези към вратата на черноморци и не особено голямата им съпротива катастрофата бе неизбежна. Вкарани бяха голове, които могат да имат цената на точка при тази неизвестност, която още витае около пазарджишките футболисти. ***Г. Каменски***“

„… Мачът беше „особен“. Те си вкараха колкото голове им трябваха накрая. Ние младите играхме, но старите бяха решили да „дадат“ мача.“ (бел. с тази победа, „Хебър“ минава по голова разлика „Локомотив“ Пд във временното класиране и три кръга преди края увеличава шансовете си за оставане в „А“ група).

19.5.1990 г., **„Ч. море“ – „Сливен“ 2-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 22.5. 1990 г.: „Двубой на младите – така може да се характеризира срещата. В началото – известен натиск на гостите, но скоро те бяха принудени да се приберат в своята половина, да бра-

нят вратата си и само от време на време да контраатакуват. Младата кръв в отбора на „Черно море“ се разбушува, взе инициативата в свои ръце и диктуваше действията на терена. Сливенци бързо отпаднаха физически и не бяха опасен съперник. Но тук важи и правилото, че можеш да играеш толкова, колкото ти разреши съперникът. А черноморци бяха непримирими и негостоприемни. В центъра на задружната и напориста игра на „Черно море“ стоеше Илиев – истински двигател на своя отбор, с отлично чувство за атака, с устрем и техника, подчинени на мощния пробив. Пригласяха му останалите – Делийски, Пандов, Хараламбиев, Бояджиев, Найденов. А на по-задни позиции Петров и Каров бяха трудно препятствие за нападателите на „Сливен“ и за такъв голмайстор като Лечков. Пролуките по фланговете сигурно затваряха Панайотов и Андонов. При това положение твърде малко работа остана за вратаря Тодоров.

След няколко изгодни положения в 43-та минута Илиев отблизо простреля вратата на „Сливен“ – 1:0 за „Черно море“. И през второто полувреме черноморци доминираха и в 52-та минута Хараламбиев от воле покачи на 2:0. Жалко е, че само 275 зрители с билети видяха този великолепен гол. Стана дума за зрителите – нечувано малко. Но те станаха свидетели на една от най-хубавите игри на „Черно море“ на свой терен, което ни кара да кажем: „Вярвайте на младите, подкрепяйте ги, не поглеждайте само в чуждите дворове, а ценете своето!“ ***Ив. Колев***“

26.5.1990 г., **„Берое“ – „Ч. море“ 1-1 (0-0)**,

В. „Нар. дело“, 29.5.1990 г.: „Срещата предложи след последния съдийски сигнал твърде забавна и интересна картина: черноморци със светнали от радост лица бурно се прегръщаха (дори Пандов, сменен малко преди края, излезе бос на пистата и тупаше по рамото един по един своите съотборници), а беройци се прибираха с наведени глави, съпроводени от грозните освирквания на част от зрителите. Какво бе станало на стадиона в Стара Загора?

В началото на мача страхотен натиск на беройци, обсадили плътно черноморската врата. Удари се сипеха към сигурния Тодоров, веднъж топката срещна и страничната греда. Постепенно гостите от Варна разкъсаха обръча, поизравниха играта и станаха инициатори на опасни контраатаки. В центъра им стоеше острият, високотехничен и бърз Илиев. Поне четири пъти той разпиля защитниците на „Берое“ и подаде чудесни топки пред Ганчев. „Черно море“ отново намери своя стил на игра, както във Варна срещу „Сливен“, въпреки че сегашният му съперник беше значително по-силен. Устремно и с огромно желание за изява действаха Бояджиев, Хараламбиев, Делийски, Пандов, Найденов. Умело и навреме се намесваха централните защитници Каров и Петров, които заедно с Панайотов и Андонов упорито се бореха с мощните Чешмеджиев, Калайджиев, Бончев и Митев. Вярно е, разбира се, че се допускаха и грешки, и то в колективен план, както при гола на Миренски в 57-та минута, но все по-явно се виждаше как расте самочувствието на подмладения „Черно море“. И не случайно Хараламбиев изравни в 86-та минута.

Равният резултат в срещата с „Берое“ е успех фактически за новия отбор на „Ч. море“ (първа точка на чужд терен). И като гост той играе с амбиция, набира сили, показва обнадеждаващи възможности в умелото съчетаване на личните спортно-технически качества с колективната си изява. Или както се казва, има хляб в този отбор, но с едно необходимо допълнение, че има и широко поле за работа. ***Ив. Колев***“

2.6.1990 г., **„Ч. море“ – „Етър“ ВТ 0-4 (0-1)**,

В. „Нар. дело“, 5.6. 1990 г.: „Във Варна отборът на „Етър“ се постара да постигне срещу непретенциозния си съперник точно толкова гола (четири), колкото му трябваха, за да изпревари с „едни гърди“ състава на „Левски“. Срещу нестабилната защита на „Черно море“ (при отсъствието на В. Петров – с юношеския отбор във ФРГ, и на контузения Каров, на изпитание бе нова двойка централни защитници – Атанасов-Делийски) това не го затрудни много. А и непрекъснатата информация на стадион „Черно море“ за хода на останалите двубои в „А“ РФГ сигурно даваше допълнително сили на „виолетовите“ за реализиране на възможния благоприятен за тях изход – 4:0 за „Етър“. ***Б. Йовчев***“

1990

„Милан“ спечелва за втори пореден път КЕШ, след като на финала, игран на 23.5.1990 г. на „Пратерщадион“ във Виена побеждава „Бенфика“ Лисабон с 1-0 с гол на Франк Райкард.

***

Италианският „Самдория“ спечелва първият си и за сега единствен трофей – КНК, побеждавайки „Андерлехт“ с 2-0 след продължения на ст. „Улеви“ в Гьотеборг на 9.5.1990 г. Герой на мача е Джанлука Виали, които отбелязва и двата гола за отбора си.

***

„Ювентус“ Торино спечелва купата на УЕФА, побеждавайки „Фиорентина“ след два мача на разменено гостуване (3-1, 0-0). Това е единствения случай, когато 4 от 6 финалисти в ЕКТ са от една държава. (в отсъствието на английските отбори, които са наказани от УЕФА)

Статистика „Ч. море“ в „А“ РФГ 1989-90 г.

(всички домакински мачове, освен това срещу ЦСКА Сф се играят на клубния ст. „Черно море“ („Тича“)

12.8.1989 г., 1 кр., Варна, 18.00, **„Ч. море“ – „Тракия“ Пд 1-0 (0-0)**, съдия: Х. Тончев, 12 000 зр.
„Ч. море“: Вен. Николов, Пл. Делийски, Т. Марев, Юл. Гарев, Бис. Годинячки, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Тин. Въжаров, Ив. Стоянов (87‘ Г. Иванов), Ил. Илиев (79‘ Ем. Бояджиев), Пл. Петков
„Тракия“: Д. Вичев, Триф. Пачев, З. Раков, Цв. Цветков (75‘ Ил. Топалов), Ив. Кочев, Т. Зайцев, Ивл Стойнов, Цв. Дерменджиев, Б. Хвойнев, П. Зехтински, Ат. Пашев
Голм.: 1-0 Пл. Петков 67‘
ЖК: Т. Марев (ЧМ); Раков, Зайцев, Пашев (Тр)

20.8.1989 г., 2 кр., София, ст. В. Левски, **„Локомотив“ Сф – „Ч. море“ 3-1 (2-0)**, съдия: Петко Петков, 1 000 зр.
„Лок“ Сф: Пл. Николов, Ант. Велков (61‘ Мл. Лазаров), Ант. Здравков, Д. Васев, Пав. Дочев, Н. Тодоров, Г. Христов, Ал. Дудов, Гошо Петков, К. Метков, Кр. Наков
„Ч. море“: Вен. Николов, Пл. Делийски, Т. Марев, Бис. Годинячки (46‘ Ем. Бояджиев), Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Тин. Въжаров, Ив. Стоянов, (34‘ Юл. Гарев), Ил. Илиев, Пл. Петков
Голм.: 1-0 Тодоров 29‘, 2-0 Наков 31‘, 2-1 Тин. Въжаров 64‘, 3-1 Метков 83‘

27.8.1989 г., 3 кр., Варна, 18.00, **„Ч. море“ – „Витоша“ Сф 0-0**, съдия: Н. Йонов, 12 000 зр.
„Ч. море“: Вен. Николов, Пл. Делийски, Т. Марев, Юл. Гарев, Хр. Котев, Д. Йорданов (72‘ Г. Иванов), Г. Стойчев, Тин. Въжаров, Пл. Петков, Ил. Илиев, К. Топузаков (70‘ Ем. Бояджиев)
„Витоша“: Д. Попов, К. Вангелов, П. Хубчев, Стл Георгиев, Бог. Савов, Г. Славчев, Г. Донков, Бож. Искренов (70‘ Вел. Йотов), Г. Йорданов, П. Михтарски, Пр. Гетов (60‘ Рос. Крумов)
ЖК: Хр. Котев, Г. Стойчев (ЧМ)
ЧК: 34‘ Михтарски (В)

3.9.1989 г., 4 кр., Бургас, ст. 9.IX, 17.30, **„Черноморец“ – „Ч. море“ 4-1 (3-1)**, съдия: Кост. Гергинов, 12 000 зр.
„Ч-ц“ Бс: Пл. Николов (35‘ Л. Шейтанов), Рос. Петров, Ст. Стоянов, Ст. Пумпалов, Кр. Костов, Зл. Янков, Вал. Иванов, Ив. Александров (74‘ Диян Петков), Вл. Стоянов, Л. Любенов, Сим. Чилибонов
„Ч. море“: Вен. Николов (46‘ Н. Тодоров), Пл. Делийски, Т. Марев, Юл. Гарев, Хр. Котев (29‘ Ант. Раков), Д. Йорданов, Г. Стойчев, Тин. Въжаров, Ив. Стоянов, Ил. Илиев, Пл. Петков
Голм.: 1-0 Стоянов 13‘, 1-1 Костов 27‘ (автг), 2-1 Стоянов 30‘, 3-1 Иванов 42‘, 4-1 Александров 48‘

9.9.1989 г., 5 кр., Варна, 17.30, **„Ч. море“ – „Дунав“ Рс 2-0 (0-0)**, съдия: Ст. Орманджиев, 6 000 зр.
„Ч. море“: Вен. Николов, Пл. Делийски, Т. Марев, Юл. Гарев, Хр. Котев, Т. Атанасов (57‘ К. Топузаков), Г. Стойчев, Т. Въжаров, Ив. Стоянов (62‘ Юл. Нейчев), Ил. Илиев, Пл. Петков
„Дунав“: П. Войнов, Н. Боянов, Рум. Венков, Кр. Колев (75‘ Кост. Аврамов), Вал. Горначки, Диян Ангелов, П. Караделиев, Др. Енчев, Бл. Георгиев, П. Божков (65‘ Цв. Латинов), Пл. Петков
Голм.: 1-0 Тин. Въжаров 68‘, 2-0 Пл. Петков 75‘ (дуз.)
ЖК: Пл. Петков (ЧМ)

23.9.1989 г., 6 кр., Варна, 17.00, **„Ч. море“ – „Пирин“ Бл. 2-1 (1-1)**, съдия: В. Минков, 8 000 зр.
„Ч. море“: Вен. Николов, Пл. Делийски, Т. Марев, Юл. Гарев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев (57‘ К. Топузаков), Т. Въжаров, Ив. Стоянов (46‘ Юл. Нейчев), Ил. Илиев, Пл. Петков
„Пирин“: Мир. Митев, Рос. Пашов, Н. Гавалюгов, Г. Овнарски, Ив. Лардев, Вал. Дъртилов, Й. Бозбански, Ивл Панчев, Н. Петрунов, Ивл Андонов (73‘ Ем. Мицански), Венц. Динев (78‘ Рум. Чакъров)
Голм.: 1-0 Т. Атанасов 4‘, 1-1 Лардев 22‘, 2-1 Т. Атанасов 57‘ (псу)
ЖК: Ил. Илиев (ЧМ); Овнарски, Панчев (Пир)

30.9.1989 г., 7 кр., Г. Оряховица, 16.00, **„Локомотив“ ГО – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**, съдия: Кост. Пързулов, 5 000 зр.
„Лок“ ГО: Т. Арсов, Ст. Колев, Лев. Гавазов. Ман. Манолов, С. Ангелов, Й. Петров (32‘ Г. Джонджоров), Ивл Йорданов, Д. Печикамъков, Цен. Гавазов (63‘ Вал. Ганев), Г. Тодоров, Шеф. Мустафов
„Ч. море“: Вен. Николов, Пл. Делийски, Бис. Годинячки, К. Топузаков (86‘ Д. Йорданов), Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Т. Въжаров, Юл. Нейчев, Ил. Илиев, Пл. Петков
Голм.: 1-0 Ганев 66‘ (дуз.)
ЖК: Колев (Лок); Пл. Делийски, Т. Атанасов, Юл. Нейчев (ЧМ)

14.10.1989 г., 8 кр., Каварна, 15.00, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Пд 1-1 (0-1)**, съдия: Л. Спасов, 3 000 зр.
„Ч. море“: Вен. Николов, Пл. Делийски, П. Пандов, К. Топузаков, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев (46‘ Д. Йорданов), Тин. Въжаров, Юл. Нейчев (53‘ Г. Иванов), Ил. Илиев, Пл. Петков
„Лок“ По: Б. Иванов, Г. Ташев, К. Андонов, Г. Карушев, Ив. Беделев, Вал. Вълчев, Пл. Кръстев (75‘ М. Юмерски), Бож. Бонев, Ж. Галибардов, Г. Димитров. (86‘ Юл. Джевизов), Ст. Драганов
Голм.: 0-1 Димитров 28‘, 1-1 Тин. Въжаров 82‘
ЖК: П. Пандов, Ил. Илиев (ЧМ); Драганов (Лок)

21.10.1989 г., 9 кр., София, ст. Н. армия, **ЦФКА „Средец“ – „Ч. море“ 6-1 (3-1)**, съдия: Ат. Узунов, 10 000 зр.
ЦФКА: Ил. Вълов, Ем. Димитров, Триф. Иванов, Мар. Уруков, Д. Младенов, Кост. Янчев (62‘ Дон. Донев), Ем. Костадинов, Хр. Стоичков, Г. Георгиев, Мар. Бакалов (68‘ П. Витанов), Ивл Киров
„Ч. море“: Вен. Николов, Пл. Делийски, П. Пандов (62‘ Ем. Бояджиев, 78‘ Юл. Нейчев), Юл. Гарев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Д. Йорданов, Т. Въжаров, К. Топузаков, Ил. Илиев, Пл. Петков
Голм.: 1-0 Стоичков 16‘, 2-0 Георгиев 22‘, 2-1 Пл. Петков 39‘ (дуз.), 3-1 Стоичков 45‘ (дуз.), 4-1 К. Топузаков 72‘ (автг), 6-1 Стоичков 82‘, 84‘

25.10.1989 г., 10 кр., Варна, 15.00, **„Ч. море“ – „Враца“ 3-0 (2-0)**, съдия: Ат. Стойнов, 4 000 зр.
„Ч. море“: Вен. Николов, Пл. Делийски, Т. Марев, Юл. Гарев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Т. Въжаров (70‘ Ант. Раков), К. Топузаков, Ил. Илиев, Пл. Петков, Г. Иванов (34‘ Д. Йорданов)
„Враца“: Павл. Иванов, Цв. Петров, Иск. Александров, Ив. Радославов, Т. Гарев, Р. Видов (48‘ Юри Николов), Б. Страшимиров, Рад. Петков, Вал. Станчев, Бойко Краев (62‘ Люд. Цветков), Ил. Илиев
Голм.: 1-0 К. Топузаков 9‘, 3-0 Пл. Петков 43‘ (дуз.), 89‘
ЧК: 56‘ Илиев (Вр.)

29.10.1989 г., 11 кр., София, ст. Славия, **„Славия“ – „Ч. море“ 2-0 (1-0)**, съдия: Н. Йонов, 6 000 зр.
„Славия“: Ант. Ананиев, Зар. Мачев, Евг. Маринов, Ал. Марков, Мир. Миронов, (23‘ Бл. Александров), Ивл Пенев, Анат. Нанков, Н. Костов, Вал. Игнатов (77‘ Ил. Карадалиев), Пл. Симеонов, Вел. Вуцов
„Ч. море“: Вен. Николов, Пл. Делийски, Т. Марев, Юл. Гарев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев (63‘ Д. Йорданов), Т. Въжаров (72‘ К. Топузаков), П. Пандов, Ил. Илиев, Пл. Петков
Голм.: 1-0 Вуцов 33‘, 2-0 Симеонов 50‘ (дуз.)
ЖК: Игнатов, Вуцов (Сл); Т. Атанасов (ЧМ)

5.11.1989 г., 12 кр., Варна, 14.30, **„Ч. море“ – „Хебър“ Пз 0-1 (0-1)**, съдия: Л. Спасов, 6 000 зр.
„Ч. море“: Вен. Николов, Пл. Делийски, Т. Марев, Ант. Раков, Хр. Котев, П. Пандов, Г. Стойчев (65‘ Г. Иванов), Т. Въжаров, К. Топузаков, Ил. Илиев, Пл. Петков (35‘ Ив. Стоянов)
„Хебър“: В. Василев, Кр. Узунов (36‘ Ив. Танков), Стоил Петров, Сп. Помаков, Крум Кантарев, В. Иванов, Кал. Пехливански, Г. Гаджев, Радко Димитров (59‘ Спас Кузев), П. Ковачев, К. Василев
Голм.: 0-1 Иванов 4‘
ЖК: Помаков, Танков (Хеб)

18.11.1989 г., 13 кр., Сливен, **„Сливен“ – „Ч. море“ 3-0 (1-0)**, съдия: Г. Цветанов, 8 000 зр.
„Сливен“: Т. Стоянов, К. Кирилов, Ив. Митев, В. Тинчев, Вел. Парушев, Вит. Мутафчиев, Хрн Пенев (81‘ Вал. Стефанов), Хр. Марашлиев (75‘ Нед. Недев), Й. Лечков, Ив. Василев, Вал. Вълков
„Ч. море“: Вен. Николов, Ант. Раков, Т. Марев, Юл. Гарев (81‘ Вал. Каров), Хр. Котев, Пл. Делийски, Г. Стойчев, Т. Въжаров, П. Пандов, Ил. Илиев, К. Топузаков (61‘ Пл. Петков)
Голм.: 1-0 Мутафчиев 27‘, 2-0 Вълков 49‘, 3-0 Мутафчиев 76‘

25.11.1989 г., 14 кр., Варна, 14.30., **„Ч. море“ – „Берое“ Ст.З. 3-3 (3-1)**, съдия: Ст. Чакъров, 2 000 зр.
„Ч. море“: Вен. Николов, Вал. Каров (72‘ Д. Йорданов), Т. Марев, Юл. Гарев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Ил. Илиев (77‘ К. Топузаков), Пл. Делийски, Пл. Петков, П. Пандов, Т. Въжаров
„Берое“: Ив. Ганчев, Андр. Атанасов, Ст. Стойков, Анг. Костадинов, Вен. Сиврие, Гошо Гинчев, Й. Митев, Стоян Недялков (35‘ Стоян Бончев), Радко Калайджиев, Ж. Мирески (75‘ Ж. Келепов), Шиб. Чешмеджиев
Голм.: 0-1 Чешмеджиев 10‘, 1-1 Вал. Каров 12‘, 2-1 Пл. Петков 19‘, 3-1 Т. Въжаров 43‘, 3-2 Сиврие 87‘, 3-3 Чешмеджиев 90‘
ЖК: П. Пандов (ЧМ)

2.12.1989 г., 15 кр., В. Търново, **„Етър“ ВТ – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**, съдия: Вал. Костов, 2 000 зр.
„Етър“: Н. Донев, Мир. Байчев (72‘ Ген. Генчев), Цв. Първанов, Цан. Цветанов, Кал. Банков, П. Рашев, Бон. Генчев, Г. Георгиев (88‘ Пл. Проданов), Кр. Балъков, Ил. Кияков, Анг. Червенков
„Ч. море“: Н. Тодоров, Вал. Каров, Т. Марев, Ант. Раков, Хр. Котев, Т. Атанасов, Ил. Илиев, Пл. Делийски, Пл. Петков (86‘ Ив. Стоянов), П. Пандов (65‘ К. Топузаков), Т. Въжаров
Голм.: 1-0 Георгиев 51‘ (дуз.)
Пропусната дузпа: 70‘ Кияков (Ет)
ЖК: Байчев, Цветанов, Тодоров (Ет); Т. Въжаров (ЧМ)

24.2.1990 г., 16 кр., Пловдив, ст. Хр. Ботев, **„Ботев“ Пд – „Ч. море“ 4-0 (1-0)**, съдия: Кост. Пързулов, 12 000 зр.
„Ботев“ По: Ил. Николов, Хр. Коилов (80‘ П. Шопов), Сл. Хорозов, Зап. Раков, Ив. Кочев, Т. Зайцев, Ил. Топалов, Б. Хвойнев (79‘ Ивл Стойнов), А. Пехливанов, П. Зехтински, Цв. Дерменджиев
„Ч. море“: Вен. Николов, Ант. Раков (46‘ Ив. Стоянов), Т. Марев, Юл. Гарев, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Т. Въжаров, Пл. Делийски, Ил. Илиев (73‘ П. Пандов), К. Топузаков
Голм.: 1-0 Коилов 23‘, 2-0 Кочев 47‘, 3-0 Пехливанов 67‘, 4-0 Дерменджиев 87‘
ЖК: Коилов (Б); Пл. Делийски (ЧМ)

3.3.1990 г., 17 кр., Варна, 15.30, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Сф 3-6 (1-4)**, съдия: Ат. Стойнов, 6 000 зр.
„Ч. море“: Вен. Николов, Пл. Делийски, Т. Марев, Юл. Гарев (60‘ Ант. Раков), Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Т. Въжаров, Хар. Харалмбиев (87‘ П. Пандов), Ил. Илиев, К. Топузаков
„Лок“ Сф: Пл. Николов, Ант. Велков (80‘ Ал. Дудов), Ант. Здравков, Д. Васев, Ас. Арсов, Н. Тодоров (87‘ Кр. Наков), Ал. Бончев, Г. Христов, Гошо Петков, К. Метков, Ог. Миланов
Голм.: 0-1 Петков 14‘, 0-2 Тодоров18‘, 0-3 Здравков 29‘, 0-4 Христов 34‘, 1-4 К. Топузаков 40‘ (дуз.), 1-5 Метков 52‘, 2-5 К. Топузаков 54‘, 3-5 Т. Атанасов 75‘, 3-6 Бончев 86‘
ЖК: Х. Харалмбиев (ЧМ); Петков (Лок)

11.3.1990 г., 18 кр., София, ст. Левски, **„Левски“ – „Ч. море“ 4-0 (2-0)**, съдия: Ат. Стойнов, 5 000 зр.
„Левски“: Д. Попов, К. Вангелов, П. Хубчев, Кр. Коев, Бог. Савов, Венц. Илиев, Рос. Крумов (65‘ Ил. Груев), Г. Славчев (83‘ Вл. Шаламанов), П. Михтарски, Г. Йорданов, Ем. Спасов
„Ч. море“: Н. Тодоров, Пл. Делийски, Т. Марев, П. Пандов, Хр. Котев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Т. Въжаров, Хар. Харалмбиев, Ил. Илиев, К. Топузаков
Голм.: 3-0 Михтарски 37‘, 43‘, 66‘, 4-0 Спасов 68‘
ЖК: Савов, Йорданов (Л); Пл. Делийски – 1 мач, Т. Въжаров (ЧМ)

17.3.1990 г., 19 кр., Варна, 15.30, **„Ч. море“ – „Черноморец“ Бс 1-2 (0-0)**, съдия: Юл. Йосифов, 4 000 зр.
„Ч. море“: Вен. Николов, Г. Стойчев (54‘ Юл. Нейчев), Т. Марев, Юл. Гарев, Хр. Котев, Т. Атанасов (64‘ Хар. Харалмбиев), П. Пандов, Т. Въжаров, Н. Найденов, Ил. Илиев, К. Топузаков
„Ч-ц“ Бс: Конст. Костенски, Ст. Стоянов, Ив. Йовчев (54‘ Мир. Кралев), Стоян Пумпалов, Кр. Костов, Зл. Янков, Ив. Александров, Диян Петков, Вл. Стоянов (78‘ Жел. Марков), Сим. Чилибонов, Л. Любенов
Голм.: 0-2 Стоянов 50‘, 75‘, 1-2 К. Топузаков 78‘ (дуз.)
ЖК: Т. Атанасов – 1 мач (ЧМ); Любенов (Чц)
ЧК: 58‘ Кралев (Чц); 63‘ П. Пандов – 2 мача (ЧМ)

24.3.1990 г., 20 кр., Русе, **„Дунав“ Рс – „Ч. море“ 1-0 (1-0)**, съдия: Т. Колев, 7 000 зр.
„Дунав“: П. Войнов, Сашо Тодоров, Н. Боянов, Кр. Колев, П. Караделиев, Б. Богомилов, Диян Ангелов, Еш. Сюлейманов, Й. Димитров (80‘ Др. Енчев), Пл. Петков, Бл. Георгиев (83‘ Рум. Венков)
„Ч. море“: Вен. Николов, В. Петров, Т. Марев, Ант. Раков (46‘ Юл. Гарев), Хр. Котев, Т. Атанасов, Пл. Делийски, Т. Въжаров, Н. Найденов, Ил. Илиев, К. Топузаков (55‘ Юл. Нейчев)
Голм.: 1-0 Димитров 4‘
ЖК: Боянов (Д); Ант. Раков (ЧМ)

31.3.1990 г., 21 кр., Бл-град, **„Пирин“ Бл. – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**, съдия: Нед. Недялков, 5 000 зр.
„Пирин“: Мир. Митев, Кост. Трендафилов, Н. Гавалюгов, Вен. Попов, Рос. Пашов (61‘ Рум. Чакъров), Й. Бозбански, Вал. Дъртилов, Ивл Панчев, Н. Петрунов (88‘ Венц. Динев), Ивл Андонов, Ем. Мицански
„Ч. море“: Вен. Николов, Пл. Панайотов, Т. Марев, Евг. Андонов, Хр. Котев, К. Топузаков, Пл. Делийски, Т. Въжаров, Н. Найденов (78‘ Г. Щерев), Юл. Нейчев (67‘ Г. Стойчев), Ил. Илиев
Голм.: 1-0 Бозбански 64‘ (дуз.)
Пропусната дузпа: 15‘ Петрунов (П)
ЖК: Т. Въжаров – 1 мач (ЧМ)

7.4.1990 г., 22 кр., Варна, 16.00., **„Ч. море“ – „Локомотив“ ГО 2-1 (0-1)**, съдия: Вес. Миланов, 2 500 зр.
„Ч. море“: Вен. Николов, Пл. Панайотов, В. Петров, Юл. Гарев, Хр. Котев, П. Пандов, Хар. Харалмбиев, Пл. Делийски (46‘ Т. Атанасов), Н. Найденов (80‘ Т. Марев), Ил. Илиев, К. Топузаков
„Лок“ ГО: Т. Арсов, Севд. Савчев (77‘ Ас. Велинов), Лев. Гавазов, Ст. Колев, Сашо Ангелов, Наско Костадинов, Ивл Йорданов, Шеф. Мустафов (62‘ Цен. Гавазов), Г. Тодоров, Вал. Ганев, Й. Маринов
Голм.: 0-1 Маринов 7‘, 1-1 К. Топузаков 52‘ (дуз.), 2-1 Хар. Харалмбиев 72‘
ЖК: К. Топузаков (ЧМ); Ангелов (Л)

14.4.1990 г., 23 кр., Пловдив, ст. Локомотив, **„Локомотив“ Пд – „Ч. море“ 2-1 (2-0)**, съдия: Д. Димитров, 7 000 зр.
„Локо“ По: Хр. Трифонов, Г. Карушев, Я. Кушев, К. Андонов, Г. Ташев (46‘ Д. Калканов); Ст. Лулчев, Яв. Косев (59‘ Пл. Кръстев), Кост. Видолов, Митко Аргиров,

1989-90		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1.	ЦСКА		1:2	5-2	5-0	1-2	3-1	6-1	2-0	4-0	4-0	3-0	4-1	4-0	3-1	6-1	6-0
2.	Слав	1:1		0:0	3:1	1:2	1:0	1:1	2:1	1:0	2:1	3:1	1:0	4:0	1:0	2:0	0:0
3.	Етър	1-1	0-1		0-0	2-2	2-0	4-1	2-0	2-2	1-0	6-0	0-1	3-0	4-0	1-0	3-0
4.	Левск	2-2	2-0	4-1		1-1	1-1	3-1	1-0	4-1	2-1	1-2	3-1	7-2	1-2	4-0	4-0
5.	ЛокС	0-2	2-2	4-2	1-4		2-2	0-1	1-0	1-2	3-0	1-0	4-0	2-0	2-0	3-1	4-2
6.	Пирин	1-1	0-0	2-3	1-0	2-0		2-0	6-0	2-1	3-0	1-0	1-0	2-0	4-0	1-0	5-1
7.	БотПд	2-0	3-1	2-1	3-2	1-0	3-2		1-0	1-1	2-1	3-1	2-1	0-0	2-0	4-0	5-0
8.	ЛокГО	1-1	3-2	1-0	1-1	1-1	1-1	1-0		2-0	0-0	2-0	1-0	1-0	3-1	1-0	2-0
9.	Слив	0-3	2-0	1-3	2-3	1-2	2-1	3-0	3-1		3-1	1-1	2-2	1-1	2-0	3-0	1-0
10.	Берое	3-3	3-0	0-1	1-1	0-2	5-1	2-1	0-0	0-3		1-0	3-1	3-2	1-1	1-1	3-2
11.	ЧцБс	0-0	1-1	1-1	1-1	2-1	0-0	1-0	2-2	3-0	1-3		2-1	2-1	3-0	4-1	2-0
12.	ДунРс	2-2	1-1	2-0	1-1	0-3	3-1	1-0	0-0	1-0	2-2	1-0		1-0	1-1	1-0	5-0
13.	ЛокП	2-2	0-0	1-0	1-1	2-1	1-1	0-2	2-1	2-1	1-1	2-1	2-0		1-0	2-1	2-1
14.	Хебър	0-3	1-1	1-1	2-0	3-0	0-1	1-0	1-0	1-2	1-2	2-1	0-0	2-1		5-1	2-1
15.	ЧМ	1-2	0-2	0-4	0-0	3-6	2-1	1-0	2-1	2-0	3-3	1-2	2-0	1-1	0-1		3-0
16.	БотВр	3-5	2-1	0-1	2-2	2-0	0-0	3-1	0-1	0-1	1-2	1-2	0-0	1-1	1-0	2-1	

Ст. Драганов, Г. Димитров

„Ч. море“: Вен. Николов, Пл. Панайотов, Пл. Делийски, Юл. Гарев, Хр. Котев (46‘ Т. Марев), Т. Атанасов, П. Пандов (46‘ К. Топузаков), Т. Въжаров, Н. Найденов, Ил. Илиев, Ем. Бояджиев

Голм.: 1-0 Димитров 26‘, 2-0 Драганов 45‘, 2-1 Ил. Илиев 88‘

ЖК: Лулчев (Л); Н. Найденов (ЧМ)

21.4.1990 г., 24 кр., Варна, ст. Ю. Гагарин, 17.00, **„Ч. море“ – ЦСКА 1-2 (0-2)**, съдия: Кост. Гергинов, 5 000 зр.

„Ч. море“: Вен. Николов, Пл. Панайотов, Вал. Каров, Т. Марев, Юл. Гарев, Т. Атанасов, Г. Стойчев, Ем. Бояджиев, Н. Найденов (74‘ П. Пандов), Ил. Илиев, К. Топузаков

ЦСКА Сф: Ил. Вълов, Мар. Уруков, Триф. Иванов, Ст. Бачев, Д. Младенов, К. Янчев, Ем. Костадинов, Хр. Стоичков, Г. Георгиев, П. Витанов, Слав. Илиев

Голм.: 0-1 Костадинов 2‘, 0-2 Стоичков 18‘ 1-2 К. Топузаков 67‘ (дуз.)

ЖК: Вал. Каров (ЧМ); Иванов (Ц)

28.4.1990 г., 25 кр., Враца, **„Ботев“ Вр. – „Ч. море“ 2-1 (2-0)**, съдия: Ат. Узунов, 2 000 зр.

„Ботев“: Рум. Ненов, Рад. Видов, Юри Николов, Т. Гарев, Иск. Александров, Рад. Петков, Вал. Якимов, Г. Богданов (74‘ Г. Антонов), Гр. Филипов, Вал. Станчев, Ил. Илиев (82‘ Цв. Петров)

„Ч. море“: Вен. Николов (46‘ Н. Тодоров), Пл. Панайотов, Т. Марев, Юл. Гарев, В. Петров, Т. Атанасов, П. Пандов, Вал. Каров (31‘ Хар. Харалambиев), Н. Найденов, Ил. Илиев, К. Топузаков

Голм.: 1-0 Вал. Каров 14‘ (автг), 2-0 Т. Гарев 32‘, 2-1 Хар. Харалambиев 77‘

ЖК: Петков (Б); П. Пандов, Ил. Илиев – 1 мач, К. Топузаков (ЧМ)

2.5.1990 г., 26 кр., Варна, 18.00., **„Ч. море“ – „Славия“ 0-2 (0-1)**, съдия: Н. Йонов, 2 000 зр.

„Ч. море“: Вен. Николов, Пл. Панайотов, Вал. Каров, Юл. Гарев, В. Петров, Т. Атанасов, Хар. Харалambиев, Юл. Нейчев (40‘ Г. Щерев, 88‘ Пл. Делийски), Н. Найденов, П. Пандов, К. Топузаков

„Славия“: Цв. Здравков, Ил. Дяков, Евг. Маринов, Ал. Марков, Ивн Пенев, Анат. Нанков, Ил. Карадалиев (50‘ Вал. Игнатов), Бл. Александров, Сашо Начев, Н. Костов, Вел. Вуцов (82‘ Мир. Миронов)

Голм.: 0-1 Костов 22‘ (псу), 0-2 Вуцов, 56‘

12.5.1990 г., 27 кр., Пазарджик, **„Хебър“ Пз – „Ч. море“ 5-1 (2-1)**, съдия: Мил. Георгиев, 9 000 зр.

„Хебър“: В. Василев, Кр. Узунов (86‘ Стоил Петров), Кал. Пехливански, Анг. Ангелов, Крум Кантарев, Лаз. Димитров, Д. Методиев (82‘ Ив. Чорлев), Г. Гаджев, П. Ковачев, Радко Димитров, К. Василев

„Ч. море“: Н. Тодоров, Пл. Панайотов, В. Петров (80‘ Т. Марев), Евг. Андонов, Хр. Котев, П. Пандов, Пл. Делийски (80‘ Вал. Каров), Юл. Нейчев, Н. Найденов, Ил. Илиев, Емил Бояджиев

Голм.: 2-0 Пехливански 2‘, 25‘, 2-1 Ил. Илиев 42‘, 3-1 Кантарев 55‘ (дуз.), 5-1 Василев 83‘, 87‘

19.5.1990 г., 28 кр., Варна, 18.00., **„Ч. море“ – „Сливен“ 2-0 (1-0)**, съдия: Славчо Славов, 300 зр.

„Ч. море“: Н. Тодоров, Пл. Панайотов, Вал. Каров, Евг. Андонов, В. Петров, П. Пандов, Хар. Харалambиев (86‘ Зл. Михайлов), Пл. Делийски, Н. Найденов (67‘ К. Топузаков), Ил. Илиев, Ем. Бояджиев

„Сливен“: Т. Стоянов, К. Кирилов, В. Тинчев, Вит. Мутафчиев, Вел. Парушев, Хрн Пенев, Т. Илиев (47‘ Хр. Марашлиев), Й. Лечков, Вал. Стефанов, Ив. Митев (56‘ Ив. Иванов), Вал. Вълков

Голм.: 1-0 Ил. Илиев 43‘, 2-0 Хар. Харалambиев 52‘

26.5.1990 г., 29 кр., Ст. Загора, **„Берое“ – „Ч. море“ 1-1 (0-0)**, съдия: В. Божков, 2 000 зр.

„Берое“: Ив. Ганчев, Андр. Атанасов, С. Стойков, Вен. Сивриев; Гошо Гинчев, Ж. Миренски, Й. Митев, Ст. Бончев (46‘ Ж. Келепов), Шиб. Чешмеджиев, Радко Калайджиев, Стоян Недялков (84‘ Д. Петков)

„Ч. море“: Н. Тодоров, Пл. Панайотов, Вал. Каров, Евг. Андонов (46‘ К. Топузаков), В. Петров, П. Пандов (83‘ Т. Марев), Хар. Харалambиев, Пл. Делийски, Н. Найденов, Ил. Илиев, Ем. Бояджиев

Голм.: 1-0 Миренски 57‘, 1-1 Хар. Харалambиев 86‘

ЖК: Ил. Илиев (ЧМ)

2.6.1990 г., 30 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Етър“ ВТ 0-4 (0-1)**, съдия: Нед. Тахтаджиев, 1 000 зр.

„Ч. море“: Н. Тодоров, Пл. Панайотов, Пл. Делийски, Евг. Андонов, Т. Атанасов, П. Пандов, Хар. Харалambиев, Ем. Бояджиев (69‘ Г. Щерев), Н. Найденов (74‘ Т. Марев), Ил. Илиев, К. Топузаков

„Етър“: Н. Донев (71‘ Сава Василев), Пл. Проданов, Цв. Първанов, Цан. Цветанов, Минчо Минчев, Мир. Байчев, Бончо Генчев, Г. Попиванов (71‘ Генчо Генчев), Кр. Балъков, Ил. Киряков; Анг. Червенков

Голм.: 0-1 Байчев 40‘ (дуз.), 0-2 Генчев 48‘, 0-4 Балъков 57‘, 71‘

	крайно класиране:	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	ЦФКА Средец/ЦСКА Сф	30	18	9	3	85-30	45
2.	Славия София	30	13	10	7	37-29	36
3.	Етър В. Търново	30	14	7	9	51-32	35
4.	Витоша/Левски Сф	30	12	11	7	57-39	35
5.	Локомотив Сф	30	15	5	10	53-40	35
6.	Пирин Бл.	30	13	8	9	46-32	34
7.	Тракия/Ботев Пд	30	15	3	12	43-39	33
8.	Локомотив Г. О.	30	11	8	11	28-32	30
9.	Сливен	30	12	5	13	41-44	29
10.	Берое Ст. Загора	30	10	9	11	43-48	29
11.	Черноморец Бс	30	11	7	12	36-41	29
12.	Дунав Русе	30	9	9	12	30-38	27
13.	Локомотив Пд	30	9	9	12	30-47	27
14.	Хебър Пазарджик	30	10	5	15	29-43	25
15.	Ч. море Варна	30	6	4	20	28-63	16
16.	Враца/Ботев Враца	30	5	5	20	25-65	15

„Ч. море“ Вн,1989-90 г.,“А“ РФГ	м.	г.
Илиан Илиев	29	3
Пламен Делийски	27	
Калин Топузаков	26	6
Тодор Марев	25	
Венелин Николов	24	
Христо Котев	23	
Тинко Въжаров	22	4
Тодор Атанасов	22	3
Юлиян Гарев	20	
Петър Пандов	20	
Георги Стойчев	17	
Пламен Петков	15	6
Найден Найденов	12	
Емил Бояджиев	10	
Юлиян Нейчев	10	
Пламен Панайотов	10	
Харалambи Харалambиев	9	4
Валерий Каров	9	1
Иван Стоянов - Дългия	8	
Димитър Йорданов	8	
Николай Тодоров	8	
Антон Раков	8	
Васил Петров	7	
Георги Иванов - Геш	5	
Евгени Андонов	5	
Георги Щерев	3	
Бисер Годинячки	3	
Златин Михайлов	1	

Тинко Николов Въжаров

(р. 29.8.1964 г.)
Позиция: ляв бек, халф, крило
„Ч. море“: 1984-91
„А“ РФГ: 85 мача/14 гола
„Б“ РФГ: 66/9

„От Каварна съм. Минах през всички нива на местния футбол. На 17 години ме взеха в мъжкия отбор, бях вече и юношески национал, играхме турнир във Франция. От тези, които станаха големи футболисти после, Трифон Иванов беше в този отбор. Повечето от тези юноши играха в ЦСКА и „Левски“ след това.

В „Ч. море“ ме взеха на 18 години, бат‘ Били ме познаваше от Каварна, той си е тукашен и беше помощник на Тошко Великов в „Ч. море“. Взеха ме в Спортна рота, там си изкарах казармата. В „Ч. море“ имаше много добри футболисти тогава и беше трудно да се наложиш. Повечето бяха и доста повъзрастни. Докато ме приемат и спечеля уважението им мина време. Когато Хамидов избяга в Малта, се отвори място на левия бек и старите казали на Тошко Великов, че искат аз да играя на този пост. Така започнах в отбора. Десния ми крак беше посилния, но още от Каварна ми го бяха счупили на един мач в Разград и се бях научих да играя добре и с левия. Дузпите ги биех с десния. Само така можеш да разбереш кой е по-силния крак на един футболист. Никой не бие дузпа с по-слабия си крак. После започнах да играя на предни позиции – ляв външен, ляво крило атакувах предимно от ляво, правех голове (бел. през сезон 1988-89 Тинко Въжаров е голмайстор на отбора в „А“ РФГ с 10 гола).

Имал съм проблеми със съдиите, особено с Д. Димитров от Бургас. Този човек имаше нещо срещу „Ч. море“ и лично срещу мен. Винаги гледаше да ми показва картони. На един мач в Пловдив срещу „Тракия“ излизах сам срещу вратаря, защитника ме настъпи отзад и ми скъса обувката. Димитров дойде и ми вика „Ставай, нищо ти няма“. Аз му показвам скъсаната ми обувка, а той ми показва картон. След мача срещу „Миньор“ (22.11.1986 г., 0-1 във Варна) публиката го грабна да го псува. В тунела съдиите вървят зад мен и го чувам да казва: „Срещу „Ч. море“ винаги ще е така. Малки, големи, няма значение.“ Спрях, обърнах се и замахнах да му забия една глава, но не го ударих. Той писал после в протокола, че съм го ударил. Извикаха ме в дисциплинарната комисия, но него го нямаше, бил в чужбина някъде. Обясних им какво се случи и помощниците му бяха там и потвърдиха (честни хора излязоха). Наказаха ме за три месеца, когато нямаше мачове през зимата. От първия пролетен кръг бях в игра.

През тези години бях станал основен футболист и титуляр, викаха ме и в Олимпийския отбор. Кариерата ми в „Ч. море“ приключи след една уговорка срещу „Спартак“ Варна (бел. треньор на „Спартак“ тогава е Иван Василев – Катила). Дойдоха и поискаха да им помогнем. Някои от нас съгласиха, някои – не. След това от „Ч. море“ ме обвиниха, че съм продал мача и ме освободиха (бел. освободен е също Юлиян Христов, който също преминава в „Спартак“ Вн). В „Спартак“ ме взеха веднага. Даже още в първия мач срещу „Ч. море“ вкарах гол. Така станах вторият футболист след Тахмисян, който е вкарвал и за двата отбора във Варненското дерби. (бел. Валентин Станчев е третият). Играх около три години в „Спартак“. Там бяха много коректни с мен. От „Ч. море“ искаха да ми вземат апартамента, когато напуснах, а от „Спартак“ даже ми дадоха пари да си купя. Но тогава започнаха контузиите. Три пъти късах бедрен мускул на едно и също място. Трябва да е било някъде 1994-95. Отивам на тренировка, а не мога да бягам. Накрая ми казаха, че ще ми платят заплатите до края на годината и няма да ме мъчат повече. Отново много коректно постъпиха с мен. Така приключих с професионалния футбол. Отидох един полусезон в Нови Пазар с бат‘ Били (бяха го направили треньор тогава, някъде 1995 или 96), но играх само няколко мача и спрях напълно състезателната си дейност. Върнах се в Каварна и взех да тренирам деца. Обичах си работата, имах чудесен отбор от деца, нямах никакво намерение да се занимавам с мъжки футбол. Но тогава пък мъжкия отбор на Каварна изпадна в беда, бяха последни, щяха да изпаднат от „В“ група. Отказах няколко пъти да поема отбора, но Стефан Софиянски ме нави и се съгласих. Той имаше къща в с. Поручик Чунчево и идваше редовно до Каварна, правехме си турнири за ветерани. Отивам на първата тренировка, появиха се само 8 футболисти. Ходих да ги събирам по къщите им, да ги убеждавам да играят. Спасихме се от изпадане, накрая имаше 6 отбора след нас в класирането. Стабилизирахме се в средата на таблицата в следващите няколко години и се появиха мераци за влизане в „Б“ група, но аз нямах лиценз за треньор на това ниво и взеха друг, с диплома. Той пък си нямаше представа какво да прави и останах в клуба да му помагам. На практика аз водех тренировките и определях състава, а накрая на него платиха, а за мен нямаше почти нищо. Ядосах се и така се отказах окончателно от футбола. Трябва да е било към 2005 г.

През 2009 г дойдох в Кипър за малко да си отдъхна. Хареса ми и останах тук, в Лимасол. 14 години не съм се прибирал в България и нямам никакво желание да се връщам. Не следя български футбол. Тези, които направиха през 1994 г. България 4-та в света, сега я направиха 4-та отзад напред. Всичко се промени. Тук в Кипър никой вече не говори за ЦСКА и „Левски“. От България вече знаят само „Лудогорец“. От клубните първенства следя само кипърското и европейските турнири.“

12.8.1989 г.,
Тинко Въжаров,
преследван от
Ив. Кочев и Т. Зайцев
от „Тракия“ Пд

21.10.1981 г., Толбухин, България (юн.) преди контролен мач срещу „Кайзерау“ (ГФР), прави от ляво надясно: Николай Боянов, Станимир Йорданов, Григор Господинов, Тошко Кефалов, Николай Моллов, Димитър Марков, клекнали: Иван Писков, Лъчезар Танев, Славчо Никленов, Звездомир Замфиров и Тинко Въжаров

Георги Драгнев Стойчев

(р. 13.6.1967 г.)
Позиция: халф, бек
„Ч. море“ 1987-96
„А“ РФГ: 42 мача/1 гол
„Б“ РФГ: 128/7

Започнах да играя футбол при Дамян Георгиев – Чудото. Бях по-голям – 7-ми клас и той имаше вече изграден отбор. Започна да ме налага в отбора, а бяхме много силен набор. Много от тези деца станаха футболисти, един от тях беше Илиан Илиев. Дамян създаде силна школа и ние много го уважавахме. Той даде път на доста млади футболисти. Юлиян Нейчев и Пламен Тимнев са също от неговата школа.

За влизането ми в мъжкия отбор най-много дължа на Божил Колев. Той повярва в мен и ми даде шанс за изява. Когато влизах в казармата бяха премахнали спортните роти, след случката с ЦСКА и „Левски“ на финала за купата през 1986 г. Играехме във военно първенство като военен отбор. Димитър Боснов ни беше треньор. Карахме много тежка служба, наравно с другите матроси. Гледаха ни накриво, когато трябваше да тренираме или да ни пускат за мач. Старите не излизат в отпуск, а ние ходим да ритаме. След мача си пожелавахме да сме живи и здрави, да се срещнем и другата седмица. В такива условия се изисква много силен характер, физика и късмет. Някои хора не издържаха. Сигурен съм, че това помогна на Илиан Илиев по-късно в кариерата му.

След време ни преместиха в домакински взвод, за да можем да тренираме. Попаднахме на добри специалисти. Божил Колев беше от Западно германската школа. Започна да ме пуска в контроли. Тогава Иван Вуцов беше треньор на националния отбор и те идваха на подготовка в гранд хотел „Варна“. Правехме контроли от време на време. Играл съм и халф и десен бек. Когато Боби Христов дойде в отбора за десен бек, играех пред него. През по-голямата част от кариерата ми бяхме в „Б“ група. Дойдоха и някои добре известни футболисти, но за малко. Пламен Гетов направи няколко много силни мача за нас. Но никой не се задържа. Заредиха се едни президенти, които много не се интересуваха как върви отбора. Имаха някакви техни интереси. Ганди и Кеби направо ме отказаха от футбола. Ако трябва да изхранваш семейство, нямаше как да го правиш с футбол. Поиграх малко и за „Порт“ Варна в работническото първенство, даже станахме шампиони. След това се отказах.“ След като приключва кариерата си, Георги Стойчев не се е занимавал повече с футбол. Бил е търговски представител на фирма за търговия с трикотаж, а след това се квалифицира и в поставяне на ламиниран паркет.

Георги Николов Иванов – Геша

(р. 22.5.1967 г.)

Позиция: нападател
„Ч. море“ 1989-90
„А“ РФГ: 13 мача

„Роден съм в Горна Оряховица, но от 5-годишен съм във Варна. Сам отидох да се запиша в „Спартак“, когато бях 1-ви клас. От малък за мен животът беше само футбол. Първият ми треньор е известният Г. Капанов. Той ме на много неща. Бях в „Спартак“ до казармата. Там играех във военния отбор. Бях голмайстор на военното първенство, станахме и шампиони. След това обаче влязох в конфликт с едни офицери. Буквално ме приключиха. Изкарах истинска казарма, шест месеца не пипнах топката. Мислех, че ще спра с футбола.

Като се уволних Цоньо Василев ме взе в „Черноломец“ Попово. Уникална личност. Не можех да му откажа. Може би откраднах малко от неговия хъс и характер. По-късно тези качества ми помогнаха много в кариерата. Играх една година в Попово. Някой ме беше препоръчал на „Черно море“, дойдоха да ме гледат в няколко мача и накрая ме привлякоха. Платиха сериозна сума за мен – 20 000 лв., което по онова време бяха много пари. Влязох в отбора с Илиан Илиев и като млади футболисти се държахме заедно. По това време там имаше страхотни играчи – Марев, Бакърджиев, Барона. Това беше невероятна школа за един млад футболист като мен. Аз играех ляво крило. В началото всичко беше наред. Проблемите ми започнаха, когато Божил Колев замина за кипърския Омония. Аз останах като сирак един вид. Тъй като бях юноша на „Спартак“ започнаха да ме приемат като чуждо тяло на „Тича“. Останах по-встрани, а не можех да се примиря с тази роля. Казах, че напускам. Разтрогнах договора си по моя вина и ме наказаха една година да не играя професионален футбол.

След шест месеца ръка ми подаде Стефан Богомилов. Беше поел Лудогорец, които бяха изпаднали тогава във „В“ група и при тях имах право да играя. Отборът беше напуснат от всичките си водещи футболисти. Богомилов привлече предимно варненци, даде ми шанс да играя редовно. След това Петър Жеков ме взе в Добруджа, където изкарах две години. През август 1993 г. преминах в Левски. След продажбата на Цанко Цветанов, треньорът Гочето Василев ме преквалифицира от ляво крило в ляв халф-бек. Два пъти станах шампион на България. През 1996 г. отидох в „Славия“, а три години по-късно играх за „Спартак“ Вн. Прекратих кариерата си на 35-годишна възраст през 2002 г. като играч на „Спартак“ Плевен“.

Найден Насков Найденов – Нури

(р. 23.2.1971 г.)
Позиция: нападател
„Ч. море“: 1988-96
„А“ РФГ: 41 мача/1 гол
„Б“ РФГ: 127/15

„Първите си стъпки във футбола направих при Кафето, след това бях във футболна паралелка в „Захари Стоянов“ в кв. „Чайка“. Пускаха ме да играя с по-големите, като юноши мл. възраст станахме републикански вицешампиони. В мъжете ме взе Божил Колев, нямах още навършени 17 години. Дебютирах в последния мач от сезона срещу „Добруджа“ (29.5.1988 г.). Следващия сезон започнах в дублиращия отбор и направих много силен мач срещу „Локомотив“ Сф още в първия кръг и Божил Колев ме взе вече за постоянно при мъжете. В Сливен (3-ти кръг) победихме с 2-1, подадох на Възаров за първия гол. Следващия мач Иван Петров замина за Малта и вече играех редовно, често бях титуляр. Следващия сезон Божо Колев замина за Кипър и за треньор дойде Ковачев. Аз влизах в казармата, но бях си контузил коляното от мач в махалата. Оказа се скъсан менискус. Оперира ме проф. Шойлев в София. Беше започнал да оперира с артроскопия, което беше тогава нова техника и се чакаше. Оправих се, след 6 месеца бях готов за игра. Тази година отпаднахме, след това настъпиха тежки години на безпаричие. Лъжеха ни за заплатите. Когато Явор Недев стана собственик се скарах с него. Божо Колев отиде за малко в „Спартак“ и взе мен и Барона, но не се задържа дълго. След него дойде Людмил Горанов и ми каза, че няма да разчита на мен.

Тогава ме искаха от много отбори. Приех предложението на „Локо“ Пловдив, но още на подготовката ми блокира гърба, спрях да си чувствам краката. Нямах контрол от кръста надолу. Няколко дена съм добре, няколко зле. Преживях го много тежко. Никой не може да ми каже какво ми има. Някои мислеха, че симулирам. Други ми казваха, че имам „футболна болест“, щели да ме лекуват. Чак след години откриха, че имам болест на Бехтерев. Порточанов ме взе в „Нефтохимик“. Херо беше треньор там, много искаше да играя за тях. Каза, че ще ме лекуват, но от „Черно море“ поискаха 1,5 милиона за мен, това беше „тавана“. Върнах се в „Ч. море“, започнаха да ме лекуват, то за тази болест лек нямаше. Играх няколко мача през този сезон (1995-96), след това играх малко и в „Автотрейд“, пак при Божо Колев и приключих с футбола. “ Понастоящем Найден живее в Полша, в търсене на лечение за инвалидизиращата го болест.

Георги Щерев Георгиев

(27.6.1970 – 19.11.2006)
Позиция: център нападател
„Ч. море“: 1988-90
„А“ РФГ: 6 мача
„Б“ РФГ: 1/2

Щерев е продукт на ДЮШ на „Черно море“ Започва да играе футбол при Атанас Аврамов, след това при Т. Терзистоев, Ил. Сърмов и Дамян Георгиев. Треньорът Сърмов вижда в него роден голмайстор. Отбелязва 107 гола в детското първенство за една година. Републикански вицешампион за юноши младша възраст. Забелязан е от Божил Колев още като ученик и започва кариерата си в мъжкия отбор обещаващо, с два гола във вратата на „Добруджа“ в дебютния си мач за „моряците“ от първенството в „Б“ РФГ на 29.5.1988 г. Разговор с него провежда журналиста Спас Киров (бившият старши треньор на „Черно море“) за **в. „Запалянко“, бр. 35, 2.9.1991 г**.: „… Но идва нов треньорски екип и с него времето за недоразумения, недооценка и застой.

„Започнах да губя вяра в способностите си. От детския отбор до военния и дублиращ състав бях изявен голмайстор и изведнъж … Изпаднах в психическа депресия. Толкова обичах „Черно море“, че бях решил: или ще играя в този отбор, или няма да играя футбол! Към края на военната ми служба съдбата ме срещна със Стефан Богомилов. Направи ми предложение за „Лудогорец“. Не чаках да ме убеждава, приех с радост. Уволних се и заминах. През тези осем месеца в Разград му се отплатих с голове. Варна ме привличаше като магнит. След завършване на първенството реших да се върна. Предложение ми направиха „Светкавица“, „Добруджа“ и „Спартак“. „Черно море“ не ме потърси! Избрах „Спартак“. Мисля, че не сгреших.“

В първите си два мача с екипа на „Спартак“, Щерев отбелязва два хет-трика, първия срещу „Чумерна“ само за 20 мин. и вторият срещу ЛЕКС Ловеч.

„Стръвта и усетът към гола нося в себе си от дете. С годините към интуицията прибавям и мисъл. Допада ми ролята на стрелец. Мисля, че изборът на позиция и усетът към гола подлежат на усъвършенстване и се стремя към това. Мечтая за големия футбол. За мен той започва в „А“ група. Още не съм узрял за този футбол. Необходими са ми година-две…“

В първия си сезон (от общо 4) в „Спартак“, в 32 мача Щерев отбелязва 18 гола в „Б“ РФГ.

На 36 годишна възраст Георги Щерев загубва битката с коварно заболяване.

Със завръщането на Божил Колев като играещ треньор през сезон 1979-80, вълна от оптимизъм залива привържениците на „Черно море". Въпреки, че Колев остава за сравнително кратък период, преди да потегли за Кипър, отборът играе добре и завършва на 6-то място в крайното класиране. Привлечени са класни попълнения като Тодор Атанасов, Г. Кондов, Б. Манолков, Вал. Пейчев … от юношите се включват добре М. Бакърджиев, Верони Страшников, Ог. Радев, Вал. Каров.

През 1982 г., под ръководството на Спас Киров „Ч. море" завършва на 4-то място, на две точки от третия в крайното класиране. Както каза един от ветераните: „Ако не бяхме давали мачове, можехме да сме трети." Киров критикува ниските цели и самочувствие на играчите и си спомня с огорчение пропуснатия шанс.

Всичко около отбора върви в желаната възходяща линия, докато през лятото на 1983 г. избухва най-големия скандал в историята на клуба. Шестима титуляри са заловени с подкуп. Въпросният мач срещу „Спартак" Плевен е през април, а разкритията са направени през август, което хвърля доста въпросителни върху какво точно се е случило, за да бъдат разкрити и сурово наказани, въвлечените в скандала футболисти в период, когато уредените мачове са ежедневие. Иван Василев – Катила, който е човекът, знаещ най-много за подобни казуси хвърля вината върху треньора Спас Киров, който в предаването „Всяка неделя" споделя пред водещия Кеворк Кеворкян и многохилядната аудитория от телевизионни зрители, че се е съмнявал в някои футболисти. Това, според Катила отключва верига от реакции, довели до познатия ни завършък, а „Черно море" и новоназначения треньор Тодор Великов са изправени пред трудната задача да намерят заместници на наказаните. (Про)даването на мачове всъщност не е нищо ново и разкритията са само върха на айсберга. По думи на Иван Василев – Катила: „Манолков беше голям вратар, но знаехме, че продава мачове. Получавал съм сигнали, че даже се е обаждал на противници, за да ги пита дали не им трябват точки. Но пък когато трябваше да играе, нямаше подобър вратар от него, който да е пазил на „Черно море". По-добре да сложа него, въпреки че ще продаде някой мач, отколкото някой друг, който ще пуска голове от неможене."

Без да подкрепяме която и да е форма на корупция, независимо дали тя е „позволена", при която генерали и други длъжностни лица влизат в съблекалнята, за да определят крайния резултат, или „непозволена", при която някои футболисти извличат лични облаги, за да играят симулативно, „Ч. море" е за сега единственият отбор в българската футболна история, чиито футболисти са излежали ефективни присъди. При всички случаи, потърпевши са привържениците, които изживяват успехите и неуспехите на отбора като свои лични.

След последвалите наказания „Ч. море" вече не е същия отбор. Започва борба за оставане в групата. Стига се и до епичен бараж срещу „Беласица" Петрич, който никой от преживялите го не може да забрави. Лъч на надежда е откритието Никола Спасов като централен нападател, но след отпадането през 1986 г. той отказва да играе в „Б" група и напуска, а „моряците" за първи път в историята си записват две последователни години в „Б" РФГ. Целият период от втората половина на 80-те, можем да опишем като „ходене по мъките" със само един спокоен сезон при завръщането в „А" РФГ под ръководството на Божил Колев през 1988-89 г.

През 80-те се извършва и известно либерализиране на българския футбол. За първи път на футболисти е позволена да играят в чужбина (на Запад), при условие че са навършили 28 години. Десетки от най-добрите български футболисти продължават кариерите си в западни клубове, където и заплащането е много по-добро. От футболистите на „Черно море" за Кипър заминават Божил Колев и Милен Бакърджиев, които е трябвало да се отчитат в Българското посолство с част от спечелените си пари, защото са нямали право да получават повече от посланика на НРБ в страната. Иван Петров заминава за Малта. Вълната на професионализъм започва да достига и българския футбол. Табуто върху тази тема постепенно е отменено и в края на десетилетието вече открито започва да се въвежда този статут. Христо Котев споделя пред в. „Полет", че договорите, които подписват са фалшиви и могат да бъдат едностранно анулирани, като не гарантират никакви права на футболистите. Това довежда до чувство за несигурност у футболистите и недоверие към клубните ръководства. За тази цел през февруари 1990 г. се създава профсъюз на българските футболисти.

Краят на десетилетието съвпада и с падането на режима на Тодор Живков и на „Желязната завеса". С излизането от тоталитарната система настъпват и промени във финансирането на клубовете. Търсят се спонсори на продукта футбол, който не гарантира възвращаемост на средства. В тази новосъздадена обстановка и с опита за навлизане в пазарната икономика, клубът се сблъсква с непреодолими трудности. Не се намират кандидати, които да наливат пари от любов към клуба и спорта. Зареждат се клубни управления, които футболистите описват като хора, гледащи личните си интереси. Забавят се плащания на заплати и премии, което довежда до първата стачка на футболисти, провела се на 8.1.1990 г., при която футболистите поставят иск и за смяна на клубното ръководство. Както се изрази един от тях „Изпреварихме демокрацията с тази стачка."

1990 - 2000

26.8.1995 г., радост на ст. „Тича“ след отбелязания от Огнян Радев гол във вратата на „Спартак“ Плевен. От ляво надясно: Благовест Георгиев (10), Юлиян Христов, Юлиян Нейчев, Ангел Велев (6)

ПАРИ ЗА И ОТ ФУТБОЛА

(ИМА ЛИ ФУТБОЛИСТИ-МИЛИОНЕРИ?)

Стефан ЯНЕВ

Ако двешните пълководци на футболните ни клубове по нещо се доближават до Наполеон, то е с признанието му „Пари, пари и пак пари". На идеализма във футбола решително бе показан червен картон, на романтизма се гледа с досада, на парите —с усмихната надежда. Защото футболният клуб по същество вече е специализирана фирма за футболна продукция. Нужните средства за спокойното съществуване на така за фирма (разликата между клубовете в „А" и „Б" РФГ е незначителна) са 570—600 хил. лв. Изразходват се за заплатите на 40 щатни работници (21 са за представителния отбор!), за премии, за издръжката на дублиращия отбор и детско-юношеската школа. Осигуряването на екипировка струва около 8 хил. долара, защото българската е под необходимите стандарти.

Какво получават играчите от майсторската група? Те са в три категории: с по 260, 250 и 240 лв. месечна заплата. На треньорите — 330 лв. и 270 на помощника. Премиите при победа са 120 лв. у дома и 160 лв. на чужд терен, при равен мач — съответно по 60 и 80 лв. Средният годишен приход на един футболист от един среден отбор (при 30 т. актив например) е около 5 хил. лв. Ако отборът има успехи в различни наши и международни турнири, доходът, естествено, ще порасне. Издръжката на един клуб, например в София — с пътуванията, храната, спането, е около 2500 лв. А приходите от един мач (на „Черно море" и „Спартак") са средно 4—5 хил. лв. (Черноморският рекорд за минало първенство бе 12 хил. лв. от двубоя с ЦФКА „Средец".) Всеки клуб има право да продава билети от 2 и 3 лв. Средствата, изразходвани в един шампионат само за представителния отбор, са близо 250 хил. лв. Около 200 хил. са за дублиращия състав. Клубовете не притежават средства и щатни бройки за осигуряване на съоръжения и работници за поддържането на терените и останалата база, за създаването на нова. (А едно от последните решения на ЦС на БФС гласи, че футболен клуб, който през 1992 г. не притежава три затревени терена, ще бъде изваден от групата. „Черно море" има един, „Спартак" — два.)

Откъде идват парите в клубната каса, тези жизненонужни 600 хил. лв.? Между 60—100 хил. лв. — от мачовете. Българският спортен тотализатор осигурява 80—120 хил. лв. Останалите — с молитвени тиради на ръководствата на клубовете пред вратите на различни предприятия и фирми, заключени с ключа на самоиздръжката. Зад тях трябва да има стабилна икономическа дейност с достатъчно печалба, от която по волята на колектива (едноличните решения вече са почти невъзможни!) да се заделят пари и за футбола. Което ще рече, че там, където има силна икономика, надеждите за силен футбол са да леч по-реални. Ето как и ние от крихме откритата Америка: ако всеки от нас си върши качествено работата, би допринесъл да се подобри качеството и на футболната продукция. Тогава ще има и моралното право да иска повече от играчите, които (повечето варненските) по силата на този знак за равенство също нередовно си получават и заплатите, и премиите, а клубът в края на годината е на нула или на червено. Спонсори? Трудно се намират по изтъкнатата вече причина за цвета на салдото. Рекламата? Със слаба игра не се прави добра реклама на добронамерено предприятие, а ако неговата продукция е калпава, ще е обидно за отбора-рекламоносител и дори той да стане шампион, едва ли ще повиши интереса към произвеждания брак от съдружника му... Но по-често фалирал спонсор е повличал футболния клуб в бездната. Разсъждавайки в тази посока, ще стигнем до намаления брой на „черните каси", които при пълна икономическа независимост на клуба ще са напълно ненужни. Приходи футболните клубове могат да формират и от собствена стопанска дейност, много активна в силните футболни страни и съвсем непозната и нежелана у нас. Къде по-лесно е друг да печели за теб...

Българският футболен съюз не внася стотинка в сметката на футболния клуб за посочените разходи. Но дава винаги достатъчно, както и общинските народни съвети, за изграждането на нова база и разширението и обновяването на наличната. И все пак здравината на златоносната жила зависи преди всичко от футбола, който предлага отборът. В противен случай той може да се окаже Робинзон на самотен остров сред все по-безпощадно бушуващия футболен океан.

ОБНОВЕНИЯТ „ЧЕРНО МОРЕ" „ИГРАЕ ДОБРЕ

НАЙ-БЪРЗИЯ ГОЛ ОТБЕЛЯЗА ВЪЖАРОВ

• "Б" РФГ • 1990–91 г. •

06.10.1990 г. Хараламби Хараламбиев в двубой с Иван Георгиев ("Добруджа" Добрич).

„ХЕБЪР" – ПРЕЗ „ЧЕРНО МОРЕ" В „А" РФГ

ДВЕ ЩАСТЛИВИ ТОЧКИ

„Черно море" се прилвижва напред

ВАРНЕНСКИТЕ НАДЕЖДИ – САПУНЕНИ МЕХУРИ

С МНОГО ГОЛОВИ ПОЛОЖЕНИЯ, НО БЕЗ ГОЛ

„ЧЕРНО МОРЕ" — В ШОКОВА ТЕРАПИЯ

През град Елена беше толкова близо до „А" РФГ!

ПРОПУСНАТАТА ВЪЗМОЖНОСТ

Варненци, шапки доло пред добруджанци!

„Твърде противоречива е съдбата на представителния отбор на „Черно море“ през последните години – ту в „А“ РФГ, ту в „Б“ РФГ. В миналогодишното първенство отборът записа най-безславното си отпадане от първия ешелон – още в края на есенния полусезон. Смяна на треньори и ръководители на клуба, разстроена бе цялостната работа. При такава обстановка пред новия старши треньор **Тодор Великов** и помощника му **Кеворк Тахмисян** се изправиха големи трудности. С настойчивост, труд и треньорско умение те трябва да изградят добре балансиран състав, който да играе съвременен футбол, да търси победата на само на свой, но и на чужд терен, да издържи на очакваното високо напрежение в „Б“ РФГ…

Хубавото е, че в отбора са опитните Стефан Найденов, Огнян Радев и Юлиян Христов, както и по-младите … Вен. Николов не е подновил договора си, гледа да отиде в чужбина…

В разговор ст. треньора Тодор Великов, подкрепен напълно от помощника си Кеворк Тахмисян, сподели: „В контролните срещи следяхме възможностите на всеки състезател, за да намерим най-подходящия му пост, а след това да комплектоваме и обиграем състава по най-естествен път. Всичко обаче става в движение в навечерието на шампионата. Сега най-важното е да работим и да създадем колектив, в който да има добри отношения, самочувствие и добро настроение за игра и достойно представяне. Главното е да въведем професионализма на практика.“

От разговорите и от впечатленията от тренировки и предварителни срещи, може да се каже, че „Черно море“ тръгва на дълъг път, отчитайки реалностите с твърдост, решимост и амбиция да се възвърне доброто име на отбора и клуба. Грижите на треньора и ръководителите няма да свършат скоро, въпреки че се работи много и усърдно. Редно е и ние зрителите да подкрепяме, да поощряваме хубавото, да проявяваме търпимост и разбиране. С една дума, да сътрудничим според силите си и на треньори и на футболисти. С усилията на всички може да се преодолее кризата, в която изпадна футболът в „Черно море“. ***Ив. Колев***, *в. „Нар. дело“, 7.8.1990 г.*“

От отбора са освободени **Тодор Марев** и **Тодор Атанасов**, които преминават в „Доростол“ Силистра. **Христо Котев** прекратява кариерата си, **Георги Иванов – Геша** напуска по собствено желание и преминава в „Лудогорец“ Рз, където след уволнението си от казармата отива и **Георги Щерев**, **Иван Стоянов** и **Юлиян Гарев** преминават в „Светкавица“ Тщ, **Антон Раков** в „Нефтохимик“ Бс, а **Венелин Николов** отива да играе в Португалия. През зимната пауза **Тинко Въжаров** (освободен на 5.10.1990 г., заедно с Юлиян Христов) преминава в „Спартак“ Вн, след като по негови думи е „помогнал“ на „Спартак“ в дербито от есенния полусезон.

Нови: **Огнян Радев** се завръща от „Дунав“ Рс (където последно е преотстъпен от „Славия“), **Филип Филипов – Фичо** е привлечен от „Сливен“, **Иван Петров** и **Стефан Найденов** от „Спартак“ Вн, **Александър Александров** - юноша на клуба, играл последно в „Полихим“ Девня, за резервни вратари са привлечени **Руслан Михайлов** (брат на Борислав), който не записва участие в официален мач и юношите на клуба **Ивайло Попов** и **Неделчо Добрев**. През зимната пауза от „Шумен“ пристига полузащитникът **Димитър Захариев**. **Юлиян Христов** се завръща след една година в „Лудогорец“, но след конфликт със старши треньора преминава в „Спартак“, заедно с Въжаров през зимната пауза. Т. Великов: „Имаше някакъв бунт срещу мен, зад който стоеше Иван Василев (Катила), но ръководството ме подкрепи твърдо и „бунтарите“ бяха освободени от отбора. Не мога да потвърдя или отрека дали са се уговаряли за мача със „Спартак“ (бел. треньор на „Спартак“ през есента е Иван Василев – Катила).

***

27.7.1990 г., ст. Ч. море/Тича, 18.00, контр., „Ч. море“ – „Черноморец“ Бс 2-0,

Голм.: Ил. Илиев, Н. Найденов

„Ч. море“: Вен. Николов, Пл. Панайотов, Юл. Христов, Ф. Филипов, П. Пандов, Ил. Илиев, Ал. Александров, Н. Найденов, Хар. Хараламбиев, К. Топузаков (Вал. Каров, Пл. Делийски)

30.7.1990 г., контр., „Ч. море“ – „Шумен“ 8-1,

Голм.: Ил. Илиев – 2, Н. Найденов – 2, Пл. Панайотов, Ив. Петров, Хар. Хараламбиев, Г. Стойчев (ЧМ), Венков (Ш)

„Ч. море“: Вен. Николов, Пл. Панайотов, Вал. Каров, Пл. Делийски, В. Петров, Н. Найденов, Хар. Хараламбиев, Тин. Въжаров, Ив. Петров. Ил. Илиев, К. Топузаков (Попов, Евг. Андонов, Ивл Аспарухов от „Локо“ Сф, Г. Стойчев, П. Пандов, Ал. Александров)

„Шумен“: Карагьозов, Илиев, Юлиянов, Русев, Цветков, Карлов, Соколов, Борисов, Хубенов, Венков, Метков (Серопян, Стоев, Димитров – вратар, Василев)

4.8.1990 г., ст. Ч. море/Тича, 18.00, контр., „Ч. море“ – „Светкавица“ Тщ 0-0.

„Ч. море“: Н. Тодоров, Пл. Панайотов, Ф. Филипов, Тин. Въжаров (Евг. Андонов), Вал. Каров, Пл. Делийски (П. Пандов), Хар. Хараламбиев, Ог. Радев, Н. Найденов, Ст. Найденов, К. Топузаков

Лято 1990 г., подготовка на терена на гранд х-л „Варна“ (Шведския): вляво Г. Стойчев и масажиста Д. Ванков, вдясно: Н. Найденов, Ем. Бояджиев, х, Ог. Радев, Ив. Петров и Кал. Топузаков

***

11.8.1990 г., **„Ботев“ Вр. – „Ч. море“ 4-1 (3-0)**,

В. „Септ. дело“, 12.8. 1990 г.: „Цели 26 години футболистите на „Ботев“ бяха в групата на майсторите. Сега са на поправителен изпит, но още в събота показаха, че амбицията им е да заслужат такова място в „Б“ група, което да им върне старото местожителство. Победата в първия кръг е ценна с това, че бе постигната над отбора на „Ч. море“, чиято цел също е висока.

Играта започна с къси подавания, припряно, а първият удар към вратата на гостите бе отправен към Краев, когато течеше 6-та минута. Последва корнер и в настъпилото разбъркване Антонов изпрати топката в мрежата – 1:0 за „Ботев“. Следващите два гола – в 30-та и 40-та минута, бяха реализирани от Краев. Особено се понрави на зрителите вторият му гол; овладял топката в края на наказателното поле, той се върна назад, давайки вид, че търси партньор, но в един миг се извъртя и със страхотен удар заби топката в мрежата – като в най-добрите си времена.

След почивката, в 61-та минута, Филипов центрира пред противниковата врата, топката се отби от крака на защитник и за четвърти път спря зад несигурния Тодоров. Резултатът можеше да бъде далеч по-изразителен, ако не бяха някои пропуски на Краев и особено на Станчев. Гостите получиха възможност да отбележат почетния си гол в последната минута, когато съдията К. Пързулов милосърдно отсъди несъществуваща дузпа, реализирана от Радев. ***Вес. Искърски***“

18.8.1990 г., **„Ч. море“ – „Септ. слава“ Мих-гр. 2-0 (2-0)**,

В. „Нар. дело“, 21.8.1990 г.: „Естествено беше вълнението и у

1990

На 13.6.1990 г. започва официалното събаряне на Берлинската стена, седем месеца след отварянето на пропусквателния пункт „Чек пойнт Чарли“ на „Фридрихщрасе“.

Лято 1990 г., подготовка на терена на гранд х-л „Варна“ (Шведския), от дясно наляво: П. Пандов, х, Юл. Нейчев, х, Ф. Филипов и Вал. Каров

1990

На 1.7.1990 г. в сила влиза договора за обединението на Германия, подписан на 18.5.1990 г. Западно германската марка става официална валута и в бившата ГДР.

зрители, и у футболисти. Някои промени в състава на „Черно море“ бяха посрещнати различно, но то си е право на треньорите да търсят, да експериментират.

Както се очакваше, предимството бе на страната на домакините, но задълго атаките им не носеха успех. И тогава дойде ред да се потвърди една истина, че при общо взето равностойни съсътезатели се намират един или двама, които дори и с един ход са способни да донесат победата. В 35-та минута Топузаков (вече защитник) самостоятелно дълбоко навлезе в противниковото поле и с неочакван удар постигна първия гол. Само пет минути по-късно Илиев, получил отличен пас от дълбочина от Топузаков, напредна и с отмерен, силен удар удвои резултата. После играта избледня с изключение на едно разбъркване пред Тодоров, но не донесло нищо за гостите. Повече се залагаше на предпазливостта, на сигурността в защитата. А тук футболната мъдрост на Стефан Найденов си казваше думата.

След срещата някои от зрителите изразяваха недоволство, други песимизъм. Но не е ли най-добре да бъдат оставени на спокойствие футболисти и ръководство да правят нов отбор, с нови игрови връзки. ***Ив. Колев***“

22.8.1990 г., **„Спартак“ Вн – „Ч. море“ 1-1 (0-0)**,

В. „Нар. дело“, 23.8. 1990 г.: „Доживяхме и до този нежелан мач. Не че двата отбора не са играли във втория ешелон, но за първи път в своята история „Спартак“ и „Черно море“ са едновременно подгласници на майсторите. А самият мач премина при добър футбол и най-важното – при изключително честна игра. В началото – очакван натиск на домакините-спартако-

вци. После черноморци се оказаха майстори на контраатаката, в която главна роля изпълняваше Илиан Илиев. И не случайно ст. треньорът на „Спартак" Ив. Василев бе принуден твърде рано да смени защитника Тодоров с Енгибаров, който значително по-успешно спираше набезите на силния нападател на „Черно море". В 19-та минута пред „Спартак" се откри отлична възможност за гол, но тя бе пропусната. Опасни пробиви организираше и Възаров (Чм). После вратарят на черноморци Тодоров трябваше да спасява вратата си след удари на Христов и Трендафилов.

След почивката играта коренно се промени. „Спартак" наложи продължително надмощие. Средната линия на „Черно море", с изключение на Н. Найденов, се поизгуби и спартаковци станаха инициатори на ред бързи акции чрез Ж. Господинов, Стоянов, Г. Господинов, Йорданов, Христов, Трендафилов, Сивриев и отправиха много удари. Но Тодоров винаги умело спасяваше, а нерядко и Ст. Найденов (стабилен и като защитник) и младите му съотборници от защитата (Петров, Панайотов, Топузаков) навреме се намесваха. Едва в 73-та минута бърз пробив на Стоянов по фланга завърши с подаване и Трендафилов с красив удар с глава отбеляза гол – 1:0 за „Спартак". Черноморци не се стъписаха, а пренесоха действията в полето на своя съперник и в 80-та минута Найден Найденов увенча добрата си игра с изравнителен гол – 1:1. ***Ив. Колев***"

26.8.1990 г., **„Ч. море" – „Пирин" Разлог 4-1 (3-1)**,

В. „Нар. дело", 28.8. 1990 г.: „Течеше 30-та секунда от срещата „Черно море" – „Пирин". Още в първата атака черноморци пробиха вдясно. Панайотов подаде пред вратата на гостите и Възаров отблизо изпрати топката в мрежата – 1:0 за „Черно море". Този най-бърз гол в кръга подсказа и хода на по-нататъшните действия на терена. Гостите не бяха отбор от висока класа и загубата им с 1:4 дойде закономерно. Футболистите на „Черно море" действаха по-добре на терена. Но в 11-та минута един пропуск в защитата позволи на добрия Попадиин от „Пирин" да изравни. После Илиев покачи на 2:1 в 17-та минута. В 24-та минута Пандов, много активен и в двете фази на играта, се впусна сам напред и покачи на 3:1.

След почивката Възаров веднъж (63-та минута) намери гредата, но шест минути по-късно бе точен и резултатът нарасна на 4:1 за „Черно море". Победа – напълно заслужена, но все още в тима на черноморци личат някои слабости, характерни за отбор, който се изгражда в движение. По-важното е, че се върви напред, към по-добро! ***Ив. Колев***"

Първа минута, първи гол. Неизбежният автор Митов (в средата) има всеки принос за изравнителното 3:0 на "Хебър" срещу другия бивш член на "А" РФГ – "Черно море".
Снимка: Емил ЯНЕВ

29.8.1990 г., **„Хебър" – „Ч. море" 3-0 (1-0)**,

2.9.1990 г., **„Ч. море" – „Велбъжд" Кн 1-0 (0-0)**,

В. „Нар. дело", 4.9. 1990 г.: „Само двете точки, които прибавиха футболистите на „Черно море" в срещата си срещу „Велбъжд" (Кюстендил), може би позадоволиха в известна степен малко повишения интерес на зрителите и могат да радват футболистите и техните ръководители. Иначе нищо обнадеждаващо не показаха черноморци. Тяхната игра, особено през първата част на сре-

***

На 6.7.1990 г., президентът на България Петър Младенов подава оставка под натиск, поради обвинения, че по време на декемврийските антиправителствени протести е предложил силовото им потушаване, използвайки фразата „По-добре танковете да дойдат". Така лидерът на вътрешнопартийния преврат, довел до отстраняването на Тодор Живков на 10.11.1989 г. се оттегля от политическа дейност.

1990

От 8 юни до 8 юли 1990 г. в Италия се провежда 14-то СП по футбол. 24 участници провеждат най-бедното откъм голове първенство (ненадминат „рекорд" до днешен ден). Демонстрацията на защитен футбол на това СП довежда до революционни промени в правилата на играта през следващите няколко години. Такива са присъждането на 3 точки (вместо 2) за победа и правилото за връщането на топката към вратаря. Това довежда до стимулиране на нападателната игра и повишаване на зрителския интерес. В общо взето скучен финален мач, Германия спечелва третата си световна титла, побеждавайки Аржентина с 1-0, след гол от дузпа. Така германците вземат своят реванш за загубената титла 4 години по-рано срещу същия съперник.

щата, бе далеч под изискванията за състав, който претендира да се бори за възвръщане отново в първия футболен ешелон на страната. Срещу затворената игра на кюстендилци, съпроводена с откъслечни, но добре организирани контраатаки, варненци не можаха да намерят сигурно противодействие. Все по-очебийно изпъква слабостта на черноморци в средата на терена, където отсъствието на Атанасов (преминал в „Доростол") сигурно дълго още ще се чувства. Тази празнота навярно би могъл да запълни поне отчасти завърналият се Огнян Радев (невключен в двубоя с „Велбъжд" поради неразположение), но той пък се нуждае от по-голямо самочувствие и психическа нагласа, за които съвсем не е без значение и реакцията на публиката.

На фона на безличната, неорганизирана и хаотична игра, без почти нито едно що-годе сносно изгодно положение за отбелязване на гол неочакваното точно попадение на Илиев в 63-та минута (дори незабелязано от мнозина) е само случаен щастлив завършек за „Черно море" на 90-минутните му безплодни усилия. ***Б. Йовчев***"

***

12.9.1990 г., ст. Ч. море/ Тича, 17.00, контр., „Ч. море" – „Овеч" Провадия ??

18.9.1990 г., ст. Ч. море/ Тича, 17.00, контр., „Ч. море" – „Шумен" ??

***

22.9.1990 г., **„Ч. море" – „Академик" Сф 2-0 (0-0)**,

В. „Нар. дело", 25.9. 1990 г.: „Първото впечатление на зрителите бе, че домакините излязоха с нов, обновен отбор. Младите, познати ни от последните срещи през изминалото първенство в „А" РФГ, преобладаваха, а липсваха Огнян Радев, Тинко Въжаров и Юлиян Христов. Официалното обяснение бе, че са „отстранени от отбора поради рушене на дисциплината в колектива". Но за това накрая.

Мачът премина при подчертан териториален и игрови превес на черноморци, играли с жар, ентусиазъм и огромно желание за победа. Имаше и грешки, и пропуски, но явно личеше, че всеки влага всички сили. Създадени бяха много голови положения. Отборът на „Академик" (Сф) явно е все още в процес на оформяне и се представи слабо. Черноморци диктуваха хода на мача. Но надмощието не бе оползотворено.

След почивката варненци увеличиха темпото. В 52-та минута Андонов от 30 метра подаде точно на Илиев, който в свой отличен стил навлезе остро в наказателното поле. Шаламанов (4) го събори и дузпа. Н. Найденов би точно – 1:0 за „Черно море". Голмайсторът после изведе напред Хараламбиев, който сам преодоля вратаря Пуспотакис и защитника Шаламанов и увеличи на 2:0 (в 83-та минута). Този гол, а и усърдната игра на Хараламбиев могат да се приемат като своеобразен поздрав към неговата съпруга, дарила го през седмицата със скъпа рожба. В 87-та минута гостите придобиха правото да изпълнят дузпа. Шаламанов стреля, но Тодоров изби в ъглов удар. След мача вратарят ми каза: „Предугадих посоката на удара". Хубав белег за високо вратарско майсторство.

„Ч. море" спечели заслужено изключително необходима победа. Победа, която следва да стимулира младия колектив (със солидни попълнения – Ст. Найденов и К. Топузаков) и да му придаде настроение за игра в бъдеще.

Със съжаление трябва да се каже, че след „Спартак" (Варна) футболното земетресение се пренесе и в „Черно море". Радев, Въжаров и Христов не искаха да тренират, а пожелаха ни повече, ни по-малко да „рецензират" своите треньори – Тодор Великов и Кеворк Тахмисян, и ако могат, да ги отстранят от отбора. Разбира се, те имаха съмишленици и в клуба, и извън клуба. Но за чест на младите футболисти, подпомогнати от зрелостта и мъдростта на Стефан Найденов, всичко завършви добре. Обновеният отбор излезе на терена и игра, както се полага. Може би ще последват изводи от страна на клубния съвет от този неприятен случай, но би било добре, ако се каже твърдо и непреклонно: „Долу ръцете от варненския футбол! Нека специалистите работят в спокойна, творческа обстановка!"

26.9.1990 г., **„Роз. до-**

Юлиян Стоянов Христов, *(р. 8.4.1965 г.), 11 мача в „А“ РФГ, 95/8 в „Б“ РФГ в периодите 1986-89, 1990-91 и 1995-97. Юлиян е от Толбухин, но е продукт на ДЮШ на „Ч. море“, където е играл във всички възрастови групи. Играе като дефанзивен халф и се отличава със забележителен ръст и физика. Борбен и сърцат футболист, но не винаги харесван от треньорите. През есента на 1990 г. се забърква в „комплот“ за отстраняването на ст. треньора Тодор Великов, което довежда до освобождаването му от отбора. Юлиян преминава в „Спартак“ Вн, където остава до лятото на 1992 г. Играл е също и в отборите на „Лудогорец“ Рз и „Светкавица“ Тщ. През 1995 г. се завръща в „Ч. море“ и е твърд титуляр до освобождаването му през следващия сезон.*

лина“ – „Ч. море“ 1-0 (0-0),

30.9.1990 г., **„Ч. море“ – „Светкавица“ Тщ 2-1 (0-0)**,

В. „Нар. дело“, 2.10. 1990 г.: „Обновеният състав на „Черно море“ прибави нови две точки към актива си, преодолявайки съпротивата на „Светкавица“. Но до този заслужен успех не се стигна съвсем лесно. През цялата първа част изявите им на терена бяха безобразно слаби. Изобилстваха грешките в подаванията, нямаше опити за скоростни атаки и разнообразяване на нападенията, липсваше изненадата. Играеше се с къси подавания на малко пространство, което даваше възможност на съперника да се организира. В средата на терена се чувстваше липсата на веща „диригентска палка“ и играта като цяло бе объркана и безперспективна.

През вторите 45 минути в игровото поведение на футболистите на „Черно море“ настъпи промяна. Играчите от задна позиция се активизираха и започнаха по-често да участват в атаките. Така след включване на защитника Стойчев бе отбелязан първият гол от Илиев (57-ма минута). Организирани бяха няколко скоростни атаки, при една от които срещу Илиев (най-активния от нападателите) бе извършено нарушение в наказателното поле, но за съжаление отсъденият 11-метров удар в 70-та минута не бе превърнат в гол от черноморската девятка – Н. Найденов. Пропуснат бе моментът за покачване на резултата. В замяна на това три минути по-късно Бъчваров (№3) от гостите се възползва от невнимание на черноморската защита и изравни резултата – 1:1.

Обстановката се наелектризира в 78-та минута и едва не „подпали“ главния съдия Д. Димитров, който според част от публиката неоснователно не зачита иначе красивото изпълнение на Илиев от пряк свободен удар, превърнало се в ефектен гол. А при отсъждането арбитърът ясно бе показал с вдигнатата си ръка, че наказанието е непряк свободен удар (според футболно-съдийския правилник високо вдигнат крак от съперника, какъвто бе случаят, представлява опасна игра и се наказва по този начин, т.е. изпълнителят няма право сам да отбележи гол). Така голът не бе зачетен, но Пандов си „изпроси“ жълт картон (втори!) заради възражение на съдийското решение. Впрочем по подобен начин си „изпроси“ картон със същия цвят и вратарят Тодоров (също втори!). Просто да им се не начуди човек на тези футболисти, защо не могат да разберат (или не искат да сторят това), че на терена правото да отсъжда има само човекът със свирка в уста и че всяко възражение спрямо тях не помага нищо, а води до наказание.

Успокоението на трибуните и на терена настъпи две минути преди края на мача, когато Хараламбиев порази целта и увенча усилията на съотборниците си с победния гол (с отсечен удар забоде топката под гредата – **в. „Полет“, 1.10.90)** – 2:1 за „Черно море“.

3.10.1990 г., **„Ч. знаме“ Павл. – „Ч. море“ 2-2 (0-1)**,

Ал. Александров: „Помня добре първия гол, защото ми е единствения за „Черно море“. Илиан Илиев центрира от ляво, аз изпреварих защитника, овладях топката и я вкарах във вратата. Мачът беше много груб и съдията позволяваше всичко. На мен ми влязоха с бутоните в слабините и играх със скъсани гащета….“

***

***В. „Нар. дело“, 5.10. 1990 г.**: „От ФК „Черно море“ научихме следното: На свое заседание бюрото на футболния клуб осъди грубото нарушение на професионалните задължения и етика на футболистите от представителния отбор – Тинко Въжаров, Юлиян Христов и Огнян Радев. Единодушно бе мнението, че в отбора няма място за състезатели, които пречат на тренировъчния процес и не създават добър микроклимат на работното си място.*

Решено е Т. Въжаров и Юл. Христов да бъдат освободени от ФК „Черно море“. Що се отнася до Огнян Радев, който в писмо до отбора искрено се извинява за поведението си, по настояване на футболистите същият остава в състава с изпитателен срок от три месеца и понижаване в категория.

По искане на общинското ръководство на гр. Провадия и с негово

1990

съгласие, Абил Билялов е освободен от клуба и утвърден за ст. треньор във ФК „Овеч“ Провадия. ФК „Черно море“ му изказва благодарност за дългогодишната му дейност.

За нарушаване на професионалната етика бюрото на клуба обръща внимание и порицава Дамян Георгиев – треньор в ДЮШ.“

6.10.1990 г., ст. Ч. море/Тича, Хар. Хараламбиев опитва удар към добруджанската врата

***

6.10.1990 г., **„Ч. море“ – „Добруджа“ Дч 1-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 9.10. 1990 г.: „В дванадесетия кръг на първенството в „Б“ РФГ „Черно море“ прие на свой терен съседа си „Добруджа“. И двата състава имаха досега по 12 точки. Съперникът на черноморци на пръв план изглеждаше преодолим, но не се криеха и трудностите, като се имаха предвид досегашните добри игри на добруджанци.

И наистина мачът започна твърде успешно за домакините. Още в шестата минута Хараламбиев, получил удобен пас от дълбочина, преодоля защитата на съперника и се насочи сам срещу вратаря Атанасов. Последва удар и гол — 1:0 за „Черно море“. Но устремният голмайстор на варненци се контузи и скоро бе заменен от Андонов. Това наложи известно прегрупиране в редиците на черноморци. Топузаков излезе на по-предни позиции. „Черно море“ продължи в атакуващ стил. Илиев отново направи очакваните остри пробиви в наказателното поле на „Добруджа“. Създадени бяха още изгодни положения, но до нов гол не се стигна. В последната фаза нещо пречеше на реализаторите. А и те не са много в отбора.

Още през първото полувреме направи впечатление, че гостите от Добрич правилно залагаха на контраатаката, но в защита играеха на една линия. Може би това е нов начин на игра, но се видя не само при гола, а и още на няколко пъти колко уязвими са добруджанци в отбрана. Георгиев трудно покриваше пропуските на своите съотборници.

След почивката добруджанци изравниха играта и по-често нахлуваха в половината на „Черно море“, но стигаха само до наказателното поле, без да отправят опасни удари. Черноморци продължиха да показват устрем в действията си, но без рационална организация в средата на терена и недостатъчно използване на фланговете. Явно е, че треньорите изпробват своите схващания и своите състезатели в боева обстановка, търсят онзи оптимален състав, който ще движи кораба на „Черно море“ по най-правилния курс.

С новата си победа „Черно море“ се придвижи напред в класирането — само на две точки от втория. А това на сегашния етап е задоволително. ***Ив. Колев***“

6.10.1990 г., ст. Ч. море/Тича, атака на черноморци пред вратата на „Добруджа“ с Хар. Хараламбиев (във въздуха), Н. Найденов и П. Пандов (вдясно)

6.10.1990 г., ст. Ч. море/Тича, Илиан Илиев атакува по левия фланг

1990

***Филип Павлов Филипов – Фичо**, (р. 31.1.1971 г.), 12 мача в „Б“ РФГ като централен защитник. „От школата на ЦСКА съм, първата година от казармата я изкарах в „Сливен“, втората отидох в „Ч. море“ до зимата, след това се върнах в ЦСКА. Играх една година и в „Локомотив“ Г. Оряховица. Един южнокорейски мениджър ни взе с Методи Томанов на проби в „Юконг“ и аз останах там две години. Тогава в Ю. Корея имаше само елитна дивизия. От 1994 до 1998 бях в ЦСКА. 1998 г. отново заминах за Ю. Корея, този път в „Бучиян“ (предградие на Сеул). Останах там до 2000 г., след това се върнах за една година в „Славия“ и се отказах от футбола. Бил съм треньор в ДЮШ на ЦСКА, на юношеския нац. отбор, на „Вихрен“ Сандански в „А“ РФГ. С „Калиакра“ Каварна влязохме в „А“ група и останах там първата година.“*

20.10.1990 г., **„Академик“ Св. – „Ч. море“ 0-0**,

В. „Нар. дело“, 23.10. 1990 г.: „„В Свищов отборът ни игра тактически грамотно и много правилно – сподели старши треньорът на „Черно море“ Тодор Великов. – В срещата си с „Академик“ съвсем умишлено действахме по-затворено, приемайки съперника в собствената си половина, като напред разчитахме на контраатаката. По този начин успяхме да организираме силни нападателни акции и създадохме множество от т. нар. 100-процентови голови положения. За съжаление не успяхме да ги материализираме. На няколко пъти нашите нападатели уцелиха гредите, но не можаха да проврат топката през широката рамка на вратата. Така пропуснахме възможността да се завърнем с 2 точки…“

Наистина при многото голови положения и „поразените“ греди (последните три минути преди края на мача – Ог. Радев и П. Пандов) за пропуснатата победа може само да се съжалява, но хубавото е, че отборът е действал като добре сплотен колектив, всички са се борили мъжки и са повярвали в силите си. И което също впечатлява е, че за пръв път черноморци завършват без наказателен картон. Разбира се, може би част от заслугата за това се пада и на безупречното съдийство на софийската тройка – Костадин Гергинов, Пенчо Ковачев и Валентин Рударски. ***Б. Стефанов***“

24.10.1990 г., **„Осъм“ Лч – „Ч. море“ 0-0**,

В. „Нар. спорт“, бр. 127, 25.10.1990 г.: „Тукашните футболисти започнаха срещата много мобилизирано, за да докажат, че на свой терен са безпогрешни. Още в началото играта се пренесе в полето на гостите, вратата на Тодоров бе обсадена. Но нападателите на „Осъм“ не можаха да преодолеят жилавата масирана отбрана на „моряците“, които от своя страна пък разчитаха на контраатаката.

След почивката се създадоха повече голови ситуации пред вратата на гостите, но те се бориха самоотвержено, пък и шансът беше на тяхна страна – удар на Сурджийски срещна гредата. Гостите показаха и по-добра тактическа дисциплина и добра техника. ***Ат. Вълев***“

28.10.1990 г., **„Ч. море“ – „Доростол“ Сс 2-0 (2-0)**,

В. „Нар. дело“, 30.10. 1990 г.: „На стадион „Черно море“ един срещу друг застанаха два отбора от челото на таблицата за временното класиране – „Доростол“ – трети с 18 точки, и „Черно море“ – шести с 16 точки. Но не само това привлече зрителите. За първи път след 512 мача с екипа на черноморци срещу тях излезе Тодор Марев, асистиран от още двама варненци – Тодор Атанасов и Кольо Данев (юноша на „Спартак“ – Варна). Но това не смути младите играчи на „Черно море“, които изиграха едно първо полувреме в отличен стил, като зрял и можеш състав и не е случайно, че бавно, но сигурно се изкачват нагоре към най-добрите в групата.

Течеше втората минута. Една показна триходова комбинация – Н. Найденов – Илиев – Хараламбиев – донесе успеха. Хараламбиев отблизо изпрати топката в мрежата (след чудесен пас на Найденов – **„НД“- 29.10.90**). После се заредиха скоростни акции, в центъра на които стоеше бързият, устремен и техничен Илиев. Но не само той имаше дял за яркия атакуващ футбол, демонстриран от черноморци. С все по-голямо самочувствие Огнян Радев напомня за себе си. Александров е остър и активен състезател на фланга, с вкус не само към пробива, но и към защитната игра. Топузаков, защитник в съвременен стил, често преминава в атака по крилото.

Почти през цялото първо полувреме играта се водеше в полето на гостите от Силистра. Черноморци създадоха, но и пропуснаха голови положения. В 40-та минута Радев се вряза остро в наказателното поле на „Доростол“, но бе съборен и – дузпа. Потърпевшият изпълни точно – 2:0 за „Черно море“. През тази част на играта само веднъж (в 36-та минута) доростолци застрашиха вратата на „Черно море“.

След почивката черноморци намалиха натиска и отборът на „Доростол“ се пооживи. На два пъти Исаев бе близо до гола, но пропусна. Веднъж топката се отби от страничната греда. Краят дойде при 2:0 за „Черно море“. Трябва да простим известното отпускане на черноморци през втората част на

„Черно море“ сезон 1990-91, заден ред от ляво надясно: д-р Бинко Колев, Евг. Бояджиев, Ог. Радев, В. Петров, Н. Найденов, Г. Стойчев и Тошко (масажист), среден ред: Пл. Панайотов, Н. Тодоров, Хар. Харалambиев, Т. Великов (ст. тр.), Кев. Тахмисян (пом. тр.), Евг. Андонов, Рус. Михайлов и Вал. Каров, преден ред: Юл. Нейчев, Ал. Александров, Пл. Делийски, Ил. Илиев, Ив. Петров, К. Топузаков, Ф. Филипов и П. Пандов

мача заради свежата атакуваща игра в първите 45 минути. Явно е, че отборът подобрява от мач на мач своята игра и това трябва да се отдаде и на треньорското майсторство на неговите наставници, които с умение сплотяват младия колектив и системно го готвят за трудните изпитания. ***Ив. Колев***“

3.11.1990 г., **„Спартак“ Пл – „Ч. море“ 1-0 (1-0)**,

В. „Посоки“, 4.11.1990 г.: „… с най-голямо въздействие трябваше да бъдат паричните награди, заявени от президента на клуба г-н Иван Кочев, както и атакуването на едно от първите места в групата. И те подействаха.

… Във 2-та мин. бързият капитан на гостите Илиев отправи удар към плевенската врата и това, като че ли стана сигнал за спартаковци. Заредиха се техни скоростни акции с център техничният Амброзиев, подкрепен от уплътнена средна линия. … Истинска канонада се разгоря пред вратата на гостите в 27-та мин., когато ударът на Васев срещна гредата над Тодоров. Усилията на плевенчани бяха възнаградени в 35-та мин., когато 17-годишният Амброзиев отново се прояви и принуди Тодоров да извади топката от собствената си врата. Така плевенчани се затвърдиха като единствения екип на почетното второ място и Амброзиев получи допълнителна премия, обещана от фирма „Златен клас“ за първи отбелязан гол – 100 лева. … ***Рад. Милтенов***“

***

10.11.1990 г., ст. Ч. море/Тича, 14.30, контр., „Ч. море“ – „Спартак“ Вн 1-0 (1-0),

Голм.: 1-0 Пл. Делийски 1ПВ

***

17.11.1990 г., **„Ч. море“ – „Чумерна“ Ел. 2-0 (2-0)**,

В. „Нар. дело“, 20.11. 1990 г.: „В срещата си с „Чумерна“ (Елена) футболистите на „Черно море“ имаха съблазнителна стръв – освен полагаемата им се премия от клуба колективът на снекбар „Фарът“ с ръководител Илия Илиев им бе определил при победа допълнителна премия – по 100

1990

От 19 до 21.11.1990 г. в Париж се срещат лидерите на САЩ, Канада и 32 европейски страни, за да обявят официално края на Студената война.

1990

В предпоследната седмица на декември 1990 г. в София се провежда турнир по футбол в зала. В предварителната група „Ч. море“ побеждава ЦСКА и „Академик“ Сф и на финала, игран на 21.12.1990 г. в зала „Фестивална“ отново среща ЦСКА, подсилен със звездите си от „Барселона“ и „Валенсия“, Хр. Стоичков и Л. Пенев. Победа с 4-3 (2-2) спечелва ЦСКА, след като „Ч. море“ на два пъти повежда в резултата чрез Г. Стойчев и П. Пандов (от дузпа). Третият (за „Ч. море“) и последен гол на мача отбелязва Илиан Илиев, който е обявен като най-добрия в състава на черноморци. Изявите му са наблюдавани от ръководствата на ЦСКА и „Левски“. Треньорът Т. Великов определя турнира като разтоварване от натрупаната умора.

лева на играч, а за автора на 2 гола — още 100 лв. За пръв път, макар и за един мач, и черноморци си имаха спонсор!...“

В. „Полет“, 19.11. 1990 г.: „… Домакините вече „намериха“ състава си, има и равностойни резерви, което очевидно стимулира титулярите. И с това можем да си обясним видимото подобрение в играта на Н. Найденов, Пандов, Делийски, които с много движение успяха да компенсират отсъствието на четвърти халф в отбора. Укрепва двойката Ст. Найденов – Ф. Филипов, радва стабилизирането на Г. Стойчев и особено умението на К. Топузаков да подхранва партньорите си и с добри пасове да нанася необходимите технически краски, за да изглежда отборът с приятна физиономия. Още по-резултатно може да е и интересното трио Илиев – Радев – Хараламбиев, ако бъдат по-съсредоточени пред вратата. … в 37-та мин. Илиев се откъсна от упорития си пазач Бояджиев, преодоля и вратаря Данков (1-0), а в 41-та мин. Радев изпълни точно дузпа…“

В. „Футбол“, 19.11. 1990 г.:„… Главният съдия Петър Делчев от Пловдив: „Жълтия картон беше за некоректното му обръщение към мен. След това ме напсува и нарече некадърник…“

24.11.1990 г., **„Сл. бряг“ Нс – „Ч. море“ 1-2 (0-1)**,

В. „Нар. дело“, 27.11. 1990 г.:„Така се получи, че в крайна сметка мачът в събота на черноморци със състава на „Слънчев бряг“ се превърна в техния Рубикон. Преминавайки го, футболистите на „Черно море“ щяха да направят категоричната си заявка за завръщането в майсторската група преди пролетния полусезон на първенството. Това знаеха много добре и домакините от Несебър, които и в този мач не можеха да се оплачат от липса на спонсори – официалната допълнителна премия възлизаше на 350 лева на играч при победа, а черноморци имаха обещанието за общо 3000 лева при победа и 2000 лева при равен мач от фирмата „Руматстройинвест“ – Варна, с директор Тони Манчев.

На силовата игра на снажните домакини варненските футболисти противопоставиха наситена средна линия с повече технични изпълнения, обезкуражаващи съперника. Каров подсигуряваше добре колегите си от полузащитата, но напред само Хараламбиев настойчиво търсеше мига на контраатаката. Така до 25-та минута на мача се установи някакво стратегическо равновесие, което започна да изнервя домакините и те все по-често посягаха с нарушения към съперниците си, без това да притеснява особено съдията Евгени Геров от София. Все пак когато в 32-та минута Хараламбиев се откъсна сам срещу вратаря на „Слънчев бряг“ и бе бутнат с ръце в гръб, съдията, макар и много много плахо, отсъди дузпа. Радев я превърна в гол, а съдията изяде толкова бой от състезателите на „Слънчев бряг“, че всички мислехме – мачът няма да продължи. Последва „реванш“ в 39-та минута. Топузаков блокира чисто нападател на домакините, но Геров побърза да отсъди дузпа. Тодоров обаче майсторски спаси. Това още повече настърви футболистите от „Слънчев бряг“, които в самия край на полувремето извършиха грубо нарушение срещу Каров, който не продължи мача...

През вторите 45 минути домакините продължиха хаотичния си натиск, но отбраната на „Черно море“ с един много добър В. Петров в редовете си не се огъна. Нещо повече – в 60-та минута, след рикошет топката попадна в Хараламбиев, който хладнокръвно излъга вратаря Кулиш и отбеляза втори гол. Последваха нови разправии. При едно спорно положение за фаул срещу вратаря Тодоров Ат. Димов от „Слънчев бряг“ отбеляза гол. После зрител си позволи да удари на терена Тодоров. До края на мача стихийният натиск на „Слънчев бряг“ продължи, но победата остана за варненци. Победа, която ни кара да вярваме, че „Черно море“ ще се завърне в „А“ група. ***Ц. Цанев***“

1.12.1990 г., **„Ч. море“ – „Бдин“ Вд 3-1 (2-0)**,

В. „Нар. дело“, 4.12. 1990 г.: „След последния съдийски сигнал на мача между „Черно море“ и „Бдин“, прибирайки се в съблекалнята, капитанът на домакините гласно изразяваше неудовлетворението си от крайния резултат с думите: „Така

1990

Във финала за купата на България, на 29.5.1991 г. „Левски“ Сф побеждава „Ботев“ Пд с 2-1 пред 10 000 зрители на ст. „Ивайло“ във В. Търново.

е, след като и защитниците тръгнаха да вкарват голове.“ Явно поводът за тази реплика бе непозволеното спиране от В. Петров на нападател на съперника в наказателното поле, довело до отсъждане на 11-метров наказателен удар в 73-та минута, успешно изпълнен от Александров и фиксирал крайния резултат от двубоя – 3:1 за „Черно море“.

Не се наемам да давам категорична оценка за основателността на подобно обвинение към защитниците, но смея да твърдя, че едно от многото достойнства на тази последна домакинска среща на черноморци бе голямото движение на всички играчи, включително и на защитниците, което държеше съперника в постоянно напрежение, правеше играта динамична, криеща изненада и водеше до много чисти голови положения, някои от които пропуснати по най-невероятен начин. (Вместо да отправят упреци към защитниците, от своя страна нападателите би следвало да си направят самокритика.) Но какво да се прави – така е във футбола: нападателите могат да грешат колкото си искат, докато понякога само един грешен ход на защитника или вратаря може да бъде фатален. (Това, разбира се, не се отнася за конкретния случай.)

Иначе „Черно море“ игра много сполучливо, разнообразно и превърна последния си мач за сезона в малко футболно шоу, ако и да има неудовлетворени от поредицата неоползотворени голови положения и подобно определение („шоу“) да им се стори пресилено. Защото хубавото, което демонстрираха черноморци, не бе само следствие на по-ниската класа на съперниците им, а преди всичко резултат на проявено творчество и показано футболно умение от победителите. Головете за домакините отбелязаха: Илиев в 24-та мин. и Харалambиев в 43-та и 50-та мин. ***Б. Йовчев***“

***

Купа на България, 1/16 финал:

Играят се по два мача на разменено гостуване

28.11.1990 г., Варна, 13.00, **„Ч. море“ – „Доростол“ Сс 1-2 (0-0)**,

Голм.: 1-0 П. Пандов 46‘, 1-1 Денчев 53‘, 1-2 Данев 75‘ (дуз.)

„Ч. море“: Н. Тодоров, Пл. Панайотов, Ф. Филипов, К. Топузаков, В. Петров, П. Пандов, Пл. Делийски, Ог. Радев (46‘ Евг. Андонов), Ем. Бояджиев, Ил. Илиев (46‘ Ал. Александров), Юл. Нейчев

В. „Нар. дело“, 29.11. 1990 г.:„… състезателите на „Ч. море“ демонстрираха, че не залагат много на това състезание. … вниманието им е насочено към последния двубой от есенния сезон в събота срещу „Бдин“ Видин“.

След безрезултатна игра и нулево равенство през първите 45 мин., след почивката играчите и от двата отбора проявиха по-голяма активност. … Победния гол за силистренци постигна Кольо Данев в 75 мин. от дузпа, отсъдена за игра с ръка на черноморски защитник.

За отбелязване е, че през голяма част от второто полувреме „Ч. море“ игра с 10 души, тъй като правото на две смени бе използвано в самото начало на втората част и след контузията на Александров не негово място не влезе никой.“

5.12.1990 г., Силистра, ст. Септември, 13.00, **„Доростол“ – „Ч. море“ 2-0 (1-0)**, съдия: В. Минков, 2000 зр.

Голм.: 1-0 Денчев 24‘, 2-0 Исаев 57‘

„Доростол“: Крас. Костадинов, Ивл. Нанков, Т. Марев, Мир. Илиев, Кольо Данев, Вал. Богату, Д. Стефанов, Б. Тодоров (46‘ Мил. Шарбанов), Адр. Исаев (58‘ Конст. Щефан), Т. Атанасов, Крас. Денчев

„Ч. море“: Н. Тодоров, Г. Стойчев (75‘ Пл. Панайотов), Ф. Филипов, Евг. Андонов, В. Петров, Пл. Делийски, Хар. Харалambиев, Ог. Радев, Ив. Петров, Н. Найденов (54‘ Т. Каменов), П. Пандов

Треньорите Т. Великов и Кев. Тахмисян с потенциалната нова собственичка на клуба, добре известната в културно-творческите среди японка, мадам Масако Оя

1991

В есенното класиране на Единната „Б“ РФГ, отборът на „Черно море“ заема 2-ро място с 24 т. (25-16). Есенен водач е „Хебър“ Пазарджик с 28 т., трети е „Доростол“ Силистра 24 т. (21-14). Следват „Спартак“ Плевен 22 т., „Светкавица“ Тщ и „Академик“ Свищов с по 21 т., „Добруджа“ Тх 19 т. и т.н. На последните 4 места са „Роз. долина“ Кз и „Академик“ Сф с по 13 т. и „Бдин“ Вд и „Пирин“ Разлог с по 11 т. Първите две места дават право на изкачване в „А“ РФГ през следващия сезон, а последните три отпадат в зоновите аматьорски групи.

***

Единственото издание на купата на БФС е спечелено от „Етър“ ВТ, който побеждава на финала „Нефтохимик“ Бс с 2-1 пред 6 000 зрители в Сливен на 5.6.1991 г.

В. „Силистренска трибуна“, 8.12.1990 г.: „… Преди началото на срещата …, изпращане поради отказване от активна състезателна дейност на м.с. Велико Йорданов (бел. играл и за „Ч. море“) …, след което той предаде фланелката си с №4 на своя син Денислав Йорданов …

Крайният изход на двубоя бе предрешен до голяма степен … при една светкавична контраатака Денчев отблизо откри резултата … След почивката Исаев откраднa топката от разсеяния Пандов и покачи на 2-0. Мачът бе решен! … ***Й. Симеонов***“

„Ч. море“ отпада от турнира.

***

Купа на БФС, 2-ри кръг:

След премахването на турнира за КСА, последното издание от който е през изминалия сезон, е създаден турнира за купата на БФС. Това е единственият сезон, през който този турнир е проведен и от следващия е премахнат от футболния календар на България.

По един мач играят класиралите се от 1-ви кръг отбори от „В“ и Окръжните групи плюс отборите от „Б“ РФГ, които се включват от този кръг. Домакина се определя чрез жребии.

31.10.1990 г., Ловеч, **„Осъм“ Лч – „Ч. море“ 2-0**

„Ч. море“ отпада от турнира

***

20.2.1991 г., **„Ч. море“ – „Ботев“ Вр. 3-0 (0-0)**,

В. „Запалянко“, 25.2. 1991 г.: „Нервна и ялова игра на черноморци през първото полувреме. Че вече са осъзнали реално постижимата цел, доказваха с високия дух за борба и победа. Но имаха и шанса, че още в 11-та мин. Атанас Стойнов показа червен картон на капитана Гарев (врачани твърдяха, че Цонов е ударил с юмрук Ил. Илиев!). Това обаче ентусиазира... наказаните! Варненските бранители така и не се ориентираха тактически към остриетата Галибардов и Станчев, които разклатиха увереността в сигурен успех. С бързо прегрупиране и преса гостите прекъснаха връзката между черноморските конструктори и Харалambиев и Илиев, капитанът, не можеше да се отдели от прилепчивия Цонов.

Много навреме след почивката – за пет минути, чаканият плод падна. Харалambиев открехна врачанската врата с присъщото си хладнокръвие, двойно подаване между Радев и Пандов завърши с ефектно воле, 30-метровият пас-подарък на Топузаков за 20-ия рожден ден на Найден Найденов – това бяха красиви есенни щрихи, които рядко се виждаха по лицето на съботния „Черно море“.

Георги Цветков след мача: „Черно море“ е стабилен отбор, особено силен е в средата на терена и в атаката. По-слабата част е защитата. Но с Гарев щяхме да бъдем равностойни и изходът можеше да бъде друг! Според мен „Хебър“ и „Черно море“ ще влязат в „А“ РФГ!“

2.3.1991 г., **„Септ. слава“ – „Ч. море“ 6-0 (3-0)**,

В. „Запалянко“, 3.3. 1991 г.: „Петър Петров – зам.-председател на ФК „Черно море“: „Не е възможно да играем по-слабо! Твърдата игра на домакините не може да ни оправдае. Съдията Георги Томов от София показа 4 жълти картона, на нашите – Харалambиев и Захариев. Към него нямаме претенции. Много от играчите напомняха традицията, че черноморци не са печелили в Михайловград, макар на думи да показваха, че са готови за битка. Най-много съм обезпокоен от неизпълнението на тактическите задачи в отбраната, а халфовата линия лесно се огъна и това предопредели тоталното превъзходство на домакините. И пълна безпомощност в атаката!

Още в 5-та мин. след пряк свободен удар топката беше изпратена с глава зад Тодоров. Поддържахме равенство до втория гол. Малшанс бе, че три минути след почивката получихме четвърти гол и сценарият от първата част се повтори. С тази разлика, че имахме 3–4 добри атаки с пропуски на Харалambиев.

Тази плесница може би е съвсем навреме за ония играчи, които решиха, че са твърди титуляри и не се отнесоха достатъчно сериозно по време на зимната подготовка. Колегата от Михайловград каза, че това е най-добрият мач

на отбора през последните 20 години. А за всички нас трябва да бъде обеца на ухото! Нито един не заслужава удовлетворителна оценка!"

9.3.1991 г., **„Ч. море" – „Спартак" Вн 2-2 (1-1)**,

В. „Запалянко", 11.3. 1991 г.: „Унизителното положение, в което се намира варненският футбол, не може да не се отрази и на рейтинга на дербитата. И все пак: над 8 хил. зрители бяха се настроили оптимистично, войнствено, 22-мата на терена – също. Несъмнено по-уверени бяха „гостите", които знаеха, че срещат съперник след тежък нокаут, а и двете точки имаха различна стойност, много по-висока за черноморци. Така че спартаковци започваха двубоя с 1:0 – предимство от психическото състояние на съперниците. Което бързо бе доказано.

Играта: Тя до много голяма степен се определяше от дуелите Енгибаров–Илиев и В. Петров–Трендафилов. Нека веднага поздравим двамата капитани, които бяха преследваните жертви, че подминаха някои твърди „аргументи" на пазачите си, че се бореха упорито и даваха тон на съотборниците си за непримиримост и толерантност. Тяхното поведение до голяма степен определи градусите на напрежение на терена и трибуните, запази 43-то дерби от бракониери и клевети. Нападателите-капитани по-често губеха топката, но не и амбицията да накажат телохранителите си. Това умело стори Трендафилов, използвал тактическото непослушание на В. Петров, разсеяността на Топузаков и неразчетеното излизане на Тодоров. Ил. Илиев имаше повече главоболия с бързия колкото него Енгибаров, но също намери случай да подтикне партньорите си към агресивност. Но черноморските организатори в по-голямата част от срещата отстъпиха инициативата на Г. Господинов и Йорданов, срещаха бързо групираща се защита, по-подвижни и по-уверени съперници, осигурили тила си с двама стопери (Мирчев и Янев) и хладнокръвния либеро Динко Господинов.

Конфликтни моменти: Наказателното поле се оказа минирана зона за нападателите и на двата отбора: от собственото им неумение и от общата грижа никой да не прекарва там уикенда си. Малко бяха головите възможности и един от характерните белези на двубоя е, че бе украсен с 4 гола, без да има в изобилие (както е било често) шансове за това. И все пак: имаше ли нарушение за дузпа срещу Маринов при изравнителния гол, защо бе отменен голът на Въжаров в края на първото полувреме? Мирчев с ръка задържа нахлуващия в наказателното поле Хараламбиев – този път навикът му бе забелязан от стриктния бургаски арбитър Димитър Димитров. (Друг е въпросът, че нападателят притури и малко артистичност!) При гола на Хараламбиев спартаковският вратар (поздравления за спасената дузпа – втора за два поредни мача!) изпусна топката и нападателят първо игра с нея, т. е. изстреля я във вратата. Контузията на самоотвержено плонжиралия след грешката си Маринов дойде след това. Въжаров ефектно изстрелва топката във вратата на Тодоров, но след рикошета я поема с ръка. И трите случая са документирани от телевизионната камера.

Головете: След като топката прелетя двадесетина метра, във вратарското поле се оказаха Трендафилов и Въжаров, без бранител на „домакините", и довчерашният черноморец с глава насочи топката във вратата. (Преди това той пропусна да накаже колебанията на Тодоров с гол!) Голът на Хараламбиев се зароди в едно меле, което спартаковската отбрана можеше да ликвидира с малко повече спокойствие. Третият гол бе сред малкото красиви изпълнения в мача, въпреки разсеяността на черноморските бранители: 25-метровият пас на хитрия Г. Господинов изведе Трендафилов по диагонала и капитанът технично и безапелационно каза, че това е голов пас. След пряк свободен удар, изпълнен остро от Илиев, спартаковци не можаха да блокират Радев и от главата му топката се плъзна край лявата греда на вратата им.

Картоните: Двата бяха за неуважителни реплики на Въжаров и Маринов към добре познатия им Д. Димитров, а другите два – на Йорданов и Панайотов, за непозволена игра. Спартаковци заслужават похвала, че не позволиха

1991

Стефан Димитров Найденов *(16.8.1957 – 3.11.2010), 27 мача в „Б" РФГ през този сезон. „Доктора", както е известен, е привлечен от „Спартак" Вн, където поради напреднала възраст се оказва ненужен. В „Ч. море" Найденов е преквалифициран от атакуващ халф на централен защитник. Роден в с. Стубел, Михайловградско и започнал да играе в местния „Септ. слава" под ръководството на Васил Марков (виж 4-та част). Дебютира в „А" РФГ през 1977 г. с екипа на „Берое", където играе 5 сезона. От 1982 г. преминава в „Спартак" Вн, където за 8 сезона отбелязва 56 гола в „А" РФГ и става голмайстор на отбора за всички времена. През следващия сезон се завръща в „Спартак".*

1991

на Въжаров да продължи емоционалния си диалог с арбитъра, което можеше да наруши спортсменския тон на срещата и да ги остави с човек по-малко още в 38-та мин.

Изводите: Варненци видяха едно прилично дерби, в което и този път временното класиране не гарантираше никакви предимства. Напротив, продължена е традицията, че този, който е бил считан за по-слаб, е бил по-силен!

9.3.1991 г., ст. Ч. море/Тича, Илиан Илиев (ЧМ) се врязва между Енгибар Енгибаров и Йовчо Филков (2) от „Спартак" Вн

9.3.1991 г., ст. Ч. море/Тича, Васил Петров (ЧМ) срещу Димитър Трендафилов (Сп, вляво)

Варненци видяха още, че имат отбори, които с постоянно и пълно себеотдаване могат да бъдат сред нашенския футболен елит! И че шопската мъдрост „Я не сакам да съм добре, а сакам Вуте да е зле!" може да има варненски патент във футбола.

Людмил Горанов: „Надиграхме черноморци във всичко и можем да съжаляваме за пропуснатата победа. Показахме, че отборът ни е жив и крачим напред! Съдийството на Д. Димитров, когото много уважавам, повлия на крайния изход!"

Тодор Великов: „Играхме неправилно и „Спартак" беше по-организираният отбор. Срещата можеше да има друг развой, ако Пандов беше вкарал дузпата, която трябваше Радев да изпълни. Защо Пандов взе сам решение..? При 1:0 за нас спартаковци щяха да се разкрият и да получим пространство за контраатаки. Така стана, че трябваше да догонваме, а и бяхме силно притеснени от това 0:6!" ***Ст. Янев***"

13.3.1991 г., **„Пирин" Разлог – „Ч. море" 0-3 (0-0)**,

17.3.1991 г., **„Ч. море" – „Хебър" Пз 1-3 (0-2)**,

В. „Запалянко", 18.3. 1991 г.: „Около 6 хиляди привърженици на „Ч. море" (и не само те) се питаха дали прекият диалог ще се окаже и пряк път към желаното завръщане. За съжаление мачът откри пътя на хебърци към „А" РФГ.

Още в „дебюта" се разкриха тактическите схеми и намеренията на двата отбора: мерки за сигурна защита, борба за надмощие в средата на терена, игра на контраатака. Познати оръжия, но „излъскани" до блясък от отбора на гостите. Да се каже, че гостите играха тактически грамотно, е малко. На варненски терен те изнесоха един урок по съвременен футбол. Остриетата Митов и Мелиев, с изтегления зад тях Василев, бяха в пълен синхрон. Техните действия носеха голови заплахи.

Създаваше се впечатление за лек териториален превес на домакините, но действията им бяха прибързани и хаотични. Докато при контраатаките на гостите „миришеше" на гол. Пробив на Митов бе спрян с нарушение. Гаджев технично насочи топката покрай стената и Тодоров – 0:1! В минутите на тотален натиск на черноморци контраатака, започната от Василев, завърши с центриране на Мелиев и Митов отблизо насочи топката във вратата – 0:2!

1991

В началото на второто полувреме пробив на Илиев по десния фланг завърши с подаване към Радев, който насочи топката към връхлитащия Топузаков. Ковачев отклони топката с ръка. Дузпа! Радев изпълни отлично – 1:2! Това предвещаваше някаква развръзка, но две минути след това хебърци нанесоха решителния си удар. Василев остана сам и майсторски изпрати топката във вратата на Тодоров — 1:3!

Победата и аплодисментите на публиката бяха за отбора на „Хебър". За черноморци остана поуката и проблемите за следващите срещи. Съдията от Велико Търново – Стефан Чакъров, ръководи обективно. Жълти картони за: Хараламбиев, Тодоров и за гостите Ковачев и Кантарев.

Стефан Грозданов – старши треньор на „Хебър": „Черноморци бяха притеснени. Блокирането на Илиев от Ангелов реши много проблеми на защитата ни. Нанасяхме решителните си удари във важни моменти. Гледахме касета със запис на „Черно море" и видяхме много слабости в защитата и че Илиев няма достойни партньори в атаката. Направихме добър мач, но още не смея да мисля, че сме в „А" РФГ. Винаги съм смятал, че Варна трябва да има представители в групата на майсторите, и наистина ще се радвам, ако „Хебър" и „Черно море" бъдат новите членове! Каква премия ни обеща нашият спонсор — фирмата „Сичи"?... Не бих искал да кажа, но... Да, за повече от хиляда лева играхме срещу „Черно море"! ***Сп. Киров***"

17.3.1991 г., ст. Ч. море/Тича, Калин Топузаков и Валерий Каров (на заден план) срещу „Хебър" Пазарджик

30.3.1991 г., **„Велбъжд" Кн – „Ч. море" 1-0 (0-0)**,

В. „Запалянко", 1.4. 1991 г.: „Тодор Великов – старши треньор на „Черно море": „Едно голово положение за двата отбора през целия мач! Това беше на Илиев през второто полувреме при 0:0, когато остана сам срещу вратаря и стреля в тялото му. Капитанът ни направи силен мач, но нямаше нужната подкрепа от тила. Радев и Ив. Петров бяха пълноценни само до почивката. Делийски ограничи действията на най-добрия играч на домакините Павлов, старателен беше и Захариев, но всичко това се вършеше в защитен план. Пред дебютиращия 18-годишен Неделчо Добрев бяха изпращани предимно високи топки, той си свърши работата, както и В. Петров, който спечели много единоборства. Бедите идваха от средата на терена, където трудно организирахме играта си и при нападение.

Топузаков

Ето как „Хебър" и „Черно море" вървят към „А" РФГ. Снимка Саркис САРКИСЯН

16.1.1991 г. войната в Персийския залив навлиза в нова фаза. След като Садам Хюсейн отказва да оттегли войските си от окупирания Кувейт, започва операция „Пустинна буря" с въздушни удари срещу Ирак.

***

На 19.5.1991 г. гласувалите в хърватския референдум се обявят за независимост на Хърватска от СФРЮ.

1991

*10.4.1991 г., ст. Ч. море/Тича, контр., **„Ч. море“ – FK Mjølner 3-1**, голм.: К. Топузаков – 2, Ст. Найденов.*
***В. „Нар. дело“, 11.4.1991 г.**: „… Резултатът можеше да бъде още по-изразителен, ако черноморци не прекаляваха със стрелбата от далечно разстояние (третия гол Топузаков реализира именно така).*
„Ч. море“: Н. Тодоров (46' Ивл Попов), Г. Стойчев (46' Пл. Панайотов), Вал. Каров, К. Топузаков, В. Петров, Пл. Делийски, Д. Захариев, Н. Найденов, Ив. Петров, Ил. Илиев, Ст. Найденов (46' Евг. Андонов)

От първото полувреме съм сравнително доволен, съперникът ни нямаше никакви шансове за успех, но след гола в нашата врата се видя, че не ни достигат морални сили. Не умеем да преодоляваме неуспеха, и то не само в този мач! Не мога да кажа, че липсваше желание в играчите, че не са търсили успеха с мобилизация и раздаване. Но сме мек отбор! Имаше и сълзи на терена, и след мача... Разбирам футболистите, но само с емоции няма да стигнем там, накъдето сме тръгнали!“

***В. „Запалянко“, бр. 15., 15.4.1991 г.**: „ФСФД „Ч. море“… На пленума в петък, 12.4.1991 г., … приета бе нова структура в организацията на работа в условия на нямане. … с гласуване (при нито един против) бе избран за председател на обществени начала кап. 1ви ранг Христо Контров … новоизбрания председател предложи за свои заместници господата Васил Дамянов и Жераир Торос…“*

13.4.1991 г., **„Академик“ Сф – „Ч. море“ 2-0 (2-0)**,

В. „Запалянко“, 15.4. 1991 г.: „Тодор Великов – старши треньор: „Васко Петров задържа играч на границата на наказателното поле, съдията Георги Томов се престара и отсъди дузпа. При втория гол пак ни пробиха през Каров и В. Петров... „Академик“ нямаше победа през пролетта, беше вкарал само два гола на „Осъм“ като домакин – 2:2! При 1:0 Топузаков улучи гредата, според мен топката падна зад голлинията, после и Ст. Найденов стреля в гредата, юношата Тимнев можеше да отбележи гол – поне той да имаше шанса, на него да бях се порадвал, защото дебютира в един позорен за „Черно море“ мач! На полувремето се развиках, питам кога ще се хвърлят като мъже, не виждат ли, че срещата е съдбоносна, добра премия ги чакаше, поне за парите да играят! Пълно бездушие! Няма мъже в този отбор! Да не говоря за лидер, за човек, който с характер да поведе партньорите си. Меки, апатични футболисти! Малко се ядосайте, казвам им, ритнете някого, за да видя, че не ви е безразлично, че ви боли от загубата! Почвам да си мисля, че някои си правят сметки, че ако влезем, може да не играят в „А“ група. Но нали, ако не влезем, пак могат да не бъдат в отбора? Не знам, отчаян съм... Не може без мъже да преследваш такава цел!... Оценките? „Слаб“ на всички…“

17.4.1991 г., **„Ч. море“ – „Роз долина“ Кз 3-1 (2-0)**,

В. „Нар. дело“, 18.4. 1991 г.: „От изявен лидер за влизане в „А“ РФГ отборът на „Черно море“ само за няколко кръга се превърна в догонващ. След поредица неуспехи срещу отбори от средна класа вчера на стадион „Черно море“ той трябваше да докаже, че е рано все още да го изваждаме от сметките за майсторската група. Отборът от Долината на розите бе посредствен и правеше впечатление на терена само с екипите си и желанието си за игра.

Черноморци обаче не се възползваха от ниската класа на съперниците и ту се вдигаха с бързи пасове в атака, ту се оставаха в плен на пролетната умора. Черноморската машина поскърцваше, независимо че варненци по-често наближаваха вратата на „Розова долина“. При мекотата на нападенията, при неточностите в завършващия пас всички надежди за гол се насочиха към централния нападател Огнян Радев. На това доверие той отговори с двата си гола – в 19-та минута с точен далечен удар и в 27-мата минута след центриране на капитана Илиев.

Очакванията, че през второто полувреме варненци ще си пооправят головата разлика за сметка на „Розова долина“, не се оправдаха. Отново се заплетоха комбинации отдясно, където Илиев, Захариев и Делийски се опитваха да центрират и там каквото стане. Все пак нещо стана – в 66-ата минута технична комбинация Делийски – Найденов намери непокрит Захариев и той най-после улучи целта – 3:0. Това като че ли успокои черноморци и окрили казанлъчани. Влезлият след почивката Спасов оживи нападението на гостите, които не успяха да реализират две положения.
Но в 78-ата минута Спасов все пак огорчи юношата Попов и намали на 3:1. Останахме с впечатление, че ако имаше повече време, гостите можеха да изненадат и себе си, и варненци с още голове.

Ето и мнението след

мача на старши-треньора на „Черно море“ Тодор Великов: „Реални възможности за „А“ група имаме, но отборът играе слабо. Играчите казват, че са уморени от много тренировки. Но явно трудно се излиза от психологическия стрес, че няма да се класираме на едно от двете първи места. „Черно море“ игра слабо по всички линии, но най-зле сме със защитата и халфовете.“

21.4.1991 г., **„Светкавица“ – „Ч. море“ 2-0 (1-0)**,

В. „Запалянко“, 22.4. 1991 г.: „Мнозина предричаха, че срещата ще започне и завърши с възгласи „Вечна дружба!“, но футболистите се извисиха над всякакви сметки: играха безкомпромисно и всеотдайно! Под дъжда домакините потърсиха бърза развръзка с движение и твърда игра. Черноморци се прибраха в половината си, бранеха се опростено, на моменти и хаотично. Бързо изравниха и отговориха с остри контраатаки. Невнимание на Каров и В. Петров бе наказано от Марков.

След почивката Хараламбиев усили атаката на „Черно море“, но по-точни бяха домакините. След центриране на Митов дойде и попадението на Нейков. Черноморци не могат да бъдат обвинени в липсата на старание и мъжество, но в играта им липсваше зрялост и майсторство.

Стефан Величков – старши треньор на „Светкавица“: „Идването на Марков от Финландия за последния му мач оказа благотворно влияние по отношение на настройката. Доволен съм от играта!“

Тодор Великов: „Разчитахме на по-младите. Имаше мобилизация, но бяхме неточни при завършека на атаките!“ ***Сп. Киров***“

4.5.1991 г., **„Ч. море“ – „Павликени“ 1-0 (1-0)**,

В. „Запалянко“, 6.5. 1991 г.: „От пряк свободен удар, успоредно на вратата, Топузаков намери непокрития капитан на черноморци, който с отсечен удар от въздуха от 8–9 м улучи вратата. После капитанът пропусна да запише първия си хеттрик в кариерата: остана сам срещу вратаря на гостите Ченешков, беше и пред опразнената от вратаря седеметрова рамка… Радев и Хараламбиев също имаха по една-две солови възможности, гостите – общо толкова за целия мач.

Това са фактите. Ето и коментара на Георги Стойчев от резервната скамейка: – Мач на средно равнище, по-слабо от срещата с „розите“. Момчетата имат желание за победа, но пак не ни достига шанс, пак не можем да завършваме головите атаки с точни удари. А и публиката вече нищо не ни прощава, трябва да бъде по-търпелива… Ето, топката е казала да не влиза!...

Второто полувреме е по-добро, инициативата е наша, повече се откриваме, атаките са по-силни, логично ще е да вкараме още голове. Делийски играе много добре, подсигурява отбраната, много топки отне. И Захариев запълва средата на терена… Илиан също ми харесва, обаче не може и не може да вкарва! Огнян има желание за игра, второто полувреме се изтегли в средата на терена, защото влезе Хараламбиев. Тодоров се намеси много успешно в два случая. Самочувствието ни падна много! Но все още имаме шансове, макар и теоретически! И не сме се отказали да се борим за влизане!

Минутата е 81-ва. Г. Стойчев заменя Стефан Найденов. Ветеранът, с добри ходове в предпочитаната от него среда на терена, задъхано каза:

– Слабо, не върви нещо играта… Илиан пропусна двайсет гола! През второто полувреме играта живна, ето пак не се връщат нападателите в средата на терена!... Не сме загубили всичките си шансове за второто място, обаче играта…! ***Ст. Янев***“

11.5.1991 г., **„Добруджа“ – „Ч. море“ 4-1 (1-0)**,

В. „Запалянко“, 13.5. 1991 г.: „Двата отбора правилно преценихa, че само този, който спечели двете точки, ще има шанса да продължи борбата с „Доростол“, и заиграха открито, нападателно. Стана зрелищен мач!

Интересен отбор е „Добруджа“! От пръв поглед освен голмайстора Кирчев (контузен) няма други изявени нападатели. В средата на терена впечатлява Дурев, а в защита, освен опитния Георгиев, липсват известни имена. И въпреки това играе в съвременен стил, показва единомислие, колективен дух и воля! Черноморци

1991

MJØLNER

***FK Mjølner**, осн. 2.3.1932 г., отбор от северна Норвегия, прекарал по-голямата част от съществуването си във второ и трето ниво на норвежкия футбол. „Мьолнер“ е първият отбор от северната част, който спечелва място в първа лига през 1972 г., но отпада след само един сезон. Същото се случва и през 1989 г. През 1990 г. „Мьолнер“ завършва на 4-то място в група „Б“ на втора дивизия, а през 1991 отпада в 3-та лига. През 1993 г. отборът се завръща във 2-ра дивизия, където ще остане през следващите три сезона. (футболния сезон в Норвегия е в календар пролет-есен).*

1991

Пламен Христов Делийски *(р. 23.5.1966 г.), 27 мача в „А“ РФГ, 102/4 в „Б“ РФГ в периодите 1989-92, 1995-97, играе като защитник и дефанзивен халф, а като юноша е бил и централен нападател. Делийски е привлечен в „Ч. море“ от „Септември“ Сф през лятото на 1989 г. от тогавашния ст. треньор Никола Ковачев. Юноша е на ЦСКА. Напуска отбора след изтичане на договора му през лятото на 1992 г. Играе за „Спартак“ Вн (1993-94). През януари 1996 се завръща в „Ч. море“ под ръководството на Асен Милушев и е глобен още първата седмица с 20 000 лева за неспазване на спортния режим. Остава в отбора до лятото на 1997 г.*

Г-жа Масуко Оя и зам. председателя на ФК „Черно море“ Петър Петров

бяха равностойни само по един показател: приеха бързото темпо на домакините и го поддържаха докрая. Това се оказа недостатъчно, за да покрие „лъсналите“ слабости във всички линии. Защитата, начело с вратаря Тодоров, се огъна още при първия натиск и постоянно грешеше! В атака Ил. Илиев отново беше „самотният“ воин, подкрепен единствено от Радев.

Как станаха головете? След ъглов удар вратарят Тодоров несигурно изби топката и Димитров я изпрати в мрежата – 1:0! При подобно изпълнение Пейчев с глава удвои резултата. След грешка в защитата на черноморци Св. Филев със силен удар от 20 м отбеляза рядко красив гол! Н. Найденов с глава намали на 3:1, но минути след това Стефанов с диагонален удар завърши головата серия, която можеше да бъде и по-богата! Жълти картони на: Георгиев, Стоянов („Добруджа“) и на черноморците Илиев и Радев.

Петър Киров, старши треньор на „Добруджа“: „Доволен съм от всички! Заслужена победа, подплатена и с майсторство! Запазваме възможност в борбата за второто място. Всичко ще се реши в идващия двубой с „Доростол“!

Тодор Великов, старши треньор на „Черно море“: „Много грешки в защитата, включително и вратарски. Проблемите са много! Заслужена победа на домакините!“

Нашата реплика! Неспортсменската постъпка на вратаря Тодоров в края на мача (умишлено вдигнат крак срещу противников нападател) предизвика справедливата реакция на публиката. За съжаление некоректността продължи и след срещата. При влизане в тунела за съблекалните, предизвикан от привърженици на „Добруджа“, Тодоров направи опит за саморазправа! Постъпката му е грозна и футболният клуб трябва да я разгледа! Тя хвърля сянка върху и без това разклатения авторитет на черноморци!“

14.5.1991 г., **„Ч. море“ – „Академик“ Св. 3-0 (3-0)**,

В. „Нар. дело“, 15.5. 1991 г.: „Интересът към този двубой се подклаждаше от все още съществуващите теоретически възможности и на двата състава да атакуват второто място в групата и да получат виза за майсторската група. Макар и с някои кадрови промени

Г-жа Масуко Оя с отбора на „Черно море“, прави от ляво надясно: Н. Тодоров, Юл. Нейчев, В. Петров, Ем. Бояджиев, Пл. Делийски, Ил. Илиев и Ог. Радев, клекнали: Ф. Филипов, К. Топузаков, П. Пандов и Пл. Панайотов

в състава черноморци играха много амбициозно и имаха подчертан превес. А след като в 21-та минута младият централен нападател на „Черно море“ направи безпомощен студентския вратар Юсеинов, а само минута по-късно целта порази и Радев, варненци станаха пълни господари на терена. Те организираха много скоростни атаки, създадоха и редица нови положения за реализиране, но само едно от тях бе материализирано в 40-та минута отново от Радев.

През вторите 45 минути, въпреки че гостите играха с 10 души (в началото на полувремето бе отстранен от игра полузащитникът на свищовци Красимир Иванов) и черноморци отново доминираха с играта си, до нов гол не се стигна. Мачът завърши с класическото 3:0 за „Черно море“.

Тодор Великов – старши треньор на „Черно море“: „Направихме много силно първо полувреме, но през втората част не съумяхме да се възползваме от възможността да отбележим още голове. Доволен съм от младия Тимнев, когото съзнателно смених, за да не се пренатоварва…“

Ангел Колев – старши треньор на „Академик“: „Това бе най-слабият ни мач за сезона. Развръзката дойде много бързо – само за две минути. Това разколеба нашите играчи, които не издържаха психически. А и без тримата ни основни играчи – Хайдарлиев, който напусна отбора, Митрев и Борисов отбраната ни се пропукваше…“ ***Б. Йовчев***“

19.5.1991 г., **„Ч. море“ – „Осъм“ Лч 2-1 (1-0)**,

В. „Запалянко“, 20.5. 1991 г.: „„Черно море“ истински се разбушува двадесетина минути след почивката, когато пред вратата на безпогрешния ловешки вратар Петков се изсипа порой от голови възможности. Той се завихри от раздвижената игра в нападение, от бързите и неочаквани ходове на Радев, Илиев и Тимнев, от по- надеждна-

1991

На 12.6.1991 г. Борис Елцин е избран за президент на РСФСР (Руска съветска федеративна социалистическа република). Официалното му встъпване в длъжност е на 10.7.1991 г.

1991

Александър Дим. Александров

(р. 26.5.1966 г.), 17 мача/1 гол в „Б“ РФГ, 1990-91, „Започнах в детския отбор при Симо Нинов. Покъсно в казармата имахме право да играем само във военното първенство, а като се уволних през 1989 г. Ст. Богомилов ме извика в „Девня“. Брат му Янчо беше там, Рафиев, Ники Стоев … Пепи Петров дойде да ме уговаря за „Ч. море“ и през лятото на 1990 се върнах на „Тича“. Играех предимно като халф, но съм бил и крило и бек. Много ни лъжеха. Ходихме в Истанбул за приятелски мач, но той не се игра. На едни дадоха някакви пари, на нас младите не дадоха. Обещаха да помогнат да си купим апартаменти, но и там ни излъгаха. Накрая се върнах в „Девня“, въпреки че ми сложиха шест месеца наказание да не играя. След това отидох в Н. Пазар при Дамян, но там си счупих крака и приключих.“

→

та подкрепа на халфовете. Напористите атаки бяха плод и на единомислието, на взаимопомощта, които в останалата част на двубоя пак бяха дефицитни. Грешки в отбраната предоставиха на коректните гости 2–3 отлични голови възможности. Дълбоките отливи пак съпътстваха играта на варненци, но надеждата за просветление, проникнала с първото полувреме от мача с „Академик“ –Св., не изглежда вече толкова илюзорна!

Тодор Великов: „Има известно съживяване и това е обнадеждаващо преди мача в Силистра. На моменти показахме силна игра, но... Най-важното е да бъдем готови за решаващата битка в сряда!“

Христо Данчев: „Очаквах повече от домакините. В началото на първото и второто полувреме играха по-добре, после – шаблонно. Бих отличил стабилния Каров. След загубата на „Доростол“ мисля, че черноморци, „Добруджа“, „Академик“ и силистренци са с изравнени шансове за второто място!“

22.5.1991 г., **„Доростол“ – „Ч. море“ 2-3 (1-1)**,

В. „Запалянко“, 27.5. 1991 г.: „Връщаме се към тази среща, защото тя беше от съдбоносно значение за четири отбора, особено за черноморци, и защото варненци се показаха в особена светлина. Най-първо трябва да кажа, че те бяха посрещнати от публиката с мълчаливо уважение, а не с онова обиждащо освиркване, с което на варненските стадиони се „приветстват“ гостите. И че съперникът и съдийството бяха с възможно най-приемливото поведение в толкова драматичния сблъсък: твърдостта бе в допустимите размери, а най-съществената грешка бе на помощника, неотбелязал засадата при първия изравнителен гол на домакините.

Но тук далеч по-голяма е вината на нерешителния Тодоров, който не задържа в ръцете си топката! Твърде неочаквано вратарят се оказа с ключа на силистренци за успеха при липсата на каквато и да е голова възможност през целия мач! Една мъжка защита, начело с безпогрешния Каров, с подвижни халфове – бойци Стойчев, Захариев и Панайотов, не позволи на „Доростол“ да получи дори „полагащата“ му се (щеше да бъде осма!) дузпа за тази пролет! Това беше толкова поразяващо, колкото и стопроцентовите голови шансове за „Черно море“. Винаги, когато топката попаднеше в Илиев, зрееше голова атака: капитанът вкара два, пропусна още два от по-„голови“ позиции. Ами Хараламбиев, Захариев, Андонов?

Най-важното: „Черно море“ беше несъизмерим по умение с „Доростол“, с техника и тактика го направи жалък претендент за нещо, което е толкова далечно от възможностите му. И… пак не изглеждаше, че вярва в своето превъзходство! Черноморци пак бяха притеснени – и от грешките на вратаря си, и от крехкото си самочувствие! С тях мачът можеше и да не бъде спечелен и това щеше да е ужасно несправедливо! ***Ст. Янев***“

26.5.1991 г., **„Ч. море“ – „Спартак“ Пл. 2-1 (1-1)**,

В. „Нар. дело“, 28.5. 1991 г.: „Много настървено, с подчертано желание за успех започнаха черноморци двубоя си със „Спартак“ (Плевен) и още във втората минута след чудесен гол на капитана на отбора Илиев поведоха с 1:0. Атаките се редяха една след друга, но и пропуските следваха един след друг. Стигна се дотам, че вместо логичното покачване на резултата, се стигна до изравняване. (След непростима пасивност на защитата нападателят Тодоров не се поколеба да възстанови равенството в 38-та мин. – 1:1).

С доказване на неумението си да оползотворяват изгодните положения за поразяване вратата на съперника черноморци продължиха и през втората част. Добре че все пак Илиев в още един случай (в 72-та мин.) бе с точен мерник и изведе своите напред – 2:1. Но до изразителен успех, какъвто можеше да се очаква с оглед на показаното на терена, не се стигна.

Тодор Великов – старши треньор на „Черно море“: „Осезаемо се чувстваше отсъствието на Огнян Радев (наказан от дисциплинарната комисия на БФС), който освен конструкторската роля, която изпълнява в средата на терена, умее да се включва и в завършека на атаката... Жалко за многото пропуски пред вратата…“

Вачко Вачков – старши треньор на „Спартак“: „Стана добър мач с поредица хубави изпълнения.

→

Играта бе спортсменска за разлика от многото неприятни сцени, които се разиграват по футболните терени. Отборът на „Черно море“ заслужено спечели, но не се изяви в този вид, в който го познавам. Напрежението от мисълта непременно да се постигне победа, и то не каква да е, а с много голове, сковаваше действията на неговите футболисти и те не можаха да покажат истинските си възможности...“ ***Б. Йовчев***“

1.6.1991 г., **„Чумерна“ – „Ч. море“ 0-0**,

В. „Запалянко“, 3.6. 1991 г.: „Тодор Великов – старши треньор на „Черно море“: „Преди мача казах на момчетата, че този кръг може да реши всичко. Това сякаш ги притесни и не бяха на доброто равнище от последните няколко срещи. Бориха се, но играха сковано във всички звена. А и калният терен беше срещу нас, защото бяхме по-техничният отбор – отборът, който иска да прави играта. Сполетя ни и нещастие: в 25-та мин. Делийски върна слабо топката към Тодоров, който плонжира в краката на нападател на „Чумерна“ и сега е в болницата със счупена челюст и без три зъба! Домакините имаха своите шансове, но те не бяха чисти голови положения като двете на Захариев през второто полувреме, когато остана сам срещу вратаря!

Пред младия Ивайло Попов отбраната не допусна сериозни грешки, но не беше така уверена, както в Силистра. В средата на терена по-добре действаха Стойчев и Захариев, в атаката Илиев внасяше острота, но нямаше подкрепата на партньорите си. Захариев можеше да ни вкара в „А“ група! При този развой на събитията и при гостуванията в последния кръг и на четирите кандидата за второто място, ако се играе честно и почтено, плюсовете са на наша страна!“

5.6.1991 г., **„Ч. море“ – „Сл. бряг“ Нес. 3-2 (1-2)**,

В. „Нар. дело“, 6.6. 1991 г.: „Още след началния съдийски сигнал на двубоя между отборите на „Черно море“ и „Слънчев бряг“ домакините упражниха тотален натиск и играта се„завърза“ в половината на гостите, но гол не падаше. И се получи нещо странно – вместо черноморци да поведат в резултата и, успокоени, да продължат да щурмуват вратата на Кулиш, в продължение на двадесетина минути те бяха принудени на два пъти да започват играта от центъра. За около 40 минути несебърци направиха цифром и словом само две контраатаки, които завършиха с точните попадения на Димов в 17-ата и 39-ата минута и 0:2! Добре, че черноморци не се стъписаха, а продължиха натиска си. Така след поредна акция на Илиев в наказателното поле той бе спрян по непозволен начин от защитник на съперника и в 41-та мин. Радев превърна в гол отсъдената дузпа – 1:2.

През втората част на мача варненци продължиха да водят действията в половината на„Слънчев бряг“ и в 60-ата мин. отново Радев превърна в гол отсъдената втора дузпа за игра на Александров с ръка в наказателното поле – 2:2. Това равенство се задържа само три минути – в 63-ата мин. след акция на Илиев отдясно последва центриране и Харалambиев с глава покачи на 3:2.

В оставащата част от срещата черноморци положиха много труд да увеличат преднината си, но не успяха. Действията им бяха, както и преди това, припряни и хаотични, без ясно изразена игрова идея. При това положение съвсем логично до промяна на резултата не се стигна. С цената на много усилия „Черно море“ грабна двете точки, което всъщност е единственото, от което могат да бъдат доволни. ***Б. Стефанов***“

8.6.1991 г., **„Бдин“ – „Ч. море“ 2-0 (1-0)**,

В. „Запалянко“, бр. 10.6.1991 г.: „Хараламби Харалambиев: „Слаб мач и на двата отбора. През първото полувреме домакините имаха надмощие и при една атака на Борисов нашият вратар Попов изпусна мократа топка – 1:0. Докрая не създадохме сериозно голово положение. След почивката водихме играта, пропуснахме и добри възможности. Огнян Радев изравни резултата, но страничният съдия Трифонов отмени гола – според мен беше редовен, защото топката не се отклони от мен, а от крак на бранител! При една от редките атаки на „Бдин“ Антонов, който тръгна сам от центъра, беше спрян непозволено

1991

На 29.5.1991 г., отборът на „Червена звезда“ Белград спечелва КЕШ след изпълнение на дузпи (0-0 в редовното време и продълженията) срещу „Олимпик“ Марсилия на стадиона в Бари. „Червена звезда“ е вторият отбор от социалистическия лагер (след „Стяуа“ Букурещ), успял да спечели най-високото клубно отличие на континента.

***

„Манчестър Юнайтед“ спечелва КНК след победа над „Барселона“ с 2-1, на 15.5.1991 г. в Ротердам. От състава на „Барселона“ поради наказание отсъства Христо Стоичков.

***

Купата на УЕФА е спечелена от „Интер“ Милано, който побеждава „Рома“ в два мача на разменено гостуване (2-0, 0-1)

1991

На 25.6.1991 г., след Хърватска, Словения също обявява независимост от СФР Югославия.

***

На 1.7.1991 г. Варшавският договор е официално разпуснат в Прага. На същата дата във Финландия е осъществен първият разговор с мобилен клетъчен телефон (ДжиЕсЕм)

от Каров и – дузпа. В края на мача Радев бе фаулиран в наказателното поле, той я изпълни, но вратарят Иванов предугади посоката на удара. Мисля, че ако бяхме победили в гр. Елена, щяхме да спечелим този мач. От публиката научавахме развоя на срещите в Несебър, Враца и Михайловград – знаехме, че нямаме никакви шансове. Съдийството на младия Лъчезар Лазаров от София беше много точно."

Гледната точка на вратаря Ивайло Попов: „Теренът беше мокър и не можах да задържа хлъзгавата топка... „Бдин" игра по-добре и по-разумно – дори в случаите, когато ги натискахме, те ни контраатакуваха в разредени редици и два пъти излизаха сами срещу мен. Това, че бяха вкарали два гола, не ги успокояваше. Играта ни беше посредствена, далеч от изискванията за майсторската група…"

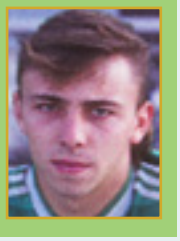
***

В. „Запалянко", бр. 14. 1991 г.: „До сега клубът трудно връзваше своя бюджет (около 600 000 лева). Източниците са съвсем ограничени. Като сигурни се приемат отчисленията от спортния тотализатор и приходите от футболните срещи. Това представляват около 50-60 %. Останалите най-често е намират под формата на милостиня, след унизителни престои пред директорски врати. Това е част от цената, заплатена от зам. председателя Петър Петров, за да може да каже: „Редовно изплащаме заплатите и премиите. Не сме длъжници на футболистите!". Но как ще бъде по-нататък при новите цени-гиганти и коварната инфлация, за да се покрие календарът с необходимите около 1,5 млн. лева! От тях 300-350 хил. лв. се считат осигурени. А от къде в касата ще влезе тъй необходимия милион? Един от източниците е спонсорството - много важен, но не достатъчно сигурен. … Нужни са нови идеи и бързи практически действия. … На обвиненията, че не е направено почти нищо П. Петров отговаря: „Имаме идеи за финансово укрепване на клуба, но те не могат да бъдат реализирани, докато Народното събрание не гласува законите за собствеността … Черноморци очакват изгодни оферти от страната и чужбина … Остава нерешен жизнено важният въпрос за базата."

Заден ред от ляво надясно: Ем. Бояджиев, Юл. Нейчев, Вал. Каров, Ал. Александров, Евг. Андонов, Пл. Панайотов и Г. Стойчев, среден ред: кап. 1ви ранг Ал. Кисимов (адм.), В. Петров, Н. Тодоров, Н. Найденов, Т. Великов (ст. тр.), Кев. Тахмисян (пом. тр.), Хар. Хараламбиев, Рус. Михайлов, Ог. Радев и П. Петров (зам. предс.), преден ред: Пл. Делийски, Ф. Филипов, Ил. Илиев, Ив. Петров, К. Топузаков и П. Пандов

Илиан Димов Илиев

(р. 2.7.1968 г.)
Позиция: халф, нападател
„Ч. море“: 1988-91, 2003-4
„А“ РФГ: 58 мача/7 гола
„Б“ РФГ: 35/13

„През лятото, след като завърших 4-ти клас, се явих на изпити за влизане в Спортното училище с футбол. Трябваше обаче задължително да се кандидатства за два спорта, затова избрах и борба. Сутринта бях на изпит за борба, а следобед за футбол на стадион „Юрий Гагарин“. Явиха се 300-400 деца, от които първоначално избраха 14, а след това бяха редуцирани до 11. Мен ме приеха и за двата спорта. Спомням си, че на „Гагарин“ бягахме 800 м, а на финала ни чакаха треньорите по борба, които ми казаха „ела при нас, няма да се бяга така, а ще те направим световен шампион“. Аз обаче, разбира се, избрах футбола. Влязох в детския отбор на „Черно море“ с треньор Илия Сърмов. До 9-ти клас останахме само две момчета в Спортното училище, аз и Петър Пандов. И в 10-ти клас, точно преди УПК-то, ми казаха, че съм безперспективен и ме освободиха от Спортното училище. Наложи се да отида в Механотехникума, УПК една година, но същевременно продължих да играя в дублиращия отбор на „Черно море“.

На 18-годишна възраст през 1986 г. влязох в казармата. Тогава бяха премахнали спортните роти и футболистите служиха като редови войници. Аз тайно се надявах да ме вземат в домакинския взвод във Военноморското училище, но те взеха други 3-4 момчета футболисти. Мен ме пратиха на кораб, на тралчиците, където изкарах две години. През първите 3-4 месеца изобщо не играех футбол. След това Димитър Боснов, който беше треньор на военния отбор, като разбрал, че съм на кораба, издейства с лични контакти да ме пускат, но само за мачове. Обаждаше се на офицери, командири. Не водех тренировъчен процес, но поне можех да играя. А и натоварването на кораба беше почти като на тренировка. Сутрин в казармата бягахме по 2-3 км. Физически нямах проблеми, единствено качих килограми.

В третата година в казармата, общо служих 39 месеца, ме преместиха в домакинския взвод във Военноморското училище и получих право отново да играя за дублиращия отбор на „Черно море“. Играехме преди мачовете на мъжете. В един двубой като гост на Пирин в едно село им вкарах три гола. В същото време мъжкия отбор загуби от благоевградчани. На следващия ден треньорът Божил Колев свали двама играчи от първия тим в дубъла, а мен ме взеха при мъжете, заедно с Васко Петров. Няколко дни по-късно дебютирах в „А“ група срещу „Тракия“ – 0:0 на „Тича“. Приеха ни много добре, целия отбор бяха хубави момчета. Най-опитни бяха Тошко Атанасов – Барона и капитанът Тошко Марев, който ме взе като местно момче под покровителството си. Е, трябваше да лъскаме обувките на опитните играчи, но тогава това си беше традиция. Само фактът, че влизаме в съблекалнята, за нас беше огромна чест, а като играеш вече – това беше премия. В „Б“ група като бяхме Тошко Великов ме направи капитан, тогава отборът беше много млад, 13-14 човека бяхме юноши на клуба. Имах много хъс и спортна злоба, като загубиш ревеш от яд, но това помага, не пречи.

По време на сезон 1990/91, в който една точка не ни достигна да влезем в „А“ група, разбрах, че има оферти за мен от „Левски“ и ЦСКА, но не се интересувах толкова много. Договорът ми с „Черно море“ свършваше, но аз преподписах нов контракт. В противен случай клубът можеше да получи само 20 000 лв. за мен, такса за формиране и развитие. В замяна ми предоставиха един апартамент. Ръководител беше Пепи Петров който ми каза, че ако се класираме в „А“ група ще ме пуснат да отида в София. Не успяхме да влезем и аз помислих, че няма да се случат нещата, но ръководството на „Левски“ дойдоха във Варна и се разбраха за трансфера. Пуснаха ме, но трябваше да върна апартамента, който ми дадоха преди това от „Черно море“. Не мога да кажа, че трансферната сума от 2 млн. лева (111 000 щатски долара по тогавашния курс) е била стряскаща за мен, те тогава тези милиони имаха друга стойност (заб. За сравнение месечната заплата на един футболист в „Черно море“ в този период е между 800 и 1200 лв. Годишната сума за заплати на играчите в клуба е около 300 000 лв).

С „Левски“ Илиан Илиев става трикратен шампион на България и двукратен носител на националната купа. През 1993 г. е преотстъпен за известно време в турския елитен „Алтай“. През 1995 г. е продаден на португалския гранд „Бенфика“ за трансферната сума от $600 000. Остава два сезона в Лисабон и печели Купата на Португалия. След това кариерата му преминава през „Славия“, турския „Бурсаспор“, гръцкия АЕК, отново „Левски“ и португалските „Маритимо“ и „Салгейрош“. В периода между 1991 г. и 2000 г. изиграва 34 мача и бележи 3 гола за националния отбор. Част е от състава на България на Световното първенство във Франция през 1998 г., където участва и в трите мача от груповата фаза срещу Парагвай, Нигерия и Испания. На 35-годишна възраст през 2003 г. се завръща на „Тича“.

Илиан Илиев започва треньорската си кариера в „Ч. море“ веднага след като приключва като футболист в родния си клуб през 2004 г. Задържа се на поста си само един сезон, след което поема „Берое“, където остава до 2012 г. и спечелва купата на България. След това за кратко е старши треньор на „Левски“ Сф, анголският „Интерклуб“, „Локомотив“ Пловдив и „Верея“ Ст. Загора, преди да се завърне в „Черно море“ през 2018 г., където се намира до днешна дата.

На 1.11.2023 г. Илиан Илиев е назначен за ст. треньор на националния отбор на България.

Статистика „Ч. море“ в „Б“ РФГ 1990-91 г.

(всички домакински мачове се играят на клубния ст. „Черно море“ („Тича“)

11.8.1990 г., 1 кр., Враца, **„Ботев“ Вр. – „Ч. море“ 4-1 (3-0)**, съдия: К. Пързулов, 2 000 зр.
„Ботев“: Рум. Ненов, Рад. Видов, Ю. Николов, Гр. Филипов, Ал. Александров, Б. Страшимиров, Г. Антонов (Цв. Петров), В. Конов (Гр. Иванов), Бойко Краев, Вал. Станчев, Ил. Илиев
„Ч. море“: Н. Тодоров, Пл. Панайотов, Вал. Каров (60‘ В. Петров), Т. Въжаров (68‘ Х. Харалambиев), Ф. Филипов, П. Пандов, Ст. Найденов, Ог. Радев, Н. Найденов, Ил. Илиев, К. Топузаков
Голм.: 1-0 Антонов 6‘, 3-0 Краев 32‘, 40‘, 4-0 В. Петров 63‘(автг), 4-1 Ог. Радев 89‘ (дуз.)
Ж.К.: Ил. Илиев (ЧМ)

18.8.1990 г., 2 кр., Варна, 18.00., **„Ч. море“ – „Сент. слава“ Мих-гр. 2-0 (2-0)**,
„Ч. море“: Н. Тодоров, Пл. Панайотов, Ст. Найденов, К. Топузаков, В. Петров, Ал. Александров, Пл. Делийски, Т. Въжаров, Н. Найденов (Х. Харалambиев), Ил. Илиев, Ог. Радев (Г. Стойчев)
Голм.: 1-0 К. Топузаков 37‘, 2-0 Ил. Илиев 42‘

22.8.1990 г., 3 кр., Варна, ст. Спартак, **„Спартак“ Вн – „Ч. море“ 1-1 (0-0)**, съдия: В. Богданов, 10 000 зр.
„Спартак“: Св. Маринов, Ивл Тодоров (20‘ Енг. Енгибаров), Д. Господинов, Д. Цветков, Вен. Сивриев, Пенчо Йорданов, Б. Стоянов, К. Христов, Д. Трендафилов, Ж. Господинов, Г. Господинов
„Ч. море“: Н. Тодоров, Пл. Панайотов, Ст. Найденов, К. Топузаков, В. Петров, Г. Стойчев (62‘ Ал. Александров), Пл. Делийски, Т. Въжаров, Н. Найденов, Ил. Илиев, Ог. Радев (76‘ Х. Харалambиев)
Голм.: 1-0 Трендафилов 73‘, 1-1 Н. Найденов 79‘

26.8.1990 г., 4 кр., Варна, 18.00, **„Ч. море“ – „Пирин“ Разлог 4-1 (3-1)**,
„Ч. море“: Н. Тодоров, Пл. Панайотов, Ст. Найденов, К. Топузаков, Юл. Христов, Н. Найденов, П. Пандов, Т. Въжаров, Ив. Петров (Х. Харалambиев), Ил. Илиев, Ог. Радев (Пл. Делийски)
„Пирин“ Р: Сим. Костадинов (Лъч. Голов), Ат. Балкански, Ем. Равначки, Д. Киряков, Л. Мицин (Е. Попов), Пав. Будин, Хр. Попадиин, Кост. Тренчев, П. Костурков, Н. Попов, Сашо Демирев
Голм.: 1-0 Т. Въжаров 1‘, 1-1 Попадиин 11‘, 2-1 Ил. Илиев 16‘, 3-1 П. Пандов 23‘, 4-1 Т. Въжаров 67‘

29.8.1990 г., 5 кр., Пазарджик, **„Хебър“ – „Ч. море“ 3-0 (1-0)**, съдия: К. Георгиев
„Хебър“: Хр. Тошев, Кр. Узунов, Стоил Петров, Анг. Ангелов, Г. Гаджев, Лаз. Димитров, Ром. Ружинов, К. Василев, П. Ковачев (46‘ Сп. Кузев), Ал. Милушев, Н. Митов (80‘ П. Георгиев)
„Ч. море“: Н. Тодоров, Пл. Панайотов, Ст. Найденов, К. Топузаков (76‘ В. Петров), Юл. Христов, П. Пандов, Пл. Делийски, Т. Въжаров, Ив. Петров (Ог. Радев), Ил. Илиев, Н. Найденов
Голм.: 1-0 Митов 1‘, 2-0 Василев 52‘, 3-0 Гаджев 90‘

2.9.1990 г., 6 кр., Варна, 17.30, **„Ч. море“ – „Велбъжд“ Кн 1-0 (0-0)**, съдия: К. Пързулов
„Ч. море“: Н. Тодоров, Пл. Панайотов, Ст. Найденов, Юл. Христов, В. Петров, Н. Найденов, Ал. Александров (32‘ Пл. Делийски), Т. Въжаров, Ив. Петров (66‘ Х. Харалambиев), Ил. Илиев, К. Топузаков
Голм.: 1-0 Ил. Илиев 62‘

15.09.1990 г. 7 кръг **„Ч. море“** – почива
22.9.1990 г., 8 кр., Варна, 17.30., **„Ч. море“ – „Академик“ Сф 2-0 (0-0)**, съдия: Т. Муткуров
„Ч. море“: Н. Тодоров, Пл. Панайотов, Ст. Найденов, Евг. Андонов, Пл. Делийски, П. Пандов, Х. Харалambиев, Г. Стойчев (63‘ В. Петров), Н. Найденов (85‘ Ал. Александров), Ил. Илиев, К. Топузаков
„Академик“: Ванг. Пуспотакис, Св. Николов, Пл. Пасков, В. Шаламанов, Бис. Велков, Славейко Димитров, Николов, Стан. Станев, П. Христов (Я. Присадников), Х. Присадников (Г. Богданов), М. Христов
Голм.: 1-0 Н. Найденов 52‘ (дуз.), 2-0 Х. Харалambиев 83‘
Пропусната дузпа: 86‘ Шаламанов (Ак)
Ж.К.: Пл. Делийски (ЧМ)

26.9.1990 г., 9 кр., Казанлък, **„Роз. долина“ – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**, съдия: А. Василев
„Ч. море“: Н. Тодоров, Г. Стойчев, Ст. Найденов, Евг. Андонов, В. Петров, Ф. Филипов, Пл. Делийски, П. Пандов (60‘ Ем. Бояджиев), Н. Найденов (75‘ Ал. Александров), Ил. Илиев, К. Топузаков
Голм.: 1-0 Христов 57‘

30.9.1990 г., 10 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Светкавица“ Тщ 2-1 (0-0)**,
„Ч. море“: Н. Тодоров, Г. Стойчев, Ст. Найденов, Евг. Андонов, Ф. Филипов, П. Пандов, Пл. Делийски, Юл. Нейчев (65‘ Ал. Александров), Н. Найденов (75‘ Х. Харалambиев), Ил. Илиев, К. Топузаков
„Светкавица“: Г. Попов, Рос. Илиев, Пл. Донев, Диян Първанов, Д. Митов, Н. Бъчваров, Ив. Стоянов, Юл. Гарев, Ст. Милев, Др. Ненков (Здр. Петров), Вер. Страшников (80‘ Севд. Захариев)
Голм.: 1-0 Ил. Илиев 69‘, 1-1 Бъчваров 73‘, 2-1 Х. Харалambиев 90‘
Пропусната дузпа: 70‘ Н. Найденов (ЧМ)
Ж.К.: Н. Тодоров (ЧМ)

3.10.1990 г., 11 кр., Павликени, **„Ч. знаме“ – „Ч. море“ 2-2 (0-1)**, съдия: Р. Димитров
„Ч. море“: Н. Тодоров, Г. Стойчев, Ст. Найденов, Евг. Андонов, Ф. Филипов, П. Пандов, Пл. Делийски, Ал. Александров (60‘ Х. Харалambиев), Н. Найденов, Ил. Илиев (88‘ Юл. Нейчев), К. Топузаков
Голм.: 0-1 Ал. Александров 14‘, 1-1 Динков 52‘, 2-1 Ангелов 61‘, 2-2 П. Пандов 78‘ (дуз.)

6.10.1990 г., 12 кр., Варна, 15.00, **„Ч. море“ – „Добруджа“ Дч 1-0 (1-0)**, съдия: Т. Колев
„Ч. море“: Н. Тодоров, Г. Стойчев, Ст. Найденов, К. Топузаков, Ф. Филипов, П. Пандов, Пл. Делийски, Ал. Александров, Н. Найденов (73‘ Ив. Петров), Ил. Илиев, Х. Харалambиев (30‘ Евг. Андонов)
Голм.: 1-0 Х. Харалambиев 6‘

20.10.1990 г., 13 кр., Свищов, **„Академик“ Св. – „Ч. море“ 0-0**, съдия: К. Гергинов
„Ч. море“: Н. Тодоров, Г. Стойчев, Ст. Найденов, К. Топузаков, Ф. Филипов, В. Петров, Пл. Делийски, П. Пандов, Ог. Радев, Ил. Илиев (88‘ Ив. Петров), Ал. Александров (78‘ Н. Найденов)

24.10.1990 г., 14 кр., Ловеч, **„Осъм“ – „Ч. море“ 0-0**, съдия: Ст. Чакъров, 1 000 зр.
„Осъм“: Пл. Петков, Пейчо Иванов, Радко Николов, Вал. Георгиев, Вал. Йочев, Фер. Спасов, Пл. Линков, Стан. Илиев, Бис. Миланов, Ем. Цанев, Митко Сурджийски
„Ч. море“: Н. Тодоров, Пл. Делийски, Ст. Найденов, Евг. Андонов, Ф. Филипов, П. Пандов, Ал. Александров (85‘ В. Петров), Ог. Радев, Н. Найденов (63‘ Ив. Петров), Ил. Илиев, К. Топузаков
ЖК: Цанев (Ос.); Пл. Делийски – 1 среща, П. Пандов (ЧМ)

28.10.1990 г., 15 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Доростол“ Сс 2-0 (2-0),** съдия: Д. Димитров, 3 000 зр.
„Ч. море“: Н. Тодоров, Г. Стойчев, Ст. Найденов, К. Топузаков, Ф. Филипов, П. Пандов, Х. Харалambиев (80‘ Ив. Петров), Ог. Радев, Н. Найденов (88‘ В. Петров), Ил. Илиев, Ал. Александров
„Доростол“: Кр. Костадинов, Ивл Нанев, Ив. Цонев, Мир. Илиев, Кольо Данев, Т. Марев, Маринов (54‘ Кр. Денчев), Б. Тодоров (46‘ Мил. Шербанов), Иванов, Т. Атанасов, Адриян Исаев
Голм.: 1-0 Х. Харалambиев (1‘), 2-0 Ог. Радев 40‘ (дуз.)
Ж.К.: Х. Харалambиев, Ил. Илиев (ЧМ) ; Цонев (Дор)

3.11.1990 г., 16 кр., Плевен, ст. Сл. Алексиев, **„Спартак“ Пл – „Ч. море“ 1-0 (1-0)**, съдия: Д. Панайотов, 4 000 зр.
„Спартак“: Ботю Ботев, В. Диков, Сер. Христов, Ивл Йонков, Анг. Маринов, Юр. Васев (86‘ Държиков), Вес. Геров (61‘ Г. Цветанов), Н. Колев, Бл. Петков, Кр. Трайков, Бис. Амброзиев
„Ч. море“: Н. Тодоров, Г. Стойчев, Ст. Найденов, К. Топузаков, Ф. Филипов, Пл. Делийски, Х. Харалambиев (70‘ В. Петров), Ог. Радев, Н. Найденов (70‘ Ив. Петров), Ил. Илиев, П. Пандов
Голм.: 1-0 Амброзиев 35‘
ЖК: Амброзиев (Сп.); Г. Стойчев (ЧМ)

17.11.1990 г., 17 кр., Варна, 14.30., **„Ч. море“ – „Чумерна“ Ел. 2-0 (2-0),** съдия: П. Делчев, 2 500 зр.
„Ч. море“: Н. Тодоров, Г. Стойчев, Ст. Найденов (46‘ В. Петров), К. Топузаков, Ф. Филипов, Пл. Делийски (84‘ Ал. Александров), Х. Харалambиев, Ог. Радев, Н. Найденов, Ил. Илиев, П. Пандов
„Чумерна“: Рум. Данков, Мл. Аладжов, Лаз. Костов, Д. Бояджиев, Г. Ненков, Петков (70‘ Юл. Левенов), П. Андреев, Иванов (45‘ Хр. Димитров), Цв. Галев, Ив. Маринов, Стоян Димов
Голм.: 1-0 Ил. Илиев 37‘, 2-0 Ог. Радев 41‘ (дуз.)
ЖК/ЧК: Димов (Чум.) 2 ПВ

24.11.1990 г., 18 кр., Несебър, **„Сл. бряг“ Нс – „Ч. море“ 1-2 (0-1)**, съдия: Е. Геров
„Ч. море“: Н. Тодоров, Г. Стойчев, Ф. Филипов, К. Топузаков, В. Петров, Вал. Каров (Евг. Андонов), Пл. Делийски, Ог. Радев, Х. Харалambиев (Ив. Петров), Ил. Илиев, П. Пандов
Голм.: 0-1 Ог. Радев 33‘, 0-2 Х. Харалambиев 70‘, 1-2 Димов 71‘

1.12.1990 г., 19 кр., Варна, 14.00., **„Ч. море“ – „Бдин“ Вд 3-1 (2-0)**, съдия: Д. Джавков
„Ч. море“: Н. Тодоров, Г. Стойчев, Ф. Филипов (78‘ Ал. Александров), К. Топузаков, В. Петров, Пл. Делийски, Х. Харалambиев, Ог. Радев, Н. Найденов, Ил. Илиев, П. Пандов (78‘ Ив. Петров)
Голм.: 1-0 Ил. Илиев 24‘, 3-0 Х. Харалambиев 43‘, 50‘, 3-1 Александров 73‘ (дуз.)

20.2.1991 г., 20 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Ботев“ Вр. 3-0 (0-0)**, съдия: Ат. Стойнов, 3 500 зр.
„Ч. море“: Н. Тодоров, Г. Стойчев, Ст. Найденов, К. Топузаков, Вал. Каров, П. Пандов, Х. Харалambиев (81‘ Ив. Петров), Ог. Радев, Н. Найденов, Ил. Илиев, Пл. Делийски (68‘ Д. Захариев)
„Ботев“: Мл. Младенов, Г. Антонов, Вал. Найденов, Т. Гарев, Ивл. Цонов, Б. Страшимиров, Гр. Филипов, Ил. Илиев (77‘ Бойко Краев), Ж. Галибардов, Вал. Станчев, Цв. Петров (62‘ Ал. Александров)
Голм.: 1-0 Х. Харалambиев 53‘, 2-0 П. Пандов 59‘, 3-0 Н. Найденов 68‘
Ж.К.: К. Топузаков, Г. Стойчев (ЧМ), Галибардов (Бот.)
Ч.К.: Гарев (Бот.)

2.3.1991 г., 21 кр., Мих-град, **„Септ. слава“ – „Ч. море“ 6-0 (3-0)**, съдия: Г. Томов, 4 500 зр.
„С. слава“: Петко Петков, Ив. Стоянов, Рум. Панайотов (77‘ Вал. Дионисиев), Венц. Иванов, Диян Христов, Пант. Заков, Анг. Стоянов, Анат. Тонов, Б. Симеонов, В. Конов (66‘ Люд. Цветков), Вес. Михайлов
„Ч. море“: Н. Тодоров, Г. Стойчев, Ст. Найденов, Д. Захариев, Вал. Каров, П. Пандов, Х. Харалambиев (72‘ Ал. Александров), Ог. Радев (58‘ Евг. Андонов), Н. Найденов, Ил. Илиев, Пл. Делийски
Голм.: 1-0 Христов 5‘, 2-0 Михайлов 33‘,3-0 Конов 40‘, 4-0 Симеонов 50‘, 5-0 Стоянов 64‘, 6-0 Симеонов 80‘
Ж.К.: Христов (Ссл); Д. Захариев, Х. Харалambиев (ЧМ)

9.3.1991 г., 22 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Спартак“ Вн 2-2 (1-1)**, съдия: Д. Димитров, 5 000 зр.
„Ч. море“: Н. Тодоров, Г. Стойчев, Ст. Найденов, К. Топузаков, В. Петров, П. Пандов (46‘ Ал. Александров, 77‘ Пл. Панайотов), Х. Харалambиев, Ог. Радев, Н. Найденов, Ил. Илиев, Д. Захариев
„Сп“ Вн: Св. Маринов, Йов. Филков, Дин. Господинов, Енг. Енгибаров, Г. Мирчев (74‘ Б. Стоянов), Мил. Янев, Ат. Атанасов, Пенчо Йорданов, Д. Трендафилов, Г. Господинов, Тин. Въжаров
Голм.: 0-1 Въжаров 35‘, 1-1 Х. Харалambиев 37‘, 1-2 Трендафилов 55‘, 2-2 Ог. Радев 86‘
Пропусната дузпа: 26‘ П. Пандов (ЧМ)
Ж.К.: Пл. Панайотов (ЧМ), Въжаров, Йорданов, Маринов (Сп.)

13.3.1991 г., 23 кр., Разлог, **„Пирин“ Р. – „Ч. море“ 0-3 (0-0)**, съдия: Л. Лазаров, 2 000 зр.
„Пирин“: Сим. Костадинов, Ат. Балкански (70‘ Сашо Демирев), Гочев, Д. Киряков, Г. Великов, Павл. Будин, Хр. Попадиин, Кост. Тренчев, Дамянов, Г. Марков, Банков
„Ч. море“: Н. Тодоров, Г. Стойчев, Ст. Найденов, Евг. Андонов, В. Петров, П. Пандов, Х. Харалambиев (83‘ Д. Захариев), Ог. Радев, Н. Найденов (85‘ Вал. Каров), Ил. Илиев, К. Топузаков
Голм.: 0-1 Ил. Илиев 63‘, 0-2 Ог. Радев 65‘, 0-3 Н. Найденов 80‘

17.3.1991 г., 24 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Хебър“ Пз 1-3 (0-2)**, съдия: Ст. Чакъров, 6 000 зр.
„Ч. море“: Н. Тодоров, Г. Стойчев, Ст. Найденов (46‘ Вал. Каров), Евг. Андонов, В. Петров, П. Пандов (64‘ Д. Захариев), Х. Харалambиев, Ог. Радев, Н. Найденов, Ил. Илиев, К. Топузаков
„Хебър“: Хр. Тошев, Кр. Узунов, Г. Гаджев, Анг. Ангелов, Крум Кантарев, Лаз. Димитров, Стоил Петров, К. Василев (89‘ Ал. Милушев), П. Ковачев, Ив. Милиев (87‘ Ром. Ружинов), Н. Митов
Голм.: 0-1 Гаджев 21‘, 0-2 Митов 41‘, 1-2 Ог. Радев 49‘ (дуз.), 1-3 Василев 51‘
Ж.К.: Н. Тодоров, Х. Харалambиев (ЧМ); Петров, Ковачев, Кантарев (Хеб.)

30.3.1991 г., 25 кр., Кюстендил, **„Велбъжд“ Кн – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**, съдия: Т. Колев, 2 500 зр.
Велбъжд: Кр. Петков, Иво Велинов, Люб. Николов, Кр. Деянов, Сашо Филипов (67‘ Вал. Казашки), В. Брусарски, Ив. Вергилов, Рум. Павлов, Св. Матуски, П. Божков (60‘ Кам. Павлов), Анат. Бачовски
„Ч. море“: Нед. Добрев, Г. Стойчев, Ст. Найденов, К. Топузаков, В. Петров, Н. Найденов, Д. Захариев, Ог. Радев, Ив. Петров (82‘ П. Пандов), Ил. Илиев, Пл. Делийски
Голм.: 1-0 Р. Павлов 63‘
Ж.К.: Брусарски (Вел.); Ог. Радев, В. Петров (ЧМ)

6.4.1991 г. 26 кр., **„Ч. море“** – почива

13.4.1991 г., 27 кр., Ихтиман, **„Академик“ Сф – „Ч. море“ 2-0 (2-0)**, съдия: Г. Томов, 200 зр.
„Ак“ Сф: Вал. Захариев, Я. Присадников, Пл. Пасков, В. Шаламанов, Атанасов, Г. Георгиев, Св. Николов, Хр. Присадников, Василев, Г. Богданов (17‘ Котев), Стан. Станев (63‘ П. Христов)
„Ч. море“: Н. Тодоров, Г. Стойчев, Вал. Каров, К. Топузаков (62‘ П. Пандов), В. Петров, Н. Найденов, Пл. Делийски, Ог. Радев, Ив. Петров (46‘ Пл. Тимнев), Ил. Илиев, Ст. Найденов
Голм.: 1-0 Георгиев 14‘ (дуз.), 2-0 Станев 31‘

17.4.1991 г., 28 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Роз долина“ Кз 3-1 (2-0)**, съдия: Т. Моткуров, 1 000 зр.
„Ч. море“: Ивл Попов, Г. Стойчев, Вал. Каров (54‘ Н. Найденов), К. Топузаков, В. Петров, Пл. Делийски, Д. Захариев(68‘ Евг. Андонов), П. Пандов, Ог. Радев, Ил. Илиев, Ст. Найденов
„Р. д.“: Вълко Златев, Н. Зайков, Вел. Кефалов, Кольо Ганев, Йон. Йовчев, Кънчо Йорданов, Митко Пенев (30‘ Ивн Маринов), Г. Димитров, Кр. Христов, Пет. Петков, Д.

1990-91		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.
1.	ХебПз		3:0	3-0	4-0	3-0	0-0	3-0	4-1	2-1	1-1	3-0	5-0	4-1	1-0	3-0	3-0	2-0	3-0	5-0
2.	Добр	1:0		0:0	0:0	4:1	4:3	1:0	1:0	1:0	1:0	4:0	6:0	4:1	0:0	2:1	4:0	0:0	2:0	2:0
3.	ДорСс	2-1	0-0		1-0	2-3	1-0	4-0	2-1	3-1	1-0	2-0	4-0	1-1	4-0	2-1	4-1	2-1	5-0	3-1
4.	АкСв	2-0	2-0	1-0		0-0	5-0	2-0	3-1	2-1	1-0	2-1	1-0	3-0	3-0	1-1	1-0	4-2	2-0	2-0
5.	ЧМ	1-3	1-0	2-0	3-0		2-0	2-1	2-2	3-1	2-1	1-0	2-1	3-0	2-0	1-0	3-2	3-1	2-0	4-1
6.	Монт	0-1	0-1	2-1	2-1	6-0		2-0	2-0	2-0	3-0	5-1	4-0	4-0	2-0	2-0	1-2	2-2	3-2	3-1
7.	СвТщ	1-0	2-3	2-0	3-1	2-0	1-0		2-0	1-2	2-1	2-0	1-0	2-1	3-1	3-0	0-0	2-0	3-2	5-1
8.	СпВн	0-0	2-1	0-0	2-0	1-1	3-1	1-0		3-0	1-1	2-0	3-0	2-0	3-1	3-0	1-2	2-1	2-0	4-0
9.	Роз.д.	1-1	0-3	0-0	1-0	1-0	1-1	0-1	1-0		1-1	1-0	2-0	2-1	3-0	2-0	3-0	4-1	4-0	121
10.	СпПл	0-2	3-1	1-1	1-2	1-0	2-0	2-1	0-1	2-0		4-1	1-0	2-1	4-2	2-2	3-1	3-0	3-0	0-0
11.	Велб	1-1	1-1	2-0	1-2	1-0	2-2	2-0	1-0	1-1	2-0		0-0	3-0	2-1	2-0	4-0	2-1	5-2	2-0
12.	Осъм	2-2	1-0	0-0	3-0	0-0	0-1	1-0	1-0	2-0	2-0	1-1		2-0	3-0	3-0	1-0	0-0	3-0	3-1
13.	БотВр	0-2	1-2	1-0	2-5	4-1	2-0	1-1	5-2	3-1	1-0	1-2	4-0		3-0	2-0	1-0	1-0	2-0	2-0
14.	ЧумЕл	1-2	0-1	0-0	2-1	0-0	1-1	2-0	1-0	1-0	3-2	1-0	5-2	1-1		6-1	2-1	3-0	2-1	2-0
15.	Павл	1-3	1-1	1-0	2-1	2-2	2-3	1-2	1-0	3-1	2-0	1-0	2-0	3-3	1-0		1-0	1-0	2-0	1-0
16.	Сл.бр.	2-2	3-2	0-1	1-1	1-2	1-0	2-0	0-1	3-0	1-2	4-0	2-1	0-0	3-1	3-0		2-1	2-0	2-1
17.	Бдин	1-1	1-0	0-1	0-0	2-0	1-2	0-0	1-1	2-2	1-0	1-0	3-0	1-0	0-1	1-1	2-0		1-0	2-0
18.	АкСф	2-2	0-0	0-2	1-2	2-0	2-0	0-1	1-1	2-2	1-0	2-1	2-2	1-0	2-1	1-0	2-1	1-0		2-1
19.	ПирРг	1-1	1-0	0-1	1-1	0-3	1-2	1-6	0-0	1-0	1-1	1-1	1-1	2-0	2-0	1-1	1-0	1-0	1-7	

Сивов (54‘ Сп. Спасов)
Голм.: 2-0 Ог. Радев 19‘, 28‘, 3-0 Д. Захариев 65‘, 3-1 Спасов 78‘

21.4.1991 г., 29 кр., Търговище, **„Светкавица“ – „Ч. море“ 2-0 (1-0)**, съдия: Р. Димитров, 1 500 зр.
„Светкавица“: Г. Попов, П. Каяджийски, Пл. Донев, Диян Първанов, Д. Митов, Н. Бъчваров, Др. Ненков (87‘ Тодоров), Здр. Петров, Ст. Милев (77‘ Ив. Стоянов), Н. Марков, Вер. Страшников
„Ч. море“: Н. Тодоров, Пл. Панайотов, Вал. Каров, Евг. Андонов, В. Петров, Пл. Делийски, Д. Захариев, Ог. Радев, Н. Найденов (60‘ Ст. Найденов), Ил. Илиев, Ал. Александров (46‘ Х. Хараламбиев)
Голм.: 1-0 Марков 26‘, 2-0 Ненков 55‘
ЖК: Първанов, Донев (Св.)

4.5.1991 г., 30 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Павликени“ 1-0 (1-0)**, съдия: Д. Русев, 500 зр.
„Ч. море“: Н. Тодоров, Пл. Панайотов, Пл. Делийски, К. Топузаков, Вал. Каров, Д. Захариев, Ал. Александров (46‘ Х. Хараламбиев), Н. Найденов, Ог. Радев, Ил. Илиев, Ст. Найденов (80‘ Г. Стойчев)
„Павликени“: Ст. Ченешков, Пл. Петров, Йон. Тончев, Хр. Вълчанов (75‘ Ем. Цветанов), Сим. Костов, Гошо Динков, Блажев, Йорданов (13‘ Рад. Ангелов), Ив. Петков, Ем. Велчев, Сашо Александров
Голм.: 1-0 Ил. Илиев 37‘

11.5.1991 г., 31 кр., Добрич, **„Добруджа“ – „Ч. море“ 4-1 (1-0)**, съдия: В. Богданов, 3 000 зр.
„Добруджа“: Ив. Атанасов, Н. Конанов (46‘ Св. Филев), Ив. Георгиев, Вал. Пейчев, Мар. Динков, Мл. Стоянов, Рум. Боев, Ив. Дурев (85‘ Мил. Петков), Ат. Стефанов, Венц. Маринов, Сер. Димитров
„Ч. море“: Н. Тодоров, Г. Стойчев, Вал. Каров, К. Топузаков, В. Петров, П. Пандов (62‘ Н. Найденов), Д. Захариев, Пл. Делийски, Ог. Радев, Ил. Илиев, Ст. Найденов (67‘ Пл. Тимнев)
Голм.: 1-0 Димитров 24‘, 2-0 Пейчев 47‘, 3-0 Филев 65‘, 3-1 Н. Найденов 68‘, 4-1 Стефанов 73‘
ЖК: Георгиев, Стоянов (Доб.); Ил. Илиев, Ог. Радев (ЧМ)

	крайно класиране:	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	Хебър Пазарджик	36	22	10	4	76-23	54
2.	Добруджа Добрич	36	19	8	9	53-28	46
3.	Доростол Силистра	36	19	8	9	50-26	46
4.	Академик Свищов	36	20	6	10	54-36	46
5.	Ч. море Варна	36	19	6	11	52-45	44
6.	Монтана Мих-гр.	36	18	5	13	61-43	41
7.	Светкавица Т-ще	36	19	3	14	50-39	41
8.	Спартак Варна	36	15	8	13	46-36	38
9.	Р. долина Казанлък	36	13	7	16	52-47	33
10.	Спартак Плевен	36	13	7	16	44-42	33
11.	Велбъжд Кюстендил	36	13	7	16	42-49	33
12.	Осъм Ловеч	36	12	8	16	35-53	32
13.	Ботев Враца	36	13	5	18	46-56	31
14.	Чумерна Елена	36	13	5	18	41-54	31
15.	Павликени	36	12	7	17	36-56	31
16.	Сл. бряг Несебър	36	13	4	19	42-52	30
17.	Бдин Видин	36	9	9	18	30-44	27
18.	Академик София	36	11	5	20	38-63	27
19.	Пирин Разлог	36	6	8	22	25-81	20

„Ч. море“ Вн,1990-91 г.,“Б“ РФГ	м.	г.
Илиан Илиев	35	13
Найден Найденов	34	5
Калин Топузаков	33	1
Николай Тодоров	31	
Пламен Делийски	31	
Георги Стойчев	30	
Огнян Радев	29	13
Хараламби Хараламбиев	28	11
Стефан Найденов	27	
Петър Пандов	27	3
Васил Петров	24	
Валерий Каров	18	
Пламен Панайотов	17	
Александър Александров	17	1
Димитър Захариев	17	1
Евгени Андонов	16	
Иван Петров	13	
Филип Филипов	12	
Пламен Тимнев	8	2
Тинко Въжаров	6	2
Ивайло Попов	5	
Юлиян Христов	3	
Юлиян Нейчев	2	
Емил Бояджиев	1	
Неделчо Добрев	1	

14.5.1991 г., 32 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Академик“ Св. 3-0 (3-0)**, съдия: Н. Недялков, 500 зр.
„Ч. море“: Ивл Попов, Пл. Панайотов, Вал. Каров, К. Топузаков, В. Петров , Пл. Делийски, Г. Стойчев, Ог. Радев, Пл. Тимнев (71‘ П. Пандов), Х. Хараламбиев, Д. Захариев
„Ак.“ Св: Юзд. Юсеинов, Михайлов, Н. Арнаудов, И. Илиев, Ч. Йозов (32‘ Ю. Митев, 65‘ Ч. Илиев), Кр. Иванов, Кр. Николов, Струмен Авков, Сим. Кръстев, Н. Георгиев, Славев
Голм.: 1-0 Пл. Тимнев 21‘, 3-0 Ог. Радев 22‘, 40‘
ЖК: Иванов (Ак.),
ЧК: 50‘ Иванов (Ак.)

19.5.1991 г., 33 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Осъм“ Лч 2-1 (1-0)**, съдия: Евг. Славски, 1 000 зр.
„Ч. море“: Н. Тодоров, Пл. Панайотов (65‘ Н. Найденов), Пл. Делийски, К. Топузаков, Вал. Каров (84‘ В. Петров), Д. Захариев, Г. Стойчев, Ог. Радев, Х. Хараламбиев, Ил. Илиев, Пл. Тимнев
„Осъм“: Пл. Петков, Ив. Архангелов, Радко Николов, Д. Мирчев, Вал. Йочев, Фер. Спасов (70‘ Бог. Милчев), Мир. Темнялов, Стан. Илиев (72‘ Бис. Миланов), Вал. Георгиев, Ем. Цанев, Митко Сурджийски
Голм.: 1-0 Ил. Илиев 18‘, 2-0 Пл.

Тимнев 62‘, 2-1 Цанев 86‘

22.5.1991 г., 34 кр., Силистра, **„Доростол“ – „Ч. море“ 2-3 (1-1)**, съдия: Т. Колев, 3 000 зр.
„Доростол“: Кр. Костадинов, Ивл Нанев, Ив. Цонев, Мир. Илиев, Адр. Исаев, Т. Атанасов, Т. Марев, Б. Тодоров (62‘ Конст. Щефан), Венц. Спасов (50‘ Цв. Галев), Недьо Недев, Мил. Шарбанов
„Ч. море“: Н. Тодоров, Пл. Панайотов, Пл. Делийски, К. Топузаков, Вал. Каров, Евг. Андонов (58‘ Н. Найденов), Г. Стойчев, Ог. Радев, Пл. Тимнев (39‘ Х. Хараламбиев), Ил. Илиев, Д. Захариев
Голм.: 0-1 Ил. Илиев 28‘, 1-1 Тодоров 38‘, 1-2 Ил. Илиев 54‘, 2-2 Галев 67‘, 2-3 Х. Хараламбиев 70‘

26.5.1991 г., 35 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Спартак“ Пл. 2-1 (1-1)**, съдия: Й. Дурчев, 1 500 зр.
„Ч. море“: Н. Тодоров, Пл. Панайотов, Пл. Делийски, К. Топузаков, Вал. Каров, Д. Захариев, Г. Стойчев, Н. Найденов, Х. Хараламбиев, Ил. Илиев, Евг. Андонов (61‘ Пл. Тимнев)
„Сп“ Пл: Ботю Ботев (56‘ Бойко Божинов), В. Диков, Митко Телбиз (71‘ Вес. Геров), Бойко Цветков, Кр. Бислимов, Бис. Драгоев, Г. Цветанов, Д. Тодоров, Бл. Петков, Ю. Васев, Мил. Гавраилов
Голм.: 1-0 Ил. Илиев 2‘, 1-1 Тодоров 38‘, 2-1 Ил. Илиев 72‘

1.6.1991 г., 36 кр., Елена, **„Чумерна“ – „Ч. море“ 0-0**, съдия: Н. Ковачки, 1 800 зр.
„Чумерна“: Рум. Данков, Макавей Жечев, М. Димитров, Ив. Маринов, Йорданов, Хр. Димитров, Д. Бояджиев, Бойко Кирилов, Мил. Сирмов (46‘ Пенчев, 88‘ Цветков), Л. Русев, Стоян Димов
„Ч. море“: Н. Тодоров (35‘ Ивл Попов), Пл. Панайотов, Пл. Делийски, К. Топузаков (55‘ Н. Найденов), Вал. Каров, Евг. Андонов, Г. Стойчев, Ог. Радев, Х. Хараламбиев, Ил. Илиев, Д. Захариев
ЖК: Русев (Чум.)

5.6.1991 г., 37 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Сл. бряг“ Нес. 3-2 (1-2)**, съдия: Н. Йонов, 2 000 зр.
„Ч. море“: Ивл Попов, Пл. Панайотов, Пл. Делийски, К. Топузаков, Вал. Каров, Д. Захариев, Г. Стойчев, Ог. Радев, Н. Найденов (82‘ П. Пандов), Ил. Илиев, Пл. Тимнев (59‘ Х. Хараламбиев)
„Сл. бряг“: Иг. Кулиш, Мил. Христов, Ал. Чокелиев, Н. Вълков (46‘ Диян Марков), Вел. Велков, Ив. Тенев, Тодоров, Ив. Александров (70‘ Рад. Паласкаджиев), Ат. Димов, Н. Русев, Хр. Павлов
Голм.: 0-2 Димов 18, 39‘, 2-2 Ог. Радев 41‘ (дуз.), 60‘ (дуз.), 3-2 Х. Хараламбиев 63‘

8.6.1991 г., 38 кр., Видин, **„Бдин“ – „Ч. море“ 2-0 (1-0)**, съдия: Л. Лазаров, 850 зр.
„Бдин“: Ваньо Иванов (88‘ И. Живков), Мил. Радуканов, Доб. Стоянов, Славчев, Рос. Кирилов, Пл. Живков, Т. Борисов, Вен. Тодоров, Ст. Юруков, Ил. Антонов, Кам. Нанев (84‘ Юл. Матов)
„Ч. море“: Ивл Попов, Пл. Панайотов, Пл. Делийски, Евг. Андонов, Вал. Каров, Д. Захариев, Г. Стойчев, Ог. Радев, Пл. Тимнев (56‘ Х. Хараламбиев), Ил. Илиев, П. Пандов (46‘ Н. Найденов)
Голм.: 1-0 Антонов 29‘, 2-0 Борисов 69‘ (дуз.)
Пропусната дузпа: 85‘ Ог. Радев (ЧМ)
ЖК: Славчев (Бд.); Пл. Делийски (ЧМ)

Безспорно най-отличителното събитие през този сезон е продажбата на Илиан Илиев в софийския „Левски“ за рекордната за клуба сума от 2 милиона лева (111 000 $ по курса на деня). За тази сделка си спомня зам. председателя на клуба Петър Петров:

„По това време още не важеше „правилото Босман“ и трансферна сума се плащаше дори и футболиста да е с изтекъл договор. Илиан беше направил силен сезон, но все пак беше играч от „Б“ група. Имаше интерес от „Левски“ и ЦСКА. Говорих с Вальо Михов и му казах, че цената е 2 милиона лева. Той се изсмя. Каза ми, че за двама национали – Лечков и Парушев е платил 850 000 лева на „Сливен“, а аз съм искал в пъти повече за футболист от „Б“ група, за който никой нищо не е чувал. Няма нищо вярно в тиражираната във вестниците информация, че ЦСКА са давали 200 000 лв. повече. Аз държах на цената и Томас Лафчис, който тогава беше президент на „Левски“ се съгласи да я плати. 1,5 милиона лева бяха платени на сметката на клуба веднага при сключване на договора, а останалите 500 000 на 1.9.1991, както се бяхме уговорили. Освен това бях сложил различни клаузи за допълнителни плащания при препродажба в друг клуб. Не бях вече в „Ч. море“, но доколкото ми е известно, добра и жизнено важна сума премина в клуба и при продажбата на Илиан в „Бенфика“. До края на 1990-те „Левски“ доплащаха разни суми по договора. От Андрей Желязков знам, че последните задължения са покрити с чисто нова екипировка за „Черно море“.“

Веднага след официалния си дебют за „Левски“, Илиан дебютира и за националния отбор на България в контролен мач срещу Турция (21.8.1991, 0-0), предизвиквайки коментар във в. „Нар. дело“, че непременно трябва да си играч в „А“ група и „Левски“, за да ти обърнат внимание.

„Черно море“, юноши мл. възраст, лято 1991 г., прави от ляво надясно: Едвард Тороманов, Иван Балчев, Петър Добрев (брат на Неделчо), Христо Манчев и Светозар Светозаров - мл. клекнали: Веселин Бранимиров, Калоян Филатов, Бойко Каменов, Пламен Павлов, Марата и Николай Филипов

Ивайло Кръстев Попов

(р. 29.12.1973 г.)
Позиция: вратар
„Ч. море“ 1989-94
„А“ РФГ: 7 мача
„Б“ РФГ: 7 мача

„Започнах да играя при Кафето в 3-ти клас, след това бях в спортна паралелка в у-ще „Жечка Карамфилова“. На 16 години ме извикаха в юношеския нац. отбор. Бях титулярен вратар там, играхме квалификации с Унгария (май, 1991), но ни дисквалифицираха защото нашите бяха фалшифицирали картотеки, за да играят по-големи юноши. Бяхме и на Балканиада в Гърция. Дойдоха с преводач от един втородивизионен гръцки отбор да ме искат, но тогава все още не можеше свободно да се излиза, трябваше да избягам, да оставя всичко зад себе си, семейство, роднини и нямаше как да приема. Когато бяхме на лагер с юношеските национали в к-с „Червено знаме“ при мен дойде треньора на дублиращия отбор на ЦСКА, да ме уговаря да отида и започна при него и след това да съм се издигнел до мъжкия отбор. На мен „Черно море“ ми беше в сърцето и винаги съм искал да играя там и за това отказах.

В мъжкия отбор на „Ч. море“ влязох през 1990 г. Тошко Великов беше треньор тогава. 1993 г. нямаше пари, не можехме да започнем сезона. Тогава ме искаха от много места, вкл. ЦСКА и „Левски“. Особено много настояваха за мен „шогуните“ от Шумен. Дядо ми е от Шумен и беше главен лекар и ортопед в спортния диспансер там. През зимата на 1994 г. Божил Колев дойде и ни каза: „Вижте, не мога да ви лъжа, имаме да вземаме няколко заплати и премии, но няма пари. Аз напускам.“

Тогава треньор стана Стефан Богомилов и ми каза, че няма да разчита на мен. Отидох да играя 3-4 месеца в аматьорския „Тича“, защото правата ми ги държаха още „Ч. море“ и не можех да подпиша професионален договор с друг отбор. Треньор на вратарите там беше Коцето Любенов. Поддържах форма с него. Лятото ме купиха в Шумен, платиха 850 000 лева за мен, което беше доста солидна сума (бел. около 16 000 долара по курса на деня). Мисля, че тази сума спаси отбора от фалит тогава. Шумен имаха много здрав отбор по това време с Пл. Гетов и Искренов, бяха завършили 4-ти и играхме за купата на УЕФА. Пазих и в двата мача срещу „Анортозис“. Но и там свършиха парите. Започнаха да се сменят треньори. Тогава Дамян Георгиев беше треньор на „Ч. море“, обадих му се, бяхме в много добри отношения, но той имал няколко вратари и за мен нямал място. Бяха ме поискали от „Левски“, но тогава треньор в Шумен беше Г. Тодоров и не ме пусна. С „Шумен“ изпаднахме, дойде нов треньор – Дим. Алексиев и си доведе негов вратар. Поискаха ме от „Литекс“. Бях готов да замина, но станаха едни стачки, блокади по пътищата, барикади, нямаше как да стигна до Ловеч, а там ме чакаха.

Бившия ми треньор от „Шумен“ Г. Тодоров беше отишъл треньор в Сърбия. Обади ми се, прати билети и пари да започвам при него там. Стегнах се да тръгвам, но изведнъж ми се обади да не тръгвам. Стреляли с танкове, падали бомби. Започна войната в Югославия. И това ми се размина.

Целият ми проблем беше, че тогава нямаше мениджъри както сега. Подписваш договор с някой от тях и те ти търсят място къде да играеш. Аз трябваше да обикалям като цветарка да се предлагам на различни отбори, докато някой ме вземе. Нямаше кой да говори за мен или да ми търси отбор.

През 1997 г. се върнах в „Ч. море“. Кольо Спасов беше треньор за малко. Пазих във всички контроли. Но Кольо го отстраниха, не се разбра нещо с ръководството и треньор отново стана бат' Чечи Богомилов. Той доведе други вратари. Тогава реших да спирам с футбола.

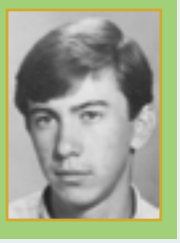
Димо Момиров ме нави да ставам съдия. Отначало категорично отказах, но след това размислих и изкарах курса.“

Ивайло живее в Германия.

Ивайло Попов (вдясно) със завърналият се от Силистра Тодор Атанасов – Барона в зала „Владислав“

Пламен Петров Панайотов

(р. 18.8.1970 г.)
Позиция: защитник
„Ч. море“: 1990-98
„А“ РФГ: 26 мача
„Б“ РФГ: 104 мача

„Бях във футболна паралелка в у-ще „Дим. Кондов“ заедно с Д. Йорданов и Г. Щерев с първи треньор Тодор Терзистоев. Тренирахме на затревеното игрище на „Жечка Карамфилова“. Преминах през всички възрастови групи. В отбора влязох, когато Билялов и Дамян бяха треньори и останах до края на 1994 г. Играех предимно като десен бек.

През януари 1995 г. преминах в „Нефтохимик“ Бургас, Проточанов плати тогава максимума от 1 200 000 лева, които можеха да се искат за футболист. Изкарах няколко месеца там и ме преотстъпиха обратно на „Ч. море“, но там бавеха пари, не плащаха, не беше лесно. Отидох в „Добруджа“, но се върнах бързо, защото в една година не можеше да бъдеш преотстъпен два пъти и 6 месеца поддържах форма с „Порт“ Варна.

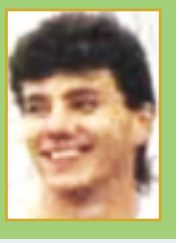
През 1997 г. отидох в „Локомотив“ Каспичан. Бяха взели Дамян Георгиев за треньор и той доведе много футболисти от Варна. Огнян Радев, Пламен Казаков, Кирчо Христов бяха там. Президент беше Кеби, той имаше някакви спонсорски договорки със завода и бяха решили да влизат в „Б“ група. Всичко вървеше добре и щяхме да влезем, но изведнъж Кеби каза, че се маха, парите нещо свършиха, отбора се разпадна и мястото в „Б“ група беше на практика дадено или продадено на „Антибиотик“ Разград.

През 1998 г. се върнах с „Черно море“. Пак нямаше пари, но аз исках само да играя, обаче като централен защитник. Не исках вече да играя като бек, но Марев и Бебо бяха треньори тогава и ми казаха, че няма да разчитат на мен. След това дойдоха парите и Божо Колев стана треньор на полусезона. Дойдоха много нови футболисти. Посдърпахме се малко, защото не исках да играя бек.

Тогава се обадих на Пламен Гетов и му казах, че ми се играе, не ме интересуват парите. Той каза, че трябва да провери как стоят нещата и да му се обадя след 30 минути. Когато му се обадих, ми каза утре в 10.30 да бъда на тренировка в Плевен. Така преминах в „Спартак“ Плевен и играх там до 2002 г. Влязохме в „А“ група с треньор Велислав Вуцов и след това приключих с футбола.

Сега имаме детска футболна школа с Пламен Тимнев и карам такси.“

Васил Константинов Петров

(р. 1.4.1973 г.)
Позиция: стопер
„Ч. море“ 1989-94
„А“ РФГ: 18 мача
„Б“ РФГ: 61/2

Един от големите таланти на черноморската школа, произлиза от спортно семейство. Майка му, Елена Пеева – Петрова е известна волейболистка, звезда от пернишката школа, национална състезателка, играла и в Италия. Баща му е бивш баскетболист на „Ч. море“, завършил ВИФ (НСА). Васил разполага с отлична физика, висок е 188 см, доминантен във въздуха и силен удар с левия крак.

Васко е най-младият дебютант в „А“ РФГ в историята на „Ч. море“. Дебютира на 25.3.1989 г. мач срещу „Тракия“ Пловдив, една седмица преди да навърши 16 г. Юношески национал с предначертано блестящо бъдеще.

В. „Запалянко“, бр. 13, 1.4.1991 г.: „… Инат, добродушен и самонадеян. От малък – види ли ръб, удряше си главата, за да има рана на лицето, защото всички герои имали рани и белези. А в детската градина изяде мушкатото, за да докаже, че той трябва да е тарторът…

- Като влязох в мъжкия отбор се опитах да се шегувам, обаче видях, че някои започнаха да се обиждат, да приказват че съм самонадеян. Вярно е, че имам самочувствие, може и да губя мярката понякога, но не мисля че съм толкова самонадеян и че не уважавам съотборниците си … Не играя редовно и за това нямам увереност и самочувствие. Не ни потръгна тази пролет. Не сме сплотени, сякаш лесно се предаваме… Ядосвам се когато ми се карат на терена. Топузаков например. Много го уважавам, но той все иска да стане на неговата. И Тошко Марев, Тошко Атанасов като ми кажеха нещо, главата си слагах…

Плаках след мача с „Хебър“. Такава безпомощност! Толкова много бягах и накрая загубихме. Дали имам слабости? Много са. Слаб десен крак, с глава не играя убедително, един финт не знам като хората. Никой не ме е учил. Харесвам играта на Ники Илиев и Гулит, понеже са с моята физика …“

През 1994 г. Васко преминава в „Левски“ Сф, но там получава тежка контузия в коляното. Подлага се на операция, която не излиза сполучлива, коляното се подува, раната загноява, налага се допълнителна операция с премахване на хрущял. Така на 22 години Васко приключва с футбола. Занимава се с бизнес и споделя пред приятели, че се радва, че не си е загубил крака.

ЧЕРНОМОРЦИ ПОБЕДИХА КАТЕГОРИЧНО

IV кръг в „Б" РПФГ
Черноморци водят колоната

„Б" РФГ • 1991–92 г.

Тодор Великов – старши треньор:
„Черно море" няма право два пъти да греши"

ВПЕЧАТЛЯВАЩО НЕПОСТОЯНСТВО

VIII кръг в „Б" РПФГ
Равенство, от което домакините имат основание да са доволни

„Черно море" има нов старши треньор

Голмайсторът Г. Щерев и неговият черноморски пазач В. Каров. Бяха рамо до рамо преди финала...
Снимка Саркис САРКИСЯН

Живко Господинов сменя зелената фланелка на „Берое" със зелената на „Черно море"

Четирима кандидати да зимуват на върха

Храбреци в „Черно море" няма
„Черно море" – „Дерестра" 0:1

Божил Колев се завърна да помогне на варненския футбол

1991

В. „Нар. дело“, 16.7. 1991 г.: „Никой не ни е поставял цел, към която да се стремим в новото първенство на „Б“ РФГ, но аз считам, че отборът на

Какви ли мисли се въртят в главите на старши треньора Тодор Великов и треньора Кеворк Тахмисян преди новия сезон!

„Ч. море“ няма право два пъти да греши“. Тези думи на старши треньора **Тодор Великов** не се нуждаят от коментар. В тях ясно прозира амбицията, с която наставникът на черноморци и неговият помощник Кеворк Тахмисян започнаха завчера подготовката на състава за новия футболен сезон. В помощ на двамата е привлечен и известният специалист по лека атлетика Момчил Проданов, чиято грижа ще е физическата подготовка на футболистите.

Освен нашумелия трансфер на Илиан Илиев в „Левски“, от който в касата на „Ч. море“ ще се влеят спасителните 2 милиона лева (сума твърде респектираща и непозната до сега във взаимоотношенията между наши клубове)…

До края на седмицата черноморци ще тренират във Варна, а от 15 юли ще бъдат на 10 дневен лагер в Котел, където се предвижда да играят три контролни срещи. (бел. няма информация да са играни такива).

С идването на Божил Колев като ст. треньор през януари 1992, 38-годишният Тодор Атанасов – Барона (на снимката) се завръща от „Доростол“ Силистра и е назначен като играещ помощник треньор.

След лагера „Черно море“ ще се завърне във Варна и ще продължи подготовката си на ст. „Черно море“ до първия си мач на 17 август срещу „Чумерна“ Елена … ***Бог. Йовчев***“

Великов се задържа на поста си до 8-ми кръг, след което е заменен от помощника си Кеворк Тахмисян. Двамата споделят мненията си пред

В. „Запалянко“, 15.6. 1992 г.: „Тодор Великов – старши треньор до 8-мия кръг: „Отборът беше на второ място с равен брой точки с първия, но не винаги показваше убедителни игри. Част от привържениците ни създадоха тежка обстановка, навярно са смятали, че селекцията е супер и вината за незадоволителното ни представяне е у мен. Искам да кажа, че не бяха осигурени футболистите Мурлев, Митев и Пенев („Сливен“), Стойков („Берое“) и Русев („Сл. бряг“), на които държах и с които бяха водени разговори. Бяхме сполетени и от контузии на Г. Попов, Рум. Павлов и Н. Марков, които трябваше да бъдат основни фигури. Публиката смяташе, че трябва да прегазваме всеки отбор… В този момент заместник председателят П. Петров ми поиска оставката. Реших да не усложнявам нещата, защото не се ли разбират щатният ръководител и старши треньорът, отборът е обречен на неуспех. И „Хасково“ премина през подобни перипетии, но там се прояви по-голямо търпение. Така започна нестабилността във всички посоки.“

В. „Нар. дело“, 2.10. 1991 г.: „На 1.10.1991 г. бюрото на футболния клуб „Черно море“ Варна се събра на заседание, за да обсъди оставката на старши треньора Тодор Великов. Тя бе приета и на негово място за старши треньор бе утвърден м.с. **Кеворк Тахмисян**, досегашен помощник треньор на отбора. … 42 годишен, израснал като състезател по футбол в школата на „Черно море“. Играл футбол в „Черно море“, ЦСКА и „Спартак“ Варна. Има завършено висше икономическо образование и висша треньорска школа по футбол.“

Кеворк Тахмисян: „Завършил съм ВИНС специалност „Счетоводна отчетност“, след това се дипломирах и в НСА – треньорски профил. Дипломната ми работа беше „Анализ на ЕП’88 в ГФР“ с научен ръководител доц. Червеняков. Тодор Великов ме покани да му бъда помощник в „Черно море“. Тръгнахме силно, отборът беше добре обезпечен, даваха се високи заплати, може би най-високите в „Б“ група, но след равния мач срещу „Нефтохимик“ във Варна публиката се настрои срещу Тошко Великов. Когато си подаде оставката, аз обявих, че също се оттеглям, като признак на моята лоялност към него. Председател на клуба тогава беше Димитър Мавров, директор на БМФ. Извика ме и ми каза, че много държи на мен и че се надява да поема отбора. Съгласих се и извиках за мой помощ-

1991

ник Иван Петров. Даже бяхме започнали да правим планове за зимната подготовка, но през зимната пауза Божил Колев се завърна от Кипър и назначиха него, а на мен предложиха да водя отбора на юноши ст. възраст. Една от причините за недоброто представяне според мен е, че дойдоха футболисти, привлечени от ръководството, които не бяха наблюдавани от нас треньорите, а да се работи с хора, които не познаваш е много трудно и още по-трудно когато дойдат няколко едновременно."

В. „Запалянко", 15.6. 1992 г.: „Втора смяна на треньор… Кеворк Тахмисян – старши треньор между 8-ми и 20-ти кръг (оценката е след завършването на есенния дял): „Неудовлетворен съм от точковия актив и класирането (бел. 6-то място и 22 точки, наравно със „Спартак" Варна), но играта през последните мачове започна да ме радва. Поизбистрихме състава, там бяха най-големите ми колебания … Два месеца са твърде малък срок за осезателна промяна и за израстването на целия отбор… Отборът няма ядро, на което да се налепят необходимите футболисти. На върха на атаката липсва реализатор, въпреки, че създаваме много голови положения … Притеснявам се и сега, че играчите не са разбрали какво име, с какъв авторитет е в нашия футбол „Черно море"… Много трябва да се работи с младите, които са дошли в отбора с много недостатъци. Мисля, че излизаме от кризата. Ще изкачим Еверест от най-трудната му страна!"

Кеворк Тахмисян

В. „Нар. дело", 7.1.1992 г.: „**Божил Колев** се завърна да помогне на варненския футбол. Божил Колев не се нуждае от представяне. 43 годишен, бивш състезател на „Черно море" и ЦСКА, завършил треньорската школа в Кьолн, треньор последователно на „Черно море", „Омония" и „Неа Саламина". От вчера той отново е треньор на „Черно море".

„Следях отбора отдалеко. Интересувах се от състоянието му и бях много огорчен, когато той изпадна в „Б" група. Две и половина години бях откъснат от кухнята и не зная проблемите в подробности. Но вече съм преживял един труден период на измъкване от „Б" група заедно с отбора. Така че тази ситуация ми е позната. …

Гаранции за влизане в „А" група няма. Но винаги съм бил и сега съм привърженик на стил на игра, с който да се радват както състезателите, така и треньорите и зрителите. Давам си сметка, че отборът е в тежко състояние – игрово и организационно. Ниско е самочувствието, затормозена е психиката и на опитните и на по-младите футболисти. …

Помощници ще ми бъдат Иван Петров и доскорошният футболист на „Ч.

Франц Бекенбауер (вляво) с българския си еквивалент Божил Колев

***

На 7.7.1991 г. е подписана Брийонската декларация, с която завършва 10-дневната война в Словения. 11 дена по-късно югославската армия се оттегля от страната. Открит е пътят към независимост на Словения. Започва разпадът на Югославия.

1991

море“ и „Доростол“ Тодор Атанасов. Сега в отбора тренират 27 футболисти. Това е прекалено голяма група. Може би с някои ще се разделим, други ще привлечем в отбора. Търсим лидер в играта и

Новото подкрепление на „Черно море“: Стефан ЮРУКОВ, Ка мен НАНЕВ, Румен ПАВЛОВ, Кольо ДАНЕВ.

за това много разчитаме на Огнян Радев. Трябва да укрепим отбраната. В същото време ще решаваме и проблемите с клубната база. Привърженик съм на реда и дисциплината в тренировъчния процес и себераздаването на терена. От вчера започнахме тренировъчния процес, като до 30 януари ще направим лагер-сбор в курорта „Дружба“. Гранд хотел „Варна“ е готов да ни посрещне. Оптимист съм за бъдещето на „Ч. море“. Иначе не бих се върнал в отбора.“

С привличането на Божил Колев, който подписва договор за година и половина, се създава и длъжност „селекционер – мениджър“, на която е назначен Иван Василев – Катила.

***

На 16.7.1991 г., съветският президент Горбачов пристига на събранието на Г-7 в Лондон с молба за икономическа помощ

***

На 22.7.1991 г. световният шампион по бокс Майк Тайсън е арестуван и обвинен в изнасилване от участничката в конкурса „Мис Черна Америка“ Дезире Уошингтън. Тайсън е осъден на 6 години затвор, от които излежава три (1992-95 г.), след което е освободен под гаранция.

***

Напускат: **Илиан Илиев** е продаден в „Левски“ Сф, **Филип Филипов** се завръща в ЦСКА, а **Стефан Найденов** в „Спартак“ Вн, **Иван Петров** и **Калин Топузаков** слагат край на кариерите си. Петров се завръща като помощник треньор на Кеворк Тахмисян през октомври, а Топузаков, след като започва работа като барман на „Златни пясъци“, размисля и се завръща на терена в 12-ти кръг и изиграва общо 5 мача през този сезон, които са последни в кариерата му. Освободен е **Юлиян Нейчев**.

Нови: **Стефан Юруков** и **Камен Нанев** от „Бдин“ Видин, **Кольо Данев** от „Доростол“ Сс, **Румен Павлов** от „Велбъжд“ Кн. **Георги Попов** се завръща на вратарския пост след престой в „Светкавица“ Тщ, от където идва и халфа **Николай Марков**. **Димитър Крумов** е привлечен от „Шумен“, **Ахмед Ахмедов** (записван като Ангел Ангелов) от „Черноломец“ Попово, **Веселин Костадинов** от „Девня“. В хода на първенството са привлечени преостъпеният от „Берое“ **Живко Господинов**, **Тодор Атанасов** (от „Доростол“ Сс), **Пламен Пасков** от „Левски“ Сф, **Желязко Желязков** от „Спартак“ Вн. От юношеския отбор дебютират бекът **Петър Стоянов** и дефанзивния халф **Божидар Колев**.

***

24.7.1991 г., Търговище, контр., „Светкавица“ – „Ч. море“ 1-1,

Голм.: 0-1 Д. Захариев, 1-1 Н. Бъчваров (дуз.)

27.7.1991 г., Бургас, контр., „Черноморец“ Бс – „Ч. море“ 0-1,

Голм.: Д. Захариев (ЧМ)

Тежка контузия получава новото попълнение от „Велбъжд“ Кн, Румен Павлов – скъсани коленни връзки, след „влизане“ отзад на Йосиф Иванов (Чц)

30.7.1991 г., ст. Ч. море/Тича, 18.00, контр., „Ч. море“ – „Нефтохимик“ Бс 1-2,

Голм.: Х. Хараламбиев (ЧМ); Димов, Банов (Нефт)

2.8.1991 г., ст. Ч. море/Тича, 18.00, контр., „Ч. море“ – „Черноморец“ Бс 2-1 (1-1),

Голм.: Вал. Каров, Ст. Юруков (ЧМ); Жабов (Чц)

„Ч. море“: Н. Тодоров (Нед. Добрев), П. Стоянов (Пл. Панайотов), Д. Крумов, Вес. Костадинов (Евг. Андонов), Вал. Каров, К. Данев, Х. Хараламбиев, Н. Найденов, Ст. Юруков, Г. Стойчев, Кам. Нанев. (отсъстват контузените Рум. Павлов, Д. Захариев, Пл. Тимнев и вратарят Г. Попов)

6.8.1991 г., ст. Ч. море/Тича, 18.00, „Ч. море“ – „Берое“ Ст.3. 0-0,

„Ч. море“: Н. Тодоров, Пл. Делийски, Д. Крумов (В. Петров), Вес. Костадинов (П. Стоянов), Вал. Каров, Г. Стойчев, Ахм. Ахмедов, К. Данев, Х. Хараламбиев, Н. Найденов, Кам. Нанев (поради контузия не участва Ст. Юруков)

Вес. Костадинов: „Играхме в голям дъжд, на тежък терен. Стана здрав мач с много ритане. Кеби беше взел „Берое“ и Крана (Дим. Трендафилов), Енгибаров и Галин Господи-

нов от „Спартак“ Вн. През второто полувреме ме смени Петьо Стоянов от юношите.“

9.8.1991 г., ст. Ч. море/ Тича, контр., „Ч. море“ – „Черноморец“ Балчик 3-1,

Голм.: Х. Хараламбиев, Ог. Радев, Н. Марков (ЧМ); Пейчев (Чц)

***

17.8.1991 г., **„Ч. море“ – „Чумерна“ Ел. 1-0 (1-0)**,

В. „Запалянко“, 19.8. 1991 г.: „В играта на домакините липсваше организация в средата на терена, а оттам и стройност в атаките и определена тактическа идея. Като че ли всеки играеше за себе си, и то посредствено! Изневериха опитите на Радев, Хараламбиев, младите Юруков и Нанев (впечатлил в контролните срещи). Светъл лъч в тази игрова безпътица бяха прецизните пасове и отделни технически изпълнения на Марков, който с по-добра подготовка може да се превърне в стратег за отбора. Добри изяви имаше и Делийски.

Гостите (без ст. треньор и напуснати от осем състезатели) проведоха двубоя равностойно. Пропуснаха дузпа, а с това и шанса за равенство.

Т. Великов: „Очаквах по-добро представяне на отбора. Това не е оптималния състав. Доволен съм само от Делийски.

Н. Илиев (Чум.): „Резултатът можеше да бъде и по-благоприятен. Очаквах много повече от „Ч. море“, като има предвид високата му цел.“ ***Спас Киров***“

24.8.1991 г., **„Ч. море“ – „Велбъжд“ Кн 5-0 (3-0)**,

В. „Футбол“, 26.8. 1991 г.: „Сковаността на черноморци след конфузната победа срещу „Чумерна“ преди седмица у дома ги напусна след първия гол на капитана Радев в 14-ата минута. Срещу гостите от Кюстендил се увеличаваше не само натискът, но и желанието да се реваншират с добър футбол и достатъчно голове.

С либерото Крумов (дошъл от „Шумен“), с крайните бранители Данев (от „Доростол“) и завърналия се Делийски отбраната се „втвърди“, а новите конструктори на отбора Нанев (от „Левски“) и Марков (от „Светкавица“), заедно с бойкия Захариев обещават да променят нрава на „Черно море“. Отборът загатва за по-трайни идеи в играта с технични разигравания по левия фланг, откъдето щурмува Хараламбиев, с атакиклинове на бързия Ахмедов по отсрещния… И с един изтеглен централен нападател (Радев), който може и да извежда партньорите си, и да прави голове, ако не сложи ръцете… на кръста!

Разбирате, че ви представям почти идеалния образ на черноморския тим, но той не е невъзможен, ако подмладеният състав подходи сериозно в подготовката и в срещите, защото все още има състезатели (Марков, Захариев, Данев, Радев), които по различни причини не са заредени с необходимите обеми кислород. Затова и темпото в срещата с „Велбъжд“ не беше на особено високо равнище, а споменатите организатори почти напълно пренебрегнаха защитните си функции. Въпреки това не може да има никакво съмнение, че петте гола във вратата на несигурния Петков и вдигналата бяло знаме не само при головете защита са логично изражение на стойностите на съперниците.

Гостите технически не изглеждат боси, но им липсват спойка и взаимодействие, дори не бяха в състояние да бетонират защитата си, за да спрат пороя от голове. Получиха три жълти картона, без да се натрапват с грубост, а изгонването на Казачки след симулацията на Хараламбиев трябва да лежи на съвестта на Милко Георгиев. Добрият разградски арбитър този път не беше съсредоточен, ненужно накъсваше играта, подмина умишлено спиране на топката с ръка в наказателното поле на гостите, за което новият правилник предвижда дори отстраняване! ***Ст. Янев***“

В. „Запалянко“, 26.8. 1991 г.: „… Головете: Къса комбинация в наказателното поле вдигна топката към Хараламбиев, който с глава я насочи към Радев, а той – в мрежата под носа на закъснелия вратар. На същото място се пропусна матов ход, но топката щастливо се озова в краката на Захариев. Третия гол се зароди на около 80 метра от вратата на „Велбъжд“. Хараламбиев се оказа на върха на атаката, опита се да премине и вратаря, който отклони топката и изненадващо подкрепилия нападателите Крумов я изпрати в

1991

***Димитър Крумов Иванов**, (р. 16.3.1961 г.), 5 мача/1 гол през есента на 1991 г., родом от Шумен, Крумов израства в школата на местния клуб. Дебютира за мъжкия отбор на 18-годишна възраст през 1979 г. в Северната „Б“ РФГ. Впоследствие се утвърждава като титулярен ляв бек на шуменци. Част от състава, който печели промоция за „А“ група през 1983 г. Играе за родния си клуб в продължение на 12 сезона (27 мача в „А“ РФГ и 147 мача с 2 гола в „Б“ РФГ). През лятото на 1991 г. договорът му с „Шумен“ изтича и на 30-годишна възраст е привлечен в „Ч. море“. Във Варна треньорът Тодор Великов го използва като либеро, но Крумов играе само в началото на сезона, след което отпада от състава. През зимната пауза е освободен, когато начело на „моряците“ застава Божил Колев*

1991

1.9.1991 г., Пробив на Харалambиев в защитата на „Академик“ Свищов

***

На 19.8.1991 г. в Москва е извършен преврат. Група консервативни политици от ЦК на КПСС се обявяват срещу реформистката политика на Михаил Горбачов, довеждаща до замяната на СССР с Конфедерация на независими държави. Горбачов е поставен под домашен арест, който продължава два дена. Поради липса на масова подкрепа преврата завършва с провал, довел до колапса на КПСС.

мрежата. С два прецизни паса от подобни позиции Нанев предложи на Харалambиев и Тимнев срещи с несигурния Петков…“

28.8.1991 г., **„Шумен“ – „Ч. море“ 2-3 (2-0)**,

В. „Нар. дело“, 29.8. 1991 г.:„На стадион „Панайот Волов“ временният водач „Черно море“ и новият член на „Б“ група „Шумен“ изнесоха оспорван, динамичен и резултатен мач, за който дълго ще се говори. В началото двата отбора създадоха с активната си игра доста чисти положения. Постепенно домакините наложиха бързо темпо и с комбинативна игра затрудниха варненци, като ги принудиха да грешат в отбрана. Това позволи на шуменския голмайстор Тодоров да отбележи два гола, като първия път използва недоразумение между централните защитници на гостите, а след това и несигурната намеса на вратаря на черноморци – 2:0. До края на полувремето имаше периоди, когато гостите бяха напълно обезличени.

След почивката „Шумен“ излезе на терена, за да затвърди успеха си, но това не му се отдаде. И постепенно черноморци взеха инициативата. Те хвърлиха повече сили в атака и с хубав диагонален удар Радев намали на 1:2, а много скоро след това същият състезател използва нехайството на защитниците и вратаря на „Шумен“ и изравни – 2:2. Последва удар в страничната греда на варненския вратар и незабавна контраатака, при която влезлият през второто полувреме Тимнев реализира за 2:3. В оставащите двадесетина минути зрителите наблюдаваха остри нападения към двете врати, но до нов гол не се стигна. ***Б. Павлов***“

1.9.1991 г., **„Ч. море“ – „Академик“ Св. 3-2 (1-1)**,

В. „Нар. дело“, 3.9. 1991 г.:„За разлика от предишния мач на стадион „Ю. Гагарин“ срещу „Велбъжд“, когато футболистите на „Черно море“ зарадваха своите привърженици не само с изразителната си победа, а и с добра игра, в неделната им среща срещу „Академик“ (Свищов) единственото хубаво бе, че спечелиха изстрадана победа. Дали успешният старт в първенството внесе успокоение в редиците на варненци или отсъствието на Каров поради болест наруши синхрона им, дали малшансът в 9-та мин., когато топката срещна гредата на вратата на „Академик“ и не попадна в целта, или дръзкият съперник ги стъписа, а може би всичко това заедно даде отражение. Но така или иначе през по-голямата част на двубоя играта на домакините не вървеше. В средата на терена липсваше вещ организатор, а в защитата често се явяваха пролуки. Това позволи на студентите на два пъти да излязат напред в резултата, но съживяването на домакините в последната третина на двубоя и най-вече след изравнителния гол не позволи на свищовци да постигнат и частичен успех.

Общо взето мачът протече динамично – имаше много тичане и движение, и бе гарниран с пет гола, но в спортно-техническо отношение не задоволи. Треньорът на студентите Ангел Колев изрази явно неудовлетворение от съдийското ръководство на главния арбитър Илия Попов от Шумен. ***Б. Йовчев***“

В. „Запалянко“, 2.9. 1991 г.: „… черноморци все по-често налитаха в наказателното поле, топката срещна и гредата и юмруците на Юсеинов … До мощния пробив на Харалambиев, върнал топката на Марков, който

На 21.8.1991 г. сръбски подразделения започват атаката на хърватския град Вуковар, който след 87 дневна обсада ще бъде напълно разрушен, а няколко стотин хървати ще бъдат избити.

14.9.1991 г., Х. Хараламбиев е влязъл с топката във вратата на „Беласица“

с един удар се изплати за грешката си при втория гол на гостите, спечели двете изстрадани точки за отбора си и 1000 лева, обявени за победния гол от привърженик на отбора. Четири мача – 8 т.! Повече не може да се иска …“

7.9.1991 г., **„Ботев“ Вр. – „Ч. море“ 4-0 (2-0)**,

В. „Нар. дело“, 10.9. 1991 г.: „Отборът на „Ч. море“ бе отново с кадрови проблеми. В състава се включи Каров, но отсъстваха други трима основни играчи – Радев, Хараламбиев и Данев. Това се отрази главно на нападението и черноморци приеха играта в своята половина. Така че позволиха на домакините да материализират началния си натиск в два гола. Към края на първата част за гостите се откри възможност да внесат обрат, но отсъдената дузпа в тяхна полза, според старши треньора Т. Великов, Марков изпълни „по възможния най-лош начин“.

През вторите 45 мин. футболистите на „Черно море“ смениха първоначално приетия стил на игра и пред тях се откри възможност да доведат резултата в своя полза, но Юруков на три пъти пропусна да реализира създадените положения. След това цели 35 минути варненци играха с човек по-малко (за умишлено спиране на топката с ръка на В. Петров бе показан червен картон) и изходът на мача бе предрешен – врачани отбелязаха още два гола и спечелиха с 4:0.“

Т. Великов: „Имахме проблеми с комплектуването на състава: поради болест и контузии отсъстваха Радев, Хараламбиев и Данев … В 41-та мин. можехме да обърнем мача, но Марков изпълни дузпата по възможно най-лошия начин. В началото на второто полувреме коригирахме играта си и за 5 мин. пропуснахме три гола. Това бе вторият момент, в който двубоят можеше да приеме друга посока…“

14.9.1991 г., Х. Хараламбиев е отново на върха на атаката

1991

14.9.1991 г., **„Ч. море“ – „Беласица“ Пч 3-0 (2-0)**,

В. „Запалянко“, 16.9. 1991 г.: „… Началото предричаше траурна лента за петричани, но домакините постепенно укротиха злобата си въпреки удара на

След три годишно отсъствие Георги Попов се завръща на вратата на „Черно море“

Радев в гредата и пропуска му с глава от вратарското поле. Най-приятното в този мач бе не само заявеното честолюбие, но и колективната неотстъпчивост в борбата, десетината много сръчни атаки, като отбелязването на третия

Камен Нанев (вдясно) със силни изяви през есенния полусезон

гол бе по твърде изискан модел. Към оптимистичните краски трябва да прибавим и утвърждаващия се синхрон в двойката Радев – Хараламбиев, каквато отдавна не сме виждали по варненските терени: технична, ловка, плодоносна. Все още в средата на терена не е избуяла фигурата на безспорния конструктор – сега Радев поема тази функция, защото младият Нанев няма опит, а и прекалено е залепнал на тъч-линията. Найденов беше много усърден, но навременният пас все му бяга. Захариев не бе възстановен, обаче изпълнението му на прекия свободен удар при гола беше ювелирно.

В новия си вариант защитата направи сравнително малко грешки, но бракът на крайните бранители в подкрепа на хората пред тях с подавания бе голям.

А най-обезпокоително е, че в отделни периоди отборът изпада в безтегловност, затлачва играта до рискови проценти. Младият Тимнев например – с безспорни качества на силов нападател, често попада в самоизолация и колебанията му могат да го обезсърчат. … ***Ст. Янев***“

21.9.1991 г., **„Чавдар“ Б. Сл. – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**,

В. „Запалянко“, 23.9.1991 г.: „Т. Великов: „… ние играхме сами срещу себе си. Пълно бездушие, пораженческо настроение, сякаш бяхме изпаднали в безвъздушно пространство. Само Каров игра сърцато, но пък той направи фаталната грешка: не можа да овладее топката върху лошия терен и стана причина за гола. … Нашите играчи бяха уплашени, някои дори не се изпотиха. Като Хараламбиев, който ме озадачава: силен мач срещу „Беласица“ и на другия полюс в Бяла Слатина. Новото попълнение не оправдава надеждите ни. Сега виждам, че с всичките новодошли не можем да заменим Илиан Илиев. … Марков има много сериозни семейни проблеми, а Павлов не е възстановен. … Имахме само едно положение през първото полувреме, когато Панайотов пред вратата стреля неточно …“

26.9.1991 г., **„Ч. море“ – „Нефтохимик“ Бс 1-1 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 27.9. 1991 г.: „В два момента на срещата между „Черно море“ и „Нефтохимик“ публиката реагира по-бурно и по-невъздържано (изключвам обичайните реакции при някои действия или бездействия на футболистите или на жреците на футболната Темида). И сигурно имаше право за тези си реакции. Първият момент бе, когато в отбора на домакините бе направена смяна на нападателя Нанев с дефанзивния полузащитник Данев. И то в момент, когато резултатът бе равен и трябваше да се търси развръзка! (Обяснението, което ми даде по-късно ст. треньорът на черноморци Т. Великов бе, че състезателят сам е поис-

кал смяната, заради получена травма. Но така или иначе за зрителите това остана скрито и те естествено реагираха така остро.) Втората по-остра реакция на публиката, бе по адрес на главния съдия Богданов от Велико Търново, когато при въздушен двубой в наказателното поле между нападателя Радев (Чм) и централния защитник на гостите, той отсъди двоен удар в полза на черноморци! А според негови колеги би следвало, ако действително е имало нарушение, наказанието да бъде дузпа. Но в края на краищата на футболния терен единствено меродавни са решенията на главния съдия, каквито и да са те. Негово е правото да решава сам. А правото на публиката е… да недоволства.

Иначе двубоят, който водиха съперниците, бе на посредствено равнище. Макар че откриването на резултата с гола на Найденов още в 3-та минута бе обещаващо за черноморци. Но вместо да търсят изразителна победа, с по-нататъшните си действия домакините като че ли целяха повече да запазят крехката си преднина. И бяха наказани. След грешка на защитата в 49-та мин. Нончев от непосредствена близост стреля неспасяемо и изравни. А малко по-късно бургазлии имаха възможност и да поведат, но за щастие напречната греда помогна на варненци.

Мачът завърши при резултат 1:1. Равенство, от което едва ли някой може да бъде доволен, и най-вече футболистите от Варна. Накрая за успокоение на привържениците на „Черно море“ една новина: старши треньорът Тодор Великов снощи сподели, че твърдо е решил да си подаде оставката. ***Б. Йовчев***“

29.9.1991 г., **„Роз. долина“ – „Ч. море“ 1-2 (0-0)**,

В. „Футбол“, 30.9. 1991 г.: „Дори свободният вход не изигра ролята на стръв, която да привлече запалянковците на обезлюдения стадион. Отливът от трибуните е съвсем закономерен. От предишните три домакински срещи „Розова долина“ вписа в актива си само една точка. Доста печален рекорд!

Мачът с „Черно море“ бе поредното разочарование за стотината зрители. Играта на домакините бе безизразна и лишена от елементарна тактическа идея. След като не притежаваха умението да комбинират, всеки се заемаше сам да реши изхода на мача. Стрелбата им бе хаотична и единственото нещо, което успяха, бе да постигнат три попадения в гредите. Бончев, Кефалов, Сивов, Христов, Маринов и влезлите през второто полувреме Станев и Денев играха така, сякаш за първи път се срещаха на терена. Играта им изобилстваше с погрешни пасове, реакциите им бяха мудни, а техническото им умение бе на висотата на махленския футбол. Не е за завиждане ст. треньорът П. Николов.

Влизането на Захариев през второто полувреме съживи нападението на гостите. С далечни диагонални пасове и след двойни подавания Захариев, Радев, Марков и Тимнев изскачаха опасно във вратарското поле на Петков. Въздухът започна силно „да ухае“ на гол и в 69-ата минута Делийски се възползва от добрия пас на Найденов и простреля вратата на домакините. Пет минути по-късно след самостоятелен пробив Тимнев увеличи на 0:2.

От Огнян Радев – капитан и гол-майстор, винаги се очаква повече, защото може много! (Из мача „Черно море“ – „Нефтохимик“ – 1:1.)

1991

Ефектът на доминото: През август 1991 г. пет бивши съветски републики обявяват независимост от Москва: Естония, Латвия, Украйна, Молдова и Киргизия. По време и след неуспешния преврат срещу Михаил Горбачов изпъква ролята на новият лидер – председателят на РСФСР, Борис Елцин, който прави обръщение към тълпата, качен на един от танковете, отказали да подкрепят преврата.

1991

В 80-ата минута съдията Лозев направи ненужен реверанс към домакините, като отсъди несъществуваща дузпа, но Маринов отправи топката в страничния стълб. Все пак секунди преди последния сигнал Димитров успя да направи загубата почетна.

Подмладеният отбор на „Черно море“ направи хубав подарък на новия си треньор Кеворк Тахмисян, а домакините отново пиха по една студена вода. Ала този път солена, морска.

12.10.1991 г., Пл. Делийски, Х. Харалампиев, К. Данев и Н. Найденов атакуват вратата на „Спартак“, защитавана от Бойко Петков, Г. Мирчев, Ат. Атанасов и Б. Стоянов

П. Бандилов“

5.10.1991 г., **„Ч. море“ – „Спартак“ Пл. 2-1 (1-0)**,

В.„Футбол“, 7.10.1991 г.: „При опит на плевенската защита за изкуствена засада Делийски умело излезе от дълбочина и от непосредствена близост откри резултата. Течеше седмата минута. При това благоприятно начало се очакваше над плевенската крепост да се развее бяло знаме.

Но обратно на футболната логика черноморци предадоха инициативата на гостите. Комбинация Цветков-Цветанов завърши със силен удар, майсторски спасен от вратаря Попов. Пробив на централния нападател на гостите Драгоев беше ликвидиран с колективните усилия на Костадинов и Попов. След това настъпиха минутите на черноморци. Захариев изпълни чудесен пряк свободен удар, спасен с акробатичен скок от вратаря Ботев. Харалампиев от удобна за стрелба позиция не пое отговорността и подаде на Марков. Последваха елементарно отиграване и аут.

Влезлите след почивката Нанев и Ахмедов раздвижиха играта на домакините. Гостите отделиха повече сили в атака и в последните двайсетина минути мачът стана динамичен и вълнуващ! Редяха се атаки и пред двете врати. Капитанът Цветанов получи топката, надбяга Костадинов, който грубо го фаулира. Дузпата изпълни Александров и в 82-ата мин. – равенство 1:1!

Последва удар на Цветанов, накарал публиката да изтръпне! И когато плевенчани виждаха как отнасят точката, Делийски в 89-ата мин. премина като на шега през няколко защитници и върна радостта на „Черно море“ – 2:1! ***Сп. Киров***“

Алдонов и Каров рядко спипват по топката: когато тя беше в краката на танцуващия между тях Стоянов!

Снимка Саркис Саркисян

12.10.1991 г., **„Спартак“ Вн – „Ч. море“ 3-0 (2-0)**,

В. „Футбол“, 14.10. 1991 г.: „Варненските дербита са били и хубави, и грозни, но много рядко

някой от отборите е бил поставян така безапелационно на колене. Четиридесет и второто (унизителното трето в „Б“ група!) черноморци сигурно дълго ще сънуват, защото на стадиона, отстоящ на километър от техния, бяха плахи гости с безидейни действия, издъхващи далеч от вратата на съперника. През всичките 90 минути само Радев веднъж обезпокои Маринов. Отбраната непрекъснато демонстрираше черноморски вариант на баснята за орела, рака и щуката и може да претендира за съавторство и на трите гола. Захариев и Найденов понякога се опитваха да стъкмят нещо като комбинация, после и Радев, върнал се на традиционния си пост, но колективният брак бе в такова изобилие, че съвсем влоши „екологичното“ състояние на „Черно море“.

Разбира се, истинският виновник за много от бедите в „зелено“ е „Спартак“! Събрани като в юмрук, с тактическа настройка за агресивна игра, с повече хора в средата на терена и с един неуловим в атаката Стоянов спартаковци бяха и по-балансирани по звена, и по-наясно при търсенето на пътища към вратата на Попов. Интелигентният и техничен Стоянов отрано подсказа, че Андонов трудно ще го възпира, и с негово участие бяха подготвени и отбелязаните, и пропуснатите голове. Украинецът Володя Хмелницки на два пъти „надуши“ головите ситуации, а в края на мача Казаков технично и хладнокръвно насочи топката за класическото 3:0.

Коректността не е била характерен белег на тези дербита. И този път имаше нарушения (прецизният арбитър Любе Спасов справедливо показа два жълти картона на Каров и Андонов), но в този нервен диалог футболистите не дадоха повод за „граждански междуособици“. ***Ст. Янев***“

20.10.1991 г., **„Ч. море“ – ЛЕКС Лч 2-2 (1-1)**,

В. „Запалянко“, 21. 10.1991 г.: „Гостите … тактически дисциплинирани, с разумни действия, с които парализират инициативата на съперника и атакуват нокаутиращо с групирана и всеотдайна защита, в която бившият „черноморец“ Годинячки обра много шаблонно центрирани топки.

Второто нахлуване на ЛЕКС в наказателното поле завърши с гол на напористия таран Христов, оставен непокрит от хаотичната варненска защита … Тя осигуряваше малките нокдаунчета на отбора си, който можеше да бъде и в тежък нокаут, ако в последните минути на мача Цанев бе наказал несръчността на вратаря Тодоров, излязъл от вратата си, за да изрита топката. Не я улучи, сякаш беше топка за тенис на маса.

Пак рехавата, неподсигуряваща защита на домакините позволи на халфа Сурджийски да отклони топката под носа на Тодоров … а само 7 мин. преди това Нанев неотразимо изпълни 11-метров удар и успеха на черноморци не изглеждаше невъзможен.

В отделни периоди на срещата варненци стигаха до чаканата от тях смислена, технична и агресивна игра. … И пак идваха сривовете, в които не можеш да познаеш никого от аплодираните герои. Пак страха връзваше краката и мислите. Отборът имаше

Калин Топузаков се завърна на терена, за да докаже на младите, че най-важното в тази игра е умението! Сн. Саркис Саркисян

вид на болен човек, който бързо вдига температура, нормализира я, изглежда излекуван, но диагнозата се оказва прибързана.

Едва ли е нужно, а и е трудно да се изброят всички пропуски, и все пак: в последните минути Радев, който настъпи топката и … победата на десетина метра от вратата. С много пропуски и с не малко добри неща двубоят беше зрелищен, напрегнат и рядко драматичен… но непредсказуемите решения на великотърновския съдия обърка представите ни за сериозно тълкуване на правилника …“

24.10.1991 г., **„Дунав“ – „Ч. море“ 1-0 (1-0)**,

В. „Утро“, 25.10.1991 г.: „Основателно двубоят между „Дунав“ и „Черно

На 13.10.1991 г. се провеждат първите парламентарни избори в България, след приемането на новата конституция. При 83,9% активност от страна на избирателите, СДС която участва с няколко формации постига победа над БСП. Лидерът на СДС Филип Димитров става министър председател и сформира правителство, заедно с ДПС. С тази победа на демократични сили е съборено последното комунистическо правителство в Източна Европа.

1991

С равен резултат (1-1) срещу Румъния в София на 20.11.1991 г. приключва кампанията на нац. отбора на България в квалификациите за ЕП'92 в Швеция. Българският отбор заема предпоследното 4-то място в групата, изпреварвайки само абсолютният аутсайдер Сан Марино. Постигнати са общо 3 победи – една престижна в Букурещ (3-0) и две над Сан Марино. В останалите мачове българите постигат още два равни резултата срещу победителят в групата Шотландия (1-1, 1-1) и две загуби срещу Швейцария. Запазена е традицията България да не успява да се класира за този форум.

море" предварително се сочеше като „дерби" на сезона. И двата отбора не крият амбициите си за възстановяване на „жителството" в елитната група, за което говорят и местата им в таблицата за временно класиране. И тези, които пренебрегнаха студеното време, наистина нямаше за какво да съжаляват.

Още след началния съдийски сигнал се завърза оспорвана, на добро спортно-техническо равнище игра, с лек териториален и игрови превес на „Дунав". Но личеше, че и в лагера на гостите настроението съвсем не е примиренческо, че нямат намерението да играят ролята на обречения телец. Хладнокръвно отбиваха дунавските атаки и на свой ред, чрез Радев и Тимнев също опасно напираха към дунавската врата. Първата сериозна опасност обаче беше пред вратата на Попов, когато след добра комбинация между Кирилов и Тотев, малко не достигна на Карадалиев да порази целта. Но и това стана малко по-късно, в 25-та минута, когато опасно влизане на Мустафов беше спряно по непозволен начин в наказателното поле и съдията Г. Цветанов не се поколеба да посочи бялата точка за изпълнение на 11-метров наказателен удар. Кирилов беше точен и изведе отбора си напред – 1:0 за „Дунав". До края на полувремето дунавци имаха още няколко добри възможности, но до промяна на резултата не се стигна.

През второто полувреме играта наистина доби облика на „дерби". Пред двете врати се редуваха атака след атака, на скорост, с добри технически изпълнения. Между 50-та и 60-та минута надмощието на дунавци беше особено осезателно. Атакуваха на широк фронт, с изненадващи включвания на Колев и Карадалиев. Следващите 7-8 минути пък бяха на гостите, даже в 61-та минута удар на Радев срещна гредата. За да бъдат „квит", Венков десет минути по-късно му „върна жеста", улучвайки на свой ред този помощник на вратарите. Така неусетно изтекоха 90-те минути, след които дунавци основателно ликуваха от важната и най-вече постигната с добра, атрактивна игра победа, затвърдяваща ги на първото място в таблицата. ***Рум. Максимов***"

27.10.1991 г., **„Ч. море" – „Монтана" 1-0 (0-0)**,

В. „Футбол", 28.10. 1991 г.: „Знаете как се бяга по обилен пясък, нали? И как целта изглежда безнадеждно далеч. И все пак грохнал и почти обезверен стигаш до нея. Така „Черно море" стигна до победния си гол в 80-ата мин., за който авторът му Харалампиев се кълне в детето си, че топката е ударила рамото му и за който гостите настойчиво обясняваха на съдията Колю Енчев, че Харалампиев се прави на Марадона, а арбитърът (с добро ръководство!) категорично твърди, че съвсем отблизо е видял авторството на гола… Този спор хвърли известна сянка върху иначе много коректния двубой, който черноморци трябва да забравят веднага, за да не им стане модел за следващите срещи. Варненци се завърнаха победени от „Дунав", но бяха доволни от грамотната си и задружна игра, ощетени, казват, с измислена дузпа от Георги Цветанов. Сега победиха, но сигурно се срамуват от тези скучни, ялови, обезверяващи 90 минути, в които срещнаха приятен събеседник за добър футбол.

„Монтана" имаше своите възможности и те не бяха плод на случайността, но разминаването с успеха може да се свърже с липсата на кураж и вяра в него. Домакините често предоставяха и инициатива, и пространство за постепенни и бързи контраатаки, изобщо – любезни домакини. Любезни, защото не могат да си подават топката, а искат да надиграят съперника си с много голове, защото добрата тактика изисква мислещи изпълнители, за да не се превърне в конфекция… ***Ст. Янев***"

3.11.1991 г., **„Доростол" – „Ч. море" 3-0 (1-0)**,

В. „Футбол", 4.11. 1991 г.: „Срещата започна без разузнаване. Двата отбора се познават добре. Треньорът на силистренци Тодор Велев постави Марев като персонален пазач за острието на гостите Радев. Домакините установиха териториално надмощие още след първата минута. Гостите, притиснати от задачата за победа на всяка цена, за да запазят челни позиции във временното класиране нервничиха и

Отборът на „Черно море“ сезон 1991-92, заден ред от ляво надясно: К. Данев, Н. Тодоров, Ахм. Ахмедов, В. Петров, Кам. Нанев, Ог. Радев, Г. Попов и Г. Стойчев, среден ред: д-р Бинко Колев, Зл. Михайлов, Вес. Костадинов, Вал. Каров, Ив. Петров (пом. тр.), Пл. Делийски, Кев. Тахмисян (ст. тр.), Рум. Павлов, Хар. Хараламбиев, Евг. Андонов и масажист, преден ред: Пл. Тимнев, Д. Крумов, Д. Захариев, Кал. Топузаков, Пл. Панайотов, Ал. Марков, Н. Найденов и П. Пандов

заиграха твърдо и безкомпромисно. Съдията Богданов отговори с картони. Преимуществото в играта на домакините бе изразено с гола на Тодоров в 27-ата минута. Изненадващият удар след известно колебание на Тодоров предизвика у гостите съмнение за засада и остра реакция. В този момент поведението на помощник-треньора на черноморци Петров не бе за подражание. Вместо да успокои състезателите си, той ги предизвика за още по-остри реакции.

През втората част обстановката на терена с нищо не се промени. В 56-ата мин. за груба игра Стойчев от „Черно море“ получи червен картон. В 58-ата мин. отново Тодоров покачи резултата на 2:0 за домакините. Иванов от „Доростол“ реагира непристойно на безкомпромисната игра на противников състезател и получи червен картон. Така се стигна до 82-ата мин., когато Богданов отсъди 11-метров удар за спиране на топката с ръка в наказателното поле на гостите и Галев реализира дузпата.

След срещата треньорът на домакините Т. Велев сподели, че противникът не го е изненадал с нищо. Състезателите са изпълнили точно указанията му, а Т. Марев се е справил отлично с поставената му задача. ***Ст. Цонев***“

7.11.1991 г., **„Ч. море“ – „Хасково“ 1-1 (0-0)**,

В. „Нар. дело“, 8.11. 1991 г.: „Непрекъснатият дъжд и тежкият подгизнал терен, на места изпъстрен с коварни локви, поставиха на изпитание футболистите на „Черно море“ и „Хасково“ по време на вчерашния им двубой на стадион „Черно море“. Тези теренни условия попречиха на състезателите и от двата състава да демонстрират своето техническо умение, каквото мнозина от тях притежават.

Черноморци започнаха много мобилизирано, с желание и голяма амбиция, но за съжаление не можаха да се възползват от откритите им се възможности в самото начало да поведат и по този начин изпуснаха и важен психологически момент. Освен това, както сподели след мача старши треньорът Кеворк Тахмисян, след смяната в 10-та мин. на Каров поради получената контузия черноморци трябваше да сменят първоначалния си тактически план. Сполучлив дебют като последен играч в

1991

В края на октомври 1991 г. в „Ч. море“ пристига бившият футболист на „Левски“, „Славия“ и националния отбор Александър Марков, който е разтрогнал договора си със „Славия“ на 28.9.1991 г., но трябва да изчака до януари, за да бъде включен в трансферния лист. Оказва се обаче, че според регламента му е позволено да играе само в аматьорски отбор.

1991

Ахмед Хамдиев Ахмедов *(изписван също като Ангел Ангелов), (р. 19.4.1971 г.), 23 мача през сезони 1991-92 и 1996-97. Ахмедов е родом от шуменското село Новосел. Възпитаник на школата на ФК „Шумен". На 18-годишна възраст през 1989 г. преминава в „Черноломец" Попово, където играе два сезона в Североизточната „В" група. През юли 1991 г. пристига във Варна. Като типично крило най-силното му качество е бързината. С добра физика, здрав, набит. Увлича се обаче в самостоятелни действия. Не успява да се наложи в основния състав на „моряците", не реализира нито един гол и след края на сезона е освободен. Ахмедов се завръща през септември 1996 г., когато ст. тр. Дамян Георгиев го привлича от „Доростол" Сс, но остава със статут на резерва.*

защитата направи Данев, а Делийски се изяви като атакуващ полузащитник, който бе и съавтор на гола, отбелязан от Марков. В средата на терена обаче продължава да се чувства липсата на силна фигура, която да ръководи играта.

Приятно впечатление направи високият дух и голямата физическа издръжливост на черноморци през цялото времетраене на срещата. Варненци не паднаха духом и не се стъписаха дори и в онзи момент, когато след неудачния опит на Топузаков да отбие топката със задна ножица пред собствената врата и неразчетено излизане на вратаря Попов „Хасково" поведе с 1:0 в 73-та мин. с гол на Дафчев. Варненци продължиха да играят със същото темпо и след скоростна атака отдясно Делийски намери в изгодна позиция Марков, който в 81-та минута възстанови равенството – 1:1. В оставащите минути играта бе пренесена пред вратата на съперника и може само да се съжалява, че футболистите на „Черно море" не можаха да материализират упражнения натиск в победен гол. Така двата отбора си поделиха двете точки. ***Б. Йовчев***"

10.11.1991 г., **„Павликени"– „Ч. море" 2-1 (0-0)**,

В. „Футбол", 11.11. 1991 г.: „Варненци си тръгнаха огорчени от Павликени, защото бяха дошли да вземат победа, а две минути преди края виждаха едната точка в актива си и тогава малшансът ги споходи – Ванев постигна победния за жълто-черните гол…

Петстотинте привърженици на „Павликени" ще запомнят като инфарктен този победен мач – напрежението беше сковало домакините, а черноморци се задоволяваха да имат само техническо превъзходство и нулевото равновесие продължи близо час. Последваха два гола за десет минути (Найденов откри, а Нанев изравни резултата) и ходенето по мъките до победната 88-а мин. продължи. Трябва да се отбележи, че независимо от важния за двата отбора изход на срещата обичайната нервност не прерасна в постоянни преминавания границите на позволеното. Бяха показани „само" два жълти картона – на Желязков (Чм) за игра с ръка и на Велчев (Пав) за грубо влизане в двубой.

След срещата старши треньорът на черноморци Кеворк Тахмисян се оплака от липсата на шанс за отбора си – според него футболистите му са имали повече възможности за гол, а домакините са вкарали два гола „без голови положения"… Независимо от загубата той може да бъде доволен от играта на възпитаниците си, но проблемът „голмайстор" трябва да бъде решен, ако „Черно море" желае да бъде сред първите в групата. ***Й. Денчев***"

23.11.1991 г., **„Ч. море" – „Сл. бряг" Нс 2-0 (2-0)**,

В. „Нар. дело", 26.11. 1991 г.: „В последния си двубой у дома от есенния полусезон черноморци имаха немного претенциозен съперник в лицето на „Слънчев бряг", още повече че и в редиците му не личаха имената на няколко титуляри, но варненци подходиха сериозно към мача и през по-голямата част от 90-те минути имаха подчертан игрови превес. С подобрено взаимодействие между отделните линии те създадоха много голови положения, но за съжаление само две от тях бяха оползотворени. Похвална бе активността на Радев, добър дебют след продължително лечение на контузия направи в средата на терена Румен Павлов, успешно се намеси на няколко пъти и вратарят Попов при отразяване на опасни, макар и епизодични контраатаки на несебърци.

И двата гола домакините реализираха през първото полувреме чрез Хараламбиев (2-ра мин.) и Радев (36-та мин.), но и макар изпъстрена с много пропуснати голови положения, втората част също имаше своите достойнства и бе интригуваща. И ако част от малкото зрители напусна стадиона недоволна, то бе заради пропуснатата възможност за по-убедителна победа."

30.11.1991 г., **„Светкавица" Тщ – „Ч. море" 0-0**,

В. „Футбол", 2.12. 1991 г.: „Търговищкият стадион „Дим. Бурков" обикновено е негостоприемен за варненските отбори. „Спартак" (Вн) например бе прегазен от „Светкавица" в десетия кръг с 4:0. Подобна участ тегнеше и над „Черно море" в последния кръг от есенния дял на първенството. И за да „отплу-

ва“ варненският кораб без пробойни, вина носят нападателите на домакините.

Мачът се игра пред малко зрители. Отново телевизионният екран и столичното дерби „Славия“ – „Левски“ задържа хората по домовете. А тези, които бяха по трибуните, видяха позната стара картина. Гостите се барикадираха пред вратаря Попов (с отлични прояви) в жива верига от 8-10 души и се бранеха безкомпромисно. На предна позиция като самотни „чайки“ прелитаха от време на време Найденов, Радев и Павлов. Неслучайно вратарят на „Светкавица“ Неделчев замръзна от бездействие. Пред него не бе създадено нито едно голово положение.

Домакините заслужаваха повече от едната точка. Цели 90 минути те обсаждаха черноморския кораб, но не можаха да го потопят. Пропуските на Страшников, Петров и Ненков се оказаха фатални за крайния изход на двубоя. ***Рад. Черкезов***“

***

Отборите от „Б“ РФГ се включват от 4-ти кръг. Победителят се определя в два мача на разменено гостуване.

Купа на България, 4-ти кръг:

17.10.1991 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, 15.00, **„Ч. море“ – „Чумерна“ Елена 4-1 (2-0)**,

Голм.: 2-0 Ог. Радев 22‘, 25‘, 2-1 М. Димитров 35‘, 3-1 Ог. Радев 63‘ (дуз.), 4-1 Пл. Тимнев 87‘

„Ч. море“: Н. Тодоров, Вес. Костадинов, Вал. Каров, В. Петров, Пл. Делийски (П. Пандов), Д. Захариев, Х. Харалambиев, Ог. Радев, Пл. Тимнев, Н. Найденов (45‘ Зл. Михайлов), Кам. Нанев

„Чумерна“: Ив. Марчев, Йорданов (Ивл Сандев), Мл. Аладжов, Д. Боядjиев, Хр. Димитров, Ил. Янков, Миг. Кръстев, Мирчо Сирмов, Добрев, Дан. Петров, М. Димитров (Стел. Савов)

В. „Нар. дело“, 18.10. 1991 г.: „Отборът на „Ч. море“ още помни, че именно „Чумерна“ го препъна на прага на „А“ група в края на миналия сезон. … От началото до края на срещата моряците бяха по-добрият, по-техничният и борбен колектив. Старши треньорът Кеворк Тахмисян явно залага на игра с изкуствени засади и бързо изнасяне на топката. Но докато защитниците и нападателите в синьо-бели фланелки имаха добър синхрон, в халфовата линия нещата се развиваха малко хаотично. Резултатът можеше да бъде много по-изразителен ако в решаващия момент Харалambиев, Тимнев и Найденов бяха проявили повече решителност. А 11-те от гр. Елена през целия мач се отбраняваха, като вратарят Тодоров почти нямаше работа.

Три от головете станах по един и същ начин, след пас от дълбочина и мигновен удар. Капитанът на черноморци Радев направи хеттрик, след като изпълни точно дузпа в 63-та мин…

С интересната си игра

КЛАСИРАНЕ

1.ДУНАВ	9	6	4	23-17	24
2.НЕФТОХИМИК	10	3	6	38-19	23
3.СПАРТАК (Пл)	9	5	5	28-20	23
4.БОТЕВ	8	6	5	30-13	22
5.СПАРТАК (Вн)	8	6	5	35-26	22
6.ЧЕРНО МОРЕ	9	4	6	27-24	22
7.АКАДЕМИК	7	7	5	29-20	21
8.БЕЛАСИЦА	9	3	7	28-20	21
9.МОНТАНА	8	5	6	25-22	21
10.ХАСКОВО	8	5	6	20-17	21
11.ЛЕКС	7	6	6	25-21	20
12.ШУМЕН	7	6	6	23-25	20
13.ДОРОСТОЛ	7	5	7	24-22	19
14.СЛ. БРЯГ	7	4	8	20-26	18
15.СВЕТКАВИЦА	5	7	7	20-19	17
16.РОЗ. ДОЛИНА	6	4	9	16-24	16
17.ВЕЛБЪЖД	5	6	8	12-24	16
18.ЧАВДАР	6	3	10	15-28	15
19.ПАВЛИКЕНИ	6	1	12	21-33	13
20.ЧУМЕРНА	2	2	15	12-51	6

Пламен Тимнев – една от надеждите на черноморския футбол. Ще стане ли той необходимата фигура в отбора? Или ще приплamне далеч от големия футбол?...

27.11.1991 г., ст. Ч. море/Тича, Хар. Харалambиев между П. Хубчев и К. Банков от „Левски", зад тях се вижда Ил. Илиев

1992

Купата на България е спечелена от отбора на „Левски" Сф, който побеждава „Пирин" Благоевград с 5-0 във финала, игран на 27.5.1992 г. на ст. „Г. Бенковски" в Пазарджик.

през второто полувреме се прояви Златин Михайлов, който замени Найденов. Той пробиваше по фланга, в центъра на отбраната, центрираше удобни топки пред вратата на „Чумерна", а по-голямото движение на Радев, Тимнев, Харалambиев направи второто полувреме по-зрелищно. ***Орл. Радев***"

30.10.1991 г., Елена, **„Чумерна" – „Ч. море" 1-2 (0-2)**,

Голм.: 0-1 Н. Марков 1ПВ, 0-2 П. Пандов 1ПВ, 1-2 … 89'

Купа на България, 1/16 финал:

13.11.1991 г., София, ст. В. Левски, **„Левски" Сф – „Ч. море" 4-0 (2-0)**, съдия: В. Божков, 5000 зр.,

Голм.: 2-0 Сираков 18', 33', 3-0 Стоилов 62', 4-0 Янков 77'

„Левски": Пл. Николов (46' Здр. Здравков), П. Хубчев, Вал. Дъртилов, Стоян Пумпалов, К. Банков, Зл. Янков, Дан. Боримиров, Н. Сираков, Стан. Стоилов, Ил. Илиев, Вал. Вълков (46' Г. Димитров)

„Ч. море": Г. Попов, П. Стоянов, Пл. Делийски, Зл. Михайлов, К. Данев (66' Евг. Андонов), Рум. Павлов, Г. Стойчев, Кам. Нанев, Пл. Тимнев, Н. Найденов, Жел. Желязков (46' Д. Захариев)

В. „Нар. спорт", бр. 169, 14.11.1991 г.:„… Варненци имаха намерението да се надиграват със силния съперник. … Наистина, моряците не забъркаха „марка 500", опитаха дори и два контраудара през първите 20 минути, но … толкова.

… Три гола с глава и още един (на Сираков) след хубава комбинация и техничен удар… ***Св. Табаков***"

27.11.1991 г., Варна, ст. Ч. море/Тича, **„Ч. море" – „Левски" Сф 0-1 (0-1)**, съдия: Д. Димитров, 3000 зр.

Голм.: 0-1 Боримиров 20'

„Ч. море": Г. Попов, Г. Стойчев, К. Данев (70' П. Стоянов), Зл. Михайлов, В. Петров, Пл. Делийски (46' Пл. Тимнев), Х. Харалambиев, Ог. Радев, Н. Найденов, Рум. Павлов, Д. Заха-

1992

Още контроли през зимната пауза: 5.2.92, ст. Ю. Гагарин, 11.00, „Ч. море“ – „Банкя“ 1-0, Голм.: Пл. Делийски (с глава), „Ч. море“: Г. Попов, Михайлов, Данев, Петров, Колев, Найденов, Делийски, Павлов, Нанев, Харалам-биев, Тимнев (Д. Попов, Стоянов, Захариев, Ахмедов, Каров)

***

8.2.92, ст. Ю. Гага-рин, 14.30, „Ч. море“ – „Светкавица“ Тщ 1-2 (1-0), Голм.: Найденов, „Ч. море“: Г. Попов, Стоянов, Данев, Петров, Колев, Захариев, Де-лийски, Т. Атанасов, Павлов, Харалам-биев, Найденов (Д. Попов, Ивл Попов, Каров)

***

15.2.92, Варна, „Ч. море“ – „Акаде-мик“ Сф 0-0, „Ч. море“: Г. Попов (Д. Попов), Пл. Па-найотов, К. Данев, Зл. Михайлов, Пл. Пасков, Пл. Делий-ски, В. Петров, Ахм. Ахмедов, Рум. Павлов, К. Нанев, Н. Найденов (Г. Стойчев, Бож. Колев, П. Стоянов)

→
риев

„Левски“: Здр. Здравков, П. Хубчев, Деркач, Стоян Пумпалов, К. Банков (61‘ Вал. Дъртилов), Зл. Янков, Ивл. Йончев, Дан. Боримиров, Стан. Стоилов, Ил. Илиев (67‘ М. Михайлов), Вал. Вълков

В. „Нар. дело“, 28.11. 1991 г.: „… протоколен характер. Но въпреки всичко двубоят предизвика определен интерес, макар че денят бе работен, а времето студено. … Срещата премина при високо темпо с редуване на добре организирани атаки, при които черноморци имаха лек превес, но пропуските пред вратата на съперника отново им попречиха да реализират създадените изгодни положения. А в това отношение опитът на сините си каза думата. При едно центриране в 20-та мин. Боримиров не пропусна да се възползва от удобния момент и да отбележи – 0-1 …“

„Черно море“ отпада от турнира.

***

18.1.1992 г., ст. Ю. Гагарин, 11.00, контр., „Ч. море“ – „Калиакра“ Кав. 5-1,

Голм.: В. Петров, Д. Захариев, Пл. Тимнев, Кам. Нанев, Бож. Колев (ЧМ); Кръстев (Кал)

„Ч. море“: Г. Попов (Дим. Попов), Зл. Михайлов, Пл. Делийски, Пл. Пасков, К. Данев, В. Петров, Ог. Радев, Кам. Нанев, Рум. Павлов, Пл. Тимнев, Х. Хараламбиев (Д. Захариев, Ахм. Ахмедов, П. Стоянов, Бож. Колев)

„Калиакра“: Недев, Лазаров, Денчев, Дим. Въжаров, Бахнев, Александров, Пенев, Попов, Кръстев, Стоянов, Димитров (Харалампиев, Дюлгерски, Райков, Великов)

22.1.1992 г., контр., „Ч. море“ – „Сливен“ ??

26.1.1992 г., ст. Ю. Гагарин, „Ч. море“ – „Ботев“ Н. Пазар 2-0

Голм.: Пл. Пасков – 2

„Ч. море“: Д. Попов (Ивл Попов), П. Стоянов, К. Данев, Пл. Делийски, В. Петров, Ог. Радев, Пл. Пасков, Рум. Павлов, Кам. Нанев, Пл. Тимнев, Н. Найденов (Пл. Панайотов, Вал. Каров, Д. Захариев, Н. Марков (Ахм. Ахмедов)

29.1.1992 г., Гранд х-л Варна, 14.30., „Ч. море“ – „Химик“ Девня 2-1,

Голм.: Х. Хараламбиев – 2

„Ч. море“: Г. Попов (Д. Попов, Ивл Попов), Зл. Михайлов, К. Данев, В. Петров, Пл. Делийски, Ог. Радев, Х. Хараламбиев, Рум. Павлов, Пл. Тимнев, Кам. Нанев, Пл. Пасков (Пл. Панайотов, П. Стоянов, Н. Найденов, Д. Захариев, Н. Марков, Ахм. Ахмедов)

1.2.1992 г., ст. Ю. Гагарин, 14.30., „Ч. море“ – „Добруджа“ Дч 2-0 (2-0),

Голм.: 1-0 Пламен Манайотов 2-0 Пл. Тимнев (дуз.)

***

22.2.1992 г., **„Чумерна“ – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**,

В. „Запалянко“, 24.2. 1992 г.: „Отборът на „Чумерна“ е съставен предимно от футболисти над 35-годишна възраст, спрели да се състезават и извикани по спешност да помогнат. Редовните тренировки за пролетния полусезон балканджиите са започнали преди 10-15 дни. Във футболния клуб има само няколко човека на щат, останалите играят на пълно аматьорска основа – без заплати. Премии за мача с „Черно море“ изобщо не са предвиждани за какъвто и да е резултат. След срещата повечето футболисти на „Чумерна“ се отправиха към най-близкото барче със запалени цигари.

Срещу този отбор професионалистите от „Черно море“ излязоха с излишно самочувствие и успокоение. Вяло и скучно премина първото полувреме, през което само в 9-та минута имаше интересна ситуация – горната греда спаси варненския вратар от попадение. През вторите 45 мин. варненци трайно се настаниха в полето на домакините, отправиха няколко удара, станаха пълни господари на терена. В 61-та мин. след центриране Найденов насочи топката към вратата на „Чумерна“, защитник я изби от голлинията с ръка и отлично ръководилият срещата Валентин Рударски не се поколеба да покаже бялата точка. Камен Нанев с финт излъга вратаря, но топката от страничната греда излезе в аут!

Играта не промени облика си. Груба грешка на варненската защита позволи при една от редките контраатаки Кръстев да се отскубне и отбележи гол. В оставащите 10 мин. – пак ялови атаки на варненци и безсилие срещу махленски отбор. И един въпрос към футболистите на „Черно море“: Момчета, не ви ли бе срамно, когато в последните минути гонихте топката, за да подновят

→

1992

по-бързо играта домакините?!

Никола Илиев, треньор на „Чумерна“: „Мъжки мач, в който „Черно море“ пропусна много положения. Имаха териториално превъзходство

Играчите на „Велбъжд“ (в бяло) срещнаха упоритата съпротива на черноморци, които си заминаха радостни от Кюстендил. („Велбъжд“ – „Черно море“ 0:1)

Снимка: Антон УЗУНОВ

***

От 8 до 23.2.1992 г в Албервил, Франция се провеждат 16-те Зимни олимпийски игри. Българските олимпийци не успяват да спечелят медали, но се представят достойно, като достигат два пъти до 4-то място в биатлона за жени.

в отделни моменти. Успяхме да се наложим с по-голямото желание за игра и борбеността на отбора.“

Божил Колев, треньор на „Черно море“: „Не трябваше да губим този мач! Превъзхождахме домакините във всяко отношение. Пропуснатата дузпа реши срещата. Лошият, заснежен терен не позволи да се играе футбол.“

Дан. Цолов“

(А.А.: „От „Чумерна“ поискаха 3000 лева през почивката, за да дадат мача, но нашите отказаха.“)

1.3.1992 г., **„Велбъжд“ – „Ч. море“ 0-1 (0-1)**,

В. „Нар. дело“, 4.3. 1992 г.: „Още в 33-ата минута неразбирателството между кюстендилския вратар и колегите му пред него даде възможност на защитника Велинов да се разпише… в собствената си врата. Имаше и двама герои на мача, макар и с противоположни знаци. В началото на второто полувреме Васил Петров („Черно море“) се опита с хокеен прийом да уплаши домакините, но си получи съвсем футболен червен картон. И два мача ще престои на пейката. А капитанът на варненци Георги Попов наистина си заслужи суперлативите за отличната си игра. Тези две точки дават възможност на „Черно море“ по-спокойно да очаква съботното областно дерби с „Шумен“ на собствения си стадион.“

7.3.1992 г., **„Ч. море“ – „Шумен“ 1-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело“. 9.3. 1992 г.: „Признаваме си, чакахме го това областно дерби. И то по две причини. Първо, това бе своеобразен дебют във Варна на завърналия се треньор Божил Колев. И второ – след двете трудни гостувания искахме да видим варненските моряци за „А“ група ли са, или още не.

Отборът на „Черно море“ излезе в съботния следобед в обичайния си от контролните срещи състав, но с едно неподозирано желание за игра и победа. Силно изнесените напред Делийски, Нанев, Хараламбиев и Найденов притиснаха гостите в тяхната половина, искайки още в началото с много мощ и движение да решат мача. Шуменци, като потехничен и обигран състав, поеха удара дълбоко в половината си, надявайки се да неутрализират пробивите на Хараламбиев и Тимнев и високите центрирания към Найденов. И може би щяха да успеят, ако вратарят им Мигул не се опита да пробута на черноморци няколко типично руски хитрини. В 21-та минута с хватка от свободната борба той искаше да тушира Хараламбиев и трябваше да застане лице в лице с играещия помощник-треньор на „Черно море“ Атанасов на разстояние 11 метра. 38-годишният ветеран рядко е пропускал от точката на дузпата. И сега не се изложи (ех, ако беше картотекиран още за първия мач в Елена).

Така това 1:0 даваше възможност на варненци да се възползват от психологическото си предимство, да наложат волята си и да оправят головата си разлика. Но не така мислеха шуменци. Чрез опитните Чакъров и Танков те изтеглиха играта по-далеко от Мигул, който не спря да се прави на борец-свободен стил. Само че съдията от Сливен Ст. Гинчев се уплаши от втора дузпа.

През второто полувреме играта на моменти се поизравни, но черноморци не успяха да реализират няколкото си изгодни положения. Така че накрая те се радваха и на минималната си победа. Явно шуменци вече получават комплекс от варненските отбори – досега са паднали два пъти от „Черно море“ и веднъж от

„Спартак".

15.3.1992 г., **„Академик" – „Ч. море" 1-1 (1-1)**,

В. „Запалянко", 16.3. 1992 г.: „Иван Петров – пом. треньор на „Черно море": „Завърза се мъжки двубой още в началото на мача. Домакините имаха лек превес и след пробив от дясно и меле пред вратата ни топката попадна на крака на връхлитащия Тусонджиев. Не се стъписахме и след пробив на Радев с подаване към Живко Господинов, дебютантът в отбора ни бе спънат и съдията Милко Георгиев без колебание отсъди дузпа. После Найденов проби, остана сам срещу вратаря Йоргов, но закъсня с удара.

На предна позиция изнесохме Радев и Найденов, зад тях в средата на терена действаха Живко и Хараламбиев. Над всички бе Попов, отразил два-три голови удара. Отлично се представи и Живко – опитът, техниката и старанието му бяха много полезни на отбора! Жълт картон бе показан на Ог. Радев".

21.3.1992 г., **„Ч. море" – „Ботев" Вр. 1-1 (1-0)**,

В. „Нар. дело", 23.3. 1992 г.: „Явно наследството, което получи отборът от предишното си ръководство – окаяният стадион „Черно море", ще решава тактиката на отбора. Особено в такова кишаво време, каквото предложи първият пролетен ден. А „Черно море" започна мача с намерението да спечели традиционните две домакински точки. Хараламбиев, Найденов, Радев, подкрепяни от дебютиращия със зелената фланелка пред варненската публика Живко Господинов, още в началото се опитаха да покажат на врачани своите намерения. Отдясно и отляво топката се центрираше, но все не се намираше точен крак или глава да я отклони в мрежата на Румен Апостолов.

И така, мачът се точеше, докато едно черно-бяло куче, явно нехаресващо безплодните атаки, навлезе в терена, за да даде няколко съвета на футболистите. Не разбрахме какво им каза през тези три-четири минути, но след малко пред вратата на врачани се получи разбъркване, в което най-съобразителен излезе защитникът Пасков, и след удара му и рикошет топката влезе във вратата на „Ботев". Това стана в 32-та минута.

През второто полувреме варненци, научили резултатите от мачовете на съперниците си за влизане в „А" група, се успокоиха и бяха наказани от един 17-годишен юноша. Спасов използва неразчетените действия на вратаря Г. Попов и в 75-та минута огорчи не само него, но и трите хиляди привърженици на „Черно море". Според старши треньора на моряците Божил Колев отборът през второто полувреме е играл на дребно, не е оползотворил психологическото си предимство и е загубил ценна точка. ***Ор. Радев***"

26.3.1992 г., **„Белasица" – „Ч. море" 1-0 (0-0)**,

29.3.1992 г., **„Ч. море" – „Пионер" Б. Слатина 3-0 (1-0)**,

В. „Запалянко", 30.3. 1992 г.: „След точно изпълнен пряк свободен удар от Ж. Господинов Петров с глава насочи топката във вратата. После Найденов остана сам срещу вратаря Дамянов и… головите възможности за първото полувреме се изчерпаха. В тази част на мача черноморци действаха настойчиво, водени от Господинов и Пасков в средата на терена, но и те, и съмишлениците им конструктори Нанев и Найденов не съумяха да установят връзка с остриетата Хараламбиев и Тимнев. Добре че гостите бяха респектирани от имената в зелено-бяло…

През второто полувреме черноморци изглеждаха като патета в кълчища! Непретенциозните гости не само работеха по-организирано, но и в два случая можеха да огорчат не само нерешителния Попов: Т. Борисов изпрати топката край гредата, докато Попов и Петров се разберат чия е тя, Георгиев не можа да довкара топката при връщането ѝ от гредата пред погледите на парализираните варненски бранители. Головете на Делийски и Петров от около 25 м бяха майсторски и много навреме, но оформеното 3:0 съвсем не говори за категоричност и в играта.

Божил Колев: „Само от резултата съм доволен и от играта през първото полувреме. Много неорганизирано, с много грешки и в средата на терена, и пред нашата врата играхме през втората част!"

Стоян Ормандживев – дежурен секретар: „Нача-

1992

Съставът на ръководството към февруари 1992 г.: Димитър Мавров (на снимката) – председател на ФК „Черно море" и главен директор на фирма „БМФ", Валентин Рашев – дирекция за стопанска дейност към ФСФД „Черно море", Петър Зидаров – директор на „Булстрад", Веселин Полихронов – кап. 1-ви ранг о.з., Петър Коларов и Димитър Чипев – бивши директори, адв. Славчо Станев, проф. Гарабед Капрелян, Христо Тошков – кмет на Аксаково.

1992

Огнян Радев *отново е голмайстор на „Ч. море“ през този сезон със 7 гола. Въпреки това, той е „нарочен“ от ръководството като един от виновниците за слабото представяне на отбора.*

лото беше добро за черноморци, но след гола влошиха играта си. Харесаха ми младите Петров, Нанев, Найденов, Пасков и мисля, че Божил има с какво да работи. Трябва много, много труд! Да отбележа и умението на ветерана Ж. Господинов!“

4.4.1992 г., **„Нефтохимик“ – „Ч. море“ 2-1 (0-0)**,

В. „Запалянко“, 6.4. 1992 г.: „През първото полувреме най-сериозното положение за гол домакините пропуснаха в 25-ата мин., когато двама техни футболисти останаха сами срещу Попов, но не можаха да го преодолеят. Преди това стихийните им атаки не доведоха до нищо повече от няколко мелета и ъглови удари. До края на първата част не се случи нищо интересно – накъсана игра и от двете страни без реална заплаха и за двамата вратари. А такава можеше и да има, ако страничният съдия Иван Цветков на няколко пъти не бе видял варненските нападатели в несъществуващи засади!

Дали бяха разбрани уроците на Живко Господинов по професионализъм?
Снимка Тодор ПИРИНСКИ

След почивката „Нефтохимик“ попритисна „моряците“ и ако корабът не получи пробойна, за това е „виновен“ капитанът Попов. В 48-ата мин. вратарят спаси два последователни удара от непосредствена близост на Стойчев и Цонев. В центъра на терена Господинов задържаше топката, мъчеха се с Найденов да сътворят нещо по-смислено, но не получаваха подкрепата на съотборниците си. Домакините не предложиха нищо интересно и оригинално, за да отбележат гол. Изобщо мачът вървеше към скучно нулево равенство! Десет минути преди края съдията Веселин Миланов даде спорен пряк свободен удар пред наказателното поле. Ветеранът Цонко Симеонов с отлична парабола отбеляза първия гол. Окрилени от това щастливо попадение, бургазлии тръгнаха да търсят успех с по-голям резултат. Постигнаха втори гол след груба грешка на защитата и Попов. Щурмът на отчаянието доведе до дузпа за „Черно море“, хладнокръвно реализирана от Атанасов. Жълти картони получиха: Стоянов, Ботев и Цонев от „Нефтохимик“, а от „Черно море“ – Панайотов, Господинов, Найденов и Атанасов.

Иван Петров: „Равностоен мач! Изпратихме на по-предни позиции Найденов, Радев и Харалambиев. В центъра на терена Господинов и Делийски играха добре. От нападателите съм доволен само от Найденов. Жалко, че поради травма се наложи да го сменим. Главният съдия измисли този фаул при първия гол, а страничните вдигаха несъществуващи засади.“

Торос Папазян – дежурен секретар: „Головете са напълно реални. Целият стадион видя нарушението за фаула. Наистина през първото полувреме страничните съдии направиха някои грешки, но през второто бяха безупречни. Не мога да дам персонална оценка на арбитрите.“ ***Дан. Цолов***“

8.4.1992 г., **„Ч. море“ – „Роз. долина“ 1-0 (0-0)**,

В. „Нар. дело“, 9.4. 1992 г.: „Очаквахме този мач с подчертан интерес. Особено след една публикация в печата, според която президентът на варненската фирма „Кеби“ имал намерение с пет футболисти от „Берое“ да поеме „Черно море“ и да го спаси. Но от техническия директор Иван Василев научихме, че в клуба не знаят нищо за подобна оферта и нямат никакво намерение да продават отбора. Всъщност те нямат и проблеми от финансово естество.

А самият мач започна заедно с пролетния дъжд. Очакванията, че ще последва и дъжд от голове не се оправдаха. Казанлъшките футболисти показаха бодлите си през първото полувреме, като контраатакуваха опасно. Сигурно знаеха, че досегашният бранител на „Черно море“ Петров бе преквалифициран в централен нападател и се опитваха да разстройват варненската защита. Черноморци малко сковано нападаха, прибързваха и добре, че на

1992

терена присъстваше с опита и точния поглед върху играта Живко Господинов, който направи най-добрия си мач откакто е със зелената фланелка на „Черно море“. От него започваше всяка атака, той центрираше, бореше се, подаваше точно.

Цялото му майсторство ясно се открои през второто полувреме, и особено в 74-та минута, когато успя след прецизен пас на Петров да подреже казанлъшките бодли – 1:0. Но пък неизвестният столичен арбитър Тодор Чешмеджиев реши да стане главен актьор в мача и с учудващите си решения наелектризира и футболистите, и публиката. Той отмени гол на Хараламбиев, не реагира при опити за саморазправа. Като че ли беше изял картоните си за обяд.

След мача старши треньорът на „Ч. море“ Б. Колев сподели: „През първото полувреме отборът бе скован от пренапрежението. Играхме прибързано. Но през второто полувреме променихме нещата. Заслужавахме тази победа. Дори и при пристрастното съдийство. Доволен съм от Господинов, Петров, Тимнев“. ***Ор. Радев***“

12.4.1992 г., **„Спартак“ Пл – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**,

В. „Запалянко“, 13.4. 1992 г.: „Цветан Кръстев – старши треньор на „Спартак“: „Стана добър мач, инициативата изцяло бе наша. Отдавна не съм бил толкова доволен от играта ни. Дузпата според мен е напълно реална – Геров бе подкосен от Каров. В. Петров игра добре по целия фронт на атаката, Ж. Господинов респектираше с опита си, но явно годините му тежат. Съдията Н. Йонов ръководи добре и показа жълт картон на Данев от „Черно море“.

Иван Петров: „Равностоен мач на тежък терен. Пропуснахме две изгодни положения чрез Атанасов. Второто полувреме се поприбрахме в нашата половина и малко преди края колективна грешка в защитата доведе до дузпа.“

18.4.1992 г., **„Ч. море“ – „Спартак“ Вн 0-0**,

В. „Запалянко“, 19.4. 1992 г.: „Първи можеха да постигнат гол символичните домакини: Найденов се отскубна, но бе повален от Янев, за което защитникът получи жълт картон. В 31-вата минута Попов боксира топката в краката на Христов, който от около 30 м се опита да го прехвърли. В края на първото полувреме грешка на защитата на „Черно море“ не бе използвана от Стоянов.

Много по-интересна и динамична бе втората част на мача. Христов изпълни задна ножица, но ударът бе отразен от Попов. В 54-ата минута отново Христов отправи далечен удар. Последва серия опасности пред черноморската врата. Защитата се задъхваше и само самоотвержениият Попов не сгреши. Изгодни положения пропуснаха Щерев, Стоянов, Христов, Мирчев. В края на мача Найденов с глава от 6-7 м не можа да насочи топката във вратата.“

25.4.1992 г., **ЛЕКС Лч. – „Ч. море“ 2-2 (1-1)**,

В. „Запалянко“, 27.4. 1992 г.: „Божил Колев – ст. треньор на „Черно море“: „Навън играем по-добре, а този мач беше най-силният! С добри комбинации, остри атаки, много голови положения, като най-чистото пропусна Захариев.

Домакините, след като получиха гол, бяха вкарани в нашето поле с несъществуващи фаулове от съдията Валентин Божков. Така стана изравнителният гол. А ЛЕКС поведе с 2:1, след като помощник-съдията Евгени Геров отмени гол на Михайлов, който тръгна от нашата половина с топката – беше отсъдена засада!? Контраатаката завърши с гол и на терена назря скандал: отборът не искаше да продължи срещата! Изравнихме след пробив на Найденов, който върна топката на 6-7 м пред вратата, където Петров не можеше да не я вкара. Тошко Атанасов не игра, защото изтече разре-

18.4.1992 г., Вал. Каров и Г. Попов (на земята) спират атаката на Г. Щерев (Сп)

***

В. „Нар. дело“, 14.3.1992 г.: „… Собственикът на сградата на ул. „Максим Горки“ 48, където се помещават канцеларииите на ФК „Ч. море“ се появи. Което означава, че цялото имущество на клуба, всичко от трите канцеларии трябва да се изнесе под открито небе. … Ето защо ФК „Ч. море“ се обръща към своите почитатели за помощ.“

1992

На 7.2.1992 г е подписан Договорът от Маастрихт. Започва нов етап в процеса на европейска интеграция. Създават се предпоставки за общо Европейско гражданство, въвеждане на единна валута и обща европейска външна политика, обхващаща и сферата на отбраната.

***

Първите жертви в започващата гражданска война в Босна и Херцеговина са баща на булка от сръбска сватба и свещеникът, след стрелба в Сараево на 1.3.1992 г. Ден по-рано босненски мюсюлмани и хървати са гласували за независимост в референдум, бойкотиран от босненските сърби. На 5.4.1992 г. народното събрание обявява независимост от СФРЮ. В същият ден Сараево е поставено под обсада от югославската армия.

шението му от „Доростол" за 10 мача при нас…"

29.4.1992 г., **„Ч. море" – „Дунав" Рс 0-0**,

В. „Нар. дело", 29.4. 1992 г.: „Това бе деветото равенство за „Черно море". И то едно от най-неприятните. Домакините излязоха във вчерашния мач с намерение да зарадват двете хиляди зрители на стадион „Черно море". Не само не успяха, но и им скъсаха нервите. Първото полувреме започна интересно, особено след удара в гредата на Захариев. Пак той имаше още две възможности да открие резултата. После и Тимнев го последва в пропуските. Явно извикването на преквалифицирания централен нападател Петров в националния младежки отбор развали цялото нападение на моряците. През тези 45 минути гостите въобще не обръщаха поглед към варненския капитан Георги Попов. Грижите им бяха насочени към опитите на Живко Господинов да пробива, на Найденов да надскочи високите русенци, на Тимнев и Нанев да си намерят изгодно стрелково място около русенската врата.

И през второто полувреме беззъбите варненски нападения продължиха, но в последните петнадесетина минути гостите видяха, че дяволът не е толкова страшен и с няколко дълги паса можеха и да си отмъкнат двете точки.

Петър Флоров – треньор на „Дунав": „Колкото и да е учудващо, преди мача си говорихме и за победа. Не сме се отказали от влизане в „А" група. Ще играем докрай."

Божил Колев – треньор на „Черно море": „Това са футболистите, с които разполагаме. Пасков е лошо контузен. Също и Хараламбиев. Можехме да победим. В Ловеч играхме много по-сполучливо, но срещу защитна игра се стъписваме." ***Ор. Радев***"

3.5.1992 г., **„Монтана" – „Ч. море" 2-1 (1-0)**,

В. „Запалянко", 4.5. 1992 г.: „След няколко слаби игри на домакините днес те се мобилизираха срещу опитния си съперник. Гостите създадоха повече голови положения пред вратата на домакините. Още в 3-ата минута В. Петров пропусна да открие резултата. След него пропуски направиха Захариев и Хараламбиев. Черноморци, вместо да открият резултата, получиха наивен гол, отбелязан от Методиев с глава, оставен непокрит на 5-6 м пред вратата. В 27-ата мин. разтежение получи Ж. Господинов и неговото излизане се почувства осезателно.

През второто полувреме черноморци изравниха резултата след хубав гол, отбелязан от В. Петров с глава. Но отново едно неразбирателство в защитата донесе преднина за домакините. След силен удар на Панайотов вратарят Попов отби топката и останалият непокрит Дилов реализира. Три минути по-късно черноморци проиграха най-чистото си голово положение. След пробив на Найденов Хараламбиев от 5-6 м би високо над гредата. Съдията Г. Янков от София показа жълт картон на Д. Христов от домакините и на Захариев и В. Петров от гостите. ***В. Марков***"

6.5.1992 г., **„Ч. море" – „Доростол" Сс 0-1 (0-1)**,

В. „Нар. дело", 7.5. 1992 г.: „Тъжен варненски ден. А казват, че бил на храбреците. Но нито един от моряците със зелени фланелки във вчерашния мач с „Доростол" не се показа като храбрец. Те тичаха 90 минути, но без резултат. Силистренци, които в защитата бяха поставили опитните Тодор Марев, бивш футболист на „Черно море", и Иван Георгиев, бивш футболист на „Добруджа", сами не вярваха, че ще измъкнат двете точки от домакините. Сигурно помнеха фиаското си срещу „Спартак" (Варна). Но на стадион „Черно море" те съвсем не изглеждаха отчаяни. Не само добре се справиха с опитите на Найденов, Хараламбиев, Ахмедов, Павлов да отбележат гол, но и атакуваха. И то опасно.

Те така и на шега отбелязаха гол в 23-та минута, в която дори младият варненски вратар Добрев (дебют след наказанието му) не реагира на търкулнатата зад него топка от Иванов. Съмнението, че е имало засада остана само като тема за разговор за хилядата запалянковци по трибуните. Те така си останаха с надеждата, че отборът без наказаните Г. Попов и В. Петров и контузените ще могат да победят устремилият се към върха „Доростол".

Силистренци така се радваха в края на мача за

двете точки, че бяха готови дори да направят почетна обиколка по пистата. Но се прибраха, качиха се в автобуса си с надпис „Деликатеси Петков“ с деликатесните две точки и си заминаха. ***Ор. Радев***“

9.5.1992 г., **„Хасково“ – „Ч. море“ 3-0 (1-0)**,

В. „Запалянко“, 11.5. 1992 г.: „Костадин Латинов – помощник-треньор на „Хасково“: „Мачът беше без значение за черноморци и те играха спокойно. След неуспехите у дома, породени от трите червени картона и контузии на трима основни играчи, трябваше да се реваншираме пред публиката си. Варненци стояха добре, бяха организирани в играта, но не създадоха сериозни голови положения. От нашия отбор на голям периметър действаше Куманов и е в основата на успеха ни.“

Георги Томов – съдия на мача: „Трите гола не показват реално случилото се на терена: домакините имаха много шанс, спечелиха заслужено, но не бих казал, че са смачкали съперника си. „Черно море“ е млад отбор. Не създаде голови положения. Куманов, който беше най-добър на терена, вкара гол от фаул. Вторият гол дойде след грешка на защитник на гостите, който върна топката към вратаря, но Дафчев я настигна. Жълти картони показах на Михайлов и Петров за груба игра.“

16.5.1992 г., **„Ч. море“ – „Павликени“ 1-0 (1-0)**,

В. „Запалянко“, 18.5. 1992 г.: „Головите моменти:

2-ра мин.: Тимнев стреля от въздуха не особено силно и още тогава се видя, че Ченешков (победител в конкурса на „Запалянко“ сред вратарите с най-много голове за миналото първенство!) е готов да предаде ключовете.

20-а мин.: Ченешков се размина с топката във въздуха и Тимнев налетя мощно и красиво, но стреля с глава край вратата.

22-ра мин.: Играещият помощник-треньор Атанасов навреме сложи крак пред своята врата при първия удар срещу нея.

29-а мин.: Атанасов върна топката във вратарското поле, където в мелето по-несръчни бяха домакините.

42-ра мин.: От пряк свободен удар от около 20 м Атанасов стреля по диагонала в далечния ъгъл, където уж плонжира Ченешков и – голът на победата и честолюбието!

58-а мин.: Удар на най-добрия павликенски футболист Пенев (№7) бе париран от Попов.

70-а мин.: Йорданов от десетина метра стреля край варненската врата.

87-а мин.: След пробив Нанев изпрати топката към главата на Найденов, а той – на 6-7 м от вратата в аут!

Играта: Невротизирана под страха на гостите от поражение, което може да ги отпрати в подолната група, и от амбицията на домакините да докажат, че са неподкупни. Защото преди мача бяха извадени компромати с тревожната информация за пореден пазар на точки, на който е и фирмената сергия на „Черно море“. С изключение на 38-годишния Тодор Атанасов останалите просто не знаеха какво да правят с топката и със себе си на терена! Задоволството на скромната група зрители бе единствено от изхода на двубоя: все пак отборът й не е стигнал дотам, че да продава точки и на аутсайдери…

Атанас Узунов съвсем точно беляза с жълти картони прояви на Каров, Делийски и Павлов, на гостите Костов, Й. Найденов, Кирилов и Пенев, който в 90-ата минута предпочете червения цвят.“

23.5.1992 г., **„Месембрия“ – „Ч. море“ 2-1 (0-1)**,

В. „Запалянко“, 25.5. 1992 г.: „Божил Колев – ст. треньор на „Черно море“: „Много добро първо полувреме, със силни контраатаки пропуснахме да решим мача. Така Найденов се откъсна, преодоля защитник и остана сам срещу вратаря. После Захариев пропусна пред празна врата след пас на Павлов. И Петров имаше възможност. След почивката съдията Пл. Липенски от Стара Загора реши да спасява домакините, спря много наши атаки с фаулове и засади. Това разстрои играта ни и след наша грешка дойде изравнителният гол. От фаул опитният Русев вкара победния гол. Добър мач на Попов, доволен съм и от Найденов, Стойчев, Т. Атанасов – доволен съм от всички, но беше невъзможно при създалата се обстановка да победим.“

1992

***В. „Нар. дело“**, 16.5.1992 г.: „На среща с журналистите вчера, ръководството на ФК „Ч. море“ изрази тревога от направените опити за подкупване на някои състезатели преди днешната среща с отбора на „Павликени“. Това бе потвърдено и от футболистите Румен Павлов, Пламен Делийски и Найден Найденов. Тежка обстановка цари около отбора, като опитите за манипулиране създават разкол в състава. Слуховете за подобни прояви и в други срещи, в които „Ч. море“ претърпя загуби в последно време пречат на нормалната състезателна дейност.*

На извънредно заседание новият управителен съвет на ФК „Ч. море“ реши Иван Василев да бъде освободен като хонорован треньор-селекционер. За технически директор е назначен Тодор Великов.“

1992

От 10 до 26.6.1992 г. в Швеция се провежда 9-то Европейско първенство по футбол, което е последният турнир, в който участват само 8 страни, както и последният в който за победа се дават 2 точки. Това е и последният турнир преди въвеждането на новото правило за забрана на вратаря да хваща с ръце върната от съотборник топка. Войната в Югославия довежда до дисквалификация на отборът ѝ, като в последният момент бройката е запълнена от вторият в групата – Дания. Некласиралият се по спортен път отбор на Дания сензационно достига до финала на турнира, където побеждава с 2-0 силният отбор на (вече обединена) Германия и спечелва за първи път титлата на Европейски шампион.

30.5.1992 г., **„Ч. море“ – „Светкавица“ Тщ 4-1 (2-1)**,

В. „Запалянко“, 1.6. 1992 г.: „В мач без значение и за двата отбора домакините играха с поголяма лекота и повече желание, този път създадоха и достатъчно голови положения. Добри прояви имаше вратарят на гостите Неделчев, който отрази удари на Петров, Стойчев и Нанев. „Светкавица“ само в началото загатна, че може да притесни варненската защита: на два пъти Ив. Стоянов умело я проби и върна удобни топки, но партньорите му закъсняваха. Сигурно действаше халфът им Митов, но сам не можеше да се наложи срещу много активните Атанасов, Стойчев, Найденов и Захариев.

Първият гол дойде след самостоятелен пробив на Найденов, а П. Стоянов беше най-съобразителен при едно меле. Великолепно бе изпълнението на Атанасов от пряк свободен удар от линията на наказателното поле. Тимнев наказа вратаря, който го спъна при една атака. Попов спаси силен удар на Зафиров, но не се намеси сполучливо при високо центрираната топка, изпратена с глава от Каяджийски в мрежата му.

Верони Страшников: „Черно море“ е мек отбор за „Б“ група и трудно ще се пребори за влизане в елитната. Липсва му водеща фигура. Първенството беше оспорвано, но с много съмнителни резултати в края.“

Николай Марков: „Не ми хареса футболът. В последните кръгове от 10 мача само 2 се играеха честно. Другите се уреждаха с много пари.“

***

Промените в организацията и управлението през този сезон обхващат както спортното дружество (ФСФД), така и футболният клуб (ФК), които на практика от 1986 г. са разделени, но ФК запазва някаква форма на зависимост от ФСФД, благодарение на която използва безвъзмездно базата (ст. „Черно море“/„Тича“), като отговаря за стопанисването ѝ. Председателят на ФСФД „Черно море“, както и преди си остава главнокомандващият ВМС адмирал. Той е т. нар. председател на обществени начала, който не е служител на дружеството, за разлика от зам. председателят, който е на заплата от него. След смяната на дългогодишният зам. председател Васил Дамянов, заемал този пост в продължение на 30 години, за негов последовател през юли 1991 г. от командването на ВМФ е назначен Емил Пандов, който в последните 20 години е бил организатор и председател на ССК „Академик“ към ФСФД „Черно море“. Г-н Пандов дава обширно интервю във връзка с финансовите и организационни казуси в дружеството:

В. „Нар. дело“, 19.7. 1991 г.: „… Дружеството изостава от изискванията на новото време. Финансовото състояние не е добро. Не бяха осъществени навреме необходимите структурни промени … в резултат определени спортове започнаха да се страхуват за своята съдба. … Твърдо сме решени нито един от спортовете ни да не отпадне. Те ще се изградят на клубен принцип. Всеки клуб ще бъде регистриран като юридическа личност, ще му се предостави съответната материална база, върху която клубът ще има възможност да извършва и стопанска дейност, за да може да се издържа и да поема режийните разноски.

Приходите на клубовете ще идват като процент от СС на БФС и от спортния тотализатор, според резултатите от стопанската дейност и от спонсорство. Както във всеки трудов колектив заплатите и премиите трябва да се отработват. Дружеството няма да се меси в живота на клубовете. То ще бъде само с координиращи функции и за връзка със СС на БФС. Клубовете ще бъдат асоциирани членове на ФСФД „Черно море“…“

Подобно на ФСФД „Черно море“ управленческата структура на ФК „Черно море“ се състои от председател на обществени начала, който е директор на определена държавна фирма и осигурява бюджета на клуба чрез взаимоотношенията си с други държавни фирми, от които уговаря да бъдат отпуснати средства за издръжката на клуба. Заместник председателят е на заплата от клуба като негов служител. Той отговаря за взаимоотношенията с футболистите, подписването на договори с тях, изплащане на заплати и премии.

Стачката на футболи-

стите през януари 1990 г. довежда до оставките на тогавашния председател – бившият директор на „Елпром“ и зам. кмет на Варна инж. Георги Паспалев и заместник председателят Живко Шишков. Те са заменени от директорът на Параходство „Български морски флот“ Димитър Мавров като председател на обществени начала и бившият нападател на „Шумен“ и „Черно море“ Петър Петров като зам. председател. Под това ръководство клубът се радва на един от най-големите бюджети в „Б“ група. Получени са и 2 милиона лева от трансфера на Илиан Илиев в „Левски“. Заплатите и премиите на футболисти и ръководители са също едни от най-високите в групата и са изплащани без закъснения. За първи път на екипите на футболистите се появява и името на спонсор – „Navi Bulgar“, (БМФ).

Въпреки финансовата сигурност обаче, резултатите на терена са разочароващи. Отборът завършва едва на 11-то място в „Б“ група – най-ниското в дългогодишната му история. Липсва лидерска фигура, липсва увереност и самочувствие в отбора. За това може би допринасят и ранните контузи на Румен Павлов и Стефан Юруков, от които се очакват водещи функции. Николай Марков е със сериозни семейни проблеми и не може да се концентрира върху играта си. Отборът няма утвърден стил, сменят се много футболисти на различни позиции. Игровата несигурност довежда до смяната на трима треньори за един сезон, което е безпрецедентно за клуба до този момент.

Всичко това предизвиква неприятни словесни престрелки във варненската преса между привърженици и деятели на клуба и дружеството от една страна и зам. председателят Петър Петров от друга, които не довеждат до нищо конструктивно. Задават се въпроси за качествата на футболистите, които са привлечени. Продажбата на Илиан Илиев за рекордна за клуба сума повдига въпроса защо толкова много футболисти просто се освобождават без да се искат трансферни суми. Например, с получените даром Марев и Атанасов в редиците си, силистренският „Доростол“ пропуска историческо класиране в „А“ група само с един гол по-лоша голова разлика. Наболяла е и темата за освобождаването на юношата на клуба Георги Щерев, който прави фурор с екипа на … „Спартак“ Варна. Преброени са 15 юноши на клуба, които са преминали в други отбори и „ни бият с нашите камъни по нашата глава“. Тези вътрешни междуособици идват в повече и на председателят Д. Мавров, който не е футболна личност, но обира доста негативи. Оттук и оттеглянето му от клуба в края на сезона. Назрява момента, в който трябва да се извърши сериозно преструктуриране в управлението на клуба.

Още в началото на август 1991 г. управителят на ресторант „Орбита“ **Атанас Тодоров Атанасов** (р. 23.8.1952 г., да не се бърка със съименника му Кеби) създава първият във Варна „Клуб на спонсорите“. Чрез него след оттеглянето на Д. Мавров и БМФ от клуба през май 1992 г., ФК „Черно море“ се сдобива с първият си президент от нов тип, с виждане и идеи отговарящи на новите условия на свободна стопанска дейност (бизнес), в която клубът може да се финансира чрез контакти с наши и чуждестранни фирми, с различна рекламна дейност и с помощта на привържениците на отбора.

Една от идеите на Атанасов е да премахне ограничението в бройката на участващите в управителния съвет. Там е поканен всеки, който може да внесе в клубната каса сума от 300 000 лева, за да има право на глас, а при желание може да си купи и повече гласове. „Искам да подчертая, че аз и моите заместници, г-дата Емил Минчев и Любен Станчев не сме оглавили клуба, за да го издържаме, а да му помогнем да развие стопанска дейност, да потърсим и други възможности за финансовото и организационното му стабилизиране. Никой от нас няма да получава заплата от клуба, на щат ще има много малко хора, навярно преките изпълнители ще бъдат на хонорар… Футболистите са главните действащи лица, а нашата грижа ще бъде да ги обезпечаваме …“ (**в. „Запалянко“, 18.5.1992 г.**)

1992

Атанас Атанасов – управител на р-т „Орбита“ и първи президент на „Черно море

***

КЕШ е спечелена за първи път от отборът на „Барселона“, който с участието на Христо Стоичков побеждава „Сампдория“ с 1-0 на 20.5.1992 г. в Лондон, на ст. „Уембли“. Голмайстор е Роналд Куман от пряк свободен удар във второто продължение (0-0 в редовното време)

***

Във финала за КНК, игран на 6.5.1992 г. в Лисабон на „Естадио да Лус“, „Вердер“ Бремен побеждава „Монако“ с 2-0 с голове на Клаус Алофс и новозеландецът Уинтън Руфър.

1992

Купата на УЕФА е спечелена от „Аякс“ Амстердам след два равни мача (2-2, 0-0) срещу италианския „Торино“, но с два гола повече, отбелязани на чужд терен. Така „Аякс“ става вторият отбор (след „Ювентус“ Торино), носител на трите купи от ЕКТ.

„Имам икономическо образование, завършил съм ВИНС и съм работил в сферата на туризма. Бях взел ресторант „Орбита“ под аренда. Когато влязохме в клуба, създадохме управителен съвет. Най-важното беше да вкараме ред в организацията. Включихме и адвокат с цел всички служители да подпишат редовни договори. Някои се отказаха и напуснаха. Трябваше да има отчетност – прозрачност какво влиза и какво излиза от клуба. Не може да караш хората да дават лични пари за издръжка, а те да не знаят къде отиват парите им. В това начинание срещнахме силна съпротива от страна на Иван Василев и кръга около него. Не му харесваше да има правила. Това беше и главната причина много скоро да се откажа. Ако не гледаме всички в една посока, няма смисъл да започваме. Останах само да помагам с каквото мога. Купих Васко Сантуров, а Живко Келепов го купиха „СТЕФ“. Това беше една от спонсорските фирми, чийто собственик Георги Георгиев стана следващият президент на футболния клуб през лятото на 1992 г. Организирахме и летен турнир, който трябваше да е нещо като възраждане на популярния турнир „Варненско лято“. „Форд“ имаше интерес да стане главен спонсор, но не се получиха нещата. Събитията се развиваха много динамично. Имахме идеи, но не успяхме да ги реализираме заради опозицията. Исках да вземем Стефан Янев като технически директор, но той отказа по негови причини и взехме Тодор Великов, който и до сега е в клуба.“ (бел. Иван Василев – Катила и неговата длъжност на „селекционер-мениджър“ са премахнати, след което Василев преминава „в атака“ срещу управлението и треньора от страниците на в. „Нар. дело“, 19.5.1992 г.). Създаден е пост на „технически директор“, на който е назначен Тодор Великов.

Скромният, но изискан коктейл бе в ресторант "Одеса". Футболните ръководители бяха поканили варненски общинари и бизнесмени, за да бъдат потърсени с общи усилия, идеи и пари пътища към реставрацията на рушащия се клубен футбол. Малко неочаквано, но много приятно бе участието в деловите разговори на г-жа Станка РАЙЧЕВА и г-н Симеон САРАЛИЕВ, които разбраха, че срещата не е просия, а разговор в обмяна на идеи в името на ВАРНЕНСКИЯ СПОРТ. Това изрично подчерта президентът на ФК "Черно море" г-н Атанас Т. АТАНАСОВ, обрисувал болезнената обстановка в

"ПОМОГНИ СИ САМ, ЗА ДА ТИ ПОМОГНЕ И... ОБЩИНАТА!"

Така бе посрещнато новото ръководство на ФК "Чермо море"

клуба и отбора.

Присъстващите обнадеждени забелязаха, че г-жа Райчева и г-н Саралиев не бяха с памук в ушите. Опирайки се на законите и морала на новото време, те направиха предложения, които събудиха жив интерес в хората с пари и сърца за футбола.

В близките дни и месеци трябва да се пръкне едно ООД, стадион "Тича" и територията на игрището в 24-и подрайон да имат по-цивилизован вид, да се развърти доходоносна стопанска дейност.

А на 8 август черноморци да бъдат с нов екип! Обеща го г-н Георги ГЕНОВ, президент на фирмата "Атлантик-гама", чийто баща преди около 30 години облече любимия си отбор в армейския зелено-бял екип!

Г-н Тони МАНЧЕВ, президент на фирмата "Румятойл", пак тихо отрони: "100 хил. лв. за старта на първенството!"

Г-н Веселин ПРОДАНОВ (движение "Дом за всеки") пое рекламната дейност за клуба и ще завърши конкурата на "Тича".

Г-н Станимир ПЕТКОВ - президент на фирмата "Темко", ще отделя 25 процента от печалбата на фирмата...

После г-н Саралиев пръв набра пет стотачки, за да притежава членска карта N1 на ФК "Черно море"! Г-н Генов купи своята за 700 лв., г-н Проданов - за 1000 лв., а семейство Георгиеви - фирма "СТЕФ", повдигна летвата непреодолимо: 2400 лева! И припомням, че е готово да вложи достатъчно капитал за конния спорт на Варна, ако се отреди място за хиподрум. От общинарската маса отвърнаха положително...

Така новото черноморско ръководство търси финансов допинг. Молитвената поза пред тежки порти вече не върши работа!

"ЗАПАЛЯНКО"

Николай Марков – дано лошите дни вече са зад него, защото „Черно море“ разчита много на техничния конструктор!

Николай Марков, едно от новите полълнения, на което се възлагаха много надежди

Николай Александров Марков

(р. 22.09.1964 г.)

Позиция: халф
„Ч. море“: 1991-92
„Б“ РФГ: 14 мача/2 гола

„От София съм, израснах в школата на „Левски“. През 1983 г. като войник отидох в „Светкавица“, където си изкарах службата. След това се завърнах за един сезон в родния си клуб, вече беше станал „Витоша“ (Марков играе само в един официален мач за „Витоша“, за купата на НРБ). Впоследствие играх за „Металург“, „Септемврийска слава“, отново „Светкавица“ и финландския „Рейпас“ Лахти. Баща ми се разболя и през 1991 г. трябваше да се завърна в България. Тогава ми се обади Тошко Великов, познавахме се от Търговище.

Имах стабилен договор с „Черно море“, в началото нещата се развиха добре. В първите мачове играех редовно, но заради семейните проблеми постоянно се налагаше да ходя до София при баща ми. Общо взето от понеделник до четвъртък бях там. Отсъствах от доста тренировки. Жалко, че не успях да се задържа по-дълго в „Ч. море“, но просто така се стекоха нещата.

Тошко Великов беше освободен, появиха се известни проблеми и ме преотстъпиха в „Светкавица“, където доиграх сезона (Марков изиграва последния си мач за „Черно море“ в 16-ти кръг от есенния полусезон). След това бяхме заедно с Георги Попов в Малта, където приключих с футбола.“

Играта на Марков в „Черно море“ още след първият му официален мач („Ч. море“ – „Чумерна 1-0, на 19.8.1991 г.) е описана като: „Светъл лъч в тази игрова безпътица бяха прецизните пасове и отделни технически изпълнения на Марков, който с по-добра подготовка може да се превърне в стратег на отбора.“ (**в. „Запалянко“, 19-26.8.1991 г.**). Марков има нещастието да пропусне дузпа в ключов момент от мача във Враца (при 2-0 за „Ботев“ в края на първото полувреме), но се реабилитира още в следващия мач срещу „Академик“ Свищов с победен гол, 8 минути преди края на мача. Тези два момента характеризират сезонът му в „Черно море“, изпълнен с очаквания и нереализирани надежди. Освободен е от Божил Колев през зимната пауза.

След разочароващото представяне на целия отбор и пропуснатата възможност за завръщане в „А“ група, Марков дава своята оценка за първенството в края на сезона:

„Не ми хареса футболът. В последните кръгове от десет мача само два се играят честно. Другите се уреждат с много пари..“ (**в. „Запалянко“, 1.6.1992 г.**)

Пламен Петров Пасков

(р. 10.9.1970 г.)

Позиция: защитник
„Ч. море“: 1991-92
„Б“ РФГ: 8 мача/1 гол

Пасков е от Видин и започва да тренира футбол в школата на „Бдин“. На 11-годишна възраст преминава през изключително трудно изпитание. Получава тежка контузия, за която лекарите във видинската болница считат, че развива гангрена. Кошмарното им заключение гласи „ампутация на левия крак над коляното“. Родителите му обаче търсят помощ от прочутия проф. Шойлев, който успява да спаси крака му и да го върне към нормалния живот.

В школата на „Бдин“ Пасков е съотборник с Даниел Боримиров, като е смятан дори за по-голям талант от него. След това отива да учи в Спортното училище в Правец, където продължава развитието си, преди да се завърне в родния си град. На 17-годишна възраст се утвърждава като титуляр в защитата на „Бдин“ в „Б“ РФГ и играе за тима в продължение на три сезона. Впоследствие влиза като студент в НСА и преминава в „Академик“ (София), където е основен играч през сезон 1990/91. Става и младежки национал.

През лятото на 1991 г. Васил Методиев го привлича в „Левски“, като Пасков подписва 3-годишен договор. Доброто му развитие като футболист обаче е съпътствано от поредица от тежки контузии. Изиграва само 2 мача за „сините“ и през зимната пауза на сезон 1991-92 е изпратен като преотстъпен в „Черно море“. „Най-сигурен се чувствам като либеро или стопер. Силен съм с шпагатите. Левият крак ми е по-слаб от десния… Като юноша бях левичар, но след историята с ампутацията започнах да посягам със страх с левия крак“, казва Пасков след пристигането си във Варна. А треньорът Божил Колев е категоричен: „Интелигентен играч, който внася спокойствие в отбраната. Отборът има нужда от него. Ще разчитам на Пламен и в организацията на играта, ще го пробвам като халф.“ Самият Пасков гледа на престоя си в „Черно море“ като трамплин за завръщането и налагането си в „Левски“, но това не се случва. Въпреки безспорния си талант не успява да се утвърди сред водещите играчи на „моряците“. Периодът му във Варна завършва с поредната сериозна травма. След това играе в „Локомотив“ Г. Оряховица „Спартак“ Плевен, „Белите орли“ и „Първа атомна“ Козлодуй. След края на състезателната си кариера работи като треньор на юноши и учител по физическо възпитание в Козлодуй.

Статистика „Ч. море“ в „Б“ РФГ 1991-92 г.

(Всички домакински мачове, на които не е обозначен стадион се играят на клубния ст. „Черно море“ (Тича)

17.8.1991 г., 1 кр., Варна ст. Ю. Гагарин, **„Ч. море“ – „Чумерна“ Ел. 1-0 (1-0)**, съдия: Вол. Сурдов, 5 000 зр.
„Ч. море“: Н. Тодоров, Г. Стойчев, Вал. Каров, Вес. Костадинов, Пл. Делийски, К. Данев, Х. Харалямбиев, Ог. Радев, Ст. Юруков (46‘ Ахм. Ахмедов), Н. Марков (66‘ Н. Найденов), Кам. Нанев
„Чумерна“: Сл. Василев, Йорданов, Мл. Аладжов, Лаз. Костов, Хр. Димитров, Ил. Янков, Д. Бояджиев, Мил. Сирмов, Миг. Кръстев, Н. Пенчев, М. Димитров
Голм.: 1-0 Ог. Радев 13‘ (дуз.)
Пропусната дузпа: М. Димитров (Чум)
Ж.К.: Вал. Каров (ЧМ); Бояджиев, Пенчев (Чум.)

24.8.1991 г., 2 кр., Варна, ст. Ю. Гагарин, **„Ч. море“ – „Велбъжд“ Кн 5-0 (3-0)**, съдия: Милко Георгиев, 2 000 зр.
„Ч. море“: Н. Тодоров, Пл. Делийски, Д. Крумов, К. Данев, Вал. Каров, Д. Захариев (65‘ Н. Найденов), Ахм. Ахмедов (52‘ Пл. Тимнев), Ог. Радев, Х. Харалямбиев, Н. Марков, Кам. Нанев
„Велбъжд“: Кр. Петков, Иво Велинов, Кр. Деянов, Вал. Казачки, Кам. Павлов, Св. Матуски, Б. Колев (46‘ Вл. Стойков), В. Брусарски, Анат. Бачовски, Ив. Иванов, Ив. Вергилов (60‘ Хр. Банков)
Голм.: 1-0 Ог. Радев 14‘, 2-0 Д. Захариев 35‘, 3-0 Д. Крумов 45‘, 4-0 Х. Харалямбиев 51‘, 5-0 Пл. Тимнев 80‘
Ж.К.: Вергилов, Деянов, Павлов (Вел.)
Ч.К.: Казачки (Вел.)

28.8.1991 г., 3 кр., Шумен, **„Шумен“ – „Ч. море“ 2-3 (2-0)**, съдия: Д. Димитров , 5 000 зр.
„Шумен“: Венц. Михов, Рад. Русев, П. Георгиев, Др. Димов (64‘ Мил. Христов), Юл. Юлиянов, Недж. Шукри, Ив. Танков, Бис. Цветков, Г. Тодоров, Пл. Власев, Мил. Пенчев (75‘ Вал. Венков)
„Ч. море“: Н. Тодоров, Пл. Делийски, Д. Крумов, Евг. Андонов, Вал. Каров, К. Данев (40‘ Кам. Нанев), Ахм. Ахмедов, Ог. Радев, Х. Харалямбиев (60‘ Пл. Тимнев), Н. Марков, Д. Захариев
Голм.: 2-0 Тодоров 22‘, 28‘, 2-2 Ог. Радев 60‘, 64‘, 2-3 Пл. Тимнев 67‘

1.9.1991 г., 4 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Академик“ Св. 3-2 (1-1)**, съдия: Ил. Попов, 5 000 зр.
„Ч. море“: Н. Тодоров, Пл. Делийски, Д. Крумов, Евг. Андонов (46‘ Н. Марков), В. Петров, К. Данев, Х. Харалямбиев, Ог. Радев, Пл. Тимнев (68‘ Ст. Юруков), Д. Захариев, Кам. Нанев
„Ак“ Свищов: Юзд. Юсеинов, Н. Арнаудов, Ю. Митрев, Ч. Илиев, Т. Борисов, Кр. Иванов, Ч. Атанасов, Струмен Авков, Д. Кръстев, Кр. Николов, Цв. Енев (84‘ Кр. Искъров)
Голм.: 0-1 Енев 9‘, 1-1 Ог. Радев 43‘ (дуз.), 1-2 Атанасов 51‘, 2-2 Ог. Радев 60‘, 3-2 Н. Марков 83‘

7.9.1991 г., 5 кр., Враца, **„Ботев“ Вр. – „Ч. море“ 4-0 (2-0)**, съдия: Мл. Благоев, 6 000 зр.
„Ботев“: Рум. Апостолов, Г. Антонов, Т. Митов, Вал. Найденов, Дар. Цолов, Б. Страшимиров (70‘ Тони Любенов), Т. Борисов, Цв. Данов, Ем. Маринов, Вал. Станчев, Н. Станчев
„Ч. море“: Н. Тодоров, Г. Стойчев, Д. Крумов, Вес. Костадинов (46‘ Н. Найденов), Вал. Каров, В. Петров, Д. Захариев, Пл. Делийски, Ст. Юруков (77‘ Пл. Тимнев), Н. Марков, Кам. Нанев
Голм.: 1-0 Антонов 10‘, 2-0 В. Станчев 19‘, 3-0 Борисов 73‘, 4-0 Любенов 83‘
Пропусната дузпа: 41‘ Н. Марков (ЧМ)
Ж.К.: Пл. Делийски (ЧМ),
Ч.К.: 55‘ В. Петров – 1 мач (ЧМ)

14.9.1991 г., 6 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Беласица“ Пч 3-0 (2-0)**, съдия: Вес. Миланов, 3 000 зр.
„Ч. море“: Н. Тодоров, Г. Стойчев, Пл. Делийски, Д. Крумов, Вал. Каров, Д. Захариев (72‘ К. Данев), Х. Харалямбиев, Ог. Радев, Пл. Тимнев (60‘ Ст. Юруков), Н. Найденов, Кам. Нанев
„Беласица“: Рос. Трайков (8‘ Вал. Захариев), Стоян Таушанов, Ивл Тодоров (80‘ Ив. Златински), Н. Димитров, Стоил Филипов, Г. Ръжданов, Б. Хазнатарлиев, Д. Чобанов, Евн Миндев, Ат. Ласков, Гр. Янков
Голм.: 1-0 Д. Захариев 1‘ (псу), 3-0 Х. Харалямбиев 6‘, 54‘
Ж.К.: Ог. Радев (ЧМ); Ласков, Тодоров, Ръжданов (Бел.)

21.9.1991 г., 7 кр., Б. Слатина, **„Чавдар“ Б. Сл. – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**, съдия: К. Гергинов, 2 000 зр.
„Чавдар“: Венц. Дамянов, Рум. Славков, Венц. Луканов, Христов, Б. Борисов, Ив. Иванов, Стан. Стоянов (70‘ Ем. Василев), Рос. Съботинов, Г. Георгиев (75‘ Ал. Дамянов), Юл. Емилов, Ем. Каракашев
„Ч. море“: Г. Попов, Пл. Панайотов, Вал. Каров, К. Данев, В. Петров (70‘ Кам. Нанев), Пл. Делийски, Ахм. Ахмедов, Ог. Радев, Х. Харалямбиев, Н. Найденов, Д. Захариев (55‘ Пл. Тимнев)
Голм.: 1-0 Съботинов 59‘
Ж.К.: Славков (Ч.); В. Петров (ЧМ)

26.9.1991 г., 8 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Нефтохимик“ Бс 1-1 (1-0)**, съдия: В. Богданов, 4 000 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Пл. Панайотов, Вал. Каров, Зл. Михайлов, Пл. Делийски, Д. Захариев, Х. Харалямбиев, Ог. Радев, Н. Найденов, Н. Марков (66‘ Ст. Юруков), Кам. Нанев (72‘ К. Данев)
„Нефт.“: П. Войнов, Стан. Стоянов, Ст. Миндов, Ант. Раков, Нед. Матушев, Пл. Михов, Станчо Цонев (76‘ Тих. Тихомиров), Св. Нончев, Лаз. Тоноэлиев, Д. Стойчев (46‘ Ивл Илариoнов), Ил. Банев
Голм.: 1-0 Н. Найденов 3‘, 1-1 Нончев 49‘

29.9.1991 г., 9 кр., Казанлък, **„Роз. долина“ – „Ч. море“ 1-2 (0-0)**, съдия: И. Лозев, 2 500 зр.
„Р. д.“: К. Петков, Д. Цветков, Велин Кефалов, Митко Пенев, Ст. Бончев, Сп. Спасов, Т. Кефалов, Г. Димитров, Ил. Христов (74‘ Деян Денев), Д. Сивов (54‘ Станев), Ивн Маринов
„Ч. море“: Г. Попов, Пл. Панайотов, Зл. Михайлов, Евг. Андонов, Вал. Каров (53‘ В. Петров), Пл. Делийски, Г. Стойчев (64‘ Д. Захариев), Ог. Радев, Н. Найденов, Н. Марков, Пл. Тимнев
Голм.: 0-1 Пл. Делийски 65‘, 0-2 Пл. Тимнев 75‘, 1-2 Димитров 90‘
Пропусната дузпа: 81‘ Маринов (РД)
Ж.К.: В.Кефалов (РД); Ог. Радев – 1 мач, Пл. Тимнев (ЧМ)

5.10.1991 г., 10 кр., Варна, ст. Ю. Гагарин, **„Ч. море“ – „Спартак“ Пл. 2-1 (1-0)**, съдия: Г. Янков, 2 000 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Пл. Панайотов, Вес. Костадинов, Евг. Андонов, Пл. Делийски, Д. Захариев, Х. Харалямбиев, Н. Найденов, Ст. Юруков (70‘ Ахм. Ахмедов), Н. Марков, П. Пандов (46‘ Кам. Нанев)
„Сп.“ Плевен: Ботю Ботев, В. Диков, Сим. Стоянов, Вес. Вачев, Рос. Атанасов, Бойко Цветков, Г. Цветанов, Ат. Арсов, Бис. Драгоев (28‘ Вес. Геров), Сер. Христов, Сашо Александров (85‘ Кр. Бислимов)
Голм.: 1-0 Пл. Делийски 4‘, 1-1 Александров 82‘ (дуз.), 2-1 Пл. Делийски 90‘
Ж.К.: Вачев (Сп.)

12.10.1991 г. 11 кр., Варна, ст. Спартак, **„Спартак“ Вн – „Ч. море“ 3-0 (2-0)**, съдия: Л. Спасов, 6 000 зр.
„Сп“ Вн: Св. Маринов, Мил. Янев, Ж. Петров, Бойко Петков, Г. Мирчев, К. Христов, Б. Стоянов, Пл. Казаков (85‘ Т. Въжаров), Вл. Хмелницки, Ст. Найденов (60‘ Пенчо Йорданов), Ат. Атанасов
„Ч. море“: Г. Попов, Пл. Панайотов, Вал. Каров, Евг. Андонов, Пл. Делийски, К. Данев, Ахм. Ахмедов, Ог. Радев, Н. Найденов, Н. Марков (46‘ Х. Харалямбиев), Д. Захариев (60‘ Кам. Нанев)
Голм.: 2-0 Хмелницки 14‘, 44‘, 3-0 Казаков 80‘
Ж.К.: Вал. Каров, Евг. Андонов (ЧМ)

20.10.1991 г., 12 кр., Варна, ст. Ю. Гагарин, **„Ч. море“ – ЛЕКС Лч 2-2 (1-1)**, съдия: Ичко Лозев, 1 000 зр.
„Ч. море“: Н. Тодоров, Г. Стойчев, Вал. Каров, Зл. Михайлов, Пл. Делийски, Д. Захариев, Х. Харалямбиев, Ог. Радев, Н. Найденов (55‘ Пл. Тимнев), Кам. Нанев, К. Топузаков
ЛЕКС Ловеч: Пл. Петков, Д. Мирчев, Бис. Годинячки, Вал. Георгиев (40‘ Н. Спасов), Вал. Йочев, Мит. Сурджийски, Пл. Линков (70‘ Кепов), Стан. Илиев, Райковски, Ем. Цанев, М. Христов
Голм.: 0-1 Христов 10‘, 1-1 К. Топузаков 42‘, 2-1 Кам. Нанев 58‘ (дуз.), 2-2 Сурджийски 65‘
Ж.К.: Кам. Нанев (ЧМ); Христов, Сурджийски (Л)

24.10.1991 г., 13 кр., Русе, **„Дунав“ – „Ч. море“ 1-0 (1-0)**, съдия: Г. Цветанов, 4 500 зр.
„Дунав“: Рад. Ковачев, Цв. Василев, Н. Боянов, Кр. Колев, Ешр. Сюлейманов, П. Карадалиев, Тих. Димитров (87‘ Н. Николов), Цв. Барбулиев (65‘ Рум. Венков), Сез. Мустафов, К. Кирилов, Д. Тотев
„Ч. море“: Г. Попов, Пл. Панайотов, Вал. Каров, К. Топузаков, В. Петров, Пл. Делийски, Д. Захариев (73‘ Н. Марков), Ог. Радев, Н. Найденов, Кам. Нанев, Пл. Тимнев (59‘ Х. Харалямбиев)
Голм.: 1-0 Кирилов 25‘ (дуз.)

27.10.1991 г., 14 кр., Варна ст. Ю. Гагарин, **„Ч. море“ – „Монтана“ 1-0 (0-0)**, съдия: Колю Енчев, 1 000 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Пл. Панайотов, Пл. Делийски, Зл. Михайлов, В. Петров, Д. Захариев (25‘ Г. Стойчев), Х. Харалямбиев, Ог. Радев, Н. Найденов, Кам. Нанев (64‘ Н. Марков), Пл. Тимнев
„Монтана“: Сл. Георгиев, Анг. Стоянов, Рум. Панайотов, Дил. Иванов, Радой Христов, Пант. Заков, Вес. Игнатов, Анат. Тонов (64‘ Вал. Дионисиев), Б. Симеонов, В. Конов (79‘ Вал. Борисов), Ил. Антонов
Голм.: 1-0 Х. Харалямбиев 80‘
Ж.К.: Заков (Мон.)

3.11.1991 г., 15 кр., Силистра, **„Доростол“ – „Ч. море“ 3-0 (1-0)**, съдия: Вес. Богданов, 1 500 зр.
„Доростол“: Богданов, Нанков, Т. Марев, Кр. Коев, Йов. Филков, Т. Атанасов, Й. Дженков, Б. Тодоров (85‘ Ив. Чорлев), Цв. Галев, Дин. Христов (83‘ Мил. Шербанов), В. Иванов
„Ч. море“: Г. Попов, Пл. Панайотов, Вал. Каров, Зл. Михайлов (78‘ Жел. Желязков), В. Петров, Пл. Делийски, Г. Стойчев, Ог. Радев, Х. Харалямбиев, Н. Марков, П. Пандов (63‘ Н. Найденов)
Голм.: 2-0 Тодоров 26‘, 59‘, 3-0 Галев 82‘ (дуз.)
Ж.К.: Дженков (Дор.); Г. Попов, Пл. Панайотов, В. Петров (ЧМ)
Ч.К.: 54‘ Г. Стойчев (ЧМ); Иванов (Дор.)

7.11.1991 г., 16 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Хасково“ 1-1 (0-0)**, съдия: А. Гецов, 1 000 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Пл. Панайотов, Вал. Каров (9‘ К. Топузаков), В. Петров, К. Данев, Пл. Делийски, Д. Захариев, Ог. Радев, Жел. Желязков (53‘ Х. Харалямбиев), Н. Марков, Кам. Нанев
„Хасково“: Мир. Златански, Ст. Методиев, М. Павлов, В. Василев, Таньо Ганев, Г. Куманов, Михайлов (88‘ Дин. Господинов), Марио Дафчев, Хр. Георгиев, М. Трендафилов, Ст. Томов (75‘ Рачо Килапов)
Голм.: 0-1 Дафчев 73‘, 1-1 Н. Марков 82‘

10.11.1991 г., 17 кр., Павликени, **„Павликени“– „Ч. море“ 2-1 (0-0)**, съдия: Ив. Леков, 1 000 зр.
„Павликени“: Ст. Ченешков, Пл. Петров, Дар. Павлов, Ем. Цветанов, Анат. Кирилов, Добр. Рагин (46‘ Й. Найденов), Михайлов, Й. Йорданов, Анат. Райков (85‘ Вл. Ванев), Ем. Велчев, Рад. Ангелов
„Ч. море“: Г. Попов, Г. Стойчев, К. Данев, К. Топузаков, Пл. Делийски, Кам. Нанев, Х. Харалямбиев, Ог. Радев, Н. Найденов (63‘ Д. Захариев), Н. Марков, Жел. Желязков (80‘ Зл. Михайлов)
Голм.: 1-0 Найденов (53), 1-1 Кам. Нанев 63‘, 2-1 Ванев 88‘ (дуз.)
Ж.К.: Велчев (Пав.); Жел. Желязков (ЧМ)

23.11.1991 г., 18 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Сл. бряг“ Нс 2-0 (2-0)**, съдия: П. Янински, 200 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Г. Стойчев, Пл. Делийски, Зл. Михайлов, К. Данев, Рум. Павлов, Х. Харалямбиев, Ог. Радев, Пл. Тимнев (68‘ Ахм. Ахмедов), Н. Найденов, Кам. Нанев (78‘ Д. Захариев)
„Сл. бряг“: Киряк Чакъров, Кр. Денев, Ал. Чокелиев, Н. Шопов, Хр. Павлов, Рум. Денев, Спас Кузов, В. Банов (75‘ Тодоров), Станчо Герджиков, Ж. Горанов, Георгиев
Голм.: 1-0 Х. Харалямбиев 2‘, 2-0 Ог. Радев 36‘
Ж.К.: Денев, Георгиев , Кузов (С.б.); Пл. Делийски , Рум. Павлов (ЧМ)

30.11.1991 г., 19 кр., Търговище, **„Светкавица“ – „Ч. море“ 0-0**, съдия: Г. Янков, 800 зр.
„Светкавица“: Рос. Неделчев, П. Каяджийски, Сев. Захариев, Пл. Донев, Д. Митов, Н. Бъчваров, Зл. Петров, Вал. Якимов (77‘ Диян Кирилов), Ив. Стоянов, Др. Ненков, Вер. Страшников (64‘ Г. Харалanов)
„Ч. море“: Г. Попов, Г. Стойчев, К. Данев, Зл. Михайлов, В. Петров, Пл. Делийски, Х. Харалямбиев, Ог. Радев (78‘ Пл. Тимнев), Н. Найденов, Рум. Павлов (88‘ Д. Захариев), К. Топузаков
Ж.К.: Ненков (Свет.); Пл. Делийски (ЧМ)

22.2.1992 г., 20 кр., Елена, **„Чумерна“ – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**, съдия: В. Рударски, 1 000 зр.
„Чумерна“: Ив. Марчев, Лаз. Костов, Николов, Здр. Златев, Хр. Димитров, Мл. Аладжов, Мил. Стоянов, Мигл. Кръстев, Н. Пенчев, Ив. Маринов (68‘ Дан. Петров), Колев (85‘ Цанков)
„Ч. море“: Г. Попов, Пл. Панайотов, Пл. Пасков, Зл. Михайлов, В. Петров, Рум. Павлов, Х. Харалямбиев, Н. Найденов, Пл. Тимнев (46‘ Ахм. Ахмедов), Кам. Нанев, Д. Захариев
Голм.: 1-0 Кръстев 80‘
Пропусната дузпа: 61‘ Кам. Нанев (ЧМ)

1.3.1992 г., 21 кр., Кюстендил, **„Велбъжд“ – „Ч. море“ 0-1 (0-1)**, съдия: В. Миланов, 10 000 зр.
„Велбъжд“: Кр. Димитров, Иво Велинов (46‘ В. Брусарски), Вал. Казачки, Кр. Деянов, Кам. Павлов, Вал. Биков, Св. Матуски, Ив. Иванов, Стоянов (46‘ Михайлов), Маринов, Ив. Вергилов
„Ч. море“: Г. Попов, Пл. Панайотов, Пл. Пасков, В. Петров, К. Данев, Т. Атанасов, Пл. Делийски, Рум. Павлов (78‘ Зл. Михайлов), Кам. Нанев, Х. Харалямбиев, Н. Найденов (56‘ Д. Захариев)
Голм.: 0-1 Велинов 37‘ (автг.)
Ж.К.: Димитров, Иванов (Велб.); Пл. Пасков, В. Петров (ЧМ)
Ч.К.: 50‘ В. Петров – 2 мача (ЧМ)

7.3.1992 г., 22 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Шумен“ 1-0 (1-0)**, съдия: Ст. Гинчев, 3 500 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Пл. Панайотов, Пл. Пасков, Зл. Михайлов, К. Данев, Т. Атанасов, Пл. Делийски, Кам. Нанев (75‘ Ахм. Ахмедов), Пл. Тимнев, Х. Харалямбиев, Н. Найденов (65‘ Д. Захариев)
„Шумен“: Анат. Мигул, Рад. Русев, Чакъров, Др. Димов, П. Георгиев, Недж. Шукри (61‘ Ивл Филипов), Ив. Танков, Ч.

1991-92		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.
1.	Хаск.		4:0	3-1	0-1	1-0	1-1	0-0	3-0	5-1	2-1	3-0	1-1	1-0	1-0	3-3	2-0	5-0	1-0	4-0	3:1
2.	СпВн	1:1		1:0	1:1	3:1	3:0	5:2	1:0	2:2	0:1	3:0	3:1	1:0	3:1	5:0	1:0	3:1	3:1	2:1	121
3.	Нефт	1-2	1-1		2-0	5-0	0-0	2-1	3-0	3-0	2-0	2-1	1-0	1-0	1-0	4-0	5-1	1-0	4-0	2-0	3-0
4.	АкСв	1-1	1-1	0-2		1-1	3-2	4-0	0-0	1-0	3-0	1-1	2-0	1-0	2-1	4-0	0-0	1-0	2-0	1-1	8-0
5.	ДорСс	1-0	0-0	1-1	2-3		4-1	2-0	3-2	2-0	1-1	3-0	2-1	4-0	2-0	1-0	3-0	3-0	3-0	6-0	1-0
6.	Дунав	2-0	3-1	2-2	0-2	0-1		0-2	2-0	0-0	1-0	1-0	5-0	1-1	5-0	2-1	2-0	2-1	3-1	5-1	4-0
7.	ЛЕКС	1-1	1-1	1-0	0-0	4-1	2-0		2-1	1-0	1-0	2-2	1-0	0-0	2-0	3-1	1-1	0-0	4-0	1-1	5-0
8.	СпПл	2-0	2-0	2-0	2-1	2-0	0-0	1-0		1-0	1-2	1-0	3-2	2-1	2-0	1-0	1-1	1-2	2-1	3-0	3-0
9.	БотВр	3-0	1-3	0-1	1-0	2-2	4-0	1-1	2-0		0-0	4-0	2-1	5-0	0-0	1-0	1-0	4-2	0-1	2-0	7-0
10.	Роз.Д	0-1	3-0	1-0	2-1	2-1	1-1	1-0	1-3	1-1		1-2	0-1	1-0	5-0	1-1	1-1	1-0	2-0	1-0	1-0
11.	ЧМ	1-1	0-0	1-1	3-2	0-1	0-0	2-2	2-1	1-1	1-0		1-0	1-0	3-0	2-0	4-1	3-0	1-0	5-0	1-0
12.	Монт	1-0	2-1	4-2	1-0	1-1	2-1	3-0	2-2	1-1	1-2	2-1		1-0	0-0	0-0	1-0	1-1	3-1	1-0	5-0
13.	Шум	4-0	1-1	3-2	1-1	1-0	2-0	2-1	0-0	3-0	3-0	2-3	3-2		2-0	1-1	0-0	2-2	3-1	1-0	2-1
14.	БелПч	1-2	3-1	1-0	4-1	2-0	4-1	1-0	4-1	2-0	3-1	1-0	2-2	1-0		2-1	2-0	1-0	1-1	3-1	5-1
15.	Сл.бр	1-0	2-2	1-5	2-2	1-0	2-1	2-0	3-0	1-1	3-1	2-1	1-0	1-1	2-0		2-1	2-1	4-0	1-0	4-0
16.	СвТщ	0-0	4-0	1-0	0-2	0-0	0-1	2-0	1-0	1-1	3-1	0-0	1-0	1-1	2-0	3-1		4-0	2-0	1-0	3-0
17.	Ч.БСл	1-1	2-0	2-1	1-2	0-1	2-1	0-2	2-2	1-0	2-1	1-0	0-0	1-0	2-0	1-0	4-2		4-0	3-0	1-0
18.	Павл	1-0	2-3	1-0	2-1	1-0	0-1	1-3	3-1	2-0	1-3	2-1	2-1	0-1	1-0	2-0	1-0	5-2		0-1	6-0
19.	ВелКн	0-1	0-0	1-1	2-2	1-0	0-0	3-3	2-1	0-1	1-1	0-1	1-1	0-0	2-0	4-0	1-0	2-1	2-0		2-0
20.	ЧумЕ	0-1	2-5	0-3	1-2	3-2	0-0	1-0	0-3	0-2	0-5	1-0	0-3	0-0	0-3	2-2	0-2	1-3	2-3	1-3	

Соколов, Вал. Венков (75‘ Бис. Цветков), Пл. Власев, Мил. Пенчев
Голм.: 1-0 Т. Атанасов 21‘ (дуз.)
Ж.К.: Мигул, Власев, Георгиев (Шн.)

15.3.1992 г., 23 кръг Свищов, **„Академик“ – „Ч. море“ 1-1 (1-1)**, съдия: М. Георгиев, 2 500 зр.
„Академик“: Данчо Йоргов, Дим. Димов, Ю. Митрев, Ч. Илиев, Н. Арнаудов, Ив. Стойчев, Ч. Атанасов, Кр. Николов, Б. Тусонджиев (57‘ Д. Кръстев), Н. Георгиев, Стайков
„Ч. море“: Г. Попов, Пл. Панайотов, Пл. Пасков, Зл. Михайлов, К. Данев, Т. Атанасов (51‘ Д. Захариев), Пл. Делийски, Ог. Радев, Х. Хараламбиев, Ж. Господинов (72‘ Рум. Павлов), Н. Найденов
Голм.: 1-0 Тусонджиев 20‘, 1-1 Т. Атанасов 29‘ (дуз.)
Ж.К.: Йоргов (Ак.); Ог. Радев (ЧМ)
Ч.К.: Арнаудов (Ак.)

21.3.1992 г., 24 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Ботев“ Вр. 1-1 (1-0)**, съдия: Л. Ангелов, 2 500 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Пл. Панайотов, Пл. Пасков, В. Петров, К. Данев, Т. Атанасов (46‘ Пл. Тимнев), Пл. Делийски, Ог. Радев (61‘ Рум. Павлов), Х. Хараламбиев, Ж. Господинов, Н. Найденов
„Ботев“: Рум. Апостолов, Г. Антонов, Рад. Петков, Вал. Найденов, Русчев, Цв. Петров, Искр. Александров, Ген. Симеонов (88‘ Ивов), Пл. Маринов, Бончев, Янис. Яков (61‘ Св. Спасов)
Голм.: 1-0 Пл. Пасков 31‘, 1-1 Спасов 76‘
Ж.К.: Симеонов, Маринов (Бот.)

26.3.1992 г., 25 кр., Петрич, **„Беласица“ – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**, съдия: Л. Спасов, 5 000 зр.
„Беласица“: Пав. Калаксъзов, Евн Миндев, Г. Ръжданов, Н. Димитров, Стоил Филипов, Гр. Янков (85‘ Рос. Стоянов), Кост. Кърпачев (75‘ Б. Хазнатарлиев), Ив. Златински, Ат. Ласков, Мар. Паловски, Д. Карадалиев
„Ч. море“: Г. Попов, Пл. Панайотов, К. Данев, Зл. Михайлов, Пл. Пасков (65‘ Вал. Каров), Пл. Делийски, Д. Захариев, Ог. Радев, Х. Хараламбиев, Ж. Господинов, Н. Найденов
Голм.: 1-0 Кърпачев 60‘

29.3.1992 г., 26 кр., Варна, 16.00, **„Ч. море“ – „Пионер“ Б. Слатина 3-0 (1-0)**, съдия: Г. Влъчков, 2 000 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Пл. Пасков (61‘ Пл. Панайотов), Вал. Каров, В. Петров, К. Данев, Пл. Делийски, Пл. Тимнев, Кам. Нанев (62‘ Зл. Михайлов), Х. Хараламбиев, Ж. Господинов, Н. Найденов
„Пионер“: Венц. Дамянов, Рум. Славков, Венц. Луканов, Мир. Виденов, Б. Борисов, Ив. Иванов, Т. Борисов, Данов (62‘ Дан. Нинов), Рос. Съботинов (67‘ Г. Георгиев), Христов, Ем. Каракашев
Голм.: 1-0 В. Петров 5‘, 2-0 Пл. Делийски 60‘, 3-0 В. Петров 87‘

4.4.1992 г., 27 кр., Бургас, **„Нефтохимик“**

	крайно класиране:	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	Хасково	38	19	10	9	55-32	48
2.	Спартак Варна	38	18	11	9	73-48	47
3.	Нефтохимик Бургас	38	20	6	12	63-32	46
4.	Академик Свищов	38	17	12	9	60-37	46
5.	Доростол Силистра	38	18	7	13	56-39	43
6.	Дунав Русе	38	15	10	13	51-43	40
7.	ЛЕКС Ловеч	38	14	12	12	49-42	40
8.	Спартак Плевен	38	17	6	15	49-46	40
9.	Ботев Враца	38	14	11	13	51-39	39
10.	Р. долина Казанлък	38	16	7	15	46-42	39
11.	Черно море Варна	38	15	9	14	45-42	39
12.	Монтана Мих-гр.	38	14	10	14	48-44	38
13.	Шумен	38	13	12	13	41-38	38
14.	Беласица Петрич	38	17	4	17	48-50	38
15.	Месембрия Несебър	38	14	9	15	48-58	37
16.	Светкавица Т-ще	38	13	10	15	39-39	36
17.	Пионер Б. Слатина	38	15	6	17	46-55	36
18.	Павликени	38	15	1	22	43-63	31
19.	Велбъжд Кюст.	38	10	10	18	33-57	30
20.	Чумерна Елена	36	3	3	32	18-118	9

„Ч. море“ Вн,1991-92 г.,“Б“ РФГ	м.	г.
Найден Найденов	35	3
Пламен Делийски	33	4
Димитър Захариев	31	3
Хараламби Хараламбиев	30	5
Кольо Данев	30	
Георги Попов	30	
Камен Нанев	27	2
Валерий Каров	25	
Пламен Тимнев	25	4
Васил Петров	23	4
Златин Михайлов	23	
Огнян Радев	22	7
Пламен Панайотов	22	
Георги Стойчев	16	
Николай Марков	14	2
Ахмед Ахмедов	12	
Румен Павлов	12	
Живко Господинов	11	1
Тодор Атанасов	10	5
Пламен Пасков	8	1
Николай Тодоров	7	
Стефан Юруков	6	
Петър Стоянов	6	1
Димитър Крумов	5	1
Евгени Андонов	5	
Калин Топузаков	5	1
Божидар Колев	5	
Веселин Костадинов	3	
Желязко Желязков	3	
Петър Пандов	2	
Неделчо Добрев	1	

– **„Ч. море“ 2-1 (0-0)**, съдия: В. Миланов, 2 500 зр.
„Нефт.“: П. Войнов, Дин. Стоянов, В. Ботев, Ант. Раков, Денев (55‘ Св. Нончев), Ст. Миндов, Станчо Цонев, Лаз. Тонозлиев (75‘ Ив. Георгиев), Д. Стойчев, Симеонов, Ил. Банев
„Ч. море“: Г. Попов, Пл. Панайотов, Вал. Каров, В. Петров, К. Данев, Т. Атанасов, Пл. Делийски, Ог. Радев (52‘ Кам. Нанев), Н. Найденов (76‘ Ахм. Ахмедов), Ж. Господинов, Х. Хараламбиев
Голм.: 1-0 Симеонов 80‘, 2-0 Банев 84‘, 2-1 Т. Атанасов 90‘ (дуз.)
Ж.К.: Стоянов, Ботев, Цонев (Неф.); Пл. Панайотов, Т. Атанасов, Н. Найденов, Ж. Господинов (ЧМ)

8.4.1992 г., 28 кр., Варна, 17.00, **„Ч. море“ – „Роз. долина“ 1-0 (0-0)**, съдия: Т. Чешмеджиев, 2 000 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Вал. Каров, Пл. Пасков (36‘ Н. Найденов), Зл. Михайлов, К. Данев, Пл. Делийски, Х. Хараламбиев, Ог. Радев (46‘ Пл. Тимнев), В. Петров, Ж. Господинов, Кам. Нанев
„Р. д.“: Вълко Златев, Бояджиев (41‘ Иванов), Ст. Бончев, Кольо Ганев, Т. Кефалов, Митко Пенев (75‘ Йон. Йовчев), Тончев, Велчев, Кр. Христов, Манушев, Н. Николов
Голм.: 1-0 Ж. Господинов 74‘

12.4.1992 г., 29 кр., Плевен, ст. Сл. Алексиев, **„Спартак“ Пл – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**, съдия: Н. Йонов, 800 зр.
„Сп“ Пл: Ботю Ботев, Н. Попов, Сим. Стоянов, Е. Цветанов, Сашо Александров, Кр. Бислимов, Г. Цветков (88‘ Гурков), Бойко Цветков, Вес. Геров, Сер. Христов, Зафер Баадиев (72‘ Бис. Амброзиев)
„Ч. море“: Г. Попов, Пл. Панайотов, Вал. Каров, П. Стоянов, К. Данев, Т. Атанасов, Х. Хараламбиев, Пл. Делийски, В. Петров, Ж. Господинов (82‘ Бож. Колев), Н. Найденов (64‘ Пл. Тимнев)
Голм.: 1-0 Александров 85‘ (дуз.)
Ж.К.: К. Данев (ЧМ)

18.4.1992 г., 30 кр., Варна, 17.00, **„Ч. море“ – „Спартак“ Вн 0-0**, съдия: М. Митрев, 8 000 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Пл. Панайотов, Вал. Каров, Зл. Михайлов, К. Данев, Т. Атанасов, Пл. Делийски, Кам. Нанев (65‘ Д. Захариев), В. Петров (65‘ Рум. Павлов), Ж. Господинов, Н. Найденов
„Сп“ Вн: Св. Маринов, Мил. Янев (31‘ Март. Богомилов), Ж. Петров, Ивл Тодоров, Г. Мирчев, Ат. Атанасов, Б. Стоянов, Пл. Казаков, Г. Щерев, К. Христов, Д. Дончев (76‘ Иво Димов)

25.4.1992 г., 31 кр., Ловеч, **ЛЕКС – „Ч. море“ 2-2 (1-1)**, съдия: В. Божков, 1 500 зр.
ЛЕКС: М. Калпушков (46‘ Пл. Петков), Ив. Архангелов, Вал. Йочев, Краев (17‘ Фер. Спасов), Атанасов, Н. Райнов, Пл. Линков, Стан. Илиев, Костадинов, Ем. Цанев, Митко Сурджийски
„Ч. море“: Г. Попов, Пл. Панайотов, Бож. Колев (88‘ Вал. Каров), Зл. Михайлов, К. Данев, Пл. Делийски, Д. Захариев (65‘ Пл. Тимнев), Кам. Нанев, В. Петров, Ж. Господинов, Н. Найденов
Голм.: 0-1 Д. Захариев 2‘, 1-1 Атанасов 16‘, 2-1 Линков 51‘, 2-2 В. Петров 82‘

29.4.1992 г., 32 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Дунав“ Рс 0-0**, съдия: П. Стайков, 2 500 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Пл. Панайотов, Бож. Колев, Зл. Михайлов, К. Данев, Пл. Делийски, Д. Захариев, Кам. Нанев, Пл. Тимнев (65‘ Ахм. Ахмедов), Ж. Господинов, Н. Найденов
„Дунав“: Кр. Дончев, Цв. Василев, Н. Боянов, Кр. Колев, П. Карадалиев (85‘ Цв. Барбушев), Рум. Венков, Б. Богомилов, Янков, Д. Ников, Вал.Кулинов, Ешр. Сюлейманов

3.5.1992 г., 33 кр., Монтана, **„Монтана“ – „Ч. море“ 2-1 (1-0)**, съдия: Г. Янков, 4 000 зр.
„Монтана“: Ив. Негенцов, Анг. Стоянов, Асенов, Дилян Иванов, Радой Христов (20‘ Вал. Борисов), Петров, Ив. Стоянов, Анат. Тонов, Дилов, Рум. Панайотов (80‘ Вал. Дионисиев), Методиев
„Ч. море“: Г. Попов, П. Стоянов, Бож. Колев, Зл. Михайлов, К. Данев, Д. Захариев, Х. Хараламбиев, Вал. Каров, В. Петров, Ж. Господинов (32‘ Г. Стойчев), Н. Найденов
Голм.: 1-0 Методиев 26‘, 1-1 В. Петров 64‘, 2-1 Дилов 74‘
Ж.К.: Христов (Мон.); Д. Захариев, В. Петров – 1 мач (ЧМ)

6.5.1992 г., 34 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Доростол“ Сс 0-1 (0-1)**, съдия: И. Леков, 1 500 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, П. Стоянов (76‘ Пл. Тимнев), Г. Стойчев, Зл. Михайлов, К. Данев, Пл. Делийски, Х. Хараламбиев, Д. Захариев, Ахм. Ахмедов, Рум. Павлов, Н. Найденов
„Доростол“: Богданов, Наков, Т. Марев, Георгиев, Мил. Шербанов, Й. Дженков, Нед. Недев, Б. Тодоров, Цв. Галев (72‘ Бл. Георгиев), Дин. Христов, В. Иванов (89‘ Желязков)
Голм.: 0-1 Иванов 23‘

9.5.1992 г., 35 кр., Хасково, **„Хасково“ – „Ч. море“ 3-0 (1-0)**, съдия: Г. Томов, 3 000 зр.
„Хасково“: Мир. Златански, Н. Николов, Дин. Господинов, В. Василев, Таньо Ганев, Г. Куманов, Михайлов (87‘ Найденов), Марио Дафчев, Г. Ташев, Ив. Николов, Рачо Килапов (82‘ Г. Петров)
„Ч. море“: Г. Попов, П. Стоянов, Вал. Каров, Зл. Михайлов, К. Данев, Бож. Колев, Х. Хараламбиев (71‘ Пл. Тимнев), Д. Захариев, В. Петров (46‘ Г. Стойчев), Рум. Павлов, Н. Найденов
Голм.: 1-0 Куманов 20‘ (псу), 3-0 Дафчев 52‘, 89‘

16.5.1992 г., 36 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Павликени“ 1-0 (1-0)**, съдия: Ат. Узунов, 500 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Вал. Каров, Пл. Делийски, П. Стоянов, К. Данев, Т. Атанасов, Д. Захариев (80‘ Кам. Нанев), Пл. Тимнев (65‘ Г. Стойчев), В. Петров, Рум. Павлов, Н. Найденов
„Павликени“: Ст. Ченешков, Пл. Петров, Манолков, Анат. Кирилов, Й. Найденов, Костов (69‘ Михайлов), Пенев, Й. Йорданов, Генчев, Гайдарски (40‘ Вл. Вачев), Доб. Рагин
Голм.: 1-0 Т. Атанасов 41‘ (псу)
Ж.К.: Вал. Каров, Пл. Делийски, Рум. Павлов (ЧМ); Кирилов, Найденов, Костов (Пав.)
Ч.К.: 90‘ Пенев (Пав.)

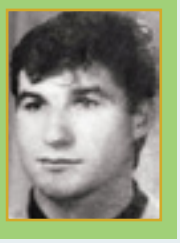
23.5.1992 г., 37 кр., Несебър, **„Месембрия“ – „Ч. море“ 2-1 (0-1)**, съдия: Пл. Липенски, 400 зр.
„Месембрия“: Костадинов, Димитров, Ал. Чокелиев, А. Кръстев, Хр. Павлов, Ив. Тенев, Диян Марков (75‘ Йов. Кръстев), Кр. Денев, Станчо Герджиков, Н. Русев, Христов (87‘ П. Русев)
„Ч. море“: Г. Попов, Пл. Панайотов, Вал. Каров, Зл. Михайлов, К. Данев, Т. Атанасов, Д. Захариев, Г. Стойчев, В. Петров, Рум. Павлов, Н. Найденов (80‘ Пл. Тимнев)
Голм.: 0-1 Н. Найденов 19‘, 1-1 Герджиков 57‘, 2-1 Н. Русев 81‘(псу)

30.5.1992 г., 38 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Светкавица“ Тщ 4-1 (2-1)**, съдия: Л. Войков, 200 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, П. Стоянов, Вал. Каров, Зл. Михайлов, К. Данев, Т. Атанасов, Д. Захариев, Г. Стойчев, В. Петров (68‘ Кам. Нанев), Рум. Павлов, Н. Найденов (46‘ Пл. Тимнев)
„Светкавица“: Рос. Неделчев, П. Каяджийски, Вл. Глебов, Диян Първанов, Д. Митов, Н. Бъчваров, Зл. Петров, Диян Кирилов (46‘ М. Зафиров), Ив. Стоянов, Вал. Якимов, Вер. Страшников
Голм.: 1-0 Н. Найденов 8‘, 2-0 П. Стоянов 24‘, 2-1 Каяджийски 26‘, 3-1 Т. Атанасов 67‘, 4-1 Пл. Тимнев 72‘ (дуз.)

Прави от ляво надясно: Иван Балчев Георгиев, Красимир Харизанов, Явор Софониев, Христо Манчев, Радостин Димов, Кирил Георгиев, Пламен Павлов - Тигъра, Стефан Богомилов, Веселин Бранимиров, Едвард Тороманов, Светозар Светозаров (младши), …., Даниел Барух , седнали: Димитър Димитров, Орлин Александров, Иван Росенов, Димитър Щерев - Ландата, Николай Филипов - Бойлера, Бойко Каменов, Петко Петков, Андрей Андреев, Калоян Филатов.

Димитър Захариев Димитров

(р. 13.7.1965 г.)

Позиция: халф, нападател
„Ч. море“ 1990-92
„Б“ РФГ: 48 мача/4 гола

„От Шумен съм, минал през всички възрастови групи тук. През 1990 г. отпаднахме от „Б“ група и започнахме сезона във „В“. Бях титуляр, но ме освободиха доста неочаквано. Имахме едно заведение като семеен бизнес и започнах да работя там.

Тогава дойде Пепи Петров (зам. председател на „Ч. море“), разбрал че съм освободен. Бях само на 25 години и ми се играеше. Така дойдох във Варна. Играх цял сезон, бях титуляр. Предложиха ми да остана, но тогава „Шогуните“ бяха дошли в Шумен и решиха да правят добър отбор. Извикаха ме, плащаха доста по-добре, а „Ч. море“ бяха закъсали и не беше много сигурно там. Честно казано, по финансови причини реших да се върна в Шумен. Божил Колев ме уговаряше да остана и ми каза нещо, което съм запомнил до сега: „Голям град, големи възможности, малък град – малки“. Сега съжалявам, че не го послушах. След това съм играл също и в „Ботев“ Нови Пазар и в Исперих в „Б“ група.“

Петър Тодоров Стоянов

(р. 21.5.1973 г.)
Позиция: защитник
„Ч. море“: 1991-96
„А“ РФГ: 8 мача
„Б“ РФГ: 32/1

„Започнах да играя в детския отбор на „Ч. море“ при Ат. Аврамов – Кафето, бях капитан на отбора. След това минах и през юношеските отбори. В мъжкия отбор влязох при Кево Тахмисян през есента на 1991 г., дебютирах при Божил Колев като десен бек в Монтана. Играл съм и ляв и десен бек, а през сезона, който бяхме в „А“ група са ме използвали и като централен защитник.

Имах здравословни проблеми още от казармата. Губех кръв, чувствах, че нямам достатъчно сила. Никой не ми обърна внимание: „Ще се оправиш, няма ти нищо.“

През 1996-97 преминах в „Порт“ Варна, след това спрях с футбола и работих 5 години на пристанището. Изкарах и курсове за футболен съдия. Ръководил съм много мачове във „В“ група. В „А“ и „Б“ съм бил страничен съдия.

Сега живея в Германия. Откриха ми проблема: тумор на дебелото черво, за което ме лекуваха.“

Веселин Стоянов Костадинов

(р. 9.8.1970 г.)

Позиция: защитник
„Ч. море“: 1991-92
„Б“ РФГ: 3 мача

„От Девня съм, юноша на отбора, играх и в мъжкия отбор във „В“ група. В казармата ме взеха в строителни войски към „Спартак“, играехме във военно първенство, треньор ни беше Илия Кирчев. Втората година се върнах в Девня и след като се уволних, дойде Тошко Великов да ме уговаря да мина в „Ч. море“. Искаха ме и в „Спартак“, но отказах, защото бях чувал, че Людмил Горанов е доста особен тип. Най-добре се чувствах като централен защитник.

Освободиха ме, когато дойде Божил Колев и тогава преминах в „Корабостроител“ Русе за година и половина. След това се върнах в Девня. Един сезон ме взеха „Шогуните“ в Каварна. Искаха минералния извор и решиха да правят отбор, но сделката не стана.

След това играх и в „Антибиотик“ Разград, но и там парите свършиха, а аз скъсах кръстни връзки на коляното. Не се оперирах и до сега го чувствам, че е нестабилно. С футбола приключих тогава. От 2000 г. живея и работя в Белгия.“

Стефан Николов Юруков

(р. 16.6.1972 г.)
Позиция: централен нападател
„Ч. море“: 1991-92, 2002-03
„А“ РФГ: 10 мача/5 гола
„Б“ РФГ: 6 мача

Родом от София, Юруков е юноша на „Левски“, но не получава шанс да играе за мъжкия отбор. През 1990 г. (есен) е изпратен под наем в „Хасково“ (3 мача/1 гол в „А“ РФГ), а през пролетта отива в „Бдин“ Видин в „Б“ РФГ (17 мача/8 гола – 6 с глава). Пристига в „Ч. море“ като преотстъпен от „Левски“ през юли 1991 г. „Снажен таран, постоянно „души“ гола, добра игра с глава.“ Не успява да се наложи и остава със статута на резерва. След това кариерата му продължава в „Корабостроител“ Русе, „Етър“, „Велбъжд“ и „Хан Аспарух“ Исперих. През 1996 г. преминава в „Литекс“, където започва възхода му. За кратко играе в турския „Газиантепспор“ и „Спартак“ Варна. През 2002 г. се завръща в „Черно море“, като част от селекцията, осигурена от Илия Павлов. Отново не се задържа дълго и отива в китайския „Ляонинг“. След това играе за „Родопа“ Смолян и гръцкия „Тиела“. След края на футболната си кариера завършва школата в Пазарджик, за да стане полицай в София.

Живко Господинов Христов

(6.7.1957 – 4.5.2015.)

Позиция: атакуващ халф
„Ч. море“ 1991-92
„Б“ РФГ: 11 мача/1 гол

Легендата на „Спартак“ Варна и бивш национален състезател, участник в СП'86 в Мексико разказва пред **в. „Запалянко“, 5.8.1991 г**.: „В последните 7-8 месеца бях в Холандия при един приятел, сега съм тук на разположение. Защо съм извън футбола, трябва да питате бившите ръководители на „Спартак“.

Случаят е известен: След мача срещу „Слънчев бряг“ през есента бях обвинен, че съм го продал. Това беше за мен най-голямата обида, след като толкова години – от 1974-та отдадох на клуба си и винаги съм играл честно. В края на кариерата ми някои хора искат да ме изкарат „Господин Никой“.

През тези месеци в техническо отношение почти не съм се готвил. Поддържах физическото си състояние и килограмите с треньора по лека атлетика Момчил Проданов, на когото съм благодарен. Отбор не съм търсил, защото договорът ми със „Спартак“ изтича догодина. Учудва ме факта, че през това време не се взе никакво решение дали ще бъда наказан или освободен, или ще бъда включен в трансферната листа. От както дойде Людмил Горанов никой не ме е търсил. Изглежда, че не съм нужен на никого – тогава да ме освободят. … Докато Горанов е в „Спартак“, аз няма да стъпя на стадиона, не само като футболист, но и като зрител. …

Дойде Горанов, направи номер, че МВР-то си иска апартамента и като излезе Светльо (Маринов) се намъкна в него. … Една година ги молих да ми дадат бележка да си купя апартамента по старите цени, секретарката пише бележка, идва Петър Минчев и я къса… Водя се в „Спартак“ на заплата, но лев не получавам. …“

В. „Нар. дело“, 13.3.1992 г.: „Преди време в. „Нар. дело“ информира, че популярният варненски футболист Живко Господинов преминава в отбора на „Берое“. Но през тази седмица, след разговори е получено съгласието на старозагорския клуб, до края на сезона, Господинов да бъде преотстъпен на „Ч. море“. За това най-много допринесе президентът на „Берое“ Атанас Атанасов (Кеби) …“

С 11-те си мача за „Черно море“ и победния гол срещу „Роз. долина“, Живко остава като пример с професионализма си на терена. След края на сезона се завръща в „Берое“.

Румен Иванов Павлов

(р. 13.9.1960 г.)

Позиция: халф
„Ч. море“: 1991-92
„Б“ РФГ: 12 мача

Павлов е от Годеч, племенник на легендарния футболист на „Левски“ Стефан Павлов – Фифи Перото. Започва да играе футбол в местния „Ком“, след което е привлечен в школата на столичани. Не успява обаче да пробие в мъжкия отбор на „Левски“.

След казармата се състезава за „Нови Искър“ и „Велбъжд“. През 1989 г. с кюстендилци влиза в „Б“ група и два сезона е най-добрият играч на тима във втория ешелон (62 мача с 15 гола). Работлив халф, който действа енергично и в двете фази на играта. Оперира на широк периметър и търси непрекъснато топката. Не се страхува да влиза здраво в единоборства. През сезон 1990-91 изиграва много силен мач срещу „Черно море“ в Кюстендил (30.3.1991), като именно с негов гол „Велбъжд“ побеждава с 1:0 и накърнява амбициите на „моряците“ за промоция в елита. Представянето му в срещата се оказва решаващо за привличането му във Варна три месеца по-късно.

За нещастие получава тежка контузия в предсезонна контрола срещу „Черноморец“ в Бургас. Атакуван е остро в гръб от бившия играч на варненци Йосиф Иванов и къса връзка на коляното. Претърпява операция, повече от месец е в гипс и пропуска почти целия есенен полусезон. Дебютира официално за „моряците“ едва в 18-ия кръг от шампионата срещу „Слънчев бряг“ (23.11.1991). В. „Нар. дело“, 26.11.1991 г.: „Добър дебют след продължително лечение на контузия направи Румен Павлов в средата на терена…“.

Впоследствие обаче Павлов среща трудности в борбата си за титулярно място и не успява да се утвърди в състава. В края на първенството се разделя с „Черно море“. Завръща се във „Велбъжд“ Кюстендил, но не след дълго спира с футбола, тъй като е съпътстван от чести контузии. След като прекратява състезателната си кариера работи с подрастващи футболисти. Успоредно с това играе за удоволствие в родния си клуб „Ком“ Годеч в четвърта дивизия.

През 2011 г. става директор на школата ДИТ (София), създадена от приятеля му Румен Чандъров, а впоследствие е главен треньор в академията на „Септември“. Синът му Антонио Павлов тръгва по неговите стъпки и става професионален футболист, като кариерата му преминава през „Левски“, „Славия“, „Лудогорец“, „Локомотив“ (София) и клубове в Израел.

Камен Христов Нанев

(р. 16.4.1972 г.)

Позиция: халф, нападател
„Ч. море“: 1991-92
„Б“ РФГ: 27 мача/2 гола

Родом от Търговище, като дете Нанев има две големи страсти – футболът и свиренето на пиано. Започва да тренира в школата на местния „Светкавица“, като едновременно с това печели музикални конкурси. Спортът става приоритет за него на 14-годишна възраст, когато по време на републиканско първенство е харесан от треньора на детския отбор на „Левски“ Димитър Алексиев и е привлечен в школата на „сините“. През 1989 г. стига до юношеския национален отбор, като записва 2 мача с 1 гол.

През зимната пауза на 1990-91 е един от четиримата млади играчи на „Левски“, които са изпратени да трупат опит при бившия защитник Николай Грънчаров, който е назначен за ст. треньор на „Бдин“ Видин, с цел да помогнат на отбора в борбата за оставане в „Б“ група. През пролетния полусезон записва 18 мача с 1 гол за видинчани, но „Бдин“ изпада в аматьорския футбол и той се завръща в „Левски“. „Треньорът Васил Методиев каза, че ще ни даде шанс. Тренирахме една седмица, след което реши със Стефан Юруков да ни изпрати във Варна“, споделя Нанев.

Той пристига в „Черно море“ като военнослужещ през юли 1991 г., а след първата му двустранна игра с „моряците“ варненската преса пише: „Нанев е с прецизен ляв крак, техничен, с добра импровизация, но борбата изглежда не е по вкуса му…“ Дебютира официално в 1-ия кръг от сезон 1991-92 при трудна победа с 1:0 срещу „Чумерна“ (17.8.1991 г.). Става любимец на публиката с интелигентната си и красива игра, но рядко се нагърбва със защитни функции. „Куцат“ му бързината и борбеността. Избягва здравите сблъсъци по терена, които са неизменна част от мачовете в „Б“ група в началото на 90-те.

По време на престоят си в „Черно море“ Нанев преживява лична трагедия. Смъртта на баща му дава отражение върху концентрацията на младежа. Това допринася за колебливата му игра в някои мачове, в които не оправдава големите очаквания на треньори и публика, видели в него голям потенциал на левия фланг на атаката в предсезонната подготовка. Още след първите мачове коментаторите отбелязват, че „опитите му изневеряват“ и често остава изолиран на тъч-линията. Но пък във вторият си мач (срещу „Велбъжд“) се отличава с две асистенции.

Нанев остава един сезон в „Черно море“, след което преминава в градския съперник „Спартак“, където играе през следващите три години, но записва едва 33 мача и 2 гола в този период. По-късно играе за „Локомотив“ (Горна Оряховица) и „Миньор“.

Камен Нанев отбеляза първия си гол за „Черно море“ и осигури едната точка!
Снимка Саркис САРКИСЯН

Желязко Милев Желязков – Желью

(р. 14.10.1967 г.)

Позиция: център нападател
„Ч. море“: 1991-92, 1998-99
„Б“ РФГ: 15 мача/2 гола

„Роден съм в Дупница (тогава гр. Станке Димитров), защото баща ми отишъл да отбива службата си като миньор и една година му я броили за две. Когато съм бил на една година сме се прибрали във Варна. Започнах да играя в детските отбори на „Спартак“ Варна. Стигнах и до мъжете. В началото играех повече по фланга. Крило – ляво и дясно. Като поостарях станах централен нападател. Добре гардирах топката, имах силен удар, не можех вече да бягам толкова. Играх в сезона, когато „Спартак“ станаха 3-ти, но в последния момент промениха класирането и дадоха медалите на „Сливен“ (участва в 4 мача през този сезон). Бях още ученик в спортното у-ще – футболната паралелка, но последната година се разболях. От гнойна ангина, инфекцията плъзна по ставите ми и започнах да правя ревматични пристъпи. Надуваха ми се ту глезените, ту колената. Биха ми пеницилинови инжекции почти две години. За това ми отложиха и казармата.

Взеха ме войник в строителни войски в кв. Владиславово. Имаше някакъв турнир, в който станах голмайстор и ме издърпаха в „Славия“. Там беше вече Огнян Радев. (бел. през сезон 1988-89 Желью участва в 3 мача за „Славия“). След като се уволних се върнах в „Спартак“ и подписах професионален договор. Играх там до 1991 г. След това ми се случиха неприятности и ме бяха арестували в Бургас. Когато се върнах във Варна, Людмил Горанов, който беше треньор на „Спартак“ ми каза да си търся нов отбор. Иван Петров беше помощник треньор на „Черно море“, покани ме и аз приех. Нямаше пари, беше голяма мизерия. Накрая на сезона реших направо да се откажа от футбола и 1-2 години не играх, занимавах се с други неща. След това подписах във „В“ група с „Тича“. Отначало плащаха добре, но и там свършиха парите.

Тогава в „Раковски“ Русе ме извика Оскар Цанков. Имаше много пари, искаше да вкара отбора в „А“ група, но този сезон „Спартак“ Вн биха „Лесичери“ с 18-0 и ни изпревариха по голова разлика. Играх в русенското дерби срещу „Дунав“, имаше 25 000 на стадиона. След този сезон отидох в Силистра. Изкарах подготовката, дадоха ми един разбит апартамент със счупени прозорци и си заминах. Отидох в „Автотрейд“ във „В“ група. Божо Колев и бат‘ Чечи Богомилов бяха треньори. Влязохме в „Б“ група, но президента Каро Акопович вместо да ни повиши заплатите, реши да ги намали и много хора си тръгнахме. Отидох в „Девня“. Явор Георгиев ме извика. Там плащаха по-добре.

През 1998 г. направиха Чечи Богомилов ст. треньор на „Ч. море“ и той ме извика в отбора. В един мач обаче ме извади, точно когато чувствах, че ще вкарам гол (19.9.1998, „Ч. море“ – „Олимпик“ Сливен). Да ме беше извадил на полувремето нямаше да се ядосам. Таман усетих как ми тръгва играта и в 60-та мин. ме вади. Развиках му се, целия стадион ме чу. Джастата излезе от някъде, налиташе ми на бой. Как можело да говоря така на Чечито. Не бях прав да му викам, ама и той не беше прав. След този мач ме извади от отбора. Красен Кралев беше президент, хвана се за главата. Той имаше вестник тогава. Извика ме в офиса, седнах да пиша официално извинение за вестника. Извиних се на бат Чечи. Аз много си го уважавам, истинска легенда. Тогава за кучуз и се контузих. Скъсах менискус. Оперираха ме в София, артроскопия на коляното. Бат Чечи го изгониха, сложиха Руди Минковски, а мен ме поискаха от „Светкавица“ Тщ. Чакаха ме половин година да се възстановя. Когато дойде мача срещу „Ч. море“ бай Петко Матеев (президента на „Светкавица“) вика, че съм щял да продам мача, да не ме пускат. Нищо не съм продавал, пуснаха ме и вкарах гол (28.8.1999 г., „Светкавица“ – „Ч. море“ 3-1). Бацата (Христо Асенов) беше тогава спонсор на „Ч. море“. Вика ми: „Ще вляза и ще те пребия.“ Те тогава имаха вече пари и бяха събрали много футболисти. В края на сезона влязоха в „А“ група.

Следващата година отидох пак в „Девня“ във „В“ група. Станах голмайстор на четирите „В“ групи, вкарах около 50 гола. Влязохме тогава в „Б“ група, играх няколко мача и се отказах. Бях вече и на 33-34 години.

От 2000 г. съм в Испания. Какво ли не съм работил. Бях вече на 37 години, започнах да ритам в регионалните групи. Шефа на клуба имаше 2-3 ресторанта, на екипите ни – една голяма скарида за реклама. Още в първия мач вкарах 6 гола. Тогава обаче започнах работа в един нощен бар и не можех сутринта да ходя на мач или да тренирам. Шефа ме извика, покани ме на мач. Гледахме „Реал“ Мадрид със Зидан и Дейвид Бекъм срещу „Реал Сосиедад“. По време на мача обявиха, че има бомба и го прекъснаха. Че, на този мач шефа ме уговори да започна работа в негов ресторант, за да мога да играя. Оправи ми документите, тогава нямахме право на работа и имахме ограничения с визите. Станах готвач. Сега съм главен готвач в Сан Себастиан де лос Рейес (предградие на Мадрид).

"Черно море" се завръща в "А" група след три години

Във Варна - битка за майстори!

"Б" РФГ, XVI КРЪГ: ЩЕ ПРОДЪЛЖИ ЛИ "ЧЕРНО МОРЕ" УЧАСТИЕТО СИ В ГРУПАТА

• "Б" РФГ • 1992–93 г.

5.6.1993 г., ст. "Локомотив", Русе. Привържениците на "Черно море" ликуват. Отборът им е обратно в групата на "майсторите" след три годишно изгнание в "Б" група.

ВЪВ ВАРНА „РОЗИТЕ" НЕ БОДАТ

"МИНЬОР" ПРЕЖИВЯ ЗАГУБАТА С РУГАТНИ

Иван Стоянов наказа родния клуб

И моряшките фланелки не помогнаха на "Доростол"

"Черно море" се оля пред "Несебър"

свищовски трамплин за "Черно море"

"Черно море" дестилира "порточанчетата" на гола и вода

1992

Георги Георгиев *– президентът на фирма „СТЕФ“ е избран за президент на ФК „Черно море“ на 12.8.1992 г. Страстта на Георгиев е всъщност конния спорт, а не футбола. Въпреки че отпуска средства за закупуване на футболисти, негова главна цел е построяване на хиподрум във Варна и получаването на търговски обекти от общината за стопанисване. Георгиев изпитва трудности в издръжката на клуба и част от задълженията на ФК „Ч. море“ са изплатени в последните минути, което поставя под въпрос самото съществуване на клуба. На 29.3.1993 г. в. „Полет“ обявява, че ФК „Ч. море“ има нов председател (не се използва думата президент) в лицето на 49 годишният Георги Колев.*

От интервю, проведено на 17.7.1992 г. с президента на клуба Атанас Атанасов (да не се бърка с Кеби) разбираме, че собственика на фирма „СТЕФ“ (Георги Георгиев) е осигурил средства за трансфера на Живко Келепов от „Сливен“. Георги Генов ще закупи нови екипи, а фирмата му „Атлантик-Гама“ ще завърши козирката на ст. „Тича“ (бившият ст. „Черно море“ от това лято носи името „Тича“) за половината от обявената стойност. Президента на фирмата „Коти“ предлага 100 хил. лева за заплата на един футболист и наема на апартамента му. Кметството на гр. Варна предоставя терена на 24-ти подрайон за 70 години, за развиване на стопанска дейност.

В. „Н. Д. Н.“, 13.8.1992 г.: „Вчера на събрание на учредителите на ФК„Черно море“ за президент на клуба беше избран **г-н Георги Георгиев** – президент на СД „СТЕФ“, която сключи договор с ФК„Черно море“ и прие всичките му активи и пасиви. В управителния съвет на клуба той включи господата Дафин Хичев, Валентин Рашев, Тодор Мутафов и кап. Начо Начев от ВМС.“

В. „Н.Д.Н.“, 13.9.1992 г.: „Черно море“ – отбор от европейско равнище. Такова е желанието на новия президент на ФК „Ч. море“ г-н Георги Георгиев. 32 – годишния варненец, занимавал се почти професионално с авиомоделизъм и увлечен от вихрите на конния спорт, не можа да избяга от генетичната си обремененост: баща му и днес ще ви разказва за онзи отбор на „Ч. море“, който биеше софиянци и пълнеше градския стадион. Г-н Георгиев – старши и сега не пропуска мач на отбора си! Това е сантименталната страна на брака между СД „СТЕФ“ и ФК „Ч. море“.

Новият президент на клуба би искал да развие стопанска дейност върху територията на клубната база, от която да имат полза и футболът, и варненецът да пренесе конния си клуб от Шумен във Варна, за да развие този спорт. „Желанието ми е да живеем в нормална страна, в която да има и футбол и конен спорт.“ – кратка е дефиницията на това, което прави г-н Георгиев. „Днес рисковете са повече от всякога, а в бизнеса това е нещо нормално. Но съм сигурен, че днешните футболисти ще разказват на поколенията след тях как е оцелял клубът им. Знам, че ако спечеля, ще спечели Варна, ако загубя – губя само аз. (Тук трябва да припомним не само помощта, която г-н Георгиев оказа при закупуването на Келепов, Бакърджиев, Сантуров, Костов, Йотов, Ив. Атанасов, но и решението взето в тежък цайтнот: ако в четвъртък не беше подписан договора, в събота „Ч. море“ нямаше да бъде в Петрич за първия си мач. … „Бих искал „Ч. море“ да бъде отбор от европейска класа. Защо да не спечели купата на УЕФА например? Бюджетът ни е съобразен с тези цели. … С узаконяването на базата ще започнем нейното модернизиране и приспособяване за използване от всички отбори в клуба. Защото опитът, който имам от конния спорт ми показва, че трябва сам да създаваш качествено поколение. Това е един от най-сигурните начини, от който да печели и клубът и този, който влага парите си. …“ *(бел. Два месеца по-късно* ***в. „Полет“, 25.10.1992 г.*** *дава да се разбере, че президента изпитва трудности с издържането на клуба. Надеждата е, когато устремилият се към „А“ РФГ отбор на „Ч. море“ постигне тази цел, на помощ да се струпат бизнесмени с куфарчета. На* ***2.11.1992 г. в. „Н.Д.Н.“*** *излиза със заглавие „14-ти кръг: Ще продължи ли „Черно море“ участието си в групата?“ Поводът е даден от неизплатени премии за 6 мача – 20 000 лв на човек и назряващ отказ на футболистите за пътуване за мача в Самоков.)*

Божил Колев *(старши треньор)*: „Конкретна задача – непременно влизане в „А“ група никой не ни е поставил. Отборът започва първите тренировки по-спокоен, по-балансиран… Милен Бакърджиев се завърна от Кипър в много добре спортно-техническо състояние. Отборът е много млад, без достатъчно опит. Единствени Т. Атанасов, Сантуров, Бакърджиев и Келепов са с повече играни мачове … Наистина трудно се излиза от„Б“ група. Разузнаването ни донесе, че ЛЕКС се готвят много сериозно за влизане в групата – с добра селекция, с качествени състезатели. А „Черно море“? През 1988 г., когато празнувахме 75 годишнина влязохме в „А“

NEW!

Четири от новите попълнения на "Черно море", сезон 1992-93.

1992

група. През 1993 клубът ще чества 80 годишнината си. Може да има връзка между тези две дати.

Тодор Великов (технически директор): „… Финансовото състояние на клуба не е розово. Старши

Божил Колев: "Искам да отида в ЦСКА, но..."

10.10.1992 г.

Това "но" препъва варненския треньор и го е накарало да изключи домашния си телефон. В ЦСКА взеха половинчато решение: временно отборът ще се води от помощниците да Никодимов - Цветан Йончев и Стоян Йорданов. И двамата едва ли влизат в списъка на двайсетината кандидати, предложили се сами за маршалския жезъл! Цесекарското ръководство очевидно дава време за размисъл и преговори между ФК "Черно море" и неговия старши треньор, защото препочита кандидатурата на Божил Колев и защото вярва, че въпросите ще се решат край морето.

- Искам да отида в ЦСКА, защото съм бил дълги години негов футболист и капитан, с него съм ставал и шампион! А и имам желание да опитам силите си в голям отбор. Радва ме доверието и казах на президента Валентин Михов, че съм готов да приема поканата. Той беше изключително коректен и разумен, за да разбере сериозните финансови въпроси. А те са свързани с неустойката от един милион лева, записана в договора ми, ако напусна клуба. Но аз вярвам, че може да се постигне решение "по взаимно съгласие" и да се намерят възможности за взаимна изгода за двата клуба. От ЦСКА са готови да помагат...

Това е точката на замразяване. Разумът и взаимните интереси могат да я разтопят.

"НД"-СТАДИОН

треньор е Божил Колев, а негов помощник Тодор Атанасов. Лекар ще бъде д-р Неделчо Капанджиев, а масажист ще ползваме на хонорар. В тези дни преди старта се занимавам с ремонта на ст. „Тича". Започна изграждането на козирката, ще се оформи официална трибуна, ще се изгради кафе-сладкарница, ще се отвори вход откъм улица „8-ми приморски полк". Искаме да направим радиоуредба, защото за всеки мач каним екип от пощата и плащаме по 1000 лева за тази услуга." (**в. „Нар. дело", 20.7.1992 г**.)

***

С избирането на Георги Георгиев за президент на ФК „Черно море", в управителния съвет влизат Валентин Рашев (единствен останал от старото бюро), Тодор Мутафов, Дафин Хичев и Начо Начев.

На 7.10.1992 г. за първи път се появява информация, че на мястото на освободеният ст. треньор на ЦСКА София Асп. Никодимов ще бъде привлечен Божил Колев. Колев дава съгласието си и изявява желание да замине за София, но този трансфер се проваля, поради откупна клауза в договора му с „Ч. море" за 1 млн. лева, които президента на ЦСКА Вал. Михов отказва да плати. По този начин, случилото се през 1970 г. с футболиста, не се повтаря с треньора Божил Колев. Договорът е подписан и трябва да се изпълни.

***

Напускащи: **Камен Нанев** преминава в „Спартак" Вн, както и **Пламен Делийски**, който е с изтекъл договор, **Димитър Захариев**, **Димитър Крумов** и **Ахмед Ахмедов** се завръщат в„Шумен" и от там в сателита им „Ботев" Нови Пазар, **Живко Господинов** в „Берое", **Румен Павлов** във „Велбъжд" Кн, **Николай Марков** в Светкавица Тщ, **Веселин Костадинов** и **Стефан Юруков** преминават в „Корабостроител" Рс, **Пламен Пасков** в „Локомотив" Г. Оряховица, **Георги Попов** е пуснат да отиде в „Зури" Малта, **Петър Пандов** и **Евгени Андонов** в „Ботев" Н. пазар, **Огнян Радев** в „Берое", а **Николай Тодоров** и **Желязко Желязков** са освободени.

Нови: Вторият си период в отбора започва **Боян Христов – Боби**. **Милен Бакърджиев** се завръща от Кипър. Привлечени са **Васко Сантуров** от „Алки" Ларнака с договор за 3 години, **Живко Келепов** от „Сливен" с договор за 2 години, **Иван Курдов** от „Миньор" Пк, освободеният от „Славия" **Ивайло Йотов – Кемпеса**, **Иван Атанасов** като преотстъпен от „Локомотив" Сф, **Коста Костов** от „Черноморец" Бс. От юношите в игра влизат **Николай Филипов – Бойлера, Веселин Бранимиров** и **Орлин Стоянов**

На проби в подготвителния период участват вратарят Владимир Коев от Кишинев, Благовест Бочуков („Ботев" Пд)

***

12.7.1992 г., Силистра, контр., „Доростол" – „Ч. море" 2-2

15.7.1992 г., ст. Тича, 18.00, контр., „Ч. море" – „Черноморец" Бс 1-2,

Голм.: 1-0 Т. Атанасов (псу), 1-1 Илчев, 1-2 Русев (дуз.)

„Ч. море": Вл. Коев, Б. Христов, В. Сантуров, Зл. Михайлов, К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, Бож. Колев, Бл. Бочуков, М. Бакърджиев, Н. Найденов (Ивл Попов, В. Петров, Пл. Тимнев, Орл. Стоянов, Д. Захариев)

18.7.1992 г., Шумен, контр., „Шумен" – „Ч. море" 2-2 (1-1),

Голм.: Ж. Келепов – 2

„Ч. море": Вл. Коев, Б. Христов, В. Сантуров, Зл. Михайлов, К. Данев, Т. Атанасов, В. Петров, М. Бакърджиев, Бл. Бочуков, Ж. Келепов, Пл. Тимнев (Ивл Попов, Орл. Стоянов, Д. Захариев, Пл. Панайотов)

В. „Нар. дело", 20.7.1992 г.: „… През първото полувреме след добра комбинация Живко Келепов

***Живко Келепов**, новото попълнение от „Сливен", доказал се като отличен нападател с пробивна мощ, техника и реализаторски нюх. На него се възлагат много надежди във върха на атаката. Келепов (на снимката) триумфира с купата СТЕФ, като най-добрият футболист от летния турнир във Варна (1992 г.)*

вкара гол и „Ч. море" поведе. Домакините изравниха, а през второто полувреме и поведоха. Тогава Келепов отново показа реализаторските си качества и след самостоятелен пробив вкара своя втори гол, а при малко повече шанс можеше и да направи хетрик. … Следващите проверки ще бъдат мачовете от турнира „СТЕФ"…"

***

Турнир „СТЕФ".

В. „Нар. дело", 23.7. 1992 г.: „Хубаво нещо са силните футболни турнири, особено във времето, когато отборите са в подготовка за новия сезон. Да, обаче във Варна май забравихме какво е това добър футбол. Традицията за летен турнир ще бъде съживена благодарение на частна фирма. Тя се казва „СТЕФ" и е със седалище в гр. Шумен. Освен, че възстановява турнира, президентът на фирмата г-н Георги Георгиев даде пари на „Черно море" за покупка на Живко Келепов от „Сливен" и Милен Бакърджиев.

Е, вярно е, че билетите за футболните срещи не са по джоба на много варненци (35 лева за един), но пък си струва да опитате, защото ще бъде разигран на лотария един хубав вносен автомобил „Форд Ескорт". Така, че с номера на закупения билет може да се почувствате за секунди щастливи.

Победителят в турнира печели 50 000 лева, осигурени от фирма „СТЕФ", а небезизвестният Атанас Атанасов (Кеби), президент на ФК „Берое", добавя към сумата още 10 000 лева. Ще бъдат представени на варненската публика и всички нови играчи от четирите отбора."

Всички 4 мача се играят на градския ст. „Варна", бивш „Юрий Гагарин". Победителите от първите два мача се срещат във финал за определяне носителят на купата, а победените играят за 3-4 място.

23.7.1992 г., 20.00, полуфинал, **„Ч. море" – „Славия" 3-0 (1-0)**,

Голм.: 1-0 Ив. Курдов, 2-0 В. Петров, 3-0 Ж. Келепов

„Ч. море": Вл. Коев, Б. Христов, В. Сантуров, Зл. Михайлов, К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, Х. Хараламбиев, Ив. Курдов, М. Бакърджиев, В. Петров (Бл. Бочуков, Пл. Тимнев, Бож. Колев)

„Славия": Йосифов, Гелев, Митков, Зимбилов, Атанасов, Страшимиров, Иванов, Петров, Шаламанов, Димитров, Митев (Кирилов, Попов, Дончев)

В. „Нар. дело", 24.7. 1992 г.: „… Белите бяха дошли само от уважение към поканата за турнира. Основният им състав е на турне в Тунис и под бялото знаме бяха извикани твърде зелените младежи на клуба… Разликата в класите не можеше да се скрие. Към бързите Келепов, показал в контролните мачове така нужното на моряците голмайсторско умение, Иван Курдов (брат на бившия футболист на „Левски" и „Янтра" Петър Курдов) и напористия Петров, Бакърджиев и Атанасов изпращаха удобни топки.

Така станах головете: 1-0 – Курдов през първото полувреме. 2-0 Петров, който най-съобразително посрещна отскочилата от стената след наказателен удар топка и 3-0 Келепов."

В другият полуфинален мач „Берое" Ст. Загора побеждава „Спартак" Варна с 1-0 и ще се срещне на финала с „Черно море".

24.7.1992 г., 20.00, финал, **„Ч. море" – „Берое" 1-1, 5-4 (сл. дузпи)**, съдия: Д. Момиров, 3000 зр.

Голм.: 1-0 Ж. Келепов 36', 1-1 Вес. Петков 88'

Пропусната дузпа: 28' Т. Атанасов (ЧМ)

„Ч. море": Вл. Коев, Б. Христов, В. Сантуров, Зл. Михайлов, К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, Бл. Бочуков, Ив. Курдов, М. Бакърджиев, В. Петров (Х. Хараламбиев)

„Берое": Вал. Грудев, Ен. Енгибаров, Г. Гинчев, Вен. Сивриев, Анг. Костадинов, Ст. Бачев, П. Янков, Доб. Минчев, Вес. Петков, Рад. Калайджиев, Д. Сивов (Й. Митев, Д. Петков)

В. „Нар. дело", 25.7. 1992 г.: „През първото полувреме домакините по-добре се ориентираха в наводнения (меко казано) терен и дори успяха да накарат главния съдия Момиров да свири дузпа в тяхна полза в 28-та мин. Но Атанасов не успя да я реализира. Осем минути по-късно Келепов отново доказа реализаторските си възможности като отклони една центрирана топка в беройската врата – 1-0.

Последваха атаки към варненския вратар Коев. Веднъж топката улучи неговата греда. Мачът обещаваше да стане оспорван, но 22-та не преценихa трудността на терена и двубоят започна да се накъсва от чести спирания. Имаше

1992

***„Фарул“ Констанца**, след като отново се изкачва в Първа румънска дивизия през 1988 г., клубът, който от 1973 г. е преименуван на ФК „Констанца“, отново приема старото си име. „Фарул“ се задържа във втората половина на таблицата през тези години в румънския елит. През сезон 1991-92 завършва на 13-то място, с 23 точки по-малко от шампиона „Динамо“ Букурещ и с 8 точки повече от изпадащите. Сезон 1992-93 е сравнително по-успешен за отборът, който ще завърши на 9-то място от общо 18. Участия в турнира „Интертото“ ще дойдат едва през 1995 г.*

доста твърди влизания, а през второто полувреме централния защитник на „Берое“ дори видя червения цвят на картона. Да, но останалите 10 старозагорци въобще не искаха да се примирят и изостриха атаката чрез влезлия Митев, Петков и Калайджиев. Изравняването висеше на косъм и той се скъса минути преди края, Петков изравни – 1-1.

И за радост на трите хиляди зрители започна изпълнението на по 5 дузпи. От „Ч. море“ точни бяха Сантуров, Атанасов и Келепов, неточни – Бочуков и Хараламбиев. От „Берое“ Костадинов, Д. Петков и Сивриев отбелязаха, за разлика от Митев и Бачев. И когато никой не вярваше във вратарските възможности на младия кишиневец Коев, той взе че спаси седмата дузпа на Енгибаров (Петров и Данев от „Ч. море“ и Атанасов от „Берое“ бяха точни. „Черно море спечели 30-те бона от фирма „СТЕФ“. (20 хил. печели „Берое“).

Преди този мач „Спартак“ Варна победи младежкия отбор на „Славия с 3-0.… Останалите награди: за най-добър вратар – Грудев (Бер), голмайстор – Г. Щерев (Сп), а най-добър футболст на турнира – Ж. Келепов (ЧМ). … Щастливецът, който получи ключовете от „Форд“-а се казва Стефан Димитров Донев от Варна. ***Орлин Радев***“

Петко Петков (треньор на „Берое“): „Черно море“ има напредък. Дори бих казал, че изглежда с по-оформен стил с Келепов, който внася острота в атаката, с Бакърджиев, което умело връзва играта, а Сантуров осигурява много спокойствие с опита и хладнокръвието си в тила.“

***

29.7.1992 г., ст. Тича, контр., **„Ч. море“ – „Фарул“ Констанца 1-1 (0-1)**,

Голм.: 0-1 Калин 40‘, 1-1 Ж. Келепов 89‘

„Ч. море“: Ивл Попов, Б. Христов, В. Сантуров, Зл. Михайлов, К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, Х. Хараламбиев, Ив. Курдов, Бл. Бочуков, В Петров

В. „Н.Д.Н.“, 30.7.1992 г.: „Поради смяна на треньорското ръководство на отбора на „Слънчев бряг“, уговорената среща не се състоя и варненци вчера играха на своя стадион с „Фарул“ Констанца (на 13-то място в шампионата на Румъния).

Гостите показаха техничен и бърз футбол и в 40-та мин. с далечен удар Калин откри резултата.

Домакините от „Ч. море“ поизравниха играта и стана полезна проверка и за двата отбора. В 89-та мин. след пробив на Келепов, Сантуров довкара топката – 1-1…

В. „Нар. дело“, 30.7. 1992 г.: „… Гостите от Констанца превъзхождаха своите съперници главно в бързината, точните подавания и комбинации, но в завършващата фаза на атаката явно нямаха добър реализатор.

„Ч. море“ (без Бакърджиев) трудно налучкваше пролуки в сгъстената защита на румънците. Бочуков, Петров и Атанасов в средата на терена не съумяваха да намират общ език със съотборниците си напред. Мудният централен нападател Иван Курдов с нищо не напомни, че е брат на бившия левскар Петър Курдов.

През втората част домакините се съживиха. Келепов (отново много силен мач) уцели стреличната греда, а две минути преди края на двубоя с точен удар покрай вратаря провря топката в мрежата – 1-1. ***Ем. Славов***“

***

2.8.1992 г., ст. Тича, контр., „Ч. море“ – „Нефтохимик“ Бс 0-1,

„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Панайотов, В. Сантуров, Зл. Михайлов, К. Данев, Г. Стойчев, В. Петров (Бл. Бочуков), Т. Атанасов, Х. Хараламбиев, Ж. Келепов, Пл. Тимнев

Милен Бакърджиев бе в Кипър, за да приключи договора си, Найденов бе контузен, Курдов по лични причини бе отпътувал за Пловдив.

***

8.8.1992 г., **„Беласица“ Пч – „Ч. море“ 2-1 (1-0)**,

В. „Н.Д.Н.“, 10.8.1992 г.: „Димитър Димитров – старши треньор на „Беласица“: „Бяхме много притеснени, като видяхме какви имена има в „Черно море“. Но Бакърджиев и Атанасов бяха доста пасивни, Сантуров не можа да организира защитата си, Йотов беше забелязан само при гола и при стопроцентовия пропуск при 1:1. Черноморци играха тромаво, мудно. Най-активен беше Курдов, хареса ми и вратарят Ив. Атанасов. При 1:0 изпуснахме три чисти положения! Първия гол Брусарски постигна с пробив от средата на терена, така изправ-

Ивайло Попов

Кольо Данев

Веселин Бранимиров

Петър Стоянов

1992

От 25 юли до 9 август 1992 г. в испанския град Барселона се провеждат 25-тите Летни олимпийски игри. Спортните успехи на България на тези игри бележат значителен спад, в сравнение с игрите в Сеул през 1988 г. Спечелени са три златни медала, от които два на Николай Бухалов в спорта кану-каяк и един на щангиста Иван Иванов. Сребърните отличия са шест – по два в спортна стрелба и вдигане на тежести и по един в бокса и леката атлетика. Шест са и бронзовите медали, като към споменатите вече спортове, е спечелен и един бронз в борба свободен стил от Валентин Йорданов, което е най-слабото представяне на българските борци в последните 36 години, от ОИ в Мелбърн през 1956 г. Общо 15 медала (срещу 35 в Сеул'88) и 18-то място в крайното класиране по медали (срещу 7-мо в Сеул'88).

ни и Йотов. Победния гол вкарахме от 20 м след пряк свободен удар, изпълнен от Златински."

15.8.1992 г., **„Спартак" Пл. – „Ч. море" 0-0**,

В. „Футбол", 17.8.1992 г.: „Статистиката сочи, че варненци са имали само една победа в срещите си със „Спартак" в Плевен от 50 години… Още в първите две минути домакините имаха две чудесни възможности за гол. Това смути варненци и те подсилиха защитния си вал. С един пробив Йотов доближи плевенската врата, остана сам срещу Ботев, но мощния му удар просто залепи топката в ръкавиците на вратаря. …

През второто полувреме играта продължи в същия ход – главно с нападения по фланговете. В 73-та мин. Сантуров покоси Геров в наказателното поле и беше наказан от арбитъра с дузпа. Току-що влезлият Големинов стреля, но вратарят на гостите спаси удара… ***К. Ветов***"

19.8.1992 г., **„Ч. море" – „Роз. долина" Кз 3-1 (1-0)**,

В. „Нар. дело", 20.8. 1992 г.:„Интересен мач стана. Домакините със своите нови имена Келепов, Сантуров, Курдов и Йотов показаха, че ще бъдат сериозни конкуренти за едно от двете места, даващи право за участие в групата на майсторите.

В 10-та минута Келепов се оказа най-съобразителен и с точен удар направи вратаря на гостите Златев безпомощен – 1:0. Този гол стресна и двата отбора и те предложиха на близо петхилядната публика бърз и оспорван мач. „Розова долина" игра открито, без да използва „цимент" пред вратата си. Обаче домакините с много умни ходове на Бакърджиев и Йотов в средата на терена отваряха пролуки за бързоногия Келепов и тарана Курдов. И закономерно двамата се разписаха по веднъж. (бел. две асистенции на Г. Стойчев – в. „Спорт", 20.8.1992 г.)

Защитата на домакините обаче се пропука на няколко пъти опасно, но хубаво, че казанлъчани се оказаха неточни в головите положения. За тях остана утехата, че отбелязаха почетен гол от малко съмнително положение за дузпа.

И така дебютът на „Черно море" пред своя публика се оказа успешен, а и футболът, който показаха домакините, зарадва и най-големите песимисти – почитатели на моряците.

23.8.1992 г., **ЛЕКС Лч – „Ч. море" 1-1 (0-0)**,

В. „Н.Д.Н.", 24.8.1992 г.: „Божил Колев: „Срещата започна по-късно, тъй като колата, с която дойдоха съдиите, претърпяла авария. Мачът премина напрегнато на твърд терен и горещо време, а след около 30 мин. – при пороен дъжд и кален терен. Шансове за гол имаха и домакините, и ние. ЛЕКС откри резултата след пряк свободен удар, когато топката бе отбита от Ив. Атанасов и посрещната от Йончев. Постепенно изравнихме играта с технично разиграване в центъра на терена. Тимнев изравни след почивката с пробив по десния фланг и диагонален удар."

26.8.1992 г., **„Ч. море" – „Бдин" Вд 3-1 (3-0)**,

В. „Н.Д.Н.", 27.8.1992 г.: „Головете. 1:0 – Бакърджиев технично отне топката, изведе Курдов срещу вратаря и нападателят умело го прехвърли. 2:0 – Петров с далечен пас свърза Келепов с Йотов, който от воле от около 20 м красиво заби топката. 3:0 – Стойчев и Келепов комбинираха бързо и от разстояние, Курдов нахлу в наказателното поле и стреля по земята. 3:1 – Панайотов неочаквано върна топката на Георгиев, останал сам срещу Ив. Атанасов.

Играта. Друг е отборът на черноморци, поне у дома си! Дъвкането на топката в средата на терена и мудното й изнасяне и атакуване на съперниковата врата дано останат спомен за пролетната безпомощност! Бакърджиев дава тон за модерен футбол, с много движение, с бързо сменяне посоката на топката и играчите, на максимално използване на пространството при сгъстените защитници. Така дойдоха головете, и пропуснатите възможности от Келепов (два пъти улучи гредата при сръчно боравене с топката!), от Тимнев, който видимо подобрява формата си, от Курдов, Йотов…

Така бе до почивката. После спря движението, нямаше го и вдъхновението, може би черноморци се пазеха за почиващите по неволя студенти от Свищов?...

Божил Колев каза: „Много съм доволен от играта. Смените направих не заради слаба игра, а за да

1992

съхраня силите. При това горещо време не можех да искам преса през целия мач!“

30.8.1992 г., **„Академик“ Св. – „Ч. море“ 0-2 (0-0)**,

В. „Н.Д.Н.“, 31.8.1992 г.: Божил Колев: „Тежко време, добър и коректен футбол. Атанасов постигна гола с глава след ъглов удар, а Йотов бе най-съобразителен при една атака, изпреварвайки защитник. Той замени Стойчев – и двамата имаха контузии, затова не рискувах да ги поставя в титулярния състав. Отбраната действаше сигурно, начело с вратаря, Бакърджиев и Т. Атанасов в свой стил „правеха“ играта. Келепов и Курдов пропуснаха голови възможности. Удар на Сантуров срещна гредата.“

Никола Москов – старши треньор на „Академик“: „Черно море“ е зрял отбор, но не показа кой знае какво майсторство. През първото полувреме ние диктувахме играта, веднъж, при 0:1, топката мина по голлинията, после срещна и гредата, а и Ив. Атанасов беше безпогрешен. Грешката ни при първия гол се оказа решаваща, останахме без морални сили, а и влизането на Йотов стабилизира играта на гостите.“

6.9.1992 г., **„Ч. море“ – „Шумен“ 3-2 (2-1)**,

В. „Н.Д.Н.“, 7.9.1992 г.: „Головете. 0:1 – Мирославов „навърза“ няколко черноморци в наказателното поле и вратарят беше безпомощен. 1:1 – Т. Атанасов изпълни от любимата си зона, от около 20 м пряк свободен удар и топката безпощадно се заби в далечния ъгъл. 2:1 – след ъглов удар играещият помощник-треньор се оказа над всички и с глава отклони топката. 3:1 – точен пас на Келепов, Йотов укроти топката на 5-6 м, после същото можеше да направи само мрежата. 3:2 – скупчените варненски бранители оставиха непокрит в наказателното поле Шевкед, който от воле отново увеличи драматизма на двубоя!

Играта. Добре беше да се види и от шампиона, защото и двата отбора предложиха далеч повече страст и бойкост, техника и разум, голови атаки и неотразими попадения! От майсторското реми в събота „Шумен“ доказа, че не случайно идва от върха и че може да бъде скритият лидер в групата! Отборът играе с изключително движение, подчертано грамотно, в редовете си има играчи като Танков, Захариев (нехаресван от „Черно море“!), Русев, Мирославов, Шукри, които скромно, но всеотдайно доказват своите добри качества. Гостите притиснаха черноморци в първите двадесетина минути, което изненада домакините и предизвика към максимална мобилизация. След първия гол „Черно море“ увеличи темпото и тръгна още по-остро в единоборствата и в атаките по фланга. Имаше интересни комбинации на Сантуров, Келепов, Йотов и Курдов, но недоизпипани при завършека им. Бакърджиев, плътно покрит от хитрия Шукри, пак предложи удобни топки на партньорите си, но ефективността му не бе от предишните мачове. Келепов също не намери достатъчно пространство, а може би и сили, за да бъде по-подвижен и напорист. Черноморци имаха епизоди с изключително мощни и атрактивни

Момент от есенното дерби "Черно море" - "Шумен" 3:2.

ходове, но и отрязъци от мача, в които се задъхваха срещу неотстъпчивия и по-свеж съперник. Най-силно играха до гола на Йотов, след който очевидно настъпи непреодолимо вътрешно разпускане и тогава „Шумен“ ги измъчи до степента на инфаркта. В последната минута гостите след отсечен удар, отразен от Ив. Атанасов, и последвалото меле вече виждаха „хикса“, но той се оказа мираж…

Старши треньорът на „Шумен“ Тодор Тодоров пак не бе напълно доволен от своите и каза, че „Черно море“ е бил по-неубедителният на терена. Имаше и претенции към някои

***

На 30.8.1992 г., събитието описано като „Боянски ливади“. Президентът Желю Желев свиква пресконференция в Бояна, на която остро критикува правителството на Филип Димитров, че е обявило война на медиите и президентството. През октомври правителството на Димитров внася вот на доверие в парламента, но пада, тъй като не получава подкрепа от ДПС.

1992

След дълго отсъствие в отбора се завръща Хараламби Хараламбиев

решения на съдията Петър Янински."

13.9.1992 г., **„Спартак" Пд – „Ч. море" 0-0**,

В. „Футбол", 14.9.1992 г.: „… зрителите останаха доволни най-вече от представянето на гостите. Варненци импонираха не само с атлетическите си фигури, но и с техничната си игра, с борбата за първа топка, с умело прилагана преса и с бързината – компоненти, по които предимството им над домакините бе пълно. „Спартак" Пд можеше още при първата си атака (най-смислената през целия мач) да поведе с 1-0, но ударът на защитника Здравчев в 3-та мин. срещна напречната греда. След това започнаха тежките минути за домакините. В 15-та мин. Келепов технично отправи една топка към вратата, която неприятно щеше да изненада вратаря Тенев. В 29-та мин. той отново бе принуден да се разтегне, за да избие от ъгъла топката, която Т. Атанасов изстреля с левия си крак от 30 метра.

Най-добрият играч на терена – Панайотов се изяви не само като непробиваем защитник, но и като опасен нападател, включвайки се заедно с Келепов по десния фланг на атаката. Те двамата създадоха най-големите проблеми за домакините. В 40-та мин. Келепов надбяга Андонов и Тилев, но от 5 метра стреля в тялото на вратаря. И това бе може би най-чистото голово положение. ***П. Бандилов***"

19.9.1992 г., **„Ч. море" –„Несебър" 1-2 (0-1)**,

В. „Н.Д.Н.", 21.9.1992 г.: „Головете. 0:1 – бръснатата „осмица" Георгиев изпрати топката успоредно на вратата, тя мина между краката на атакувалия го Панайотов, под носа на Сантуров, вратаря Ив. Атанасов и Т. Атанасов, засече я най-съобразителният – Иванов (№9). 0:2 – Сантуров рисковано атакува далеч от вратата си играч на гостите при една контраатака, топката бе изпратена към най-добрия играч в този мач – „десетката" Марков, който необезпокояван нахлу в опразнената централна зона и не сгреши пред пресрещналия го Ив. Атанасов. 1:2 – Тимнев проби отляво, остро центрира и Найденов с глава изпрати топката във вратата.

Играта. „Тактиката ни беше повече да рушим и да контраатакуваме. Принудихме „Черно море" да заиграе шаблонно, с високи центрирани топки пред вратата ни. Нямахме страх от домакините, защото тук сме побеждавали и двата варненски отбора!" – каза помощник-треньорът на гостите Мехмед Османов (Старши треньорът не беше с отбора, защото е поставил неизпълними засега битови условия. „Той не пожела да дойде, ние държим да работим с него!" – дообясни президентът на клуба Атанас Сотиров).

Очакваната тактическа примка, каквато и друг път ще им я хвърлят у дома, черноморци не се опитаха да разкъсат в движение, особено за остриетата Келепов, Йотов и Курдов, не потърсиха начини да разредят гъстите защитни редици пред тях, да открият простор за дългите пасове на Бакърджиев и Т. Атанасов, а статично изчакваха топката. Това още повече улесни физически добре сложените играчи на „Несебър", които печелеха почти всички спорни топки, и през първото полувреме домакините не създадоха нито една голова ситуация. Оголвайки тила си, те не винаги успяваха да подсигуряват вратата си, макар че първият гол цъфна при достатъчно играчи в полето пред Ив.

***

На 23.7.1992 г. Абхазия обявява независимост, което довежда до абхазо- грузинската война. Грузинските правителствени войски започват сражения с абхазките сепаратистки милиции, които довеждат до хиляди убити и етнически прочиствания от двете страни в конфликт, който не е разрешен до сега.

Атанасов. А той беше много важен от психологическа гледна точка, защото успокои гостите от възможно (и очаквано голямо) поражение.

В началните минути след почивката със смените, направени от Божил Колев, варненци се опитаха да върнат комбинативния си стил, който прилича на този състав, но пропуските на Йотов и увеличаващото се напрежение от топящите се минути ги отпратиха към онзи английски стил, при който топката само се сипе пред вратата и след мача чувстваш разтежение на коремните мускули. Йотов не успя да насочи с глава нито една удобна топка за партньорите си, забъркани бяха много мелета и във вратарското поле, но само от едно се пръкна дузпата (в 80-та мин.), за която Хараламбиев бе подсечен. Най-опитните останаха далеч от бялата точка, Тимнев пое кръста, стреля точно до гредата, но недостатъчно силно, а и вратарят Урумов бе усетил намерението му. После дойде вторият гол при единствената атака на гостите в тези 45 мин. До края на мача несебърци бяха мачкани без отдих, те не се шашнаха от това ялово цунами и спокойно прецапаха „Черно море".

След мача някои потърсиха вината у главния съдия Ивелин Иванов от Търговище, който имаше мъжеството да не даде „полагаемите" проценти аванта за домакините. Полезно ще бъде черноморци да огледат себе си, защото в този мач приличаха на онези, пролетните. Загубата не е фатална, напротив, за предпочитане е да ни поучи сега, когато има достатъчно време за компенсация на загубеното.

23.9.1992 г., **„Дунав" Рс – „Ч. море" 1-1 (0-1)**,

В. „Н.Д.Н.", 24.9.1992 г.: „Голяма битка, но коректен футбол пред 8000 зрители. Гостите имаха инициативата през цялото първо полувреме, като спечелиха борбата за първа топка. Действаха разнообразно и всеотдайно, Костов (№4) неутрализира голмайстора на русенци Тотев, затова пред вратата на Ив. Атанасов беше спокойно. Келепов, подпомаган от Бакърджиев, беше най-опасният варненски нападател. Но голмайстор стана Стойчев с удар от около 20 м.

След почивката в „Дунав" се появи опитният Й. Димитров, който влезе в добро взаимодействие с Кулинов, и домакините изравниха играта. Двубоят стана още по-интересен, защото и варненци, които след 1:0 положиха много сили да удвоят резултата, и дунавци сега се хвърлиха в истинска битка за победата. Най-добрата възможност за гол пропусна Келепов в края на мача. Той получи жълт картон за оспорване на съдийско решение, а също Найденов и Сюлейманов – „Дунав". ***Т. Календжиев***"

27.9.1992 г., **„Ч. море" – „Доростол" 2-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело", 28.9. 1992 г.:„… Възпитаниците на Божил Колев бяха излезли на терена само с мисълта за победа. Келепов, Йотов, Найденов напред, Бакърджиев, Стойчев, Атанасов в средата на терена. Като прибавим към тях и Костов, Данев, Сантуров, ударното звено на черноморци притисна силистренци в тяхната половина. Но те успяваха да неутрализират десетките атаки чрез едно не много често използвано футболно оръжие – изкуствените засади. В тях попадаха най-много бързият Келепов, Найденов и Йотов. Все пак в 16-та минута силистренската крепост се пропука, след като Найденов след ъглов удар вкара топката във вратата на Богданов. И сигурно всичко щеше да си протече по тази схема, ако в 40-та минута Келепов не се откъсна, излъга вратаря на „Доростол" и той го подкоси. Червеният картон бе може би най-точната преценка на главния съдия Гочев. Влезе резервният вратар Димитров, а към съблекалните се отправи Петков.

През първите 15 минути на второто полувреме черноморци показаха онзи бърз футбол, който запомнихме от същите 15 минути на мача им с „Шумен". Тогава падна и вторият гол – Стойчев свали топката с глава на Йотов, и за него проблеми нямаше. Малобройната публика вече очакваше, че моряците ще си оправят головата разлика. Но те се отпуснаха, а и силистренци тръгнаха, водени от Недев и Дженков, към промяна на резултата. Варненските атаки пак попадаха в изкуствените засади или в неориентирания флаг на страничните съдии. Пропуснаха и Келепов, и Стойчев, и Йотов, и влезлия

1992

Коста Стоянов Костов *(8.6.1968 – 10.1.2016), 18 мача в „Б" РФГ през този сезон. Костов е от Ямбол и започва кариерата си в местния „Тунджа". Отбива военната си служба в „Сливен", където е резерва и за две години изиграва само 11 мача. След това преминава за един сезон в „Черноморец" Бс и през лятото на 1992 г. е извикан от Людмил Горанов в „Спартак" Вн, където изкарва подготвителния период, но не е одобрен. В същото време „Ч. море" изпитва нужда от краен бранител и Костов е поканен от Божил Колев за този пост. През следващия сезон Коста преминава в „Несебър", а след това се връща в Ямбол. Костов е известен и с певческия си талант и до края на живота си се развива в тази област на изкуството със съдействието на Илко Петров – Джулиано, от чиято таверна тръгва кариерата му на певец. Умира на 47 години от злокачествено заболяване.*

1992

На 4.9.1992 г., 81-годишният бивш диктатор Тодор Живков, който от юли 1990 г. е под домашен арест е осъден от Върховния касационен съд на България на 7 години лишаване от свобода и парична глоба за злоупотреба с държавни средства от 7 милиона лева. Присъдата е отменена през 1996 г., а всички дела срещу него са прекратени след неговата смърт през 1998 г.

след почивката Тимнев. В същото време гредата на Ив. Атанасов спря два удара, а на Димитров – един. Резултатът 2:0 бе най-малкото, което отнесоха силистренци от този мач.

Стоил Трънков – ст. треньор на „Доростол": „Съдийството бе под всякаква критика. Не знам как с толкова слаби арбитри ще правим хубав футбол. Лично аз съм доволен от „Доростол", който дори с 10 души в един момент изравни играта. А „Черно море" ми е наистина симпатичен и пожелавам на Божил Колев успех по пътя към „А" група."… ***Орл. Георгиев***"

4.10.1992 г., **„Нефтохимик" – „Ч. море" 1-2 (1-2)**,

В. „Футбол", 5.10.1992 г.: „Предстоеше възлов „морски" двубой от решително значение и за двата състава …

Началото на мача се разви почти шеметно. Още в 6-та мин. след удар на Цонев топката срещна напречната греда, рикошира от гърба на вратаря Атанасов и тупна в мрежата. След 4 мин. Стойчев от гостите проби вляво от дълбочина, оставяйки зад себе си „строителите на изкуствена засада" и … 1-1. Само две минути след това сценарият се повтори – Найденов отдясно сервира топката пред вратата на Йоргов и там Келепов трудно можеше да сгреши – 1-2. Последвалите неминуеми и бурни протести край страничната линия на пом. съдията Ем. Янчев отнеха доста минути от игровото време… Впрочем, ако в един от двата случая наистина е имало засада, нека това тежи на съвестта на Янчев.

Неочакваната промяна на резултата внедри допълнителни сили и амбиции у домакините. Стана така, че и краят на мача протече емоционално. Гостите не само отбиха две топки от самата голлиния, но и намериха сили за атака. Курдов остана сам срещу Йоргов, но ударът му бе над вратата. … ***Д. Дойчинов***"

Неостаряващият Тодор Атанасов (Барона) показва на младите как се вкопчва за победата. („Черно море" — „Хебър" 2:0) Снимка: Георги ГЕНЧЕВ

10.10.1992 г., **„Ч. море" –„Хебър" Пз 2-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело", 12.10. 1992 г.: „От гостуването на „Доростол" преди две седмици, „Черно море" играе мачовете си на най-големия варненски стадион. Тогава в 40-та минута Келепов се откъсна, като принуди вратаря Богданов да го фаулира и да види червения цвят. По подобен начин, но още в 15-та минута, вратарят на „Хебър" Костадинов, не можа да измисли друго, освен хватка от свободната борба и потегли рано-рано към съблекалните. Тодор Атанасов бе точен при изпълнението на този фаул и откри резултата – 1:0.

Всички предимства бяха на страната на моряците – числово превъзходство, самочувствие, бързина, обиграност. Но както става обикновено, когато си явно по-добър, се отпускаш. Пазарджиклии, макар и с 10 души (на вратата застана юношата Минчев, а терена напусна Георгиев), тръгнаха в атака, разчитайки на високия си централен нападател Кандьов, на опитния капитан Гаджев, на бързия Никленов. Моряците обаче не позволиха някой от гостите да изненада вратаря Атанасов. Сантуров, Т. Атанасов, Данев, Панайотов самоотвержено се бранеха, за да изнесат топката към Найденов, от когото започваше всяка атака. Само че пасовете към бързия Келепов не бяха прецизни, а и „Хебър" взе специални мерки срещу него. В тази част на мача Бакърджиев бе малко статичен, Йотов трудно се бореше пред вратата, а Келепов все се сърдеше на някой.

С влизането на Курдов атаката на черноморци се раздвижи, а и те пресичаха отбраната на гостите в тяхната половина. От всяка откраднатата топка се раждаше хубава контраатака. Но за съжаление никой не се заглеждаше към вратата на „Хебър". Липсваха удари, които да затруднят съвсем младия Минчев. Все пак в 65-та минута Бакърджиев цен-

трира зад вратаря на гостите и един от най-активните на терена – Найденов, с глава отбеляза хубав гол. След това се заредиха пропуски на Келепов, Курдов, Стойчев… Така този не твърде привлекателен мач зарадва черноморци главно с двете точки, които го правят едноличен лидер в „Б“ група. ***Орл. Радев***“

17.10.1992 г., **„Ботев“ Вр. – „Ч. море“ 0-2 (0-1)**,

В. „Н.Д.Н.“, 19.10.1992 г.: „Божил Колев: „Много силен мач! Не бяхме създавали толкова голови положения навън! А близо 30 мин. играхме с 10 души, тъй като Келепов, след като беше провокиран, удари съперник и съдията Петър Янински го отстрани от терена. Добре се прегрупирахме и от средата на терена Т. Атанасов, Бакърджиев и Найденов строяха бързи и красиви контраатаки. Така Келепов проби по десния фланг и копна топката над плонжиралия вратар, а Милен преодоля и вратаря, стреля по диагонала и отбеляза майсторски гол. Домакините имаха 2-3 голови удара, но Ив. Атанасов беше сигурен в намесите си. Голям мач направи и Сантуров. Много разумно използвахме увлечението на домакините, които при 1:0 и отстраняването на Келепов се хвърлиха срещу вратата ни. Тогава топката на два-три пъти се разхождаше по голлинията им и се отбиваше от гредите, веднъж Найденов можеше да я вкара с шпагат…“

Янко Гелов – ст. треньор на „Ботев“: „Лидерът показа висока класа! Игра с много движение, с извеждащи пасове от втора позиция, бърза смяна на местата. Мисля, че възможностите на отбора са още по-големи и той е безспорен фаворит в групата. В началото на второто полувреме Келепов удари шамар на наш състезател и трябваше да напусне терена. Повярвах, че можем да изравним, но нашият отбор е млад и неопитен, дано се развие… Наймного ми харесаха от гостите Сантуров и Найденов, както и Келепов до глупостта, която направи.“

Живко Келепов: „Десният защитник ме удари с лакът в стомаха, а аз леко го докоснах и той падна на земята и започна да симулира. Съдията не видя инцидента, но ми показа червен картон. След мача обяснил, че съм ударил врачанина с юмрук и че ще бъда наказан за 4 мача…“

24.10.1992 г., **„Ч. море“ – „Монтана“ 2-1 (2-1)**,

В. „Нар. дело“, 26.10. 1992 г.: „Дори неизвестността, която носи всяко дерби, не можа да привлече повече от 1500 зрители на стадион „Варна“. Но и тези най-запалени привърженици на моряците, изгледаха деветдесетте минути с противоречиви впечатления. Гостите от Михайловград стъпиха на терена изплашени, готови да загубят мача. А и още във втората минута Барона – Тодор Атанасов, с дежурния си прецизен шут от пряк наказателен удар намекна за лесен мач и изразителна победа. Осемнадесет минути по-късно след ъглов удар Тимнев надскочи бранителите пред вратата на „Монтана“ и засече топката.

И още десетина-петнадесет минути черноморци играха в познатия си споко-

17.10.1992, ст. „Хр. Ботев“, Враца. Васко Сантуров е спечелил въздушния двубой с Тодор Петков и Ивайло Станков от отбора на домакините

ен нападателен стил, в който липсата на острието Келепов въобще не се чувстваше. Отсъствието на Стойчев поради контузия бе запълнено от маневрения Найденов и техничния Бакърджиев. И когато всички очакваха резултата да набъбне, един отчайващо неточен удар на Тонов се отби в нечий черноморски крак и топката, минавайки покрай плонжиралия Ив. Атанасов се озова в мрежата му.

Оттук-нататък гостите от Михайловград решиха да демонстрират своя начин на игра с много подавания и то точни в средата на терена, с много движение Тонов, Михайлов, Щербаков се помъчиха да изравнят. Варненци се изтеглиха в своята половина и основният удар

***

19-21.6.1992 г., Войната в Транснистрия между молдавски националисти и про руски милиции завършва след намеса на руската 14-та дивизия с прекратяване на огъня и създаване на непризнатата про руска Република Транснистрия.

1992

падна върху отбраната. Централният защитник Данев няколко пъти се опита да пробие отдясно, като оставяше своята зона на Т. Атанасов, но не успяваше. Чак в тези минути пролича липсата на наказания Келепов. А и Йотов получи болка в крака.

Самоковци уфофуча „моряците" в Рилските езера. Какво ли ще напрвят в среда срещу „Левски"? („Рилски спортист" — „Черно море" 1:0) Снимка: Константин МОЛЛОВ

*****

На 25.9.1992 г. в орбита е изстреляна космическата станция „Марс обзървър" с цел да даде информация относно топографията, минералния състав на повърхността, естеството на магнитното поле, както и структурата и циркулацията на атмосферата на Марс. Мисията продължава до 21.8.1993 г., когато е изгубен контакт със станцията. Въпреки, че не постига нито една от поставените цели, получена е информация относно междупланетното пространство, която ще е от полза за следващите мисии.

През второто полувреме на негово място влезе Курдов. Найденов и Панайотов тръгнаха напред, Бакърджиев взе здраво диригентската палка. Но пък пролича липсата на реализатор, на фигура, която да дръпне моряците напред. Найденов с топка или без се движеше, стремеше се да се отскубне от опеката на твърдите михайловградски защитници, но най-често беше на земята. Независимо от това в края на мача жълтите картони бяха повече за черноморци. Панайотов, който си е защитник, не можа да се превърне в истинско дясно крило, Тимнев се контузи и на негово място влезе Михайлов. И точно той излезе сам срещу Карагьозов в 78-та минута от дълбочина, но страничният съдия спря набега му с флага си. Това ядоса варненеца и той без особена причина си изпроси картон. Гостите можеха и да изравнят, нещо което щеше да бъде несправедливо – в 79-та минута Михайлов от непосредствена близост не отбеляза гол.

И все пак двете точки бяха спечелени от домакините. От играта, разбира се, доволните бяха малко. И сред тях не бе старши треньорът Божил Колев:„При толкова контузени и наказания Келепов, трябваше да преустройвам играта в нападение. Курдов много се стара, но от всеки пропуск се притеснява. Йотов и Тимнев се контузиха, а у повечето си пролича умората от 120-минутния мач в сряда за купата на страната с „Академик". Най-високо оценявам Данев, Т. Атанасов и Сантуров." Старши треньорът на „Монтана" Никола Христов бе по-сдържан: „Загубата ни не е неочаквана, но можехме и да изравним. Не губим шансовете си за „А" група."

31.10.1992 г., **„Рил. спортист" – „Ч. море" 1-0 (0-0)**,

В. „Нар. дело", 2.11. 1992 г.: „Автобусът от Варна с черноморци вместо в 8 часа в петък, тръгна в 20 часа. Причините вече са известни – футболистите не са си получавали възнагражденията от няколко седмици, на всеки от тях президентът г-н Георги Георгиев дължи по около 20 000 лева. Не, това не бе стачка, а желание на футболистите да си изяснят позициите с шефа на футболния клуб и на фирмата „Стеф"…

Така в събота в 4 часа сутринта автобусът благополучно пристигна в Самоков, момчетата дремнаха след 8-часовото пътешествие из тъмнината. След това се нахраниха и трябваше да излязат пред опиянената от досегашното добро представяне на „Рилски спортист" местна публика. Предварително се знаеше, че играещият треньор на домакините Михаил Вълчев е опасен и като голмайстор, и като организатор. От черноморския кораб отсъстваха Сантуров и Келепов, което бе допълнителна трудност и за защитата, и за характерния стил на игра като гости – контраатаката.

Стана хубав мач, в който обаче варненци, за разлика от други гостувания, нямаха възможност да отбележат гол. Домакините, чиято игра се въртеше около Вълчев и Спаийски, търсеха максимума срещу водача в „Б" група. Но чудесната игра на Ив. Атанасов, Данев, Т. Атанасов не им разрешаваше да поведат още в началото. Личеше си, че варненци са по-опитният и техничен отбор. Играта се въртеше повече в централната част, теренът не бе в много добро състояние (по-лош и от терена на стадион „Тича") и това допълнително притесни двадесет и двамата. Домакините все пак достигнаха до победата, след

като Михаил Вълчев изпълни точно пряк свободен удар в 54-та минута, фалцирайки топката в левия ъгъл на вратата на Ив. Атанасов. В общо взето коректния мач, реферът Андреев показа жълт картон на Костов от „Черно море".

В. „Н.Д.Н.", 2.11.1992 г.: *„Черноморци бяха на крачка от едно опозоряващо името на клуба и футбола Варна решение, да не се явят за мача в Самоков. Мотивите бяха неизплатени премии за 6 мача (около 20 000 лв на човек). Среднощното 500-километрово пътуване беше мъчителен израз на все още съхранената отговорност на играчи и треньори пред голямата цел. Загубата на терена беше почти предопределена при тези условия. Но големият срив може би предстои, защото футболистите се качиха в автобуса със заканата, че в понеделник няма да стъпят на терена, докато не се уредят финансовите въпроси. Добре, че предстои пауза в първенството. В нея УС на клуба трябва да вземе съдбоносни решения…"*

В. „Н.Д.Н.", 4.11.1992 г.: *„… Качиха се на автобуса след 8-часов бойкот размисъл, пристигнаха в Самоков в 4 часа, „явихме се да не загубим със служебното 0-3, а само с 0-1" – горчиво се пошегува Божил Колев на почти 3- часовото заседание…*

От техническия директор на клуба Тодор Великов стана ясно, че в клубната каса няма нито стотинка, а в ДСК – 2000 лв. Малка утеха са малкото задължения: 46 хил. лв. Около 400 000 лв. могат да се окажат спасителния пояс за черноморци. Тази сума включва премиите и предстоящата заплата. Клубът дължи на „Сливен" трансферните 368 хил. лв. за Живко Келепов.

… подготовката за мача е преминала нормално, като се изключи пониженото настроение, дошло от празните джобове на играчите… Единодушно бе мнението, че колективът е отличен, амбициран да завърне „Ч. море" в групата на майсторите.

Г-н Георгиев добави, че момчетата са герои, при неритмичното изплащане на премии да продължават да играят сериозно и да побеждават. След което се облегна на Кодекса на труда, в който не е фиксирано в какви срокове могат да бъдат изплатени премиите. Оказа се, че за бойкота си футболистите могат да бъдат санкционирани с по 3000 лв, защото не вътрешният правилник урежда взаимоотношенията между работодателя и работниците му. Президентът не скри своята обида. Без неговата финансова подкрепа, отборът щеше да отпадне още преди първенството. …"

11.11.1992 г., **„Ч. море" – „Миньор" Пк 3-1 (1-0)**,

В. „Нар. дело", 12.11. 1992 г.: „Повечето отбори от „Б" група се примиряват с обстоятелствата, че заслужено са загубили от лидера „Черно море". Само представителите на пернишкия „Миньор" – помощник-треньорът и от фирмата спонсор „Веригано" не видяха разликата в класите на стадион „Варна" и в края на мача дузина псувни и излишни приказки се изсипаха не само върху съдийската тройка, но и върху публиката. И като капак на всичко и върху старши треньора

Ивайло Йотов към Н. Найденов: „Нури, дали ще влезе?"
Георги ГЕНОВ

на варненци Божил Колев. Варненската полиция бе на мястото си и двамата хулигани от Перник трябваше да бъдат усмирявани от униформените служители.

Всъщност мачът от 17-ия кръг на „Б" група не предвещаваше подобен епилог. Черноморци с намерилия своето място в средата на терена Сантуров, отново с острието си Келепов тръгнаха от първата минута към победата. Първото полувреме в студения следобед не подсказваше по нищо подобна резултатност – атаките се топяха около наказателното поле

На 3.11.1992 г. президентските избори в САЩ са спечелени от Бил Клинтън – губернатор на щата Арканзас от демократическата партия, който успява да изпревари досегашният президент – републиканецът Джордж Буш (баща) и независимият Рос Перо.

1992

Иван Атанасов Курдов *(р. 31.7.1969 г.), 18 мача/3 гола през този сезон в „Б“ РФГ. По-малко известният брат на Петър, също започнал кариерата си в „Марица“ Пловдив споделя в интервю със Стефан Янев: „Като войник бях в „Славия“, после с брат ми играхме в „Янтра“. След като изтече договорът ми преминах в „Миньор“. Докато в „Янтра“ играехме силно и останахме в „А“ група, в Перник нещата не потръгнаха, не намирахме общ език, нямах подкрепата на партньорите си. Има хора, които завиждат (на брат ми) и страдам аз. … Казват ми, че имам качества, но когато дойде време да играя, стоя на пейката. Идвам тук (в „Ч. море“) да докажа, че мога да играя добър футбол. Вярвам в себе си.“ (в. „Н.Д.Н.“, 23.10.1992 г.). Иван Курдов е освободен след края на сезона. Играл е в Сухиндол във „В“ група.*

на гостите, а те от своя страна рядко поглеждаха към Ив. Атанасов. Желание у домакините не липсваше – Сантуров (може би най-добрият на терена), Бакърджиев, Найденов и Т. Атанасов като че ли бяха поотвикнали да търсят по дясното крило Келепов и остри слизания към младия Варадинов не се получаваха.

Но през второто полувреме нещата коренно се промениха. Сантуров се вряза в защитата на перничани и с отсечен удар откри. Само две минути по-късно, когато Т. Атанасов застана за изпълнение на пряк свободен удар, всички предчувствахме какво ще стане – топката обърса паяжината в горния десен ъгъл на „Миньор“ и нещата изглеждаха много благоприятни за изразителна победа. Но влезлият в 57-та минута Свиленов бе на друго мнение пет минути след като стъпи на терена, посрещна съобразително отбитата от гредата на Ив. Атанасов топка и намали. Оттук-нататък страничният съдия Борислав Чукаров три пъти спря варненска атака с неправилно вдигнат флаг, а в 77-та минута перничанинът Димитров, забравил че има вече един жълт картон, подсече Найденов и трябваше да дочака края на мача под душа. При разредената защита на гостите реферът Чукаров направи четвърта грешка, като не маркира засада (Келепов бе зад защитата на гостите) и Бакърджиев, изскочил от дълбочина, отбеляза първия си гол в това първенство. Минута по-късно главният съдия компенсира грешката на помощника си, като не отбеляза чиста дузпа в полза на варненци.

Димитър Димитров – треньор на „Миньор“: „Мач стана през второто полувреме. За мен реалният резултат е 2:1. Наистина моите момчета играха със страх. Явно първото място в „Б“ група вече е зает. Търси се вторият за майсторската група. Ние играем за откъсване от опасната зона.“

Божил Колев: „Доволен съм от победата. Знаехме предварително, че „Миньор“ е в подем, че играе затворено. Трудното бе докато отбележим първия гол. Много силен мач направи Сантуров.“

В. „Нар. дело“, 19.11. 1992 г.*: „… Клубовете, които до 0 часа на 19.11. не са си издължили трансферните суми за покупка на футболист, автоматически губят два мача служебно. Което преведено на езика на регламента означава, че отборът от следващото първенство ще играе в по-долна група. … Финансовите притеснения не са тайна и държаха в напрежение привържениците на моряците. …*

Вчера във Варна по свои лични дела бе бизнесменът Атанас Атанасов – Кеби, президент на ФК „Берое“. Срещата му с г-н Георгиев стана случайно. В разговор на четири очи те са обсъждали проблемите на „Ч. море“ и случаят Келепов. След половин час тревогата в целия футболен клуб бе разсеяна. От 0 часа на 19.11. Живко Келепов няма да има нищо общо с ФК „Сливен“. От къде са се намерили парите, двамата бизнесмени запазиха в тайна … ***Орл. Радев“***

21.11.1992 г., **„Светкавица“ Тщ – „Ч. море“ 2-1 (1-1)**,

В. „Нар. дело“, 23.11. 1992 г.: „От няколко сезона варненецът Иван Стоянов – бивш футболист на „Черно море“, се подвизава с фланелката на „Светкавица“. В предпоследния кръг на „Б“ група той бе най-големият виновник съмненията за спокоен мач да се разпилеят на пух и прах. С двата си гола – в 15-та и 60-та минута, домакините грабнаха двете точки от лидера, а варненецът Стоянов направи може би най-сполучливия си мач. И то срещу родния си клуб.

Всъщност тактиката на домакините бе с повече твърдост да извадят от равновесие гостите, които бяха и по-техничният, и по-грамотният отбор. Изравнителният гол на Келепов в 27-та минута можеше и да не бъде единственият за „Черно море“, ако Найденов от два-три метра малко след това не шутира в тялото на вратаря. Двубоят бе типичен за „Б“ група – с много накъсване, провокация, реплики към съперника… Трите жълти картона, които получиха черноморци, бяха насила изпросени от съдията Георги Томов.

Според старши треньора на моряците Божил Колев тази загуба е нещо нормално и е приета от отбора. ***Орл. Радев***“

В. „Н.Д.Н.“, 23.11.1992 г.: „Милен Бакърджиев – капитан на черноморци: Домакините ни победиха доста неочаквано без да имат голово положе-

1992

ние. При първия гол Иван Стоянов от трудно положение извън наказателното поле стреля в гредата и топката се отби в мрежата. После откраднах една топка от защитата, прехвърлих я на Келепов и той изравни. След меле пред вратата ни Иван, както беше паднал ритна топката и тя влезе във вратата. Беше много навит да докаже, че е пренебрегнат от „Ч. море", а и имаше рожден ден…."

***В. „Нар. дело", 28.11. 1992 г.**: „… В писмо подписано от вицепрезидентката на СД „СТЕФ" – г-жа Георгиева до клуба се казва: „От 27.11.1992 г. спираме предоставянето на всякакви средства за ФК „Ч. море", докато последният не изпълни поетите от него задължения съгласно договора."…*

От два месеца никой във ФК „Ч. море" не е получавал нито заплати, нито премии. …, което накара повечето футболисти да заговорят за напускане на отбора. Но утре от 14.30 те ще излязат на ст. „Варна" в последния си мач от есенния полусезон само за да доставят радост на своите привърженици. … от вчера те не признават за свой президент г-н Георги Георгиев. А ето и неговото становище:

„На 26.11. бях във варненския Окръжен съд за поредната регистрация на ФК „Ч. море". Оказа се, че по документи г-н Дим. Мавров си остава президент поне до средата на януари 1993 г. От предложеното от мен и приетото от ръководството на ФК „Ч. море" бях поискал няколко обекта по бул. „8-ми полк" …, но предложението ми така и потъна. Все още СД „СТЕФ" не е получила необходимите преференции за строителство на хиподрум в кв. Аспарухово. … СД „СТЕФ" до момента е изразходвала от собствените си средства 2 580 000 лв., т.е. до момента е изпълнила поетите задължения. … До момента на фирмата не е предоставен нито един обект за развитие на стопанска дейност и получаване на приходи, гарантиращи издръжката на отбора."

28.11.1992 г. **„Ч. море" – „Корабостроител" Рс 2-1 (0-0)**,

В. „Нар. дело", 30.11. 1992 г.: „Този мач не можеше да не се играе, въпреки скандалното състояние на черноморските финанси. Момчетата със синьо-бели фланелки излязоха на стадион „Варна", за да могат 1500-те зрители да видят, че те са истински професионалисти, че честно си вадят хляба. Да, но ножът е в друг…

Естествено бе послед-

Яда от президента на клуба, черноморци си изляха върху „Корабостроител". Снимка Красимир СТОЙЧЕВ

… няколко въпроса. Кой трябва да осигури обекти за стопанисване на СД „СТЕФ"? Кой подведе г-н Георгиев в тази непозната нему и неприятна за фирмата му футболна одисея? Кой всъщност е шеф на ФК „Ч. море" – де факто и де юре? Как се намериха преди 10 дни средства за трансфера на Живко Келепов? И разбира се най-важния въпрос: След утрешния мач, ще съществува ли ФК „Черно море? …"

ният разговор в „Черно море" да се отрази върху настроението не само на единадесетте, но и на тези, които следяха мача от резервната скамейка. А мач наистина стана. През първото полувреме Келепов опита задна ножица в стил Ван Бастен, но не отбеляза… След това топката, изстреляна от Т. Атанасов от наказателен удар, мина на сантиметри от горната паяжина на Филипов…

Най-интересното оба-

***

На 25.11.1992 г. федеративният парламент на Чешката и Словашка федеративни републики гласува двете страни да бъдат разделени по мирен път на независими Чешка и Словашка републики от 1.1.1993 г.

1992

На 22 и 23.12.1992 г. в зала „Владислав“ се провежда благотворителен турнир с участието на 8 черноморски отбора, включващи ветерани родени 1945-50, 1951-55, … до юноши родени 1975-80. Приходите от турнира са предназначени за ДЮШ на клуба. Победител е отбора на родените 1960-65 г. Голмайстор е Огнян Радев, а най-техничен – Милен Бакърджиев.

че се случи през второто полувреме. Любопитен бе спорът между синовете на двамата старши треньори – Колев, защитника на „Черно море“ и Тодоров – нападателя на „Корабостроител“. Въпреки жълтия картон младият варненец игра по-добре от русенската десятка. А бащата – Тошко Тодоров толкова преживяваше всяка атака на отбора си, че не се стърпя и репликира съдията Георги Цветанов, след което му бе посочен изходът на стадиона. Така Тодоров не видя, че неговият отбор с 10 души поведе. Все пак Тошко Тодоров далеч от терена успя да замени контузения си зет Игнатов и да признае заслужената победа на домакините.

Черноморци се стреснаха от гола и като ужилени обсадиха вратата на русенските корабостроители. Голът се печеше – Бакърджиев и Т. Атанасов изтеглиха атаката в непосредствена близост до Филипов с дълги извеждащи пасове. Два-три пъти в засада бе хванат Келепов. Все пак в 67-та минута капитанът на варненци намери Йотов и той в познатия си аржентински стил (да не забравяме, че му викат Кемпеса) укроти топката на гърди и от воле изравни. Девет минути по-късно Келепов най-после успя да надхитри и русенските бранители, и флагчето на страничния съдия и откъснал се сам срещу вратата на „Корабостроител“, донесе победата за варненци.

Тошко Тодоров – „Корабостроител“: „Стана добър мач. Не обичам да давам оценка на съдиите, но страничните направиха много грешки, като няма засада вдигат, като има – не вдигат… А „Черно море“ заслужено спечели. Варненци знаеха как да постигнат победата, търсеха остро гола. Все пак съм доволен от моите футболисти, които дори с 10 души успяха да отбележат гол.“

Божил Колев: „Искам да благодаря на всички футболисти, администратори, лекар, масажист, домакин, че въпреки трудностите от финансово естество направиха така, че „Черно море“ да е на първо място след края на сезона. Ако нямахме тези проблеми със заплатите и премиите, щяхме да имаме още 3-4 точки в актива си. Какво е бъдещето на „Черно море“? Не знам. Изход от финансовата криза трябва да се намери…“ ***Орл. Радев***“

В. „Н.Д.Н.“, 30.11.1992 г.: „Головете: 0-1 – помните ли фантастичния гол на Ван Бастен във вратата на Дасаев? От подобна позиция, още по-ефектно, още по-неспасяемо и съвсем случайно, изстреляната от халфа Гецов топка прехвърли Ив. Атанасов. 1-1 – в наказателното поле Бакърджиев технично овладя топката, подаде на Йотов, който от 6-7 метра я изпрати в мрежата. 2-1 – поредна уловка с изкуствена засада за Келепов, в която попадна русенската защита. Крилото нахлу по диагонала в наказателното поле и стреля по земята…“

„ЩЕ СТАРТИРА ЛИ ЛИДЕРЪТ НАПРОЛЕТ? Появи се и този въпрос! Защото черноморци живеят в дългове, заради дълговете на президента си към тях. Защото президент и състезатели започнаха да си говорят с домашни адвокати и писма-декларации, което ще рече, че никой на никого не вярва.

Футболистите заявиха, че не признават г-н Георги Георгиев за клубен президент. Той отвърна на масмедиите, че не се отказва от президентството (въпреки, че по документи не е … президент!)

Г-н Георги Георгиев отвори втори фронт с „другата страна“, която получи от него ултиматум до един месец да му осигури „няколко обекта за стопанисване“. Но нали когато г-н Георги Георгиев постави подписа си под договора, той получи „всички налични собствени и придобити в бъдеще обекти? Нали неговата фирма „СТЕФ“ и ФК „Черно море“ се сляха и „друга страна“ просто няма! Или това е безпаричният и безгласен управителен съвет, съставен със съгласието на г-н Георгиев? При подписването на договора нямаше условия, които сега се поставят за изпълнение в един месец! То няма и „друга страна“, която да ги изпълни. – чуди се на

1. ЧЕРНО МОРЕ	11	4	4	31-17	26
2. Р. СПОРТИСТ	9	5	5	25-20	23
3. МОНТАНА	9	3	7	33-19	21
4. НЕФТОХИМИК	8	5	6	26-18	21
5. ЛЕКС	7	7	5	26-20	21
6. ШУМЕН	9	3	7	24-19	21
7. СВЕТКАВИЦА	7	7	5	20-18	21
8. ХЕБЪР	9	2	8	27-25	20
9. ДУНАВ	8	4	7	23-24	20
10. РОЗ. ДОЛИНА	8	3	8	26-21	19
11. АКАДЕМИК	8	3	8	24-20	19
12. ДОРОСТОЛ	8	3	8	22-21	19
13. БЕЛАСИЦА	7	5	7	24-24	19
14. КОРАБОСТРОИТЕЛ	8	2	9	21-24	18
15. НЕСЕБЪР	7	4	8	18-30	18
16. МИНЬОР	6	5	8	17-24	17
17. СПАРТАК (Пд)	6	4	9	17-23	16
18. СПАРТАК (Пл)	5	6	8	19-26	16
19. БДИН	4	6	9	17-32	14
20. БОТЕВ	3	5	11	17-32	11

5.12.1992 г., мач между отборите на играещи извън Варна, срещу играещи във Варна местни футболисти с благотворителна цел за подпомагане на домове за сираци, прави от ляво надясно: Вал. Каров, Пл. Казаков, Ж. Господинов, Г. Иванов – Геша, Д. Урумов, Т. Марев, Бис. Маринчев (пом. съдия), Пл. Гетов, Д. Момиров (гл. съдия), Х. Месропов (пом. съдия), М. Бакърджиев, Ив. Атанасов, К. Костов, Ив. Курдов и Боян Христов, клекнали: Гал. Господинов, Евг. Андонов, Ог. Радев, Ст. Найденов, Д. Трендафилов, В. Сантуров, Ат. Атанасов – Орела, Н. Найденов, Б. Стоянов и К. Данев

Трима, към тази дата бивши играчи на „Ч. море“: Огнян Радев, Тодор Марев и Георги Иванов – Геша

Орлин Людмилов Стоянов *(р. 18.7.1974 г), халф, 1 мач в „Б“ РФГ през този сезон. „Започнах да тренирам футбол в школата на „Черно море“ на 10-годишна възраст. Първо за кратко треньор ми беше Димитър Попов, а след това Бебо Светозаров. Всички бяхме в спортна паралелка в училище „Жечка Карамфилова“. Два пъти станахме вицешампиони на България, като втория път бях голмайстор на турнира. В старшата възраст треньор ми беше Дамян Георгиев. При него стигнах и до юношеския национален отбор. През лятото на 1992 г. Божил Колев ме взе в мъжкия състав и подписах първи професионален договор с „Черно море“. Година по-късно влязох в казармата. Продължих да тренирам с „моряците“, но играех за военния тим под ръководството на Георги Жеков. След като се уволних още известно време бях част от отбора, след това отидох в „Автотрейд“ заедно с Кево Тахмисян .*

президентския ултиматум платеният технически директор Тодор Великов. В този черноморски колапс той отговори на въпроса в заглавието така: Ще стартира! Може и с юношеския отбор …“

***

В третият кръг от турнира за купата на България се включват отборите от „Б“ група. Играят се по два мача на разменено гостуване. От следващият 4-ти кръг се включват и отборите от „А“ РФГ.

Купа на България, 3-ти кръг:

7.10.1992 г., Свищов, 15.00, **„Академик“ Св. – „Ч. море“ 2-0 (1-0)**, съдия: Пл. Липенски, 400 зр.

Голм.: 1-0 Атанасов 17‘, 2-0 Драгоев 83‘

„Ак.“ Св.: Ив. Гълъбов, Дим. Димов, Ч. Илиев, Каракашев, Шопов, Юр. Митев, Ч. Атанасов (78‘ Юс. Шакиров), Рум. Игнатов (60‘ Йорданов), Крас. Николов, Ив. Стойчев, Бис. Драгоев

„Ч. море“: Ивл Попов, Б. Христов, Вес. Бранимиров, П. Стоянов, Бож. Колев, Зл. Михайлов, Ж. Келепов, Х. Хараламбиев, Ив. Курдов, Орл. Стоянов (68‘ Хр. Манчев), Н. Филипов (46‘ Пл. Панайотов)

В. „Спорт“, бр. 195, 8.10.1992 г.: „Още преди началото на срещата малобройните зрители коментираха кой от двата отбора ще излезе „по-хитър“, та да отпаднат от борбата за купата. … черноморци желаят да съсредоточат усилията си за влизане в „А“ група, а студентите да спечелят време за стабилизиране на играта си. Двата обора не се опитаха да опровергаят съмненията.

В 17-та мин Атанасов от „Академик“ стреля диагонално към вратаря Попов, който се задоволи да изгледа топката след себе си. После варненецът Курдов опита два-три разсеяни удара.

След почивката първата опасност пред вратата на свищовци създаде влезлият в 46-та мин. Панайотов, но вратарят Гълъбов предотврати гола. В 83-та мин. Драгоев с точен удар доведе резултата до 2-0. Логична победа, която може би ще направи реванша още по-безинтересен. ***Розин Чапанов***“

21.10.1992 г., ст. Варна, 14.30, **„Ч. море“ – „Академик“ Св 4-1 сл. пр. (2-0)**, съдия: Пл. Кънчев, 1000 зр.

Голм.: 3-0 Ивл Йотов 26‘, 47‘, 98‘, 3-1 Игнатов 115‘, 4-1 Бож. Колев 120‘

„Ч. море“: Нед. Добрев, Б. Христов, Бож. Колев, П. Стоянов, К. Данев, Зл. Михайлов, Ив. Курдов, Х. Хараламбиев (46‘ Пл. Панайотов), Ивл Йотов, М. Бакърджиев, Н. Найденов (73‘ Пл. Тимнев)

„Ак.“ Свищов: Ив. Гълъбов, Дим. Димов, Юс. Шакиров, Каракашев (56‘ Юр. Митев), Бис. Драгоев (46‘ Крас. Николов), Шопов, Ч. Атанасов, Игнатов, Йовов, Ив. Стойчев, Георгиев

В. „Нар. дело“, 22.10. 1992 г.: „Не, не подцениха черноморци турнира. Играха, като заложиха в този мач уж без интрига, и собственото си реноме на лидери, и възможността в следващия кръг да премерят силите си срещу някой отбор от „А“ група. …

В тази игрова ситуация варненци се ориентираха по-добре и чрез неуморимия Найденов (до смяната си той бе най-добрият на терена), техничния Бакърджиев, борбения Данев създадоха много положения за гол, които обаче угасваха пред погледа на Гълъбов. Първият гол на Йотов (наричан не без основание Кемпеса) стана след продължителен рейд на Найденов. По-нататък последва удар в гредата, пропуск на Курдов (това момче като че ли има комплекс от гола).

На мястото на неориентирания Хараламбиев влезе Панайотов, който подаде в 47-та мин. идеален пас и Йотов (с глава) отново порази целта. От тук нататък играта се отвори, защото гостите искаха да отбележат гол, а домакините се надяваха топката сама да влезе във вратата на гостите. Невероятни пропуски направи Курдов. „Академик“ остана с 10 души, поради контузия напусна Митев, а отборът беше вече направил две смени. И „Ч. море“ беше на път да затвърди традицията, че най-трудно играе, когато е с човек повече. Защото в 115-та мин. Игнатов успя да посрещне отскочилата от гредата на Добрев топка и да направи свищовските студенти победители. И добре, че при едно разбъркване в последната минута, защитникът на „Ч. море“ Колев отклони топката, за да подобри настроението на малцината зрители. … ***Орл. Радев***“

Купа на България, 1/16 финал:

7.11.1993 г., Варна, ст. Тича, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Пд 1-0 (0-0)**, съдия: Мил. Георгиев, 2000 зр.

Голм.: 1-0 В. Сантуров 47'

Ж.К.: Мантарков (Лок)

„Ч. море“: Ив. Атанасов, Пл. Панайотов, Бож. Колев, Зл. Михайлов, К. Данев, Т. Атанасов, В. Сантуров, Г. Стойчев (69' Пл. Тимнев), Ивл Йотов, М. Бакърджиев, Н. Найденов

„Локо“Пд: Вл. Чернев, Мих. Юмерски, П. Пашев, Ст. Лулчев, Ив. Говедаров, Рад. Райковски, Лаз. Вълков, Аян Садъков, Сим. Кръстев, Стоян Карапетров, Стан. Мантарков (65' Ив. Петров)

В. „Н.Д.Н.“, 9.11.1992 г.: „Голът дойде след включване от дълбочина на халфа, който тръгна с топката „през пъпа“ на пловдивската защита, изпусна контрол над нея, но я получи обратно и удобно от десния защитник на гостите Юмерски, изпревари излезлия вратар Чернев … и 1-0.

Играта: Ат. Драмов я оценява като слаба за своя отбор … Тактическата новина за гостите бе излизането на Сантуров в конструкторското звено, което с техника и импровизация на равните му по опит Бакърджиев и Т. Атанасов се оформя като едно от най-мислещите в професионалните групи. Бойкостта на Стойчев е също много полезна, а когато Тимнев замени Найденов в не особено приятната му роля на крило-острие и Найденов заплува в свои води, халфовата линия прибави още техничност. …

Този път и защитата, комплектована по друг начин и не направи голови грешки. Данев бе респектиращо точен, Михайлов напълно притъпи шилото Вълков, а Божидар Колев направи най-силния си мач и разочарова много сеирджии от трибуните..“

14.11.1993 г., Пловдив, ст. Локомотив, **„Локомотив“ – „Ч. море“ 2-2 (1-1)**, съдия: Ант. Гецов, 2 500 зр.

Голм.: 0-1 М. Бакърджиев 2', 1-1 Садъков 20', 1-2 Ивл Йотов 76', 2-2 Димитров (дуз.) 80'

Ж.К.: В. Сантуров (ЧМ)

„Лок“ Пд: Вл. Чернев, Мих. Юмерски, П. Пашев, Рум. Димитров, Ив. Говедаров, Рад. Райковски (46' Стан. Мантарков), Лаз. Вълков, Аян Садъков, Сим. Кръстев, Стоян Карапетров (73' Ив. Петров), Кост. Видолов

„Ч. море“: Ив. Атанасов, Пл. Панайотов, Бож. Колев (51' Зл. Михайлов), Коста Костов, К. Данев, В. Сантуров, Ж. Келепов (86' Б. Христов), Г. Стойчев, Ивл Йотов, М. Бакърджиев, Н. Найденов

В. „Нар. дело“, 16.11. 1992 г.: „… Още във 2-та мин. Сантуров изведе Бакърджиев в „уличка“ срещу Чернев и капитанът не сгреши. „Смърфовете“ се опитаха с домакински щурм да овладеят инициативата, но няколко флангови „жегвания“ от Келепов (до четвъртък „Ч. море“ трябва да преведе 400 хил. лева на „Сливен“ за крилото си) ги принудиха да се загрижат и за тила си. Изравняването дойде след аналогично изпълнение на Вълков и Садъков. … Размекнатото игрище и гумените бутони на варненци (само двамата имаха „луксозни“ обувки с железни бутони) не ги накараха да буксуват.

И все пак удари на Вълков и Садъков в началото на второто полувреме разтърсиха левия стълб край Ив. Атанасов. А в други невъобразими ситуации вратарят беше супер! Черноморци не се опитаха да убиват темпото и да смачкват играта, за да задържат аванса си. Така стигнаха и до втория гол. Найденов изпрати топката пред вратата, Йотов-Кемпес с глава я отне от Чернев и сръчно я изстреля с крак в долния ъгъл. Домакините изравниха след пробив на Кръстев, зад когото Данев протегна крак и съдията Антон Гецов отсъди дузпа. Черноморци можеше да стигнат и до победа, ако Чернев не бе отразил мощен диагонален удар на Йотов.

За 4-те хиляди зрители останаха споменът от добрия футбол и въпросът: „Какво прави „Ч. море“ в „Б“ група.“ ***Ник. Галов***“

Купа на България, 1/8 финал:

6.12.1992 г., В. Търново, **„Етър“ – „Ч. море“ 5-1 (1-0)**, съдия: Н. Йонов, 1000 зр.

Голм.: 1-0 Спасов 24', 2-0 Иванов 57', 3-0 Първанов 61', 4-0 Георгиев 66' (дуз.), 4-1 Пл. Тимнев 70', 5-1 Йорданов 85'

Ж.К.: Бож. Колев (ЧМ)

„Етър“: Ол. Моргун (87' Кал. Чакъров), Пл. Проданов, Цв. Първанов, Цан. Цветанов, Н. Цонков, Рум. Иванов (72' Кънчо Йорданов), Др. Дошков, Г. Георгиев, Рос. Крумов, Сп. Спасов, Г. Попиванов

1992

Боян Георгиев Христов – Боби
(р. 17.10.1967 г.)
21 мача в „А“ РФГ, 92 мача в „Б“ РФГ в периодите 1987-89 и 1992-96. Боби е юноша на ЦСКА и пристига в „Ч. море“ през 1987 г., когато отборът се завръща в „А“ група и играе финал за КСА. Налага се като титулярен десен бек. С идването на Н. Ковачев като треньор през 1989 г. преминава в „Спартак“ Вн, където остава само през есенния полусезон. Преследван е от контузии и претърпява операции на коляното. През 1991-92 преминава заедно с Валери Пейчев - Еката в „Овеч“ Провадия, където за треньор е назначен Абил Билялов. През 1992 г. Боби се завръща в „Ч. море“ и остава до лятото на 1996 г., след което преминава в „Академик“ Сф.

1993

Купата на България е спечелена от отборът на ЦСКА София, който побеждава „Ботев" Пловдив с 1-0 във финала, игран на 2.6.1993 г. в Благоевград.

След като фирма „Стеф" затвори касията си за тях, черноморци показаха, че добрият отбор играе и за едната част, при това играе добре... **("Ч. море" - "Етър" 1-0)** Снимка: Георги ГЕНЧЕВ

„Ч. море": Ив. Атанасов, Пл. Панайотов, Бож. Колев, К. Костов (64' В. Петров), К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, Г. Стойчев, Ивл Йотов (66' Пл. Тимнев), М. Бакърджиев, В. Сантуров

В. „Спорт", бр. 3238, 7.12.1992 г.: „… Дошков отлично видя връхлитащия Спасов, поднесе му точно топката и „десетката" с глава и плонж я мушна в мрежата – 1-0. … Р. Иванов напредна и нанесе светкавичен удар – 2-0,… Първанов засече с глава топка след корнер – 3-0. … Младият Дошков извоюва дузпата – 4-0. … в един миг Тимнев наивно бе оставен непокрит – 4-1. … за „Етър" се разписа и влезлият наскоро голмайстор, завършвайки с удар от движение с глава прекрасна атака на агресивният Проданов.

У гостите според Божил Колев – ст. треньора на „Ч. море" е нямало игрова нагласа, колебаели са се дали изобщо да се явят на този мач. .. ***Ал. Тошев***"

12.12.1992 г., Варна, ст. Тича, **„Ч. море" – „Етър" 1-0 (0-0)**, съдия: М. Георгиев, 750 зр.

Голм.: 1-0 К. Данев 87'

„Ч. море": Нед. Добрев, Пл. Панайотов, Бож. Колев, Зл. Михайлов, К. Данев, В. Сантуров, Пл. Тимнев (38' В. Петров), Г. Стойчев, Ивл Йотов, М. Бакърджиев, Н. Найденов

„Етър": Ол. Моргун, Н. Гавалюгов, Цв. Първанов, Цан. Цветанов, Анг. Червенков, Къи. Йорданов (46' Рос. Крумов), Вел. Кефалов, Г. Георгиев, Рум. Иванов (68' Ив. Близнаков), Сп. Спасов, Г. Попиванов

В. „Н.Д.Н.", 14.12. 1992 г.: „Голът: Данев пое една топка в средата на терена, потърси на скорост партньори за комбинация, получи топката в наказателното поле от Сантуров и хладнокръвно я промуши между краката на атакувалия го Моргун. … Загубата във В. Търново до голяма степен обезмисляше двубоя, а като добавим и дотегналите финансови фалове, наистина трябва да се учудваме и да поздравим варненци, че се бориха сериозно за доброто си име. Бакърджиев и Сантуров пак показаха колко важно е да си майстор в професията. Данев направи един от най-силните си мачове като либеро, колегите му в защита не повториха наивните грешки от първата среща, а младият вратар Добрев (Ив. Атанасов е със счупен нос от В. Търново) отново ни връща надеждите за неговото бъдеще …"

„Черно море" отпада от турнира.

***

20.1.1993 г., ст. Тича, контр., „Ч. море" – „Берое" Ст. З. 1-3 (1-1),

Голм.: 0-1 Сивриев 9' (псу), 1-1 Ж. Келепов 29', 1-2 Петков 54', 1-3 Сивов 87' (псу)

Пропусната дузпа: 68' В. Сантуров (ЧМ)

„Ч. море": Ив. Атанасов, Б. Христов, Б. Колев, Зл. Михайлов, К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, Г. Стойчев, В. Сантуров, М. Бакърджиев, Н. Найденов (Нед. Добрев, К. Костов, В. Петров, Ив. Курдов, Пл. Тимнев)

23.1.1993 г., ст. Тича, контр., „Ч. море" – „Доростол" Сс 2-0 (2-0),

Голм.: 1-0 Ивл Йотов, 2-0 М. Бакърджиев

Ф. К. „Черно море“ 1992-93

Заден ред от ляво надясно: Ивл Попов, В. Петров, Зл. Михайлов, Б. Христов, Ив. Атанасов, Ив. Курдов, К. Костов, Пл. Панайотов и Нед. Добрев, среден ред: Т. Великов (тех. директор), д-р Нед. Капанджиев, Пл. Тимнев, Х. Хараламбиев, Бож. Колев (стр. тр.), Т. Атанасов, Б. Колев, Д. Ванков (масажист) и Г. Ганчев (дом.), преден ред: Н. Найденов, В. Сантуров, Ивл Йотов, Ж. Келепов, М. Бакърджиев, Г. Стойчев, К. Данев и П. Стоянов

„Ч. море“: Нед. Добрев, Б. Христов, Б. Колев, Зл. Михайлов, К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, В. Сантуров, Ивл Йотов, М. Бакърджиев, Н. Найденов (В. Петров, Ив. Курдов, Пл. Тимнев)

6.2.1993 г., ст. Варна, 14.30, контр., „Ч. море“ – „Спартак“ Вн 2-1 (1-1), съдия: Анг. Ангелов, 2000 зр.

Голм.: 1-0 Зл. Михайлов 4‘, 1-1 Щерев 45‘, 2-1 М. Бакърджиев 54‘

„Ч. море“: Ив. Атанасов, Б. Христов, Б. Колев, Зл. Михайлов, К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов (Пл. Панайотов), В. Сантуров, Ивл Йотов, М. Бакърджиев, Х. Хараламбиев

„Спартак“: Св. Маринов, Христов, Райчев (Дончев), Ж. Петров, Г. Мирчев, Ат. Атанасов, Ст. Герджиков (30‘ Тин. Въжаров), П. Йорданов (Петков), Г. Щерев, Кам. Нанев, Иво Димов

Ч.К.: 30‘ В. Сантуров (ЧМ)

В. „Н.Д.Н.“, 8.2.1993 г.: *„Около 3 000 души, зажаднели за футбол дойдоха в съботния следобед.. И когато в 4-та мин. Т. Атанасов майсторски изведе Зл. Михайлов в малкия пенал и той с левия крак откри резултата, всички по трибуните предчувстваха началото на спектакъл. И не останаха излъгани.*

Първо Данев грубо подкоси Герджиков (покъсно се разбра, че спартаковеца има частично разкъсване на коленни връзки и крака му бе гипсиран), а в 30-та мин., след като Живко Петров справедливо бе декориран в жълто за класически фал срещу Келепов, започна и цирка. Фитилът запали Сантуров, нахвърлил се върху Петров, а в последвалите юмручни свади най-добре се ориентира Въжаров, изпратил Йотов в нокдаун. Мачът беше прекъснат за 5 мин., екипите на отборите нахлуха на терена, благословии, закани и жестикулации разредиха въздуха чак в Морската градина. Арбитърът Ангел Ангелов изгони Сантуров (и други заслужаваха тази участ), но не намери смелост да прекрати срещата. А по време на целия мач той беше руган, ритан и блъскан от някои герои. …

Най-хубавото в срещата бе изравнителния гол на „Спартак“, при който Щерев в 45-та мин. след образцова триходова комбинация „разстреля“ Ив. Атанасов и победното

1993

***

На 1.1.1993 г. в сила влиза договорът от Маастрихт, според който са премахнати търговските бариери между страните членки на ЕИО и се създава единен европейски пазар. ЕИО официално става ЕС (Европейски съюз).

1993

попадение на черноморци, дело на най-добрият на терена – Бакърджиев в 54-та мин., проврял кълбото с отмерен удар по диагонала под плонжа на Маринов.

*В малкото време, в което се игра футбол, черноморци (добре им стояха новите екипи) превъзхождаха с подвижна средна линия и всеотдайна игра на всички (много черна работа извърши позабравения Хараламбиев), докато защитата на „Спартак" приличаше на разграден плет, а напред скритите пасове на импровизатора Димов не бяха разгадавани от колегите му … След мача битката продължиха привържениците (спартаковци бяха по-активни) и само навременната намеса на полицията осуетиха нежелани кървави драми. **Нед. Петров**"*

Черноморци показаха, че са готови да преодолеят всякакви препятствия по пътя към „А
група. Снимка: Георги ГЕНЧЕВ

27.2.1993 г., "Ч. море" - "Беласица" Петрич 3-0

13.2.1993 г., ст. Тича, „Ч. море" – „Дунав" Рс 5-3 (3-1),

Голм.: 1-0 Ивл Йотов 22′ (дуз.), 2-0 В. Сантуров 27′, 3-0 Н. Найденов 32′, 3-1 Йорданов 34′, 4-1 Ивл Йотов 62′, 4-2 Богомилов 73′, 5-2 К. Костов 77′, 5-3 Богомилов 82′

„Ч. море": Ив. Атанасов, Б. Христов, Бож. Колев, К. Костов, К. Данев (П. Стоянов), Зл. Михайлов, Ж. Келепов, В. Сантуров, Ивл. Йотов, М. бакърджиев, Н. Найденов

***

27.2.1993 г., **„Ч. море" – „Беласица" Пч 3-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело", 1.3. 1993 г.:„Като че ли на нищо не се надяваха представителите на „Бела", пропътувайки напразно 700 километра от града на милионерите до морето. Цяло първо полувреме те въобще не поглеждаха към вратата на „Черно море" и ако Ив. Атанасов не си правеше кросчета из наказателното поле, можеше и да измръзне. Лишен от Данев, Стойчев, Панайотов, с неизлекуван Т. Атанасов, старши треньорът на черноморци Божил Колев върна Сантуров като последен в защитата, но той въобще нямаше работа. В атаката участваха всички, но на върха й винаги бяха Келепов и Йотов, а Хараламбиев, разбрал, че е дошъл неговият час, направи чудесен мач. Той бе най-съобразителен в края на първото полувреме, когато със шпагат промуши топката в мрежата на Колапсъзов, движеше се из целия терен, защитаваше и атакуваше…

Петричани се опитаха през второто полувреме с хокейни прийоми да спрат „Черно море" към поредната логична победа, но главният съдия Стамо Гинчев въобще не се поколеба да покаже пътя към душа на грубияна Паловски и опиталия се да играе хандбал в наказателното поле Ръжданов. Трите гола бяха най-малкото, което направиха черноморци. Разбрали, че са няколко класи над гостите, в последните двадесетина минути те заиграха технично, но безрезултатно. Фрапиращ бе случаят, когато Найденов излъга вратаря, но вместо да отбележи четвърти гол, подаде на Бакърджиев, а той стреля в тялото на защитник.

Единственото оръжие,

***

26.2.1993 г., първи атентат срещу Световният търговски център в Ню Йорк. Кола- бомба паркирана пред северната кула отнема живота на 6 души, между които и бременна жена. Хиляди са ранени. Атентаторите са заловени и съдени.

1993

След октомври 1989 г. бизнесменът Борислав Божилов, известен като Боби Бец става директор и съдружник във фирмата COMCO (Комко). Тя е със седалище във Виена. Нейният предмет на дейност е търговия с всякакъв вид стоки, а уставният й капитал е 500 000 австрийски шилинга. На фирмата е разрешено да открие представителство в София. Уставният фонд на филиала на „Комко" в София е 125 000 щатски долара. Предметът на дейност е широк – износ на селскостопански и промишлени суровини, полуфабрикати и готови продукти срещу насрещен внос на строителни машини и съоръжения, машиностроително оборудване; транспортни и спедиторски услуги, изграждане на търговско-сервизни и комунално-битови комплекси по магистралите в страната и в чужбина.

което приложиха петричани, бе изкуствената засада – повече от 20 пъти те улавяха Келепов, Йотов, Найденов в клопка – нещо, което е характерно за атакуващия стил на „Черно море". Ако Божил Колев успее да намери лек срещу изкуствените засади, резултатността на моряците би се увеличила.

Илия Карадалиев – треньор на „Беласица": „Не, това не бе съдийство. Затова и не стана добър мач. „Черно море" е опитен отбор и не му отива да побеждава така."

Божил Колев: „Доволен съм от играта на всички, от победата. Срещу затворен отбор се играе трудно. „Черно море" е в добро състояние, но имаме неизлекувани и контузени титуляри. Навсякъде ще играем за победа." ***Орл. Радев***"

В. „Футбол", 1.3.1993 г.: „…Все пак след отлично центриране на Бакърджиев, Т. Атанасов с глава отклони топката и останал непокрит до дясната греда, Хараламбиев влетя с нея в мрежата. В 61-та мин. Паловски спъна отзад Хараламбиев и бе изгонен от съдията. Няколко минути след това, изведеният сам срещу вратаря Йотов бе съборен от Ръжданов. Голмайстора реализира дузпата. Същото стори по-късно и ветеранът Атанасов" при отсъдения втори наказателен удар. Той бе предизвикан отново от Ръжданов, който изби топката с ръка от голлинията и също видя червения цвят на картона … ***Дан. Цолов***"

13.3.1993 г., **„Роз. долина" – „Ч. море" 2-0 (2-0)**,

В. „Нар. дело", 15.3. 1993 г.: „… Интересна и хомогенна сплав се е получила от неколцина младежи – шампиони на страната, с известни „легионери" от „Берое". Още в 5-та минута удар на Николов бе отразен успешно от черноморския вратар. Варненци, явно още под въздействието на зимната летаргия, не реагираха адекватно и в 15-та мин. при бърза контраатака „шилото" Николов нанесе точен удар в левия долен ъгъл – 1:0. Домакините действаха опростено, бързо, бойко и по-точно от черноморци, които реагираха веднага на „червеното" предизвикателство и само след шест минути Келепов получи отличен извеждащ пас от дълбочина, остана сам фронтално, но бе париран самоотвержено от резервния вратар на „розите" Петков… После пак Келепов опита и „ножица" от границите на наказателното поле. Така с опити за взаимно надхитряне се стигна до 41-та мин., когато след двоен пас Димитров изскочи зад варненската защита и покрай излезлия Атанасов промуши топката във вратата – 2:0. Секунди преди края на полувремето младият Колев ликвидира със сетни усилия още една опасна ситуация.

Втората част на мача протече по-качествено, двуостро и с явен превес за „Черно море", но малшансът на Кемпеса и блестящите прояви на Петков (герой на мача!) станаха причина да няма промяна в резултата. В 48-та и 50-та мин. той спаси голови удари на Йотов, а в 52-та мин. излезе далеч извън наказателното поле и с бодичек пресрещна откъсналия се сам срещу него Сантуров. Освен жълт картон и неточно изпълнен фаул – нищо друго не се получи. В 55-та мин. отново двубой Йотов-Петков и отново последният отклони изстреляната от нападателя топка в ъглов удар. Изнемогвайки, „розите" пуснаха в ход старото си оръжие – изкуствените засади, и притъпиха осезателно атаките на моряците. Зачестиха и грубите нарушения на младия бек Христов срещу Келепов, но очевидно съдията Миланов (иначе с добро ръководство) обичаше повече възпитателните изречения, отколкото стриктното спазване на правилника. Тежкият подгизнал терен обезсили и двата отбора. Към края на срещата Колев и вратарят Атанасов спасиха вратата от нови посещения на топката. ***Орл. Радев***"

17.3.1993 г., **„Ч. море" –ЛЕКС Лч 1-0 (0-0)**,

В. „Н.Д.Н.", 18.3.1993 г.: „Голът: Сантуров свали топката на изскочилия от дълбочина Хараламбиев и той я промуши от 7 метра под плонжа на вратаря – 1:0.

Играта: ЛЕКС е здрав отбор. Бойки, подвижни и спокойни, футболистите му играха тактически правилно от моряците. С умело преливане в отделните линии и плътно покритие, гостите често имаха превес в играта. И ако не бяха двата досадни пропуска на Спасов и Христов след почивката, можеха да грабнат двете точки. Рано се контузи диспечерът им Цанев (най-добрият на те-

17.3.1993 г., Найден Найденов (вляво) и Кольо Данев (вдясно) търпеливо изчакват съдийското решение.

1993

Вратарят Иван Атанасов се явява на арбитражна комисия за разтрогване на договора му по взаимно съгласие, заради неизплатени заплати и премии. Поради неяснота в договора му на преотстъпен от „Локомотив" Сф и срока на изплащане, който според кодекса на труда може да е до края на годината, Атанасов доиграва сезона на вратата на „Ч. море", въпреки че в крайна сметка не получава договорените с Г. Георгиев суми.

рена), успешно го замени левскарят Йончев.

Черноморци се стараеха, но трудно намираха пространства в половината на ЛЕКС. Бакърджиев отново дърпаше конците, Сантуров всяваше респект отзад (веднъж след негов пробив защитник на гостите едва не си вкара автогол), движеха се Найденов и Т. Атанасов. Тимнев бе разконцентриран, изпусна в 45-та мин. сам срещу Негенцов, на Келепов не му спореше, а и отбраната на ловчанлии действаше безцеремонно спрямо Живко. В 71-та мин. все пак той сътвори най-красивия епизод в мача – с удар от въздуха принуди Негенцов да боксира в корнер. Жълти картони отнесоха Георгиев – грубо подкосил Келепов, и Христов – за игра с ръка, от гостите. По-добре мръсна победа, отколкото загуба, коментираха след мача фенове на черноморци.

Хараламби Хараламбиев: „Вкарах гол, който ще помня винаги. Сега вече дишаме по-спокойно. „А" група става все по-реална цел."

Божил Колев (не свалил цигарата от устата през целия мач): „Имах проблеми с контузиите на Йотов и Данев. Това бе ключов мач за нас. Радвам се, че го спечелихме, жалко, че не зарадвахме публиката с добра игра. ЛЕКС е силен тим. Този път се въздържам от оценки за футболистите."

Кирил Ивков – наставник на ЛЕКС: „Стояхме по-добре на терена, черноморци бяха сковани. Съдиите не позволиха да спечелим, главният накъса играта, страничният измисли две засади. „Черно море" вече е в „А" РФГ. За второто място ще се боря докрай с още няколко тима."

21.3.1993 г., **„Бдин" Вд – „Ч. море" 1-0 (0-0)**,

В. „Н.Д.Н.", 22.3.1993 г.: „Божил Колев: „Във Варна останаха контузените Найденов, Данев, заболелият Йотов, а преди да тръгнем, Михайлов хвана грип. Наложи се да взема централния защитник на юношите ни Веселин Бранимиров. Не стана мач, защото теренът беше много лош. От нашия отбор най-високо оценявам Хараламбиев. Най-слаб беше Келепов. Той пропусна най-доброто голово положение."

Стефан Яръмов – треньор на „Бдин": „В отбора

1993

ни има четирима юноши, а двама се уволниха от казармата преди месец и това им беше вторият мач. Играхме по-добре от черноморци, пресирахме ги в средата на терена. Много съм доволен от момчетата, защото от септември не сме получавали заплати и премии, на стадиона ни няма ток и вода, след тренировка се прибираме кални. А за съдийските разноски и днес събирахме пари от публиката! „Черно море“ е най-добрият отбор в групата, това му личи, но излезе с голямо самочувствие, подцени ни. Играе бързо, футболистите много се движат, технични са. Хараламбиев отправи хубав удар, но вратарят ни спаси. Ние имахме още едно стопроцентово положение, когато 17-годишният Руменов с глава засече една топка, но Ив. Атанасов се намеси отлично. В 2-3 мелета според мен имаше поне една дузпа, която съдията Юл. Йосифов не отсъди. В края на мача ме изгони от стадиона! А голът стана след една избита топка от варненската защита, която 16-годишният Боянов изстреля неспасяемо от около 20 м ниско край гредата.“ ***Ст. Янев***“

24.3.1993 г., **„Ч. море“ – „Спартак“ Пл 2-0 (1-0)**,

В. „Н.Д.Н.“, 25.3.1993 г.: „Головете: Бакърджиев вдигна корнер от ляво на вратаря, Тимнев се извиси над всички на близката греда и заби кълбото в другия ъгъл – 1-0.

Играещият втори мач при батковците Бранимиров изскочи сам срещу Ботев и промуши топката технично край него – 2-0.

Играта: С право се притесняваха феновете на черноморци преди мача – липсваха 6 титуляри и това не можеше да не рефлектира върху облика на тима… Силният диагонален шут на Келепов, избит от Ботев и чудесното попадение на Тимнев беше всичко през първата част. … Лисицата Сантуров и находчивият Михайлов обезвериха нападателите на „Спартак“ … и това беше добре, защото разконцентрирания Атанасов на два пъти се размина рисковано при центрирания, изпроси си и трети жълт картон и ще пропусне мача в събота. Гредата на Гаврилов в 50-та мин. изчерпа актива на плевенчани в срещата, в която главния арбитър накъса играта. Странни бяха отсъжданията му, а в последната минута не свири и очевидна дузпа за спъване на Келепов. Страничният пък качи адреналина на футболисти и публика с измислените засади, осуетили продължението на скоростните черноморски атаки. За жалост Васко Петров си счупи носа и бе откаран в болница след мача. Дебют при моряците направи юношата Филипов… ***Нед. Петров***“

27.3.1993 г., **„Ч. море“ – „Академик“ Св 2-0 (1-0)**,

В. „Н.Д.Н.“, 29.3.1993 г.: „Головете. Бакърджиев тръгна сам с топката, използва колебанията на свищовските бранители и стреля от около 18 м. Кълбото рикошира в крак на защитник и параболично влетя във вратата – 1:0. Пак Бакърджиев изпрати топката от пряк свободен удар към Йотов, който надскочи вратаря Гълъбов и с глава, от линията на наказателното поле намери незащитената рамка – 2:0.

Играта. Беше непрекъснато превъзходство на домакините, водени към смислени действия и повече движение от умните ходове на капитана си. Той изпращаше топката там, откъдето най-лесно можеше да се пробие, разтягаше добре пакетираната студентска защита, създаваше възможности за партньорите си, дезорганизираше съперника. И Тимнев можеше да постигне ефектен гол с глава след подаване на Бакърджиев. Губещите бързината и мо-

27.3.1993 г., Т. Атанасов. Пл. Тимнев и М. Бакърджиев пред свищовската врата.

На 16.4.1993 г., босненският град Сребреница, чието население е нараснало поради притока на босненски бежанци от съседни райони, подложени на етническо прочистване е обявен от ООН за „безопасен“.

1993

От 20.3.1993 г. ***Георги Колев*** *е новият председател (президент) на ФК „Черно море“ (обявен във в. „Полет“ на 29.3.1993 г.) Колев е президент на Варненската кантора за недвижими имоти и ново строителство „Колев импекс“. Първата му идея е всички бизнесмени от УС да внесат по 10 000 лева в клубната каса и да сложат рекламите си на стадиона. Колев обаче няма средства да финансира клуба и опитите му да предизвика интереса на общината и местния бизнес към ФК „Ч. море“ се провалят. Кметът Хр. Кирчев (син на нападателя на „Владислав“ Й. Кирчев – Дучето) обявява, че е с „вързани ръце“, а Колев споделя, че някаква невидима сила тласка клуба към фалит. Георги Колев подава оставка на 16.9.1993 г.*

щта си Курдов и Келепов получиха предложения за изяви, но килограмите им ги препъваха далеч от вратата. Сериозно безпокои състоянието на Келепов! Крилото трябва да свали не само килограми, но и носа си до някои фрапиращи реалности, които едва ли е необходимо да припомняме!

Превъзходството на домакините ще се запомни и с едно чудесно воле на Йотов, с показната комбинация, при която Колев бе изведен от Йотов на 6-7 м от вратата, но улучи гредата с непрекия свободен удар, при който стената на „Академик“ трябваше да се построи на голлинията. Но и с някои наивни недоразумения между вратар и защитници, които на два пъти отвориха пред №11 – Любенов, черноморската врата. Пак той получи топката, подарена от несъобразителността на Колев на аутлинията – нападателят стреля в краката на Попов!

Божил Колев: „Мисля, че картоните бяха пресилени, а на Йотов този е трети и в Шумен ще бъдем без него. И без всички, които днес не играха поради контузии. Най-сериозно е положението с Хараламбиев, които има комоцио. А и Т. Атанасов накуцваше в този мач…“

Никола Москов – ст. треньор на „Академик“: „Динамичен, мъжки мач, с много единоборства, но коректен. Бакърджиев, Сантуров и Т. Атанасов играят футбол и добре ръководят младите. Равностойната скамейка, при толкова отсъстващи, показва добра селекция и организация на работа. Желанието, с което играят черноморци, ще ги отведе в „А“ РФГ!“ ***Ст. Янев***“

3.4.1993 г., **„Шумен“ – „Ч. море“ 0-1 (0-0)**,

В. „Н.Д.Н.“, 5.4.1993 г.: „Голът. Тимнев тръгна мощно с топката от около 40 м пред вратата, разпиля защитниците и съобразително я изпрати вляво. Келепов бързо я спря и от около 16-17 метра силно, технично и параболично заплете кълбото в мрежата в далечния ъгъл на увиснялия Мигул.

Играта. Още при началния удар шуменци изпратиха топката пред варненската врата, Ив. Атанасов прекалено самоуверено (или неумерено?) я улови и… изпусна в краката на Мирославов! Добре че всичко предчувстващият Васко Сантуров бе до гредата! Тази случка (и едва ли само тя…) допингира жълто-сините шогуни, които десетина минути напористо притискаха гостите си пред наказателното поле и в 13-та мин. Т. Атанасов трябваше да повтори „номера“ на Сантуров: Праматаров се провря през десния фланг на черноморската отбрана, Ив. Атанасов го пресрещна, но топката профуча край него, за да бъде отстранена от пътя си от играещия помощник-треньор.

Едва сега гостите се окопитиха. Данев и Христов взеха връх в двубоите с остриетата Праматаров и Мирославов, Т. Атанасов и Бакърджиев позадържаха топката, тя по-често притичваше между черноморци… (Божил Колев от скамейката: „Хари, ти мини по-напред! Веско да влезе в средата!“) Видя се, че домакините са по-притеснени за двубоя: започнаха да губят инициативата, играта им ставаше все по-хаотична. Т. Атанасов, Сантуров и Бакърджиев потърсиха Тимнев и Келепов с подълги подавания, но двамата, особено Келепов, трудно намираха изгодна позиция за старт, а и защитниците не бяха побавни от тях. Само веднъж борбеният Тимнев успя да дриблира до наказателното поле, но ударът му не бе сериозен. (Б. Колев: „Много ритате топката! Задръжте я малко! Излезте по-напред!“) До почивката само Праматаров веднъж получи върната от аутлинията топка, но му беше трудно да я засече с глава.

Пресата изсуши играта и през втората част. Но сега драматизмът се увеличаваше с изтичането на времето. В 47-та мин. Сантуров се измъкна в свой стил на техничност и изобретателност, улеснен и от хубавия пас на Найденов, остана на 5-6 м пред вратата, но под ъгъл и ударът му срещна тялото на Мигул. След головата атака това беше най-ефектната и най-смислена комбинация за целия мач и за двата отбора. Не беше безопасно и нахлуването на Праматаров и Мирославов в 57-та мин., предизвикало малко меле от тяхната, а и на пресрещащите ги черноморци несръчност. (Б. Колев: „Чакай бе, Злати! Не ритай така топката! Веско, ще можеш ли още?... Излезте напред!“) Данев така замахна за топката и така не я улучи, че се конту-

зи, а Казаков бе отведен в болницата с пукната глава! Кондов се устреми в наказателното поле и от аутлинията силно изстреля топката, Т. Атанасов подложи глава. Веднага след това Шевкед я изпрати през куп от играчи срещу Ив. Атанасов, който я умъртви в ръцете си.

После дойде голът. След две минути съдията К. Георгиев (без сериозни грешки, като подминем 2-3 незачетени авантажа за сметка на варненци) измисли фаул пред наказателното поле и фасовете под скамейката на Б. Колев станаха една шепа… Защото Ив. Атанасов пак изпусна топката и пак Сантуров беше най-съобразителен пред налетелите жълто-сини играчи! Най-големият мач на Васко! Хладнокръвен, техничен, умен, отстранил всички грешки в защитата, които можеха да бъдат заплатени с две точки! Същите уважителни и признателни думи заслужава Тошко Атанасов, мобилизирал воля и опит, за да има отборът му разумната тактика и тази победа – ключ за вратата на майсторската група. Стига черноморци да не го изгубят по пътя, разсеяни и с вирнати носове… Жълти картони за Захариев и Христев, Данев и Христов.

Божил Колев: „Всички хвърлиха много сили и тактически не позволихме на съперника да играе. Замених Бранимиров, защото му се схванаха краката от умора. Всеки се стара според моментните си възможности. Имаше и някои груби грешки пред вратата ни."

Тодор Тодоров – ст. треньор на „Шумен": „Ако Праматаров беше вкарал онази топка, избита от Т. Атанасов, можехме и мечка да убием! Моите играчи са по-млади, бяха силно притеснени, особено Мирославов. Никога не сме имали толкова слаба халфова линия, там „Черно море" надделя. Гостите ме изненадаха с добрата си организация в защита. Не сме се предали, ще се борим за второто място!" ***Ст. Янев***"

7.4.1993 г., **„Ч. море" – „Спартак" Пд 2-1 (1-0)**,

В. „Нар. дело", 8.4. 1993 г.: „… През първото, пловдивчани излязоха смутени от реномето на „Черно море" и задълго не можаха да излязат от половината си. В 5-та минута съдията Андреев отмени гол на Сантуров от пряк свободен удар (не бил дал сигнал), но пет минути покъсно неостаряващият Барон не остави никакви надежди на Драгомиров, пак от пряк свободен удар. Играта на „Черно море" вървеше по ноти, атаките следваха една след друга и това допълнително уплаши възпитаниците на Атанас Драмов. В 41-та минута Кемпеса Йотов укроти една топка на гърди и я изстреля от воле, но Драгомиров спаси. Силата и точността на ударите си пробваха Келепов, Т. Атанасов, Тимнев, Йотов, но…

В 48-та минута силният спринт на Келепов по дясното крило даде възможност на Йотов да се открие пред вратата на „Спартак", но центрираната топка срещна ръката на Гешев. Никой от гостите не оспори дузпата, която Йотов превърна в гол. Но това сякаш внесе някакво измамно успокоение в черноморци, а и „Спартак", виждащ се за първи път през пролетта победен, реагира като ужилен. Здравчев, Адамян и Петков изместиха Бакърджиев, Бранимиров и Т. Атанасов от средата

Цяло полувреме пред вратата на 'Спартак' кипеше... Снимка Красимир СТОЙЧЕ

на терена, а отдясно и отляво започнаха да налитат ту Пенчев, ту Георгиев. Пред Ив. Атанасов закипя. Но освен голът с глава на Здравчев след ъглов удар гостите нямаха повече шансове. След мача Атанас Драмов пожела на „Черно море" успешни игри в… „А" група. Въпреки, че до края остават още 12 кръга. ***Орл. Радев***"

11.4.1993 г., **„Несебър"**

1993

На 30.3.1993 г. на 76 годишна възраст умира Атанас Аврамов – Кафето. Бивш футболист на СК „Тича" и дългогодишен треньор на детските отбори на ФК „Черно море". Откривателят на таланти е тренирал почти всички футболисти, излезли от ДЮШ на „Ч. море" в елитния футбол до тази дата.

1993

В квалификациите за СП'94 в САЩ, България играе в непредсказуема група с отборите на Швеция, Франция, Австрия, Израел и Финландия. През пролетта на 1993 г. българските футболисти падат от Австрия във Виена с 1-3 (на 14.4.1993 г.) и завършват наравно 2-2 с аутсайдера Израел в София на 12.5.1993 г., след като изостават в резултата. Последвалият равен резултат – 1-1 в София срещу Швеция на 8.9.1993 г. поставят България в незавидно положение за класиране на световните финали. Малко са оптимистите, вярващи в крайния успех, който вече зависи от почти невъзможни развития в останалите мачове. С други думи, отборът беше вече „отписан" в тези квалификации и нищо не предвещаваше това, което ще се случи през есента на 1993 г.

– „Ч. море" 1-1 (0-0),

В. „Н.Д.Н.", 12.4.1993 г.: „Головете: Христов центрира през разредената защита на домакините и Келепов от границите на наказателното поле мигновено с отмерен удар я насочи във вратата – 1:0. Като на шега черноморската защита остави Ненов да вдигне и Георгиев от точката на дузпата от воле разстреля Атанасов – 1:1.

Играта: Около 200 зрители, повечето от тях варненци, наблюдаваха мача, към който домакините бяха подходили в безизходицата на малко точки, безпаричие и отсъствие на 4-5 титуляри. Гостите заложиха на техничния си и нападателен стил и до 10-та мин. Йотов пропиля изгодни положения след пасове на Келепов. Малко след това пак Келепов, играл раздвижено и полезно, пропусна да открие. В 45-та мин. Тимнев елиминира вратаря и поднесе топката на Бакърджиев, но той шутира в аут, а не в празната врата.

Тотално бе предимството на черноморци и в първите минути след почивката, но след лекия изравнителен гол на терена настъпи равновесие, играта се водеше около центъра, без заплахи за вратарите.

Христо Димитров – ст. треньор на „Несебър": „Играхме без явен нападател. Лидерът е балансиран тим и тактиката ни беше защитна. Доволен съм от едната точка, макар че тя не оправя положението. ***Д. Цолов***"

17.4.1993 г., **„Ч. море" – „Дунав" Рс 3-1 (1-0)**,

В. „Н.Д.Н.", 20.4.1993 г.: „Четири минути преди края Тодор Атанасов – Барона след топовен изстрел с голаджийската си левачка от фаул в ъгъла на вратаря обърна мача, доказвайки за пореден път колко важно е един отбор да притежава рутинирани, хладнокръвни и можещи футболисти. Малко след него Васко Петров с отмерен шут с неудобния десен крак затвърди успеха и продължи великденската еуфория по трибуните.

Домакините заслужаваха победата. Воля, мъжество и хъс за двете точки демонстрираха черноморци преди почивката на подгизналия и наводнен терен, създаващ повече условия за водна топка. Найденов в началото пропусна, Келепов с техничен параболичен удар уцели напречната греда, арбитърът подмина дузпа след класическо сваляне на напористия Тимнев. Но логичният гол падна: Найденов умело дриблира между защитници на гостите и с диагонален шут с левачката от границите на наказателното поле взриви трибуните.

След почивката гледахме тичане без голови ситуации. Близо 1000 души изтръпнаха, когато Тодоров посрещна избитата топка след корнер, тя рикошира в тяло на негов колега и излъга Ив. Атанасов – 1:1. Черноморци спечелиха, защото имаха дейна халфова линия, отбелязала два гола, лидер в лицето на Т. Атанасов (в други мачове като такъв се е проявявал Бакърджиев) и равностойни смени – Петров, вкарал гол, и Харалambиев, предизвикал фаула за второто попадение. А тези три компонента обуславят класата на даден тим. ***Нед. Петров***"

21.4.1993 г., **„Доростол" – „Ч. море" 0-0**,

В. „Нар. дело", 22.4. 1993 г.: „Голямото напрежение да не се допусне евентуална загуба бе сковало двадесет и двамата на терена. В отделни периоди от срещата и варненци, и силистренци си поделяха преимуществото, но равенството наистина бе най-справедливият изход от срещата. Келепов и Йотов имаха възможност да отбележат за гостите, а Недев и Васил Иванов пропуснаха своите шансове за „Доростол".

Стоян Китов – ст. треньор на „Доростол": „Получи се коректен и равностоен мач. Варненци са по-техничният и обигран отбор, балансирани са във всяко едно отношение. Но и ние можехме да победим, ако по-точни бяха Недев и Иванов. Заслужено е равенството в този мач, пък и съдията нямаше никакви проблеми, не показа и картони."

25.4.1993 г., **„Ч. море" – „Нефтохимик" Бс 1-0 (1-0)**,

В. „Н.Д.Н.", 26.4.1993 г.: „Голът. Либерото изпълни пряк свободен удар от около 20 м, Йоргов отклони топката към двете греди.

Играта. Започна инфарктно за домакините: след като Йотов още в първата минута не съумя да изпрати топката зад Йоргов, последваха невероятни пропуски на гостите! Защитникът Миндов

копира изпълнението на Йотов, а в 5-та мин. Тотев се запрепъва в топката около вратарското поле, веднъж стреля в тялото на самоотвержения Ив. Атанасов, след това в нечий крак… („Ще го продам след първенството!" – казал от трибуните президентът му г-н Христо Порточанов.)

Домакините поотдъхнаха, позадържаха топката, потърсиха отворените пространства за контраатаки. И в 12-та мин. Келепов направи нещо, което му прилича: спринтирайки с топката, стреля страховито от около 20 м, но кълбото прелетя над вратата. Варненската защита пак не съумя да се пакетира навреме и след пробив отдясно Т. Атанасов отклони топката пред налитащ нападател срещу опразнената врата. В 40-та мин. Йотов рязко свали топката към голлинията, но Йоргов съумя да я „туширa".

През втората част ще се запомни грешката на помощник-съдията Н. Колев от В. Търново, който спря бърза контраатака на Михайлов с вдигнат флаг за засада! Сантуров, умен и техничен, направи пробив по диагонала на терена, но когато се обърна на аутлинията, за да поднесе армаган на Келепов за годежа му, подхлъзна се и една от най-вълнуващите атаки остана без финал. Непростим беше пропускът на централния нападател на „Нефтохимик" Банев, който от вратарското поле несръчно насочи топката с глава. В края на мача Данев изби топката от крака на Тотев и прекъсна виковете „Горчиво!" Горчивото беше на треньорските скамейки – там всички страдаха за победата, която в този мач изхвърли зад борда още един кандидат за майсторската група – „Нефтохимик".

Божил Колев: „Не стана добър мач, бяхме пренапрегнати. През второто полувреме приехме гостите в своята половина, но не успявахме да се преливаме. Това беше един от последните трудни мачове у дома. Сантуров и Т. Атанасов бяха с контузии, но се раздадоха на терена. Коректен двубой, въпреки картоните."

Стоян Попов – ст. треньор на „Нефтохимик": „Напрежението беше много по-голямо за нас. Този мач беше една от последните ни надежди за атака на челото. Имахме възможности да се доберем поне до равенството. Заслужена победа на черноморци, които играят добър футбол. Но и ние им импонирахме." ***Ст. Янев***"

1.5.1993 г., **„Хебър" – „Ч. море" 2-2 (1-2)**,

В. „Н.Д.Н.", 3.5.1993 г.: „Божил Колев: „Добър мач, с много борба и движение, с обрати в резултата, с красиви голове. Особено динамично беше първото полувреме, когато Милиев изпълни отлично пряк свободен удар и домакините взеха аванс. После ние поведохме: Йотов, след двойно подаване надбяга пазача си и стреля неспасяемо. Много красив беше голът и на Васко Сантуров от пряк свободен удар – копие на гола му срещу „Нефтохимик". Имахме и други голови възможности: Йотов се размина с една топка, дебютантът Филипов също можеше да отбележи добрата си игра с гол… Той изпълняваше конструкторска роля в средата на терена, а Бранимиров беше типичен ляв защитник. Найденов почувства болки в стомаха и го замених. Доволен съм и от точката, и от играта на момчетата. Оттук тръгваме за Сливен, където някои ще останат за сватбата на Живко Келепов, а други ще пътуват в неделя за Варна."

9.5.1993 г., **„Ч. море" – Ботев" Вр. 2-0 (0-0)**,

В. „Н.Д.Н.", 10.5.1993 г.: „Головете. Неизтощимият Т. Атанасов така изстреля топката от пряк свободен удар на 30 м от Апостолов, че стабилният вратар я изпусна и съобразителният Тимнев щеше да отнесе мрежата – 1:0. Христов нахлу по десния фланг, изпрати топката пред вратата, никой не обезпокои Хараламбиев, който с глава я насочи край гредата.

Играта. В 10-та мин. Йотов отправи първия удар към Апостолов, после Бакърджиев получи хубава топка от Найденов, нахлу в наказателното поле, но сърбинът Станич с шпагат пресече пробива. Йотов предложи подобна възможност на Панайотов, но той стреля край гредата. Сантуров пък я улучи от пряк свободен удар в 29-та мин. от около 25 м. Срещу този приемлив от врачани черноморски актив гостите отбелязаха един неосъществен до края пробив на тарана Симеонов, няколко недоизпипани голови положения от Емилов – най-дейния в отбора им, и Краев. И ако салдото от

1993

На 19.4.1993 г., завършва продължилата 51 дни обсада от страна на ФБР и националната гвардия на щата Тексас на ранчото „Маунт Кармел", близо до гр. Уейкоу, служещо като квартира на религиозният култ „Давидово разклонение" от Седмодневната адвентистка църква. Култът е базиран на библейско пророчество за идването на неизбежен апокалипсис и връщането на Исус Христос на Земята. На 28.2.1993 г. Бюрото за алкохол, табак и огнестрелни оръжия изпълнява заповед за обиск в „Маунт Кармел" във връзка със сексуално насилие незаконно притежание на оръжие. След първите престрелки и убити от двете страни започват безплодни преговори. При последното нападение загиват 75 сектанти, вкл. водачът им Дейвид Кореш. (общо за цялата обсада 82, от които 28 деца).

Прави от ляво надясно: П. Стоянов, Ивл Попов, Бож. Колев, Х. Хараламбиев, Ивл Йотов – Кемпеса, В. Сантуров, К. Костов, Т. Атанасов, Ив. Атанасов и Пл. Тимнев, клекнали: Зл. Михайлов, Б. Христов, К. Данев, Аб. Билялов (пом. тр.), Ж. Келепов, М. Бакърджиев, Н. Найденов и Пл. Панайотов

1993

На 25.5.1993 г. в Хага, Холандия е създаден Международният трибунал за престъпления в бившата СФР Югославия. На 1.6.1993 г. в Белград избухват масови протести срещу управлението на Слободан Милошевич. Лидерът на опозицията Вук Драшкович и съпругата му Даница са арестувани.

създадени шансове през първото полувреме бе почти равно и в двете половини, то топката много по-дълго се задържаше пред наказателното поле на врачани. Не преминаваше зад голлинията, защото прекалено често пробивите на Келепов бяха между двете тъчлинии. Йотов трудно се преборваше с якия сърбин Станич, от втора позиция само Бакърджиев и Панайотов влязоха по веднъж в полето пред Апостолов.

През второто полувреме се развихри Тимнев, който показа не само чудесна кондиция и стръв, но и бързина, разпиляла при няколко атаки врачани. Нападенията на черноморци силно се изостриха, избледняха известната монотонност и постепенност в атаките, пред Апостолов изведнъж кипна и добрият футбол узря. Черноморските организатори вече виждаха националния завършек на своите конструкции. Сантуров, все така неразгадаем, се стрелваше в нападение, но един пропуск на Антонов, озовал се сам пред Ив. Атанасов, подсказа, че рейдовете на либерото трябва да бъдат с осигурен тил! И Бакърджиев пропусна подобен шанс, стреляйки над вратата, а всичко можещият с топката Т. Атанасов си разреши да улучи страничния стълб при дузпата, с която бе спрян пробив на Тимнев. В крайна сметка най-хубавото в тази среща бе, че черноморци не се поддадоха на някои внушения извън терена, играха честно и с открито чело могат да стоят на проветривия връх на „Б“ РФГ. ***Ст. Янев***“

15.5.1993 г., **„Монтана“ – „Ч. море“ 3-2 (1-0)**,

В. „Н.Д.Н.“, 17.5.1993 г.: „Кольо Данев: „Домакините започнаха твърдо. Чак на четвъртия си фаул левият им бек видя жълтия цвят. Имаха две положения, едното Ив. Атанасов го спаси, после Михайлов би в аут. Откриха резултата след свободен удар. След почивката им скрихме топката. Найденов след двой-

9.6.1993 г. Преди юбилейната среща за 80 годишнината на ФК „Черно море“ срещу отборът на „Левски“ София, най-добрият футболист и голмайстор на отбора за този сезон Живко Келепов, получава необичаен подарък от бившият вече президент на клуба Георги Георгиев. Расов кон, арабска порода излиза на пистата на ст. „Варна“, придружен от конегледач. Живко Келепов: „Конят беше скъп подарък, но аз нямаше къде да го държа и той си остана в конюшните на Георгиев. Пламен Гетов беше тогава на стадиона с отбора на „Левски“ и ме попита какво ще го правя, тъй като и той гледал коне. Питах го какви пари могат да се вземат за него и той каза около 20 000 лева. На практика този кон никога не е бил мой. Конфискуваха го, когато фирмата на Георгиев обяви фалит.“

но подаване с Т. Атанасов излъга и вратаря, преди да изравни. Михайлов навлезе от дълбочина и от 20 м с плътен удар заби топката неспасяемо под гредата. Продължихме да действаме спокойно и технично, Хараламбиев от воле стреля встрани. Монтанци нападаха хаотично, разчитаха на високи центрирания, без да застрашат вратата ни. За жалост след корнер съдията си затвори очите, когато Тонов си поведе кълбото с ръце и след паса му Христов отблизо вкара втори гол. Минута преди края Панайотов на метър пред голлинията засече с глава вдигнатата от фаул топка. Удар на Сантуров в последната секунда лизна гредата и ни лиши от реми. Нелепа загуба и за да влезем в „А“ група, трябва да бием навън.“

22.5.1993 г., **„Ч. море“ – „Рил. спортист“ 4-0 (2-0)**,

В. „Нар. дело“, 25.5. 1993 г.: „Чувайки шумоленето на банкнотите на три точки зад гърба си, черноморци се вдигнаха на педали, а потърпевш се оказа „Рилски спортист“. Този отбор, доскоро също кандидат за „А“ група, обаче си беше забравил ваксата в Самоков и срещу налитащите към вратата му черноморци не можа да измисли никакво смислено противодействие. Първо, Келепов разстреля Ангелов, след като се промуши през отбраната, след това Сантуров с бразилско изпълнение на пряк свободен удар ни подсказа, че Баронът си има и последователи.

През второто полувреме влезлият на мястото на Йотов Тимнев изостри още повече атаките, при една от които Найденов и Келепов матираха цялата защита и за капитана Бакърджиев не оставаше нищо друго, освен да отбележи. Четвъртият гол бе от безспорна дузпа за спъване на Тимнев, при която Найденов оформи най-голямата победа на варненци в този шампионат, а и две-три години назад. След мача старши треньорът на „Рилецо“ Михаил Вълчев призна превъзходството на домакините и се оплака от липсата на мотивация в отбора. Според Божил Колев всеки мач до края е важен, имайки предвид, че в борбата си за място под майсторското слънце ЛЕКС и „Шумен“ сигурно ще играят „ва банк“.

26.5.1993 г., **„Миньор“ – „Ч. море“ 3-1 (2-0)**,

В. „Нар. дело“, 27.5. 1993 г.: „В деня на предизвикателството пернишките миньори направиха всичко възможно напрежението във върха на „Б“ групата да се запази до края на първенството. От своя страна моряците с уплашените си статични действия предизвикаха сами себе си. Защото в Бургас и Монтана стана това, което се очакваше – „Шумен“ и ЛЕКС победиха като гости с един и същи резултат 2:1 и се залепиха на точка след водача.

„Черно море“ е учудил домакините, които от първата до последната минута са играли с мисълта, че само победа ги спасява от изпадане в аматьорската „В“ група. В техните редици като Херберт фон Караян върналият се от чужбина Мантарков е дирижирал действията на младите си съотборници, без да даде възможност на гостите да се проявят с нещо. Дузпата в 17-та минута е отсъдена за спъване на Анестиев в наказателното поле. Останалите два гола са отбелязани от игра. Почетното попадение за „Черно море“ е било най-голямото постижение на отбора.“

30.5.1993 г., **„Ч. море“ – „Светкавица“ Тщ 5-0 (4-0)**,

В. „Н.Д.Н.“, 31.5.1993 г.: „Головете. Петров с гръб към вратаря отправи техничен параболичен удар и откри – 1:0. Тимнев финтира защитник, дриблира мощно и хладнокръвно пусна топката край вратаря – 2:0. Пак Тимнев се оказа най-съобразителен и с плътен шут посрещна отскочилата топка – 3:0. Бранител отклони с ръка центриране на Келепов и Бакърджиев вкара дузпата – 4:0. Сантуров изведе Келепов, който промуши кълбото под плонжа на Стефанов – 5:0.

Играта. Тотално доминираха черноморци преди почивката. Скоростни атаки и перфектни комбинации, гарнирани с движение и преса, разпиляха противниковата отбрана. Доскорошните резерви убедиха, че не са спали на пейката. Настървен за игра, Тимнев бе неумолим екзекутор, с финес и лекота „чупеше кръстове“, Петров игра на широк периметър, отбеляза ефектен гол, подаде доста извеждащи пасове. Хараламбиев и новият Илиан Илиев – Филипов, бяха незаменими частици от смазания механизъм.

1993

Новият формат на КЕШ, наречен вече Шампионска лига (ШЛ) е спечелен за първи път от „Олимпик“ Марсилия, който побеждава „Милан“ с 1-0 във финала, игран в Мюнхен на 26.5.1993 г. Скандални разкрития с подкупи във френското първенство довеждат до отнемане на шампионската титла на „Олимпик“ за тази година, но не засягат турнира на ШЛ.

Лидерите Бакърджиев и Келепов придаваха колорит на тима. Крилото направи задна ножица, уцели две греди, при втората с фалцов удар напомни за Платини.

Техничната и атрактивна игра стопли сърцата на екзалтираните фенове. С „Аякс“ сравниха те любимците си, нищо, че „Светкавица“ не бе критерий. Протоколно бе второто полувреме, но напористият Келепов не пропусна да реализира третия си пореден и единадесети за сезона гол. Ще бием „Корабостроител“ най-малко с два гола, прогнозираха по трибуните след мача. ***Нед. Петров***“

Част от тези, който направиха възможно завръщането на „Черно море“ в групата на майсторите.

***

На 12.5.1993 г., на ст. „Уембли“ във финала за КНК „Парма“ побеждава ФК „Антверп“ с 3-1

***

С две победи над „Борусия“ Дортмунд (3-0, 3-1), „Ювентус спечелва купата на УЕФА за трети път в историята си.

5.6.1993 г., **„Корабостроител“ Рс – „Ч. море“ 0-4 (0-2)**,

В. „Н.Д.Н.“, 7.6.1993 г.: „Головете. С прецизен пас Найденов изведе Келепов зад защитата, който бе подкосен в малкия пеналт, и капитанът с лекота реализира дузпата – 0:1. След неудачен опит за изкуствена засада Бакърджиев се отзова сам срещу вратаря Филипов, не успя да го преодолее, но топката попадна при непокрития Келепов – 0:2. Трайно меле, от което се възползва най-съобразителният Келепов – 0:3. След самостоятелен рейд Михайлов успя да отбележи последния гол в „Б“ група – 0:4.

Играта. Може би „Черно море“ изигра най-лесния си мач за тази пролет. Изпадналият в зоните „Корабостроител“ бе на терена само с юноши и не можа да бъде и спаринг-партньор на моряците. А те бяха безкрайно мобилизирани, играха красиво и зрелищно, пропуснаха още поне толкова голове. Келепов на няколко пъти направи показни атаки, Бакърджиев с точните си пасове извеждаше в стрелкови позиции Тимнев, Найденов, че и стопера Сантуров.

През целия мач домакините не осъществиха една смислена атака към скучаещия Ив. Атанасов. Още в центъра бяха пресечани всички опити за влизане към варненската врата. Съдията П. Янински бе максимално улеснен от коректната игра и на двата отбора. След срещата имаше много прегръдки и целувки във варненската съблекалня. Гръмнаха няколко бутилки шампанско с пожелания за още по-големи успехи при майсторите. Публиката (почти цялата варненска) през целия мач подкрепя моряците, а накрая дори един почитател изнесе Бакърджиев на ръце от стадиона. ***Дан. Цолов***“

***

В. „Нар. дело“, 9.6. 1993 г.: „Днес от 17.30 на ст. „Варна“ ще се играе супермачът „Черно море“ – „Левски“ в чест на 80-годишнината на ФК „Черно море“.

След победния съботен финал във втората дивизия ФК „Черно море“ взе 24 часова отпуска за … доспиване. Всичко за днешния супермач между шампионите на двете ни футболни дивизии бе предварително подготвено… Клубът не забравен и от ПФЛ и от нейния председател Любе Спасов. Сигурно защото в София още витае духът на бившия зам. председател на ФК „Черно море“ и бивш секретар на лигата г-н Петър Петров.

В чест на 80-годишнината на ФК „Черно море“ днес на най-големия варненски стадион са обещали да играят красиво и сините, и зелените за публиката, за своите заклети привърженици, които ги следваха из цялата страна, за треньорите …

Новите имена не са дошли още в отбора на „Левски“, така че шампионите ще разчитат на

1993

През юни 1993 г. е взето решение Единната „Б“ група да бъде разделена на две „Б“ групи – Северна и Южна, всяка от които ще се състои от 16 отбора. В резултат на това решение изпадащи отбори в аматьорския футбол през този сезон няма.

светата варненска троица – Пламен Гетов, Илиан Илиев, Димитър Трендафилов. И още на Наско Сираков, Даниел Боримиров, Велко Йотов, Пламен Николов, Александър Марков и всички останали.

Отборът на „Левски“ вчера пристигна във Варна и някои побързаха да се потопят в морето. След днешния мач и двата отбора ще започнат полагаемата им се лятна отпуска. Някои ще опитат да намерят място в чуждестранни отбори, други в български, трети ще се натискат да попълнят редиците на „сините“ или на „зелените“… Днес ви очаква вълнуващ футболен спектакъл. ***Орл. Радев***“

9.6.1993 г., ст. Варна, 17.30, **„Ч. море“ – „Левски“ Сф 3-5 (2-2)**, съдия: Д. Момиров, 4000 зр.

Голм.: 1-0 Пл. Тимнев 10′, 1-1 Трендафилов 13′, 1-2 Йотов 12′, 2-2 М. Бакърджиев 40′ (дуз.), 2-3 Гетов 47′, 2-4 Трендафилов 55′, 2-5 Илиев 58′, 3-5 Т. Атанасов 65′

„Ч. море“: Ив. Атанасов (36′ Ивл Попов), Б. Христов (36′ Пл. Панайотов), В. Сантуров, Зл. Михайлов, К. Данев (36′ К. Костов), Т. Атанасов, Ж. Келепов, Х. Хараламбиев (36′ Мех. Курда), Пл. Тимнев, М. Бакърджиев, Н. Найденов (36′ В. Петров)

„Левски“: Пл. Николов, Пл. Николов (пом.тр.), Дъртилов, Коев, Ал. Марков, Вел. Йотов, Г. Гинчев, Д. Трендафилов, Г. Славчев, Ил. Илиев, Пл. Гетов

В. „Спорт“, 10.6.1993 г.: „Превъзходство на шампиона. След неизбежното първенство по повод юбилея дойде ред на така очаквания приятелски мач … Зрителите останаха доволни от футболното шоу… Дошли на морето без основни състезатели (Сираков, Н. Илиев, Хубчев, Боримиров, Мицански, Вълков), шампионите се показаха в много добра светлина, но и футболистите в зелено също играха сполучливо, поддържаха успешно градусите на спора….“

„На паметната за ФК „Черно море“ дата 3 март, денят на основаването на клуба, дейците тази година

9.6.1993 г., „Ч. море“ преди мача по случай 80-годишният юбилей. Прави от ляво надясно: Зл. Михайлов, Б. Христов, В. Сантуров, Пл. Тимнев, Ив. Атанасов и Т. Атанасов, клекнали: Х. Хараламбиев, М. Бакърджиев, Н. Найденов, Ж. Келепов и К. Данев

1993

бяха ангажирани с оцеляването му. Та не им беше до тържества, юбилеи и фойерверки. Всъщност, фойерверки на стадион „Варна“ нямаше и вчера.

Имаше един хубав повод – завръщането на представителния отбор в групата на майсторите.

Едно искрено признание към делото на пионерите, поели пътя към футболната Голгота с кръста на отговорността пред поколенията.

Едно непомръкващо уважение към най-заслужилите, отдали сили и младост, умение и живота си дори за преуспяването на клуба.

И много награди: за Иван Моканов – име-синоним на вярност във футбола, за Атанас Аврамов – име-синоним на неутолимата страст да се дирят футболни дарования (двамата бяха наградени посмъртно), за рекордьорите Тодор Марев – 410 мача в „А“ група с фланелката на „Черно море“ и Стефан Богомилов – 162 гола за отбора в първа дивизия, за други дейци, състезатели, треньори … ***П. Герчев, В. Върбанов***“

Ивайло Стефанов Йотов – Кемпеса

(р. 11.2.1970 г.)

Позиция: централен нападател
„Ч. море“: 1992-93
„Б“ РФГ: 33 мача/10 гола

„От София съм. Като малък по цял ден ритах топка из махалата. Един ден приятел ми подхвърли, че съм като Марио Кемпес. По-късно в юношеските отбори на „Левски“ бележех по много голове и съотборниците ми започнаха да ми викат така. От малък съм си голаджия. В юношеските мачове правех средно по 3. А една година, спомням си, от 18 срещи само в една не се разписах! Преминах през всички възрастови групи на „Левски“, тренирах при Емилиян Павлов, Кирил Ивков и Димитър Алексиев.

Първият ми мач в мъжкия отбор на „сините“ бе срещу „звездите“ на вестник „Народен спорт“ (2.8.1988 г.) Влязохме в игра последните 15-20 минути с Велко Йотов и Георги Донков. Треньорът Васил Методиев беше останал много доволен от нас тримата. За нещастие през есента на същата година скъсах връзки на глезена, наложи се операция при известния професор Аренд. Бях една година „забравен от бога“… През 1989 г. ме командироваха в „Осъм“ (Ловеч), послужих за разменна монета по трансфера на Петър Хубчев в „Левски“. В „Осъм“ стъпих здраво на краката си, вкарвах отново голове (бележи 12 попадения в 20 мача от „Б“ РФГ). След това ме изпратиха в отбора на „Хасково“, с екипа на който дебютирах в „А“ РФГ. Два месеца преди уволнението ми от казармата Васил Методиев пак ме повика в „Левски“, но конкуренцията вече бе жестока. Нима е лесно да изместиш Петър Михтарски? Затова отидох в „Славия“ (7 мача с 1 гол през сезон 1991/92).

През пролетта на 1992 г. за първи път имах разговори със заместник-председателя на „Черно море“ Петър Петров. Впоследствие се срещнахме в София с техническия директор Тодор Великов. Беше в петък след обяд, един ден преди започването на първенството, а в събота вече изиграх първия си мач за „Черно море“ срещу „Беласица“ в Петрич (8.8.1992 г. – бележи гол, но „моряците“ губят с 1:2). Във Варна попаднах в чудесен колектив, повярвах отново в себе си, повярвах, че не съм се простил с големия футбол. В такъв отбор досега не бях играл. Сред силни футболисти е полесно да изпъкнеш. Това беше един от най-силните състави на клуба през последните 5-6 години. И като селекция, и като хомогенност. Почти всичко се дължеше на Божил Колев. Той беше обединяващата личност. Един от най-красивите ми голове във Варна беше срещу „Бдин“ (26.8.1992 г.) – посрещнах една неудачно отбита топка и от воле я забих в мрежата“ (из интервюта във вестниците „Народно дело“ и „Полет“).

Йотов се разделя с „Черно море“ през лятото на 1993 г., след завръщането на отбора в „А“ група. Преминава в „Локомотив“ (София), където през сезон 1993/94 изиграва 8 мача и бележи 1 гол. След това играе за плевенските „Сторгозия“ и „Спартак“, „Академик“ (София), „Септември“ (София) и „Балкан“ (Ботевград). Има също така периоди зад граница в Катар, Беларус и Гърция. След края на кариерата си постъпва на работа в системата на МВР. Става играещ селекционер на националния полицейски тим. Освен това е дългогодишен състезател на отбора по плажен футбол СА-МВР.

Кольо Димитров Данев

(р. 30.7.1968 г.)
Позиция: халф, защитник
Ч. море: 1991-94
„А“ РФГ: 12 мача/1 гол
„Б“ РФГ: 62 мача

„Започнах да играя футбол в „Спартак“ от 4-ти клас. Минах през всички възрастови групи, дебютирах още преди да вляза в казармата. Когато ме взеха войник ме изпратиха в строителни войски. Беше ни забранено да играем в друго първенство, освен във военното (след злополучния финал за купата на НРБ през 1986 г.) макар, че тренирахме с първия отбор на „Спартак“. Очакваха забраната да падне и да ни пуснат да играем, но това стана след като вече се бях уволнил. Правеха изключения само за национални състезатели, Димитър Трендафилов го пускаха да играе за първия отбор по тази причина.

След уволнението се върнах в „Спартак“ за една година, но не успях да се наложа и заминах за Силистра. Те бяха във „В“ група, когато отидох и успяхме да ги вкараме в „Б“ РФГ. В първата година там пропуснахме да се класиране в „А“ група само с един гол по-лоша голова разлика от „Добруджа“. Този сезон играхме срещу „Черно море“ за купата на България и ги отстранихме. Аз играх силно и явно ме бяха забелязали, защото в края на сезона при мен дойдоха Тодор Великов и Пепи Петров и ме уговориха за премина в „Ч. море“. Бях твърд титуляр още от самото начало. Смениха се трима треньори, направихме силен отбор. С Божил Колев бяхме най-добрият отбор в групата, поведохме в класирането. Тогава се оказа, че президента нямал пари да издържа клуба. Срещу „Рилски спортист“ бяхме решили да не ходим, защото ни дължаха по 6 заплати и премии. Бяхме на дискотека в нощта преди мача, за който не смятахме да тръгваме. Божил Колев дойде да ни навива да ходим в Самоков. Каза ни: „Стигнахме до тук. Не може да оставим нещата недовършени.“ Той беше голяма личност, обединител. Нямаше как да му откажем. Натоварихме се в автобуса направо от дискотеката в ранните часове, кой колкото спал, излязохме да играем и ни биха с 1-0, но ако не бяхме отишли изобщо, можеше и да ни извадят от групата. Доколкото си спомням, така и не ни платиха всичко, което бяхме заработили.

Влязохме в „А“ група убедително, но пак нямаше пари. Въпреки всичко играехме. Първият мач през пролетта срещу „Берое“ беше решителен. Трябваше да бием, за да запазим шансове за оставане в групата. Тогава дойде решението на страничния съдия, който според нас пусна беройския нападател в положение на засада, от което стана втория им гол. Васко Сантуров беше последен, той видя най-добре, аз играех пред него. Сега като дългогодишен съдия се връщам към този момент и си мисля, че трудно може да се определи точно по време на паса къде е бил нападателят, но когато го видях с топката, той беше много зад Сантуров, може би 5-6 метра. Публиката скочи, полетяха и камъни. Един удари мен в главата. Текна кръв, която видях чак в съблекалнята. Нищо не усетих тогава, нивото на адреналина ми е било доста високо. В тунела се хвърлихме да бием съдията. Наказаха ни за по една година със Сантуров. От „Спартак“ ни обещаха, че можели да го намалят чрез Иван Вуцов, с когото поддържат добри отношения, но нищо не оправиха. Готвихме се с отбора, но заиграхме чак когато ни изтече наказанието – през март. Аз доиграх сезона и си тръгнах. Не се разбрахме с Ишков, постъпи некоректно, за което не искам да влизам в подробности. Тогава „Спартак“ влезе в „А“ група, участвах в мачовете с рекордните резултати срещу „Лесичери“. Такива години бяха тогава.

Следващия сезон отидох в „Локо“ Горна Оряховица. Те бяха изпаднали от „А“ група и събираха отбор да влизат отново. Имаха богат президент – Петър Христов (Дито). Тръгнахме добре, борехме се за първото място, но на полусезона собственика реши да остави отбора и си замина. Продължихме да играем в доста неприятна обстановка на безпаричие. Винаги съм поддържал известна доза чест и етика в който и да е мач, въпреки че практически играехме за без пари. Няколко мача преди края си събрах багажа и се върнах във Варна при семейството ми. Дъщеря ми се беше родила и вече беше на няколко месеца.

Започнах подготовка с „Ч. море“, но ми се обади Людмил Горанов, който беше станал треньор на „Антибиотик“ Разград. Не се разбрахме и с него. Върнах се във Варна и започнах в отбора на „Порт“, който беше аматьорски и ни водеха на работа към пристанището, но имаха амбиции да влизат в „Б“ група. Треньор беше Мартин Иванов. Тогава „Порт“ се обедини с „Автотрейд“, за да играе в „Б“ група, но там футбола е професионален и не можеха вече да ни водят на работа към пристанището. Освен това собственика (Каро Акопович) обяви, че няма пари да издържа клуба и той се разпадна. На 28 години приключих с футбола.

Тогава ме срещна бившия футболен съдия Хугас Месропов и ме убеди да стана съдия. Изкарах курса, а и търсеха футболисти врели и кипели в играта, които имат око за ситуациите на терена. Такива кадри пробиват по-лесно. Съдиите са по категории, аз стигнах до най-високата – свирил съм 65 мача в „А“ група и 56 в „Б“ РФГ. Можех да стана и международен съдия, но ми се размина.

Като футболист, аз съм единственият, който е играл и за двата варненски отбора в дербита от „А“ и „Б“ група“

Статистика „Ч. море“ в „Б“ РФГ 1992-93 г.

(бел. всички домакински мачове до 9-ти кръг са играни на клубния ст. „Тича“, а след това на стадион „Варна“, бивш „Юрий Гагарин“)

8.8.1992 г., 1 кр., Петрич, **„Беласица“ Пч – „Ч. море“ 2-1 (1-0)**, съдия: К. Георгиев, 4 000 зр.
„Беласица“: Пав. Калаксъзов, Велинов, Мар. Паловски, Димитров, Д. Карадалиев, Иванов (75‘ Г. Георгиев), Дамянов (85‘ Н. Димитров), В. Брусарски, Ив. Либов, Ив. Златински, Венц. Петров
„Ч. море“: Ив. Атанасов, Пл. Панайотов, В. Сантуров, Зл. Михайлов, К. Данев, Т. Атанасов, Х. Хараламбиев (46‘ Г. Стойчев), Ивл Йотов, Ив. Курдов, М. Бакърджиев, В. Петров (80‘ Пл. Тимнев)
Голм.: 1-0 Брусарски 30‘, 1-1 Ивл. Йотов 50‘, 2-1 Златински 80‘ (псу)
Ж.К.: Златински, Паловски (Бел.)

15.8.1992 г., 2 кр., Плевен, Сл. Алексиев, **„Спартак“ Пл. – „Ч. море“ 0-0**, съдия: Г. Янков, 2 000 зр.
„Спартак“ Пл: Ботю Ботев, Н. Попов, Хр. Вълчанов, Бойко Цветков, Люб. Иванов, Крас. Бислимов, Вес. Геров, Ген. Генчев, П. Малинов, Евг. Колев (54‘ Г. Големинов), Спас Попов (54‘ Бис. Амброзиев)
„Ч. море“: Ив. Атанасов, Пл. Панайотов, В. Сантуров, Зл. Михайлов, К. Данев, Т. Атанасов (46‘ В. Петров), Ж. Келепов, Ивл Йотов, Ив. Курдов, М. Бакърджиев, Г. Стойчев (62‘ Н. Найденов)
Пропусната дузпа: 73‘ Големинов (Сп)
Ж.К.: Зл. Михайлов (ЧМ)

19.8.1992 г., 3 кр., Варна, ст. Тича **„Ч. море“ – „Роз. долина“ Кз 3-1 (1-0)**, съдия: Ал. Николов, 5 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Атанасов, Пл. Панайотов, В. Сантуров, Зл. Михайлов, К. Данев, Ивл. Йотов (74‘ Пл. Тимнев), Ж. Келепов, Г. Стойчев (70‘ Бож. Колев), Ив. Курдов, М. Бакърджиев, В. Петров
„Р. д.“: Вълко Златев, Дан. Христов, Ст. Бончев, Кольо Ганев (62‘ Матев), Б. Георгиев, Т. Гегов, Димитров (75‘ Мит. Пенев), Жив. Миренски, Иванов, Симеонов, Йонко Неделчев
Голм.: 1-0 Ж. Келепов 6‘, 2-0 Ив. Курдов 46, 3-0 Ж. Келепов 55‘, 3-1 Бончев 80‘ (дуз.)
Ж.К.: В. Сантуров, К. Данев (ЧМ); Златев (Рд)

23.8.1992 г., 4 кр., Ловеч, **ЛЕКС – „Ч. море“ 1-1 (0-0)**, съдия: Мл. Благоев, 1 300 зр.
ЛЕКС: Мар. Калпушков, Ман. Манолов, Вал. Йочев, Нед. Недев, Вал. Стефанов, Вит. Мутафчиев, Ем. Цанев, Стан. Илиев, Мих. Христов, Ивл Йончев, Фер. Спасов (78‘ Пл. Линков)
„Ч. море“: Ив. Атанасов, Зл. Михайлов (46‘ Т. Атанасов), В. Сантуров, К. Костов, К. Данев, Ивл Йотов, Ж. Келепов, Г. Стойчев (74‘ Пл. Тимнев), Ив. Курдов, М. Бакърджиев, В. Петров
Голм.: 1-0 Йочев 62‘, 1-1 Пл. Тимнев 75‘
Ж.К.: К. Костов, В. Сантуров , Т. Атанасов (ЧМ)

26.8.1992 г., 5 кр., Варна, ст. Тича, **„Ч. море“ – „Бдин“ Вд 3-1 (3-0)**, съдия: Т.Тенчев, 2 500 зр.
„Ч. море“: Ив. Атанасов, Пл. Панайотов, В. Сантуров, К. Костов, К. Данев, Ивл Йотов, Ж. Келепов, Г. Стойчев, Ив. Курдов (52‘ Пл. Тимнев), М. Бакърджиев, В. Петров (57‘ Зл. Михайлов)
„Бдин“: В. Иванов, В. Тодоров (57‘ Станчев), Пл. Ванчев, Пл. Славчев, Д. Стоянов, Пл. Живков, Д. Сорохан, Барбучою, Й. Петков, Г. Георгиев, Н. Каменов
Голм.: 1-0 Ив. Курдов 18‘, 2-0 Ивл Йотов 30‘, 3-0 Ив. Курдов 35‘, 3-1 Георгиев 53
Ж.К.: Барбучою (Бд)

30.8.1998 г., 6 кр., Свищов, **„Академик“ Св. – „Ч. море“ 0-2 (0-0)**, съдия: Л. Ангелов, 1 000 зр.
„Ак“ Св.: Юзд. Юсеинов, Ч. Илиев, Дим. Димов, Юс. Шакиров, Ив. Балъков, Юрий Митев (70‘ Йовов), Йорданов, Бис. Драгоев, Пл. Маринов, Каракашев, Г. Любенов
„Ч. море“: Ив. Атанасов, Пл. Панайотов, В. Сантуров, К. Костов, К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, Г. Стойчев (46‘ Ивл Йотов), Ив. Курдов (84‘ Пл. Тимнев), М. Бакърджиев, В. Петров
Голм.: 0-1 Т. Атанасов 47‘, 0-2 Ивл Йотов 70‘

6.9.1992 г., 7 кр., Варна, ст. Тича, 17.00, **„Ч. море“ – „Шумен“ 3-2 (2-1)**, съдия: П. Янински, 5 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Атанасов, Пл. Панайотов, В. Сантуров, К. Костов, К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов (84‘ Зл. Михайлов), Ивл Йотов, Ив. Курдов, М. Бакърджиев, В. Петров (46‘ Пл. Тимнев)
„Шумен“: Анат. Мигул, Рад. Русев, Рум. Чакъров, Др. Димов (46‘ Н. Борисов), Минчо Кондов, Недж. Шукри, Ив. Танков, Величков (67‘ Стойко Стойнов), Мир. Мирославов, Д. Захариев, Шабан Шевкед
Голм.: 0-1 Мирославов 32‘, 2-1 Т. Атанасов 44‘ (псу), 45‘, 3-1 Ивл. Йотов 59‘, 3-2 Шевкед 64‘
Ж.К.: К. Данев (ЧМ); Чакъров, Димов, Мирославов (Шн)

13.9.1992 г., 8 кр., Пловдив, ст. Спартак, **„Спартак“ Пд – „Ч. море“ 0-0**, съдия: Ю. Йосифов, 4 000 зр.
„Сп“ Пд: Тенев, П. Пенчев, Д. Здравчев, К. Андонов, Тилев, Косев, Ив. Трифски, Струмен Авков (46‘ Хаджилийски), Спасов, Петков, Н. Праматаров (82‘ Хр. Георгиев)
„Ч. море“: Ив. Атанасов, Пл. Панайотов, В. Сантуров, К. Костов, К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, Ивл Йотов (87‘ Бож. Колев), Ив. Курдов, М. Бакърджиев, Н. Найденов (66‘ Пл. Тимнев)
Ж.К.: К. Данев (ЧМ) – 1 мач

19.9.1992 г., 9 кр., Варна, ст. Тича, 17.00 **„Ч. море“ –„Несебър“ 1-2 (0-1)**, съдия: Ив. Иванов, 3 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Атанасов, Пл. Панайотов, В. Сантуров, К. Костов, Бож. Колев (54‘ Х. Хараламбиев), Т. Атанасов, Ж. Келепов, Ивл Йотов, Ив. Курдов (46‘ Пл. Тимнев), М. Бакърджиев, Н. Найденов
„Несебър“: Д. Урумов, Н. Жейнов, Ал. Чокелиев, Ив. Желев, Хр. Павлов, Йовчо Кръстев, Н. Русев, Ив. Георгиев, Ант. Иванов, Диян Марков (86‘ Ат. Георгиев), Ненов (61‘ Атанасов)
Голм.: 0-1 Иванов 35‘, 0-2 Марков 72‘, 1-2 Н. Найденов 84‘
Пропусната дузпа: 81‘ Пл. Тимнев (ЧМ)
Ж.К.: Т. Атанасов (ЧМ); Русев, Желев, Кръстев, Георгиев (Нс)

23.9.1992 г., 10 кр., Русе, **„Дунав“ Рс – „Ч. море“ 1-1 (0-1)**, съдия: А. Гецов, 7 500 зр.
„Дунав“: Рад. Ковачев, Цв. Василев, Н. Боянов, Крас. Колев, Ешр. Сюлейманов, Б. Богомилов, Калоян Йорданов (60‘ Тих. Димитров), П. Карадалиев (40‘ Кир. Кирилов), Сезер Мустафов, Вал. Кулинов, Д. Тотев
„Ч. море“: Ив. Атанасов, Пл. Панайотов, В. Сантуров, К. Костов, К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, Г. Стойчев, Ивл Йотов (50‘ Пл. Тимнев), М. Бакърджиев, Н. Найденов (81‘ Х. Хараламбиев)
Голм.: 0-1 Г. Стойчев 32‘, 1-1 Сюлейманов 63‘
Ж.К.: Сюлейманов (Дун.); Ж. Келепов (ЧМ)

27.9.1992 г., 11 кр., ст. Варна, **„Ч. море“ – „Доростол“ 2-0 (1-0)**, съдия: Г.Гочев, 2 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Атанасов, Пл. Панайотов, В. Сантуров, К. Костов, К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, Г. Стойчев (80‘ Х. Хараламбиев), Ивл Йотов, М. Бакърджиев, Н. Найденов (46‘ Пл. Тимнев)
„Доростол“ Сс: Богданов, Нуриев, Ив. Цонев, Кайряков, Мил. Шербанов, Петков (40‘ Димитров – вратар), Нанков, Недьо Недев, Арсов, Й. Дженков (50‘ Яков), В. Иванов
Голм.: 1-0 Н. Найденов 16‘, 2-0 Ивл Йотов 60‘
Ж.К.: Ив. Атанасов (ЧМ); Нанков, Дженков (Дор.)
Ч.К.: 40‘ Богданов (Д)

4.10.1992 г., 12 кр., Бургас, **„Нефтохимик“ – „Ч. море“ 1-2 (1-2)**, съдия: М. Митрев, 8 000 зр.
„Нефт.“: Данчо Йоргов, Ст. Миндов, Хр. Гоцков, Стоянов, Нед. Матушев, Лаз. Тонозлиев, Станчо Цонев, Конов, Ил. Банев (46‘ Юл. Петков), Цонко Симеонов, Георгиев (46‘ Крас. Денев)
„Ч. море“: Ив. Атанасов, Пл. Панайотов, В. Сантуров, К. Костов, К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, Г. Стойчев, Ивл Йотов (61‘ Ив. Курдов), М. Бакърджиев, Н. Найденов (66‘ Зл. Михайлов)
Голм.:1-0 Цонев 5‘, 1-1 Т. Атанасов 9‘, 1-2 Ж. Келепов 11‘
Ж.К.: Пл. Панайотов (ЧМ)

10.10.1992 г., 13 кр., ст. Варна, **„Ч. море“ – „Хебър“ Пз 2-0 (1-0)**, съдия: П. Петков, 2 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Атанасов, Пл. Панайотов, В. Сантуров, К. Костов (70‘ Зл. Михайлов), К. Данев, Г. Стойчев, Ж. Келепов, Т. Атанасов, Ивл Йотов (46‘ Ив. Курдов), М. Бакърджиев, Н. Найденов
„Хебър“: Сим. Костадинов, Ат. Пашев, Ганчо Евтимов, Главчев, Стойчо Кривулев, Юри Николов, Боян Никленов, Кир. Василев, Иво Кандьов, Г. Гаджев, П. Георгиев (20‘ Минчев - вратар)
Голм.: 1-0 Т. Атанасов 20‘ (псу), 2-0 Н. Найденов 65‘
Ж.К.: Г. Стойчев (ЧМ)
Ч.К.: 20‘ Костадинов (Хб)

17.10.1992 г., 14 кр., Враца, **„Ботев“ Вр. – „Ч. море“ 0-2 (0-1)**, съдия: П. Янински, 1 000 зр.
„Ботев“: Рум. Апостолов, Г. Антонов, Ивл Цонов, Пл. Маринов (61‘ Виденов), Т. Петков (46‘ Юл. Манев), Пл. Ценов, Ивл Станков, Цв. Данов, Бис. Величков, Яшар Еминов, Пл. Кръстев
„Ч. море“: Ив. Атанасов, Пл. Панайотов, В. Сантуров, К. Костов, К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, Г. Стойчев (67‘ Бож. Колев), Ив. Курдов (46‘ Ивл Йотов), М. Бакърджиев, Н. Найденов
Голм.: 0-1 Ж. Келепов 13‘, 0-2 М. Бакърджиев 83‘
Ч.К.: 62‘ Ж. Келепов (ЧМ) – 2 мача

24.10.1992 г., 15 кр., ст. Варна, **„Ч. море“ – „Монтана“ 2-1 (2-1)**, съдия: К. Гергинов, 1 500 зр.
„Ч. море“: Ив. Атанасов, Б. Христов, В. Сантуров, К. Костов, К. Данев, Т. Атанасов, Пл. Тимнев (77‘ Зл. Михайлов), Пл. Панайотов, Ивл Йотов (46‘ Ив. Курдов), М. Бакърджиев, Н. Найденов
„Монтана“: Дойчо Карагъозов, Анг. Стоянов, Рум. Панайотов, Делян Иванов, Радой Христов, Пант. Заков, Вес. Игнатов (70‘ Д. Методиев), Анат. Тонов, Ил. Антонов, Ал. Щербаков (67‘ Пл. Танев), Вес. Михайлов
Голм.: 1-0 Т. Атанасов 2‘ (псу), 2-0 Пл. Тимнев 19‘, 2-1 Тонов 37‘
Ж.К.: Б. Христов, В. Сантуров – 1 мач, Зл. Михайлов (ЧМ); Игнатов, Щербаков (Мон)

31.10.1992 г., 16 кр., Самоков, **„Рил. спортист“ – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**, съдия: П. Андреев, 3 300 зр.
„Рил. сп.“: Т. Арсов, В. Керефеин, Здр. Здравков, Г. Джамбазки, Ивл Тодоров, Мл. Огнянов, К. Джоргов, Кост. Николов, Мих. Вълчев, Ал. Методиев (73‘ Ив. Гемеджиев), Венц. Спаийски (88‘ Кост. Галев)
„Ч. море“: Ив. Атанасов, Пл. Панайотов, Бож. Колев, К. Костов, К. Данев, Т. Атанасов, Пл. Тимнев (65‘ Б. Христов), Г. Стойчев, Ивл Йотов (46‘ Х. Хараламбиев), М. Бакърджиев, Н. Найденов
Голм.: 1-0 Вълчев 54‘ (псу)
Ж.К.: К. Костов (ЧМ)

11.11.1992 г., 17 кр., ст. Варна, **„Ч. море“ – „Миньор“ Пк 3-1 (1-0)**, съдия: Я. Митев, 1 500 зр.
„Ч. море“: Ив. Атанасов, Пл. Панайотов, Бож. Колев (75‘ Г. Стойчев), К. Костов, К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, В. Сантуров, Ивл Йотов (86‘ Пл. Тимнев), М. Бакърджиев, Н. Найденов
„Миньор“: Ем. Варадинов, Вол. Ставрев, Н. Александров, П. Анестиев, Мар. Василев, Март. Димитров, Ант. Ефтимов, Ивл Йорданов (59‘ Крас. Свиленов), Жив. Желев, Люд. Евгениев, В. Петров
Голм.: 1-0 В. Сантуров 16‘, 2-0 Т. Атанасов 48‘ (псу), 2-1 Свиленов 62‘, 3-1 М. Бакърджиев 87‘
Ж.К.: К. Костов, М. Бакърджиев (ЧМ); Димитров (Мин.)
Ч.К.: 77‘ Димитров (Мин.)

21.11.1992 г., 18 кр., Търговище, **„Светкавица“ – „Ч. море“ 2-1 (1-1)**, съдия: Г. Томов, 3 000 зр.
„Светкавица“: Ст. Стефанов, П. Каяджийски, Юл. Христов, Диян Първанов, Г. Харалънов, Н. Бъчваров, Зл. Петров, Диян Кирилов (77‘ Цв. Иванов), Ив. Стоянов, Вл. Великов, Доб. Дафинов (85‘ Ив. Игнатов)
„Ч. море“: Ив. Атанасов, Пл. Панайотов, В. Сантуров, К. Костов, К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, Г. Стойчев, Ивл Йотов (79‘ Пл. Тимнев), М. Бакърджиев, Н. Найденов
Голм.: 1-0 Ив. Стоянов (15), 1-1 Ж. Келепов 27‘, 2-1 Ив. Стоянов 66‘
Ж.К.: Каяджийски (Св); Ивл Йотов, В. Сантуров – 1 мач (ЧМ)

28.11.1992 г. 19 кр., ст. Варна, 14.30, **„Ч. море“ – „Корабостроител“ Русе 2-1 (0-0)**, съдия: Г. Цветанов, 1 200 зр.
„Ч. море“: Ив. Атанасов, Пл. Панайотов, Бож. Колев, Зл. Михайлов, К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, Г. Стойчев (50‘ Пл. Тимнев), Ивл Йотов (50‘ Б. Христов), М. Бакърджиев, Н. Найденов
„К-л“ Рс: Тома Филипов, Евг. Игнатов (69‘ Венц. Каменов), Др. Григоров, Мл. Цонев, Крас. Гецов, Хрф Цочев, М. Величков, Пет. Кирилов, Кост. Аврамов, Мар. Тодоров, Иск. Йорданов
Голм.: 0-1 Гецов 57‘, 1-1 Ивл Йотов 64‘, 2-1 Ж. Келепов 76‘
Ж.К.: Бож. Колев (ЧМ); Цонев, Величков (Кор)
Ч.К.: 52‘ Йорданов (Кор)

27.2.1993 г., 20 кр., ст. Варна, **„Ч. море“ – „Беласица“ Пч 3-0 (1-0)**, съдия: Стамо Гинчев, 2 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Атанасов, Б. Христов, В. Сантуров, Зл. Михайлов, Бож. Колев, Т. Атанасов (73‘ К. Костов), Ж. Келепов, Х. Хараламбиев, Ивл Йотов, М. Бакърджиев, Н. Найденов (86‘ Ив. Курдов)
„Беласица“: Пав. Калаксъзов, Велинов (68‘ Яков), Д. Карадалиев, Ив. Димитров, Стоил Филипов, Г. Ръжданов, Мар. Паловски, Брусарски, Д. Димитров, Ив. Златински (86‘ Георгиев), Ив. Либов
Голм.: 1-0 Х. Хараламбиев 43‘, 2-0 Ивл Йотов 66‘ (дуз.), 3-0 Т. Атанасов 73‘ (дуз.)
Ж.К.: Ивл Йотов, Н. Найденов (ЧМ); Ръжданов (Бел)
Ч.К.: 61‘ Паловски, 73‘ Ръжданов (Бел)

13.3.1993 г., 22 кр., Казанлък, **„Роз. долина“ – „Ч. море“ 2-0 (2-0)**, съдия: В. Миланов, 1 500 зр.
„Р. д.“: Петков, Кольо Ганев, Ст. Бончев, Дан. Христов, Б. Георгиев, Т. Гегов (48‘ Митко Пенев), Йонко Неделчев, Н. Николов, Ант. Спасов (80‘ Ж. Миренски), Стан. Димитров, Ивн Маринов
„Ч. море“: Ив. Атанасов, Б. Христов, Бож. Колев, К. Костов, К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, В. Сантуров, Ивл Йотов, М. Бакърджиев, Х. Хараламбиев (70‘ Пл. Тимнев)
Голм.: 1-0 Николов 16‘, 2-0 Димитров 40‘
Ж.К.: Петков (Рд); К. Костов – 1 мач (ЧМ)

17.3.1993 г., 23 кр., ст. Варна, **„Ч. море“ – ЛЕКС Лч 1-0 (0-0)**, съдия: Ан. Гецов, 2 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Атанасов, Б. Христов, Бож. Колев, Зл. Михайлов, К. Данев (58‘ Х. Хараламбиев), Т. Атанасов, Ж. Келепов, В. Сантуров, Пл. Тимнев (46‘ Ивл Йотов), М. Бакърджиев, Н. Найденов

1992-93		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.
1.	Ч.М.		3:2	1-0	4-0	2-1	2-0	2-0	1-0	3-0	5-0	2-1	3-1	3-1	2-0	3-1	1-2	2-0	2-0	2-1	3:1
2.	Шум	0:1		1:0	3:1	3:1	1:0	5:1	0:0	3:1	1:0	2:0	2:0	0:1	3:0	6:0	4:1	6:0	2:0	2:1	1-1
3.	ЛЕКС	1-1	2-1		6-0	3-1	3-1	1-1	4-1	1-0	3-2	2-0	2-0	3-0	2-0	2-0	3-0	1-2	2-1	1-1	4-1
4.	РилСп	1-0	2-0	4-1		2-1	3-2	2-1	2-1	1-1	0-0	2-1	0-1	5-0	3-0	1-0	4-1	2-1	4-0	1-0	3-0
5.	Монт	3-2	1-2	1-2	0-0		1-0	2-0	2-0	3-1	2-0	1-1	2-0	1-0	4-0	2-0	5-0	3-0	2-0	1-0	4-0
6.	АкСв	0-2	1-2	2-0	2-2	1-1		1-1	1-0	1-0	2-1	1-0	2-0	2-0	1-0	2-0	3-0	3-0	2-1	2-0	5-1
7.	СпПл	0-0	1-0	2-2	4-0	2-1	2-0		2-1	1-3	2-0	4-1	2-0	2-1	4-0	3-2	2-2	1-0	2-0	2-1	0-0
8.	Нефт	1-2	1-2	0-0	5-0	2-0	1-1	3-0		1-0	1-0	2-0	0-0	1-0	1-0	6-2	2-2	2-0	0-0	2-1	3-0
9.	БелПч	2-1	2-2	1-1	1-1	3-1	2-0	3-1	1-0		4-0	2-1	2-1	3-0	5-0	1-0	2-1	3-1	0-0	3-0	4-1
10.	СвТщ	2-1	1-2	0-0	2-0	2-0	2-0	2-0	3-0	5-1		0-0	0-0	4-0	2-1	0-0	2-0	3-2	3-0	2-0	3-0
11.	СпПд	0-0	0-1	2-1	1-1	1-1	0-2	4-2	3-0	5-0	3-0		1-1	1-0	1-0	3-0	2-0	1-0	5-0	2-1	3-0
12.	Дунав	1-1	0-3	0-0	2-1	3-0	0-2	0-2	1-1	1-0	2-0	2-1		3-2	2-1	1-0	1-1	1-2	2-0	3-2	6-0
13.	РозД	2-0	1-0	2-0	0-0	2-0	1-1	2-2	4-1	3-1	3-0	2-0	2-0		1-1	0-0	1-0	1-0	1-0	2-0	3-2
14.	ДорСс	0-0	3-1	0-2	3-0	1-0	0-2	2-0	1-0	0-0	1-1	1-1	4-0	3-1		3-0	2-0	2-1	3-2	0-0	3-1
15.	МиПк	3-1	1-2	1-0	2-1	1-0	2-0	1-1	1-1	3-0	0-0	1-2	3-0	1-0	0-0		1-0	2-1	1-1	1-2	0-0
16.	СлБр	1-1	0-0	0-0	1-1	2-3	2-0	4-3	0-2	2-1	0-0	3-0	3-2	2-1	2-2	0-0		2-1	1-0	1-1	3-1
17.	Хебър	2-2	2-0	1-1	3-2	1-1	0-0	2-0	2-3	1-1	5-2	1-0	4-1	1-1	2-0	0-0	3-0		0-1	4-1	3-0
18.	БотВр	0-2	0-1	0-2	2-2	1-3	3-1	2-0	0-0	2-0	4-1	1-1	2-3	2-0	1-0	2-2	2-0	2-0		1-2	3-0
19.	КорРс	0-4	1-0	1-2	0-2	2-1	0-0	1-1	0-0	1-0	1-2	0-2	0-1	3-2	1-0	0-2	0-2	3-0	0-1		1-0
20.	Бдин	1-0	0-3	0-3	0-0	0-3	1-0	1-2	1-3	2-1	1-1	1-0	2-3	2-0	1-3	1-1	0-0	0-3	2-2	0-0	

ЛЕКС: Ивл Негенцов, Г. Георгиев, Вал. Йочев, Нед. Недев, Славейко Димитров, Вал. Стефанов, Мих. Христов (87‘ Пл. Линков), Стан. Илиев, Ген. Симеонов, Ем. Цанев (37‘ Ивл Йончев), Фер. Спасов
Голм.: 1-0 Х. Харалambиев 89‘
Ж.К.: Георгиев, Христов (Л)

21.3.1993 г., 24 кр., Белоградчик, **„Бдин“ Вд – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**, съдия: Ю. Йосифов, 600 зр.
„Бдин“: В. Иванов, Андреев, А. Дионисиев, Пл. Славчев, Д. Стоянов, Пл. Живков, Станков, Петков, Руменов (55‘ Русинов), Барбучано, Боянов (66‘ Пельов)
„Ч. море“: Ив. Атанасов, Б. Христов, В. Сантуров, К. Костов, Бож. Колев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, Х. Харалambиев, Пл. Тимнев (83‘ Ив. Курдов), М. Бакърджиев, Вес. Бранимиров
Голм.: 1-0 Боянов 46‘
Ж.К.: Андреев, Дионисиев (Бд); К. Костов – 1 мач, Т. Атанасов – 1 мач (ЧМ)

24.3.1993 г., 21 кр., ст. Варна, **„Ч. море“ – „Спартак“ Пл 2-0 (1-0)**, съдия: Г. Гочев, 2 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Атанасов, Б. Христов, В. Сантуров, Зл. Михайлов, Бож. Колев, В. Петров, Ж. Келепов, Вес. Бранимиров (70‘ П. Стоянов), Пл. Тимнев, М. Бакърджиев, Ив. Курдов (87‘ Н. Филипов)
„Спартак“ Пл: Ботю Ботев, Ивл Йонков, Флориен Манолаке, Бойко Цветков, Вл. Пошехонцев, Кр. Бислимов, Сп. Попов, Н. Цонков, П. Костурков (70‘ Г. Големинов), Милко Гавраилов, Бис. Амброзиев
Голм.: 1-0 Пл. Тимнев 22‘, 2-0 Вес. Бранимиров 55‘
Ж.К.: Ив. Атанасов (ЧМ) – 1 мач, Б. Христов, Ив. Курдов (ЧМ)

27.3.1993 г., 25 кр., ст. Варна, **„Ч. море“ – „Академик“ Св 2-0 (1-0)**, съдия: М. Георгиев, 1 500 зр.
„Ч. море“: Ивл Попов, Б. Христов, В. Сантуров, Зл. Михайлов, Бож. Колев, Т. Атанасов, Ж. Келепов (81‘ Орл. Стоянов), Вес. Бранимиров, Пл. Тимнев, М. Бакърджиев, Ив. Курдов (46‘ Ивл Йотов)
„Ак“ Св.: Ив. Гълъбов, Дим. Димов, Ч. Илиев, Юс. Шакиров, Т. Борисов, Шопов, Ч. Атанасов, Юрий Митев, Бис. Драгоев, Ив. Стойчев (71‘ Крас. Николов), Г. Любенов
Голм.: 1-0 М. Бакърджиев 15‘, 2-0 Ивл Йотов 61‘
Ж.К.: Ивл Йотов (ЧМ) – 1 мач; Шакиров (Ак)

3.4.1993 г., 26 кр., Попово, **„Шумен“ – „Ч. море“ 0-1 (0-0)**, съдия: К. Гергинов, 4 000 зр.
„Шумен“: Анат. Мигул, Рад. Русев, Й. Гълъбов, Ст. Колев, Минчо Кондов, Д. Захариев, Шаб. Шевкед, Пл. Казаков (56‘ Мил. Христов), Т. Праматаров, Мир. Мирославов (68‘ Вал. Венков), Мил. Пенчев
„Ч. море“: Ив. Атанасов, Б. Христов, В. Сантуров, Зл. Михайлов, К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, Х. Харалambиев (46‘ Н. Найденов), Пл. Тимнев, М. Бакърджиев, Вес. Бранимиров (75‘ Бож. Колев)
Голм.: 0-1 Ж. Келепов 81‘
Ж.К.: К. Данев – 1 мач, Б. Христов – 1 мач (ЧМ); Захариев, Христов (Ш)

7.4.1993 г., 27 кр., ст. Варна, **„Ч. море“ – „Спартак“ Пд 2-1 (1-0)**, съдия: П. Андреев, 4 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Атанасов, П. Стоянов, В. Сантуров, Зл. Михайлов, Бож. Колев, Т. Атанасов, Ж. Келепов (72‘ В. Петров), Вес. Бранимиров, Ивл Йотов, М. Бакърджиев, Пл. Тимнев (82‘ Н. Найденов)
„Спартак“ Пд: Драгомиров, Пейчев

	крайно класиране:	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	Черно море Варна	38	23	7	8	67-31	53
2.	Шумен	38	24	4	10	69-31	52
3.	ЛЕКС Ловеч	38	20	10	8	63-32	50
4.	Рил. спортист Сам.	38	17	10	11	56-52	44
5.	Монтана	38	18	5	15	59-42	41
6.	Академик Свищов	38	17	7	14	46-37	41
7.	Спартак Плевен	38	16	9	13	56-54	41
8.	Нефтохимик Бс	38	15	10	13	48-39	40
9.	Беласица Петрич	38	16	7	15	55-51	39
10.	Светкавица Т-ще	38	15	9	14	48-47	39
11.	Спартак Пловдив	38	15	8	15	50-40	38
12.	Дунав Русе	38	15	7	16	45-55	37
13.	Роз. дол. Казанлък	38	15	6	17	43-50	36
14.	Доростол Сс	38	13	8	17	40-50	34
15.	Миньор Перник	38	11	12	15	35-48	34
16.	Несебър	38	11	12	15	41-59	34
17.	Хебър Пазарджик	38	13	7	18	51-56	33
18.	Ботев Враца	38	11	8	19	39-54	30
19.	Корабостроител Рс	38	9	7	22	29-54	25
20.	Бдин Видин	36	5	9	24	25-83	19

„Ч. море“ Вн,1992-93 г.,“Б“ РФГ	м.	г.
Милен Бакърджиев	38	6
Иван Атанасов	36	
Васко Сантуров	36	4
Живко Келепов	34	13
Тодор Атанасов	33	10
Ивайло Йотов - Кемпеса	33	10
Пламен Тимнев	32	6
Кольо Данев	32	
Найден Найденов	26	6
Златин Михайлов	26	2
Пламен Панайотов	21	
Боян Христов	20	
Хараламби Хараламбиев	19	3
Коста Костов	18	
Иван Курдов	18	3
Божидар Колев	17	
Георги Стойчев	15	1
Васил Петров	14	2
Веселин Бранимиров	11	1
Николай Филипов	4	
Петър Стоянов	2	
Ивайло Попов	2	
Орлин Стоянов	1	

Гешев, К. Андонов, Д. Здравчев, Косев (65‘ Йосифов), Ненков (79‘ Спасов), Ардашен Адамян, Н. Праматаров, Петков, Хр. Георгиев
Голм.: 1-0 Т. Атанасов 10, 2-0 Ивл Йотов 48‘ (дуз.), 2-1 Здравчев 52‘
Ж.К.: Бож. Колев – 1 мач (ЧМ); Пенчев (Сп)

11.4.1993 г., 28 кр., Несебър, **„Несебър“ – „Ч. море“ 1-1 (0-0)**, съдия: Вес. Богданов, 800 зр.
„Несебър“: Стаменков, Н. Жейнов, Кунчев, Ив. Желев, Стоянов, Йовчо Кръстев, Вълчев, Ив. Георгиев (75‘ Н. Русев), Добрев, Диян Марков, Ненов
„Ч. море“: Ив. Атанасов, Б. Христов, В. Сантуров, Зл. Михайлов, К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, Вес. Бранимиров, Ивл Йотов (80‘ В. Петров), М. Бакърджиев, Пл. Тимнев
Голм.: 0-1 Ж. Келепов 55‘, 1-1 Георгиев 63‘

17.4.1993 г., 29 кр., ст. Варна, **„Ч. море“ – „Дунав“ Рс 3-1 (1-0)**, съдия: Кольо Енчев, 1 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Атанасов, Б. Христов, В. Сантуров, Зл. Михайлов, К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, Пл. Тимнев (85‘ Х. Харалambиев), Ивл Йотов (69‘ В. Петров), М. Бакърджиев, Н. Найденов
„Дунав“: Крас. Дончев, Сашо Тодоров, Б. Богомилов, Цв. Василев, Мир. Енев, П. Карадалиев, Сезер Мустафов, Д. Йорданов (46‘ Д. Ников), Й. Йорданов, Рум. Венков, Ян. Янков
Голм.: 1-0 Н. Найденов 35‘, 1-1 Мустафов 83‘, 2-1 Т. Атанасов 87‘ (псу), 3-1 В. Петров 89‘
Ж.К.: Тодоров (Дун)

21.4.1993 г., 30 кр., Силистра, **„Доростол“ – „Ч. море“ 0-0**, съдия: М. Георгиев, 3 000 зр.
„Доростол“: Ковачев, Нанков, Ив. Цонев, Мил. Шербанов, Сюлейманов, Петков (46‘ Крас. Денчев), Перчемлиев, Недьо Недев, Арсов, Й. Дженков, В. Иванов
„Ч. море“: Ив. Атанасов, Б. Христов, В. Сантуров, Зл. Михайлов, К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, Пл. Тимнев, Ивл Йотов, М. Бакърджиев, Н. Найденов

25.4.1993 г., 31 кр., ст. Варна, **„Ч. море“ – „Нефтохимик“ Бс 1-0 (1-0)**, съдия: Г. Цветанов, 2 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Атанасов, Б. Христов, В. Сантуров, Зл. Михайлов, К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, Пл. Тимнев (46‘ Вес. Бранимиров), Ивл Йотов (70‘ Х. Харалambиев), М. Бакърджиев, Н. Найденов
„Нефт.“: Данчо Йоргов, Ст. Миндов, Крас. Денев, Ив. Тенев, Лаз. Тръпчев (51‘ Мир. Косев), Лаз. Тонозлиев, Станчо Цонев, Св. Нончев (46‘ Рад. Паласкаджиев), Ил. Банев, Георгиев, Тотев
Голм.: 1-0 В. Сантуров 28‘ (псу)
Ж.К.: Б. Христов, Зл. Михайлов – 1 мач (ЧМ); Косев (Нефт.)
Ч.К.: Косев (Нефт.)

1.5.1993 г., 32 кр., Пазарджик, **„Хебър“ – „Ч. море“ 2-2 (1-2)**, съдия: Л. Спасов, 2 000 зр.
„Хебър“: Сим. Костадинов, Г. Стефанов, Ст. Димитров, Т. Велев, Д. Пенев, Г. Атанасов, Иво Кандъов (90‘ Ил. Минчев), Ром. Ружинов (61‘ Н. Калинов), Ив. Милиев, Р. Димитров, Боян Никленов
„Ч. море“: Ив. Атанасов, Б. Христов, В. Сантуров, В. Бранимиров, К. Данев, Т. Атанасов, Н. Филипов (73‘ Бож. Колев), Пл. Тимнев, Ивл Йотов, М. Бакърджиев, Н. Найденов (45‘ Х. Харалambиев)
Голмайстори: 1-0 Милиев 7‘ (псу), 1-1 Ивл Йотов 25‘, 1-2 В. Сантуров 39‘ (псу), 2-2 Милиев 54‘

9.5.1993 г., 33 кр., ст. Варна, **„Ч. море“ – Ботев“ Вр. 2-0 (0-0)**, съдия: Хр. Чакъров, 1 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Атанасов, Б. Христов, В. Сантуров, Зл. Михайлов, К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, Пл. Панайотов (46‘ Пл. Тимнев), Ивл Йотов (60‘ Х. Харалambиев), М. Бакърджиев, Н. Найденов
„Ботев“: Рум. Апостолов, Г. Антонов, Рад. Петков, Т. Гарев, Анто Станич (87‘ Ивл Маринов), Пл. Ценов, Ог. Васков (89‘ Станков), Ген. Симеонов, Иск. Александров, Яш. Еминов, Бойко Краев
Голм.: 1-0 Пл. Тимнев 62‘, 2-0 Х. Харалambиев 77‘
Пропусната дузпа: Т. Атанасов (ЧМ)
Ж.К.: Б. Христов (ЧМ) – 1 мач; Петков, Ценов, Александров (Бот.)

15.5.1993 г., 34 кр., Монтана, **„Монтана“ – „Ч. море“ 3-2 (1-0)**, съдия: Ю. Йосифов, 1 500 зр.
„Монтана“: Петко Петков, Анг. Стоянов, Рум. Панайотов, Дилян Иванов, Радой Христов, Ив. Стоянов, Пл. Танев, Анат. Тонов, Вес. Михайлов (56‘ Д. Методиев), Ал. Щербаков (75‘ Ил. Антонов), Б. Миланов
„Ч. море“: Ив. Атанасов, Пл. Панайотов, В. Сантуров, Зл. Михайлов, К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, Вес. Бранимиров, Ивл. Йотов (46‘ Х. Харалambиев), М. Бакърджиев (46‘ Бож. Колев), Н. Найденов
Голм.: 1-0 Тонов 40‘, 1-1 Н. Найденов 47‘, 1-2 Зл. Михайлов 52‘, 2-2 Христов 83‘, 3-2 Панайотов 89‘
Ж.К.: Танев (Мон.); Х. Харалambиев (ЧМ)

22.5.1993 г., 35 кр., ст. Варна, **„Ч. море“ – „Рил. спортист“ 4-0 (2-0)**, съдия: В. Минков, 1 500 зр.
„Ч. море“: Ивл Попов, Б. Христов, В. Сантуров, Зл. Михайлов, К. Данев, В. Петров, Ж. Келепов, Вес. Бранимиров (78‘ Х. Харалambиев), Ивл. Йотов (46‘ Пл. Тимнев), М. Бакърджиев, Н. Найденов
„Р. сп.“ Самоков: Анг. Ангелов, В. Керефеин, Здр. Здравков, Г. Джамбазки, Мл. Огнянов, К. Джоргов (73‘ В. Киров), Кал. Пехливански, Кост. Николов, Ал. Валентинов, Венц. Спайски (59‘ Крас. Субев)
Голм.: 1-0 Ж. Келепов 11‘, 2-0 В. Сантуров 38‘ (псу), 3-0 М. Бакърджиев 58‘, 4-0 Н. Найденов 86‘ (дуз.)
Ж.К.: В. Петров (ЧМ) – 1 мач; Валентинов (Рсп)

26.5.1993 г., 36 кр., Перник, **„Миньор“ – „Ч. море“ 3-1 (2-0)**, съдия: Ат. Узунов, 5 500 зр.
„Миньор“: Вас. Александров, Володя Ставрев, Ивл Йорданов, П. Анестиев, Мар. Василев, Ив. Желязков, Ант. Ефтимов (82‘ Март. Димитров), Стан. Мантарков, Крас. Свиленов, Люд. Евгениев, Тодоров (30‘ Юл. Методиев)
„Ч. море“: Ив. Атанасов, Б. Христов, В. Сантуров, Зл. Михайлов, К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, Вес. Бранимиров, Ивл Йотов (36‘ Пл. Тимнев), М. Бакърджиев, Н. Найденов (46‘ Х. Харалambиев)
Голм.: 1-0 Евгениев 18‘, (дуз.), 2-0 Желязков 41‘, 3-0 Свиленов 54‘, 3-1 Ж. Келепов 67‘

30.5.1993 г., 37 кр., ст. Варна, **„Ч. море“ – „Светкавица“ Тщ 5-0 (4-0)**, съдия: Н. Недялков, 1 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Атанасов, Б. Христов, В. Сантуров, Зл. Михайлов, К. Данев, В. Петров, Ж. Келепов, Пл. Тимнев (80‘ Ив. Курдов), Н. Филипов, М. Бакърджиев, Х. Харалambиев (84‘ Пл. Панайотов)
„Св-ца“ Тщ: Ст. Стефанов, Б. Василев, Юл. Христов (79‘ Ем. Янчев), Ив. Тонев, Ст. Данаилов, Н. Бъчваров, Зл. Петров, Диян Кирилов, Ив. Стоянов (51‘ Вл. Великов), Митко Сурджийски, Ст. Добрев
Голм.: 1-0 В. Петров 20‘, 3-0 Пл. Тимнев 25‘, 26‘, 4-0 М. Бакърджиев 29‘ (дуз.), 5-0 Ж. Келепов 73‘
Ж.К.: Кирилов (Св.)

5.6.1993 г., 38 кр., Русе, ст. Локомотив, **„Корабостроител“ Рс – „Ч. море“ 0-4 (0-2)**, съдия: Пав. Янински, 700 зр.
„К-строител“: Тома Филипов, Вел. Великов (77‘ Ем. Върбанов), Ог. Аспарухов, Иск. Йорданов, Мл. Цонев (46‘ Г. Георгиев), Владимиров, Ил. Памуков, Ст. Георгиев, Д. Димитров, Адем, Стоян Младенов
„Ч. море“: Ив. Атанасов, Б. Христов, В. Сантуров, Зл. Михайлов, К. Данев, В. Петров, Ж. Келепов, Пл. Тимнев (52‘ Т. Атанасов), Х. Харалambиев (80‘ Н. Филипов), М. Бакърджиев, Н. Найденов
Голм.: 0-1 М. Бакърджиев 10‘ (дуз.), 0-3 Ж. Келепов 30‘, 60‘, 0-4 Зл. Михайлов 90‘

Двама футболисти от юношеския отбор, дебютирали в "Б" РФГ през този сезон: Веселин Бранимиров (вляво) и Николай Филипов - Бойлера

Васко Димитров Сантуров

(р. 19.7.1961 г.)
Позиция: дефанзивен халф
„Ч. море“: 1992-94, 1998-99
„А“ РФГ: 15 мача/1 гол
„Б“ РФГ: 43/4

„От Сливен съм, преминах през всички възрастови групи до казармата, която изкарах като футболист на „Светкавица“ Тщ. Уволних се през 1981 г. и преминах в „Загорец“ Нова Загора във „В“ група. Влязохме в „Б“ група и в първия сезон там завършихме на трето място (1982-83). Тогава треньорът на „Сливен“ Евг. Янчовски ме извика да се върна. Останах там до 1989 г. Дебютирах в „А“ група със „Сливен“ като стопер, защото Н. Арабов беше контузен. Играл съм като защитник, но по принцип съм трениран за дефанзивен халф. Още в първия ми сезон в „Сливен“ играх като несменяем във всичките 30 мача от първенството. Имаше само няколко футболиста с подобно постижение. Викаха ни „железните“.

През 1989 г. Евг. Янчовски беше треньор в Кипър на „Алки“ Ларнака и ме извика там. Людмил Горанов (треньора на „Сливен“) не искаше да ме пуска, но ръководството реши да ме изпрати. Покрай моят трансфер „Сливен“ се уреди на подготвителни лагери в Кипър, а „Алки“ идваха в Сливен на подготовка. Договора ми беше за три години. Всеки отбор имаше право на трима чужденци. Първо играх с Иван Вълчев, след това с един нигериец, и накрая с грузинец. Завършихме на 12-то и 8-мо място с Янчовски. След това го смени Добата Жечев и с него изпаднахме в края на третата ми година, когато ми свърши и договора. Плащаха ни добре, но всеки месец трябваше да се „отчитаме“ с 500 долара в посолството. Имаше към 10 българи тогава в първенството. Всички си плащахме „данъка“, освен Спас Джевизов. Той отказваше и ни агитираше да не сме плащали, но при мен специално, клубът знаеше за тези похвати от българското посолство и ми възстановяваше загубеното.

През 1992 г. ми изтече договора и се двоумях какво да правя. С Божил Колев се познавахме от Кипър, той беше станал треньор на „Ч. море“. Обади ми се и каза: „Хайде прибирай се, идвай във Варна.“ Президент беше Георги Георгиев от фирма „СТЕФ“. Нямам оплаквания от него. Макар и да фалира, ми изплати всичко за което се бяхме уговорили предварително. Направихме много силен отбор, влязохме убедително в „А“ група. Въпреки фалита на Георгиев, играехме добре и в „А“ група. Можехме да останем в групата до мача срещу „Берое“ във Варна. Тогава съдията обърна мача. Не вдигна засада, след това и фаул им измисли. Хвърлихме се да го бием, наказаха мен и Кольо Данев за по една година.

През лятото започнах да се готвя със „Спартак“. Ишков им беше станал президент, имаше много пари, обещаваше щедро. Аз всъщност играх от март (1995 г.), когато ми изтече наказанието до юни. Влязохме в „А“ група със „Спартак“, играх и в оня мач срещу „Лесичери“, когато ги бихме с 18-0, за да минем „Раковски“ Русе по голова разлика (ама и те купуваха мачове). След това Ишков не си удържа обещанието и не ми плати за каквото беше уговорено за влизане в „А“ група. За това си заминах. Пламен Гетов беше играещ президент в „Спартак“ Плевен с треньор Вачко Маринов. Обадиха ми се и ме поканиха там. Бил съм влязъл в „А“ група с „Ч. море“ и „Спартак“ Варна, сега очакваха да вкарам и „Спартак“ Плевен. Така и стана. За 4 години влязох с три отбора в „А“ група.

Следващата година отидох в „Автотрейд“. Имах апартамент във „Възраждане“, жена ми и децата ми бяха във Варна. Успяхме да се задържим в „Б“ група. Но президента (Каро Акопович) свършил парите. Искал да вземе някакви бензиностанции, но не станала сделката. Събра ни и ни каза, че не може да плаща и който иска може да остане да играе за без пари, а който си намери друг отбор, може да заминава без спънки от негова страна. Аз тогава се бях контузил – разкъсване на мускул на бедрото. Около 6 месеца не играх. Людмил Горанов, който ме познаваше още от „Сливен“ ме извика в „Антибиотик“ Разград, където беше треньор. Изчакаха ме да се възстановя от контузията и започнах там, но играта не ми вървеше добре. Нямах подготовка. Направих няколко колебливи мача и те ми казаха, че няма да ми платят. Като компромисен вариант се съгласиха да ме преотстъпят.

Така през 1998 г. за втори път преминах в „Ч. море“. Играх до мача срещу „Олимпик“ Галата (7.11.1998 г.), който загубихме с 0-3 на ст. „Тича“ и обвиниха мен, че съм го продал. Преминах цялата защита, спънаха ме в наказателното поле и спечелих дузпа. Винаги съм биел дузпи и съм пропускал само една срещу „Черноморец“ Бургас. Тази беше втората. Мачът беше на 100% продаден, но не от мен. (бел. Сантуров е сменен на полувремето, след което „Ч. море“ получава още два гола). Бях вече на 37 години, градил съм си репутацията в много отбори и никога не съм се продавал. Хората във Варна ме обичаха и уважаваха, не можех да ги продам в края на кариерата си. Предварително още се говореше, че имало информация за „хванати футболисти“ и нарочиха мен. Красен Кралев беше тогава президент и ме изгони веднага след мача. Постъпи доста некоректно.

Имах треньорска диплома и заминах за Кипър. Пет години тренирах деца и юноши и спрях с футбола. Сега работя в „Рент-а-кар“. Следя редовно българското първенство. Моят отбор там е „Черно море“. Всичките ми приятели са черноморци.“

Иван Николов Атанасов

(р. 27.3.1966 г.)

Позиция: вратар
„Ч. море“: 1992-93
„Б“ РФГ: 36 мача

„От Провадия съм, роден и израснал в местната школа. Ходех редовно на мачовете на местния отбор („Бойчо Желев“ Провадия), а в почивката излизахме на терена. Аз застават на вратата, другите ми биеха удари, а аз се хвърлях колкото може по-ефектно. Така един ден при мен дойде бившият вратар Жечо Петков – известен на всички като шампион на България с „Владислав“ (1934 г.) и ми каза: „Моето момче, в теб виждам себе си като малък.“ Покани ме в тях. Показа ми много снимки, разказа ми за себе си. Бях впечатлен. Мога да кажа, че това е човекът, който ме вкара във футбола. На другия ден ме заведе на игрището и ми даде първите уроци по позициониране и хващане на топката. Каза ми: „Да знаеш, че най-трудния пост е вратарския. Трябва да трениращ повече от другите и никога не трябва да губиш концентрация.“ Съвети, които запомних и прилагах до края на кариерата си. До 8-ми клас бях постоянно с бате Жечо.

След това напуснах Провадия и имах щастието да отида да уча в единственият по рода си Техникум по физкултура и спорт в Правец. Имахме футболен отбор и участвахме в републиканските първенства. През 1984 г. станахме шампиони за юноши ст. възраст. На полуфинала бихме ЦСКА на дузпи, а те имаха 7-8 национала в състава си. Хванах 3 от 4: на Любо Пенев, Емил Костадинов и Петър Витанов и на финала бихме „Пирин“ Благоевград.

Тогава Никола Попов ме наблюдавал и говорил с Людмил Горанов да ме вземат в „Спартак“ Варна. Но председателят на дружеството в Правец се познаваше със Симеон Нинов и ме прати в „Черно море“. Преди да отида на „Коритото“ минах през „Тича“. Нинов ме представи като много надежден вратар, юношески шампион на България, но треньор тогава беше Тошко Великов и той не ми обърна внимание.

Горанов чул суперлативи за мен от Н. Попов и ми каза да идвам веднага в „Спартак“. Отидох до Провадия да си взема екипа и така през следващия сезон бях в дублиращия отбор на „Спартак“. Когато се игра мача, в който Живко Господинов и Тошко Марев се бяха уговорили, ако няма гол до 75 мин. да си пуснат по един, защото при 0-0 не даваха точки (3.3.1985 г.), аз бях резервен вратар на пейката. Людмил Горанов реши да не изпълни уговорката, след като „Спартак“ си вкараха техния гол и даже смени Живко Господинов. „Спартак“ би с 1-0, а Жиката беше бесен и няколко дена не идваше на тренировки. „Спартак“ обаче не ме оправиха за казармата и ме взеха в ШЗО, Плевен. Там играех във военното първенство. Надявах се втората година да ме оправят, но и това не стана. Пратиха ме в Болярово, Ямболски окръг. Там само тренирах индивидуално, да не загубя форма. Една година не съм играл мачове.

След уволнението отидох в „Спартак“ Варна. Красьо Зафиров се беше върнал от Шумен обаче и нямаше шанс за мен да играя. Отидох за два месеца в „Балкан“ Ботевград и от 1.1.1988 стана така, че преминах в „Добруджа“. Бях титуляр, играх и в последния мач от първенството във Варна. „Ч. море“ беше влязъл в „А“ група и мача беше на ниво „приятелски“. Без много натягане и равен резултат (2-2). В „Добруджа“ останах до 1991 г. Направих много силни мачове. Отстранихме „Тракия“ Пловдив за купата, бихме ги с 4-1 в Толбухин (1-3 в Пловдив), като голяма заслуга за резултата имах аз. Искаха да ме вземат в „Тракия“, но не ме пуснаха от „Добруджа“. Когато бихме „Ч. море“ с 5-1 за КСА (14.12.1988 г.) Божил Колев дойде да ме поздрави и ме попита за колко години ми е договора. Искаше още тогава да ме вземе. Серги Йоцов обаче ми каза да не съм ходел в отбори като „Черно море“, имал съм много по-голямо бъдеще. Стягаше ме за ЦСКА, но Вълов не го пуснаха в чужбина и ми се размина ходенето там. Така останах в Толбухин.

През пролетта на 1990 „Спартак“ Вн се натискаха да влизат в „А“ група. Красьо Зафиров дойде да ми говори. Обеща ми 10 000 лева на ръка, за да паднем. Отказах. Пари за уговаряне на мач не съм вземал. Като почна мача разбрах, че са „хванали“ половината отбор. Направо ги пускаха сами срещу мен. Пет-шест пъти спасих подобни положения. Накрая, в последната минута при едно центриране, топката се удари в един от нашите и взе че влезе. Бихме „Спартак“ с 1-0. Тогава президент на „Спартак“ беше Кеби. Извика ме, пита: „Какъв си ти, бе? 10 000 лева отказваш. Можем да те оправим и за висше да вземеш…“. Трябвало да скочим здраво на „Хасково“ в Толбухин. Аз си играя винаги и без да ме карат, но от „Хасково“ дали по 25 000 лева на някои от нашите. 1-1 завършихме и така спънахме „Спартак“ за „А“ група. Влезе „Хасково“.

Три години и половина играх в „Добруджа“. През лятото на 1991 ме взеха в „Локомотив“ Сф. Взеха тогава и Петър Войнов – вратаря на „Дунав“ Русе, но титуляр беше Антонио Ананиев – Банана. През есента игра той, през пролетта повече играх аз. Започнахме подготовката за следващия сезон, но ставаше ясно че титуляр ще е Банана. Тогава отидох при Апостол Чачевски, който беше президент на „Локомотив“ по това време и му казах, че искам да отида в друг отбор, където да играя. Пита ме къде искам да ходя и аз тогава се сетих за Божил Колев и му казах – в „Черно море“. Чачевски вдигна телефона

и се обади на Божо да го пита как стои положението и Божо му каза веднага да тръгвам за Варна.

Така през лятото на 1992 пристигнах в „Ч. море“. Председател беше Георги Георгиев, бизнесмена, който гледаше коне. Божо ни запозна, разбрахме се да ми даде 100 000 лева, но той така и не ги даваше. Един път ме извика у тях на гости. Живееше някъде до „Червения площад“, до х-л „Орбита“. Предложи ми 50 000 лева веднага. Аз отказах, не исках да вземам половината от договореното. Парите ми трябваха, защото бях платил капаро за 2 декара за един имот до сп. „Студентска“ и трябваше да плащам. Той обаче не ми плати договореното и сделката се провали. Добре, че ми върнаха капарото. И така си остана, все още ми дължи 100 000 лева.

В „Черно море“ нямаше треньор на вратари. Имаше още двама млади колеги – Ивайло Попов и Неделчо Добрев. Тренирахме сами, даже и на тъмно. Аз си имах мои методи. Занимавал съм се много и с карате – киокушин. Това много ми помогна в загрявките, стречинга, възстановяването. Също и като треньор по-късно. Оставал съм редовно с Барона по половин-един час след тренировки да ми бие удари. Беше много добър приятел и футболист с убийствен удар с левия крак. Бяхме много силен колектив, играехме добре и завършихме първи в групата, а след мачовете ходехме заедно в таверната на Илко Семката (Джулиано). Там ставаха големи купони. Стефан Янев дойде да ме интервюира по време на един мач. Пита ме какви са ми плановете. Казах му, че тази година вкарвам „Ч. море“ в „А“ група и догодина съм на вратата на „Локомотив“ Сф. Аз си бях и тяхна собственост. Преди мача срещу „Шумен“ ми се обади треньорът им и ми предложи голяма сума, за да пускам голове. Както винаги отказах. Божо разбрал, че са ми предлагали пари и че съм отказал, но не знаеше дали е нямало продължение на разговора с „Шумен“. Преди мача ме подпита дали всичко е точно. Успокоих го, че няма проблем. Беше борба за влизане в „А“ група. Този мач се игра в Попово. Пламен Тимнев финтира няколко футболисти и подаде на Келепов, в последните минути. Бихме пряк конкурент за влизане в „А“ група, откъснахме се със 7 точки на върха. В съблекалнята след мача, Божо ми изказа благодарност пред всички. Каза им също, че съм отказал голяма сума и не съм продал отбора.

През зимата играхме една контрола срещу „Спартак“ (6.2.1993 г.). Беше истинска касапница. На Станчо Герджиков от „Спартак ми счупиха крака. Стана бой между футболистите. След мача Людмил Горанов подаде оставка като треньор на „Спартак“. За първи път видях треньор да подава оставка след приятелски мач.

Но тогава започнаха и номерата на президента Георгиев. Имаше да ни дава по три заплати и 6-7 премии. Стояхме без пари. Отидох на арбитраж, но не разтрогнах. Доиграх си сезона.

Следващата година бях на вратата на „Локомотив“ Сф, даже на мача срещу „Ч. море“ във Варна хванах дузпа на Драголов. След това играх в „Академик“ Сф, а после и в „Септември“. Президент там беше Пл. Тимев – Ганди. За купата бихме „Славия“ с 1-0, а преди реванша Ганди казва, че приключва със „Септември“ и се махна, а ми дължеше пари. Отидох да подпиша със „Спартак“, но Ишков беше нещо притеснен. Ганди ми дал пари, а аз трябваше да се срещам с Венци Черния в Гранд х-л „Варна“. Венци Черния ми каза, че парите, които ми дал Ганди били негови и ми даде три часа да му върна 10 000 долара, а от банката можех да изтегля само 2000 долара за един ден. Изпотих се, започнах да се моля, живота ми зависеше от тези пари. Накрая се съгласиха и ми дадоха парите, за да ги върна на Мутрата. Такива бизнесмени ръководеха футбола тогава.

Останах в „Спартак“ Вн, проведох подготовката, Ишков ми обеща 15 000 долара. За първия мач гледам, няма ме в групата. Питам Ишков какво става, той ми каза: „Този мач, по-добре да не пазиш“. Мачът бил уговорен. Нямам добро мнение за Ишков. Нечестен и некоректен беше, като повечето президенти на клубове тогава. Не останах дълго в „Спартак“.

След това играх в „Шумен“, в „Автотрейд“ пак при Божил Колев, в „Черноморец“ Бс, „Марек“ и „Академик“ Сф.

В момента съм старши треньор и технически директор на клуб от Саудитска Арабия.“

Живко Георгиев Келепов

(р. 8.6.1966 г.)
Позиция: халф, нападател
„Ч. море“: 1992-94, 1997-98
„А“ РФГ: 24 мача/5 гола
„Б“ РФГ: 43/17

„От Сливен съм, минах през всички възрастови групи и на 17 години дебютирах в „А“ РФГ. През сезон 1988-89 преминах в „Черноморец“ Бургас. Помогнах им да влязат в „А“ група и играхме финал за купата на България. 1989-90 играх в „Берое“ и след това се върнах в „Сливен“ до 1992 г. Играх срещу Ювентус за КНК през 1991 г. Имах много оферти. От „Ботев“ Пловдив ме искаха, от „Етър“, даже и от „Левски“, но не стигнахме до споразумение.

Офертата от „Черно море“ беше най-добра и през лятото на 1992 г. заминах за Варна. Това беше единствената причина. Президент беше Георги Георгиев, казаха ми че ще стягаме силен отбор с бъдеще за влизане в „А“ група. Изглеждаше финансово стабилен. Наистина имахме много добър отбор, със силни футболисти, добър колектив. На пръв поглед нищо не можеше да спре този отбор от целта да се върне в „А“ група. Обаче нямаше как да знаем, че Георгиев е кредитен милионер и че ще фалира още на полусезона. Парите започнаха да се бавят, по няколко месеца не бяхме вземали заплати и премии, но въпреки финансовата криза играехме и влязохме в „А“ група. (бел. През този сезон Келепов е голмайстор на отбора с 13 гола). Но с това проблемите не се решиха. При започване на първенството не се явихме за първия мач срещу „Черноморец“ Бургас, заради непогасени задължения. Това се случва за първи път в българския футбол. Президент беше станал Георги Колев, но той не можеше да издържа клуба и търсеше спонсори, а ние бяхме в пълно неведение дали ще си получим заплатите. Логично е, че колкото и да е добър отборът, без финансова сигурност не може да се постигнат никакви успехи. За това и отпаднахме отново още след първия сезон. Божил Колев си замина още през зимата, Стефан Богомилов пое отбора през пролетта, но без финанси няма стимул и мотивация. (бел. през този сезон Келепов изиграва най-много мачове – 24 и за втора поредна година е голмайстор на отбора с 5 гола).

През лятото на 1994 преминах в „Локомотив“ Пловдив. Там президент беше Никола Попов. Двете ръководства се разбраха. Половината сума от трансфера ми беше заплатена веднага, другата половина трябваше да се изплати на полусезона. Тогава обаче вкараха Попов в затвора. Казаха ми, че всичко по заплащанията е уредено, защото имаше вероятност в противен случай да ми спрат правата от „Ч. море“. Довърших сезона и след това разтрогнах. Имах да вземам пари, които никога не ми изплатиха.

Тогава преминах в „Автотрейд“. Изкарах там година и половина. Имаха стабилен спонсор, плащаха навреме, но и там парите свършиха и клубът се разпадна. След това играх в „Светкавица“ Търговище, а през лятото на 1998 г. се завърнах в „Черно море“. Играх в първите 9 мача. Тогава ме обвиниха, че съм продал мачовете срещу „Кремиковци“, който загубихме с 0-1 във Варна и срещу „Черноморец“ (4-0 в Бургас). Бяха ме предупредили, че ще се опитат да хвърлят вината върху мен и бях подготвен. Стефан Богомилов, който беше треньор тогава влезе в съблекалнята и каза, че бил разочарован от няколко хора. Не ме спомена по име, но знаех че говори за мен. Нямаше никакви доказателства за подобно обвинение, а и не беше логично. Единият беше домакински мач, другият го загубихме като гости с голям резултат. Кой и за какво да подкупва мен. Вратарят хваща топката и я хвърля във вратата си, а аз съм бил подкупен (бел. **в. „Черноморие“, 5.10.1998 г.**: „… (вратарят) … протегна ръце за да я улови (топката), но я набута в мрежата с върха на пръстите си…“). Бях много огорчен от тези безпочвени обвинения и реших да спра с футбола. Когато вкарах 4 гола на „Сливен“ (19.9.1998 г.) никой не дойде да ме поздрави, а треньора даже похвали резервите, че те обърнали мача. Знам, че Стефан Богомилов е бил голям голмайстор и сигурно също е правил по 4 гола в един мач, но това отношение към мен много ме засегна. За мача в Бургас даже няма какво да говоря повече. Падаме с 4-0, а обвиняват един от нападателите.

Мога да кажа, че са ми предлагали пари и съм участвал в уговорени мачове още в „Сливен“. Спомням си един конкретен мач срещу ЦСКА (29.2.1992), когато „Сливен“ се бореше за челни места, но нямаше пари. ЦСКА били обещали, че ще поемат издръжката на клуба до края за сезона, а ние трябваше да им дадем мача в Сливен. Това беше по нареждане на ръководството. Футболът през 1990те доста се промени. Първо в него влязоха кредитни милионери, при които нямаше никаква стабилност, защото всички фалираха. След това дойдоха мутренските години, когато стана още по-лошо. Играл съм мачове в с. Галата и с „Черно море“. Там не можеше да стъпиш спокойно на терена. Вадеха се пистолети, вкарваха хора в багажници. От първата минута съдиите те почват, защото животът им е застрашен. Същото се отнасяше и за нас футболистите. Това не е футбол. С нищо не помага за развитието на спорта. За това сме в това положение сега. И интересът към първенството ни много спадна. Сравнете колко хора ходеха на мач преди и колко ходят сега.

"Моряците" бият красиво прехвалените "смърфове"
Кольо Спасов се връща с победен гол,
Албанецът Мехмед Курда направи голов дебют
• "А" РФГ • 1993-94 г. •
24.10.1993 г., "Черно море" - ЦСКА на препълнения ст. "Тича"
ВЛАК ПРЕГАЗИ МОРЯЦИТЕ
Столичен рефер закопава „моряците“ насред Варна
Стефан Богомилов обещава нападателен футбол, оптимист е
"Черно море" се лишава от домакинство за 2 срещи
„Черно море“ ще продължи да тренира на юнашко доверие
"Моряците" губят, Драголов порти дузпа
Сантуров и Данев са наказани за една година
БОЖИЛ КОЛЕВ НАПУСНА "ЧЕРНО МОРЕ"
За първи път в историята си "Черно море" губи служебно мач при майсторите

След като изкарва есенния полусезон, на 8.2.1994 г. ***Божил Колев*** *напуска треньорския пост, който заема от 7.1.1992 г. По думите на президента Явор Недев: „Божил Колев имаше договор с предишното ръководство, според който трябваше да получи 35 000 марки (1 400 000 лева). С бюджета от 2 милиона лева, с който разполагахме обаче, управителния съвет реши, че тази сума е твърде голяма. По тази причина Божил Колев напусна. Нямаше конфликт, разделихме се с ръкостискане като приятели. Той предложи да бъде заместен от помощника си Стефан Богомилов."*

Стефан Богомилов *е назначен за ст. треньор веднага след напускането на Божил Колев и остава до края на пролетния полусезон.*

В. „Н.Д.Н.", 5.7. 1993 г.: „Какво става във ФК„Черно море"? Ще стартира ли в шампионата? … Техническият директор Тодор Великов си подаде оставката. Кой, ако не щатният ръководител може и трябва да отговори на съдбоносните въпроси … „Аз например не знам трансферната сума на треньора, а нося финансова отговорност за всичко, което става в клуба. … И друго, в тази пауза нито веднъж не се събрахме. Нямало смисъл, защото нямало пари. След десетина дена и да има пари, ще бъде излишно да се събираме. А тези пари трябва да се търсят, Никой няма да ни изсипе наготово 10 милиона лева.

Има много голяма вероятност да не започнем шампионата. И това ще бъде престъпление към клуба. Цяла година кърпехме положението. Има хора, които са готови да вложат, но искат някаква възвращаемост. В Нови пазар общината може да осигури един търговски комплекс, с който г-н Христов да издържа отбора, а във Варна не може. … Само общината или някой бизнесмен с добра воля могат да помогнат. На 11 играчи изтекоха договорите, с никого не е преговаряно. В клуба се обаждат футболисти от други отбори, държим хората в неведение. … Напоследък нямам никакви контакти с председателя… ***Ст. Янев***"

В. „Нар. дело", 11.7. 1993 г.: „Черно море" започна тренировки. Под ръководството на треньора Божил Колев, макар и все още без сключени договори … отборът ще го бъде. След тренировката бе изплатена половината от премията за влизане в „А" РФГ (отборната премия е в размер 750 000 лева). Президентът на клуба г-н Г. Колев запознал футболистите с хода на решаване финансовия проблем… Задържал Т. Великов на неговата длъжност."

В. „Нар. дело", 16.7. 1993 г.: „Божил Колев: Самите футболисти, както и да се развият нещата около икономическото стабилизиране на „Ч. море" трябва да тренират. Дори самите те искат. Дали ще сключат нови договори, или ще отидат в други отбори, няма значение, те трябва да са подготвени… Самият аз ще сключа договор, когато разбера с какви състезатели ще мога да разполагам. … Най-важното е клубът да се стабилизира икономически. Омръзнало ми е да убеждавам футболистите да играят, а те да не са си получавали заплатите… ***Орл. Радев***"

В. „Н.Д.Н.", 20.7.1993 г.: „Черно море" спира да тренира… няма пари за доизплащане на възнагражденията за завръщане на тима в „А" група…"

В. „Нар. дело", 26. 7.1993 г.: „… Илиан Илиев в „Алтай" Измир. Трансферната сума за „Левски" ще бъде 400 000 долара, а както е известно 10% от нея се падат по договор на „Ч. море", Дали тези пари няма да са последният спасителен пояс… ***Ив. Митев***"

В. „Нар. дело", 31.7. 1993 г.: „Галин Илиев вече е президент на „Черно море". Близо час клубният съвет изслушва офертата на г-н Галин Илиев, който бе предложен от председателят на клуба Георги Колев за президент. … След 10 дни г-н Илиев ще предложи нова структура на управление на клуба и своя програма за финансово обезпечаване… Божил Колев отново е треньор, а Стефан Богомилов и Тодор Атанасов негови помощници (последният играещ). Договорите с футболистите ще бъдат преподписани до вторник … Целите, които се поставят е минимум 10-то място в „А" група. Г-н Галин Илиев е поел издръжката на „Калиакра" Каварна, като този отбор от„В" група ще се превърне във втори ешелон на „Черно море"…"

***

При липсата на трансферни прозорци, които да отварят и затварят на определени дати, футболисти идват и заминават по всяко време на годината.

Напусналите преди началото на сезона са: **Иван Атанасов**, **Ивайло Йотов – Кемпеса** в „Локомотив" Сф, **Коста Костов** в „Доростол" Сс, **Иван Курдов** е освободен, **Георги Стойчев** в „кметския" „Тича".

Новите в началото на сезона са: косовският албанец **Мехмет Курда** от „Тетекс" Тетово, който е първият чужденец в отбора в следвоенната му история. Завърналият се от Португалия **Никола Спасов**. През септември е привлечен **Наско Иванов** от „Янтра" Гб, който остава до зимната пауза. В края на октомври

Галин Илиев – Гъбаря *– бившият президент на „Спартак“ Вн (1991-92 г.) е избран от управителния съвет на ФК „Ч. море“ за президент по препоръка на досегашния председател Георги Колев на 30.7.1993 г. И двамата запазват ръководни позиции в клуба. Илиев представя амбициозен план от 10 милиона лева за издръжка на клуба, но има задължения по други кредити и както обикновено се случва с т.нар. кредитни милионери, планът му пропада няколко седмици по-късно. След фалита си Галин преживява в тежки години на недоимък.*

***

От този сезон е решено за победа да се присъждат по 3 точки, вместо по 2.

са привлечени вратарят **Тодор Стоянов – Игита** от „Сливен“ и **Валери Греков** от „Аустриа“ Лустенау. През ноември са привлечени **Милен Петков**, след проби в Португалия и **Димитър Трендафилов**, който е преотстъпен от „Левски“ за последните три мача от есенния полусезон. През зимната пауза са привлечени **Тодор Марев** от „Доростол“ Сс, **Васил Драголов** от „Берое“, **Пламен Казаков** от „Шумен“.

Също през зимната пауза **Тодор Атанасов**, **Найден Найденов** и **Наско Иванов** преминават в „Спартак“ Варна, заедно с Божил Колев, който е назначен за мениджър при градския съперник. С него в „Спартак“ преминава и изкаралият проби през зимната пауза Светослав Кръстев от „Септември“ Тервел. Престоят им в „Спартак“ е кратък. **Ивайло Попов** преминава в „Шумен“.

***

3.8.1993 г., ст. Тича, контр., „Ч. море“ – „Септември“ Тервел 1-1 (1-0),

Голм: 1-0 Б. Христов 20', 1-1 Иванов 88'

„Ч. море“: Ивл Попов (Т. Стоянов), Б. Христов (П. Стоянов), В. Сантуров, Зл. Михайлов, Бож. Колев, В. Петров (Вес. Бранимиров), Н. Филипов (Х. Хараламбиев), Пл. Тимнев, Н. Спасов, М. Бакърджиев, Мех. Курда

В. „Нар. дело“, 4.8.1993 г.: „… Гола за варненци реализира Христов с хубав диагонален удар, а изравняването дойде минута преди края, когато Иванов прехвърли невнимателния Стоянов…“

6.8.1993 г., ст. Тича, „Ч. море“ – „Добруджа“ Дч 2-1 (1-1),

Голм.: 0-1 Георгиев 16', 1-1 Н. Найденов 29', 2-1 Маринов 64' (автг.)

*В. „Нар. дело“, 7.8.1993 г.: „… Гостите първи откриха резултата, след като Георгиев технично преодоля Т. Стоянов. В 29 мин. Н. Спасов технично пусна в коридор на Найденов и последният с прехвърлящ удар намери мрежата. За третия гол най-точен в своето наказателно поле беше Маринов. **Ем. Славов**“*

***

В. „Н.Д.Н.“, 13.8.1993 г.: „… 10 професионалисти са картотекирани в БФС, още един трябва, за да получи клубът лиценз. Днес е последният шанс…“

14.8.1993 г., **„Черноморец“ Бс – „Ч. море“ 3-0 сл**.

В. „Нар. дело“, 16.8. 1993 г.: „Черна събота за варненския футбол. Започна футболното първенство. До сега във Варна не е имало такива фалове като тазгодишния. Отбор от града да не започва шампионата. Договор за ст. треньор няма. Не всички премии за влизане на отбора в „А“ група са изплатени и принудителната почивка в такъв случай е на лице. …“

***В. „Нар. дело“, 17.8. 1993 г.**: „ФК „Черно море“ е спасен. Много загрижени запалянковци бяха наобиколили зала „Ч. море“ вчера…. Сутринта се бе състояла срещата между председателят на БФС Валентин Михов с кмета г-н Кирчев и председателя на Народното събрание г-н Александър Йорданов.*

На следобедната конференция стана известно, че „Ч. море“ ще започне шампионата, пътувайки до Ст. Загора. Президентът на БФС Валентин Михов изрази своята загриженост, че специално във Варна противоборството между „Ч. море“ и „Спартак“ е по-голямо, отколкото в двата ни гранда „Левски“ и ЦСКА. … Също стана ясно, че „Ч. море“ е лицензиран, картотекирани са футболистите.

*Община Варна ще бъде гарант за 1 милионен кредит при облекчени условия. … Стана ясно, че утре до обяд след разговори с играчите ще бъдат сключени договори, за тези които нямат… Президентът Галин Илиев обеща, че до 2-3 дни всички банкови операции ще бъдат завършени и за клуба ще настъпят по-спокойни дни…“ **19.8.1993 г.**: „Две годишни контракти подписаха М. Бакърджиев и Н. Найденов, за 1 година Н. Спасов и К. Данев, клаузите гласят, че ако до 15.9. не им броят трансферните суми, могат да ги разтрогнат. Албанецът Мехмет Курда е освободен от бившия си клуб „Тетекс“ без финансов иск, 10% от трансфера иска Македонската федерация. „Ч. море“ трябва да преведе известна сума. Не подновиха договорите си Пл. Панайотов и Г. Стойчев. Контракти без условия сключиха ст. треньора Бож. Колев и неговия помощник Ст. Богомилов: „Подписахме без никакви анекси. Желаем да съхра-*

1993

Наско Иванов Иванов *(р. 17.1.1970 г.), 1 мач в „А“ РФГ. Наско е от Габрово, където започва кариерата си. Отбива военната си служба в „Розова долина“ Казанлък, след което се връща в „Янтра“ Габрово. Преминаването на Наско в „Ч. море“ е обявено на 10.9.1993 г., малко преди да избухне корупционния скандал, след който отборът на „Янтра“ е изваден от „А“ РФГ. Наско има силен ляв крак и играе по левия фланг – крило или бек. Въпреки, че полага големи усилия, Наско не успява да се наложи като титуляр. През зимната пауза преминава заедно с Божил Колев в „Спартак“ Варна, където изиграва 8 мача в „А“ група за градския съперник, след което играе в по-долните групи. Няколко години по-късно Наско Иванов става футболен съдия и ръководи срещи от „А“ и „Б“ групи. Понастоящем живее в Чикаго, САЩ.*

ним перспективния тим. Не тръгнат ли нещата, до един ще си заминем“ – бе личния коментар на Божил Колев.“

21.8.1993 г., **„Берое“ – „Ч. море“ 3-3 (3-1)**,

В.„Футбол“, 23.8.1993 г.: „Първото полувреме беройци играха футбол, който от години беше забравен в Стара Загора. Изключително силната игра на Петков, Кашмеров и Драголов оборкваше варненската защита. Единствено младият Михайлов от гостите имаше частичен успех срещу Митев. В тези 45 минути беройци се бяха освободили от страха да търсят бързия пас, изненадващия удар към вратата и да поемат отговорността сами. Вратарят на черноморци Попов изтръпваше при удари на Петков и Кашмеров. И логично резултатът от това пълно превъзходство и напориста игра не закъсня. Първо в 15 минута при пробив на Драголов отдясно последва центриране със силата на бомбен шут. Топката профуча на метър от голлинията и в обратния край на вратата срещна крака на Атанасов – автогол. Но дори той да се беше разминал с тази несполука само на сантиметри зад него дебнеше голмайсторът на беройци Петков.

Последва студен душ за домакините, като само две минути по-късно една съвсем анемична атака на черноморци завърши с гол. Просто Спасов, като видя, че съотборниците му не го подкрепят в атака изстреля топката диагонално от 35 м и въпреки, че тя идваше право към Драгов, вратарят се размина с нея. Шокът от несправедливото изравняване с оглед показаното на терена обаче беше преодолян сравнително бързо. Последваха силни минути за „Берое“ и голът се печеше. Близо до него бяха Петков и Кашмеров, но в 29-ата минута го отбеляза Радев. Една продължителна атака завърши с ъглов удар. След неговото изпълнение Петков нанесе страхотен шут към вратата, но топката срещна крака на защитник. Когато всички очакваха тя да излезе в ъглов удар, я застигна Митев и след остро центриране Радев не остави шансове за вратаря. Третият гол не закъсня. Негов автор пак бе Радев, който в наказателното поле нанесе бомбен удар, срещнал напречната греда. Топката тупна на голлинията и пак отскочи до горната рамка на вратата, но този път разтърсвайки и мрежата.

След такова първо полувреме никой не можеше да очаква някакъв обрат. Черноморци, с някои добри индивидуални единици, сякаш нямаха сили да го направят. Но това сториха самите домакини. За втората част те излязоха на терена отпуснати и дълго време не сътвориха нищо интересно. Даже в 58-ата минута един самостоятелен пробив на Митев беше спрян с подсичане отзад в голова позиция и Данев пое към съблекалнята. Гостите останаха с 10 души и това сякаш още повече приспа беройци. Да отбелязва голове тръгна дори и метачът Стойков. При едно такова хазартно излизане в ответната бърза атака гостите се оказаха четирима нападатели срещу двама защитници. Естествено при такова съотношение Тимнев не сгреши и резултатът стана 3:2. Това предвещаваше 15 минути ходене по мъките за домакините. Беройци тръгнаха да пазят резултата. Въпреки всичко в 87-ата и 88-ата минута Кашмеров на два пъти с лека ръка проигра чисти положения за голове и логично следващата атака се случи това, което преди 45 минути никой не можеше да си представи – Стойков изтърва своя човек и го подкоси в наказателното поле. В последната минута дузпата хладнокръвно беше реализирана от Спасов и черноморци с човек по-малко се добраха до равенството. ***Адр. Чехларов***“

28.8.1993 г., **„Ч. море“ – „Славия“ 0-0**,

В. „Н.Д.Н.“, 30.8.1993 г.: „Моряците надиграха тотално лидера. Още в началото Спасов получи подарък от Гиздов, но би над гредата. Малко по-късно зеленият централен нападател напусна, грубо подкосен от Перейра. Два счупени пръста на левия крак, гипс и най-малко две седмици почивка са последствията от преднамерения фаул на бразилеца. Домакините действаха комбинативно, агресивно и подвижно. Отзад рутинираните Атанасов (заменил като стопер наказания Данев) и Сантуров с умело пласиране разгадаваха белите атаки в зародиш. Раздаваха пасове, нямаха за жалост шанс

при свободните удари. Гъвкавата халфова линия, предвождана от плеймейкъра Бакърджиев и импровизатора Найденов, създаде много голови ситуации. Неуморимите Петров и Хараламбиев сновяха из целия терен, острият дамараж на Келепов му костваше няколко бутона за спомен. Малшанс преследваше домакините пред гола – Келепов стреля леко във вратаря, изведен технично от Найденов, Филипов (включил се отлично) финтира защитник, но пак Ненов се оказа последна преграда, Хараламбиев също бе близко до гола, ударът мина край голлинията. Имаше доста мелета, маса топки профучаха край бялата врата. Черноморци играха с настроение, показаха завидна кондиция, техника, сътвориха ред атракции за окото. Резултатът, естествено, не ги удовлетворява, но играят ли така, стадионът ще продължава да се пука по шевовете. Белите забъркаха класически бетон, прибягваха до постоянни тактически фаулове, чистеха безразборно в дърветата (Гиздов можеше да отнесе глоба от лесничей за нарушаване на екологията). Гостите не отправиха удар в очертанията, ако не се смята подаването на Гиздов от 50 м към края. Качаманов заслужено се прибра рано под душа за две класически нарушения, другите се надпреварваха да ритат и рушат. Дебютиралият при майсторите рефер Кънчев изтърва играта от началото, не намери смелост да санкционира в жълто някои бели хирурзи, с право си навлече гнева на публиката и треньорите. ***Нед. Петров***"

В.„Полет", 29.8.1993 г.: *„„Спасителят", както наричаха преди две седмици г-н Галин Илиев представи банкови гаранции за 10 милиона лева, но банките взеха, че не ги признаха, защото той имал да им връща от стари борчове цели 3 милиона. Така ръкопляскания от преди половин месец увиснаха във въздуха… като на пожар към варненския клуб се втурна почетния член на клубния съвет Александър Йорданов, който заедно с президента на БФС Валентин Михов хвана натясно варненския кмет и си поговориха на шест очи. Но освен традиционното вдигане на рамене и „Не знам, с вързани ръце съм", г-н Кирчев не каза нищо ново. Дори не се опита да разсее тревогата за клуба. Председателят на Народното събрание (Ал. Йорданов) обеща да поговори с банкерите да развържат 10-те милиона*

1993

Петър Стоянов и Златин Михайлов след тренировка на ст. „Тича".

1993

Валери Иванов Греков

(р. 13.10.1961 г.), 13 мача в „А“ РФГ през този сезон и 2 в „Б“ през следващия. Греков е юноша на „Левски“, считан за един от най-големите таланти. Дебютира в „А“ РФГ на 17-годишна възраст, но не успява да се наложи. През 1982 г. е изпратен в „Ботев“ (Враца), където в продължение на три сезона е твърд титуляр. След това играе за „Славия“, като печели два пъти Балканската купа. През 1990 г. се завръща в родния „Левски“, но отново е със статута на резерва. Следват престои във „Велбъжд“ (Кюстендил) и австрийския „Аустрия“ (Лустенау). Пристига в „Черно море“ през октомври 1993 г. Един от първите трансфери на Явор Недев, след като става президент на клуба. Остава във Варна близо една календарна година и се разделя с отбора в началото на сезон 1994/95.

на г-н Илиев … Но за сега това са само приказки…“

4.9.1993 г., **„Левски“ – „Ч. море“ 5-1 (4-0)**,

В. „Спорт“, бр. 207, 6.9.1993 г.: „В началните минути натискът на „Левски“ се изрази в няколко удара към вратата на Попов. Най-активен от нападателите бе Григораш. Всичко това не бе достатъчно и трибуните напомниха за себе си. Те подканяха сините да играят така, както знаят. Още повече, че грешка на Хубчев позволи на Найденов да атакува опасно, но защитникът успя да се поправи. В 25-ата минута след поредното центриране на Цветанов, халфът Тодоров успя от воле да простреля Попов. Този гол позволи на столичния тим да заиграе по-рационално и резултатно. Последваха 30 силни минути за тях, в които активността на двата бека бе подкрепена и от силна игра на халфовете. Темпото бе високо и головете не закъсняха. В 37-ата минута централният защитник Хубчев реши да направи показна акция и след комбинация с Григораш прояви хладнокръвие и майсторство – 2:0. В оставащите минути до края на първото полувреме, продължиха една след друга красивите комбинации. При най-зрелищната от тях, след центриране на Кременлиев от дясно, капитанът Сираков отправи удар към Попов с красива странична ножица. Вратарят успя да отбие удара, но притичалият Тодоров отбеляза втория си гол. Прекалено защитната игра на варненци водеше до постоянни заплахи за вратата им. В последната минута на полувремето, при поредната атака на шампионите черноморци спряха да играят, очаквайки сигнал за засада, но такъв не последва и Сираков ги наказа – 4:0.

Втората част започна с по-открита игра на гостите. С активни действия на Найденов и Келепов, те се опитаха да тормозят отбраната на домакините. Солидният защитен вал просто обезвери нападателите на „моряците“. Николай Тодоров увенча най-силния си мач със синия екип досега не само с хеттрик, но и с великолепна игра в средата на терена. В 56-ата минута той напредна сам, остана очи в очи с Попов, пусна топката покрай него и тя бавно влезе във вратата – 5:0. Едва тогава „моряците“ погледнаха към вратата на Николов. Така при отлично изпълнен от Сантуров пряк свободен удар, варненци отбелязаха почетен гол в 67-ата минута. ***Вал. Грънчаров***“

11.9.1993 г., **„Ч. море“ – „Янтра“ Гб 3-0 (1-0)**, анулиран!

В. „Н.Д.Н.“, 13.9.1993 г.: „Головете. Бакърджиев центрира, Хараламбиев свали топката с глава, Найденов, който беше с гръб към вратата, моментално се обърна и с отмерен шут разтърси мрежата – 1:0. Бакърджиев намери с дълъг пас Найденов, той напредна, финтира в стил Далин Арнаудов и технично провря кълбото под плонжа на Петков – 2:0. Петров изведе в коридор Иванов, върнал топката към Найденов за неговия хеттрик след параболичен удар с десен външен фалц – 3:0.

Играта. Силната халфова линия на моряците помогна за безспорното превъзходство през целия мач. Бакърджиев бе „електронният мозък“ на тима. Раздаде доста бразилски пасове, от него започваха многобройните сносни комбинации, доказа колко важно е отборът да притежава лидер. Петров и Хараламбиев бяха неуморими совалки. Атанасов намираше време да бъде и бранител, няколко негови бомби едва не доведоха до гол, веднъж изкара въздуха на Петков. Голямата фигура бе Найден Найденов – Нури. Техничният халф игра като чист нападател, показа завидна ефективност, с дрибъл и мощ разпиляваше габровската защита. Черноморци действаха с лекота и свежест, демонстрираха тактическа грамотност, жестоката преса осуети още в зародиш много габровски комбинации.

Символичните гости бързо свалиха гарда. В 7-ата мин. пропуснаха най-чистото положение, когато Кушев изскочи сам срещу Попов, тръгна да го лъже, топката му избяга и добре пласираният Хараламбиев спря анемичния удар. След почивката Арнаудов стреля с глава в аут, 12 минути преди края Лалев уцели гредата. ***Нед. Петров***“

В. „Нар. дело“, 16.9. 1993 г.: *„… тренировката бе заменена с разговор с председателя на клуба г-н Георги Колев, който каза на журналистите:*

„… Шестима бяха сключили договори, според които до 15.9. трябваше да започне изплащането на трансферните им суми… ако тези момчета напуснат, ст. треньорът също ще си подаде оставката. Тези шест души решиха да продължат договорите си до края на годината. Ако през това време някой си намери отбор веднага ще го освободим без финансови претенции. Всички бяха категорични, че „Черно море" трябва да се запази…" „Зелените" имат да получават 700 000 лв. от БФС, 350 000 лв. от трансфери (250 000 лв. от „Доростол" за К. Костов и 100 000 лв. от „Спартак" за Пл. Делийски), 200 000 лв. от спортния тотализатор. Лафчис гарантирал, че ще преведе 1 млн. лева по трансфера на Ил. Илиев, когато получи първия транш от „Алтай" Измир …"

18.9.1993 г., **„Шумен" – „Ч. море" 4-1 (2-0)**,

В. „Н.Д.Н.", 20.9.1993 г.: „Головете. Пенчев, получил пас от Данков, откри с прецизен удар от непосредствена близост – 1:0. Гетов качи топката на главата на Мирославов – 2:0. Пенчев изпълни хладнокръвно дузпата, отсъдена за поваляне на Казаков от Попов – 3:0. Келепов пое технично топката и с отмерен шут намали – 3:1. Димитров, изведен чудесно от Казаков, плъзна кълбото край Попов – 4:1.

Играта. Домакините започнаха с масиран натиск. Освен двете острието на атаката – Мирославов и Крумов, към вратата на Попов от по-задни позиции нахлуваха полузащитниците и крайните бранители Данков и Колев. Неприятностите на черноморци се редяха една след друга, но Павлов, Крумов и Гетов от пряк свободен удар не постигнаха търсения ранен успех срещу окопалите се в своето наказателно поле гости. През първата част „зелените" само няколко пъти преминаха в половината на „шогуните", без да създадат сериозна опасност. Гостите живнаха за момент след почивката, но скоро отново се огънаха. Реферът Борис Георгиев не допусна съдбоносни грешки, но се престара с картоните. ***Б. Павлов***"

***В. „Полет", 26.9.1993 г.**: „На 15.9. изтекоха договорите на Бакърджиев, Найденов, Келепов, Сантуров, Тимнев, Н. Спасов, т.е. на почти целия отбор заедно с треньора Божил Колев. … От няколко месеца футболистите не са получавали заплати и премии, няма пари за трансфери, дори за пътувания за мачове. Председателя на клуба Г. Колев също си подава оставката, защото е с вързани ръце без подкрепа от страна на общината и варненските бизнесмени.*

Парите, които отпусна БФС са само на книга. Не е пристигнал нито лев от трансфера на Илиан Илиев в „Алтай". От БФС и ПФЛ само обещават някакви милиони, но това е само пред вестникарите. Вече никой не вярва, че най-старият футболен отбор у нас „Черно море" ще бъде същият…"

25.9.1993 г., **„Ч. море" – „Етър" ВТ 1-1 (0-0)**,

В. „Н.Д.Н.", 27.9.1993 г.: „Головете. Бакърджиев подаде късо на Михайлов, той центрира незабавно и албанецът Курда с глава отбеляза първия си гол при дебюта в „А" група – 1:0. Иванов навлезе на скорост, бе повален, Йорданов шутира от бялата точка, Попов успя да закачи топката, но тя влетя в мрежата – 1:1.

Играта. Люта битка заформиха халфовете на двата тима в средата на терена. Бакърджиев отново бе човек-оркестър, мъдрият Атанасов внасяше спокойствие и ред с умели намеси. Подвижен и напорист се показа след почивката Петров, направил каскада от финтове и опасни центрирания. „Болярите" също имаха колоритни единици – най-добрият в техните редици – Йорданов, сновеше неуморимо по целия фронт на атаката, совалките Георгиев и Спасов участваха във всички комбинации и разигравания. Двете отбрани бяха на висота, с добро подсигуряване и пласиране не оставиха много шансове за нападателите. Веднъж Кислов откраднa кълбото от Курда, но Попов с пръсти изби в корнер, после Бакърджиев технично прехвърли Золотницки и вратата. Сантуров, Бакърджиев и Атанасов опариха ръкавиците на „виолетовия" вратар от свободни удари. Шест минути преди края Келепов използва грешка на Цветков, но от точката за дузпа би над гредата. В 61-та мин. Петров върза на фльонга Дошков, подаде успоредно на Келепов, който бе свален с хватка от

1993

На 17.11.1993 г. България побеждава Франция с 2-1 на „Парк де Пренс" в Париж с гол на Емил Костадинов в последната минута на мача и се класира за финалния кръг на СП'94 в САЩ за сметка на французите. Отборът на Франция, който е загубил и предишното си домакинство от непретенциозния отбор на Израел с 2-3, се нуждае от равен, за да се класира. Един грешен пас на Давид Жинола към Ерик Кантона, попаднал в Емил Кременлиев довежда до бързата контраатака в последната минута и победния гол за България. В последствие Жинола е наречен от подалия оставка треньор Жерар Улие „Убиецът на френския футбол" и е принуден да търси спокойствие в „Нюкасъл Юнайтед". А България започва да пише най-успешната страница във футболната си история.

25.9.1993 г., ст. „Спортист“, Ген. Тошево, преди мача срещу „Етър“, прави от ляво надясно: В. Сантуров, П. Стоянов, Ивл Попов, В. Петров, Т. Атанасов, Вес. Бранимиров, Зл. Михайлов, К. Данев и Нед. Добрев, клекнали: Бож. Колев, Мех. Курда, М. Бакърджиев, Н. Филипов, Б. Христов и Ж. Келепов

1993

На 17.11.1993 г. в Осло, след тайни преговори по-рано през годината, лидерът на ООП Ясер Арафат и израелският министър председател Ицхак Рабин подписват първия мирен договор в присъствието на президента на САЩ Бил Клинтън.

свободната борба на зелените килим, но свирката на арбитъра остана безмълвна. ***Нед. Петров***“

В. „Полет“, 26.9.1993 г.: *„На 15.9. изтекоха договорите на почти целия отбор. … От няколко месеца футболистите не са получавали заплати и премии, няма пари за трансфери, дори за пътуване за мачове. Председателят на клуба Георги Колев също си подава оставката, защото е с вързани ръце без подкрепа от страна на общината и варненските бизнесмени…“*

В. „Нар. дело“, 2.10. 1993 г.: *„Явор Недев е новият председател на „Ч. море“. Г. Колев остава зам. председател и изпълнителен директор.“*

3.10.1993 г., **„Ботев“ Пд – „Ч. море“ 4-0 (3-0)**,

В. „Н.Д.Н.“, 4.10.1993 г.: „Канарчетата“ доминираха тотално преди почивката, изтърваха още няколко положения. После се смилиха над „зелените“ и решиха да не ги правят за резил. Сантуров пропиля най-удобното положение за гостите, изскочил сам срещу вратаря. Шанс за почетен гол имаше и Келепов. Мачът бе коректен, разликата в класите – очевидна.

Божил Колев – наставник на „Черно море“: „Не съм изненадан от загубата. Очаквах по-тежък мач. Головете станаха след грешки на отбраната, два от тях са на Попов. Контузиите на Спасов, Тимнев и Найденов наложиха да прекрояваме състава. Надявах се на по-добро представяне. През почивката за първи път повиших тон, въпреки че бяхме обречени, исках от момчетата да се представят достойно през второто полувреме.“ ***Б. Николов***“

9.10.1993 г., **„Ч. море“ – „Спартак“ Вн 1-2 (0-1)**,

В. „Н.Д.Н.“, 11.10. 1993 г.: „Головете. Делийски нанесе нисък плътен шут от 30 метра, Попов се оказа неподготвен и топ-

ката мина под плонжа му – 0:1. Само големите майстори като Галин Господинов могат да прехвърлят стена на 6 метра от свободен удар на метър пред големия пеналт – 0:2. Красиво почетно попадение направи Данев с фалцов параболичен удар по диагонала – 1:2.

Играта. В 10-та мин. Вълков премина с дрибъл половината терен, финтира Сантуров, но би встрани. Началните минути обаче бяха за моряците. Атлетични, подвижни и напористи, те печелеха терен и пространство. Бакърджиев пак бе лидер и вещ плеймейкър. Веднъж тресна напречната греда, после изведе Келепов, но Димитров изби удара. Техничният и повратлив Иво Димов можеше на два пъти да реши мача, в първия случай щеше да прекара кълбото през краката на Попов, но последният прояви завиден рефлекс. Солова акция на Господинов – най-добрият на терена, завърши с анемичен удар.

Символичните гости стояха по-добре на терена след почивката. Действаха тактически грамотно, комбинативно, помагаха си взаимно. Персоналните двубои Мирчев – Найденов и Христов – Келепов бяха спечелени от бранителите. Щерев отигра технично някои топки, но се засуети пред гола. „Зелените" отпаднаха физически. Затънаха в шаблон, центрираните топки ставаха лесна плячка за Димитров. Вярно е, че добре включилият се Тимнев – на два пъти, и живналият Петров – веднъж, с глави можеха да обърнат мача, но ударите профучаха встрани. „Спартак" победи заслужено. Игра по-зряло, искаше повече трите точки, намери начин и средства да ги постигне.

Съдийството. В 20-та мин. Хараламбиев засече вдигане на Петров и разтърси мрежата. Още когато топката бе във въздуха, Ангелов размаха байряка. Имаше твърди единоборства, сблъсъци и нерви, но те са неизбежни. Реферът Славов можеше да санкционира в жълто и други, на моменти накъса играта с фаулове, но не ощети никого. След мача моряците се жалваха за негови отсъждания, но много рядко в дербита съдиите са угаждали на двата лагера.

Публиката. Гроздоберът не попречи трибуните да се напълнят почти наполовина. Обичат варненци футбола, жалко, че качествената игра и емоциите бяха само през първото полувреме. ***Нед. Петров***"

16.10.1993 г., **„Локомотив" – „Ч. море" 5-0 (3-0)**,

В. „Нар. дело", 18.10. 1993 г.: „След всеки мач черноморският лазарет става все по-многолюден. Затова и Божил Колев заведе в София на мача с железничарите възможно най-здравите си 13 футболисти. Вместо несигурния в деветте досегашни мача Попов дебют в „А" група направи Неделчо Добрев. Колкото и да се стара юношата, петте гола във вратата му говорят красноречиво за превъзходството на локомотивци. В защитата вместо контузения Христов игра новокартотекираният Пламен Панайотов, но липсата на тренировки си пролича – малкият дявол от „Локомотив" Георги Борисов правеше каквото си поиска на терена. Сантуров много се стара, но не можеше да запълни всички пробойни. Накрая и той напусна терена контузен и „Черно море" завърши мача с 10 души. Към вратата на бившия черноморец Иван Атанасов имаше малко атаки, но възможности за почетен гол пропуснаха Келепов и Курда. В средата на терена Борисов, Пантелеев, Славчев и Наумовски властваха напълно, а домакините като експрес минаваха през черноморската отбрана. Друг бивш черноморец – Ивайло Йотов – Кемпеса, сякаш не искаше да прави голове и бе сменен от Железаров, който внесе допълнителен импулс в атаките."

24.10.1993 г., **„Ч. море" – ЦСКА Сф 0-3 (0-1)**,

В. „Нар. дело", 25.10. 1993 г.: „В петък вечерта варненци разбраха, че бившите армейци и сегашни шефове на БФС не искат да картотекират вратаря Тодор Стоянов, за това черноморци излязоха срещу ЦСКА с бели протестни ленти, а препълненият ст. „Тича" освирква ше представителите на БФС и червените гости. Несправедливостта се отрази психически на целия отбор…"

В. „Н.Д.Н.", 25.10.1993 г.: „Головете. Курда увисна след центриране на

1993

Тодор Русев Стоянов
(р. 13.7.1967 г.), 10 мача в „А" РФГ през този сезон. Родом от Гълъбово, Стоянов е наричан по прякор Игита, заради сходната прическа, която има с прочутия колумбийски вратар. През сезон 1987/88 дебютира за „Сливен" в „А" РФГ и бързо измества под рамката на вратата Данчо Йоргов. Освен това се налага като титуляр и в младежкия национален отбор (24 мача). През 1990 г. със „Сливен" печели Купата на България, след което е привлечен в ЦСКА. Остава при „армейците" един сезон и се завръща в града на Сините камъни. След престоя си в „Черно море" играе за „Спартак" (Варна), „Локомотив" (Каспичан), „Антибиотик" (Разград), „Ботев" (Враца) и „Добруджа".

1993

Радуканов, Чирич пое технично, стреля плътно по диагонала, топката чукна страничната греда и се оплете в мрежата – 0:1. Колев изби несръчно кълбото, Чирич остана непокрит и необезпокояван удвои – 0:2. Перфектна комбинация с Андонов позволи на македонеца от въздуха да отбележи трети гол с левачката – 0:3.

24.10.1993 г., ст. „Тича", Найден Найденов атакува Антонио Ананиев на вратата на ЦСКА

Играта. ЦСКА вкара три гола, изтърва още три и бе с близо три класи над домакините след почивката. „Лъвчетата" действаха леко и подвижно. Киров и Танев внасяха ред и идеи в халфовата линия. „Совалките" Нанков и Коилов редяха мощни пробиви по фланга. Чирич беше безпощаден екзекутор. Либерото Марковски умело дирижираше отбраната. Ананиев изби с вещина удар на изскочилия срещу него Тимнев, в края на мача парира фаул на Атанасов и добавката на Петров.

„Зелените" стояха добре на терена в редки случаи преди почивката. После свалиха гарда, примиренческите нотки се появиха при 0:2. Липсваше синхрон в защитата, нямаше лидер, който да поведе останалите. Грешеше се в пасовете, халфовете не съумяха да сътворят нещо по-смислено и нестандартно. Двата опасни изстрела на Данев загатват за учудващата пасивност на нападателите. ***Нед. Петров***"

30.10.1993г., **„Пирин" Бл – „Ч. море" 2-0 (1-0)**,

В. „Футбол", 1.11.1993 г.: „Успехът на домакините не дойде толкова безпроблемно и без тревоги. Най-напред се оказа, че няма да вземе участие централният защитник Митов, който в деня преди мача катастрофирал в центъра на града. Така че двойката в средата на защитата пак трябваше да претърпи промени, което не можеше да не даде отражение на игровата схема на отбора. От друга страна, гостите, макар и в дъното на таблицата, се опитаха да стегнат малко редиците си и по признанието на Божил Колев след мача направиха най-доброто си гостуване в последно време. Разбира се, играха преди всичко като гости – с подчертано внимание към защитата и с епизодични опити за контри, където разчитаха на Келепов. Всъщност тъкмо той в 12-ата минута надигра Гошев и пусна чудесен пас пред вратата, но сантиметри не достигнаха на Сантуров да овладее топката. Малко след това Янков от около 16 м откри головата сметка на дебютиращия в „Черно море" вратар Тодор Стоянов. Към положителното в играта на гостите можем да добавим и чудесните изяви на дебютанта, когото не бихме могли да виним за първия гол след неспасяемия изстрел на Янков, нито пък при дузпата.

И така пиринци рано поведоха в резултата и като че ли всичко вървеше като по вода. Орачев направи красив слалом и пасът му към връхлитащия Урошевич едва бе отбит от Панайотов. Малко след това „десетката" на „Пирин", който бе и капитан в този мач, опари ръцете на Стоянов, последва го и Стоилов, но вратарят все бе на висота. За сметка на него обаче колегите му в защита по-често се объркваха и изпадаха в паника, но това не бе използвано от нападателите на „Пирин". Играта бе пренесена почти изцяло в половината на гостите.

След почивката „Пирин" отново притисна гостите в собствената им половина и докато се чудеше как да удвои резултата, възпитаниците на Божил Колев едва не скочиха от радост – при една неуспешно направена изкуствена засада от домакините Бакърджиев чудесно изведе Найденов сам срещу вратаря и само блестящата намеса на Митев предотврати гола. Това направи пи-

***

На 9.11.1993 г. Босненските хърватски сили разрушават Стари мост над река Неретва в Мостар. Историческият мост, строен през 16-ти век символично свързва хърватската и мюсюлманска части на града. Възстановен е през 2005 г.

1993

ринци по-внимателни, а и ги амбицира още повече. Стоянов спаси всичко, което можеше да се спасява, но не можа да спре нахлулия в наказателното поле Герганчев и бе принуден да го фаулира. Реализираната от Янков дузпа закрепи по-стабилно победата на „Пирин". ***Н. Керемидчиев***"

6.11.1993 г., **„Ч. море" – „Добруджа" 1-0 (1-0)**,

В. „Н.Д.Н.", 8.11.1993 г.: „Голът. Сантуров подаде от фаул, Спасов технично отклони кълбото и отнесе рискова застраховка от ДЗИ-Варна, за 50 000 лв., задето вкара първия гол за моряците – 1:0.

Играта. Домакините победиха заслужено в оспорван и съдържателен двубой. Добър синхрон изградиха либерото Атанасов и стоперът Данев. Дебютантът Петков направи устремни рейдове и остри центрирания. Веднъж пропусна да се разпише, жалко че се контузи. Два гола изтърва Трендафилов, борил се мъжки на втория етаж в първия си мач със зелен екип. Техничарят Найденов демонстрира верен поглед, умело дриблираше и финтираше съперниците, помогна много за приятния офанзивен стил на тима. Фортуна му обърна гръб при три негови атрактивни изпълнения. Вратарят Стоянов удиви с пантерски рефлекс и виртуозни плонжове. Божилов – два пъти, Чобанов, Георгиев и Захиу вече виждаха кълбото в мрежата, но черноморският Игита с вещи намеси и фантастично пласиране заслужи гръмки овации. Домакините потвърдиха възхода си, сгряха сърцата на феновете си и загатнаха за по-добри дни.

Добричлии може и да ги боли от загубата, но едва ли ще им тежи. Защото доказаха, че имат млад, перспективен и балансиран отбор, който играе приятно за окото. Чилибонов може всичко във футбола, Иванов и Димитров внасят ред и спокойствие в отбраната. Може би малшансът ги преследваше, но ако съхранят този състав, занапред доста тимове ще берат ядове с тях.

Съдийството. Реферът Георгиев показа различен критерий при маркиране на фаулове, можеше да спести няколко картона на гостите. Често не разграничаваше твърдите от грубите влизания, но не повлия върху крайния резултат. ***Нед. Петров***"

11.11.1993 г., **„Локомотив" ГО – „Ч. море" 3-1 (2-0)**,

В. „Н.Д.Н.", 12.11. 1993 г.: „Мъжки се бориха двата тима на тежкия терен. Домакините доминираха в началото. Байчев върза Панайотов на фланга, Свиленов свали центрираната топка на Костадинов и той откри. В 28-та мин. Сантуров изскочи сам срещу вратаря, но последният изби шута. „Зеленитe" не склониха глава след втория гол на Костадинов, засякъл вдигане от корнер, взеха инициативата в свои ръце. Бакърджиев подаде от фаул, Трендафилов отклони топката и Найденов технично намали. После голмайсторът пропусна да довкара избитото от вратаря кълбо след шут на Сантуров. Задължително трябва да изтъкна, че Сантуров бе най-силният играч сред гостите, но малшансът го преследваше по-късно, когато излезе сам срещу Тодоров и би над гредата.

Моряците се понрави-

Трендафилов направи обнадеждаващ дебют.
Снимка Красимир Стойчев

6.11.1993 г., дебют на Дим. Трендафилов, преотстъпен от „Левски" на „Ч. море" до края на декември 1993, което включва 3 мача в „А" РФГ и 2 за купата на България.

ха на публиката с приятна и коректна игра. Добре се изявиха Атанасов и Бакърджиев. За жалост нападателите Трендафилов и Петков бяха инертни, бързо загубиха битката с персоналните си пазачи. Вратарят Стоянов няма вина за головете, спаси топовни изстрели на Игнатов, Костадинов и Станков. Реферът Любен Ангелов ръководи обективно, показа жълт картон на Колев. ***Пет. Павлов***"

20.11.1993 г., **„Ч. море" – „Локомотив" Пд 2-1 (2-0)**,

1993

20.11.1993 г., ст. „Тича“, Дим. Трендафилов е изпреварил Васев и бележи първия си гол с екипа на „Черно море“

В. „Н.Д.Н.“, 22.11.1993 г.: „Головете. Петков вдигна остро, Трендафилов засече майсторски топката и отнесе по традиция рискова застраховка за 50 000 лв. от ДЗИ-Варна, задето вкара първия гол за „зелените“ – 1:0. Вукоевич не можа да изчисти кълбото след корнер, Келепов пое технично, изпрати страхотна бомба, топката чукна напречната греда и от гърба на Колев тупна зад голлинията – 2:0. Диян Петков центрира от свободен удар, Костов шутира отблизо, Стоянов отби, но Иванов влезе с кълбото във вратата – 2:1.

Играта. Стратегическа победа извоюваха черноморци със съдържателна игра и голове за учебник до почивката. Здравият синхрон между Атанасов и Данев обезвери гостите. Подвижни и повратливи, халфовете Сантуров (коварен негов шут от фаул бе избит от Колев), Бакърджиев и Найденов покриха широк периметър, нахлуваха мощно от дълбочина, редяха сносни комбинации с прецизни пасове. Заслужава овации Божил Колев, че рискува да играе с трима нападатели срещу такъв рутиниран и балансиран тим. Келепов и Трендафилов се бореха и маневрираха по целия фронт на атаката. Милен Петков „развинти“ бранителите с бързина и рязък демараж, феновете му лепнаха прозвището Малкият Мук с вълшебните обувки. „Смърфовете“ се шашардисаха от тоталния на моменти натиск. Защитниците им чистеха безразборно в корнери и тъчове. Редките избухвания на Въчков не срещнаха подкрепа. Веднъж крилото навлезе с дрибъл в големия пеналт, но би в аут, по-късно Стоянов го изпревари.

Натиснаха „майничките“ през второто полувреме, разигра се Диян Петков. Но „зелените“ действаха като добре смазан механизъм, не допуснаха критични ситуации пред своята врата, подаваха си спокойно и сигурно като „професори“, което говори за класа. Към края Стоянов се намеси хладнокръвно в стил Игита и публиката пресипна от гръмки аплодисменти. Запалянковците анатемосаха рефера Минков, жалваха се, че натикал „зелените“ с фаулове през второто полувреме в тяхната половина. След мача треньорите нямаха претенции към неговото ръководство. ***Нед. Петров***“

ЕСЕННО КЛАСИРАНЕ

1. ЛЕВСКИ	12	1	1	36 – 6	37
2. ЦСКА	8	2	4	31 – 12	26
3. БОТЕВ	7	3	4	26 – 17	24
4. ЛОКОМОТИВ (Пд)	7	1	6	20 – 18	22
5. СЛАВИЯ	6	4	4	16 – 14	22
6. ШУМЕН	6	3	5	27 – 22	21
7. ЛОКОМОТИВ (Сф)	6	3	5	17 – 14	21
8. ЛОКОМОТИВ (ГО)	6	3	5	17 – 19	21
9. ЕТЪР	5	5	4	22 – 17	20
10. ДОБРУДЖА	5	3	6	21 – 23	18
11. ЧЕРНОМОРЕЦ	4	3	7	21 – 26	15
12. БЕРОЕ	3	4	7	12 – 21	13
ПИРИН	3	4	7	12 – 21	13
14. СПАРТАК	3	2	9	12 – 35	11
15. ЧЕРНО МОРЕ	2	3	9	11 – 36	9

***

Отборите от „А“ РФГ се включват в турнира от 3-ти кръг, което е 1/16 финална фаза. Играе се по един мач, като домакина е определен чрез жребий

Купа на България, 1/16 финал:

24.11.1993 г., Варна, ст. Тича, **„Ч. море“ – „Добруджа“ 2-0 (1-0)**, съдия: Мит. Митрев, 1 000 зр.

Голм.: 1-0 Ж. Келепов 30‘, 2-0 Пл. Тимнев 89‘

Ж.К.: Боев, Славов, Петков (Доб.)

„Ч. море“: Т. Стоянов, Пл. Панайотов, В. Сантуров, Вал. Греков (53‘ Зл. Михайлов), К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, Мил. Петков, Н. Спасов (57‘ Пл. Тимнев), М. Бакърджиев, Наско Иванов

„Добруджа“: Свилен Симеонов, Рум. Боев, Гал. Иванов, Вал. Пейчев, Сер. Димитров, Рум. Славов, Диян Божилов, Ат. Георгиев, Йон Захиу, Ивл Йончев (46‘ Д. Чобанов), Мил. Петков (76‘ Ат. Стефаов)

В. „Нар. дело“, 25.11. 1993 г.: „В този студен ноемврийски ден футболистите трябваше да

се преборят преди всичко с тежкия и мокър терен. … И в двата отбора липсваха водещи фигури. Сред домакините не бяха Трендафилов и Найденов, а в отбора на „Добруджа“ го нямаше човекът-оркестър Чилибонов.

„Ч. море“ показа, че играта му се подобрява … - в 3-та мин Спасов с глава уцели напречната греда. Пробивите на Милен Петков от ляво всяваха смут сред защитниците, много активни в средата на терена бяха Сантуров, Бакърджиев и зажаднелия за изява Наско Иванов. В 30-та мин. Спасов копна топката в наказателното поле, вратарят и защитникът не се разбраха и топката попадна у Келепов, за когото не бе трудно да открие резултата.

През второто полувреме наставникът на добричлии вкара в игра Чобанов и показа, че няма никакво намерение да се предава. … Атаките към двете врати се редяха една след друга. На няколко пъти пред Тодор Стоянов ставаше горещо, но и контраатаките на домакините вещаеха опасност. При една от тях Милен Петков за втори път удари гредата. В последната минута зелената осмица проби от ляво, центрира ниско по земята и Тимнев засече неспасяемо топката в мрежата на Симеонов.“

Купа на България 1/8 финал:

Играят се по два мача на разменено гостуване.

1.12.1993 г., Сливен, 13.00, **„Сливен“ – „Ч. море“ 1-3 (1-2)**, съдия: Ст. Ормандживиев, 400 зр.

Голм.: 0-1 Д. Трендафилов 15‘, 0-2 Мил. Петков 17‘, 1-2 Богданов 32‘, 1-3 Д. Трендафилов 65‘

Пропусната дузпа: 55‘ Димов (Сл)

Ж.К.: Стойчев (Сл); Т. Атанасов (ЧМ)

„Сливен“: Йорданов, Кирилов (46‘ Митков), Моравов, Стойчев, В. Тинчев, Рашев, Вындев, Рум. Илиев, Христов, Стоян Димов (66‘ Петров), Богданов

„Ч. море“: Т. Стоянов, Пл. Панайотов, В. Сантуров (80‘ Пл. Тимнев), Зл. Михайлов, К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, Мил. Петков, Д. Трендафилов, М. Бакърджиев, Наско Иванов (66‘ Н. Найденов)

В.„Н.Д.Н.“, 2.12. 1993 г.: „Головете: Трендафилов напредна след съмнително положение за засада, стреля остро – 0-1, Рутинираният Кирилов допусна груба грешка, Петков се възползва и отблизо покачи на 0-2. Богданов изпрати истински снаряд от 25 м, топката попадна там където се събират гредите – 1-2. Петков центрира и Трендафилов с глава вкара ефектен гол – 1-3.

Играта: Домакините натиснаха в началото. Изтърваха няколко гола. Богданов тресна гредата. След 0-2 гостите разиграваха спокойно. Бакърджиев бе вещ диспечер и лидер. В 55-та мин. за събаряне на Вындев бе отсъдена дузпа, но Димов би силно и неточно встрани. По-късно Богданов уцели втората си греда за срещата. Преди това бързакът Петков вдигна като за учебник и Келепов с красиво воле прати за жалост топката в аут. Моряците стояха по-добре на терена от „Черноморец“ (отстранен тук миналата седмица). Доминираха с тактическа зрелост, кондиция и умение. Фортуна също не им обърна гръб. … ***Величко Жечев***, наш кореспондент“

24.11.1993 г., ст. „Тича“, вратарят на „Добруджа“ Симеонов е изпреварил дребничкия Милен Петков

8.12.1993 г., Варна, ст. Тича, 13.00, **„Ч. море“ – „Сливен“ 2-1 (1-1)**, съдия: Б. Георгиев, 1 000 зр.

Голм.: 0-1 Димов 17‘, 1-1 Н. Найденов 39‘, 2-1 Пл. Тимнев 82‘

1993

Ж.К.: Стойчев (Сл)

„Ч. море“: Т. Стоянов, Пл. Панайотов, В. Сантуров, Зл. Михайлов, К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, Мил. Петков (85‘ Мех. Курда), Д. Трендафилов (18‘ Пл. Тимнев), М. Бакърджиев, Н. Найденов

„Сливен“: Йорданов, Кирилов, Моравов, Стойчев, Михайлов, Рашев, Вындев (68‘ Пантев), Илиев (71‘ Тодоров), Христов, Стоян Димов, Богданов

8.12.1993 г., ст. „Тича“, Милен Петков и Милен Бакърджиев (на заден план) срещу защитата на „Сливен“

11.12.1993 г., ст. „Тича“, Боян (Боби) Христов се опитва да блокира Ангелов

В. „Н.Д.Н.“, 9.12.1993 г.: „… Отпуснати и разконцентрирани домакините подцениха противника. Отбраната се огъваше, допусна сливенските нападатели няколко пъти в опасна близост. … Димов бе най-съобразителен в мелето, откри с плътен шут. Найденов изравни с находчива добавка, когато Йорданов изтърва топката след бития от Атанасов фаул.

През второто полувреме „моряците“ живнаха. Петков разпиля защитниците по фланга, ръцете на феновете изтръпнаха от ръкопляскане при смяната му. Тимнев засече умело негово центриране преди това и Келепов се размина с гола. … ***Нед. Петров***“

Купа на България, ¼ финал:

Играят се два мача на разменено гостуване.

11.12.1993 г., Варна, ст. Тича, 13.00, **„Ч. море“ – „Левски“ Сф 1-4 (1-3)**, съдия: Л. Ангелов, 12 000 зр.

Голм.: 0-1 Ангелов 14‘, 0-2 Кременлиев 29‘, 0-3 Йорданов 43‘, 1-3 Мил. Петков 45‘, 1-4 Сираков 81‘

Ж.К.: Ангелов (Л)

Ч.К.: 23‘ Т. Стоянов – 1 мач (ЧМ)

„Ч. море“: Т. Стоянов, Б. Христов, В. Сантуров (68‘ Пл. Тимнев), Наско Иванов, К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, Мил. Петков, Н. Спасов (23‘ Ивл Попов), М. Бакърджиев, Пл. Панайотов

„Левски“: Ол. Моргун, Ем. Кременлиев, Вал. Дъртилов, Цан. Цветанов, Ал. Марков, Зл. Янков (81‘ Ем. Мицански), Диян Ангелов, Н. Сираков, Кънчо Йорданов, Н. Тодоров, Гошо Гинчев (55‘ Г. Иванов - Геша)

В. „Н.Д.Н.“, 13.12. 1993 г.: „… В 23 мин. Стоянов завърта като вятърна мелница Сираков. Реферът правилно го изпрати под душа, но не прояви творчество да признае гола, а отсъди фаул. … Петков красиво прехвърли Моргун. След почивката украинецът изпревари крилото, после изби тупалката на Келепов (продължил с превързан глезен след нарушение за картон на Ангелов в началото). Петков използва арма-

11.12.1993 г., ст. „Тича“, Ж. Келепов и Н. Спасов повеждат атаката на „моряците“

15.12.1993 г., това действие на Сираков срещу Милен Петков остава незабелязано от съдията

ган на Дъртилов, подаде успоредно на Келепов, който финтира Моргун и от 5 метра пробва здравината на напречната греда. Страничните арбитри се престараха с размахани байряци при няколко засади. … ***Нед. Петров***"

15.12.1993 г., София, ст. В. Левски, 13.00, **„Левски" – „Ч. море" 4-1 (3-1)**, съдия: В. Миланов, 4 000 зр.

Голм.: 0-1 Н. Найденов 2', 3-1 Йорданов 4', 35', 41', 4-1 Сираков 72'

„Левски": Ол. Моргун, Ем. Кременлиев, Вал. Дъртилов, Ал. Марков, Диян Ангелов, Зл. Янков, Дан. Боримиров, Н. Сираков, Кънчо Йорданов (52' Г. Иванов – Геша), Н. Тодоров (62' Ем. Мицански), Гошо Гинчев

„Ч. море": Ивл Попов, Б. Христов (62' Н. Спасов), Пл. Панайотов, Наско Иванов, К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, Мил. Петков (46' В. Сантуров), Н. Филипов, М. Бакърджиев, Н. Найденов

В. „Н.Д.Н.", 16.12. 1993 г.: „… „Левски" би пак с 4-1 „Черно море" и продължава напред. Почетния гол за „зелените" вкарал Найденов, прехвърлил Моргун във 2-та мин. …"

„Черно море" отпада от турнира.

1994

15.12.1993 г., един от головете на Йорданов във вратата на Ивайло Попов

***

В. „Черноморие" (Ч-е), 11.1.1994 г.: *„… Футболистите с наведени глави и умърлушени физиономии напуснаха съблекалните… Единствено оправдание за мълчанието намерихме в държанието на ст. треньора Божил Колев, поставен между чука и наковалнята. Неговото и на футболистите желание да започнат подготовката и нерешените проблеми в клуба. Обстановката абсолютно точно напомня положението преди есенния дял на шампионата. И дано поне заради името на най-стария клуб в страната не се повтори бруталния шамар – неявяването в мача с „Черноморец" в Бургас. Финансовият колапс най-малко може да бъде отстранен със сърдити и безотговорни действия. **М. Апостолов, Нед. Петров**"*

В. „Ч-е", 14.1.1994 г.: *„Черноморци отново ритат на добра воля…". Харалambиев е освободен да си търси отбор.*

17.1.1994 г., ст. Тича, 14.00, контр., „Ч. море" – „Левски" Сф 1-2 (1-0), съдия: Д. Момиров,

Голм.: 0-1 Славчев 2', 1-1 В. Сантуров 35' (дуз.), 1-2 Мицански 2ПВ

„Ч. море": Т. Стоянов, Пл. Панайотов, В. Сантуров, Наско Иванов, Св. Кръстев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, Н. Филипов, Мех. Курда, Н. Найденов (Ивл Попов, Яв. Софрониев, Б. Христов, Б. Каменов)

„Левски": Пл. Николов, Ст. Георгиев, Вал. Дъртилов, Цан. Цветанов, Г. Гинчев, Толба, Ангелов, Н. Сираков, Славчев, Н. Тодоров, Д. Трендафилов (Ол. Моргун, Г. Иванов, Ал. Марков, Мицански, Антонов, Сърбаков, Николов)

26.1.1994 г., ст. Тича, 14.00, „Ч. море" – „Светкавица" Тщ 3-0 (2-0),

Голм.: 1-0 В. Сантуров 12' (дуз.), 2-0 Н. Филипов 15', 3-0 Нас. Иванов 80'

„Ч. море": Т. Стоянов,

***

Купата на България е спечелена от отборът на „Левски" Сф, който побеждава с 1-0 „Пирин" Благоевград във финала, игран на 4.5.1994 г. на националния ст. „Васил Левски" пред 18 000 зрители. Победния гол отбелязва Илиан Илиев в 87-та минута.

1994

26.1.1994 г., дошлият на проби от „Септември“ Тервел, Светослав Кръстев във въздушен двубой със защитник на „Светкавица“, подкрепен от Н. Найденов (вляво) и Мех. Курда

Пл. Панайотов, Бож. Колев, Нас. Иванов, Св. Кръстев, Т. Атанасов, В. Сантуров, Мех. Курда, Н. Филипов, М. Бакърджиев, Н. Найденов (Нед. Добрев, Б. Христов, Яв. Софрониев, Рад. Димов)

„Светкавица“: Ст. Стефанов, Тодоров, Василев, Стоянов, Ахмедов, Бъчваров, Хараланов, Кирилов, Тонев, Иванов, Божанов (Димитров, Исмаилов, Йорданов)

30.1.1994 г., ст. Тича, контр.,„Ч. море“ – „Несебър“ 0-2,

Голм.: Илиев, Русев

5.2.1994 г., ст. Тича, 14.30, контр., „Ч. море“ – „Дунав“ Рс 2-1 (1-1),

Голм.: 1-0 Св. Кръстев 13′, 1-1 Б. Христов 26′ (автг), 2-1 В. Сантуров 89′ (дуз.)

„Ч. море“: Т. Стоянов, Б. Христов, В. Сантуров, Пл. Панайотов, Св. Кръстев, Т. Атанасов, Б. Каменов, Мех. Курда, Пл. Тимнев (Яв. Софрониев), М. Бакърджиев (Бож. Колев), Рад. Димов

В. „Нар. дело“, 7.2.1994 г.: „… В защитния блок липсваха Данев, Петров и Михайлов, а в нападение М. Петров, Келепов и отишлият да търси хляба си другаде Найденов …“

„Ч. море“ в р-т „Gold“, прави вляво: Н. Найденов и Слави Джабаров (собственик на ресторанта), прави вдясно Б. Христов и Мил. Петков, около масата: В. Сантуров, М. Бакърджиев, Божил Колев, неизв., Н. Спасов, Х. Хараламбиев, К. Данев, Ж. Келепов и Т. Стоянов

В. „Нар. дело“, 8.2. 1994 г.: „Божил Колев напусна „Черно море“. Въпреки думите на президента на клуба Явор Недев, че финансовото състояние на „моряците“ се стабилизира, оставката на ст. тр. Божил Колев е факт. Дали прекалено високата цена, която е поискал от клуба или досегашната практика – работа на честна дума са причината за неговия ход, все още не е известно…

… Стефан Богомилов се е съгласил да води тима до края на зимната подготовка. Ще му помагат Т. Марев и Т. Атанасов. Трима ще изчакат до 25.2., когато е крайният срок за плащане на трансферните суми по договорите на играчи и треньори… ***Нед. Петров***“

В. „Нар. дело“, 12.2. 1994 г.: „Зам. председателят на ФК „Ч. море“ Георги Колев си подава оставката в понеделник. „ Явор Недев вземаше еднолични решения … лиши отбора от ключови играчи. Големите му обещания останаха напразни, отнесе се некоректно към ст. тр. Божил Колев, който си отиде обиден и излъган.

Г-н Колев посочи, че парите за премии и заплати за последните три мача са били чисто черноморски, т. е. от безлихвения заем на БФС, от парите на тотализатора и от даренията на привържениците. … и още нещо – некоректните изказвания на г-н Недев в пресата срещу община Варна. Тя направи всичко възможно да предостави на клуба бази и терени и да приеме офертата за спонсорство на

фирма „Тойота“. Общината стана гарант за безлихвения заем от 1 млн лева, който БФС ни отпусна… Най-вероятно е Найден Найденов да заиграе в „Спартак“ Вн…“

12.2.1994 г., игр. Гранд х-л Варна, контр., „Ч. море“ – „Академик“ Св. 3-1 (0-0),

Голм.: 0-1 Атанасов 75', 1-1 Кушев 77' (автг.), 2-1 Х. Харалambиев 82', 3-1 Мил. Петков 85'

В. „Нар. дело“, 14.2. 1994 г.: „Божил Колев става мениджър на „Спартак“… Вчера стана ясно още, че парите за преминаването на Найден Найденов в „Спартак“ (250 000 лв.) и 100 000 лв. за трансфера на Делийски са у подалия оставка Г. Колев. … Г-н Недев недоволстваше. Че „Спартак“ се опитва да му задигне стопера Светослав Кръстев, който все още не е подписал с „Ч. море“. Кръстев бил откаран от спартаклии и уговарян да разпише договор с тях… Утвърдих Стефан Богомилов за ст. треньор до края на сезона … Назначих като играещ помощник треньор Тодор Марев.“ **18.2.1994 г.**: „… Вчера овакантеното място на изпълнителен директор бе заето от Петър Петров… административен директор на клуба – Ал. Кисимов…“

19.2.1994 г., ст. Тича, контр., „Ч. море“ – „Нефтохимик“ Бс 1-0 (0-0),

Голм.: 1-0 Пл. Тимнев 85' с глава

„Ч. море“: Т. Стоянов, Пл. Панайотов, В. Сантуров, Вал. Греков, Т. Марев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, Мех. Курда, Х. Харалambиев, М. Бакърджиев, Мил. Петков (Пл. Тимнев, Пл. Казаков, Н. Филипов, Бож. Колев, Б. Каменов, Вес. Бранимиров. П. Стоянов)

***

26.2.1994 г., **„Ч. море“ – „Черноморец“ Бс 0-0**,

В. „Н.Д.Н.“, 28.2.1994 г.: „Играта. Слаб мач на тежък терен направиха двата тима. Спукаха топката от безцелно ритане, грешаха в пасовете, халфовете не можаха да държат играта. Отбраните озаптиха пасивните нападатели. Две „тупалки“ на Келепов спаси Миновски. Веднъж Петков едва не го изненада с коварно центриране. Инертният Владо Стоянов и Сашо Радев с глава изтърваха за „акулите“. Експлозивният Тимнев раздвижваше на моменти черноморската атака. Отзад Кольо Данев бе сигурен и стабилен.

Реферът Митрев не пресече навреме грубите влизания, страничният Делчев, който ще размахва байряка и в САЩ се престара с няколко засади в ущърб на домакините, но те най-малко са виновни за хаоса и скуката на терена. Разтежението, заради което бе сменен Драголов, не е сериозно. Бургазлията Ненов напусна с аркада, главата на Тимнев излезе поздрава след сблъсъка. Марев вече е на трето място в ранглистата за най-много участия в „А“ група с 411 мача. Разбра се, че моряците ще преговарят за сръбския „смърф“ Милутинович. ***Нед. Петров***“

5.3.1994 г., **„Ч. море“ – „Берое“ 1-3 (1-1)**,

В. „Ч-е“, 7.3.1994 г.: „Головете. Казаков намери в коридор Драголов, който шутира технично покрай вратаря – 1:0. Страничният съдия Евгени Геров не маркира засада на Шишков, който засече от въздуха пас на Минчев – 1:1. Костадинов изпълни пряк свободен удар, намери точно горния ляв ъгъл на черноморската врата – 1:2. Веско Петков пое случайно изчистена в половината на „Черно море“ топка, преодоля излезлия да го пресрещне Тодор Стоянов и оформи протоколно крайния резултат.

Боян (Боби) Христов и Живко Келепов през зимата на сезон 1993-94

Играта. Крайно мобилизирано и с хъс започнаха домакините, оказаха тотален натиск първите 15-ина минути. Подвижните халфове Драголов и Казаков овладяха центъра, творяха атака след атака, смут в противниковата защита внасяха бързаците Келепов (много активен в

На 1.1.1994 е създаден един от най-големите търговски блокове в света по брутен вътрешен продукт. NAFTA – споразумение за свободна търговия между САЩ, Канада и Мексико.

1994

12.3.1994 г.

Сантуров и Данев са наказани за една година

„Да бъдат спрени състезателните права на Сантуров и Данев от "Черно море" за срок от 1 година реши на свое заседание вчера дисциплинарната комисия." - информира за „НД - Черноморие" Петър Хаджийски от БФС. На двамата е наложена глоба от 20 000 лв. Мотивите: футболистите са ударили съдията Евгени Геров след мача „Черно море" - „Берое", в който въпросният рефер пусна гол от засада за гостите.

„Сгреших и трябваше да бъда наказан - призна старши треньорът на "Черно море" Стефан Богомилов, който бе санкциониран с 20 000 лв. и ще гледа пет мача своя отбор от трибуните. - Наказанието оба-

ВАСИЛ САНТУРОВ

КОЛЬО ДАНЕВ

че е прекалено тежко. Изнесеното от съдиите не е вярно. От удар до блъскане има разлика и това го казах пред комисията. Не удържах нервите си и блъснах Геров, но ако наистина го бях ударил, последствията за него щяха да бъдат други."

Наставникът на черноморци каза, че в 15-годишната си футболна и 18-годишната си треньорска кариера не е имал разправии с арбитрите. Той изтъкнал този факт и пред комисията като аргумент на какво съдийско ръководство е бил свидетел.

На Евгени Геров са спрени съдийските права за неопределено време.

ИЛКО ПАНАЙОТОВ

9.3.1994 г., недоволство от очертаващата се загуба след поредния гол на „Славия" по лицата на Т. Марев (вляво), Пл. Казаков и вратаря Т. Стоянов – Игита (на земята)

този мач) и Милен Петков. До гола в 12-ата мин. гостите не погледнаха нито веднъж към вратата на Стоянов, а Кънев два пъти демонстрира рефлекса си – спаси силни удари на Келепов и Курда. Беройци живнаха символично след гола, но така и не успяха да сътворят нищо смислено в нападение. Плахи опити за раздвижване в редиците им внасяха само Калайджиев и Минчев, „зелената" отбрана бе хванала здраво голаджията Веско Петков, който въобще не можа да играе с топката.

Надмощието на черноморци продължи и след почивката, острота в атаките внесе Пламен Тимнев. Беройци се разминаха с гола в 50-ата мин. – след продължително меле първо Драголов, а после М. Петков пропуснаха. Развихрилият се Келепов стреля силно от 20 м, Кънев спаси с акробатичен плонж. Драголов пусна хитро топката край заралийския вратар, кълбото се търкулна край гредата. Защитата на гостите се огъваше, риташе безразборно в тъч, прати три пъти топката далеч извън стадиона, грубостите преобладаваха в края…

Скандалът. В основата му бе страничният съдия Евгени Геров, който „пропусна" да отбележи засада на Шишков, а голът се оказа решаващ за изхода на мача. Гузният Геров побърза да се скрие в съблекалнята, оплют от публиката. Моряците плакаха след мача и негодуваха. И с право. Защото изходът на двубоя трябва да се решава от футболистите на терена, а не от страничния байряктар. ***Юл. Атанасов***"

9.3.1994 г., **„Славия" – „Ч. море" 4-2 (3-1)**,

В. „Ч-е", 10.3.1994 г.: „Головете. Шаламанов стреля в гредата и Николич направи голова добавка – 1:0. Казаков изведе Филипов, който бе подкосен в наказателното поле и Петков хладнокръвно вкара дузпата – 1:1. Шаламанов засече с глава вдигане на Пумпалов – 2:1. След меле Николич би в тялото на Стоянов и Шаламанов довкара топката – 3:1. Николич с глава опъна мрежата след центриране на Пумпалов – 4:1. Триходова комбинация Петков-Филипов-Келепов завърши с отмерен удар на последния – 4:2.

Играта. Домакините имаха леко надмощие в началото. Повече задържаха топката, Нанков бе активен по фланга. Кадровите проблеми наложиха някои черноморци да играят на непривични за тях постове. Хараламбиев бе стопер, Михайлов действа като халф. Напред бяха изнесени Келепов и Петков. Първият напредна сам срещу вратаря, но Качаманов изби топката от краката му в аут. В 30-та мин. Живко имаше (не) щастието да тресне гредата. След почивката „белите" засилиха натиска. Шаламанов покри широк периметър, раздвижено действаше Николич. След четвъртия гол коректният мач изгледня, продължи в приспивно темпо, без спортно-технически достойнства. ***Юл. Атанасов***"

12.3.1994 г., **„Ч. море" – „Левски" Сф 0-5 (0-3)**,

В. „Нар. дело", 14.3. 1994 г.: „С бели ленти на ръкавите излязоха за този мач футболистите на „Черно море". Президентът Явор Недев бе сложил подписа си под декларация, в която се призоваваха всички отбори, ръководители,

състезатели и обществени дейци да се противопоставят на корупцията в българския футбол. Белите ленти на ръката ще стоят на черноморските фланелки до края на първенството, а футболистите и ръководителите на варненския клуб са в символична стачка. Черноморци настояват за спешно свикване на конгрес на БФС (както е по нормите на УЕФА) и освобождаване на корумпираните лица от футболната администрация.

Срещу „Левски“ обаче варненци просто не бяха в състояние да направят нещо повече освен… инкасираните пет гола. Шампионите се разиграха, действаха с невероятна лекота. Черноморци противопоставиха високия си дух, но само той не достигна. И все пак в края на първото полувреме гостите бяха свити в тяхната половина, а ударите на Тимнев и Петков затрудниха „синия“ страж. С осакатения си състав (липсваха Сантуров, Данев, Хараламбиев и Греков) варненци направиха това, което можаха.“

20.3.1994 г., **„Ч. море“ – „Шумен“ 0-0**,

В. „Ч-е“, 21.3.1994 г.: „Играта. Равностоен и динамичен, но безплоден мач, до почивката игра главно в средата на терена. Първия си удар към Апостолов черноморци отправиха в 30-ата минута. Казаков напредна през центъра, шутира от дъгата на наказателното поле, вратарят улови. Две минути по-късно капитанът Бакърджиев центрира от статично положение, Тимнев насочи точно топката с глава, Апостолов парира. „Шогуните“ разчитаха на повратливия Мирославов и на Павлов, капитанът Танков и Петрунов с нищо не загатнаха, че са нападатели. Отбраните и на двата отбора стояха стабилно, напористият Златин Михайлов „залепна“ за Гетов, голаджията на „Шумен“ не можа да играе с топката. Той опита специалитета си от наказателен удар в 34-ата минута, но Стоянов спаси.

С влизането на Милен Петков през второто полувреме играта живна. Бързото и технично „зелено“ крило разнищи на няколко пъти „шогунската“ защита, сътвори чисто голово положение. В 64-ата минута той навърза на скорост няколко „жълти“ бранители по левия фланг, поднесе топката на главата на Тимнев, който стреля в ръцете на Апостолов. Шансът изневери на моряците и три минути преди края – Драголов изведе в коридор Тимнев, той напредна сам срещу вратаря на гостите, би леко в него. ***Юл. Атанасов***“

26.3.1994 г., **„Етър“ – „Ч. море“ 0-2 (0-0)**,

Поради стачка на вестниците, статия от този мач няма.

2.4.1994 г., **„Ч. море“ – „Ботев“ Пд 0-3 (0-1)**,

В. „Нар. дело“, 4.4. 1994 г.: „Първата победа на „Черно море“, и то на чужд терен, предвещаваше оспорвана битка. Нарочно стартовият състав на домакините беше точно такъв, както и във Велико Търново. Само че общото от мача с „Етър“ свърши с началния съдийски сигнал. Нямаше и помен от онази сърцата игра, с която спечелиха и двубоя, и аплодисментите на стадион „Ивайло“. Абсолютно всички играха безлично, далече от възможностите си. В 9-та минута Донев премина край Греков, центрира и пред погледите на централните защитници и на Добрев Зайцев вкара топката – 0:1.

След гола черноморци се помъчиха да изравнят резултата, но атаките им бяха беззъби. В края на първото полувреме Тимнев беше повален в наказателното поле, но Янински видя нарушение на нападателя, а в 88-та минута Драголов улучи гредата. В 60-та и 71-та минута Пл. Петров постигна два гола, с които затвърди

1994

От 12 до 27.2.1994 г. за първи път в година различна от летните ОИ и само 2 години след последните игри в Арбертвил (Франция), в Лилехамер (Норвегия) се провеждат 17-тите Зимни Олимпийски игри. Най-доброто постижение за българските спортисти на тези игри е 13-то място на женската щафета по биатлон 4 х 7,5 км. От тук нататък игрите се провеждат на 4 години.

2.4.1994 г., Васил Драголов се опитва да пробие защитата на „Ботев“ Пд

победата на „канарчетата". Гостите напълно заслужено взеха трите точки. Само

6.4.1994 г., Пламен Тимнев (вляво) в близост до вратата на „Спартак"

с трима защитници, с раздвижена средна линия, която умело подхранваше нападението, те показаха, че са класен състав. ***Пл. Горанов***"

6.4.1994 г., **„Спартак" Вн – „Ч. море" 2-2 (2-2)**,

В. „Нар. дело", 7.4. 1994 г.: „Още след първия съдийски сигнал двата отбора се хвърлиха в атаки и целта им беше единствено победата. Гостите първи решиха, че няма какво да губят и още в първата минута Келепов отправи топката към Маринов, малко по-късно Михайлов се размина с нея и пропусна да отбележи гол, Н. Митов се забави с шута и Добрев го изпревари, Герджиков от пряк свободен удар изстреля истински „снаряд", но не намери рамките на вратата.

В 25-та минута Михайлов открадна топката от Мицански, напредна, подаде на Келепов, който технично намери далечния ъгъл на Маринов. От този момент някои съдийски недоглеждания започнаха да изнервят играта. В 35-та минута Келепов поведе топката с ръка, но Момиров остана безмълвен. „Зеленият" нападател навлезе в наказателното поле и бе подкосен. Тогава съдията отсъди… пряк свободен удар на линията. При повторното му изпълнение (първият път стената беше близо) Бакърджиев удвои.

Спартаковци потърсиха развръзка в своя полза. След центриране Герджиков намали с диагонален удар в 39-та минута. Пет минути по-късно след малко пресилен фаул Николай Митов засече центрираната топка с глава и изравни. Хубавото в срещата свърши дотук. През второто полувреме започна натиск на домакините, съчетан с твърда игра и артистични падания. Последва дъжд от картони, някои от които несъвсем справедливо отсъдени. ***Пл. Горанов***"

10.4.1994 г., **„Ч. море" – „Локомотив" Сф 0-2 (0-1)**,

В. „Нар. дело", 11.4. 1994 г.: „Не бяха изминали две минути от началото на срещата, когато Груев намери неподготвена защитата на домакините, от това се възползва Праматаров и откри резултата. Отговорът на моряците бе светкавичен – бързоногото крило М. Петков „навърза" двама бранители на „Локомотив" отляво, центрира, но Хараламбиев от удобна позиция сгреши. Тимнев бе съборен в наказателното поле на гостите и съдията Васил Минков отсъди дузпа. Драголов обаче бе разсеян и вратарят Атанасов улови топката.

През второто полувреме гостите приеха играта в собствената си половина. Веднага възникнаха няколко разбъркванията пред тяхната врата. При едно от тях Келепов посрещна топката от въздуха и тя се оплете в мрежата. Странно защо обаче главният съдия отмени този явен гол.

„Локомотив" заложи на контраатаката. Гостите не удивиха с нещо особено, но атакуваха по-рационално. Така стана и вторият гол. Василев получи топката в наказателното поле на черноморци и без забавяне изпрати кожения кълбо зад слисания Добрев."

13.4.1994 г., **ЦСКА – „Ч. море" 6-1 (1-0)**,

В. „Нар. дело", 14.4. 1994 г.: „Целта на червените в този мач беше техният голмайстор Ивайло Андонов да успее да застигне водача при голмайсторите – Наско Сираков от „Левски". И още в 9-та минута Андонов сам срещу вратаря на гостите Добрев откри резултата – 1:0. До края на полувремето се заредиха пропуски, но и играта беше твърде вяла. Варненци даже имаха шанс да изравнят чрез Драголов.

През второто полувреме на мястото на Атанас Киров влезе Зафиров и играта на армейците в нападение се оживи. В 48-та мин. Андонов от дузпа увеличи резултата на 2:0. В 65-та мин. след подаване на Марашлиев Андонов вкара третия си гол с удар отблизо. В 69-та мин. за спъване на Зафиров Андонов

***

На 27.3.1994 г. дясно-центристката коалиция, водена от Силвио Берлускони спечелва изборите в Италия и Берлускони е избран за министър-председател.

***

На 5.4.1994 г. вокалистът на рок групата „Нирвана" се самоубива в дома си в Сиатъл.

***

На 6.4.1994 г. президентите на Руанда и Бурунди загиват, когато самолета им е свален с противовъздушен снаряд. На следващия ден започва геноцидът в Руанда.

се разписа за четвърти път. Божидар Искренов смени Марашлиев в 70-та мин. и доведе резултата до 5:0 в 83-та мин. след самостоятелен пробив. Нападателите на гостите Драголов и Келепов най-сетне се разбраха в 89-та мин. и след подаване на Келепов Драголов направи резултата по-почетен – 5:1. В последната минута Андонов пропусна да изпревари Сираков при голмайсторите, тъй като неговият удар с глава се отби от гредата, но Ивайло Киров не пропусна отблизо и – 6:1 за ЦСКА в края на мача."

20.4.1994 г., **„Ч. море" – „Пирин" Бл 2-0 (2-0)**,

В. „Нар. дело", 21.4. 1994 г.: „Отдавна привържениците на „Черно море" жадуваха да изживеят радостта от победата. Малобройната публика (около 1000 души), дошла да наблюдава вчерашния мач, най-после си тръгна зарадвана от играта на своите любимци.„Пирин", вече осигурил си оставането в майсторската група, като че ли не очакваше такава сърцата игра от вече изпаднал от „А" група отбор. „Орлетата" излязоха самонадеяни и закономерно бяха наказани. Двата гола в тяхната врата бяха минималното, което можеха да получат.

В 5-та минута Спасов можеше да открие резултата, но се засуети. Малко по-късно комбинация между Спасов и Драголов доведе до ъглов удар, а след изпълнението му играещият треньор с глава откри – 1:0. Черноморци продължиха да играят силно в средата на терена, където Тимнев, Бакърджиев и Казаков бяха пълни господари и захранваха Келепов и Драголов. Защитата под ръководството на Марев успешно неутрализираше пиринските нападатели, а често ги улавяше и в клопката на изкуствените засади. В 33-та мин. Келепов подаде на Спасов, който красиво отигра с глава, но топката премина на сантиметри вляво. Малко по-късно отново Келепов проби, но в последния момент Митов успя да избие. В 44-та мин. черноморската седмица центрира към Спасов. Той свали топката и когато всички очакваха да стреля, хитро върна назад към Драголов, който опъна мрежата за втори път.

През второто полувреме гостите се помъчиха да променят резултата в своя полза, но освен „ножицата" на Герганчев в 62-та мин. нищо по-опасно не можаха да сътворят. Няколкото удара към варненската врата минаваха далече от гредите. ***Пл. Горанов***"

23.4.1994 г., **„Добруджа" – „Ч. море" 3-0 (2-0)**,

В. „Нар. дело", 25.4. 1994 г.: „Домакините играха през целия мач пред

Костадин Янчев (ЦСКА) в красива акция „през" варненската защита. (Из мача ЦСКА – „Черно море" 6:1) Бож. Колев и Н. Филипов (отзад)
Снимка ПЕТКО АСЕНОВ

Спасов често тормозеше защитата на гостите.

1994

На 18.5.1994 г. в Атина „Милан" разгромява „Барселона" на Стоичков с 4-0 във финалния мач от турнира за ШЛ.

***

КНК е спечелена от „Арсенал", който побеждава с 1-0 „Парма" в Копенхаген.

***

„Интер" Милано спечелва купата на УЕФА с две победи на разменено гостуване с по 1-0 срещу „Аустрия" Залцбург.

вратата на гостите. Още в 10-та минута Румен Стоянов с пета реализира подаване на Георгиев. В 32-та минута Милен Петков от домакините излезе сам срещу вратаря Добрев и увеличи на 2:0. До края на полувремето добруджанци продължиха да нападат, но Добрев спаси с вещина силни удари на Божилов и Петков.

След почивката „осите" продължиха да налитат към вратата на черноморци. В 59-та минута в стремежа си да спре връхлитащия Тодоров Марев заби топката в горния ъгъл на собствената си врата. Гостите можеха да загубят и с още по-голям резултат, но Маринов и Георгиев пропуснаха да вкарат от чисти положения. В 87-та минута защитник от „Черно море" изби топката от самата голлиния. Черноморци играха слабо през целия мач. Те изпълниха корнер едва в 50-та мин., отправиха първия си удар към вратата на „Добруджа" в 67-та мин., но той срещна тялото на защитник. В 85-та мин. Спасов стреля с глава, но в последния момент най-добрият играч на терена Пейчев изби влизащата във вратата топка. Влезлите през второто полувреме Панайотов и Петков не успяха да съживят своите съотборници. ***Иво Станев***"

30.4.1994 г., **„Ч. море" – „Локомотив" ГО 1-0 (0-0)**,

В. „Нар. дело", 3.5. 1994 г.: „Стана оспорван мач на добро спортно-техническо равнище, зрителите не скучаеха. Моряците започнаха бойко, ала нестройно, докато халфовете на гостите Балабанов, Василев, Станков и Костадинов добре се преливаха от защита в нападение и предоставяха малко възможности на домакините. На два пъти младежкият национал Костадинов бе на върха на атаката, но не сполучи в стрелбата.

През второто полувреме моряците здраво притиснаха горнооряховчани. В 60-та минута Филипов навлезе остро в наказателното поле, падна и съдията Б. Георгиев от Пловдив отсъди 11-метров наказателен удар. Капитанът Бакърджиев би технично и точно в долния десен ъгъл – 1:0 за „Черно море". Фрапиращи пропуски направи ветеранът Никола Спасов, изведен на два пъти сам срещу Тодоров. На отсрещната врата в края на мача пък бе оставен непокрит Костадинов, който с глава вместо зейналата врата улучи… краката на Добрев. Все пак моряците заслужено победиха корав съперник. ***Й. Йосифов***"

7.5.1994 г., **„Локомотив" – „Ч. море" 4-2 (2-0)**,

В. „Ч-е", 9.5.1994 г.: „„Смърфовете" превъзхождаха в приятен за окото и коректен мач. Поиграха си на котка и мишка със слабата моряшка защита, обстрелваха често под дъжда Добрев. Той извади 2-3 гола, локомотивци го пожалиха няколко пъти. Най-силен от гостите бе Драголов, който след скоростна атака мина Костов и пусна топката край вратаря за втория гол. Преди него Келепов се разписа с отмерен шут отблизо. Черноморските нападатели се харесаха на феновете, талантът Тимнев показа, че има доста хляб в него, но дори и при 3:2 нямаше интрига. ***Б. Иванов***"

Пламен Грозданов Тимнев

(р. 26.3.1973 г.)
Позиция: нападател
„Ч. море“: 1990-94, 2004-6
„А“ РФГ: 55 мача/13 гола
„Б“ РФГ: 72/16

„Започнах да играя футбол в детския отбор на „Черно море“ при Атанас Аврамов – Кафето. В първия отбор влязох при Тодор Великов (*бел.* дебютира на 13.4.1991 в Ихтиман срещу „Академик“ Сф. Въпреки загубата, която Великов определя като срамна, Тимнев получава добра оценка за включването си и е близо до отбелязване на гол). Слагаха ме на десния фланг на атаката. В отбора се наложих при Божил Колев. Бях титуляр в „Б“ и когато влязохме в „А“ група, но веднага отпаднахме.

Тогава ме поискаха от „Левски“. 1994-95 започнах сезона в „Ч. море“, а от 1.10.1994 преминах в „Левски“. Васко Петров беше вече отишъл там, но не успяхме да играем заедно. На него му се случи нещастието с операциите на крака. „Левски“ имаха много силен отбор тогава. Бяха шампиони, имаха 7 национала от най-успешното световно първенство (СП'94). Останах там три години, но бях титуляр само в няколко мача. Нямаше как да пробия там. През лятото на 1997 г. се върнах във Варна, но отидох в „Спартак“. Ишков беше президент, а Ради Здравков треньор. Ради ме оправи да премина в „Шавеш“ в Португалия.

„Шавеш“ бяха в 1-ва дивизия. Първия мач бихме „Академика“ Коимбра, след това направихме равен със „Спортинг“ Лисабон. И след това като заредихме едни загуби, до края май не взехме нито един мач и отпаднахме. Беше истинска криза. За 6 месеца смениха 4 треньора и аз се върнах във Варна.

През 1998-99 играх един сезон в „Спартак“ Вн и след това Ишков ме продаде в „Нефтохимик“ Бургас. Там останах до 2004 г. Тогава се върнах в „Черно море“ за два сезона. Илиан Илиев беше треньор. През 2006 г. решиха да правят подмладяване, а аз бях вече на 31-32. Отидох отново за шест месеца в „Нефтохимик“, но те бяха започнали да разпродават и бяха дръпнали много назад. Тогава май и отпаднаха, а аз приключих с футболната си кариера.

През 2009 г. с Красен Кралев основахме частна футболна школа за деца „ОФК Варна“. Той беше организатора и в дъното на всичко. Това е втората частна футболна школа във Варна след „Феър плей“ на Иван Петров, която вече не функционира. От последният ни випуск излезе Кристиян Михайлов, който сега е в „Черно море“ и национал на България в отбора до 16 години.“

Пламен Тимнев е считан за един от най-големите таланти на ДЮШ на „Черно море“ през 1990-те.

Милен Петков Петков

(р. 25.10.1970 г.)
Позиция: крило
„Ч. море“: 1993-94, 1998-02
„А“ РФГ: 34 мача/2 гола
„Б“ РФГ: 38/1

„Роден съм в Троян, но израснах в Павликени. Започнах да играя в детския отбор на „Червено знаме“ Павликени. След това отидох да уча в Горския техникум в Тетевен и продължих да играя. На 15 години бях вече в мъжкия отбор във „В“ група. Там имаше база на ЦСКА. Те идваха често на подготовка и ни наблюдаваха. Явно някой ме е харесал, защото в казармата ме взеха в „Чавдар“, там играех във военния отбор „Армеец“. Бях и в младежкия национален отбор (U 19), имам около 20 мача с контролите. След уволнението преминах в „Септември“ София във „В“ група.

През 1990 г. преминах в „Янтра“ Габрово. Те играеха в „А“ група. Останах там, докато наказаха отбора за купения мач срещу „Берое“ и ги извадиха от групата. Позволиха ни да си търсим нови отбори и аз отидох в „Черно море“. Не знам как точно стана. Някой ме е препоръчал на Божил Колев и той ме взе. „Ч. море“ отпадна през този сезон и аз отидох в „Дунав“ Русе. Паро Никодимов беше треньор там. Изкарах подготовка в „Дунав“, но тогава Божил Колев стана треньор на ЦСКА и ме извика при него.

Имах договор в ЦСКА за две години. Играх и в мача срещу „Ювентус“. Бях титуляр, дадох пас за един головете. Смениха ме при резултат 2-1, после „Ювентус“ изравниха и накрая ЦСКА победи с 3-2. Докато бях в ЦСКА имаше интерес към мен от „Апоел“ Тел Авив. Ходих на проби, искаха да ме вземат, но нещо не се разбраха за парите и трансфера пропадна. В Последните 6 месеца от договора ми ме преотстъпиха на „Добруджа“. Отидохме там със Стойчо Стоилов.

След това почти три години играх в „Левски“ Кюстендил и от там през 1998 г. преминах отново в „Черно море“ и останах още 4 години. Сам пожелах да отида във Варна. Познавах обстановката, имах приятели. В края на кариерата ми там даже вкарах един решителен гол срещу „Ботев“ Пловдив, който ни остави в „А“ група, бихме с 3-2.

След това 6 месеца изкарах в „Ботев“ Враца и се върнах играещ треньор в Павликени. Бил съм треньор във „В“ група на „Левски“ от гара Левски, „Светкавица“ Тщ и „Шумен“ (тогава имаше два отбора „Шумен“), докато бях и треньор в частна ДЮШ в града, където работя и до сега.“

Разговорът с Милен Петков стана възможен със съдействието на бившия футболист на „Ч. море“ Венчо Съботинов, който е играл заедно с бащата на Милен в „Червено знаме“ Павликени.

Статистика „Ч. море“ в „А“ РФГ 1993-94 г.

(бел. Всички домакински мачове, освен есенното варненско дерби и наказанието от два мача в гр. Генерал Тошево са играни на клубния стадион „Тича“.
Отборът на „Янтра“ Габрово е изваден от групата на 11.10.1993 г. за доказан опит за подкуп на противниците отбор. Резултатите му са анулирани, групата завършва с 15 отбора.)

14.8.1993 г., 1 кр., Бургас, **„Черноморец“ Бс – „Ч. море“ 3-0 сл.,**
Отборът на „Ч. море“ не се явява за мача

21.8.1993 г., 2 кр., Ст. Загора, **„Берое“ – „Ч. море“ 3-3 (3-1)**, съдия: Ат. Узунов, 7 000 зр.
„Берое“: Стойчо Драгов, П. Петров, Стойко Стойков, Вен. Сивриев, Анг. Костадинов, Ог. Радев (68‘ Доб. Минчев), Й. Митев, Д. Сивов (64‘ Бл. Митрев), Вес. Петков, В. Драголов, М. Кашмеров
„Ч. море“: Ивл Попов, Б. Христов, В. Сантуров, Зл. Михайлов, К. Данев, Т. Атанасов, В. Петров, Хар. Харалампиев (46‘ Пл. Тимнев), Н. Спасов, М. Бакърджиев, Н. Найденов
Голм.: 1-0 Т. Атанасов 14‘ (автг), 1-1 Н. Спасов 17‘, 3-1 Радев 29‘, 37‘, 3-2 Пл. Тимнев 75‘, 3-3 Н. Спасов 87‘ (дуз.)
ЖК: Кашмеров (Б); Н. Найденов (ЧМ)
ЧК: 57‘ К. Данев – 2 мача (ЧМ)

28.8.1993 г., 3 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Славия“ 0-0**, съдия: Пл. Кънчев, 6 000 зр.
„Ч. море“: Ивл Попов, Б. Христов, В. Сантуров, П. Стоянов, Х. Харалампиев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, В. Петров, Н. Спасов (18‘ Пл. Тимнев, 50‘ Н. Филипов), М. Бакърджиев, Н. Найденов
„Славия“ Сф: Рум. Ненов (89‘ Г. Шейтанов), П. Ковачев, В. Гиздов, Стоян Пумпалов, К. Качаманов, Рудж. Перейра, Вл. Йонков, Вл. Шаламанов, Вл. Иванов, Бл. Александров (73‘ Ив. Пасков), Д. Гюджеменов
ЖК: П. Стоянов, Х. Харалампиев (ЧМ); Качаманов (Сл)
ЧК: 63‘ Качаманов (Сл)

4.9.1993 г., 4 кр., София, ст. В. Левски, **„Левски“ – „Ч. море“ 5-1 (4-0)**, съдия: Юл. Йосифов, 10 000 зр.
„Левски“ Сф: Пл. Николов (73‘ Ол. Моргун), Ем. Кременлиев, П. Хубчев, Цан. Цветанов, Ал. Марков, Зл. Янков, Дан. Боримиров (60‘ Г. Иванов – Геша), Н. Сираков, Г. Славчев, Н. Тодоров, П. Григораш
„Ч. море“: Ивл Попов, Б. Христов, В. Сантуров, Зл. Михайлов, Бож. Колев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, В. Петров, Х. Харалампиев, М. Бакърджиев, Н. Найденов
Голм.: 1-0 Тодоров 25‘, 2-0 Хубчев 37‘, 3-0 Тодоров 39‘, 4-0 Сираков 45‘, 5-0 Тодоров 54‘, 5-1 В. Сантуров 67‘ (псу)
ЖК: Хубчев, Сираков (Л); Т. Атанасов (ЧМ)

11.9.1993 г., 5 кр., Ген. Тошево, ст. Спортист, ***„Ч. море“ – „Янтра“ Гб 3-0 (1-0)****, съдия: Кънчо Димитров, 1 000 зр.*
„Ч. море“: *Ивл. Попов, Б. Христов, В. Сантуров, Зл. Михайлов, К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов (46‘ Н. Филипов), В. Петров, Х. Харалампиев (67‘ Наско Иванов), М. Бакърджиев, Н. Найденов*
„Янтра“: *П. Петков, Н. Арнаудов, Г. Чалев, Здр. Венетов, Й. Мурлев, Рум. Петров, Март. Кушев, Пл. Лалев, Зах. Сабльов, Ат. Ласков (63‘ Д. Авджийски), Мил. Петков (58‘ Бл. Бочуков)*
Голм.*: 3-0 Н. Найденов 21‘, 54‘, 77‘*
(бел. Мачът е анулиран, след като отборът на „Янтра“ Гб е изваден от групата на 11.10.1993 г. за подкупване на противников отбор)

18.9.1993 г., 6 кр., Шумен, **„Шумен“ – „Ч. море“ 4-1 (2-0)**, съдия: Б. Георгиев, 12 000 зр.
„Шумен“: Рум. Апостолов, Мил. Пенчев, Цв. Първанов (80‘ Рад. Русев), Ст. Колев, Шаб. Шевкед, Рос. Крумов, Ив. Танков, Ант. Димитров, Мир. Мирославов, Вик. Павлов, Пл. Гетов (40‘ Пл. Казаков)
„Ч. море“: Ивл Попов, Б. Христов, В. Сантуров, Наско Иванов (60‘ Зл. Михайлов), К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, В. Петров, Х. Харалампиев (41‘ Н. Филипов), М. Бакърджиев, Н. Найденов
Голм.: 1-0 Пенчев 20‘, 2-0 Мирославов 28‘,3-0 Пенчев 75‘ (дуз.), 3-1 Ж. Келепов 83‘, 4-1 Димитров 90‘
ЖК: Пенчев, Шевкед, Павлов (Ш); Б. Христов, В. Сантуров, Нас. Иванов, В. Петров (ЧМ)
ЧК: 87‘ В. Петров – 2 мача (ЧМ)

25.9.1993 г., 7 кр., Ген. Тошево, ст. Спортист, **„Ч. море“ – „Етър“ ВТ 1-1 (0-0)**, съдия: П. Янински, 2 000 зр.
„Ч. море“: Ивл Попов, Б. Христов (51‘ П. Стоянов), В. Сантуров, Зл. Михайлов, К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, В. Петров, Мех. Курда, М. Бакърджиев, Н. Филипов (46‘ Вес. Бранимиров)
„Етър“: Сер. Золотницки, Др. Дошков (75‘ Вес. Геров), Н. Гавалюгов, Бойко Цветков, Вел. Кефалов, Стоян Ацаров, Пл. Петков, Г. Георгиев, Иг. Кислов (82‘ Рум. Иванов), Кънчо Йорданов, Сп. Спасов
Голм.: 1-0 Мех. Курда 65‘, 1-1 Йорданов 90+3‘ (дуз.)
ЖК: П. Стоянов (ЧМ); Гавалюгов, Йорданов (Ет)

3.10.1993 г., 8 кр., Пловдив, ст. Хр. Ботев, **„Ботев“ – „Ч. море“ 4-0 (3-0)**, съдия: Г. Цветанов, 6 000 зр.
„Ботев“ Пд: Д. Попов, Сашо Ангелов, Рум. Димитров, Крас. Димитров, Зап. Раков, Мар. Бакалов, Дончо Донев, Т. Зайцев, Б. Хвойнев, Г. Донков (62‘ Гено Добревски), Кост. Видолов (72‘ Ив. Добревски)
„Ч. море“: Ивл Попов, П. Стоянов, В. Сантуров, Зл. Михайлов, К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, Мех. Курда (71‘ Вес. Бранимиров), Х. Харалампиев (71‘ Бож. Колев), М. Бакърджиев, В. Петров
Голм.: 1-0 Ангелов 7‘, 2-0 Хвойнев 17‘, 3-0 Донков 26‘, 4-0 Хвойнев 57‘

9.10.1993 г., 9 кр., ст. Варна, **„Ч. море“ – „Спартак“ Вн 1-2 (0-1)**, съдия: Св. Славов, 11 000 зр.
„Ч. море“: Ивл Попов, Б. Христов, В. Сантуров, Зл. Михайлов, К. Данев, Т. Атанасов (30‘ Пл. Тимнев), Ж. Келепов, В. Петров, Х. Харалампиев (69‘ Мех. Курда), М. Бакърджиев, Н. Найденов
„Спартак“ Вн: Крас. Димитров, Пл. Делийски, Ж. Петров, Сашо Христов, Г. Мирчев, П. Йорданов (69‘ Стан. Герджиков), Вал. Вълков, Ат. Атанасов, Г. Щерев, Гал. Господинов, Иво Димов (46‘ Вел. Вуцов)
Голм.: 0-1 Делийски 8‘, 0-2 Г. Господинов 88‘ (псу), 1-2 К. Данев 89‘
ЖК: Х. Харалампиев (ЧМ); Йорданов, Щерев (Сп)

16.10.1993 г., 10 кр., София, ст. Локомотив, **„Локомотив“ – „Ч. море“ 5-0 (3-0)**, съдия: Юл. Йосифов, 3 000 зр.
„Лок“ Сф: Ив. Атанасов, Ант. Велков (55‘ Г. Митрев), Ант. Здравков, Адб. Зафиров, Вл. Костов, Иво Славчев, Г. Борисов, Ивл Йотов (46‘ Иво Железаров), Тони Наумовски, Ал. Панталеев, Рад. Вардаров
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Панайотов, В. Сантуров, Зл. Михайлов, Бож. Колев, Вес. Бранимиров, Ж. Келепов, Мех. Курда, Пл. Тимнев, Мил. Бакърджиев, Н. Найденов (76‘ Н. Филипов)
Голм.: 1-0 Славчев 21‘, 2-0 Борисов 28‘, 3-0 Наумовски 34‘ (псу), 4-0 Вардаров 65‘, 5-0 Панталеев 73‘
ЖК: Здравков, Вардаров (Лок)

24.10.1993 г., 11 кр., Варна, **„Ч. море“ – ЦСКА Сф 0-3 (0-1)**, съдия: Вес. Миланов, 15 000 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Панайотов, В. Сантуров, Вал. Греков, К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, Бож. Колев (53‘ В. Петров), Мех. Курда (46‘ Пл. Тимнев), М. Бакърджиев, Н. Найденов
ЦСКА Сф: Ант. Ананиев, Рос. Кирилов, Мил. Радуканов, Люп. Марковски, Март. Горанов, Ивл Киров (71‘ Хр. Марашлиев), Анат. Нанков, Лъч. Танев, Саша Чирич, Ивл Андонов (79‘ Вел. Христев), Хр. Коилов
Голм.: 0-3 Чирич 26‘, 51‘, 63‘
ЖК: К. Данев (ЧМ); Горанов, Нанков (ЦСКА)

30.10.1993г., 12 кр., Благоевград, **„Пирин“ – „Ч. море“ 2-0 (1-0)**, съдия: Ант. Гецов, 4 000 зр.
„Пирин“ Бл.: Мир. Митев, Кост. Трендафилов, Хр. Войнов, Ст. Гошев, Мал. Орачев, Венко Попов, Кост. Герганчев, Саша Тодоровски, Стойчо Стоилов (52‘ Б. Янев), Стоимир Урошевич (77‘ Намаджан Закиров), Бож. Янков
„Ч. море“: Т. Стоянов, Пл. Панайотов, В. Сантуров, Вал. Греков, К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, Вес. Бранимиров (51‘ Пл. Тимнев), Бож. Колев, М. Бакърджиев, Н. Найденов
Голм.: 2-0 Янков 14‘, 80‘ (дуз.)
ЖК: К. Данев (ЧМ)

6.11.1993 г., 13 кр., Варна, 14.30, **„Ч. море“ – „Добруджа“ 1-0 (1-0)**, съдия: Милко Георгиев, 12 000 зр.
„Ч. море“: Т. Стоянов, Пл. Панайотов, В. Сантуров, Вал. Греков, К. Данев, Т. Атанасов, Мил. Петков (64‘ Зл. Михайлов), Пл. Тимнев (36‘ Н. Спасов), Д. Трендафилов, М. Бакърджиев, Н. Найденов
„Добруджа“ Дч: Нед. Недев, Рум. Боев, Гал. Иванов, Вал. Пейчев, Сер. Димитров, Д. Чобанов, Венц. Маринов (62‘ Йон Захиу), Ат. Георгиев, Сим. Чилибонов, Мил. Ив. Петков, Деян Божилов
Голм.: 1-0 Н. Спасов 36‘
ЖК: Вал. Греков (ЧМ); Пейчев, Маринов (Доб.)

11.11.1993 г., 14 кр., Г. Оряховица, **„Локомотив“ ГО – „Ч. море“ 3-1 (2-0)**, съдия: Любен Ангелов, 1 000 зр.
„Лок.“ ГО: Тих. Тодоров, Ив. Милчев, Д. Печикамъков, Вал. Станков, Н. Мирчев, Н. Донев, Ив. Василев, Яков Папарков, Н. Кадир, Крас. Свиленов (63‘ Рум. Венков), Вал. Игнатов, Мар. Байчев (89‘ П. Ламбов)
„Ч. море“: Т. Стоянов, Пл. Панайотов, Бож. Колев, Зл. Михайлов, К. Данев, Т. Атанасов, Мил. Петков (79‘ Ж. Келепов), В. Сантуров, Д. Трендафилов, М. Бакърджиев, Н. Найденов (79‘ Н. Спасов)
Голм.: 2-0 Кадир 15‘, 33‘, 2-1 Н. Найденов 50‘, 3-1 Кадир 76‘
ЖК: Бож. Колев (ЧМ)

20.11.1993 г., 15 кр., Варна,14.30, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Пд 2-1 (2-0)**, съдия: В. Минков, 4 000 зр.
„Ч. море“: Т. Стоянов, Пл. Панайотов, В. Сантуров, Вал. Греков, К. Данев, Т. Атанасов, Ж. Келепов, Мил. Петков (84‘ Пл. Тимнев), Д. Трендафилов, М. Бакърджиев, Н. Найденов (69‘ Н. Спасов)
„Локомотив‘ Пд: Крас. Колев, Г. Димитров, Мих. Юмерски, Д. Васев, Крас. Костов, Вал. Вълчев, Лаз. Вълков, Й. Маринов (76‘ Юл. Джевизов), Воислав Будимирович, (61‘ Г. Иванов – Гонзо), Саша Вукоевич, Диян Петков
Голм.: 1-0 Д. Трендафилов 28‘, 2-0 Ж. Келепов 32‘, 2-1 Иванов 89‘
ЖК: Н. Найденов (ЧМ)

26.2.1994 г., 16 кр., Варна, 14.30, **„Ч. море“ – „Черноморец“ Бс 0-0**, съдия: Митко Митрев, 9 000 зр.
„Ч. море“: Т. Стоянов, Пл. Панайотов, В. Сантуров, Вал. Греков, К. Данев, Т. Марев (46‘ Н. Спасов), Ж. Келепов, Х. Харалампиев, Пл. Казаков, В. Драголов (16‘ Пл. Тимнев), Мил. Петков
„Ч-ц“ Бс: Ал. Миновски, Рос. Петров, Нено Ненов (46‘ Хр. Павлов), Вал. Найденов, Ив. Говедаров, Мир. Кралев, Н. Станчев, Ал. Радев, Вл. Стоянов (75‘ Вал. Станчев), П. Жабов, Рад. Кишишев
ЖК: Вал. Греков (ЧМ); Найденов, Радев

5.3.1994 г., 17 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Берое“ 1-3 (1-1)**, съдия: Юл. Йосифов, 4 000 зр.
„Ч. море“: Т. Стоянов, Пл. Панайотов, В. Сантуров, Зл. Михайлов, К. Данев, Х. Харалампиев, Ж. Келепов, Пл. Казаков, Мех. Курда (46‘ Пл. Тимнев), В. Драголов (75‘ Н. Спасов), Мил. Петков
„Берое“ Ст. З.: Ив. Кънев, Андр. Атанасов (44‘ Д. Ралчев), Пл. Мечев, Вен. Сивриев, Анг. Костадинов, Бл. Митрев (88‘ Сл. Жеков), Ваньо Шишков, Д. Сивов, Вес. Петков, Рад. Калайджиев, Доб. Минчев
Голм.: 1-0 В. Драголов 12‘, 1-1 Шишков 31‘, 1-2 Костадинов 86‘ (псу), 1-3 Петков 90‘
ЖК: Х. Харалампиев (ЧМ); Костадинов, Митрев, Калайджиев (Бер)
ЧК: 86‘ В. Сантуров – 1 год., 89‘ Пл. Тимнев, по доклад: К. Данев – 1 год. (ЧМ); 89‘ Костадинов (Бер)

9.3.1994 г., 18 кр., София, ст. Славия, **„Славия“ – „Ч. море“ 4-2 (3-1)**, съдия: Марко Налбантов, 1 500 зр.
„Славия“: Ант. Ананиев, Пл. Проданов, Вл. Йонков, Стоян Пумпалов, К. Качаманов, Вл. Томич (64‘ Сашо Начев), Анат. Нанков, П. Пенев, Гошо Петков (8‘ Ив. Димитров), Вл. Шаламанов, Горан Николич
„Ч. море“: Т. Стоянов, Пл. Панайотов, Т. Марев, Вал. Греков (84‘ Мех. Курда), Х. Харалампиев, Бож. Колев (55‘ П. Стоянов), Ж. Келепов, Пл. Казаков, Н. Филипов, Зл. Михайлов, Мил. Петков
Голм.: 1-0 Николич 12‘, 1-1 Мил. Петков 17‘ (дуз.), 3-1 Шаламанов 34‘, 44‘, 4-1 Николич 52‘, 4-2 Ж. Келепов 82‘
ЖК: Х. Харалампиев – 1 мач (ЧМ)

12.3.1994 г., 19 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Левски“ Сф 0-5 (0-3)**, съдия: Ат. Узунов, 6 000 зр.
„Ч. море“: Т. Стоянов, Пл. Панайотов (69‘ Бож. Колев), Т. Марев, Зл. Михайлов, П. Стоянов, Н. Филипов, Ж. Келепов, Пл. Казаков (55‘ Бойко Каменов), Пл. Тимнев, В. Драголов, Мил. Петков
„Левски“ Сф: Пл. Николов, Ем. Кременлиев, Вал. Дъртилов, Цан. Цветанов, Гошо Гинчев, Зл. Янков, Дан. Боримиров (64‘ Диян Ангелов), Н. Сираков, П. Александров, Н. Тодоров, Магди Толба (64‘ Д. Трендафилов)
Голм.: 0-1 Александров 5‘, 0-2 Боримиров 30‘, 0-3 Янков 43‘, 0-4 Сираков 50‘, 0-5 Александров 65‘
ЖК: Пл. Панайотов, Бож. Колев (ЧМ); Кременлиев, Толба (Лев)

20 кр. **„Ч. море“** почива

20.3.1994 г., 21 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Шумен“ 0-0**, съдия: Пл. Кънчев, 8 000 зр.
„Ч. море“: Т. Стоянов, Пл. Панайотов, Т. Марев, Вал. Греков, Бож. Колев, Зл. Михайлов, Ж. Келепов (69‘ Х. Харалампиев), Пл. Казаков (49‘ Мил. Петков), Пл. Тимнев, М. Бакърджиев, В. Драголов
„Шумен“: Рум. Апостолов, Мил. Пенчев, Цв. Първанов, Ст. Колев, Шаб. Шевкед, Пл. Лалев, Ив. Танков, Мир. Мирославов (88‘ Мил. Петков), Н. Петрунов (58‘ Ант. Димитров), Вик. Павлов, Пл. Гетов
ЖК: Бож. Колев (ЧМ); Пенчев, Шевкед, Мирославов (Ш)

26.3.1994 г., 22 кр., В. Търново, **„Етър“ – „Ч. море“ 0-2 (0-0)**, съдия: П. Андреев,

1993-94		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.
1.	Лев		2:1	2-0	1-1	2-0	1-0	2-0	6-0	4-1	4-3	6-0	5-0	1-0	5-1	5-0
2.	ЦСКА	1:4		2:1	2:1	6:0	2:1	3:0	0:1	3:1	4:1	1:0	3:0	4:1	6:1	7:0
3.	БотПд	1-0	2-1		4-2	1-2	2-0	0-2	1-1	6-0	1-0	3-2	2-2	1-0	4-0	6-1
4.	Шум	1-3	2-1	2-0		3-1	1-1	2-0	4-0	1-1	2-0	3-0	3-1	1-0	4-1	3-0
5.	ЛокП	1-1	0-0	1-3	4-0		2-1	2-1	1-0	1-2	2-1	1-0	2-1	4-2	4-2	3-0
6.	Етър	2-2	2-0	3-0	2-0	1-1		5-2	5-2	1-1	3-0	0-0	1-1	3-2	0-2	3-1
7.	Берое	1-2	0-2	1-0	0-2	2-0	1-1		2-0	0-2	1-1	2-1	4-1	1-0	3-3	1-0
8.	ЛокГО	0-0	1-0	0-0	1-0	1-0	0-0	0-1		2-0	2-0	2-0	2-0	1-0	3-1	1-0
9.	Слав	1-3	0-1	1-3	1-0	2-2	1-1	2-1	3-0		2-0	0-0	0-0	2-0	4-2	2-0
10.	Пир	0-3	3-0	2-0	2-2	1-2	2-0	1-1	3-0	2-1		1-1	2-0	1-0	2-0	3-0
11.	ЛокС	0-4	0-1	0-1	3-1	1-0	1-3	1-0	2-0	0-0	1-3		3-1	1-0	5-0	7-0
12.	Добр	2-2	1-1	0-0	1-2	2-0	4-1	3-1	3-2	0-0	1-1	4-3		3-0	3-0	2-0
13.	ЧцБс	0-1	2-2	2-2	3-3	3-0	1-0	1-1	3-0	1-0	1-0	2-1	1-1		3-0	1-0
14.	ЧМ	0-5	0-3	0-3	0-0	2-1	1-1	1-3	1-0	0-0	2-0	0-2	1-0	0-0		1-2
15.	СпВн	0-2	0-1	0-3	1-3	2-1	0-1	0-1	3-3	3-0	0-0	1-2	0-0	2-1	2-2	

3 000 зр.
„Етър“: Здр. Здравков, Зах. Сабльов, Н. Гавалюгов, Бойко Цветков, Анг. Червенков, Стоян Ацаров, Вел. Кефалов (83‘ Ст. Данаилов), Рум. Иванов (60‘ Вес. Геров), Ив. Кислов, Кън. Йорданов, Сп. Спасов
„Ч. море“: Т. Стоянов (45‘ Нед. Добрев), Пл. Панайотов, Т. Марев, Вал. Греков, Бож. Колев, Х. Хараламбиев, В. Драголов, Зл. Михайлов, Пл. Тимнев, М. Бакърджиев, Мил. Петков (60‘ Ж. Келепов)
Голм.: 0-1 М. Бакърджиев 48‘, 0-2 В. Драголов 80‘
ЖК: Сабльов (Ет); Мил. Петков (ЧМ)

2.4.1994 г., 23 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Ботев“ Пд 0-3 (0-1)**, съдия: П. Янински, 4 500 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Панайотов, Т. Марев, Вал. Греков, Бож. Колев (46‘ Ж. Келепов), Х. Хараламбиев, В. Драголов, Зл. Михайлов, Пл. Тимнев (64‘ Пл. Казаков), М. Бакърджиев, Мил. Петков
„Ботев“ Пд: Д. Попов, Пл. Петров, Д. Младенов, Рум. Димитров, Сашо Ангелов, Мар. Бакалов, Дончо Донев, Т. Зайцев, Б. Хвойнев, Яс. Петров (73‘ Г. Донков), Кост. Видолов (78‘ Цв. Дерменджиев)
Голм.: 0-1 Зайцев 9‘, 0-3 Петров 60‘, 71‘
ЖК: Зл. Михайлов (ЧМ)

6.4.1994 г., 24 кр., Варна, ст. Спартак, **„Спартак“ – „Ч. море“ 2-2 (2-2)**, съдия: Д. Момиров, 4 500 зр.
„Спартак“ Вн: Св. Маринов, Ивл Тодоров, Ж. Петров, Сашо Христов, Д. Митов, Ат. Атанасов, Н. Митов (79‘ Кам. Нанев), П. Йорданов, Станчо Герджиков, Ил. Симеонов, Ем. Мицански (46‘ Наско Иванов)
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Панайотов, Т. Марев, Вал. Греков, Бож. Колев, Зл. Михайлов, Ж. Келепов, В. Драголов, Пл. Тимнев (77‘ Н. Спасов), М. Бакърджиев, Мил. Петков (86‘ П. Стоянов)
Голм.: 0-1 Ж. Келепов 25‘, 0-2 М. Бакърджиев 31‘ (псу), 1-2 Герджиков 39‘, 2-2 Митов 44‘
ЖК: Петров, Мицански (Сп); Пл. Панайотов, Т. Марев, Вал. Греков, Ж. Келепов, П. Стоянов (ЧМ)
ЧК: 46‘ Симеонов (Сп); 46‘ Пл. Панайотов – 1 мач, 46‘ Т. Марев – 1 мач (ЧМ)

10.4.1994 г., 25 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Сф 0-2 (0-1)**, съдия: В. Минков, 2 000 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Б. Христов, Зл. Михайлов, П. Стоянов, Бож. Колев, Х. Хараламбиев, Ж. Келепов, В. Драголов, Пл. Тимнев (79‘ Н. Спасов), М. Бакърджиев (59‘ Пл. Казаков), Мил. Петков
„Локо“ Сф: Ив. Атанасов, Ант. Велков, Вл. Костов, Ал. Дудов, Ант. Здравков, Ад. Зафиров, Ил. Груев, Тони Наумовски (70‘ К. Василев), Т. Праматаров, Слав. Павлов, Г. Борисов
Голм.: 0-1 Праматаров 3‘, 0-2 Василев 85‘
Пропусната дузпа: 25‘ В. Драголов (ЧМ)
ЖК: Т. Стоянов, Б. Христов (ЧМ); Праматаров (Лок)

13.4.1994 г., 26 кр., София, ст. Б. армия, **ЦСКА – „Ч. море“ 6-1 (1-0)**, съдия: Ст. Ормандживев, 1 500 зр.
ЦСКА: Рум. Ненов, Зарко Мачев, Кост. Янчев, Кал. Банков, Пав. Дочев, Ивл Киров, Ат. Киров (46‘ Март. Горанов), Лъч. Танев, Хр. Марашлиев (72‘ Бож. Искренов), Ивл Андонов, Хр. Коилов
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Панайотов, Т. Марев, Зл. Михайлов, Бож. Колев, Н. Филипов (71‘ Пл. Павлов), Ж. Келепов, В. Драголов, Пл. Тимнев, М. Бакърджиев, Мил. Петков
Голм.: 4-0 Андонов 9‘, 47‘ (дуз.), 65‘, 69‘ (дуз.), 5-0 Искренов 83‘, 5-1 В. Драголов 89‘, 6-1 Киров 90‘
ЖК: Пл. Павлов (ЧМ)

20.4.1994 г., 27 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Пирин“ Бл 2-0 (2-0)**, съдия: Мл. Благоев, 1 000 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Б. Христов, Т. Марев, Вал. Греков, Зл. Михайлов, Пл. Тимнев, Ж. Келепов, Пл. Казаков (80‘ Бож. Колев), Н. Спасов (62‘ Мил. Петков), Мил. Бакърджиев, В. Драголов
„Пирин“ Бл: Мир. Митев, Кост. Трендафилов (66‘ Й. Бозданski), Хр. Войнов, Ст. Гошев, Доб. Митов, Венко Попов, Кост. Герганчев, Мил. Радуканов, Стойчо Стоилов, Стоимир Урошевич, Бож. Янков, Саша Тодоровски
Голм.: 1-0 Н. Спасов 11‘, 2-0 В. Драголов 44‘
ЖК: Пл. Тимнев (ЧМ); Гошев, Урошевич (Пир)

23.4.1994 г., 28 кр., Добрич,

	крайно класиране:	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	Левски София	28	22	5	1	78-17	71
2.	ЦСКА София	28	17	3	8	58-27	54
3.	Ботев Пловдив	28	15	5	8	50-29	50
4.	Шумен	28	14	6	8	49-34	48
5.	Локомотив Пловдив	28	12	4	12	38-43	40
6.	Етър В. Търново	28	10	10	8	42-33	40
7.	Берое Ст. Загора	28	11	5	12	33-38	38
8.	Локомотив Г. Ор-ца	28	11	5	12	25-39	38
9.	Славия София	28	9	9	10	30-37	36
10.	Пирин Благоевград	28	10	6	12	35-36	36
11.	Локомотив София	28	10	4	14	37-40	34
12.	Добруджа Добрич	28	8	10	10	37-42	34
13.	Черноморец Бургас	28	8	6	14	30-36	30
14.	Черно море Варна	28	5	6	17	24-68	21
15.	Спартак Варна	28	4	4	20	18-65	16
	Янтра Габрово						

„Ч. море“ Вн,1993-94 г.,“А“ РФГ	м.	г.
Живко Келепов	24	5
Милен Бакърджиев	23	3
Златин Михайлов	22	
Пламен Тимнев	21	1
Хараламби Хараламбиев	16	
Божидар Колев	16	
Пламен Панайотов	16	
Васко Сантуров	15	1
Милен Петков	15	1
Валери Греков	13	
Васил Драголов	13	5
Кольо Данев	12	1
Тодор Атанасов	12	
Никола Спасов	12	4
Тодор Марев	12	
Боян Христов	11	
Найден Найденов	11	1
Неделчо Добрев	11	
Тодор Стоянов	10	
Николай Филипов	9	
Пламен Казаков	9	
Петър Стоянов	9	
Васил Петров	8	
Мехмет Курда	7	1
Ивайло Попов	7	
Веселин Бранимиров	3	
Димитър Трендафилов	3	1
Наско Иванов	1	
Бойко Каменов	1	
Пламен Павлов	1	
Явор Софрониев	1	

„Добруджа“ – „Ч. море“ 3-0 (2-0), съдия: Вес. Богданов, 11 000 зр.
„Добруджа“: Нед. Недев, Рум. Боев, Гал. Иванов, Вал. Пейчев, Сер. Димитров, Б. Тодоров, Ат. Георгиев, Венц. Маринов, Рум. Стоянов, Диян Божилов (79‘ Рум Славов), Мил. Ив. Петков
„Ч. море“: Нед. Добрев, Б. Христов, Т. Марев, П. Стоянов (46‘ Пл. Панайотов), Зл. Михайлов, Пл. Тимнев, Ж. Келепов, Х. Хараламбиев (72‘ Мил. Петков), Н. Спасов, М. Бакърджиев, В. Драголов
Голм.: 1-0 Стоянов 10‘, 2-0 Петков 32‘, 3-0 Т. Марев 59‘ (автг)
ЖК: Н. Спасов, Пл. Панайотов – 1 мач (ЧМ)

30.4.1994 г., 29 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Локомотив“ ГО 1-0 (0-0)**, съдия: Б. Георгиев, 1 000 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Б. Христов, Т. Марев, Вал. Греков, Бож. Колев (46‘ Н. Филипов), Зл. Михайлов, Пл. Тимнев, Пл. Казаков (46‘ Х. Хараламбиев), Н. Спасов, М. Бакърджиев, В. Драголов
„Локо“ ГО: Тих. Тодоров, П. Колев, Дим. Марков, Рум. Венков, Д. Балабанов, Ив. Василев, Яков Папарков (75‘ Н. Донев), Назиф Кадир, Д. Печикамъков, Вал. Станков, П. Ламбов (70‘ Крас. Свиленов)
Голм.: 1-0 М. Бакърджиев 61‘ (дуз.)
ЖК: Б. Христов (ЧМ)

7.5.1994 г., 30 кр., Пловдив, ст. Локомотив, **„Локомотив“ – „Ч. море“ 4-2 (2-0)**, съдия: Кънчо Димитров, 1 000 зр.
„Локо“ По: Крас. Колев, Ем. Димитров, Крас. Коев, Мих. Юмерски, Крас. Костов (70‘ Г. Иванов – Гонзо), Вал. Вълчев, Лаз. Вълчков, Аян Садъков (46‘ Г. Димитров), Воислав Будимирович, В. Кръстев, Й. Маринов
„Ч. море“: Нед. Добрев, Б. Христов, Т. Марев, Вал. Греков, Яв. Софрониев (46‘ Х. Хараламбиев), Н. Филипов (82‘ П. Стоянов), Ж. Келепов, Зл. Михайлов, Пл. Тимнев, М. Бакърджиев, В. Драголов
Голм.: 1-0 Вълчев 2‘, 2-0 Садъков 29‘, 3-0 Вълчков 58‘ 3-1 Ж. Келепов 78, 3-2 В. Драголов 81‘, 4-2 Димитров 88‘ (дуз.)

Васил Иванов Драголов

(р. 17.3.1962 г.)

Позиция: нападател
„Ч. море“: 1994 (пролет)
„А“ РФГ: 13 мача/5 гола

Драголов е родом от село Катуница. В 5-ти клас е приет в Спортното училище в Пазарджик и влиза в школата на местния „Хебър“. На 17-годишна възраст дебютира за мъжкия отбор в Южната „Б“ група. През лятото на 1980 г. е привлечен в „Берое“ и през следващите години си извоюва статута на клубна легенда. Играе важна роля при спечелването на шампионската титла от заралии през 1986 г. Включен е от Иван Вуцов сред 22-та играчи на България за Световното първенство в Мексико, но не записва игрови минути на Мондиала. През 1988 г. преминава във „Витоша“ („Левски“), където остава един сезон. След това излиза в чужбина и играе последователно за гръцките „Лариса“ и „Йоникос“, както и за португалския „Торензе“. През лятото на 1993 г. се завръща в „Берое“, но в началото на 1994 г. е освободен с решение на УС „поради некоректни искания към ръководството на клуба за повече пари и слаба спортна форма“ (в-к „Футбол“, 7.2.1994).

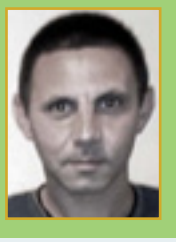
Дни преди старта на пролетния полусезон Драголов пристига във Варна. Привлечен е от президента на „Черно море“ Явор Недев с надеждата, че с опита си ще помогне на отбора в тежката битка за оцеляване в „А“ група. „Искам да правя играта и да вкарвам голове“, отсича нападателят в едно от първите си интервюта като футболист на „Черно море“. Дебютът му обаче е злополучен. Получава контузия след 17 минути игра срещу „Черноморец“ (26.2.1994 г.). Седмица по-късно вкарва срещу бившите си съотборници от „Берое“, но това не помага на черноморци, които падат с 1:3. След края на сезона и отпадането на „Ч. море“ в „Б“ група, Драголов изявява желание да се върне, но при условия че получи уговорената си премия. В крайна сметка се разделя с „Черно море“ и се завръща в Стара Загора, където приключва кариерата си скоро след това.

Явор Недев: „Драголов беше отличен професионалист и винаги даваше всичко от себе си, въпреки че беше вече на 32 години.“

Пламен Павлов Павлов

(р. 26.7.1976 г.)

Позиция: защитник
„Ч. море“: 1994-96
„А“ РФГ: 1 мач

„От детските години всичко за мен беше футбол. В 4-ти клас постъпих в школата на „Черно море“. Първи треньор ми беше Атанас Аврамов – Кафето. Преминах през всички възрастови групи. Тренирах при П. Петров, Янко Михайлов, Св. Светозаров и Ст. Богомилов. Играех като защитник. Най-често на поста либеро, но също така като стопер и бек. В началото на 1994 г. Ст. Богомилов ме взе в мъжкия отбор. Бях още ученик, 11-ти клас в Спортното училище. Дебютирах в „А“ група на 17-годишна възраст срещу ЦСКА в София (16.4.1994 г.). Вече бяхме изпаднали и Богомилов ми гласува доверие. Влязох на терена в ролята на полузащитник. През лятото на 1994 г. подписах тригодишен професионален договор с „Ч. море“. В този период трябваше да влизам в казармата, като от ръководството ми обещаха, че ще служа във флота във Варна. Дойде обаче през септември 1994 г. повиквателната – танкист в Шумен! Отложих влизането в казармата с няколко месеца и сам успях да си уредя да отбия службата си във флота. По това време в „Ч. море“ получавахме много добри пари, заплатата ми беше 3000 лв. Помня, че в 1-ия кръг от сезон 1994/95 в „Б“ група срещу „Преслав“ премията за победа беше 6000 лв. За съжаление, нямаше кой да ме възпре, бях на 18 години и тръгнах по живота, така да се каже. През септември 1995 г. влязох в казармата и договорът ми с „Черно море“ автоматично беше „замразен“. Служих година и половина, като в този период играех само за военния отбор. Уволних се в началото на 1997 г. и се завърнах при „моряците“, но ми казаха, че сега нямат нужда от мен. Затова ме преотстъпиха. Играх в „Порт“ (Варна), „Варна ВНЛ“, „Девня“ и накрая във „Феърплей“ при Иван Петров. Там сглобихме много добър отбор. Спечелихме Купата на АФЛ през 2000 г. Щяхме да влизаме и в „Б“ група, но беше безпаричие. На 26-годишна възраст през 2002 г. реших да спра с футбола и се качих да пътувам по корабите. Вече над 20 години работя като моряк“.

Златин Николов Михайлов

(р. 8.12.1972 г.)
Позиция: бек
„Ч. море“: 1989-95
„А“ РФГ: 23 мача
„Б“ РФГ: 76/2

„Започнах да играя в децата на „Черно море“ при Атанас Аврамов – Кафето. След това в юношите при Бисер Бъчваров, Сърмов и Дамян Георгиев. В мъжкия отбор ме взе Абил Билялов, когато бях на 17 години. Той и Дамян Георгиев бяха тогава треньори. (*бел.* дебютира в „А“ РФГ на 19.5.1990 г. в мач срещу „Сливен“ във Варна, когато сменя Хараламбиев). Играех като бек, по-късно в „Спартак“ ме направиха централен защитник.

В „Черно море“ останах до 1995 г. Бях се наложил като титуляр. Президент на клуба беше Ат. Атанасов – Кеби. Финансово бяхме много зле, едва свързвахме двата края. Имаше съпротива срещу преминаването ми в „Спартак“, но трябваха пари, а Ишков извади парите и в крайна сметка двете страни бяха доволни. Останах в „Спартак“ до 2007 г. Бях титуляр в центъра на защитата, играх и в европейските мачове (от турнира „Интертото“).

През 1999 г. дойдоха израелски отбори на подготовка в Гранд хотел „Варна“. Някой казал на Ишков, че му трябва централен защитник и той ме прати на проби в „Макаби“ Назарет. Беше отбор от Втора израелска дивизия. Одобриха ме и останах там три години със статут като преотстъпен. И там бях титуляр. Смениха се много чужденци, но аз си изкарах договора до края. Други българи в този отбор не бяха играли до тогава. Държахме 5-то, 6-то място от 12 отбора във Втора дивизия. Нямаше амбиции да влизаме в първа.

През 2002 г. се върнах в „Спартак“ и играх още пет години. Бях вече на 35 и беше време да спирам. След това бях треньор в ДЮШ на „Спартак“. Когато фалираха и започнаха от долните групи бях треньор и на първия отбор във „В“ група. Никой не искаше тогава да се заеме с този отбор. Аз се съгласих, целта беше да не изпаднем в по-долната група и я постигнахме.

От пет години не се занимавам с футбол. Работя в Кораборемонтния завод (КРЗ „Одесос“)“.

Юноши мл. възраст, 1987-88 г., прави от ляво надясно: Неделчо Добрев, Гришата, Иван, Илия Сърмов (тр.), Васил Петров, Петър Стоянов и Пламен Тимнев, клекнали: Илиян, Пламен Ташков, Тодор Каменов, Теодор Манолов и Златин Михайлов

Божидар Божилов Колев

(р. 26.1.1974 г.)
Позиция: стопер, опорен халф
„Ч. море“: 1992-95, 1998-01
„А“ РФГ: 22 мача
„Б“ РФГ: 44/2

За сина на ст. треньора Божил Колев разказва Стефан Янев.

В. „Запалянко“, 22.4.1992 г.: „Божидар Колев не се притеснява от бащината си сянка. Игра десетина минути в Плевен, твърди че срещу „Нефтохимик“ отборът е заслужавал поне точка… Споменките му стигат до едно второ място в републиканското пионерско първенство, до Атанас Аврамов, занимавал се и с него… Най-дълго треньор му е бил Светозар Светозаров… Не помни баща си на терена, чувал е че бил рационален и тактически грамотен.

Винаги е играл стопер, защото „този пост е много важен“, трябва много да се мисли за своя човек, за подсигуряването на „либерото“.

Висок е 183 см и проблемите му не са във въздушните битки. Не му достига бързина и повратливост. Божидар е съгласен с оценката на бащата – треньор, но казва, че най-честият негов съвет е „Търси повече топката, подавай я по-бързо, играй и с далечни пасове.

Иначе в къщи рядко се говори за футбол. Учи се от играчи като Тошко Атанасов и Живко Господинов. Любимец му е Рийкард, защото е с най-постоянна игра от трите милански „лалета“.

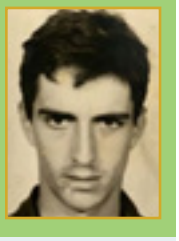
По-трудно понася тренировките за физическа подготовка, но с удоволствие изпълнява фалове и дузпи – през есента има 6 гола за юношеския отбор. Баща му иска да прави повече кратки отсечки – за бързината. Смята, че е загубил цяла година в Кипър, където не са му разрешили да играе в юношеския тим. Радва се, че бе повикан за юношеския мач с Гърция (0-0), има сериозни намерения да се занимава с професионален футбол. Най-близката му мечта е отборът да бъде в елитната група, защото не му се иска фамилията Колеви да се разхожда по стадионите на „Б“.

Десетки са примерите, когато синовете са потъвали в дълбоката бащина сянка. Божидар няма такива притеснения, не само защото не познава футболиста Божил Колев, а защото си има простичка рецепта: - Най-важното е да играя добре.

Не само за кураж искам да му кажа: „На твоите 18 години, Божидаре, баща ти не изглеждаше по-добре на терена… ***Стефан Янев***“

През периода 1996-97 Божидар играе в отбора на „Автотрейд“ Аксаково в „Б“ РФГ, където треньор е Божил Колев.

Мехмет Курда

(р. 10.10.1966 г.)

Позиция: нападател
„Ч. море“: 1993-94
„А“ РФГ: 7 мача/1 гол
„Б“ РФГ: 1 мач

Мехмет (Мики) Курда е първият чужденец в отбора на „Черно море“ в следвоенната му история.

„Роден съм и израснал в Прищина, в тогавашна Югославия. Започнах да играя като дете в местния „Флямуртари“, на 17 години ме взеха в първия отбор. Тогава правиха селекция на младежи за по-сериозни отбори и така ме поканиха във ФК „Прищина“, които бяха във втора югославска дивизия. Там останах докато ме взеха войник. Служих една година в Сараево. Беше просто служба, не се играеше футбол. Службата в армията там беше една година. След като се уволних отидох да играя в „Тетекс“ Тетово (Македония). Те бяха също във втора югославска лига.

От там отидох във Варна. Брат ми живееше в Германия и се познаваше с някой. Така ми уреди проби в „Черно море“. Отборът беше влязъл в „А“ група. През лятото на 1993 г. се игра приятелски мач срещу „Левски“ на ст. „Юрий Гагарин“. „Левски“ имаха много силен отбор тогава. Играеха Сираков, Гетов, Кременлиев … Аз влязох в игра през второто полувреме. Най-добрият футболист и голмайстор на „Ч. море“ беше Живко Келепов. След края на мача президентът на клуба му подари кон за награда. В следващата контрола вкарах гол с глава и ме одобриха. Подписах договор с „Черно море“. През този сезон отпаднахме в „Б“ група. Аз отидох в „Овеч“ Провадия за шест месеца. Треньор на „Ч. море“ беше Чечи Богомилов. Играх само в един мач през този сезон.

След това отидох отново в Македония, играх три години в „Башкимит“ Куманово и след това се върнах в Прищина. Започнах да работя с деца.

През 2005 г. реших да направя футболна школа. Сега имам 300 деца на възраст между 6 и 17 години и осем треньори. Освен това съм и треньор на националния отбор на Косово за юноши U16.

От моята школа излезе Милот Рашица, който първо игра във „Витесе“ Арнем, след това във „Вердер“ Бремен, „Норич“, а сега е в „Бешикташ“. Имам още един футболист – Милот Авдили, който сега е в „Аарау“ Швейцария.

Тази година бях три дена в Сандански на почивка с жена ми. Във Варна не съм бил оттогава, но може би това лято ще отида. Не съм забравил български и много се радвам, че ме потърсихте. Надявам се скоро да се видим.“

Футбол - северна "Б" ПФГ

"ЧЕРНО МОРЕ" ЗАПАЗИ МЯСТОТО СИ В ГРУПАТА

"ЧЕРНО МОРЕ" МОЖЕ ДА НЕ ЗАПОЧНЕ ПЪРВЕНСТВОТО

СЕВЕРНА "Б" РФГ • 1994-95 г.

5.10.1994 г. Пламен Тимнев е подкосен от вратаря на "Доростол". Зад него се виждат Вен. Цинцарски, Н. Найденов и Мил. Бакърджиев

Талантът Филипов вкара гол, изработи дузпа

КУЧЕ УХАПА ИГРАЧ НА "ПРЕСЛАВ" И ВАРНЕНЦИ ПОБЕДИХА

Порочната трансферна политика съсипала ФК "Черно море",

Пламен Гетов прави два по учебник, обира аплодисментите

ЗАРАДИ НЕИЗПЛАТЕНИ ДЪЛГОВЕ "ЧЕРНО МОРЕ" ГУБИ СЛУЖЕБНО

В петък "Черно море" играе срещу "Карпати"

Пламен Тимнев отива в "Левски" със счупена ръка

Черно море" се дъни срещу аутсайдера в Свищов

Добрев проваля "Черно море" в Силистра

1994

От 17.6. до 17.7.1994 г. в САЩ се провежда 15-то СП по футбол. След загуба с 0-3 в първия мач в групата срещу Нигерия, националния отбор на България постига първата си победа на този форум над Гърция (4-0), последвана от още една престижна победа над Аржентина (2-0). В 1/8 финалната фаза България отстранява Мексико след изпълнение на дузпи (1-1 в редовното време), след което следва сензационно отстраняване на световния шампион Германия с 2-1 с фамозен гол на Й. Лечков. Така България достига до полуфинал, който губи от Италия с 1-2. Въпреки загубата в „малкия финал" срещу Швеция (0-4), българският футбол е постигнал най-големият успех в своето съществуване, а Христо Стоичков е голмайстор на турнира с 6 гола, колкото има и руснака Олег Саленко.

Явор Николаев Недев *(р. 8.7.1966 г.)* „От София съм, завършил съм политология и мениджмънт на външнотърговска дейност и когато станах президент на ФК „Черно море" бях икономически директор на ВТО „Хемус".

Идването ми във Варна беше свързано с познанството ми с Александър Йорданов, който беше председател на Народното събрание и върл фен на „моряците". Имахме бизнес отношения и с „Роувър България" и ако Филип Бърли (директор на фирмата) не беше загинал в автомобилна катастрофа край Суботица (Югославия), „Ч. море" можеше да има друга съдба.

Бях само на 27 години и до сега съм най-младият президент, който клуба е имал. Когато пристигнах, „Ч. море" беше в ужасна финансова криза, пред закриване. Неофициално поех отбора на мача срещу „Етър" в Генерал Тошево. Официализирането беше по-късно в х-л „Черно море", когато покрих всички задължения от 800 000 лева.

Обвиняват ме, че съм вземал еднолични решения и не съм слушал другите. Това беше така. За мен, един трябваше да управлява и да взема решения. Лятото на 1994 г. взех Анатоли Димитров за съпрезидент. Той имаше фирма „Тони рейсинг" и спонсорираше автомобилни състезания. Така тежестта падна върху двама. Той уговори и доведе Пламен Гетов от „Шумен", но след третия мач Гетов си замина заради мен. На мача в Русе срещу „Дунав" му се развиках. Не може да си такъв футболист и да възлагаме толкова надежди на теб, а до 20-та минута да ни вкарат три гола. Той се разсърди и се върна в „Шумен", но личните ни отношения се изгладиха след това.

Идеалният ми състав е: 1. Тодор Стоянов 2. Боби Фасула 3. Веско Бранимиров 4. Валери Греков (капитан на отбора) 5. Златин Михайлов 6. Васил Петров 7. Васил Драголов 8. Пламен Казаков 9. (Тук имам 4 варианта) Никола Спасов, Пламен Тимнев – Лимона, Д. Трендафилов – Крана и Юлиан Нейчев – Алън Шиърър 10. Милен Бакърджиев 11. Живко Келепов. Старши треньор : Стефан Богомилов

И накрая искам да бъда цитиран с едно изречение: Абсолютно във всеки мач съм настройвал отбора за победа и съм подбирал такива футболисти като мантелитет."

На 8.9.1994 г. Явор Недев подава оставка като президент на ФК „Черно море". Оставката е приета месец по-късно.

На 1.7.1994 г. Анатоли Димитров е утвърден за съпрезидент на Явор Недев във ФК„Черно море".

Неуредените финансови отношения с футболистите отново забавят началото на подготовката.

Тя започва на 12.7. 1994 г. в Пампорово със ст. тр. Илия Илиев и помощник Митко Кисьов, които в крайна сметка не се разбират с президента Явор Недев и напускат на 31.7.1994 г. Настроението е променливо, футболистите не могат да се концентрират и в определен момент пожелават да се върнат във Варна, защото парите им се бавят и има неплатени сметки в х-л „Перелик", в който са отседнали. На 22 юли Явор Недев съобщава, че задълженията към футболистите са изплатени до стотинка, подготовката завършва успешно, а Анатоли Димитров обещава на всеки по един автомобил „Форд" за евентуално завръщане в „А" група през следващия сезон. Впоследствие той уточнява, че „Форд"-а ще бъде подарен при спечелена Купа на България.

Васко Сантуров разтрогва договора си по взаимно съгласие, като преминава в „Спартак" Вн, а „Ч. море" си запазва правото на трансферна сума. Васил Драголов се готви с „Берое" и желае да се върне, но само ако получи стоте бона по изтеклия му договор. В крайна сметка не се завръща.

За старши треньор е назначен Вачко Маринов, който забавя подписването на договора си до последната седмица преди започване на първенството, поради финансовата несигурност и неизвестност до 20.8.1994 г. дали клуба ще получи лиценз за

участие в „Б“ РФГ. Той настоява също да получи гаранции за финансово обезпечение на клуба до края на сезона, които така и не получава. За негов помощник е назначен Абил Билялов, (**в. „Черноморие“, 1.7. – 20.8.1994 г.**)

Вачко Маринов *(5.12. 1943 – 14.8.2020)*, който по времето на поемане длъжността на старши треньор на ФК „Черно море“ е на 51 години. Известен е като футболист на „Спартак“ Плевен и „Академик“ София, но поради травма прекъсва кариерата си едва на 26-годишна възраст. Треньорската му кариера дотук е свързана с „Чавдар“ Бяла Слатина, „Калиакра“ Каварна, „Академик“ Свищов, „Спартак“ Плевен и мароканския „Агадир“.

В интервю пред Стефан Янев във **в. „Футбол“, 1.9.1994 г**. Маринов споделя своето съмнение относно цялостното обезпечаване на клуба за сезона: „Не вярвам вече всичко да е наред. Подсигурени са само заплатите и премиите до края на първенството. Започнах на юнашко доверие заради съпрезидента Анатоли Димитров. Той единствен се мъчи да направи нещо, което в клуба не е било, но малко му се помага, а понякога му и пречат. Димитров дори няма юридическо право да подписва договори и други документи. Не знам дали Явор Недев е дал 10 милиона от джоба си, но всички проблеми в клуба са на финансова основа. А с г-н Недев сме си приказвали 2-3 пъти преди мачовете. Още не съм имал среща с него и с УС, в който са 3-4 души от столицата. Това дистанционно управление на варненския футбол е пагубно за него. Днес финансовото състояние на клуба е такова, каквото го заварих при моето идване. Това попречи най-вече на селекцията, която никак не ме задоволява. Бях ангажирал Кулинов от „Дунав“, Сер. Христов и Бл. Петков от „Спартак“ Плевен, но … Украинецът Генадий Литовченко от „Динамо“ Киев е на проби. Нужни са ни последен човек в защитата, един силен нападател и още един защитник… Селекцията продължава.

Не знам договорните отношения на Пламен Гетов с клуба, но при всички футболисти договорите са сключени на базата на мъжката дума на Анатоли Димитров и ако не бъдат изпълнени, може да има фатални последици. … Добре, че момчетата са свикнали и ми казват: „Спокойно, ние от 5 месеца не сме получавали заплати“. Хубаво е, че са търпеливи, интелигентни, но аз искам да имат самочувствие и нищо да не им пречи.

Поех отбора без да водя подготовката му. Доволен съм от физическата годност само на основната група от млади футболисти. Тези, които не са участвали редовно, имат много да наваксват. …

За мен, без да знам становището на УС, това е единствената задача (1-во място в групата). Не съм дошъл във Варна да бъда само на работа някъде, да отбивам номер. Не смятам да шумим много около нашата цел…“

На 23.1.1995 г. Вачко Маринов споделя пред в. „Черноморие“, че окончателно напуска „Ч. море“ с думите: „С бившия президент Анатоли Димитров (бел. подал оставка седмица по-рано) се бяхме разбрали до 20.12.1994 г. да се обезпечи финансово отбора. След неговото оттегляне никой от клубните шефове не даде гаранции за осигуряването на тима. Разбрах, че съм в тежест на „Черно море“, който се намира в кризисна ситуация и няма пари, за да издържа футболисти и треньори отвън. Разговарях с временния шеф Петър Петров и члена на УС Дафин Хичев. Казаха ми, че поне два-три месеца нещата няма да се оправят и предложиха да работя на аматьорски начала. Ако бях ерген или от Варна щях да приема, но как да храня семейство с една заплата. Не се сърдя на началниците. Явно нямат възможност да решат проблемите на този етап. … Работих на добра воля, без трудов, професионален или граждански контракт, но търпението ми се изчерпа. … Отказах две оферти от Мароко, имах и добро предложение от български тим, но морал-

1994

Явор Софониев Софониев

(р. 3.9.1975 г.), 1 мач в „А“ РФГ, 14 в „Б“ РФГ 1993-95, 1998-99. Възпитаник на школата на клуба. Дебютира в мъжкия отбор на 18-годишна възраст срещу „Локомотив“ Пд (7.5.1994). Не успява да се наложи в основния състав и рядко получава шанс в официалните мачове. В края на лятната подготовка през 1995 г. е изпратен да се обиграва в третодивизионния „Тича“. Три години по-късно се завръща в родния си клуб. Остава при „моряците“ един полусезон, след което играе за „Девня“ и „Антибиотик-Лудогорец“. В началото на XXI век става шампион на България по футзал с тима на МАГ. По-късно играе и за МФК „Варна“. Изявява се в този спорт над 10 години, като стига и до националния отбор.

1994

Георги Дамянов Димитров *(21.4.1971 – 25.9.2014), 29 мача/2 гола в „Б“ РФГ през 1995 (пролет) и 1997-98. Синът на Дамян Георгиев - Чудото е юноша на клуба, играе като халф. Преди да дебютира в първия отбор на „Ч. море“ е играл в „Ботев“ Н. пазар и „Овеч“ Провадия, от където е трансфериран в „Ч. море“ през януари 1995 г. Дамянов напуска след края на сезона и преминава в „Автотрейд“ Аксаково, където записва мачове във „В“ и „Б“ група. Завръща се на „Тича“ още един път през 1997 г., когато играе в 15 мача за сезона.*

ните ангажименти към „Ч. море“ не ми дадоха право да приема …“

На 31.1.1995 г. за старши треньор на мястото на Вачко Маринов е избран

Дамян Георгиев – Чудото *(12.1.1950 – 7.5.2022),* който няма нужда от представяне. Дамян е бил треньор на „Овеч“ Провадия през есенния полусезон, а преди това на отбора на „Ботев“ Н. пазар, с който постига историческо изкачване в „Б“ РФГ, предимно с негови футболисти, които е тренирал от деца в „Черно море“. С идването си начело на „моряците“ Дамян възлага надеждите си на същото ядро от футболисти, след като прави своите разместванията в състава. В крайна сметка целта на отбора се превръща в борба до последния кръг за оставане в първата осмица от крайното класиране, което дава право на участие в новата единна „Б“ РФГ през следващия сезон. Отборите от 9-то място надолу отпадат в аматьорския футбол.

***

Напуснали: **Живко Келепов** преминава в „Локомотив“ Пловдив за 440 000 лева, **Ивайло Попов** в „Шумен“ за 600 000 лева, **Васил Петров** в „Левски“ за 700 000 лева, **Васко Сантуров** и **Кольо Данев** в „Спартак“ Вн, **Милен Петков** е привлечен от Божил Колев в ЦСКА, **Тодор Стоянов** се завръща в „Сливен“, **Васил Драголов** в „Берое“, **Пламен Казаков** в „Спартак“ Вн. По различно време край на кариерите си слагат **Тодор Атанасов**, **Тодор Марев** и **Валери Греков**. От 1.11.1994 г. **Пламен Тимнев** става футболист на „Левски“ за 1,5 млн. лв., през зимната пауза в „Нефтохимик“ преминава **Пламен Панайотов** за сумата от 1 200 000 лева, **Божидар Колев** в „Овеч“ Провадия.

Пристигащи: От „Несебър“ е привлечен вратарят **Димитър Урумов,** от „Левски“ е преотстъпен халфът **Венелин Цинцарски,** а от „Раковски“ Русе пристига **Благовест Георгиев**. Юношата на клуба **Тодор Каменов** се завръща от „Чардафон“ Габрово, но остава само през есента и през пролетта отива в „Овеч“ Провадия. Голямото име в лятната селекция е 35-годишният **Пламен Гетов** от „Шумен“, който обаче изиграва едва 3 мача и след скандал с президента Явор Недев се завръща в Шумен. През ноември под наем от „Шумен“ идва и нападателят **Юлиан Казаков**, като престоя му във Варна продължава 3 месеца. През зимната пауза в състава се завръщат няколко бивши футболисти на тима – **Евгени Андонов** и **Георги Дамянов** от „Овеч“, **Валерий Каров** от „Тича“, **Юлиян Нейчев** от „Приморец“ Аксаково, **Валентин Вълков** от „Сторгозия“. **Огнян Радев** е преотстъпен от „Берое“ без трансферна сума, заедно с **Ангел Велев**.

***

31.7.1994 г., ст. Тича, контр., „Ч. море“ – „Несебър“ 2-2 (1-1), съдия: Г. Балинов

Голм.: 0-1 Атанасов 22‘(псу), 1-1 Пл. Тимнев 45‘, 2-1 Г. Стойчев 48‘, 2-2 Тодоров 66‘

Ч.К.: Тимнев (ЧМ), Кузов (Нес)

„Ч. море“: Св. Маринов – от „Спартак“ Вн (Д. Урумов), Б. Христов, Зл. Михайлов, Пл. Панайотов, К. Данев, Н. Филипов, Бл. Георгиев – от „Раковски“ Рс, Х. Хараламбиев, Пл. Тимнев, Т. Каменов, Пл. Гетов – от „Шумен“ (Марин Иванов – от „Пирин“ Разлог, Г. Стойчев, Яв. Софрониев, В. Драголов, П. Стоянов)

В. „Ч-е“, 1.8.1994 г.: „… в първата контрола на ст. „Тича“ вчера Атанасов откри за гостите от фаул в 22 мин. Топката чукна страничната греда и от крака на изненадания вратар Светослав Маринов мина голлинията. После на сцената излезе Пламен Гетов (Белият Пеле). Изведе Тимнев, Каменов и Панайотов за учебник, но те изтърваха да изравнят. Качи топката от корнер на главата на Тимнев в 45 мин. за 1-1. Пак Гетов вдигна от корнер в 48 мин. и Стойчев с глава направи 2-1. Ив. Тодоров в 66 мин. пред погледите на задрямалите бранители изравни…“,

2.8.1994 г.: „Роувър Груп даде на „Ч. море“ 20 000 лири и се оттегли. Компанията спря спонсорирането на „Ч. море“ още в края на март. Всъщност между … Филип Бърли (Роувър БГ) и ФК „Черно море“ не е имало договор

Пламен Гетов похвали черноморските младоци и довери, че ще върне "моряците" в елита

25.7.1994 г.

- Г-н Гетов, кога разбрахте, че ще зарежете "Шумен"?

- В края на миналия шампионат. Шефовете на "шогуките" са неблагодарници и непочтени хора.

ПЛАМЕН ГЕТОВ

- Квалификацията сигурно не важи за боса Гриша Томалов?

- Той е единственият свестен човек. Стиснахме си ръцете, даде ми служебна бележка, че съм свободен без финансов иск.

- Чу се, че "Шумен" Ви правел вартели.

- Опитаха се с фалшифициране на подписа ми да докажат, че имам двегодишен договор с тях, но служебната бележка постави нещата на мястото им.

- Кой Ви свърза с черноморския съпрезидент Анатоли Димитров?

- Изтъкнатият ни мотоциклетист Богдан Николов, който е добър мой и негов приятел.

- Бързо ли се разбрахте с г-н Димитров?

- Срещнахме се два пъти, уточнихме условията и подписах за една година. Надявам се всичко да е точно.

- Турският "Денизлиспор" почти Ви беше привлякъл, не се ли обидиха комшиите, че ги изработихте?

- След като дойде разводът с "Шумен", преговарях с тях. Признавам, че бяха коректни, веднага донесоха обещаните пари и сега с право мехаят. Но аз не съм ги изработил. Исках да остана в България и черноморската оферта дойде навреме.

- Вярно ли е, че обличате зелената фланелка, за да отмъстите на родния "Спартак", който Ви напъди преди 14 години ?

- Не. "Спартак" отдавна не съществува за мен като име и отбор.

- Какви са първите Ви впечатления от наставника Илиев и кондиционния треньор Киньов?

- Абсолютни професионалисти.

- Как намирате новите си съотборници?

- Има талантливи млади момчета, тренират с желание и стръв, дано се научат да играят грамотен футбол.

- В Пампорово се готвихте по индивидуален план, по-добре ли се чувствате вече физически?

- Да, постепенно подобрявам функционалното си състояние. Винаги съм бил усърден в предсезонните подготовки.

- Срамувате ли се, че ще ритате в "Б" група?

- Не. Държа да ми плащат добре в отбор с цели, не да получавам пари бол, но в посредствен тим.

- Колко тима ще се борят за елитни висш?

- Най-малко пет. Няма да е лесно, но съм дошъл, за да върна "Черно море" при майсторите.

- Не се ли страхувате от секирите на бранителите във втория ешелон?

- Нормално е някои отбори да компенсират посредствените си възможности с груба игра, но тя не ме плаши.

- Колко Ваши гола ще стигнат на "моряците" за "А" група?

- Не аз, отборът трябва да вкара по един повече от съперника във всеки мач.

- Ставахте легенда в Плевен и "Портимоненсе" (Пор), направихте ЦСКА и "Левски" шампиони, извадохте "Шумен" на европейската сцена, ще успеете ли и в "Черно море"?

- Досега не съм се изложил никъде. Логично е така да бъде и в "Черно море", само да съм здрав.

- Доверихте, че ако спечелите титлата с "Левски", окачвате обувките на пирона.

- Андрей Желязков ме разубеди. Няма да се откажа, докато изпитвам удоволствие от играта и съм полезен. Жалко само, че най-скъпоплатеният футболист по нашите терени е на 35 години...

НЕДКО ПЕТРОВ

за повече от 20 000 лири, които са дадени на клуба в края на март…"

3.8.1994 г.: „След престой от 22 дни в „Ч. море", вратарят Светослав Маринов се завърна в „Спартак"…"

3.8.1994 г., Бургас, „Нефтохимик" – „Ч. море" 2-0 (0-0),

Голм.: 1-0 Сергиев 77', 2-0 Лилов 86' (дуз.)

Ч.К.: Г. Стойчев, Б. Христов (ЧМ)

„Ч. море": Нед. Добрев, Пл. Панайотов, Вал. Греков, П. Стоянов, Вес. Бранимиров, Б. Христов, Н. Филипов, Г. Стойчев, Бл. Георгиев, Т. Каменов, Зл. Михайлов (Х. Хараламбиев, Яв. Софроноев), тр. Аб. Билялов (Вачко Маринов гледа от трибуните)

6.8.1994 г., ст. Тича, 18.00, контр., „Ч. море" – „Черноморец" Бс 2-1 (0-0),

Голм.: 0-1 Давчев 51', 2-1 Пл. Гетов 67' (псу), 80' (псу)

„Ч. море": Д. Урумов (Крас. Харизанов), Пл. Панайотов, Вал. Греков, П. Стоянов, Бож. Колев, Вес. Бранимиров, Н. Филипов, Г. Стойчев, Бл. Георгиев, Т. Каменов, Зл. Михайлов (Х. Хараламбиев, М. Бакърджиев, Пл. Гетов, Яв. Софрониев, Б. Каменов, Пл. Павлов, Н. Спасов)

В. „Ч-е", 8.8.1994 г.: „… с динамична и борбена игра се отличи Т. Каменов, който на два пъти през първата част пропусна да огорчи бургаския вратар Костенски. Стойчев в 15 мин. плонжира и с глава ефектно засече топката, но бранител на гостите изчисти от голлинията.

През второто полувреме … Гетов на два пъти поднесе топката като на тепсия на Спасов, но старият голаджия пропусна. Русокосият магьосник изравни с перфектен п.с.у. от 22-23 метра, а по-късно взриви трибуните с подобно изпълнение от по-далечно разстояние – топката разтресе страничната греда и се оплете в мрежата…"

В. „Ч-е", 10.8.1994 г.: „… Найден Найденов, който бе на проби в „Локомотив" Пловдив си е взел багажа и се върна във Варна. Той нямал намерение да играе в „Ч. море" и замина на проби в „Нефтохимик". 1 200 000 струват поотделно на купувачите Найденов и Данев. Сантуров ще бъде продаден на „Спартак" за 400 000 лева, а Васко Петров на „Левски" за 700 000 лева. От БФС вече си искат единия милион лева, отпуснат миналата година, а в клубната каса няма пари."

10.8.1994 г., Бургас, „Черноморец" – „Ч. море" 2-0 (2-0),

Голм.: 1-0 Банов 11', 2-0 Русев 28' (дуз.)

Ч.К.: 38' Русев (Чц)

„Ч. море": Нед. Добрев (Д. Урумов), Пл. Панайотов, Б. Христов, П. Стоянов, Бож. Колев, Рум. Петров – от „Янтра" Гб, Х. Хараламбиев, Г. Стойчев, Пл. Тимнев, М. Бакърджиев, Т. Каменов (Бл. Георгиев, Н. Филипов, Вес. Бранимиров, Яв. Софрониев)

1994

Пламен Цветанов Гетов *(р. 4.3.1959 г.), 3 мача/3 гола в „Б" РФГ през август-септември 1994 г., роден в Сунгурларе юноша на „Спартак" Варна, добил статут на легенда в „Спартак" Плевен, участник в СП'86, майстор в изпълнението на п.с.у. Напуска „Ч. море" след 3-тия кръг, поради конфликт с президента на клуба Явор Недев.*

13.8.1994 г., бенефис на Тодор Марев, ветерани на „Ч. море“ преди мач срещу ветераните на „Спартак“ (завършил 1-1), прави от ляво надясно: Конст. Костадинов, Кр. Диамандиев, Т. Атанасов, Ал. Йорданов (председател на Народното събрание), Р. Рафиев, Я. Богомилов, Н. Димов и Кев. Тахмисян, клекнали: Св. Светозаров, Т. Йорданов, Явор Недев (президент на ФК „Ч. море“), Ст. Богомилов, Ив. Иванов, Т. Великов и Г. Кондов

1994

На 16.8.1994 г. в САЩ в продажба е пуснат първият смартфон IBM Simon, произведен от „Мицубиши“. Цената му е 599 $ с двегодишен контракт или 1099 $ без контракт.

13.8.1994 г., ст. Ти-ча, контр., „Ч. море“ – „Нефтохимик“ Бс 1-0

Голм.: 1-0 Г. Стойчев след пас на Пл. Гетов

„Ч. море“: Нед. Добрев (Д. Урумов), Пл. Панайотов (Яв. Софрониев), Вал. Греков, Б. Христов, Бож. Колев, Г. Стойчев (Б. Каменов), Рум. Петров (Т. Каменов), Пл. Тимнев (Бл. Георгиев, М. Бакърджиев, Пл. Гетов), Вес. Бранимиров, Х. Хараламбиев (Н. Филипов)

В. „Ч-е“, 15.8.1994 г.: „Възможно е отборът да не получи лиценз за участие в „Б“ РФГ … дължи пари на БФС… Явор Недев: „Заемът, който трябва да погасим, трябва да се отложи или да бъде опростен. Още повече, че община Варна е гарант за парите…“ След мача с „Нефтохимик възмутен футболист на „Ч. море“ казал: „За мача съм дошъл пеш от „Владиславово“, защото нямам 5 лева за тролей.“

Мачът е бенефис на Тодор Марев, който прекратява състезателната си дейност.

В. „Ч-е“, 20.8.1994 г.: „Половината от заема в размер 1 милион лева бе върнат на БФС от ръководството на „Ч. море“. Заслугата отборът да получи лиценз е на Пламен Гетов, който убеди Иван Вуцов да приемат сега половината пари, а останалата част да погасим другата седмица, каза съпрезидента Анатоли Димитров. Договори с клуба са подписали 18 футболисти. Между тях не са Румен Петров, Валери Греков, Пламен Панайотов…“

***

20.8.1994 г., **„Ч. море“ – „Преслав“ 2-0 (0-0)**,

В. „Нар. дело“, 22.8. 1994 г.: „В 40-та минута на срещата едно от полицейските кучета, с които се охранява стадионът, бе изпуснато, след което песът хукна към центъра на терена, където ухапа за крака футболиста на „Преслав“ Бойко Петков. Играта бе спряна за 4-5 минути, за да се окаже помощ на пострадалия играч. До този момент на срещата футболистите на

„Черно море“ нямаха чисти възможности за гол, макар че нападаха постоянно.

Най-дейният играч през втората част на мача бе Цинцарски. За зла участ той бе контузен и трябваше да напусне. В 57-та минута Караман изведе сам срещу вратаря Добрев съотборника си Димитров, но той пропусна 100-процентов гол. В 70-та минута Гетов от пряк свободен удар извади „Черно море“ от конфузното равенство – 1:0. Две минути по-късно Стойчев с глава покачи на 2:0 след подаване на Благовест Георгиев.“

Преди мача в Русе са картотекирани Валери Греков, Найден Найденов, Румен Петров, Пламен Панайотов и Тодор Каменов

28.8.1994 г., **„Дунав“ – „Ч. море“ 3-2 (3-2)**,

В. „Ч-е“, 29.8.1994 г.: „1:0 (7 мин.) – от фаул от 25 м Петров откри резултата след неумела намеса на варненския вратар; 2:0 (8 мин.) – последният в защитата на „моряците“ – Греков, се спъна и Панталеев, останал сам срещу вратаря, не пропусна; 3:0 (13 мин.) – отново Греков игра като начинаещ и излезлите срещу Добрев Енчев и Мустафов матираха вратаря с трети гол; 3:1 (27 мин.) – Гетов от върха на наказателното поле отбеляза дежурния си гол от фаул; 3:2 (45 мин.) – след чуден пас на Гетов Стойчев от движение разстреля русенския вратар.

Само за 5-6 минути „моряците“ направиха три крачки назад в тангото по пътя, който претендират, че са поели към „А“ група. Слабо игра централната защитна двойка Греков – Колев и добре, че старши треньорът Вачко Маринов в цайтнот намери най-правилното решение – прати на пейката Греков и върна последен в защита Михайлов. Оттукнататък мачът продължи двуостро, но почти равностойно. И двата отбора организираха бързи, но безплодни атаки. Бившият играч на „Дунав“ Иван Въжаров излезе прав, като на полувремето каза, че мачът ще стане труден за домакините. За черноморци остана утехата, че намериха сили пред очерталия се погром да заиграят поне сносно. ***М. Апостолов***“

3.9.1994 г., **„Ч. море“ – „Овеч“ Провадия 2-0 (0-0)**,

В. „Нар. дело“, 5.9. 1994 г.: „Цяло полувреме черноморци не успяха да намерят верния път към вратата на Костов, атакуваха почти непрекъснато, но безплодно. Хараламбиев поддържаше напрежение сред бранителите на гостите – в 18-та минута завърши хубава акция на „моряците“ с удар в гредата, отбитата топка Бакърджиев от няколко метра прати в аут. Доста сили хвърлиха Стойчев, Бакърджиев, Цинцарски, липсваше обаче точност в крайната фаза на атаката. Изведен от Тимнев в чиста позиция, Панайотов не успя да стреля, 4 мин. преди почивката Бакърджиев опита далечен удар, Костов боксира в корнер. Пет пъти Гетов изпробва специалитета си от пряк свободен, мерникът му изневери. Единствен от гостите Динков се опита да изненада вратаря Добрев, шутира разсеяно.

Играта на домакините видимо живна през второто полувреме. По-остри станаха атаките на Тимнев, Стоянов изсипа удобни топки в наказателното поле на гостите, по-комбинативно действаха „моряците“. „Белият Пеле“ се разписа показно от статично положение, 5 мин. по-късно Цинцарски посрещна избита топка, със страхотен удар от 22-23 м обра паяжината в горния ъгъл на провадийската врата. Гостите нямаха голови положения, а и в защитата на „моряците“ Михайлов бе безкомпромисен, обираше всички топки. ***Юл. Атанасов***“

Пламен Гетов на ст. „Тича“ с екипа на „Ч. море“

Пламен Гетов обявява, че напуска „Черно море“, заради президента Явор Недев и му поставя ултиматум да подаде оставка до понеделник. Обвинява го, че не давал пари и че искал оставката на Вачко Маринов, защото отборът играл слабо в Русе, а според Гетов това е бил един от най-силните мачове на „Ч. море“ през есента. (в. „Нар. дело“, 1.9.1994 г.)

„… Явор Недев е наредил Хараламбиев да не взема участие в срещите за неопределено време. Пламен Гетов напусна „Ч. море“ и е сключил договор с „Шумен“. Вероятно е Гетов да играе още в петък срещу ЦСКА. (в. „Нар. дело“, 7.9.1994 г.)“

10.9.1994 г., **„Ч. море“**

***

С оттеглянето на руската армия от Латвия и Естония на 31.8.1994 г. официално приключва окупацията на източна Европа от СССР (РФ).

***

На 19.9.1994 г. американската армия окупира Хаити, за да осигури завръщането и възстановяване функциите на правителството на демократично избраният президент Жан-Бертран Аристид.

10.9.1994 г., ст. „Тича“, разправия между футболистите на „Академик“ Свищов и „Ч. море“, от ляво надясно: Г. Стойчев, Вен. Цинцарски, Т. Каменов, Б. Христов (профил), Зл. Михайлов, Пл. Тимнев и М. Бакърджиев

1994

– „Академик“ Свищов 3-1 (3-1),

В. „Нар. дело“, 12.9. 1994 г.: „Истинска лекция по красиво вкарани голове изнесоха „моряците“ на свищовските „студенти“. Гостите имаха първи възможността да отбележат гол, но Георгиев пропусна да открие резултата. Няколко минути след това Цинцарски поде серията голове, в която варненските нападатели се надпреварваха да бележат кое от кое по-красиви попадения. Цинцарски премина цялата защита на гостите на точки и от упор красиво опъна мрежата зад Юсеинов. В 33-та минута подаване на Стойчев намери непокрит Филипов и той от въздуха заби топката зад слисания свищовски вратар. Седем минути по-късно гостите бяха в нокдаун – Найденов, плонжирайки с глава, матира за трети път Юсеинов. В ответната атака Георгиев се измъкна зад черноморската защита и върна един гол.

Това първо полувреме е най-доброто досега на варненски терен, коментираха от трибуните запалянковци. И наистина домакините играха много навито, макар и без Гетов. Треньорът Вачко Маринов отличи всички за сърцатата игра и отбеляза, че отборът му е можел да разгроми „студентите“.

„… Президентът на „Шумен“ Гриша Топалов плати задължението от 500 000 лева на „Ч. море“ към БФС и постави варненския отбор под своя зависимост. Сигурно е, че Пл. Гетов облича екипа на „Шумен“ … Какво още ще искат шуменци, не се знае. Услугата, която направи Гриша Топалов на своя колега Ан. Димитров е голяма, защото ако не беше платен остатъкът

10.9.1994 г., Т. Каменов е фаулиран пред погледа на Пл. Тимнев

10.9.1994 г., Венелин Цинцарски открива серията от голове с красиво попадение

*от заема, „Ч. море“ щеше да остане без лиценз. **Вал. Великов**“ (в. „Нар. дело“, 13.9.1994 г.)*

„… Анатолий Димитров каза, че сумата 500 000 лева, които президентът на ФК „Шумен“ внесе в БФС и погаси заема на варненци, всъщност е на „Черно море“. Парите са от трансфера на вратаря Ивайло Попов, който преди началото на първенството премина в „Шумен“ срещу 600 000 лева. Плащанията по договора са закъснели с 15 дни. … Ако бяхме уведомили БФС, „шогуните“ щяха да останат без лиценз. … Не само, че не сме зависими от Гриша Топалов, но чакаме останалата част от трансфера на Попов. … Анатолий Димитров призна, че трансферът на Гетов в „Ч. море“ е бил 140 000 долара…“ (в. „Нар. дело“, 15.9.1994 г.)

17.9.1994 г., **„Светкавица“ – „Ч. море“ 1-0 (1-0)**,

В. „Ч-е“, 19.9.1994 г.: „Разпокъсана и бледа игра демонстрираха двата отбора преди почивката. Атакуваха хаотично, липсваха красивите комбинации и завършващи удари. Домакините бяха по-бойко настроени, превъзхождаха в борбата за първа топка. Нямаше свежест в действията на черноморци, плахи и несигурни бяха „моряците“ в нападение. Скандално известният пловдивски арбитър Марко Налбантов показа два пресилени жълти картона на Тимнев – първия път топката срещна ръката на нападателя, после варненската „деветка“ се опита да репликира съдията, за което в 36-ата минута пое пътя към съблекалнята. Футболистите на „Светкавица“ превърнаха в гол първото опасно положение пред Добрев. В 40-ата минута левият бек Великов центрира полувисока остра топка и оставеният непокрит Хараланов отблизо опъна мрежата.

Игровата картина не се промени и през второто полувреме. „Моряците“ не гледаха към вратата на Димитров, единствен Стойчев се осмели да отправи удар, вратарят улови. На два пъти Иванов пропусна да увеличи за домакините, Найденов не улучи с глава, а шанса гос-

1994

На 14.10.1994 г. е премиерата на филма „Pulp fiction“ (бълг. „Криминале“) на Куинтън Тарантино с Джон Траволта, Самюел Л. Джаксон, Брюс Уилис и Ума Търман в главните роли. Филмът спечелва „Златната палма“ на фестивала в Кан и 7 номинации за „Оскар“.

5.10.1994 г., вратарят на „Доростол“ Арсов, спасява дузпата, бита от Мил. Бакърджиев

1994

На 13.11.1994 г. тунелът под Ла Манш, свързващ Англия с континентална Европа между Довър и Кале се отваря за пътнически трафик. В същия ден шведските гласоподаватели гласуват в референдум страната им да се присъедини към Европейския съюз.

тите да грабнат точка пропиля Филипов 3 минути преди края – изведен в чиста позиция от Найденов, не успя да нанесе удар. ***Юл. Атанасов***“

24.9.1994 г., **„Ч. море“ – „Лесичери“ 1-0 (0-0)**,

В. „Ч-е“, 26.9.1994 г.: „Леко натиснаха домакините в началото, забъркаха няколко мелета, Найденов два пъти принуди Ченешков да избива в корнер. После играта избледня, грешни пасове и скука властваха на терена до края. Лесичерци действаха на сигурно отзад, пък напред – каквото стане. Лъхчиев шутира от фаул, Добрев изби в ъглов удар. Тимнев от 7-8 м стреля с глава над гредата.

След почивката Ганев изпробва рефлекса на Добрев, а черноморци продължиха хаотично и опънаха нервите на верните си фенове. Старата лисица Бакърджиев все пак успя да дриблира на скорост, финтира двама и пусна на Тимнев, който с нисък диагонален шут опъна мрежата. Гостите се хвърлиха да изравняват, но не можаха да създадат чисто голово положение. В контрите Панайотов, Георгиев и Хараламбиев изтърваха да вкарат. Стабилният Михайлов прекоси половината терен, но двойното подаване с негов съотборник не се получи, иначе излизаше очи в очи с Ченешков. „Това е най-слабият ни мач. Няма защо да казвам причините, варненските почитатели на футбола ги знаят. Напрежението скова моите играчи“, лаконичен бе „зеленият“ наставник Вачко Маринов. ***Ив. Карабаджаков***“

1.10.1994 г., **„Спартак“ Пл – „Ч. море“ 3-0 сл.**,

В. „Нар. дело“, 1.10.1994 г.:„… Това стана заради неизплатени дългове на „Ч. море“ към БФС. Съюзът не е признал банковите гаранции за 500 000 лева, които „Ч. море“ дължи за своя лиценз. Техническия директор Петър Петров е влязъл в контакт с президента на „Спартак“ Н. Ишков и е поискал пари назаем. Ишков е поискал като залог Пламен Тимнев, но Петров не е дал своето съгласие… Ако до другия кръг „Ч. море“ не получи лиценз, „зелените“ няма да играят в Северната ни „Б“ група и догодина ще се състезават при аматьорите…“

1994

На 3.12.1994 г. Sony пуска на пазара Плейстейшън, за която в следващите 10 години създава над 3000 електронни игри, продавайки над 100 милиона конзоли.

5.10.1994 г., атаката на Н. Найденов и Пл. Тимнев (на земята) е спряна от защитата и вратаря на „Доростол“.

В. „Нар. дело“, 5.10. 1994 г.: „Явор Недев – съпрезидент на ФК „Ч. море“: „Заемът към БФС е платен“. … Съпрезидентът на „Шумен“ Хр. Христов внесе днес 500 000 лева в БФС и заемът е погасен … От столицата информираха, че комисията за трансферните права към ПФЛ е разпоредила на „Локомотив“ Пд“ да изплати 600 000 лева за нападателя Живко Келепов …“

5.10.1994 г., **„Ч. море“ – „Доростол“ Сс 3-0 (2-0)**,

В. „Нар. дело“, 6.10. 1994 г.:„Тимнев откри головата сметка за „Черно море“ след пас на Хараламбиев. В 9-та минута пак Пламен Тимнев проби и бе спънат за дузпа. Вратарят Арсов усети посоката на удара на Бакърджиев, а отбитата топка Хараламбиев прати в аут. Цинцарски подаде на Тимнев за втория гол.

В началото на второто полувреме Цинцарски премина цялата защита на „Доростол“ и ефектно оформи крайното 3:0. Старши треньорът Вачко Маринов даде висока оценка на всички, отличи Боби Христов. Силен мач направи централният нападател Пламен Тимнев, който постоянно дърпаше към победата. ***Вал. Великов***“

В. „Нар. дело“, 8.10. 1994 г.: „В една от заседателните зали на

5.10.1994 г., Хари Хараламбиев е преминал през защитника на „Доростол“ по десния фланг на нападението.

1994

Юлиан Пейчев Казаков

(р. 26.11.1974 г.), 3 мача в „Б“ РФГ през есента на 1994 г.: „Родом съм от Разград, израснах в школата на „Лудогорец“. Бях юношески национал до 16 г. и до 18 г. През 1992 г. ме купиха от „Шумен“. Бях най-младия в отбора. Впоследствие ме преотстъпиха в „Ботев“ (Нови Пазар), а през есента на 1994 г. ме изпратиха под наем в „Черно море“. Останах във Варна 4-5 месеца, след което се завърнах в Шумен. Имах нещастието да получа серия от контузии в колената, няколко пъти се оперирах. Играх известно време и в „Металик“ (Сопот). През 1996 г. ме харесаха от „Локомотив“ (Пловдив), но преди да подпиша договор получих нова тежка травма. Впоследствие се завърнах за кратко в „Лудогорец“ и през 1998 г. прекратих кариерата си“.

Военноморския клуб се проведе клубен съвет на ФК „Черно море“… Оставката на Явор Недев бе приета по устав, без да бъде гласувана. В клуба не бяха постъпили оферти за президентския пост. Анатолий Димитров остава президент до следващия избор, който ще се състои след месец…“

12.10.1994 г., ст. Тича, контр., „Ч. море“ – „Тича“ 1-0,

Голм.: 1-0 Т. Каменов 2ПВ

16.10.1994 г., **„Ботев“ НП – „Ч. море“ 2-1 (2-0)**,

В. „Ч-е“, 17.10.1994 г.: „Лефтеров се хвърли акробатично и Захариев вдигна от пресиления фаул през куп тела. Топката догони Георгиев, върна я зад дузпата и Исаев опъна мрежата с глава. При головия удар зад отбраната на два метра пред голлинията се превиваше Байрев. Добрев реши да го предпази и спря да играе. Защитниците също се ослушваха, но тъчрефератът не размаха байряка, за да фиксира засадата. Голът гипсира черноморци. Отбраната приличаше на разграден плет, всяка атака вещаеше паника и голова заплаха. Халфовете сякаш се виждаха за първи път, не можаха да си подадат 2-3 паса, не изведоха веднъж с лице към вратата изолираните нападатели Хараламбиев и Тимнев. Домакините действаха настървено, влизаха мъжки за първа топка. Исаев удвои с отмерен шут от 10 м пред погледите на задрямалите защитници, таранът Георгиев изтърва на празна врата.

В 57 мин. Михайлов фаулира Стойков за жълт картон, последван от грозни сцени. Лефтеров нокаутира Каменов край тъчлинията, отиде под душа, но пусна фитила за кратката патаклама. Играчите се блъскаха, рушкаха и благославяха. Треньорите влязоха на терена, за да ги разтърват. Мачът продължи в спокойно темпо, без голови положения. Гостите живнаха към края, Стойчев центрира, Хараламбиев се извиси и красиво забоде топката в обратния ъгъл с глава, но голът на честта след единствената сносна комбинация не заличи слабата игра на черноморци. ***Нед. Петров***“

22.10.1994 г., **„Ч. море“ – „Корабостроител“ Рс 3-1 (0-0)**,

В. „Нар. дело“, 24.10. 1994 г.: „„Черно море“ застраши вратата на гостите едва в средата на първото полувреме чрез Хараламбиев, чийто удар с глава мина над гредата. До първия гол двата отбора мачкаха топката и не сътвориха нищо. Триумфът на „Черно море“ започна от Филипов. Младокът се пребори мъжки за една топка по левия фланг, центрира и Антонов стреля в собствената си мрежа. Вратарят Дончев отби удара, но Хараламбиев от 2 м бе безпощаден – 1:0. Четири минути по-късно Цинцарски подаде на Хараламбиев в наказателното поле на „Корабостроител“. Хари веднага стреля, вратарят парира удара, но добавката на Хари го направи безпомощен. Хараламбиев направи хеттрик в 77-та минута след центриране на Филипов. Голът за гостите постигна Георгиев. Вратарят Урумов не успя да хване топката, която се плъзна по рамото му и русенецът оформи крайното 3:1.

След мача старши треньорът на „Черно море“ Вачко Маринов сподели: „На почивката казах на футболистите да повишат темпото. От мач на мач играем по-добре, което се дължи на добрата ни функционална подготовка. Няма да отлича никого от футболистите, давам висока оценка на всички.“

29.10.1994 г., **„Спартак“ Вн – „Ч. море“ 2-1 (2-1)**,

В. „Ч-е“, 31.10.1994 г.: „Спартаклии нагънаха яко в началото. Трендафилов намери В. Станчев, но той би отблизо с глава в аут. Пак Трендафилов стреля с глава, Добрев парира. Съперниците не се жалеха, влизаха на моменти по-твърдо от допустимото. Арбитърът Славов им спести картони, не пресече грубостите в зародиш, остана няма свидетел на репликите, жестовете и споровете след всяко нарушение. „Моряците“ се съвзеха по средата на полувремето. Христов вдигна от фаул и Тимнев вкара божествен гол с акробатичен удар с глава от трудно положение. Малко по-късно Тимнев дриблира майсторски, бе повален от Димитров пред границата на големия пеналт, но съдийска свирка не последва.

Символичните домакини реагираха като ужилени и натикаха „зелените“ в тяхната половина. Казаков центрира от спо-

рен фаул, В. Станчев върна топката, Трендафилов се извиси красиво и я свали зад голлинията за 1:1. Трендафилов пусна на В. Станчев, Михайлов блъсна десетката отзад и Казаков хладнокръвно опъна мрежата от бялата точка.

„Спартак" бе по-добър и след почивката, когато страстите се укротиха. Казаков връзваше играта, Н. Станчев и Йорданов покриха широк периметър, енергичният Влахов не даваше пиле да прехвръкне отзад. Добрев изби шутове на Трендафилов и Казаков, Дончев от удобна позиция би в аут с глава. Веднъж Тимнев навлезе на скорост, но си подкара силно топката встрани от Маринов. В 75 мин. Михайлов тегли секира на В. Станчев и отиде под душа.

Афектирани от загубата, черноморци обвиниха съдията, че ги е заклал. Но ако изключим красивия гол, „зелените" нямаха голово положение, отправиха само един безобиден удар във вратата в 86 мин. чрез Каменов. Бяха надиграни и не бива Темида да е изкупителна жертва за безсилието им. Нервите винаги са лош съветник, за малкото футбол в биткаджийското дерби заслугата е изцяло на „соколите". ***Нед. Петров***"

5.11.1994 г., **„Ч. море" – „Локомотив" Вд 2-0 (2-0)**,

В. „Нар. дело", 7.11. 1994 г.: „„Черно море" победи съперниците си от „Локомотив" без много усилия. Хараламбиев отново бе над всички и набързо наниза два гола. Първият след центриране на защитника Боби Христов, а второто попадение дойде след самостоятелен пробив на Стойчев, който центрира, вратарят Живков се размина с топката и Найденов с глава я насочи към мрежата, но Хараламбиев стреля преди преминаването на голлинията.

През втората част гостите имаха две реални възможности за гол. Данов преодоля вратаря Добрев, но топката му бе избита. По-късно влезлият в игра Стефанов проби, Добрев се размина с топката, Каменов пропусна да намали. Гостите дойдоха във Варна с 13 футболисти, от които двама вратари, като използваха всички. До края на мача черноморци можеха да отбележат трети гол, но Филипов бе неточен. След мача старши треньорът Вачко Маринов каза: „Удовлетворен съм от победата. На почивката казах на футболистите да търсят още голове. Имаха желание за по-изразителна победа, не се получи. Извадих от играта Добрев, защото си позволи волности."

10.11.1994 г., Провадия, 14.00, контр., „Овеч" – „Ч. море" 0-4 (0-0),

Голм.: 0-1 Бл. Георгиев 50', 0-2 Х. Хараламбиев 70', 0-3 Зл. Михайлов 75' (псу), 0-4 Т. Каменов 81'

Пропусната дузпа: 80' Паунов (Ов.)

19.11.1994 г., **„Раковски" Рс – „Ч. море" 0-0**,

В. „Нар. дело", 21.11. 1994 г.: „Черноморци взеха първата си точка като гости. До момента варненци бяха изиграли 7 срещи на собствен терен (7 победи), 5 срещи на чужд терен (5 загуби), като не бяха регистрирали нито едно равенство. Старши треньорът Вачко Маринов каза, че е доволен от резултата и от огромното желание на всички футболисти за победа. Дошло времето да бъде показана добра игра извън Варна. „Черно море" е можел да вкара гол в 14-та минута, когато новото попълнение в отбора Юлиян Казаков останал сам срещу вратаря на домакините, бил е фаулиран, но съдията Орманджиев, който според Вачко Маринов е ръководил обективно мача, си е затворил очите и не се решил да свири дузпа. Срещата е била съпътствана от огромно напрежение. „Раковски" също са имали своите шансове, но нападателите им стреляли неточно. Много силно за „Раковски" играл халфът Мариан Тодоров."

26.11.1994 г., **„Ч. море" – „Чардафон" Гб 1-0 (0-0)**,

В. „Нар. дело", 28.11. 1994 г.: „По средата на първото полувреме след изпълнение на пряк свободен удар Бакърджиев прехвърли топката на Стойчев, който от 3 м разтресе гредата. В 60-та минута след далечен пас Хараламбиев овладя топката и бе спънат за дузпа, която капитанът Бакърджиев реализира. Осем минути преди края Стойчев изби топката от голлинията на „Черно море". Гостите играха за 30 000 лв. премия при победа в мача. Треньорът В. Маринов каза, че многото жълти картони са плод на голямото напрежение, а не на груба игра. По време на мача страничният съдия Йордан Танев стъпи

1994

В квалификациите за ЕП'96 в Англия, националният отбор на България се пада в група с Германия, Грузия, Молдова, Уелс и Албания. Групата е определена като „лесна", което подхранва надежди за първо историческо класиране за финалния турнир на този форум. Групите са общо осем, като освен победителите, шестте най-добре представили се подгласници също се класират директно за турнира, а останалите два играят бараж за определяне на последният участник. Домакините от Англия се класират автоматически. Българските национали тръгват силно с три последователни победи над Грузия (2-0), Молдова (4-1) и особено ценна победа в Уелс (3-0). Така България посреща новата 1995 г. като един от фаворитите за финалния турнир.

1994

Купата на България е спечелена от отборът на „Локомотив" София, който побеждава с 4-2 „Ботев" Пловдив във финала, игран на 27.5.1995 г. на националния стадион „Васил Левски" пред 12 000 зрители.

накриво в една дупка, контузи се и на полувремето бе заменен от четвъртия съдия – варненецът Борис Борисов."

3.12.1994 г., **„Сторгозия" Пл – „Ч. море" 3-0 (0-0)**,

В. „Нар. дело", 5.12. 1994 г.: „Сторгозия" нанизa три гола във вратата на „Черно море" само за 5 минути чрез Островски – 20 минути преди края на мача. Варненци не успяха да издържат натиска на домакините. Всичко рухна в 68-та минута, когато Островски изненада вратаря Добрев с диагонален удар. До този момент защитата на черноморци се справяше успешно с плевенските нападатели. В 39-та минута Островски пропусна да отбележи гол от дузпа. Съдията осакати варненци, след като показа два жълти картона на Цинцарски и той трябваше да напусне срещата в 55-та минута."

В. „Ч-е", 13.12.1994 г.: Техническия директор Петър Петров хвърля оставка: „Безпаричието в клуба не ми позволява да изпълнявам пълноценно задълженията си." Въпреки това, Петров остава на поста си до завършването на шампионата, дори и след оставката на съпрезидента Анатоли Димитров от 16.1.1995 г. и избирането на ново ръководство през април 1995 г. като през този междинен период е единственият останал ръководител, който се опитва да „закърпи" незавидното положение, в което е изпаднал клуба.

XV КРЪГ – РЕЗУЛТАТИ И КЛАСИРАНЕ					
1. Дунав	10	4	1	24– 5	34
2. Раковски Рс	9	4	2	22– 9	31
3. Спартак Вн	9	3	3	23–12	30
4. Сторгозия	9	3	3	25–15	30
5. Черно море	8	1	6	21–16	25
6. Корабостроител	7	3	5	26–18	24
7. Чардафон	7	2	6	24–17	23
8. Ботев НП	7	2	6	23–18	23
9. Светкавица	6	4	5	15–13	22
10. Спартак Пл	6	2	7	24–18	20
11. Доростол	4	4	7	10–20	16
12. Преслав	4	4	7	14–28	16
13. Лесичери	4	1	10	15–29	13
14. Овеч	4	1	10	19–36	13
15. Локомотив Вд	3	2	10	13–25	11
16. Академик Св	1	4	10	11–30	7

***

Купа на България, 1-ви кръг:

Играе се по един мач, домакинът се определя чрез жребий.

19.10.1994 г., ст. Тича, 14.00, **„Ч. море" – „Ботев" Н. пазар 2-0 (1-0)**, съдия: Ог. Панков, 500 зр.

Голм.: 1-0 Н. Филипов 24', 2-0 М. Бакърджиев 89' (дуз.)

Ж.К.: П. Стоянов (ЧМ); Димитров, Стоицов (Бот.)

Ч.К.: 64' Нед. Добрев (ЧМ) – 1 мач

„Ч. море": Нед. Добрев, П. Стоянов, Вес. Бранимиров, Бл. Георгиев, Яв. Софониев, Вен. Цинцарски (88' Ив. Райчев), Н. Филипов, Х. Хараламбиев, Пл. Тимнев (64' Д. Урумов), М. Бакърджиев, Т. Каменов

„Ботев" НП: Стоицов, Ст. Димитров, Рум. Байрев, Др. Димов, Юсмен, Богданов (70' Великов), Добрев, Руменов, П. Георгиев (73' Ганчев) Венков, Кр. Георгиев

В. „Нар. дело", 20.10. 1994 г.: „… Добрев взе топката от главата на новопазарски нападател извън своето поле и бе отстранен от игра… Резултата откри Филипов. На празна врата от три метра той опъна мрежата след пас на Стоянов… Отново Филипов се прояви в 88-та мин., излезе сам срещу вратаря на гостите и бе спънат за дузпа, която Бакърджиев реализира…"

Купа на България, 2-ри кръг:

2.11.1994 г., ст. Тича, 14.00, **„Ч. море" – „Доростол" Сс 4-2 (3-2)**, съдия: Ив. Цветков, 500 зр.

Голм.: 0-1 Христов 11', 2-1 Н. Филипов 14', 26', 2-2 Спасов 29', 3-2 М. Бакърджиев 38' (дуз.), 4-2 Х. Хараламбиев 72'

„Ч. море": Нед. Добрев (45' Д. Урумов), Вес. Бранимиров, Яв. Софониев, П. Стоянов, Б. Христов, Вен. Цинцарски (46' Т. Каменов), Н. Филипов, Г. Стойчев, Х. Хараламбиев, М. Бакърджиев (75' Мех. Курда), Бл. Георгиев

„Доростол": Илиев, Петков (46' Д. Йорданов), Кайряков, Петров, Пенев, Пл. Христов (31' Момчев), Г. Иванов, Йорданов, Спасов, Димов, Христов

В. „Ч-е", 3.11.1994 г.: „… Христов финтира двама „зелени" бранители в наказателното поле и би покрай Добрев (0-1). Второто попадение на силистренци бе дело на Спасов, който надбяга защитата на „моряците"

по десния фланг и оплете топката в мрежата покрай плонжа на вратаря. Домакините бяха по-добрия тим, създадоха доста голови положения. Още в 8-та мин. Филипов от 5 метра би високо, красиво воле на Хараламбиев пробва рефлекса на вратаря Илиев. След пас на Бранимиров техничарят Филипов опъна мрежата за изравнителния гол. После пак той използва неумело излизане на Илиев далеч от вратата, открадна топката и необезпокояван изведе „моряците" напред. За спъване на Цинцарски Бакърджиев реализира от дузпа. … След центриране на Бакърджиев, Стойчев свали топката с глава и Хараламбиев се разписа… ***Юл. Янков***"

Филипов изтърва да запише хеттрик

Купа на България, 3-ти кръг (1/16 финал):

Играят се по два мача на разменено гостуване

23.11.1994 г., ст. Тича, 14.30, **„Ч. море" – „Кремиковци" 3-3 (1-2)**, съдия: Ив. Иванов, 300 зр.

Голм.: 1-0 Б. Христов 11', 1-1 Рагин 18', 1-2 Стоянов 35', 2-2 Н. Филипов 79', 3-2 Яв. Софониев 86', 3-3 Мавродиев 89'

„Ч. море": Нед. Добрев, Пл. Панайотов, Зл. Михайлов, Ив. Райчев, Б. Христов, Яв. Софониев, Н. Филипов, Г. Стойчев, Х. Хараламбиев (46' Вес. Бранимиров), Юл. Казаков, Т. Каменов

„Кремиковци": Сл. Никленов, Молдовански, Станоев, Милков, Томов, Велчев, М. Стоянов (84' Тютюков), Мавродиев, Доб. Рагин, Хари Бориславов (65' Трайков), Дойчинов

В. „Ч-е", 24.11.1994 г.: „… Христов откри след изпълнение на двоен удар за домакините, Рагин скочи най-високо след корнер и с глава изравни. Бързото крило на гостите Стоянов направи самостоятелен рейд по фланга, Рагин и Бориславов пропуснаха в последвалото меле, Стоянов намери пролука край Добрев – 1-2. … С отмерен диагонален шут Филипов изравни, в меле пред кремиковската врата Софониев бе най-съобразителен – 3-2. Пак Рагин минута преди края пусна точно на Мавродиев, който влезе с топката в мрежата."

6.12.1994 г., София, кв. Ботунец, 13.00, **„Кремиковци" – „Ч. море" 1-0 (0-0)**, съдия: Милан Каратанчев, 300 зр.

Голм.: 1-0 Стоянов 63'

„Кремиковци": Сл. Никленов, Молдовански, Станоев, Милков, Томов, Велчев, М. Стоянов (86' Тютюков), Мавродиев, Доб. Рагин, Хари Бориславов, Дойчинов (89' Трайков)

„Ч. море": Нед. Добрев, Пл. Панайотов (81' Ив. Райчев), Зл. Михайлов, П. Стоянов, Яв. Софониев, Вес. Бранимиров, Н. Филипов, Бл. Георгиев (81' Стил. Ангелов), Юл. Казаков, Т. Каменов, Н. Найденов

В. „Ч-е", 8.12.1994 г.: „… В 12-та мин. Казаков изскочи очи в очи с кремиковския вратар Никленов, но шутира в аут. В 17-та мин. Найденов излезе на стрелкова позиция, забави се и отбраната ликвидира опасността. 10 мин. по-късно Георгиев намери Каменов близо до вратата, но той се засуети и топката му беше избита. … Черноморци забравиха да се върнат след контраатаката, Мавродиев изведе М. Стоянов през останалите сами двама бранители и той прекара топката между краката на Добрев за победния гол… ***Кр. Ангелов***"

„Черно море" отпада от турнира с общ резултат 3-4.

***

Турнирът за Купата на Професионалната футболна лига (ПФЛ) дебютира през този сезон. Играе се по един мач, домакинът се определя чрез жре-

Първото издание на Купата на ПФЛ е спечелено от отборът на „Етър" В. Търново, който побеждава с 3-0 „Дунав" Русе във финала, игран на 24.5.1995 г. на националния стадион „Васил Левски" пред 2 500 зрители.

1995

Анатоли Димитров *заема поста на съпрезидент от 1.7.1994 до 17.1.1995 г., като на практика след оставката на Явор Недев изпълнява функции на президент. Собственик е и на фирмата „Тони рейсинг", чрез която спонсорира автомобилни състезания. Управлението на Димитров се отличава с привличането на Пламен Гетов и водени неуспешни преговори с Наско Сираков и Божидар Искренов. Обявено е също идването на участника на ЕП'88 с отбора на СССР, Генадий Литовченко от „Динамо" Киев, което по някаква причина не се осъществява. Липсата на средства за издържане на клуба предопределя съдбата и на неговото президентство.*

бий.

Купа на ПФЛ, 1-ви кръг (1/32 финал):

7.9.1994 г., ст. Тича, 17.00, **„Ч. море" – „Преслав" 2-1 (2-1)**, съдия: Стамо Гинчев, 1 200 зр.

Голм.: 0-1 Хасан 20', 1-1 Т. Каменов 29', 2-1 М. Бакърджиев 32' (дуз.)

Ж.К.: Пл. Панайотов (ЧМ); Недев (Пр.)

„Ч. море": Нед. Добрев, Пл. Панайотов, Зл. Михайлов, Б. Христов, Бож. Колев (46' Н. Филипов), Вен. Цинцарски (69' Х. Харалambиев), Т. Каменов, Вес. Бранимиров, Бл. Георгиев, М. Бакърджиев, Н. Найденов

„Преслав": Алиев (46' Н. Николов), Недев, Деян Денев, Б. Димитров, Ив. Стоев (59' Вал. Русчев), Русев, Мит. Митков, Крас. Карлов, Кр. Димитров, Орхан Хасан, Т. Янков (54' Ремзи Караман)

В. „Ч-е", 8.9.1994 г.: „… Хасан напредна сам срещу Добрев и с плътен диагонален удар опъна мрежата… Хубав самостоятелен пробив на Георгиев по левия фланг завърши със силен удар – топката се отби последователно от двете греди, последвалият изстрел на Т. Каменов бе неспасяем. Дузпата за спъване на Найденов в наказателното поле на гостите, Бакърджиев реализира хладнокръвно… ***Юл. Янков***"

Купа на ПФЛ, 2-ри кръг (1/16 финал):

21.9.1994 г., Бургас, **„Нефтохимик" – „Ч. море" 5-0 (2-0)**, съдия: Ив. Цветков, 2 000 зр.

Голм.: 1-0 Димитров 25', 2-0 Янков 42', 3-0 Парушев 61', 4-0 М. Георгиев 68', 5-0 Димитров 90'

Ж.К.: Яв. Софрониев, Г. Стойчев (ЧМ)

„Нефт.": Вес. Шулев (69' Дан. Йоргов), Крас. Денев, Ганчо Евтимов, Вал. Найденов, Стан. Димитров, Вел. Парушев, Адр. Лилов (46' Люб. Любенов), Т. Киселичков, Мил. Георгиев, Мит. Трендафилов, П. Янков (46' Б. Стоянов)

„Ч. море": Д. Урумов (63' Нед. Добрев), Пл. Панайотов, Бож. Колев, П. Стоянов, Яв. Софрониев, Вес. Бранимиров, Н. Филипов, Г. Стойчев, Бл. Георгиев (78' Стил. Ангелов), М. Бакърджиев (46' Х. Харалambиев), Т. Каменов

В. „Ч-е", 22.9.1994 г.: „Гостите приличаха на брашнен чувал, изтърсван безпроблемно цял мач от нефтохимиците. … „Моряците" сътвориха само две по-сносни атаки, но Георгиев изтърва да се разпише. При 1-0 той не можа да засече топката от 4-5 метра, при 3-0 излезе сам срещу Шулев, но предпочете да го лъже и би анемичен шут, спасен лесно от вратаря."

„Черно море" отпада от турнира.

***

8.1.1995 г., „Локомотив" Пловдив превежда 440 000 лева за Живко Келепов и „моряшките" началници гарантират на играчите, че ще се разплатят с тях. Дължат им 2 заплати и две премии до вторник.

9.1.1995 г., отборът на „Ч. море" прави първата си тренировка, воден от Вачко Маринов.

14.1.1995 г., футболистите стачкуват от два дена и не водят тренировки заради неплатени заплати и премии. Състезателите недоумяват къде са парите от Живко Келепов.

15.1.1995 г., Анатоли Димитров е обиден и обявява, че ще си подаде оставка. „Напускам, защото спряхте да тренирате и не изчакахте още две седмици, когато щях да имам пари, за да се разплатя с вас." До сега е дал 3 милиона лева свои пари за клуба. От отчета за парите, получени от трансфера на Келепов не излизат 160 000 лева. Футболистите подават молби за разтрогване поради неполучени суми. Вачко Маринов е в Плевен, ще се върне когато футболистите си получат парите.

16.1.1995 г., ФК „Черно море" се разпада. Футболистите не тренират, на стадиона няма ток и вода. Водени са разгорещени дебата за бъдещето на клуба с президента Анатоли Димитров, но светлина в тунела не се вижда. „Черно море" няма настояще. Клубът на практика се е разпаднал.

17.1.1995 г., футболистите възобновяват тренировки под ръководството на пом. треньора Абил Билялов, изплатени са по две заплати, осигурени от члена на УС Дафин Хичев. Много от футболистите обаче ги няма. Клубът търси фирми, които да спонсорират клуба при взаимно изгодни условия.

19.1.1995 г., Юлиян Гарев – бившият защитник на „Ч. море" и сегашен на „Светкавица" тренира с отбора. Скоро ще се разбере дали ще подпише договор.

20.1.1995 г., Пламен Панайотов чака раз-

1995

***Пламен Обретенов Михов – Доктора**, (р. 15.10.1976 г.), 1 мач през този сезон: „Юноша съм на „Черно море". Започнах да тренирам футбол на 13 години при Янко Михайлов, а след това при Св. Светозаров. Много исках да бъда вратар. Колкото повече тренирах, толкова повече ми харесваше. Преминах през всички възрасти. През сезон 1994/95 Дамян Георгиев ме взе в мъжкия отбор. Бях резерва на Неделчо Добрев. След това влязох в казармата, служих година и половина. Там играех за военния тим, но не водех кой знае какъв тренировъчен процес. Като се уволних се върнах в „Черно море", треньор вече беше Людмил Горанов. Изкарах една подготовка и ме освободи. След това играх в „Черноморец" (Балчик), „Ботев" (Нови Пазар) и „Девня". На 22-23 години спрях с футбола."*

трогване на договора си. Ръководството ще иска 1 200 000 лева за него (преминава в „Нефтохимик"). Закупени са нови екипи и 30 нови топки.

23.1.1995 г., Вачко Маринов напуска „Черно море". Не е изпълнено поставеното от него условие за финансово обезпечаване на клуба и отхвърля предложение да работи на аматьорски начала. Не се сърди на никого и се извинява на черноморските фенове, но причината не е у него. Убеден е, че отборът ще запази мястото си в единната „Б" РФГ догодина.

24.1.1995 г., Провадия, контр., „Овеч" – „Ч. море" 1-0 (1-0)

Голм. 1-0 Маринов 21'

„Овеч": Иг. Кулиш, Ивл Тодоров, Д. Йорданов, К. Андреев (Г. Тодоров), Пенчев, Г. Иванов, Мар. Динков, К. Христов (Н. Венков), Пл. Борисов (Димитров), Ст. Маринов (Я. Славов), Пл. Паунов (Зл. Петров)

„Ч. море": Нед. Добрев (Д. Урумов), Зл. Михайлов, Б. Христов, Юл. Гарев, Евг. Андонов (Мех. Курда), Ив. Иванов (Стил. Ангелов), Бл. Георгиев, Т. Каменов, Вен. Цинцарски (Яв. Софониев), Н. Филипов (Б. Каменов), Юл. Нейчев (Орл. Георгиев)

28.1.1995 г., Повеляново, 11.30, контр., „Ч. море" – „Шумен" 0-0,

„Ч. море": Д. Урумов, Яв. Софониев (Б. Каменов), Зл. Михайлов, Юл. Гарев, Наумов, Г. Дамянов, Мех. Курда (Орл. Георгиев), Т. Каменов, Бл. Георгиев, Юл. Нейчев, Н. Филипов (Стил. Ангелов)

„Шумен": И. Василев (Р. Петков), З. Василев, Данов, Русев, Танков, Пенчев, Шевкед, Лалев, Милиев, Мирославов (Н. Борисов, Първанов, Гълъбов Ф. Борисов, Юл. Казаков)

31.1.1995 г., за старши треньор е назначен Дамян Георгиев, а за негов помощник Тодор Марев.

1.2.1995 г., Повеляново, контр., „Ч. море" – „Нефтохимик" Бс 0-2 (0-1),

Голм.: 0-1 Б. Христов 26' (автг.), 0-2 Банев 90'

Пропусната дузпа: 89' Н. Найденов (ЧМ)

„Ч. море": Д. Урумов (Нед. Добрев), Евг. Андонов (Вес. Бранимиров), Зл. Михайлов, Юл. Гарев (Ив. Райчев), Б. Христов, Г. Стойчев (Яв. Софониев), Г. Дамянов (Н. Найденов), Бл. Георгиев (Орл. Стоянов), Юл. Нейчев (Стил. Ангелов), М. Бакърджиев (Т. Каменов), Х. Хараламбиев (Б. Каменов)

„Нефт.": Йоргов, Пл. Панайотов, Евтимов, Денев, Тенев, Ст. Димитров, Стан. Илиев, Бл. Митрев, М. Георгиев, М. Трендафилов, Цонев (Кючуков, Янчев, Тръпчев, Парушев, Коцев, Рад. Кишишев, Киселичков, Лилов, Янков, Ил. Банев)

4.2.1995 г., с. Овчарово, контр., „Добруджа" – „Ч. море" 6-0 (1-0),

Голм.: 1-0 Георгиев 28', 2-0 Иванов 58', 3-0 Божилов 65' (дуз.), 4-0 Стоянов 70', 5-0 Захиу 73', 6-0 Стефанов 76'

„Добруджа": Св. Симеонов, Р. Славов, Иванов, Боев, Г. Мирчев, Петров, Дула, Йончев, Каталин, Божилов, Георгиев (Желязков, Кръстев, Захиу, Стефанов, Стан. Стоянов, Ст. Славов)

„Ч. море": Нед. Добрев (Д. Урумов), Г. Стойчев, Зл. Михайлов, Евг. Андонов, Б. Христов, Бл. Георгиев, Г. Дамянов, Ог. Радев, Н. Найденов, М. Бакърджиев, Х. Хараламбиев (Вес. Бранимиров, Юл. Гарев, Яв. Софониев, Т. Каменов, Орл. Стоянов, Юл. Нейчев, Ив. Райчев, Стил. Ангелов)

Дамян Георгиев освобождава Юлиян Гарев и Орлин Стоянов. От „Берое" Кеби преотстъпва до лятото без пари Огнян Радев и Ангел Велев.

7.2.1995 г., Повеляново, 14.00, „Ч. море" – „Порт 93" 3-1 (2-0),

Голм.: 2-0 Ог. Радев 18' (дуз.), 28', 3-0 Евг. Андонов 62', 3-1 Филатов 88'

„Ч. море": Д. Урумов, Г. Стойчев, Зл. Михайлов, Анг. Велев, Б. Христов, Евг. Андонов, Бл. Георгиев, Ог. Радев, Н. Найденов, Г. Дамянов, Юл. Нейчев (П. Стоянов, Вес. Бранимиров, М. Бакърджиев, Т. Каменов, Х. Хараламбиев, Яв. Софониев, Н. Филипов, Мех. Курда, Ст. Ангелов, Ив. Райчев, Петков)

„Порт 93": Славов, Полихронов, Пенчев, Николов, Станев, Христов, Али, Филатов, Дончев, Калчев, Антонов (Костадинов, Стоянов, Пасков, Иванов)

В. „Ч-е", 8.2.1995 г.: „… Огнян Радев се разписа от дузпа и след пас на Дамянов, по-късно изведе Андонов за третия гол. Дамянов и Курда уцелиха гредите. Красив почетен гол с бомбен шут под гредата отбеляза с левачката „моряшкия" юноша Филатов. Новото попълнение Ангел Велев, който е универсален футболист дебютира до-

Вторник, 7 февруари 1995 г.

До в. "Народно дело"

Отговарям не само на 43-мата привърженици на ФК "Черно море"

Петър ПЕТРОВ

По повод статията "Привържениците на "Черно море" питат!", поместена в "Спортна седмица" на в. "Народно дело" в понеделник, 6 февруари т.г., отговарям по реда на поставените към мен въпроси:

1. За трансфера на Васил Петров. "Левски" заплаща изплащането на последния транш и все още ни дължи 150 хил. лв., които обеща да изплати

Спортна седмица

Привържениците на "Черно море" питат

до началото на втория полусезон. Шампионите закъсняха поради финансови затруднения у в техния клуб.

2. За освобождаването на Божидар Колев. След завършването на военната си служба той не пожела да остане в клуба по лични причини. Баща му Божил Колев също не искаше синът му да играе при нас и една от причините бе отношението на част от "приятелите" на отбора към Божидар. Бележка без финансов иск му е дал бившият президент на клуба г-н Явор Негев като компенсация за неизплатена трансферна сума на бившия старши треньор Божил Колев.

3. За трансфера на Пламен Тимнев. Интерес към Тимнев имаше само от "Локомотив" - Сф, откъдето предложиха 1 млн. 300 хил. лева. Сумата е със 100 хил. лв. повече от максималната за футболист с изтекъл договор. "Левски", когото Пламен Тимнев предпочете, преведе сумата и дори го остави да играе в "Черно море" още 5 мача, т.е. Тимнев ни бе преотстъпен безплатно. Освен това по договора с Тимнев ще получим при следващ негов трансфер още пари. Съгласна на клубен съвет, който взе предвид бързото превеждане на парите от "Левски", за да бъде съхранен целият отбор. На играчи и треньори дължахме 5 премии и 2 заплати. Повечето от футболистите искаха да разтрогнат договорите си. И това щеше да стане по вина на клуба.

4. За служебната загуба в Плевен. И сега пак, че тази загуба е неравномерно решение на БФС, което оспорих в мандатите и подадохме жалба до Апелативната комисия. Десет дни преди това помолих общинската да плати поне половината от обещаната сума (500 хил. лв.) на БФС като гарант за безлихвения кредит на клуба от 1 млн. лв. В същото време на ФК "Черно море" разяжници бяха ФК "Локомотив" - Пд, и ФК "Шумен" с общо над 1 млн. и 200 хил. лв. Тоба БФС знаеше и признаваше, но за наша изненада едва при пристигането ни в Плевен получихме телеграма, че губим служебно. На следващия ден бях в Шумен и партньорите ни бяха превелени, за да не загубим и с "Доростол" във Варна. Нескромно ще отбележа, че трансферът на вратаря Ивайло Попов, освободен от нашия отбор, е лично моя заслуга и от него спечелихме 600 хил. лв.

5. За финансовото състояние на клуба. С тези трансфери, за разлика от почти всички наши клубове, ФК "Черно море" се самоиздържа и НЕ ДЪЛЖИМ НИТО ЛЕВ на банки, клубове, частни лица, държавни институции и други.

6. За контактите с общината. По много поводи сме писали официални писма, срещали сме се и с нейни ръководители, но реални резултати за съжаление няма. Последната среща със зам.кмета г-н Николай Божджиев ни дава по-сериозни надежди. За споменатите 250 хил. лв. нищо от "Канал Ком". За касата не са постъпили.

За всички финансови и организационни действия в клуба има съответните документи, както и протоколи от заседанията на клубния и управителния съвет.

Управителният съвет се саморазпусна, клубът няма и президент, аз съм подадох оставката на 8 декември 1994 г., но поради стеклите се обстоятелства, описани по-горе, бях помолен от футболистите, колеги и някои членове на УС да продължа да изпълнявам функциите си до избор на ново ръководство и изграждането на нова структура. Това се опитваме да направим през последните два месеца, за да бъде запазен клубът. Вече имаме реални надежди за по-дългосрочно стабилизиране на ФК "Черно море".

С уважение
Петър ПЕТРОВ

бре като ляв бек. Половин час за „зелените" потича и пристигналият на проби юноша на „Добруджа" Петков. Дископатията на Стойчев пак се обади и той напусна рано."

9.2.1995 г., ст. Варна (сгурия), контр., „Тича" – „Ч. море" 0-0,

Пропусната дузпа: 53' Т. Каменов (ЧМ)

„Тича": Харизанов, Георгиев, Вълчанов, Жеков, Вал. Каров, Кралев, Николов, Андреев, Комитис, Коши, Христозов (Петров, Дончев)

„Ч. море": Д. Урумов, Вес. Бранимиров, Зл. Михайлов, П. Стоянов, Евг. Андонов, Анг. Велев, Г. Дамянов, Ог. Радев, Н. Найденов, М. Бакърджиев, Х. Харалambиев (Юл. Нейчев, Т. Каменов, Б. Каменов, Бл. Георгиев, Н. Филипов, Мех. Курда, Яв. Софрониев, Ив. Райчев, Стил. Ангелов)

Дамян Георгиев предлага на Трендафил Василев („Овеч" Провадия) Д. Урумов, Т. Каменов, Мех. Курда и Орл. Стоянов без финансов иск.

11.2.1995 г., Ахелой, 14.30, контр., „Нефтохимик" – „Ч. море" 1-1 (1-0),

Голм.: 1-0 Илиев 25', 1-1 Бл. Георгиев 75'

„Нефт.": Шулев, Янчев, Евтимов, Найденов, Тенев, Парушев, Цонев, Митрев, Георгиев, Илиев, Димитров (Кишишев, М. Трендафилов, Лилов, Косев, Тодоров)

„Ч. море": Нед. Добрев (Д. Урумов), П. Стоянов (Вес. Бранимиров), Зл. Михайлов, Евг. Андонов (Ив. Райчев), Б. Христов, Анг. Велев, Г. Дамянов, Бл. Георгиев (Яв. Софрониев), Н. Найденов (М. Бакърджиев), Ог. Радев (Юл. Нейчев), Х. Харалambиев (Н. Филипов)

14.2.1995 г., ст. Тича, „Ч. море" – „Септември" Тервел 6-3 (4-2),

Голм.: 1-0 Н. Филипов 5', 1-1 Няголов 15', 2-1 Г. Стойчев 25', 3-1 Ог. Радев 30', 4-1 Н. Филипов 40', 4-2 Ангелов 45' (дуз.), 5-2 Юл. Нейчев 75', 5-3 Георгиев 86', 6-3 Х. Харалambиев 88'

„Ч. море": Нед. Добрев (Д. Урумов), Вес. Бранимиров, Зл. Михайлов, П. Стоянов, Б. Христов, Анг. Велев, Евг. Андонов, Бл. Георгиев, Ог. Радев, Г. Стойчев, Н. Филипов (Ив. Райчев, Яв. Софрониев, Г. Дамянов, Н. Найденов, Х. Харалambиев, Юл. Нейчев, Б. Каменов, Стил. Ангелов)

„Септември": Ив. Катранджиев, Желязков, Великов, Панев, Костов, В. Атанасов, Ангелов, Тосев, Няголов, Гочев, Т. Катранджиев (Желев, Хубчев, Христов, Ганчев, Д. Атанасов)

***

17.2.1995 г., ст. Тича, 15.00, **„Ч. море" – „Карпати" Лвов 1-1 (0-0)**,

Голм.: 1-0 Вал. Вълков 64', 1-1 Покладок 82'

„Ч. море": Нед. Добрев (Д. Урумов), Вес. Бранимиров (П. Стоянов), Б. Христов, Евг. Андонов, Анг. Велев (Бл. Георгиев), Г. Стойчев, Г. Дамянов (Стан. Стайков), Ог. Радев (Н. Филипов), Х. Харалambиев (Яв. Софрониев), М. Бакърджиев (Вал. Вълков), Н. Найденов (Юл. Нейчев)

„Карпати": Ельхан Расулов, Олександр Евтушок, Олександр Чижевский, Андрий Василитчук, Роман Зуб, Василь Леськив,

Виталий Шумський, Андрий Покладок, Едуард Валенко, Василь Бондарчук, Андрий Сапуга (Микола Липинський, Роман Гнатив)

В. „Ч-е“, 19.2.1995 г.: „… Първи гол за родния си клуб вкара завърналият се от „Сторгозия“ Плевен нападател Валентин Вълков. Той засече успореден пас отдясно в 64-та мин., но Покладок изравни в 82-та мин., забивайки от въздуха топка под гредата.

„Моряците“ започнаха навито и два пъти Радев се размина с гола. В 29-та мин. Зуб стреля опасно в аут от фаул, по-късно Лескив би в тялото на Добрев. В 38-та мин. Расулов изби в корнер шут на Найденов, шест минути след това Покладок удари гредата.

През второто полувреме Нейчев отклони топката над вратата, а Вълков улучи мрежата от външната страна. При 1-0 Урумов извади три опасни удара, а в последната минута Софрониев блокира в малкия пенал шут на Валенко. Контролата пропусна контузеният либеро на домакините Златин Михайлов. ***Петко Петков***“

В. „Нар. дело“, 18. 2.1995 г.: „Гостите от „Карпати“ – 4-ти в „А“ украинска група тичаха като луди, защото при победа им бяха обещали по 300 долара на футболист. Бившият черноморец Валентин Вълков вкара гол отблизо. Преди това Хараламбиев беше фаулиран за дузпа, но съдията даде правилно авантаж. … в 80-та мин. Дамян Георгиев каза, че ще водят преговори за привличането на Вълков в отбора… ***Вал. Великов***“

След мача Станислав Стайков, който е дошъл на проби от „Сторгозия“ е освободен.

***

25.2.1995 г., **„Преслав“ – „Ч. море“ 1-2 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 27.2. 1995 г.: „Не съм доволен от играта на отбора като цяло – каза старши треньорът на „Черно море“ Дамян Георгиев. – Видях много слабости, които трябва да отстраним. На моменти между отделните звена липсваше синхрон.“ Домакините от „Преслав“ повеждат първи в резултата в 38-та минута след грешно взаимодействие на черноморската защита. Варненци успяват да изравнят в 60-та минута. Георги Дамянов центрира от ъглов удар и Георгиев с глава неспасяемо довежда до 1:1. Десет минути преди края на мача Хараламбиев сваля топката към Дамянов, който пак с глава донася победата. Много силно според Дамян Георгиев е играл Нейчев, въпреки че е пропуснал два чисти гола.“

***„Карпати“ Лвов**, осн. 18.1.1963 г., започва в 3-то ниво на футбола в СССР, през 1969 г. успява да се изкачи в 1-ва лига (второ ниво) и същата година спечелва купата на СССР, като първи и единствен втородивизионен отбор, спечелил това отличие. В периода 1971-77 отборът играе във Висшата лига, а през 1988 се обединява със СКА Лвов и остава във втора лига до независимостта на Украйна, след което е редовен участник в най-високото ниво на украинския футбол, като през 1993-94 завършва на 5-то място.*

Прави, от ляво надясно: д-р Олег Пшик, Валентин Ходукін (тр.), Едуард Валенко, Олександр Кулшевич (тр.), Володимир Різник, Андрій Сапуга, Андрій Шулятицький, Андрій Василитчук, Мирон Маркевич (ст. тр.), Олександр Євтушок, Василь Леськів, Роман Зуб, Валерій Доморадов, Ігор Цюпа (адм.), Володимир Журавчак (тр.), Володимир Варламов (мас.), Роман Гнатів, клекнали: Ігор Маковей, Василь Бондарчук, Андрій Покладок, Анатолій Петрик, Богдан Стронціцький, Ельхан Расулов, Віталій Шумський, Іван Павлюх, Олександр Чижевський

1995

През зимната пауза е закупена нова екипировка със средства, осигурени от варненския клон на „София банк", чийто директор е членът на УС на ФК „Черно море" Дафин Хичев.

28.2.1995 г., зала Ч. море/Владислав, 10.30, „Ч. море" – „Арарат" Ереван 6-4 (2-3),

Голм.: Б. Христов – 2, Ив. Райчев, Вал. Вълков, Анг. Велев, Стил. Ангелов по 1

„… С привличането на Каров от „Тича" селекцията приключва…."

4.3.1995 г., **„Ч. море" – „Дунав" Рс 1-0 (0-0)**,

В. „Ч-е", 6.3.1995 г.: „Моряците" направиха голям мач пред пълни трибуни, логично взеха втора поредна пролетна победа и накефиха феновете си с грамотен футбол. Защитата, ръководена вещо от Михайлов, показа здрав синхрон, Велев озапти Кислов. Халфовете действаха раздвижено и разнообразно, плетяха сносни скоростни комбинации, а тандемът Нейчев – Хараламбиев демонстрира добро взаимодействие и ошашави русенската отбрана с мощни пробиви по целия фронт на атаката. „Зелените" играха настървено до последната съдийска свирка. Всеки от тях знаеше какво се иска от него и изпълни тактическите задачи с швейцарска точност. До почивката Стойчев и Нейчев опариха ръкавиците на Моргун. Веднъж Хараламбиев пусна по конец на Нейчев, ударът рикошира в крака на Василев.

В 52-та минута Дамянов вдигна от фаул, Моргун боксира сватбарската, заформи се люто петсекундно меле, при което Найденов върна топката и Стойчев опъна мрежата с отмерен шут с левачката. Осем минути по-късно Нейчев прати Хараламбиев сам срещу вратаря, украинецът изби лекия удар, а светкавичната намеса с гърди на защитник предотврати втори гол. На скорост от Найденов бе изведен и Андонов, Моргун излезе навреме, за да избие в корнер. Красива четириходова миниатюра за учебник сътвориха Вълков, Нейчев, Хараламбиев и Цинцарски в 83-та мин., но Моргун изби страшния шут на връхлетелия от дълбочина Цинцарски. Дунавци бързо клекнаха и нямаха

ФК „Черно море" сезон 1994-95, заден ред от ляво надясно: Н. Найденов, Ив. Райчев, Д. Урумов, Ог. Радев, Б. Христов, Нед. Добрев, П. Стоянов, Анг. Велев, среден ред: масажист, Т. Марев (пом. тр.), Г. Дамянов, Х. Хараламбиев, Вес. Бранимиров, Юл. Нейчев, Яв. Софрониев, Вал. Вълков, Дам. Георгиев (ст. тр.), д-р Нед. Капанджиев, преден ред: Г. Ганчев (дом.), Г. Стойчев, Евг. Андонов, Вен. Цинцарски, Н. Филипов, Стил. Ангелов, Зл. Михайлов, Бл. Георгиев и Конст. Любенов (тр.)

нищо напротив да отнесат още. Отчетоха се само с два свестни шута на Енчев и Ангелов (бел. Ахмедов), спасени безпроблемно от добре пласирания Добрев. ***Нед. Петров***"

11.3.1995 г., **„Овеч" – „Ч. море" 2-1 (2-1)**,

В. „Ч-е", 13.3.1995 г.: „Оспорван, но не особено качествен мач пред рекордна публика изнесоха двата тима. Хараламбиев вдигна след образцова контра, Нейчев се извиси и с глава улучи паяжината за 0:1, а малко по-късно К. Христов изравни от фаул през ръцете на несигурния Добрев. В последните секунди на първото полувреме именикът Тодор Каменов бе най-съобразителен в заформилото се меле и отблизо промуши топката през краката на Добрев за 2:1.

Гостите атакуваха хаотично след почивката, провадийци разчитаха на контри. Кулиш спаси виртуозно воле на Нейчев, а Маринов и Ташков изтърваха да увеличат. Най-голям дял за успеха на домакините имат ексчерноморците Каменов, Йорданов и Андреев и ексспартаклиите К. Христов и Тодоров. От „моряците" се понравиха Нейчев, Велев и Найденов. ***Св. Стоянов***"

18.3.1995 г., **„Академик" – „Ч. море" 2-1 (0-0)**,

В. „Ч-е", 20.3.1995 г.: „Домакините изненадаха по-опасните гости с хъс и борба за всяка топка, играха страшно навито. Направиха най-силния си мач в първенството и заслужено спечелиха втората си победа. Много борба, но постен футбол, без голови положения имаше до почивката. Веднъж Игнатов стреля с глава и Добрев спаси, а в 45-та мин. Хараламбиев би от фаул, Куюмджиев се метна и изби.

Студентите упражниха силен натиск през второто полувреме, а черноморци сякаш чакаха свищовлии сами да се предадат. Миланов изпълни фаул от ъгъла на наказателното поле, топката докосна главата на Игнатов и спря в мрежата, а за голмайстор бе обявен най-добрият на терена – Миланов. Гостите тръгнаха да нападат, но атаките им се разбиваха в здравата защита на домакините, вещо ръководена от Чавдар Илиев. Миланов вдигна от корнер и оставеният непокрит Шакиров от 2-3 метра разстреля Добрев с глава за 2:0. До края играта се поизостри и реферът вдигна няколко картона. В 75-та мин. Бл. Георгиев изскочи сам срещу вратаря, но би над гредата, а малко по-късно Филипов центрира, Хараламбиев се извиси и вкара гола на честта с глава. ***Люд. Симеонов***"

22.3.1995 г., **„Ч. море" – „Светкавица" Тщ 2-0 (0-0)**,

В. „Ч-е", 23.3.1995 г.: „Силният дъжд секна чак в 30-ата мин., но направи терена хлъзгав и коварен и до почивката борбата смени футбола. Черноморци натиснаха в началото, Дамянов изведе триково с пета Хараламбиев, но той шутира в аут, а по-късно Димитров извади страхотен удар на Дамянов. Гостите се бранеха грамотно, разиграваха спокойно и няколко пъти нахлуха опасно в наказателното поле.

Повече футболни достойнства имаше срещата през второто полувреме. В 55-ата мин. най-добрият на терена Нанев изведе Дафинов сам срещу вратаря, но Андонов спря лекия прехвърлящ удар пред голлинията. Четири минути след това Радев стреля в аут от чиста позиция, а Фортуна не се усмихна на Стойчев и Филипов. Хараламбиев пусна на Нейчев, който излъга Димитров и уцели гредата. В 70-ата мин. Дафинов

22.3.1995 г., Г. Стойчев, П. Стоянов и Евг. Андонов срещу нападателите на „Светкавица"

***

На 19.4.1995 г. е извършен най-смъртоносният до момента терористичен акт на територията на САЩ, извършен от антиправителственият активист Тимоти МакВей. 168 човека изгубват живота си и 680 са ранени при експлозия от взрив, поставен в камион пред Федералната сграда в Оклахома сити.

1995

В. „Ч-е“, 18.4.1995 г.: „Ч. море“ отново има легитимно ръководство. … Утвърден бе нов клубен съвет (КС) от 35 души, в който влязоха бившите футболисти Пл. Христов, Бож. Колев, Кев. Тахмисян, Кр. Диамандиев, Я. Богомилов, Ив. Иванов и Мар. Парушев. … КС избра УС от 11 души с председател Валентин Рашев, търговски пълномощник на „Еврофутбол“ за Варненска област. Другите членове са депутатите Д. Желев и Стойко Пенчев, Гето Маринов – икономически директор на варненската корабостроителница, Венцислав Филипов – директор на Булстрад, Дафин Хичев – директор на варненския клон на София банк, кап. Ог. Къчев, Емил Пандов и треньорите Т. Великов и Бож. Колев. … „От днес започвам разговори със сериозни държавни и частни институции“, довери г-н Рашев…“

изскочи за втори път очи в очи с Добрев, но би сватбарската в него, вратарят парира и последвалия лек шут на Нанев.

„Моряците“ превъзхождаха до края на двубоя. Андонов вкара красив първи гол след параболичен удар с левачката. Димитров изби лошо центриране на Найденов и добре пласираният Нейчев отблизо затвърди успеха. ***Нед. Петров***“

1.4.1995 г., **„Лесичери“ – „Ч. море“ 1-2 (0-1)**,

В. „Ч-е“, 6.4.1995 г.: „До-макините мачкаха гостите цял мач, но пропуски на Цачев, Лъхчиев, Ламбов и Йор. Йорданов ги лишиха от победата. Баламски гол вкара Радев от 40 м, когато Ченешков изтърва леко топката зад себе си. След убийствена контра Радев сложи топката на главата на Георгиев за 0:2, а Андреев намали след меле. В последните секунди Ламбов се нахвърли върху рефера Христо Димитров и го шибна с юмрук в лицето, но човекът в черно събра сили, за да изгони побойника. ***Ил. Симов***“

8.4.1995 г., **„Ч. море“ – „Спартак“ Пл 1-0 (1-0)**,

В. „Ч-е“, 10.4.1995 г.: „Още в 1-та мин. Филипов вдигна и Хараламбиев с глава би в ръцете на Йосифов. До почивката домакините бяха по-добри. Защитата, водена от либерото Каров, действаше стабилно и безкомпромисно, Георгиев и Радев търкаляха бързо топката, а Филипов пробиваше мощно по фланговете. Радев продължи пас с глава, Йосифов закъсня с излизането и изскочилият от дълбочина Георгиев хитро чукна топката край него за единствения гол, който прекъсна успешната серия от три поредни победи на спартаклии. „Имам голов нюх, защото винаги съм играл централен нападател“, поясни разписалият се във втори пореден мач Георгиев. Майсторско изпълнение с гръб към вратата опита Радев в 45-та мин., но Йосифов хвана лекия шут.

През второто полувреме се игра слаб футбол. Изгуби се синхронът в халфовата линия на „моряците“ и те се отчетоха само с един коварен параболичен удар на Нейчев над гредата. Смените съживиха гостите, първо Амброзиев пробва рефлекса на Добрев от фаул, а в 72-та мин. Босилков пое технично, но стреля анемично в крака на вратаря и изпорти най-чистото положение за плевенчани. В последните секунди Маринов наивно си изпроси червен картон. „Няколко пъти го предупредих, но след като ми подхвърли „абе, педал с педал, къде гледаш“, не можех да не го изгоня“, призна рефериът Гочев на Пламен Гетов в съблекалнята. ***Нед. Петров***“

15.4.1995 г., **„Доростол“ – „Ч. море“ 2-0 (0-0)**,

В. „Нар. дело“, 17.4. 1995 г.: „Всички декларации през седмицата на футболистите от „Доростол“, че няма да излязат на терена за мач с „Черно море“, се оказаха блъф. Силистренските футболисти не само излязоха за първия съдийски сигнал, но и бяха решили да покажат на обществеността в крайдунавския град, че могат да играят футбол и ако се намерят пари, биха се борили дори за оставане в групата. „Моряците“ пропиляха своите шансове през първото полувреме, след като Нейчев и Георгиев пропуснаха да отбележат голове от изгодна позиция.

През второто полувреме играта бе равностойна, но след грешки на защитата и вратаря в 51-та минута Спасов изпълни наказателен удар и Маринов с глава намери мрежата на „Черно море“. Шест минути по-късно Спасов се възползва от неразбирателство между централния защитник и вратаря на гостите и оформи крайния резултат 2:0. Съдийството на Марко Налбантов от Пловдив бе обективно, а играчите на двата отбора си „разделиха“ по два жълти картона.“

Венелин Цинцарски преминава без трансферна сума в 3-то дивизионния шведски отбор „Филипстат“, където треньор е българинът Илия Илиев.

19.4.1995 г., **„Ч. море“ – „Ботев“ Н. пазар 1-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 20.4. 1995 г.: „В 5-та минута след изпълнение на свободен удар от Каров Георгиев върна топката към Вълков, който я заби в мрежата и това бе единственото запомнящо се положение през първото полувреме. До неговия край топката бе ритана безцелно и от двата отбора.

Андонов имаше възможност да отбележи нов

гол в самото начало на втората 45 минути, но забави удара си, което позволи на вратаря Рангелов да отклони топката. Последваха нови безцветни минути и едва в самия край, когато силите на гостите се поизчерпаха, варненци демонстрираха няколко по-смислени атаки. В 78-та минута голмайсторът Вълков пробби отляво, сменяйки хубаво посоката, но ударът му от чиста позиция отново бе спасен. Веднага след това Радев на два пъти имаше възможност да стреля, но без успех и краят дойде при 1:0. ***Лъч. Делчев***"

30.4.1995 г., **„Корабостроител" Рс – „Ч. море" 6-0 (2-0)**,

В. „Ч-е", 2.5.1995 г.: „Корабостроител" размаза „Черно море" с 6:0 в Русе и потопи гостите в дълбок размисъл за футбола. Иво Георгиев записа хеттрик (последният му гол бе със задна ножица), Богомилов вкара два гола от фаул от малък ъгъл на ошашавения Неделчо Добрев, а Огнянов уцели гредата. Единственото положение за гостите, които според публиката бяха по-слаби от „Лесичери", беше при 1:0, когато Радев прати Нейчев сам срещу вратаря, но той от 4-5 метра би в аут.

„Не показахме никакъв футбол. Вратарят Добрев ни закопа и грешките му гипсираха другите. Такава катастрофа не помня. Дали програмата до края ме притеснява? Не, защото програмата ни я правят футболистите", каза след мача старшията на гостите Дамян Георгиев. ***Г. Иванов***"

6.5.1995 г., **„Ч. море" – „Спартак" Вн 0-2 (0-1)**,

19.4.1995 г., Н. Найденов (вляво) и Вал. Вълков (с топката) отбелязва победния гол за „Черно море"

В. „Ч-е", 8.5.1995 г.: „Съперниците започнаха навито, пресираха се по целия терен, влизаха здраво за първа топка. Трендафилов вдигна и В. Станчев с глава прехвърли зле пласирания Добрев за 0:1. „Моряците" реагираха като ужилени. Радев тресна гредата с левачката, Андонов нахлу сам отляво, но Маринов се хвърли самопожертвователно в краката му и изби в корнер. Скука властваше след това на терена, „зелените" атакуваха хаотично, а „соколите" се бранеха грамотно и разчитаха на контри.

19.4.1995 г., Х. Хараламбиев (на земята) е изпреварен от вратарят Рум. Рангелов, който през следващия сезон ще облече екипа на „Черно море". На заден план се виждат Бл. Георгиев и Юл. Нейчев

Опит да изостри беззъбата черноморска атака направи наставникът Дамян Георгиев с включването на Нейчев малко след почивката. Той се оказа футболистът, пропилял двете голови положения за „моряците". В

1995

61-ата мин. Нейчев завърши добра комбинация с удар отблизо, но вратарят Маринов демонстрира добър рефлекс и изби в корнер. Пак Нейчев 2 минути преди края откраднa една топка в пеналта, но вмес-

Прегръдката на Харалампиев и Трендафилов не е приятелска.

На 24.5.1995 г. във Виена „Аякс" побеждава „Милан" с 1-0 във финала на Шампионската лига и спечелва за четвърти път в историята си ценния трофей.

***

На 10.5.1995 г. в Париж, „Реал" Сарагоса побеждава „Арсенал" с 2-1 с гол в последната минута на второто продължение, вкаран от бившия халф на „Тотнъм" Наим и спечелва КНК.

***

„Парма" спечелва купата на УЕФА в два мача на разменено гостуване срещу „Ювентус" (1-0, 1-1)

то да върне към непокрития Радев, от 2-3 метра до гредата търколи успоредно на опразнената врата. Спартаковци играха по-рационално и по-зряло през второто полувреме, спечелиха заслужено дербито. Силно действащият тандем Трендафилов – В. Станчев поддържаше напрежение в „зелената" защита, сътвори скоростни атаки, изработи и втория гол. В. Станчев навлезе на скорост в наказателното поле на черноморци, пусна остро по тревата успоредно на голлинията и засечката на Трендафилов бе неспасяема. Малко преди края Йорданов насочи с глава вдигната от Н. Станчев топка, но Михайлов изби от голлинията. ***Нед. Петров, Юл. Атанасов***"

14.5.1995 г., **„Локомотив" Вд – „Ч. море" 1-7 (0-2)**,

В. „Ч-е", 15.5.1995 г.: „Варненци бяха по-добри, превъзхождаха домакините по всички футболни показатели, изтърваха да запишат двуцифрена победа. С гола се разминаха Вълков и Радев, още няколко пъти черноморци пожалиха видинци. Най-добрият на терена беше Харалампиев, вкарал майсторски хеттрик, а най-красиво опъна мрежата Георгиев в 68-ата мин. от воле. „Локото" реализира гола на честта след измислена дузпа. ***Я. Василев***"

20.5.1995 г., **„Ч. море" – „Раковски" Рс 1-1 (1-1)**,

В. „Ч-е", 22.5.1995 г.: „Домакините започнаха настървено, Георгиев бе препънат от Милчев и Стойчев вкара хладнокръвно дузпата. „Георгиев майсторски се закачи в крака ми, без да го докосна. Един добър съдия може и да не посочи бялата точка", коментира Милчев. „Вратарят ме фаулира явно, иначе вкарвах гол. Дузпата е 100-процентова", отсече Георгиев. „Моряците" продължиха да нападат, на два пъти Харалампиев би с глава в опасна близост, но топката срещаше тялото на защитник, а Нейчев прати майсторски параболичен шут над гредата. Голът не панира русенци, които разиграваха грамотно и спокойно. Най-силният от тях Попиванов (обра много високи топки в защита) пусна на Близнаков. Бекът вдигна, Попиванов връхлетя върху топката с глава и влезе с нея и Добрев в мрежата за 1:1.

Тотално доминираха „моряците" след почивката. Стойчев и най-добрият на терена Бл. Георгиев дърпаха конците в средната линия, Харалампиев и Нейчев тормозеха отбраната с мощни пробиви. Стойчев намери чудесно Велев, той си нагласи топката на левачката и вместо да пита Маринов къде да му бие, го направи герой на мача. Малко по-късно Нейчев даде на Георгиев, халфът фино копна топката над вратаря по диагонала, половината стадион извика „гол", но в последния миг Цонев изчисти от голлинията в корнер. Лидерът клекна и се бранеше опълченски, едва към края Тотев, който гледаше срещата отблизо, подаде с глава на Добрев. ***Нед. Петров***"

31.5.1995 г., **„Чардафон" – „Ч. море" 1-0 (0-0)**,

В. „Футбол", 1.6.1995 г.: „Варненският вратар можеше да бъде герой на мача и да стане спасител на отбора си, ако не бе проявил детинщина и непростимо главозамайване. Необяснимо за всички той грубо фаулира нападателя Лазаров и получи освен 11-метровия удар и червен картон.

„Моряците" бяха дошли за равенство и със зъби и нокти възпираха непрестанните атаки. Опитите им за контраатаки се разбиваха от безпогрешните Годинячки и Б. Георгиев. Канонадата от удари и спасените от вратаря чисти голови положения след изстрели на Годинячки, Лазаров, Величков, Кушев и непростимия пропуск на

Райков от 3 метра още повече ги окуражиха да проявяват надменност и пренебрежение към нормите на елементарното поведение. Все пак всичко си дойде на мястото след дузпата, изпълнена добре от Величков – 1:0. ***Д. Мошков***"

10.6.1995 г., **„Ч. море" – „Сторгозия" Плевен 3-3 (2-0)**,

В. „Ч-е", 12.6.1995 г.: „Постигнахме минимума, който ни бе необходим в този мач. С малко попълнения догодина „Черно море" ще радва повече", бе лаконичен старши треньорът Дамян Георгиев за мача, с който „моряците" приключиха сезона и запазиха мястото си във втория ешелон. Обяснима е сдържаността на наставника – шестте гола са може би единственото, което ще се запомни от иначе скучния двубой.

Поради интригата около останалите резултати черноморци бяха по-активният тим до почивката. Гостите рядко минаваха центъра, а вратарят Урумов улови една рикошира топка за първи път чак в 37-ата мин. Радев откри с глава засечка след остро центриране на Нейчев отляво, после Георгиев вдигна, Дамянов спря технично пред дъгата и премери свободния ъгъл в мрежата на Ковачев.

Центърът на гостите Йотов изработи две голови асистенции – при първия и изравнителния гол. Най-интересно бе третото попадение за „моряците". Ковачев спря с крак върната топка, поведе я извън полето, където Георгиев я открадна и с параболичен удар след рикошет намери опразнената врата. След 3:3 двата тима си подаваха миролюбиво и си навлякоха освиркванията. ***Юл. Атанасов***"

Димитър Желев Урумов

(р. 12.10.1970 г.)

Позиция: вратар
„Ч. море": 1994-95
„Б" РФГ: 7 мача

„Юноша съм на „Спартак". Започнах да тренирам сравнително късно. Бях на 14 години, когато в отбора ме извика треньорът Христо Колев, с него бяхме съседи. Преди това играех само в махалата. Помня, че започнах тренировки един понеделник и в неделя за първи път ме сложиха на вратата срещу „Черно море", отнесох 7 „парцала". Две години по-късно ме извикаха в юношеския национален отбор до 16 г. До влизането ми в казармата през 1989 г. играех в дубъла на „Спартак" и бях резерва в мъжкия отбор. Като войник служих в поделението в квартал Владиславово и известно време играех само за военния отбор. През 1990 г. Трендафил Василев ме изтегли в „Овеч" (Провадия), където играх близо 2 години във „В" група. През 1992 г. преминах във втородивизионния „Несебър". Помня, че направих много силен мач при едно гостуване на „Черно море" на стадион „Тича" (19.9.1992 г.), спасих и дузпа, бита от Тимнев."

Урумов има основна заслуга за победата на „Несебър" с 2:1 във Варна, а дни по-късно във вестник „Народно дело" е публикуван коментар от първия му треньор. „Познавам развитието му в детайли и не се изненадах от добрата му игра. Може би той е искал да покаже в родния си град колко е загубил варненският футбол с неговото отсъствие. И го направи. Димитър Урумов има всичко необходимо за съвременен вратар – ръст, гъвкавост, съобразителност при високите и ниски топки, чувство за излизане от рамките на вратата. Спаси всички удари във вратата и с това обезсърчи домакините. Във Варна се раждат добри футболисти. Важното е те рано да се открият, да им се дава възможност да играят във варненски отбори…", пише Христо Колев.

„През есента на 1992 г. ме бяха харесали от ЦСКА, които правеха подготовки в Несебър. Даже бях на крачка от това да подпиша договор с тях. За нещастие получих много тежка контузия, скъсах кръстни връзки и всичко пропадна. Травмата стана на един благотворителен двубой на стадион „Юрий Гагарин" (5.12.1992 г.) – футболисти от Варна, играещи в други градове срещу играчи от варненските отбори. Кеби Атанасов беше дошъл до Несебър с колата, за да ме вземе за мача. Дълго време бях в гипс, после раздвижване, рехабилитация… Над 9 месеца не играх футбол. Като се възстанових през лятото на 1994 г. сам отидох в „Черно море" и ги питах дали искат да ме пробват. Треньор беше Вачко Маринов. Съгласи се и впоследствие ме одобри. Така подписах договор и се конкурирах за титулярно място с Неделчо Добрев. Изкарах един сезон, но кракът постоянно ме наболяваше. Лекарите казаха, че е по-добре да не рискувам и така приключих кариерата си."

Димитър Урумов със семейството си в Морската градина.

Статистика „Ч. море“ в „Б“ РФГ 1994-95 г.

(бел. всички домакински мачове са играни на клубния ст. „Тича“)

20.8.1994 г., 1 кр. Варна, **„Ч. море“ – „Преслав“ 2-0 (0-0)**, съдия: П. Андреев, 4 200 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Б. Христов, Зл. Михайлов, П. Стоянов, Б. Колев, Вен. Цинцарски (67‘ Вес. Бранимиров), Х. Хараламбиев (58‘ Н. Филипов), Г. Стойчев, Бл. Георгиев, М. Бакърджиев, Пл. Гетов
„Преслав“: Ст. Трифонов, Ив. Стоев, Кирилов, Бор. Иванов, Вал. Русчев, Мил. Гаганелов, Вал. Чалев (82‘ Кр. Карлов), Бойко Петков, Ремзи Караман, К. Димитров (76‘ Т. Янков), Ц. Димитров
Голм.: 1-0 Пл. Гетов 70‘ (псу), 2-0 Г. Стойчев 72‘
Ж.К.: Кирилов (Прес.)

28.8.1994 г., 2 кр., Русе, **„Дунав“ – „Ч. море“ 3-2 (3-2)**, съдия: П. Янински, 15 000 зр.
„Дунав“: Ст. Стефанов, Рум. Илиев, Стоян Стоянов, Цв. Василев, Мил. Петров, Н. Гавалюгов, Сез. Мустафов (65‘ Ахм. Ахмедов), Др. Енчев (46‘ Нед. Недев), Пан. Въндев, Ал. Панталеев, Вал. Кулинов
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Панайотов, Вал. Греков (14‘ Т. Каменов), П. Стоянов, Б. Колев, Зл. Михайлов, Б. Христов, Г. Стойчев (65‘ Н. Филипов), Х. Хараламбиев, М. Бакърджиев, Пл. Гетов
Голм.: 1-0 Петров 6‘ (псу), 2-0 Панталеев 7‘, 3-0 Мустафов 13‘, 3-1 Пл. Гетов 26‘ (псу), 3-2 Г. Стойчев 44‘
Ж.К.: Петров (Дун.); Б. Колев, Зл. Михайлов, Б. Христов, Н. Филипов (ЧМ)

3.9.1994 г., 3 кр., Варна, 17.00, **„Ч. море“ – „Овеч“ Провадия 2-0 (0-0)**, съдия: П. Генов, 2 500 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев (90‘ Д. Урумов), Пл. Панайотов, Зл. Михайлов, П. Стоянов, Б. Христов, Вен. Цинцарски, Х. Хараламбиев (63‘ Н. Найденов), Г. Стойчев (69‘ Т. Каменов), Пл. Тимнев, М. Бакърджиев, Пл. Гетов
„Овеч“: Г. Костов, Мар. Динков, Д. Йорданов, Ст. Маринов, Евг. Андонов, Г. Иванов, Дан. Филев (46‘ Конст. Андреев), Пл. Борисов, Мар. Кирчев (65‘ Г. Пенчев), Св. Филев, Пл. Паунов
Голм.: 1-0 Пл. Гетов 52‘ (псу), 2-0 Вен. Цинцарски 56‘
Ж.К.: Йорданов, Маринов, Андонов, Борисов (Ов.); Зл. Михайлов, Пл. Гетов (ЧМ)

10.9.1994 г., 4 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Академик“ Свищов 3-1 (3-1)**, съдия: Мл. Благоев, 1 500 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев (88‘ Д. Урумов), Пл. Панайотов, Зл. Михайлов, Вес. Бранимиров, Б. Христов, Вен. Цинцарски, Н. Филипов, Г. Стойчев, Пл. Тимнев, М. Бакърджиев (82‘ Бл. Георгиев), Н. Найденов (65‘ Т. Каменов)
„Ак.“ Св.: Юсджан Юсеинов (46‘ Ивл Липованов), Дим. Димов, Ч. Илиев, Юс. Шакиров, Михайлов, Г. Любенов, Кръстев, Цв. Данов, Насков, Юри Митев (59‘ Рум. Игнатов), Г. Георгиев
Голм.: 1-0 Вен. Цинцарски 8‘, 2-0 Н. Филипов 33‘, 3-0 Н. Найденов 40‘, 3-1 Георгиев 42‘
Ж.К.: Юсеинов, Димов, Георгиев (Ак), Г. Стойчев (ЧМ)

17.9.1994 г., 5 кр., Търговище, **„Светкавица“ – „Ч. море“ 1-0 (1-0)**, съдия: М. Налбантов, 1 500 зр.
„Св-ца“: Д. Димитров, Б. Василев, Юл. Христов, Влад. Великов, Г. Хараланов, Н. Бъчваров, Зл. Петров, Диян Кирилов (46‘ Юкс. Исмаилов), В. Василев, Цв. Иванов, Доб. Дафинов (80‘ Шам. Ахмедов)
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Панайотов, Зл. Михайлов, П. Стоянов, Б. Христов, Вен. Цинцарски (63‘ Т. Каменов), Н. Филипов, Г. Стойчев, Пл. Тимнев, М. Бакърджиев (86‘ Бл. Георгиев), Н. Найденов
Голм.: 1-0 Хараланов 40‘
Ж.К.: Христов, В. Василев (Св.), Пл. Тимнев (ЧМ),
Ч.К.: 36‘ Пл. Тимнев (ЧМ) – 1 мач (за купа ПФЛ)

24.9.1994 г., 6 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Лесичери“ 1-0 (0-0)**, съдия: Д. Петров, 1 500 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Панайотов, Зл. Михайлов, Вал. Греков, Б. Христов, Вен. Цинцарски, Н. Филипов (54‘ Бл. Георгиев), Г. Стойчев (67‘ Х. Хараламбиев), Пл. Тимнев, М. Бакърджиев, Н. Найденов
„Лесичери“: Ст. Ченешков, Хр. Вълчанов (30‘ Мил. Кръстев), Левент Гавазов, П. Андреев, Зах. Минчев, Ман. Манолов, Юрий Байрактаров, Й. Йорданов, Б. Йорданов, Ст. Лъхчиев, Вал. Ганев (66‘ Бижев)
Голм.: 1-0 Пл. Тимнев 62‘
Ж.К.: Байрактаров, Б. Йорданов (Лес.); Бл. Георгиев, Пл. Тимнев (ЧМ),
Ч.К.: Б. Йорданов (Лес.)

1.10.1994 г., 7 кр., **„Спартак“ Плевен – „Ч. море“ 3-0 сл.**, БФС налага служебна загуба на „Ч. море“ поради неизплатени задължения в срок

5.10.1994 г., 8 кр., Варна, 15.00, **„Ч. море“ – „Доростол“ Сс 3-0 (2-0)**, съдия: Ст. Господинов, 1 000 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Панайотов, Зл. Михайлов, П. Стоянов, Б. Христов, Вен. Цинцарски (65‘ Т. Каменов), Х. Хараламбиев, Г. Стойчев, Пл. Тимнев, М. Бакърджиев, Н. Найденов (50‘ Н. Филипов)
„Доростол“: Арсов, Петков, Йосифов, Трифски, Н. Желязков, Кръстев (50‘ Кайряков), Д. Перчемлиев, Ахм. Ахмедов, Аврамов, Ивл Маринов (46‘ Н. Пенев), Спасов
Голм.: 2-0 Пл. Тимнев 4‘, 31‘, 3-0 Вен. Цинцарски 47‘
Пропусната дузпа: 11‘ М. Бакърджиев (ЧМ)
Ж.К.: Йосифов, Спасов (Дор.), П. Стоянов, Т. Каменов (ЧМ)

16.10.1994 г., 9 кр., Нови пазар, **„Ботев“ НП – „Ч. море“ 2-1 (2-0)**, съдия: Пл. Кънчев, 1 500 зр.
„Ботев“ НП: Рум. Рангелов, Юл. Юлиянов, Рум. Байрев, Ф. Крумов, Дионисиев, Д. Захариев, Стан. Лефтеров, Адр. Исаев, П. Георгиев, Тургай Курдов (83‘ Ст. Димитров), Стойко Стойков (58‘ К. Георгиев)
„Ч. море“: Нед. Добрев, Вес. Бранимиров, Зл. Михайлов, П. Стоянов, Б. Христов, Вен. Цинцарски, Х. Хараламбиев, Г. Стойчев (65‘ Яв. Софрониев), Пл. Тимнев, М. Бакърджиев, Т. Каменов (58‘ Н. Филипов)
Голм.: 2-0 Исаев 3‘, 23‘, 2-1 Х. Хараламбиев 81‘
Ж.К.: Крумов, Курдов, Стойков (Бот.), Б. Христов, Г. Стойчев, Зл. Михайлов (ЧМ) – и тримата по 1 мач за купата,
Ч.К.: 85‘ Лефтеров (Бот.)

22.10.1994 г., 10 кр., Варна, 15.00, **„Ч. море“ – „Корабостроител“ Русе 3-1 (0-0)**, съдия: Ил. Солунов, 2 000 зр.
„Ч. море“: Д. Урумов, Вес. Бранимиров, Зл. Михайлов, П. Стоянов, Б. Христов, Вен. Цинцарски, Н. Филипов, Г. Стойчев, Пл. Тимнев (89‘ Бл. Георгиев), М. Бакърджиев (84‘ Мех. Курда), Х. Хараламбиев
„К-тел“: Кр. Дончев, Ил. Памуков, Н. Боянов, Иво Антонов, Цен. Серафимов (77‘ Мариян Огнянов), Б. Богомилов, Хрф Цочев, Евг. Ангелов, Иво Георгиев, Сим. Кръстев (73‘ Ив. Близнаков), Ст. Митов
Голм.: 3-0 Х. Хараламбиев 71‘, 73‘, 77‘, 3-1 Георгиев 84‘
Ж.К.: Антонов (Кор.); Б. Христов (ЧМ)

29.10.1994 г., 11 кр., Варна, ст. Спартак, **„Спартак“ Вн – „Ч. море“ 2-1 (2-1)**, съдия: Св. Славов, 8 000 зр.
„Спартак“: Св. Маринов, Кр. Влахов, Ив. Кирилов, Пен. Йорданов, Сер. Димитров, Д. Митов, Н. Станчев, Пл. Казаков (80‘ Ст. Герджиков), В. Станчев (75‘ Г. Щерев), Д. Трендафилов, Диян Дончев
„Ч. море“: Нед. Добрев, Вес. Бранимиров, Зл. Михайлов, П. Стоянов, Б. Христов, Вен. Цинцарски, Н. Филипов, Г. Стойчев, Пл. Тимнев, М. Бакърджиев (70‘ Т. Каменов), Х. Хараламбиев
Голм.: 0-1 Пл. Тимнев 34‘, 1-1 Трендафилов 38‘, 2-1 Казаков 44‘ (дуз.)
Ж.К.: Зл. Михайлов, Б. Христов, Вен. Цинцарски (ЧМ),
Ч.К.: 75‘ Зл. Михайлов (ЧМ)

5.11.1994 г., 12 кр., Варна, 14.30, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Вд 2-0 (2-0)**, съдия: Г. Горанов, 1 000 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев (79‘ Д. Урумов), Вес. Бранимиров, Зл. Михайлов, Яв. Софрониев, Б. Христов, Вен. Цинцарски, Н. Филипов, Г. Стойчев, Х. Хараламбиев, М. Бакърджиев (89‘ Т. Каменов), Н. Найденов (56‘ Бл. Георгиев)
„Лок.“ Вд: Ив. Живков (27‘ Иванов), Д. Недев, Петко Лозанов, Ив. Александров, Д. Стоянов, Пл. Ванцов, Н. Каменов, Данов, Рум. Дионисиев (56‘ Стефанов), Вен. Тодоров, Ив. Виденов
Голм.: 1-0 Х. Хараламбиев 15‘, 2-0 Лозанов 24‘ (авт.)
Ж.К.: Вес. Бранимиров (ЧМ); Лозанов, Каменов (Лок.)

19.11.1994 г., 13 кр., Русе, **„Раковски“ Рс – „Ч. море“ 0-0**, съдия: Ст. Орманджиев, 2 000 зр.
„Раковски“: Ив. Милчев, Пл. Ковачев, Др. Григоров, Мл. Цонев, Кр. Гецов (73‘ Жел. Желязков), Мар. Тодоров, Шанер Ремзи (61‘ К. Кирилов), Рум. Монев, Ф. Теофоолу, Й. Дженков, Д. Тотев
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Панайотов, Зл. Михайлов, П. Стоянов, Б. Христов, Вен. Цинцарски, Юл. Казаков, Г. Стойчев, Х. Хараламбиев, М. Бакърджиев (86‘ Бл. Георгиев), Т. Каменов (87‘ Н. Филипов)
Ж.К.: Гецов (Рак.)

26.11.1994 г., 14 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Чардафон“ Гб 1-0 (0-0)**, съдия: К. Димитров, 1 500 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Панайотов, Зл. Михайлов, П. Стоянов, Б. Христов, Вен. Цинцарски, Н. Филипов (77‘ Т. Каменов), Г. Стойчев, Х. Хараламбиев, М. Бакърджиев, Н. Найденов (77‘ Юл. Казаков)
„Чардафон“: В. Георгиев, Мар. Германов, Станков, Б. Георгиев, Н. Колев, Кост. Ангелов, Ив. Райков, Март. Кушев (72‘ Анг. Лазаров), Вел. Христев (77‘ Вал. Нанков), Бойко Величков, Бис. Годинячки
Голм.: 1-0 М. Бакърджиев 60‘ (дуз.)
Ж.К.: Германов, Станков, Колев, Годинячки (Чар.), Зл. Михайлов, П. Стоянов, Б. Христов, Вен. Цинцарски, Н. Филипов и Х. Хараламбиев (ЧМ)

3.12.1994 г., 15 кр., Плевен, ст. Сл. Алексиев, **„Сторгозия“ – „Ч. море“ 3-0 (0-0)**, съдия: К. Гергинов, 1 000 зр.
„Сторгозия“: Хари Казаков (76‘ Рад. Ковачев), Анат. Кирилов, Венц. Василев, Ем. Цветанов, П. Трифонов, Вл. Пошехонцев, Н. Колев (59‘ Вал. Вълков), Дан. Островски, П. Малинов, Евг. Колев (46‘ Ивл Йотов), Рад. Йорданов
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Панайотов, Зл. Михайлов, Яв. Софрониев, Х. Хараламбиев, Вен. Цинцарски, Бл. Георгиев (75‘ Н. Филипов), Г. Стойчев, Юл. Казаков, М. Бакърджиев (63‘ Т. Каменов), Н. Найденов
Голм.: 3-0 Островски 62‘, 72‘, 74‘ (дуз.)
Пропусната дузпа: 2ПВ Островски (Ст.)
Ж.К.: Кирилов (Ст.); Пл. Панайотов, Яв. Софрониев, Вен. Цинцарски, Г. Стойчев (ЧМ),
Ч.К.: 55‘ Вен. Цинцарски (ЧМ)

25.2.1995 г., 16 кр., Вел. Преслав, **„Преслав“ – „Ч. море“ 1-2 (1-0)**, съдия: Пл. Кънчев, 600 зр.
„Преслав“: Алиев, Иведин Мехмед, Крас. Карлов, Цветков, Вълков, Четин Халил (68‘ Крас. Кънчев), Василев, Бойко Петков, К. Бурнарски, Орхан Хасан (85‘ Мит. Митев), Т. Янков
„Ч. море“: Нед. Добрев, Г. Стойчев, Зл. Михайлов, Евг. Андонов, Б. Христов, Анг. Велев, Х. Хараламбиев, Бл. Георгиев, Ог. Радев (45‘ Юл. Нейчев), Г. Дамянов, Вал. Вълков
Голм.: 1-0 Бурнарски 42‘ (псу), 1-1 Бл. Георгиев 56‘,1-2 Г. Дамянов 82‘

4.3.1995 г., 17 кр., Варна, 15.30, **„Ч. море“ – „Дунав“ Рс 1-0 (0-0)**, съдия: М. Георгиев, 8 000 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Г. Стойчев, Зл. Михайлов, Евг. Андонов, Б. Христов, Анг. Велев, Х. Хараламбиев, Бл. Георгиев (81‘ Вал. Вълков), Юл. Нейчев, Г. Дамянов, Н. Найденов (69‘ Вен. Цинцарски)
„Дунав“: Ол. Моргун, Цв. Василев, Рум. Илиев (62‘ Г. Любенов), Мир. Енев, Мил. Петров, Н. Гавалюгов, Ахм. Ахмедов, Др, Енчев (57‘ Д. Ников), Пан. Въндев, Иг. Кислов, Вал. Кулинов
Голм.: 1-0 Г. Стойчев 52‘

11.3.1995 г., 18 кр., Провадия, **„Овеч“ – „Ч. море“ 2-1 (2-1)**, съдия: Р. Димитров, 2 000 зр.
„Овеч“: Иг. Кулиш, К. Андреев, Д. Йорданов, Мар. Динков, Г. Иванов, Ивл Тодоров, Н. Колев, Пл. Борисов (76‘ Дан. Филев), Ст. Маринов, К. Христов (64‘ Пл. Ташков), Т. Каменов
„Ч. море“: Нед. Добрев, Г. Стойчев, Зл. Михайлов, Бл. Георгиев, Б. Христов, Анг. Велев, Х. Хараламбиев (46‘ Н. Найденов), Ог. Радев, Юл. Нейчев, Г. Дамянов, Вал. Вълков (59‘ Н. Филипов)
Голм.: 0-1 Юл. Нейчев 34‘, 1-1 Христов 36‘, 2-1 Каменов 45‘

18.3.1995 г., 19 кр., Свищов, **„Академик“ – „Ч. море“ 2-1 (0-0)**, съдия: Ив. Добринов, 1 000 зр.
„Академик“: Куюмджиев, Ем. Ферещанов (87‘ Дончев), Ч. Илиев, Нанков, Пл. Михайлов, М. Михайлов, Юс. Шакиров, Рум. Игнатов, Димитров, Иво Миланов (80‘ Кирилов), Ат. Чешмеджиев
„Ч. море“: Нед. Добрев, Г. Стойчев, Зл. Михайлов, Евг. Андонов, Вен. Цинцарски (60‘ Н. Филипов), Анг. Велев, Х. Хараламбиев, Ог. Радев, Юл. Нейчев (60‘ Бл. Георгиев), Г. Дамянов, Н. Найденов
Голм.: 1-0 Миланов 57‘, 2-0 Шакиров 68‘, 2-1 Х. Хараламбиев 78‘

22.3.1995 г., 20 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Светкавица“ Тщ 2-0 (0-0)**, съдия: Г. Горанов, 1 000 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, П. Стоянов, Зл. Михайлов, Евг. Андонов, Г. Стойчев, Анг. Велев, Х. Хараламбиев, Ог. Радев, Г. Дамянов (54‘ Н. Филипов), М. Бакърджиев (63‘ Юл. Нейчев), Н. Найденов
„Светкавица“: Д. Димитров, Василев, Ив. Тонев, Шам. Ахмедов, Юкс. Исмаилов, Н. Бъчваров (46‘ Доб. Дафинов), Зл. Петров, Диян Кирилов, Цв. Иванов, Кам. Нанев, Г. Хараланов
Голм.: 1-0 Евг. Андонов 70‘, 2-0 Юл. Нейчев 72‘

1.4.1995 г., 21 кр., с. Лесичери, **„Лесичери“ – „Ч. море“ 1-2 (0-1)**, съдия: Хр. Димитров, 500 зр.
„Лесичери“: Ст. Ченешков, Зах. Маринов, Левент Гавазов, П. Андреев, Иванов, Г. Цачев, Юрий Байрактаров (56‘ Тих. Нейков), Й. Йорданов, Д. Йорданов, Ст. Лъхчиев (68‘ Енев), П. Ламбов
„Ч. море“: Нед. Добрев, П. Стоянов, Зл. Михайлов, Евг. Андонов, Вал. Каров (80‘ Вес. Бранимиров), Анг. Велев, Бл. Георгиев, Ог. Радев, Юл. Нейчев, Г. Дамянов, Н. Найденов (62‘ Вал. Вълков)
Голм.: 0-1 Ог. Радев 34‘, 0-2 Бл. Георгиев 76‘, 1-2 Андреев 86‘
Ч.К.: 90‘ Ламбов (Лес.)

8.4.1995 г., 22 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Спартак“ Пл 1-0 (1-0)**, съдия: Г. Гочев,

1994-95		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1.	СпВн		1:0	1-1	2-2	2-0	2-0	2-1	3-0	2-1	0-0	2-1	3-0	150	3-1	3-0	7-0
2.	РакРс	2:1		4:1	2:1	4:3	0:0	0:0	2:0	1:0	4:1	3:1	5:0	0:0	3:0	8:0	6:0
3.	ДунРс	1-0	1-0		2-0	3-2	1-0	3-2	2-0	2-0	2-0	3-0	7-0	5-0	5-2	3-0	7-0
4.	Сторг	1-1	1-1	3-1		0-2	1-0	3-0	1-0	1-0	2-1	3-0	6-2	3-2	2-0	3-1	3-2
5.	КорРс	2-0	1-2	0-0	1-0		2-0	6-0	3-1	5-0	2-1	3-0	4-0	4-1	4-0	3-0	2-0
6.	ЧарГб	1-1	0-0	1-0	2-3	2-1		1-0	2-0	1-1	2-0	1-0	3-1	2-0	4-0	1-0	7-0
7.	ЧМ	0-2	1-1	1-0	3-3	3-1	1-0		1-0	1-0	2-0	3-0	2-0	1-0	2-0	2-0	3-1
8.	СпПл	0-2	0-1	2-1	2-0	2-3	2-2	3-0		2-1	1-0	2-0	5-0	2-0	5-0	3-1	2-0
9.	БотНП	0-0	1-1	1-0	2-0	2-2	3-1	2-1	2-0		1-0	2-0	5-2	4-0	4-0	1-0	1-0
10.	СвТщ	1-1	1-2	1-1	2-4	2-1	1-0	1-0	4-0	1-0		0-0	2-1	3-0	0-0	3-0	4-1
11.	ДорСс	0-2	1-1	0-0	1-4	1-3	2-2	2-0	0-0	2-0	2-1		2-1	2-0	5-1	2-0	1-0
12.	Овеч	0-1	1-0	1-0	3-1	2-4	5-3	2-1	1-2	2-0	1-0	0-3		2-0	1-1	2-0	3-2
13.	Лесич	2-2	1-2	0-1	1-2	2-0	1-2	1-2	2-1	2-0	0-0	2-2	2-1		0-0	3-0	2-1
14.	Пресл	1-3	2-4	0-3	1-3	2-1	0-2	1-2	0-2	1-2	1-3	1-1	1-1	3-1		2-1	3-1
15.	ЛокВд	0-1	1-3	0-0	1-3	0-0	1-2	1-7	0-3	1-0	2-1	2-0	1-1	4-1	1-2		3-1
16.	АкСв	1-2	0-1	1-2	1-1	0-2	0-0	2-1	0-0	2-2	1-1	2-0	1-0	0-1	2-2	3-4	

1 500 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Б. Христов, Вал. Каров, Евг. Андонов, Бл. Георгиев, Анг. Велев, Х. Хараламбиев, Ог. Радев, Н. Филипов, Г. Дамянов (46‘ Вен. Цинцарски), Н. Найденов (58‘ Юл. Нейчев)
„Сп.“ Плевен: Б. Йосифов, Б. Даскалов, Анг. Маринов, П. Авуски (58‘ Рум. Босилков), Ат. Арсов, Рум. Петров, Валери Вълков, Генчо Симеонов, Д. Петров (Бис. Амброзиев), Мит. Сурджийски, Бл. Петков
Голм.: 1-0 Бл. Георгиев 23‘

15.4.1995 г., 23 кр., Силистра, **„Доростол“ – „Ч. море“ 2-0 (0-0)**, съдия: М. Налбантов, 500 зр.
„Доростол“: Арсов, Пенев, Йосифов, Трифски, Кайряков (76‘ Ат. Димов), Пл. Кръстев, Д. Перчемлиев, Ахм. Ахмедов, Спасов, Нед. Недев, Маринов
„Ч. море“: Нед. Добрев (62‘ Д. Урумов), Б. Христов, Вал. Каров, Евг. Андонов, Г. Стойчев, Анг. Велев, Бл. Георгиев, Вал. Вълков, Юл. Нейчев (46‘ Х. Хараламбиев), Г. Дамянов (62‘ Н. Филипов), Н. Найденов
Голм.: 1-0 Маринов 51‘, 2-0 Спасов 57‘

19.4.1995 г., 24 кр., Варна, 17.00, **„Ч. море“ – „Ботев“ Н. пазар 1-0 (1-0)**, съдия: Ан. Гецов, 1 200 зр.
„Ч. море“: Д. Урумов, Б. Христов, Зл. Михайлов, Евг. Андонов, Вал. Каров (37‘ Н. Найденов), Анг. Велев, Х. Хараламбиев, Ог. Радев (80‘ Г. Дамянов), Юл. Нейчев, Вал. Вълков, Бл. Георгиев
„Ботев“ НП: Рум. Рангелов, Юл. Юлиянов, Рум. Байрев, Др. Димов, Юсмен, Д. Захариев, Петришки, Генчо Стоицов (67‘ Тонев), Георгиев (35‘ Александров), Тургай Курдов, Стойко Стойков
Голм.: 1-0 Вал. Вълков 5‘

30.4.1995 г., 25 кр., Русе, **„Корабостроител“ Рс – „Ч. море“ 6-0 (2-0)**, съдия: М. Каратанчев, 1250 зр. ‘
„К-л“: Кр. Дончев, Б. Богомилов, Н. Боянов, Ог. Аспарухов, Цен. Серафимов (70‘ Ил. Памуков), Ст. Митов, Вел. Великов, Мих. Христов (70‘ Евг. Ангелов), Иво Георгиев, Сим. Кръстев, Мариян Огнянов
„Ч. море“: Нед. Добрев, Б. Христов, Зл. Михайлов, Евг. Андонов, Вал. Каров, Анг. Велев, Х. Хараламбиев, Ог. Радев (50‘ Вал. Вълков), Юл. Нейчев (50‘ Н. Найденов), Г. Дамянов, Бл. Георгиев
Голм.: 1-0 Георгиев 2‘, 2-0 Богомилов 31‘ (псу), 3-0 Георгиев 48‘, 4-0 Богомилов 66‘ (псу), 5-0 Георгиев 78‘, 6-0 Кръстев 90‘

6.5.1995 г., 26 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Спартак“ Вн 0-2 (0-1)**, съдия: Д. Момиров, 10 000 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Б. Христов, Зл. Михайлов, Евг. Андонов, Вал. Каров (70‘ Н. Филипов), Анг. Велев, Х. Хараламбиев, Ог. Радев, Вал. Вълков, Г. Стойчев, Н. Найденов (53‘ Юл. Нейчев)
„Спартак“: Св. Маринов, П. Йорданов, В. Сантуров, Кр. Влахов, К. Данев, Д. Митов, Н. Станчев, Ив. Вълчев (85‘ Диян Дончев), В. Станчев, Д. Трендафилов, Я. Йорданов (61‘ Траян Дянков)
Голм.: 0-1 Станчев 6‘, 0-2 Трендафилов 67‘
Ж.К.: Б. Христов (ЧМ); Данев, Трендафилов (Сп.)

14.5.1995 г., 27 кр., Видин, **„Локомотив“ Вд – „Ч. море“ 1-7 (0-2)**, съдия: Г. Горанов, 95 зр.
„Лок.“ Вд: Ив. Живков, Цеков, Н. Каменов, Ив. Александров, Петко Лозанов (65‘ Трайков), Барбулов, Рум. Дионисиев, Ив. Виденов, Пл. Ванцов, Сп. Боянов (60‘ Мидолевскиев), Ем. Стефанов
„Ч. море“: Нед. Добрев, Б. Христов (8‘ П. Стоянов), Зл. Михайлов, Евг. Андонов (60‘ Н. Филипов), Анг. Велев, Г. Стойчев, Х. Хараламбиев, Ог. Радев, Вал. Вълков, Г. Дамянов, Бл. Георгиев
Голм.: 0-1 Бл. Георгиев 24‘, 0-3 Х. Хараламбиев 43‘, 53‘, 0-4 Ог. Радев 55‘, 0-5 Бл. Георгиев 65‘, 0-6 Х. Хараламбиев 70‘, 0-7 Н. Филипов 80‘, 1-7 Александров 88‘ (дуз.)

20.5.1995 г., 28 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Раковски“ Рс 1-1 (1-1)**, съдия: И. Добринов, 3 000 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Б. Христов, Зл. Михайлов, Евг. Андонов, Вал. Каров (50‘ П. Стоянов), Анг. Велев, Х.

	крайно класиране:	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	Спартак Варна	30	19	8	3	66-19	65
2.	Раковски Русе	30	19	8	3	63-21	65
3.	Дунав Русе	30	18	5	7	58-22	59
4.	Сторгозия Плевен	30	18	5	7	60-39	59
5.	Корабостроител Рс	30	18	3	9	67-32	57
6.	Чардафон Габрово	30	14	7	9	44-28	49
7.	Черно море Варна	30	15	3	12	43-38	48
8.	Спартак Плевен	30	14	3	13	42-34	45
9.	Ботев Нови пазар	30	13	5	12	38-33	44
10.	Светкавица Т-ще	30	10	7	13	35-34	37
11.	Доростол Силистра	30	9	7	14	31-44	34
12.	Овеч Провадия	30	10	3	17	36-67	33
13.	Лесичери	30	7	5	18	27-66	26
14.	Преслав	30	5	6	19	28-71	21
15.	Локомотив Видин	30	6	3	21	25-67	21
16.	Академик Свищов	30	3	6	21	25-73	15

„Ч. море“ Вн,1994-95 г.,“Б“ РФГ	м.	г.
Златин Михайлов	27	
Хараламби Хараламбиев	26	9
Неделчо Добрев	26	
Боян Христов	23	
Георги Стойчев	23	4
Николай Филипов	22	2
Благовест Георгиев	21	6
Найден Найденов	20	1
Петър Стоянов	16	
Венелин Цинцарски	16	3
Милен Бакърджиев	15	1
Ангел Велев	15	
Евгени Андонов	14	1
Юлиян Нейчев	14	2
Георги Дамянов	14	2
Тодор Каменов	11	
Огнян Радев	11	3
Валентин Вълков	11	1
Пламен Панайотов	9	
Пламен Тимнев	8	4
Веселин Бранимиров	7	
Димитър Урумов	7	
Валерий Каров	7	
Пламен Гетов	3	3
Явор Софрониев	3	
Юлиан Казаков	3	
Божидар Колев	2	
Валери Греков	2	
Мехмет Курда	1	
Пламен Михов	1	

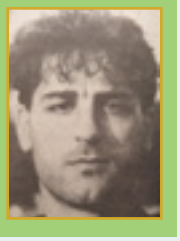
Харалмбиев, Г. Стойчев, Юл. Нейчев (73‘ Н. Филипов), Г. Дамянов, Бл. Георгиев
„Раковски“: Ив. Милчев (59‘ Мар. Маринов), Ив. Близнаков, Др. Григоров, Мл. Цонев, Кр. Гецов (81‘ Й. Петров), Мар. Тодоров, Ф. Теофоолу, Рум. Монев, Г. Попиванов, Й. Дженков (82‘ К. Кирилов), Д. Тотев
Голм.: 1-0 Г. Стойчев 4‘ (дуз.), 1-1 Попиванов 37‘
Ж.К.: Б. Христов, Зл. Михайлов, Бл. Георгиев (ЧМ), Цонев (Рак.)

31.5.1995 г., 29 кр., Габрово, **„Чардафон“ – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**, съдия: Мл. Благоев, 3 500 зр.
„Чардафон“: Ем. Митков, Мар. Германов, Анг. Лазаров, Март. Кушев, Н. Колев, Кост. Ангелов (64‘ Е. Георгиев), Вел. Христев (46‘ Ив. Райков), Димчо Данов, Бис. Годинячки, Бойко Величков, Б. Георгиев
„Ч. море“: Нед. Добрев, П. Стоянов, Зл. Михайлов, Евг. Андонов, Бл. Георгиев, Анг. Велев, Х. Харалмбиев, Н. Найденов (87‘ Н. Филипов), Юл. Нейчев, Г. Дамянов, Вал. Вълков (85‘ Пл. Михов - вратар)
Голм.: 1-0 Величков 85‘ (дуз.)
Ж.К.: Юл. Нейчев, Г. Дамянов, Анг. Велев (ЧМ)
Ч.К.: Нед. Добрев (ЧМ); Е. Георгиев (Чар.)

10.6.1995 г., 30 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Сторгозия“ Плевен 3-3 (2-0)**, съдия: Н. Рангелов, 2 000 зр.
„Ч. море“: Д. Урумов, П. Стоянов, Зл. Михайлов, Евг. Андонов, Бл. Георгиев, Анг. Велев, Х. Харалмбиев, Ог. Радев (73‘ Вал. Вълков), Юл. Нейчев, Г. Дамянов, Н. Найденов
„Сторгозия“: Рад. Ковачев, Анат. Кирилов, Венц. Василев, Ем. Цветанов, Н. Цонков, Св. Бърканичков, Рад. Йорданов, Дан. Островски, Ивл Йотов, Евг. Колев, П. Малинов
Голм.: 1-0 Ог. Радев 17‘, 2-0 Г. Дамянов 30‘, 2-1 Колев 48‘, 3-1 Бл. Георгиев 57‘, 3-2 Островски 62‘, 3-3 Бърканичков 83‘
Ж.К.: Х. Харалмбиев (ЧМ), Йорданов (Ст.)

Благовест Димитров Георгиев

(22.5.1967 г.)

Позиция: офанзивен халф
„Ч. море“: 1994-96
„Б“ РФГ: 38 мача/8 гола

„От Русе съм, започнах да играя футбол в „Локомотив“ Русе и на 16 години бях в мъжкия отбор. Играех като офанзивен халф, по-силния ми крак е левият. Когато заиграх през 1983 г. „Локомотив“ беше във „В“ група, но след две години успяхме да влезем в „Б“. Отново отпаднахме през същия сезон, а мен ме взеха в казармата в Сливен.

Това беше след събитията през 1985 г., след които забраниха на военнослужещи да играят извън военното първенство, което по тази причина стана много силно. Аз играех в „Армеец“ Сливен с Тошко Стоянов, Живко Келепов, Данчо Лечков … В „Чавдар“ също играеха най-силните футболисти на ЦСКА от този набор. Това първенство беше по-силно от „Б“ група.

След като се уволних през 1988 г. се върнах в „Локомотив“ Русе. Такъв беше правилника, нямаше как да отида другаде. Отборът играеше в „Б“ група и въпреки, че отпадна, аз бях трети голмайстор на групата, а за купата на Съветската армия стигнахме до полуфинал, където паднахме от ЦСКА с 2-4. Следващия сезон преминах в „Дунав“ Русе. Там дебютирах в „А“ група (1989-90, 14 мача/2 гола). След това пак се върнах в „Локомотив“ да им помогна да влязат в „Б“ група, но не успяхме и 1991-92 отидох в „Доростол“ Силистра. Там играх заедно с Тошко Марев и Барона. Имахме много силен отбор с претенции за влизане в „А“ група. Следващия сезон отидох в „Раковски“ Русе. Те имаха нов спонсор с пари и амбиции.

През лятото на 1994 се обадих на Тошко Марев и се предложих на „Черно море“. Той се зарадва, вика ми: „Ти си човека за нас“. В началото треньор беше Вачко Маринов. При него не играех много, но през пролетта треньор стана Дамян Георгиев и при него бях титуляр. Обявиха ме и за най-полезният футболист на „Черно море“. Играех силно, бях втори капитан след Огито Радев. Смениха се най-различни началници: Пепи Петров, Тони Рейсинга, накрая дойде Кеби. Въпреки, че нямаше пари и много ни мотаеха, останах с отлични впечатления от „Ч. море“. Имахме добър колектив, направих много приятели в отбора и във Варна изобщо. С Кеби все още си контактуваме често. Той е добър човек. Нямаше пари и все се опитваше да направи нещо, да намери спонсори, за да може отбора да върви, но не винаги му се отдаваше. Нямам грам лоши чувства към никой от тях, даже напротив, но имах семейство и две деца.

Подлъгах се да се върна в Русе. „Дунав“ и „Раковски“ се бяха обединили, уж имаше много пари и аз подписах с тях. След това беше само „Дунав“ през 1999-00. Тогава „Черно море“ влезе в „А“ група като би в Разград последния кръг, а ние играхме със „Спартак“ Плевен и ги бихме. Така помогнахме на „Ч. море“ да влезе директно, „Спартак“ играха бараж. След това играх още 5-6 години в „Локомотив“ Русе, нямаше пари, а и аз бях вече на 35-6 години и се отказах.“

Благовест Георгиев в борба за топката със защитата на „Беласица“ Петрич

Валентин Великов Вълков - Сачака

(р. 10.11.1967 г.)

Позиция: ляво крило
„Ч. море“: 1995 г. (пролет)
„Б“ РФГ: 11 мача/1 гол

„Започнах да играя в детския отбор при Кафето още на 7 години. В първия отбор влязох в един приятелски турнир, който направиха след края на първенството 1986 г. Сезона завърши рано заради СП в Мексико и запълниха времето с този турнир. Играх в три мача като ляво крило. Всъщност по-силния ми крак е десния, но Дамян Георгиев имаше такова разбиране, че крилото трябва да играе с обратния крак и ме слагаше в ляво. Сега се играе така навсякъде по света. Водех се голям талант, викаха ми „Варненския Гиби“, защото приличах на Искренов.

Играех в дублиращия отбор. Иван Василев – Катила беше треньор на юношите и ме извика да играя за отбора му с фалшива картотека, защото беше важен мач и искаше да бие „Добруджа“. Те излязоха със зелени екипи като нашите и нямаха други. Мачът не се игра по тази причина и Катила се зарадва, че е спечелил служебно, но се оказа, че при юношите домакина трябвало да си смени екипа при подобно положение и накрая ние загубихме служебно.

В казармата точно бяха забранили на войници да играят другаде, освен във военното първенство. Можехме да тренираме с първия отбор, но Г. Жеков беше отговорник за нас тогава. Видя ме, че пуша един път и ме спря и от тренировките. Остана само военния отбор. Треньор ни беше Боснов. Бяхме няколко футболисти, другите бяха разни матроси и не можехме да направим силен отбор. Няколко пъти казвах на Босната да доведе Илиан Илиев и Стойчев от траулерите. Те бяха футболисти, а въобще не им даваха да играят. Накрая ги изтеглиха и тях. Може би имам някаква заслуга за кариерата на Илиан Илиев. Задържаха ме три години в казармата, за да могат да ме използват по-дълго. Като военнослужещи ни плащаха по 80 лева на месец. Другите вземаха към 200 лева.

Като се уволних кандидатствах в университета в Свищов и ме приеха. Завъртях се там на игрището, никой не ме познаваше. Сам се предложих. Треньор беше Асен Милушев. След няколко тренировки ми каза, че ако не се включа в отбора, няма да взема никакъв изпит. От „Ч. море“ обаче поскаха 100 000 лева за мен. Страшно много пари за това време, а и Свищов не плащат за футболисти, помагат с образованието и толкова. Играх само в контроли, не можаха да ме картотекират. Прехвърлих се задочно и 1989 г. отидох в Търговище. Тошко Великов беше там треньор, имаше много футболисти от Варна. Вкарахме „Светкавица“ от „В“ в „Б“ група.

Тогава преминах в „Лудогорец“. Иван Василев – Катила беше станал треньор там, той ме извика. Даваха много пари на ръка. Тогава се плащаше много „на черно“. Подписах договор, всичко тръгна добре, но на една контрола в Дулово ме сритаха лошо. Глезенът ми се наду за една минута, не могат да ми свалят чорапа. Контузих се, не мога да играя. Катила ми вика да връщам парите. Тогава му казах: „От теб съм научил едно нещо: Кръв повръщам, пари не връщам.“ Не върнах нищо. Катила говори с брат си Трендо, който беше треньор в Провадия. Те върнаха парите на „Лудогорец“, а аз отидоха да играя там във „В“ група.

През лятото на 1993 г. изкарах подготовка с „Берое“, но тогава се обадиха от Силистра. Давали много пари и аз се полъгах и заминах. Нищо не ни дадоха. Реших да се откажа от футбола. Кариерата ми беше тръгнала надолу и бях изгубил желание да играя. Барман бях, качих се на корабите … Тогава ми се обади Дамян Георгиев. Беше станал треньор на „Ботев“ Нови Пазар, плащаха добри пари, имаха амбиция да влизат в „Б“ група. Беше събрал много футболисти от Варна, направихме силен отбор. Направихме 54 мача без загуба. Викаха ни „българския Милан“, защото подобрихме постижението на „Милан“, а то беше рекордно. Бяха ни обещали премии за влизане в „Б“ група от по 15 000 лева, но накрая не ги платиха, защото в последния мач не сме били победили.

Тогава отидох да играя в Лом. Някакъв варненски бизнесмен беше взел отбора и обещаваше много пари. Живко се казваше. Взехме по една сума на ръка и заминахме на подготвителен турнир в Плевен. Трябваше да играем срещу „Сторгозия“, а те бяха решили да правят силен отбор. Иван Колев беше спортен директор. Треньор беше Кирил Фурнигов, нещо като плевенския Иван Василев – Катила. Да съм идвал веднага при тях, след 6 месеца щял да ме продаде в Португалия. Измисли някакви комбинации да ме откраднат. Криха ме в една кола, за да не се върна в Лом. След това върнаха и парите, които бях взел от там. Останах година и половина в Плевен, до февруари 1995. Дамян беше станал треньор на „Черно море“ и ме извика.

Останах в „Ч. море“ само пролетта. Тогава трябваше да се класираме в първите 8, защото двете „Б“ групи ги събираха в една и само първите осем отбора от тях щяха да си запазят мястото. Успяхме да останем в „Б“ група. Накрая за по-сигурно уговорихме мача със „Сторгозия“ за равен. Толкова ни трябваше за да влезем в осмицата. Завършихме 3-3. След това отново се скарах с Катила. Той беше някакъв в клуба там. Взе да ме нарича с разни епитети и аз си стегнах багажа и си заминах. Върнах се за малко в „Сторгозия“. След това отидох в „Порт – Автотрейд“. Започнахме сезона в „Б“ група, но нямаше пари и отбора се разпадна, даже не завършихме сезона (1997-98).

Имам собствен бизнес – хотел „Джоя“.

Веселин Бранимиров Атанасов

(р. 25.8.1975 г.)
Позиция: защитник
„Ч. море“1992-95
„А“ РФГ: 3 мача
„Б“ РФГ: 32/1

„От съвсем малък много исках да тренирам футбол. На 7-8 години вкъщи дойдоха двама треньори от „Спартак“ да говорят с баща ми, не знам как беше станала връзката, той по принцип беше спартаклия. Говориха с него, но нещо не стана. Не знам по каква причина, може да е заради районът, в който живеехме. Израснах в квартал „Чайка“. През март 1985 г. започнах да тренирам в „Черно море“, бях на 10-годишна възраст. Дядо ми Васил, който пък беше запален черноморец, ме заведе на първа тренировка в току-що построената зала „Владислав“. Преди това беше срещнал Димитър Боснов, те се познаваха, и той го посъветвал къде да ме заведе. Първи треньор ми беше Атанас Аврамов – Кафето. Бяхме по над 40 деца на тренировка, едва се събирахме в залата.

Преминах през всички възрасти в школата на „Черно море“. Тренирах при Филип Филипов, млад треньор от Враца, завършил току-що ВИФ, Петър Петров, Светозар Светозаров, Янко Михайлов и Стефан Богомилов. В абсолютно всички възрасти, всяка година, треньорите ме избираха за капитан на състава. Освен това преминах през всички юношески национални гарнитури. Играех либеро, метач – човекът, който движеше зад линията на защитата, четеше играта и предугаждаше опасностите. В определени моменти играех и като стопер. Вече като започнаха да ме викат и в мъжкия отбор, понеже там ме пускаха и на други позиции да играя, тогава и в юношите играех като полузащитник.

В мъжкия отбор влязох през сезон 1992-93. Събраха тогава състав, с който да се атакува влизане в „А“ група и първенството беше приоритет. За един мач за купата с „Академик“ в Свищов (7.10.1992 г.) дадоха почивка на част от титулярите и взеха четири момчета от старшата възраст, един от които бях аз. Това ми беше дебютът за „Черно море“. Пътувахме в деня на срещата с един стар автобус „Чавдар“. Даже Божил Колев не дойде с нас и ни водеше помощникът му Абил Билялов. Като цяло мачът беше отписан и загубихме с 0:2. След дебюта продължих да играя за старшата възраст при Стефан Богомилов. В първата среща на юношите от пролетния полусезон приемахме „Доростол“ на „Тича“. По време на загрявката дойде Бат Чечи и ми вика „събличай екипа, днес няма да играеш, защото тръгваш с мъжете за утрешния двубой с „Бдин“ (Видин), трябват им хора“. Мачът се игра в Белоградчик (21.3.1993 г.). Божил Колев ме пусна титуляр като стопер. Загубихме с 0:1, но всички казаха, че съм играл добре.

Не мога да кажа, че съм бил притеснен преди дебюта в „Б“ група, може би защото беше на чужд терен, а и вече се чувствах готов да стана част от мъжете. Даже преди това се ядосвах, че не ми обръщат никакво внимание. Впоследствие обаче, когато вече станах част от първия тим разбрах, че всъщност не съм бил чак толкова готов, че физически отстъпвам в единоборствата. Затова се записах да тренирам в една фитнес зала, за да заякна. Следващият мач беше със „Спартак“ (Плевен) на „Юрий Гагарин“ (24.3.1993 г.), Божил ме сложи десен външен халф. Бихме с 2:1, като аз вкарах втория гол. Бакърджиев ме изведе, аз се включих от фланга зад линията на защитата и изпратих топката в мрежата. Беше невероятна радост. Преди този първи двубой пред варненска публика бях доста по-притеснен. Бяхме на лагер в грандхотел „Варна“ и аз ходех нервно по коридорите, не ме свърташе на едно място. Успях да се наложа в състава и участвах в повечето мачове до края на шампионата.

През следващия сезон 1993/94 дебютирах в „А“ група срещу „Етър“ (25.9.1993 г.). Бяхме наказани и играхме мача в Генерал Тошево. В елита ме пускаха по-рядко. Изиграх общо 3 мача. Дойдоха много опитни играчи, а аз бях само на 18 години. Освен това, през март 1994 г. влязох в казармата, изпратиха ме в Централна армейска спортна школа в София. До клетвата бях там, след което се върнах във Варна, но отборът вече беше изпаднал. Играх в „Черно море“ още година и половина, като особено силно се представях през есента на 1995 г. Тогава за първи път ме извикаха в младежкия национален отбор, заедно с Николай Филипов. Дебютирах в среща като гост на Италия. Това беше дебютния мач и за вратаря на домакините – Джанлуиджи Буфон. В състава им бяха още Франческо Тоти, Франческо Коко, Масимо Амброзини.

В този период нещата в „Черно море“ като организация, екипировка, заплащане, бяха много зле. Аз почти не съм получавал възнаграждение. Голямо безпаричие, сменяха се много президенти, но все не се оправяха нещата. Помня един случай, не бяха плащали заплати 3-4 месеца и преди Нова година, след последния мач, Тошко Атанасов – Барона беше намерил свои приятели, фенове на отбора, да дадат по някой лев. Дойде в съблекалнята и раздаде пари на всички играчи, да изкараме празниците. Много тежки времена. В един момент даже започнах да си търся друга работа, която да съвместявам с футбола, за да имам доходи. Ходих на интервю, щях да ставам дистрибутор на дъвки. Разнасял съм ориз, един приятел имаше борса. И просто исках да попадна в клуб,

където ги няма тези проблеми.

На 4 януари 1996 г. ми се обади Кеби Атанасов и ми каза „утре заминаваш за „Нефтохимик“. Преди това те ме бяха гледали в мачове от „Б“ група. Не знам за каква сума ме трансферираха в Бургас, но от „Нефтохимик“ преотстъпиха 4-5 футболиста в замяна за мен – Боби Стоянов, Лазар Тръпчев... Мисля, че дадоха и едни екипи. Покрай моя трансфер Кеби се сприятели много с Христо Порточанов и в този период „Нефтохимик“ помагаше на „Черно море“. Като отидох в Бургас, там всичко беше на топ ниво – строеше се стадиона, имаше медицински център, модерни екипи, заплати, премии. Играх там 10 години. След това за малко бях в „Тобол“, Казахстан, и през 2007 г. приключих кариерата си в „Нефтохимик“. Спрях с футбола на 31 години, заради здравословни проблеми. Иначе можеше да играя още доста, грижех се за формата и физиката си. Намериха ми обаче тромб в белия дроб. След като се излекувах лекарите ми казаха, че мога да опитам да се върна на терена, но според тях по-добре да не рискувам, предвид, че вече не бях и първа младост.

Веселин Бранимиров на ст. „Тича“

Като спрях с футбола се завърнах във Варна и постъпих като треньор в школата на „Черно море“, но останах само два дни. За това кратко време се случиха три инцидента – в първия ден едно от момчетата получи счупване на носа, на втория ден, сутринта преди тренировката, стана течение, счупи се едно стъкло и разряза крака на друго момче. На следобедната тренировка три от момчетата бяха ударени от гръм, много тежко го изживяхме. Всичко това, което се струпа, го разчетох като знак, че трябва да напусна. Отидох при ръководството ѝ им казах, че просто не мога да продължа в този момент. Реших да не се занимавам с треньорство и една година се разделих с играта.

Искрата за футбола ми я запалиха отново от „Пикадили“, отбор по футзал, шампион на България. Треньорът им Венко Иванов нямаше лиценз и ме взеха мен, защото аз имах. Той продължи да си води отбора, аз помагах. Станахме шампиони. След това бях 14-15 месеца помощник-треньор на Радо Димов в „Черноморец“ (Балчик). После със съдействието на Николай Костов, с когото се запознах чрез общи приятели, станах главен треньор в школата на „Металург“ (Донецк). След като го назначиха за треньор на „Левски“ влязох в щаба му. Впоследствие работихме заедно в „Карпати“ (Лвов), „Таврия“ (Симферопол) и руския „Тосно“. През 2015 г. поех отбора до 21 г. на „Лудогорец“, станахме шампиони. Водих и „Б“ отбора на разградчани. След това имах престой като главен треньор в школата на „Динамо“ (Тбилиси). През сезон 2017-18 бях старши треньор на „Поморие“. Ходих на специализация във „Вердер“ (Бремен), където установих контакт с Виктор Скрипник и започнах да работя с него. Първо станахме шампиони на Латвия с „Рига“, след което три години му бях помощник в „Зоря“ (Луганск) и няколко месеца във „Ворскла“ (Полтава), до началото на войната в Украйна.“

Венелин Иванов Цинцарски

(р. 29.7.1973 г.)

Позиция: дефанзивен халф
„Ч. море“: 1994-95
„Б“ РФГ: 16 мача/3 гола

„От Световрачане съм, израснах в школата на „Левски“. Бяхме много силен набор при Д. Алексиев и Руди Минковски. Водех се голям талант, но до първия отбор на „Левски“ не можах да стигна. Като войник играх в Нови Искър, след това ме дадоха под наем на „Локомотив“ Сф. И там бях резерва. Имах три годишен договор с „Левски“ и уж щях да се връщам, но ръководството се смени, Шпайдела си замина и аз от „детето чудо“ станах „лошото момче“ на Варна. „Левски“ имаха да връщат пари на „Черно море“ и ме пратиха там.

В „Черно море“ изкарах най-добрите си футболни години, макар че беше много зле откъм финансите. Аз бях само на 20 години и много не ме беркаше безпаричието, но имаше хора семейни с деца. На тях им беше много тежко. Треньор в началото беше Вачко Маринов. Играех дефанзивен халф и направих много силни мачове. Колектива беше добър, имахме и класни футболисти като Пламен Гетов и Милен Бакърджиев. Хората във Варна ме уважаваха, носеха ме на ръце, както се казва. За такси не съм плащал, шофьорите ме познаваха и не ми искаха пари. Илко Петров (Джулиано) също ме е хранил много пъти в неговата таверна. Имам прекрасни спомени от Варна, това е мястото където се почувствах значим, въпреки че много ни лъжеха с парите. Останах в „Ч. море“ само един сезон.

Проблема ми беше, че бях собственост на „Левски“ и те гледаха да ме пратят някъде под наем, за да вземат пари за мен. Изпратиха ме в Швеция да играя една година във „Филипщат“, в по-долните дивизии. Имаше интерес към мен от елитни отбори, искаха ме в „Йоребро“ но ми „подляха вода“. „Левски“ много вдигнаха цената ми и трансфера се провали. В Швеция първенството се играе през лятото и можеха да ме дават под наем на друг отбор през зимата, за да печелят повече.

След това съм играл една година в „Монтана“ и после отидох в „Шумен“. Така на един турнир в Истанбул ме контузиха. Скъсах кръстни връзки и менискус. Три операции ми правиха, 2 години и 3 месеца не играх. През 1998-99 преминах в „Беласица“. Много пари даваха там. Помогнах им да влязат в „А“ група, но вече чувствах, че не съм на предишното ниво. Дясното коляно ме болеше, не можех да изкарвам цял мач на терена. Играх малко в Ботевград, да им помогна да останат във „В“ група. Пускаха ме за по двайсетина минути в края на мача. Успяха да останат, а аз след това се отказах на 27 години. Изкарах треньорска школа, след това курсове за масажист и кинезитерапевт. Все професии свързани с футбола.

Венелин Цинцарски (вдясно) затруднява противниковата защита

Хараламби Костадинов Хараламбиев

(р. 30.6.1965 г.)
Позиция: нападател
„Ч. море“: 1989-95, 1996-97
„А“ РФГ: 25 мача/4 гола
„Б“ РФГ: 122/29

„Родом съм от Шабла. Там започнах да тренирам футбол. През 1983 г. ме привлякоха в мъжкия отбор на „Добруджа“, бях ученик в 11-ти клас. По това време ме искаха и от „Славия“, но майка ми и баща ми не ме пуснаха в София. После в Толбухин изкарах и казармата, въпреки че още като войник можех да дойда във Варна. Тогава ме бяха разпределили да служа във Военноморските сили и да играя за „Черно море“. В същото време обаче Юлиян Христов, който беше играч на „моряците“, го бяха зачислили към „Добруджа“, тъй като по принцип беше родом от Толбухин. В крайна сметка се разбрахме да се разменим – така аз си останах в „Добруджа“, а той в „Черно море“. Тогава „Марек“ бяха изпаднали от „А“ група и голяма част от отбора им дойде в „Добруджа“. Заедно с треньора Янко Динков дойдоха братя Петрови, Любен Севдин, все утвърдени в „А“ група футболисти. Имаше обичай младите да им лъскат обувките, което пък на мен не ми харесваше и съм си мислел да си стегна багажа и да се върна в Шабла.

През 1984 г. за треньор дойде Асен Милушев и искаше да ме прави бек. Отговорих му: „Абсурд! Ще играя нападател или си тръгвам“. Служих две години в казармата, след което подписах 3-годишен договор с „Добруджа“. Общо останах в Толбухин 6 сезона (155 мача с 26 гола в „Б“ група). През лятото на 1989 г. станах студент в университета в Свищов и заиграх в местния „Академик“ (11 мача с 1 гол в „Б“ група). Останах там един полусезон и през зимата на 1990 г., когато Абил Билялов стана треньор на „Черно море“ ме покани във Варна. Бат Били ме харесваше още като ученик, когато играех в Шабла, а той беше наставник на „Калиакра“. Като дойдох във Варна с Илиан Илиев бяхме голмайстори на „Черно море“. Беше лекота да играеш с него, но след това го продадоха в „Левски“.

Аз останах в „Черно море“ до 1998 г. с едно прекъсване. През 1995 г. отидох за един сезон в „Хан Аспарух“ (Исперих). Помолих тогава ръководството да ме пуснат да изкарам малко пари, защото в Исперих даваха много големи заплати. А през 90-те години в „Черно море“ беше голямо безпаричие, постоянно имахме финансови проблеми. Все едни спонсори идваха, не е за разправяне… Постоянно без пари играехме. И все си викахме, „айде, последен мач ще играем, айде последен мач“ и така си минаваше времето. Все чакахме да се подобрят нещата, но те не се подобряваха.

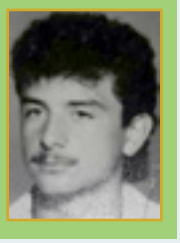
Играех като централен нападател. Не бях много бърз, но имах голяма крачка и голям отскок. Много често страдах от контузии, но никога не се оперирах. И да бях за операция, гледах да се оправя без да правя интервенция. Не давах да ме оперират и така всъщност по-бързо се възстановявах. Иначе все на инжекции играех. Биеха ми един лидокаин и влизах на терена. Помня, че веднъж си бях счупил ръката и трябваше един месец да стоя в гипс. На втората седмица махнах гипса, сложих две кори от обувките на ръката си и се завърнах на терена.

Последната година в „Черно море“ вече играех като бек или стопер. Ей, то беше сладка работа. Аз ако знаех, цял живот щях да играя защитник. На 33-годишна възраст спрях с футбола, започнах да се занимавам с риболов. Един ден обаче ми се обади Тошко Великов, да отида с него в „Светкавица“. Играх в Търговище 6 месеца и вече окончателно приключих кариерата си. Уж бягам, бягам, а на едно място стоя. Викам си „а, време е да спирам, че да не се излагам“. Красен Кралев стана президент на „Черно море“ и ми се обади да помагам на отбора, но аз му отказах. Казах му „Красене, няма как. Предпочитам да ме запомнят привържениците с нещо, отколкото да се излагам на дърти години. Продължих да си изкарвам прехраната с риболовство“.

Хари Хараламбиев (на земята) заобиколен от противниковата защита

Тодор Александров Каменов

(р. 4.3.1972 г.)

Позиция: атакуващ халф
„Ч. море“: 1995 (есен)
„Б“ РФГ: 11 мача

„Юноша съм на „Черно море“. В мъжкия отбор ме извикаха за първи път през сезон 1990/91 (дебютира на 5.12.1990 г. срещу „Доростол“ за купата). Играех като атакуващ халф, а понякога и като нападател. След това влязох в казармата. Първоначално бях в спортна рота и играех за военния тим. Заради войната в Югославия обаче разформироваха спортните роти. Все пак успяха да ме уредят да отида а един сезон в „Калиакра“ във „В“ група. Като се уволних от казармата влязох да следвам в НСА и играех за отбора на академията в Югозападната „В“ група. Михаил Мадански, който беше треньор на „Янтра“ в „А“ РФГ ме хареса и през лятото на 1993 г. подписах професионален договор с габровци. Обещаха допълнително да ми дадат и 20 000 лева, за да продължа обучението си в НСА по индивидуален план. Още в началото на сезон 1993/94 обаче клубът беше изваден от „А“ група, заради опит за подкуп преди мача с „Берое“. Така и не ми дадоха парите за обучението. Наложи се да го прекъсна и го завърших години по-късно. Върнах се във Варна, но до края на сезона нямах право да подписвам друг професионален договор. За това играх 6 месеца за „Тича“ в Североизточната „В“ група. През лятото на 1994 г. отново облякох фланелката на „Черно море“, като сключих контракт за 2 години. Играх за „моряците“ през есенния полусезон, а когато през зимната пауза Дамян Георгиев замени на треньорския пост Вачко Маринов ме преотстъпиха в „Овеч“ (Провадия), които също бяха в „Б“ група. След края на първенството се завърнах в „Черно море“, но скоро след това отидох в Русия. Преминах във втородивизионния „Колос“ (Краснодар), където останах до края на сезона им (декември 1995 г.). Там заплащането беше отлично, но заради големите разстояния пътуванията бяха доста тежки. Случвало се е да пътуваме 12 часа със самолет за мач от шампионата. Като се прибрах в България заиграх в „Порт‘93“. По едно време Цоньо Василев искаше да се завърна в „Ч. море“, но ми предлагаха доста помалко от „Порт‘93“ във „В“ група. На следващия сезон (1997/98) „Порт“ се обедини с „Автотрейд“, участвахме в „Б“ група, но парите свършиха. След това преминах в „Антибиотик-Лудогорец“, играх две години в Разград. После още две години в „Светкавица“ и през 2002 г. на 30-годишна възраст спрях с професионалния футбол. Иначе още 15 години след това играх за удоволствие в различни отбори от „В“ група. От 2008 г. досега съм треньор в школата на „Черно море“. Първо тренирах набор’94, от който излязоха Атанас Илиев, Бекир Расим, Георги Радев.

Стилиян Пламенов Ангелов

(р. 4.10.1976 г.)

Позиция: атакуващ халф
„Ч. море“: 1993-95, 1997-98
Купа на България: 2 мача

Стилиян е син на известният от миналото футболист на „Ч. море“ Пламен Христов.

„Завърших спортното училище, треньор ми беше Бебо Светозаров. В мъжкия отбор ме взе Божил Колев през декември 1993 г. Той искаше да ме прави крило като баща ми, но аз се чувствах по-удобно като атакуващ халф. Играех зад нападателите. Когато влязох в казармата ме взеха в Спортна рота, а втората година ме преотстъпиха в „Шумен“. Те бяха в „Б“ група, треньор ни беше Любо Трайков.

След като се уволних играх една година във „Феърплей“ на Иван Петров и през 1997-98 се върнах в „Ч. море“. Бяха много бедни години, сменяха се треньори и аз реших да си пробвам късмета другаде.

Отидох на проби във „Валдорф“ Манхайм. Треньор им беше Уве Раполдер. Изкарах пробите, казаха ми, че почвам подготовката с отбора, но станаха някакви промени. Имаше квоти за чужденци, друг треньор доведе други и за мен не остана място. От там чрез един приятел на баща ми отидох на проби в „Погон“ Шчечин. Треньор беше Вуйчик. Изкарах пробите и щях да подписвам договор, но пък тогава се смени собственика. Някакъв турчин купи клуба и докара друг треньор. Мен и още един хърватин ни освободиха. Тогава отидох в Португалия. Кольо Спасов беше там и ми обеща да ми намери отбор. Прати ме в „Албуфейра“. Отбор от 3-та дивизия с амбиции да влязат във втора. Изкарах проби, казаха ми, че ще ме вземат, уговорихме заплата, намериха ми квартира и аз се прибрах уж за малко във Варна. Там срещнах един приятел на баща ми – Любо Чаворов. Той живееше в САЩ. Къде съм щял да ходя в Португалия, „Идвай в Щатите, знаеш ли какви пари ще вземаш.“ Бяхме двамата с Чилибонов. Той беше вече на 36-37 години, а аз на 25, в разцвета на силите си. Отидохме в „Бъфало Близард Сокър“ от Бъфало, щата Ню Йорк. Понеже там зимата е студено, играят в зала. (Indoor soccer). Играх през този сезон, след това Калин Банков ме уреди да отида на проби в „Рочестър“, което беше близо до Бъфало. Обаче там като скочих за една топка паднах и си изкривих глезена, а защитника, който скочи с мен ми падна върху крака. Скъсах връзки на глезена, нямах застраховка, казаха ми че 9 месеца трябва да се възстановявам и аз просто реших да спра с футбола. Явно късмета не беше на моята страна.

От тогава се занимавам с музика. Върша работа, която ме удовлетворява и съм благодарен. Единствено съжалявам, че не останах в Португалия, където ми предлагаха договор.

ФК "Черно море" търси президент с дебел портфейл

Рангелов хваща дузпа в Пазарджик

"Б"РФГ • 1995-96 г.

Старши треньорът Петко Петков и помощниците му Константин Любенов и Дамян Георгиев наблюдават пробива на Йордан Митев от треньорската скамейка.

Порочната трансферна политика съсипала ФК "Черно море",

"Черно море" с трета домакинска загуба

"Черно море" се утвърди в златната среда

Шефовете на "Черно море" да намерят пари, не да разпродават отбора!

"Черно море" взема седма поредна победа

Нямаме лидер, признава Петко Петков

"Беласица" принуди съдията Янков да се скрие в съблекалнята

"Черно море" ще зимува в зоната на здрача

1995

В. „Черноморие“, 18.7.1995 г.: „Човек близък до футболния клуб целенасочено се стреми да обърка нещата и да дестабилизира обстановката в отбора“, каза вчера за в. „Черноморие“ техническият директор Милен Бакърджиев. Нарочни срещи и разговори на въпросното лице, което не бе назовано от г-н Бакърджиев, били причина за разколебаването на клубните спонсори. „Създаде се екстремна ситуация, която не бе нормална след изключително сериозната в тренировъчно и организационно отношение седмица…“

Милен Бакърджиев: „Когато приключих кариерата си, се ангажирах с различни задачи в клуба. Валентин Рашев, като представител на „Еврофутбол“ се опита да намери средства, но нещо не се получи. Направихме управителен съвет, в който влязоха предимно бивши футболисти на „Ч. море“. Раздадохме си постове. Аз бях технически директор, Иван Василев – Катила беше главен селекционер. След това ангажирахме Красимир Премянов, който вече беше помогнал на „Спартак“ и със средствата, които им осигури, те дръпнаха напред. Премянов беше доста добронамерен и към нас, с голямо желание да ни помогне. Осигури ни контакт с „Бизнесбанк“, софийска банка, чието седалище беше в Петрич. Те дойдоха с делегация от няколко човека, водени от Иван Китов (бел. обявен за президент на ФК „Ч. море“, но всъщност не изпълнявал никакви функции). Те щяха да ни бъдат генералния спонсор, но повече не се появиха. Отидохме с Иван Василев – Катила до София, за да разговаряме отново с Премянов. Беше ми неудобно пред футболистите да им говоря, че идват добри дни и ще си получат заплатите, а нищо не се случваше. Премянов ни посрещна, опита се да вникне в положението, даде ми телефонния си номер да го търся при необходимост. Най-голямо впечатление ми направи калиграфския му почерк, с

Милен Бакърджиев

който си написа номера. Толкова красиво изписани цифри никога не бях виждал. Катила се пошегува после, че това било най-скъпият почерк, но в последствие се оказа, че няма да може да помогне в обезпечаването на отбора. Останахме си само с красивата бележка.

Милен Горанов беше назначен за треньор, но след два мача си замина. Ситуацията се завъртя така, че дойде Кеби и Горанов беше уволнен. Информацията, че е искал много пари не е вярна. Той беше много отдаден на футбола и професията си и си разбираше от работата. Но както се случва в подобни ситуации, Кеби си доведе хората, с които беше работил и се наложиха промени.“

4.7.1995 г., Божил Колев оттегля окончателно кандидатурата си за старши треньор, поради несъгласие с начина на работа в клуба, налаган от изпълнителния директор Рашев. Не приема друг да му налага какъв треньорски екип да избере, както и понижените цели пред отбора. Разделя се с огорчение с клуба.

На 7.7.1995 г. се провежда първата тренировка под ръководството на Тодор Марев. Техническият директор Милен Бакърджиев заявява, че по принцип ще се залага на перспективни играчи от нашата школа.

На 10.7.1995 г. за старши треньор е утвърден Милен Горанов, който обявява, че мисли за селекцията и вероятно ще привлече нови играчи, защото въобще не познава сегашния състав на „моряците“, но знае как иска да изглежда състава, за да могат варненци да се върнат на позициите, от които са отстъпили.

Милен Георгиев Горанов (р. 10.5.1947 г.) е известен като нападател на „Спартак“ Плевен, „Академик“ Сф, ЦСКА „Септ. знаме“ и „Ботев“ Враца. В може би най-силния си мач за „армейците“, отбелязва двата гола във вратата на „Ч. море“ на 22.5.1976 г. на ст. „Юрий Гагарин“, с които ЦСКА на практика изхвърля „моряците“ от „А“ група. С 38 гола, Горанов е на второ място във вечната ранглиста на стрелците на „Академик“ Сф в „А“ група. Има 8 мача и 2 гола за младежкия нац. отбор, с който играе ¼ финал за ЕП. За националния отбор на България записва 3 мача и е балкански шампион през 1976 г. Треньорската му кариера започва в „Средногорие“, след това на два пъти е ст. треньор на „Спартак“ Плевен в „А“ РФГ, вкарва „Академик“ Сф от „В“ в „Б“ РФГ, бил е треньор още на „Ботев“ Враца, „Пирин“ Благоевград и в Кипър.

„Амбициран съм да изградим добър състав, който да демонстрира

агресивен футбол. „Черно море“ трябва да има свой облик на игра. Залагам много и на съдействието на селекционера Иван Василев, който е човек с много опит, а селекционерът е важна фигура в модерния клуб, какъвто искаме „Ч. море“ да бъде.“

Непосредствено преди започване на първенството Милен Горанов споделя вижданията си: „… Всички, които са на терена ще търсят топката, ще я отнемат, ще атакуват и ще се защитават. Искам футболистите да проявят съзнание и отговорност, да не се изолират от играта. За тези, които се разхождат по тревата, място в състава няма. Харесвам нападателния, красивия и резултатния футбол, не и хазартния. Желая да побеждаваме красиво. Сигурен съм, че ще върнем хората по трибуните…“

От 17.7.1995 г. „Черно море“ е на 10 дневен лагер в курорта „Зл. пясъци“.

Милен Горанов се задържа на поста си само за първите два мача от първенството и веднага след загубата от „Академик“ с 1-5 в София (на 19.8.1995 г.) е освободен. На дадената пресконференция след освобождаването му, Горанов предрича катастрофа за „Ч. море“, ако сегашното ръководство се запази. „Умишлено ми бавеха договора, без да правя въпрос за това. … Тези, които ръководят отбора повече му пречат, отколкото да помагат.“ Очакваният диспут с техническия директор Иван Василев не се е състоял, тъй като последният не се е явил по неизвестни причини.

На 20.8.1995 г. за старши треньор е назначен **Петко Димитров Петков** (3.8.1946 – 10.1.2020), известният бивш централен нападател на „Берое“, отбелязал 152 гола в „А“ РФГ и 90 в „Б“ РФГ (в 92 мача), записал и 33 мача за националния отбор. Петко е и един от първите футболисти, на които социалистическия режим позволява да се реализират на Запад, след като са навършили определена възраст. 35 годишният Петков записва 51 мача за австрийския „Аустрия“ Виена, в които отбелязва 10 гола.

Треньорската кариера на Петков е доста поскромна. На три пъти е бил треньор на „Берое“ за кратко и един сезон на „Академик“ Свищов. Веднага след назначението си като старши треньор на „Ч. море“ Петков споделя за в. „Черноморие“, че от година не се е занимавал с футбол и си е възстановявал нервите. Кеби му предложил поста по телефона и той веднага се съгласил. Възхищава се от коректността на Кеби и го описва като човек, който от нищо прави нещо. Не е говорил за договор и не държи на подписи. Важното е да свърши работата, за която е поканен. Няма представа каква е селекцията, но е чул че подготовката е проведена нормално. „Тренирал съм Митев, Радев и Велев, а другите са ми известни по имена. Харесвам нападателния футбол. Искам играчите ми да мислят само за атака, когато притежават топката. Не обичам защитния футбол.“

За помощник на Петко Петков е назначен доскорошният наставник Дамян Георгиев – Чудото. На Тодор Марев е предложен поста на директор на ДЮШ.

На 27.11.1995 г. Петко Петков напуска клуба заявявайки във в. „Черноморие“: „Гордея се , че се разделям с отбора, като и двете страни остават удовлетворени. Това означава, че и аз съм оставил нещо в този клуб“, като уточнява, че причините са много. Пречките се знаели от всички. „Нека отборът се развива без мен. Не съм обиден на никого във Варна. Оставам с добри впечатления от всички, с които работих, макар и за кратко време.“

За заместник на Петко Петков е назначен бившият нападател на „моряците“ **Никола Спасов**.

В този свой първи период като ст. треньор на „Черно море“ Спасов остава начело на отбора само в последните три мача от есенния полусезон, които завършват с три загуби и изтърпява доста критики относно подбора на състе-

1995

На 11.7.1995 г. части от армията на Република Сръбска под командването на ген. Ратко Младич навлизат в мюсюлманския анклав Сребреница без особена съпротива от страна на 600 холандски омиротворители, разположени в града, обявен от ООН като „зона на сигурност“. В следващите няколко дена сръбските части избиват около 8 000 мъже и момчета на възраст над 13 години. Жените и децата са депортирани с автобуси в мюсюлманската зона. Този акт на насилие е определен от Международният съд в Хага като геноцид. Обяснението от сръбска страна е, че това е отговор за използването на анклава за атаки срещу мирно сръбско население, което също дава жертви в този конфликт.

Атанас Георгиев Атанасов – Кеби *(р. 28.9.1951 г.), президент на ФК „Черно море“ в периода 4.8.1995 – 27.8.1997, като при идването на Пламен Тимев – Ганди за няколко месеца от този период е председател на УС, а след това и съпрезидент с Тимев. Кеби, който е от кв. Аспарухово и бивш президент на „Спартак“ Вн и „Берое“ пристига във ФК „Ч. море“ в критичен момент, когато обещаното спонсорство от „Бизнесбанк“ не се осъществява и клубът е пред фалит. Кеби, заедно със съдружника си Тодор Михнев е собственик на фирма „Черно море'95“ ООД, която се занимава с търговия на горива. „Имахме договор с Хр. Порточанов и „Нефтохим“ да внасяме газ от Румъния и Русия за вътрешния пазар. Търговията вървеше много добре, нямахме никакви проблеми с издръжката на клуба, но времената бяха много нестабилни и цената на долара започна да расте. По-едно време стигна 3000 лева за долар и започна да става неизгодно. Освен това „Нефтохим“ беше купен от „Лукойл“ и правилата се измениха.*

зателите и подреждането им по постове.

В. „Ч-е“, 10.12.1995 г.: „… Притеснявам се най-много от състоянието на нашия отбор, защото проблемите с футболистите се задълбочават. Някои от тях стават неконтролируеми. Венци Маринов излиза по собствено желание от отбора, не е тренирал 2 дни. Очаквам все пак момчетата да повярват във възможностите си и разчитам на това. … Нещата в „Ч. море“ трябва да се променят, ако искаме да вървим напред. През зимата трябва сериозно да се мисли какво ще се прави. Нещата трябва да се организират по-добре, за да не се стига до ситуацията, в която се намира отбора в момента. Имаме 12 здрави играчи. Другите по една или друга причина не искат да се включат пълноценно в състава. Според мен дори си измислят контузии, които аз лично не мога да докажа, но и не мога насила да ги накарам да тренират или играят. Докато съм в отбора няма да се моля на нито един и ще пускам в състава тези, които са добре, тренират нормално и искат да играят. На този етап няма смисъл да привличам други юноши. Вариантът Бойчо Марев е наложителен. Той само попълва групата… ***Пет. Петков***“

На 20.12.1995 г. за старши треньор е назначен **Асен Милушев**, който през есенния сезон е заемал този пост в „Арда“ Кърджали, а преди това в „Академик“ София. От една година Милушев работи в екип с утвърденият през декември нов президент на „Ч. море“ Пламен Тимев – Ганди. Водил е също „Тунджа“ Ямбол, „Академик“ Свищов, „Добруджа“ Добрич и „Сливнишки герой“ в „Б“ и „В“ групи.

С идването си във Варна Милушев обявява, че ще изгради боеспособен отбор, който да излезе от трудното положение, чрез радикални промени, които започват с привличането на 10 нови футболисти. За него отборът трябва да играе така, че да печели своите мачове, дори и да не е по красив начин. „Просто недоимъкът на точки го налага. Когато се стабилизираме в класирането и се успокоим, ще мислим за модерен игрови стил. Искам да направя „Черно море“ просперищ тим. Няма да допусна никой да ми се меси в работата. Това е мой принцип. Аз ще отговарям пред обществеността и няма да се оправдавам. За това пожелах пълен картбланш. Бих приел всяко градивно предложение, но с недоброжелатели няма да контактувам.“

***

Напускат: **Златин Михайлов** е продаден на „Спартак“ Вн, на **Хараламби Хараламбиев** е разрешено премине в „Хан Аспарух“ Исперих, **Георги Дамянов** в „Автотрейд“, **Явор Софрониев** в „Тича“. С идването на Асен Милушев като ст. треньор след есенния полусезон са освободени **Венцислав Маринов**, **Благовест Георгиев**, **Валерий Каров**, **Георги Стойчев**, а **Веселин Бранимиров** е продаден в „Нефтохимик“ през зимната пауза.

Нови: вратарите **Румен Рангелов** от „Ботев“ Н. пазар и **Йордан Йорданов – Жан** от „Сливен“, от „Левски“ Сф се завръща юношата на клуба **Венцислав Маринов**, но е освободен през зимната пауза. От „Раковски“ Русе е привлечен **Йордан Дженков**, който след първия кръг се връща в Русе. Прекратилият кариерата си **Борислав Стоянов** също подсилва отбора. С идването на новият президент и бивш на „Берое“ Атанас Атанасов – Кеби в началото на август, в отбора е привлечен **Йордан Митев** от „Берое“ и **Станчо Герджиков** от „Спартак“ Вн. През зимната пауза с новият треньор Асен Милушев пристигат от „Академик“ Сф **Красимир Коев** и завръщащият се за втори период с отбора **Пламен Делийски**, **Радослав Вардаров**, военнослужещият **Георги Богданов** и **Велислав Вуцов**. От „Нефтохимик“ идва **Лазар Тръпчев**, от „Несебър“ **Антони Кръстев**, от „Спартак“ Варна **Диян Дончев** и **Димитър Трендафилов**, от „Берое“ **Ангел Костадинов**. От юношеския отбор е привлечен **Бойчо Марев**.

***

19.7.1995 г., Шумен, 18.00, контр., „Шумен“ – „Ч. море“ 1-1 (1-1)

Голм.: 0-1 Юл. Нейчев 21', 1-1 Берберян 35'

Пропусната дузпа: 36' Шевкед (Шум)

Ч.К.: Й. Дженков (ЧМ)

„Шумен": Василев, Стойнов, Танков, Шевкед, Желязков, В. Попов, Георгиев, Берберян, Джамбов, Миланов, Попов (Тодоров, Лалев, Димов)

„Ч. море": Рум. Рангелов (Й. Йорданов), П. Стоянов, Вес. Бранимиров, Ив. Райчев, Юл. Христов, Анг. Велев, Н. Филипов, Ог. Радев, Юл. Нейчев, Бл. Георгиев, Й. Дженков (Венц. Маринов, Х. Хараламбиев, Г. Стойчев, Б. Стоянов, Вал. Вълков, Радостин Димов (юн.), Яв. Софрониев)

В. „Нар. дело", 20.7.1995 г.: „… Мачът се игра на наводнен терен. В 36 мин. вратарят Рангелов направи фаул за наказателен удар, но после изби удара на Шевкед. За разправия със съдията червен картон получи Дженков."

22.7.1995 г., ст. Тича, 18.00, „Ч. море" – „Добруджа" 1-1 (1-1), съдия: Цецко Цеков,

Голм.: 1-0 Юл. Нейчев 36', 1-1 Божилов 43'

Пропусната дузпа: 36' Ог. Радев (ЧМ)

Ч.К.: Венц. Маринов (ЧМ); Боев (Доб.)

„Ч. море": Виктор Георгиев, Б. Христов, Б. Стоянов, Й. Дженков, Венц. Маринов, Анг. Велев, Н. Филипов, Ог. Радев, Юл. Нейчев, Бл. Георгиев, Н. Найденов (Н. Добрев, Вал. Вълков, Стил. Ангелов, Ив. Райчев, Вал. Каров, Яв. Софрониев, Т. Каменов, Юл. Христов, Др. Костадинов, Кумчев)

„Добруджа": Свил. Симеонов, Боев, Ст. Славов, Стефанов, Кръстев, Р. Славов, Божилов, Милославов, Петрунов, Мицански, Р. Стоянов (Георгиев, Тонев)

В. „Ч-е", 24.7.1995 г.: „… Филипов се пребори мъжки за една топка, напредна на скорост и пусна на Радев, който бе подкосен в пеналта. Капитанът изпълни дузпата леко, Симеонов отби, но притичалият Нейчев бе точен при добавката – 1-0. … Минута преди почивката, при положение на засада, Божилов остана сам срещу Вик. Георгиев и изравни край плонжа му…"

По настояване на Милен Горанов, от днес Светозар Светозаров става пом. треньор на „Ч. море" и ще се качи с отбора на „Златни пясъци" (х-л „Екселсиор"). „Марев ще ми бъде дясната, а Светозаров лявата ръка", аргументира се Милен Горанов.

25.7.1995 г., Исперих, 18.00, контр., „Хан Аспарух" – „Ч. море" 1-1 (0-0),

Голм.: 1-0 Димитров 82' (дуз.), 1-1 Юл. Христов 86' (дуз.)

„Ч. море": Й. Йорданов, Б. Стоянов, Юл. Христов, Ив. Райчев, Венц. Маринов, Анг. Велев, Н. Филипов, Бл. Георгиев, Юл. Нейчев, Й. Дженков, Кумчев (Рум. Рангелов, Т. Каменов, Б. Христов, Маргаритов, Стил. Ангелов, Рад. Димов)

В състава на „Хан Аспарух" дебютира Хар. Хараламбиев.

27.7.1995 г., Ген. Тошево, контр., „Спортист" Г.Т. – „Ч. море" 3-1 (1-0), съдия: Ив. Ангелов,

Голм.: 1-0 Цончев 45' (дуз.), 1-1 Юл. Нейчев 60', 2-1 Цончев 65', 3-1 Ангелов 72'

„Ч. море": Нед. Добрев (Вик. Георгиев), Б. Стоянов, Юл. Христов, Ив. Райчев, Б. Христов, Венц. Маринов, Н. Филипов, Н. Найденов, Юл. Нейчев, Бл. Георгиев, Анг. Велев (Г. Дамянов, Рад. Димов, Стил. Ангелов, Маргаритов, Др. Костадинов)

В. „Ч-е", 28.7.1995 г.: „… Загубата е навременна. Момчетата доказаха, че нямат манталитет на професионалисти. Играят посредствено и мачът постави много въпросителни пред мен. Можеш да падаш, но прав – заяви Милен Горанов. По време на мача Георги Дамянов направи неприличен жест към ст. тр. Мил. Горанов, който му наредил: „Вземай си багажа и си заминавай от лагера". От тези думи става ясно, че Дамянов е първият освободен футболист."

29.7.1995 г., ст. Тича, 18.00, контр., „Ч. море" – „Хан Аспарух" Исп. 1-0 (0-0), съдия: Б. Борисов,

Голм.: 1-0 Юл. Нейчев 68'

„Ч. море": Рум. Рангелов (Й. Йорданов), Б. Христов, Юл. Христов, Ив. Райчев, Б. Стоянов, Анг. Велев, Вал. Ангелов (от Ген. Тошево), Ог. Радев, Юл. Нейчев, Бл. Георгиев, Й. Дженков (Яв. Софрониев, Н. Найденов, Н. Филипов, Др. Костадинов, Маргаритов, Рад. Димов, Стил. Ангелов)

В. „Ч-е", 31.7.1995 г.: „… С грозна сцена ще се запомни скучния мач. В 68' Радев си пусна топката напред. Зад защитата беше Нейчев, но той се издърпа бързо зад тъчли-

1995

Иначе имахме отлични отношения с Порточанов. За Бранимиров не беше платено нищо, но от „Нефтохимик" Бс дойдоха трима играчи и освен това с печалбите от горивата издържахме „Ч. море". Пламен Тимев – Ганди дойде и ме помоли да станел президент, имал много пари и щял да издържа отбора. Съгласих се, щом може да помага за издръжката. След това се оказа, че той няма пари, а обвини нас. Даже свика прес-конференция в х-л „Черно море". Когато дойдох с 8 милиона в една чанта, каза че се е объркал. Напуснах клуба, но го оставих без никакви дългове. След мен дойде фирмата „Граф Монте Кристо", които бяха мошеници и трябваше да се отървем от тях. Направихме Красен Кралев президент и след това нещата тръгнаха в добра посока."

1995

Андрей Николов Андреев *(р. 1.7.1976 г.), 1 мач за купата на ПФЛ, юноша на клуба, атакуващ халф, не се налага в първия състав и преминава в „Калиакра“ Каварна, а през 1999-00 играе в „Антибиотик-Лудогорец“ Разград. След това играе още за „Добруджа“, „Ботев“ Враца, „Беласица“ Петрич, „Родопа“ Смолян. Андреев прави и кариера в по-долните дивизии в Гърция, където е играл за „Докса“ Драма, „Пантракикос“ Комотини, „Трасивопос“ Атина, „Диагорас“ Родос, „Коринтос“ Атина и „Иасонас“ Атина. От 2010 до 2015 г. Андреев е треньор в ДЮШ на „Спартак“ Пловдив, след което е треньор в ДЮШ на „Ботев“ Пловдив, където се намира и понастоящем. Притежава лиценз УЕФА „Б“. (инф. Академия „Ботев“ Пд)*

29.7.1995 г., Йордан Дженков, Юлиян Нейчев, Благовест Георгиев и Юлиян Христов в очакване на подновяването на играта, заедно с Георги Мирчев от „Хан Аспарух“ Исперих.

нията до тъчрефера Кънев, който вдигна байрка. Главният съдия Борис Борисов даде знак играта да продължи. Радев и Нейчев изскочиха сами срещу вратаря и Нейчев вкара лесно четвъртия си гол в петата контрола. … Иван Кирилов удари рефера с бутилка в гърдите. .. Заформи се патаклама …“

2.8.1995 г., ст. Тича, 18.00, контр., „Ч. море“ – „Шумен“ 2-1 (2-1),

Голм.: 1-0 Юл. Христов 13‘ (дуз.), 2-0 Й. Митев 18‘, 2-1 Мирославов 35‘ (дуз.)

Пропусната дузпа: 2ПВ Юл. Христов (ЧМ)

„Ч. море“: Й. Йорданов (Рум. Рангелов), Б. Христов, Юл. Христов, Ив. Райчев, Кирил Нецов (от „Ямбол“), Венц. Маринов, Й. Митев, Ог. Радев, Юл. Нейчев, Бл. Георгиев, Й. Дженков (Н. Филипов, Анг. Велев, Вал. Вълков, Вал. Каров, Стил. Ангелов)

„Шумен“: Василев, Крумов (40‘ Берберян), Байрев. Лалев, Шевкед (45‘ 3. Василев, след Ч.К.), Желязков, Танков, Костадинов, Мирославов, Тур. Курдов, Спасов

В. „Ч-е“, 3.8.1995 г.: „… дебют направи екс-крилото на „Берое“ Йордан Митев… разписа се след двойно подаване с Ог. Радев, елегантен финт между двама бранители и техничен удар покрай вратаря…“

В. „Нар. дело“, 4.8. 1995 г.: „На общо събрание на ФК „Черно море“ за президент на клуба бе избран **Атанас Атанасов – Кеби**, който предложи УС да е отворена система и в него да влезе всеки, който внася по 20 000 лева на месец, като при неспазване на условието следва самоизключване. Новите членове на УС са: Венцислав Филипов – директор на „Булстрад“, Веселин Проданов – управител на фирма „Основи“, Емил Пандов, Валентин Рашев, Тодор Михнев – бивш национален състезател по борба (избран за вице президент), Марко Марков – световен шампион по кикбокс, Нейчо Нейчев – ЕТ „МАК“, Милен Бакърджиев, Илко Петров (Джулиано) – управител на таверна „Олимп“, Любо Станчев – собственик на р-т „Одеса“ и Атанас Атанасов (Кеби).

Зад клуба застава търговската компания „Интерринг“ със съдружници Тодор Михнев, Христо Христов, Нейчо Нейчев и Атанас Атанасов. Христо Христов – треньор на

12.8.1995 г., Благовест Георгиев (с топката) и Огнян Радев срещу защитата на „Пирин“

националния отбор по кикбокс бе избран за председател на контролния съвет…

Ат. Атанасов – Кеби: „В понеделник ще предложа на УС екипа, с който ще работя. До тогава техническият директор, селекционерът и треньорът запазват местата си. През юни не се кандидатирах за президент, защото тогавашното ръководство поиска да внеса в клуба 5 млн. лева срещу оставането им на работа. Целта на отбора е „А“ ПФГ. ***Вал. Великов***“

5.8.1995 г., ст. Тича, 18.00, контр., „Ч. море“ – „Доростол“ Сс 3-0 (2-0),

Голм.: 1-0 Й. Митев 36', 2-0 Ог. Радев 44' (дуз.), 3-0 Дан. Христозов

„Ч. море“: Нед. Добрев (45' Й. Йорданов), Б. Христов (54' Ив. Райчев), Юл. Христов (70' Вал. Каров), Евг. Андонов (46' Даниел Христозов от „Тича“), Анг. Велев, Венц. Маринов (81' Маргаритов), Й. Митев (58' Н. Филипов), Ог. Радев (61' Вал. Вълков), Юл. Нейчев (65' К. Нецов), Бл. Георгиев (65' Стил. Ангелов), Й. Дженков (68' Рад. Димов)

8.8.1995 г., Милен Бакърджиев обявява, че се оттегля от длъжността технически директор. Занапред тя ще се съчетава с тази на селекционер от Иван Василев – Катила, който е обявен за спортно-технически директор. Нови членове на УС са Красимир Диамандиев, Тома Томов, Димо Петров и Пламен Чернев.

***

12.8.1995 г., **„Ч. море“ – „Пирин“ Бл. 1-0 (1-0)**,

В. „Ч-е“, 14.8.1995 г., „Рангелов, Велев, Радев и Митев ще бъдат основните фигури на „моряците“ този сезон, показа първата среща. Рангелов бе сигурен на вратата, обра всички високи топки, метна се като пантера в 77-ата мин., за да избие в корнер коварен удар с глава на Янев. Велев държеше защитата през първото полувреме, а по-късно сам не бе в състояние да компенсира пропуските на съотборниците си отзад. Докато бяха свежи и концентрирани Радев и Митев, играта на „зелените“ вървеше по ноти. Топката се изнасяше бързо, скоростните комбинации и раздвижени действия на халфовете загатнаха, че голът се пече.

Първо Радев изскочи сам срещу Митев, излъга го и от малък ъгъл уцели гредата. По-късно капитанът коригира мерника си и засече прецизно с глава поредното майсторско центриране на Митев. Пак Радев пусна хитро на Геор-

Диян Дончев Дончев *(р. 8.1.1974 г.), 12 мача с 3 гола в „Б“ РФГ (пролет 1996), 4 мача в „А“ РФГ (пролет 2003), ляво крило, защитник. Диян е юноша на „Спартак“, син на Дончо Дончев, играл в отбора през 70-те години. Взет е в мъжкия състав на „соколите“ едва 16-годишен от Иван Василев – Катила. Дебютира година по-късно под ръководството на Людмил Горанов. В първите си години играе като фланг. нападател. През зимната пауза на сезон 1995/96 е преотстъпен в „Ч. море“ до края на първенството, след което се завръща в „Спартак“. Преквалифициран е в отбраната. Прави име като ляв бек и централен защитник. През 2000 г. е продаден на АЕК за 1,2 млн. DM, но не се налага в Гърция и отново се връща в „Спартак“. През 2003 г. за втори път идва в „Черно море“ като преотстъпен. След това играе за „Локомотив“ (Сф), „Спортист“ (Своге) и „Доростол“ (Силистра).*

1995

На 4.8.1995 г. хърватската армия започва Операция „Щорм“, която слага край на самопровъзгласилата се през 1991 г. Сръбска република Краина, обхващаща населена предимно със сърби хърватска територия по границите със Сърбия и Босна.

гиев, но той стреля слабо в ръцете на Митев. В тези минути младокът Райчев и Б. Христов спираха редките набези по фланга, а Бранимиров не даде на диспечера Тодоровски да шавне. Веднъж Б. Христов сгафи и Стойнев излезе сам отляво, за да отправи сватбарски прехвърлящ шут.

След почивката домакините отпаднаха физически, загуби се синхронът в отделните звена, отбраната лесно се огъваше. Гостите взеха инициативата. Здр. Иванов би в аут от добра позиция, а най-добрият от „орлетата“ – Ант. Бачев, шутира на сантиметри край гредата от фаул. В 82-ата минута Боздански финтира Юл. Христов, който падна и игра с ръка. „Явна дузпа, срамно е, че реферът си затвори очите“, коментира Бозданski. „Топката ме удари в рамото“, контрира Юл. Христов. Съдията Цветков надуваше фалшиво свирката и си навлече гнева на феновете и играчите. ***Нед. Петров***“

19.8.1995 г., **„Академик“ – „Ч. море“ 5-1 (4-0)**, **В. „Нар. дело“, 21.8. 1995 г.**: „Само 500 души видяха изразителната победа на „Академик“ (Сф) над „Черно море“. Пет гола вкараха домакините – по един на всеки 100 зрители. Варненци играха много слабо, като създадоха само три положения за гол. В 49-та минута Юл. Христов от пряк свободен удар накара вратаря Петков да избие топката под гредата. В 77-та минута Ог. Радев отправи далечен удар, избитата топка с глава посрещна Н. Филипов, но вратарят на „Академик“ изби с последни сили.

Голът за „Черно море“ отбеляза Благовест Георгиев, след като Филипов центрира отляво. „Домакините се представиха силно, тъй като варненци симулираха активност – каза старши треньорът Милен Горанов. – Йордан Митев, Огнян Радев и Ангел Велев не направиха нищо и ме предадоха умишлено. Бях решил да изнеса цялата информация наяве, но вече няма смисъл. Не обвинявам само футболистите. Бях неудобен, затова срещу мен се работеше от всички страни. За мен „Черно море“ е отбор без бъдеще.“

На 20.8.1995 г., на заседание на УС на ФК „Черно море“ Милен Горанов е освободен от длъжността си на ст. треньор и

12.8.1995 г., Валерий Каров, Благовест Георгиев и Иван Райчев спират устрема на Саша Тодоровски от „Пирин“

на негово място е назначен Петко Петков. Според техническия директор Иван Василев: „Милен Горанов беше на проби в клуба и нямаше подписан договор. След слабия мач в София реших да свикам УС и да вземем мерки…“

23.8.1995 г., ст. Тича, контр., „Ч. море“ – „Порт'93“ 3-0 (2-0),

Голм.: 2-0 Й. Митев 10', 15', 3-0 Г. Стойчев 70'

26.8.1995 г., **„Ч. море“ – „Спартак“ Пл. 2-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 28.8. 1995 г.: „„Черно море“ победи „Спартак“ (Плевен) с 2:0 и е на 6-то място във временното класиране. Данчо Митев подаде на Огнян Радев за първия гол две минути преди края на първото полувреме и капитанът от десетина метра откри резултата. Николай Филипов замени Георгиев в началото на второто полувреме и удвои резултата. Топката бе върната назад към вратаря на гостите Цонков, който не се разбра с бранител от „Спартак“ кой да отиграе ситуацията. От неразбирателството умело се възползва Филипов и от 3-4 м направи 2:0.

„Черно море“ бе умело воден от капитана Огнян Радев, който изигра много силен мач. Много пробиви по крилата направиха Стойчев и Митев. Много работа в средата на терена свърши Ангел Велев. Защитата на гостите в лицето на бившия черноморец Васко Сантуров и Йонков противодействаше много добре до първия гол, а второто попадение изложи на показ всички нейни слабости.“

31.8.1995 г., **„Дунав“ Рс – „Ч. море“ 0-0**,

В. „Ч-е“, 1.9.1995 г.:

26.8.1995 г., Венцислав Маринов с поглед към поредната атака към вратата на „Спартак“ Плевен.

„Дъждът спря чак в 70-ата минута, но беше направил теренът хлъзгав и борбата смени футбола. Черноморци взеха точката след великолепна игра на вратаря Рангелов. Той пази без грешка и отчая дунавските щурмоваци. Първо отклони в гредата бомба на Мастънов, после изби в корнер удар на Любенов, а след почивката не позволи на изскочилия срещу него Любенов да го преодолее. Веднъж Вындев би и след рикошет в защитник топката удари гредата, а към края Мустафов също улучи напречната греда. Един път и Райчев изби от голлинията. Домакините нападаха хаотично през целия мач, а черноморци им влизаха мъжки за първа топка и се бранеха грамотно. При две контри

26.8.1995 г., Йордан Митев показва техниката си пред Васко Сантуров („Спартак“ Пл.), Огнян Радев очаква подаване.

1995

Нейчев отправи два сносни шута, единият във вратаря, а другият – в аут.

„Ако халфовете подкрепяха Радев, можехме и да бием, има за какво да работим в атака. Рангелов направи голям мач и

10.9.1995 г., Николай Филипов е съборен в наказателното поле на „Олимпик" Галата, дузпа в полза на „Черно море".

***

На 24.8.1995 г. „Майкрософт" пуска в употреба нова операционна система – „Windows 95", представяща значителни подобрения в графичния потребителски интерфейс. Тази система се счита за най-важният продукт в компютърната (PC) индустрия.

респектира нападателите на съперника", каза старши треньорът на „моряците" Петко Петков. ***Нед. Петров***"

10.9.1995 г., **„Ч. море" – „Олимпик" Галата 3-1 (2-0)**,

В. „Ч-е", 11.9.1995 г.: „Домакините спечелиха трета победа, защото имаха в състава си майстор като Йордан Митев. Той доказа, че индивидуалните качества на един футболист могат да обърнат мача, когато играта на отбора не върви. Първо Митев откъсна съперник с рязък демараж и подаде ниско. Нейчев прескочи топката, Филипов я взе, финтира бранител, но бе свален с ръка на тревата. Радев би майсторски дузпата в малката мрежичка за 1:0. В последните секунди на полувремето Митев пое майсторски и опъна мрежата красиво с левачката.

През второто полувреме Данчо получи топката от Б. Христов след късо разиграване от корнер, счупи кръста на бранител и би остро, за да влезе Нейчев с топката в мрежата. Да се разпише изтърва и Б. Георгиев. Той шутира над вратата, после Топалов изби в корнер, а накрая стреля безотговорно в аут, след като получи топката на празна врата от Филипов. Гостите разиграваха прилично и си покриваха хората, но напред им липсваше последния пас. Веднъж Цанев навлезе на скорост между двама и Стойчев го препъна, за да вкара халфът почетния гол от дузпа. Реферът Иванов скъса нервите на феновете. Накъса играта с измислени нарушения и спести картони на гостите за груби влизания. ***Нед. Петров***"

16.9.1995 г., **„Чирпан" – „Ч. море" 2-0 (2-0)**,

В. „Ч-е", 18.9.1995 г.: „Домакините взеха трите точки след силно първо полувреме. Шербетов вкара двата гола с глава, засичайки вдигания на Георгиев и Папазов, а Здр. Иванов удари гредата и изтърва сам срещу Рангелов. Второто полувреме беше равностойно. Гостите живнаха, но атаките им се разбиваха пред големия пеналт и не стигнаха до чисто голово положение. Чувстваше се отсъствието на контузения Радев и Митев, претърпял автомобилна злополука ден преди мача. ***Нед. Петров***"

24.9.1995 г., **„Ч. море" – „Миньор" Пк 0-2 (0-2)**,

В. „Ч-е", 25.9.1995 г.: „Домакините загубиха с безобразно слаба игра и потопиха своите шефове в дълбок размисъл за моментното състояние на клуба. Нямаше кой да върже играта на „моряците", халфовете не знаеха какво да правят с топката и бързаха да се освободят от нея. Отзад липсваше синхрон и отбраната лесно се огъваше. На пръстите на едната ръка се брояха създадените от черноморци положения. Първо Филипов изскочи сам срещу Варадинов, но го прехвърли силно с глава и излезе в аут с топката. После вратарят парира удари с глава на Маринов и Нейчев, а към края Маринов би с глава в аут. Перничани пресираха съперника и си подаваха грамотно, а Методиев и Петров си правеха каквото поискат. Първо Петров стреля фалцово, топката

хвана коварна парабола и тупна зад Рангелов. После Рангелов се хвърли в краката на Паргов и П. Стоянов, топката отскочи и Патев я набута за 0:2. Паргов пък удари две греди, по една в двете полувремена."

Петко Петков: „Миньор ни надигра по всички линии. Няма какво да се заблуждаваме за селекцията. В отбора на „Черно море" няма футбол. Който и да дойде на моето място, ще му бъде много трудно."

В отбора като пом. треньор се завръща Абил Билялов, който до сега е водил „Ботев" Нови пазар.

30.9.1995 г., **„Локомотив" ГО – „Ч. море" 1-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело", 2.10. 1995 г.: „Оправдаха се очакванията този мач да не завърши наравно. Домакините не бяха регистрирали хикс на свой терен от началото на първенството. Голът на победата за „Локомотив" падна, след като съдията Узунов отсъди дузпа за събаряне на централния нападател Милчо Сирмов. Наказателния удар изпълни Валентин Станков, но той бе отбит от вратаря на варненци Йордан Йорданов. Белчев обаче посрещна топката и я заби в мрежата – 1:0 и три точки за горнооряховци. Йордан Митев можеше да грабне една точка за „Черно море" в последната минута на мача. Нападателят излезе сам срещу вратаря, Тодоров плонжира и изби."

6.10.1995 г., Добрич, ст. Дружба, контр., „Добруджа" – „Ч. море" 3-1 (1-1), 300 зр.

Голм.: 1-0 Милославов 20', 1-1 Ст. Герджиков 35', 2-1 Петрунов 65', 3-1 Стефанов 80'

„Добруджа": Свил. Симеонов (75' Желязков), Боев, Кръстев, Попов, Р. Славов, Кушев (60' Тонев), Божилов (75' Стан. Стоянов), Милославов (59' Стефанов), Петрунов, Мицански (75' Митев), Стоилов (75' Василев)

„Ч. море": Й. Йорданов (30' Нед. Добрев, 58' Рум. Рангелов), Пл. Панайотов, Вес. Бранимиров (46' Ив. Кирилов от „Спартак" Вн), Евг. Андонов, Б. Христов, Анг. Велев, Й. Митев, Бл. Георгиев (46' Вал. Каров), Юл. Нейчев, Стан. Герджиков, Н. Филипов

В. „Ч-е", 8.10.1995 г.: „Юлиян Христов, който бе

1995

На 4.11.1995 г. по време на мирна демонстрация в Тел Авив е застрелян израелският министър председател Ицхак Рабин. Убиецът е израелски ултранационалист, противник на мирните инициативи и подписаните от Рабин мирни споразумения в Осло. Смъртта на Рабин предвещава замразяването на мирния процес между Израел и Палестина, а самото убийство е описано като най-успешното политическо такова, постигнало своите цели.

24.9.1995 г., Благовест Георгиев и Венцислав Маринов в букета от футболисти пред вратата на „Миньор", докато Станчо Герджиков (вляво) следи развоя на атаката.

15.10.1995 г., Юлиян Нейчев е във въздуха с вратаря на „Беласица“ Калаксъзов, следен от Борислав Стоянов (вдясно)

15.10.1995 г., Юлиян Нейчев пробива през отбраната на „Беласица“

изгонен преди 18 дни е официално върнат в отбора и тренира като бесен, за да се докаже. Петко Петков обаче не го използва във вчерашната контрола… Открои се Герджиков, раздал перспективни пасове и ударил гредата от фаул…“

11.10.1995 г., ст. Тича, 13.30, контр., „Ч. море“ – „Тича“ 4-0 (2-0),

Голм.: 1-0 Бл. Георгиев 25', 2-0 Й. Митев 41', 4-0 Юл. Нейчев 62', 76'

„Ч. море“: Й. Йорданов (Рум. Рангелов), Пл. Панайотов, Юл. Христов, Ив. Райчев, Б. Христов, Анг. Велев, Й. Митев, Бл. Георгиев, Юл. Нейчев, Стан. Герджиков, Б. Стоянов (Г. Стойчев, Евг. Андонов, Венц. Маринов, Н. Филипов, Н. Найденов)

„Тича“: Димитров, Няголов, Петров, Жеков, Кралев, Стефанов, Яв. Софрониев, Маринчев, Дончев, Пенчев, Денчев (Червенков, Енчев, Христозов, Георгиев, Коши)

В. „Ч-е“, 12.10.1995 г.: „… Нейчев вкара красив трети гол, когато засече с летящ плонж с глава пас на Герджиков. Боби Стоянов удари гредата от фаул. Уволнилият се наскоро Бранимиров подписа първи професионален тригодишен договор…“

15.10.1995 г., **„Ч. море“ – „Беласица“ Пч 2-0 (1-0)**,

В. „Ч-е“, 16.10.1995 г.: „Домакините направиха силно първо полувреме, през което гостите се затвориха и рядко минаваха центъра. Калаксъзов спаси удари с глава на Юл. Христов и Георгиев и коварен шут на Б. Христов. Най-добрият на терена – Герджиков, пое с гърди сваляне на Юл. Христов, би мощно и топката рикошира от напречната греда в мрежата. В 40-ата мин. Калаксъзов хвана за крака Нейчев и бе наказан с жълт картон и дузпа. Митев обаче стреля от бялата точка ниско край гредата.

Петричани, които чрез Гущеров отправиха първия удар в очертанията в 43-ата мин., се отвориха след почивката. Забъркаха няколко мелета, а Варадев изпусна единственото им чисто положение към края. Преди това силно игралият Бл. Георгиев върза двама и от малък ъгъл с левачката заби топката под гредата за 2:0. Нейчев също изле-

зе два пъти на стрелкови позиции, но сгреши."

18.10.1995 г., **„Ч. море" – „Марица" Пд 0-2 (0-0)**,

В. „Ч-е", 19.10.1995 г.: „Гостите показаха колко важно е да вкараш толкова, колкото създадеш. Два пъти за цял мач техни нападатели изскочиха на стрелкови позиции след грамотни контри и опънаха мрежата не без съдействието на Йорданов. Александров откри с левачката от 16 м (първи гол на маричани на чужд терен за сезона), а Тосев от малък ъгъл провря топката между Йорданов и гредата за втория гол.

Черноморци комбинираха свястно до почивката. Тогава Стоянов и Георгиев пробиваха по фланга, а Герджиков даваше пасове и излизаше на върха на атаката. Вратарят на „Марица" Илия Николов обаче направи голям мач и спаси всичко. Той изби коварни удари с глава на Юл. Христов и Герджиков, не пусна аванта и на Маринов, изведен в уличка сам срещу него. В 50-ата мин. Маринов пак остана очи в очи с Николов, но не можа да спре топката. Два златни шанса изпуснаха „моряците" при 0:1. Митев тресна гредата с диагонален шут, а вратарят виртуозно отклони бомба на Нейчев. След 0:2 домакините се гипсираха и срещата се доигра за протокола. ***Нед. Петров***"

В. „Нар. дело", 20.10. 1995 г.: „Черно море" може да прекрати участието си в „Б" ПФГ, каза вчера техническия директор на клуба Иван Василев на среща с журналисти. Клубът се разпада, помогнете, казвам на отговорен човек, а отговорът бе: „Иване, какво се притесняваш. Съветският съюз изчезна от картата, ти за „Черно море" се тревожиш."… Срамно е привържениците на отбора да освиркват футболистите на наш терен, все едно че играем навън."

15.10.1995 г., спорен момент. За този контакт на вратарят на „Беласица" Калаксъзов с Юлиян Нейчев (снимката горе) е отсъдена дузпа, която Йордан Митев бие извън очертанията на вратата (снимката долу).

… Кеби няма средства да издържа клуба, а 40 души – футболисти, технически и обслужващ персонал гледат към него. Истината е, че отборът нямаше водство го привлече с обещанието, че в касата ще влязат 2 млн. лева. Кеби привлече в УС 15 души с намерението да внасят 20 000 лева месечно. Но това стана само първия месец. … Членовете на УС трябва да започнат да изпълняват задълженията си. Старши треньорът Пе-

1995

тко Петков няма сключен договор и от БФС беше получено предупреждение, че няма право да ръководи отбора от резервната скамейка. 280 000 лева дължим на „Светкавица“ за Юлиян Христов, 50 000 на „Спартак“ Вн за Станчо Герджиков, 75 000 на „Ботев“ НП за вратарят Рангелов. ***Вал. Великов***“

Ив. Райчев

И този път капитанът на „моряците“ Ангел Белев е далеч от топката. Футболистите на „Септември“ повече играеха с нея, а това се отрази и на резултата...

Снимка Антон УЗУНОВ

***

Националният отбор на България побеждава Албания с 3-0 в София на 7.10.1995 г. и на практика си осигурява участие във финалите на ЕП'96 в Англия. Въпреки последвалите две загуби в Грузия (1-2) и Германия (1-3) българските национали успяват да се класират за първи път на финалите в историята на турнира.

22.10.1995 г., **„Септември“ Сф – „Ч. море“ 5-2 (3-1)**,

В. „Ч-е“, 23.10.1995 г.: „Домакините превъзхождаха във всички футболни компоненти и до почивката си оплетоха кошницата. Росен Крумов беше най-добрият на терена, пробиваше умело по фланговете и раздаваше перспективни пасове. Той изработи гола на Илиев и сам направи 2:1. Попов и Радулов вкараха още два гола, преди вратарят на гостите – Рангелов, да спъне съперник за дузпа и – жълт картон. Топалов беше точен от бялата точка за петия гол, а към края Данчо Митев опъна за втори път мрежата, но от това едва ли е станало по-леко на съотборниците му. „Моряците“ паднаха за шести път и с бледата си игра показаха защо са в земетръсната зона.“

„… Огнян Радев легна на операционната маса при проф. Шойлев. Ст. тр. Петко Петков не бе във Варна… от друг източник се разбра, че Кеби вече мисли за нов треньор. Това най-вероятно ще бъде тандемът Никола Спасов – Тодор Марев, но от БФС не признават треньорската диплома на Спасов, придобита в Португалия.“

29.10.1995 г., **„Ч. море“ – „Сторгозия“ Пл 2-0 (1-0)**,

В. „Ч-е“, 30.10.1995 г.: „Моряците“ мачкаха цял мач плевенчани, но пропиляха много изгодни положения, а Митев, Герджиков и Георгиев ударихa гредите. Силен мач изигра Станчо Герджиков, който покри широк периметър и раздаваше перспективни пасове. Добре му пригласяха Митев и Б. Стоянов. Те работеха добре по фланговете, търсеха топката и в средата на терена, „чупеха кръстовете“ на пазачите си с неуловим дрибъл. Към края Б. Стоянов реши да се изкодоши със защитата и вместо да скъса мрежата, поиска да влезе с топката във вратата, но му я избиха. Поне два гола можеше да вкара и Митев. Юл. Христов пък държеше здраво защитата и Рангелов замръзна на вратата. Той спаси майсторски единствения свестен шут на В. Вълков. Юл. Христов вкара отблизо с глава, използвайки лошо изчистване на Василев, а Филипов засече, също с глава, вдигане от корнер на Б. Стоянов за 2:0. Гостите явно бяха дошли да отбият номера. Те се прибраха отзад и ритаха напосоки.“

1.11.1995 г., **„Локомотив“ Рс – „Ч. море“ 1-1 (1-1)**,

В. „Ч-е“, 2.11.1995 г.: „Слаб мач на терен, приличащ повече на прясно изорана нива, отколкото на игрище. Още във 2-ата мин. реферът свири фаул пред границата на големия пеналт и капитанът Богомилов, най-добрият русенски играч, изстреля силна топка. Рангелов я захлупи, после я изпусна и връхлитащият Нанков бодна кълбото в мрежата за 1:0. Гостите отвърнаха

с бързи контри по десния фланг, където Боби Стоянов постави в конфузни ситуации пазача си Стефан Митов. Той прехвърли на левия фланг към Георгиев, който бе спрян с нарушение. Георгиев завъртя фалцово към дузпата и добре пласираният Маринов изпревари бранителите и с глава по английски маниер заби топката неспасяемо в десния ъгъл.

Оттук нататък герой на мача стана варненският вратар Румен Рангелов. Той спаси шут на Нанков от фаул, на три пъти акробатично извади удари на Енчев с глава, със самопожертвователни намеси ликвидира всички опасности, създали се в поредицата от мелета. По средата на полувремето черноморци можеха да вкарат втори гол, ако съдията им беше свирил дузпа. Тогава бранител изби топката с ръка след шут на Б. Георгиев, но М. Георгиев си затрая. На полувремето публиката го изпрати с аплодисменти. По-късно пък русенци претендираха, че след удара на Богомилов от фаул топката е минала голлинията.

След почивката играта се водеше в средата на терена. „Локо" държеше повече топката и натискаше хаотично, но „моряшката" отбрана удържа равния. Напред гостите оставиха само Митев, който няколко пъти разпиля защитата, без да получи подкрепа. Това е втората точка на черноморци като гости за сезона. Първата беше пак в Русе срещу „Дунав". ***Г. Христов***"

4.11.1995 г., **„Ч. море" – „Арда" Кж 2-0 (2-0)**,

В. „Ч-е", 6.11.1995 г.: „„Моряците" взеха три точки след силно първо полувреме на тежък и подгизнал терен, гарниран с локви, кал и непрекъснат дъжд. Първо силно игралият Боби Стоянов върза двама, вдигна от аутлинията и Юлиян Христов си подложи главата на метър пред голлинията за 1:0. После Боби цъкна триково от фаул на Герджиков, който стреля плътно и хлъзгавата топка удари страничната греда, преди да се оплете в мрежата. Малшанс пък попречи на Георгиев да се разпише два пъти. След почивката условията за игра станаха непоносими и борбата смени футбола. Гостите не можаха да стигнат до голово положение или сериозен удар във вратата."

Пред вратата на „Черно море" често вреше и кипеше, но Рангелов допусна само един гол.

Фото СТРАКОША

18.11.1995 г., **„Хебър" Пз – „Ч. море" 2-0 (0-0)**,

В. Ч-е", 20.11.1995 г.: „Петко Петков – старши треньор на „моряците": „Хебър" не ме изненада с нищо, очаквах повече от тях. Домакините нямаха положения, а при 0:0 Герджиков излезе сам срещу вратаря, но стреля в него. В 20-ата мин. удар на съперник срещна тялото на Бранимиров, но рефератът свири дузпа. Рангелов обаче хвана удара на В. Иванов. Първият им гол беше спорен. След мача момчетата ми казаха, че топката била излязла в аут, преди Радко Димитров да вдигне и В. Иванов да отбележи с глава. Съдията Св. Маринов (Рс) свири безобразно и едва не сби двата отбора. Той изнерви моите с измислени фаулове и картони."

25.11.1995 г., **„Ч. море" – „Чардафон" Гб 2-1 (2-0)**,

В. „Ч-е", 27.11.1995 г.: „Домакините започнаха настъпателно, благодарение на активните халфове Герджиков и Маринов и бързите слизания по десния фланг на Б. Стоянов. Блестящ гол вкара Герджиков, който от 20 м, макар и малко диагонално, уцели десния горен ъгъл на вратата. После неповратли-

***

На 14.12.1995 г. в гр. Дейтън, щата Колорадо е сключен Дейтънският мирен договор, с който официално приключва войната в Босна и Херцеговина, продължила близо 4 години. Войната започва с бойкот на референдума за независимост от страна на сръбското малцинство, наброяващо 32% и одобрен от мюсюлманското (44%) и хърватското (24%) население. Споразумението разделя страната по етнически линии на две съставни части – Федерация Босна и Херцеговина и Република Сръбска.

1995

***Лазар Рангелов Тръпчев** (р. 23.6.1971 г.), 3 мача в „Б“ РФГ (пролет 1996 г.), защитник. Тръпчев е родом от Перущица, но израства в школата на „Локомотив“ (Пд). През 1985 г. с детския тим е шампион на България. Впоследствие става юношески национал (6 мача). На 18 години през есента на 1988 г. дебютира за „Локомотив“ в „А“ РФГ, но за два сезона записва само 3 участия. Като войник заиграва в „Металик“ (Сопот), откъдето през 1992 г. е привлечен в „Нефтохимик“. При бургазлии има статута на резерва. След три години и половина в „Нафтата“ през зимната пауза на сезон 1995/96 е изпратен във Варна като част от сделката по трансфера на Веселин Бранимиров, но престоя му в „Черно море“ приключва скоропостижно и злощастно. На 17.3.1996 г. чупи крак след сблъсък със съотборника си Красимир Коев в мач срещу „Чирпан“ и впоследствие се разделя с отбора.*

вият Годинячки брутално фаулира Нейчев и Юл. Христов реализира дузпата. Но всичко хубаво бе дотук. „Моряците“ вероятно помислиха, че са си свършили работата и спряха да играят футбол. Близо час те измъчиха себе си и публиката с безцелно ритане на топката.

Гостите тръгнаха напред и бяха по-добрият отбор на терена, особено през второто полувреме. Те обаче нямаха достатъчно сили за голови атаки. Само веднъж нисичкият защитник Сп. Колев изненада защитата, когато стреля резултатно с глава след вдигане на Венков от фаул. „Не може отбор, който иска да печели, да играе само 20 минути. Много малко трябваше, за да се стигне до обрат в резултата“, заяви наставникът на домакините Петко Петков. ***М. Апостолов***“

27.11.1995 г., Ръководството на „Ч. море“ сключи пет годишен договор с нефтената рафинерия , според който ще получава солидно финансиране срещу емблемата на „Нефтохим“, изписана на варненските фланелки. 7840 лв. струва един комплект от новия екип, осигурен от „Нефтохим“. Вече няколко месеца президентът Ат. Атанасов – Кеби плаща заплатите и премиите с пари от „Нефтохим“. Футболистите не са вземали две премии за една победа и един равен мач. Всички останали задължения вътре и извън клуба са изчистени.

В. „Нар. дело“, 2.12. 1995 г.: „Футболистите на „Ч. море“ се качиха в последния момент в автобуса за Ст. Загора. …, тъй като имаха финансови претенции за няколко премии към президента Ат. Атанасов и обявиха бойкот. Спасителните банкноти изкара вицепрезидентът Тодор Михнев, който се разплати с тях и обстановката се успокои. „Черноморци“ трябваше да отседнат в частен хотел, резервиран от бившия им треньор Петко Петков… Старши треньорът Никола Спасов каза, че се отказва от дошлия на проби камерунец Андела. ***Вал. Великов***“

2.12.1995 г., **„Берое“ – „Ч. море“ 2-1 (2-1)**,

В. „Ч-е“, 4.12.1995 г.: „Никола Спасов – треньор на „Черно море“: „Домакините играха на живот и смърт, тъй като само победата ги устройваше. Не съм доволен от нашата игра през първото полувреме. Бяхме неориентирани и не се подредихме добре отзад. Рано получихме гол, но след това Найденов изведе Филипов със скрит пас зад защитата, той излъга вратаря и изравни. Малко по-късно Демирев нахлу в наказателното поле, Йорданов си сложи ръцете пред него и топката излезе в аут. Демирев падна и рефератът Павел Георгиев (София) свири пресилена дузпа, вкарана от Демирев. До края на полувремето беройци изтърваха няколко положения. Силно пази Йорданов, който спаси всичко.

След почивката Райчев заигра десен бек, Бранимиров се върна последен, Панайотов мина стопер, а Стойчев – ляв халф. Тогава надиграхме домакините, но не и съдията Георгиев. Той се довери на помощника си и спря две голови атаки на Филипов с измислени засади. Георгиев подпираше заралии през цялото време и изнерви моите, които по едно време щяха да го бият. Венци Маринов изпусна от малък ъгъл, Филипов получи подарък от вратаря, но стреля в аут. Малко преди края Б. Стоянов се измъкна сам и Костадинов го спъна отзад за жълт картон, но Герджиков би фаула навън.“

В. „Нар. дело“, 5.12. 1995 г.: „Санкции при неуспех утре. … „Моряците“ слязоха достатъчно близо до опасната зона и място за мърдане няма. Президентът Ат. Атанасов (Кеби) каза, че при неуспех ще предложи на УС премиите за победа да бъдат намалени до 2000 лева. Сега играчите прибират по 10 – 15 000 лв., но условието за тези пари бе влизане в „А“ ПФГ…“

6.12.1995 г., **„Ч. море“ – „Хасково“ 1-3 (1-1)**,

В. „Ч-е“, 7.12.1995 г.: „Гаджев откри рано, засичайки пред погледите на Йорданов и Велев вдигане от фаул на Куманов. После Петров би коварно, Йорданов отклони топката с пръстите си и тя отскочи от гредата в корнер. Хасковци се подредиха добре отзад, а „моряците“ затънаха в шаблонни атаки на тежкия и разкалян терен. Те не си подаваха свястно, всичките им еднообразни центрирания пък бяха обрани от Ставрев.

След почивката домакините изиграха силни 30

минути. Тогава халфовете изнасяха бързо топката, а Филипов и Б. Стоянов се раздвижиха по фланговете. Филипов вдигна от аутлинията и Б. Стоянов изравни с глава. И когато шепата зрители очакваха втори гол за черноморци, защитата им проспа вдигане от корнер и в мелето Ружинов вкара отблизо. Голът гипсира „зелените" и малко по-късно Василев нахлу сам, Бранимиров не успя да го спъне и таранът улучи празната врата, след като излъга Йорданов.

„Черно море" записа трета домакинска загуба. Тя обаче едва ли учудва тези, които разбират от футбол. Дебют за домакините записа синът на Тодор Марев – 17-годишният Бойчо. Той пипа добре топката, но дали ще развие дарбата си, ще покаже времето. ***Нед. Петров***"

В. „Нар. дело", 7.12. 1995 г.: „Кеби е недоволен от треньорите. … Според него ст. тр. Н. Спасов не селекционирал правилно състава. „Не може Велев да играе ляв защитник, Юл. Христов да не започне мача, а Стойчев да гради атаката. Трябваше да е точно обратното"… Мнението на Н. Спасов: „Футболистите играха на необичайни постове и бяха несигурни в изявите си. В момента не сме отбор, а дупки, запълнени от различни футболисти. Трябва да вярвам на футболистите, защото други няма."… След загубата от „Хасково" халфът Венцислав Маринов хвърлил обувките и оттогава не се е появявал. УС реши да вземе строги мерки спрямо Маринов, който до сега е прибрал около 300 000 лв. от клуба и е най-скъпият играч. На скоро клубът му даде 60 000 лв. за наем, а се разбрало, че Маринов живее у дома си.."

9.12.1995 г., **„Хан Аспарух" Исп. – „Ч. море" 1-0 (0-0)**,

В. „Ч-е", 11.12.1995 г.: „Черно море" записа трета поредна загуба и ще зимува в опасна близост до шестицата, която дава аматьорски визи. Силно пази Добрев. Той се пласираше добре и извади опасни топки със завиден рефлекс. Вратарят се предаде чак в 76-ата мин., когато Юруков вкара единствения гол с далечен удар. Да се разпишат за черноморци изтърваха Б. Стоянов, Филипов и Велев.

„Възмутени сме от рефера Сталев и неговите помощници Чачев и Писков. Последните двама бяха тъчрефери в първия ни мач с „Пирин". Преди срещата в Исперих те казали на моите момчета, че ще ядат дървото, и ги порязаха здраво, след като им спираха атаките с измислени засади, а при нападенията на домакините флагът им беше долу. Главният пък не пресече балтиите на исперихци, които ритаха от кръста нагоре, и свири тенденциозни фаулове срещу нас. Допусна да бъдем ритани и блъскани, а накрая едва не сби двата отбора. От 1989 г. съм във футбола, но такова съдийство не бях виждал", заяви президентът на „Черно море" Кеби Атанасов."

Отборът на „Ч. море" излиза на терена, от ляво надясно: Ал. Кисимов (администратор, със синьо сако), Бл. Георгиев, Н. Спасов (ст. треньор, отзад), Стан. Герджиков, Юл. Нейчев, Анг. Велев (кап.), Б. Христов, Венц. Маринов и Юл. Христов

В. „Ч-е", 13.12.1995 г.: „Само победата в прекия двубой с „Беласица" позволи на „Ч. море" да не зимува в шестицата, която дава аматьорски визи… 7 президенти бяха начело на клуба през последните 3 години (Г. Георгиев, Г. Колев, Яв. Недев, Ан. Димитров, Вал. Рашев, Ив. Китов и Ат. Атанасов). Общото между тях е, че не успяха да създадат структура на управление, която да вкара пари в касата и да осигури финансова ста-

1995

билност. И докато печелившата формула се търси, работата на парче ще продължи. Тази порочна система обаче тласка „Ч. море“ надолу… Знае се, че честите смени на наставниците не водят до нещо по-добро. … За по-малко от 2 години се изредиха 7 старши треньори. Те знаеха за организационните и финансови сътресения, но разчитаха работите да се оправят. Това обаче не стана. И докато Богомилов, Дам. Георгиев и Спасов работеха на юнашко доверие за своя любим клуб, четиримата наемници, кой повече, кой по-малко очакваха да приберат договорените траншове, но накрая си тръгнаха с трохи. Илиев и Горанов си тръгнаха със скандал, Маринов и Петков предпочетоха интелигентната раздяла.

Есенно класиране "Б" група

1. "Марица"	12	4	3	34:10	40
2. "Миньор"	12	2	5	25:11	38
3. "Олимпик"	10	3	6	24:21	33
4. "Спартак"	10	2	7	26:23	32
5. "Локо" (ГО)	9	4	6	28:21	31
6. "Хасково"	9	3	7	30:25	30
7. "Чирпан"	9	3	7	22:17	30
8. "Ширин"	8	5	6	22:19	29
9. "Хан Аспарух"	7	6	6	21:20	27
10. "Септември"	8	3	8	26:25	27
11. "Академик"	7	5	7	21:23	26
12. "Локо" (Рс)	7	5	7	17:25	26
13. "Хебър"	7	3	9	26:21	24
14. "Черно море"	7	2	10	20:28	23
15. "Беласица"	7	2	10	20:23	23
16. "Сторгозия"	6	3	10	22:26	21
17. "Чардафон"	6	2	11	16:21	20
18. "Берое"	5	5	9	18:29	20
19. "Арда"	5	4	10	12:24	19
20. "Дунав"	4	4	11	16:34	16

Пламен Тимев – Ганди *(р. 3.3.1952 г.) заема длъжността на президент на ФК „Черно море“ в периода 20.12.1995 – 22.10.1996 г. Ганди, който е и бивш президент на ФК „Спартак“ Варна е един от героите на Прехода. Колоритен бизнесмен, бохем и кредитен милионер, занимаващ се със строителство, собственик на множество заведения по морския бряг и на най-тузарското заведение в София за времето си – „Ла страда“. Ганди подава оставка след няколко конфликта с УС на „Ч. море“ и най-вече поради невъзможността си да издържа отбора.*

Арх. Пламен Тимев – Ганди

Един клуб се издържа от трансфери, спонсори, рекламни договори, приходи от абонаментни карти и билети. А когато трябва, президентът да вади лични пари. „Черно море“ разпродаде всички свои перспективни или класни футболисти през последните две години, за да живее. Тогава никой не мислеше за бъдещето, за да има средства, за да се покрият колосалните текущи разходи. Вариантът с билети и абонаментни карти също отпада. „Ч. море“ не е „Барселона“. Парите на вицепрезидента Т. Михнев и постъпленията от рекламни договори помагат, но само с тях не става. Непосилно е един човек да издържа футболен отбор у нас. Това може да се направи от холдинг, няколко мощни фирми или група сериозни бизнесмени. Шефовете на клуба трябва да са по-упорити и настоятелни, за да ги открият, не да чакат сами да им се предложат… Кеби обеща нормален финансов живот, но досега едва свързва двата края. … В началото той вкара влиятелни бизнесмени в УС с уговорката да внасят месечно 20 000 лв., но на втория месец те взеха да се ослушват. Само вицепрезидентът Тошко Михнев не сдаде фронта. Тогава Кеби предприе втора маневра и подписа договор за спонсорство с „Нефтохим“. Сега е доволен, че играчите са получили всички заплати и премии… Така ще се закърпи временно незавидното положение, но безотказната система на финансиране пак ще остане само пожелание… ***Нед. Петров***“

В. „Нар. дело“, 15.12. 1995 г.: „… Пламен Тимев (Ганди) предложил на „Ч. море“ 10 млн. лв. за да го спаси от изпадане. Условието на Ганди било ст. треньор на „моряците“ да стане Асен Милушев, който сега води „Арда“. Известно е, че в момента Ганди е президент на „Арда“. Арх. Пламен Тимев всеки ден работи в офиса си във Варна и интересите му сега са тук… ***В. Великов***“

На 20.12.1995 г. арх. **Пламен Тимев** е представен за президент на клуба с обещанието му да осигури финансово клуба до края на сезона и представя банкови гаранции за нормална зимна подготовка, селекция и клубно обезпечаване в бъдеще. За старши треньор е назначен Асен Милушев, а за негови помощници Тодор Марев и Тодор Атанасов. На Атанас Атанасов – Кеби, който до сега заемаше президентското място е предложено председателството на управителния съвет.

Тимев оцени петгодишния договор с „Нефтохим“ като грешка, защото пари ще се чакат, ако има продажби. Поръчан е нов екип и са обещани много пари.

***

Купа на България, 3-ти кръг:

Играе се по един мач, домакина се определя чрез жребий.

25.10.1995 г., Варна, ст. Тича, 14.00, **„Ч. море“ – „Миньор“ Пк 2-1 (1-0)**,

съдия: Ив. Добринов, 200 зр.

Голм.: 1-0 Пл. Панайотов 29', 1-1 Паргов 78', 2-1 Й. Митев 82'

Ж.К.: Юл. Христов, Анг. Велев – 1 мач, Венц. Маринов, Стан. Герджиков (ЧМ); Кючуков (Мин.)

„Ч. море“: Рум. Рангелов, Пл. Панайотов, Юл. Христов, П. Стоянов (55' Бл. Георгиев), Б. Христов, Анг. Велев, Н. Филипов (79' Н. Найденов), Венц. Маринов, Юл. Нейчев, Стан. Герджиков, Б. Стоянов (46' Й. Митев)

„Миньор“ Пк: Ем. Вардинов, Янек Кючуков, Ивл Йончев (74' Н. Николов), Н. Александров, П. Анестиев, Арсов, Пл. Патев (86' Димитров), Юл. Методиев (62' Бис. Георгиев), Ивл Паргов, Стоян Петров, Ант. Евтимов

В. „Нар. дело“, 26.10. 1995 г.: „Черно море“ отстрани втория в класирането на „Б“ ПФГ от турнира. Мачът се игра на много тежък терен при непрекъснат дъжд. Защитникът Панайотов провря топката през няколко чифта крака за 1-0. Варненци можеха да увеличат резултата, но Митев и Филипов пропуснаха чисти положения. 12 мин. преди края гостите изравниха. Паргов стрела от 5-6 метра, Рангелов изби, но нападателят довкара топката. За нещастие на главния съдия, „Ч. море“ вкара втори гол и Добринов започна да отсъжда фалове пред черноморската врата, но до изравняване не се стигна. Арбитърът, удължил мача с 8 мин. трябваше да изгони Паргов заради боксова проява. Велев събра три жълти картона и пропуска мача със „Сторгозия“. ***Вал. Великов***“

Купа на България, 4-ти кръг (1/16 финал):

От този кръг се включват отборите от „А“ РФГ.

8.11.1995 г., София, ст. Левски, 13.00, **„Левски“ Сф – „Ч. море“ 2-0 (2-0)**, съдия: Хр. Чакъров, 250 зр.

Голм.: 1-0 Зайцев 24' (дуз.), 2-0 Янков 42'

„Левски“: Крас. Колев, П. Пенчев, Вал. Дъртилов, Ал. Марков, Ив. Василев, Вл. Йонков, П. Костурков, Мар. Христов (56' Г. Иванов), П. Янков, Т. Зайцев, Хр. Йовов (67' Ил. Симеонов)

„Ч. море“: Рум. Рангелов, Пл. Панайотов, Юл. Христов, Стан. Герджиков, Вес. Бранимиров, П. Стоянов, Н. Найденов (48' Н. Филипов), Венц. Маринов, Юл. Нейчев, Бл. Георгиев (46' Б. Христов), Б. Стоянов

В. „Ч-е“, 9.11.1995 г.: „… по мнението на специовете „Ч. море“ е направил добър мач и се е държал достойно на терена. … Замръзналият сняг бе покрил по-голямата част от тревата. В 34-та мин. Христов бе изведен сам срещу Рангелов и се просна на тревата. „Не съм го докосвал. Той ме прескочи и падна сам“, каза вратарят. Дузпата бе вкарана от Зайцев. Малко по-късно Пенчев вдигна остро, Рангелов не можа да задържи топката и Янков влезе с нея във вратата за 2-0. Герджиков шутира от фаул и Колев отклони топката в корнер. … ***Нед. Петров***“

***

Купа на ПФЛ, 1/16 финал:

Играят се по два мача на разменено гостуване.

16.8.1995 г., ст. Тича, 18.00, **„Ч. море“ – „Монтана“ 3-2 (1-1)**, съдия: Пл. Кънчев, 1 000 зр.

Голм.: 1-0 Юл. Нейчев 25', 1-1 Янакиев 44' (псу), 2-1 Анг. Велев 48', 3-1 Юл. Христов 67' (дуз.), 3-2 Ди-

9.11.1995 г., Петър Стоянов и Веселин Бранимиров (ЧМ) спират устрема на Христо Йовов (Лев.)

***

Купата на България е спечелена от отборът на „Славия“ след служебна победа над „Левски“ Сф. При резултат 1-0 за „Славия“ президентът на „Левски“ Томас Лафчис изважда отбора от терена в 75', недоволен от съдийството на главния съдия Митрев. БФС присъжда 4-0 служебна победа в полза на „Славия“.

1996

Зимна тренировка с участието на Б. Христов (вляво в гръб), Рад. Вардаров и П. Стоянов (вдясно)

***

Второто издание от турнира за Купата на ПФЛ, в който участват само професионални клубове от „А“ и „Б“ групи е спечелено от „Нефтохимик“ Бургас, който побеждава „Монтана“ със 7-2 сл. пр. (2-2 в редовното време) на националния ст. „В. Левски“ в София пред 1000 зрители.

лов 80‘

„Ч. море“: Й. Йорданов, Б. Христов (60‘ Н. Филипов), Юл. Христов, Ив. Райчев, Анг. Велев, Г. Стойчев, Й. Митев, Ог. Радев (45‘ Вал. Каров), Юл. Нейчев, Бл. Георгиев, Вес. Бранимиров

„Монтана“: Г. Шейтанов (46‘ Мих. Ролев), В. Ботев, Дилян Иванов, Вал. Борисов, Димитров, Б. Миланов, Ал. Янакиев, Стил. Петров, Вал. Дилов, Св. Матуски, А. Атанасов (46‘ Вес. Игнатов)

В. „Ч-е“, 17.8.1995 г.: „До почивката публиката брои пропуските на черноморци, през второто полувреме им изгуби края. … Плеймейкърът Радев раздаде великолепни пасове, но Митев и Нейчев на няколко пъти не намериха целта. За първия гол Радев навлезе на скорост в пенала, пусна по конец на Митев пред вратата, Шейтанов парира удара му, но Нейчев посрещна избитата топка и опъна мрежата. Янакиев улучи долния ъгъл на „моряшката“ врата от пряк свободен удар (след нарушение на Радев) за 1-1. …

Стойчев върна центрираната пред Шейтанов топка и Велев от метър я чукна вътре… Атаката на черноморци живна с влизането на Филипов, който бе спънат за дузпата. Два красиви пропуска заслужиха аплодисменти. Първо Нейчев с глава засече на сантиметри от гредата центрираната от Филипов топка, после Велев игра ефектно с глава след красив плонж… Дилов като на шега намали в разредената „зелена“ отбрана, а Йорданов парира удар на Матуски минута преди края на мача. ***Юл. Атанасов***“

20.9.1995 г., Монтана, ст. Огоста, 16.00, **„Монтана“ – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**, съдия: Вал. Петров, 1 000 зр.

Голм.: 1-0 Груев 73‘ (дуз.)

„Монтана“: Мих. Ролев (46‘ Пет. Петков), Стил. Петров, Вес. Игнатов, В. Ботев, Дилян Иванов, Вес. Михайлов, Ал. Янакиев, Ил. Груев, Вал. Дилов (83‘ Спасов), Ил. Антонов, Св. Матуски

„Ч. море“: Й. Йорданов, П. Стоянов, Вес. Бранимиров, Ив. Райчев (65‘ Бойчо Марев), Вал. Каров (46‘ Б. Христов), Анг. Велев, Н. Филипов, Г. Стойчев (78‘ Андр. Андреев), Юл. Нейчев, Бл. Георгиев, Пл. Панайотов

В. „Ч-е“, 21.9.1995 г.: „… Мачът премина в тренировъчно темпо, без голови положения и много борба в средата на терена. … Единственият гол вкара Илия Груев от дузпа, свирена за спъване на Матуски Треньорът на варненци Петко Петков пусна в игра сина на Тодор Марев и още един голобрад юноша. ***Рум. Синьовски***“

„Черно море“ отпада от турнира с общ резултат 3-3, но с повече допуснати голове на свой терен.

***

Подготовката за пролетния полусезон започва на 6.1.1996 г. От 8.1. отборът отива в х-л „Палас“ в курорта „Златни пясъци“ за 10 дневна подготовка, а от 21 до 31 януари подготвителния лагер продължава в Ямбол.

17.1.1996 г., зала Ч. море (Владислав), контр., „Ч. море“ – „Левски“ Сф 5-6,

Голм.: 1-0 Вел Вуцов, 1-2 Донев, 2-2 Й. Митев, 2-4 Йовов, 2-5 Мар. Христов, 4-5 Р. Вардаров, 4-6 Мар. Христов, 5-6 П. Стоянов

„Ч. море“: Рум. Рангелов (Нед. Добрев, Сергей

Чурадзе – на проби), Вел. Вуцов, Пл. Делийски, Рад. Вардаров, Анг. Велев, Господин Мирчев (на проби от „Левски“ Сф). Кр. Коев, Евг. Андонов, Юл. Христов, П. Стоянов, Б. Христов, Ант. Кръстев, Стан. Герджиков, Й. Митев, Г. Богданов, Н. Найденов, Юл. Нейчев

20.1.1996 г., с. Овчарово, 14.30, контр., „Добруджа“ - „Ч. море“ 1-0 (1-0),

Голм.: 1-0 Петрунов 31‘ (дуз.)

„Добруджа“: Симеонов, Равначки, Св. Кръстев, Боев, Кушев, Р. Славов, Георгиев, Попов, Петрунов, Ем. Мицански, Мил. Петков (Желязков, Стоянов, Бонев, П. Митев, Ем. Кръстев)

„Ч. море“: Рум. Рангелов (Нед. Добрев), Пл. Делийски, Кр. Коев, Юл. Христов, Лаз. Трънчев, Ант. Кръстев, Й. Митев, Вел. Вуцов, Анг. Велев, Рад. Вардаров, Госп. Мирчев (П. Стоянов, Евг. Андонов, Б. Христов, Юл. Нейчев, Н. Найденов, Г. Богданов)

24.1.1996 г., кв. Веселиново, Ямбол, контр., „Ч. море“ – „Металик“ Сопот 3-0,

„Ч. море“: Рум. Рангелов, Пл. Делийски, Кр. Коев, Анг. Велев, Лаз. Трънчев, Ант. Кръстев, Госп. Мирчев, Стан. Герджиков, Вел. Вуцов, Рад. Вардаров, Г. Богданов (Й. Митев)

В отбора са привлечени Ангел Костадинов от „Берое“ и Деян Дончев под наем от „Спартак“ Вн. Пламен Панайотов се връща от Русия, където не е успял да си осигури трансфер, Николай Филипов се включва като военнослужещ.

29.1.1996 г. Йордан Митев напуска самоволно лагера в Ямбол, защото все още не са му изплатени 250 000 лева.

31.1.1996 г., Бургас, контр., „Черноморец“ Бс – „Ч. море“ 0-0,

„Ч. море“: Рум. Рангелов, Пл. Делийски, Кр. Коев, Анг. Костадинов, Госп. Мирчев, Лаз. Трънчев (60‘ Юл. Христов), Стан. Герджиков, Ант. Кръстев, Анг. Велев, Вел. Вуцов, Г. Богданов (72‘ Юл. Нейчев)

3.2.1996 г., с. Камено, контр., „Нефтохимик“ Бс – „Ч. море“ 1-0 (0-0), съдия: Павлин Генов, 1200 зр.

Голм.: 1-0 Рос. Петров 82‘

Пропусната дузпа: 80‘ Парушев (Нефт.)

Ч.К.: 44‘ Анг. Костадинов (ЧМ)

„Нефт.“: Шулев, Рос. Петров, Евтимов, Кр. Димитров, Бранимиров, Кишишев, Цонев, Ст. Димитров, Киселичков, Трендафилов, Груев, (Т. Тодоров, Парушев, Гинев, Хр. Георгиев, Рум. Петров, М. Георгиев, Й. Иванов)

„Ч. море“: Рум. Рангелов, Пл. Делийски, Юл. Христов, Анг. Костадинов (44‘ Пл. Панайотов), Госп. Мирчев, Б. Христов, Г. Богданов, Вел. Вуцов (46‘ Юл. Нейчев), Стан. Герджиков (83‘ Г. Стойчев), Анг. Велев, Ант. Кръстев

8.2.1996 г., ст. Тича, 14.30, контр., „Ч. море“ – „Дунав“ Рс 2-1 (1-1), съдия: Б. Маринчев,

Голм.: 0-1 Илиев 10‘, 1-1 Пл. Делийски 14‘ (дуз.), 2-1 Госп. Мирчев 80‘

„Ч. море“: Рум. Рангелов (46‘ Нед. Добрев), Пл. Делийски (46‘ Пл. Панайотов), Кр. Коев, Анг. Костадинов (60‘ Ив. Райчев), Госп. Мирчев, Ант. Кръстев, Н. Найденов, Стан. Герджиков, Вел. Вуцов, Юл. Христов, Г. Богданов

„Дунав“: Златански, Василев, Пъшев, Мастънов, Енев, Рум. Илиев, Ангелов, Пасков, Димитров,

1996

Мустафов, Въндев (Любенов, Кирилов, Стоицов)

Едно от новите попълнения – Георги Богданов, демонстрира своята борбеност в контролите.

Серия от интриги между президентът Пл. Тимев – Ганди, председателят на УС Ат. Атанасов – Кеби и селекционерът и технически директор Ив. Василев – Катила, които се въртят предимно около изчезнали пари от клубната каса, довежда до отстраняването на Иван Василев от заеманият от него пост и закриване на длъжността му след двучасово заседание на УС на 12.2.1996 г. Кеби запазва поста си, но има забрана от Ганди за публични изявления, оставен е без правомощия и обещава да не вреди на клуба.

***

17.2.1996 г., **„Пирин“ Бл – „Ч. море“ 0-0**,

В. „Нар. дело“, 19.2. 1996 г.: „Черноморци мо-

***

На 29.2.1996 г. босненските сръбски сили вдигат обсадата на Сараево, която със своите 1425 дена е най-продължителната обсада на град в модерно време. Над 6 000 души са убити по време на конфликта, завършил с оттеглянето на босненските сърби и разделянето на Босна и Херцеговина по етнически линии. 70 000 сърби напускат жилищата си в Сараево и се преместват в Република Сръбска.

1996

жеха да вземат победата от „Пирин“ в последните минути на мача. Пет минути преди края варненци имаха две чисти възможности за гол. Райчев тресна страничната греда, а преди това двама играчи от „Черно море“ останаха сами срещу вратаря Иваников, но Георги Богданов стреля в небесата. Домакините отправиха само два удара към вратата на черноморци. В 63-ата минута „Пирин“ пропусна да реализира дузпа. Либерото Стойне Илиев, който бе спънат за наказателния удар, стреля слабо и Рангелов улови топката.

24.2.1996 г., Велислав Вуцов и Лазар Тръпчев – сигурни в центъра на терена

***

На 25.3.1996 г. филмът „Смело сърце“ (англ. „Braveheart“) с Мел Гибсън в главната роля спечелва „Оскар“ за най-добър филм.

След мача старши треньорът на „Черно море“ Асен Милушев каза: „Взехме точка с резервния състав. Отсъстваха 7 титуляри – Делийски, Вардаров, Костадинов, Трендафилов, Мирчев, Тръпчев, Юл. Христов. Очарован съм от духа, с който играха резервите. Все още ни липсва кондиция. Съжалявам, че изпуснахме победата в последните минути. Основната ни цел е да запазим мястото си в „Б“ ПФГ. Ако ни се удаде възможност, ще атакуваме челните места.“

24.2.1996 г., **„Ч. море“ – „Академик“ Сф 1-1 (1-1)**,

В. „Ч-е“, 26.2.1996 г.: „Николов вдигна от корнер на близката греда и Балински засече с глава за 0:1. Малко по-късно пак Балински стреля от воле в аут. През останалото време „студентите“ се бетонираха отзад и забравиха, че има друга врата. Домакините можеха бързо да върнат гола, но Богданов и Тръпчев на два пъти не бяха точни от добри позиции. Все пак Вуцов би фаул от 25 м, топката тупна пред Петков и той я отклони с ръка в мрежата. Тогава Вуцов изпадна в екстаз, хвърли си фланелката и получи жълт картон.

След почивката „моряците“ затънаха в шаблонни атаки и не стигнаха до голово положение, тъй като липсваха халфове, които да правят играта и да захранват с перспективни пасове тримата нападатели Трендафилов, Дончев и Богданов. Реферът Апостолов не посмя да свири дузпа за черноморци, а имаше три повода за това. При 0:0 бранител спря шут на Вуцов с ръка, при 0:1 Банков повтори номера, а после П. Ат. Петров удари с длан в окото Богданов и го събори на тревата.“

2.3.1996 г., **„Спартак“ Пл – „Ч. море“ 2-1 (1-1)**,

В. „Нар. дело“, 4.3. 1996 г.: „Черно море“ надигра „Спартак“ в Плевен, но загуби мача. Това бе мнението на домакини и гости, гледали срещата. При второто си изпълнение на фаул Пламен Гетов (днес навършва 37 години) под отскока на стената уцели десния стълб и мрежата. В 30-ата минута Вуцов прехвърли излезлия 10-15 м извън полето си вратар Йосифов, който се хвърли и спаси гола, като хвана топката с ръце и получи червен картон. Замести го 35-годишният Казаков. После Вуцов се измъкна от изкуствената засада, финтира вратаря и изравни.

От фаул Гетов улучи гредата, отбитата топка в мрежата прати Попов. Варненци пропуснаха да изравнят в 88-ата минута. Костадинов стреля от фаул, а Кръстев от 2 м стреля в небесата, вместо във вратата. Асен Милушев: „Въпреки загубата бяхме по-добрият отбор, който с всеки мач показ-

1996

ва напредък. Футболистите не трябва да бъдат глобявани."

10.3.1996 г., **„Ч. море" – „Дунав" Рс 5-0 (0-0)**,

В. „Нар. дело", 11.3. 1996 г.: „Цяло първо полувреме домакините атакуваха безуспешно с мисълта, че непременно трябва да спечелят мача, и това скова действията им пред вратаря Златански. „Черно море" започна втората част с масиран натиск, който доведе до спъване на Найден Найденов в наказателното поле в 53-ата мин. Вуцов реализира дузпата след удар в десния страничен стълб. В следващата минута Пламен Проданов получи втори жълт картон за груб фаул срещу Делийски.

В 60-ата мин. Дончев пусна топката по лявото крило за Трендафилов, който прехвърли вратаря, и Герджиков с глава нямаше какво да направи, освен 2:0. В 65-ата мин. Дончев стреля към Златански, отбитата топка в мрежата прати Вуцов. Четвъртият гол стана след центриране на Делийски отдясно и прехвърлящ удар с глава на Трендафилов. Бърза атака Костадинов-Богданов-Костадинов завърши с центриране и ефектен гол от движение на Трендафилов."

13.3.1996 г., **„Олимпик" Галата – „Ч. море" 3-0 (1-0)**,

В. „Ч-е", 14.3.1996 г.: „На тежкия терен в Троян стана коректен мач, с мъжка борба до последната минута. Гостите създадоха няколко положения, които не вкараха и логично загубиха. В 5-ата мин. Богданов надбяга защитата, но улучи малката мрежичка от външната страна. Кепов открадна топката от Юл. Христов и прехвърли Рангелов за 1:0. В 33-ата мин. Вуцов би от фаул, Топалов изби, последваха нови два шута от упор

Завърналият се в титулярния състав Найденов бе спънат за дузпата.

на Б. Христов, отразени с котешки рефлекс от вратаря. Към края на полувремето бяха съборени Цанев и Манев, но рефератът не посочи бялата точка, а след корнера ударът на Рачев облиза гредата.

Троянският зет Кепов свали с глава на Емилов, който стреля и топката удари ръката на Б. Христов. Този път рефератът свири дузпа, която Цанев превърна в гол с бомбен шут. След това Топалов боксира страхотен фаул на Вуцов, преди Гайдарски да слаломира между четирима и да вкара третия гол. После Иванов изчисти от голлинията топката след задна ножица на Юл. Христов. По едно време треньорът на гостите Асен Милушев викна от пейката на съдията: „Много си се уплашил, бе! Какво свириш, тука няма кой да те бие!" ***Стелиян Ачков***"

17.3.1996 г., **„Ч. море" – „Чирпан" 1-0 (1-0)**,

В. „Ч-е", 18.3.1996 г.: „Домакините натискаха цял мач, гостите само се бранеха и не записаха удар във вратата. Гьондузов блъсна отзад Дончев за дузпа. Вуцов шутира и Златанов успя само да отклони топката в мрежата за 1:0. После вратарят изби коварен удар на Вуцов от фаул, а през второто полувреме тъчреферът отмени гол на дебютиралия халф Ради Вардаров заради засада. В 83-ата мин. Коев и Тръпчев се сблъскаха във въздуха и паднаха на тревата. Коев се прибра в съблекалнята със спукана глава, а Тръпчев бе откаран в болница със счупен крак и за него сезонът завърши.

„Липсата на точки и голямата отговорност вли-

***

След поредица от неуспехи за руската армия в Първата руско-чеченска война, президентът на РФ Борис Елцин се среща с чеченските бунтовници на 27.5.1996 г, за да уговори примирие, което той обявява за победа на руската армия. По време на преговорите руските сили продължават военните действия на чеченска територия, които довеждат до обсадата на столицата Грозни от чеченските бунтовници и почти пълното разрушаване на града..

1996

Георги Константинов Богданов – Животното *(8.6.1974 г.), 26 мача с 3 гола в „Б“ РФГ като крило в периода 1995-97. Юноша на „Левски“, но не пробива в мъжкия отбор на „сините“. През 1993 г. заиграва в „Сливен“, а година по-късно се завръща в столицата, обличайки екипа на „Академик“. Пристига във Варна през зимната пауза на сезон 1995/96 с още няколко играчи на „студентите“, като излиза на „моряците“ 100 хил. лева (1400 долара). Прякорът говори много добре за поведението му на терена. Нисък, набит, физически много здрав и с добра линейна скорост. Изкарва в „Черно море“ една календарна година, след което отива в „Етър“. Впоследствие кариерата му преминава през „Миньор“, „Литекс“, „Спартак“ (Варна), „Хебър“, „Спартак“ (Плевен), „Янтра“ и „Рилски спортист“. След като спира с футбола става ръгбист и играе за НСА в държавното първенство.*

яят и действаме припряно. „Черно море“ обаче ще си изпълни задачата. Ние играем коректно и честно, не уговаряме мачове, както други отбори от „А“ група“, заяви старши треньорът на „Черно море“ Асен Милушев. Наставникът на гостите Тенчо Тенев призна, че победата на домакините е заслужена и увери, че отбор като „Черно море“ трябвало да остане в групата.“

23.3.1996 г., **„Миньор“ Пк – „Ч. море“ 3-1 (1-0)**,

В. „Ч-е“, 25.3.1996 г.: „В слабо първо полувреме домакините вкараха един гол, след който гостите протестираха за засада. Видеозаписът обаче показа, че засада няма. В 48-ата мин. реферът Кънчо Димитров (София) свири пресилен фаул, след който топката бе избита в корнер. При центрирането Асенов засече с глава на близката греда и Рангелов изби топката зад голлинията. После Патев прехвърли стената от фаул и топката отскочи от гредата в мрежата за 3:0. Черноморци тръгнаха напред и пропиляха няколко изгодни положения с лека ръка. Дончев от 5 м на празна врата шутира в аут, а Богданов не успя да подаде на двама свои съотборници, които чакаха на гюме пред голлинията. Дончев бе изведен на чисто и шутира, топката се отби от напречната греда и Вардаров я довкара за 3:1. Секунди по-късно Богданов изскочи сам срещу вратаря, но от малкия пеналт би в аут. Най-добри за гостите бяха Панайотов, Вардаров и Делийски. Треньорът Милушев смени Костадинов, за да го предпази от червен картон. ***Рум. Колев***“

31.3.1996 г., **„Ч. море“ – „Локомотив“ Г.О. 2-1 (1-0)**,

В. „Ч-е“, 1.4.1996 г.: „Домакините бяха по-добри и логично спечелиха на хлъзгавия терен. Попов изби опасни удари на Вуцов – 2, Трендафилов, Герджиков и Найденов. В 38-ата мин. Юл. Христов отклони с глава вдигане на Вуцов от корнер, Вардаров изпревари вратаря и насочи топката с десния крак в мрежата. След почивката Трендафилов върна отдясно, Богданов засече от въздуха и Попов изби с върха на пръстите си топката в мрежата.

Гостите се отчетоха само с един удар във вратата на Добрев. Към края Коев задържа с ръце останалия в засада Сирмов и Станков вкара дузпата. Огнян Радев се върна на терена след 6 месеца, през които се възстановяваше от операция на коляното. Преди срещата помощник-треньорът на „Черно море“ Тодор Атанасов почерпи за 42-ия си рожден ден с бонбони, а шампанското го гръмна след мача. Старши треньорът на домакините Асен Милушев не уважи журналистите заради информационното ембарго.“

6.4.1996 г., **„Беласица“ Пч – „Ч. море“ 0-3 сл. (0-0)**,

В. „Ч-е“, 8.4.1996 г.: „В 86-ата мин. съдията Георги Янков напусна терена, без да прекрати срещата. Това стана след групов протест на футболистите на „Беласица“ за неотсъдена дузпа срещу Димитров, който преодоля цялата отбрана на „Черно море“ и бе подкосен в наказателното поле. Въпреки че беше в непосредствена близост до мястото, Янков не реагира. Петричани награбиха рефера, повалиха го извън терена зад вратата и в мелето Янков отнесе здрави тупаници. Той се прибра в съблекалнята целия в кръв и със счупен нос. „Вие ми се свят. Искам да ме прегледа доктор. Ако някой може да продължи да свири, ще му дам свирката. Повече нищо няма да ви кажа, ще го опиша в доклада“, заяви Янков.

Дотогава играта бе нервна и накъсана от нарушения, но без грубости. В 11-ата мин. Димитров проби отляво и стреля в Добрев. В 25-ата мин. Преслав Гетов би силно, топката се отби от защитник и от последвалата задна ножица на Гетов излезе в аут. Първата възможност за гостите бе в 27-ата мин., когато недоразумение на бранител и вратар едва не доведе до гол. После Юл. Христов с воле не уцели вратата отблизо, а в 44-ата мин. Гущеров и Гетов се разминаха с топката в малкия пенал.

През второто полувреме темпото се вдигна и съперниците демонстрираха по-бърз и динамичен футбол. В 47-ата мин. Брусарски от 7-8 м би силно, но Кръстев изби на метър от вратата. Девет минути по-късно Брусарски уцели сглобката на гредите, а в 57-ата мин., влезлият Нейчев надбяга защитата и изскочи сам срещу вратаря, но шутира встрани. Асен Милушев отказа коментар, а старши тре-

ньорът на „Беласица“ Илия Карадалиев заяви: „Целият мач беше фарс. Това е предварително подготвен сценарий. Бяхме казали на футболистите да се пазят от съдийски провокации. На полувремето някои от моите футболисти се оплакаха, че Георги Янков ги е псувал на терена. Явно неговата цел е била да провокира инцидент на стадиона и за съжаление той успя.“ ***Гр. Дремджиев***“

В. „Нар. дело“, 8.4. 1996 г.: „… Делегатът на БФС Васил Василев каза пред репортер на „Спортна седмица“, че не е видял да има дузпа за „Беласица“. Виновниците сега се хващат за съдийския правилник, според който има формално нарушение, тъй като Янков не е свирил три пъти за прекратяване на срещата и мачът трябва да се преиграе. От друга гледна точка, съдията е бил така малтретиран, че едва ли се е сетил за свирката си…“

В. „Нар. дело“, 10.4. 1996 г.: „… Ръководството на „Беласица“ разпространи декларация, в която се казва, че преди мача в Кресна, футболистът на „Ч. море“ Велислав Вуцов е влязъл в съблекалнята на съдиите и е дал подкуп – пликче с германски марки на арбитрите…. Дежурният делегат на мача Васил Василев не отрече, че Вуцов е влизал в съблекалнята при тях, но за да предаде плик с документи, предназначени за делегата Василев, изпратени от баща му Иван Вуцов…“

В. „Ч-е“, 13.4.1996 г.: „… Велислав Вуцов: „Дадох му папка със семейни документи за прехвърляне на софийски апартамент. Нарочно разгърнах папката пред човека на „Беласица“ – Серги Йоцов, за да види какво има в нея. … Скоро не сме вземали премии, така че и да бях получил пари, щях да ги разделя с колегите …“

10.4.1996 г., **„Марица“ – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**,

В. „Нар. дело“, 11.4. 1996 г.: „В 75-ата минута на мача Асен Николов изведе зад варненската защита Фурджев при съмнително положение за засада. Нападателят и вратарят на „Черно море“ Неделчо Добрев се сблъскаха и реферът Георги Кордев свири дузпа, реализирана точно от Марин Бакалов. След мача изпълнителният директор на „Марица“ Георги Фиданов каза: „Срам ме е от тази победа, дузпата беше смешна.“ Асен Милушев: „Марица“ е най-добрият отбор в групата и не заслужава такива подаръци. Възмутен съм от съдийския реверанс.“ За 90 минути „Черно море“ не проведе нито една голова атака. Пловдивчани пропуснаха четири положения за гол. В 85-ата мин. Фурджев от 17-18 м улучи гредата. ***Вал. Великов***“

13.4.1996 г., **„Ч. море“ – „Септември“ Сф 2-1 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 16.4. 1996 г.: „В 22-ата мин. Станчо Герджиков центрира топката в полето на гостите, но Нейчев пропиля головото положение. В следващата минута Ангел Велев с последни усилия изби топката от краката на нападателя Василев от гостите при бърза контраатака. Черноморци поведоха с 1:0, след като Вардаров пусна топката към Нейчев, който се завъртя и простреля вратаря Иванов.

Цяло второ полувреме варненци имаха териториално преимущество, но неочаквано получиха изравнителен гол. Стоянов намери Крумов, който с диагонален удар направи 1:1. После „Черно море“ вкара три гола за 4 минути чрез Дончев, Радев и Делийски (75, 77, 78), отменени от страничния съдия Ангел Бонев. В 79-ата мин. Дончев донесе трите точки за „Черно море“ с плътен удар от 20-22 м.“

В. „Нар. дело“, 19.4.1996 г.: „Вече трети ден футболистите на „Ч. море“ бойкотират тренировките. … Те вече не вярват на президента Пламен Тимев, който само ги заблуждава, че ще им изплати дължимите премии и заплати… Ганди обеща да уреди сметките си с футболистите, но за сега е в неизвестност.“

20.4.1996 г., **„Сторгозия“ Пл – „Ч. море“ 1-3 (0-2)**,

В. „Ч-е“, 22.4.1996 г.: „В мач без напрежение, грубости и в тренировъчно темпо „Черно море“, без да се напряга, взе 3 точки от „Сторгозия“. Домакините излязоха без 5 титуляри (треньорско виждане), а съдията Г. Нарлев не показа нито един жълт картон. Още във 2-рата мин. Вуцов би над вратата от малкия пеналт, но по-късно Дончев успя да открие от 1 м с глава след неумела намеса на резервния вратар Димитров. После Дончев

1996

Красимир Александров Коев
(р. 27.8.1963 г.), 35 мача в „Б“ РФГ в периода 1995-97, юноша на „Левски“. Играе общо 12 сезона в мъжкия отбор на „сините“, 5 пъти е шампион на България. Записва 17 мача за националния отбор. Преди да дойде във Варна изкарва също по няколко месеца в „Славия“, „Доростол“ и „Локомотив“ (Пд), както и година и половина в „Академик“ (Сф). Пристига в „Черно море“ в залеза на кариерата си, през зимната пауза на сезон 1995/96, като част от „вълната“ бивши „студенти“, акостирали на „Тича“ с Пламен Тимев – Ганди. Макар загубил голяма част от бързината си, все пак е полезен в центъра на отбраната с опита и находчивите си действия. Дори в един период носи капитанската лента. През лятото на 1997 г. преминава в „Септември“ (Сф), където година по-късно слага край на кариерата си.

1996

Шампионската лига е спечелена от „Ювентус" Торино след изпълнение на дузпи (1-1 в редовното време и продължението) срещу „Аякс". Финалът се играе на ст. „Олимпико" в Рим на 22.5.1996 г.

***

На 8.5.1996 г. в Брюксел „Пари Сен Жермен" спечелва КНК, след победа с 1-0 над „Рапид" Виена. В отбора на „Рапид" играе Трифон Иванов.

***

„Байерн" Мюнхен спечелва купата на УЕФА след две победи на разменено гостуване срещу „Бордо" (2-0, 3-1). Два от головете във втория мач са отбелязани от Емил Костадинов, а в отбора на „Бордо" играе младият Зинедин Зидан.

удари греда и притичалият Вардаров довкара за 0:2.

След почивката срещата продължи спокойно и само ударът на Йорданов в 60-ата мин. премина опасно покрай вратата. Десет минути по-късно Дончев отново удари греда. В 76-ата мин. на терена влезе бездомно куче и поразбуди задрямалата публика. Богданов направи 0:3 с диагонален удар, а минута преди края Делийски спъна Колев в полето и П. Георгиев вкара дузпата. ***Кольо Павлов***"

27.4.1996 г., **„Ч. море" – „Локомотив" Рс 2-0 (1-0)**,

В. „Ч-е", 29.4.1996 г.: „Домакините взеха трите точки със смислена игра и ако продължават така, ще завършат между 6-о и 10-о място. Халфовете изнасяха бързо топката и подаваха навреме, а напред Нейчев и Дончев, а по-късно и Богданов, пробиваха неудържимо по целия фронт на атаката. Особено се понрави Нейчев, направил най-силния си мач този сезон. Той търсеше настървено топката, сам тръгваше мощно с нея и разпиляваше отбраната на съперника. А когато трябваше, показа тънък комбинативен усет. На традиционна висота бяха още Вуцов и Герджиков. Вратарят Войнов тръгна да става герой на мача и спаси с вещина удари на Нейчев, Радев (с глава) и Вуцов. След това обаче се предаде, когато Вуцов вдигна от фаул и Дончев отклони с глава за 1:0. По-късно Вуцов изведе Радев на чисто, но той би в аут.

През второто полувреме Богданов сътвори остри влизания по десния фланг и даде два перфектни паса на Дончев, който, вместо да скъса мрежата от 5 м, се изложи. За нарушение срещу Богданов реферът свири непряк свободен удар. Вардаров цъкна леко на Костадинов и той с нисък шут вкара втория гол. Гостите се затвориха отзад и не стигнаха до голово положение и удар във вратата."

4.5.1996 г., **„Арда" – „Ч. море" 1-2 (0-1)**,

В. „Ч-е", 6.5.1996 г.: „Красимир Коев – капитан на „Черно море": „Натиснахме ги още в началото. Разигравахме спокойно и сътворихме красиви комбинации. При една от тях Богданов засече центриране с воле и вкара зрелищен гол. После удар на Вуцов мина на сантиметри край гредата, а Богданов подаде успоредно на голлинията, но нямаше кой да засече паса. През второто полувреме Радев подхвана атака и изведе добре Нейчев. Той върна топката и Вардаров си подложи крака за 0:2. След това помислихме, че има засада, но такава всъщност нямаше и Марков би точно над легналия Добрев. До края ги хванахме на контри, но не можахме да вкараме още, а веднъж ни спряха голова атака с пресилена засада. Пролича, че сме по-класният тим и победата ни не подлежи на съмнение.""

В. „Нар. дело", 9.5. 1996 г.: „… Вечерта преди мача с „Арда" президентът Пламен Тимев обещал да раздаде по 10 000 лева на играч, но след половин час се отметнал. „Не искахме да играем здраво срещу „Арда", защото президентът ни излъга, но нямаше как да не спечелим", каза футболист от клуба."

11.5.1996 г., **„Ч. море" – „Хебър" Пз 2-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело", 13.5. 1996 г.: „Черно море" спечели пета поредна победа, както предвиди председателят на УС на клуба Атанас Атанасов (Кеби), и вече е на 6-о място, на 7 точки от „А" ПФГ. Огнян Радев вкара първия гол от 7-8 м, а негово подаване накара Ради Вардаров да покачи на 2:0. Юлиян Нейчев на два пъти остана сам срещу вратаря, но не успя да намери мрежата. В 71-ата мин. Панайотов уцели напречната греда. В 45-ата мин. деветката на „Хебър" Георги Кьосев бе повален за дузпа, но съдията К. Димитров не посочи бялата точка, а даде сигнал за края на полувремето. По 10 хиляди лева получи всеки играч за победата. Парите осигури фирмата „Черно море'95", в която един от шефовете е Кеби."

В. „Нар. дело", 16.5. 1996 г.: „Футболистите на „Ч. море" отново са в стачна готовност. Те са решили да дадат последен шанс на президента Пламен Тимев, който днес трябва да изплати част от 11-те заработени премии… Кеби: „Тимев даде много пари за отбора и ако няма повече възможност, най-вероятно ще се оттегли…"

18.5.1996 г., **„Чардафон" Гб – „Ч. море" 0-1 (0-0)**,

В. „Ч-е", 20.5.1996 г.: „Асен Милушев – старши треньор на „Черно море": „Мъжки и здрав мач, ръководен перфектно от Кос-

тадин Гергинов. Въпреки проблемите ги надиграхме във всяко едно отношение. Момчетата действаха спокойно, точно и дисциплинирано. Доволен съм от Добрев, Кръстев, Коев, Б. Христов, Вардаров, Вуцов и всички други. Нейчев вкара гола, когато получи пас на тепсия от Вардаров, направил продължителен рейд, преди да подаде. След това Нейчев и Вуцов изпуснаха сами срещу вратаря. Нейчев би в него, а Вуцов – в аут. Габровци имаха само две греди. Радвам се, че запазихме авторитета, който градим цяла пролет."

25.5.1996 г., **„Ч. море" – „Берое" Ст. З. 1-0 (1-0)**,

В. „Ч-е", 27.5.1996 г.: „С две тренировки през седмицата черноморци спечелиха за седми пореден път и трябва да съжаляват, че загубиха евтино няколко домакински точки през есента. Ако това не беше станало, сега те щяха да празнуват завръщане в елита. Костадинов нахлу отляво, подаде ниско и Радев си подложи крака пред празната врата за единствения гол. По-късно шутове на Вуцов и Вардаров с глава излязоха в аут, а Нейчев бе изведен перфектно от Найденов, но улучи страничната греда. Черноморци очакваха, че ще бият леко и затова не си даваха много зор. Това обаче за малко не ги провали. В 76-ата мин. Кръстев върна спорна топка към Коев. Жеков пресече паса и излезе сам срещу вратаря, но би слабо край него и бе сменен. Четири минути по-късно Гешев проби и стреля мощно от малък ъгъл с левачката, Добрев изби в корнер."

29.5.1996 г., **„Хасково" – „Ч. море" 2-2 (0-0)**,

В. „Н. дело", 30.5. 1996 г.: „Варненци на два пъти повеждаха в резултата, но не успяха да спечелят осмата си поредна победа. Ради Вардаров откраднa топката от Петров и от 15 м направи 0:1. После Иван Василев изравни от воле. При една от бързите контри на „моряците" Юлиян Христов вкара втори гол за „Черно море" от 6-7 м. Две минути по-късно Христов си отбеляза автогол. При опит да избие топката той прехвърли вратаря Добрев от 12-15 м. Домакините пропуснаха няколко чисти положения чрез Кирил Василев и Славчо Илиев, а в 85-та минута уцелиха гредата. ***Жив. Валентинов***"

25.5.1996 г., **„Ч. море" – „Хан Аспарух" Исп. 2-2 (2-1)**,

В. „Нар. дело", 3.6. 1996 г.: „В 22-ата минута централният нападател Нейчев се възползва от грубата грешка в защитата на гостите и заби топката неспасяемо под гредата. Тимът от Исперих реагира светкавично и 3 минути по-късно възстанови равенството след точно изпълнена от Юруков дузпа. В 27-ата мин. най-добрият на терена, Делийски, бе грубо повален в наказателното поле. Отсъденият 11-метров наказателен удар бе материализиран от Вардаров.

След няколко пропуска влезлият като резерва Тургай Курдов от границата на наказателното поле с мощен удар направи безпомощен Добрев – 2:2. Докрая гостите от Исперих хвърляха по едно ухо на предаването „Спорт и музика", откъдето ставаше ясно, че преките им съперници в борбата за оставане в групата водеха в резултата. След края на мача единственият местен от отбора на „Хан Аспарух" Колев плака от мъка повече от 5 минути, легнал на терена.

Атанас Атанасов – Кеби: „Завършихме честно шампионата. Момчетата бяха отпуснати, но аз ги разбирам, защото те се умориха да играят без пари. Предстои заседание на УС, на което ще се реши съдбата на отбора." ***Кр. Николов***"

В. „Нар. дело", 5.6. 1996 г.: „На заседание на УС на ФК „Ч. море" днес ще бъде разискван въпроса за бъдещото финансиране на клуба. Президентът Пламен Тимев – Ганди раздаде вчера 1 млн. лева за заплати на футболисти и служители на клуба. Ганди обеща да днес да брои още толкова за покриване на част от 10-те премии на футболистите. Погасено бе задължението към интерхотел „Черно море". На заседанието старши треньорът Асен Милушев ще бъде освободен от поста си. Не е ясно и до каква степен ще се запази ядрото от футболисти, които дойдоха с президента, който предвижда да изложи днес новата си трансферна политика. …"

На 10.6.1996 г. Асен Милушев е освободен от поста си. УС е готов да изслуша офертите на треньори, които желаят да поемат „Черно море".

1996

От 8 до 30.6.1996 г. в Англия се провежда 10-то ЕП по футбол. За първи път в историята на турнира участва националния отбор на България, който се пада в група с отборите на Испания, Франция и Румъния. В първия си мач България повежда на Испания с гол на Стоичков от дузпа, но допуска изравняване в 74-та мин. – 1-1. Вторият мач завършва с победа (1-0) над Румъния, което дава много надежди за класиране във втория кръг, но загуба срещу Франция (1-3) в последния мач и нещастна развръзка в другия мач, в който остават съмнения, че отборът на Румъния е играл симулативно срещу Испания изхвърлят България от турнира. И трите гола са отбелязани от Христо Стоичков. Финалът е спечелен от Германия, която побеждава Чехия с 2-1 в продълженията със „златен гол" на Оливер Бирхоф. Това е единственият финал, в който това правило е прилагано.

Статистика „Ч. море“ в „Б“ РФГ 1995-96 г.

(бел. всички домакински мачове са играни на клубния ст. „Тича“)

12.8.1995 г., 1 кр. Варна, **„Ч. море“ – „Пирин“ Бл. 1-0 (1-0)**, съдия: Ив. Цветков, 5 000 зр.
„Ч. море“: Рум. Рангелов, Б. Христов, Юл. Христов, Ив. Райчев, Анг. Велев, Венц. Маринов, Й. Митев (69‘ Н. Филипов), Ог. Радев, Юл. Нейчев (80‘ Г. Стойчев), Бл. Георгиев, Вес. Бранимиров (67‘ Вал. Каров)
„Пирин“: Мир. Митев, Кост. Трендафилов (77‘ Юри Иваников), Стойне Илиев, Бл. Латинов, Иво Тренчев, Ст. Гошев, Ив. Стойчев (46‘ Здр. Иванов), Ант. Бачев, Мет. Стойнев, Саша Тодоровски (73‘ Б. Янев), Й. Бозданski
Голм.: 1-0 Ог. Радев 18‘
Ж.К.: Бозданski, Бачев (Пир.)

19.8.1995 г., 2 кр., София, ст. Академик, **„Академик“ – „Ч. море“ 5-1 (4-0)**, съдия: Гошо Горанов, 350 зр.
„Ак.“ Сф: Кр. Петков, Ив. Бадалов, П. Петров, Ант. Раков, Госп. Мирчев, К. Банков, Н. Стойчев (74‘ Вал. Чалев), Рум. Балински (65‘ Хрн Войнов), Л. Николов, Вл. Андонов, Мар. Стоилов (66‘ Ас. Веселинов)
„Ч. море“: Рум. Рангелов, Б. Христов (46‘ Г. Стойчев), Юл. Христов, Ив. Райчев, Анг. Велев, Венц. Маринов, Й. Митев (62‘ Вес. Бранимиров), Ог. Радев, Юл. Нейчев, Бл. Георгиев, Й. Дженков (46‘ Н. Филипов)
Голм.: 1-0 Мирчев 13‘, 2-0 Балински 22‘, 3-0 Николов 28‘, 4-0 Стойчев 59‘, 5-0 Банков 66‘ (псу), 5-1 Бл. Георгиев 80‘
Ж.К.: Балински (Ак.)

26.8.1995 г., 3 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Спартак“ Пл. 2-0 (1-0)**, съдия: Др. Георгиев, 4 000 зр.
„Ч. море“: Рум. Рангелов, Г. Стойчев, Юл. Христов, Ив. Райчев, Вал. Каров, Анг. Велев, Й. Митев, Ог. Радев (80‘ Вес. Бранимиров), Юл. Нейчев (80‘ П. Стоянов), Бл. Георгиев (46‘ Н. Филипов), Венц. Маринов
„Спартак“ Пл.: Лъч. Цонков, Ивл Йонков, В. Сантуров, Дан. Панайотов (46‘ П. Авуски), Анг. Маринов, Ивл Петков, Сп. Попов (58‘ Ивл Йотов), Дан. Островски, П. Малинов, Рум. Игнатов (81‘ Вес. Вачев), Пл. Гетов
Голм.: 1-0 Ог. Радев 43‘, 2-0 Н. Филипов 49‘
Ж.К.: Ив. Райчев (ЧМ); Петков (Сп.)

31.8.1995 г., 4 кр., Русе, **„Дунав“ Рс – „Ч. море“ 0-0**, съдия: Г. Янков, 800 зр.
„Дунав“: Ст. Стефанов, Самир Мастънов, Вал. Кулинов, Сашо Христов, Мир. Енев, Г. Любенов, Пан. Въндев (79‘ Люд. Киров), Рум. Илиев, Ивл Кирилов (46‘ Сезер Мустафов), Нед. Недев, Рум. Ангелов
„Ч. море“: Рум. Рангелов, Г. Стойчев, Юл. Христов, Ив. Райчев, Вал. Каров (83‘ Б. Христов), Анг. Велев, Й. Митев, Ог. Радев, Юл. Нейчев, Бл. Георгиев (46‘ Н. Филипов), Венц. Маринов
Ж.К.: Въндев (Дун.), Анг. Велев, Юл. Христов, Бл. Георгиев (ЧМ)

10.9.1995 г., 5 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Олимпик“ Галата 3-1 (2-0)**, съдия: Й. Иванов, 3 000 зр.
„Ч. море“: Рум. Рангелов, Г. Стойчев, Юл. Христов, Ив. Райчев, Вал. Каров, Анг. Велев, Й. Митев, Ог. Радев (40‘ Бл. Георгиев), Юл. Нейчев, Н. Филипов, Венц. Маринов (63‘ Б. Христов)
„Олимпик“: Д. Топалов, Т. Тодоров, Мир. Темнялов, Момчил Диев (71‘ Спасов), Н. Михайлов, Ив. Рачев, Г. Иванов, Венц. Кепов (46‘ Василев), Адр. Гайдарски, Юл. Манев (72‘ Л. Петров), Ем. Цанев
Голм.: 1-0 Ог. Радев 27‘ (дуз.), 2-0 Й. Митев 45‘, 2-1 Цанев 62‘ (дуз.), 3-1 Юл. Нейчев 69‘
Ж.К.: Бл. Георгиев, Венц. Маринов (ЧМ); Кепов (Ол.)

16.9.1995 г., 6 кр., Чирпан, **„Чирпан“ – „Ч. море“ 2-0 (2-0)**, съдия: Ог. Моллов, 2 500 зр.
„Чирпан“: Зл. Златанов, Дим. Димов (8‘ Г. Георгиев), Здр. Радев, Вес. Гьондузов, Д. Йорданов, Ив. Генчев (46‘ Ерол Тефик), Д. Иванов, Ив. Хаджиев, Г. Деянов, Кам. Шербетов (75‘ П. Петров), Генко Папазов
„Ч. море“: Рум. Рангелов, Б. Христов (85‘ Пл. Панайотов), Юл. Христов (46‘ Вес. Бранимиров), Ив. Райчев, Вал. Каров, Анг. Велев, Н. Филипов, Бл. Георгиев (62‘ Б. Стоянов), Юл. Нейчев, Г. Стойчев, Венц. Маринов
Голм.: 2-0 Шербетов 9‘, 40‘
Ж.К.: Иванов (Чир.); Вал. Каров, Венц. Маринов (ЧМ)

24.9.1995 г., 7 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Миньор“ Пк 0-2 (0-2)**, съдия: Ап. Апостолов, 2 000 зр.
„Ч. море“: Рум. Рангелов, П. Стоянов (38‘ Бл. Георгиев), Вес. Бранимиров, Ив. Райчев, Вал. Каров, Анг. Велев, Н. Филипов, Юл. Нейчев (46‘ Б. Стоянов), Пл. Панайотов (63‘ Б. Христов), Стан. Герджиков, Венц. Маринов
„Миньор“: Ем. Варадинов, Янек Кючуков, Люд. Евгениев, Н. Александров, П. Анестиев, Юл. Янакиев (67‘ Ивл Йончев), Пл. Патев (85‘ Бис. Георгиев), Юл. Методиев, Ивл Паргов (88‘ Ивл Йорданов), Стоян Петров, Ант. Евтимов
Голм.: 0-1 Петров 27‘, 0-2 Патев 30‘
Ж.К.: Анг. Велев (ЧМ); Паргов (Мин.)

30.9.1995 г., 8 кр., Г. Оряховица, **„Локомотив“ – „Ч. море“ 1-0 (1-0)**, съдия: Ат. Узунов, 1 500 зр.
„Лок“ ГО: Тих. Тодоров, Д. Печикамъков, Кольо Данев, Г. Цачев, Н. Арнаудов, Рум. Венков, Яков Папарков, Ив. Миланов, Милчо Сирмов, Вал. Станков (52‘ П. Пенев), Стам. Белчев (56‘ Кам. Нанев)
„Ч. море“: Й. Йорданов, Пл. Панайотов, Вес. Бранимиров, Ив. Райчев (62‘ Бл. Георгиев), Б. Христов, Анг. Велев, Н. Филипов, Венц. Маринов, Юл. Нейчев, Стан. Герджиков, Й. Митев (75‘ Вал. Каров)
Голм.: 1-0 Белчев 14‘
Пропусната дузпа: 14‘ Станков (Лок.) пропуска дузпа (вратаря спасява), но при добавката Белчев отбелязва гол
Ж.К.: Арнаудов, Печикамъков, Миланов (Лок.); Пл. Панайотов, Венц. Маринов – 1 мач, Й. Митев (ЧМ)

15.10.1995 г., 9 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Беласица“ Пч 2-0 (1-0)**, съдия: Й. Сталев, 1 500 зр.
„Ч. море“: Й. Йорданов, Г. Стойчев (73‘ Н. Филипов), Юл. Христов, Стан. Герджиков, Б. Христов, Анг. Велев, Й. Митев, Ив. Райчев, Юл. Нейчев, Бл. Георгиев (78‘ Пл. Панайотов), Б. Стоянов
„Беласица“: Пав. Калакъзсов, Кр. Стоев, Д. Карадалиев, Н. Димитров, Вал. Яков, Г. Георгиев, Вел. Христев, Венци Огнянов, Ал. Гущеров, В. Брусарски (46‘ Ив. Златински), Г. Варадев
Голм.: 1-0 Стан. Герджиков 25‘, 2-0 Бл. Георгиев 64‘
Пропусната дузпа: 40‘ Й. Митев (ЧМ)
Ж.К.: Б. Христов, Н. Филипов (ЧМ); Стоев, Калаксъзов (Бел.)

18.10.1995 г., 10 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Марица“ Пд 0-2 (0-0)**, съдия: М. Митрев, 1 500 зр.
„Ч. море“: Й. Йорданов, Пл. Панайотов (68‘ Н. Филипов), Юл. Христов, Стан. Герджиков, Б. Христов, Анг. Велев, Й. Митев, Венц. Маринов, Ив. Райчев, Бл. Георгиев (62‘ Юл. Нейчев), Б. Стоянов
„Марица“: Ил. Николов, Койчо Иванов, Г. Андонов, Кр. Чомаков, Запрян Раков, Кр. Иванов, Ал. Александров - Кривия (65‘ Хр. Фурджев), Хр. Христов, Ат. Георгиев, Ас. Николов (52‘ Н. Андреев), Вес. Тосев (79‘ Ян. Узунов)
Голм.: 0-1 Александров 61‘, 0-2 Тосев 73‘
Ж.К.: Ил. Николов, Христов (Мар.)

22.10.1995 г., 11 кр., София, ст. Септември, **„Септември“ – „Ч. море“ 5-2 (3-1)**, съдия: Д. Костов, 500 зр.
„Септември“: Йос. Иванов, Вес. Аврамов, Юри Николов, Рос. Митков, Ив. Русев, Ил. Илиев (46‘ Ив. Топалов), Г. Йорданов, Троян Радулов, Н. Попов, Кр. Стоянов, Рос. Крумов (71‘ Вик. Михайлов)
„Ч. море“: Рум. Рангелов, Б. Христов, Юл. Христов, Стан. Герджиков, Анг. Велев, Ив. Райчев, Й. Митев, Венц. Маринов (73‘ Н. Филипов), Юл. Нейчев, Бл. Георгиев (46‘ Пл. Панайотов), Б. Стоянов
Голм.: 0-1 Й. Митев 16‘, 1-1 Илиев 19‘, 2-1 Крумов 36‘, 3-1 Попов 39‘, 4-1 Радулов 50‘, 5-1 Топалов 68‘ (дуз.), 5-2 Й. Митев 86‘
Ж.К.: Аврамов, Попов (Септ.); Рум. Рангелов, Ив. Райчев – 1 мач за купата (ЧМ)

28.10.1995 г., 12 кр., Варна, 10.30, **„Ч. море“ – „Сторгозия“ Пл 2-0 (1-0)**, съдия: Л. Войков, 300 зр.
„Ч. море“: Рум. Рангелов, Пл. Панайотов, Юл. Христов, Стан. Герджиков, Б. Христов, П. Стоянов (75‘ Ив. Райчев), Й. Митев, Венц. Маринов, Юл. Нейчев (66‘ Н. Филипов), Бл. Георгиев, Б. Стоянов (81‘ Вес. Бранимиров)
„Сторгозия“: Хари Казаков, Рад. Йорданов, Н. Цонков, Венц. Василев, П. Трифонов, Рум. Петров, Г. Коцев, Свет. Бърканичков (59‘ Бис. Амброзиев), Петко Георгиев, Вал. Вълков, Бл. Петков (46‘ Деян Кирилов)
Голм.: 1-0 Юл. Христов 36‘, 2-0 Н. Филипов 75
Ж.К.: Петров (Сторг.); Бл. Георгиев, Б. Христов (ЧМ)

1.11.1995 г., 13 кр., Русе, **„Локомотив“ Рс – „Ч. море“ 1-1 (1-1)**, съдия: Мил. Георгиев, 500 зр.
„Лок.“ Рс: Деян Денев, Ил. Памуков, Б. Богомилов, Ст. Митов, Ценко Серафимов, Евг. Ангелов, Вик. Нанков (60‘ Орхан Османов), Др. Енчев, Стоян Младенов, Д. Димитров, Рос. Станков (65‘ Тих. Димитров)
„Ч. море“: Рум. Рангелов, Пл. Панайотов, Юл. Христов, Стан. Герджиков, Б. Христов, Анг. Велев (63‘ Вес. Бранимиров), Й. Митев, Венц. Маринов, П. Стоянов, Бл. Георгиев (58‘ Юл. Нейчев), Б. Стоянов (48‘ Н. Филипов)
Голм.: 1-0 Нанков 4‘, 1-1 Венц. Маринов 18‘

4.11.1995 г., 14 кр., Варна, 14.30, **„Ч. море“ – „Арда“ Кж 2-0 (2-0)**, съдия: Ант. Генов, 1 000 зр.
„Ч. море“: Й. Йорданов, Пл. Панайотов, Юл. Христов, Стан. Герджиков, Б. Христов, Анг. Велев, Й. Митев (60‘ Н. Филипов), Венц. Маринов, П. Стоянов, Б. Георгиев (77‘ Юл. Нейчев), Б. Стоянов (81‘ Вес. Бранимиров)
„Арда“: Мат. Матеев, Петко Гинев, Мил. Янков, Вал. Димитров, Пав. Христов, Хр. Топалов, Д. Радев, Г. Михайлов (58‘ Анг. Караиванов), Ив. Тончев, Муст. Сюлейман, Стоян Томов (84‘ Стойчо Стоев)
Голм.: 1-0 Юл. Христов 11‘, 2-0 Стан. Герджиков 32‘
Ж.К.: Томов (Ар.)

18.11.1995 г., 15 кр., Пазарджик, **„Хебър“ – „Ч. море“ 2-0 (0-0)**, съдия: Св. Маринов, 600 зр.
„Хебър“: П. Богданов, Мир. Генчев, Г. Стефанов, Кр. Папазов, Хр. Цветков, Ив. Папазов, Иво Кандъов (46‘ Радко Димитров), Г. Кьосев, В. Иванов (66‘ Г. Куцовски), Н. Минчев (54‘ Боян Никленов), Н. Калинов
„Ч. море“: Ран. Рангелов, Пл. Панайотов, Юл. Христов, Стан. Герджиков, Б. Христов, Вес. Бранимиров, П. Стоянов, Венц. Маринов (65‘ Н. Найденов), Юл. Нейчев (40‘ Бл. Георгиев), Н. Филипов, Б. Стоянов
Голм.: 1-0 Иванов 49‘, 2-0 Кьосев 85‘
Пропусната дузпа: 20‘ Иванов (Хеб.)
Ж.К.: Калинов (Хеб.); Пл. Панайотов, Стан. Герджиков, Бл. Георгиев (ЧМ)

25.11.1995 г., 16 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Чардафон“ Гб 2-1 (2-0)**, съдия: Ст. Господинов, 300 зр.
„Ч. море“: Рум. Рангелов, Пл. Панайотов, Юл. Христов, Стан. Герджиков, Б. Христов, Вес. Бранимиров (80‘ Н. Найденов), Н. Филипов (58‘ Г. Стойчев), Венц. Маринов, Юл. Нейчев, П. Стоянов (52‘ Ив. Райчев), Б. Стоянов
„Чардафон“: Ем. Митков, Ем. Георгиев, Бис. Годинячки, Сп. Колев (85‘ Вал. Нанков), Н. Колев, Кост. Ангелов, Ив. Райков, Кирилов, Венков (60‘ Кр. Кръстев), Кр. Георгиев, Март. Кушев
Голм.: 1-0 Стан. Герджиков 12‘, 2-0 Юл. Христов 15‘ (дуз.), 2-1 Колев 55‘
Ж.К.: Н. Филипов, Б. Христов – 1 мач (ЧМ); Райков (Чар.)

2.12.1995 г., 17 кр., Ст. Загора, 14.00, **„Берое“ – „Ч. море“ 2-1 (2-1)**, съдия: П. Георгиев, 550 зр.
„Берое“: Вълчан Танев, Андр. Атанасов, Ст. Бончев, Б. Георгиев, Анг. Костадинов, Т. Гегов, Слави Жеков (61‘ Петко Винков), Ж. Миренски (87‘ Хр. Терзиев), Д. Петков, Н. Демирев (46‘ Г. Русимов), Стоян Недялков
„Ч. море“: Й. Йорданов, Пл. Панайотов, Юл. Христов (46‘ Ив. Райчев), Стан. Герджиков, Вес. Бранимиров, Анг. Велев (73‘ Юл. Нейчев), Н. Филипов, Венц. Маринов, Б. Стоянов, Бл. Георгиев (46‘ Г. Стойчев), Н. Найденов
Голм.: 1-0 Жеков 4‘, 1-1 Н. Филипов 21‘, 2-1 Демирев 26‘ (дуз.)
Ж.К.: Костадинов, Недялков (Бер.); Ив. Райчев, Венц. Маринов, Бл. Георгиев – 1 мач (ЧМ)

6.12.1995 г., 18 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Хасково“ 1-3 (1-1)**, съдия: Ал. Недялков, 300 зр.
„Ч. море“: Й. Йорданов, Ив. Райчев, Вес. Бранимиров, Стан. Герджиков, Б. Христов (46‘ Юл. Христов), Анг. Велев, Н. Филипов, Венц. Маринов, Н. Найденов (73‘ Бойчо Марев), Г. Стойчев, Б. Стоянов
„Хасково“: Стоян Ставрев, Н. Николов, Д. Младенов, Ив. Николов, Г. Петров, Г. Георгиев, Ром. Ружинов, Рачо Килапов, Ганчо Петришки, Г. Куманов (82‘ Ал. Божилов), Г. Гаджев (35‘ К. Василев)
Голм.: 0-1 Гаджев 5‘, 1-1 Б. Стоянов 59‘, 1-2 Ружинов 76‘, 1-3 Василев 82‘
Ж.К.: Петров (Хс)

9.12.1995 г., 19 кр., Исперих, **„Хан Аспарух“ – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**, съдия: Й. Сталев, 1 000 зр.
„Хан Аспарух“: Данчо Йоргов, Юксел Юмеров, Ф. Крумов (46‘ Конст. Колев, 80‘ Доб. Иванов), Вал. Пейчев, Кр. Гецов, Хр. Тончев, Неше Нури, Хар. Харалампиев (52‘ Иво Кискинов), Ст. Юруков, Д. Захариев, Д. Гюджеменов
„Ч. море“: Нед. Добрев, Ив. Райчев, Вес. Бранимиров, Стан. Герджиков, Юл. Христов, Б. Христов, Н. Филипов (81‘ Бл. Георгиев), Г. Стойчев, Н. Найденов (66‘ Юл. Нейчев), Анг. Велев, Б. Стоянов (88‘ Вал. Каров)
Голм.: 1-0 Юруков 76‘
Ж.К.: Вес. Бранимиров, Юл. Христов (ЧМ), Харалампиев (ХА)

17.2.1996 г., 20 кр., Благоевград, **„Пирин“ – „Ч. море“ 0-0**, съдия: Л. Войков, 3 000 зр.
„Пирин“: Ивл Иваников, Кост. Трендафилов (84‘ Й. Бозданski), Стойне Илиев, Кр. Безински (60‘ Б. Янев), Иво Тренчев, Ст. Гошев, Кост. Герганчев, Ив. Стойчев (54‘ Юри Иваников), Мет. Стойнев, Саша Тодоровски, Г. Бачев
„Ч. море“: Рум. Рангелов, Пл. Панайотов, Кр. Коев, Стан. Герджиков, Юл. Христов, Ант. Кръстев, Г. Богданов, Вел. Вуцов (84‘ Ив. Райчев), Анг. Велев (34‘ П. Стоянов), Н. Найденов (69‘ Юл. Нейчев), Диян Дончев
Пропусната дузпа: 66‘ Илиев (Пир.)
Ж.К.: Ивл. Иваников (Пир.); Г. Богданов, Ант. Кръстев (ЧМ)

24.2.1996 г., 21 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Академик“ Сф 1-1 (1-1)**, съдия: Ап. Апостолов, 3 000 зр.
„Ч. море“: Рум. Рангелов, Пл. Делийски, Кр. Коев, Анг. Костадинов, Лаз. Тръпчев (46‘ Б. Христов), Ант. Кръстев, Г. Богданов, Вел. Вуцов (65‘ Юл. Нейчев, 78‘ Юл. Христов), Д. Трендафилов, Анг. Велев, Диян Дончев
„Ак.“ Сф: Кр. Петков, Ант. Раков, П. Ат. Петров, Стоян Стоянов, Ив. Тодоров, Кал. Банков, Б. Тодоров (79‘ Н. Стойчев), Рум. Балински, Л. Николов (85‘ Цв. Милотинов), П. Ем. Петров (85‘ Хрн Войнов), Ив. Миланов
Голм.: 0-1 Банков 5‘, 1-1 Вел. Вуцов 35‘

1995-96		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.
1.	Мариц		3:1	1-0	1-0	3-0	1-0	0-0	3-1	1-0	3-0	3-2	5-0	2-1	2-0	2-0	2-0	3-0	4-2	6-0	6:0
2.	МинПк	1:0		2:1	1:0	5:1	3:1	3:1	3:0	2:0	1:0	2:0	1:0	2:0	2:0	2:0	2:0	3:0	4:0	1:0	2-0
3.	СпПл	0-0	3-1		4-1	1-2	2-1	2-0	2-0	2-1	3-1	1-0	4-0	3-0	2-1	3-1	4-0	2-0	2-0	2-1	2-1
4.	ПирБл	0-0	2-0	1-0		2-1	0-0	5-1	1-0	2-1	3-0	1-0	5-0	2-1	3-1	2-1	3-0	3-0	2-0	2-0	2-0
5.	АкСф	2-1	1-0	0-0	0-2		5-1	3-3	2-1	2-0	1-0	3-2	2-0	3-1	0-0	1-0	6-1	2-1	2-0	3-1	1-0
6.	Ч.М.	0-2	0-2	2-0	1-0	1-1		3-1	1-3	2-1	2-1	1-0	2-0	2-1	2-0	2-2	2-0	5-0	1-0	2-0	2-0
7.	ОлГал	1-0	2-2	1-0	1-1	2-0	3-0		2-0	1-0	0-1	2-0	2-0	3-2	1-1	3-1	1-0	3-2	2-1	3-0	2-0
8.	Хаск	2-0	2-1	0-0	2-0	5-0	2-2	2-0		2-0	3-2	2-1	0-0	2-2	4-1	3-1	3-0	1-0	5-1	2-0	2-1
9.	ЧарГб	0-0	3-1	2-0	2-1	2-0	0-1	2-1	1-0		1-0	2-1	2-0	0-1	2-0	0-0	3-0	2-0	1-0	2-1	3-0
10.	Септ	2-2	2-1	0-1	1-0	3-2	5-2	0-0	2-2	1-0		3-1	4-0	2-1	4-1	3-1	3-1	2-3	5-0	4-1	2-0
11.	Чирп	1-1	1-0	1-0	0-1	2-1	2-0	0-0	2-0	0-0	1-0		2-0	1-0	1-0	2-0	0-0	4-1	2-0	3-2	2-0
12.	ЛокРс	2-1	1-1	3-1	1-0	1-1	1-1	1-0	1-0	1-0	0-1	1-0		1-0	0-2	2-1	2-1	1-0	1-0	3-1	2-0
13.	ЛокГО	1-0	1-0	0-1	3-1	1-0	1-0	1-0	0-0	1-0	1-1	3-0	3-0		1-0	1-1	3-0	4-1	2-0	1-0	5-0
14.	Хебър	2-1	0-1	6-2	0-0	1-1	2-0	3-0	3-1	4-1	2-0	1-2	3-1	3-1		1-0	1-0	3-1	3-0	6-3	3-1
15.	Испер	1-3	2-0	4-2	3-3	1-0	1-0	3-1	2-1	1-1	2-1	1-1	0-0	4-1	2-1		2-0	2-0	2-0	2-0	2-0
16.	БелПч	1-2	1-2	1-0	3-1	1-2	0-3	1-0	2-0	1-0	1-0	2-0	0-1	3-1	2-0	0-0		3-1	5-1	2-0	7-0
17.	ДунРс	3-0	2-1	0-2	0-0	1-1	0-0	0-1	4-0	2-1	4-2	1-0	2-2	2-0	2-0	0-0	2-2		2-0	1-0	1-0
18.	Берое	0-1	0-0	0-1	1-1	1-3	2-1	2-0	3-3	0-1	3-1	2-3	1-1	2-2	1-0	3-1	1-0	4-1		3-1	2-0
19.	Сторг	1-3	1-2	1-1	1-1	1-1	1-3	1-1	2-1	2-3	0-2	1-1	2-0	3-0	3-1	2-0	2-0	3-0	0-0		1-0
20.	Арда	0-0	0-2	3-3	1-2	1-0	1-2	1-1	1-1	0-0	2-0	0-0	0-2	1-1	1-1	1-0	1-0	2-0	1-2	2-1	

(псу)
Ж.К.: Пл. Делийски, Вел. Вуцов (ЧМ), Миланов, Б. Тодоров, Стоянов (Ак.)

2.3.1996 г., 22 кр., Плевен, ст. Сл. Алексиев, **„Спартак“ Пл – „Ч. море“ 2-1 (1-1)**, съдия: Кост. Гергинов, 2 000 зр.
„Спартак“: Б. Йосифов, Ивл Йонков, В. Сантуров, Анг. Маринов, Вес. Вачев, Ивл Петков, Сп. Попов (69‘ Кр. Бислимов), Ал. Нанов (30‘ Хари Казаков – вр.), Ивл Йотов, Дан. Островски, Пл. Гетов (70‘ П. Малинов)
„Ч. море“: Рум. Рангелов, Пл. Делийски, Кр. Коев, Стан. Герджиков (66‘ Г. Богданов), Анг. Костадинов, Ант. Кръстев, Пл. Панайотов, Вел. Вуцов, Д. Трендафилов, Анг. Велев (66‘ Диян Дончев), Юл. Христов
Голм.: 1-0 Гетов 12‘ (псу), 1-1 Вел. Вуцов 42‘, 2-1 Попов 63‘
Ж.К.: Маринов, Островски (Сп.), Рум. Рангелов, Кр. Коев, Пл. Панайотов, Юл. Христов, Г. Богданов (ЧМ)
Ч.К.: 30‘ Йосифов (Сп.)

10.3.1996 г., 23 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Дунав“ Рс 5-0 (0-0)**, съдия: Рум. Димитров, 1 500 зр.
„Ч. море“: Рум. Рангелов, Пл. Делийски, Юл. Христов, Стан. Герджиков, Анг. Костадинов, Ант. Кръстев, Б. Христов, Диян Дончев (67‘ Г. Богданов), Д. Трендафилов, Анг. Велев (46‘ Вел. Вуцов), Н. Найденов (73‘ Лаз. Тръпчев)
„Дунав“: Мир. Златански, Самир Мастънов (69‘ Рум. Ангелов), Ж. Пъшев, Цв. Василев, Пл. Проданов, Рум. Илиев, Г. Любенов, Ив. Пасков, Б. Богомилов, Пан. Вандев (61‘ Мир. Енев), Ив. Димитров (71‘ Мил. Петров)
Голм.: 1-0 Вел. Вуцов 53‘ (дуз.), 2-0 Стан. Герджиков 60‘, 3-0 Вел. Вуцов 65‘, 5-0 Д. Трендафилов 70‘, 85‘
Ж.К.: Пл. Делийски, Д. Трендафилов (ЧМ); Проданов, Илиев (Дун.)
Ч.К.: 54‘ Проданов (Дун.)

13.3.1996 г., 24 кр., Троян, **„Олимпик“ Галата – „Ч. море“ 3-0 (1-0)**, съдия: П. Андреев, 5 000 зр.
„Олимпик“: Д. Топалов, Момчил Диев, Мир. Темнялов, Ивл Иванов, Венц. Кепов (68‘ Стан. Танев – Камилата), Рос. Емилов (68‘ Боев), Цв. Първанов, Ем. Цанев, Адр. Гайдарски, Юл. Манев, Ив. Рачев (75‘ Алдин Русинов)
„Ч. море“: Рум. Рангелов, Пл. Панайотов, Кр. Коев, Стан. Герджиков, Анг. Костадинов, Ант. Кръстев, Б. Христов (52‘ Юл. Нейчев), Вел. Вуцов, Г. Богданов, Юл. Христов, Н. Найденов (60‘ Ив. Райчев)
Голм.: 1-0 Кепов 14‘, 2-0 Цанев 53‘ (дуз.), 3-0 Гайдарски 66‘

17.3.1996 г., 25 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Чирпан“ 1-0 (1-0)**, съдия: Ив. Лазаров, 700 зр.
„Ч. море“: Рум. Рангелов, Пл. Делийски, Кр. Коев (85‘ Юл. Христов),

	крайно класиране:	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	Марица Пловдив	38	23	7	8	68-27	76
2.	Миньор Перник	38	24	3	11	60-31	75
3.	Спартак Плевен	38	21	5	12	59-39	68
4.	Пирин Благоевград	38	20	8	10	56-32	68
5.	Академик София	38	18	8	12	56-49	62
6.	Черно море Варна	38	18	6	14	51-46	60
7.	Олимпик Галата	38	16	9	13	46-44	57
8.	Хасково	38	16	8	14	58-49	56
9.	Чардафон Габрово	38	17	5	16	40-34	56
10.	Септември София	38	17	4	17	61-52	55
11.	Чирпан	38	16	7	15	41-38	55
12.	Локомотив Русе	38	16	7	15	32-51	55
13.	Локомотив Г. Орях.	38	16	6	16	49-46	54
14.	Хебър Пазарджик	38	16	5	17	57-51	53
15.	Хан Аспарух Исп.	38	14	9	15	47-48	51
16.	Беласица Петрич	38	13	3	22	41-57	42
17.	Дунав Русе	38	12	6	20	40-64	42
18.	Берое Ст. Загора	38	10	6	22	38-67	36
19.	Сторгозия Плевен	38	8	6	24	40-70	30
20.	Арда Кърджали	36	6	8	24	22-67	26

„Ч. море“ Вн,1995-96 г.,“Б“ РФГ	м.	г.
Юлиян Христов	33	4
Юлиян Нейчев	32	4
Станчо Герджиков	30	4
Боян Христов	27	
Ангел Велев	27	
Пламен Панайотов	26	
Иван Райчев	26	
Румен Рангелов	19	
Николай Филипов	19	3
Благовест Георгиев	17	2
Велислав Вуцов	17	5
Венцислав Маринов	17	1
Красимир Коев	16	
Георги Богданов	16	3
Пламен Делийски	16	
Найден Найденов	15	
Антони Кръстев	15	
Веселин Бранимиров	14	
Неделчо Добрев	14	
Радослав Вардаров	14	7
Ангел Костадинов	14	1
Огнян Радев	13	5
Борислав Стоянов	13	1
Йордан Митев	12	3
Диян Дончев	12	3
Георги Стойчев	11	
Валерий Каров	8	
Петър Стоянов	8	
Йордан Йорданов - Жан	6	
Димитър Трендафилов	4	2
Лазар Тръпчев	3	
Йордан Дженков	1	
Бойчо Марев	1	

Стан. Герджиков, Анг. Костадинов, Ант. Кръстев, Лаз. Тръпчев (85‘ Пл. Панайотов), Вел. Вуцов, Диян Дончев, Рад. Вардаров, Н. Найденов (46‘ Г. Богданов)
„Чирпан“: Зл. Златанов, Тренко Дудов, Здр. Радев, Вес. Гьондузов, Д. Йорданов, Генко Папазов, Д. Иванов, Д. Хаджиев (77‘ Ст. Драмов), Г. Деянов, Кам. Шербетов, Екрем Генч (65‘ Бис. Иванов – Легендата)
Голм.: 1-0 Вел. Вуцов 24‘ (дуз.)
Ж.К.: Стан. Герджиков – 1 мач (ЧМ); Генч (Чир.)

23.3.1996 г., 26 кр., Перник, **„Миньор“ Пк – „Ч. море“ 3-1 (1-0)**, съдия: К. Димитров, 2 500 зр.
„Миньор“: Ем. Варадинов, Сим. Стоянов, Люд. Евгениев (76‘ Янек Кючуков), Н. Александров, П. Анестиев, Сп. Стоименов (49‘ Н. Николов), Пл. Патев (85‘ Г. Караканов), Юл. Методиев, Кр. Асенов, Стоян Петров, Ант. Евтимов
„Ч. море“: Рум. Рангелов (69‘ Нед. Добрев), Пл. Делийски, Юл. Христов, Пл. Панайотов, Анг. Велев, Ант. Кръстев, Г. Богданов, Анг. Костадинов (51‘ Ив. Райчев), Б. Христов, Рад. Вардаров, Н. Найденов (46‘ Диян Дончев)
Голм.: 1-0 Стоименов 20‘, 2-0 Асенов 49‘, 3-0 Патев 58‘ (псу), 3-1 Рад. Вардаров 74‘
Ж.К.: Стоименов, Евгениев, Николов (Мин.), Н. Найденов, Анг. Костадинов, Пл. Делийски – 1 мач (ЧМ), Рум. Рангелов и Диян Дончев – по 1 мач по доклад

31.3.1996 г., 27 кр., Варна, 15.30, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Г.О. 2-1 (1-0)**, съдия: В. Пеев, 1 000 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Панайотов, Кр. Коев, Стан. Герджиков (57‘ Г. Богданов), Анг. Костадинов, Ант. Кръстев (69‘ Анг. Велев), Юл. Христов, Вел. Вуцов, Д. Трендафилов (78‘ Ог. Радев), Рад. Вардаров, Н. Найденов
„Лок.“ ГО: Т. Попов, Ив. Милчев, Динко Господинов, Д. Печикамъков, П. Колев, Кольо Данев (8‘ Мар. Байчев), Н. Арнаудов, Кам. Нанев, Милчо Сирмов, Вал. Станков, Стам. Белчев (74‘ Й. Йорданов)
Голм.: 1-0 Рад. Вардаров 39‘, 2-0 Г. Богданов 75‘, 2-1 Станков 89‘ (дуз.)
Ж.К.: Анг. Костадинов (ЧМ); Сирмов (Лок.)

6.4.1996 г., 28 кр., Кресна, **„Беласица“ Пч – „Ч. море“ 0-3 сл.**, прекратен в 86‘ при 0-0 поради побой над съдията Г. Янков, 2 200 зр.
„Беласица“: Пав. Калаксъзов, Кр. Стоев (75‘ П. Карадалиев), Д. Карадалиев, Н. Димитров, Вал. Яков, Г. Георгиев, Велко Христев, В. Брусарски, Ал. Гущеров (75‘ Венц. Огнянов), Ив. Златински, Пр. Гетов
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Делийски, Кр. Коев, Стан. Герджиков, Анг. Костадинов, Ант. Кръстев, Юл. Христов, Вел. Вуцов, Пл. Панайотов, Рад. Вардаров (46‘ Юл. Нейчев), Н. Найденов (46‘ Анг. Велев)
Ж.К.: Димитров (Бел.)

10.4.1996 г., 29 кр., Пловдив, ст. Марица, **„Марица“ – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**, съдия: Г. Кордев, 2 000 зр.
„Марица“: Н. Киров, Мар. Бакалов, Хр. Христов, Кр. Чомаков, Кост. Пейков, Кр. Иванов, Ал. Александров – Кривия, Ат. Георгиев (46‘ Н. Андреев, 81‘ П. Станев), Хр. Фурджев, Ас. Николов, Вес. Тосев (46‘ Г. Андонов)
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Делийски, Кр. Коев, Стан. Герджиков, Анг. Костадинов, Б. Христов, Юл. Христов, Вел. Вуцов (63‘ Юл. Нейчев), Пл. Панайотов, Рад. Вардаров, Г. Богданов
Голм.: 1-0 Бакалов 75‘ (дуз.)
Ж.К.: Иванов (Мар.); Анг. Костадинов – 1 мач, Юл. Христов, Нед. Добрев, Вел. Вуцов (ЧМ)
Ч.К.: 86‘ Юл. Христов – 1 мач (ЧМ)

13.4.1996 г., 30 кр., Варна, 17.00, **„Ч. море“ – „Септември“ Сф 2-1 (1-0)**, съдия: Г. Горанов, 1 000 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Делийски, Кр. Коев, Стан. Герджиков (63‘ Ог. Радев), Пл. Панайотов (78‘ Ив. Райчев), Анг. Велев, Б. Христов, Вел. Вуцов, Юл. Нейчев, Рад. Вардаров, Н. Найденов (46‘ Диян Дончев)
„Септември“: Йос. Иванов, Вес. Аврамов, Бис. Годинячки, Рос. Митков (58‘ Мих. Захариев), Март. Бечев, Ил. Илиев, Г. Йорданов, Троян Радулов (57‘ Цв. Николов), Рос. Крумов, Кр. Стоянов, Денчо Василев
Голм.: 1-0 Юл. Нейчев 31‘, 1-1 Крумов 70‘, 2-1 Диян Дончев 79‘
Ж.К.: Юл. Нейчев (ЧМ), Бечев (Септ.)

20.4.1996 г., 31 кр., Плевен, ст. Сл. Алексиев, **„Сторгозия“ – „Ч. море“ 1-3 (0-2)**, съдия: Г. Нарлев, 500 зр.
„Сторгозия“: Пав. Димитров, Г. Коцев, Венц. Василев, Б. Даскалов, Вих. Георгиев, Бойко Цветков (63‘ Доновски), Рад. Иванов (46‘ С. Цветков), Атанасов (46‘ Бис. Амброзиев), Петко Георгиев, Рад. Йорданов, Евг. Колев
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Делийски, Кр. Коев, Стан. Герджиков, Анг. Костадинов (73‘ Анг. Велев), Юл. Христов, Ог. Радев, Вел. Вуцов, Юл. Нейчев, Рад. Вардаров, Диян Дончев (70‘ Г. Богданов)
Голм.: 0-1 Диян Дончев 9‘, 0-2 Рад. Вардаров 27‘, 0-3 Г. Богданов 82‘, 1-3 П. Георгиев 89‘ (дуз.)

27.4.1996 г., 32 кр., Варна, 17.00, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Рс 2-0 (1-0)**, съдия: К. Костадинов, 1 000 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Делийски, Кр. Коев, Стан. Герджиков, Анг. Костадинов, Юл. Христов (57‘ Ант. Кръстев), Ог. Радев (46‘ Г. Богданов), Вел. Вуцов, Юл. Нейчев, Рад. Вардаров, Диян Дончев (75‘ Ив. Райчев)
„Локо“ Русе: П. Войнов, Ем. Гидолов, Н. Боянов, Ил. Памуков (74‘ Н. Синабов), Вал. Венков, Ст. Митов (68‘ Венц. Спасов), Вел. Великов, Др. Енчев, Ат. Стефанов, Рум. Монев (80‘ Стоянов), Вик. Нанков
Голм.: 1-0 Диян Дончев 31‘, 2-0 Анг. Костадинов 58‘

4.5.1996 г., 33 кр., Кърджали, **„Арда“ – „Ч. море“ 1-2 (0-1)**, съдия: Ев. Георгиев, 200 зр.
„Арда“: Мат. Матеев, Стойчо Стоев, П. Бумбаров, Бах. Ахмед, Мил. Янков (46‘ Рид. Ибрям), Хр. Топалов, Мус. Сюлейман (80‘ Байрактаров), Г. Михайлов, Божков (37‘ Марков), Емин, Ив. Тончев
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Делийски, Кр. Коев, Стан. Герджиков (76‘ Анг. Велев), Анг. Костадинов, Юл. Христов, Ив. Райчев (67‘ Ог. Радев), Вел. Вуцов (76‘ Пл. Панайотов), Юл. Нейчев, Рад. Вардаров, Г. Богданов
Голм.: 0-1 Г. Богданов 15‘, 0-2 Рад. Вардаров 69‘, 1-2 Марков 71‘
Ж.К.: Вел. Вуцов – 1 мач (ЧМ)

11.5.1996 г., 34 кр., Варна, 18.00, **„Ч. море“ – „Хебър“ Пз 2-0 (1-0)**, съдия: Кънчо Димитров, 800 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Делийски, Кр. Коев, Стан. Герджиков, Анг. Костадинов, Юл. Христов, Ант. Кръстев, Ог. Радев (62‘ Пл. Панайотов), Юл. Нейчев (72‘ Ив. Райчев), Рад. Вардаров, Г. Богданов (45‘ Диян Дончев)
„Хебър“: Хр. Тошев, Г. Куцовски, П. Ковачев, Г. Лазаров, Хр. Цветков, Ив. Папазов, Боян Никленов (64‘ К. Божков), Г. Кьосев, Н. Минчев, Рад. Димитров, Н. Митов (54‘ Н. Калинов)
Голм.: 1-0 Ог. Радев 11‘, 2-0 Рад. Вардаров 52‘
Ж.К.: Рад. Вардаров, Анг. Костадинов (ЧМ), Куцовски, Папазов, Никленов (Хеб.)
Ч.К.: 47‘ Диян Дончев (ЧМ) – 1 мач; 47‘ Лазаров (Хеб.)

18.5.1996 г., 35 кр., Габрово, **„Чардафон“ – „Ч. море“ 0-1 (0-0)**, съдия: Кост. Гергинов, 2 500 зр.
„Чардафон“: Ем. Митков, Ем. Георгиев, Ив. Желязков, Илн Стоянов, Н. Колев, Кост. Ангелов, Г. Георгиев (61‘ Сп. Колев), Дим. Данов (68‘ Н. Златиславов), Ив. Райков (71‘ Кр. Кръстев), Март. Кушев, Здр. Лазаров
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Делийски, Кр. Коев, Стан. Герджиков, Пл. Панайотов, Ант. Кръстев, Б. Христов, Вел. Вуцов (90‘ Ив. Райчев), Юл. Нейчев, Рад. Вардаров (78‘ Н. Найденов), Г. Богданов
Голм.: 0-1 Юл. Нейчев 55‘
Ж.К.: Н. Колев (Чард.); Пл. Панайотов (ЧМ)

25.5.1996 г., 36 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Берое“ Ст. З. 1-0 (1-0)**, съдия: Т. Усенлиев, 500 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Делийски, Кр. Коев, Стан. Герджиков (77‘ Пл. Панайотов), Анг. Костадинов, Ант. Кръстев, Б. Христов, Вел. Вуцов (57‘ Н. Найденов), Юл. Нейчев, Рад. Вардаров, Ог. Радев (46‘ Г. Богданов)
„Берое“: Н. Любчев, Свет. Костов, Д. Ангелов, Б. Георгиев, Вел. Велков (60‘ Ив. Ганчев), Ж. Желев, Слави Жеков (77‘ Г. Митков), Андон Гешев, Хр. Терзиев, Д. Петков (83‘ Хр. Янев), Ст. Христов
Голм.: 1-0 Ог. Радев 15‘
Ж.К.: Рад. Вардаров (ЧМ); Георгиев, Велков, Ганчев (Бер.)

29.5.1996 г., 37 кр., Хасково, **„Хасково“ – „Ч. море“ 2-2 (0-0)**, съдия: К. Костадинов, 500 зр.
„Хасково“: Стоян Ставрев, Бойко Василев (46‘ Т. Гюлев), Д. Младенов, Ив. Николов, Г. Петров, Г. Георгиев, Ал. Божилов, Слав. Илиев, К. Василев, Рачо Килапов (60‘ В. Зарев), Г. Гаджев
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Делийски, Юл. Христов, Стан. Герджиков, Анг. Велев (38‘ Ив. Райчев), Ант. Кръстев, Б. Христов, Вел. Вуцов, Юл. Нейчев, Рад. Вардаров, Диян Дончев (46‘ Г. Богданов)
Голм.: 0-1 Рад. Вардаров 46‘, 1-1 Николов 65‘, 1-2 Юл. Христов 70‘, 2-2 Юл. Христов 73‘ (автг.)

25.5.1996 г., 38 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Хан Аспарух“ Исперих 2-2 (2-1)**, съдия: Ст. Орманджиев, 500 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Делийски, Кр. Коев, Стан. Герджиков, Ив. Райчев (80‘ Пл. Панайотов), Юл. Христов (46‘ Б. Христов), Ант. Кръстев, Вел. Вуцов, Юл. Нейчев, Рад. Вардаров, Ог. Радев (46‘ Диян Дончев)
„Хан Аспарух“: Данчо Йоргов, Юкс. Юмеров, Ф. Крумов, Вал. Пейчев, Кр. Гецов (63‘ Тургай Курдов), Неше Нури, Хр. Тончев, Недж. Шукри, Ст. Юруков, Д. Захариев (53‘ Конст. Колев), Д. Гюджеменов (24‘ Хар. Хараламбиев)
Голм.: 1-0 Юл. Нейчев 21‘, 1-1 Юруков 24‘ (дуз.), 2-1 Рад. Вардаров 28‘ (дуз.), 2-2 Курдов 70‘
Ж.К.: Ив. Райчев, Вел. Вуцов (ЧМ); Крумов, Тончев, Юмеров, Юруков, Гецов (ХА)

8.11.1995 г., Венцислав Маринов и Станчо Герджиков (вляво) се опитват да спрат атаката на Петър Янков (Лев.) пред погледа на съдията Христо Чакъров в мач от 4-ти кръг за купата на България

Станчо Краев Герджиков

(р. 23.9.1968 г.)

Позиция: защитник, халф
„Ч. море“: 1995-96, 1997-98
„Б“ РФГ: 58 мача/4 гола

Герджиков е родом от Пловдив, възпитаник на школата на „Тракия“. Не успява обаче да пробие в мъжкия състав на „канарчетата“ и преминава в „Металик“ (Сопот), като става голмайстор на тима във „В“ група. В тези ранни години играе на поста централен нападател. През 1991 г. облича екипа на втородивизионния „Слънчев бряг“ (Несебър). Бързо се утвърждава като основен футболист. В края на сезон 1991/92 в „Б“ група е в центъра на интересен казус, който намира широк отзвук в пресата. Люта битка за второто място, осигуряващо промоция за елита, водят „Хасково“ и „Академик“ (Свищов). Преди последния кръг, в който двата отбора се срещат в директен спор край Дунава, хасковци имат аванс от 2 точки. За решителната битка президентът им Йордан Кичеков развързва кесията и срещу тлъсти суми осигурява четирима наемници в навечерието на мача – Герджиков и трима от „Хебър“ – Николай Митов, Кирил Василев и Георги Гаджев. Двубоя завършва 1:1, „Хасково“ влиза в „А“ група, а четиримата прибират по 10 000 лева. Разразява се полемика дали случилото се е законно и морално, като президентът Кичеков отсича, че Станчо и останалите имали голямо желание да играят за „Хасково“ и ще продължат да бъдат част от отбора и през следващия сезон в елита. Това обаче не се случва.

През лятото на 1992 г. Герджиков преминава в „Спартак“ (Варна), където играе в продължение на 3 години. През февруари 1993 г. къса връзки на десния крак в контрола с „Черно море“, превърнала се в корида, след като е изритан от Кольо Данев. Постепенно е изтеглен по-назад, започва да играе в средата на терена и в защитата. В началото на сезон 1995/96 се оказва ненужен при „соколите“ и на 19 септември 1995 г. провежда първа тренировка с „Черно море“. Пристига на „Тича“ без трансферна сума. „С президента на „Спартак“ Николай Ишков се разбрахме да привлечем в нашия отбор Станчо Герджиков. Трябваше да избирам между него и Димитър Митов, тъй като „Спартак“ има да ни дава един футболист“, споделя след трансфера тогавашният изп. директор на „моряците“ Иван Василев – Катила. Станчо дебютира официално със зелената фланелка при домакинска загуба с 0:2 от „Миньор“ (24.9.1995 г.) в 7-ия кръг от „Б“ група. Физически добре сложен, борбен и със силен удар, той веднага се налага като основен футболист в състава. До края на първенството пропуска само два мача.

Заради финансовия недоимък в клуба през лятото на 1996 г. отива при Божил Колев в отбора на „Автотрейд“ (Аксаково), спечелил историческа промоция за „Б“ група. Изкарва един сезон там, след което отново се завръща в „Черно море“. И по време на втория си престой в клуба е твърд титуляр, като именно той е футболистът с най-много мачове (28) през сезон 1997/98. След края на шампионата преминава в „Антибиотик-Лудогорец“ (Разград). След това играе също за „Ботев“ (Враца), „Тунджа“ (Ямбол), „Беласица“, „Марица“, „Свиленград“ и „Хебър“. След края на състезателната си кариера е треньор на юноши.

22.10.1995 г., Станчо Герджиков и Борислав Стоянов (на заден план) на ст. „Септември“ в София.

Румен Кирилов Рангелов

(р. 21.8.1968 г.)

Позиция: вратар
„Ч. море“: 1995-97
„Б“ РФГ: 35 мача

„От Шумен съм, започнах тук да играя футбол, минах през всички групи до мъжкия отбор. Бяхме силно поколение. През лятото на 1986 г. играхме финален турнир в Поморие за юноши ст. възраст. Разделиха ни в две групи по 4 отбора. Паднахме се с „Тракия“ Пловдив, „Черноморец“ и „Ботев“ Враца. Тогава шампион стана „Дунав“ Русе от другата група. В първия отбор на „Шумен“ ме взеха като трети вратар през 1987 г. Бях и проекто национал за СП за младежи в Чили през 1987 г., но взеха Петко Петков от Ловеч и Стойчо Драгов от Берое. Тогава заминаха повече туристи, отколкото футболисти. По онова време не можеше да се пътува свободно и доста „другари“ се уредиха за екскурзия.

В казармата ме взеха в Шумен. Тренирах при мъжете. 1988 г. ходихме в Кьолн на подготвителен лагер. Играхме и няколко мача там. (Рангелов дебютира на вратата на „Шумен“ през сезон 1988-89, когато участва в 3 мача).

След това ме преотстъпиха на „Ботев“ Нови пазар, които бяха като филиал за обиграване на футболисти. Там треньор ми беше Дамян Георгиев. Влязохме от „В“ в „Б“ група. За купата на България стигнахме до груповата фаза, където играхме много силно. Паднахме от „Левски“ с 0-1 в София и то с гол в края на мача. Напред се класира само победителят в групата.

Когато Дамян стана треньор в „Ч. море“ ме извика, защото имаха проблем с вратарския пост. Във Варна изкарах две хубави години. Там се роди и дъщеря ми. Бях титуляр, направих силни мачове, даже мисля, че през 1996 г. не допуснах гол на „Тича“ (бел. пропуска по един гол в първия и последния мач от календарната година, а в останалите 9 поредни мача, в които е на вратата запазва мрежата си суха, което е своеобразен клубен рекорд.)

В мач за купата срещу „Марица“, поради отказа на някои футболисти да пътуват за Пловдив, Рангелов играе като централен защитник.

Държа да отбележа, че съм играл с голямо желание и съм дал всичко от себе си като футболист на „Черно море“, въпреки че клубът имаше финансови проблеми и заплати и премии не се изплащаха редовно. През 1997 г. се върнах в „Шумен“, които бяха в „Б“ група тогава. Помогнах за влезем обратно в „А“ РФГ през 1998 г. След това съм играл в „Пирин“ Благоевград три години. Последно играх пак в „Шумен“. Там ме водеха вече като играещ помощник треньор. Бях един от най-старите футболисти в първенството. Отказах се през 2010 г., когато бях вече на 42. След това съм бил републикански шампион за ветерани.“

8.11.1995 г., Румен Рангелов (на земята) и Пламен Панайотов срещу Христо Йовов от „Левски“

Йордан Методиев Йорданов – Жан

(р. 5.11.1970 г.)

Позиция: вратар
„Ч. море“: 1995-96, 1999 (есен)
„Б“ РФГ: 13 мача

„От София съм и започнах да играя футбол от 1-ви клас в ЦСКА. Отначало бях нападател, но след около година ме сложиха на вратата и на мен ми хареса. Така станах вратар. Минах през всички формации на ЦСКА. Един път съм бил шампион с юноши ст. възраст и три пъти с дублиращия отбор. Стигнах и до юношеския национален отбор, имам мачове и за младежкия.

В първия отбор на ЦСКА записах само 10 минути в мач за купата на България. Титуляр беше Илия Вълов, аз му бях резерва. Така изкарах казармата, няколко месеца преди да се уволня ме пратиха в „Нефтохимик“ Бургас.

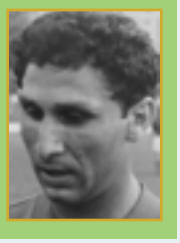
След уволнението подписах контракт със „Сливен“. Титуляр беше Данчо Йоргов, но той замина за Португалия и след него, аз застанах на вратата. Така до 1995 г. Тогава треньор на „Черно море“ стана Милен Горанов. Той ме познаваше още от ЦСКА и ме извика в отбора, но много бързо си замина от „Ч. море“. (бел. Йорданов играе в 6 мача, в които допуска 8 гола при 2 победи и 4 загуби за „Ч. море). Зимата щях да си ходя, но тогава Ганди стана президент и ме помоли да остана. Имаше някакъв интерес към мен от австрийски клуб и така беше по-лесно да премина там. Увериха ме, че ще ми помогнат с трансфера и аз останах в „Ч. море“ като резерва на Неделчо Добрев. Такава ни беше уговорката. В крайна сметка трансфера ми се провали, а Неделчо направи много силен сезон и аз си останах резерва. След края на сезона преминах в „Искър-Хебър“, а когато VAI holding дойдоха в „Ч. море“ отново ме извикаха през есента на 1999 г.. Бацата (Христо Асенов) ми се обади и се върнах във Варна (бел. Играе в 7 от първите 8 мача, допуска 7 гола при 4 победи, 1 равен и 2 загуби). Тогава треньор беше Ради Здравков. Останах един полусезон, но исках да се прибера и отидох отново в „Хебър-Искър“. Те бяха събрали силен отбор и искаха да влизат в „А“ група. Бяха конкуренти на „Ч. море“. Пазих в директния двубой, който загубихме с „Хебър-Искър“ от „Ч. море“ с 3-4. Голяма касапница беше, публиката слиза на терена… След това съм играл още в „Рилски спортист“ Самоков и „Конеляно“ и най-накрая в „Миньор“ Перник. Там бях капитан и играещ треньор. Време беше да приключвам с кариерата си.

От тогава съм треньор на вратари. След това съм бил в „Академик“ Сф, в ЦСКА с Димитър Пенев. Три години бях и в националния отбор с Любо Пенев (2011-14), след това бях в „Царско село“. От шест години съм в ЦСКА 1948 с едно малко прекъсване, когато бях за малко в другото ЦСКА.“

Йордан Митев Георгиев

(р. 10.1.1965 г.)

Позиция: дясно крило
„Ч. море“: 1995-97
„Б“ РФГ: 24 мача/4 гола

Юноша на Берое, младежки и олимпийски национал, 1 мач за мъжкия националния отбор на България (21.8.1991 г., България – Турция 0-0 в Ст. Загора).

През 1979-80 г. дебютира за дублиращия тим на „Берое“ – „Волан“ в окръжната група.

В началото на сезона 1982-83 г. е забелязан от Петко Петков – Майстора капитан на отбора, който казва на треньора на Берое Георги Белчев: „Това момче защо не го взимате при нас“, при което Георги Белчев казва на треньора на „Волан“ Никола Кордов: „Кажи на твоето момче, че ще тренира с нас“. След 3 дни е дебюта му за „Берое“ на 17 октомври 1982 г. срещу „Миньор“ Перник – 4:0 с дебютен гол. Шампион на България за 1986 г., два пъти носител на Балканската клубна купа. През 1995 г. след отпадането на Берое от „А“ група, започва подготовка за предстоящия сезон с „Арда“ Кърджали, по време на лагера с „Арда“ вечерта се обажда на жена си вкъщи на домашния телефон, и тя му казва, че го е търсил Атанас Атанасов – Кеби (президент на „Черно море“) и си е оставил номера и да му се обади спешно. Звъни на Кеби: „Шефе търсил си ме“, **Кеби**: „Събирай си чукалата и тръгвай за Варна“, **Митев**: „Шефе не става така, разбрал съм се с хората“, **Кеби**: „Подписал ли си“, **Митев**: „Не съм“, **Кеби**: „Колко ти обещаха“, **Митев**: „…….“, **Кеби**: „Двойно ще ти давам на това което са ти обещали, тръгвай за Варна“ Изиграва 12 мача в есенния полусезон на сезона 1995-96 г. в Б група и отбелязва 3 гола. През есенния полусезон се сменят няколко треньори, от които Цоньо Василев не го пуска да играе и Митев напуска отбора и се прибира в Стара Загора. Проблеми с пари няма, платено му е всичко, което се полага по договора. Играе за Берое до средата на есенния полусезон на 1998-99 г. На следващата година заминава за Варшава където работи 20 години, завръща се в Стара Загора през 2020 г. поради пандемията от Ковид 19.

Йордан Митев на ст. „Тича“

Ангел Иванов Костадинов

(р. 2.1.1964 г.)

Позиция: ляв бек
„Ч. море“: 1995-96
„Б“ РФГ: 14 мача/1 гол

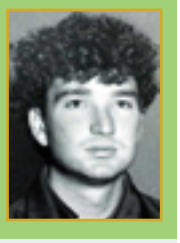
„От Пловдив съм, юноша на „Локомотив“. Когато влязох в казармата ме взеха в школата „Чавдар“ към ЦСКА, откъдето ме разпределиха да играя в Тетевен. Изкарах там цялата военна служба, близо 2 години, треньор ни беше Димитър Якимов. Като се уволних, според разпоредбата, трябваше да се върна в „Локомотив“, но там нямаше място за мен и отидох да трупам опит в „Марица“. Изкарах една година и през сезон 1986/87 дебютирах за „Локомотив“ в „А“ група, но рядко получавах възможност да играя. Бях със статута на резервен футболист. Получих предложение от „Академик“ (София) и мислех да го приема, защото така щях да имам възможността да следвам като студент. Тогава обаче дойде оферта от „Берое“, които все пак бяха в „А“ група и заминах за Стара Загора. Там Петко Петков ме преквалифицира в бек, преди това играех като ляво крило, силният ми крак е левият. Изкарах 4 години в „Берое“, бях титуляр.

През 1991 г., когато Кеби Атанасов стана президент, дойдоха много нови футболисти, за мен не остана място в отбора и ме освободиха. Преминах в „Славия“, където играх един сезон. След това се върнах в Стара Загора и изкарах още два сезона в елита. Помня много добре един мач на „Тича“ (5.3.1994), когато „Берое“ и „Черно море“ се бореха да останат в „А“ група. Беше страшна битка. „Берое“ победи с 3:1, а аз вкарах втория гол от пряк свободен удар в края на мача. Малко след това обаче получих червен картон. След края на първенството заминах за Португалия при Стойчо Младенов в трета дивизия („Олянензе“). Там обаче имаше проблеми със заплащането, бавеха заплатите и през 1995 г. се прибрах в Стара Загора. „Берое“ вече беше изпаднал от „А“ група. Изкарах един полусезон и през зимата на 1996 г.

Кеби Атанасов ми се обади с предложение да премина в „Черно море“. Така дойдох във Варна. Беше събран добър отбор с няколко футболисти и от София, но не можа да тръгне нагоре, нямаше стабилност. Действаше се на парче. Мислеше се ден за ден, а не в перспектива. Изкарах един полусезон и напуснах. От „Черно море“ искаха да остана, имах предложение и от „Преслав“, но реших да спра с футбола. Вече бях станал на 32 години, все по-често се „обаждаха“ ахилесите, както и стари травми. Биеш-биеш инжекции, ама болките не отшумяват.

След края на кариерата си реших да стана рефер, но бързо разбрах, че не е за мен. От тогава повече не съм се занимавал с футбол“.

Антони Кръстев Иванов

(р. 26.6.1969 г.)

Позиция: опорен халф
„Ч. море“: 1995-97
„Б“ РФГ: 37 мача/1 гол

„От Несебър съм. Започнах да играя футбол на 10-годишна възраст в школата на местния отбор. Когато влязох в казармата ме изпратиха да служа в Поморие. От ръководството на „Несебър“ обещаха, че ще издействат да продължа да играя, но не се получи. Изкарах си службата като редови войник, без да пипна топката.

Когато през 1990 г. се уволних от казармата, „Несебър“ ме потърсиха и подписах 5-годишен договор. Играех като опорен полузащитник в средата на терена. В един мач от „Б“ група срещу „Академик“ (София) се представих силно, тогава техен треньор беше Асен Милушев. Харесал ме и когато стана треньор на „Черно море“ ме привлече във Варна. Беше януари 1996 г., когато дойде в дома ми в Несебър заедно с Януш Шойлев, син на проф. Шойлев, който по това време отговаряше за финансите. Поговорихме и аз приех предложението им. На следващия ден обаче ми се обадиха от „Черноморец“ (Бургас) и също ми направиха оферта. Помислих и приех предложението на бургазлии, най-вече защото беше по-близо до Несебър, а и се познавах с момчетата там. Направих първа тренировка с „Черноморец“, прибрах се вкъщи и вечерта пристигна Кеби Атанасов с една кола, да ме вземе във Варна. Казах му, че съм решил да премина в „Черноморец“, а той ми отговори: „Каквото са ти предложили от Бургас, предлагам ти го и аз, но двойно“. Качих се в колата и ме заведоха директно на лагер в хотел „Палас“ в Слънчев ден. Даже не успях да си взема багажа от стадиона на „Черноморец“, бутоните ми останаха там. Асен Милушев ме посрещна с думите „леле, къде ходиш, ще те убия“. Така стана преминаването ми в „Черно море“. Това, което ми обеща Кеби си го получих. Чувствах се добре във Варна, имам много хубави спомени от престоя си в клуба. Милушев събра добър отбор, дойдоха няколко човека от „Академик“ и се представихме добре в първенството.

Кариерата ми тръгна надолу през пролетта на 1997 г. след една контрола с руснаци (19.3.1997 срещу „Сатурн“ Раменское), в която усуках коляното си. Трябваше да почивам 20-30 дни, но Цоньо Василев, който вече беше треньор, ме пусна след 3 дни да играя в среща от първенството в Габрово. Теренът беше кален, пак усуках коляното, но този път доста по-тежко. Последва една операция, втора операция, но кракът все ме болеше. Поиграх малко в „Несебър“, след това в „Камено“ и приключих с футбола. След това се занимавах с треньорство“.

Радослав Василев Вардаров

(р. 10.7.1968 г.)

Позиция: атакуващ халф
„Ч. море“: 1995-97
„Б“ РФГ: 37 мача/8 гола

„От Самоков съм. Започнах да играя още от детските отбори и на 16-17 години ме взеха в първия отбор на „Рилски спортист“, изкарах една година от казармата там и втората ме взеха в „Локомотив“ София за две години. Офанзивен халф съм, по-силен ми е левия крак. Дебютирах в „А“ група през сезон 1990-91. През 1992-93 ме преотстъпиха в „Добруджа“, те бяха тогава в „А“ група, след което се върнах в „Локомотив“. Пак ме преотстъпиха за 6 месеца в „Академик“. Там президент беше Пламен Тимев – Ганди, но той се отказа да издържа отбора и аз отидох в „Левски“, но там нямам официални мачове, не можах да се наложа. Всъщност в „Черно море“ дойдох от „Левски“, след като ходих в Португалия на проби в „Белененсеш“, но те решиха да вземат някой друг под наем от „Спортинг“ Лисабон. Мениджърът на Ивайло Йорданов (той също е от Самоков и се познаваме) се нае да ми търси друг отбор в Португалия, но аз се отказах и реших да се върна в България.

Ганди, с когото вече се познавахме от „Академик“, беше станал президент на „Черно море“ и така се озовах във Варна. Треньор беше Асен Милушев. Нямахме проблеми от финансов характер. (Вардаров дебютира през пролетния полусезон на 17.3.1996 г., в мач срещу „Чирпан“ и е титуляр до края на първенството, както и през следващия сезон. Последният му мач за „Ч. море“ е на 17.5.1997 на ст. „Тича“ срещу „Спартак“ Пловдив, който е и последният за сезона). Останах около година в „Ч. море“, след това Ганди го махнаха Кеби и Тодор Михнев. Останах още малко и отидох в Германия, играх в „Магдебург“ (Регионална лига Североизток, 3-то ниво). Преди мен Николай Митов беше играл там. (Вардаров записва 14 мача и 1 гол за 1.ФК „Магдебург“, сезон 1997-98). Спечелихме някаква областна купа.

След това се върнах пак в България и играх в Кремиковци 6 месеца и пак преминах в „Добруджа“. Жена ми е от Добрич. На края на сезона 1999-00 играхме бараж за оставане в „А“ група, но го загубихме и отпаднахме. Останах още малко и преминах в „Черноморец“ Бургас. Там треньор беше Мишо Вълчев. Скоро след това спрях с футбола. Бях няколко години в чужбина и бях спрял да се занимавам с футбол. През 2007 г. се върнах и станах треньор на „Септември“ Тервел във „В“ група. След това бях два пъти треньор и на „Добруджа“. През 2013 влязохме от „В“ в „Б“ група. От 2018 г. съм помощник на Николай Митов. С „Хебър“ Пазарджик се изкачихме от „В“ до „А“ група.

Сега съм му помощник в „Монтана“.

Йордан Стойков Дженков

(р. 25.3.1967 г.)

Позиция: опорен халф
„Ч. море“: 1995 (есен)
„Б“ РФГ: 1 мач

„От Варна съм, завърших Спортното училище, което тогава беше към „Спартак“ и съм техен юноша. Когато влязох в казармата ме пратиха като другите спартаклии в строителни войски във Валдиславово. Имахме отбор и играехме, а втората година ме взеха във ВНВТУ (военният строителен университет) в София, който играеше в армейското първенство, а то беше доста силно.

След уволнението се върнах в „Спартак“ и подписах договор за три години, но играех предимно в дублиращия отбор и след първата година разтрогнахме по взаимно съгласие. Взеха ме в „Доростол“ Силистра, с които влязохме от „В“ в „Б“ група и следващата година не успяхме да влезем в „А“ РФГ само с един гол по-лоша голова разлика от „Добруджа“. Там играх с Тошко Марев и Барона. Останах в Силистра общо три години. След това отидох в „Дунав“ Русе, но те бяха много зле финансово и останах при тях само един полусезон. Тогава богатият отбор в Русе беше „Раковски“, те даваха много пари и имаха амбиции. Преминах при тях и влязохме от „Б“ в „А“ група.

В „Черно море“ ме извика Милен Бакърджиев през лятото на 1995 г. Той беше станал технически директор там. Дойде да на един мач да разговаря с мен. Не знам къде ме е гледал, но Тодор Марев беше също с него, а той ме познаваше от Силистра. Изкарах цялата подготовка, Милен Горанов беше треньор, но него много бързо го изгониха, след това дойде Петко Петков, Кеби стана президент, Иван Василев – изпълнителен директор. Много неща се промениха и обстановката не се развои благоприятно за мен. Освен това, като спартаклия, публиката нямаше много доверие в мен и на практика съм играл само едно полувреме за „Черно море“ в „Б“ група. Трябва да добавя, че и годините бяха доста бедни там, докато в Русе беше обратното.

Върнах се в Русе при първата възможност и играх пак за „Раковски“ в „А“ група. Там и приключих кариерата си. Бях само на 28 години, но и футбола много се промени. Преди бяха кредитните милионери, а сега пък влязоха групировките. Просто вече не беше приятно да се играе. Преминах към футбол в зала. Бях и треньор там, играхме финал за купата на България, отстранихме МАГ Варна, а те имаха много силен отбор. Бях за малко и помощник треньор на „Аристон“ Русе, но те пък отказаха участие във „В“ група и така окончателно приключих с футбола. Живях известно време в Италия, работех по пистите на ски курорти (Дженков е отличен скиор и сноубордист).

Борислав Стоянов Димитров

(16.5.1962 г.)

Позиция: крило
„Ч. море“: 1995-96
„Б“ РФГ: 14 мача/1 гол

„Завърших спортното училище в Русе и станахме републикански шампиони за юноши мл. възраст. Финалния турнир беше в Пловдив и на финала бихме „Спартак“ Варна. Още като ученик дебютирах за мъжкия отбор на „Дунав“ във „Б“ група срещу „Бенковски“ Исперих. Бихме с 3-1, аз дадох два голови паса и получих жълт картон.

През 1981 г. влязох в казармата. Н. Ковачев – Тулата беше треньор на „Дунав“. Много разчиташе на мен. Един път реши да ме пусне ляв бек срещу „Шумен“. Трябваше да пазя Ивайло Киров, а никога не бях играл бек. Каза ми да не се притеснявам, бърз съм, ще го надбягам. Така и стана. Не успяха да ни бият, завършихме 1-1, а аз спрях Киров. И от тогава в домакинските мачове ме пускаше дясно крило, а в гостуванията – ляв бек.

След това обаче смениха Тулата с Паро Никодимов, а той беше много настроен срещу мен. През 1982 г. ме извикаха в младежкия национален отбор. Играх срещу Норвегия в квалификация за ЕП. Бихме ги с 2-0 в Русе. (28.10.1982 г.). Наско Сираков играеше тогава, а от по-старите Цингов и Рафиев. Рафито вкара втория гол. Извикаха ме и за гостуването, но Никодимов каза да се прибирам в казармата и после ме наказаха, че не съм се явил. До 1983 г. нямам мачове, само тренирах, даже и в групата не ме вземаше. Помня един полуфинал за купата, когато „Чирпан“ ни биха с 3-1 в Г. Оряховица. Паро ме накара да се острижа, а аз въобще не бях с отбора. Много злобен човек беше.

След като се уволних през 1983 г., треньорът на „Локомотив“ Русе ме помоли да отида при тях. Бяха във „В“ група, но се съгласих. Влязохме убедително в „Б“ и там играхме много силно, макар че манталитета беше да гледаме да бием в къщи, а навън обикновено падахме. Бихме „Локо“ Пловдив в Русе, а те бяха с Ераносян и Садъков. В Пловдив направихме 0-0, за което не се даваха точки, т.е. те не взеха никакви точки от нас. В последния кръг трябваше да играем срещу „Марек“. Беше много завързано, защото който загубеше мача, отпадаше от „Б“ група. Дойде един познат и ми каза, че ми дават 5 000 лева, за да не вкарам гол. Казах му, че не мога да предам отбора, всички бяхме като братя там. Бихме с 2-0 и аз вкарах двата гола. След мача ме носеха на ръце, достраша ме да не ме изтърват и да се ударя. Премията за оставането в групата беше 2 000 лева, пак отидохме на море с жена ми. „Марек“ отпадна и отборът им се разби за дълги години. „Ти ли беше този, който ни изкара?“, ме питаха след години.

Като се върнах от „Слънчев бряг“ ме чакаха от „Дунав“. В Русе не е като във Варна, там се знае, че „Дунав“ е големия отбор, а „Локомотив“ е винаги подгласник, играе в по-долните групи, там се обиграват играчи. Няма борба за надмощие между двата отбора, играчите им са приятели. Нормално беше след силен сезон в „Локомотив“ да премина в „Дунав“. Този сезон обаче „Дунав“ завърши последен и отпадна от „А“ група (1985-86), но въпреки това аз вкарах 12 гола. Останах следващата година с „Дунав“ в „Б“ група и от 1987 г. ме взеха в „Спартак“ Варна. Там в началото ми беше трудно, играеше се по друг начин. Имаха по-технични халфове, разиграваха топката, докато в Русе се изритваше напред и крилата бягаха да я стигнат. Първият ми сезон беше слаб. Тогава през лятото на 1988 отидохме на лагер в Португалия, като част от сделката с преминаването на Кольо Спасов. Играхме срещу „Фаренсе“ и направих много силен мач. Те даже питаха за мен, искали да ме купуват, но треньорът (Янчовски) им каза, че съм нямал качествата, които португалците са мислели, че имам. Така ми се размина трансфера. Този сезон изпаднах в „Б“ група и със „Спартак“, въпреки че вкарах доста голове. След това дойде Кеби като спонсор и като първият президент в българския футбол. Не влязохме в „А“ група първата година. След това направих много силен сезон и през 1991 г. ме направиха футболист на Варна.

През 1993 г. ми изтече договора със „Спартак“ и Бл. Калфов, който беше треньор тогава не ми го поднови. Бил съм вече на 31 години, да съм си търсел друг отбор. Тогава преминах в „Нефтохимик“, който като организация и отбор беше много по-напред от другите в първенството. В един мач за купата бихме „Спартак“ с 6-0 във Варна (1/4 финал, 5.4.1995 г.). След това ми изтече договора. Николай Ишков ми се обади, уж да се връщам в „Спартак“, обаче ме излъга. Спрях с футбола и започнах работа в една кантора за продаване на недвижими имоти.

Един ден ми казват, виж там някой те търси. Излизам от офиса и виждам Иван Василев – Катила. Той беше изпълнителен директор в „Ч. море“. Започна да ме убеждава да се върна във футбола. Петко Петков беше треньор там, много искал да ме види. Много ме впечатли това, което ми каза: „Винаги съм те харесвал като футболист и съм си мислел какво нападение ще имам с теб и Данчо Митев по крилата.“ Казах му, че три месеца не съм тренирал, той каза че няма проблем, нямам излишни килограми. И така беше, бързо влязох във форма, подписах с „Ч. море“. Кеби беше президент и Тошко Михнев – бизнесмен-борец. Не видях никакви пари, все ни лъжеха. Играх до февруари 1996 и отидох в Индонезия, в „Перибея“ от Сурабая. Пламен Казаков играеше там, а Сашо Костов беше треньор. На третия мач ме контузиха, скъсах връзки в глезена. Прибрах се във Варна. Играх 2-3 месеца в „Девня“ и окончателно спрях с футбола на 34 години.“

Юлиян Нейчев Нейчев

(р. 27.8.1970 г.)
Позиция: център нападател
„Ч. море“: 1988-90, 1994-00
„А“ РФГ: 11 мача
„Б“ РФГ: 130/25

„Още като дете бях влюбен в топката и по цял ден играехме футбол в махалата.Бях четвърти клас ,когато учителят ни по физическо каза,че има турнир по футбол между училищата.Тогава училищата бяха разпределени между „Черно море“ и „Спартак“. Аз учех във Виница и нашето училище беше към„Черно море“. На този турнир станахме първи и помня как Атанас Аврамов (Кафето) ни строи в една редица избра кои от нас ще тренират в школата на„Ч. море“.

Започнах да играя в детския отбор на „Черно море“ при Симо Нинов на сгурията на „Тича“, след това при Тошко Терзистоев на затревения терен на „Жечка Карамфилова“. По-късно треньор ни беше Илия Сърмов с него станахме вицешампиони за юноши младша възраст. В мъжкия отбор влязох при Божил Колев на 17 години. Играх в мач за купата на България в Благоевград. Паднахме с 1-0 от „Пирин“, аз влязох в игра през второто полувреме (7.2.1988 г.). В първенството дебютирах в последния мач от сезона срещу „Добруджа“. Бяхме влезли вече в „А“ група и Божил Колев пусна доста юноши в игра. В казармата ме взеха в спортна рота, бяха ги възстановили вече. Там играех предимно във военния или дублиращия отбор. Там получих и контузия в коляното, скъсах менискус, не се оперирах веднага и когато се уволних ме освободиха от отбора. Отидох в „Ботев“ Нови пазар във „В“ група треньор беше Дамян Георгиев, той беше човекът който ме изгради като футболист. В края на сезона контузията ми се влоши и реших да се оперирам и спрях с футбола, но след известно време реших да се върна на терена. Започнах от най-ниското ниво, отидох в „Автотрейд“ Аксаково. Те бяха във„В“ група. Треньор беше отначало Трендафил Василев, след него Кево Тахмисян. На един турнир в залата станах голмайстор и получих предложение да се върна в любимия ми отбор. През 1994 г. се върнах в „Черно море“. Треньор беше Вачко Маринов, след него Дамян Георгиев и така започнах да се налагам в отбора. През следващите 4-5 години бях основен състезател, а една година голмайстор (1997-98 г. – 10 гола).

През следващите сезони се смениха много треньори. Милен Горанов, Петко Петков, Асен Милушев, Цоньо Василев, Тошко Марев. Имах малко търкания с Асен Милушев. Той доведе 10 софиянци със себе си, а нас варненците ни неглижираше, но в последствие всичко си дойде на мястото и даже той ми помогна години по-късно за трансфер в Украйна. Когато ми изтече договора с „Черно море“ подписах с „Локомотив” Пловдив на полусезона обаче получих обаждане от Красен Кралев , дали мога да се върна, за да помогна на „Черно Море”. Тогава нещата при моряците бяха много зле. Отборът беше в дъното на таблицата в „Б” група. Даже без да се замислям се съгласих за мен не беше важно, че напускам отбора , който играе в „А” група, а това ,че моят „Черно Море” има нужда от мен. Тошко Великов и Димо Момиров дойдоха с една кола да ме приберат. Спасихме се през този сезон. След това дойде Божил Колев с кюстендилците, а след него Ради Здравков на полусезона отидох заедно с Тошко Великов в „Светкавица” Търговище, където станах голмайстор на отбора. След това отидох в Кремиковци. Там даваха добри пари. Почнах подготовка с отбора, но от„Ч. море“ и Кремиковци не се разбраха за цената и се върнах във Варна. След като ми изтече договора започнах подготовка с „Девня“ в гранд хотел „Варна“. Имахме контрола със„Славия“. Победихме ги и аз вкарах два гола. Там на подготовка бяха и други отбори, а мача ни със„Славия“ го гледал президента на „Нива“ Тернопол от висшата лига на Украйна и Асен Милушев бил с него. След мача, още на игрището Милушев ми махна да отида при тях. Там уговорихме личните ми условия и така заминах за Украйна. Имаше още двама българи с мен, Васил Колев и Станимир Станев от „Локомотив“ Пловдив. Играх там един полусезон и се върнах.

Прехвърлих се към футзал. Играх известно време, след това бях треньор на „Белослав“ във „В“ група, а през 2004-6 бях треньор на юноши ст. възраст в„Черно море“. След това приключих окончателно с футбола.“

ПЕТ ГОЛА И ТРИ ГРЕДИ ЗА "ЧЕРНО МОРЕ"

"Черно море" започна с победа въпреки тежката обстановка

•"Б"РФГ • 1996–97 г.

Коев се върна, за да помогне на Трендафилов (в средата) и компания да влязат в "А" група.

Публиката не може да бъде вечно лъгана

ЩЕ ЗАГУБИ ЛИ "ЧЕРНО МОРЕ" СЛУЖЕБНО ОТ "ЧЕРНОМОРЕЦ"

Трендафилов вкара красив гол

Каро Акопович плати заплатите в "Черно море"

СТАДИОН

Черноморци изхвърлени от интерхотел "Черно море"

МАЧЪТ НА "МОРЯЦИТЕ" БЕ ПРЕКРАТЕН СЛЕД ПОБОЙ НАД СЪДИЯТА

"Черно море" едва събра 14 души

Кеби търси трансферни пари от Порточанов

1996

Втори период като старши треньор започва Дамян Георгиев – Чудото, който се задържа на поста си от 3.7.1996 г. до 4.3.1997 г., след първите два мача от пролетния полусезон, от които е спечелена само една точка.

***Цоньо Василев** е назначен за заместник на Дамян Георгиев като старши треньор на „Черно море“ на 4.3.1997 г. и остава на този пост до 27.8.1997 г., когато и президента на клуба Атанас Атанасов – Кеби подава своята оставка от поста си.*

2.7.1996 г. Водата на ст. „Тича“ е спряна от повече от месец. Не са платени сметките към „В. и К.“. На обявената за 1.7.1996 г. първа тренировка се появяват само двама футболисти.

3.7.1996 г. на заседание на УС за старши треньор е утвърден **Дамян Георгиев**. За негови помощници са обявени Тодор Марев и Велислав Вуцов (който всъщност преминава в „Автотрейд“ Аксаково, където треньор е Божил Колев). Кеби: „Някои подхвърлят, че Дамян Георгиев посягал към чашката, но и Елцин пие, но управлява половин свят.“

В УС е приет Савчо Савчев, президент на генералния спонсор на клуба: фирмата „Персин – 33“.

4.7.1996 г., първата тренировка е проведена в залата, поради лошото състояние на неполивания терен на ст. „Тича“. Ръководството плаща 129 000 лева на „В. и К.“ и някои премии от по 20 000 лева на футболистите за миналия сезон.

Дамян Георгиев се задържа на поста си до 4.3.1997 г., след загуба и равен в първите два мача от пролетния полусезон, което изтласква „Ч. море“ на по-задни позиции за атакуване на едно от местата, даващи право на участие в „А“ РФГ през следващия сезон. На поста старши треньор е назначен

Цоньо Д. Василев (7.1.1952 – 2.6.2015). Известният бивш футболист – ляв бек, започнал кариерата си във „Волов“ Шумен и преминал в отборът на ЦСКА „Септ. знаме“ през 1973 г., за който изиграва над 200 мача в следващите 9 сезона. В този период Цоньо записва 46 мача за националния отбор на България, с който участва на СП'74 в ГФР. Треньорската му визитка е доста по-скромна. Бил е ст. треньор на „Черноломец“ Попово, „Шумен“ и „Преслав“.

Кандидатурата на непоставилият никакви предварителни условия Цоньо Василев за треньорския пост в „Ч. море“ е утвърдена от УС с пълно мнозинство. За свой помощник Василев посочва Тодор Марев, който е изпълнявал тази функция и при Дамян Георгиев. Предложен му е договор до края на сезона, без да му се поставя нереалната вече цел за влизане в „А“ група. От своя страна Цоньо обявява, че ще работи с желание и че иска да направи от „Черно море“ претенциозен тим.

Цоньо Василев: „Черно море“ е изграден от опитни играчи. Мисля, че възможностите на всеки футболист трябва да се подчинят на колектива. Ще направя всичко възможно отборът да играе добър футбол и да печели срещите си. Моята амбиция е да класирам отбора колкото е възможно по-напред. Целта „А“ ПФГ остава като стремеж за доказване на отбора. …

Като гости няма да се прегрупираме отзад и да разчитаме на контри. Ще заложа на атакуващия стил без значение срещу кого играем.“

Неговата задача №1 е да извади играчите от стреса, в който са попаднали след пролетния фалстарт.

***

10.7.1996 г., Поморие, 18.00, контр., „Нефтохимик“ Бс – „Ч. море“ 5-1 (2-0), голм.: Юл. Христов

След контролата, отборът отива на подготвителен лагер в Елена.

16.7.1996 г., Елена, контр., „Ч. море“ – „Шумен“ 0-0,

Пропусната дузпа: 10' Рад. Вардаров (ЧМ),

„Ч. море“: Нед. Добрев (Рум. Рангелов), Пл. Делийски (Ив. Райчев), Юл. Христов (Венелин Сивриев от „Берое“), Стан. Герджиков, Кольо Данев, Анг. Велев (Ант. Кръстев), Сп. Спасов, Ог. Радев (Н. Филипов), Юл. Нейчев (Х. Хараламбиев), Г. Дамянов от „Автотрейд“ (Г. Богданов), Рад. Вардаров

18.7.1996 г., Шумен, 18.00, контр., „Шумен“ – „Ч. море“ 1-1 (1-1),

Голм.: 1-0 Костич 25', 1-1 Вел. Вуцов 40' (псу)

„Ч. море“: Рум. Рангелов, Пл. Делийски, Кр. Коев, Стан. Герджиков, К. Данев, Ант. Кръстев, Евг. Андонов, Вел. Вуцов, Юл. Нейчев, Г. Дамянов, Рад. Вардаров (2ПВ Нед. Добрев, Юл. Христов, Ив. Райчев, Анг. Велев, Сп. Спасов, Н. Филипов, Х. Хараламбиев, Г. Богданов, Ог. Радев, Диян Дончев).

23.7.1996 г., ст. Тича, контр., „Ч. море“ – „Порт-Тича“ 3-1 (1-0), съдия: Бис. Маринчев, 2 000 зр.

Голм.: 1-0 Д. Дончев 29', 2-0 Х. Хараламбиев 48', 2-1 Софрониев 85', 3-1 Вел. Вуцов 89'

„Ч. море“: Рум. Рангелов (Нед. Добрев), Пл. Делийски, Юл. Христов, Станев от „Добруджа“, К. Данев, Радуканов от „Славия“,

Ог. Радев, Сп. Спасов, Рад. Вардаров, Вел. Вуцов, Диян Дончев (Ив. Райчев, Евг. Андонов, Стан. Герджиков, Ант. Кръстев, Юл. Нейчев, Х. Хараламбиев, Н. Филипов, Г. Богданов)

„Порт-Тича": Станчев, П. Стоянов, Петров, Кал. Филатов, Тодоров, Б. Стоянов, Кишкилов, Андреев, Вълков, Калчев, Яв. Софрониев (Славов, Пенчев, Янев, Т. Каменов, Христов, Мл. Няголов, Г. Стойчев)

25.7.1996 г., ст. Тича, 18.00, контр., „Ч. море" – „Варна-ВНЛ" 2-1 (1-1),

Голм.: 0-1 Жеков 20', 1-1 Рад. Вардаров 35' (дуз.), 2-1 Вел. Вуцов 81'

„Ч. море": Нед. Добрев (Рум. Рангелов), Г. Богданов, Юл. Христов, Стан. Герджиков, К. Данев, Ив. Райчев, Ант. Кръстев, Вел. Вуцов, Юл. Нейчев, Рад. Вардаров, Иво Димов (Пл. Делийски, Евг. Андонов, Н. Филипов, Х. Хараламбиев, Сп. Спасов, Д. Дончев)

28.7.1996 г., ст. Тича, 18.00, контр., „Ч. море" – „Нефтохимик" Бс 0-2 (0-1), съдия: Д. Момиров, 150 зр.

Голм.: 0-1 Д. Трендафилов 24', 0-2 Чиликов 72'

„Ч. море": Рум. Рангелов (Нед. Добрев), Пл. Делийски, Юл. Христов, Евг. Андонов, К. Данев, Ант. Кръстев, Н. Филипов, Стан. Герджиков, Юл. Нейчев, Рад. Вардаров, Сп. Спасов (Ив. Райчев, Г. Богданов, Йонко Йонков, Х. Хараламбиев, Д. Дончев)

„Нефт.": Кънев, Петров, Евтимов, Кр. Димитров, Рад. Кишишев, Митрев, Киселичков, Ст. Димитров, Д. Трендафилов, М. Трендафилов, Ил. Груев (Кючуков, Денев, Вел. Парушев, Косев, Бърканичков, М. Георгиев, Чиликов)

31.7.1996 г., Добрич, контр., „Добруджа" – „Ч. море" 1-2 (0-1), съдия: Ил. Колев,

Голм.: 0-1 Ахм. Ахмедов 30', 0-2 Юл. Христов 49' (псу), 1-2 Р. Славов 90'

Пропусната дузпа: 85' Рум. Славов (Доб.)

Ч.К.: Ант. Вълчанов, Сп. Спасов, Ив. Райчев (ЧМ)

„Добруджа": Недев (Св. Симеонов), Панайотов, Св. Кръстев, Боев, Р. Славов, Ст. Славов, Александров, Попов, Джокич, Ем. Мицански, Белоица (Бонев, Йованович, Петров, Иванов, Златков)

1996

На 27.7.1996 г. е взривена бомба в Олимпийският парк в Атланта, САЩ, която убива 1 човек и ранява 111. Извършител е американецът Ерик Рудолф, а мотивът му е „борба срещу глобалният социализъм и правото на аборт". Рудолф извършва още 3 атентата в следващите 2 години и е заловен на 31.5.2003 г.. Осъден е на доживотен затвор, след като се признава за виновен, за да избегне смъртното наказание.

Юноши ст. възраст, 11.5.1997 г., прави от ляво надясно: Бойчо Марев, Ицето, Георги Дамянов, Виктор Генчев и Галин Милков, клекнали: Александър Христов, Иво Русев, Андрей, Димитър Стефанов, Галин Господинов и Ваньо

1996

От 19.7. до 4.8.1996 г. в Атланта, щата Джорджия се провеждат 26-тите летни Олимпийски игри. Българските спортисти повтарят успехите си от последните олимпийски игри в Барселона, като спечелват 3 златни медала. Олимпийски шампиони са Стефка Костадинова във високия скок, Валентин Йорданов в борба свободен стил и боксьорът Даниел Петров. Спечелени са също 7 сребърни медала в спортовете бокс, вдигане на тежести, спортна стрелба и спортна и художествена гимнастики. Бронзовите отличия са 5 в спортовете вдигане на тежести, спортна стрелба и кануканяк.

„Ч. море": Нед. Добрев (Рум. Рангелов), Евг. Андонов, Ант. Вълчанов, Сп. Спасов, Анг. Велев, К. Данев, Ант. Кръстев, Ог. Радев, Иво Димов, Ахм. Ахмедов, Юл. Нейчев (Юл. Христов, Стан. Герджиков, Ив. Райчев, Н. Филипов, Х. Хараламбиев, Йонко Наумов, Йонко Йонков)

4.8.1996 г., ст. Тича, контр., „Ч. море" – „Добруджа" 2-1 (1-0), съдия: Бис. Маринчев, 350 зр.

Голм.: 1-0 Св. Кръстев 12' (авт.), 2-0 Г. Богданов 76', 2-1 Йованович 80' (дуз.)

Ч.К.: 79' Юл. Христов (ЧМ); 25' Мицански (Доб.)

„Ч. море": Рум. Рангелов (46' Нед. Добрев), Евг. Андонов, Ант. Вълчанов, Сп. Спасов, К. Данев, Ант. Кръстев, Стан. Герджиков, Иво Димов, Ог. Радев, Юл. Нейчев, Вел. Вуцов (Юл. Христов, Х. Хараламбиев, Н. Филипов, Г. Богданов, Ахм. Ахмедов, Ив. Райчев)

„Добруджа": Св. Симеонов, Панайотов, Св. Кръстев, Боев, Р. Славов, Йованович, Александров, Белоица, Джокич, Ем. Мицански, Георгиев (Попов, Златков, Стоянов, Петров, Иванов)

6.8.1996 г., ст. Тича, контр., „Ч. море" – „Светкавица" Тщ 1-1 (1-0),

Голм.: 1-0 Юл. Нейчев 5', 1-1 Първанов 85'

„Ч. море": Нед. Добрев (Евг. Русев от „Берое"), Евг. Андонов, Ант. Вълчанов, Пл. Делийски, Анг. Велев, Иво Димов, Вел. Вуцов, Ахм. Ахмедов, Сп. Спасов, Рад. Вардаров, Юл. Нейчев (Н. Филипов, Юл. Христов, Х. Хараламбиев, Ив. Райчев, Д. Дончев, Б. Марев)

7.8.1996 г., „Ч. море" е пред угрозата да не започне първенството поради дълг от 9 000 $ към „Левски" Сф за Рад. Вардаров. Всички играчи са картотекирани, но картотеките са БФС, а от там няма да ги дадат, докато не се уредят финансовите взаимоотношения. Ще бъде поискана отсрочка от „Левски" за изплащане на сумата. Вчера „Левски" е заминал за Любляна, където ще срещне „Олимпия" в турнира за КНК. За да получи картотеките, ръководството на „Ч. море" трябва да плати 150 000 лв. лицензна такса и да представи служебна бележка, че се е издължил на „Левски" или че плащането е отсрочено.

Друг проблем е, че по различни причини Спасов, Сивов, Ахмедов, Вълчанов, Герджиков, Данев, Вуцов, Димов не са картотекирани. Някои искат трансферни суми, а други още не са подписали договори. Възможно е някои от футболистите да бойкотират мача, защото Ганди още дължи по две премии от миналата година.

Ако с Божия помощ черноморци получат лиценз, ст. треньора Дамян Георгиев ще трябва да заложи на младоците.

9.8.1996 г., Ганди се мъчи да убеди футболистите да подпишат договори и да не се тревожат за трансферите си.

В. „Футбол", 12.8.1996 г.: „В петък Ганди беснееше във варненския офис и отказваше всякаква информация и коментар по въпроса за закъснялото лицензиране на отбора. По същото време зам. президентът на клуба Т. Михнев и председателят на УС Ат. Атанасов – Кеби бяха на мача „Нефтохимик" – ЦСКА в Бургас.

„Отидохме, за да сме по-близо до Порточанов, защото имах предчувствие, че ножът е опрял до кокала" – обяснява Кеби – „Ганди ни подведе, че е изплатил 9000 $ на „Левски" за Ради Вардаров. За този дълг в УС научихме преди няколко дни. В петък, 15.30 ч. отборът беше лицензиран, научих го от Ив. Вуцов и Панчо Панов, но Лафчис се обадил и си поискал доларите. Тогава отборът беше спрян от участие. Потърсихме помощта на Порточанов. Той разговаря и с Лафчис и с хората от БФС. „Левски" пък дължи на „Нефтохимик" 1 млн. лева за Г. Янков (бел. 1 $ = 188,17 лв. по курса на деня)."

Кеби показва договора, изпратен по факс до БФС, в който Порточанов е написал саморъчно на 9 т. м.: „Г-н Славков, г-н Вуцов, ангажирам се с решаването на финансовите взаимоотношения между „Ч. море" и „Левски". Освен този 1 милион имам да получавам и 600 000 лева плюс лихвите за Найденов от „Локомотив" Сф. Мисля, че този въпрос може да се уреди, за да не става прецедент в българския футбол. … От тези 600 000 лева, които са в касата на БФС, да се преведе сумата на „Левски", а горницата да остане за детско-юношеския футбол." Порточанов каза още, че при това положение и „Левски" трябва да загуби служебно първия си мач, за което ще настоява, защото пак се показва безпринципност, като Лафчис иска да

1996

смачка един малък отбор. Работата стана много дебела и Лафчис си оттегли исканията…. Т. Михнев: „Нашият клубен президент, докато уреждахме въпроса с Порточанов в Бургас, беше във Варна и нищо не направи за спасяването на отбора… на практика от задълженията на „Левски“ и „Локомотив“ Сф към „Нефтохимик“ успяхме да бъдем лицензирани…“ ***Ст. Янев***“

***

Напускат: **Боян Христов** и вратарят **Йордан Йорданов – Жан** преминават в „Академик“ Сф, освободени са **Пламен Панайотов**, **Ангел Костадинов**, който прекратява кариерата си, **Петър Стоянов** и **Георги Стойчев** преминават в „Порт-Тича“, **Станчо Герджиков**, който е собственост на „Спартак“ Вн е преотстъпен без финансов иск на „Автотрейд“ (въпреки желанието на „Ч. море“ да го задържи), където отиват и **Велислав Вуцов** и **Найден Найденов**. **Диян Дончев** се завръща в „Спартак“ Вн. **Георги Богданов** е освободен след мача срещу „Септември“ от 12-ти кръг. **Венцислав Маринов**, който е даден под наем от „Левски“ Сф на „Раковски“ Рс в началото на първенството се завръща в „Ч. море“ през пролетта. През зимната пауза **Юлиян Христов** е преотстъпен на „Шумен“, **Ахмед Ахмедов** на „Автотрейд“, а **Евгени Андонов** е освободен.

Нови: **Димитър Трендафилов** като преотстъпен от „Нефтохимик“, **Евгени Андонов** от „Овеч“ Провадия, **Спас Спасов** от „Ботев“ Пд. След една година в „Хан Аспарух“ Исперих се завръща **Хараламби Хараламбиев**. Своят втори период в отбора започва и **Ахмед Ахмедов,** струващ 160 000 лв. (при 1 $ = 227,78 лв.) от „Доростол“ Сс. **Георги Христов**, **Антон Вълчанов** и **Иво Димов** са привлечени от „Спартак“ Вн. Димов и Вълчанов са пуснати без финансов иск до 1.1.1997 г., след което подписват договори със „Спартак“ Вн, на когото са юноши. В хода на първенството от „Нефтохимик“ пристигат **Светослав Бърканичков**, **Йовко Иванов** (двамата през зимната пауза) и **Тодор Щерев** (на 6.11.1996 г.). **Пламен Хаджийски** пристига от „Етър“ В.Т. (на 7.11.1996 г.). През зимната пауза са привлечени още **Явор Георгиев** от „Девня“, **Димитър Сивов** от ЦСКА и **Добромир Минчев**, който е изкарал подготовка с „Етър“ В.Т., но последно е играл професионален футбол в шампионския отбор на „Славия“ (1995-96). След отсъствие през есенния полусезон, през зимната пауза се завръща и **Йордан Митев**.

***

10.8.1996 г., **„Ч. море“ – „Черноморец“ Бс 2-0 (0-0)**,

В. „Ч-е“, 12.8.1996 г.: „„Черно море“ победи „Черноморец“ (Бургас) с 2:0 в първия си мач от новото първенство в „Б“ група. Обстановката бе много изнервена в последните дни преди мача, защото до последно не се знаеше дали ще се играе. Въпреки напрежението варненци излязоха мотивирани и постигнаха своето през второто полувреме. Преди почивката само Богданов имаше добра възможност да вкара, но след като остана сам срещу Костенски, прехвърли и него, и вратата.

Нейчев (с топката) пропусна чист гол при 2:0 на празна врата. Снимка Вяра Кайкова

В 51-вата минута Юли Христов, който игра като халф, откри от фаул. Неговият шут във вратарския ъгъл изненада Костенски, който не помръдна – 1:0. Веднага след това реферът отмени гол на гостите заради засада. Богданов пропиля нова възможност, когато с глава не успя да уцели празната врата след грешка на вратаря. В ответната атака бекът Тенев с глава отблизо стреля над вратата. В 74-ата мин. Нейчев се пребори, пусна на Вардаров, който изведе резервата Райчев пред вратата. Младокът пое, спря майсторски и с удар над вратаря вкара втория гол. По-късно Райчев прати Нейчев на четири очи с Костенски, но нападателят, след като го премина, не уцели вратата. Минута преди края за игра с ръка Тенев получи втори жълт картон и отиде под

***

На 13.9.1996 г., Алия Изетбегович е избран за президент на Босна и Херцеговина в резултат от първите свободни избори след края на войната.

***

На 27.9.1996 г. движението на Талибаните, посрещнато като освободители от измъченото от вътрешни войни население превзема афганистанската столица Кабул и публично екзекутира, криещият се в продължение на 4 години в мисията на ООН бивш просъветски президент Наджибула.

1996

Пламен Христов Хаджийски

(р. 28.4.1968 г.), 26 мача в „Б“ група, в периода 1996-98 г. „Започнах да играя футбол в детските отбори на „Спартак“ Варна. След юноши ст. възраст преминах в „Калиакра“ Каварна във „В“ група, където треньор беше Т. Исайлов. След това съм играл още в „Девня“ и „Ботев“ Н. пазар при Дамян Георгиев. Играех като ляв външен полузащитник, въпреки че силния ми крак е десният. През 1996 г. преминах в „Етър“ В.Т., където останах две години (42/4). Когато Дамян стана треньор на „Ч. море“ през 1996 г. ме извика в отбора. Играх до 1998 г. и се отказах от футбола. Станах футболен съдия, профилиран като асистент. Имам 86 мача като страничен съдия в „А“ група. След това бях и секретар на Зоналния съвет на БФС.

душа, а ударът на Делийски от фаул срещна лявата гредa.“

17.8.1996 г., **„Шумен“ – „Ч. море“ 1-1 (1-0)**,

В. „Ч-е“, 19.8.1996 г.: „Черно море“ измъкна 1:1 като гост на „Шумен“, след като Велев вкара гол при единствения удар на черноморци във вратата. Велев бе изведен сам срещу Василев и би покрай него в долния десен ъгъл за 1:1. Преди това Коцич мушна топката от 2 метра за 1:0. Шуменци играха цял мач пред вратата на „Черно море“, но блестящият Рангелов и грешките на нападателите ги лишиха от трите точки. На два пъти топката се разходи по голлинията на черноморци, но Атанасов и Спасов се разминаха с нея, а Спасов удари гредата от фаул. Голям мач направи вратарят Рангелов, спасил голови удари на Шефкед, Коцич, Атанасов, Ибраимов и Спасов. След 1:1 домакините заиграха ва банк и гостите можеха да ги накажат, ако бяха прецизни в контрите. ***Н. Господинов***“

21.8.1996 г., **„Ч. море“ – „Академик“ Сф 1-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 22.8. 1996 г.: „Още в 8-та минута черноморци получиха право да изпълнят дузпа. Димитър Трендафилов получи една топка в наказателното поле на гостите и бе съборен от двама защитници. Зад топката застана Ради Вардаров. Ударът му с левия крак бе неточен, топката мина на метър и половина от левия страничен стълб. В 36-та минута след центриране от фаул Трендафилов отклони топката към Нейчев, който я прати в обратния ъгъл на вратаря за 1:0. Две минути по-късно Банков пропусна да изравни след центриране на Пенев. В 72-та минута гостите улучиха гредата вляво от вратаря Рангелов чрез Николов.

Голмайсторът Нейчев и вратарят Рангелов бяха премирани с по 15 хил. лева. Веднага след мача Каро Акопович даде по 10 хиляди на футболистите, а останалата сума осигури собственикът на ресторант „Старата къща“ Юлиян Петков. (бел. 1 $ = 193, 81 лв. по курса на деня.)“

25.8.1996 г., **„Локомотив“ Г.О. – „Ч. море“ 1-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 26.8. 1996 г.: „След равностойни първи 20 минути домакините овладяха инициативата и атаките към вратата на варненци станаха доста опасни. В 27-та минута Вълчанов подкоси в наказателното поле Байчев и голмайсторът на домакините Валентин Станков не пропусна от бялата точка. Най-доброто положение за варненци бе в 41-та минута, когато след центриране на Вардаров от фаул Спасов стреля с глава, но вратарят Попов успя да избие в корнер.

През второто полувреме черноморци установиха териториално предимство, което обаче не намери някакъв материален израз. В нападение Трендафилов бе обезличен от Колев и това оказа влияние върху остротата на варненските атаки. ***Деян Делчев***“

31.8.1996 г., заплануваната контрола срещу „Нефтохимик“ в Бургас пропада, поради повреда в автобуса на „Ч. море“ между Обзор и Бяла. Юлиян Нейчев, който пътува с личния си автомобил отива да Бургас да съобщи за случилото се.

4.9.1996 г., стачка на футболистите на „Ч. море“ преди мача срещу „Чардафон“ е предотвратена от бизнесмена Каро Акопович, който изплаща една заплата и една от дължимите две премии от миналата година.

8.9.1996 г., **„Ч. море“ – „Чардафон“ Гб 2-0 (1-0)**,

В. „Ч-е“, 9.9.1996 г.: „С голове на Трендафилов и Нейчев „Черно море“ удари „Чардафон“ с 2:0. Трендафилов се извиси и вкара красив гол с глава след вдигане на Нейчев, който по-късно бе изведен от Делийски, напредна мощно и направи 2:0 с левачката. До 30-ата мин. гостите изтърваха един гол, а Рангелов спаси още два. След това черноморци се стегнаха и до края на мача бяха пълни господари на терена. Любимецът на публиката Богданов лъжеше по двама-трима, а Трендафилов и Нейчев пробиваха мощно. Богданов не успя да засече пред голлинията успореден пас на Трендафилов. Още няколко пъти домакините сгрешиха със завършващия удар, но с играта си загатнаха, че скоро ще се окупират в тройката. Габровци също разцъкваха приятно за окото, но им липсваше ефективност в завършващата фаза. Веднъж Рангелов се метна като пантера и извади от горния ъгъл страхотен

шут от фаул на Георгиев. В събота черноморци взеха по 25 000 лв. 10 000 лв. от тях са за точката в Шумен, а другите 15 000 – за победата над „Академик“ (Сф). Срещу „Чардафон“ „моряците“ заработиха по 15 000 лв.

„Народно дело“: Срещата започна със скандал. Президентът на „Черно море“ Пламен Тимев по микрофона обяви, че гони от стадиона президента на другия варненски клуб Николай Ишков заради нелоялно отношение към ФК „Черно море“. Ишков все пак изгледа срещата, но напусна централната трибуна.“

15.9.1996 г., **„Ч. море“ – „Първа атомна“ Козл. 1-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 16.9. 1996 г.: „„Черно море“ постигна трудно четвъртата си победа в „Б“ група. На мокрия и хлъзгав терен варненци създадоха 5-6 голови положения, но реализираха само едно. В 36-та минута Андонов изведе Нейчев на стрелкова позиция и централният нападател от 20 метра ниско по тревата вкара победния гол. Преди това Трендафилов в 1-та и 25-та мин. и Радев в 15-та мин. от чисти позиции стреляха в аут.

В 53-та мин. за втори жълт картон бе отстранен Михайлов от гостите. Въпреки това „Първа атомна“ бе близо до равенството в 64-та и 81-та мин., но ударите на Симеонов и Пасков бяха спасени от отличния в този мач вратар Рангелов.“

21.9.1996 г., **„Хасково“ – „Ч. море“ 4-1 (3-0)**,

В. „Нар. дело“, 23.9. 1996 г.: „„Хасково“ победи категорично „Черно море“ на свой терен. Три гола и една греда за домакините реализира Славчо Илиев. Първият гол бе от 30 метра, а вторият – от 20. На почивката старши треньорът на варненци Дамян Георгиев смени вратаря Рангелов с Добрев. След 4:0 Кирил Василев пропусна да направи 5:0, веднага след това Николай Филипов намали на 4:1.“

25.9.1996 г., заседание на клубния съвет, на което предварително е обявено, че ще се търси нова форма на управление и ще се иска оставката на настоящия президент Пл. Тимев – Ганди, който не изпълнява задълженията си по издръжката на отбора. Ганди заплашва, че със себе си ще изтегли 5-те свои футболисти: Пл. Делийски, Сп. Спасов, Г. Богданов, Рад. Вардаров и Кр. Коев, а „Ч. море“ ще изпадне от „Б“ група и обещава да внесе в клубната каса 5 млн. лева. Ако Тимев не изпълни поетия ангажимент, на извънредно заседание ще бъде гласувано освобождаването му.

28.9.1996 г., **„Ч. море“ – „Литекс“ Лч 2-0 (1-0)**,

В. „Ч-е“, 30.9.1996 г.: „„Черно море“ удари лидера „Литекс“ с 2:0 и му нанесе първо поражение за сезона. До този мач гостите имаха седем поредни победи. Черноморци пък записаха пети пореден успех у дома без да пуснат гол. Домакините взеха трите точки с перфектна тактика и пълно себераздаване на всички. В персоналните двубои Велев обезвреди Беляков, Юл. Христов – Юруков, а Вълчанов – Петев. Техничните халфове Вардаров и дебютантът Иво Димов дърпаха конците в средата на терена, а Трендафилов изигра голям мач напред. Той пробиваше мощно по целия фронт на атаката, вкара гол след пас на Велев и изработи дузпата, която Димов хладнокръвно превърна в гол. Към края след образцова контра Ахмедов пропусна от чиста позиция да направи успеха класически.

Гостите играха повече с топката на разкаляния терен, но атаките им се разбиваха пред големия пеналт. В началото Рангелов отрази шут от малък ъгъл на Беляков, после Беляков пропусна да засече успоредно подаване на 3 метра пред голлинията, а след почивката Рангелов изби виртуозно коварен шут от фаул на Русев. Около 100 фена на „Литекс“ викаха неистово и развяваха 5 големи знамена и няколко жълто-черни шалчета, но това не помогна на любимците им. Два от автобусите, с които феновете дойдоха във Варна, си тръгнаха с потрошени стъкла. Те били атакувани на варненски паркинг с камъни, но пострадали няма. Пламен Тимев не раздаде по 25 бона на черноморци за победата в съблекалнята, както обеща. Той щял да поправи грешката днес.“

4.10.1996 г., футболистите спират тренировки, докато президентът Пл. Тимев не изпълни поетите си ангажименти към отбора. Той не е платил обещаните 25 000 лева за победата над „Литекс“

1996

***Спас Димитров Спасов**, (р. 12.9.1970 г.), халф, 6 мача в „Б“ РФГ през есента на 1996 г. Родом от Казанлък, започва футболната си кариера в „Розова долина“. След това играе за „Етър“ и „Ботев“ (Пд). Пристига във Варна на 9.7.1996 и след разговор с Пламен Тимев – Ганди сключва договор с „Ч. море“. За правата му „моряците“ плащат на „Ботев“ 600 хил. лв. (около 3000 долара). През есента обаче не успява да се утвърди в основния състав и след края на полусезона се разделя с „моряците“. Причината за това е, че не влиза в концепцията на треньора Дамян Георгиев. Впоследствие играе за „Кремиковци“ и „Ботев“ (Враца). Спас е по-голям брат на Антон Спасов (голмайстор на „А“ група за сезон 1997/98). След края на кариерата си емигрира в САЩ.*

1996

Георги Христов Христов – Гецата *(р. 25.5.1976 г.), 1 мач, юноша на „Спартак" Вн от Спортно у-ще. „Поканиха ме в първия футболен колеж, който откриваха в Банкя, но Людмил Горанов ми поиска 9 000 лв., а аз ги нямах. Казармата я изкарах в Балчик и ВВС Пловдив, играех във военното първенство. Сам отидох в „Ч. море" и Дамян Георгиев ме взе, но Кеби му наредил да не играя 6 месеца, за да мога да играя като аматьор в Каспичан, но още преди да завърши сезона заминах за Германия. Играх във Velten в 3-та дивизия и в Райсберг в 4-та. Ходих и на проби в „Унион" Берлин, които бяха опашкари в 3-та дивизия, но тогава беше сложно с работните визи. Не можах да се оправя, върнах се в Бълграия, играх малко в Езерово и се отказах.*

и не е раздал трансферните суми на играчите.

Юл. Христов: „Ние не се интересуваме кой управлява клуба, а как (президентът) изпълнява задълженията си към нас. От отбора се иска да побеждава, а от президента да плаща за свършената работа."

Преди седмица Ганди каза пред клубния съвет, че ако не си уреди сметките, трябва да се смята, че е подал оставка.

Играчите не тренират от една седмица, повечето са се прибрали по родните си места и ще се върнат, когато Ганди се появи с парите, които им дължи. Дамян Георгиев обявява, че ще напусне клуба, ако Ганди остане. Ганди обвинява Кеби и Т. Михнев, че искат да му заемат мястото и заявява, че ако искат президентския пост трябва да платят 200 000 $ на хора, с които не могат да не се съобразяват (описва ги като борци, които обичат играта без да ги нарича по име.) В. „Ч-е", 8.10.1996 г.

След 4-часово заседание на клубния съвет, проведено на 9.10.1996 г. е решено Ганди и Кеби да управляват заедно като съпрезиденти.

13.10.1996 г., **„Олимпик" Гал. – „Ч. море" 5-1 (3-0)**,

В. „Нар. дело", 14.10.1996 г.: „Почетния гол за черноморци вкара Юлиян Христов. Той засече с мощен удар центриране на границата на наказателното поле. Девет минути преди края Юл. Христов пропусна дузпа за „Черно море", отсъдена за съборяне на Ахмедов от Иванов. Топката мина над вратата. „Не очаквах такава голяма загуба, каза след мача Дамян Георгиев. – Сами сме си виновни".

Треньорът замени след третия гол вратаря Рангелов (много нервен до момента) с Добрев. Рангелов събори за дузпа Рачев. Първия гол той получи от пряк свободен удар. Дебют за „Олимпик" направи президентът на клуба по борба „Славия-Литекс" Ангел Бончев, който влезе в игра последните 20 минути. ***Вал. Великов***"

На 15.10.1996 г. е приет новия правилник на клуба, според който за домакинска победа играчите ще получават по 10 000 лв., при гостуване 20 000 лв., за равен при гостуване 15 000 лв., глобата за домакинска загуба е 10 000 лв. Членовете на УС гласуват единодушно за глоба от по 5 000 лв. на футболист за срамната загуба от „Олимпик" Галата. Според Т. Михнев, не е приемливо отбор в който играят борци като Ст. Танев и Анг. Бончев, които никога не са тренирали футбол да победят „Ч. море" с 5-1.

19.10.1996 г., **„Ч. море" – „Пирин" Бл. 2-0 (1-0)**,

В. „Ч-е", 21.10.1996 г.: „Черноморци записаха шеста поредна победа без допуснат гол на стадион „Тича". „Пирин" претърпя първата си загуба за сезона във Варна. На хлъзгавия терен и под дъжда домакините изиграха голям мач. Те показаха завиден синхрон между отделните звена и действаха като добре смазана машина. С лекота и финес халфове и защитници спираха атаките на съперника. Техничарите Димов и Вардаров връзваха умело играта в средата на терена, а напред Трендафилов и Нейчев пробиваха мощно. Делийски вдигна от фаул и Трендафилов заби ефектен гол с глава.

След 1:0 черноморци се прибраха отзад и хванаха пиринци на контри, в които изтърваха няколко гола. Димов центрира от фаул, Велев насочи топката майсторски с глава и Илиев се оплете с нея в мрежата. После Нейчев пропусна сам срещу вратаря, но в 62-та минута се пребори с Илиев, нахлу на скорост и Иваников го спъна за дузпа и жълт картон. Вратарят обаче се поправи, избивайки в корнер шута на Делийски от бялата точка. Към края Филипов след пас на Ахмедов улучи гредата с глава.

За цял мач гостите създадоха три по-сериозни положения. Първо удар на Г. Бачев облиза от външната страна страничната греда, а след това Добрев изпревари Стойнев и спаси виртуозно един удар с глава. В 82-та минута за два жълти картона бе изгонен Тодоровски."

22.10.1996 г., Пламен Тимев – Ганди съобщава, че си подава оставката като съпрезидент и неговата фирма спира финансирането на ФК „Ч. море". Тръгва си огорчен, защото Кеби и Т. Михнев са действали зад гърба му и са провалили сделка, при която Ради Вардаров е трябвало да премине в „Литекс" за 100 000 $. Кеби, който от тази дата остава ед-

ФК „Черно море“, сезон 1996-97, заден ред от ляво надясно: д-р Теодор Болов, Антон Вълчанов, Антони Кръстев, Венцислав Маринов, Неделчо Добрев, Румен Рангелов, Димитър Трендафилов, Юлиян Христов, Ангел Велев и Ганчо Ганчев (домакин), среден ред: Александър Кисимов (администратор), Юлиян Нейчев, Мартин Богомилов, Тодор Марев (пом. тр.), Петър Петров (сп.-техн. дир.), Дамян Георгиев (ст. тр.), Огнян Радев, Хараламби Хараламбиев, Ахмед Ахмедов и Здравко Цветков (секр.), преден ред: Евгени Русев, Бойчо Марев, Тодор Щерев, Пламен Хаджийски, Николай Филипов, Евгени Андонов, Живко Атанасов, Георги Христов и Димчо Димов (рехаб.)

ноличен президент е изненадан от това решение и допълва, че по този начин финансирането е оставено единствено на неговата фирма „Черно море'95“ ООД, което утежнява положението. Със заминаването на Тимев се оттеглят и Кр. Коев, Пл. Делийски, Рад. Вардаров и Сп. Спасов, като първите трима се завръщат през пролетта.

23.10.1996 г., **„Чирпан“ – „Ч. море“ 0-0**,

В. „Нар. дело“, 24.10. 1996 г.: „Варненци успяха да задържат нулевото равенство, като изградиха бетонна защита пред Добрев. Цял мач домакините атакуваха, но не успяха да отбележат гол. През първата част „Чирпан“ изпусна 6 гола чрез Папазов, Василев, Карагеоргиев (два пъти), Калоянов (два пъти).

Черноморци имаха три възможности да открият резултата. Апостолов с последни усилия изби пряк свободен удар, изпълнен от Юлиян Христов. Трендафилов и Нейчев не завършиха резултатно две контраатаки. „Чирпан“ проигра 10 ъглови удара срещу нито един за гостите. Второто полувреме мина пред вратата на варненци, но „глухата“ защита се справи с всички атаки. ***Тони Великов***“

26.10.1996 г. **„Ч. море“ – „Септември“ Сф 3-0 (2-0)**,

В. „Ч-е“, 28.10.1996 г.: „С разумна игра „Черно море“ победи „Септември“ с 3:0. Това е седма поредна домакинска победа без допуснат гол и ако черноморци продължават така, скоро ще влязат в Книгата на рекордите на Гинес. Радев вкара красив гол, засичайки подаване от фаул на Велев. После Радев вдигна от непряк свободен удар и най-добрият на терена – Кръстев, се разписа с глава. Класическото 3:0 оформи Хараламбиев след многоходова комбинация.

Домакините изпуснаха още 3-4 гола. Те извадиха здрава защита, разиграваха търпеливо в средата на терена и използваха всяка възможност за експлозивна контра. Кръстев обезличи Василев и той беше сменен, а беззъбото нападение на гостите не създаде проблеми на варненци. За победата черноморци ще вземат по 10 000 лв. регламентирана премия и по 230 DM отгоре за 10 точки от последните 5 мача.“

В. „Нар. дело“, 29.10. 1996 г.: „Нападателят на „Ч. море“ Георги Богданов, който преди седмица напусна самоволно отбора, се завърна преди срещата със „Септември“ и бе поставен като резерва. На полувремето футболистът отказа да се подготви за игра и ръководството му

***

На 7.9.1996 г. американският рапър и актьор Тупак Шакур е прострелян от неизвестен извършител. Тупак умира от раните си 6 дена по-късно.

***

На 6.10.1996 г. правителството на Нова Зеландия гласува за изплащането на 130 милиона $ на коренното маорско население, като компенсация за експроприираната земя в периода 1844 – 1864 г.

***

На 5.11.1996 г. президентът на САЩ Бил Клинтън е преизбран за втори мандат от 4 години, побеждавайки републиканския кандидат Боб Доул на президентските избори.

1996

Тодор Атанасов Щерев *(р. 20.2.1978 г.), 2 мача в „Б“ РФГ през този сезон, бек. Тошко е от Бургас, юноша на „Нефтохимик“, където преминава през всички формации на ДЮШ до дублиращия отбор, с който е републикански шампион през 1995-96 г. След това преминава в „Ч. море“, където отбива 1,5 г. от военната си служба. След уволнението си се завръща в Бургас и играе в „Черноморец“ с треньор Иван Вутов в „Б“ група, а след това и 1 година в „Порт“ Бургас във „В“ група. „Контузих се тежко в рамото, наложиха ми се няколко операции и приключих с футбола. От тогава се занимавам с бизнес – международен транспорт.“*

каза да си стяга багажа за София. Богданов е военнослужещ и трябва да се върне в казармата, ако не бъде преотстъпен на друг клуб. ***Мишо Брезин***“

2.11.1996 г., **„Локомотив“ Рс – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**,

В. „Нар. дело“, 4.11. 1996 г.: „След мача футболистите на „Черно море“ плачеха в съблекалнята заради нечестно отсъдената дузпа пет минути преди края. Митов от домакините проби отляво, втурна се в купа от играчи и падна. Съдията Младен Благоев маркира наказателен удар, а футболистът бе откаран с линейка. След мача лекарят на „Локомотив“ (Рс) каза, че има пукната кост на глезена. Отначало не можа да се установи кой е спънал Митов. После стана ясно, че нападателят се е блъснал в Харалambиев.

Треньорът Дамян Георгиев изрази недоволство от съдията Младен Благоев, който подари победата на „Локомотив“, а в 80-та минута не е свирил дузпа в полза на „Черно море“ за спъване на Андонов, призната от домакините. Черноморци само веднъж застрашиха вратата на русенци. В последната минута вратарят Златански спаси по невероятен начин пряк свободен удар, изпълнен от Велев. ***Тони Великов***“

7.11.1996 г., Преслав, контр., „Преслав“ – „Ч. море“ 0-1 (0-0),

Голм.: Д. Трендафилов 59'

„Ч. море“: Рум. Рангелов (46' Нед. Добрев), Т. Щерев, Март. Богомилов – от „Автотрейд“, Евг. Андонов, Юл. Христов, Х. Харалambиев, Г. Христов, Ог. Радев, Д. Трендафилов, Пл. Хаджийски, Ахм. Ахмедов (46' влизат Б. Калпачки – от „Шумен“, Т. Янков – от „Преслав“, Ив. Райчев, Б. Марев)

16.11.1996 г., **„Ч. море“ – „Автотрейд“ Акс. 0-0**,

В. „Ч-е“, 18.11.1996 г.: „„Черно море“ направи 0:0 с „Автотрейд“ в слаб мач с малко голови положения и записа първи равен у дома този сезон. Домакините владееха по-често топката, но организираната защита на гостите не им остави много шансове. На аксаковските контри пък им липсваше последният пас. Още в 35-та сек. Нейчев удари гредата, а през второто полувреме пак Нейчев след пас на Трендафилов стреля отблизо с глава в Маринов. Върналият се на вратата Рангелов показа класа, избивайки силен шут на Йорданов в корнер, а веднъж Келепов бе изведен сам срещу него отдясно, но стреля в аут. Към края Маринов изби страхотен удар на дебютанта Хаджийски.“

23.11.1996 г., **„Металург“ Пк – „Ч. море“ 1-0 (1-0)**,

В. „Ч-е“, 25.11.1996 г.: „Металург“ би „Черно море“ с 1:0 в мач на една врата в Перник. Джоров намери топката добре от 30 м и тя се заби като куршум в мрежата. Рангелов не реагира, тъй като пред него имаше много хора. Домакините играха твърдо, на моменти дори грубо, а гостите без звездите си Трендафилов и Димов не биха удар във вратата. Те действаха затворено и гледаха как да паднат с по-малко. Рангелов предотврати сигурен втори гол в 71-та минута, когато отклони с крак удар на излезлия сам срещу него Каменов. След това Шербетов и В. Киров също изтърваха да се разпишат. Най-добрият на терена беше Кирил Джоров. Той не спря да се движи през целия мач и по едно време помощник-треньорът на гостите Тодор Марев препоръча от пейката след двубоя да го проверят дали не е взел наркотик.“

1.12.1996 г., **„Ч. море“ – „Хебър“ Пз 2-1 (1-0)**,

В. „Ч-е“, 2.12.1996 г.: „„Черно море“ удари „Хебър“ с 2:1 в двубой на нерви на тежък и наводнен терен. Дебютиращият в професионалния футбол съдия Николов, който получи цветя преди двубоя, изтърва мача и допусна да бъде малтретиран от футболистите. Нейчев се измъкна от центъра, тръгна сам срещу Богданов и би точно край него за 1:0. Гостите протестираха три минути, тъй като според тях нападателят бил в засада. След неразчетено излизане на Рангелов и колективна грешка на защитата Минчев изравни с нисък удар. После Филипов проби и бе повален за дузпа. Тогава хебърци се нахвърлиха върху съдията и неговия помощник и в мелето двамата отнесоха юмручни удари. Радев вкара хладнокръвно от бялата точка победния гол. След мача ченгетата удариха някоя и друга палка на Куцовски и опитаха да го приберат. Домакините иг-

1996

раха с шармантни нови екипи по специална поръчка."

8.12.1996 г., **„Спартак" Пд – „Ч. море" 0-0**,

В. „Нар. дело", 9.12. 1996 г.: „Варненци започнаха тази среща само с трима души на резервната скамейка. В игра влязоха юношите Христов и Щерев, а вратарят Рангелов не се наложи да излезе на терена, защото Неделчо Добрев бе безупречен на вратата. Той отрази 14 опасни удара и запази вратата си суха.

Канонадата от опасности започна във 2-та минута с удар на Иванов. После Добрев отрази последователно шутове на Мичев (5, 19), Делчев (20) и на съотборника си Вълчанов, който без малко да си отбележи автогол. В 85-та минута Драмов удари гредата на черноморци. Гостите можеха да си тръгнат с трите точки, ако ударът на Ахмедов от 30 м в 55-та минута бе 10 сантиметра по-вдясно от гредата. ***Ж. Валентинов***"

***

Играе се по един мач, домакина се определя чрез жребий.

Купа на България, 1-ви кръг:

30.10.1996 г., Бургас, 14.00, **„Черноморец" Бс – „Ч. море" 3-0 (1-0)**, съдия: Ст. Господинов, 1 000 зр.

Голм.: 1-0 Ивл Желязков 9', 3-0 Георгиев 46', 49'

„Ч-ц": М. Димитров (62' Конст. Костенски), Митев, Кост. Моравов, Н. Възелов, Ал. Желязков, Ивл Желязков, Ив. Куртев, Т. Янчев, Ст. Георгиев, Анг. Стойков, Ив. Петров (46' Ат. Димов)

„Ч. море": Рум. Рангелов, Д. Стефанов (21' Б. Марев), Юл. Христов, Евг. Андонов, Ант. Кръстев (47' Н. Христов), Андр. Андреев (46' Вик. Генчев), Н. Филипов, Ог. Радев, Юл. Нейчев, Д. Трендафилов, Ахм. Ахмедов

В. „Ч-е", 31.10. 1996 г.: „... През първото полувреме освен гола, домакините ударихa една греда, а Рангелов спаси 4-5 голови шута. ... До края Юл. Нейчев изтърва две чисти положения, едното сам срещу вратаря. Така Нейчев разочарова ръководството на „Нефтохимик", което беше дошло да го наблюдава. В опит да избие влизащата във вратата топка за втория гол, Ант. Кръстев разтегна мускул и бе сменен. ***Нед. Петров***"

„Ч. море" отпада от турнира.

***

В първия кръг от третото и последно издание на турнира за купата на ПФЛ, „Ч. море" се пада да играе в два мача на разменено гостуване срещу „Марица" Пловдив.

3.9.1996 г., Варна, ст. Тича, 17.00, **„Ч. море" – „Марица" Пд 0-2 (0-0)**, съдия: Ант. Генов, 2 000 зр.

Голм.: 0-1 Йотовски 75', 0-2 Чомаков 77' (дуз.)

Ж.К.: Ант. Кръстев (ЧМ)

„Ч. море": Нед. Добрев, Пл. Делийски, Ант. Вълчанов, Евг. Андонов, Ант. Кръстев, Юл. Христов, Ив. Райчев, Сп. Спасов, Д. Трендафилов, Г. Богданов (70' Х. Хараламбиев), Рад. Вардаров

„Марица": Н. Киров, Ян. Узунов, Хр. Христов, Кр. Чомаков, Запрян Раков, Кр. Иванов, П. Станев (62' Н. Андреев), Мар. Бакалов, Хр. Фурджев, Г. Андонов, Ив. Йотовски

В. „Нар. дело", 4.9. 1996 г.: „Черноморци до последния момент не искаха да играят мача заради вътрешни финансови проблеми. Служебната загуба беше предотвратена от Каро Акопович, който днес ще изплати една заплата на футболистите. Пл. Тимев – Ганди обеща за пореден път, че изчисти дължимите премии в четвъртък. Ат. Атанасов – Кеби обясни на играчите, че ако откажат срещата, ше им бъдат отнети 6 точки за първенството на „Б" ПФГ. ...

В 75' Йотовски преодоля защитниците Вълчанов и Андонов и прати топката в долния ляв ъгъл. ... 2 мин. по-късно Андонов

Есенно класиране:

1. "Литекс"	14	1	2	43:13	43
2. "Олимпик"	11	2	4	42:24	35
3. "Пирин"	11	2	4	33:15	35
4. "Хасково"	9	2	6	28:21	29
5. "Черно море"	8	4	5	18:14	28
6. "Шумен"	8	3	6	26:25	27
7. "Септември"	8	2	7	20:14	26
8. "Чардафон"	8	2	7	15:23	26
9. "Локомотив" (ГО)	8	0	9	20:31	24
10. "Металург"	7	1	9	19:19	22
11. "Локомотив" (Рс)	7	1	9	19:27	22
12. "Автотрейд"	5	6	6	13:15	21
13. "Първа атомна"	5	5	7	13:17	20
14. "Академик" (Сф)	5	5	7	12:20	20
15. "Черноморец"	6	1	10	21:28	19
16. "Спартак" (Пд)	5	3	10	15:25	17
17. "Чирпан"	4	1	12	14:28	13
18. "Хебър"	2	4	11	9:21	10

***

ЦСКА София спечелва купата на България, след като побеждава „Левски" София с 3-1 във финала, игран на 28.5.1997 г. пред 18 500 зрители на националния стадион „Васил Левски".

***

Третото и последно издание на купата на ПФЛ е спечелено от отборът на „Нефтохимик" Бс, който повтаря успеха си от миналата година, този път побеждавайки на финала „Литекс" Ловеч след изпълнение на дузпи (2-2 в редовното време и продължението). От следващата година турнирът отпада от футболния календар на България

1997

спъна резервата Андреев за дузпа, която реализира Чомаков. … ***Вал. Великов***“

2.10.1996 г., Пловдив, **„Марица“ – „Ч. море“ 7-1 (5-1)**, съдия: Кам. Алексиев, 1 500 зр.

Митев и Сивов днес правят първа тренировка с "Черно море"

***

В квалификациите за СП'98 във Франция, българският национален отбор започва кампанията си със загуба с 1-2 като гост на Израел, след като повежда с гол на Красимир Балъков от дузпа. Предстои тежка битка в групата, където участват още отборите на Русия, Кипър и Люксембург.

Голм.: 2-0 Георгиев 5‘, 7‘, 3-0 Йотовски 12‘, 4-0 Александров 17‘, 5-0 Йотовски 37‘, 5-1 Б. Марев 43‘, 6-1 Раков 65‘, 7-1 Станев 87‘

„Марица“: Ил. Николов, Витанов, Хр. Христов, Кр. Чомаков (46‘ Ог. Малинов), Запрян Раков, Кр. Иванов (26‘ Нихтиянов), Ал. Александров – Кривия (46‘ П. Станев), Георгиев, Ив. Йотовски, Ас. Николов, Н. Андреев

„Ч. море“: Нед. Добрев, Ант. Вълчанов, Юл. Христов, Ив. Райчев, Рум. Рангелов, Анг. Велев, Ахм. Ахмедов, Ог. Радев, Б. Марев, Н. Филипов, Х. Хараламбиев

В. „Нар. дело“, 3.10. 1996 г.: „Черноморци пристигнаха в Пловдив само с 11 души и това накара ст. тр. Дамян Георгиев да пусне в игра титулярния вратар Румен Рангелов, който се появи като защитник. До 37-та мин. „Марица поведе с 5-0. Марев върна един гол след пробив и пас на Ахмедов. Радев проигра само още едно положение в 30-та мин. … ***Вал. Великов***“

„Ч. море“ приключва участието си в турнира.

***

У.С. на Ф.К.„Черно море“ решава да удвои заплатите и премиите за победа и равен мач, направена е и схема за допълнително стимулиране. Представени са и новите екипи от фирма ЕТ „Мишо“.

***

18.1.1997 г., с. Оброчище, 14.00, контр., „Добруджа“ – „Ч. море“ 2-1 (2-1), съдия: Ил. Колев, 100 зр,

Голм.: 1-0 Шишков 13‘, 1-1 Ог. Радев 22‘ (дуз.), 2-1 Шишков 23‘

„Добр.“: Недев, Петров, Иванович, Боев, Рум. Славов, Кушев, Александров, Шишков, Мицански, Георгиев (Симеонов, Златков, Кръстев, Стоянов, Тодоров)

„Ч. море“: Рум. Рангелов, Пл. Делийски, Ив. Кирилов – от „Девня“, Доб. Минчев, Ант. Кръстев, Анг. Велев, Д. Сивов, Ог. Радев, Д. Трендафилов, Рад. Вардаров, Пл. Хаджийски (Венц. Маринов, Н. Филипов, Ив. Райчев, Х. Хараламбиев, Яв. Георгиев, Й. Митев, Г. Христов)

23.1.1997 г., с. Каблешково, контр., „Нефтохимик“ – „Ч. море“ 3-0 (2-0), съдия: Вал. Пеев, 200 зр.

Голм.: 1-0 Кишишев 24‘, Бранимиров 27‘, 3-0 Андонов 84‘

„Нефт.“: Шулев (46‘ Кънев), Петров, Евтимов, Кр. Димитров (46‘ Денев), Вел. Парушев (46‘ Св. Бърканичков), Вес. Бранимиров (46‘ Андонов), Рад. Кишишев (46‘ Йов. Иванов), Мал. Орачев (61‘ М. Трендафилов), Ст. Димитров (46‘ Митрев), Ил. Груев (46‘ Киселичков), М. Георгиев (46‘ Юл. Нейчев – на проби)

„Ч. море“: Нед. Добрев (46‘ Рум. Рангелов), Пл. Делийски (65‘ Г. Христов), Д. Сивов (46‘ Ив. Кирилов), Доб. Минчев (46‘ Ив. Райчев), Ант. Кръстев, Анг. Велев (46‘ Пл. Хаджийски), Д. Трендафилов, Ог. Радев (46‘ Яв. Георгиев), Венц. Маринов (46‘ Х. Хараламбиев), Рад. Вардаров (46‘ Н. Филипов), Й. Митев (46‘ Ахм. Ахмедов)

26.1.1997 г., Варна, игр. Спортпалас, контр., „Ч. море“ – „Металург“ Пк 1-1 (0-0), 100 зр.

Голм.: 0-1 Пашев 65‘, 1-1 Ог. Радев 75‘,

„Ч. море“: Рум. Рангелов (Нед. Добрев), Д. Сивов (Ив. Кирилов), Венц. Маринов, Ант. Кръстев, Пл. Делийски, Доб. Минчев, Пл. Хаджийски (Х. Хараламбиев), Яв. Георгиев (Ог. Радев), Рад. Вардаров (Г. Христов), Д. Трендафилов (Й. Митев), Н. Филипов (Ахм. Ахмедов)

30.1.1997 г., Варна, игр. Спортпалас, контр., „Ч. море“ – „Локомотив“ Сф 1-1 (1-0), съдия: В. Киров, 100 зр.

Голм.: 1-0 Д. Сивов 43‘, 1-1 Коилов 87‘

„Ч. море“: Нед. Добрев (46‘ Рум. Рангелов), Пл. Делийски (46‘ Ив. Райчев), Д. Сивов (46‘ Ив. Кирилов), Доб. Минчев (65‘ Г. Христов), Анг. Велев (46‘ Ант. Кръстев), Венц. Маринов, Яв. Георгиев (46‘ Ахм. Ахмедов), Пл. Хаджийски (46‘ Х. Хараламбиев), Д. Трендафилов (46‘ Юл. Нейчев), Рад. Вардаров (46‘ Ог. Радев), Й. Митев (46‘ Н.

1997

Филипов)

„Лок“ Сф: Ненов, Велков, Радивоевич, Найденов, Ангелов, Вълчинов, Вачков, Кръстев, Петров, Петков, Киров (Мирославов, Коилов, Марков, Добрев, Александров)

1.2.1997 г., гр. х-л Варна, контр., „Ч. море“ – „Ботев“ Пд 2-1 (2-0), съдия: Бис. Маринчев, 100 зр.

Голм.: 1-0 Рад. Вардаров 13', 2-0 Д. Трендафилов 35', 2-1 Добревски 85'

„Ч. море“: Рум. Рангелов (46' Нед. Добрев), Пл. Делийски, Д. Сивов, Доб. Минчев (46' Ив. Райчев), Венц. Маринов (46' Г. Христов), Анг. Велев (46' Ив. Кирилов), Ант. Кръстев, Й. Митев (46' Ахм. Ахмедов), Юл. Нейчев (46' Н. Филипов), Д. Трендафилов (46' Ог. Радев), Рад. Вардаров (46' Х. Хараламбиев)

„Ботев“ Пд: Василев, Пенчев, Младенов, Чакъров, Сираков, Бакалов, Цветанов, Шопов, Хвойнев, Праматаров, Г. Добревски (Богданов, Ив. Добревски, Учиков, Котулов, Петров, Бекирски)

5.2.1997 г., с. Каблешково, контр., „Ботев“ Пд – „Ч. море“ 3-0 (2-0),

Голм.: 1-0 Праматаров 3', 2-0 Учиков 36', 3-0 Цветанов 88'

„Ботев“ Пд: Василев, Пенчев, Младенов (46' Сираков), Цветанов, Раков, Бакалов, Учиков (50' Бекирски), Ив. Добревски, Праматаров, Г. Добревски, Котулов (28' Петров)

„Ч. море“: Нед. Добрев (46' Рум. Рангелов), Пл. Делийски (46' Енг. Енгибаров от „Бохум“), Д. Сивов, Доб. Минчев (74' Ив. Райчев), Ант. Кръстев (46' Анг. Велев), Венц. Маринов (74' Ив. Кирилов), Пл. Хаджийски (46' Х. Хараламбиев), Д. Трендафилов (46' Ог. Радев), Юл. Нейчев (46' Яв. Георгиев), Рад. Вардаров (59' Н. Филипов), Й. Митев (69' Ахм. Ахмедов)

6.2.1997 г., ст. Тича, 14.00, контр., „Ч. море“ – „Варна ВНЛ“ 4-1 (2-1), съдия: Рум. Радев, 50 зр.

Голм.: 1-0 Рад. Вардаров 37', 2-0 Яв. Софрониев 42' (автг.), 2-1 Анг. Велев 45' (автг.), 3-1 Рад. Вардаров 53', 4-1 Й. Митев 73'

„Ч. море“: Рум. Рангелов (46' Нед. Добрев), Д. Сивов, Енг. Енгибаров (46' Ив. Райчев), Ант. Кръстев (46' Х. Хараламбиев), Венц. Маринов, Анг. Велев, Й. Митев, Ог. Радев, Д. Трендафилов (46' Ахм. Ахмедов), Н. Филипов (46' Яв. Георгиев), Рад. Вардаров

8.2.1997 г., ст. Тича, 14.00, контр., „Ч. море“ – „Нефтохимик“ Бс 1-1 (1-0), съдия: Бис. Маринчев, 500 зр.

Голм.: 1-0 Д. Трендафилов 35', 1-1 Стан. Димитров 57'

„Ч. море“: Нед. Добрев (46' Рум. Рангелов), Пл. Делийски, Кр. Коев, Доб. Минчев, Д. Сивов, Ант. Кръстев (65' Пл. Хаджийски), Й. Митев, Рад. Вардаров (80' Ахм. Ахмедов), Д. Трендафилов, Юл. Нейчев (68' Н. Филипов), Венц. Маринов

„Нефт.“: Кънев (46' Шулев), Денев (58' Кр. Димитров), Евтимов, Петров (72' Гинев), Парушев (58' Вес. Бранимиров), Кишишев, Груев (46' Киселичков), М. Трендафилов Стан. Димитров, Орачев (46' Митрев), Цонев (72' Андонов)

12.2.1997 г., Девня, 14.30., ОФК „Девня“ – „Ч. море“ 0-2 (0-0),

Голм.: 0-1 Д. Сивов 48', 0-2 Н. Филипов 52'

Димитър Трендафилов (в средата) реали зира гола за "Черно море".

„Ч. море“: Рум. Рангелов (46' Нед. Добрев), Пл. Делийски, Кр. Коев, Доб. Минчев, Анг. Велев, Ант. Кръстев (46' Венц. Маринов), Пл. Хаджийски (46' Св. Бърканичков), Д. Сивов, Юл. Нейчев (46' Й. Митев), Ог. Радев (46' Йов. Иванов), Яв. Георгиев (46' Н. Филипов)

16.2.1997 г., Търговище, контр., „Светкавица“ – „Ч. море“ ??

На 18.2.1997 г. УС на ФК „Ч. море“ приема трима нови члена: двукратният световен и европейски шампион по борба класически стил Андрей Димитров, Христо Асенов – Бацата и футболистът Явор Георгиев, който е първият състезател на професионален отбор, който става член на УС на клуба.

***

22.2.1997 г., „**Черномо-**

На 3.1.1997 г., Конфедерация на труда „Подкрепа“ започва масови протести срещу проектното правителство на БСП.

***

На 10.1.1997 г. тълпи от протестиращи нахлуват в сградата на Народното събрание. Обединените демократични сили оглавяват народното недоволство.

***

На 12.2.1997 г. встъпилият в длъжност президент Петър Стоянов назначава служебно правителство оглавено от Стефан Софиянски. Първото решение на служебния кабинет на Софиянски е за въвеждане на валутен борд в България. Край на политическата криза.

1997

рец“ Бс – „Ч. море“ 3-0 (2-0),

В. „Нар. дело“, 24.2. 1997 г.: „„Черно море“ се смъкна на седмо място в „Б“ ПФГ след загубата с 0:3 в Бургас от „Черноморец“. Добрев не можеше да спаси първия гол, защото нападателят Стойков спря силна топка, изстреляна от негов съотборник, завъртя се и я заби под гредата. При второто попадение на домакините обаче Добрев излезе неразчетено напред. За цял мач черноморци създадоха само едно голово положение при 3:0. Хаджийски излезе на добра позиция, но не сполучи.

Явор Георгиев бележи първия гол

Според треньора на „Черноморец“ Стоян Попов варненци са били тежки, тромави и са играли посредствен футбол. Иван Тенев напълно е обезличил Д. Трендафилов, а Митев се е скрил на крилото. ***Вал. Великов***“

1.3.1997 г., **„Ч. море“ – „Шумен“ 1-1 (1-1)**,

В. „Ч-е“, 4.3.1997 г.: „„Черно море“ направи 1:1 с „Шумен“, след като в 7-та мин. можеше да води с 3:0. Дотогава Делийски и Митев изтърваха да вкарат от чисти позиции, а членът на УС – Явор Георгиев, се разписа в първия си мач в професионалния футбол. Той отклони технично с гръб към вратата топката, която чукна напречната греда и тупна зад голлинията. Преди две седмици Георгиев спука капсула на глезена и завръщането му на терена беше планирано за 20 март. Д-р Бинко Колев призна, че за първи път вижда след подобна контузия футболист да рита топка още на седмия ден. В 25-та мин. Г. Георгиев изравни с глава, засичайки вдигане от корнер на Гайдарджиев.

Голът гипсира домакините и до края на срещата те се чудеха какво да правят на терена. Не бе сътворена нито една смислена комбинация, още по-малко пък голово положение. Гостите не си тръгнаха с трите точки, тъй като Николов и Д. Желязков пропуснаха два-та им голови шанса. В 71-та мин. реферът Нарлев изгони Иванов и Шевкед, защото се хванаха за гушите и си разменихa нецензурни реплики.“

8.3.1997 г., **„Академик“ Сф – „Ч. море“ 3-0 (1-0)**,

В. „Ч-е“, 10.3.1997 г.: „Петър Петров, технически директор на „Черно море“: „През първото полувреме се държахме, но получихме случаен гол. Добрев изби топката след корнер в краката на Миланов, който с прехвърлящ шут през куп играчи откри. Пасков удвои след самостоятелен рейд. Вторият гол ни прекърши и спряхме да играем. Имахме няколко удара, но до чисто положение не стигнахме. В 52-та мин. Делийски и Димитров от домакините се сдърпаха и бяха изгонени. Делийски го бутна и той падна артистично на тревата. Трима наши напуснаха със сериозни контузии. В 43-та мин. Венци Маринов получи аркада във въздушен двубой. Веждата му беше зашита. В 63-та мин. Бърканичков беше ударен лошо в колянното. Към края Сивов се сблъска с Йотов и бе откаран в „Пирогов“ с леко комоцио.“

15.3.1997 г., **„Ч. море“ – „Локомотив“ Г.О. 3-0 (1-0)**,

В. „Ч-е“, 17.3.1997 г.: „„Черно море“ взе първите си три пролетни точки след 3:0 над „Локомотив“ (ГО). Черноморци извадиха здрава защита и гъвкава средна линия. В нея блестяха Харалambиев и Георгиев, който раздаде перспективни пасове. Напред Йовко Иванов потвърди, че не може да бъде спрян, когато играе за колектива, а Нейчев беше в основата на трите гола. Първо вратарят Попов и Нейчев се сблъскаха във въздуха и Иванов вкара на празна врата.

След почивката Нейчев върна от аутлинията на Сивов, за да се разпише с нисък шут през куп тела. Пак Нейчев излезе на стрелкова позиция, Попов отби първия шут, но добавката на деветката означаваше 3:0. Треньорът Цоньо Василев похвали Харалambиев, Иванов и

***ФК „Сатурн“ Раменское**, осн. 1946 г. под името „Снайпер“, носил имената „Крылья Советов“ и „Труд“, а от 1960 г. „Сатурн“. Шампион на Московска област за 1987 и 1988 г., успява да се изкачи до Първа лига (второ ниво на руския футбол) през 1995 г., където завършва на 11-то място (от 22), през 1997 г. на 9-то, а през 1998 г. е шампион на лигата и печели място в елита на Русия.*

халфовете. Нейчев също свършил добра работа, но трябвало да бъде по-концентриран в завършващия удар."

***

19.3.1997 г., ст. Тича, **„Ч. море" – „Сатурн" Раменское 0-0**,

„Ч. море": Рум. Рангелов (43' Нед. Добрев, 75' Пенчев) Кр. Коев, Пл. Делийски, Доб. Минчев (46' Пл. Хаджийски), Ант. Кръстев, Анг. Велев (38' Д. Трендафилов), Венц. Маринов (40' Н. Филипов), Яв. Георгиев (38' Рад. Вардаров), Юл. Нейчев, Х. Хараламбиев (70' Г. Христов), Йов. Иванов (46' Й. Митев)

В. „Нар. дело", 20.3. 1997 г.: „След много пропуски и пред двете врати, срещата завърши без гол."

В. „Ч-е", 20.3.1997 г.: „… По-добре разцъкваха домакините след почивката, когато изтърваха 3-4 гола. Към края лошо се контузи в коляното Кръстев. „Целта на мача беше да обработим тактическия вариант, който ще използваме срещу „Чардафон" в събота. За това играхме по-затворено, с трайно разиграване в средата на терена и дебнене на момента за бърза контра.", довери треньорът Цоньо Василев.

Коляното на Бърканичков се поду отново и халфът ще забрави топката за 7 дена. Освен него за Габрово няма да пътуват болният Сивов и контузеният Радев, а Кръстев е под въпрос. ***Нед. Петров***"

***

22.3.1997 г., **„Чардафон" Гб – „Ч. море" 1-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело", 24.3. 1997 г.: „„Черно море" игра добре в Габрово, но не успя да върне гола на „Чардафон", който Георги Георгиев вкара в 32-та минута. Халфът на домакините стреля изненадващо от 15-16 метра, след като получи пас отляво. Варненци създадоха 3-4 добри голови положения, но шансът им изневери. Защитникът Емил Георгиев изби топката от голлинията след удар на Кръстев. После Трендафилов стреля покрай гредата, а Вардаров не засече точно центриране на Филипов. ***Вал. Великов***"

26.3.1997 г., **„Първа атомна" Коз. – „Ч. море" 2-1 (0-0)**,

В. „Нар. дело", 27.3. 1997 г.: „Варненци изпуснаха трите точки в последните 5 минути на мача в Козлодуй, след като дотогава водеха с 1:0 – гол на Велев в 68-та минута. Халфът на „Черно море" получи далечен пас и когато всички очакваха да тръгне в атака, изпълни от 25 метра „падащ лист" и откри резултата. През първата част Сивов изтърва чисто положение – от няколко метра вратарят на домакините изби удара му.

След гола „Черно море" се върна в защита и сгреши. Вратарят Рангелов спаси 100-процентови голови положения на Янакиев, Драганов и Стоянов. Пет минути преди края, когато варненци се виждаха победители, Янакиев изравни от пряк свободен удар. Старши треньорът Цоньо Василев направи две смени, за да спечели време, но въпреки това в последните секунди отново Янакиев стреля ниско по тревата и вкара победния гол за домакините. ***Ж. Валентинов***"

5.4.1997 г., **„Ч. море" – „Хасково" 1-0 (0-0)**,

В. „Ч-е", 7.4.1997 г.: „След страхотно второ полувреме „Черно море" удари „Хасково" с 1:0 на тежък и разкалян терен. Влезлият Филипов раздвижи своите и масираният им натиск принуди гостите да минат в глуха защита. В 48-ата мин. Филипов уцели гредата, а малко по-късно локва му спря топката, когато излизаше сам срещу вратаря. В 70-ата мин. Иванов центрира, Велев шутира, топката тупна пред Иванов и отскочи от напречната греда. За Нейчев остана само да влезе с нея във вратата за 1:0. Гостите се объркаха съвсем и награбиха тъчфефера, тъй като според тях нямало фаул преди гола. Те го бутаха и псуваха.

Единственият шанс за „Хасково" беше в 73-ата мин., когато Петришки улучи гредата с глава. Маринов спечели персоналния двубой с Кирил Василев. Силно за домакините освен Филипов играха също Делийски, Велев, Хараламбиев, Георгиев и Иванов. Треньорът на гостите Иван Илиев псуваше като хамалин и отказа изявления."

12.4.1997 г., **„Литекс" Лч – „Ч. море" 4-0 (3-0)**,

В. Нар. дело", 14.4. 1997 г.: „Димчо Беляков вкара първия гол за „Литекс" още в 18-та секунда пред погледите на двама пратеници на английския „Нюкясъл". В 36-та минута Беляков влезе на скорост в наказателното поле на вар-

1997

***Светослав Димов Бърканичков**, (р. 1.3.1974 г.), халф, 11 мача в „Б" РФГ през пролетта на 1997 г. Родом от Плевен, юноша на местния „Спартак". След това играе за „Сторгозия". През февруари 1997 г. пристига в „Черно море" като преотстъпен от „Нефтохимик" до края на сезона. Отличава се със своята ексцентричност. След престоя си във Варна играе за „Шумен", „Видима-Раковски", „Светкавица", „Левски" и „Локомотив" (Пд). С последните два клуба става шампион. Между 2004 г. и 2008 г. носи екипите на няколко отбора в Полша, след което се завръща в България и десетина години играе за редица аматьорски клубове от Северозападна България.*

1997

Йовко Петров Иванов
(р. 4.9.1972 г.), нападател, 12 мача/2 гола през пролет-97, юноша на „Марица“ Пд, след това играл в „Локомотив“ Пд и „Нефтохимик“, от където пристига в „Ч. море“ като част от сделката с Вес. Бранимиров. След края на сезона се връща в „Локомотив“, играл е и в „Спартак“ и „Ботев“ Пд, завършва кариерата си в германския „Hansa“ Friesoythe. Йовко Живее и работи в Германия.

ненци, стреля и от крака на Кръстев топката спря в мрежата. Два гола за домакините реализира Петев. „Черно море“ можеше да отнесе още 4-5 гола, но вратарят Неделчо Добрев спаси отбора от разгром.“

В. „Ч-е“, 14.4.1997 г.: „Цоньо Василев, треньор на „Черно море“: „Моите бяха отишли на екскурзия и „Литекс“ ни унизи с игра. На почивката казах на момчетата да вдигнат глави и да заиграят мъжки, не само да поставят условия за пари. Те мълчаха и се страхуваха да излязат на терена, за да не отнесат 6-7 гола. Бяхме тромави и стояхме като паметници. Доволен съм единствено от Нейчев и Трендафилов, който си покриваше зоната“.

20.4.1997 г., **„Ч. море“ – „Олимпик“ Галата 4-0 сл.**,

В. „Нар. дело“, 21.4. 1997 г.: „Мачът бе прекратен при 1:0 за „Черно море“ в 83-та минута, след като съпрезидентът на „Олимпик“ (Галата) Страхил Димчев нанесе две кро-

20.4.1997 г., Анг. Велев (с топката) и Йовко Иванов (вляво) срещу защитата на „Олимпик“ Галата.

шета на главния съдия Христо Димитров от София. Арбитърът показа втори жълт картон на Мирчев от „Олимпик“ за хвърлена топка в лицето на черномореца Ангел Велев. Всичко това се случи на 12-15 метра от страничната линия, точно пред резервната скамейка на „Олимпик“.

Оттам светкавично изскочи съпрезидентът Страхил Димчев, който с юмрук удари в лицето главния съдия Христо Димитров. Играчите на „Олимпик“ се опитаха да го спрат, но Димчев за втори път стигна до съдията и му нанесе още по-зловещ удар. Димитров получи комоцио, но все пак намери сили да прекрати мача.

Разправиите продължиха пред съблекалнята на съдиите, където старши треньорът на „Олимпик“ Пламен Николов и играещият съпрезидент Станислав Танев се помъчиха да заблудят журналистите, като измислиха версията, че побойникът е масажистът Желязко Димитров от Хасково, взет с отбора преди мача. Според очевидци Пламен Николов също е ударил съдията, а самият Христо Димитров, макар че бе замаян от побоя, каза на журналистите, че ще даде под съд Страхил Димчев.

Голът за „Черно море“ отбеляза Трендафилов в 70-та минута с удар от 10 метра. Преди това съдията Димитров подмина две чисти дузпи за „Черно море“ – в 11-та минута за спъване на Нейчев от Първанов и в 20-та минута за спъване на Й. Иванов от вратаря Топалов. (**В. „Ч-е“, 21.4.1997 г.**: В 56-та мин. за два жълти картона беше изгонен Първанов, а минута по-късно Филипов удари гредата). ***Вал. Великов***“

Спортно-техническата комисия на БФС присъжда служебна победа на „Черно море“ с 4:0.

26.4.1997 г., **„Пирин“ Бл. – „Ч. море“ 2-0 (2-0)**,

30.4.1997 г., **„Ч. море“ – „Чирпан“ 1-0 (0-0)**,

В. „Ч-е“, 2.5.1997 г.: „„Черно море“ победи с 1:0 „Чирпан“ след много пропуски. Бесен от тях, клубният шеф Кеби Атанасов каза, че ще раздаде премии само на 5 футболисти, които играли като хората. Другите няма да получат материални стимули. „4-5 души повече няма да облекат фланелката в мачовете. Те ще тренират с нас до лятото, а после ще бъдат освободени“, закани се Атанасов.

Черноморци превъзхождаха през цялото време, но грешаха в завършващия удар. Нейчев изтърва два гола, а веднъж тресна гредата. Бърканичков, Делийски и Велев на два пъти също пропуснаха. В 50-ата мин. най-добрият на терена Филипов проби мощно, върна топката от аутлинията и Трендафилов я засече за 1:0. Гостите не стигнаха до удар във вратата и голово положение. „Разочарован съм. Всичко в клуба е нормално, а на терена момчетата не показват това, което се очаква. Когато им говоря, мълчат и слушат, но после не спазват указанията. Нямам обяснение за слабата им игра и безотговорно поведение на терена“, довери треньорът Цоньо Василев.“

4.5.1997 г., **„Септември“ – „Ч. море“ 1-1 (0-1)**,

В. „Ч-е“, 5.5.1997 г.: „Цоньо Василев, треньор на „Черно море“: „Играхме

4.5.1997 г., ст. „Септември", София, Рад. Вардаров измъква топката от краката нападателя на „Септември К. Пенев, подкрепен от Кр. Коев (кап.) и Анг. Велев (№6)

силно, особено през първото полувреме. Не е за вярване, че след трагичния мач с „Чирпан" отборът се преобрази само за три дни. Всичко, което исках, момчетата го изпълниха – преса в средата на терена, движение, откриване, пасове и грамотно разиграване. Хаджийски, надминал очакванията ми като десен бек, центрира и Трендафилов засече топката с десния крак за 0:1. След това изпуснахме 2-3 положения, а Ради Вардаров би два опасни шута и веднъж остана на сантиметри под топката след подаване на Трендафилов. Ако беше вкарал, мачът свършваше.

В 57-ата мин. реферът Иван Добринов се обърка, че жълтият картон на Юри Николов е втори и го изгони. Тогава щабът на „Септември" нахлу на терена, а техен шеф шамароса тъчрефера Денчо Руйчев. Срещата беше прекъсната за 6-7 минути и в крайна сметка Николов доигра мача. В 70-ата мин. обаче Хаджийски получи с основание втори жълт картон и останахме с 10 души. Върнах Филипов отдясно в защитата, но той сгреши и изравниха. Затова вкарах Иванов, който се справи като десен бек. Най-добър от нашите беше Вардаров. Доволен съм също от Добрев, Коев и Трендафилов. Данчо Митев ги скъса от пробиви, Велев игра с температура, а Маринов изкара двубоя на куц крак."

10.5.1997 г., **„Ч. море" – „Локомотив" Рс 5-1 (1-0)**,

В. „Ч-е", 12.5.1997 г.: „След страхотно второ полувреме „Черно море" съсипа „Локомотив" (Рс) с 5:1. Най-добрият на терена беше Димитър Трендафилов, който заби гол-шедьовър. В 84-ата мин. почти с гръб към вратата Митко опита нестандартно изпълнение и взриви трибуните, прехвърляйки с параболичен удар от 25 м Златански.

Головата серия откри Митев, чийто шут едва не скъса мрежата. Нейчев нахлу мощно и уцели гредата. Оттам топката рикошира в Нейчев, защитник и вратар, преди Митев да я вкара в мрежата от 6 м. Трендафилов направи 2:0, когато първо уцели гредата с глава, пребори се с брани-

1997

***

На 19.4.1997 г. се провеждат предсрочни парламентарни избори в България, които са спечелени от Обединените демократични сили

***

На 21.5.1997 г. Иван Костов встъпва в длъжност министър – председател на България

1997

тел и от малък ъгъл стреля безпощадно между краката на вратаря. После Вардаров копна технично топката над Златански, тя се отклони от защитник и мина голлинията. Велев продължи серията „Гол след гол“ с нисък диагонален шут.

4.5.1997 г., ст. „Септември“, София, Анг. Велев в акция за „Ч. море“

Русенци рухнаха след 1:0. Освен попадението на Венков, паднало след колективна грешка на защитата, гостите нарушиха още веднъж спокойствието на Добрев. В 28-ата мин. Кискинов би с глава в аут от добра позиция. Греди за домакините удариха също Хараламбиев с глава и Сивов от фаул.“

14.5.1997 г., **„Автотрейд“ – „Ч. море“ 1-1 (0-0)**, **В. „Ч-е“, 15.5.1997 г.**: „„Автотрейд“ и „Черно море“ стигнаха до 1:1 и на теория още ще им пари под краката, защото в оставащите три кръга може да стане всичко. Явор Георгиев вдигна прецизно от фаул, Велев се извиси и вкара красив гол с глава. Тогава домакините натиснаха, Добрев изби удари на Келепов и Ангелов, а Йорданов би от 6 метра в аут. В 86-ата мин. Хаджийски спъна Келепов и крилото реализира хладнокръвно дузпата за 1:1.

През останалото време съперниците действаха предпазливо, а двете защити спряха анемичните набези на нападателите. В 59-ата мин. Келепов изскочи сам срещу Добрев, но стреля край гредата. През първото полувреме най-добрият от „моряците“ – Вардаров, прати шест страхотни шута край гредите. При 0:1 близко до гола в контрите бяха Митев и Трендафилов. За първи път, откакто е създаден „Автотрейд“, стадион „Приморец“ събра над 3000 зрители. ***Нед. Петров***“

Митко Трендафилов бе най-добрият на терена.

17.5.1997 г., **„Ч. море“ – „Металург“ Пк 0-1 (0-1)**, **В. „Нар. дело“, 19.5. 1997 г.**: „Публиката си тръгна обидена от мача. Според малкото зрители на стадион „Тича“ „Черно море“ е загубил симулативно от „Металург“. Домакините цяло първо полувреме не създадоха нито едно сериозно голово положение пред вратата на перничани.

Още в 10-та минута Свиленов преодоля и вратаря Добрев, но после сбърка при паса. В следващата минута Джоров центрира към Николов, който стреля над гредата. В 34-та минута деветката Николов проби отдясно, подаде към двама непокрити съотборници и Свиленов с глава прокара топката през ръцете на Добрев. Второто полувреме не се запомни с нищо. Най-активна бе публиката, която не престана с нападките към треньорското ръководство на „Черно море“. ***Тончо Тончев***“

Споделено от един от футболистите: „Преди срещата Кеби влезе в съблекалнята и каза: „Ако спечелите ще си получите уговорената премия от 20 000 лева (13 $ по курса на деня). Ако загубите, ще спечелите по 100 $ на човек. Изберете сами какво искате“ и излезе. За футболисти, които все още имаха да вземат заплати и премии не беше трудно да направят своя избор. Голът стана със съ-

***

На 26.6.1997 г. от печат излиза книгата „Хари Потър и Философският камък“ - първата от поредицата, добила световна известност и достигнала първо място в класацията на „Ню Йорк таймс“ за най-продавана художествена литература.

действието на защитата и вратаря. По-късно разбрахме, че „Пирин“ са предложили на Кеби пари, за да бием „Металург“, но Кеби приел офертата на „Металург, която била доста по-висока.“

В. „Нар. дело“, 20.5. 1997 г.: „И децата разбраха, че в последните два мача футболистите на „Черно море“ не играха според възможностите си. Срещу „Автотрейд“ черноморци вкараха красив гол, но веднага отстъпиха инициативата до 1-1. Пред вратата на „Металург“ варненци създадоха едно единствено положение, а с напъните си на терена да покажат, че са разтревожени от резултата 0-1, черноморци станаха смешни.

Почти сигурно е, че „Ч. море“ и „Автотрейд“ няма да изпаднат. На двата отбора им трябва по една победа. Друго обаче е тревожно – тенденцията зрителите по стадионите все повече да намаляват. Публиката не е тълпа, която вечно можеш да лъжеш. Феновете дори сами предложиха – при срещи със съмнителна стойност, входът да бъде свободен, защото парите си те изкарват с труд. ***Вал. Великов***“

24.5.1997 г., **„Хебър“ Пз – „Ч. море“ 1-2 (1-1)**,

В. „Нар. дело“, 26.5. 1997 г.: „„Черно море“ победи като гост „Хебър“ и запази мястото си в „Б“ ПФГ. Резултатът бе открит от Николай Филипов, който стреля неспасяемо от 16-17 метра. Домакините изравниха чрез Кьосев, но Йовко Иванов реализира втори гол за варненци в 61-та минута. Халфът намери топката от воле и я прати в горния десен ъгъл на Богданов.

Очакванията за груба игра от страна на „Хебър“ не се оправдаха. Съдията показа само два жълти картона, по един на двата отбора. В 80-та минута бе отсъдена дузпа за „Хебър“, но Неделчо Добрев спаси удара на Калинов. Старши треньорът на „Черно море“ Цоньо Василев не присъства на мача поради заболяване. ***Ж. Валентинов***“

17.5.1997 г., **„Ч. море“ – „Спартак“ Пд 1-0 (1-0)**,

В. „Ч-е“, 2.6.1997 г.: „С красив гол на Димитър Трендафилов „Черно море“ удари изпадналия „Спартак“ с 1:0. Капитанът опъна мрежата с глава след пас на Явор Георгиев. Двамата и Тошко Щерев бяха наблюдавани от турския мениджър Хасан Чолакоглу. Това бе мач №1 на Щерев като титуляр. Силно играха също Велев, Вардаров и Филипов. Черноморци можеха да вкарат още голове, но грешаха в завършващата фаза.“

***

В.„Нар. дело“, 5.6. 1997 г.: „Отборите на „Ч. море“, „Шумен“ и „Локомотив“ Каспичан закриха футболния сезон с тристранен турнир, в който играха по 1 полувреме всеки срещу всеки. Домакините от „Локомотив“ изненадващо победиха с 1-0 „Шумен“ в първия мач, а след това „Ч. море“ и „Шумен“ завършиха 0-0. В решаващия мач за първото място „Ч. море“ надигра каспичанци с 1-0 след гол на Ангел Велев. В отбора на победителите се включи халфа Шабан Шевкед до края на седмицата…“

1997

„Борусия“ Дортмунд спечелва изненадващо Шампионската лига след победа с 3-1 над фаворита и миналогодишен победител „Ювентус“ Торино. Финалът се играе на 28.5.1997 г. на Олимпийския стадион в Мюнхен.

***

Отборът на „Барселона“, воден от Боби Робсън и с Христо Стоичков в състава си побеждава ПСЖ с 1-0 на 14.5.1997 г. в Ротердам, след гол на Роналдо от дузпа и спечелва КНК за рекорден 4-ти път.

***

Отборът на „Шалке 04“ спечелва купата на УЕФА след 2 мача на разменено гостуване (1-0, 0-1 и изпълнение на дузпи) срещу фаворита „Интер“ Милано.

***

Ветераните на ФК „Черно море“ преди мач на ст. „Спартак“, прави от ляво надясно: Янчо Богомилов, Тодор Марев, Никола Димов, Константин Костадинов, Роман Керековски, Иван Иванов и Рафи Рафиев, клекнали: Стефан Богомилов, Абил Билялов, Стоян Георгиев – Тянко, Кеворк Тахмисян и Красимир Диамандиев

Статистика „Ч. море“ в „Б“ РФГ 1996-97 г.

Статистика „Ч. море“ в „Б“ РФГ 1996-97 г.
(бел. всички домакински мачове са играни на клубния ст. „Тича“)

10.8.1996 г., 1 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Черноморец“ Бс 2-0 (0-0)**, съдия: Ив. Лазаров, 1 000 зр.
„Ч. море“: Рум. Рангелов, Пл. Делийски, Кр. Коев, Евг. Андонов, Ант. Кръстев, Анг. Велев, Г. Богданов (86‘ Б. Марев), Ог. Радев (35‘ Ив. Райчев), Юл. Нейчев, Юл. Христов, Рад. Вардаров
„Ч-ц“ Бс: Конст. Костенски, Конст. Моравов, Ив. Тенев, Н. Възелов (62‘ Ивл Желязков), Мир. Кралев, Ил. Илчев, Вал. Стефанов (46‘ Ив. Куртев), Анг. Стойков, Ант. Спасов, Рум. Петров, Маринов (76‘ Йорданов)
Голм.: 1-0 Юл. Христов 51‘ (псу), 2-0 Ив. Райчев 74‘
Ж.К.: Г. Богданов (ЧМ); Тенев (Чц)
Ч.К.: 89‘ Тенев (Чц)

17.8.1996 г., 2 кр., Шумен, **„Шумен“ – „Ч. море“ 1-1 (1-0)**, съдия: Мил. Георгиев, 4 000 зр.
„Шумен“: Ил. Василев, Сърджан Костич (65‘ Стойко Стойков), Шаб. Шевкед, Ат. Атанасов (76‘ Н. Желязков), Алексей Дионисиев, Саид Ибраимов, Саша Мъркич, Дан. Желязков, Сърджан Коцич, Назиф Кадир (64‘ Рум. Чакъров), Ивн Спасов
„Ч. море“: Рум. Рангелов, Пл. Делийски, Юл. Христов, Ив. Райчев, Ант. Кръстев, Анг. Велев, Х. Хараламбиев, Ог. Радев (46‘ Г. Богданов), Юл. Нейчев (89‘ Б. Марев), Сп. Спасов, Рад. Вардаров
Голм.: 1-0 Коцич 23‘, 1-1 Анг. Велев 61‘
Ж.К.: Шевкед, Чакъров (Ш); Сп. Спасов, Х. Хараламбиев, Юл. Нейчев (ЧМ)

21.8.1996 г., 3 кр., Варна, 18.00, **„Ч. море“ – „Академик“ Сф 1-0 (1-0)**, съдия: Св. Маринов, 1 500 зр.
„Ч. море“: Рум. Рангелов, Пл. Делийски, Ант. Вълчанов, Ив. Райчев, Ант. Кръстев, Анг. Велев, Сп. Спасов, Ог. Радев (77‘ Х. Хараламбиев), Юл. Нейчев, Д. Трендафилов (74‘ Г. Богданов), Рад. Вардаров (65‘ Юл. Христов)
„Ак.“ Сф: Г. Шейтанов, Ив. Бадалов (84‘ Ем. Равначки), П. Ат. Петров, Ант. Раков, Ив. Тодоров, Кал. Банков, П. Пенев (67‘ П. Ем. Петров), Люб. Николов, Ив. Пасков (58‘ Г. Михайлов), Ив. Димитров, Ив. Миланов
Голм.: 1-0 Юл. Нейчев 37‘
Пропусната дузпа: 8‘ Рад. Вардаров (ЧМ)
Ж.К.: Ив. Райчев, Юл. Нейчев – 1 мач за купа ПФЛ, Д. Трендафилов (ЧМ); Раков, Николов (Ак.)

25.8.1996 г., 4 кр., Г. Оряховица, **„Локомотив“ Г.О. – „Ч. море“ 1-0 (1-0)**, съдия: Ап. Апостолов, 1 000 зр.
„Лок.“ ГО: Т. Попов, Мил. Йорданов, Дин. Господинов, Д. Печикамъков, П. Колев, Рум. Венков, Й. Йорданов, Мил. Цветанов (60‘ П. Ламбов), Стам. Белчев, Вал. Станков (88‘ Мир. Рашков), Мар. Байчев (80‘ Цв. Маркушев)
„Ч. море“: Рум. Рангелов, Пл. Делийски, Ант. Вълчанов, Евг. Андонов (65‘ Ив. Райчев), Ант. Кръстев, Анг. Велев, Н. Филипов (46‘ Г. Богданов), Сп. Спасов (74‘ Х. Хараламбиев), Юл. Нейчев, Д. Трендафилов, Рад. Вардаров
Голм.: 1-0 Станков 27‘ (псу)
Ж.К.: Цветанов, Ламбов, Станков (Лок.); Пл. Делийски, Юл. Нейчев, Д. Трендафилов (ЧМ)

8.9.1996 г., 5 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Чардафон“ Гб 2-0 (1-0)**, съдия: Й. Сталев, 3 000 зр.
„Ч. море“: Рум. Рангелов, Пл. Делийски, Юл. Христов, Евг. Андонов, Ант. Кръстев (75‘ Х. Хараламбиев), Анг. Велев, Сп. Спасов, Ог. Радев (53‘ Н. Филипов), Юл. Нейчев, Д. Трендафилов, Рад. Вардаров (60‘ Г. Богданов)
„Чардафон“: Ем. Митков, Ем. Георгиев (75‘ Мар. Стоилов), Ив. Желязков, Иво Михайлов, Вал. Кунчев (52‘ Ив. Райков), Хр. Кирилов, Кост. Ангелов, Дим. Данов, Кр. Асенов (78‘ Стоим. Стойков), Пл. Лалев, Здр. Лазаров
Голм.: 1-0 Д. Трендафилов 30‘, 2-0 Юл. Нейчев 48‘
Ж.К.: Анг. Велев, Сп. Спасов (ЧМ); Желязков (Чар.)

15.9.1996 г., 6 кр., Варна, 17.00, **„Ч. море“ – „Първа атомна“ Козл. 1-0 (1-0)**, съдия: Ст. Господинов, 1 000 зр.
„Ч. море“: Рум. Рангелов, Пл. Делийски, Ант. Вълчанов, Евг. Андонов, Ант. Кръстев (29‘ Ахм. Ахмедов), Анг. Велев, Сп. Спасов (29‘ Г. Богданов), Ог. Радев, Юл. Нейчев, Д. Трендафилов, Рад. Вардаров (53‘ Юл. Христов)
„ПА“ Козлодуй: Ем. Овчаров, Вал. Борисов, Ог. Миланов, Вал. Лилов, Диян Попов, Пл. Михайлов, Пл. Пасков (85‘ Анг. Славев), Ген. Симеонов, Сим. Кръстев (36‘ Стан. Стоянов), В. Конов, П. Драгиев
Голм.: 1-0 Юл. Нейчев 37‘
Ж.К.: Пл. Делийски, Евг. Андонов, Юл. Христов, Г. Богданов (ЧМ); Михайлов, Конов (ПА)
Ч.К.: 53‘ Михайлов (ПА)

21.9.1996 г., 7 кр., Хасково, **„Хасково“ – „Ч. море“ 4-1 (3-0)**, съдия: Ив. Добринов, 2 500 зр.
„Хасково“: Стоян Ставрев, Н. Николов, Г. Петров, Андр. Урумов (22‘ Ганчо Петришки), Таньо Ганев, Г. Георгиев, Б. Георгиев (81‘ Тони Найденов), Сл. Илиев, К. Василев, Рачо Килапов (82‘ Т. Гюлев), Рум. Илиев
„Ч. море“: Рум. Рангелов (46‘ Нед. Добрев), Пл. Делийски, Ант. Вълчанов, Евг. Андонов, Ант. Кръстев, Анг. Велев, Ив. Райчев, Ог. Радев (53‘ Н. Филипов), Юл. Нейчев (46‘ Ахм. Ахмедов), Д. Трендафилов, Г. Богданов
Голм.: 2-0 Сл. Илиев 13‘, 21‘, 3-0 Василев 39‘, 4-0 Сл. Илиев 58‘, 4-1 Н. Филипов 71‘
Ж.К.: Петришки, Найденов, Сл. Илиев (Хс); Пл. Делийски – 1 мач, Ант. Вълчанов, Ив. Райчев (ЧМ)

28.9.1996 г., 8 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Литекс“ Лч 2-0 (1-0)**, съдия: Ант. Гецов, 4 000 зр.
„Ч. море“: Рум. Рангелов, Ант. Вълчанов, Кр. Коев, Евг. Андонов, Ант. Кръстев, Анг. Велев, Юл. Христов, Рад. Вардаров (87‘ Ив. Райчев), Юл. Нейчев (72‘ Ахм. Ахмедов), Д. Трендафилов, Иво Димов (55‘ Г. Богданов)
„Литекс“: Вит. Вутов, Кем. Ахмед (73‘ Рос. Емилов), Евг. Маринов, Ст. Колев, Д. Балабанов, Рос. Кирилов, Мар. Тодоров (57‘ Ив. Русев), Стойчо Стоилов, Ст. Юруков, Ивл Петев (52‘ Хр. Терзиев), Дим. Беляков
Голм.: 1-0 Д. Трендафилов 7‘, 2-0 Иво Димов 48‘ (дуз.)
Ж.К.: Ант. Кръстев – 1 мач за купа ПФЛ, Анг. Велев, Иво Димов, Г. Богданов (ЧМ)

13.10.1996 г., 9 кр., с. Галата, **„Олимпик“ – „Ч. море“ 5-1 (3-0)**, съдия: Люб. Войков, 4 000 зр.
„Олимпик“: Д. Топалов, Ивн Иванов, Цв. Първанов, Петко Винков, Йонко Пейков, Ив. Рачев, Алдин Русимов (52‘ Хр. Христов), Ем. Цанев, Андриян Гайдарски (76‘ Рад. Георгиев), Юл. Манев, Стан. Танев – Камилата (70‘ Анг. Бончев)
„Ч. море“: Рум. Рангелов (31‘ Нед. Добрев), Ант. Вълчанов, Юл. Христов, Евг. Андонов, Ант. Кръстев, Анг. Велев, Г. Богданов (55‘ Ахм. Ахмедов), Ог. Радев (57‘ Н. Филипов), Сп. Спасов, Д. Трендафилов, Рад. Вардаров
Голм.: 1-0 Манев 4‘, 2-0 Рачев 15‘ (дуз.), 3-0 Гайдарски 27‘, 4-0 Василев 53‘, 4-1 Юл. Христов 65‘, 5-1 Христов 72‘
Пропусната дузпа: 81‘ Юл. Христов (ЧМ)
Ж.К.: Русинов (Ол.); Юл. Христов, Сп. Спасов, Рад. Вардаров (ЧМ)

19.10.1996 г., 10 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Пирин“ Бл. 2-0 (1-0)**, съдия: Вес. Богданов, 2 000 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Делийски, Кр. Коев, Евг. Андонов, Ант. Кръстев, Анг. Велев, Ант. Вълчанов, Рад. Вардаров (74‘ Г. Богданов), Юл. Нейчев (82‘ Ахм. Ахмедов), Д. Трендафилов, Иво Димов (57‘ Н. Филипов)
„Пирин“: Ивл Ивaников, Кост. Трендафилов, Стойне Илиев, Ант. Бачев, Иво Тренчев, Ив. Стойчев (66‘ Б. Янев), Кост. Герганчев, Г. Бачев, Мет. Стойнев, Саша Тодоровски, Стоимир Урошевич
Голм.: 1-0 Д. Трендафилов 13‘, 2-0 Анг. Велев 54‘
Пропусната дузпа: 62‘ Пл. Делийски (ЧМ)
Ж.К.: Ант. Кръстев, Иво Димов (ЧМ); Илиев, Бачев, Тодоровски (Пир.)
Ч.К.: 82‘ Тодоровски (Пир.)

23.10.1996 г., 11 кр., с. Баня, **„Чирпан“ – „Ч. море“ 0-0**, съдия: Г. Кордев, 350 зр.
„Чирпан“: Й. Апостолов, Бис. Иванов, Г. Георгиев, Дим. Димов, П. Петров, Генко Папазов, Мет. Василев (66‘ К. Бурназки), Данчо Карагеоргиев, Кал. Калоянов, Йорданов (27‘ Вел. Милчев), Свет. Самаров (52‘ Минко Зайков)
„Ч. море“: Нед. Добрев, Ив. Райчев, Ант. Вълчанов, Евг. Андонов, Ант. Кръстев, Анг. Велев, Х. Хараламбиев (73‘ Ог. Радев), Н. Филипов (90‘ Б. Марев), Юл. Нейчев (88‘ Ахм. Ахмедов), Д. Трендафилов, Юл. Христов
Ж.К.: Х. Хараламбиев, Ант. Вълчанов, Юл. Христов (ЧМ)

26.10.1996 г. 12 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Септември“ Сф 3-0 (2-0)**, съдия: Гошо Горанов, 1 000 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Ив. Райчев (38‘ Н. Филипов), Ант. Вълчанов, Евг. Андонов, Ант. Кръстев, Анг. Велев, Х. Хараламбиев, Ог. Радев (46‘ Иво Димов), Юл. Нейчев, Д. Трендафилов, Ахм. Ахмедов (90‘ Б. Марев)
„Септември“: Цв. Здравков, Вес. Аврамов, Бис. Годинячки, К. Пенев (32‘ Ив. Топалов), Ант. Здравков, Иванов, Ч. Атанасов, П. Малинов, Денчо Василев (53‘ Н. Попов), Кр. Стоянов, Г. Йорданов
Голм.: 1-0 Ог. Радев 7‘, 2-0 Ант. Кръстев 45‘, 3-0 Х. Хараламбиев 90‘
Ж.К.: Х. Хараламбиев – 1 мач за КБ (ЧМ); Пенев, Атанасов, Стоянов (Септ.)

2.11.1996 г., 13 кр., Русе, Градски ст., **„Локомотив“ Рс – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**, съдия: Мл. Благоев, 400 зр.
„Лок“ Русе: Мир. Златански, Стан. Лефтеров (45‘ Пл. Кръстев), Н. Боянов, Неше Нури, Ст. Данаилов, Вел. Великов, Яков Папарков, Др. Енчев, Иво Кискинов (67‘ Ив. Петров), Ст. Митов (82‘ Ем. Гидолов), Ив. Станков
„Ч. море“: Нед. Добрев, Ив. Райчев, Ант. Вълчанов, Юл. Христов, Ант. Кръстев, Анг. Велев, Х. Хараламбиев, Ог. Радев (80‘ Ахм. Ахмедов), Юл. Нейчев, Д. Трендафилов Н. Филипов
Голм.: 1-0 Папарков 82‘ (дуз.)
Ж.К.: Енчев (Лок.); Юл. Нейчев, Ив. Райчев, Ахм. Ахмедов (ЧМ)

16.11.1996 г., 14 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Автотрейд“ Акс. 0-0**, съдия: Ат. Узунов, 3 000 зр.
„Ч. море“: Рум. Рангелов, Пл. Хаджийски, Ант. Вълчанов, Евг. Андонов (84‘ Б. Марев), Ант. Кръстев, Анг. Велев, Х. Хараламбиев, Ог. Радев (46‘ Н. Филипов), Юл. Нейчев, Д. Трендафилов, Юл. Христов (46‘ Ахм. Ахмедов)
„Автотрейд“: Св. Маринов, Жив. Желязков, Вал. Пейчев, Стан. Герджиков, В. Сантуров, Бож. Колев, Жив. Келепов (90‘ Ивл Димитров), Й. Терзиев, Яв. Йорданов, Вел. Вуцов (86‘ Теод. Катранджиев), Н. Найденов (57‘ Г. Дамянов)
Ж.К.: Пл. Хаджийски, Д. Трендафилов (ЧМ); Вуцов (Авт.)

23.11.1996 г., 15 кр., Перник, ст. Металург, 14.30, **„Металург“ – „Ч. море“ 1-0 (1-0)**, съдия: Вал. Петровски, 600 зр.
„Металург“ Пк: П. Войнов, Мар. Германов, Ф. Илков, Здр. Станков, Вес. Великов, Н. Гавалюгов, К. Джоров (87‘ Володя Ставрев), П. Пашев (70‘ В. Киров), Кр. Свиленов, Кам. Шербетов, Й. Каменов (80‘ Бис. Амброзиев)
„Ч. море“: Рум. Рангелов, Ив. Райчев, Ант. Вълчанов, Евг. Андонов (73‘ Юл. Христов), Ант. Кръстев, Анг. Велев, Х. Хараламбиев (62‘ Ахм. Ахмедов), Ог. Радев, Юл. Нейчев, Пл. Хаджийски, Н. Филипов
Голм.: 1-0 Джоров 33‘
Ж.К.: Джоров, Свиленов (Мет.); Х. Хараламбиев, Пл. Хаджийски (ЧМ)

1.12.1996 г., 16 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Хебър“ Пз 2-1 (1-0)**, съдия: Крас. Николов, 1 000 зр.
„Ч. море“: Рум. Рангелов, Х. Хараламбиев, Ант. Вълчанов, Пл. Хаджийски, Ант. Кръстев, Анг. Велев, Н. Филипов, Ог. Радев, Юл. Нейчев (68‘ Юл. Христов), Д. Трендафилов, Ахм. Ахмедов
„Хебър“: П. Богданов, Т. Костов (88‘ Анг. Ангелов), Г. Куцовски, Кр. Папазов, Г. Гаджев (84‘ Генчев), Ив. Папазов, Велиз. Попов, Г. Кьосев (72‘ Танов), Т. Велев, Н. Минчев, Цв. Чипев
Голм.: 1-0 Юл. Нейчев 28‘, 1-1 Минчев 81‘, 2-1 Ог. Радев 89‘ (дуз.)
Ж.К.: Пл. Хаджийски – 1 среща (ЧМ); Папазов (Хеб.)
По доклад: Ог. Радев -1 среща, Д. Трендафилов – 1 среща (ЧМ); Куцовски, Папазов (Хеб.)

8.12.1996 г., 17 кр., Пловдив, ст. Спартак, **„Спартак“ Пд – „Ч. море“ 0-0**, съдия: Денчо Руйчев, 2 000 зр.
„Сп“ Пд: Свет. Личев, Стефанов, Вл. Тилев, Сп. Колев, Ив. Кочев, Ил. Ваклинов, Цв. Иванов (57‘ Б. Иванов), Стоян Делчев, Д. Кехайов (83‘ Стойчо Драмов), Хр. Калканов (69‘ Алп. Мемишев), Вес. Мичев
„Ч. море“: Нед. Добрев, Х. Хараламбиев, Ант. Вълчанов, Евг. Андонов, Ант. Кръстев, Анг. Велев, Н. Филипов, Б. Марев, Юл. Нейчев (89‘ Г. Христов), Юл. Христов, Ахм. Ахмедов (90‘ Т. Щерев)
Ж.К.: Тилев (Сп.); Ант. Вълчанов, Ант. Кръстев, Б. Марев, Юл. Нейчев (ЧМ)

22.2.1997 г., 18 кр., Бургас, **„Черноморец“ Бс – „Ч. море“ 3-0 (2-0)**, съдия: Камен Алексиев, 4 000 зр.
„Ч-ц“ Бс: Тих. Тодоров, Т. Янчев, Ив. Тенев, Мар. Балан, Нено Ненов, Рум. Петров, Ал. Царевски, Анг. Стойков (71‘ Мих. Ганев), Стан. Георгиев (54‘ Г. Чиликов), Ант. Спасов (80‘ В. Петров), Мир. Косев
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Делийски, Кр. Коев, Добр. Минчев, Венц. Маринов, Анг. Велев, Н. Филипов (46‘ Ог. Радев), Д. Сивов, Й. Митев (46‘ Юл. Нейчев), Д. Трендафилов (68‘ Пл. Хаджийски), Рад. Вардаров
Голм.: 1-0 Стойков 26‘, 2-0 Спасов 45‘, 3-0 Янчев 68‘
Ж.К.: Янчев (Чц.); Юл. Нейчев – 1 мач, Анг. Велев – 1 мач (ЧМ)

1.3.1997 г., 19 кр., Варна, 15.30, **„Ч. море“ – „Шумен“ 1-1 (1-1)**, съдия: Г. Нарлев, 3 000 зр.
„Ч. море“: Рум. Рангелов, Пл. Делийски, Д. Сивов, Доб. Минчев, Венц. Маринов, Ант. Кръстев (46‘ Ог. Радев), Й. Митев (46‘ Йов. Иванов), Яв. Георгиев (65‘ Н. Филипов), Св. Бърканичков, Д. Трендафилов, Рад. Вардаров
„Шумен“: Руси Петков, Н. Желязков, Юл. Христов, Ф. Крумов, Стойко Стойков (87‘ Мил. Минчев), Ас. Гайдарджиев, Г. Георгиев (89‘ Ивл Руменов), Дан. Желязков, Кост. Николов (83‘ Рум. Чакъров), Шабан Шевкед, Ивн Маринов
Голм.: 1-0 Яв. Георгиев 4‘, 1-1 Георгиев 25‘
Ж.К.: Д. Сивов, Доб. Минчев (ЧМ); Крумов, Стойков, Д. Желязков, Шевкед (Ш)
Ч.К.: 71‘ Йов. Иванов – 1 мач (ЧМ); 71‘ Шевкед (Ш)

8.3.1997 г., 20 кр., София, ст. Академик, **„Академик“ Сф – „Ч. море“ 3-0 (1-0)**, съдия: Ил. Солунов, 200 зр.
„Ак.“ Сф: Й. Йорданов - Жан, Ил. Памуков, Ивл Райков, Ем. Равначки, Ив. Тодоров, Н. Стойчев, Ив. Пасков, П. Пенев (83‘ Пл. Патев), Ивл Йотов – Кемпеса (80‘ В. Боев), Ив. Димитров, Ив. Миланов (81‘ Люб. Николов)
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Делийски, Кр.

1996-97		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.
1.	Литекс		6:4	3-0	1-0	3-0	3-0	1-0	4-0	5-0	1-0	4-1	1-2	5-1	3-0	5-1	2-0	2-0	2-0
2.	ОлГал	3:2		3:0	3:0	2:1	4:0	4:0	5:1	1:0	5:0	3:2	2:1	3:0	2:1	3:0	3:1	4:2	4:1
3.	МетПк	0-0	2-0		3-0	2-1	3-1	3-1	1-0	3-0	6-3	0-0	3-1	4-1	3-0	4-1	4-0	3-1	2-0
4.	ПирБл	1-0	4-0	3-1		4-1	3-0	1-1	2-0	3-1	1-0	2-0	4-1	5-0	3-1	3-0	5-1	2-1	3-0
5.	Хаск	1-3	2-1	1-0	2-0		1-0	4-2	4-1	1-0	1-1	1-1	2-1	3-1	2-1	3-0	2-0	2-0	3-0
6.	ЧарГб	0-1	1-0	1-0	4-0	5-0		1-0	1-0	2-0	1-0	2-0	2-1	2-0	2-0	1-0	1-0	3-0	1-0
7.	ЧцБс	1-3	0-0	2-3	2-4	3-0	2-0		3-0	2-1	5-1	2-0	1-0	4-0	1-0	3-0	1-0	3-0	1-1
8.	Ч.М.	2-0	4-0	0-1	2-0	1-0	2-0	2-0		0-0	1-1	1-0	3-0	5-1	1-0	3-0	1-0	1-0	2-1
9.	АвтАкс	1-1	1-1	2-1	1-1	3-1	2-1	2-1	1-1		1-1	2-1	1-0	1-0	1-1	2-0	2-1	1-0	2-0
10.	Шумен	1-3	3-2	1-0	1-0	1-1	3-1	0-3	1-1	1-1		3-0	1-0	3-2	1-0	0-0	2-0	3-1	4-2
11.	АкСф	1-2	1-0	0-1	0-2	3-0	1-1	1-0	3-0	0-0	6-0		0-0	2-0	1-0	2-1	3-0	3-1	1-0
12.	СептСф	0-2	1-1	1-0	1-0	2-0	1-0	0-0	1-1	1-1	3-1	1-1		1-0	2-0	4-0	4-0	2-1	3-0
13.	ЛокРс	1-0	2-3	1-2	1-0	1-0	1-0	1-2	1-0	2-0	3-0	2-0	1-0		2-0	2-0	2-1	2-0	2-0
14.	1атКоз	0-1	0-0	2-0	1-1	2-0	2-2	3-1	2-1	2-1	0-2	1-2	0-0	0-0		1-0	1-0	3-1	3-0
15.	ЛокГО	0-0	2-1	1-0	2-2	3-1	3-1	0-1	1-0	2-4	3-4	1-1	2-0	2-1	0-0		1-0	2-0	3-0
16.	СпПд	0-2	2-2	1-0	1-0	1-3	1-0	1-0	0-0	1-0	5-0	3-0	1-1	0-1	1-1	0-0		4-1	2-0
17.	Чирпан	0-1	1-2	0-0	1-3	1-2	3-0	1-0	0-0	1-0	1-2	1-2	0-1	3-1	3-1	1-0	0-0		1-0
18.	ХебПз	0-2	0-3	1-3	0-0	0-2	1-3	1-3	1-2	0-1	3-0	0-1	0-0	3-0	0-0	3-0	0-1	5-0	

Коев, Доб. Минчев, Венц. Маринов (43‘ Й. Митев), Анг. Велев, Н. Филипов, Д. Сивов (82‘ Пл. Хаджийски), Юл. Нейчев, Св, Бъркаличков (63‘ Х. Хараламбиев), Рад, Вардаров

Голм.: 1-0 Миланов 16‘, 2-0 Пасков 48‘, 3-0 Йотов 79‘

Ж.К.: Димитров (Ак.); Анг. Велев, Рад. Вардаров, Пл. Делийски (ЧМ)

Ч.К.: 52‘ Димитров (Ак.); 52‘ Пл. Делийски – 1 мач (ЧМ)

15.3.1997 г., 21 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Г.О. 3-0 (1-0)**, съдия: Алекси Недялков, 1 000 зр.

„Ч. море“: Рум. Рангелов, Д. Сивов (78‘ Н. Филипов), Кр. Коев, Добр. Минчев, Ант. Кръстев, Анг. Велев, Венц. Маринов, Яв. Георгиев (79‘ Пл. Хаджийски), Юл. Нейчев, Йов. Иванов (77‘ Й. Митев), Х. Хараламбиев

„Локо“ ГО: Т. Попов, Н. Донев, Дин. Господинов, Д. Печикамъков, Мил. Йорданов, Д. Захариев, Рад. Комитов (55‘ Мил. Цветанов), Н. Борисов, Мил. Сирмов, Вал. Станков (68‘ Цв. Маркушев), Бис. Драгоев (52‘ Й. Йорданов)

Голм.: 1-0 Йов. Иванов 38‘, 2-0 Д. Сивов 61‘, 3-0 Юл. Нейчев 70‘

Ж.К.: Д. Сивов (ЧМ), Комитов (Лок.)

22.3.1997 г., 22 кр., Габрово, **„Чардафон“ Гб – „Ч. море“ 1-0 (1-0)**, съдия: Рад. Димитров, 500 зр.

„Чардафон“: Ем. Митков, Ем. Георгиев, Ив. Желязков, Кост. Ангелов, Рум. Радков, Хр. Кирилов, Хрф Цочев, Карагъозов (55‘ Н. Райновски), Стоимен Стойков (83‘ Мар. Стоилов), Г. Георгиев, Здр. Лазаров (74‘ Кос. Пилитов)

„Ч. море“: Рум. Рангелов, Пл. Делийски, Кр. Коев, Доб. Минчев, Ант. Кръстев, Анг. Велев (46‘ Д. Трендафилов), Х, Хараламбиев, Яв. Георгиев, Юл. Нейчев (63‘Н. Филипов), Венц. Маринов, Йов. Иванов (56‘ Рад. Вардаров)

Голм.: 1-0 Георгиев 32‘

Ж.К.: Лазаров (Чар.), Пл. Делийски, Кр. Коев, Анг. Велев, Х. Хараламбиев, Венц. Маринов (ЧМ),

---

26.3.1997 г., 23 кр., Козлодуй, **„Първа атомна“ Коз. – „Ч. море“ 2-1 (0-0)**, съдия: Н. Рангелов, 1 000 зр.

„Първа атомна“: Ем. Овчаров, Вал. Борисов, Иванов, П. Авуски, Диян Попов, Пл. Пасков, Анг. Славев, Стан. Стоянов, Сим. Кръстев, П. Драгиев (76‘ Зайков), Ал. Янакиев

„Ч. море“: Рум. Рангелов, Д. Сивов, Кр. Коев, Пл. Делийски, Венц. Маринов, Анг. Велев, Н. Филипов (88‘ Рад. Вардаров), Яв. Георгиев, Юл. Нейчев, Йов. Иванов (89‘ Д. Трендафилов), Х. Хараламбиев

Голм.: 0-1 Анг. Велев 66‘, 2-1 Янакиев 85‘ (пну), 90‘

Ж.К.: Борисов, Кръстев (ПА); Кр. Коев, Пл. Делийски, Йов. Иванов, Анг. Велев, Венц. Маринов (ЧМ)

5.4.1997 г., 24 кр., Варна, 17.00, **„Ч. море“ – „Хасково“ 1-0 (0-0)**, съдия: Анг. Чачев, 1 000 зр.

„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Делийски, Кр. Коев, Д. Сивов, Венц. Маринов, Анг. Велев, Х. Хараламбиев, Рад, Вардаров (45‘ Н. Филипов), Юл. Нейчев (84‘ Ант. Кръстев), Яв. Георгиев (56‘ Св. Бърканичков), Йов. Иванов

„Хасково“: Иванов, Н. Николов, Ганчо Петришки, Ив. Николов, Таньо Ганев, Анг. Божилов (24‘ Г. Георгиев), Б. Георгиев (73‘ Димов), Слав. Илиев (60‘ Владимиров), К. Василев, Рачо Килапов, Ангелов

Голм.: 1-0 Юл. Нейчев 70‘

Ж.К.: Венц. Маринов – 1 мач, Анг. Велев – 1 мач, Юл. Нейчев (ЧМ), Ив. Николов, Василев, Килапов (Хс)

12.4.1997 г., 25 кр., Ловеч, **„Литекс“ Лч**

	крайно класиране:	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	Литекс Ловеч	34	26	3	5	74-21	81
2.	Олимпик Галата	34	20	5	9	74-44	65
3.	Металург Перник	34	20	3	11	58-33	63
4.	Пирин Бл-град	34	19	5	10	62-34	62
5.	Хасково	34	17	3	14	48-49	54
6.	Чардафон Габрово	34	17	2	15	40-38	53
7.	Черноморец Бс	34	16	4	14	51-39	52
8.	Черно море Варна	34	15	7	12	39-35	52
9.	Автотрейд Аксаково	34	13	10	11	36-39	49
10.	Шумен	34	14	7	13	45-63	49
11.	Академик София	34	14	7	13	40-37	49
12.	Септември София	34	13	9	12	37-32	48
13.	Локомотив Русе	34	15	1	18	36-54	46
14.	1. атомна Козлодуй	34	9	9	16	29-40	36
15.	Локомотив Г. Орях.	34	10	6	18	31-56	36
16.	Спартак Пловдив	34	10	6	18	29-45	36
17.	Чирпан	34	7	3	24	27-60	24
18.	Хебър Пазарджик	34	4	4	26	23-60	16

„Ч. море“ Вн,1996-97 г.,“Б“ РФГ	м.	г.
Юлиян Нейчев	32	6
Ангел Велев	32	5
Николай Филипов	28	2
Димитър Трендафилов	26	9
Радослав Вардаров	24	1
Пламен Делийски	23	
Антони Кръстев	22	1
Хараламби Хараламбиев	21	1
Неделчо Добрев	20	
Красимир Коев	19	
Огнян Радев	17	2
Румен Рангелов	16	
Венцислав Маринов	16	
Юлиян Христов	14	2
Антон Вълчанов	14	
Димитър Сивов	14	1
Евгени Андонов	13	
Йовко Иванов	12	2
Йордан Митев	12	1
Пламен Хаджийски	11	
Ахмед Ахмедов	11	
Явор Георгиев	11	1
Светослав Бърканичков	11	
Иван Райчев	10	1
Георги Богданов	10	
Добромир Минчев	8	
Бойчо Марев	6	
Спас Спасов	6	
Иво Димов	3	1
Тодор Щерев	2	
Георги Христов	1	

„Ч. море“ 4-0 (3-0), съдия: Д. Димитров, 3 000 зр.
„Литекс“: Вит. Вутов, Кем. Ахмед (57‘ Ст. Юруков), Рос. Кирилов, Ст. Колев, Д. Балабанов, Д. Карадалиев (66‘ Т. Тодоров), Мар. Тодоров (66‘ Ив. Русев), Стойчо Стоилов, Хр. Терзиев, Ивл Петев, Дим. Беляков
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Делийски, Кр. Коев, Д. Сивов (49‘ Рад. Вардаров), Ант. Кръстев, Св. Бърканичков, Х. Хараламбиев (39‘ Доб. Минчев), Яв. Георгиев (63‘ Пл. Хаджийски), Юл. Нейчев, Д. Трендафилов, Йов. Иванов
Голм.: 1-0 Беляков 1‘, 2-0 Петев 18‘, 3-0 Беляков 36‘, 4-0 Петев 55‘
Ж.К.: М. Тодоров (Лит.); Юл. Нейчев (ЧМ)

20.4.1997 г., 26 кр., Варна, 17.00, **„Ч. море“ – „Олимпик“ Галата 4-0 сл.**, *(прекратен в 83‘ при резултат 1-0, поради побой над съдията от гостите)*, съдия: Хр. Димитров, 2 500 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Делийски, Кр. Коев, Д. Сивов, Венц. Маринов, Анг. Велев, Н. Филипов (63‘ Яв. Георгиев), Св. Бърканичков, Юл. Нейчев, Д. Трендафилов, Йов. Иванов (58‘ Рад. Вардаров)
„Олимпик“: Д. Топалов, Петров, Цв. Първанов, Ивн Иванов, Йонко Пейков, Ив. Рачев, Алдин Русимов (58‘ Пет. Винков), Ем. Цанев, Андриян Гайдарски (78‘ Хр. Христов), Юл. Манев, Мирчев
Голм.: 1-0 Д. Трендафилов 69‘
Ж.К.: Д. Трендафилов – 1 мач, Йов. Иванов (ЧМ), Първанов и Мирчев (Ол.)
Ч.К.: 56‘ Първанов (Ол.), 82‘ Мирчев (Ол.)

26.4.1997 г., 27 кр., Благоевград, **„Пирин“ Бл. – „Ч. море“ 2-0 (2-0)**, съдия: Ант. Генов, 4 000 зр.
„Пирин“: Ивл Ивaников, Кост. Трендафилов, Стойне Илиев, Ас. Сланчев (60‘ Б. Янев), Иво Тренчев, Ант. Бачев, Юри Ивaников, Ив. Стойчев, Иво Бранков (62‘ Ив. Цветков), Мет. Стойнев, Стоимир Урошевич (86‘ Мир. Ризов)
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Делийски, Кр. Коев, Д. Сивов (40‘ Доб. Минчев), Венц. Маринов, Анг. Велев, Н. Филипов, Св. Бърканичков (46‘ Пл. Хаджийски), Юл. Нейчев, Рад. Вардаров, Йов. Иванов (72‘ Й. Митев)
Голм.: 1-0 Д. Сивов 24‘ (авт.), 2-0 Бранков 44‘
Ж.К.: Стойнев (Пир.); Рад. Вардаров – 1 мач (ЧМ)

30.4.1997 г., 28 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Чирпан“ 1-0 (0-0)**, съдия: Кр. Георгиев, 500 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Делийски, Кр. Коев, Доб. Минчев, Венц. Маринов, Анг. Велев, Н. Филипов, Св. Бърканичков (66‘ Ог. Радев), Юл. Нейчев (57‘ Х. Хараламбиев), Д. Трендафилов, Й. Митев (46‘ Йов. Иванов)
„Чирпан“: В. Димитров, Бис. Иванов, Симеонов, Г. Георгиев, Ил. Гавазов, Свет. Цольов, Свет. Самаров (82‘ Кост. Пиронов), Маринов, Йорданов, Н. Съботинов, П. Петров (65‘ Вел. Милчев)
Голм.: 1-0 Д. Трендафилов 50‘
Ж.К.: Пл. Делийски – 1 мач (ЧМ)

4.5.1997 г., 29 кр., София, ст. Септември, **„Септември“ – „Ч. море“ 1-1 (0-1)**, съдия: Ив. Добринов, 500 зр.
„Септември“: Цв. Здравков, Вес. Аврамов, Бис. Годинячки, Рос. Митков, Николов, Л. Иванов (24‘ Ив. Русев), Мил. Игнатов (64‘ Ч. Атанасов), П. Малинов, К. Пенев, Кр. Стоянов, Денчо Василев (46‘ Евг. Богданов)
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Хаджийски, Кр. Коев, Св. Бърканичков, Венц. Маринов, Анг. Велев, Й. Митев (90‘ Ог. Радев), Рад. Вардаров, Юл. Нейчев (79‘ Йов. Иванов), Д. Трендафилов, Н. Филипов
Голм.: 0-1 Д. Трендафилов 25‘, 1-1 Атанасов 76‘
Ж.К.: Годинячки, Митков, Русев (Сеп.), Пл. Хаджийски, Юл. Нейчев, Йов. Иванов (ЧМ)
Ч.К.: 65‘ Пл. Хаджийски – 1мач (ЧМ)

10.5.1997 г., 30 кр., Варна, 18.00, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Рс 5-1 (1-0)**, съдия: Кам. Алексиев, 2 000 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Делийски, Кр. Коев, Св. Бърканичков (49‘ Д. Сивов), Венц. Маринов, Анг. Велев, Й. Митев (67‘ Х. Хараламбиев), Рад. Вардаров, Юл. Нейчев (56‘ Яв. Георгиев), Д. Трендафилов, Н. Филипов
„Лок“ Русе: Мир. Златански, Ст. Митов, Н. Боянов, Неше Нури (46‘ Ив. Петров), Мл. Цонев, Вел. Великов (85‘ Дечев), Яков Папарков, Др.Енчев (46‘ Рум. Венков), Иво Кискинов, Д. Димитров, Пл. Кръстев
Голм.: 1-0 Й. Митев 39‘, 2-0 Д. Трендафилов 61‘, 3-0 Рад. Вардаров 67‘, 4-0 Анг. Велев 74‘, 4-1 Венков 79‘, 5-1 Д. Трендафилов 85‘
Ж.К.: Св. Бърканичков (ЧМ); Димитров (Лок.)

14.5.1997 г., 31 кр., Аксаково, **„Автотрейд“ – „Ч. море“ 1-1 (0-0)**, съдия: Св. Славов, 3 500 зр.
„Автотрейд“: Ив. Атанасов, Д. Илиев, Вал. Пейчев, Стан. Герджиков, В. Сантуров, Бож. Колев, Ж. Келепов, Теодор Катранджиев, Й. Терзиев, Г. Дамянов (64‘ Вал. Ангелов), Вел. Вуцов (75‘ Яв. Йорданов)
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Делийски, Кр. Коев, Д. Сивов, (71‘ Пл. Хаджийски), Венц. Маринов, Анг. Велев, Доб. Митев (79‘ Св. Бърканичков), Рад. Вардаров, Юл. Нейчев (46‘ Яв. Георгиев), Д. Трендафилов, Н. Филипов
Голм.: 0-1 Анг. Велев 67‘, 1-1 Келепов 86‘ (дуз.)

17.5.1997 г., 32 кр., Варна, 18.00, **„Ч. море“ – „Металург“ Пк 0-1 (0-1)**, съдия: Г. Нарлев, 1 500 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Делийски, Кр. Коев, Х. Хараламбиев (46‘ Д. Сивов), Венц. Маринов, Анг. Велев, Н. Филипов, Рад. Вардаров, Юл. Нейчев (46‘ Й. Митев), Д. Трендафилов, Яв. Георгиев (76‘ Пл. Хаджийски)
„Металург“: Н. Чавдаров, Вел. Христев, Ив. Йорданов, К. Джоров, Ф. Илков (69‘ Иво Димитров), Рад. Русев, Здр. Станков (52‘ Вол. Ставрев), Кр. Свиленов, Й. Николов (85‘ Сп. Боянов), Кам. Шербетов, Рум. Стоицов
Голм.: 0-1 Свиленов 33‘
Ж.К.: Станков (Мет.)

24.5.1997 г., 33 кр., Пазарджик, **„Хебър“ – „Ч. море“ 1-2 (1-1)**, съдия: Св. Славов, 1 000 зр.
„Хебър“: П. Богданов, Караджов, Г. Куцовски, Кр. Папазов, Г. Лазаров (46‘ Ив. Папазов), Г. Стефанов, Ат. Георгиев, Г. Кьосев, Т. Велев, Н. Минчев, Н. Калинов
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Делийски, Кр. Коев, Х. Хараламбиев, Венц. Маринов, Ант. Велев, Й. Митев (46‘ Д. Сивов), Рад. Вардаров (55‘ Йов. Иванов), Юл. Нейчев (58‘ Св. Бърканичков), Д. Трендафилов, Н. Филипов
Голм.: 0-1 Н. Филипов 25‘, 1-1 Кьосев 40‘, 1-2 Йов. Иванов 60‘
Ж.К.: Калинов (Хеб.); Анг. Велев (ЧМ)

17.5.1997 г., 34 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Спартак“ Пд 1-0 (1-0)**, съдия: Г. Виделов, 300 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Т. Щерев (46‘ Й. Митев), Кр. Коев, Д. Сивов, Венц. Маринов, Анг. Велев, Яв. Георгиев (50‘ Юл. Нейчев), Рад. Вардаров, Пл. Делийски, Д. Трендафилов, Н. Филипов(77‘ Йов. Иванов)
„Сп“ Пд: Б. Драгомиров, Стефанов, Вл. Тилев, Ил. Ваклинов, Ив. Кочев, Ив. Василев, Хр. Калканов (75‘ Рахим), Деянов (46‘ Д. Кехайов), Тихомиров, Иванов, Кръстанов (64‘ Ерьоменко)
Голм.: 1-0 Д. Трендафилов 20‘

Антон Миланов Вълчанов

(р. 4.6.1975 г.)

Позиция: централен защитник
„Ч. море“: 1996-97
„Б“ РФГ: 14 мача

„Започнах да тренирам футбол на 9-10 годишна възраст в школата на „Спартак“ и преминах през всички възрасти. Когато влязох в казармата Трендафил Василев ме взе в „Приморец“ (Аксаково) с още 7-8 момчета от моя набор. След това, още като военнослужещ, преминах в третодивизионния „Тича“, играехме мачовете си на стадион „Юрий Гагарин“. Дамян Георгиев идваше да ни гледа и ме беше харесал. Когато се уволних от казармата през лятото на 1996 г. ме покани да се присъединя към „Черно море“. Започнах тренировки с „моряците“, вестниците писаха за мен, и тогава ми се обадиха от „Спартак“, да се връщам при тях. Даже ме заплашваха. Иван Славов ми каза, че ако не се върна ще ми приключи кариерата. Аз обаче бях дал дума на Дамян. Ако не беше той да ме забележи и да ме вземе в „Черно море“, едва ли от „Спартак“ изобщо щяха да се сетят за мен. Освен това, при „моряците“ имах възможност да играя редовно, а в „Спартак“ щях да бъда твърда резерва. Затова останах на „Тича“ през есенния полусезон. С „Черно море“ ми беше дебюта в професионалния футбол. Бях титуляр на поста централен защитник. Заради проблемите със „Спартак“ обаче ме бяха картотекирали като аматьор, а с този статут по правилник можех да играя само 6 месеца.

През зимата Кеби Атанасов ми каза, че от „Спартак“ искат много пари за мен, които той не може да плати. Така трябваше да се разделя с „моряците“ и да се завърна в родния си клуб, с който сключих първи професионален договор за 3 години. Впоследствие още веднъж преподписах за 2 сезона. В началото бях резерва, след това успях да се наложа. Играх в „Спартак“ до 2002 г. (71 мача в „А“ група). В края на престоя ми там получих няколко контузии и накрая се разделих с отбора. През сезон 2002-03 играх в „Ботев“ Пловдив, след което реших, че вече няма смисъл да се занимавам с професионален футбол. Поиграх две години за удоволствие в „Белослав“ и „Черноморец“ Бяла във „В“ група и на 30-годишна възраст прекратих състезателната си кариера. От 2006 г. насам работя в системата на МВР“.

Ангел Господинов Велев

(р. 18.8.1964 г.)

Позиция: халф
„Ч. море“: 1994-98
„Б“ РФГ: 92 мача/5 гола

„От Стара Загора съм. Започнах да тренирам футбол в школата на „Берое“, когато бях 5-6 клас, но за кратко. Нещо не ми хареса и продължих да играя само в училище, махленски футбол. Две години покъсно ме убедиха да вляза отново в „Берое“. Тогава клубът имаше две формации в една възраст – едната към Спортното училище, а другата към самата школа. Родителите ми обаче не искаха да уча в спортно училище, влязох в техникум и така бях в този отбор към школата. В него играеха само момчета от града, а в другия, към спортното училище, събираха от целия регион. За участие в държавното първенство правеха една формация от двата отбора.

Ангел Велев (в центъра) подсилва борещия се за топката Юлиян Христов

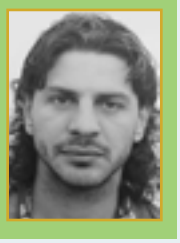
Когато влязох в казармата ме разпределиха в ЖП войски и след клетвата ме изпратиха да играя в тима на „Строител“ от село Трояново, близо до Раднево. Водехме много сериозен тренировъчен процес, участвахме във „В“ група, нивото беше доста прилично. След края на сезона имаше републиканско ЖП първенство в Горна Оряховица, където ме харесаха и ме изтеглиха в школата на „Локомотив“ (София). Там също изкарах една година и като се уволних от казармата се завърнах в Стара Загора. От „Берое“ обаче не ми предложиха договор, затова през 1986 г. преминах в „Чирпан“. През първата година играхме в „Б“ група, но изпаднахме и през втората бяхме в Югоизточната „В“ група. Тогава всяко лято се правеха турнири с най-перспективните играчи от третия ешелон. През 1988 г. участвах на такъв турнир в Свищов, където ме избраха за най-добър футболист. Веднага получих предложения от 7-8 отбора – „Тракия“, „Славия“, „Враца“, „Спартак“ (Пл), „Дунав“, „Академик“ (Св) и т.н. Най-интересното е, че от родния ми клуб „Берое“ нямаше оферта. Избрах да отида в „Етър“, които по това време имаха много силен отбор, треньор беше Гочето Василев. Станах бронзов медалист, ама само на хартия, дето се казва, защото почти не играех във Велико Търново.

През 1990 г. преминах в „Локомотив“ (Горна Оряховица), където играх три години в „А“ група, там бях основен футболист. След това се завърнах в родния „Берое“, президент беше Кеби Атанасов. На втората година се появиха финансови проблеми, нямаше пари за заплати и премии. Тогава Кеби ни предложи на мен, както и на Огнян Радев, да отидем в „Черно море“. Дойдох във Варна през зимната пауза на сезон 1994/95. Отборът беше сравнително стабилен, имаше надежди за влизане в „А“ група и идеята беше ние с Огито да помогнем. През първите 6 месеца нямаше проблеми от финансово естество. Заплатите и премиите не бяха много големи, но си ги получавахме редовно, осигуряваха ги от една банка. След това започна голямото текучество, нямаше никаква стабилност. Постоянно се сменяха президенти, треньори. Идваха едни футболисти, отиваха си други. Аз бях един от малкото, които в тези години се задържаха повече време в състава. Във Варна ми харесваше, чувствах се добре. Станах капитан на тима.

Още от юношите, както и по време на цялата си кариера, играех като халф. В повечето случаи конструктивен, атакуващ, но е имало моменти, в които са ми поставяли задачи да играя и като дефанзивен полузащитник. Само в началото на престоя ми в „Черно море“, в не повече от десетина мача, действах като стопер, защото имаше нужда да се запълни този пост. На втората година във Варна ме искаха от „Спартак“, които тогава бяха в „А“ група и финансово бяха много добре. Говориха с мен и ми предложиха да премина при тях. Реших обаче, че е неудачно от „Черно море“ да отида в „Спартак“ и си останах „моряк“.

Последният ми сезон с отбора беше 1997/98. Тогава вече ситуацията от финансово естество стана нетърпима. Освен мен, в състава имаше предимно млади момчета от Варна. Не само, че не получавахме заплати, а и спряха да ми плащат квартирата. Беше много трудно да остана в града. Все пак имах семейство, което трябваше да издържам. Не исках да си тръгвам от „Черно море“, но просто бях принуден. А можех да поиграя още. Бях на 33 години и се чувствах добре, нямах проблем с формата, нямах и излишни килограми. Прибрах се в Стара Загора. Два-три месеца по-късно от „Черно море“ ми се обадиха, да се върна във Варна, но като цяло коренна промяна в положението в клуба не беше настъпила.“

Димитър Трендафилов Василев

(р. 25.2.1967 г.)
Позиция: централен нападател
„Ч. море“: 1993 есен, 1996-98
„А“ РФГ: 3 мача/1 гол
„Б“ РФГ: 30/11

Син на Трендафил Василев и племенник на Иван Василев – Катила. Димитър тръгва по техните стъпки. Израства в школата на „Спартак“. Още от ранна възраст е смятан за голям талант. Юношески и младежки национал, през 1987 г. участва на Световното първенство до 20 г. в Чили, на което България достига до четвъртфинал. Бележи единственият гол за победата с 1:0 срещу САЩ в груповата фаза (11.10.1987). Висок и снажен, сред най-силните му качества е играта с глава. Умее отлично да се пласира пред противниковата врата и става водещ голмайстор на „Спартак“. През лятото на 1991 г. е взет от Кеби Атанасов в „Берое“, а година по-късно осъществява трансфер в „Левски“. При „сините“ се представя на приливи и отливи и не успява да се наложи като твърд титуляр в атаката.

В началото на месец ноември 1993 г. Трендафилов е преотстъпен от „Левски“ на „Черно море“ за последните 3 мача от есенния полусезон в „А“ група. Участва в тях и успява да отбележи един гол с глава срещу пловдивския „Локомотив“ (20.11.1993), след което се завръща в София. През 1995 г. отново облича екипа на родния „Спартак“ и става капитан на тима. През януари 1996 г. президентът на „Черно море“ Пламен Тимев – Ганди изявява желание да го привлече на „Тича“. Разразява се полемика относно трансферната сума, като в крайна сметка Трендафилов облича екипа на „моряците“ като преотстъпен от градския съперник до 30 юни 1996 г. срещу 20 000 долара. Играе в няколко мача от „Б“ група, след което обаче спира да се явява на тренировки и да участва в срещите на отбора, заради неизплатени суми към него от страна на Ганди.

През лятото на 1996 г. Трендафилов подписва договор с „Нефтохимик“, след което за трети път пристига в „Черно море“ като преотстъпен, този път за една година, в следствие на бизнес отношенията между президентите Ат. Атанасов – Кеби и Хр. Порточанов. През сезон 1996/97 е основен играч на „моряците“. През лятото на 1997 г. се завръща в „Нефтохимик“ и прави силни мачове в подготвителния период, където е забелязан от ръководството на елитния руски „Факел“ Воронеж. Трансферът е осъществен и Митко заиграва във Висшата лига на Русия, но в края на сезона „Факел“ не успява да запази мястото си в руския елит и отпада.

В края на кариерата си Трендафилов играе също за „Хасково“, „Вихър“ (Вълчи дол) и „Ахелой“. След като спира с футбола става треньор. Бил е начело на „Спартак“ (Варна) и „Калиакра“, както и на различни възрастови групи в ДЮШ на „Спартак“.

Явор Николаев Георгиев – Яшката

(17.1.1971 – 5.9.2010)
Позиция: халф
„Ч. море“: 1997-2002
„А“ РФГ: 7 мача
„Б“ РФГ: 45/1

„Бях 8-годишен, когато отидох да гледам тренировка на мои приятели в „Девня“. Едно момче не дойде и ме сложиха на вратата. Треньорът Стоян Лесов ме хареса и каза да се явя на тренировка на другия ден. Така започнах с футбола. Година по-късно отидох в школата на „Спартак“ (Варна). Минах през всички възрасти, след което играх и за дублиращия отбор. Не стигнах до мъжкия тим, защото в този период просто ритах за удоволствие. През 1990 г. спрях с футбола и се захванах с бизнес. В продължение на четири години се откъснах от играта, но се оказа, че не мога без топката и през есента на 1994 г. се завърнах в „Девня“. Благодарен съм на треньорите Красимир Зафиров и Румен Димов за подадената ръка. На терена се чувствам най-добре като плеймейкър или десен офанзивен халф. Най-силните ми качества са дрибълът и извеждащият пас. Недостатък ми е физическата подготовка. Избрах да продължа кариерата си в „Черно море“ заради точните шефове Кеби Атанасов и Тодор Михнев и моя най-голям приятел Димитър Трендафилов. Сега дискотеките и бурните купони трябва да почакат, защото в „Черно море“ не се идва всеки ден. Никога не съм тренирал така здраво. Вече свалих 8 килограма. Искам да съм функционално готов за предстоящите битки и да оправдая доверието, което ми възлагат. Освен футбола съм известен и в музикалните среди, защото свиря добре на саксофон“ (из интервю във в. „Черноморие“ 27.1.1997)

Яшката се включва в зимната подготовка на „Черно море“ на 9.1.1997 г. под ръководството на треньора Дамян Георгиев. Месец и половина по-късно, преди още да е изиграл и един официален мач за „моряците“, той става първият у нас футболист на професионален отбор, който едновременно с това е част и от клубната управа. На 18.2.1997 г. е избран за член на УС заедно със световния шампион по борба Андрей Димитров и Христо Асенов – Бацата. Георгиев дебютира в професионалния футбол на 26-годишна възраст при домакинство срещу „Шумен“ (1.3.1997), като само 4 минути след началото на срещата успява да се разпише, насочвайки елегантно топката с гръб към вратата. Това остава единственото му попадение по време на 5-годишния му престой в „Черно море“, но за сметка на това има не малко асистенции на сметката си. Когато през 1999 г. клубът се стабилизира финансово и прави мащабна селекция, Яшката изпада от основния състав.

Димитър Сивов Стоянов

(р. 17.7.1969 г.)

Позиция: центр. защитник
„Ч. море“: 1997-98
„Б“ РФГ: 29 мача/5 гола

„От Казанлък съм. Започнах да играя футбол на 17 години в юноши ст. възраст като централен нападател. Бях там само една година и на 18 години дебютирах в „Б“ група с „Розова долина“.

В казармата ме взеха в Раднево и играх там година и половина във „В“ група за „Марица изток“. Върнах се в Казанлък, но много скоро ме извикаха в „Етър“. Тренирах там 20 дена, но тогава Кеби беше президент на „Берое“ и ми предложи доста повече пари и така станах техен футболист. Играх там близо 3 години и ме взеха в ЦСКА. Николай Ишков също ме искаше в „Спартак“, даже дойде на „Армията“ с пари. Говорихме там в една стая, но аз му отказах. Бях се уговорил вече с Димитър Пенев и останах в ЦСКА. Там играх 20 месеца от 1994 до 1996 г. Бях титуляр, докато си контузих коляното. Правиха ми атртроскопия. След това пък получих дискова херния. Ходих във Варна на процедури от юни до октомври да се лекувам при д-р Кехайов в дом „Младост“. Той беше известен в цяла България.

След това отидох в Гурково, до Казанлък. Те имаха отбор във „В“ група. След операцията се бях преквалифицирал като защитник. Играх там два месеца в края на 1996 г. и от януари 1997 г. до февруари 1998 г. играх в „Черно море“. Кеби ме извика там. Той беше президент, с Тошко Михнев и Ицо Ламята от Карнобат. Иначе имахме хубав отбор, добър колектив. С Данчо Митев, Добри Минчев – Змея, Ангел Костадинов се познавахме от Стара Загора и до сега се събираме всяка година за Коледа. Но в „Черно море“ дойде новият президент Георгиев с фирмата „Граф Монте Кристо“. Много обещания, много лъжи. Накрая ми писна да слушам и си тръгнах. Людмил Горанов беше треньор и ме молеше да остана, но аз не го послушах. След това чух, че са си взели парите.

Върнах се в Гурково, там президент беше още Пламен Пенчев. „Берое“ бяха много зле, отпаднаха в окръжната група. Пенчев преименува отбора на Гурково на „Берое 2000“ и играехме във „В“ група. В повечето мачове домакинствахме в Казанлък, а някои играехме и в Стара Загора. След това Камилата реши да обедини „Олимпик“ Галата с „Берое“ от окръжната и направиха „Берое-Олимпик“ в „А“ група, а ние с „Берое 2000“ отпаднахме и от „В“ група и отборът се разтури.

Върнах се в Казанлък и бях играещ старши треньор на „Розите“ до 2005 г. След това се отказах от футбола и станах пожарникар. Пенсионирах се не отдавна.“

Добромир Василев Минчев – Змея

(р. 24.9.1969 г.)

Позиция: полузащитник
„Ч. море“: 1997 (пролет)
„Б“ РФГ: 8 мача

„От Свиленград съм. Тук започнах да играя футбол и стигнах до мъжкия отбор. Играехме във „В“ група. В един мач в Стара Загора срещу „Локомотив“ победихме с 3-0 и аз вкарах трите гола. Теньо Минчев бил на стадиона, той беше селекционер на „Берое“. Забелязал ме и говорил на Петко Петков, който беше треньор тогава. Така ме взеха в „Берое“. С Кеби се познавах от тогава. Той беше президент на клуба. В „Берое“ Минчев е запомнен със своята всеотдайност на терена, за което местните запалянковци му дават прякора „Змея“.

След това заминах в „Славия“. Не знам точно как и защо. Кеби имаше отношения с тях. Аз последен разбрах. Кеби ми е казвал, колко евтино съм му излязал, а колко разходи е покрил с мен. Не знам какви пари са искали, но през 1995-96 играх в „Славия“ и станахме шампиони. Имахме много силен отбор. Наско Сираков, Здравко Здравков на вратата … лятото ходихме на турне в Бразилия, представихме се като националния отбор на България, играхме срещу техния олимпийски отбор. Така май се взеха повече пари за участието ни. Накрая на сезона обаче трябваше да напусна. Дойдоха нови футболисти и за мен нямаше повече място.

Върнах се в Свиленград. Там обаче вземаха често футболисти от Пловдив, предполагаше се че са по-добри от нас по тази причина. Ние местните бяхме нещо като втора ръка попълнения за отбора. Тогава с мен се свърза Цингов от „Етър“. Харесвала им играта ми, искали да ме привлекат при тях. Отидох във В. Търново, но нещо не ми потръгна там. Не усетих да са им наистина нужен и бях готов да се прибирам в Свиленград, когато ми се обади Кеби. Той беше президент на „Черно море“. Разбрал, че съм във В. Търново. Каза ми: „Качвай се в колата и идвай веднага във Варна.“

Така се озовах в „Черно море“. Дойдох за зимната подготовка и останах до края на сезона, до лятото на 1997 г., само пролетния сезон. Но там беше голяма бъркотия. Нямаше пари, Кеби се мъчеше да намери спонсори, но накрая се отказа и ни каза, че можем да ходим където си поискаме без да прави спънки на никой.

Така се върнах в Свиленград. Поиграх още малко там. Опитах се да отида да играя в Гърция, но тогава искаха Жълти карти, те се вадеха някъде в София и се отказах. А и бях вече на 30 години.

От тогава не съм се занимавал с футбол. Работя като шофьор към едно казино в Свиленград.“

Иван Райчев Иванов

(р. 28.2.1977 г.)

Позиция: бек
„Ч. море“: 1994-98
„Б“ РФГ: 59/1

„От Каварна съм, но още в 5-ти клас заминах за Варна и влязох във футболната паралелка към „Черно море“, която беше в 5-та гимназия. Там бяхме набор 1976 и 1977. След това ни преместиха в Спортното училище. Треньори ни бяха Янко Михайлов и Бебо Светозаров.

При мъжете ме взе Вачко Маринов, а помощник му беше Абил Билялов. Бях на 17 години. Участвах в подготовката и в няколко мача за купата на България. Тогава ме пишеха с фамилното ми име, след това с бащиното, за да не стават объркванията. Играех като защитник, предимно бек. Това беше поста ми в „Черно море“. Като преминах в други отбори след това, играех само като централен защитник. В юношите играех и централен нападател.

В годините, когато бях в „Черно море“ се смениха много президенти и много треньори. Бяха тежки години откъм финансите. Останах там до 1998 г. След това отидох в „Лудогорец“ Разград. Людмил Горанов беше треньор там и ме извика. С него се познавахме от престоя му в „Черно море“. Помощник му беше Красимир Зафиров. Направих много силен сезон и получих покана за националния отбор до 21 г. с треньор Стойчо Младенов. Цяла година бях титуляр там. Играхме квалификации за ЕП с Швеция, Англия, Полша и Люксембург. Играх във всички мачове без един. Срещу Швеция ми показаха червен картон и в следващата среща в Люксембург бях наказан. От там ме забелязаха в „Литекс“ Ловеч. Те бяха станали шампиони предната година. Треньор им беше Херо и той държеше да ме вземат. Играх там година и половина и получих контузия. Скъсах аддуктор и бях извън строя за повече от година. Като се оправих Росен Кирилов вече играеше на поста ми и беше трудно да се преборя за титулярно място.

От там отидох във „Видима – Раковски“ Севлиево. Купиха ме от Ловеч. Пламен Марков дойде за треньор и държеше да остана в отбора. Бях подписал три годишен договор, а останах 5 години там. Влязохме в „А“ група, след това отпаднахме и след второто влизане аз си тръгнах.

От там отидох в Каварна. Вили Вуцов беше треньор, след това Наско Орела, после като дойде Филип Филипов – Фичо влязохме в „А“ група и останахме там 2 години. Играх в мача за купата, когато отстранихме „Ч. море“ на дузпи, даже аз вкарах една от тях. След това изпаднахме в „Б“ група, Кольо Спасов дойде за треньор, аз му бях играещ помощник и изпаднахме във „В“ група.

Венцислав Асенов Маринов

(21.10.1966 – 12.2.2015)
Позиция: защитник, халф
„Ч. море“: 1995 (есен), 1997-2002
„А“ РФГ: 17 мача
„Б“ РФГ: 108/3

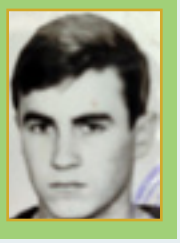
Маринов е юноша на „Черно море“. Преминава през всички възрастови групи, а през сезон 1984-85 е част от дублиращия отбор, воден от Стефан Богомилов. След това влиза в казармата. Хваща период, в който военнослужещите имат право да играят единствено във военното първенство, но не и в клубни отбори, поради което не успява да пробие в мъжкия състав на „моряците“.

Тогава Маринов преминава в отбора на „Светкавица“ Търговище, където треньор е Тодор Великов и остава две години. В състава са събрани още няколко бивши футболисти на „Черно море“. През лятото на 1990 г. е привлечен в „Добруджа“ и бързо се налага като основен играч в халфовата линия на тима. Има значителен принос за спечелването на промоция за „А“ група през сезон 1990/91, с което се поставя началото на най-силния период в клубната история на добричлии. През зимата на 1995 г. Маринов осъществява трансфер в столичния „Левски“ след като изкарва успешни проби при Г. Василев - Гочето. Със сините става шампион на България, но не успява да се утвърди като титуляр. Изиграва само 2 мача в „А“ група.

След близо десет години по футболните терени из страната, на 28-годишна възраст Венци се завръща в родния си клуб през юли 1995 г. като преотстъпен от „Левски“. През есента на сезон 1995/96 е твърд титуляр в състава на позицията опорен халф. Много борбен и здрав физически, типичен биткаджия, чиято сила е в единоборствата и отнемането на топката от съперника. След домакинска загуба от „Хасково“ (6.12.1995) в предпоследния есенен кръг обаче самоволно спира да се явява на тренировки и впоследствие се разделя с отбора. Продължава кариерата си в елитния „Раковски“ (Русе). Година по-късно се завръща във Варна и отново облича екипа на „Черно море“. По време на втория си престой в клуба е изтеглен по-назад и заема поста на стопер в отбраната. Слага и капитанската лента на ръката си. Има основна заслуга за завръщането на „Черно море“ в „А“ група през 2000 г. след 6-годишното изгнание във втория ешелон. В елита обаче отстъпва мястото си на по-млади свои колеги и по-рядко се появява на терена. Приключва с футбола на 36-годишна възраст през 2002 г.

След края на състезателната си кариера, Маринов работи десетина години като треньор в школата на „Черно море“. Историята му приключва трагично. На 48-годишна възраст сам слага край на живота си, след като преди това е обвинен в педофилия.

Николай Николов Филипов – Бойлера

(р. 14.2.1976 г.)
Позиция: нападател
„Ч. море“: 1992-98
„А“ РФГ: 9 мача
„Б“ РФГ: 101/15

„Започнах да играя футбол във 2-ри клас при Ат. Аврамов – Кафето. Отначало играехме в залата, след това на затревеното игрище на „Жечка“ при Пепи Петров. В юношите бях при Янко Михайлов – също добър треньор, беше от Търговище и след това в старшата възраст при Стефан Богомилов.

В мъжкия отбор дебютирахме с Веско Бранимиров при Божил Колев през пролетта на 1993 г. (бел. 24.3.1993 г. срещу „Спартак“ Пл., 2-0 на ст. „Варна“). Тогава влязохме в „А“ група, но веднага изпаднахме и играх 4 години в „Б“ група. Николай Ишков започна да ме преследва да преминавам в „Спартак“. Тогава в „Ч. море“ треньор беше Людмил Горанов, но не се задържа дълго. Смени го Тошко Марев, нямаше пари, не бяхме вземали 5 месеца заплати. Собственици бяха фирмата „Граф Монте Кристо“ и ни казаха, че можем да си търсим отбори. Президентът (Г. Георгиев) беше „влязъл в играта“ и усети, че може да вземе пари за мен. Така през 1998 г. подписах със „Спартак“ Варна за 3 години. Мисля, че платиха 40-50 000 DM за мен, но за точната сума не съм сигурен.

В „Спартак“ треньор беше Ради Здравков. Започнах много силно. 5-6 пъти бях играч на мача, но срещу „Сливен“ получих контузия – разтежение на аддукторите. Месец и половина не играх, след това уж се оправих, но вече не беше същото след контузията. Втората година (1999-00) треньор в „Спартак“ беше Вили Вуцов. При него бях предимно титуляр, но след това дойде Стефан Грозданов и доведе много нови футболисти, а мен взе да ме забива на пейката. Като ми изтече договора през 2001 г. преминах в „Добруджа“, в „Б“ група. Там треньор беше Ераносян, вкарахме ги в „А“ група. Там играх есенния полусезон, след това Ераносян си замина, дойде нов треньор с нови футболисти и през зимата преминах в „Родопа“ Смолян. Те бяха на първо място в „Б“ група, имаха вече изграден силен отбор и влизането в „А“ група беше сигурно. Останах там 2,5 години. Отборът беше стабилен и през тези години се задържахме в „А“ група.

През 2005 г. се върнах отново в „Спартак“ Вн. Ради Здравков ми се обади, той пак им беше станал треньор. Трябвали му опитни футболисти за влизане в „А“ група. Влязохме същата година. След това за треньор дойде Миро Миронов и аз останах още половин година. Накрая играх и половин година в „Шумен“ и там приключих кариерата си.

Повече не съм се занимавал с футбол.“

Николай Филипов (вляво) на предна линия при удара с глава на Пламен Тимнев (9)

Неделчо Боянов Добрев – Бирата

(р. 24.12.1973 г.)
Позиция: вратар
„Ч. море“: 1991-98, 2000-02
„А“ РФГ: 32 мача
„Б“ РФГ: 90 мача

„Бях 5-ти клас в училище „Жечка Карамфилова“, един мой съученик беше почнал в „Черно море“ и ми разказваше какво правели, как тренирали. Веднъж отидох с него на стадиона и така влязох в школата. Година по-късно ме прехвърлиха в спортната паралелка на училището. От самото начало започнах като вратар. Харесваше ми този пост. Бях се вдъхновил от Хелмут Дукадам, който през 1986 г. донесе КЕШ на „Стяуа“ със спасените дузпи на финала срещу „Барселона“. Преминах през всички възрасти в школата. През пролетта на 1991 г. Тодор Великов ме привлече в мъжкия отбор, по това време ме извикаха и в юношеския национален тим. В евроквалификация срещу Кипър (27.3.1991) на стадион „Васил Левски“ албанският рефер ми показа директен червен картон в 82-та минута, тъй като фаулирах откъснал се срещу мен противник. Правилото беше влязло буквално две седмици по-рано, преди това при подобна ситуация на вратаря се даваше само жълт картон. Като ме изгони направо пощурях, бях се засилил към него и му забих една глава. Прибрах се във Варна и три дни по-късно дебютирах за мъжкия отбор на „Черно море“ срещу „Велбъжд“ (30.3.1991), загубихме с 0:1 като гости. Два дни след мача в Кюстендил излезе наказанието ми заради инцидента срещу Кипър – със спрени права за 1 година!

14.3.2001 г., Неделчо Добрев извежда отбора на „Черно море“ с капитанската лента във варненското дерби.

Така трябваше задълго да оставя футбола и се захванах с бизнес. През лятото на 1991 г. изкарах подготовката с „Черно море“, защото ми казаха, че ще ми намалят наказанието на 6 месеца, но не го намалиха и пак спрях да ходя на тренировки. През зимата на 1992 г. вртях бизнес на Колхозния пазар с алкохол и цигари, когато един ден ме видя Иван Петров и ми вика: „Кво правиш бе, Ненче, айде утре Божил Колев те чака на тренировка“. Така се върнах в „Черно море“, иначе почти бях спрял с футбола. Титуляр на вратата беше Георги Попов, а ние с Ивайло Попов му бяхме резерви. После дойде Иван Атанасов. Две години почти не се появявах на терена. Почнаха да ме пускат по-често през сезон 1993-94, когато бяхме в „А“ група, но за съжаление нямаше пари и не успяхме да се задържим в елита.

През следващия сезон 1994-95 вече бях основен вратар на отбора в „Б“ група. След това извикаха Румен Рангелов и почнаха да го налагат него, дойде и Йордан Йорданов – Жан. Известно време се задържах на пейката, но впоследствие отново си пробих път към титулярното място. В тези години просто спасявахме отбора, да го има, да не се затрие. Стояхме гладни, по 6 месеца не сме получавали пари. Останах на „Тича“ до лятото на 1998 г., когато преминах в „Антибиотик-Лудогорец“. В Разград играх година и половина и през зимата на 2000 г. се върнах във Варна, преди завръщането на отбора в „А“ група. Тогава се конкурирах за мястото на вратата с Калоян Чакъров. Изкарах в „Черно море“ до 2002 г., когато за треньор беше назначен Сашо Станков. Дойде той и изгони всички варненци от отбора. Като ме освободи отидох в „Тиквеш“ (Кавадарци) в Македония, където ме изпрати Асен Милушев. Стоях там един месец и чаках да ме картотекират. „Тиквеш“ бяха втори след „Вардар“ (Скопие), вървяха много добре в първенството, но нивото не беше високо. На тренировките в конкуренцията на местните вратари аз се чувствах като Арконада. Докато чакам да ме уредят с права да играя ми се обади Едуард Ераносян и ме покани да се присъединя към „Добруджа“. Тръгнах си от Македония и отидох в Добрич. Изиграх няколко мача, но не даваха пари. А преди да подпиша ми бяха обещали, освен заплатата и премиите, да ми дават и пари за гориво, тъй като всеки ден пътувах от Варна за тренировки. Един ден си тръгнах след заниманието и преди Любен Каравелово закъсах. В колата нямаше грам бензин, а в джоба нямах един лев. Тогава си казах „айде, толкова с футбола“. Обадих се на съотборник да ми донесе малко бензин, колкото да се прибера до Варна и приключих с „професионалния“ футбол. Бях на 29-годишна възраст. През лятото на 2003 г. изкарах една подготовка със „Спартак“ (Варна), но разбрах, че там не ми е мястото.

След това започнах да играя за удоволствие във „В“ група и така вече близо 20 години – „Белослав“, „Аксаково“, „Девня“, „Черноморец“ (Балчик), „Шабла“, „Тича“ (Долни чифлик), „Суворово“. Сега вече четвърта година съм в „Септември“ (Тервел). Там основно изпълнявам ролята на треньор на вратарите, но от време навреме влизам и в някой мач. Миналата есен на 50 години играх в една среща за купата. Главният виновник да ми тръгне този прякор Бирата в началото на 90-те години е Ивайло Йотов – Кемпеса.“

"Б" РФГ • 1997–98 г.

"ЧЕРНО МОРЕ" ПОГЛЕЖДА КЪМ ЧЕЛНИТЕ МЕСТА

БФС може да не допусне "Черно море" до участие в първенството

1.4.1998 г., Велислав Вуцов в изпълнение на п.с.у. срещу отборът на "Пирин" Благоевград.

Според старши треньора Людмил ГОРАНОВ изходът на мача е бил решен извън терена

"Черно море" пуска вратар като нападател

"Черно море" ще продължи с юношите първенството

Предстоящите мачове на варненци с "Монтана" и "Светкавица" ще са с безплатен вход

"Черно море" изгуби шансове за влизане в "А" ПФГ

Георгиев да не лъже

В „Черно море“ си искат Тодор Марев

Шестима президенти и 10 треньори не могат да върнат „Черно море“ в „А“ група

„Марица“ съсипва детската градина на „Черно море“ със 7:0

1997

В следствие на икономическата нестабилност, хиперинфлация и девалвация на българския лев от последните години, от 1.7.1997 г. в България е въведен т. нар. валутен борд. Решението е продиктувано от необходимостта да се закрепи икономиката, да се възстанови доверието в националната валута и да се привлекат чуждестранни инвестиции. Съгласно този борд, българският лев се обвързва с германската марка при фиксиран обменен курс. В следствие на тази мярка инфлацията в България намалява от 210% (средно в периода 1990-97 г.) до 1% в края на 1998 г. и се ускорява икономическия растеж в условия на по-добра финансова дисциплина и прозрачност. От друга страна, чрез фиксирането на лева към чуждестранна валута, БНБ губи контрол върху паричната си политика.

Треньорът **Цоньо Василев** обявява, че лятната подготовка ще започне на 23.6.1997 г. и ще премине през три етапа, но в крайна сметка запланувания лагер в Елена не се провежда. Отборът играе 10 контроли, в които постига 10 победи. Цоньо Василев е доволен от подготовката и обявява: „На отбор като „Черно море“ не му отива друго място, освен борба за място в тройката, което дава елитна виза.“ Цоньо Василев напуска поста си на 28.8.1997 г., след домакинската победа срещу „Шумен“ и след като президентът **Атанас Атанасов – Кеби** подава оставка. „Отказахме се, защото обществеността и градската управа не помагаха. Те показаха пълна незаинтересуваност и безразличие към клуба“, според шефът на „Черно море‘95“ ООД Тодор Михнев. След като изплаща премиите за победата над „Шумен“, Кеби дава мнение, че най-бързият начин да се излезе от кризата е да се свика общо събрание, на което може да се намери някой, който може да обезпечи „Ч. море“. Отначало кандидатите за президент са двама. Единият е Каро Акопович, чието име е свързано с аксаковския „Автотрейд“ и даже се заговорва за сливане на „Порт-Автотрейд“ с „Черно море“. В последствие Акопович отпада като кандидат и остава само фирмата „Граф Монте Кристо“, която до момента е дала на клуба 13 милиона лева (1 300 DM, според курса на деня, утвърден чрез валутния борд от 1.7.1997 г.), като се има в предвид, че до момента фирмата не е утвърдена за спонсор на общото събрание на клуба.

В създаденият управленчески вакуум след напускането на Кеби, всички ръководни функции се изпълняват от бившият футболист и сега технически директор Петър Петров – Пепи. На него се пада тежката задача, при създадените условия да търси средства за клуба и най-вече да намери треньор след напускането на Цоньо Василев.

Като временно решение, от следващия ден е назначен футболната легенда на отбора **Тодор Марев**, който в тандем с Велислав Вуцов като играещ помощник води отбора до мача срещу „Пирин“ в Благоевград (27.9.1997 г.). „Беше много тежко поради безпаричието. Пепи Петров се опитваше да говори с различни треньори, но те поставяха условия, искаха селекция, пари, които клубът не можеше да осигури. Поех отбора, за да можем да продължим в първенството. Въздъхнах с облекчение, когато Людмил Горанов пристигна и бях негов помощник. Но той си замина през зимата и отново аз застанах на поста старши треньор. През всичките години, които съм играл за „Черно море“ съм нямал никога подобни трудности. Тук вече трябваше да спасяваме отбора от изчезване в създадените условия на безпаричие.“

На 24.9.1997 г. за президент на ФК „Черно море“ е избран **Георги Радев Георгиев**, който е президент на фирма „Граф Монте Кристо“, занимаваща се със селскостопански инвестиции. За вицепрезидент е избран неговият зет Симон Симонов – Симонели, който по професия е обущар. С встъпването си в длъжност на президент на клуба, Георгиев обявява, че фирмата му ще внася в клуба 240 милиона лева годишно (около 135 000 $ или 240 000 DM по фиксирания към DM курс на лева след налагането на валутния борд от 1.7.1997 г.), че винаги е обичал тази игра, винаги е бил привърженик на „Черно море“, въпреки че до сега не се е занимавал с бизнес, свързан със спорта. „Не спонсорираме, а правим инвестиция. Аз съм човек психолог. Личният състав на моята фирма – също, така че лесно ще вникнем в структурата на футбола. … Създали сме програма, която ще бъде внедрена веднага. Друго по този въпрос не мога да ви кажа. На „Граф Монте Кристо“ ѝ предстои да бъде утвърдена като международна компания за инвестиции. Ние сме първите, които инвестирахме в селското стопанство в Херсонска област (Украйна). Развиваме дейност и в Румъния. Поставяме цел в клуба да се работи професионално и разбира се, ще търсим класиране в „А“ ПФГ…“.

През зимната пауза Георгиев заявява, че е дал прекалено много пари и няма да дава повече лични пари за трансфери, което предизвиква поредица от бойкоти на трени-

ровъчния процес от страна на футболистите и принуждава някои от тях да напуснат отбора.

В. „Ч-е“, 22.1.1998 г.: „Вчера в парламента беше внесен списък с имената на над 3000 фирми, които са длъжници на държавата. Една от тях е „Граф Монте Кристо“ ЕООД, която от септември 1997 г. издържа ФК „Черно море“. Нейният президент Г.Р. Георгиев е изтеглил от Минералбанк кредит за 12 500 159 000 лева. … Пълният списък на кредитните милионери и милиардери е оповестен днес във в. „Труд““.

Президентът Георги Георгиев отрича, че фирмата му има кредити.

На 31.3.1998 г. Г. Георгиев подава оставка като президент на клуба, поради невъзможността да обезпечи организационно и финансово клуба. „Не искам повече да мъча момчетата и те да се мъчат с мен. Смятам, че е достойно, когато изпитваш затруднения и не виждаш изход, да се оттеглиш навреме. Тръгвам си спокоен, защото съм убеден, че има сериозни хора, които не са безразлични към клуб с име, традиции и 85- годишна история.“, заявява Георгиев във в. „Черноморие“.

На 2.4.1998 г., Георгиев заявява, че не е подавал оставка и е отстранил Т. Марев и П. Петров, защото се намесвали в неговата работа, но след като му се извинили, ги върнал. Още, че изобщо не познава назначеният за технически директор седмица по-рано Иван Василев – Катила (който според него се е самоназначил), нито спрягания за треньорския пост Стефан Богомилов и благодари на президента на „Локомотив“ Каспичан – Атанас Атанасов – Кеби (също член на УС на „Ч. море“), че е нахранил футболистите преди мача с „Пирин“ Бл. на 1.4.1998 г.

Иван Василев – Катила отговаря, че е бил официално поканен от вицепрезидента Симонов, след като му е съобщено, че Т. Марев и П. Петров са освободени с решение на УС и че Георгиев е лъжец и освен това престъпник, защото дължи на държавата 18 милиарда лева. (в. „Ч-е“, 5.4.1998 г.)

На 30.9.1997 г. за старши треньор е назначен **Людмил Горанов** (р. 28.1.1942 г.), бивш вратар направил кариера в „Ботев“ Враца, „Спартак“ Сф и „Академик“ Сф, и като треньор основно в „Спартак“ Варна (8 години) и „Сливен“ (4 години), с който печели купата на България. За негов помощник е назначен Тодор Марев. По това време Горанов е извън треньорската професия вече 2,5 години. Присъствието на Людмил Горанов в отбора е посрещнато със смесени чувства от привържениците, които го свързват предимно с поръчният уговорен дерби мач от 3.3.1985 г., когато при уговорка за размяна на голове в последните минути за резултат 1-1 (при 0-0 според тогавашния регламент не се присъждат точки), Горанов, във функцията си на треньор на „Спартак“ Варна отказва да изпълни своята част от уговорката и нарежда на играчите си да не допускат изравняване, след като „Спартак“ е допуснат да вкара първия гол. Тази нечестна постъпка тежи като тежък камък върху репутацията на Людмил Горанов в очите на черноморци.

1997

Георги Георгиев е роден на 9.IX.1944 г. Женен, има син и дъщеря. Играл е футбол в „Червено знаме“ (Дулово), а от 1971 г. идва във Варна. Президент на фирма „Граф Монте Кристо Комерс“ ЕООД от септември 1991 г. През декември фирмата ще получи лицензи като международна компания за инвестиция и кредитиране в селското стопанство. През 1994 г. „Граф Монте Кристо Комерс“ ЕООД става първата българска фирма - инвеститор в селското стопанство в Херцонска област (Украйна).

В първото си интервю Горанов заявява, че са необходими подкрепления на всички постове, без да се хвърлят грешни пари. „Нищо не мога да променя за толкова малко време. Не съм илюзионист, нито разполагам с магическа пръчка. Дано поне се оправят контузените играчи. Обстановката в клуба е сложна. Изостанали сме във всяко едно отношение. Трябва ни време и няма да е леко, но вярвам на ръководството.

Имам притеснения, че трудно ще ме приемат в „Черно море“, но не ме е страх, защото знам за какво отивам. Опозицията вече прави опити да ме уязви, но аз не съм слаб човек. Силата ми е на терена, там където се твори футболът. Обичам да гоня постижими цели. Трябва да се привлекат още няколко футболисти, за да можем да мислим за елитната група. Проблемите са много. Отборът няма нападатели. Само Филипов

Людмил Горанов *заема поста старши треньор на „Черно море“ в периода 30.9.1997 – 24.2.1998 по покана на президента Георги Георгиев. Напускането му е свързано с финансовата криза в клуба, както и с двете посегателства срещу личността му, които запознати свързват с неразбирателството му с футболиста Явор Георгиев.*

1997

***Тодор Марев** е назначен два пъти като старши треньор през този сезон, след като е изпълнявал функции на помощник и при двамата напуснали ст. треньори – Цоньо Василев и Людмил Горанов. Назначението му е отчаяна стъпка от страна на УС към спасението на клуба от финансов колапс с минимални средства. Марев не само, че не получава заплата, но и отделя лични средства, разпродавайки част от покъщината си, за да може отбора да се яви на някои от гостуванията, осигурявайки и транспорт до далечни места като Монтана. Неявяване би означавало загубване на професионалния статут на клуба и отпадане в аматьорските групи.*

прави опити да се доказва. Нейчев бе контузен, а централен нападател – таран, няма. В средата на терена трябва поне един офанзивен полузащитник. Отборът иска да вкара гол, тръгва напред, а после се връща трудно. Изобщо, футболистите се придвижват трудно по терена. За пари не ми се говори. За тях ще дискутираме, ако вкарам отбора в „А“ ПФГ.“

Людмил Горанов напуска отбора на 24.2.1998 г. след първия мач от пролетния полусезон срещу „Кремиковци“, след като става обект на две атаки, при които е бит във входа на блока, в който живее и входната врата на апартамента му е подпалена от неизвестни извършители.

Освен двете вандалски нападения срещу него и имуществото му, като причина за напускането си Горанов посочва неясното бъдеще на клуба от финансова гледна точка. „Реших да спра да се боря с многото проблеми. Президентът много настояваше да остана, но аз не виждам смисъл. Оставам с добри чувства към хората, с които работих. Футболистите повярваха, че можем да направим от нищо нещо. И сега продължавам да мисля, че този отбор има потенциал и не трябва да губи духа си, защото проведохме сериозна подготовка.“

За заместник на Горанов отново е назначен **Тодор Марев**, който довършва сезона като старши треньор без два мача, за които е отстранен от президента и заменен с Велислав Вуцов, като играещ треньор. „Помогнаха много черноморци, които отделиха лични средства за клуба. Нямахме автобус да пътуваме за гостуванията. Папазов от пристанището ни осигури, той беше голям черноморец. Аз си продадох телевизора и видеото, жена ми не искаше да ме погледне в къщи. Футболистите също много ме слушаха. Играеха при мизерни условия, без ток и топла вода и без заплати. Те спасиха клуба от изчезване. Неделчо Добрев, Юлиян Нейчев, Иван Райчев, Николай Филипов, Венци Маринов, които си бяха и наши кадри. Още Станчо Герджиков и Вили Вуцов, както и всички юноши, които участваха и въпреки загубите, които инкасирахме с тях, клубът оцеля, което беше най-важното по това време.“

***

1.7.1997 г., ст. Тича, контр., „Ч. море“ – „Шумен“ 1-0 (1-0), съдия: Радан Мирянов, 500 зр.,

Голм.: 1-0 Ндеко Кодак 37'

„Ч. море“: Нед. Добрев (Н. Любчев от „Локо“ Рс), П. Трифонов – от „Монтана“, Пл. Хаджийски (Т. Щерев), Д. Сивов, Венц. Маринов (Иво Странджов от „Левски“ Кюст.), Анг. Велев (Ив. Райчев), Яв. Георгиев (Г. Дамянов), Левент Аврамов – от „Смолян“ (Люб. Бурнарски от „Левски“ Кюст.), Рум. Стоянов от „Порт'93“ (Ндеко Кодак – заирец от „Верила“), Н. Филипов (Рад. Димов от „Светкавица“ Тщ), Св. Бърканичков (Любчо Гюзелев)

5.7.1997 г., Каспичан, ст. Тодор Живков, 18.30, контр, „Локомотив“ Кас. – „Ч. море“ 1-3

9.7.1997 г., Сл. бряг, 18.00, контр., „Несебър“ – „Ч. море“ 0-2 (0-1),

Голм.: 0-1 Ал. Валентинов 32', 0-2 Люб. Гюзелев 70'

„Ч. море“: Нед. Добрев (72' Н. Любчев), Пл. Хаджийски (46' Ат. Димов от „Доростол“ Сс), Д. Сивов (46' Енг. Енгибаров), Кал. Филатов (53' Младен Атанасов от „Ч-ц“ Балчик), Венц. Маринов, Стан. Герджиков (46' Ндеко Кодак), Левент Аврамов, Д. Кехайов, Ал. Валентинов (46' Юл. Нейчев), Н. Филипов, Мил. Петков (60' Люб. Гюзелев)

12.7.1997 г., Търговище, 18.00, контр., „Светкавица“ – „Ч. море“ 0-1 (0-0),

Голм.: 0-1 Юл. Нейчев 75'

„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Хаджийски, Д. Сивов, Анг. Велев, Венц. Маринов, Лев. Аврамов, Д. Кехайов, Св. Бърканичков, Н. Филипов, Ал. Валентинов, Мил. Петков (Йосиф Иванов – вратар от „Септември“, Ат. Димов, Мл. Атанасов, Стан. Герджиков, Кал. Филатов, Нд. Кодак, Люб. Гюзелев, Юл. Нейчев)

15.7.1997 г., Белослав, 18.00, контр., „Порт'93“ – „Ч. море“ 0-1 (0-0),

Голм.: 0-1 Юл. Нейчев 83'

„Порт'93“: Ил. Станчев, К. Андреев, Петров, Г. Андреев, Тодоров, Стефанов, Колев, К. Данев, Т. Каменов, Дан. Калчев, Жел. Желязков (Симеонов, Ив. Андреев, Аргиров)

„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Хаджийски, Д. Сивов, Мл. Атанасов, Венц. Маринов, Нд. Кодак, Д. Кехайов, Св. Бърканичков, Н.

Филипов, Ал. Валентинов, Мил. Петков (Йос. Иванов, Ат. Димов, Стан. Герджиков, Яв. Георгиев, Юл. Нейчев, Анг. Велев)

***

19.7.1997 г., игр. Гранд х-л „Варна“, 18.00, контр., **„Ч. море“ – „Зимбру“ Кишинев 3-2 (0-0)**,

Голм.: 0-1 Енг. Егибаров (автг.), 1-1 Юл. Нейчев (дуз.), 2-1 Яв. Георгиев, 2-2 …, 3-2 Г. Дамянов

„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Хаджийски, Д. Сивов, Мл. Атанасов, Ант. Кръстев, Лев. Аврамов, Д. Кехайов, Вел. Вуцов, Н. Филипов, Ал. Валентинов, Мил. Петков (Йос. Иванов, Ат. Димов, Енг. Енгибаров, Стан. Герджиков, Анг. Велев, Кал. Филатов, Св. Бърканичков, Г. Дамянов, Яв. Георгиев, Юл. Нейчев)

В. „Ч-е“, 21.7.1997 г.: „… „Ч. море“ спечели по традиция и шестата си контрола, този път над „Зимбру“ Кишинев с 3-2 на стадиона на Шведския хотел в събота. Енгибаров игра либеро за „моряците“ след почивката и с негов автогол молдовците поведоха. Нейчев от дузпа и Явор Георгиев изведоха черноморци напред с 2-1, а грешка в защитата доведе до 2-2. Третия гол вкара Гошо Дамянов. През първото полувреме Кехайов и Филипов удариха гредите, а Вуцов за първи път се появи в стартовия състав. … Не играха контузените Маринов и Кодак, а резервния вратар Н. Любчев е даден на „Автотрейд“. …“

В. „Нар. дело“, 21.7. 1997 г.: „Двата отбора направиха нелош мач на игрището на гр. хотел Варна. В началото варненци малко трудно противодействаха на здравите и бързи играчи на гостите, които се опитваха да пресират по целия терен.

Постепенно с извършените смени футболистите на Цоньо Василев започнаха да играят по-комбинативно и наложиха известно преимущество., което ги изведе и до победата. Тя дойде с прехвърлящ удар на Дамянов в последните минути. Един от головете за гостите в собствената си врата отбеляза Енгибаров.

След двубоят стана скандал, тъй като ръководството на „Зимбру“ се отметна от уговорката да плати съдийските такси от 130 000 лева. ***Деян Петров***“

***

22.7.1997 г., Повеляново, контр., ОФК „Девня“ – „Ч. море“ 1-5 (0-1), съдия: Радан Мирянов, 200 зр.

Голм.: 0-2 Ал. Валентинов 24‘, 48‘, 0-4 Г. Дамянов 60‘, 73‘, 0-5 Нд. Кодак 83‘, 1-5 Костадинов 88‘ (дуз.)

„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Хаджийски, Д. Сивов, Ант. Кръстев, Венц. Маринов, Анг. Велев, Стан. Герджиков, Лев. Аврамов, Ал. Валентинов, Д. Кехайов, Н. Филипов (Йос. Иванов, Мл. Атанасов, Ат. Димов, Г. Дамянов, Кал. Филатов, Нд. Кодак, Б. Марев, Вик. Генчев)

24.7.1997 г., Каспичан, турнир, ½ финал, „Локомотив“ Касп. – „Ч. море“ 0-1 (0-0),

Голм.: 0-1 Юл. Нейчев 74‘

„Лок.“ Касп.: Т. Стоянов, Д. Христов, Кирилов, Д. Захариев, Панайотов, Яв. Софрониев, Г. Христов, Т. Курдов, Кръстев, К. Христов, Янков (Янакиев, Адем, Стойков)

„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Хаджийски, Д. Сивов, Кал. Филатов, Венц. Маринов, Анг. Велев, Стан. Герджиков, Лев. Аврамов, Ал. Валентинов, Д. Кехайов, Н. Филипов (Йос. Иванов, Ат. Димов, Г. Дамянов, Юл. Нейчев, Нд. Кодак)

26.7.1997 г., Повеляново, турнир, финал, „Ч. море“ – „Черноморец“ Бс 2-1 (1-1), съдия: Димчо Радев, 500 зр.

Голм.: 1-0 Кал. Филатов 1‘, 1-1 Иванов 35‘, 2-1 Г. Дамянов 74‘

„Ч. море“: Нед. Добрев, Ат. Димов, Вал. Пейчев, Д. Сивов, Венц. Маринов, Анг. Велев, Д. Кехайов, Лев. Аврамов, Юл. Нейчев, Ал. Валентинов, Н. Филипов (Йос. Иванов, Ив. Райчев, Вел. Вуцов, Стан. Герджиков, Нд. Кодак, Мл. Няголов)

„Ч-ц“ Бс: Т. Попов, Дан. Христов, Нено Ненов, Пет. Гинев, Царевски, Ив. Тенев, Мир. Косев, Слави Жеков, Вал. Иванов, Рос. Петров, Дончев (П. Янков, Досев, Вълчев, Ив. Куртев, Ил. Илчев)

29.7.1997 г., контр., „Ч. море“ – „Варна-ВНЛ“ 4-1 (1-1)

Голм.: 0-1…, 1-1 Вел. Вуцов 44‘ (дуз.), 2-1 Б. Марев, 4-1 Нд. Кодак – 2

***

Напускат: **Румен Рангелов** и **Хараламби Хараламбиев** в „Автотрейд“, **Огнян Радев** и **Георги Христов** отиват заедно с Дамян Георгиев и Кеби в „Локомотив“ Каспичан,

1997

„Зимбру“ Кишинев, *осн. 16.5.1947 г., носил също имената „Динамо“, „Буревестник“, „Авантул“, „Молдова“ и „Нистру“. Участник предимно в регионалните групи на СССР с общо 11 сезона във Висшата лига (в периода 1956-83 г.), като най-големият му успех в най-високото нива на съветския футбол е 6-то място през 1956 г. С независимостта на Молдова и образуването на националната ѝ дивизия „Зимбру“ се утвърждава като водещ клуб, спечелвайки 8 шампионски титли от първите 9 възможни. 1996-97 е единственият сезон от 1990-те, когато титлата е спечелена от друг отбор – „Конструкторул“.*

1997

Валентин Георгиев Пейчев *(р. 1.11.1962 г.), 17 мача през този сезон. Юноша на „Спартак“ Вн, изпратен да отбива военната си служба през 1980 г. в „Добруджа“ и остава 15 години в клуба, където получава статут на легенда. През 1995 г. преминава в новака в „Б“ група „Хан Аспарух“ Исперих, а година по-късно в друг новак „Автотрейд“ Аксаково. През лятото на 1997 г. е привлечен в „Ч. море“ от Цоньо Василев. През есенния полусезон е титуляр в центъра на защитата, но през март 1998 г. напуска отбора поради финансовата криза и на практика приключва състезателната си кариера. В последствие работи като треньор в „Добруджа“, „Калиакра“ Каварна, „Септември“ Тервел и „Рилци“ Добрич.*

Димитър Трендафилов във „Факел“ Воронеж, **Светослав Бърканичков** в „Шумен“, **Йовко Иванов** в „Локомотив“ Пд, **Добромир Минчев** се завръща в Свиленград, **Антони Кръстев** в „Несебър“, **Йордан Митев** в „Берое“, **Красимир Коев** преминава в „Септември“ Сф, напуска и **Пламен Делийски**. През зимната пауза си заминава **Димитър Сивов**, а през пролетния полусезон същото правят **Валентин Пейчев** и **Ангел Велев**

Нови: **Станчо Герджиков**, **Велислав Вуцов**, **Валентин Пейчев**, **Георги Дамянов, Даниел Калчев** и **Бойко Каменов** от „Автотрейд“ Аксаково (Каменов е отново преотстъпен в средата на сезона), **Димитър Кехайов** от „Спартак“ Пловдив, **Младен Няголов** от „Черноморец“ Балчик, **Йонко Наумов** – военнослужещ юноша на клуба, **Калоян Филатов** от „Порт-Тича“ е също юноша на клуба. От австрийския „Санкт Пьолтен“ (преди това от „Академик“ Сф) пристига **Александър Валентинов.** В хода на първенството са използвани 13 юноши, които представяме с описанието на републиканското първенство за юноши ст. възраст от този сезон.

***

Преди започване на шампионата президентът на клуба Ат. Атанасов – Кеби обявява, че може да се откаже от издръжката на клуба, тъй като фирмата му „Черно море‘ 95“ не може да разчита вече на получаване на горива на преференциални цени от „Нефтохим“.

3.8.1997 г., **„Ч. море“ – „Кремиковци“ 2-1 (0-0)**,

В. „Ч-е“, 4.8.1997 г.: „„Ч. море“ не игра добре, но победи „Кремиковци“ щастливо с 2:1 в слаб мач. Двата гола вкараха Нейчев и Филипов след прецизни извеждащи пасове на Явор Георгиев. През първото полувреме домакините имаха само един шанс. Дамянов центрира и Нейчев насочи с глава топката край вратаря, но защитник я изчисти от голлинията. Бесен от слабата игра на халфовете, треньорът Цоньо Василев смени Дамянов с Явор Георгиев. После дебютантът Няголов мина ляв бек, а Сивов беше изтеглен в халфовата линия.

Гостите откриха след бърза контра, при която Бориславов бе изведен от Божилов сам срещу Добрев. Две минути по-късно обаче Георгиев изведе на скорост Нейчев отляво. Той напредна, финтира бранител и опъна мрежата с диагонален шут. В 85-ата мин. пак Георгиев намери по конец Филипов, който излъга вратаря и заби победния гол на празна врата. В 89-ата мин. Няголов бе изгонен за два жълти картона.

9.8.1997 г., **„Дунав-Раковски“ – „Ч. море“ 2-1 (0-1)**,

В. „Утро“, 11.8.1997 г.: „В двубой, в който и двата отбора показаха, че все още са „назад с материала“, футболистите на обединения клуб „Дунав-Раковски“ зарадваха привържениците си, побеждавайки „Черно море“ с 2:1. Срещата започна с традиционния домакински натиск и още в 3-ата минута К. Йорданов бе изведен на стрелкова позиция, но ударът му не намери очертанията на вратата. Около 10-ата минута играта се съсредоточи в централната зона на терена, където бяха струпани основните сили на двата състава. Там физически по-здравите варненци, облагодетелствани от наводнения, хлъзгав терен, получиха известен превес, но доста време не успяха да застрашат вратата на домакините. Все пак в 25-ата минута, при първата им по-сериозна атака, Сивов проби по левия фланг, центрира в наказателното поле, защитниците на „Дунав-Раковски“ само изгледаха как Валентинов се извисява във въздуха и с глава праща топката във вратата на Калбанов.

Надеждите на русенци за успех върна стоперът Енев, след като от пряк свободен удар от около 40 метра заболе топката в горния ляв ъгъл на вратата на Добрев. След изравняването домакините установиха траен превес, но в заключителната фаза на атаката играта им не спореше, изгодни положения пропуснаха Кирилов, Георгиев, Йорданов. В 80-ата минута Маринов от „Черно море“, който се прояви като първа „брадва“, игра с ръка в наказателното поле, но съдията Костадинов прецени, че няма умисъл и подмина нарушението. Шест минути по-късно най-добрият на терена – Пл. Петков, центрира в наказателното поле, Георгиев с плонж засече топката и материализира превеса на отбора си. ***Рум. Максимов***“

1997

24.8.1997 г., **„Ч. море“ – „Шумен“ 2-0 (2-0)**,

В. „Ч-е“, 25.8.1997 г.: „С грамотен футбол през първото полувреме „Черно море“ удари „Шумен“ с 2:0. Домакините действаха свежо и изобретателно, а Райчев и Герджиков спечелиха персоналните двубои с Мирославов и П. Георгиев. След удар от фаул на най-добрия на терена – Сивов, вратарят Милчев не успя да задържи топката и Нейчев я заби под гредата за 1:0. Малко по-късно Юмеров спря топката с ръце след центриране на Филипов и Сивов уби интригата с гол от дузпа. После „моряците“ задържаха и разиграваха на сигурно топката и си покриваха плътно хората в своята половина.

Шуменци съвсем се огънаха и за цял мач останаха само с едно положение, когато в 20-ата минута Петко Георгиев стреля с глава от 5 метра в аут. В 87-ата мин. Нейчев изскочи сам срещу Милчев, но, притеснен от защитник, не можа да го прехвърли. След мача треньорът на победителите Цоньо Василев направи две кълбета напред за удоволствие на публиката. Василев продължава да няма загуба в треньорските двубои със своя кръстник Тодор Тодоров.

30.8.1997 г., **„Порт-Автотрейд“ – „Ч. море“ 1-1 (0-1)**,

В. „Ч-е“, 1.9.1997 г.: „Това бе най-силният мач на „докерите“ от началото на сезона. Те изпуснаха да открият през първото полувреме, когато последователно Терзиев и Катранджиев не успяха от чисти позиции. В 29-ата мин. Нейчев получи пас от Вуцов, нахлу сам от центъра срещу вратаря, но би в аут. Грешката му поправи Филатов, който пет минути по-късно посрещна отскочила топка и с нисък диагонален шут

30.8.1997 г., нападателите на „Порт-Автотрейд“ Д. Стефанов (с топката) и Т. Каменов атакуват вратата на „Ч. море“, възпрепятствани от Ив. Райчев и Вел. Вуцов

с левачката заби първия си гол в „Б“ група.

В 50-ата мин. Добрев се метна като пантера и изби голов шут на Терзиев. След това черноморци се дръпнаха отзад, а контрите не им спореха. „Докерите“ се вдигнаха на решителен щурм. След съприкосновение между Пейчев и Каменов реферът Славов свири дузпа, която Калчев изпълни хладнокръвно за 1:1. До края се запомниха плътният шут на Филатов, който Станчев спаси и волето на Катранджиев. „Черно море“ игра за първи път по нова схема – с трима защитници (либеро и двама стопери), пет халфа и двама нападатели.“

4.9.1997 г., **„Ч. море“ – „Черноморец“ Бс. 0-0**,

В. „Ч-е“, 5.9.1997 г.: „Футболистите на „Черно море“ стигнаха до 0:0 с „Черноморец“ и изтърваха да вземат по 150 000 лв. (бел. една средномесечна заплата в България) веднага след мача. Парите бяха приготвени на пачки по 500 лв. в торба, която стоеше в стаята на домакина. Гостите разиграваха грамотно и можеха да дръпнат с два гола, но Жеков (10) и Иванов (27) пропуснаха от чисти позиции. Домакините се стреснаха и в 34-ата мин. страхотен шут на Герджиков бе избит с вещина от Попов в корнер. След него Гинев изчисти от голлинията удар с глава на Филатов.

В 50-ата мин. Румен Петров уцели напречната греда, а три минути по-късно Валентин Иванов бе изгонен за втори жълт картон. С 10 души бургазлии се прибраха отзад и се бранеха опълченски. Тодор Марев вкара три халфа със свежи сили, но натискът на домакините до края бе хаотичен. В 78-ата мин. Марев проби и вър-

***

На 31.7.1997 г. в автомобилна катастрофа в Париж умира принцеса Дайана Спенсър. Смъртта ѝ предизвиква много конспиративни теории, поради развода ѝ с британския престолонаследник (и сегашен крал на Великобритания) принц Чарлз.

1997

на от аутлинията. Нейчев засече топката с глава и тя мина на сантиметри край гредата. Срещата наблюдава бившият командващ ВМС адмирал Васил Янакиев. ***Нед. Петров***"

14.9.1997 г., Д. Сивов (вдясно) срещу П. Пенев от „Академик" Сф

***

На 1.7.1997 г. Кралство Великобритания официално предава управлението на колонията си Хонг Конг на НР Китай, след като 99 годишният договор за дадените под аренда нови територии изтича. Хонг Конг е един от т. нар. Четири азиатски тигъра. Определението се отнася до високия икономически растеж в последните десетилетия и включва още Южна Корея, Сингапур и Тайван.

14.9.1997 г., **„Академик" Сф – „Ч. море" 1-0 (0-0)**,

Първоначално футболистите обявяват, че ще бойкотират мача срещу „Академик", но са успокоени от обещанието на Тодор Михнев, че от сряда мощна фирма ще осигури пари за издръжка на клуба.

В.„Футбол", 15.9.1997 г.:„Доста замислен и загрижен за бъдещето на „Черно море" ни се видя след мача Стоян Ормандживев, защитавал достойно славата на варненския футбол с прочутия „Владислав". На носталгична вълна бях и аз, свидетел на следващи силни поколения в днешния приемник на някогашния шампион. Какви играчи е раждала люлката на футбола в черноморската красавица, но за голямо съжаление очевидно не ги ражда и днес. Така е, щом изпадна в такова незавидно положение отборът на „моряците", побеждавал и на столичен терен, когато беше в групата на майсторите. На всичко отгоре напоследък във варненския клуб се повдигна градусът на напрежението и около треньорския пост. Дано по-скоро хоризонтът се проясни. „Черно море" заслужава наистина по-добра съдба от тази, в която така незавидно е изпаднал, ако трябва да съдим и по вчерашната му игра. Наистина защитата дълго време действаше сигурно, печелейки топката във въздуха пред своята врата, ликвидирайки и редица други заплахи.

Чак след почивката и домакините се организираха за нещо по-привлекателно и опасно, пропилели много минути в погрешни подавания, в излишни „кандилки" пред вратата на съперника. И добре че Йотов се хвърли с още по-голям жар в битката, а в резултат на по-ловки комбинации възникнаха и пробиви по крилата. Като полезен конструктор се изяви Ив. Димитров. А след корнер Ив. Тодоров, съобразително заел позиция зад купа от състезатели пред вратата, засече топката с глава и разтресе противоположния страничен стълб, а в настъпилата бъркотия Пасков опъна мрежата – 1:0. ***Д. Попдимитров***"

21.9.1997 г.. **„Ч. море" – „Димитровград" 4-0 (4-0)**,

В. „Ч-е", 22.9.1997 г.: „„Черно море" игра страхотно срещу „Димитровград" и спечели убедително с 4:0. Домакините разпиляха защитата на гостите със скоростни атаки, финес и фантазия. Още във 2-та мин. един от най-добрите на терена – Явор Георгиев, пропусна да вкара от удобна позиция, но по-късно развинти пазачите си с елегантен дрибъл. В 15-та мин. точно Георгиев счупи кръста на защитник, прехвърли към Вуцов, който стреля край вратаря и Филипов от 2 метра набута топката под гредата за 1:0. Малко след това Филатов опъна мрежата с виртуозно воле от 25 метра, а Филипов уби интригата, след като надскочи по-висок бранител с глава. Пак Филатов завършил шоуто с безпощаден диагонален удар.

През второто полувреме черноморци позволиха и на гостите да видят топката. Тогава Добрев спаси два сериозни шута на Самаров и една добавка на Тефик. Черноморци завършиха с 10 души, тъй като в 75-та минута при три извършени смени Хаджийски напусна контузен."

27.9.1997 г., **„Пирин" Бл. – „Ч. море" 1-0 (0-0)**,

В. „Нар. дело", 29.9. 1997 г.: „„Черно море" загуби нелепо в 90-ата минута на мача. Домакините почти се бяха примирили с равенството, затова техен защитник изрита топката напред към варненската врата. По десния фланг топката бе поета от Костадин Герганчев, който центрира в малкото наказателно поле, вратарят Неделчо Добрев безпричинно излезе да боксира топката, но резервата Петър Шопов вече я бе насочил с глава към мрежата.

„Пирин“ атакува ялово цял мач, а „Черно море“ създаде едно чисто голово положение, но Нейчев пропусна. В 30-ата минута страничния стълб помогна на черноморци. ***Вал. Великов***“

4.10.1997 г., **„Ч. море – „Марица“ Пд 1-0 (1-0)**,

В. „Ч-е“, 6.10.1997 г.: „„Черно море“ удари „Марица“ с 1:0 в първия мач под ръководството на Людмил Горанов. Най-добрият на терена беше надеждният Николай Филипов, който вкара победния гол и няколко пъти разпиля защитата с рязък демараж и неуловим дрибъл. Черноморци опитаха да разиграват бързо и грамотно топката и да атакуват по най-рационалния начин. В повечето случаи успяваха и логично взеха трите точки. След почивката домакините пресираха пловдивчани в центъра и умело затваряха пространствата. Райчев скри топката на Станев, а Маринов опази Хвойнев. Докато беше на терена, Попов също губеше персоналния двубой с Герджиков. През цялото време „Марица“ не стигна до голово положение. Дебют за „Черно море“ записа преотстъпеният от „Порт-Автотрейд“ Даниел Калчев, а Бойко Каменов от разпадналия се „Автотрейд“ се завърна в родното гнездо.

Най-интересното по минути:

12 – Вуцов нахлува неудържимо отдясно и цели напречната греда.

44 – След пас на Велев Филипов тръгва на скорост по левия фланг, финтира елегантно Младенов и стреля плътно в близкия ъгъл – 1:0.

52 – Пловдивчанинът Георгиев засича вдигната топка от корнер, ударът профучава край гредата.

60 – Нейчев извежда Филипов, той лъже двама и стреля в защитник. Добавката му с глава е спасена от Киров.

65 – След поредния индивидуален рейд по десния фланг Филипов бие от малък ъгъл в аут.

74 – При солова акция на Явор Георгиев Младенов спира топката с ръце в наказателното поле. Реферът преценява, че няма дузпа.“

Първенството излиза в принудителна пауза, поради стачка на съдиите, които протестират срещу насилието срещу тях на терена.

11.10.1997 г., Добрич, 15.00, контр., „Добруджа“ – „Ч. море“ 1-0 (1-0),

Голм.: 1-0 Пенчев 5‘ (псу)

„Ч. море“: Нед. Добрев, Ив. Райчев, Вал. Пейчев, Стан. Герджиков, Венц. Маринов, Д. Кехайов, Кал. Филатов, Яв. Георгиев, Юл. Нейчев, Д. Сивов, Н. Филипов (използвани са 9 резерви)

18.10.1997 г., Шумен, контр., „Шумен“ – „Ч. море“ 1-0 (0-0), съдия: Рос Матеев (пом. тр. на „Шумен“, поради стачка на реферите),

Голм.: 1-0 Мирославов 75‘

„Шумен“: Ив. Милчев, Гълъбов, Г. Андонов, Ф. Крумов, Н. Желязков, Д. Захариев, Жечков, Г. Попиванов, Мир. Мирославов, Чакъров, Вал. Венков (Св. Бърканичков, Ас. Гайдарджиев, Минчев, Скендерски, Лазаров)

„Ч. море“: Нед. Добрев, Кал. Филатов, Вал. Пейчев, Стан. Герджиков, Венц. Маринов, Анг. Велев, Д. Кехайов, Вел. Вуцов, Юл. Нейчев, Д. Сивов, Н. Филипов (Йос. Иванов, Ив. Райчев, Д. Стефанов, Дан. Калчев, Стил. Ангелов, Мл. Няголов)

26.10.1997 г., **„Чардафон“ – „Ч. море“ 0-0**,

В. „Нар. дело“, 27.10. 1997 г.: „„Черно море“ пропусна да запише първа победа на чужд терен. В Габрово варненци направиха най-добрия си мач от началото на сезона. Черноморци пропиляха три чисти голови положения. Най-фрапиращ бе пропускът на Калоян Филатов, който от 3 метра с глава само трябваше да отклони топката в мрежата. Не сполучи и ударът на Вуцов. В самия край на мача Николай Филипов бе спънат за дузпа, но съдията не посмя да я отсъди. Домакините пропиляха единственото си голово положение в 30-ата минута, когато гредата спаси варненци.“

29.10.1997 г., **„Ч. море“ – „Монтана“ 0-0**,

В. „Нар. дело“, 30.10. 1997 г.:„„Черно море“ игра 95 минути пред вратата на „Монтана“ и пропиля дузина голови положения. Гостите си тръгнаха доволни от спечелената точка, докато варненци дълго ще съжаляват за загубените две точки. Съдията удължи времето с 5 минути, но и това не доведе до очакваното 1:0. Пропуските следваха един след друг.

Началото постави Кехайов, който от 7-8 метра не улучи вратата. После

1997

В квалификациите за СП'98 във Франция, отборът на България побеждава Русия с 1-0 на националния стадион „В. Левски“ в София с гол на Трифон Иванов след пас на Христо Стоичков и е недостижим на първото място в групата преди последния мач в Москва, който се оказва с протоколно значение (Русия побеждава с 4-2). Руснаците имат претенции към чешкия съдия Вацлав Крондъл, който подминава нарушение в наказателното поле на България към края на мача. Това е последното СП, на което България се класира до днешна дата и „лебедовата песен“ на най-талантливото и успешно поколение български футболисти, достигнали до полуфинал на СП'94. Отборът на Русия, класирал се втори в групата отива на бараж срещу Италия, който губи и не се класира за финалния турнир.

Отборът на „Ч. море", есен 1997 г., заден ред от ляво надясно: Димчо Димов (рехаб.), Вел. Вуцов, Н. Николов, Анг. Велев, Стан. Герджиков, Стил. Ангелов, Мл. Няголов, Дан. Калчев, Д. Кехайов и д-р Бинко Колев, среден ред: Люд. Горанов (ст. тр.), Д. Стефанов, Б. Марев, Гал. Милков, Вик. Генчев, Йос. Иванов, Д. Сивов, Нед. Добрев, Кал. Филатов, Йон. Наумов и Т. Марев (пом. тр.), преден ред: Пл. Хаджийски, Г. Дамянов, Вал. Пейчев, Венц. Маринов, Н. Филипов, Юл. Нейчев, Ив. Райчев, Енг. Енгибаров и Яв. Георгиев

1997

На 15.9.1997 г. е регистриран домейнът Google.com, който през първата година от съществуването си е достъпен само чрез домейна на университета в Станфорд, Калифорния.

същото сториха Нейчев, Филипов, Велев, Калчев. Най-фрапиращ обаче бе неточният удар на Филатов. От метър и половина с глава той стреля в аут. Оставаше само наказаният Вили Вуцов, който бе непосредствено зад вратата на „Монтана", да влезе и бутне топката в мрежата. Гостите отправиха един-единствен удар към Добрев чрез Железаров през втората част. ***Вал. Великов***"

2.11.1997 г., **„Ч. море" – „Светкавица" Тщ 2-0 (1-0)**,

В. „Ч-е", 3.11.1997 г.: „Домакините превъзхождаха през цялото време и можеха да бият по-убедително, ако не бяха пропуските на Маринов, Велев и Филипов. За събаряне на Филипов Сивов вкара 100-процентовата дузпа, а Вуцов надбяга защитата и прехвърли вратаря от границата на големия пеналт за 2:0. Единственият шанс за гостите беше в 86-ата мин., когато Сантуров премина отбраната, но Добрев спаси атрактивно удара. Дебют за „Черно море" записа Виктор Генчев."

8.11.1997 г., **„Сторгозия" Пл. – „Ч. море" 0-2 (0-1)**,

В. „Ч-е", 10.11.1997 г.: „Людмил Горанов, ст. треньор на „Черно море": „Мачът започна с техен бурен натиск, но не позволихме да се затворим и играта продължи от врата към врата. След дълъг пас на Герджиков Нейчев пое топката и намери великолепно Филипов, който откри резултата. След почивката те атакуваха стихийно и постоянно центрираха топката, с което ни улесниха. Контрирахме опасно, но пропуснахме няколко гола. Сивов

сложи точка на спора с мощен шут от 30-метров фаул. След това съперникът стигна до няколко положения, плод на наше невнимание и суматоха. Добрев обаче пази силно и спаси всичко. Доволен съм от резултата и тактическата дисциплина. Моите повярваха, че могат да печелят на чужд терен по чист начин, без уговорки. Радвам се за момчетата. Победите са техни, а загубите – мои."

16.11.1997 г., **„Ч. море" – „Септември" Сф 3-0 (1-0)**,

В. „Ч-е", 17.11.1997 г.: „На мокър и хлъзгав терен под непрекъснат дъжд през второто полувреме домакините имаха смазващо превъзходство. Те натискаха мощно с трима нападатели – за първи път Вуцов бе на върха на атаката, подпомаган активно от най-добрия на терена Филипов и Нейчев. Отзад Герджиков опази Малинов, а Райчев скри топката на Атанасов. В 66-ата мин. след единоборство Годинячки получи аркада и се нахвърли върху Маринов. Скочиха и други футболисти, а щабът на домакините влезе на терена, за да разтърве играчите. Треньорът Горанов дръпна настрана Маринов и след секунди мелето затихна.

Най-интересното по минути:

10 – След меле Вуцов вкарва топката в мрежата от 2 метра – 1:0.

21 – Вуцов засича центриране от фаул на Велев, Русев чисти в корнер.

24 – Цв. Здравков подарява топката на Нейчев, нападателят бие в аут.

27 – Вратарят избива в корнер удар на Филипов.

54 – Маринов стреля с глава след вдигане от ъглов удар на Филипов, Цв. Здравков отклонява топката.

64 – Нейчев нахлува сам отляво, но бие в тялото на Цв. Здравков.

73 – След шпагат Русев закача крака на устремилия се Филипов и Сивов бележи от дузпа – 2:0.

81 – Филипов пробива и шутира точно в близкия ъгъл – 3:0."

22.11.1997 г., **„Хасково" – „Ч. море" 2-0 (0-0)**,

В. „Ч-е", 24.11.1997 г.: „Людмил Горанов, ст. треньор на „Черно море": „Съдията Камен Алексиев ни ограби. Той свири честно през първото полувреме, но на почивката е бил обработен, а и вероятно се е уплашил от непрекъснатите псувни и заплахи на Кирил Василев, че няма да излезе жив, ако не победят. В 50-ата мин. Ангелов пада пред краката на Велев и веднага се изправи. Алексиев отначало каза: „Играй", но секунди по-късно отсъди измислена дузпа и реши мача. В 55-ата мин. Добрев измъкна с чист шпагат топката от краката на Ангелов пред големия пеналт. Съдията свири фаул срещу нас и играчи на двата отбора се сбиха. Още няколко пъти Алексиев сгреши. Той ни ощети и срещу „Монтана", когато ни отмени редовен гол. Обстановката за игра в Хасково е ненормална. До 50-ата мин. двубоят протичаше нормално. Ние нямахме голови положения, а те имаха само едно, което Добрев спаси."

***

29.11.1997 г., ст. Тича, контр., „Ч. море" – „Порт-Автотрейд" 1-2 (0-0), съдия: Радан Мирянов, 100 зр.

Голм.: 0-1 Сираков 50', 0-2 Т. Тодоров 57', 1-2 Стил. Ангелов 81'

1997

ЕСЕННО КЛАСИРАНЕ

1. Пирин	10	2	3	30:13	32
2. Марица	10	1	4	29:12	31
3. Черноморец	9	4	2	19:5	31
4. Хасково	9	2	4	29:14	29
5. Академик (Сф)	8	2	5	25:16	26
6. Черно море	7	4	4	18:8	25
7. Шумен	8	1	6	17:16	25
8. Септември	7	3	5	19:15	24
9. Чардафон	6	3	6	15:14	21
10. Димитровград	6	1	8	15:28	19
11. Монтана	5	2	8	17:24	17
12. Кремиковци	5	2	8	17:22	17
13. Светкавица	4	4	7	16:18	16
14. Сторгозия	2	4	9	11:26	10
15. Порт-Автотрейд	2	3	10	11:33	9
16. Дунав-Раковски	2	2	11	10:33	8

„Ч. море": Йос. Иванов, Ив. Райчев, Мл. Няголов, Енг. Енгибаров, Н. Николов, Д. Стефанов, Кал. Филатов, Вик. Генчев, Стан. Герджиков, Дан. Калчев, Н. Филипов (Ат. Димов, Стил. Ангелов, Йон. Наумов, Б. Марев)

„П-А": Ил. Станчев, Т. Тодоров, Петров, Й. Терзиев, Ив. Тодоров, К. Данев, Ст. Маринов, Нед. Сираков, Т. Каменов, Гал. Господинов, Конст. Колев (Атанасов, Симеонов, Илиев, Аргиров, Д. Стефанов, Мар. Петров)

2.12.1997 г., с. Царев брод, контр., „Шумен" – „Ч. море" 4-0 (1-0),

Голм.: Желязков, Захариев, Чакъров, Мирославов (дуз.)

„Ч. море": Йос. Иванов, Н. Николов, Енг. Енгибаров, Стан. Герджиков, Д.

***

На 11.12.1997 г. в Киото, Япония 192 страни подписват международен документ, известен като Протоколът от Киото. Подписалите го държави поемат ангажимент да намалят емисиите от парникови газове в борба с промяна в климата и глобалното затопляне на планетата. Протоколът влиза в сила от 16.2.2005 г.

1998

Купата на България е спечелена от отборът на „Левски“ Сф, който побеждава ЦСКА с 5-0 във финала, игран на 13.5.1998 г. в София на националния стадион „В. Левски“ пред 50 000 зрители.

***

От 12 до 21.12.1997 г. в Рияд, Саудитска Арабия се провежда първият турнир за купата на Конфедерациите, организиран от ФИФА. От турнира на УЕФА не участва победителят от Евро'96 Германия, а подгласника Чехия. Трофеят е спечелен от отборът на Бразилия, който във финалния мач побеждава Австралия с 6-0. Отборът на Бразилия е също световен шампион от СП'94 и победител в турнира за Копа Америка (1997).

Стефанов, Мл. Няголов, Ив. Райчев, Вел. Вуцов, Вик. Генчев, Кал. Филатов, Н. Филипов.

***

Отборите от „Б“ РФГ се включват от 2-ри кръг на турнира. Играе се по един мач. Домакин е отборът от по-долната група.

Купа на България, 2-ри кръг:

22.10.1997 г., Нова Загора, 14.30, **„Загорец“ Н.З. – „Ч. море“ 1-0 (1-0)**, съдия: Й. Иванов, 1 200 зр.

Голм.: 1-0 Ж. Атанасов 2'

„Загорец“: Петров, Кирилов, Павлов, Генчев, Димов, Т. Атанасов, Ж. Атанасов (55' Кирчевски), Емилов (68' Христов), Каябашлиев (88' Гинчев), Христов, Иванов

„Ч. море“: Нед. Добрев, Ив. Райчев, Вал. Пейчев, Стан. Герджиков, Венц. Маринов (78' Г. Дамянов), Анг. Велев, Кал. Филатов, Вел. Вуцов (46' Яв. Георгиев), Д. Кехайов, Дан. Калчев (46' Юл. Нейчев), Н. Филипов

В. „Ч-е“, 22.10.1997 г.: „Ангел Костадинов (Гелето), бившият ляв бек на „Ч. море“ ще бъде пом. съдия в днешния мач. … „Съперникът не е лош обор. Разполага с 8 бивши футболисти на „Сливен“, някои от които познаваме добре. Има организация и добър терен и ще иска да победи. За това ни очаква напрегнат мач. Доволен съм от старанието на момчетата преди паузата на шампионата. През това време опознах футболистите и те са на ясно какво искам от тях“, заяви треньорът Людмил Горанов. … Вчера капитанът Венци Маринов почерпи съотборниците си за 31-вия си рожден ден. ***Нед. Петров***“

В. „Ч-е“, 23.10.1997 г.: „Ч. море“ падна с 0-1 от третодивизионния „Загорец“ в Нова Загора и приключи участието си в турнира за купата на България по футбол. Още във 2-та минута Иванов вдигна и Живко Атанасов с глава заби единствения гол. Гостите заиграха по-добре след почивката, но сгъстената защита на домакините не им остави много шансове.“

„Ч. море“ отпада от турнира.

***

Зимната подготовка започва на 5.1.1998 г. с яки двуразови тренировки.

17.1.1998 г., Аксаково, контр., „Порт-Автотрейд“ – „Ч. море“ 3-1 (1-1), съдия: Радан Мирянов, 200 зр.

Голм.: 0-1 Юл. Нейчев 17', 1-1 Данев 45', 3-1 Каменов 75', 78'

„П-А“: Ил. Станчев, Илиев, Маринов, Й. Терзиев, Х. Хараламбиев, К. Данев, Нед. Сираков, Ив. Андреев, Т. Каменов, Дан. Калчев, Ж. Петров (Симеонов, Вълков, Стефанов, Д. Георгиев)

„Ч. море“: Крас. Харизанов, Д. Сивов, Вал. Пейчев, Ив. Райчев, Вес. Маринов, Анг. Велев, Кал. Филатов, Вел. Вуцов, Юл. Нейчев, Д. Стефанов, Н. Филипов (Пл. Хаджийски, Вик. Генчев, Яв. Георгиев, Г. Дамянов)

20.1.1998 г., игр. Спортпалас, 14.30, контр., „Ч. море“ – „Металург“ Пк 0-4 (0-1), съдия: Свет. Славов, 200 зр.

Голм.: 0-1 Железаров 15', 0-3 Стоицов 70', 86', 0-4 Василев 88'

„Ч. море“: Нед. Добрев, Д. Сивов, Вал. Пейчев, Ив. Райчев, Венц. Маринов, Стан. Герджиков, Д. Стефанов, Вик. Генчев, Вел. Вуцов, Юл. Нейчев, Н. Филипов (Кр. Харизанов, Кал. Филатов, Пл. Хаджийски, Д. Кехайов, Андр. Андреев, Мл. Няголов, Йон. Наумов, Яв. Георгиев, Г. Дамянов)

„Мет.“ Пк: Драгов, Русев, Здр. Здравков, Станков, Игнатов, Шевкед, Папазов, Пашев, Киров, Симеонов, Железаров (Свиленов, Кискинов, Варадев, Стоицов, Боянов, Василев, Шербетов, Петров)

23.1.1998 г., Суворово, 14.30, контр., „Ч. море“ – ЦСКА Сф 1-1 (0-1), съдия: Д. Момиров, 50 зр.

Голм.: 0-1 Деянов 24', 1-1 Юл. Нейчев 53'

„Ч. море“: Нед. Добрев, Ив. Райчев, Вал. Пейчев, Д. Сивов, Стан. Герджиков, Венц. Маринов, Кал. Филатов, Д. Стефанов, Юл. Нейчев, Д. Кехайов, Н. Филипов (Пл. Хаджийски, Анг. Велев, Вик. Генчев, Мл. Няголов)

ЦСКА: Рад. Станев, Ем. Кременлиев, Ст. Лулчев, Стан. Ангелов, Кр. Чомаков, Екр. Генч, Г. Йорданов, Мет. Деянов, П. Жабов, Бон. Генчев, Хав. Круз (П. Петков, Март. Петров, Стил. Петров, Мих. Юмерски, Божо Джуркович, Здр. Радев)

27.1.1998 г., Повеляново, 14.30, контр., „Девня“ – „Ч. море“ 1-5 (1-2), съдия: Димчо Радев, 50 зр.

Голм.: 1-0 Божиновски 14', 1-1 Юл. Нейчев 30', 1-2

Венц. Маринов 31', 1-3 Кал. Филатов 75', 1-4 Г. Дамянов 78', 1-5 Кал. Филатов 80'

„Девня": Н. Любчев, Христов, Павлов, Жеков, Кралев, Н. Василев, Желязков, Йорданов, Божиновски, Г. Василев, Божков (Й. Дженков, Вълчев, Красимиров, Иванов, Кателиев)

„Ч. море": Нед. Добрев, Д. Сивов, Вал. Пейчев, Стан. Герджиков, Венц. Маринов, Анг. Велев, Ив. Райчев, Вел. Вуцов. Юл. Нейчев, Д. Кехайов, Н. Филипов (Д. Стефанов, Вик. Генчев, Кал. Филатов, Г. Дамянов, Б. Марев, Мл. Няголов)

1.2.1998 г., ст. Дружба, Добрич, „Добруджа" – „Ч. море" 1-1 (1-1), съдия: Енчо Начев, 3 000 зр.

Голм.: 0-1 Вел. Вуцов 9', 1-1 Георгиев 45',

„Добруджа": Симеонов, Р. Славов, Боев, Кръстев, Ст. Славов, Петров, Любенов, Г. Георгиев, Милославов, Божилов, Пенчев (Тодоров, Василев, Попов, Стоянов, Русев, Димитров)

„Ч. море": Нед. Добрев, Д. Сивов, Вал. Пейчев, Стан. Герджиков, Венц. Маринов, Кал. Филатов, Ив. Райчев, Д. Стефанов, Юл. Нейчев, Вел. Вуцов, Н. Филипов (Д. Кехайов, Пл. Хаджийски, Б. Марев, Мл. Няголов, Вик. Генчев, Анг. Велев)

4.2.1998 г., зала Владислав, „Ч. море" – „Марек" Дупница 14-5

В. „Ч-е", 5.2.1998 г., Димитър Сивов е останал без пари за храна и пътни и за момента остава в Казанлък. Вицепрезидентът Симон Симонов призовава футболистите да търсят спонсори и пари на заем, които ще бъдат върнати след време. На този етап „Ч. море" няма право да картотекира футболисти, тъй като не е превел на „Спартак" 10 000 $ за Д. Трендафилов. Резервният вратар Йосиф Иванов е разтрогнал договора си и ще играе в „Кремиковци". Вал. Пейчев и Венц. Маринов също бойкотират тренировките.

13.2.1998 г., Каспичан, „Локомотив" Касп. – „Ч. море" 1-1 (1-0),

Голм.: 1-0 Т. Курдов 34', 1-1 Венц. Маринов 66'

„Ч. море": Нед. Добрев, Ив. Райчев, Вал. Пейчев, Стан. Герджиков, Венц. Маринов, Анг. Велев, Н. Филипов, Кал. Филатов (Д. Стефанов), Юл. Нейчев, Ал. Валентинов (Б. Марев), Д. Кехайов (Н. Николов)

***

21.2.1998 г., **„Кремиковци" – „Ч. море" 2-1 (1-0)**,

В. „Ч-е", 23.2.1998 г.: „Кремиковци" изработи „Черно море" с 2:1 в посредствен мач на своя стадион в кв. „Ботунец". Апостолов откри рано с глава, а Рагин удвои от дузпа след почивката. Към края варненци намалиха, след като Кехайов засече успореден пас на голлинията на Филипов. Гостите завършиха с 10 души, тъй като Иван Райчев бе изгонен за два жълти картона в 85-ата и 90-ата мин. Тежко се контузи вратарят Неделчо Добрев. В 35-ата мин. той разтегна сериозно мускул, след като ритна топката от ръка и бе сменен от дебютанта Милков."

Старши треньорът Людмил Горанов напуска поста си на 24.2.1998 г., на неговото място отново е назначен Тодор Марев.

1.3.1998 г., **„Ч. море" – „Дунав-Раковски" Рс 4-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело", 4.3. 1998 г.: „Въпреки проблемите, които съпътстват футболистите на „Черно море", те показаха добър и привлекателен за окото футбол, побеждавайки с 4:0 „Дунав-Раковски". С хеттрик в мача се отличи голмайсторът на черноморци Юли Нейчев. Още в първите минути на срещата „моряците" се хвърлиха във вихрени атаки към вратата на Калбанов. В 4-ата минута Нейчев бе съборен в наказателното поле, но Вуцов пропиля отсъдената дузпа. В 20-ата минута Калоян Филатов центрира и Нейчев с глава откри резултата. След разбъркване пред вратата на гостите Вили Вуцов бе най-съобразителен и покачи на 2:0. Влезлият Жоро Дамянов подаде за 3:0 на Юли Нейчев, а в самия край на мача голмайсторът на варненци оформи хеттрика си."

7.3.1998 г., **„Шумен" – „Ч. море" 2-0 (1-0)**,

В. „Ч-е", 9.3.1998 г.: „Тодор Марев, треньор на „Черно море": „Преди мача момчетата не искаха да тръгват и едва ги убедихме да се качат в автобуса. Доволен съм, че въпреки

1998

Иван Райчев

***

От 7 до 28.2.1998 г. в Нагано, Япония се провеждат 18-тите зимни Олимпийски игри. България печели своят първи златен медал на този форум, след като Екатерина Дафовска побеждава в дисциплината 15 км биатлон (жени). Това е и единственият медал, който България печели на тези игри. Съотборничката на Дафовска – Павлина Филипова завършва на 4-то място в същата дисциплина.

1998

Шампионската лига е спечелена за първи път от 32 години от „Реал" Мадрид, който побеждава „Ювентус" Торино с 1-0 във финала игран на 20.5.1998 г. на „Амстердам арена".

***

Финалът на турнира за КНК е спечелен от лондонския „Челси", който побеждава „Щутгарт" с Красимир Балъков в състава си с 1-0 на 13.5.1998 г. в Стокхолм. Поради разширяването на Шампионската лига през последните години, интересът към този турнир значително намалява и УЕФА решава да го премахне от календара си, като обявява, че следващият сезон ще е заключителен за него.

***

Финалът за купата на УЕФА за първи път в 27 годишното съществуване на турнира се играе в един финален мач на неутрален терен. На ст. „Парк де пренс" в Париж „Интер" Милано" побеждава „Лацио" Рим с 3-0 на 6.5.1998 г..

проблемите се концентрираха, събраха сили и играха прилично. „Шумен" ни улесниха с хаотичен натиск, разчитаха само на центрирания и мелета. Преди почивката действахме по-затворено, но пуснахме гол след досадна колективна грешка в лявата зона. Домакините стигнаха до щастлив втори гол след рикошет в крака на Хаджийски. В последните 35 минути се изнесохме по-напред и диктувахме темпото на терена. Маринов удари гредата с глава, проведохме още няколко добри атаки, на които липсваше завършващия удар. Венци Маринов игра много силно и опази Праматаров, а Велев не го пуснах, защото беше разстроен от проблемите."

15.3.1998 г., **„Ч. море" – „Порт-Автотрейд" Вн 3-1 (1-0)**,

В. „Нар. дело", 16.3. 1998 г.: „Гол падна още в 4-та минута на двубоя, но преди това страничният съдия бе маркирал засада на Юлиян Нейчев. Централният нападател на „Черно море" откри резултата в 40-ата мин., когато пое топката от тъчлинията, премина през двама защитници и от малък ъгъл опъна мрежата.

Второто полувреме продължи с надмощие на черноморци. Вторият гол за домакините падна след центриране на Велислав Вуцов отдясно. Нейчев надскочи пазача си Кольо Данев и с глава направи 2:0. „Докерите" намалиха чрез Тошко Каменов, който финтира вратаря Добрев. Накрая Венцислав Маринов с глава оформи крайното 3:1 за „Черно море", отново след центриране на Вуцов."

18.3.1998 г., **„Черноморец" Бс – „Ч. море" 2-0 (2-0)**,

В. „Нар. дело", 19.3. 1998 г.: „Юношите на „Черно море" не отправиха нито един удар във вратата на „Черноморец". Домакините рано реализираха два гола и мачът се доигра. Чиликов изненада Добрев с удар от 20 метра за 1:0. Четири минути по-късно Мирослав Косев проби сред няколко черноморци и от 7-8 метра направи 2:0. При този резултат вратарят Добрев реши да остави вратата и тръгна да вкарва голове. Ядосан от постъпката му, треньорът Тодор Марев го смени. В състава на „Черно море" не бяха Пейчев, Вуцов, В. Маринов. За „Черноморец" (Бс) дебютира бившият черноморец Иван Атанасов."

21.3.1998 г., **„Ч. море" – „Академик" Сф. 2-0 (1-0)**,

В. „Ч-е", 23.3.1998 г.: „„Черно море" победи „Академик" с 2:0 в много слаб мач почти без голови положения пред вратите. Домакините опитваха неправилно да пробият през средата на затворената защита на „студентите", но въпреки това измъкнаха мача с голове от дузпа и от фаул. Нейчев бе задържан за фланелката от Милотинов в наказателното поле и сам реализира дузпата в средата на вратата. Острието Николай Филипов спечели фаул пред пеналта и Кехайов матира Йорданов за втори път. Халфът изненада вратаря с късото засилване и удар в далечния ъгъл.

В 53-та мин. Явор Георгиев пропусна единственото голово положение в мача. Той се озова сам срещу вратаря при грешка в защитата, но вероятно подцени ситуацията и стреля покрай гредата. В 61-та мин. Нейчев се откъсна и Милотинов, който имаше вече жълт картон, го събори. Великотърновският съдия вместо да го изгони, се скара на Нейчев за симулация. Реферът свири доста слабо, като накъсваше играта и не пусна няколко аванта-жа."

Преди мача срещу „Димитровград" президентът Георгиев съобщава, че няма възможност да изплаща премии. Отборът излиза без мотивация за победа.

На 28.3.1998 г. са освободени от длъжност техническият директор Петър Петров и старши треньора Тодор Марев по желание на президента Г. Георгиев. Иван Василев – Катила се завръща като технически директор, а за следващите два мача отборът ще бъде воден от Велислав Вуцов, след което Т. Марев и П. Петров са върнати на длъжностите им.

28.3.1998 г., **„Димитровград" – „Ч. море" 2-0 (0-0)**,

В. „Ч-е", 30.3.1998 г.: „ Велислав Вуцов, играещ треньор на „Черно море": „Изпуснахме шест чисти голови положения. При 0:0 сгрешиха Нейчев, Кехайов и Филипов, а при 0:1 се издъни Филипов.

След 0:2 реферът отмени редовен гол на Нейчев, който после не можа да вкара два пъти от чисти позиции. Домакините ни улесниха, тъй като разчитаха на центрирания и хаотични атаки. Головете им паднаха след съдийски реверанси. Дузпата беше невероятно смешна. Ахмедов се хвърли като в басейн, тъй като Герджиков беше на метър от него и изобщо не го докосна. После съдията свири измислен фаул, защото само той видя вдигнат крак на Венци Маринов. След триковото изпълнение Добрев изби топката и техен нападател я довкара. Преди мача никой от ръководството не каза за каква премия излизаме. Зелените екипи не са изпрани и ако белите, с които бяхме в събота, ги очаква същата съдба, срещу „Пирин" в сряда трябва да играем с потници. Нямаме също изпрана и изгладена екипировка за тренировки."

1.4.1998 г., **„Ч. море" – „Пирин" Бл. 1-1 (1-0)**,

В. „Ч-е", 2.4.1998 г.: „„Черно море" не можа да бие „Пирин", въпреки че 74 минути игра с човек повече и мачът завърши 1:1. Домакините започнаха настървено и агресивно. Още в 8-ата мин. Войнов спря топката с ръка и Нейчев вкара дузпата. В 16-ата мин. Юри Иваников бе изгонен за втори жълт картон, а малко по-късно Нейчев изскочи сам срещу вратаря, но от малък ъгъл би в аут.

С 10 души пиринци се изнесоха по-напред след почивката и взеха инициативата. Добрев отрази нисък шут на Топалов, но в 64-ата мин. Мутафчиев изравни с великолепно изпълнение от фаул. Той прехвърли стената технично с левачката и вратарят не мръдна. Голът гипсира „моряците", до края те бъркаха в пасовете и улесниха лидера с хаотични атаки. В 79-ата и 81-ата мин. Топалов и Аджов изтърваха да донесат триумфа на гостите. Те се измъкнаха сами отляво и отдясно, но стреляха в аут. Домакините отвърнаха с два безобидни удара на Дамянов и Филатов.

„Черно море" можеше да загуби служебно, ако два часа преди двубоя членът на УС на „Локомотив" (Каспичан) Методи Георгиев не бе извадил от своя джоб 300 долара за съдийските такси. Президентът на каспичанци Кеби Атанасов пък плати обяда на варненци. ***Нед. Петров***"

В. „Ч-е", 5.4.1998 г.: „… *Тодор Марев: „За моето освобождаване и завръщане научих от пресата, но се съобразявам с решенията на президента. Той единствен може да назначава и уволнява. Сърцето ми е в „Черно море" и се върнах, за да помогна на отбора, който е рухнал и съсипан, за да завърши първенството… Никой няма полза от войните между истинските черноморци.*"

Петър Петров: „С Марев не сме се извинявали на президента, тъй като няма за какво. Според мен опозиция няма. Има хора, които не обичат мен и Марев, но по ирония на съдбата винаги двамата вадим кестените от огъня. Г-н Георгиев ми каза, че ще осигури нормални условия и ще намери пари за заплати и премии."

В момента обстановката в тима е влошена заради съмнения, че четирима са продали мача на „Пирин". Повечето играчи се гледаха накриво, но вчера тренираха. … Ако „моряците" тръгнат за Пловдив, ще излязат срещу „Марица" с повече юноши."

1.4.1998 г., Велислав Вуцов (с топката) преследван от Петър Аджов (Пирин)

5.4.1998 г., **„Марица" – „Ч. море" 7-0 (3-0)**,

В. „Нар. дело", 6.4. 1998 г.: „„Черно море" регистрира най-голямата си загуба в историята на участията си в „Б" ПФГ. Старши треньорът Тодор Марев нямаше резерви. Отборът тръгна за Пловдив с юношите рано сутринта. На полувремето „Марица" поведе с 3:0. До 56-ата мин. резултатът застрашаващо нарасна до 6:0. Домакините съжалиха варненци, като им вкараха само още един гол от дузпа.

***

На 28.2.1998 г. бойци от Армията за освобождение на Косово (АОК) нападат от засада сръбски полицейски патрул при с. Ликошани и убиват 4 сръбски полицаи и тежко раняват двама. Акцията предизвиква полицейска операция в селото, при която загиват 4 бойци на АОК и 26 жители на селото, етнически албанци. Започва нов кървав конфликт на Балканите – в Косово.

1998

Димитър Борисов Кехайов *(р. 26.10.1972 г.), атакуващ халф, 15 мача/2 гола през този сезон, юноша на „Локомотив“ Пд, след това играл в „Чирпан“, „Монтана“ и „Спартак“ Пловдив, от където пристига в „Ч. море“ по настояване на треньора Цоньо Василев. Налага се като титуляр в халфовата линия, но поради финансовите неуредици в клуба напуска още преди края на сезона. Кехайов е един от 4-мата футболисти на „Ч. море“, преминали в „Антибиотик -Лудогорец“ като освободени от клуба без финансов иск, след „частна“ договорка между президента на клуба Г. Георгиев и треньорът на разградчани Людмил Горанов. След това играе още за „Локомотив“ Пд, „Брестник“ и германския „Фризойте“ заедно с Йовко Иванов. Кехайов живее в Германия и е треньор на детски отбори в Ерфурт.*

11.4.1998 г., Д. Кехайов срещу защитник на „Чардафон“

па, отсъдена за нарушение срещу Димитров.“

В. „Ч-е“, 7.4.1998 г.: „Вратарят Галин Милков изпуснал да вкара гол за „Черно море“ при гостуването на „Марица“, разкри техническият директор Петър Петров. „Милков смени контузения Филатов в 46-ата мин. и заигра като полузащитник. След едно центриране той надскочи техния вратар и отправи топката с глава към мрежата, но за негов малшанс тя тупна до гредата и излезе в аут“, заяви Петров. Гошо Дамянов бил ударен лошо и още в 18-ата мин. го смени дебютантът Петров. В 30-ата мин. Филатов също бил контузен, но изкарал полувремето.“

***В. „Нар. дело“, 9.4. 1998 г.**: „Опозицията на сегашното ръководство на „Черно море“ замисля да свика общо събрание в сряда или четвъртък идната седмица. Целта на голяма част от членовете на клубния съвет е да бъде свален сегашният президент Георги Георгиев. Плановете са ФК „Черно море: да бъде регистриран като АД, въпреки. Че не е ясно кой и какво ще управлява… Според членът на клубния съвет Атанас Атанасов – Кеби няколко фирми са проявили интерес към новата футболна структура…“*

„Токът на ФК „Ч. море“ е спрян… За първото тримесечие от 1998 г. … 6,5 милиона са задълженията на футболния клуб към енергото…“

11.4.1998 г., **„Ч. море“ –„Чардафон“ Гб 1-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 13.4. 1998 г.: „С един-единствен гол на Велислав Вуцов от пряк свободен удар „Черно море“ победи „Чардафон“ в мач без особени достойнства. Час и половина преди началото на срещата старши треньорът Тодор Марев не знаеше с какъв състав ще разполага. Футболистите и този път излязоха единствено за честта на 85-годишния си клуб. Отново в средата на втората част черноморци отпаднаха физически и се наложи да минат в почти глуха отбрана. В края на срещата Пламен Хаджийски се размина в малкия пеналт и не можа да удвои резултата. Петнайсетина минути преди последния съдийски сигнал Драшков получи червен картон за груба игра срещу Райчев, но само след четири минути голмайсторът Вуцов го последва.“

***В. „Ч-е“, 15.4.1998 г.**: „На среща между члена на клубния съвет на „Черно море“ Атанас Атанасов – Кеби и шефът на MAG Красен Кралев е станало ясно, че MAG и негови партньори са готови да подпомогнат финансово*

ФК „Черно море“ при условие, че клубът се преобразува в публично акционерно дружество с уставен капитал 100 милиона лева и те закупят 67% от акциите. … Кеби каза: „Нормално е Кралев и неговите партньори да купят 40% от акциите, а останалите да се предложат на други хора с пари.“ Той добави, че ако Кралев държи 67% ще се получи диктатура и липса на равновесие …“

18.4.1998 г., **„Монтана“ – „Ч. море“ 2-1 (0-0)**,

В. „Ч-е“, 21.4.1998 г.: „Тодор Марев, треньор на „Черно море“: „Объркахме пътя и пристигнахме в 16.10 ч. на стадиона. Въпреки, че бяхме изморени, момчетата се държаха добре. Прибрахме се отзад и разчитахме на контри, като през първото полувреме домакините нямаха голово положение. Те разчитаха на центрирания и мелета, а когато трябваше, Милков се намесваше точно. Получихме евтин първи гол. Герджиков върна с глава топката, но Милков излезе неразчетено и тя го прехвърли. За всеки случай Каменов от „Монтана“ я довкара на празна врата. Малко по-късно ветеранът Веселин Михайлов направи 2:0 с удар от наказателното поле. През последните 15 минути превъзхождахме, но изтървахме четири чисти положения. Филипов вкара гол (след самостоятелен пробив) и уцели две греди. Веднъж вратарят му подари топката, но той се изненада и не я насочи в мрежата. Младият Боянов също изпусна сам срещу вратаря. Дебют направиха юношите Февзи Хасан, Боян Боянов, Симеон Гочев и Мартин Христов.“

25.4.1998 г., **„Светкавица“ – „Ч. море“ 3-1 (2-0)**,

В. „Ч-е“, 27.4.1998 г.: „„Черно море“ записа осма поредна загуба на чужд терен. Реферът не видя, че Катранджиев си

пое топката с ръка, преди да отбележи първия гол, а след три минути Стоянов довкара избитата от вратаря топка за 2:0. В 69-ата мин. Алексиев улучи гредата, а секунди по-късно Нейчев използва колективна грешка и намали с прецизен удар. Интригата уби Митьо Димитров (Глухия), който се разписа след пас на Иванов. Николай Филипов игра като ляв бек и се справи с Келепов, а напред беше изнесен Вуцов, но до него не стигнаха перспективни топки.“

29.4.1998 г., **„Ч. море“ – „Сторгозия“ Пл. 3-0 сл.**,

С тази служебна победа, срещу изваденият от групата „Сторгозия“ Плевен, „Ч. море“ утвърждава оставането си в „Б“ група, за което му беше необходима една точка.

2.5.1998 г., **„Септември“ – „Ч. море“ 7-0 (4-0)**,

В. „Ч-е“, 4.5.1998 г.: „„Септември“ отнесе юношеската формация на „Черно море“ със 7:0 в София. От мъжкия състав на гостите играха само Райчев и Филипов, другите бяха от отбора на юношите старша възраст, воден от Георги Попов, който бе на пейката до Тодор Марев. Дебют в професионалния футбол записаха Владимир Гочев, Антон Атанасов и Емил Христов. „Момчетата се държаха, доколкото могат, но силовото превъзходство на мъжете на „Септември“ си каза думата. При 0:0 Филипов изпусна сам срещу вратаря, а по-късно можеше да вкара два пъти, но топката му дойде на неудобния ляв крак“, заяви треньорът Марев.“

***В. „Ч-е“, 6.5.1998 г.**: „… Президентът Георгиев да не бави общото събрание, а да го насрочи през май. На него да се обсъди проектът за преобразуване на клуба в АД и да се изготви*

9.5.1998 г., младият талант от школата на „Черно море“ Николай Филипов изиграва последния си мач с екипа на „моряците“ срещу „Хасково“, пазен от капитана Димчо Марков и Румен Ангелов. От следващия сезон той ще се състезава с екипа на градския съперник.

1998

схема за финансирането на „Ч. море“. Ако Георгиев продължи да пасува, излиза че очаква да прибере лъвския пай от трансфера на Филипов и продажбата на някои от седмината футболисти с изтичащи

Защо ФК „Черно море“ слезе надолу

Това пожела да обясни на феновете от името на отбора Велислав Вуцов. Според него и другите футболисти основните причини са най-малко 11.

1. Напускането на Людмил Горанов. Никой от нас не разбра защо си тръгна.
2. Невъзможността да се привличат нови футболисти заради дълга към „Спартак“ за Димитър Трендафилов.
3. „Черно море“ е единственият отбор без подготвителен лагер през лятото и зимата.
4. През зимата не можахме да използваме залата и терена. Тренирахме на плажа и в гората. Срещу „Кремиковци“ излязохме без нито една тренировка на футболен терек и закономерно загубихме.
5. Безпаричие - от Нова година насам сме получили две заплати за януари и февруари, не са платени премиите и остатъкът от личните трансфери.
6. Липса на екипировка за тренировки и мачове. В някои срещи играехме с калци от 80-те години и фланелки с надпис на фирма, която вече не финансира клуба.
7. Липсата на медикаменти. Ако някой се беше порязал, можеше да му изтече кръвта, тъй като нямаше дори бинт и марля.
8. Спирането на тока, топлата вода и телефоните. По този начин се наруши нормалният тренировъчен цикъл и в последните 25 дни някои проведоха само една-две тренировки.
9. Пътуването на отбора в деня на мачовете, което го няма в нито един сериозен клуб. Това доведе до сраминте две поражения с 0:7.
10. Проблем с неплатени квартири. Затова си замина титулярът Димитър Кехайов.
11. Плачевното състояние на терена на стадион „Тича“. На него не се играе нормален футбол. Дори Марадона да дойде, не може да спре и подаде топката.

ВЕЛИСЛАВ ВУЦОВ

***

На 70-та церемония в Лос Анджелис филмът „Титаник“ с Леонардо ди Каприо в главната роля спечелва 11 награди „Оскар“, включително и тази за най-добър филм. „Титаник“ изравнява рекорда на „Бен Хур“ от 1959 г. по най-много спечелени награди „Оскар“ от един филм.

договори и тогава да сдаде поста…“

9.5.1998 г., **„Ч. море“ – „Хасково“ 2-0 (0-0)**,

В. „Нар. дело“, 11.5. 1998 г.: „С победа с 2:0 над „Хасково“ приключиха сезона футболистите на „Черно море“. Изпаднали във финансов колапс, от борещи се за „А“ ПФГ те завършиха шампионата едва 10-ти. За повечето от „моряците“ това бе последен мач с екипа на „Черно море“ на стадион „Тича“ пред 500 зрители. Иначе срещата започна с натиск на гостите, които чрез Славчо Илиев имаха възможност да открият резултата, но Неделчо Добрев имаше отлични прояви на вратата на черноморци.

Веднага след началния сигнал за втората част Филипов удари гредата. В следващата атака капитанът Венци Маринов се възползва от добър пас на Юли Нейчев и откри резултата. В 79-ата мин. Нейчев шутира остро, вратарят Войнов изби, но „шилото“ Кольо Филипов се промъкна, довкара топката и оформи крайното 2:0.“

***

В. „Нар. дело“, 13.5. 1998 г.: „Отборът на „Ч. море“ закри участието си в „Б“ ПФГ без настроение в дискотека „Верона“ в понеделник вечерта. Бившият член на УС на „Ч. море“ и бъдещ акционер Каро Акопович отсрами ръководството на най-стария клуб в България, като покани целия отбор на прощална вечер в клуб „Верона“.

В „Ч. море“ не останаха футболисти от други градове, защото клубът няма пари за квартири. Един от последните, които си стегна багажа и вчера отпътува бе Станчо Герджиков. Вероятно отборът в този си състав ще се разформирова…“

В. „Ч-е“, 20.5.1998 г.: „Днес президентът на ФК „Ч. море“ Г. Георгиев трябва да раздаде 2 заплати на футболистите. Ако не го направи, той обеща да насрочи общо събрание. „Двете заплати не решават проблемите. По-важно е да се знае, дали г-н Георгиев е в състояние да обезпечи клуба във всяко едно отношение“, заяви един от титулярите. Осемте основни футболисти, на които изтичат договорите, настояват да бъдат информирани до края на месеца за плановете на ръководството…“

В. „Нар. дело“, 21.5. 1998 г.: „Президентът на ФК „Черно море“ отново излъга футболистите … не се появи вчера на ст. Тича“, както предвиждаше преди десетина дни… Тогава Георгиев обеща на 20 май да плати две заплати на играчите… Не е ясно кога и кой ще предизвика общо събрание на клуба.“

В. „Ч-е“, 22.5.1998 г.: „Заради банкови недоразумения е отложено разплащането във ФК „Ч. море“, съобщи президентът Г. Георгиев. „Спомагателна фирма преведе по банков път в Експресбанк 15 000 DM на нашата сметка. Оказа се, че не можем да разполагаме с парите, тъй като не е подписан договор между банката и футболния клуб. Най-вероятно лицето ще си изтегли парите и ще намерим друг вариант за плащане“, заяви Георгиев…“

В. „Ч-е“, 1.6.1998 г.: „От „Спартак“ ще предложат на „Ч. море“ да бъдат приспаднати от втория транш за Николай Филипов 10 000 $ или част от тях, които „моряците“ дължат за Димитър Трендафилов. Парите трябва да се преведат до сряда, за да може Филипов да получи бележка и да подпише със „Спартак“. Заради този дълг „Ч. море“ не можеше да картотекира нови футболисти през пролетта…“

В. „Ч-е“, 5.6.1998 г.: „25 000 DM е вторият транш, който „Спартак“ ще преведе на „Ч. море“ за Николай Филипов. „Най-

късно до сряда трябва да получим парите. Когато това стане, ще се разплатя с момчетата. Сега повече работя за голямата печалба, която моята фирма очаква скоро", съобщи президентът на „Ч. море" Г. Георгиев…"

В. „Ч-е", 18.6.1998 г.: „Скандал с втория транш за Н. Филипов. Пропадна надеждата на клубния персонал на ФК „Ч. море", че с втория транш от 25 000 DM ще бъдат покрити неотложни клубни разходи. Щатните служители, които не са получавали заплати от февруари бяха отрязани от президента Г. Георгиев на среща в неговия офис, проведена по тяхно настояване вчера.

„След като взема парите, ще ви дам по една заплата, а другите средства ще вложа в личния си бизнес", заявил Георгиев. Членове на клубния съвет настояват Н. Ишков да преведе втория транш за Филипов в клубната каса. Това е наложително, тъй като с първия транш – също от 25 000 DM, Георгиев е погасил лични разходи."

„Трансферните пари за Николай Филипов принадлежат само на „Ч. море". Тях футболният клуб си ги е заработил със създаването и трансфера на своя юноша. 85-годишната история на „Черно море" не помни президент да присвоява пари, принадлежащи на клуба. Те могат да се изразходват единствено за клубни нужди, а не да се влагат другаде. Ако Г. Георгиев не разбира това, да му го обяснят тримата бизнес партньори – спрягани за бъдещи акционери в ПФК „Черно море" АД – Николай Колев, Стойчо Бакалов и Иван Иванов**.** ***Нед. Марков***"

***

В. „Ч-е" и в. „Нар. дело", 24.6.1998 г.: „Петър Петров напуска „Черно море". Оставка подаде техническият директор на ФК „Черно море" Петър Петров вчера. Той я мотивира с невъзможността да изпълнява своите задължения поради финансовата криза в клуба. „Благодаря на всички щатни служители и треньорите в ДЮШ, че въпреки проблемите проявиха разбиране и си вършеха съвестно работата.

В момента черноморци са в отпуска, но няма изгледи скоро да започнат подготовка за новия сезон в „Б" ПФГ. Животът в този популярен навремето клуб е спрял. Почти на всички от футболистите в края на юни им изтичат договорите с клуба и те са свободни да си търсят нови клубове. „Черно море" няма технически щаб и треньорско ръководство. Никой до сега не е разговарял с футболисти и треньори за подновяване на договорите им. Да не говорим, че задължително трябва да се прави и селекция.

Нейчев стана стрелец №1 на „Черно море" с 10 гола през този сезон.

ПЕТЪР ПЕТРОВ

Президентът на клуба Георги Георгиев е във Варна, но не се вълнува, че на вратата чука новият шампионат. Другите отбори вече започнаха подготовка, а черноморци не знаят дали ще има отбор. Още преди защитникът на националния отбор, ЦСКА и „Черно море", варненецът Иван Василев прогнозира, че „Черно море" ще изчезне като Съветския съюз. Към днешна дата Василев не е далеч от истината.

На практика „Черно море го има само в архивите на БФС."

Статистика „Ч. море“ в „Б“ РФГ 1997-98 г.

(бел. всички домакински мачове са играни на клубния ст. „Тича“)

3.8.1997 г., 1 кр., Варна, 18.00, **„Ч. море“ – „Кремиковци“ 2-1 (0-0)**, съдия: Д. Костов, 3 000 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Д. Сивов, Вал. Пейчев, Стан. Герджиков, Венц. Маринов, Анг. Велев (71‘ Кал. Филатов), Пл. Хаджийски, Вел. Вуцов (46‘ Мл. Няголов), Юл. Нейчев, Г. Дамянов (36‘ Яв. Георгиев), Н. Филипов
„Кремиковци“: Ивл Негенцов, Пл. Апостолов, Евл. Станоев, Н. Спасов, Ивл Тодоров, Кост. Мавродиев, Дойч. Дойчинов (66‘ Г. Богданов), Ем. Велчев, Ал. Божилов (83‘ Делян Койчев), Хари Бориславов, Д. Дойчинов
Голм.: 0-1 Бориславов 51‘, 1-1 Юл. Нейчев 53‘, 2-1 Н. Филипов 85‘
Ж.К.: Няголов (ЧМ); Спасов (Кр)
Ч.К.: 89‘ Мл. Няголов – 1 мач (ЧМ)

9.8.1997 г., 2 кр., Русе, ст. Локомотив, **„Дунав-Раковски“ – „Ч. море“ 2-1 (0-1)**, съдия: К. Костадинов, 250 зр.
„Дун-Рак“: Ден. Калбанов, Самир Мастънов, Др. Григоров, Цв. Василев, Мир. Енев, Пл. Петков (90‘ Свет. Канев), Вен. Станчев, Люд. Киров (87‘ Стан. Станков), Бл. Георгиев, Ивл Кирилов, Кал. Йорданов (60‘ Ем. Иванов)
„Ч. море“: Нед. Добрев, Д. Сивов, Вал. Пейчев, Стан. Герджиков, Венц. Маринов, Анг. Велев, Пл. Хаджийски, Н. Филипов, Юл. Нейчев, Ал. Валентинов, Вел. Вуцов (53‘ Яв. Георгиев)
Голм.: 0-1 Ал. Валентинов 25‘, 1-1 Енев 47‘ (пну), 2-1 Георгиев 85‘
Ж.К.: Георгиев (Д-Р); Венц. Маринов (ЧМ)

24.8.1997 г., 3 кр., Варна, 18.00, **„Ч. море“ – „Шумен“ 2-0 (2-0)**, съдия: Св. Маринов, 2 000 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Ив. Райчев, Вал. Пейчев, Стан. Герджиков, Венц. Маринов, Д. Сивов, Пл. Хаджийски (46‘ Анг. Велев), Вел. Вуцов (66‘ Кал. Филатов), Юл. Нейчев, Яв. Георгиев (79‘ Г. Дамянов), Н. Филипов
„Шумен“: Ив. Милчев, Мил. Йорданов, П. Трифонов, Юкс. Юмеров, Н. Желязков, Д. Захариев (73‘ Кост. Николов), Г. Попиванов (54‘ Вал. Венков), Св. Бъркаличков (59‘ Кр. Георгиев), Мир. Мирославов, Ф. Крумов, П. Георгиев
Голм.: 1-0 Юл. Нейчев 29‘, 2-0 Д. Сивов 41‘ (дуз.)
Ж.К.: Ив. Райчев, Вал. Пейчев, Пл. Хаджийски, Вел. Вуцов, Яв. Георгиев, Н. Филипов (ЧМ); Желязков, Попиванов, Крумов (Шум.)

30.8.1997 г., 4 кр., Варна, ст. Спартак, 18.00, **„Порт-Автотрейд“ – „Ч. море“ 1-1 (0-1)**, съдия: Св. Славов, 2 000 зр.
„П-А“: Илко Станчев, Ивл Андреев, Тео. Катранджиев, Ивл Андреев, Ивн Иванов, К. Данев, Г. Стойчев (40‘ Конст. Колев), Д. Стефанов (66‘ Ивл Тодоров), Тодор Каменов, Дан. Калчев, Й. Терзиев
„Ч. море“: Нед. Добрев, Ив. Райчев, Вал. Пейчев, Стан. Герджиков, Венц. Маринов, Д. Сивов (90‘ Б. Марев), Кал. Филатов, Вел. Вуцов (75‘ Г. Дамянов), Юл. Нейчев, Яв. Георгиев (66‘ Анг. Велев), Н. Филипов
Голм.: 0-1 Кал. Филатов 34‘, 1-1 Калчев 70‘ (дуз.)
Ж.К.: Ив. Андреев, Данев (П-А); Вел, Вуцов (ЧМ)

4.9.1997 г., 5 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Черноморец“ Бс. 0-0**, съдия: П. Петров, 2 500 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Ив. Райчев, Вал. Пейчев, Стан. Герджиков, Венц. Маринов, Д. Сивов (71‘ Б. Марев), Кал. Филатов, Вел. Вуцов (46‘ Анг. Велев), Юл. Нейчев, Яв. Георгиев (55‘ Г. Дамянов), Н. Филипов
„Ч-ц“: Т. Попов, Дан. Христов, Ив. Тенев (66‘ Ил. Илчев), Пет. Гинев, Нено Ненов, Рос. Петров, Ив. Куртев, Вал. Иванов, П. Янков (68‘ Анг. Стойков), Слави Жеков (82‘ Митев), Стойко Сакалиев
Ж.К.: Ив. Райчев, Венц. Маринов, Д. Сивов (ЧМ); Иванов, Сакалиев (Ч-ц)
Ч.К.: 55‘ Иванов (Ч-ц)

14.9.1997 г., 6 кр., София, ст. Академик, **„Академик“ Сф – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**, съдия: Й. Сталев, 600 зр.
„Ак“ Сф: Й. Йорданов - Жан, Илн Памуков, Ивл Райков, Стоян Стоянов, Ив. Тодоров, Н. Стойчев, Ив. Пасков, П. Пенев (57‘ Н. Донев), Ивл Йотов (89‘ Пл. Патев), Ив. Димитров, Ив. Миланов (86‘ Г. Хараланов)
„Ч. море“: Нед. Добрев, Ив. Райчев, Вал. Пейчев, Стан. Герджиков, Венц. Маринов, Анг. Велев, Кал. Филатов, Вел. Вуцов, Д. Сивов, Г. Дамянов (75‘ Б. Марев), Н. Филипов
Голм.: 1-0 Пасков 69‘
Ж.К.: Тодоров, Стойчев (Ак.); Ив. Райчев – 1 мач, Анг. Велев, Н. Филипов (ЧМ)

21.9.1997 г.. 7 кр., Варна, 17.00, **„Ч. море“ – „Димитровград“ 4-0 (4-0)**, съдия: Г. Виделов, 1 000 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Д. Сивов, Вал. Пейчев, Стан. Герджиков (46‘ Пл. Хаджийски), Венц. Маринов, Анг. Велев, Кал. Филатов, Вел. Вуцов (67‘ Г. Дамянов), Юл. Нейчев (61‘ Б. Марев), Яв. Георгиев, Н. Филипов
„Дим-град“: Д. Кенлешев, Зл. Николов (46‘ Ив. Иванов), Динко Господинов, Илн Ташев, Ив. Станев, Ерол Тефик, Кост. Иванов, Вес. Георгиев (28‘ Г. Армазов), Ат. Велков (46‘ Свет. Самаров), Мар. Метларов, Н. Андреев
Голм.: 1-0 Н. Филипов 15‘, 2-0 Кал. Филатов 21‘, 3-0 Н. Филипов 26‘, 4-0 Кал. Филатов 39‘
Ж.К.: Кал. Филатов (ЧМ)

27.9.1997 г., 8 кр., Благоевград, **„Пирин“ Бл. – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**, съдия: Д. Димитров, 4 000 зр.
„Пирин“: Ивл Иваников, Кост. Трендафилов, Стойне Илиев, Ем. Равначки (70‘ Вит. Мутафчиев), Н. Гавалюгов (60‘ Кост. Герганчев), Хр. Войнов, П. Аджов, Ив. Стойчев (75‘ П. Шопов), Бож. Янков, Юри Иваников, П. Михтарски
„Ч. море“: Нед. Добрев, Ив. Райчев, Вал. Пейчев, Стан. Герджиков, Венц. Маринов, Анг. Велев, Кал. Филатов, Вел. Вуцов (44‘ Яв. Георгиев), Д. Сивов, Г. Дамянов (62‘ Юл. Нейчев), Н. Филипов
Голм.: 1-0 Шопов 89‘
Ж.К.: Ив. Райчев, Кал. Филатов (ЧМ)
Ч.К: Кал. Филатов – 1 мач (ЧМ)

4.10.1997 г., 9 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Марица“ Пд 1-0 (1-0)**, съдия: Г. Нарлев, 2 000 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Ив. Райчев, Вал. Пейчев, Стан. Герджиков, Венц. Маринов, Анг. Велев (46‘ Мл. Няголов), Дан. Калчев (67‘ Яв. Георгиев), Вел. Вуцов, Юл. Нейчев (79‘ Бойко Каменов), Д. Сивов, Н. Филипов
„Марица“: Н. Киров, Кост. Пейков (62‘ Анг. Божилов), Д. Младенов, Д. Хаджиев, Алек. Дионисиев, Боян Иванов, Сп. Попов (29‘ Ман. Георгиев), Ф. Колев, Б. Хвойнев, Свет. Кондев, П. Станев
Голм.: 1-0 Н. Филипов 44‘
Ж.К.: Анг. Велев, Д. Сивов (ЧМ); Пейков, Божилов (М)

26.10.1997 г., 10 кр., Габрово, **„Чардафон“ – „Ч. море“ 0-0**, съдия: Ст. Господинов, 500 зр.
„Чардафон“: Ем. Митков, Пет. Винков, Ат. Димитров, Мар. Стефанов, Ал. Димитров (70‘ Б. Георгиев), Вал. Кунчев, Хр. Цочев, Дим. Данов, Стан. Ладжов, Мил. Цветанов (46‘ Хр. Кирилов), Стан. Стайков (46‘ Ив. Райков)
„Ч. море“: Нед. Добрев, Д. Сивов, Вал. Пейчев, Стан. Герджиков, Венц. Маринов, Анг. Велев, Кал. Филатов, Вел. Вуцов (89‘ Мл. Няголов), Юл. Нейчев, Д. Кехайов (79‘ Ив. Райчев), Н. Филипов
Ж.К.: Цочев, Райков (Чар.); Вел. Вуцов, Вал. Пейчев, Венц. Маринов (ЧМ)

29.10.1997 г., 11 кр., Варна, 15.00, **„Ч. море“ – „Монтана“ 0-0**, съдия: Кам. Алексиев, 300 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Д. Сивов, Вал. Пейчев (42‘ Д. Стефанов), Стан. Герджиков, Ив. Райчев, Анг. Велев, Кал. Филатов, Д. Кехайов, Юл. Нейчев, Дан. Калчев (59‘ Яв. Георгиев), Н. Филипов
„Монтана“: Пет. Петков, Триф. Георгиев, Йорданов, Пл. Антонов, Анг. Ангелов, Д. Пемперски, Б. Миланов, Ив. Близнаков, Сим. Кръстев (49‘ Иво Железаров), Вал. Борисов (64‘ Ал. Янакиев), Н. Николов (90‘ Гор. Горанов)
Ж.К.: Яв. Георгиев, Кал. Филатов, Д. Стефанов (ЧМ), Антонов, Борисов (Мон.)

2.11.1997 г., 12 кр., Варна, 14.30, **„Ч. море“ – „Светкавица“ Тщ 2-0 (1-0)**, съдия: Кр. Василев, 800 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Д. Сивов, Ив. Райчев, Стан. Герджиков, Венц. Маринов, Анг. Велев, Кал. Филатов, Вел. Вуцов (70‘ Юл. Нейчев), Д. Кехайов (83‘ Д. Стефанов), Дан. Калчев (68‘ Вик. Генчев), Н. Филипов
„Светкавица“: Ст. Стефанов, Гал. Тодоров, Шам. Ахмедов, Венц. Харизанов (46‘ Пав. Ковачев), В. Сантуров, Х. Хараламбиев (60‘ Деян Първанов), Ж. Келепов, Рум. Стоянов, Цв. Иванов, Ем. Янчев, Недж. Шукри (81‘ Доб. Дафинов)
Голм.: 1-0 Д. Сивов 38‘ (дуз.), 2-0 Вел. Вуцов 49‘
Ж.К.: Кал. Филатов – 1 мач (ЧМ); Стоянов (Св)

8.11.1997 г., 13 кр., Плевен, ст. Сл. Алексиев, **„Сторгозия“ Пл. – „Ч. море“ 0-2 (0-1)**, съдия: Светл. Маринов, 1 000 зр.
„Сторгозия“: Стойчо Ганчев, Анг. Ангелов, Геро Цветков, Б. Даскалов, Венц. Василев, Ив. Желязков, Михайлов (46‘ Д. Петров), Н. Минчев, Николов, С. Петров (34‘ Й. Йорданов), Янакиев (69‘ Хр. Тончев)
„Ч. море“: Нед. Добрев, Д. Сивов, Вал. Пейчев, Стан. Герджиков, Венц. Маринов, Анг. Велев, Ив. Райчев, Вел. Вуцов (61‘ Вик. Генчев), Юл. Нейчев, Д. Кехайов (74‘ Д. Стефанов), Н. Филипов
Голм.: 0-1 Н. Филипов 33‘, 0-2 Д. Сивов 75‘ (пну)
Ж.К.: Даскалов, Михайлов (Сторг.); Д. Кехайов, Д. Стефанов (ЧМ)

16.11.1997 г., 14 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Септември“ Сф 3-0 (1-0)**, съдия: Й. Сталев, 1 500 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Д. Сивов, Вал. Пейчев, Стан. Герджиков, Венц. Маринов (84‘ Мл. Няголов), Анг. Велев, Ив. Райчев, Вел. Вуцов (50‘ Кал. Филатов), Юл. Нейчев, Д. Кехайов (86‘ Вик. Генчев), Н. Филипов
„Септември“: Цв. Здравков, Кр. Коев, Бис. Годинячки, Люб. Иванов, Ив. Русев, Юри Николов (28‘ Н. Попов), Ч. Атанасов, П. Малинов (82‘ Ил. Илиев), Ант. Здравков, Кр. Стоянов, Илн Антонов (70‘ Вал. Станков)
Голм.: 1-0 Вел. Вуцов 9‘, 2-0 Д. Сивов 72‘ (дуз.), 3-0 Н. Филипов 80‘
Ж.К.: Кал. Филатов, Мл. Няголов, Вик. Генчев (ЧМ)

22.11.1997 г., 15 кр., Хасково, **„Хасково“ – „Ч. море“ 2-0 (0-0)**, съдия: Кам. Алексиев, 2 500 зр.
„Хасково“: П. Войнов, Т. Костов, Дим. Марков, Хр. Георгиев, Таньо Ганев, Рачо Килапов, П. Кумчев (49‘ Рум. Ангелов, 65‘ Ян. Узунов), Сл. Илиев, К. Василев, Рум. Илиев, Ахм. Ахмедов
„Ч. море“: Нед. Добрев, Д. Сивов, Вал. Пейчев, Стан. Герджиков, Венц. Маринов, Анг. Велев (71‘ Вик. Генчев), Ив. Райчев, Вел. Вуцов (53‘ Кал. Филатов), Юл. Нейчев (75‘ Дан. Калчев), Д. Кехайов, Н. Филипов
Голм.: 1-0 Василев 49‘ (дуз.), 2-0 Сл. Илиев 88‘
Ж.К.: Сл. Илиев, К. Василев (Хас.)

21.2.1998 г., 16 кр., Кремиковци, **„Кремиковци“ – „Ч. море“ 2-1 (1-0)**, съдия: Вал. Петровски, 2 100 зр.
„Крем.“: Ивл Негенцов, Енчо Молдовански (75‘ Н. Спасов), Евл. Станоев, Мет. Милков, Ем. Велчев, Кост. Мавродиев, Мар. Стоянов, Пл. Апостолов, Доб. Рагин (80‘ Кост. Пилитов), Хари Бориславов (58‘ Ал. Божилов), Д. Дойчинов
„Ч. море“: Нед. Добрев (35‘ Гал. Милков), Ив. Райчев, Вал. Пейчев, Стан. Герджиков, Венц. Маринов, Анг. Велев (80‘ Г. Дамянов), Кал. Филатов, Вел. Вуцов (46‘ Д. Стефанов), Юл. Нейчев, Д. Кехайов, Н. Филипов
Голм.: 1-0 Апостолов 5‘, 2-0 Рагин 55‘ (дуз.), 2-1 Д. Кехайов 88‘
Ж.К.: Стоянов, Дойчинов (Крем.); Ив. Райчев, Вал. Пейчев, Венц. Маринов, Юл. Нейчев (ЧМ)
Ч.К.: 90‘ Ив. Райчев – 1 мач (ЧМ)

1.3.1998 г., 17 кр., Варна, 14.30, **„Ч. море“ – „Дунав-Раковски“ Рс 4-0 (1-0)**, съдия: Йос. Ронков, 2 000 зр.
„Ч. море“: Гал. Милков, Пл. Хаджийски, Кал. Филатов, Стан. Герджиков, Венц. Маринов, Анг. Велев, Яв. Георгиев (78‘ Д. Стефанов), Вел. Вуцов (78‘ Б. Марев), Юл. Нейчев, Д. Кехайов (65‘ Г. Дамянов), Н. Филипов
„Дун.-Рак.“: Ден. Калбанов, Касабов, Др. Григоров, Цв. Василев, Пачеджиев, Ил. Илиев, Тотев (46‘ Димитров), Петров (46‘ Мандиков), Стан. Станков, Кал. Янков, Ем. Иванов (75‘ Петров)
Голм.: 1-0 Юл. Нейчев 18‘, 2-0 Вел. Вуцов 51‘, 4-0 Юл. Нейчев 75‘, 82‘
Пропусната дузпа: 4‘ Вел. Вуцов (ЧМ)
Ж.К.: Станков (Д-Р)

7.3.1998 г., 18 кр., Шумен, **„Шумен“ – „Ч. море“ 2-0 (1-0)**, съдия: Д. Димитров, 2 000 зр.
„Шумен“: Рум. Рангелов, Мил. Йорданов, Г. Андонов, Юкс. Юмеров (85‘ Ас. Гайдарджиев), В. Василев, Д. Захариев (60‘ Г. Попиванов), Н. Желязков, Вал. Венков, Т. Праматаров, Ф. Крумов (70‘ Г. Йорданов), Мир. Мирославов
„Ч. море“: Гал. Милков, Ив. Райчев, Вал. Пейчев, Стан. Герджиков, Венц. Маринов, Кал. Филатов (60‘ Д. Кехайов), Пл. Хаджийски (71‘ Д. Стефанов), Вел. Вуцов, Юл. Нейчев, Яв. Георгиев (60‘ Б. Марев), Н. Филипов
Голм.: 1-0 Василев 30‘, 2-0 Венков 49‘
Ж.К.: Праматаров, Желязков, Захариев (Шум.); Кал. Филатов – 2 мача, Пл. Хаджийски, Б. Марев (ЧМ)

15.3.1998 г., 19 кр., Варна, 15.00, **„Ч. море“ – „Порт-Автотрейд“ Ви 3-1 (1-0)**, съдия: Р. Димитров, 400 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Хаджийски (68‘ Ив. Райчев), Вал. Пейчев, Стан. Герджиков, Венц. Маринов, Анг. Велев, Яв. Георгиев (57‘ Г. Дамянов), Вел. Вуцов, Юл. Нейчев (77‘ Б. Марев), Д. Кехайов, Н. Филипов
„Порт-Авт.“: Г. Костов, Конст. Колев (68‘ Ивн Иванов), Д. Стефанов, Ивл. Андреев, Й. Терзиев (46‘ М. Петров), К. Данев, Й. Дженков, Хар. Хараламбиев, Т. Каменов, Гал. Господинов, Вълков, (23‘ Дан. Калчев)
Голм.: 2-0 Юл. Нейчев 41‘, 63‘, 2-1 Каменов 68‘, 3-1 Венц. Маринов 72‘
Ж.К.: Вел. Вуцов (ЧМ); Хараламбиев (П-А)

18.3.1998 г., 20 кр., Бургас, **„Черноморец“ Бс – „Ч. море“ 2-0 (2-0)**, съдия: Т. Усенлиев, 2 000 зр.
„Ч-ц“: Ив. Атанасов (88‘ Вен. Димов), Дан. Христов, Ив. Тенев, Ив. Куртев, Мар. Балан (72‘ Вал. Иванов), Рум. Петров, Стоян Ненов, Ат. Димов, П. Янков (68‘ Стойко Сакалиев), Г. Чиликов, Мир. Косев
„Ч. море“: Нед. Добрев (61‘ Гал. Милков), Пл. Хаджийски, Ив. Райчев, Стан. Герджиков, Д. Стефанов, Мл. Няголов (38‘ Йон. Наумов), Б. Марев, Г. Дамянов, Юл. Нейчев, Д. Кехайов, Н. Филипов
Голм.: 1-0 Чиликов 26‘, 2-0 Косев 30‘
Ж.К.: Петров (Чц), Пл. Хаджийски – 1 мач (ЧМ)

21.3.1998 г., 21 кр., Варна, 15.30, **„Ч. море“ – „Академик“ Сф. 2-0 (1-0)**, съдия: Св. Маринов, 500 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Д. Стефанов (63‘ Йон. Наумов), Ив. Райчев, Стан. Герджиков, Венц. Маринов, Кал. Филатов, Яв. Георгиев (77‘ Б. Марев), Вел. Вуцов (66‘ Г. Дамянов),

1997-98		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1.	СептСф		3:2	5-0	1-0	2-0	1-2	0-0	2-0	2-0	7-0	1-0	5-0	2-0	2-1	5-0	2-0
2.	ПирБл	1:1		1:2	2:0	3:2	2:0	2:0	5:1	3:0	1:0	1:1	2:1	5:0	3:0	3:2	2:0
3.	Шумен	2-1	0-1		3-1	0-0	1-0	1-0	2-0	1-0	2-0	1-0	5-1	3-0	6-0	3-0	4-1
4.	ЧцБс	0-0	0-0	1-0		2-1	1-0	2-0	1-0	2-0	2-0	2-0	4-0	3-0	6-0	3-0	4-0
5.	Марица	2-0	0-1	1-0	1-0		4-1	2-1	2-0	1-0	7-0	5-1	3-0	2-0	3-0	4-0	3-0
6.	Хаск	0-1	2-1	6-2	1-0	3-0		3-0	3-1	3-1	2-0	3-1	3-1	2-0	5-0	5-0	3-0
7.	ЧарГб	0-1	0-1	2-0	1-0	2-1	2-0		1-0	1-0	0-0	1-0	2-1	1-0	3-0	4-1	2-1
8.	АкСф	0-0	0-0	0-1	2-4	2-0	2-1	1-0		2-0	1-0	1-0	5-0	2-0	2-0	3-0	4-1
9.	СветТщ	4-1	1-1	1-0	2-1	2-1	1-1	2-0	3-3		3-1	3-0	3-0	3-0	1-1	2-0	3-1
10.	Ч.М.	3-0	1-1	2-0	0-0	1-0	2-0	1-0	2-0	2-0		2-1	4-0	0-0	4-0	3-1	3-0
11.	Кремик	3-0	3-1	0-1	0-0	4-2	3-0	0-0	0-0	3-0	2-1		5-3	3-0	3-0	1-0	5-0
12.	Дим-гр	0-1	1-0	0-2	1-2	2-0	5-0	3-1	0-0	2-0	2-0	2-1		2-1	2-0	3-0	3-0
13.	Монтан	0-2	0-0	2-0	1-4	0-1	1-0	0-1	0-0	0-2	2-1	4-0	0-0		2-1	4-0	3-0
14.	Д-РкРс	0-2	0-2	1-2	1-2	0-8	1-1	1-2	0-1	1-4	2-1	0-2	0-1	1-3		0-2	2-0
...	Пт-Авт	0-4	0-3	0-3	0-0	1-2	0-3	0-0	0-3	2-2	1-1	2-3	2-2	0-3	2-0		2-0
...	Сторг	0-0	2-5	1-1	0-3	0-0	1-1	0-3	0-3	0-3	0-2	2-0	3-0	2-2	2-0	2-0	

Юл. Нейчев, Д. Кехайов, Н. Филипов
„Ак.“ Сф.: Й. Йорданов – Жан, Ил. Памуков, Ивл Райков, Стоян Стоянов (73‘ Ф. Стоянов), Жив. Пъшев (46‘ Ас. Букарев), Н. Стойчев, Ив. Миланов, П. Пенев, Цв. Милотинов, Н. Донев, Ив. Димитров
Голм.: 1-0 Юл. Нейчев 35‘ (дуз.), 2-0 Д. Кехайов 75‘ (псу)
Ж.К.: Д. Кехайов (ЧМ); Ст. Стоянов, Пъшев, Пенев, Милотинов (Ак.)

28.3.1998 г., 22 кр., Димитровград, **„Димитровград“ – „Ч. море“ 2-0 (0-0)**, съдия: Ив. Иванов, 4 000 зр.
„Д-град“: Д. Кенлешев, Зл. Николов, Желев (64‘ Б. Станилов), Ил. Ташев, Ив. Станев, Йон. Топузаков, Св. Самаров, Ив. Николов (75‘ Кост. Иванов), Илиев (85‘ Рос. Димов), Мар. Метларов, Ахм. Ахмедов
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Хаджийски (76‘ Йон. Наумов), Ив. Райчев (46‘ Г. Дамянов), Стан. Герджиков, Венц. Маринов, Кал. Филатов, Д. Стефанов, Вел. Вуцов, Юл. Нейчев, Д. Кехайов, Н. Филипов
Голм.: 1-0 Станев 47‘ (дуз.), 2-0 Ташев 62‘
Ж.К.: Стан. Герджиков (ЧМ)

1.4.1998 г., 23 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Пирин“ Бл. 1-1 (1-0)**, Съдия: Костадин Костадинов, 500 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Д. Стефанов (68‘ Пл. Хаджийски), Ив. Райчев (76‘ Г. Дамянов), Стан. Герджиков, Венц. Маринов, Кал. Филатов, Яв. Георгиев, Вел. Вуцов, Юл. Нейчев, Д. Кехайов, Н. Филипов
„Пирин“ Бл.: Ивл Иваников, Кост. Трендафилов, К. Пенев, Ем. Равначки, Рудж. Перейра, Хр. Войнов, П. Аджов, Ив. Стойчев (70‘ Вит. Мутафчиев), Ив. Топалов, Юри Иваников, Стан. Бачев
Голм.: 1-0 Юл. Нейчев 9‘ (дуз.), 1-1 Мутафчиев 65‘ (псу)
Ж.К.: Д. Стефанов – 1 мач, Яв. Георгиев – 1 мач, Ив. Райчев, Вел. Вуцов (ЧМ), Равначки, Войнов, Юри Иваников (Пир.)
Ч.К.: 19‘ Юри Иваников (Пир.)

5.4.1998 г., 24 кр., Пловдив, ст. Марица, **„Марица“ – „Ч. море“ 7-0 (3-0)**, съдия: Д. Костов, 2 000 зр.
„Марица“: Конст. Велков, Кост. Пейков, Ал. Томаш, Д. Хаджиев (39‘ Ф. Колев), Боян Иванов, Сп. Колев, Пл. Крумов (46‘ Р. Колев), Ман. Георгиев, Сп. Попов, Пл. Димитров, Мет. Василев
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Хаджийски, Ив. Райчев, Стан. Герджиков, Г. Дам. Дамянов, Ивл Русев, Кал. Филатов (46‘ Гал. Милков), Мл. Няголов, Юл. Нейчев, Г. Дамянов (18‘ Пл. Петров), Б. Марев
Голм.: 1-0 Димитров 18‘, 2-0 Г. Дам. Дамянов 27‘ (авт.), 3-0 Георгиев 36‘, 4-0 Колев 47‘, 5-0 Попов 53‘, 6-0 Василев 56‘, 7-0 Крумов 81‘ (дуз.)
Ж.К.: Г. Георгиев, Стан. Герджиков (ЧМ)

11.4.1998 г., 25 кр., Варна, 16.30, **„Ч. море“ – „Чардафон“ Гб 1-0 (1-0)**, съдия: Ст. Ормандживев, 1 000 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Хаджийски, Ив. Райчев, Стан. Герджиков, Венц. Маринов, Б. Марев, Яв. Георгиев, Вел. Вуцов, Юл. Нейчев (88‘ Пл. Петров), Д. Кехайов, Н. Филипов (75‘ Мл. Няголов)
„Чардафон“: Ем. Митков, Гинев, Желязков, Ал. Димитров, Хр. Кирилов (79‘ Василев), Вал. Кунчев, Стан. Стайков (62‘ Тинчев), Дим. Данов, Д. Димитров, Б. Георгиев, Ивн Драшков
Голм.: 1-0 Вел. Вуцов 14‘ (псу)
Ж.К.: Ив. Райчев – 2 мача, Венц. Маринов, Мл. Няголов – 1 мач, Вел. Вуцов (ЧМ); Кунчев, Данов, Драшков (Чар.)
Ч.К.: 79‘ Вел. Вуцов – 1 мач (ЧМ), 75‘ Драшков (Чар.)

18.4.1998 г., 26 кр., Монтана, **„Монтана“ – „Ч. море“ 2-1 (0-0)**, съдия: Д. Димитров, 300 зр.
„Монтана“: Пет. Петков, Мил. Милетиев (50‘ Вес. Михайлов), Лаков (63‘ Пант. Заков), Д. Пемперски, Анг. Ангелов, Томов (84‘ Венц. Иванов), Славчев, Тодоров, Пл. Антонов, Гор. Горанов, Каменов
„Ч. море“: Гал. Милков, Пл. Хаджийски, Февзи Хасан (68‘ Март. Христов), Стан. Герджиков, Венц. Маринов, Боян Боянов, Б. Марев, Пл. Петров (78‘ Ивл Русев), Г. Дамянов, Сим. Гочев, Н. Филипов
Голм.: 1-0 Каменов 55‘, 2-0 Михайлов 72‘, 2-1 Н. Филипов 90‘

	крайно класиране:	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	Септември Сф	30	19	5	6	54-20	62
2.	Пирин Бл-град	30	18	7	5	55-23	61
3.	Шумен	30	19	2	9	48-28	59
4.	Черноморец Бс	30	18	5	7	50-17	59
5.	Марица Пловдив	30	17	2	11	58-28	53
6.	Хасково	30	16	3	11	54-35	51
7.	Чардафон Габрово	30	15	4	11	30-24	49
8.	Академик София	30	14	6	10	39-28	48
9.	Светкавица Тщ	30	14	5	11	46-36	47
10.	Ч. море Варна	30	13	5	12	37-37	44
11.	Кремиковци	30	13	4	13	45-38	43
12.	Димитровград	30	12	3	15	38-54	39
13.	Монтана	30	9	5	16	28-43	32
14.	Дунав-Раковски Рс	30	2	2	26	13-79	8
...	Порт-Автотрейд Вн	30	3	5	22	18-74	14
...	Сторгозия Плевен	30	4	5	21	19-68	5*

„Ч. море“ Вн,1997-98 г.,“Б“ РФГ	м.	г.
Николай Филипов	28	8
Станчо Герджиков	28	
Юлиян Нейчев	26	10
Неделчо Добрев	25	
Венцислав Маринов	24	2
Велислав Вуцов	24	4
Иван Райчев	23	
Калоян Филатов	19	3
Ангел Велев	18	
Валентин Пейчев	17	
Явор Георгиев	17	
Георги Дамянов	16	
Димитър Сивов	15	4
Пламен Хаджийски	15	
Димитър Кехайов	15	2
Бойчо Марев	13	
Младен Няголов	10	
Димитър Стефанов	10	
Галин Милков	7	
Ивайло Русев	5	
Пламен Петров	5	
Даниел Калчев	4	
Виктор Генчев	4	
Боян Боянов	4	
Йонко Наумов	3	
Мартин Христов	3	
Симеон Гочев	3	
Февзи Хасан	2	
Емил Христов	2	
Александър Валентинов	1	1
Бойко Каменов	1	
Георги Дам. Дамянов	1	
Антон Атанасов	1	
Владимир Гочев	1	

Ж.К.: Лаков, Славчев (Мон.),

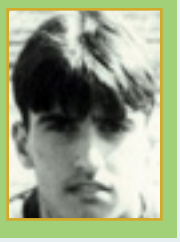
25.4.1998 г., 27 кр., Търговище, **„Светкавица“ – „Ч. море“ 3-1 (2-0)**, съдия: Г. Нарлев, 2 000 зр.
„Светкавица“: Митко Димитров, Мар. Алексиев, Рос. Атанасов, Тео. Катранджиев, Й. Евтимов, Ивл Стоянов, Ж. Келепов (84‘ Т. Каменов), Деян Кирилов (71‘ Цв. Иванов), Ем. Янчев (55‘ Гал. Тодоров), Деян Първанов, Д. Димитров
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Хаджийски (52‘ Ивл Русев), Боян Боянов, Стан. Герджиков, Мл. Няголов, Сим. Гочев, Яв. Георгиев, Вел. Вуцов, Юл. Нейчев, Б. Марев (46‘ Ем. Христов), Н. Филипов
Голм.: 1-0 Катранджиев 25‘, 2-0 Стоянов 28‘, 2-1 Юл. Нейчев 70‘, 3-1 Д. Димитров 82‘

29.4.1998 г., 28 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Сторгозия“ Пл. 3-0 сл.**,
(„Сторгозия“ Плевен са изведени от групата от БФС)

2.5.1998 г., 29 кр., София, ст. Септември, **„Септември“ – „Ч. море“ 7-0 (4-0)**, съдия: К. Костадинов, 2 000 зр.
„Септември“: Руси Петков, Кр. Коев, Бис. Годинячки (46‘ Троян Радулов), Н. Колев, Ив. Русев, Юри Николов, Ч. Атанасов, П. Малинов, Цв. Николов (52‘ Мил. Игнатов), Вес. Аврамов (64‘ Ил. Илиев), Илн Антонов
„Ч. море“: Гал. Милков, Февзи Хасан, Ив. Райчев, Мл. Няголов (62‘ Ант. Атанасов), Сим. Гочев, Боян Боянов, Вл. Гочев (76‘ Ем. Христов), Пл. Петров, Март. Христов, Ивл Русев, Н. Филипов
Голм.: 1-0 Русев 27‘, 2-0 Малинов 29‘, 4-0 Ю. Николов 34‘, 45‘, 5-0 Цв. Николов 53‘, 6-0 Колев 75‘ (дуз.), 7-0 Атанасов 86

9.5.1998 г., 30 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Хасково“ 2-0 (0-0)**, съдия: Г. Виделов 500 зр.
„Ч. море“: Нед. Добрев, Пл. Хаджийски, Ив. Райчев (88‘ Пл. Петров), Стан. Герджиков, Венц. Маринов, Мл. Няголов (86‘ Март. Христов), Яв. Георгиев (81‘ Ивл Русев), Вел. Вуцов, Юл. Нейчев, Боян Боянов, Н. Филипов
„Хасково“: П. Войнов, Хитов, Дим. Марков, Рум. Ангелов, Рачо Килапов, Йорданов (75‘ Иванов), Венц. Алдев, Слав. Илиев, Андон Гешев (66‘ Ем. Ангелов), Вл. Андонов, Владимиров (80‘ Колев)
Голм.: 1-0 Венц. Маринов 47‘, 2-0 Н. Филипов 79‘
Пропусната дузпа: 85‘ Андонов (Хс)
Ж.К.: Мл. Няголов (ЧМ)

Галин Георгиев Милков – Гаргата

(р. 16.12.1978 г.)
Позиция: вратар
„Ч. море“: 1997-01
„А“ РФГ: 1 мач
„Б“ РФГ: 10 мача

„Бях 4-5-ти клас, когато започнах да играя футбол. Тогава ни събираха по училищата. Явих се на проби на „Юрий Гагарин“, бяхме много деца от всички паралелки, и ме избраха. Треньор през цялото време в школата ми беше Стефан Дончев. Първоначално бях полеви футболист, но в един мач останахме без вратар и трябваше някой да пази. Застанах аз на вратата, треньорът ме хареса и каза, че занапред ще бъда вратар. Аз много не исках, ама нямах избор. Голяма грешка беше! Направих „значима“ кариера като вратар. В този период детският отбор на „Черно море“ бяхме много силни. Мисля, че в школата нямам загуба от „Спартак“. Прякорът Гаргата ми го измислиха съотборници, защото много виках от вратата по време на мачовете.

През лятото на 1997 г. влязох в казармата. Изкарах голям късмет. Тогава „Черно море“ имаха забрана за картотекиране на нови футболисти, дължаха пари по трансфера на Димитър Трендафилов и така получих шанс. Извадиха ме от поделението и влязох в мъжкия отбор като втори вратар на Неделчо Добрев. Сутрин в 8 часа ме вземаха от казармата, през деня тренирах двуразово с отбора, а вечер се прибирах в поделението. Успоредно с това играех и за военния тим, мачовете ни бяха всеки четвъртък. С него станах вицешампион на България. Дебютирах в „Б“ група при едно гостуване на „Академик“ в София, когато замених Неделчо в края на срещата. Изиграх един мач и като полеви футболист при гостуване на „Марица“ в Пловдив. През първата част Калоян Филатов се контузи, но нямаше кой да го замени, тъй като пътувахме с ограничена група. На почивката стана ясно, че няма как да продължи и така се наложи аз да вляза на терена. Не се представих лошо, бях много близо дори до гол. При едно центриране надскочих вратаря им и стрелях с глава, но топката тупна до гредата и излезе в аут.

Три години по-късно направих дебют и бенефис в „А“ група, отново като полеви футболист! Едва ли има друг вратар с подобно постижение у нас. През сезон 2000/01 бях трети вратар в тима. За гостуването на „Велбъжд“ в Кюстендил повечето футболисти не искаха да пътуват, защото им бяхме сателит и мачът беше предизвестен. Заминахме група от 14 играчи, сред които трима вратари. Набързо ни поведоха с 3:0. През второто полувреме вече беше извършена една смяна, а един от нашите се контузи (бел. Милен Христов). Нямаше кой да го замени и Божил Колев ме пусна на терена като креативен полузащитник. Даже отново за малко щях да отбележа гол. При една ситуация след центриране топката стигна до мен и отправих удар, но мина на сантиметри от гредата. Тогава Димитър Димитров – Херо, който беше треньор на „Велбъжд“, стана от скамейката и побесня. Започна да крещи, че сме се подигравали, защото сме пуснали вратар като полеви играч.

През лятото на 2001 г. отидох във Франция при тогавашната ми приятелка и след успешни проби преминах в отбора на „Дижон“, който в този период беше полуаматьорски, в третото ниво. В началото обаче имах проблеми с картотекирането ми. Понеже идвах като професионалист от страна извън ЕС, можех единствено като такъв да сключа договор. „Дижон“ обаче имаше право на 11 професионални играчи. Беше останало само едно свободно място и избраха Маджид Бугера, който после стана алжирски национал и игра в шотландския „Рейнджърс“. За това ме изпратиха за 6 месеца в „Лонгви“, които бяха в пета дивизия, след което се върнах в „Дижон“. Играх две години, предимно за втория състав. Известно време треньор ни беше Руди Гарсия, който по-късно води Лил, Рома, Марсилия, Лион, Наполи. След това играх още две години в друг френски клуб – „Жура Долоа“. През 2005 г. се прибрах в България и след като разбрах, че няма да стане голям футболист от мен, реших да прекратя кариерата си. Започнах да се занимавам с частен бизнес. През 2006 г. влязох в отбора по плажен футбол „Одесос“, с който станах два пъти шампион на страната. Освен това имам три титли по футзал с „Одесос“, „Гранд Про“ и „Варна Сити“.

Въпреки посредственото представяне на представителният отбор в „Б“ група, отборът на юноши старша възраст се представя повече от достойно в републиканското първенство. След като завършва на първо място в областната група, черноморци се класират за елиминационната фаза на турнира. Съперникът на 1/16 финалите е „Дунав“ Русе. Играят се две срещи на разменено гостуване:

13.5.1998 г., Русе, „Дунав“ – „Ч. море“ 1-2

16.5.1998 г., Варна, „Ч. море“ – „Дунав“ Рс 2-0

В 1/8 финалната фаза младите моряци срещат отбора на градския съперник:

20.5.1998 г., ст. Спартак, „Спартак“ Вн – „Ч. море“ 0-2

23.5.1998 г., ст. Тича, „Ч. море“ – „Спартак“ Вн 3-1

Съперникът на ¼ финалите е софийския „Локомотив 101“:

27.5.1998 г., София, „Локомотив 101“ – „Ч. море“ 5-3

30.5.1998 г., ст. Тича, „Ч. море“ – „Локомотив 101“ 6-1,

Голм.: 1-0 Ив. Мартинов 7‘, 1-1 Ковачев 10‘ (дуз.), 2-1 Пл. Петров 11‘, 6-1 Март. Христов 40‘, 79‘, 90‘

В. „Нар. дело“, 1.6.1998 г.: „Отборът на „Ч. море“ – юноши ст. възраст с треньор Георги Попов се класира за финалната четворка в тазгодишното републиканско първенство по футбол. В събота варненци отстраниха на четвъртфинала „Локомотив 101“, след като бяха загубили в София с 3-5. Черноморци направо разбиха софиянци – 6-1, въпреки че гостите изравниха от дузпа. Хеттрик направи Мартин Христов.

„Черно море“ ще спори за шампионската титла идната седмица във Велико Търново с отборите на „Септември“ София, „Левски“ София и „Сокол 94“ Марково.“

½ финал:

5.6.1998 г., Дебелец, „Ч. море“ – „Сокол‘94“ Марково 3-3, 8-7 (сл. дуз.),

Голм.: Март. Христов – 2, Ив. Мартинов

Пропусната дузпа (ред. време): Пл. Петров (ЧМ)

При дузпите вкарват: Г. Илиев, Вл. Гочев, Март. Христов, Сим. Гочев и Г. Дам. Дамянов

„Ч. море“: Димитър Огнянов, Февзи Хасан, Георги Дам. Дамянов, Боян Боянов (80‘ Г. Кирилов), Симеон Гочев, Владимир Гочев, Антон Атанасов, Георги Илиев, Иван Мартинов (75‘ Ем. Христов), Пл. Петров, Март. Христов

финал:

7.6.1998 г., ст. Ивайло, В. Търново, „Септември“ Сф – „Ч. море“ 3-1,

Голм.: Март. Христов

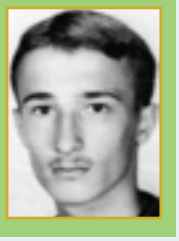
„Ч. море“: Димитър Огнянов, Георги Кирилов (46‘ Васил Темелков (78‘ Веселин Венков), Февзи Хасан, Г. Дам. Дамянов, Симеон Гочев, Владимир Гочев, Антон Атанасов, Георги Илиев, Иван Мартинов, Пламен Петров, Мартин Христов

В. „Нар. дело“, 8.6.1998 г.: „Юношите старша възраст на „Черно море“ станаха републикански вицешампиони по футбол, което е един изключителен успех на фона на финансовата криза в клуба… Участието във финала стана възможно с помощта на бизнесмена Каро Акопович и БМФ.“

Вицешампиони на България, прави от ляво надясно: Георги Попов (треньор), Свилен Събев, Симеон Гочев, Георги Дам. Дамянов, Антон Атанасов, Боян Боянов, Емил Христов, Веселин Темелков, Мартин Христов, Димитър Огнянов, Иван Мартинов, Веселин Венков, клекнали: Георги Радев, Георги Илиев, Костадин Михалев, Владимир Гочев, Пламен Петров, Февзи Хасан, Георги Кирилов

Пламен Румянов Петров

(р. 11.10.1980 г.)
Позиция: атакуващ халф
„Ч. море“: 1998-01
„А“ РФГ: 1 мач
„Б“ РФГ: 5 мача

„Родом съм от Разград, започнах да тренирам футбол в школата на „Лудогорец“. На 14-годишна възраст ме включиха в сборен отбор на Русенска област за мач срещу сборен отбор на Варненска област. Тогава тези срещи се правеха за селектиране на юношеските национални тимове. Мачът беше на стадион „Тича“. След края му при мен на трибуните дойде треньорът на юношите на „Черно море“ Георги Попов и ме попита дали искам да премина във Варна. Отговорих му, че не мога да взема това решение сам, без родителите ми. След това той дойде до Разград, говори с майка ми и баща ми и така през лятото на 1995 г. постъпих в школата на „Черно море“. Записах се да уча в Механотехникума и се настаних в общежитието към него. След първия учебен ден, беше петък, се прибрах там, но ми казаха, че през почивните дни общежитието не работело. А в събота ми предстоеше първия мач с „Черно море“. Обадих се на треньора и след малко той намери къде да отседна – в дома на един съотборник. Това беше Жоро Илиев. Три години и половина живяхме заедно, бяхме като братя. И досега поддържаме връзка.

Бяхме много силен отбор в школата на „Черно море“. Играехме технично и атрактивно. През пролетта на 1998 г. дебютирах за мъжкия отбор в „Б“ група. След края на сезона ме поиска треньорът на „Антибиотик-Лудогорец“ Людмил Горанов. Завръщането ми в Разград обаче не се получи, защото от „Черно море“ бяха съгласни да ме пуснат само като преотстъпен, а Горанов държеше да ме вземе с постоянен договор. Останах още една година в школата на „моряците“. След това влязох в казармата. От „Черно море“ уж трябваше да ме уредят да служа в спортна рота във Варна и да играя за военния тим, но аз се водех на военен отчет в Разград и нещата не се получиха. Изпратиха ме в Шумен, където отбих редовна военна служба. Една година не пипнах топката. След като се уволних от казармата от ръководството на „Черно море“ ми се обадиха и ме поканиха да се върна в отбора. Треньор беше станал Сашо Станков. Като пристигнах момчетата вече бяха поприключили подготовката, а аз току-що бях свалил войнишките кубинки. Останах един сезон в тима, но изиграх само един мач в „А“ група – срещу „Беласица“ във Варна. След края на първенството ме освободиха. Скоро след това заминах за Германия, в отбора на „Ефефират“ (Бремен). Условията бяха много добри, но там вече аз не подходих сериозно. След няколко месеца се върнах в България заради момиче.

Антон Николаев Атанасов

(р. 13.7.1981 г.)

Позиция: дясно крило
„Ч. море“: 1998-99
„Б“ РФГ: 2 мача

„Влязох в школата на „Черно море“ през 1994 г., стигнах и до юношеския национален отбор, за който записах няколко мача. Участвах на Балканско първенство във В. Търново. През пролетта на 1998 г., 16 годишен ме извикаха за първи път при мъжете. Дебютирах срещу „Септември“ в София под ръководството на Тодор Марев. През следващия сезон играх срещу „Антибиотик-Лудогорец“ в Разград. През 2000 г. преминах в „Девня“, влязохме в „Б“ група. След това играх в „Светкавица“, „Черноморец“ (Балчик), „Добруджа“ и отново в Балчик. През 2008-09 станах шампион по футзал с МФК „Варна“. Впоследствие заминах да работя и живея в Англия. През 2011 г. заиграх за удоволствие във „Флийтууд Кингс“, в английската седма дивизия. Нивото беше като българската „В“ група, но условията бяха страхотни. Играехме на прилични стадиони с перфектни терени. Тренирахме веднъж седмично, а мачовете бяха всяка сряда и неделя. На трибуните се събираха по 200-300 души на двубой“.

Владимир Гочев Петров

(р. 9.3.1981 г.)

Позиция: полузащитник
„Ч. море“: 1997-98
„Б“ РФГ: 1 мач

„Преминах през всички възрасти на „Черно море“, треньор ми беше Георги Попов. Играех като вътрешен халф. През 2000 г. влязох в казармата. От клуба трябваше да ни уредят 7-8 момчета, да служим във Военноморските сили и да играем за военния отбор във Варна, но вместо това ме изпратиха в Грудово, където бях до клетвата. След това отидох във военния отбор в Сливен. Там изкарах службата. Като се уволних преминах за 3 сезона в тима на „Албена'97“ във „В“ група, а после още няколко години бях в „Аксаково“. Успоредно с това през 2005 г. започнах да се занимавам и с футзал. Играех в отбора на МФК „Варна“, четири пъти станахме шампиони на България. Бях и национал в този спорт. Във футзала след това играх и в „Черно море Мания“. А във футбола през 2010 г. Димитър Трендафилов ме привлече в „Спартак“ (Варна), по това време те бяха във „В“ група, където играх един сезон. От три години съм част от ветераните на „Черно море“. През 2021 г. станахме вицешампиони на България“.

Емил Христов Христов

(р. 9.1.1980 г.)

Позиция: атакуващ халф
„Ч. море“: 1997-98
„Б“ РФГ: 2 мача

„Започнах да тренирам в школата на „Черно море“ на 9-годишна възраст при Ат. Аврамов. След това при Стефан Дончев и Георги Попов. Играех най-често като централен полузащитник зад нападателя. Бяха много бедни години, а условията покъртителни. Нямахме съблекални, нямаше къде да се изкъпем след тренировка. Тренирахме с едни стари топки и то къде ли не, дори в дворовете на училища. Износвахме стари фланелки от мъжкия отбор. По едно време треньорът Георги Попов беше уредил нови екипи от „Бургелоф“, които ги пазехме само за гостувания и за републиканското първенство. Въпреки всичко това, бяхме много силен отбор. През сезон 1996/97 буквално помитахме съперниците, печелехме с резултати като 20:0. Помня, че завършихме областният шампионат с голова разлика 183:8!

В мъжкия отбор дебютирах срещу „Светкавица“ (25.4.1998 г.) в Търговище. Тогава в първия състав имаше проблеми и ни взеха няколко момчета от юношите. Играх без преди това да имам и една тренировка с мъжете. Пътувахме за мача с една маршрутка. Следващия сезон бях при юношите старша възраст. През март 1999 г. влязох в казармата. Служих във Варна и играех за военния отбор. От поделението ме пускаха за тренировки и мачове. По едно време обаче прекият ми началник се ядоса и спря да ми позволява да излизам навън. За няколко месеца се разделих с футбола. Когато се уволних през 2000 г. отидох в „Албена‘97“ (Оброчище) във „В“ група. В началото условията бяха прилични, но след това треньорът си тръгна и организацията се разби“.

Боян Тодоров Боянов

(р. 25.6.1980 г.)

Позиция: дефанзивен халф
„Ч. море“: 1997-98
„Б“ РФГ: 4 мача

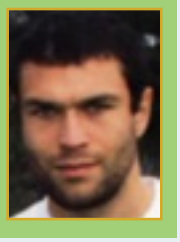

„На 12-годишна възраст започнах да тренирам в школата на „Черно море“. Играех като дефанзивен халф. През пролетта на 1998 г. Тодор Марев ме извика за първи път при мъжете, бях на 17 години. Имаше тогава проблеми в отбора и влязохме доста млади момчета от школата. Дебютирах при гостуване на „Монтана“ и след това играх в още три мача до края на първенството. През следващия сезон 1998/99 бях в юношите старша възраст. През лятото на 1999 г. Ради Здравков ме взе в мъжкия отбор, изкарах подготовката, но на една тренировка паднах и си извадих рамото. Не тренирах няколко месеца. През март 2000 г. влязох в казармата. Служих във Варна една година и играех за военния отбор. През лятото на 2001 г. заминах за Германия. Изкарах успешни проби в „Юрдинген“, които бяха в трета дивизия, водеха се полупрофесионален клуб. България обаче все още не беше влязла в ЕС и не успяха да ме картотекират. Затова отидох в четвъртодивизионния „Хордел“ Бохум. Там играх три години, но рамото ми правеше проблеми, постоянно се вадеше. Наложи се да се прибера в България и се оперирах при проф. Шойлев. Шест месеца не играх футбол. След това отново отидох в Германия, в отбора на „Холцвикеде“ от градче близо до Дортмунд. Изкарах един сезон и прекратих кариерата си. Заминах за Испания, където живях три години. През 2008 г. се прибрах в България и известно време бях играещ треньор на „Оброчище“. Сега живея със семейството си в Германия“.

Георги Дамянов Дамянов

(р. 21.9.1979 г.)

Позиция: защитник
„Ч. море“: 1997-98
„Б“ РФГ: 1 мач

Дамянов е възпитаник на ДЮШ на „моряците“. Има малшанса да си отбележи автогол в единствения мач, който изиграва за мъжкия отбор, срещу „Марица“ (5.4.1998). През 1998 г. преминава в „Девня“, където остава четири сезона. След това в продължение на 15 г. в „Светкавица“ Тщ, където през 2011 г. е капитан в историческа първа промоция в „А“ група.

Дамянов добива статут на легенда в отбора на „Светкавица“ Търговище.

Симеон Радославов Гочев

(р. 16.8.1980 г.)

Позиция: дефанзивен халф
„Ч. море“: 1997-98
„Б“ РФГ: 3 мача

„Постъпих в школата на „Черно море“ на 12 години. Във всички възрастови групи треньор ми беше Георги Попов. Играех като опорен халф. Още в 7-ми клас вече бях висок 190 см. В мъжкия отбор дебютирах срещу „Монтана“ (18.4.1998). През следващия сезон 1998/99 бях последна година в старшата възраст. Викаха ме да тренирам и с мъжете, но повече не съм играл. След това бях един полусезон в „Черноморец“ (Чернево) и се отказах. По професия съм финансист“.

Виктор Генчев Тодоров

(р. 6.7.1979 г.)

Позиция: ляв халф
„Ч. море“: 1997-01
„Б“ РФГ: 7 мача

„Започнах да играя футбол на 7 годишна възраст при Ат. Аврамов – Кафето на игрището пред у-ще „Жечка Карамфилова“. Записах се и в спортна паралелка в това училище, но тя се разпадна. Продължих да играя при юношите, тогава дебютирах и за мъжкия отбор, треньор беше Людмил Горанов (2.11.1997 г. срещу „Светкавица“). Играех като ляв полузащитник. По-силния ми крак е левия и имах много силен удар.

Бях подписал три годишен договор с „Черно море“ и си го изкарах до край. След това отидох да играя в „Девня“ във „В“ група. Влязохме в „Б“, но отборът се разпадна поради безпаричие. След това отидох във Вълчи дол. Каро Акопович беше направил отбор там, той даваше парите. „Вихър – Владислав“ мисля, че се казваше отборът. Изкарах есенния полусезон, но по Коледа убиха Каро и там всичко се разпадна. Тогава реших да спра с футбола.“

Виктор е брат на футболиста на „Спартак“ и „Ч. море“ Диян Генчев.

Младен Недялков Няголов

(р. 24.7.1975 г.)

Позиция: защитник
„Ч. море“: 1997-99
„Б“ РФГ: 14 мача

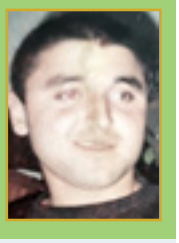

„Юноша съм на „Спартак“, като преминах през всички възрастови групи. В моя набор бяха Диян Генчев, Антон Вълчанов, Радо Станев. В казармата служих в Балчик. Година и половина там в „Черноморец“ във „В“ група. Пускаха ме да излизам от поделението за тренировки и мачове. Когато се уволних от казармата преминах в отбора на „Варна ВНЛ“, който беше към църквата. Там изкарах две години. През лятото на 1997 г. Цоньо Василев ме взе на проби в „Черно море“ и след подготовката и няколко контроли ме одобри и подписах. Имах обаче нещастието в дебюта си да получа червен картон (3.8.1997 г. срещу „Кремиковци“ във Варна). По принцип играех като ляв бек и стопер. Изкарах в „Ч. море“ близо година и половина. Не успях да се наложа и ме освободиха през зимата на сезон 1998/99. До 2001 г. играх в „Черноморец“ (Черно). Като цяло в тези години футболът не хранеше семейство. Затова когато ми се роди дете прекратих кариерата си, бях на 26-годишна възраст, заминах да работя в Англия“.

Ивайло Русев Стойков

(р. 2.7.1980 г.)

Позиция: халф
„Ч. море“: 1997-98
„Б“ РФГ: 5 мача

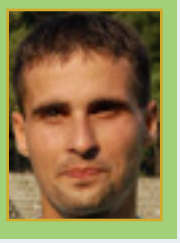
„Започнах да тренирам футбол на 10-годишна възраст в школата на „Спартак“. Няколко години по-късно се появиха проблеми, а в същото време треньорът на старшата на „Черно море“ Стефан Дончев много ме искаше. Затова на 16 години се прехвърлих при „моряците“. Играех с 2-3 години по-големите от мен.

През пролетта на 1998 г. дебютирах за мъжкия отбор в „Б“ група. След края на първенството се завърнах в „Спартак“ и останах там още една година в старшата възраст. След това влязох в казармата. Служих в спортна рота във Варна и играех за военния отбор. После преминах във „Вихър“ (Вълчи дол), където треньор беше Стефан Дончев, а финансов благодетел Каро Акопович. Останах там близо 3 години, след което още 5-6 години играх в „Аксаково“. Получих тежка контузия и спрях с футбола, малко преди да навърша 30 години“.

Мартин Христов и Антон Атанасов с треньора си Георги Попов и сребърните медали от републиканското първенство за юноши старша възраст на ст. „Ивайло“ във В. Търново след награждаването

Мартин Христов Димитров

(р. 6.12.1980 г.)
Позиция: крило
„Ч. море“: 1997-99, 2005-07
„А“ РФГ: 35 мача/4 гола
„Б“ РФГ: 4 мача

„Започнах да тренирам футбол в школата на „Черно море“, когато бях в 5-ти клас. Треньорът Георги Попов ме откри в училище и ми предложи да се явя на тренировка. Направих едно занимание с останалите момчета, като тест, след което Попов каза, че мога да остана в отбора. Много съм му благодарен, защото като малък нямах възможност да ходя на тренировки, но той всеки ден идваше да ме взема от вкъщи и след това ме връщаше. Когато през 1998 г. играхме финал на републиканското първенство аз станах голмайстор на шампионата. Бяхме много силен отбор. Малко преди това дебютирах за мъжкия тим в „Б“ група. Тогава в клуба имаше проблеми и няколко юноши влязохме да играем в края на първенството. През следващия сезон 1998/99 също записах един мач при Руди Минковски срещу „Антибиотик“ в Разград. Тогава обаче си счупих лакътя и известно време се възстановявах. Когато излязох от юношеска възраст през лятото на 1999 г. не ми предложиха професионален договор и преминах в „Девня“, заедно с Антон Атанасов, Георги Дамянов и Иван Мартинов. На втората година влязохме в „Б“ група, но не успяхме да се задържим във втория ешелон. През лятото на 2002 г. заедно с Ант. Атанасов и Г. Дамянов ни привлякоха в „Светкавица“, където останах 3 години.

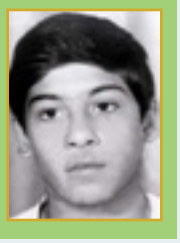
През цялото това време целта, която преследвах в кариерата си беше някой ден да се върна отново в „Черно море“. Това се случи през 2005 г., когато Илиан Илиев ме прибра в родния клуб. Мечтата ми най-накрая се сбъдна. Играх две години, стигнахме финал за купата. Каквото можах, дадох от себе си. Стараех се във всеки мач да играя на максимума от възможностите си. Така се стекоха нещата, че през 2007 г. трябваше да се разделя с „Черно море“. Бях продаден срещу известна сума в „Славия“. Нямах желание да напускам, но просто не влизах в плановете на Никола Спасов. След това играх във „Видима-Раковски“, казахстанския „Тараз“, „Черноморец“ (Балчик) и отново „Светкавица“. През зимата на 2012 г. имах надежда, че ще се върна в „Черно море“, но Стефан Генов предпочете да вземе други играчи от Пловдив на поста, на който играя. Затова реших да спра с футбола. Прекратих кариерата си на 31-годишна възраст, защото получих възможност да започна работа в школата на „Черно море“. Предпочетох да бъда в родния си клуб като треньор, отколкото играч някъде другаде. Мои възпитаници са Мартин Минчев, Виктор Попов, Велислав Василев, Денислав Ангелов, Павел Георгиев, Мартин Дичев, Христо Иванов (халф в „Локомотив“ Пловдив), Иван Дичевски, Лъчезар Йорданов и други. През 2019 г. станахме шампиони в Елитната група U19, като мои играчи взеха всичките пет индивидуални приза в първенството. Два пъти бяхме вицешампиони, играхме и финал за купата. Спечелихме най-силния турнир в България – Готия Къп, след което представяхме страната на световно клубно първенство в Швеция. Имаме и второ място на републиканско U15.“

Мартин остава в историята като един от най-отдадените на клуба футболисти. Още с първите си мачове след завръщането си в „Черно море“ през 2005 г. се превръща в любимец на феновете, заради огромния хъс и желание, с които защитава клубната емблема. В играта му по левия фланг на атаката прозира привързаността му към „моряците“. Прави един от най-паметните си мачове на 22.3.2006 г., когато развинтва защитата на „Левски“ и вкарва гол, а „Черно море“ побеждава с 3:2 след продължения за Купата на България пред 10 000 зрители на „Тича“.

Февзи Сали Хасан – Алдо

(р. 25.1.1981 г.)

Позиция: защитник
„Ч. море“: 1997-99
„Б“ РФГ: 4 мача

„На 10 години започнах да тренирам в школата на „Черно море“ при Георги Попов. Той ми беше треньор във всички възрастови групи. Бяха много трудни времена, нямаше никакви условия, но ние бяхме изключително задружен отбор. Мъже с характери, макар и още в юношеска възраст. Имахме скъсани топки, стари екипи, случвало се е да играем дори с две различни бутонки, но това не ни пречеше да постигаме успехи. Биехме наред отборите в региона. Не ни интересуваше нищо друго, освен любовта ни към футбола.

Аз бях централен защитник. Действах безкомпромисно. Дето се казва – топката минава, но човекът не. Стигнах и до юношеския национален отбор до 17 г. Изиграх 15-16 мача под ръководството на Ивайло Котев. Той ме пускаше като десен бек и ми викаше „Бръснача“. От тези времена помня един разговор с Благой Георгиев, с когото бяхме съотборници в националния тим. Попита ме дали имам мениджър и като разбра, че нямам отсече: „Брат, без агент няма как да направиш кариера във футбола“. В този период Иво Котев много настояваше да ме вземе в школата на ЦСКА. След един лагер-сбор с националите ми каза: „Идвай в София, ще изкараш един сезон в старшата и дори да не влезеш веднага при мъжете, ще играеш на друго място професионален футбол. Пътят ти ще бъде открит“. Даже говори с родителите ми, за да получи тяхното разрешение. Аз обаче реших да остана във Варна, защото точно тогава ме бяха извикали в мъжкия отбор на „Черно море“ и имах огромно желание да се наложа в родния си клуб. Дебютирах на 17-годишна възраст срещу „Монтана“ (18.4.1998) под ръководството на Тодор Марев. За съжаление получих една тежка контузия, скъсах менискус в мач на юношите срещу „Добруджа“ и не играх няколко месеца. Това объркa развитието ми. А точно тогава ме искаше и Тодор Великов в „Светкавица“, заедно с Жоро Илиев и Антон Атанасов.

В казармата играх за военния отбор, а като отбих службата си „Черно море“ вече се беше стабилизирал финансово и бяха дошли много опитни футболисти от други градове. За юношите нямаше място в състава и не получихме шанс да се докажем. Трябваше да потърся развитие на друго място. После играх в „Девня“, „Оряхово“ и в други отбори от „В“ група. Бях също година и половина в Германия, в отбора на SV „Urania“ Lütgendortmund. Условията бяха прилични. Там разчитаха на мен като халф-бек, играехме в схема 3-5-2. Спрях с футбола на 32-годишна възраст“.

Бойчо Тодоров Марев

(5.10.1978 г.)

Позиция: нападател
„Ч. море“: 1995-98
„Б“ РФГ: 20 мача

Бойчо е по-големият син на легендата на „Ч. море“ Тодор Марев.

Спортната си кариера Бойчо Марев започва в ФК "Черно море" на шест годишна възраст при треньорите Атанас Аврамов (Кафето) и Стефан Дончев. Завършва спортно училище в гр. Варна. За Марев младши шампионската футболна история започва на 15 години (в 9 клас), когато е привлечен от Емил Спасов да играе като нападател за юношите на "Левски“ София. През същата 1994 г. Бойчо Марев влиза в национални отбор на България за юноши и заедно с отбора на "Левски" Сф печели шампионската титла за юноши.

Бойчо дебютира за мъжкия отбор в „Б“ група на 6.12.1995 г. на ст. „Тича“ срещу „Хасково“ при треньор Никола Спасов, но това остава единствения му мач за сезона. Следващият сезон преди да влезе в казармата също е включен в отбора от Дамян Георгиев и подписва три годишен професионален договор с клуба. През 1999 г. претърпява операция на черния дроб и една година не играе футбол по лекарско предписание. Това дърпа развитието му като футболист назад и след възстановяването си преминава за една година в „Добруджа“ с треньор Радостин Димов (Радо Легендата) и допринася за влизането на отбора в „А“ група през 2001 г., след което приключва кариерата си в този спорт и се насочва към футзал.

Бойчо заедно с брат си Благовест слагат основите на футзал в България. След пребиваване в Хърватска се завръщат във Варна и учредяват един от първите български клубове по футзал „Гранд про“. Бойчо е едновременно играч и треньор в този отбор и има шампионски титли с няколко от отборите, в които е играл или тренирал. Градски шампион на Варна в 5 последователни години (2003-08), 4 пъти държавен шампион и два пъти вицешампион, като 5 пъти е голмайстор на първенството, а през 2008 е обявен за най-полезен играч на първенството.

Марев продължава кариерата си на състезател по футзал в Малта, където с Hibernians FC е два пъти шампион на страната два пъти победител в суперкупата. Играл е също в Birzebugia FC. Избран е два пъти за "Най-добър играч на шампионата на Малта" и два пъти е голмайстор на малтийското първенство по футзал, както и 4-кратен участник в турнира за купата на УЕФА.

Бойчо Марев е дългогодишен състезател в националния отбор на България по футзал и негов капитан. Притежател е на множество индивидуални награди.

Йонко Илиев Наумов

(р. 16.6.1977 г.)

Позиция: защитник
„Ч. море“: 1997-99
„Б“ РФГ: 16 мача

„От Каварна съм, но от 12 годишен дойдох във Варна и започнах да играя футбол в детския отбор на „Черно море“ и стигнах до юноши ст. възраст. Преди да вляза в казармата ме взеха в „Ботев“ Нови пазар, там треньор беше Абил Билялов, а след това играх 6 месеца в Каварна във „В“ група. Когато влязох в казармата ме взеха в школата на ЦСКА в София. Треньор беше Цветан Атанасов. Там изкарах 40 дни до клетвата, след това се върнах в „Ч. море“. Пепи Петров беше технически директор и той пожела да се върна. Тренирах с мъжете, но играех във военния отбор. Дослужих във военно-морското училище.

През 1997 г. Людмил Горанов стана треньор на „Ч. море“. Вземаше ме редовно с отбора, но не ме пускаше да играя. Той остана много кратко. След него дойде Стефан Богомилов с помощник Бебо Светозаров. Те ме пускаха титуляр, като бек. Тогава вече функцията на класически бек се променяше и се говореше за „дясно или ляво покриващ“, с влизания по крилата и повече нападателни функции.

През 1999 г. Божил Колев стана технически директор и доведе Ради Здравков за старши треньор. Георги Илиев беше силният човек с парите и докараха 10 нови футболисти, предимно от Кюстендил. За нас не остана място в отбора. Решиха да ме преотстъпят някъде във „В“ група, но аз отказах. Малко преди това Стоян Коцев ме искаше в „Славия“ и изкарах с тях цялата зимна подготовка, но Божил Колев не ме пусна. По-късно разбрах, че са поискали за мен много пари и това била причината за провалените трансфер.

През 2000 г. заминах за Гърция и останах там 5 години. Първите три дивизии бяха професионални, а 4-та полупрофесионална. Играх 3 години за солунския „Термайкос Терми“ в 4-та дивизия и след това още 2 години в ПАОД (да не се бърка с ПАОК) също от Солун и пак в 4-та дивизия. В гръцката система защитата играеше в една линия и аз бях един от централните защитници. Последната година обаче претърпях две операции – една на аддукторите (т. нар. футболна болест) и една на менискус. Там на практика ми приключи кариерата на 28 години.

Шест месеца си почивах, след това започнах в „Сливнишки герой“ с треньор Войн Войнов. Останах там една година, после Войнов замина в „Хебър“ Пазарджик и аз го последвах. Започнах подготовката, но пак започна да ме боли коляното и окончателно се отказах от футбола. Започнах да се занимавам с бизнес с канцеларски пособия, което правя и до сега.“

Димитър Стефанов Димов

(р. 26.10.1978 г.)
Позиция: десен бек
„Ч. море“: 1997-01
„А“ РФГ: 6 мача
„Б“ РФГ: 42 мача

„На 10-годишна възраст започнах да тренирам в школата на „Черно море“. В началото бях при Атанас Аврамов-Кафето, на затревеното игрище до училище „Жечка Карамфилова“. След това продължих при Стефан Дончев. Преминах през всички възрасти. В юношите играех на различни постове – десен бек, либеро, опорен халф. След това при мъжете ме пускаха само като десен бек. Дебютирах в „Б“ група при Людмил Горанов в един мач срещу „Монтана“ (29.10.1997). Останах в отбора 4 години, влязохме в „А“ група. Напуснах през лятото на 2001 г., когато клубът беше поет от „Мултигруп“. Дойде новото ръководство, казаха, че ще правят нов отбор и ни освободиха почти всички. Преминах в „Девня“, които току-що бяха влезли в „Б“ група. Играх там един сезон, но изпаднахме. През 2002 г. отидох във „Вихър-Владислав“ (Вълчи дол). Президент беше Каро Акопович. Беше събрал много силен отбор, имаше големи амбиции и газехме наред във „В“ група. Беше ясно, че ще влезем във втора дивизия. Тогава обаче го убиха и всичко приключи. Оказа се, че с футбол вече не мога да издържам семейството си и на 25 години прекратих кариерата си“.

Велислав Иванов Вуцов

(р. 19.7.1967 г.)

Позиция: халф, нападател
„Ч. море“: 1995-96, 1997-98
„Б“ РФГ: 41 мача/9 гола

Син на легендата на „Левски“ Иван Вуцов, Велислав тръгва по неговите стъпки и израства в школата на „сините“. По неговите думи обаче, осанката на известния му баща му е донесла повече негативи, отколкото позитиви. Не получава шанс в мъжкия отбор на „Левски“ и през 1988 г. преминава в „Спартак“ (Варна). След това играе последователно в „Славия“, „Янтра“, „Миньор“, испанският „Реал Авилес“, отново в „Янтра“ и „Спартак“, „Локомотив“ (Пловдив), „Академик“ (София) и австрийският „Санкт Пьолтен“. През януари 1996 г. Асен Милушев го привлича в „Черно море“. Бързо се налага като основен играч в предни позиции. Още във втория си официален мач за „моряците“ се разписва от пряк свободен удар срещу софийския „Академик“ (24.2.1996 г.). Притежава добра техника и отличен удар. През лятото на 1996 г. Вуцов напуска черноморци и отива при Божил Колев в „Автотрейд“ (Аксаково), но година по-късно отново облича за един сезон зелената фланелка. През 1997/98 е играещ помощник-треньор.

„Травмите ми попречиха да направя по-успешна кариера като футболист. Постоянните контузии ме пречупиха. Тъкмо навлизах във форма и хоп – контузия и аут за 3-4 месеца. Аз изкарах много тежки контузии. Връзките ми на двата крака, глезените, рамо вадих, абе изобщо цялото тяло. Скъсах предна и задна връзка и на 32 години сложих край на кариерата си. Претърпях доста операции. Имаше и един случай, в който пропуснах да отида в световноизвестен клуб, но този път причината не беше контузия. Бях на 23 години и играех в Славия, където баща ми беше треньор. Дойде един представител на въпросния отбор да гледа друг футболист, но хареса мен. Баща ми обаче индиректно ме спря и аз така и не заминах. А ставаше въпрос за „Аякс“. Не мога да му се сърдя, но смятам, че изпуснах чудесен шанс да се реализирам в такъв популярен тим. Карал съм проби и в Германия. С Кирил Вангелов бяхме във „Валдхоф“, където треньор беше Клаус Топмьолер. Той ни одобри, но не се разбрахме за финансовите условия и се прибрахме в България. Това, че не се реализирах като футболист в чужбина, ми тежи и до днес...“ (из интервю през 2017 г.)

След като спира с футбола като играч през 1999 г., Вуцов прави успешна кариерата на треньорската скамейка. Бил е начело на редица родни отбори – „Спартак“ (Вн), „Спартак“ (Пл), „Марек“, „Калиакра“, „Левски“, „Славия“, „Ботев“ (Пд). В периода между 2002 г. и 2004 г. е начело на „Черно море“ и изгражда много успешен тим с финансовата помощ на Илия Павлов, който обаче е разбит след убийството на бизнесмена.

Александър Валентинов Георгиев

(р. 19.3.1973 г.)

Позиция: център нападател
„Ч. море“: 1997 (есен)
„Б“ РФГ: 1 мач/1 гол

„Започнах да играя футбол в школата на „Левски“ София. Не можах да пробия в мъжкия отбор, защото тогава имаше много силни футболисти. Като влязох в казармата ме дадоха под наем в „Янтра“ Габрово, но треньора там (Петър Кирилов) реши да ме прави защитник и аз отказах. Винаги съм бил централен нападател. Играя и с двата крака, но левият ми е по-силен. Оттам преминах в „Рилски спортист“ Самоков. Там треньор беше Мишо Вълчев, при него се чувствах най-добре. След това играх в „Академик“ Сф.

С Вили Вуцов бяхме добри приятели. Той беше заминал да играе в Австрия в „Санкт Пьолтен“. Там търсели централен нападател, предложил мен и така през 1995 г. заминах за Австрия. Отборът играеше във 2-ра австрийска Бундеслига. Първият сезон бях голмайстор, през втория дойде и унгарецът Лайош Детари, той играеше по-изтеглен зад мен. Вили Вуцов го бяха наказали за 8 мача и се върна в България. Тогава ми каза ако искам да дойда в „Черно море“, търсели футболисти.

Така през лятото на 1997 г. дойдох във Варна. Играх всъщност само един мач, в който вкарах гол. Беше в Русе на доста тежък терен. Вили Вуцов ми вдигна от фланга и аз вкарах с глава.

След това играхме някаква контрола с „Нефтохимик“. Херо им беше треньор и ме поиска. Порточанов и Кеби се разбраха. В „Черно море“ беше доста бедно, заплатите се бавеха, Кеби не плащаше. Когато преминах в „Нефтохимик“ обаче получих разтежение на аддукторите („футболната болест“), което ме извади от строя за дълго време. Уж се оправих и пак ме заболя, не мога да бягам, не мога да дам пас… Тогава отидох на операция в Белград. Аз и Владко Шаламанов бяхме първите българи, които се оперираха в тази клиника. Операцията мина успешно и се възстанових. Първо играх една година в „Славия“ и после преминах в „Ботев“ Враца.

След това отидох в Гърция и играх там 6 години. Три години бях в „Атромитос“ Атина, 1 година във 2-ра и 2 години в 3-та лига. След това играх на о. Родос и още два отбора.

Като се върнах в България Войн Войнов ме повика в „Миньор“ Перник, но там получих контузия в коляното още по време на подготовката и есента не можах да играя. Имам мачове само през есента. Приключих с футбола през 2007 г., бях вече на 35 години.

Повече с футбол не съм се занимавал, кмет съм на с. Мрамор вече втори мандат.“

"Б" РФГ • 1998-99 г.

5.12.1998 г., Пл. Панайотов и Д. Стефанов (вдясно) срещу Ивайло Йотов - Кемпеса

И господ не може да спаси "Черно море" от изпадане

Живко ВАЛЕНТИНОВ

ПФК "Черно море" - АД, има нов собственик - "ВАИ холдинг"

Божил КОЛЕВ отказа да стане треньор, отборът ще се води от Дамян ГЕОРГИЕВ

Черноморци пак губят с голям резултат

В "ЧЕРНО МОРЕ" ПРИСТИГНАХА ИГРАЧИ ЗА НОВ ОТБОР

Георги Илиев ще спасява давещите се „моряци“

„Черно море“ пак се дъни във Варна

"Черно море" вече прави селекция за "А" ПФГ

Радой Минковски

Опитите за подкуп се отразиха на играта ни

Филип Теофолу бележи със страхотно воле в Габрово

След 63 дни „Черно море“ отново бие в „Б“ група

„Черно море" - лидер по точки през пролетта

1998

В. „Нар. дело“, 30.6. 1998 г.: „Подготовката ще започне в сряда (1.7.1998 г.). До назначаването на нов наставник тренировките ще води Енгибар Енгибаров. „Моряците“ ще тренират двуразово, като първоначално ще се залагат на физическата подготовка.

Красен Кралев

Стефан Богомилов *– Чечи е назначен за старши треньор на 28.7.1998 г., преди започване на първенството и се задържа на поста си до 29.10.1998 г., след което е назначен за директор на ДЮШ.*

Радой (Руди) Минковски *поема треньорския пост в последните 5 мача до зимната пауза. Минковски напуска с идването на „ВАИ холдинг“ и назначението на Божил Колев като главен мениджър.*

Футболисти от други клубове няма да се привличат поради липса на средства. Новите попълнения ще са предимно местни момчета. Футболистите и щатните служители в клуба подписаха декларация, с която се иска оставката на президента Георги Георгиев, който не може да изпълнява задълженията си…“

Енгибаров: „Върнах се да помогна на „Черно море“, защото заслужава по-добра съдба“. Той разполага с правата си, тъй като неговият мениджър го е откупил за 200 000 DM.

В. „Ч-е“, 6.7.1998 г.: „Фирмите „MAG“, консорциум „Нова“, инвестиционен посредник „Хеджър“ и „Фрамлингтън фонд“ ще предложат оферта за пълната издръжка на ФК „Черно море“ на извънредното събрание на клубния съвет в четвъртък (9.7.1998 г.). Те ще финансират клуба, ако бъде сменено сегашното ръководство и се вземе решение за преregистрирането на „Ч. море“ в акционерно дружество … с уставен капитал 100 милиона лева, а те закупят 70% от акциите.

„Искаме да направим „Черно море“ публично акционерно дружество и да пуснем акции на българския пазар. Клубът ще се ръководи по примера на английските отбори – от председател, надзорен съвет, управителен съвет, изпълнителен директор, мениджър и старши треньор. Тази година целта ще е оставане в „Б“ група и обигравване на млади и надеждни футболисти“, уточни шефът на „MAG“ Красен Кралев…“

В. „Нар. дело“, 10.7. 1998 г.: „Вчера бе проведено извънредно общо събрание на ФК „Ч. море“, свикано по искане на 20 члена на клубния съвет. На събранието присъстваха 22-ма от общо 31 членове. Освободени бяха президентът Георги Георгиев, който не присъства на събранието, вице-президентът Симон Симонов (Симонели), управителния съвет и контролния съвет. За 24 юли от 18.00 бе насрочена конференция на клуба с една единствена точка от дневния ред – преобразуване на ФК „Черно море“ в публично акционерно дружество. Начело на временния управителен съвет застана Красен Кралев…“

Красен Кирилов Кралев (р. 2.1.1967 г.), роден и израснал на ул. „Одрин“ в Гръцката махала, завършва 1-ва езикова гимназия (английски език) и след това Медицинския университет във Варна. Специализира Глобален маркетинг и управление на политически кампании в университета на Южна Каролина и асоциацията на националните рекламодатели на САЩ. Експерт в областта на публичните комуникации. През 1992 г. Кралев основава MAG communications и е член на управителния съвет на дружеството.

Бивш лекоатлет, рекордьор на България за юноши в дисциплината 20 000 м гладко бягане.

„Обстановката във ФК „Ч. море“ е изключително напрегната. Наследихме големи задължения за ток и вода и разграбен отбор. Имаше само двама футболисти с договори – Калоян Филатов и Младен Няголов, плюс четирима войници: Бойчо Марев, Димитър Стефанов, Виктор Генчев и Галин Милков. Според наши изчисления старото ръководство е ощетило клуба с около 100 млн. лева, пускайки без финансов иск в други отбори Добрев, Райчев, Герджиков, Кехайов, Вуцов и др. За първите четирима най-много е помогнал Людмил Горанов, който познаваше добре методите на работа на бившия президент Георгиев и дясната му ръка Симонов. След персонални сделки Добрев, Райчев, Кехайов и Герджиков заиграха в „Антибиотик – Лудогорец“.

За кратко време стегнахме организацията, а ПФК „Черно море“ АД получи професионален лиценз за участие в „Б“ група. … Две седмици са малко време за селекция, а изборът беше ограничен, защото повечето добри български футбо-

листи вече имаха отбори. Планираме икономическата ни структура да се развива бързо, за да разполагаме с пари за по-качествена селекция в движение и през зимата…“ (**в. „Ч-е“, 16.8.1998 г**.)

***

12.7.1998 г., ст. Тича, контр., „Ч. море“ – „Феър плей“ 3-2 (2-2),

Голм.: 1-0 Яв. Георгиев 9‘, 1-2 Жив. Бояджиев 30‘, 40‘, 2-2 Юл. Нейчев 42‘ (дуз.), 3-2 Венц. Маринов 2ПВ

„Ч. море“: Гал. Милков, Ив. Райчев, Г. Дам. Дамянов, Б. Боянов, Венц. Маринов, Пл. Хаджийски, Вик. Генчев, Ив. Мартинов, Яв. Георгиев, Юл. Нейчев, Ант. Атанасов (Пл. Михов, Попов, Б. Каменов, Кал. Филатов, Март. Христов, Д. Стефанов, Ивл Андреев от „Спартак“ – син на Ив. Андреев – Мирона, Стил. Ангелов, Б. Марев, Йон. Наумов, Момчил Момчилов от „Верила“)

В. „Нар. дело“, 14.7. 1998 г.: „На заседание на временния УС на ФК „Черно море“ **Никола Спасов** и Георги Попов (досегашен треньор на юноши ст. възраст, с които през тази година стана републикански вицешампион) бяха назначени за наставници на представителния мъжки отбор. … Никола Спасов ще изпълнява функциите на старши треньор най-малко до 24 юли, реши УС вчера. След конференцията на клуба Спасов сам ще преценява дали да продължи да води отбора. Негов помощник ще бъде Георги Попов… За кондиционен наставник е утвърден Добромир Горбанов.“

19.7.1998 г., ст. Тича, 10.00, контр., „Ч. море“ – „Девня“ 3-1 (1-1), 150 зр.

Голм.: 0-1 Жеков 28‘, 1-1 Ст. Дончев 39‘, 2-1 Ж. Келепов 67‘ (дуз.), 3-1 Жел. Желязков 87‘

„Ч. море“: Ивл Попов, Ив. Райчев, Фев. Хасан, Ст. Дончев, Венц. Маринов, Пл. Хаджийски, Кал. Филатов, Б. Марев, Яв. Георгиев, Б. Каменов, Ант. Атанасов (Ж. Келепов, Кирчо Христов от „Девня“, Жел. Желязков, Мил. Петков, М. Георгиев)

21.7.1998 г., ст. Тича, контр., „Ч. море“ – „Шумен“ 0-2 (0-0),

Голм.: 0-1 Георгиев 51‘, 0-2 Василев 77‘

В. „Нар. дело“, 25.7. 1998 г.: „На вчерашната конференция на ФК „Черно море“ всичките 76 присъстващи делегати (от общо 127) се обявиха за създаването на акционерно дружество, което да поеме издръжката на клуба. Дружеството ще се казва **ПФК „Черно море“ – АД** и съдебната му регистрация трябва да стане до края на месеца.

20% от капитала на дружеството ще бъдат притежание на футболния клуб, а останалите 80% ще бъдат закупени от частни и юридически лица, като монополист няма да има. … Избран бе нов УС в състав: председател – Красен Кралев („MAG“), Максим Димов („Нова България“ – АД), Каро Акопович (бизнесмен), Илко Овчаров (в. „Нар. дело“), Петър Кандиларов (юрист), Генчо Генчев („Турист инвест“), Иван Станчов (бизнесмен), Янчо Богомилов и Тодор Марев (ветерани). 5-членен контролен съвет, в който попада адм. о.з. Васил Янакиев …

На конференцията присъства и бившият вицепрезидент на черноморци Симон Симонов (Симонели), който предостави на делегатите фалшив документ от предишното ръководство, че към 24 юли в банката са депозирани 200 милиона лева за издръжка на клуба. Красен Кралев обаче предостави автентичен запис, от който се разбира, че г-н Симонов е поискал назаем въпросната сума от Явор Георгиев и Енгибар Енгибаров. Футболистите обаче не само отказали сделката, но и направили запис на срещата.“

19.7.1998 г., Виктор Генчев (с топката), един от младите футболисти от школата, на които е даден шанс за изява в контролите

25.7.1998 г., ст. Тича, 18.00, контр., „Ч. море“ – „Сл. бряг“ 2-4 (1-1), 300 зр.

Голм.: 1-0 Ж. Келепов 26‘, 1-1 Кънчев 26‘, 1-2 Желязков 68‘, 1-3 Тошев 73‘, 2-3 Ивл Бимбов 88‘, 2-4 Георгиев 90‘

„Ч. море“: Гал. Милков,

***Светозар Светозаров - Бебо** е назначен за старши треньор с идването на новия спонсор на клуба – „ВАИ холдинг“. Ръководната функция обаче се изпълнява от главния мениджър Божил Колев.*

„Златната глава" Стефан Богомилов (в средата) разговаря с ветераните Светозар Светозаров (вляво) и Каро Агопович.

Живко Желязков Желязков *(р. 23.7.1968 г.), 2 мача в „Б" РФГ като бек. „Родом съм от Добрич и съм от школата на „Добруджа", но не успях да пробия в мъжкия състав и играх за „Спортист" (Ген. Тошево), „Овеч" (Провадия), „Септември" (Тервел) и „Автотрейд" с треньор Ст. Богомилов. Когато бат' Чечи стана треньор на „Ч. море" ме извика в тима. Останах във Варна няколко месеца. Нямаше пари, играехме слабо. През зимата на 1999 г. се върнах в „Спортист" (Г.Т.) и там приключих с футбола."*

Пл. Хаджийски, Кольо Данев, Кал. Филатов, Венц. Маринов, Пенчо Йорданов – от „Девня", Кирчо Христов, Яв. Георгиев, Ж. Келепов, Мил. Петков, Ант. Атанасов (Ивл Попов, Фев. Хасан, Йон. Наумов, Мл. Няголов, Ивл Бимбов, Вик. Генчев, Ивл Андреев, М. Георгиев)

В. „Нар. дело", 29.7. 1998 г.: „**Стефан Богомилов** бе утвърден за старши треньор на ФК „Черно море" след близо 5 часово заседание на УС на клуба, завършило късно в понеделник. Временният наставник на „моряците" Никола Спасов бе освободен, тъй като поискал 5 хиляди марки трансферна сума. Помощник на Стефан Богомилов ще е Светозар Светозаров, а технически директор на клуба става Тодор Великов.

Утвърдени бяха премиите на играчите за новия сезон – по 150 000 лева (бел. при фиксиран курс 1000 лв. = 1 DM) при домакински успех и по 250 000 лв. при победа навън…"

30.7.1998 г., Несебър, контр., „Сл. бряг" – „Ч. море" 2-1

Голм.: Ж. Келепов 1ПВ (дуз.)

1.8.1998 г., Шумен, 11.00, контр., „Шумен" – „Ч. море" 1-1 (1-1),

Голм.: 1-0 Георгиев 41', 1-1 Ж. Келепов 45'

Стефан Богомилов пред **в. „Ч-е", 6.8.1998 г.**: „… Ядрото на отбора тепърва ще се гради, както и отборът. Около по-опитните Енгибаров, Келепов, Хаджийски и Яв. Георгиев, трябва да се обединят другите. Основно ще се придържам към схемата 4-4-2, но у дома може да пускам и трима нападатели. … Милен Петков може да изпълнява и функция на халф.

В отбрана ще използваме зоново покритие, тъй като нашите бранители не са играли заедно и не са се опознали. Само отбор, в който защитниците са били заедно 5-6 години, може да си позволи лукса да играе отзад в линия. За схема 3-5-2 са необходими подходящи изпълнители и футболисти от висока класа. Ще се стремим пресата да започва още от половината на съперника, но за това са необходими още тренировки и време.

Ще налагам офанзивен стил, но съм наясно, че ако не сме стабилни в защита, не може да разчитаме на успех. Младите трябва да компенсират с агресивни действия и много движение по целия терен. … Титулярно място няма запазено за никого. Без Енгибаров и Келепов, повечето от другите са равностойни и като качества и като опит. Ще играят най-подготвените и вместващите се в стратегията за даден мач.

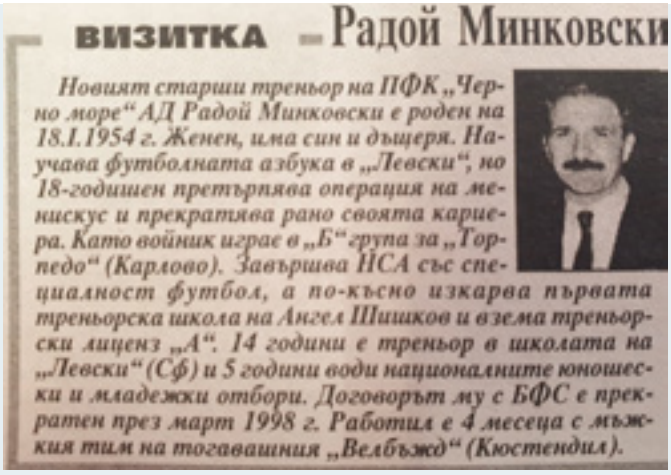
Трудно ми е да кажа и приема, че единствената цел пред „Черно море" е оставане в „Б" група, но това е факт. Ние правихме селекция без пари. Задачата ми през този сезон също е да направя отбор със собствена игрова физиономия, който с минимални качествени подкрепления през другото лято да постигне нещо повече. … ***Нед. Петров***"

Богомилов се задържа на поста старши треньор до края на октомври и след загубения с 0-4 мач в Бургас срещу „Черноморец" и смъкването на отбора в зоната на отпадащите от „Б" група е сменен от **Радой Минковски** с помощник Велин Качанов.

Пред в. „Ч-е“, 30.10.1998 г. Минковски споделя: „Аз съм амбициозен треньор и търся максимална изява. Верно е, че не постигнах желаните резултати с младежкия национален тим, но тежките за България години рефлектираха негативно на подрастващите.

С президента Красен Кралев проведохме един разговор и се разбрахме. За мен е чест да тренирам в най-стария наш клуб. Във Варна ще имам пълна възможност да прокарам своите идеи и виждания. Бях за 4 месеца в Кюстендил, но основно съм работил в школата на „Левски“ Сф. Водих 4 поколения футболисти и с тях спечелих 5 републикански титли и два международни турнира, а от 350 мача имаме само 21 загуби. Хранех надежди за нещо по-голямо и за това отклонявах оферти за работа с мъже.

Първата ми задача е да стабилизирам състоянието на отбора. Това ще стане с дисциплина, изключително съзнание на играчите и сериозна работа в тренировките. Искам да работим с настроение и желание. „Черно море“ не заслужава това класиране и по-скоро трябва да излезем от незавидното моментно състояние. … Необходимо е да играем със самочувствие и хъс, за да вземем три победи у дома и частичен успех в двете гостувания до края на есенния полусезон. … Искам отборът да играе агресивно, както юношите на „Левски“… До края на годината няма да променям стила на игра. Първо искам да се запозная със състава и начина на водене на игра.

ВИЗИТКА – Радой Минковски

Новият старши треньор на ПФК „Черно море“ АД Радой Минковски е роден на 18.I.1954 г. Женен, има син и дъщеря. Научава футболната азбука в „Левски“, но 18-годишен претърпява операция на менискус и прекратява рано своята кариера. Като войник играе в „Б“ група за „Торпедо“ (Карлово). Завършва НСА със специалност футбол, а по-късно изкарва първата треньорска школа на Ангел Шишков и взема треньорски лиценз „А“. 14 години е треньор в школата на „Левски“ (Сф) и 5 години води националните юношески и младежки отбори. Договорът му с БФС е прекратен през март 1998 г. Работил е 4 месеца с мъжкия тим на тогавашния „Велбъжд“ (Кюстендил).

След това постепенно, но разумно ще променям и стила. … За мен основното ядро трябва да бъде от собствени кадри и 3-4 външни футболисти. Както го правят в „Аякс“.

Не съм дошъл в „Ч. море“ да печеля, а да работя и ако има единомислие и цивилизовани отношения между общественост и ръководство, всичко ще е наред. Лошото е, че в България не гледаме положителното в човека, а негативното. За това ни отричат като държава и нация. Българинът е талантлив и при едни цивилизовани отношения ще е на висота.“

Минковски напуска заедно с помощника си след края на есенния полусезон. За негов заместник, след като VAI holding поема издръжката на клуба на поста главен мениджър е назначен **Божил Колев**, който започва своят четвърти период в клуба. За негови заместници са назначени **Светозар Светозаров – Бебо** и Тодор Марев, като Свеетозаров официално изпълнява функциите на старши треньор, но на практика такъв е Божил Колев, който предпочита да работи без договор, а за поста главен мениджър договор не се изисква. За главен селекционер отново е назначен Иван Василев – Катила.

***

Напускат: **Неделчо Добрев**, **Станчо Герджиков**, **Димитър Кехайов** и **Иван Райчев** в „Антибиотик – Лудогорец“ Разград. **Юлиян Нейчев** преминава в „Локомотив“ Пловдив, но в края на октомври отново се завръща в „Ч. море“, **Николай Филипов** е продаден на „Спартак“ Вн, **Велислав Вуцов** също преминава в „Спартак“ Вн, а **Бойчо Марев** претърпява операция и пропуска сезона, след това преминава в „Добруджа“. През зимната пауза е освободен **Пламен Панайотов.**

Нови: от „Порт-Автотрейд: **Живко Келепов**, **Васко Сантуров** (двамата освободени през ноември от президента на клуба Красен Кралев), **Стоян Симеонов** (през пролетта преминава в малтийския „Рабат Аякс“), **Даниел Калчев**, от „Локомотив“ Каспичан: **Явор Софрониев**, **Пламен Панайотов** и **Желязко Желязков - Желъо**, от „Видима-Идеал“ Севлиево **Милен Петков** започва втория си период в отбора (откупен за

***Ивайло Руменов Иванов**, (р. 22.5.1974 г.), 3 мача в „Б“ РФГ като халф. „Родом съм от Шумен. Преминах през всички възрасти в школата на клуба и след това влязох в мъжкия отбор. Беше по времето на „Шогун“, когато „Шумен“ имаше много силен тим и участваше в „А“ група. След това ме преотстъпиха в „Ботев“ (Нови Пазар), там играх два сезона в „Б“ група. Върнах се в Шумен, но имаше проблеми с ръководството и исках да напусна. През лятото на 1998 г. „Черно море“ ме поканиха на проби, треньор беше Стефан Богомилов. Одобри ме и подписах договор. Изкарах няколко месеца във Варна. След това преминах във „Видима-Раковски“ (Севлиево), където условията бяха отлични. Година по-късно се върнах в Шумен, но започнаха проблеми с глезените. На 26 години приключих с професионалния футбол и след това играех за удоволствие в аматьорските групи“.*

1998

4000 DM), **Бойко Каменов** и вратарят **Стефан Стефанов** от „Светкавица“ Тщ, **Ивайло Руменов** от „Шумен“, **Живко Желязков** от „Септември“ Тервел, **Андрей Урумов** от „Хасково“ (през зимната пауза преминава в „Берое 2000“), **Ивелин Иванов** от „Олимпик“ Тетевен остава до 12 септември, бразилецът **Жетулио Ферейра – Тулио** от „Славия“ е освободен през зимната пауза, от „Доростол“ Сс идва **Константин Костадинов**

По време на зимната пауза, след като VAI holding поема издръжката на клуба, от „Левски“ Кюстендил пристигат **Асен Стоянов**, **Георги Станиславов**, **Иво Михайлов** и вратарят **Даниел Белчев**, от „Кремиковци“ **Филип Теофоолу**, който също е собственост на „Левски“ Кн и **Ивайло Колев**, от ЦСКА **Иван Кирилов**, от „Спартак“ Вн **Сергей Димитров** и **Емил Георгиев**, от „Нефтохимик“ **Веселин Петков**.

8.8.1998 г., Енг. Енгибаров (вдясно) и Д. Стефанов спират атаката на Ив. Димитров (Ак.)

***

15.8.1998 г., Бойко Каменов (вдясно) с указания да атакува по левия фланг

8.8.1998 г., **„Академик“ – „Ч. море“ 0-0**,

В. „Нар. дело“, 10.8. 1998 г.:„„Черно море“ спечели една точка при гостуването си на „Академик“ в София. Варненци с напълно променен състав от миналогодишното първенство, водени от легендата Стефан Богомилов, удържаха нулевото равенство, въпреки непрекъснатите атаки на „студентите“.

Нищо интересно не се случи през първата част, но още в 52-ата мин. съдията Димитров показа втори жълт картон на опорния халф Явор Софониев и го отстрани от игра. Само 19 минути по-късно Петър Пенев от „Академик“ извърши груб фаул в центъра на терена срещу Венци Маринов и също пое към съблекалните. В последните минути на мача черноморци можеха да спечелят и трите точки, ако Калоян Филатов бе преодолял вратаря Йорданов.“

15.8.1998 г., **„Ч. море“ – „Светкавица“ Тщ 2-1 (2-0)**,

В. „Нар. дело“, 17.8. 1998 г.: „С много труд и малко футбол „моряците“ стигнаха до победата над коравия състав на „Светкавица“. Началото бе за гостите, които играеха без страх и със самочувствие. В 23-ата мин. Йорданов нахлу в наказателното поле, но бе застигнат от Енгибаров и топката му бе избита. В следващата минута съдията изгони от игра стопера Стоянов за два жълти картона. В 33-ата мин. Петков изпълни корнер, вратарят на гостите се намеси неумело и в настъпилото разбъркване Калоян Филатов бе най-съобразителен – 1:0. Четири минути по-късно след бърза контраатака, отново на Милен Петков, и центриране деветката Желязков пое елегантно, завъртя се и с ефектен удар направи 2:0.

През втората част гостите, макар и с 10 души, изравниха играта и дори на моменти превъзхождаха. Енгибаров спъна Кирилов и Янчев реали-

зира дузпата – 2:1. В 72-ата и 85-ата мин. при ответни контраатаки Желязков и Петков пропиляха чисти положения. Пет минути преди края гостите за малко не стигнаха до равенството. ***Й. Йосифов***"

22.8.1998 г., **„Етър" ВТ – „Ч. море" 1-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело", 24.8. 1998 г.: „На стадион „Ивайло" в старопрестолния град „Етър" поведе срещу варненци с гол от дузпа. В 22-ата мин. Наумов спъна Кунчев и съдията Светозар Маринов не се поколеба да отсъди наказателен удар. Арбитърът Маринов се престара, когато в 71-ата мин. за втори жълт картон изгони Енгибаров заради фаул срещу Величков. Черноморци можеха да изравнят в 73-ата мин., когато Желязков се измъкна очи в очи срещу Митов, но вратарят излезе и спаси."

29.8.1998 г., **„Ч. море" – „Димитровград" 1-0 (0-0)**,

В. „Ч-е", 31.8.1998 г.: „„Черно море" победи мъчно „Димитровград" с 1:0, след като цял мач ходи по нервите на своите фенове и ги накара да треперят докрая. Играта на домакините не вървеше, защото липсваше синхрон между тримата халфове и тримата нападатели. Да открият първи можеха гостите, но Стефанов показа добър рефлекс и изби удара на Кр. Георгиев. В 43-ата мин. Желязков отблизо стреля в аут.

В 65-ата мин. Зл. Николов получи втори жълт картон и бе изгонен. След последвалото центриране на Явор Георгиев от фаул Желязков се извиси и забоде с глава топката в мрежата. С 10 души гостите се изнесоха понапред, но контрите на домакините не споряха. Два пъти и тъчферът спря с измислени засади голови атаки по фланговете на М. Петков и Келепов. Веднъж Маринов

29.8.1998 г., Йонко Наумов (вляво), активен както в защита, така и в нападение

отклони топката с глава към Калчев, но халфът не успя да вкара със задна ножица, а след пас на М. Петков Желязков се размина с второ попадение. В 87-ата мин. Д. Стефанов си заби неспасяем автогол, засичайки успоредно подаване на голлинията на нападател на гостите. Тъчферът маркира засада, тъй като прецени, че в момента на паса Самаров е бил пред Д. Стефанов."

3.9.1998 г., Шумен, контр., „Шумен" – „Ч. море" 1-0,

В игра за „Ч. море" се появява Васко Сантуров, който е картотекиран от следващия ден

7.9.1998 г., Добрич, контр., „Добруджа" – „Ч. море" 2-0 (1-0), 500 зр.,

Голм.: 1-0 Жив. Желязков 31' (автг.), 2-0 Давидков 57'

„Добруджа": Свил. Симеонов, Р. Славов, Ангелов, Ст. Славов, Кръстев, Попов, Петров, Георгиев, Серж Йофу, Божилов, Велков (Великов, Давидков, Стоянов, Милев, М. Василев, Ст. Василев, Жечев, Вал. Пейчев, Живков

„Ч. море": Ст. Стефанов, Жив. Желязков, Енг. Енгибаров, Д, Стефанов, Венц. Маринов, Ивл Руменов, Пл. Хаджийски, Ж. Келепов, Вас. Сантуров, Жел. Желязков, Пл. Панайотов (Гал. Милков, Б. Каменов, Яв. Софрониев, Яв. Георгиев, Дан. Калчев, М. Петков, Ивл Андреев)

12.9.1998 г., **„Ботев" Вр. – „Ч. море" 4-0 (0-0)**,

В. „Ч-е", 14.9.1998 г.: „Стефан Богомилов – треньор на „Черно море": „През първото полувреме домакините нямаха голово положение. Играехме добре в защита и не се

***

На СП'98 във Франция, националният отбор на България отпада още в груповата фаза, след 0-0 срещу Парагвай и две загуби срещу Франция (1-3) и Испания (1-6). Домакините от Франция спечелват своята първа световна титла.

1998

***Стефан Ненчев Стефанов**, (р. 2.9.1970 г.), вратар с 21 мача през тази година. Стефанов е роден в Търговище и е продукт на ДЮШ на местния „Светкавица", където прекарва и по-голямата част от кариерата си. Играе един сезон в „Дунав" Русе, след което отново се завръща в Търговище. 1998-99 е титулярен вратар на „Черно море" и като такъв започва лятната подготовка през 1999 г., но получава тежка контузия в рамото още във втората контрола срещу „Девня". Стефанов се завръща в Търговище и обявява, че прекратява кариерата си и че ще кара курсове за футболен съдия, но остава на вратата на „Светкавица" още един сезон. Понастоящем Стефанов живее в САЩ.*

виждаше как ще ни вкарат гол. В 43-та мин. топката удари неумишлено Келепов в ръката и съдията свири дузпа. След удара на Сирмов от бялата точка Стефан Стефанов закова топката на тревата. Домакините ни поведоха с вратарски гол. В началото на второто полувреме Стефанов се остави да бъде прехвърлен леко, настигна топката, но влезе с нея зад голлинията. Малко по-късно Хаджийски сви ръцете, а не ги разпери, за да се предпази след шут от 2 метра. Топката се отби от ръката и реферът отсъди втора измислена дузпа, от която падна вторият гол. Съдията явно е бил обработен на почивката, защото излезе уплашен. След 2:0 моите спряха да играят. Веднъж Келепов изскочи сам срещу вратаря, но тъчреферът му спря головата атака с несъществуваща засада."

19.9.1998 г., **„Ч. море" – „Олимпик ХД" Сливен 4-3 (0-0)**,

В. „Ч-е", 23.9.1998 г.: „Живко Келепов заби 4 гола за 15 минути при победата на „Черно море" с 4:3 над опашкаря „Олимпик-Хаджи Димитър" и влезе в историята като първия български футболист, разписал се четири пъти за толкова кратко време в мач от родния професионален футбол. Домакините подцениха гостите и заиграха футбол чак след 0:1. Смените Петков, Калчев и Сантуров раздвижиха своите и изработиха три от головете на Келепов.

Най-интересното по минути:

40 – След вдигане на Панайотов Келепов от 7 метра бие с глава встрани.

62 – Панайотов играе хазартно и губи топката от Минчев. Нападателят връща от аутлинията и Вангелов бележи с първото си докосване на топката – 0:1.

69 – Отсъден е непряк свободен удар в наказателното поле на гостите за върната топка към вратаря. След триково изпълнение Енгибаров цели напречната греда.

71 – Петков центрира и Келепов изравнява от воле – 1:1.

75 – Сантуров вдига от фаул на близката греда, Келепов бележи с глава – 2:1.

80 – Келепов нахлува отдясно и бие майсторски под плонжа на вратаря – 3:1.

86 – Келепов е изведен на скорост от Калчев зад защитата, лъже вратаря, връща се с дрибъл край защитник до точката на дузпата и шутира неспасяемо под гредата над главата на друг бранител – 4:1.

88 – Енев отблизо намалява – 4:2.

90+4 – В четвъртата минута на даденото продължение Вандев фалцира технично топката над стената от фаул. Тя хваща коварна парабола и тупа в далечния ъгъл зад Стефанов в мрежата – 4:3."

В. „Ч-е", 25.9.1998 г.: „Централният нападател Желязко Желязков е отстранен временно от състава, заради непристойно поведение към клуба, треньорското ръководство и публиката при смяната му на мача с „Олимпик – ХД", съобщи Стефан Богомилов…"

На 19.10.1998 г. в. „Ч-е" публикува извинението на Желязков към Стефан Богомилов и феновете на „Черно море", след което Жельо отново е върнат в отбора.

26.9.1998 г., **„Марица" – „Ч. море" 3-0 (1-0)**,

В. „Футбол", 28.9.1998 г.: „Още с първия съдийски сигнал маричани натикаха варненци в собственото им поле в търсене на бърза развръзка. Във 2-рата минута след отсъждане на двоен удар на 7 метра от голлинията пред вратата на Стефанов се развихри лудо меле, но ударите на М. Василев, М. Георгиев и Чалъков не успяха да пробият барикадата от самоотвержени защитници. В 24-ата мин. след гол на Крумов младоженецът в този ден Кутулов бе поздравен за добрия му изиграващ пас.

С подновяването на играта в 46-ата мин. Чалъков, изведен на скорост от М. Василев, с ефектен удар удвои резултата. Секунди по-късно Келепов бе подкосен в наказателното поле на „Марица", но младият съдия К. Стоилов (с много обратни присъждания в този мач) не се осмели да отсъди стопроцентовата дузпа. В 48-ата мин. при заучено изпълнение на пряк свободен удар защитникът Симеонов със силен удар изненада слабо представилия се в този мач Стефанов, който логично бе заменен от Симеонов.

Едва след този резултат гостите, които нямаше какво повече да губят, се втурнаха да атакуват. Възпитаниците на Ст. Богомилов можеха да сътворят

и сензация на ст. „Марица“, ако след техничен удар на Урумов топката не срещна напречната греда и ако изскочилият на два пъти сам срещу Чакъров Келепов не бе шутирал в тялото на вратаря. ***П. Пандурски***“

3.10.1998 г., **„Ч. море“ – „Кремиковци“ 0-1 (0-0)**,

В. „Ч-е“, 5.10.1998 г.: „След куриозен вратарски автогол „Черно море“ загуби от „Кремиковци“ с 0:1 във Варна и тръгна към дъното. В 75-ата мин. Софрониев изрита топката и когато тя падаше към тревата Стефан Стефанов протегна ръце, за да я улови, но я набута в мрежата с върха на пръстите си. Черноморци имаха превъзходство в първите 25 минути на второто полувреме, когато се играеше само пред вратата на гостите, а общо през целия мач стигнаха до четири голови положения.

Още в 7-ата мин. Петков използва грешка на Пашев и напредна сам отляво, но би встрани. В 37-ата мин. Филатов центрира от аутлинията, но Кънев изби удара с глава на Петков. Пак Кънев извади страхотен рефлекс и отби удар с глава на Хаджийски в 66-ата мин., когато феновете бяха готови да ревнат за гол. Фортуна обърна гръб и на Келепов, който тръгна сам срещу вратаря след неуспешен опит за изкуствена засада, но си подкара дълга топка и тя бе избита от настигналия го Дъртилов.

Гостите извадиха грамотна защита и стабилен вратар, разиграваха на сигурно и търпеливо чакаха своя шанс. Не вкараха двете си положения, тъй като Стефанов майсторски отрази ударите с глава на Кушев (18-ата мин.) и

3.10.1998 г., Йонко Наумов и Явор Софониев срещу Филип Теофоолу и Цветомир Чипев от „Кремиковци“

3.10.1998 г., Андрей Урумов във въздушен двубой със защитник на „Кремиковци“.

***

На 24.9.1998 г. иранският президент Катами официално отменя „фатвата“ срещу автора на „Сатанински строфи“ Салман Ружди, обявявайки, че няма да подкрепя, но няма и да възпрепятства опитите за убийство срещу писателя.

1998

Шанкулов (78-а мин.), но ликуваха след вратарски подарък."

***

8.10.1998 г., ст. Тича, „Ч. море" – „Спартак" Вн 3-2 (2-1), съдия: Радан Минчев, 450 зр.

8.10.1998 г., Явор Георгиев (вляво) срещу Траян Дянков (Сп) във варненското дерби на ст. „Тича".

Голм.: 1-0 Ж. Келепов 15', 1-1 Дойчинов 43', 2-1 Ж. Келепов 44' (дуз.), 2-2 Дойчинов 53', 3-2 В. Сантуров 58' (псу)

„Ч. море": Ст. Стефанов, Йон. Наумов, Енг. Енгибаров, Пл. Панайотов, Венц. Маринов, Дан. Калчев (90' Жив. Желязков), Ж. Келепов (68' Яв. Софониев), Вас. Сантуров (77' Пл. Хаджийски), Андр. Урумов (46' Б. Марев), Яв. Георгиев, М. Петков (81' Ивл. Руменов)

„Спартак": Ивл Негенцов, Ант. Вълчанов, Г. Александров, Ал. Веселинович, Св. Иванов, Д. Дойчинов, Ив. Пасков (77' Анс. Петров), Ем. Георгиев, Октай Рафиев (46' Рум. Ботев, 77' Ивн Казаджиев), Диян Дончев (65' Кал. Генчев), Мар. Петров (46' Траян Дянков)

В. „Нар. дело", 9.10.1998 г.: „ „Ч. море" победи „Спартак" с 3-2 в приятелски мач по случай 85-годишнината от създаването на ВМСК „Черно море". Малцината верни привърженици на двата дима наблюдаваха добър и бърз футбол. в 15-та мин. хубава комбинация между Васко Сантуров и Живко Келепов завърши с гол – 1-0 за „моряците".

Много интересен беше краят на първото полувреме. Диян Дончев настигна топката до аутлинията, центрира и Дойчинов възстанови равенството. В ответната атака отново дуетът Сантуров – Келепов изработи дузпа, реализирана от нападателя – 2-1. През втората част двата тима си размениха по един гол, … отново Дойчинов (дошъл на проби от „Кремиковци"), а за „моряците се разписа Сантуров от пряк свободен удар.

Коректният тон на срещата бе нарушен в самия ѝ край, когато Емил Георгиев подкоси грубо Марев. В събота от 11 ч. на ст. „Спартак" двата отбора ще се срещна отново."

10.10.1998 г., ст. Спартак, „Спартак" – „Ч. море" 1-0 (0-0), съдия: Димчо Радев, 500 зр.

Голм.: 1-0 Петров 53'

„Спартак": Г. Арнаудов, Тр. Дянков (46' Ант. Вълчанов), Зл. Михайлов, Ал. Веселинович (46' Св. Иванов), Д. Митов, Д. Дойчинов (67' Кал. Генчев), Н. Станчев, Наз. Кадир, Пл. Тимнев, Бойко Величков (73' Г. Александров), Анс Петров

„Ч. море": Ст. Стефанов, Йон. Наумов (80' Кал. Филатов), Енг. Енгибаров, Яв. Софониев, Венц. Маринов, Пл. Хаджийски (76' Б. Марев), Ж. Келепов (73' М. Петков), В. Сантуров (77' Д. Стефанов), Пл. Панайотов, Яв. Георгиев, Тулио

В. „Нар. дело", 12.10. 1998 г.: „И втората кон-

10.10.1998 г., новото попълнение Жетулио Ферейра – Тулио (на земята) в дискусия със съдията Димчо Радев

трола между съгражданите протече бойко, с много хъс и острота в действията и голови моменти пред двете врати. „Моряците“ играха затворено, с подсилена защита и редки контраатаки, с мисъл за предстоящите тежки гостувания в Бургас и Петрич. В другия лагер пък Ради Здравков използва няколко тактически варианта за мача с лидера „Левски“. Този път победата се усмихна на символичните домакини. Единственият гол постигна халфът Анастас Петров, след като от 20 метра нанесе мощен шут под гредата и направи безпомощен вратаря Стефанов. Много пропуски направиха Тимнев, Петров, Величков и Кадир от чисти положения.

„Моряците също имаха своите възможности за изравняване чрез новото попълнение Тулио. В 58-та мин. след пас на Келепов, той тръгна да лъже Арнаудов, вместо да стреля, а 7 мин. преди това Арнаудов едва изби точен удар на бразилеца. Малко преди това Енгибаров се нахвърли да бие съдията Димчо Радев, искайки дузпа за спорно нарушение срещу Бойчо Марев, и отиде веднага под душа. Грозно впечатление направиха привържениците на двата отбора, отправяйки обидни реплики помежду си и състезателите на терена. ***Й. Йосифов***“

13.10.1998 г., ст. Тича, контр., „Ч. море“ – „Феър плей“ 1-2 (0-1),

Голм.: 0-1 Милков 30‘, 1-1 М. Петков 46‘, 1-2 Терзиев 75‘

***

17.10.1998 г., **„Беласица“ – „Ч. море“ 2-1 (1-0)**,

В. „Футбол“, 19.10. 1998 г.: „Според очакванията първи откриха резултата петричани в 19-ата мин. чрез Цинцарски, който от 20 метра простреля Стефанов – 1:0. Това сякаш поуспокои футболистите на „Беласица“, които допуснаха за известно време гостите да изкачат по-често пред вратата на Йосифов. Така в 33-ата мин. Явор Георгиев отдясно пусна на бразилеца Тулио

***Ивайло Иванов Андреев**, (р. 3.7.1975 г.) е син на дългогодишния футболист на „Ч. море“ Иван Андреев – Мирона. Юноша на „Спартак“ и играе като бек. В „Ч. море“ е само през този сезон и записва само един официален мач – за купата. През следващия сезон преминава в „Антибиотик – Лудогорец“ Разград.*

10.10.1998 г., отборът на „Ч. море“ преди мача на ст. „Спартак“, прави от ляво надясно: Ганчо Ганчев (домакин), Васко Сантуров, Енгибар Енгибаров, Стефан Стефанов, Венцислав Маринов, Пламен Панайотов, Явор Софрониев и Господин Няголов (масажист), клекнали: Жетулио Ферейра – Тулио, Пламен Хаджийски, Живко Келепов, Явор Георгиев и Йонко Наумов

1998

***Андрей Колев Урумов**, (р. 16.10.1972 г.), 4 мача в „Б“ РФГ през есента на 1998 г. като нападател. Андрей е от Хасково, син на известния местен треньор Кольо Урумов. Влиза в мъжкия отбор на 19-годишна възраст. През 1995 г. преминава в „Берое“, след което отново се завръща в „Хасково“. Пристига в „Черно море“ през септември 1998 г. и след кратък пробен период е картотекиран в отбора. Не успява обаче да се наложи в основния състав и през зимната пауза е освободен и преминава в „Берое 2000“. По-късно играе в Гърция за отбора на „Трасивулос“. За последно е на терена през 2009 г. като играещ треньор на „Хасково“ заедно с по-малкия си брат Спас, който също е професионален футболист. През 2010 г. двамата създават в родния си град частната детско-юношеска школа „Урума“.*

и последният от 3-4 метра се размина с топката. Последваха нови силни минути за домакините, разиграха се Шишков, Чупенко, Узунов. Секунди преди края на полувремето Либов от 25 метра разтърси напречната греда зад Стефанов.

След почивката мачът започна отново с натиск на домакините. В 49-ата мин. Цинцарски се втурна отляво и видя свободните Либов и Миланов, подаде им изненадващо, но последните от 2-3 метра се гледаха като влюбени, вместо да отбележат гол. В 54-ата мин. отново отлично играещият Чупенко получи топката от въздуха с гръб към вратата, завърта се мигновено и изпрати коженото кълбо в десния ъгъл на Стефанов – 2:0.

В 63-ата и 65-ата Перейра и Цинцарски отправиха опасни удари към вратата на гостите, но вратарят си бе на мястото и избиваше в корнер. В 75-ата мин. Миланов от 20 метра отправи силен шут, който „целуна“ напречната греда и се върна на терена, но защитата на „Черно море“ изби безадресно. В самия край на мача Петков с отлични изяви на терена се вряза в защитата на „Беласица“ и от 5-6 метра лице в лице с Йосифов успя да изпрати топката в долния ляв ъгъл – 2:1. ***Ташко Сульотов***“

21.10.1998 г., ст. Тича, контр., „Ч. море“ – „Девня“ 3-0 (0-0),

Голм.: Ж. Келепов (дуз.), Жел. Желязков, Венц. Маринов

„Ч. море“: Гал. Милков, Д. Стефанов, Енг. Енгибаров (53' Жел. Желязков), Кал. Филатов (67' Андр. Урумов), Венц. Маринов, Яв. Софрониев, Пл. Панайотов, Дан. Калчев (46' Ж. Келепов), Яв. Георгиев, Тулио, М. Петков

24.10.1998 г., **„Черноморец“ – „Ч. море“ 4-0 (1-0)**,

В. „Ч-е“, 26.10.1998 г.: „Без да си дава зор лидерът „Черноморец“ отнесе „Черно море“ с 4:0 и изпрати варненци за първи път през тази есен във фаталната четворка на изпадащите. Въпреки че първият и четвъртият гол на домакините бяха от засади, те превъзхождаха през цялото време. Тенев откри, а в 31-та мин. вратарят на гостите Галин Милков спаси дузпа на Железаров. След почивката Стойков се измъкна сам и удвои, Джамбазов се възползва от пас на Косев и направи 3:0, а Кунчев оформи крайния резултат след връщане от аутлинията на най-добрия на терена Ангел Стойков.

За цял мач „Черно море“ стигна до два голови шанса. В 42-та мин. падащ лист на Келепов прехвърли вратата, а в 86-та мин. Сантуров уцели страничната греда от фаул. Гостите играха по схема 4-4-2, като Панайотов действаше като десен бек, а дебютиралият повторно Юлиян Нейчев и Тулио бяха халфове. До нападателите Желязков, който се бори много, и Келепов, стигаха малко перспективни пасове. Крайните бекове играха слабо, остана впечатление, че гостите не са подредени правилно тактически на терена. ***Вел. Илиев***“

3.11.1998 г., ст. Тича, 14.30, контр., „Ч. море“ – „Девня“ 0-1 (0-0),

Голм.: 0-1 Павлов 30' (дуз.)

„Ч. море“ 1ПВ: Стоян Симеонов, Мл. Няголов, Енг. Енгибаров, Пл. Хаджийски, Венц. Маринов, Яв. Софрониев, Тулио, Андр. Урумов, Юл. Нейчев, Яв. Георгиев, М. Петков

2ПВ“: Гал. Милков (Ст. Стефанов), Жив. Желязков, Пл. Хаджийски, Йон. Наумов, В. Сантуров, Пл. Панайотов, Ивл Руменов, Дан. Калчев, Кал. Филатов, Б. Каменов, Жел. Желязков

7.11.1998 г., **„Ч. море“ – „Олимпик“ Тет. 0-3 (0-1)**,

В. „Ч-е“, 9.11.1998 г.: „„Черно море“ допусна втора срамна загуба във Варна, този път от „Олимпик“ (Тетевен) с 0:3. „Моряците“ са без победа от 19 септември, а сега загубиха за пети пореден път. Не загубата, а пълното игрово безсилие на „Черно море“ тежи повече. Домакините бяха наредени по странен начин на терена от дебютиралия треньор Радой Минковски. За първи път Хаджийски бе поставен като либеро в официален мач, а в средата на терена оперираха двама защитници, един 37-годишен и чистият нападател Нейчев. Според треньорските заръки Нейчев трябвало да атакува мощно от дълбочина. Тактиката претърпя провал, въпреки че от 23-ата мин. гостите продължиха с 10 души. Тези, които могат да градят играта – Явор Георгиев (непълноценен след грип), Калчев и Урумов, не започнаха мача, мощ-

ният физически Желязков – също. Черноморци допуснаха фатални индивидуални грешки в защита, а Сантуров изпорти дузпа. Напред безличният Тулио бе едно недоразумение.

Най-интересното по минути:

12 – След грешка на Сантуров Гемеджиев извежда на скорост Д. Русев между двамата централни защитници. Русев напредва сам и бие точно с левачката край Симеонов – 0:1.

23 – Попчев спъва грубо Каменов на центъра и е изгонен за втори жълт картон. „Олимпик" остава с 10 души.

45 – След двойно подаване с Нейчев Сантуров е фаулиран и съдията отсъжда дузпа. Сантуров шутира от бялата точка в аут.

48 – От чиста позиция Д. Русев засича подаване на Стоилов, но праща топката над гредата.

50 – Д. Русев нахлува сам отляво и стреля точно по диагонала – 0:2.

67 – Шут на Д. Стефанов е избит от Петров.

76 – Д. Русев лъже два пъти Енгибаров, който го поваля с ръка. Съдията показва жълт картон на защитника и посочва бялата точка. Иван Русев вкарва дузпата – 0:3.

В. „Нар. дело", 9. и **11.11.1998 г.**: „Руди Минковски: „Изключително тежка обстановка. За тази среща две седмици се опитваха на всякакво ниво да ни подкупят. Ако Сантуров беше реализирал дузпата, нещата през второто полувреме щяха да бъдат други… Сантуров сгреши фатално за първия гол и пропусна дузпата, въпреки че за изпълнител на дузпи бях определил Нейчев."

12.11.1998 г., ст. Тича, контр., „Ч. море" – „Феър плей" 4-0 (0-0),

Голм.: 1-0 Мл. Няголов 60', 2-0 Жел. Желязков 63', 3-0 Ант. Атанасов 76', 4-0 Жел. Желязков 78'

14.11.1998 г., **„Хасково" – „Ч. море" 4-0 (2-0)**,

В. „Ч-е", 16.11.1998 г.: „След шестата си поредна загуба, този път от „Хасково" с 0:4, „Черно море" слезе за първи път в своята история на предпоследното място в „Б" група. „Моряците" рухнаха рано след два леки гола от съблекалнята. Първо Славчо Илиев отбеляза с удар от 25-метров фаул, а малко по-късно Милков изби шут, но защитниците се забавиха и Стамен Белчев вкара отблизо.

„Едно си говорим в съблекалнята, а друго се получава на терена. Като цяло играчите не изпълниха тактическите указания. Защитниците не си покриваха плътно хората, халфовете не бяха изобретателни, а напред нямахме шанс пред гола. При 2:0 Желязков изпусна от чиста позиция, а при 3:0 изтърваха Няголов с глава и Филатов", заяви помощник-треньорът Велин Крачанов. За първи път „моряците" играха по схема 4-5-1, като напред беше изнесен само Желязков."

21.11.1998 г., **„Ч. море" – „Чардафон" Гб 1-0 (1-0)**,

В. „Ч-е", 23.11.1998 г.: „„Черно море" победи „Чардафон" с 1:0 на подгизнал терен с локви и кал и прекъсна черната серия от шест поредни загуби, записани в последните 63 дни. Гола заби Нейчев, който реализира отсъдената за събаряне на Желязков дузпа. Преди изпълнението Кирилов получи последователно жълт и червен картон за нецензурни реплики към съдията. Тогава няколко габровски играчи се нахвърлиха върху Гергинов и се наложи хора от щаба на „Чардафон" да влизат на терена, за да ги усмиряват.

За първи път треньорът на домакините Радой Минковски подреди своите по схема 3-5-2. Голям мач като покривач изигра Енгибаров, който обезличи Игнатов. В средата на терена много сили хвърлиха Георгиев и Филатов, а напред Желязков бе познатия боец. С характер, воля и желание за победа прекършиха гостите черноморци. За-

7.11.1998 г., Васко Сантуров (вдясно, в спор за топката с Ат. Борносузов) изиграва последния си мач с екипа на „моряците". След като пропуска дузпа срещу „Олимпик" Галата е освободен от президента на клуба Красен Кралев

***

Ураганът „Митч", най – смъртоносният в нашето време отнема живота на над 11 000 души в Хондурас и Гватемала през октомври – ноември 1998 г.

това „Чардафон“ не стигна до голово положение и отправи само един удар в очертанията на вратата чрез Игнатов от фаул. В 69-ата мин. тъчреферът спря с измислена засада най-футболната атака в мача.

5.12.1998 г., Пламен Панайотов изчиства топката далеч от Ивайло Йотов – Кемпеса и пазещият го Явор Софониев

В този момент Желязков изведе от дълбочина Нейчев сам срещу вратаря, но страничният размаха флагчето и си навлече справедливо гнева на публиката.“

28.11.1998 г., **„Антибиотик-Лудогорец“ – „Ч. море“ 4-0 (1-0)**,

В. „Ч-е“, 30.11.1998 г.: „Людмил Горанов, треньор на „Антибиотик“: „Не съм се съмнявал в победата, не знаех само с колко гола ще спечелим. Исках да играем срещу основния им състав, за да бъде по-вълнуващо. Превъзхождахме ги териториално и игрово, но вкарахме късно първия гол. Малко след почивката съдията свири безспорната дузпа и след нея мачът се доиграваше. Към края гостите отпаднаха физически и се разминахме с още голове. Макар и в странен състав черноморци играха с дух, бяха бойки и добре организирани. Окопаха се в своята половина, пресираха ни и си покриваха плътно зоните.“

Есенно класиране

1. ЧЕРНОМОРЕЦ	11	1	3	29-10	34
2. ОЛИМПИК (Тет)	10	0	5	21-9	30
3. БЕЛАСИЦА	9	2	4	29-15	29
4. МАРИЦА	9	1	5	28-10	28
5. АНТИБИОТИК Л	9	0	6	24-16	27
6. БОТЕВ (Вр)	8	1	6	29-18	25
7. КРЕМИКОВЦИ	8	1	6	22-17	25
8. ХАСКОВО	7	0	8	22-23	21
9. СПАРТАК (Пл)	7	0	8	19-21	21
10. СВЕТКАВИЦА	6	2	7	20-22	20
11. ДИМИТРОВГРАД	6	1	8	18-24	19
12. ЧАРДАФОН	5	3	7	15-24	18
13. АКАДЕМИК	4	4	7	10-22	16
14. ЕТЪР	4	3	8	14-24	15
15. ЧЕРНО МОРЕ	4	1	10	9-31	13
16. ОЛИМПИК ХД (Сл)	3	0	12	19-42	9

Велин Крачанов, помощник-треньор на „Черно море“: „Съдията Славов ни отряза главите. При 0:1 реферът не свири чиста дузпа за спъване на Нейчев, изгони пресилено Каменов в 42-рата мин., а в началото на второто полувреме измисли дузпа за тях, от която падна вторият гол. Тогава нямаше съприкосновение между нашия вратар и Тошко Каменов, който тръгна да го прескача и падна сам на тревата. След 0:2 тръгнахме напред за почетен гол, оголихме се и получихме още два гола.“

5.12.1998 г., **„Ч. море“ – „Спартак“ Пл 0-1 (0-0)**,

В. „Ч-е“, 7.12.1998 г.: „„Черно море“ падна от „Спартак“ (Пл) с 0:1, след като цял мач мачка гостите на тежък терен, гарниран с локви и кал. Домакините създадоха няколко чисти положения, но грешаха в завършващия удар. В 12-ата мин. след центриране на Енгибаров Нейчев стреля с глава в аут, а след почивката на два пъти с гола се разминa Желязков. В 57-ата мин. той получи топката след меле на два метра от голлинията, но я подари на вратаря. Секунди по-рано защитник спря топката с ръка след удар от фаул на Енгибаров, но съдията даде авантаж и не свири дузпата. В 78-ата мин. Желязков засече с глава вдигане на Петков, но Ковачев се метна и изби в корнер.

Гостите вкараха гол след единственото си положение. Тогава Йотов върза на една носна кърпичка Наумов и Панайотов и подаде на непокрития Бойко Цветков. Той пое топката с гърди и я заби неспасяемо по земята в обратния ъгъл. Помощник-треньорът на домакините Велин Крачанов бе изгонен от пейката в 75-ата мин. след реплики към съдията при спречкване между Тулио

1999

и Войнов до тъчлинията, а Подвързачов от гостите престоя само 5 минути на терена, тъй като набързо си заработи два жълти картона."

„Според Енгибар Енгибаров реферът от Ихтиман Валентин Гаджев е ощетил с безобразното си ръководство „Ч. море" срещу „Спартак" Плевен. „Допускам, че Гаджев е взел пари от друг отбор, за да свири така. Дори Ивайло Йотов ми призна, че за първи път на чужд терен им свирят толкова удобно. … В 57-та мин. след мой удар от фаул техен защитник спря топката с ръце, а Гаджев пусна авантаж. По този повод наговорих куп глупости на Гаджев, но той не ми показа картон, защото беше гузен"… ***Нед. Марков***"

В. „Нар. дело", 29.12. 1998 г.: „Финансовата криза в „Ч. море" се задълбочава. Малко преди края на есенния полусезон досегашния спонсор „Хеджър" реши да преразгледа взаимоотношенията си с клуба. В момента президентът Красен Кралев търси нов спонсор.

Кралев е готов да се откаже от президентското място, ако някой му брои изразходваните до сега средства. По груби сметки това са около 120 млн. лева. Клубът бе един от първите, които прие новата икономическа схема на съществуване – акционерно дружество, но АД-то не заработи. Клубът е на предпоследно място и за опашкарите трудно се намират спонсори."

В. „Нар. дело", 30.12. 1998 г.: „Футболистите на „Ч. море" ще се съберат за първа тренировка на 7 януари догодина. Три дни по-късно черноморци трябва да се качат на лагер в х-л „Чайка". Близо 8 млн. лева дължи футболния клуб за ток, какъвто в момента на ст. „Тича" липсва. Ако в първите дни на новата година дългът не бъде погасен, съблекалните ще останат без топла вода, което може да провали началото на подготовката."

Главният мениджър Божил Колев (вдясно) със старши треньора Светозар Светозаров – Бебо.

***

Отборите от „Б" група се включват във втория кръг на турнира. Играе се по един мач, отборът от по-долната група е домакин.

Купа на България, 2-ри кръг:

В. „Ч-е", 5.10.1998 г.: „Резервите и юношите на „Ч. море" ще пътуват за Радомир, където в сряда гостуват на 4-то дивизионния „Струмска слава" в мач от втория кръг на купата „България – Форд Мото Пфое"… Черноморци нямат цели в този турнир, защото не искат да харчат излишни пари."

7.10.1998 г., Радомир, **„Струмска слава" – „Ч. море" 3-1 (1-1)**, съдия: Мл. Благоев, 4 000 зр.

Голм.: 1-0 Гълъбов 4', 1-1 Ивл Руменов 41', 2-1 Гълъбов 55', 3-1 Димитров 82'

Ж.К.: Б. Каменов – 1 мач (ЧМ)

„Ч. море": Стоян Симеонов, Д. Стефанов, Мл. Няголов, Ивл Андреев, Яв. Софрониев, Пл. Хаджийски. Кал. Филатов, Вик. Генчев, Б. Каменов, Ивл. Руменов, Б. Марев

В. „Ч-е" 8.10. 1998 г.: „Четвъртодивизионният „Струмска слава" отнесе „Ч. море" с 3-1 в Радомир и се класира за 3-тия кръг от турнира …"

В. „Ч-е", 9.10.1998 г.: „Нападателят на „Ч. море" Бойко Каменов е наказан за един мач и ще пропусне гостуването на „Беласица" на 17 октомври. Каменов получи трети жълт картон през този сезон. „Спънаха ме за чиста дузпа, но Младен Благоев ми вдигна жълт картон за симулация…"

***

Купата на България е спечелена от отборът на ЦСКА Сф, който побеждава „Литекс" Ловеч с 1-0 във финала, игран на 26.5.1999 г. в София на стадион „Българска армия" пред 8 000 зрители.

1998

***Ивайло Колев**, (р. 1978 г.), десен бек, 1 мач в „Б“ РФГ през пролетта на 1999 г. Колев е един от многото нови футболисти, които идват в „Черно море“ след като издръжката на клуба е поета от VAI Holding. Пристига от „Кремиковци“ на 5.2.1999 г., представя се на ниво в контролите и получава предложение за договор. Впечатлява треньорския щаб с добри физически данни, прецизни действия в дефанзивен план и мощни пробиви по фланга. В повечето зимни контроли играе като титуляр, но с началото на официалните мачове е закотвен на пейката. Дебютира за „моряците“ на 1.5.1999 г. срещу „Черноморец“, но има нещастието да получи тежка контузия след само 6 минути игра. „Разтегнах или скъсах връзки, ще ме оперират“, заявява Колев. През юни 1999 г. разтрогва договора си с клуба по взаимно съгласие.*

„Черно море“ отпада от турнира.

***

4.1.1999 г., акционери на „Черно море“ продават дяловете си. … След като „Ч. море“ хлътна на 15-то място, интересът към ценните книги намаля и те се обезцениха.

12.1.1999 г., Подготовката на отбора отново се отлага. Президентът на ПФК „Черно море“ Красен Кралев вероятно ще подаде оставка в четвъртък. Ако дотогава човекът с най-голям дял от акциите не намери пари за подготовката на отбора, ще обяви че напуска. Треньорът Дамян Георгиев чака ръководството на клуба да се издължи с футболистите, за да започне работа.

15.1.1999 г., ПФК „Черно море“ – АД има нов собственик – „ВАИ холдинг“ с президент Георги Илиев, чието име се свързва с ВИС-2. Президентът на клуба Красен Кралев, който държеше основния пакет акции, бе принуден да спаси отбора от финансов крах, като преотстъпи дела си. Треньорският пост бе предложен на Божил Колев, но той отказа. … Според Кралев, новият спонсор ще осигури пари за оставане в „Б“ ПФГ. „Левски“ Кюстендил ще преотстъпи 6-7 футболисти на „Ч. море“. На първата тренировка вчера, водена от Светозаров се явиха 14 футболисти, които проведоха крос и отидоха да се къпят на басейн „Приморски“, защото на ст. „Тича“ няма вода.“

17.1.1999 г., От вчера ФК „Черно море“ е с ново треньорско ръководство. Новият надзорен съвет на акционерното дружество реши за главен мениджър на отбора да бъде назначен Божил Колев. Помощник треньори ще бъдат Светозаров и Тодор Марев. Селекционер на клуба е Иван Василев.

Красен Кралев: „Когато взех клуба през лятото на 1998 г., той беше пред фалит. Създадохме акционерно дружество и организация, чрез която успявахме успешно да финансираме клуба. Заплати и премии бяха изплащани на време, което е най-важното за футболистите. Най-големият проблем беше продаването на мачове от част от футболистите, чийто организатор беше Явор Георгиев. Аз бях безсилен да се справя сам с този проблем. Разговарях с Иван Вуцов 5-6 кръга преди да свърши есенния полусезон. Той каза: „Ти си добро и интелигентно момче, но да знаеш, че тези качества в българския футбол се наказват. Тук трябва по-друг подход. Вземете 9 точки от останалите мачове и през пролетта да дойде Вили (Вуцов) за треньор, за да се справи с проблема.“

Мачът с „Олимпик“ Галата и „Спартак“ Плевен във Варна бяха продадени (преди това имаше и други) и останахме на предпоследно място. Тогава реших, че трябва да намеря някой, който да може да се оправи в подобна ситуация. Не познавах лично Георги Илиев и поисках да ми се уреди среща с него. Свързах се чрез Антон Луков, бивш борец и прес-аташе в екипа на варненския кмет Христо Кирчев. Срещнахме се с Георги Илиев в ресторанта на парк х-л „Москва“ в София. Говорихме около 20 минути. Той се съгласи веднага да поеме издръжката на клуба, като двете му условия бяха да се срещне за разговор с кмета Христо Кирчев и аз да остана като президент на клуба. След това, пред мен се обади на Иван Вуцов и му каза: „Вуца, аз съм Жоро Илиев. Взех „Черно море““. Вуцов му отговори: „Еййй Жоре, аз таман ги бях отписал.“, а Жоро му каза: „Запиши ги отново.“ Събрахме футболисти, направихме почти нов отбор. На полусезона бяхме с 13 точки, завършихме с 44, на 8 точки от влизане в „А“ група. Ако не бяха продадените мачове, щяхме да влезем още тогава.“

Влизането на „VAI holding“ отваря нова страница в историята на клуба.

***

23.1.1999 г., ст. Тича, 14.30., контр., „Ч. море“ – „Феър плей“ 1-0 (1-0), съдия: Кольо Данев,

Голм.: 1-0 Кост. Спасов 26'

„Ч. море“: Дан. Белчев, Серг. Димитров, Енг. Енгибаров, Венц. Маринов, Джугански – от „Левски“ Кн, Стойчо Георгиев – от „Беласица“, Иво Михайлов, Ас. Стоянов, Юл. Нейчев, Кал. Филатов, Кост. Спасов от „Асеновец“ (Пав. Калаксъзов от „Беласица“, Цв. Цветанов, Иво Странджов, Г. Станиславов – трите от „Левски“ Кн, Б. Каменов, Яв. Софрониев, Ст. Стефанов, Жел. Желязков, М. Петков, Пл. Панайотов, Вик. Генчев, Йон.

Наумов)

„Феър плей": Николов, Ненков, Косев, В. Христов, Костов, Бангиев, Бояджиев, Андреев, Радев, Янков, Миланов (Каров, Пенев, Йончев, Вълчев)

27.1.1999 г., Каспичан, 14.30., контр., „Шумен" – „Ч. море" 3-1 (2-1), 200 зр.

Голм.: 0-1 Юл. Нейчев 24', 1-1 Мирославов 32', 3-1 Праматаров 36', 50' (псу)

„Шумен": Рум. Рангелов, Йорданов, Андонов, Славов, Желязков, Д. Захариев, Кристиянов, Гайдарджиев, Праматаров, Пенев, Мирославов (Б. Димитров, Крумов, Венков, Георгиев, Ст. Илиев, Герасимов, Сираков)

„Ч. море": Ст. Стефанов, Пл. Панайотов, Серг. Димитров, Венц. Маринов, Кал. Филатов, Ас. Стоянов, Йон. Наумов, Дан. Калчев, Иво Михайлов, Ф. Теофоолу, Юл. Нейчев (Желев, Жел. Желязков, Дан. Белчев, М. Петков, Кост. Спасов, Г. Станиславов, Б. Каменов, Яв. Софрониев)

30.1.1999 г., зала „Владислав", 14.30., „Ч. море" – „Калиакра" 17-2,

3.2.1999 г., зала „Владислав", 14.30, „Ч. море" – „Девня" 12-1,

6.2.1999 г., Каварна, контр., „Калиакра" – „Ч. море" 0-3 (0-1), 200 зр.

Голм.: 0-1 Ф. Теофоолу 10', 0-2 Юл. Нейчев 52', 0-3 Жел. Желязков 75'

„Ч. море": Дан. Белчев, Ивл Колев – от „Кремиковци", Ив. Кирилов, Венц. Маринов, Серг. Димитров, Д. Стефанов, Ас. Стоянов, Дан. Калчев, Иво Михайлов, Ф. Теофоолу, Юл. Нейчев (Ст. Стефанов, Пл. Панайотов, М. Петков, Йон. Наумов, Г. Станиславов, Жел. Желязков, Б. Каменов, Вик. Генчев, Яв. Софрониев, Кост. Спасов)

10.2.1999 г., Асен Стоянов оставя добри впечатления с играта си в контролите

10.2.1999 г., ст. Варна. 14.00., контр., „Ч. море" – „Черноморец" Бс 0-1 (0-1), съдия: Н. Стефанов, 500 зр.

10.2.1999 г., Димитър Стефанов и Младен Няголов (полузакрит) блокират пътя на младия Г. Чиликов от „Черноморец" Бс

14 ЧЕТВЪРТЪК, 14 ЯНУАРИ '99, БРОЙ 10

ВАИ холдинг ще спасява ПФК "Черно море" АД

От вчера ВАИ холдинг, чийто президент е Георги Илиев, е новият спонсор на "Черно море". Преговорите, които води Красен Кралев, започнаха в ранния следобед в София и бяха финализирани след няколко часа.

- Г-н Кралев, срещу какво ще дава пари ВАИ холдинг на "Черно море"?

- ВАИ холдинг ще закупи контролния пакет акции на ПФК "Черно море" АД. Утре (бел.ред. днес) дружеството ще има нов борд на директорите и нов управителен състав, който ще избере нов технически щаб. Вече е ясен и новият ни бюджет.

КРАСЕН КРАЛЕВ

- Кога отборът ще започне тренировки?

- Утре (бел. днес). Футболистите ще си получат заплатите, ще се погасят също задълженията за тока и водата на стадион "Тича". Отборът ще проведе пълноценна зимна подготовка, ще отиде на лагер и ще бъде подсилен от добри футболисти, предимно от "Левски" (Кн). Мисля, че няма да имаме проблеми с оставането в "Б" група.

- Кой ще е новият старши треньор?

- Това ще реши новият управителен съвет.

- Вие оставате ли президент?

- Да.

НЕДКО МАРКОВ

1998

Асен Димчов Стоянов *(р. 15.11.1974 г.), 7 мача в „А“ ПФГ, 14/2 в „Б“ ПФГ. Стоянов е от Кюстендил, юноша на „Велбъжд“. Играе като конструктивен полузащитник, отличава се с добър дрибъл. През януари 1999 г. пристига във Варна, заедно с още няколко кюстендилски футболисти, след като управлението на клуба е поето от ВАИ Холдинг. Бързо се налага като основен играч на „Черно море“. През пролетния полусезон пропуска само един мач поради наказание и помага на отбора да се задържи в „Б“ група. Заради добрите си изяви с екипа на „моряците“ през лятото на 1999 г. се завръща в „Левски“ (Кн). Остава там до декември 2000 г., когато разтрогва договора си по взаимно съгласие. След това играе за „Пирин“, „Миньор“ и отново „Велбъжд“.*

Голм.: 0-1 Георгиев 21'

„Ч. море“: Дан. Белчев (46' Ст. Стефанов), Ивл Колев, Серг. Димитров, Ив. Кирилов, М. Петков (46' Д. Стефанов), Венц. Маринов (46' Рум. Панайотов – от „Монтана“), Дан. Калчев (55' Г. Станиславов), Иво Михайлов (85' Кост. Спасов), Юл. Нейчев (55' Б. Каменов), Ф. Теофоолу (46' Жел. Желязков), Ас. Стоянов

„Ч-ц“ Бс: Попов, Гуменюк, Янков, Дончев, Тенев, Куртев, Стойков, Косев, Банев, Стан. Георгиев, Железаров (Г. Петров, Тотовски, Чобанов, В. Петков)

13.2.1999 г., ст. Тича, 14.00, контр., „Ч. море“ – „Феър плей“ 3-0, съдия: Ивл Попов, 200 зр.

Голм.: Юл. Нейчев – 2, Иво Михайлов

„Ч. море“: Дан. Белчев, Йон. Наумов, Ив. Кирилов, Д. Стефанов, Серг. Димитров, Дан. Калчев, Иво Михайлов, Г. Станиславов, Юл. Нейчев, М. Петков, Ас. Стоянов (Ст. Стефанов, Ивл Колев, Кост. Спасов, Б. Каменов)

„Феър плей“: Николов, Ненков, Христов, Костов, Косев, Трендафилов, Иванов, Андреев, Радев, Миланов, Янков

17.2.1999 г., Каблешково, контр., „Нефтохимик“ – „Ч, море“ 2-1 (1-0), съдия: Г. Виделов,

Голм.: 1-0 Сакалиев 10', 2-0 Христов 48', 2-1 Иво Михайлов 55'

„Нефт“: Господинов, Денев, Кръстев, Ибраимов, Парушев, Янчев, Митрев, Ст. Димитров, Вес. Петков, Сакалиев, Добрев (Андонов, Михайлов, Вес. Бранимиров, Киселичков, М. Георгиев, Русинов, М. Христов, Сариев, Илиев, Канелов)

„Ч. море“: Дан. Белчев (46' Ст. Стефанов), Ив. Кирилов, Ивл Колев (46' Венц. Маринов), Серг. Димитров, Рум. Панайотов (56' Йон. Наумов), Яв. Софрониев, Бож. Колев (46' Г. Станиславов), Ас. Стоянов (46' Дан. Калчев), Иво Михайлов (68' Кост. Спасов), Юл. Нейчев (56' Б. Каменов), М. Петков (67' Вик. Генчев)

***

27.2.1999 г., **„Ч. море“ – „Академик“ Сф 2-1 (1-0)**,

В. „Ч-е“, 1.3.1999 г.: „Със свежа и изобретателна игра „Черно море“ удари „Академик“ с 2:1 в първия си пролетен мач. Домакините награбиха гостите още от съблекалнята и столичани минаха центъра чак в 5-ата мин. Черноморци превъзхождаха през цялото време и победата им не подлежи на съмнение, въпреки че трябваше да е по-убедителна. Иво Михайлов и Веско Петков обаче се разминаха с още голове, а вратарят Йорданов извади виртуозно технично изпълнен фаул на Емил Георгиев и още няколко пъти се намеси с вещина. Най-добри от „Черно море“ бяха Милен Петков, Божидар Колев и Калоян Филатов.

Щурмовакът Петков уплътни лявата зона и изработи фаул до аутлинията, от който Иво Михайлов вдигна, за да открие Божидар Колев с глава. След почивката Нейчев нахлу мощно отдясно, подаде успоредно на голлинията и за Веско Петков остана само да отклони топката в мрежата. Съдията Антон Гецов се изложи в последните 10 минути, когато измисли една дузина фаулове във вреда на домакините и ги наказа с пресилена дузпа в края на 4-минутното продължение. Тогава Господинов, на когото откраднали личния автомобил преди мача, се хвърли атрактивно през краката на Димитров и реферът посочи бялата точка. От нея Донев финтира Белчев за 2:1.“

6.3.1999 г., **„Светкавица“ Тщ – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**,

В. „Ч-е“, 8.3.1999 г.: „С гол от засада „Светкавица“ надигра „Черно море“ с 1:0 в Търговище. Мачът беше равностоен и логично вървеше към нулево равенство, тъй като липсваха чисти голови положения. В 82-рата мин. обаче играч на домакините получи топката зад защитата и в опита си да я поеме вдигна високо крак, като за малко не отнесе главата на Станиславов. Сигнал за нарушение и засада не последва и топката беше върната към Румен Стоянов, който от два метра я набута в мрежата. „7-8 секунди главният съдия Петровски гледаше към своя помощник, но той тръгна колебливо към центъра. Преди това страничните съдии ни ощетиха с няколко измислени засади. При една от тях Веско Петков дори вкара гол. Не ни тежи изгубената точка, ще я вземем от другаде. Тежи ни моралната загуба“, призна селекционерът Иван Василев.

1998

В 87-ата мин. Сергей Димитров с дълъг пас изведе Венци Маринов сам срещу вратаря Петков, който първо изби топката с ръка, а после повали Маринов пред големия пеналт. Петровски не посмя да изгони Петков, а от фаула Иво Михайлов би над гредата. Две минути по-рано Петков изби виртуозно в корнер майсторско изпълнение от фаул на Михайлов."

13.3.1999 г., **„Ч. море" – „Етър" ВТ 2-0 (1-0)**,

В. „Ч-е", 15.3.1999 г.: „„Черно море" надигра „Етър" с 2:0 и напусна предпоследното място. В 36-ата мин. центриране на В. Петков се отклони от ръката на Комитов и съдията свири дузпа. От бялата точка Иво Михайлов не остави шанс за Минчев с прецизен удар в малката мрежичка. Две минути преди края Явор Георгиев вдигна от фаул, Теофоолу надскочи Бижев и майсторски прехвърли вратаря с глава за 2:0. Домакините превъзхождаха през първото полувреме, а след това разиграваха търпеливо и разумно търсеха втори гол.

Още във 2-рата мин. играч на гостите отклони центриране и топката се отби от гредата на вратата на „Етър". По-късно вратарят хвана шут на Б. Колев, а след това негов втори удар бе избит от голлинията. Силен мач за „Черно море" изнесоха Иво Михайлов, Филип Теофоолу, Калоян Филатов и Божидар Колев. Влезлият Нейчев раздвижи атаката, а другата смяна Яв. Георгиев асистира за втория гол.

Гостите се харесаха с бързо преливане в отделните звена и се разминаха с три гола. Секунди преди попадението на Михайлов Трайков реши да подава на Игнатов, а не да бие към празната врата. В 62-рата мин. Енев уцели гредата с глава, а четири минути преди края Белчев изби удар на Трайков и Павел Христов вместо в мрежата, изпрати отскочилата топка в страничната греда."

13.3.1999 г., Иво Михайлов (вдясно) със силен мач и първи гол с екипа на „моряците".

20.3.1999 г., **„Димитровград" – Ч. море" 1-2 (0-0)**,

В. „Ч-е", 22.3.1999 г.: „„Черно море" спечели първата си победа като гост в първенството с 2:1 над „Димитровград" и напусна фаталната четворка. След слабо първо полувреме на тежкия и подгизнал терен домакините дръпнаха в 48-ата мин. Тогава след вдигане от корнер и меле Станилов промуши топката зад Белчев. След гола гостите

13.3.1999 г., Божидар Колев (на земята), Калоян Филатов (вдясно) и Иво Михайлов успяват да се преборят за топката със Ст. Трайков и Г. Любенов от „Етър"

***

На 9.6.1999 г. НАТО и Югославия подписват мирен договор, след като Слободан Милошевич се съгласява да изтегли югославската армия от Косово и НАТО прекратява въздушните бомбардировки. Три дена по-късно в мандат на ООН в Косово влиза миротворческия корпус (КФОР).

1998

се активизираха и започнаха да комбинират бързо и прецизно. Теофоолу удари напречната греда, а по-късно изравни с отмерен шут. В 75-ата мин. Иво Михайлов бе изгонен пресилено за втори жълт

3.4.1999 г., Милен Петков и Божидар Колев (вдясно) срещу защитниците на „Ботев“ Враца

картон, тъй като съперник се препъна в неговия крак. Макар и с 10 души черноморци стигнаха до победата, когато минута преди края Теофоолу измъкна

10.4.1999 г., Филип Теофоолу (вдясно) с нови два гола за сметката си в забележителен за голмайстора сезон

топката от либерото на домакините, напредна и стреля фалцово край вратаря. Топката отскочи от страничната греда и влезе в мрежата.“

3.4.1999 г., **„Ч. море“ – „Ботев“ Вр. 1-0 (0-0)**,

В. „Ч-е“, 5.4.1999 г.: „С 1:0 срещу „Ботев“ „Черно море“ продължи своето изкачване нагоре в класирането и ако продължава по същия начин, скоро ще се бетонира в златната среда. На тежкия и разкалян терен „моряците“ мачкаха през по-голямата част от мача врачани, но силно играли-ят Теофоолу нямаше шанс в завършващия удар. Фильо изскочи четири пъти на стрелкови позиции, като първото и третото положение бяха най-чисти. И в четирите случая обаче вратарят Топалов спаси неговите шутове. Агресивният нападател се реваншира в 63-ата мин., след като при поредния си мощен пробив върна от аутлинията и Веско Петков с отсечен шут под плонжа на вратаря вкара единствения гол.

Домакините заиграха по-смислено след почивката, когато влезлият Веско Петков бе на върха на атаката, а Теофоолу се изтегли на десния фланг. Отзад либерото Сергей Димитров ръководеше умело защитата, а капитанът Венци Маринов се справи като десен халф и обезвреди украинеца Андрей Пархоменко. Ботевци се бранеха героично, но рядко стигаха до наказателното поле на черноморци. Все пак в 74-ата мин. при единственото им сериозно положение се наложи Стефан Стефанов да проявява завиден рефлекс, за да избие в корнер насочената отблизо с глава от Поповски топка.“

7.4.1999 г., **„Олимпик ХД“ – „Ч. море“ 1-3 (1-1)**,

В. „Нар. дело“, 8.4. 1999 г.: „„Черно море“ победи последния в класирането „Олимпик“ в Сливен и се изкачи на 9-о място в групата. Домакините откриха резултата в 21-вата мин. чрез Вангелов, но Теофоолу направи 1:1 в 39-ата. При този резултат съдията Николай Йорданов отсъди дузпа за варненци, но вратарят спаси удара на Иво Михайлов. През втората част „моряците“ доминираха и заслужено реализираха два гола.“

10.4.1999 г., **„Ч. море“ – „Марица“ Пд 3-1 (2-1)**,

В. „Футбол“, 13.4.1999 г.: „В мача срещу „Марица“ отново пролича, че скоростта в атака и физическата мощ са

главният коз, с който се търси победата. Варненци имаха подчертано надмощие през всичките 90 минути. Още във 2-ата мин. чрез неуморния Теофоолу поведоха в резултата. За кратко време обаче допуснаха съперника в своето поле и тогава получиха гол след пряк свободен удар в 11-ата мин., изпълнен от Кръстев от дъгата пред наказателното поле. После отново Теофоолу покачи на 2:1, а в последната минута преди почивката Веско Петков постигна третия гол.

И след подновяването „моряците" отново имаха инициативата, играха настойчиво и агресивно. Най-близо до отбелязване на нови голове бе Божидар Колев. Гостите, дошли край морето без няколко титуляри, не показаха нищо повече от това да се борят за почетна загуба. След 38-ата мин. за обидна реплика към страничния съдия Ичко Лозев наставникът им Петър Курдов бе отстранен от скамейката и изгледа остатъка от мача от трибуните. ***Вър. Върбанов***"

17.4.1999 г., **„Кремиковци" – „Ч. море" 2-1 (2-0)**,

В. „Футбол", 19.4.1999 г.: „Оредялата кремиковска публика издържа 30 минути на вялата приспивна игра на двата отбора. Тогава агитката започна да скандира „Горчиво, горчиво", но много бързо подозренията им бяха опровергани. Бисер Георгиев бе изведен в удобна позиция срещу варненския вратар. Стефанов отби удара му, но нападателят пресрещна топката и с лекота я насочи в мрежата – 1:0 за „Кремиковци". След изпълнение на ъглов удар Гаши подаде прецизно, Шанкулов пропусна топката, а Минчев я насочи в мрежата за 2:0.

През второто полувреме градусът на напрежението се вдигна. В 61-ата мин. Маринов и Шанкулов се сдърпаха и съдията реши да ги усмири с жълти картони. Само секунди след това Шанкулов фаулира защитник на гостите и този път покрай жълтия видя и червения цвят на картона. И понеже едно зло никога не идва само, в последвалата атака на варненци Стоянов с плътен удар намери мрежата зад Кънев – 2:1.

В 83-ата мин. Гаши бе сритан лошо и изнесен на носилка. Съдията извика Маринов настрана, извади картон, но така и не му го показа. Малко по-късно съдията видя нарушение на кремиковчани в опасна близост до вратата им. При изпълнението на свободния удар с решителна намеса Кънев спаси вратата си от нов гол. След плонжа вратарят бе изритан от Стоянов в главата, а Огнянов изчисти топката от голлинията. ***Г. Стойчев***"

24.4.1999 г., **„Ч. море" – „Беласица" Пч 2-1 (0-0)**,

В. „Ч-е", 26.4.1999 г.: „С два гола на Филип Теофоолу „Черно море" обърна „Беласица" с 2:1 и се върна на осмото място. Това е петата поредна победа за „моряците" във Варна тази пролет. Домакините, които бяха по-добри през цялото време, впечатлиха с раздвижен и комбинативен футбол, но не победиха по-убедително, тъй като не бяха прецизни в завършващия удар. Три пъти от чисти позиции с гола се размина Теофоолу, по два пъти – Веско Петков и Иво Михайлов, а по веднъж – Милен Петков и Венци Маринов.

Противно на логиката гостите откриха при второто си голово положение. Тогава Цинцарски изведе на скорост отляво Димитров, той напредна и след страхотния му шут топката се отби от напречната греда, преди да тупне зад голлинията. В 75-ата мин. Георги Петров отклони с ръка вдигане на Филатов и бе изгонен, а Теофоолу вкара дузпата за 1:1. След атака, тръгнала с дълъг пас на Сергей Димитров, Веско Петков продължи с глава към Стоянов, който чукна кожения кълбо към Теофоолу. Той нахлу мощно в големия пеналт, опъна мрежата с отмерен нисък удар в обратния ъгъл и хвърли в луд възторг феновете. В последните секунди сам срещу вратаря излезе и Венци Маринов, но докато се чудеше дали да го лъже, или да подаде на Теофоолу, взе че подари топката на Камбуров."

1.5.1999 г., **„Ч. море" – „Черноморец" Бс 1-1 (1-1)**,

В. „Ч-е", 3.5.1999 г.: „Черно море" имаше превъзходство през по-голямата част от мача. Джамбазов изненадващо откри с удар от 25 метра, след който топката тупна коварно и прескочи Сте-

1998

Георги Стоянов Станиславов *(р. 14.2.1975 г.), 1 мач през сезон 1998-99. Станиславов е от Кюстендил, юноша на „Велбъжд". Играе като полузащитник. През 1994 г. влиза в мъжкия отбор, с който печели промоция за „А" група, но рядко получава игрови минути. През 1998 г. е изпратен под наем в „Етър", където остава през есенния полусезон. На 19 януари 1999 г. пристига във Варна, заедно с още няколко кюстендилски футболисти, след като управлението на клуба е поето от ВАИ Холдинг. Подписва договор до края на сезона, но не успява да се наложи на „Тича". Влиза на терена единствено при загуба от „Светкавица" в Търговище (6.3.1999). Впоследствие получава тежка контузия на тренировка и още в края на април 1999 г. се разделя с „Черно море". След това играе за „Марек" и „Македонска слава" преди да се завърне в родния „Велбъжд".*

1998

фанов за 0:1. Пет минути по-късно най-добрият на терена Иво Михайлов бе повален и Теофоолу изравни от дузпа. След това сантиметри не достигнаха на Веско Петков да насочи топката с глава в мрежата

8.5.1999 г., Емил Георгиев, със силни изяви по десния фланг

***

След два гола в добавеното време и исторически обрат, „Манчестър Юнайтед" спечелва ШЛ на 26.5.1999 г. в Барселона, побеждавайки „Байерн" Мюнхен в 2-1.

***

„Лацио" побеждава „Майорка" с 2-1 на 19.5.1999 г. и спечелва последното издание на турнира за КНК. От следващия сезон носителите на национални купи ще се състезават в турнира за купата на УЕФА.

след вдигане на Нейчев от аутлинията.

В 51-ата мин. вратарят Попов изби воле на Теофоолу, а малко по-късно след поредния си скоростен пробив Иво Михайлов бе спънат от Янков и реферът свири втора дузпа. Силно пазилият Попов обаче се метна като пантера и изби удара от бялата точка на Теофоолу. След контра в 76-ата мин. Стойков изведе Георгиев сам отдясно, но Ст. Стефанов излезе навреме и отклони шута в корнер. В 85-ата мин. Веско Петков стреля с глава в аут. ***Нед. Петров***"

5.5.1999 г., **„Олимпик" Тет. – „Ч. море" 3-1 (2-0)**,

В. „Ч-е", 6.5.1999 г.: „Без шестима титуляри „Черно море" загуби от кандидата за „А" група „Олимпик" с 1:3 в Тетевен. На път за Варна Веско Петков каза: „Пуснахме два леки гола, но след почивката Бойко Каменов проби и заби красиво топката под гредата в близкия ъгъл за 1:2. Каквото и да беше станало, не можеше да победим или изравним с този съдия. „Олимпик" ритаха и блъскаха, а картоните ги вдигаха на нас. В Тетевен нормален футбол не се играе. Добре, че се опазихме от контузии."

8.5.1999 г., **„Ч. море" – „Хасково" 4-1 (2-1)**,

В. „Ч-е", 10.5.1999 г.: „С хеттрик на Филип Теофоолу и по-силно второ полувреме „Черно море" отнесе „Хасково" с 4:1 на стадион „Тича". Домакините започнаха отпуснато и позволиха на юношата Мутафов да пробие елементарно през централната двойка защитници и да стреля точно под плонжа на вратаря за 0:1. Теофоолу бързо върна гола, след като направи двойно със Стоянов и би мощно от движение, а Калчев се разписа от фаул в близкия ъгъл за 2:1.

Направените три смени преобразиха домакините, които заиграха посмислено и изобретателно след почивката. Митко Стефанов мина ляв бек, а Емо Георгиев се върна отдясно, там където е силата му. Филатов раздвижи средната линия, а Милен Петков изостри атаката отляво. Първо пропусна М. Петков, а Ганев изчисти от голлинията удар с глава на Маринов. Пак Ганев отклони голов удар на Теофоолу, който все пак стигна до първия си хеттрик с екипа на „Черно море". Първо Филип влезе с топката във вратата след неумела намеса на Милев, а след това посрещна отскочилата от вратаря топка и я заби безпощадно в мрежата за 4:1. Към края Калчев върза защитник на една носна кърпичка до аутлинията, но след перфектния му пас Асен Стоянов стреля във въздуха от ъгъла на малкия пеналт."

15.5.1999 г., **„Чардафон" Гб – „Ч. море" 1-2 (0-1)**,

В. „Ч-е", 17.5.1999 г.: „Божил Колев, гл. мениджър на „Черно море": „Моите футболисти се приспособиха по-бързо към хлъзгавия терен. Подходиха отговорно, действаха със самочувствие и тактически грамотно. Още в 13-ата мин. Колев уцели гредата, а към края на полувремето поведохме с майсторски гол на Теофоолу след перфектна комбинация. Тя беше започната с двойно подаване между Колев и Калчев и продължена с прецизен пас на Стоянов към Фи-

лип. При вторият гол Веско Петков вдигна и Теофоолу реализира със страхотно воле. Габровци хвърлиха много сили, защото имаха теоретична възможност за оцеляване. Вкараха щастлив гол, преди който техен нападател се измъкна на чиста позиция след рикошет. Създадоха още няколко положения. Ние също изпуснахме през второто полувреме. Първо Филатов, след това и М. Петков сам срещу вратаря."

22.5.1999 г., **„Ч. море" – „Антибиотик-Лудогорец" Рз 3-2 (2-2)**,

В. „Нар. дело", 25.5. 1999 г.: „„Черно море" и „Антибиотик" изнесоха интересен за публиката мач. Варненци грабнаха трите точки едва в последната минута. Иво Михайлов изпълни фаул и Божидар Колев вдигна на крака ре-

Милен Петков, мощен и бърз във вторият си престой с екипа на „Черно море".

зервната скамейка на домакините. „Антибиотик" на два пъти повеждаше в резултата. Йордан Терзиев реализира изключителен гол от пряк свободен удар. Черноморци изравниха след трикодова комбинация Михайлов – Петков – Теофоолу. Гостите отново излязоха напред при една бърза контраатака, разиграна между Андрей Борисов, Т. Каменов и Г. Иванов. Иво Михайлов оправда доверието на треньорите с перфектен пряк свободен удар – 2:2. В последната минута Божидар Колев засече топката за 3:2."

22.5.1999 г., **„Спартак" Плевен –„Ч. море" 1-0 (0-0)**,

В. „Футбол", 31.5.1999 г.: „В последната среща за това първенство мачът бе протоколен и за двата състава, които въпреки това се постараха да покажат добър футбол.

1998

***

Във финала за купата на УЕФА, игран на 12.5.1999 г. в Москва, „Парма" побеждава „Марсилия" с 3-0.

27.2.1999 г., Асен Стоянов (вляво) и Веско Петков (с топката), две от новите попълнения с първи успех с екипа на „моряците".

Статистика „Ч. море“ в „Б“ РФГ 1998-99 г.

(бел. всички домакински мачове са играни на клубния ст. „Тича“)

8.8.1998 г., 1 кр., София, ст. Академик, **„Академик“ – „Ч. море“ 0-0**, съдия: Хр. Димитров, 500 зр.

„Ак.“ Сф: Й. Йорданов - Жан, Илн Памуков, Ивл Райков, Цв. Милотинов, Ж. Пъшев (55‘ В. Боев), Н. Стойчев, Стоян Стоянов, П. Пенев, Н. Донев (70‘ Г. Хараланов), Ив. Димитров, Ив. Миланов

„Ч. море: Стоян Симеонов, Йон. Наумов, Енг. Енгибаров, Д. Стефанов, Венц. Маринов, Пл. Хаджийски, Ж. Келепов, Яв. Софрониев, Кал. Филатов, Яв. Георгиев (80‘ Дан. Калчев), М. Петков (75‘ Пл. Панайотов)

Ж.К.: Стойчев, Пъшев (Ак.); Венц. Маринов, Яв. Софрониев, Дан. Калчев, Ж. Келепов, Пл. Хаджийски (ЧМ)

Ч.К.: 72‘ Пенев (Ак.); 51‘ Яв. Софрониев – 1 мач (ЧМ)

15.8.1998 г., 2 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Светкавица“ Тщ 2-1 (2-0)**, съдия: Руслан Милчев, 1 500 зр.

„Ч. море“: Ст. Симеонов, Йон. Наумов, Енг. Енгибаров, Д. Стефанов (55‘ Ж. Келепов), Венц. Маринов, Кал. Филатов (72‘ Пл. Хаджийски), Б. Каменов (68‘ Дан. Калчев), Пл. Панайотов, Жел. Желязков, Яв. Георгиев, М. Петков

„Светкавица“: Петко Петков, Гал. Тодоров (79‘ Венц. Харизанов), Рос. Атанасов, Павлин Ковачев (67‘ Ал. Ангелов), Й. Евтимов, Рум. Стоянов, Г. Йорданов, Диян Кирилов, Ем. Янчев, Диян Първанов (27‘ Д. Пемперски), Д. Димитров

Голм.: 1-0 Кал. Филатов 23‘, 2-0 Жел. Желязков 37‘, 2-1 Янчев 80‘ (дуз.)

Ж.К.: Б. Каменов, Пл. Панайотов (ЧМ), Атанасов, Ангелов, Стоянов (Св.)

Ч.К.: 24‘ Стоянов (Св.)

22.8.1998. 3 кр., В. Търново, **„Етър“ ВТ – „Ч. море“ 1-0 (1-0)**, съдия: Свет. Маринов, 500 зр.

„Етър“: Димчо Митов, Стан. Лефтеров, Цв. Първанов, К. Дяков, Вес. Великов, Вес. Василев, Т. Колев, Ст. Трайков, Кунчев (46‘ Д. Добревски), Виталий Мутафчиев (89‘ Мар. Бижев), Г. Станиславов (82‘ Цв. Ганев)

„Ч. море“: Ст. Стефанов, Йон. Наумов, Енг. Енгибаров, Ивн Иванов, Венц. Маринов, Кал. Филатов (71‘ Ивл Руменов), Пл. Панайотов, Б. Каменов, Жел. Желязков, Яв. Георгиев (46‘ Дан. Калчев), М. Петков (46‘ Ж. Келепов)

Голм.: 1-0 Трайков 23‘ (дуз.)

Ж.К.: Първанов, Василев (Ет.); Йон. Наумов, Яв. Георгиев, Енг. Енгибаров, Жел. Желязков, Дан. Калчев (ЧМ)

Ч.К.: 71‘ Енг. Енгибаров – 1 мач (ЧМ)

29.8.1998 г., 4 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Димитровград“ 1-0 (0-0)**, съдия: Стойчо Паунов, 1 000 зр.

„Ч. море“: Ст. Стефанов, Йон. Наумов, Пл. Панайотов, Ивн Иванов (58‘ Яв. Георгиев), Венц. Маринов, Пл. Хаджийски (73‘ Б. Каменов), Ж. Келепов, Дан. Калчев, Жел. Желязков (86‘ Вик. Генчев), Д. Стефанов, М. Петков

„Дим-град“: Ставри Стайков, Зл. Николов, Ив. Станев, Б. Станилов, Мих. Михайлов, Йонко Топузаков, Свет. Самаров, Кр. Георгиев (73‘ Анастас Христов), Пет. Георгиев, Мариян Метларов (79‘ Г. Армазов), В. Ушев (79‘ П. Николов)

Голм.: 1-0 Жел. Желязков 66‘

Ж.К.: Б. Каменов, Ж. Келепов, Жел. Желязков, Яв. Георгиев (ЧМ); Зл. Николов, Станилов (Д-гр.)

Ч.К.: 65‘ Зл. Николов (Д-гр.)

12.9.1998 г., 5 кр., Враца, **„Ботев“ Вр. – „Ч. море“ 4-0 (0-0)**, съдия: Д. Димитров, 9 000 зр.

„Ботев“: Д. Топалов, Б. Алексиев, Д. Ралчев, Минков, Пл. Ценов, Мил. Сирмов, Б. Панов, Адриян Гайдарски (78‘ Мир. Виденов), Бойко Краев (54‘ Д. Гюджеменов), Юл. Манев, Рум. Босилков (33‘ Светлин Симеонов)

„Ч. море“: Ст. Стефанов, Йон. Наумов, Енг. Енгибаров, Д. Стефанов, Венц. Маринов, Пл. Хаджийски (80‘ М. Петков), Ж. Келепов, В. Сантуров (59‘ Дан. Калчев), Жел. Желязков, Кал. Филатов (59‘ Ивл Руменов), Пл. Панайотов

Голм.: 1-0 Сирмов 47‘, 3-0 Манев 53‘ (дуз.), 81‘, 4-0 Гюджеменов 90‘

Пропусната дузпа: 45‘ Сирмов (Бот.)

Ж.К.: Ценов, Сирмов, Гюджеменов, Гайдарски (Бот.); Кал. Филатов (ЧМ)

19.9.1998 г., 6 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Олимпик ХД“ Сливен 4-3 (0-0)**, съдия: Й. Сталев, 700 зр.

„Ч. море“: Ст. Стефанов, Йон. Наумов, Енг. Енгибаров, Д. Стефанов, Венц. Маринов, Пл. Хаджийски, Ж. Келепов, Ивл Руменов (46‘ М. Петков), Жел. Желязков (60‘ Дан. Калчев), Яв. Георгиев, Пл. Панайотов (66‘ В. Сантуров)

„Олимпик ХД“: Гергин Петров (80‘ Г. Христов), Антоан Георгиев, Владислав Ямуков, Ил. Стойчев, Иванов, Пав. Додов, Д. Диманов, Пан. Въндев, Диян Енев, Сп. Урумов (62‘ Ат. Вангелов), Гал. Минчев

Голм.: 0-1 Вангелов 64‘, 4-1 Ж. Келепов 73‘, 76‘, 79‘, 87‘, 4-2 Енев 89‘, 4-3 Въндев 90+2‘

Ж.К.: Венц. Маринов, Пл. Хаджийски – 1 мач, Яв. Георгиев – 1 мач (ЧМ); Стойчев, Иванов, Диманов, Въндев, Вангелов (ОХД)

26.9.1998 г., 7 кр., Пловдив, ст. Марица, **„Марица“ – „Ч. море“ 3-0 (1-0)**, съдия: Крум Стоилов, 800 зр.

„Марица“: Калоян Чакъров, Пл. Мечев, Т. Симеонов, Д. Хаджиев, Сп. Колев, Алексей Дионисиев, Пл. Крумов, Манол Георгиев (55‘ Стойко Стойков), Г. Кутулов (53‘ К. Божков), Мет. Василев (63‘ Ивл Ковачев), Н. Чалъков

„Ч. море“: Ст. Стефанов (63‘ Стоян Симеонов), Жив. Желязков, Пл. Панайотов, Д. Стефанов, Венц. Маринов, Кал. Филатов (60‘ Андр. Урумов), Ж. Келепов, Б. Каменов, Яв. Софрониев, Дан. Калчев (66‘ В. Сантуров), М. Петков

Голм.: 1-0 Крумов 24‘, 2-0 Чалъков 46‘, 3-0 Симеонов 48‘

Ж.К.: Дионисиев (Мар.); Венц. Маринов – 1 мач (ЧМ)

3.10.1998 г., 8 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Кремиковци“ 0-1 (0-0)**, съдия: Г. Виделов, 700 зр.

„Ч. море“: Ст. Стефанов, Йон. Наумов (81‘ Б. Каменов), Енг. Енгибаров, Яв. Софрониев, Пл. Панайотов, Пл. Хаджийски, Ж. Келепов, Андр. Урумов (53‘ В. Сантуров), Кал. Филатов, Диян Енев, Яв. Георгиев (68‘ Дан. Калчев), М. Петков

„Кремиковци“: Ив. Кънев, П. Пашев, Вал. Дъртилов, Пл. Лалев (59‘ Ив. Бадалов), Сп. Спасов, П. Кушев, Ф. Теофоолу, Цвет. Чипев, Рум. Шанкулов, Хари Бориславов (71‘ Д. Дойчинов), Ант. Димитров (81‘ Венц. Илиев)

Голм.: 0-1 Ст. Стефанов 75‘ (автг.)

Ж.К.: Пл. Хаджийски, Яв. Софрониев, Кал. Филатов, В. Сантуров (ЧМ); Кушев, Бадалов, Димитров (Крем.)

17.10.1998 г., 9 кр., Петрич, **„Беласица“ – „Ч. море“ 2-1 (1-0)**, съдия: Н. Рангелов, 5 000 зр.

„Беласица“: Б. Йосифов, Ем. Шаламанов, Рудж. Перейра, Вал. Яков, Вен. Цинцарски, Г. Георгиев, Андр. Чупенко (84‘ Вик. Тересченко), Люб. Узунов, Ваньо Шишков (56‘ Щерю Димитров), Ив. Либов (65‘ Юли Николов), Ив. Миланов

„Ч. море“: Ст. Стефанов, Жив. Желязков, Пл. Панайотов, Кал. Филатов, Венц. Маринов, Пл. Хаджийски (86‘ Мл. Няголов), Тулио, В. Сантуров (58‘ М. Петков), Яв. Софрониев, Яв. Георгиев (65‘ Андр. Урумов), Дан. Калчев

Голм.: 1-0 Цинцарски 19‘, 2-0 Чупенко 54‘, 2-1 М. Петков 89‘

Ж.К.: Шаламанов (Бел.); Яв. Софрониев (ЧМ)

24.10.1998 г., 10 кр., Бургас, ст. Ч-ц, **„Черноморец“ – „Ч. море“ 4-0 (1-0)**, съдия: Тренд. Думбалаков, 4 000 зр.

„Ч-ц“: Т. Попов (74‘ Вен. Димов), Иг. Гуменюк, Ив. Тенев, Вал. Иванов (55‘ Вал. Кунчев), Ат. Янков, Ив. Куртев (85‘ Рад. Митев), Кост. Джамбазов, Анг. Стойков, П. Янков, Мир. Косев, Иво Железаров

„Ч. море“: Гал. Милков, Яв. Софрониев, Енг. Енгибаров, Кал. Филатов (70‘ Дан. Калчев), Венц. Маринов, Пл. Панайотов, Ж. Келепов, Тулио (54‘ В. Сантуров), Юл. Нейчев, Яв. Георгиев, Жел. Желязков

Голм.: 1-0 Тенев 7‘, 2-0 Стойков 54‘, 3-0 Джамбазов 62‘, 4-0 Кунчев 90‘

Пропусната дузпа: 22‘ Железаров (Чц)

Ж.К.: Куртев (Чц); Кал. Филатов, Пл. Панайотов – 1 мач (ЧМ)

7.11.1998 г., 11 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Олимпик“ Тет. 0-3 (0-1)**, съдия: Вал. Петровски, 500 зр.

„Ч. море“: Стоян Симеонов, Йон. Наумов, Яв. Софрониев, Д. Стефанов, Венц. Маринов, Пл. Хаджийски (60‘ Жел. Желязков), Тулио, В. Сантуров (46‘ Яв. Георгиев), Юл. Нейчев, Енг. Енгибаров, М. Петков (17‘ Б. Каменов)

„Олимпик“: Ивн Петров, Цв. Кръстев, Стел. Попчев, Койчо Иванов, Госп. Мирчев, Жив. Желев, Ив. Гемеджиев, Ив. Рачев (41‘ Свил. Стоилов), Дес. Русев (83‘ Тодоров), Ив. Русев, Ат. Борносузов (85‘ Ивл Петев)

Голм.: 0-2 Дес. Русев 13‘, 49‘, 0-3 Ив. Русев 75‘ (дуз.)

Пропусната дузпа: 44‘ В. Сантуров (ЧМ)

Ж.К.: Венц. Маринов, Енг. Енгибаров, В. Сантуров (ЧМ); Борносузов, Попчев (Ол.)

Ч.К.: 23‘ Попчев (Ол.)

14.11.1998 г., 12 кр., Хасково, **„Хасково“ – „Ч. море“ 4-0 (2-0)**, съдия: Ант. Гецов, 2 000 зр.

„Хасково“: Свет. Личев (78‘ Вл. Николов), Т. Гюлев, Дим. Марков, Ив. Кочев, Г. Петров, Люб. Божанков (72‘ Н. Йорданов), Венц. Алдев, Славчо Илиев, Стам. Белчев (58‘ Рачо Килапов), Др. Денев, Ахм. Ахмедов

„Ч. море“: Гал. Милков, Й. Наумов, Яв. Георгиев (73‘ Дан. Калчев), Д. Стефанов, Яв. Софрониев, Кал. Филатов, Андр. Урумов (51‘ Мл. Няголов), Пл. Панайотов, Юл. Нейчев (73‘ М. Петков), Енг. Енгибаров, Жел. Желязков

Голм.: 1-0 Илиев 2‘ (псу), 2-0 Белчев 18‘, 3-0 Кочев 52‘, 4-0 Илиев 85‘

Ж.К.: Марков (Хас.); Йон. Наумов, Пл. Панайотов, Енг. Енгибаров (ЧМ)

21.11.1998 г., 13 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Чардафон“ Гб 1-0 (1-0)**, съдия: Кост. Гергинов, 400 зр.

„Ч. море“: Ст. Стефанов, Йон. Наумов, Енг. Енгибаров, Д. Стефанов, Пл. Панайотов (76‘ Мл. Няголов), Яв. Софрониев, Кал. Филатов, Б. Каменов, Юл. Нейчев, Яв. Георгиев (79‘ Дан. Калчев), Жел. Желязков (82‘ Ив. Мартинов)

„Чардафон“: Ем. Митков, Ивн Драшков (70‘ Стан. Стайков), Ат. Димитров, Д. Георгиев (86‘ Рум. Венков), Хр. Кирилов, Рос. Петров, Мар. Стефанов, Г. Кичуков, Вал. Игнатов, Бор. Георгиев, Хр. Господинов (70‘ Н. Василев)

Голм.: 1-0 Юл. Нейчев 36‘ (дуз.)

Ж.К.: Яв. Георгиев – 1 мач, Д. Стефанов – 1 мач, Юл. Нейчев, Йон. Наумов – 1 мач (ЧМ); Ат. Димитров, Стефанов, Василев, Кирилов (Чар.)

Ч.К.: 35‘ Кирилов (Чар.)

28.11.1998. 14 кръг Разград, **„Антибиотик-Лудогорец“ – „Ч. море“ 4-0 (1-0)**, съдия: Д. Славов, 3 000 зр.

„А-Луд.“: Т. Стоянов, Пл. Божков (73‘ Рум. Илиев), Ив. Райчев, Стан. Герджиков, Юл. Димитров (77‘ Самир Мъстънов), Й. Терзиев, Андр. Андреев, Дим. Данов, Т. Каменов (56‘ Нед. Сираков), Иво Кискинов, Мих, Спасов

„Ч. море“: Ст. Стефанов, Конст. Костадинов, Пл. Панайотов, Мл. Няголов, Яв. Софрониев, Вик. Генчев (44‘ Ант. Атанасов), Кал. Филатов, Б. Каменов, Юл. Нейчев, Ив. Мартинов, Фев. Хасан (68‘ Март. Христов)

Голм.: 1-0 Андреев 25‘, 2-0 Данов 46‘ (дуз.), 3-0 Терзиев 71‘, 4-0 Мъстънов 84‘

Ж.К.: Андреев, Сираков, Спасов (А-Л); Мл. Няголов, Ф. Хасан, Б. Каменов (ЧМ),

Ч.К.: 42‘ Б. Каменов – 1 мач (ЧМ)

5.12.1998 г., 15 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Спартак“ Пл 0-1 (0-0)**, съдия: Вал. Гаджев, 400 зр.

„Ч. море“: Ст. Стефанов, Йон. Наумов, Енг. Енгибаров, Д. Стефанов, Яв. Софрониев, Ф. Хасан (54‘ Ив. Мартинов), Кал. Филатов (72‘ Тулио), Пл. Панайотов, Юл. Нейчев, Яв. Георгиев (60‘ М. Петков), Жел. Желязков

„Сп.“ Пл: Рад. Ковачев, Б. Николов, Вел. Кефалов, Кр. Бислимов, Ивл Иванов, Бойко Цветков, Сп. Попов (74‘ Павлин Митев), Пл. Пасков (79‘ Андр. Кирилов), Ивл. Йотов (85‘ Март. Подвързачов), Евг. Колев, Ил. Войнов

Голм.: 0-1 Кирилов 83‘

Ж.К.: Йон. Наумов, Жел. Желязков (ЧМ); Йотов, Цветков, Войнов, Подвързачов (Сп.)

Ч.К.: 90‘ Подвързачов (Сп.)

27.2.1999 г., 16 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Академик“ Сф 2-1 (1-0)**, съдия: Ант. Гецов, 3 000 зр.

„Ч. море“: Дан. Белчев, Ем. Георгиев (46‘ Венц. Маринов), Ив. Кирилов, Кал. Филатов, Серг. Димитров, Бож. Колев (66‘ Дан. Калчев), Юл. Нейчев, Ас. Стоянов, Ф. Теофоолу (46‘ Вес. Петков), Иво Михайлов, М. Петков

„Ак.“ Сф: Й. Йорданов – Жан, Н. Донев, Ивл Райков, Стоян Стоянов, Ив. Тодоров, Цв. Милотинов, Гал. Господинов, П. Пенев, Д. Добревски, Ваньо Шишков (60‘ Кост. Пилитов), Г. Хараланов (69‘ Здр. Станков)

Голм.: 1-0 Бож. Колев 30‘, 2-0 Вес. Петков 59‘, 2-1 Донев 90‘ (дуз.)

Ж.К.: Ив. Кирилов, Ас. Стоянов, Ем. Георгиев – 1 мач (ЧМ); Хараланов, Добревски (Ак.);

Ч.К.: Ас. Стоянов – 1 мач (ЧМ)

6.3.1999 г., 17 кр., Търговище, **„Светкавица“ – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**, съдия: Вал. Петровски, 1 500 зр.

„Свет“ Тщ: П. Петков, Гал. Тодоров, Рос. Атанасов, Д. Пемперски, Б. Василев, Рум. Стоянов, Мар. Алексиев (85‘ Венц. Харизанов), Диян Кирилов, Д. Димитров (62‘ Ив. Тонев), Тео. Катранджиев, Ив. Стоянов (52‘ Ал. Ангелов)

„Ч. море“: Ст. Стефанов, Венц. Маринов, Ив. Кирилов, Кал. Филатов, Серг. Димитров, Бож. Колев, Ф. Теофоолу (46‘ Вес. Петков), М. Петков (46‘ Г. Станиславов), Юл. Нейчев, Иво Михайлов, Дан. Калчев

Голм.: 1-0 Ив. Стоянов 82‘

Ж.К.: Пемперски, Д. Димитров (Свет.); Ив. Кирилов, Дан. Калчев (ЧМ)

13.3.1999 г., 18 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Етър“ ВТ 2-0 (1-0)**, съдия: Г. Виделов, 2 000 зр.

„Ч. море“: Дан. Белчев, Ем. Георгиев, Ив. Кирилов, Кал. Филатов, Серг. Димитров, Бож. Колев, Ф. Теофоолу, Ас. Стоянов (87‘ Венц. Маринов), Вес. Петков (63‘ Юл. Нейчев), Иво Михайлов, М. Петков (71‘ Яв. Георгиев)

„Етър“: Вес. Минчев, Цен. Серафимов (43‘ Стан. Лефтеров), Мир. Енев, Рад. Комитов (77‘ Мар. Бижев), Ст. Ангелов (77‘ Мил. Кунчев), Вес. Василев, Г. Александров, Ст. Трайков, Вал. Игнатов, Г. Любенов, Т. Колев

Голм.: 1-0 Иво Михайлов 34‘ (дуз.), 2-0 Ф. Теофоолу 88‘

Ж.К.: Ив. Кирилов – 1 мач, Иво Михайлов (ЧМ); Серафимов (Ет.)

20.3.1999 г., 19 кр., Дим-гр., **„Димитровград“ – Ч. море“ 1-2 (0-0)**, съдия: Й. Сталев, 55 зр.

„Д-град“: Ставри Стайков (46‘ Зл.

1998-99		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1.	ЧцБс		1:0	1-0	1-0	3-0	0-1	4-0	3-0	6-0	3-0	5-0	3-0	3-1	5-0	2-1	4-1
2.	БелПч	4:0		3:0	2:1	5:0	3:1	2:1	2:0	1:0	3:1	2:1	5:0	3:1	3:1	5:0	2:0
3.	ОлТет	1-0	1-0		1-0	1-0	1-0	3-1	2-0	2-0	3-0	1-0	4-1	3-1	1-0	3-0	4-1
4.	Мариц	0-0	2-0	1-1		3-0	5-0	3-0	3-1	1-0	4-2	1-0	4-0	5-2	6-1	3-1	4-1
5.	Кр-ци	0-1	2-2	2-0	2-3		1-0	2-1	2-0	3-2	4-0	2-1	3-1	3-0	2-0	2-0	3-0
6.	А-Луд	2-0	0-1	1-3	1-1	3-0		4-0	3-1	2-1	1-0	3-1	3-0	2-0	2-0	2-2	4-1
7.	ЧМ	1-1	2-1	0-3	3-1	0-1	3-2		2-1	4-1	0-1	1-0	2-0	1-0	1-0	2-1	4-3
8.	СвТщ	0-1	1-0	1-0	2-1	3-2	1-1	1-0		4-2	3-1	4-1	1-1	2-0	3-0	2-0	5-0
9.	Хаск	0-2	0-2	0-1	1-0	1-0	2-0	4-0	3-1		1-0	3-1	3-0	1-0	2-0	1-0	4-1
10.	СпПл	0-2	0-1	1-0	3-0	4-2	1-1	1-0	3-1	1-1		2-1	3-1	1-0	3-1	2-0	7-0
11.	БотВр	3-0	1-2	2-1	0-1	2-0	1-0	4-0	0-0	4-2	0-0		2-0	6-1	4-0	2-1	5-1
12.	Етър	0-0	2-0	1-0	0-3	1-2	0-1	1-0	1-0	2-1	2-1	3-1		2-0	2-0	0-0	5-0
13.	Димгр	0-2	1-3	2-1	0-3	0-1	1-0	1-2	3-1	3-0	4-2	2-1	1-0		3-0	3-2	3-1
14.	ЧарГб	3-1	2-2	1-3	0-0	2-4	2-1	1-2	4-0	3-2	0-0	2-2	1-0	3-0		1-0	3-0
15.	АкСф	1-3	2-0	1-1	0-2	2-1	1-0	0-0	0-0	3-2	1-0	1-3	0-1	0-0	1-2		1-0
16.	ОлСл	1-5	3-1	0-1	0-3	0-2	2-5	1-3	4-1	2-5	2-1	1-1	3-3	2-3	1-2	4-0	

Златанов), Рад. Райковски, Ив. Станев, Ил. Ташев, Б. Станилов, Йон. Топузаков, Кр. Георгиев (46‘ Иванов), Вес. Георгиев, В. Ушев, Мар. Метларов (73‘ Пет. Георгиев), П. Костадинов

„Ч. море“: Дан. Белчев, Ем. Георгиев, Венц. Маринов, Кал. Филатов, Серг. Димитров, Бож. Колев, Ф. Теофоолу, Дан. Калчев, Юл. Нейчев (46‘ Б. Каменов), Иво Михайлов, Ас. Стоянов (75‘ М. Петков)

Голм.: 1-0 Станилов (50), 1-2 Ф. Теофоолу 75‘, 90‘

Ж.К.: Метларов, П. Костадинов (Д-гр); Ем. Георгиев, Серг. Димитров, Дан. Калчев, Иво Михайлов (ЧМ),

Ч.К.: 75‘ Иво Михайлов – 1 мач (ЧМ)

3.4.1999 г., 20 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Ботев“ Вр. 1-0 (0-0)**, съдия: Ат. Узунов, 2 000 зр.

„Ч. море“: Ст. Стефанов, Ем. Георгиев, Ив. Кирилов, Кал. Филатов, Серг. Димитров, Бож. Колев, Ф. Теофоолу, Венц. Маринов (65‘ Ас. Стоянов), Б. Каменов (46‘ Вес. Петков), Дан. Калчев, М. Петков (75‘ Д. Стефанов)

„Ботев“ Враца: Д. Топалов, Цветанов, Ивл Димитров, Дм. Пархоменко, Тих. Петков (31‘ Иванов), Милчо Сирмов, Алдин Русинов (70‘ Михайлов), Хр. Христов, Б. Панов, Анд. Пархоменко, Василев (46‘ Иво Поповски)

Голм.: 1-0 Вес. Петков 62‘

Ж.К.: Бож. Колев (ЧМ); Панов (Бот.)

7.4.1999 г., 21 кр., Сливен, **„Олимпик ХД“ – „Ч. море“ 1-3 (1-1)**, съдия: Н. Йорданов, 1 000 зр.

„Ол. ХД“: Г. Христов, Пл. Тодоров (46‘ Спасов), Ил. Стойчев, Д. Диманов, Антоан Георгиев, Пав. Додов (46‘ Г. Тодоров), Костадинов, Пан. Вълдев, Мир. Миндев (59‘ Кръстев), Ив. Димитров, Ат. Вангелов

„Ч. море“: Ст. Стефанов, Ем. Георгиев (69‘ Венц. Маринов), Ив. Кирилов, Кал. Филатов, Серг. Димитров, Бож. Колев, Ф. Теофоолу, Ивo Михайлов (57‘ М. Петков), Вес. Петков (81‘ Яв. Георгиев), Дан. Калчев, Ас. Стоянов

Голм.: 1-0 Вангелов 22‘, 1-1 Ф. Теофоолу 38‘, 1-2 Вес. Петков 71‘, 1-3 Ас. Стоянов 84‘

Пропусната дузпа: 43‘ Иво Михайлов (ЧМ)

Ж.К.: Димитров (Ол.)

10.4.1999 г., 22 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Марица“ Пд 3-1 (2-1)**, съдия: Кам. Алексиев, 2 000 зр.

„Ч. море“: Ст. Стефанов, Ем. Георгиев, Ив. Кирилов, Венц. Маринов, Серг. Димитров, Бож. Колев, Ф. Теофоолу, Иво Михайлов (76‘ Юл. Нейчев), Вес. Петков, Дан. Калчев (70‘ Кал. Филатов), М. Петков (46‘ Ас. Стоянов)

„Марица“: Конст. Велков, Пл. Мечев, Стойко Стойков, Ал. Димитров, Сп. Колев, Кал. Костов, Мет. Василев (55‘ Н. Чалъков), Манол Георгиев (62‘ Й. Тодоров), В. Кръстев (51‘ Евг. Курдов), Ф. Колев, К. Божков

Голм.: 1-0 Ф. Теофоолу 2‘, 1-1 Кръстев 11‘ (псу), 2-1 Ф. Теофоолу 44‘, 3-1 Вес. Петков 45‘

Ж.К.: Ас. Стоянов (ЧМ); Костов (Мар.)

	крайно класиране:	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	Черноморец Бс	30	21	3	6	62-20	66
2.	Беласица Петрич	30	20	2	8	60-27	62
3.	Олимпик Тетевен	30	20	2	8	46-21	62
4.	Марица Пловдив	30	19	4	7	64-25	61
5.	Кремиковци	30	17	1	12	48-41	52
6.	Антибиот-Луд. Рз	30	14	4	12	46-35	46
7.	Черно море Варна	30	14	2	14	36-48	44
8.	Светкавица Тщ	30	12	4	14	40-45	40
9.	Хасково	30	13	1	16	45-49	40
10.	Спартак Плевен	30	12	4	14	41-42	40
11.	Ботев Враца	30	12	4	14	50-42	40
12.	Етър В. Търново	30	11	4	15	30-47	37
13.	Димитровград	30	11	1	18	36-56	34
14.	Чардафон Габрово	30	10	4	16	35-56	34
15.	Академик София	30	6	6	18	22-49	24
16.	Олимп-ХД Сливен	30	4	2	24	36-94	14

„Ч. море“ Вн,1998-99 г.,“Б“ РФГ	м.	г.
Калоян Филатов	26	1
Милен Петков	25	1
Даниел Калчев	24	1
Венцислав Маринов	23	
Стефан Стефанов	21	
Бойко Каменов	17	1
Димитър Стефанов	16	
Юлиян Нейчев	15	1
Филип Теофоолу	14	15
Веско Петков	14	4
Асен Стоянов	14	2
Иван Кирилов	14	
Сергей Димитров	14	
Пламен Панайотов	14	
Явор Георгиев	14	
Иво Михайлов	13	2
Йонко Наумов	13	
Емил Георгиев	13	
Божидар Колев	12	2
Енгибар Енгибаров	11	
Желязко Желязков	10	2
Явор Софроноев	10	
Живко Келепов	8	4
Пламен Хаджийски	8	
Васко Сантуров	7	
Жетулио Ферейра - Тулио	4	
Даниел Белчев	4	
Андрей Урумов	4	
Стоян Симеонов	4	
Ивайло Руменов	3	
Иван Мартинов	3	
Младен Няголов	3	
Живко Желязков	2	
Ивелин Иванов	2	
Виктор Генчев	2	
Галин Милков	2	
Февзи Хасан	2	
Мартин Христов	1	
Константин Костадинов	1	
Антон Атанасов	1	
Георги Станиславов	1	
Ивайло Колев	1	

17.4.1999 г., 23 кр., кв. Ботунец, **„Кремиковци“ – „Ч. море“ 2-1 (2-0)**, съдия: Д. Димитров, 800 зр.
„Кремиковци“: Ив. Кънев, Ф. Флоров, Вал. Дъртилов, Христов, Ив. Василев, Колев (78‘ П. Пашев), Бис. Георгиев, Гал. Минчев (67‘ Огн. Огнянов), Рум. Шанкулов, Рад. Вардаров, Иетон Гаши (89‘ Г. Боринаров)
„Ч. море“: Ст. Стефанов, Ем. Георгиев, Ив. Кирилов (75‘ Б. Каменов), Венц. Маринов, Серг. Димитров, Бож. Колев, Ф. Теофоолу, Иво Михайлов (46‘ Кал. Филатов), Вес. Петков, Дан. Калчев (46‘ М. Петков), Ас. Стоянов
Голм.: 1-0 Георгиев 32‘, 2-0 Минчев 45‘, 2-1 Ас. Стоянов 62‘
Ж.К.: Флоров, Шанкулов, Пашев (Крем.); Венц. Маринов, Дан. Калчев (ЧМ),
Ч.К.: 62‘ Шанкулов (Крем.)

24.4.1999 г., 24 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Беласица“ Пч 2-1 (0-0)**, съдия: Кост. Костадинов, 2 000 зр.
„Ч. море“: Ст. Стефанов, Ем. Георгиев, Ив. Кирилов, Кал. Филатов, Серг. Димитров, Венц. Маринов, Ф. Теофоолу, Иво Михайлов (60‘ Б. Каменов), Вес. Петков, Дан. Калчев (71‘ Юл. Нейчев), М. Петков (46‘ Ас. Стоянов)
„Беласица“: В. Камбуров, Ем. Шаламанов, Вал. Яков, Г. Чакъров, Г. Петров, Г. Георгиев, Андр. Чупенко, Ясин Мишаури, Ив. Димитров, Вен. Цинцарски, Рум. Стоянов (80‘ Щерю Димитров)
Голм.: 0-1 Димитров 61‘, 2-1 Ф. Теофоолу 75‘ (дуз.), 78‘
Ж.К.: Венц. Маринов, Ем. Георгиев – 1 мач, Кал. Филатов, Ас. Стоянов, Дан. Калчев (ЧМ); Шаламанов, Цинцарски, Петров, Чупенко, Стоянов, Георгиев (Бел.), **Ч.К.**: 75‘ Петров (Бел.)

1.5.1999 г., 25 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Черноморец“ Бс 1-1 (1-1)**, съдия: Г. Нарлев, 3 500 зр.
„Ч. море“: Ст. Стефанов, Ивл Колев (10‘ Д. Стефанов), Ив. Кирилов, Кал. Филатов, Серг. Димитров, Бож. Колев (79‘ Йон. Наумов), Ф. Теофоолу, Юл. Нейчев (67‘ Б. Каменов), Вес. Петков, Иво Михайлов, Ас. Стоянов
„Ч-ц“ Бс: Т. Попов, Вал. Петков, Д. Орманов (86‘ Ил. Банев), Иг. Гуменюк (55‘ Ив. Дончев), Ат. Янков, Ив. Куртев, Кост. Джамбазов (70‘ Вал. Кунчев), Анг. Стойков, Стан. Георгиев, Мир. Косев, П. Янков
Голм.: 0-1 Джамбазов 5‘, 1-1 Ф. Теофоолу 10‘ (дуз.)
Пропусната дузпа: 54‘ Ф. Теофоолу (ЧМ)
Ж.К.: Бож. Колев, Йон. Наумов, Ф. Теофоолу (ЧМ), Куртев, Георгиев, Петков (Чер.)

5.5.1999 г., 26 кр., Тетевен, **„Олимпик“ Тет. – „Ч. море“ 3-1 (2-0)**, съдия: Д. Костов, 1 000 зр.
„Олимпик“: Ивн Петров, Петко Винков (61‘ Кемуран Ахмед), Цвет. Първанов, Тодоров, Ал. Лилов, Йонко Пейков (77‘ Минев), Ем. Цанев, Ив. Рачев, Тенчо Георгиев, Юл. Манев (68‘ Мар. Георгиев), Д. Ралчев
„Ч. море“: Дан. Белчев, Ем. Георгиев, Ив. Кирилов, Д. Стефанов, Серг. Димитров, Б. Каменов, Кал. Филатов (75‘ М. Петков), Юл. Нейчев, Вес. Петков, Иво Михайлов, Ас. Стоянов
Голм.: 2-0 Т. Георгиев 14‘, 25‘, 2-1 Б. Каменов 86‘, 3-1 Петров 90‘ (дуз.)
Ж.К.: Винков, Тодоров (Ол.); Б. Каменов, Кал. Филатов, Юл. Нейчев, Вес. Петков, Иво Михайлов – 1 мач (ЧМ)

8.5.1999 г., 27 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Хасково“ 4-1 (2-1)**, съдия: Стойчо Паунов, 2 000 зр.
„Ч. море“: Ст. Стефанов, Ем. Георгиев, Ив. Кирилов (46‘ Д. Стефанов), Венц. Маринов, Серг. Димитров, Б. Каменов (46‘ Кал. Филатов), Ф. Теофоолу, Юл. Нейчев (46‘ М. Петков), Вес. Петков, Дан. Калчев, Ас. Стоянов
„Хасково“: Вл. Николов (63‘ Вл. Милев), Петков, Рачо Килапов, Ив. Николов, Таньо Ганев, Ив. Кочев, Каменов, Д. Мутафов, Ивл Кирилов, Драг. Денев, Ахм. Ахмедов
Голм.: 0-1 Мутафов 14‘, 1-1 Ф. Теофоолу 18‘, 2-1 Дан. Калчев 43‘, 4:1 Ф. Теофоолу 69‘, 76‘
Ж.К.: Д. Стефанов, Дан. Калчев (ЧМ)

15.5.1999 г., 28 кр., Габрово, **„Чардафон“ – „Ч. море“ 1-2 (0-1)**, съдия: Н. Йорданов, 150 зр.
„Чардафон“: Ем. Митков, Н. Василев, Ат. Димитров, Сп. Манушкин (59‘ В. Венков), Хр. Кирилов (46‘ Петров), Рум. Венков, Ивн Драшков (43‘ Михов), Г. Кичуков, Стан. Стайков, Б. Георгиев, Хр. Господинов
„Ч. море“: Ст. Стефанов, Ем. Георгиев, Ив. Кирилов, Венц. Маринов, Серг. Димитров, Бож. Колев, Ф. Теофоолу (76‘ Кал. Филатов), Иво Михайлов, Вес. Петков, Дан. Калчев, Ас. Стоянов
Голм.: 0-1 Ф. Теофоолу 43‘, 1-1 Михов 65‘, 1-2 Ф. Теофоолу 76‘
Ж.К.: Михов, Господинов, Н. Василев, Б. Георгиев (Чар.); Ем. Георгиев, Ив. Кирилов (ЧМ);

22.5.1999 г., 29 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Антибиотик-Лудогорец“ Рз 3-2 (2-2)**, съдия: Г. Виделов, 1 000 зр.
„Ч. море“: Ст. Стефанов, Ем. Георгиев (66‘ Ив. Кирилов), Венц. Маринов, Д. Стефанов, Серг. Димитров, Бож. Колев, Ф. Теофоолу, Дан. Калчев (72‘ М. Петков), Вес. Петков, Иво Михайлов, Ас. Стоянов (80‘ Б. Каменов)
„А-Л“ Рз: Т. Стоянов, Вес. Костадинов (80‘ Д. Недялков), Ив. Райчев, Пл. Божков, Иво Кискинов, Й. Терзиев, Андр. Андреев, Димчо Данов (70‘ В. Георгиев), Г. Иванов, Андр. Борисов, Т. Каменов (75‘ Нед. Сираков)
Голм.: 0-1 Терзиев 20‘ (псу), 1-1 Ф. Теофоолу 22‘, 1-2 Иванов 35‘, 2-2 Иво Михайлов 38‘ (псу), 3-2 Бож. Колев 88‘
Пропусната дузпа: 45‘ Ф. Теофоолу (ЧМ)
Ж.К.: Д. Стефанов – 1 мач, Серг. Димитров – 1 мач, Вес. Петков (ЧМ),
Ч.К.: Б. Каменов (ЧМ); Сираков (А-Л.)

22.5.1999 г., 30 кр., Плевен, ст. Сл. Алексиев, **„Спартак“ – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**, съдия: Ант. Генов, 1 500 зр.
„Спартак: Й. Линков, Рад. Йорданов, Пл. Панайотов, Рос. Йоцов (42‘ Пав. Митев), Н. Стоянов, Кал. Георгиев, Март. Подвързачов, Ахм. Салимов, Ивл Йотов (72‘ Димчо Ръждев), Андр. Кирилов (55‘ Дан. Островски), Ил. Войнов
„Ч. море“: Ст. Стефанов, Ем. Георгиев, Ив. Кирилов, Кал. Филатов (66‘ Йон. Наумов), Венц. Маринов, Бож. Колев, Ф. Теофоолу (72‘ Мил. Петков), Иво Михайлов, Вес. Петков, Дан. Калчев, Ас. Стоянов (70‘ Б. Каменов)
Голм.: 1-0 Войнов 56‘ (дуз.)
Пропусната дузпа: 86‘ Бож. Колев (ЧМ)

Енгибар Андреасов Енгибаров

(р. 5.9.1971 г.)

Позиция: либеро, десен бек
„Ч. море“: 1998 (есен)
„Б“ РФГ: 11 мача

Енгибарови баща и син: „Черноморци сме по сърце, спартаклии – по съдба!“ *(в. „Запалянко“, 18-24.2.1991 г.)*

Енги започва да тренира футбол в школата на „Черно море“, след като издържа приемен изпит за футболна паралелка в у-ще „Зах. Стоянов“. В продължение на 6 години играе в детските и юношеските отбори на „моряците“. Когато е в 10-ти клас баща му Андреас (републикански шампион по хвърляне на диск и чук) го изпраща да учи в Дулово и да играе за местния клуб „Червена звезда“. На 18-годишна възраст се завръща във Варна, но облича екипа на градския съперник „Спартак“, за който дебютира в „Б“ група през пролетта на сезон 1989-90. Бърз, енергичен, физически здрав, той се утвърждава като един от перспективните футболисти у нас. През 1991 г. преминава в „Берое“, а след това играе последователно за „Ботев“ (Пд), „Славия“ и ЦСКА. През 1995 г. записва 2 мача за националния отбор под ръководството на Димитър Пенев срещу Аржентина и Узбекистан. На 3.6.1996 г. ЦСКА продава Енгибаров на елитния германски „VfL Bochum“ срещу забележителната трансферна сума от 800 000 DM. Не успява обаче да се наложи в състава и не записва нито един мач в Бундеслигата. Половин година по-късно се завръща у нас и за втори път облича екипа на „Славия“. След това играе за „Спартак“ (Вн) и отново заминава за Германия, този път във втородивизионния „Greuther Fürth“, където също остава със статута на резерва и за 6 месеца участва само в 2 мача.

На 1.7.1998 г. Енгибаров извежда „Черно море“ за първа тренировка от лятната подготовка в ролята на временен наставник до избирането на старши треньор. Идеята е след това да остане в отбора като футболист. Той води заниманията на тима в продължение на две седмици, а преди началото на сезон 1998-99 е избран за капитан на „моряците“. Играе на „Тича“ само половин година и през януари 1999 г. се разделя с отбора. „Моят мениджър Енчо Енев имаше определени финансови изисквания към ръководството за мен. Бяхме се разбрали да му отговорят до края на седмицата, която отмина. След като това не стана, с Енев преценихме, че е най-разумно да напусна отбора. Той ми е откупил правата и иска да си върне парите. „Черно море“ не е платило нито лев за мен, но аз играх от любов за клуба, в който израснах.“ (из интервю във **в. „Черноморие“, 27.1.1999**) Енгибаров продължава кариерата си в „Беласица“ (Петрич), където играе година и половина. След това изкарва един сезон в „Ботев“ (Пд) и три сезона в „Дунав“ (Рс), преди да приключи с футбола на 35-годишна възраст през 2006 г.

Стоян Иванов Симеонов

(р. 19.10.1973 г.)

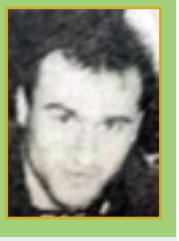

Позиция: вратар
„Ч. море“: 1998 г. (есен)
„Б“ РФГ: 4 мача

Симеонов е родом от София, юноша на „Левски“. Стига до юношеския национален отбор, но не успява да пробие в мъжкия състав на „сините“. Кариерата му преминава през НСА, „Шумен“ и „Порт-Автотрейд“. През лятото на 1998 г. се пробва в „Спартак“, но не е одобрен, след което пристига в „Черно море“. На „Тича“ успява да си осигури договор и дори започва сезона като титуляр, но след първите два кръга от първенството придобива статута на втори вратар, когато в отбора идва Стефан Стефанов от Търговище. Разделя се с „Черно море“ в края на ноември 1998 г. и преминава в малтийския „Аякс“ (Рабат) по препоръка на Иван Петров. След това играе за още два отбора в Малта – „Балзан“ и „Биркиркара“. През 2007 г. се завръща в България и облича екипа на „Миньор“. Пази също на „Монтана“ и „Балкан“ (Ботевград). В края на кариерата си е играещ-треньор на вратарите в редица отбори от „В“ група – „Ботев“ (Криводол), „Чепинец“ (Велинград), „Левски“ (Елин Пелин), „Елит“ (София), „Спортист“ (Своге) и „София 2010“.

Ивелин Донев Иванов

(р. 4.10.1972 г.)

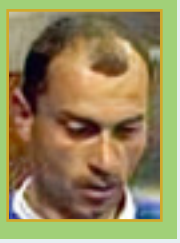

Позиция: ляв бек
„Ч. море“: 1998 г. (есен)
„Б“ РФГ: 2 мача

"Роден съм в Балчик, като дете живеехме в балчишкото село Змеево. След това постъпих в школата на "Добруджа", но не стигнах до мъжкия отбор. След казармата отидох в "Заря" Крушари във "В" група. Те фалираха, но имаха отношения с борците на Гриша Ганчев и така преминах в "Олимпик" Твърдица (също борчески отбор). През 1994 г. Ферарио Спасов ме привлече в "Олимпик" Галата, влязохме в "Б" група. През 1996 г. отидох със Спасов в Ловеч, тъкмо Гриша Ганчев беше поел клуба. Останах 6 месеца в "Литекс" и се върнах в Галата. Треньор беше станал Пламен Николов. Случиха се едни интриги и той ни изгони няколко човека. Така през 1997 г. отидох в "Порт-Автотрейд". Изкарах един сезон, който накрая не успяхме да го завършим, заради липсата на средства. През лятото на 1998 г. пристигнах в "Черно море" и останах до септември месец. След това играх няколко години в отбори от региона във "В" група. Сега живея в Германия и работя като шофьор."

Константин Георгиев Костадинов – Дявола

(р. 31.12.1975 г.)

Позиция: десен/ляв бек
„Ч. море“: 1998 (есен)
„Б“ РФГ: 1 мач

„Родом съм от Силистра, юноша на „Доростол“. На 17 години през 1993 г. дебютирах за мъжкия отбор. Стигнах до юношеския и младежкия национален отбор. Като малък имах много къдрава коса, която отпред ми се начупваше и ставаше като рогца и оттам ми тръгна прякора. През 1994 г. „Доростол“, ме преотстъпиха в „Спартак“ Варна (1994-95 г.) След това бях един сезон в „Овеч“ Провадия, а през 1996 г. се завърнах в „Доростол“. Две години по-късно ми се обади Васко Сантуров и ме извика да дойда в „Черно море“. С него се познавахме от „Спартак“. Бях на „Тича“ един полусезон. Нямаше пари, едва кретахме. През зимата, когато Георги Илиев се ангажира с издръжката на клуба, дойдоха много нови футболисти и съответно много от отбора бяхме освободени. Завърнах се в „Доростол“, където играх няколко години. След това бях в редица отбори от „В“ група – „Девня“, „Суворово“, „Черноморец“ Чернево. И досега играя за удоволствие в силистренската окръжна група“.

Жетулио Ферейра – Тулио

(Getúlio Ferreira)

Позиция: крило
„Ч. море“: 1998 (есен)
„Б“ РФГ: 4 мача

Жетулио остава в клубната история като първия футболист от Бразилия, защитавал цветовете на „Черно море“. Пристига във Варна като преотстъпен от столичния „Славия“ през есента на 1998 г., когато отборът крета в дъното на „Б“ група и е под сериозна угроза да изпадне в аматьорския футбол. Предвид националността си е посрещнат с големи надежди на „Тича“, които обаче не се оправдават. Изиграва първия си мач на 10.10.1998 г. в контрола срещу „Спартак“ (Вн), а седмица по-късно дебютира официално при гостуване на „Беласица“. Нисък на ръст, той така и не показва каквото и да било, с което да загатне, че може да е полезен на отбора. В пресата е описан като „безлично недоразумение“. Въпреки че има договор с „Черно море“ до юни 1999 г., още през зимната пауза президентът Красен Кралев отсича пред мениджъра му, че Тулио няма да свърши работа, заради която е бил ангажиран. Така завършва краткия му 3-месечен престой в клуба.

Сергей Стоянов Димитров

(р. 18.8.1966 г.)

Позиция: центр. защитник
„Ч. море“: 1999 (пролет)
„Б“ РФГ: 14 мача

„От Добрич съм, завърших Спортния интернат в града. Минах през всички формации от детския до мъжкия отбор на „Добруджа“. Играх до 1994 като стопер, бях и капитан на отбора. В последния ми сезон там бяхме в „А“ група, а „Спартак“ Варна и „Ч. море“ изпаднаха (1993-94). Тогава ме поиска Николай Ишков и ме купи в „Спартак“. От „А“ група с „Добруджа“ отидох в „Б“ група в „Спартак“ Вн. Играех като стопер, но когато взеха Славейко Димитров се преквалифицирах в дефанзивен халф. В „Спартак“ останах до 1997 г, и се върнах в „Добруджа“, но през този сезон (1997-98) Гриша Ганчев докара целия отбор на „Олимпик“ Галата в Добрич с треньори Митко Алексиев и Г. Дерменджиев и за нас не остана място.

Тогава, през зимата на 1999 г. Божил Колев ме покани в „Черно море“. Взеха ме без финансов иск. Той беше старши треньор, а Тошко Марев и Бебо Светозаров негови помощници. Красен Кралев беше президент, а Жоро Илиев и Бацата даваха парите. Трябваше да спасяваме „Ч. море“. Там играех либеро – последен в защитата.

След това обаче Николай Русев – Джангъра ми намери отбор във Финландия. Имах още договор с „Ч. море“ и се помолих на Бацата да ме пусне. Така преминах с „ТВП“ Тампере. Те бяха в 1-ва дивизия, даже шампиони на Финландия няколко години по-рано (1994 г.), треньорът беше шотландец, но имаше някакви вътрешни борби за власт и неразбирателства с общината. Пристигаха по 5-6 футболисти и след няколко седмици си заминаваха и идваха други. Първо бяха литовци, латвийци, след това нигерийци и т.н., а едва събирахме 11 човека за мач. Налагаше се президентът на клуба да играе като централен защитник. Същата година „ТВП“ отпадна, но аз изкарах само 2-3 месеца и си тръгнах преди края на сезона. „Тампере Юнайтед“ влязоха тогава от втора дивизия и си размениха местата с „ТВП“.

Върнах се в „Ч. море“, защото имах договор за 1,5 години и не беше изтекъл още. Треньор беше станал Ради Здравков и той беше взел вече Филип Илков и Здравко Здравков от „Металург“ Перник на моя пост и аз повече не играх.

Тогава ми се обадиха от „Добруджа“. Искаха да се върна, но вече като треньор. Понеже съм завършил ВИФ ме гласяха за ДЮШ, но на мен ми се играеше още и отказах, а те даже не ме картотекираха. Така не се разбрахме и приключих с футбола.

Отидох на „Албена“ и от тогава съм там. Държа плажа под аренда вече почти 25 години.“

Даниел Божидаров Белчев

(р. 12.12.1977 г.)

Позиция: вратар
„Ч. море“: 1999 (пролет)
„Б“ РФГ: 4 мача

„От Дупница съм, започнах тук да играя футбол. На 19 години бях стигнал до мъжкия отбор, но тогава влязох в казармата и ме взеха в „Левски“ Кюстендил. Там имаше много пари, богати собственици, Паро Никодимов беше треньор. Тогава ме взеха и в младежкия национален отбор. В професионалния футбол дебютирах срещу „Спартак“ Варна в Благоевград, защото бяхме наказани с лишаване от домакинство.

Когато Жоро Илиев взе „Черно море“, ме прати под наем там. Отборът беше на предпоследно място с 13 точки. Жоро каза тогава: „Има 15 кръга, по 3 точки на мач плюс 13 от есента. 58 точки ще ни стигнат ли да влезем в „А“ група?“. Приехме го като шега. Никой не мислеше за влизане в „А“ група, хората бяха щастливи, че отбора се е спасил от изчезване, но в онези „борчески“ години беше така. С много пари и набързо се правеха чудеса. Тогава дойдоха много футболисти от „Левски“ Кюстендил, все добри футболисти, от „Кремиковци“ дойдоха голмайстора Теофолу и Ивайло Колев – много здрав физически стопер. Накрая на сезона даже бяхме близо до първите три, които влязоха в „А“ група.

През следващия сезон ме пратиха под наем в „Миньор“ Перник. Имах един куриозен случай там. В един мач съдиите бяха решили да свирят дузпи за „Левски“ (30.9.2000), дадоха им една дузпа, дадоха им и втора. Аз застанах на вратата с гръб към Гонзо, в знак на протест срещу съдийското решение и получих жълт картон.

След това съм играл в „Сокол“ Марково в „Б“ група, но там отбора се разтури. След това преминах в „Берое“ (2003-04), отново с треньор Паро Никодимов. Влязохме от „Б“ в „А“ група. Собственик там беше Николай Банев с „АКБ Форест“, имаше пари и направи силна селекция. Доста от футболистите, които познавах от Кюстендил бяха там. След това играх малко и в Македония за „Брегалница“ и като се върнах в България си останах няколко години в „Марек“. След това играх пак в „Берое“ с треньор Илиан Илиев. Влязохме от „Б“ в „А“ група (2007-08). В годината когато взеха купата на България не бях вече в отбора.

Върнах се в „Марек“ и тук приключих кариерата си. Точно преди един мач срещу „Ч. море“ за купата на България ми се извади рамото и не можах да играя. Тогава Гонзо беше треньор на „Черно море“. Същото ми се случи скоро след това и преди един мач срещу „Монтана“ и реших, че е време за прекратя кариерата си. От тогава съм треньор на вратарите в „Марек“.“

Емил Димитров Георгиев

(р. 10.6.1972 г.)

Позиция: бек
„Ч. море“: 1999 (пролет)
„Б“ РФГ: 13 мача

„От Габрово съм. Започнах да играя футбол в детските отбори на „Янтра“ и на 17 г. бях в мъжкия отбор. Като по-млад играех и като халф с атакуващи функции, след това халф-бек, бек, от ляво и от дясно. След като се уволних от казармата, закона беше че трябва да подпиша 3 годишен договор с клуба, на който съм юноша. Подписах с „Янтра“ в сезона, когато извадиха отбора от „А“ група за купен мач срещу „Берое“. Аз се уволних на 25.9.1993 г. и това всъщност беше първия ми мач в „А“ група. На разбора преди мача полицията влезе в съблекалнята. Взеха да питат кой е този, кой е онзи, арестуваха треньора Д. Алексиев и още няколко души и доктора на отбора Райчо Проданов остана като треньор на скамейката по време на мача. Биха ни с 2-0, а след като извадиха отбора от групата разтрогнахме договорите си по вина на клуба и аз доиграх сезона в „Етър“ В. Търново. Бях най-младия в отбора. Помня много добре мача срещу „Ч. море“ в Търново. Беше един дъжд и кал и ни биха с 2-0 на „Ивайло“, въпреки че отпаднаха в края на сезона. С „Етър“ тогава завършихме на 6-то място, бихме ЦСКА с 2-0 в Попово, защото имаше наказание с лишаване от домакинство.

Емил Георгиев като треньор в ДЮШ на „Лудогорец“ с купата на републикански шампион при U17

Следващата година се върнах в „Янтра“ Габрово. Пламен Марков беше треньор, 3 години играх там в „Б“ група. През 1997 г. щях да преминавам отново в „Етър“, но те нямали пари да платят и така се озовах в „Спартак“ Варна. През януари 1999 г. Божил Колев дойде да разговаря с мен, беше говорил и с ръководството на „Спартак“ да ме вземат под наем до края на сезона. Каза ми, че събират силен отбор със сериозни спонсори с цел „Ч. море“ да остане в „Б“ група тази година и с по-високи цели за следващата година. Вили Вуцов също много помогна за преминаването ми в „Ч. море“. Посъветва ме да приема предложението на „Ч. море“. Божил Колев ме заведе при Марин Парушев, който беше отговорника на ВИС-2 във Варна по това време. Отидохме в един ресторант, Парушев обядваше и аз седнах през няколко маси да го изчакам да се нахрани. След това ме извика, говорихме, гарантира ми че ще се плаща редовно, което беше моето условие. И наистина всичко беше много точно. Дадоха ми обещаната сума на момента и остатъка в края на сезона, точно както се бяхме уговорили.

Играх във всички мачове без два, поради наказание от натрупани жълти картони. Още в първия мач срещу „Академик“ съдията Антон Гецов ми даде картон, а аз имах от „Спартак“ през есента вече два. Познавах Гецов и му се помолих да не ми дава картон, защото щяха да ме накажат, но той не се хвана. Следващия мач загубихме от „Светкавица“ и аз не играх. Иначе бяхме направили много силен отбор. По резултатите само от пролетния сезон, бяхме на първо място. Мача ни в Габрово беше към края на сезона. Тогава имаше карнавал и улиците в центъра бяха затворени. Наложи се да показвам обиколния път на шофьора, който минаваше през моя квартал, за да не закъснеем за мача. „Янтра“ се бореха да не изпаднат. Не бяха окосили тревата на терена, беше почти до глезените, но въпреки това бихме с 2-1. Теофоолу вкара страшен гол от воле с десния крак. Аз изведох Веско Петков в коридор и той центрира на Теофоолу за победния гол. След мача шефовете ни чакаха в един ресторант до Дряново и ни казаха да поръчваме ядене и пиене на корем. Дойдоха с едни черни „Мерцедес“-и, платиха сметките и заминаха. В Димитровград също беше много напечен мач. И те се бореха да не изпаднат, бяха хванали съдиите, но ги бихме с 2-1.

Имам много спомени от Варна и „Черно море“. Големият ми син се роди на 6.4.1999 г. във вторник. Имаше междинен кръг и трябваше да играем в Сливен на 7-ми април. Аз тръгнах с два куфара. Играх в този мач, бихме с 3-1. В неделя трябваше да изпишат сина ми, а ние имахме мач с събота срещу „Марица“. Божил Колев научи по-късно всичко това и ме пита защо не съм му казал да ме освободи да отида в родилното. Казах му, че съм поел ангажимент да играя за „Черно море“ и ще го изпълня до последно. А синът ми си остана истински варненец. Завърши ВИНС и сега пътува по корабите.

Като приключи сезона, Марин Парушев се разплати с мен, точно както се бяхме уговорили и аз се върнах в „Спартак“, защото бях под наем. Играх там още една година, след това се върнах в Габрово. Останах там 3-4 години, влизахме и излизахме между „Б“ и „В“ група. 2003-5 г. заминах за Тунис и играх в „Есперанца“. След това още 4 години играх в Габрово. След като приключих кариерата си станах треньор. Първо в Севлиево като помощник на Димитър Тодоров и от 2015 г. съм в школата на „Лудогорец“. Преди няколко години водих отбора на 17 годишните, с който станахме републикански шампиони. Сега водя 13 годишните. Тук всичко е на много високо професионално ниво. Условията са прекрасни.“

Иван Кирилов Иванов

(р. 12.12.1973 г.)

Позиция: центр. защитник
„Ч. море“: 1999 г. (пролет)
„Б“ РФГ: 14 мача

„Започнах да играя футбол в „Спартак“ Варна, на 18 години дебютирах за мъжкия отбор в „А“ група срещу „Берое“ (26.9.1992 г.). Треньор беше Людмил Горанов, а президент Галин Милков - Гъбаря. Играех предимно централен защитник, пускали са ме и като десен бек. В „Спартак“ останах до 1995 г., след това отидох в „Хан Аспарух“ Исперих. Там имаше пари тогава, отборът беше в „Б“ група, бяха взели доста футболисти – Вал. Пейчев, Г. Мирчев, Хари Хараламбиев също беше там една година. След това играх в „Девня“ и в „Локомотив“ Каспичан. Кеби беше станал там президент, Дамян Георгиев треньор и стягаха отбор за влизане в „Б“ група. И там бяха събрали много бивши футболисти от Варна. След това се върнах за малко в „Спартак“, когато Дим. Пенев беше треньор и още по-малко бях в „Славия“ при Кано Коцев. Тогава Пената отиде в ЦСКА и ме взе там.

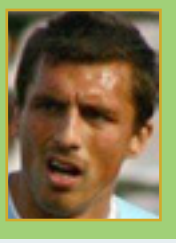
Беше вече преди пролетния сезон на 1999 г. В „Черно море“ започнаха да събират отбор за влизане в „А“ група. Божил Колев говорил с Д. Пенев, че му трябва централен защитник и така се озовах на „Тича“. Останах там до края на сезона, изпълнихме плана отборът да остане в групата, а аз отидох при Людмил Горанов в „Ботев“ Враца, когато имаха един спонсор Личев. След Горанов дойде Ем. Маринов (местна футболна легенда), а аз се записах в Свищовския университет да уча и да играя за „Академик“. Така беше тогава – влизаш футболист, излизаш икономист. Вальо Михов беше президент на клуба, а треньор беше Добата Жечев. Държа да подчертая, че на Вальо Михов и Димитър Пенев дължа много за развитието си като спортист и като човек. Това бяха хора с главно „Х“. Те ми бяха като бащи. Останах в Свищов 2 години (2000 – 02), даже се ожених там. В „Пирин“ Благоевград също играх един полусезон и накрая се върнах отново в „Спартак“, когато Миро Миронов беше ст. треньор, а Ишков беше президент (2002-04, за „Спартак“ изиграва 17 мача в „А“ група и 13 мача в „Б“ ПФГ). Там приключих кариерата си. След това станах съдия.“

Иван Кирилов е активен като съдия в периода 2007-14 г., в който е ръководил 24 мача в „А“ и 45 мача в „Б“ група.

За периода си в „Черно море“ Кирилов е запомнен като стожер в отбраната, пропуснал само един мач поради наказание, внесъл спокойствие и увереност, така необходими на защитния вал в този критичен за отбора сезон.

Иван Мартинов Тодоров

(р. 22.12.1980 г.)

Позиция: център нападател
„Ч. море“: 1998-99
„Б“ РФГ: 3 мача

Иван Мартинов е син на Мартин Иванов – един от поколението на Божил Колев, Кеворк Тахмисян и Пламен Христов, което е може би най-талантливото, излязло от ДЮШ на „Черно море“. Участник е и в историческото турне в Япония през 1969 г. Освен като футболист на „Черно море“, „Спартак“, „Девня“ и „Бенковски“ Исперих, Мартин опитва и треньорска кариера в „Девня“ и „Порт‘93“. Синът му Иван тръгва по неговите стъпки.

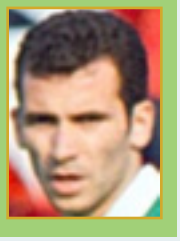
„С футбола започнах покрай баща ми Мартин Иванов, бивш футболист на „Черно море“ и „Спартак“. От малък като си по стадионите, няма какво друго да станеш, освен футболист. На 10-годишна възраст влязох в школата на „Спартак“ при Георги Капанов. Два пъти станахме вицешампиони на България – през 1994 г. (деца) и през 1996 г. (юноши младша).

През 1997 г. обаче се появиха проблеми. Въпреки че бях основен играч, изведнъж се оказа, че вече не ме искат. В същото време треньорът на юношите на „Черно море“ Георги Попов много държеше на мен. Така се прехвърлих в школата на „моряците“. В онези години подобни преминавания при подрастващите много рядко се случваха. Заформихме страшно трио в нападение с Антон Атанасов (дясно крило) и Мартин Христов (ляво крило). През 1998 г. за трети път станах вицешампион, този път с юношите старша възраст на „Черно море“. След това дебютирах и за мъжкия отбор.

През лятото на 1999 г. заедно с Мартин и Антон ни изпратиха да се обиграваме в „Девня“. Две години по-късно влязохме в „Б“ група. През зимата на 2002 г. ме купиха от „Черноморец“ (Бургас) и така заиграх в „А“ група, президент беше Ивайло Дражев. Първите две години всичко беше на ниво – заплати, премии, условия, лагери. След това средствата свършиха. През 2005 г. преминах в „Несебър“. След това в „Девня“ при Георги Иванов-Геша.

През 2007 г. осъществих трансфер в „Юрмала“, Латвия (през този сезон завършва на 6-то място в 1-ва латвийска лига, през 2012 се премества в Рига и се преименува на „Даугава“). Там всичко беше, както трябва да бъде в един професионален клуб. Като се прибрах в България играх в „Б“ група за „Дунав“, „Волов“ и „Добруджа“. Приключих с футбола през 2011 г. в „Спартак“ (Варна). Три години по-късно започнах да играя плажен футбол, 7 пъти съм шампион на България, 4 пъти участник в Шампионската лига. През 2021 г. с МФК „Спартак“ достигнахме до четвъртфинал в турнира. Работя на пристанището и продължавам да се занимавам с плажен футбол.“

Бойко Каменов Симеонов

(р. 28.11.1975 г.)
Позиция: халф-бек, крило
„Ч. море“: 1994 г. (пролет), 1997-01
„А“ група: 16 мача
„Б“ РФГ: 30/1

„Започнах да тренирам футбол във 2-ри клас през 1983 г. при Атанас Аврамов – Кафето, след което преминах през всички възрасти в школата на „Черно море“. В началото играех на всякакви позиции, само вратар не съм бил. После се утвърдих като полузащитник и крило. През зимата на 1994 г. Божил Колев ме взе за първи път при мъжете за една контрола с „Левски“ на „Тича“, защото нямаше играчи. След мача ме оставиха за постоянно в първия състав и се качих с тях на подготовка. Две седмици по-късно Божо напусна и го замени Стефан Богомилов. Дебютирах официално в „А“ група отново срещу „Левски“ (12.3.1994), загубихме с 0:5 във Варна. Малко след това влязох в казармата и ме изпратиха в армейската школа на ЦСКА в София, заедно с Веско Бранимиров и вратаря Красимир Харизанов. Бяхме там до клетвата, след което ни върнаха във Варна.

През 1995 г. преминах в „Автотрейд“ (Аксаково) при Божил Колев като преотстъпен. Божо беше събрал добри играчи, успяхме да влезем в „Б“ група, представихме се силно там през първия сезон. След това обаче се получи някакво неразбирателство между кмета и собствениците и отборът се разпадна. Обедини се с „Порт'93“, но аз не останах и през есента на 1997 г. се завърнах за кратко в „Черно море“. Впоследствие ме преотстъпиха в „Светкавица“, после пак се завърнах на „Тича“. В тези години играехме основно за името на клуба. Имаше периоди, в които по 5-6 месеца не получавахме никакви пари. Целта беше просто клубът да не се разпадне и да продължи да съществува.

През лятото на 1999 г., когато вече собственик на „Черно море“ беше Георги Илиев, в състава дойдоха доста играчи извън Варна и за варненци не остана място, както се получаваше обикновено в тези години. В периодите, когато беше трудно, когато нямаше пари, а отборът трябваше да се спасява, тогава се сещаха за варненските футболисти и ние си свършвахме работата. В момента, в който се появяваха от някъде средства и ставахме излишни. Така ме преотстъпиха на „Антибиотик“ (Разград), където треньор беше Краси Зафиров. Изиграх там първия полусезон и през зимата на 2000 г. Ради Здравков ме върна в „Черно море“. Той използваше схемата 3-5-2 и ме преквалифицира в десен халф-бек. Успяхме да влезем в „А“ група и се задържахме в елита през сезон 2000-01. През лятото на 2001 г., когато ВАИ Холдинг спря издръжката на клуба, разтрогнах договора си и преминах в „Марек“. След това получих предложение от Николай Ишков и известно време тренирах със „Спартак“, но не останах дълго там.

През 2002 г. заминах за чужбина. Играх две години в малтийския „Floriana“. Прибрах се в България, получих обаждане от Йордан Стойков – Бумбо и отидох в Малдивите, в отбора на „New Radiant“. Изкарах там две години. Спечелихме местната купа и стигнахме до полуфинал в Купата на Азия. През 2006 г. преминах в „Geylang United“ в Сингапур. През 2007 г. се върнах в Малдивите в тима на „VB Sports Club“, а година по-късно приключих с футбола, заради контузии и операции. След това започнах да се занимавам с треньорска дейност.“

9.9.2000 г., Бойко Каменов в акция срещу ЦСКА на ст. „Тича“. Зад него вляво се вижда Борислав Павлов

Даниел Атанасов Калчев

(р. 22.2.1973 г.)
Позиция: халф
„Ч. море“: 1997 (есен), 1998-02
„А“ РФГ: 18 мача/1 гол
„Б“ РФГ: 54/2

„Започнах да тренирам футбол на 6-7 години в „Спартак“ (Варна). Първият ми треньор беше Христо Колев. След това влязох в спортна паралелка, тренирах при Георги Капанов. В тези години ми беше фикс идея да стана професионален футболист. Не исках да ходя на училище, за да мога да тренирам и сутрин, и следобед в юношеските гарнитури. Това ми изигра лоша шега. Когато бях на 16 години баща ми реши, че щом не искам да ходя на училище ще започна работа и бързо ми намериха – ел. бобиньор в Монтажна база. Там бяха коректни и ме пускаха следобед от работа, за да мога да ходя на тренировки. Минах през всички възрасти в „Спартак“ и на 17 години Людмил Горанов ме извика в мъжкия отбор. Точно тогава обаче влязох в казармата, не ме уредиха в спортна рота и изкарах редовна служба, без да докосна топката. Първо служих в Ямбол в школа за радист и след това в Ахтопол. Като се уволних от казармата от „Спартак“ ми предложиха договор. Тогава такива бяха законите, че първият ти професионален контракт трябваше задължително да е с родния ти клуб за срок от 3 години. Аз обаче отхвърлих предложението и за това нямах право 3 години да играя професионален футбол. През 1993 г. започнах работа в Пристанище-Варна, където срещнах съотборник от юношеските гарнитури. Той ми каза, че пристанището правят отбор – „Порт'93“, който ще участва във „В“ група. Така се запознах с човека, който ме вкара във футбола – Иван Иванов – Бай Иван, бившият железен бранител на „Черно море“. Три години бях при него, а той от своя страна имаше огромно желание някой ден да играя за „Черно море“.

Когато през лятото на 1997 г. „Порт“ се обедини с „Автотрейд“ и продължи участието си в „Б“ група записах първите си мачове в професионалния футбол, 3-годишното ми наказание вече беше изтекло. След няколко кръга от сезон 1997/98 за треньор на „Черно море“ беше назначен Людмил Горанов и на следващия ден преминах в отбора като преотстъпен до края на есенния полусезон. През зимата на 1998 г. се върнах в „Порт-Автотрейд“, където играх през пролетта, но не изкарахме целия сезон, защото отборът фалира. През лятото на 1998 г. отидох в „Добруджа“, които бяха в „А“ група. Изкарах един месец подготовка в Албена, започнахме да играем контроли. Тогава ми се обади Бай Иван и каза, че ако все още не съм подписал да не бързам да го правя, ще дойде да ме вземе, защото има предложение от „Черно море“. Закара ме на „Тича“, с Пепи Петров се разбрахме за 2 минути. Така подписах постоянен договор с „моряците“, треньор беше Стефан Богомилов. След това играх при Руди Минковски, Божил Колев със Светозар Светозаров, Ради Здравков и пак Божо. Използваха ме във всички зони в халфовата линия, където имаше дупка, но най-често като плеймейкър зад гърба на нападателите. С Ради успяхме да върнем отбора в „А“ група след 6-годишна пауза.

Напуснах „Черно море“ през 2002 г., заради разлив в отношенията ми с тогавашния треньор Александър Станков. Проблемът обаче беше повече в мен, отколкото в него. Моя характер е такъв, по-избухлив съм. Аз с всички треньори съм имал проблеми, от юношите до мъжете. И с Божил съм имал пререкания, и с Ради Здравков, но със Станков вече беше най-много. Карахме се на контроли, на тренировки. По принцип неговото отношение беше едно към хората, които не бяха от града и друго към варненците. Това дори го споделяха момчетата, които тогава дойдоха като преотстъпени от ЦСКА. Предупреждаваха ни варненци да се пазим. Той още с пристигането си освободи 15 човека от отбора. Махна нашите юноши и докара наемници от ЦСКА, повечето от които после търкаха пейката.

Случи се така, че за кратко време получих две контузии в глезена по време на тренировка, предизвикани от един и същи човек – нигерийският защитник Еманоел Баба. Не беше нарочно, но просто така стана. Вторият път реагирах много бурно, започнах да го псувам и т.н. Сашо Станков ми каза нещо, и на него не премълчах. На следващата тренировка ме извика и ми каза, че съм отстранен от мъжкия отбор. Със заповед до второ нареждане бях изпратен да тренирам с младежкия състав. Аз обаче реших, че няма да ходя при юношите и след един месец неявяване на работа ме уволниха дисциплинарно.

Като се разделих с Черно море спрях с професионалния футбол, бях на 29 години. Прецених, че ако не мога да играя в този отбор на Черно море, няма смисъл да се занимавам и да слизам в по-долно ниво или да ходя в по-малките градове да играя. Така рано приключих. Иначе по принцип планирах да остана на терена до 34-35 години, но характерът ми изигра лоша шега. Реших, че няма да се занимавам повече с футбол, като по стечение на обстоятелствата започнах да играя футзал. Три пъти станах шампион с МАГ и МФК „Варна“, бях и национал в продължение на няколко години.“

Калоян Симеонов Филатов

(р. 17.4.1976 г.)
Позиция: дефанзивен халф
„Ч. море“: 1997-01
„А“ РФГ: 20 мача
„Б“ РФГ: 59/6

„Започнах да играя футбол при децата на „Ч. море“ на игрището пред у-ще „Жечка Карамфилова“. Първият ми треньор е Петър Петров - Пепи, който беше треньор в ДЮШ преди да стане председател на клуба. Минах през всички възрастови групи. Отначало играех нападател и правех голове, но след това ме преквалифицираха като опорен халф, играл съм и като защитник, предимно от ляво, защото силния ми крак е левия. Стигнах до дублиращия отбор, където треньор беше Стефан Богомилов.

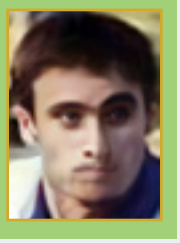
Когато влязох в казармата преминах в „Порт'93“ с треньор Иван Иванов – бай Иван във „В“ група. Служих във Владиславово и пристанището беше отговорно за поделението. Там бях на свободен режим. Ходех всеки ден на тренировки, пускаха ме в отпуска за мачовете. Не можеха да ме водят на работа като военнослужещ, но ми плащаха хонорар и премии за победите.

Още първата седмица след като се уволних ме потърсиха от „Черно море“ и подписах професионален договор. Треньор беше Цоньо Василев и при него дебютирах в „Б“ група (на 3.8.1997 г. във Варна срещу „Кремиковци“). След Цоньо се смениха много треньори, настъпиха доста бедни времена, но аз играх при всичките. Нещата се оправиха през зимата на 1999 г., когато дойде VAI холдинг и Божил Колев с тях, като главен мениджър. За старши треньор се водеше Бебо Светозаров, той водеше тренировките, но всички решения вземаше Божил. Той определяше състава за мачовете, кого да вземат, кого да освободят. Следващата година влязохме в „А“ група с Ради Здравков, и при него записах доста мачове. Тръгнах си от „Ч. море“ през 2001 г. (сезон 2001-02), когато треньор беше Сашо Станков. Не играх една година по семейни причини и като се върнах във футбола през 2002-03 г. подписах с „Добруджа“. Те бяха влезли в „А“ група с Ераносян като треньор. Играх само есента и напуснах през зимната пауза, отборът отпадна в „Б“ група в края на сезона. След това играх в „Беласица“ около година и половина, също в „А“ група и след това се върнах във Варна. От „Ч. море“ не ме потърсиха и преминах в „Спартак“. Треньор беше Петър Курдов, а след него Румен Димов, но отборът не вървеше добре. Издържаше го Иван Славков. Бавеха се заплати, премии, винаги имахме разправии за пари и „Спартак“ отпадна в „Б“ група (2005 г.), а на мен ми омръзна да се разправям и приключих с футбола. Няколко отбори ме търсиха, но аз отказах на всички. Имаме си семеен бизнес, занимавам се с това.“

Филип Константинов Теофоолу

(р. 27.5.1972 г.)
Позиция: централен нападател
„Ч. море“: 1999-01
„А“ РФГ: 11 мача/ 1 гол
„Б“ РФГ: 40/24

„От Асеновград съм. Започнах да играя в детските отбори на „Асеновец“ като централен нападател. Нямам висок ръст, но бях много пъргав. Стрелях отлично и с двата крака, по-малко с глава. На 15 г. бях вече в мъжкия отбор на „Асеновец“ във „В“ група. Изкарах и казармата тук.

През 1991-92 ме взеха в „Спартак“ Пловдив. Тогава брокерите даваха много пари и правеха силни отбори. Помогнах им да влязат в „А“ група, в началото на есенния сезон играех редовно, но стана един скандал на мача „Спартак“ Пд – „Локомотив“ Сф. Ясен Петров беше дошъл от Китай и играеше при нас. В „Локо“ Сф имаше един сърбин, който влезе на Ясен много лошо с бутоните и аз го ошамарих на терена. Дадоха ми червен картон (то си беше направо за „черен“) и ме наказаха за 9 мача.

Между другото играхме един мач в Русе срещу „Раковски“ за някаква купа и ги бихме с 9-0. Аз вкарах тогава 5-6 гола. Те имаха богат собственик, който имаше амбиции да прави добър отбор и ме взеха в „Раковски“. Те тогава бяха на 3-4 място в „Б“ група, но накрая влязохме. Играхме бараж срещу „Марица“ и ги бихме с 3-2, аз вкарах третия гол. Играх 2 години с „Раковски“ в „А“ група, но парите свършиха и през втората година бяхме последни без шансове за спасение. Направих силен мач срещу „Левски“ Кюстендил и ме взеха там. Даваха и добри пари. След това преминах в „Кремиковци“. Играх в мача на „Тича“, когато победихме „Ч. море“ с 1-0 (3.10.1998 г.). Тогава един възрастен фен на „Ч. море“ ми каза, че ми е следил цялата кариера и че ме вижда да играя за „Черно море“. Думите му бяха пророчески, защото през зимната пауза преминах в „Ч. море“. Георги Илиев от „ВИС-2“ стана силния човек в клуба и ме изпрати във Варна. Светозаров се водеше треньор, но всъщност Божил Колев командваше. Изкарах 3 прекрасни години в „Черно море“, вкарах много голове, хората ме уважаваха. Възрастният фен, който предрече идването ми, го черпех редовно в „Караваната“ пред „Тича“. Най-паметен беше последният мач в Разград, когато влязохме в „А“ група.

Отначало играех редовно, но след това дойде Илия Павлов и докара други футболисти. Уж каза, че ще подмладява отбора, но всъщност подмени много играчи с по-стари. Аз се върнах в Асеновград и от там заминах за Гърция. Играх 5-6 месеца в „Олимпиакос“ Трикала в тяхната 4-та дивизия. Тогава имаше „жълти карти“, а за да я получат гърците, трябваше да платят някаква сума на последния ми отбор, който беше „Ч. море“. Но те не искаха да плащат и ме пускаха с фалшива картотека под друго име. За това и не се задържах дълго.

Върнах се в България през 2002 г. и преминах в „Ботев“ Пловдив. Те бяха в „Б“ група, помогнах им и на тях да влязат в „А“ РФГ. Тогава Христолов влезе в някакви комбинации с азербайджанци и аз си заминах. Изкараха ме, че имам аритмия и трябвало да спра с футбола. Нямам аритмия и тогава се върнах в Асеновград и заиграх в един частен клуб „Шипка 2000“. Там приключих кариерата си, а вече наближавах 40 години.

От тогава не съм се занимавал с футбол. Работя в една фирма за мраморни изделия. В „Черно море“ прекарах най-хубавите си футболни години. Имах възможност да остана във Варна, но не я използвах, за което понякога съжалявам.“

ЕЛИТ

След 6 години „Черно море“ отново се върна в „А“ група

ТРУДЕН СТАРТ ЗА "ЧЕРНО МОРЕ"

Само първото място устройва "Черно море"

•"Б"РФГ • 1999-2000 г.

30.4.2000 г., голмайсторът Христо Марашлиев (вдясно) срещу Антони Здравков от "Септември" Сф

Стефан Богомилов (треньор в ДЮСШ "Черно море"): Убеден съм, че Ради Здравков ще намери пътя към успеха

"Черно море" се откъсна

"Черно море" вкара три гола, без да се напряга

УБЕДИТЕЛЕН УСПЕХ НА "ЧЕРНО МОРЕ"

Христо МАРАШЛИЕВ реализира три гола

Върнахме си усмивките и настроението за игра

7-и пореден успех за "Черно море"

Иво Михайлов бута „Черно море“ към „А“ група с втори показен фаул

1999

8.6.1999 г. Първата тренировка е насрочена за 1.7.1999 г. и до тогава изпълнителният директор и вице-президент Марин Парушев трябва да завърши преговорите с всички футболисти. Според информация от Кюстендил бюджетът на „Черно море" за новия сезон ще е 2 млн. марки. Не е изключено във варненския отбор да преминат няколко сръбски футболисти.

На треньорския пост дует Радослав Здравков (вдясно) – Тодор Марев е възложена задачата да върнат „Черно море" в „А" ПФГ в края на този сезон.

***Радослав Методиев Здравков** (р.30.7.1956 г.), бивш футболист на „Локомотив" Сф, ЦСКА и националния отбор е назначен на поста старши треньор на 21.6.1999 г. и напуска през лятото на 2000 г., след като изпълнява поставената задача да върне „Черно море" в „А" група. Тогава Здравков е назначен за пом. треньор на националния отбор.*

В. „Нар. дело", 18.6. 1999 г.: „Божил Колев напуска „Черно море". … Разговаряхме с Георги Илиев, но такава сума не съм искал (бел. 100 000 $). За подобни пари не може да се говори в България. Не се договорихме, защото имам други планове… Разбрахме се при предложение от чужбина да напусна. За това не сключих договор, станах мениджър а не треньор. Разбира се не получавах и заплата…" Божил Колев призна, че води преговори с отбори от Турция, Германия и Гърция…"

В. „Нар. дело", 22.6. 1999 г.: „Изненадващо за феновете на „Спартак" Варна, обявеният преди няколко дни от Николай Ишков за главен мениджър на „соколите" Ради Здравков вчера сутринта бе утвърден за старши треньор на ФК „Черно море". Инициативата за привличането на Здравков дойде от председателят на надзорния съвет Марин Парушев … Новият треньор събира спешно отбора за първа тренировка на 24 юни, четвъртък… Здравков сам ще определя екипа, с който ще работи, но най-вероятно негов помощник ще остане Тодор Марев."

7.7.1999 г., Каварна, 18.00, контр., „Калиакра" – „Ч. море" 1-3, (3х30 мин.)

Голм.: 1-0 … (дуз.), 1-2 Ф. Теофоолу – 2 , 1-3 Б. Каменов

След мача е освободен Желязко Желязков – Жельо, който преминава в „Светкавица" Тщ

10.7.1999 г., Повеляново, 10.00, контр., „Девня" – „Ч. море" 0-5 (0-1).

Голм.: 0-1 Люд. Киров 30', 0-2 Мил .Петков 50', 0-3 Б. Каменов 62', 0-4 Яв. Георгиев 75', 0-5 Вал. Славчев

„Девня": Иванов, Жеков, Павлов, Дончев, Димов, Ив. Мартинов, Пенчев, Йорданов, Дамянов, Март. Христов, Йонов (Симеонов, Кателиев, Славов, Маринов, Гочев)

„Ч. море": Ст. Стефанов, Марин Стефанов от „Чардафон", Румен Димитров от „Локо" Пд, Кал. Филатов, Ибр. Даил, Венц. Маринов, Стан. Стоянов, Бож. Колев, Дан. Калчев, Люд. Киров, Ф. Теофоолу (Гал. Милков, Нед. Добрев, Димитър Белчев от „Велбъжд" Кн, Йон. Наумов, Д. Стефанов, Яв. Софрониев, Яв. Георгиев, Вик. Генчев, Б. Каменов, Валери Славчев – от „Нови Искър", Мил. Петков)

Тежка контузия в рамото получава титулярния вратар Стефан Стефанов

15.7.1999 г., Разград, 18.00, контр., „Антибиотик-Лудогорец" – „Ч. море" 1-0 (1-0), съдия: Божинел Христов, 300 зр.

Голм.: 1-0 Г. Иванов 18'

„Ант.-Луд.": Рум. Рангелов, Вес. Костадинов, Ивл Андреев, Юл. Димитров, Пл. Божков, Иво Кискинов, Нед. Сираков, Т. Каменов, М. Спасов, Борисов, Г. Иванов

„Ч. море": Нед. Добрев (46' Гал. Милков), Мар. Стефанов (46' Йон. Наумов), Рум. Димитров, Д. Белчев, Ибр. Даил (46' Яв. Софрониев), Вик. Генчев, Яв. Георгиев, Кал. Филатов (34' Д. Стефанов), Иво Михайлов (24' Бож. Колев), Рум. Стоянов (57' Б. Каменов), М. Петков (34' Дав. Акхалкаци – грузинец на проби, неодобрен от „Левски")

„Даил върна на вратаря Добрев, който бе сам, пое си топката с коляно, ритна я нависоко и когато тя падна отвесно към точката на дузпата, се удари в главата на Г. Иванов и влезе в празната врата." С контузии след мача са Иво Михайлов, Милен Петков и Калоян Филатов.

На 15.7.1999 г. на 60 годишна възраст от инфаркт умира дългогодишният администратор към клуба кап. I р. Александър Кисимов – бат' Сашо.

18.7.1999 г., Долно Езерово, контр., „Нефтохимик" – „Ч. море" 1-0 (1-0),

Голм.: Георгиев 37'

Пропусната дузпа: Киселичков (Нефт.)

„Нефт.": Андонов, Д. Христов, Канелов, Денев, Кръстев, Митрев, Василев, Ст. Димитров, Г. Чиликов, Т. Киселичков, М. Георгиев (Марков, Стойко Сакалиев, М. Христов, Панайотов, Цонев, Добрев, Ст. Илиев)

„Ч. море": Й. Йорданов, Д. Стефанов, Здр. Здравков, Ф. Илков, Венц. Маринов, Рум. Димитров, Ибр. Даил, Ф. Теофоолу, Люд. Киров, Рум. Стоянов – от „Беласица" Пч, Стан. Стоянов (Гал. Милков, Б. Каменов, Бож. Колев, Дан. Калчев, Яв. Софрониев, Йон. Наумов, Яв. Георгиев, Вик. Генчев, Давид Акхалкаци).

Тежка контузия в коляното получава новото попълнение Людмил Киров.

21.7.1999 г., бившият футболист на „Ч. море" и „Спартак" Юлиян Спасов е назначен за административен директор на „Черно море".

23.7.1999 г., БФС взема решение, че само първенецът на „Б" група печели автоматически място в „А" РФГ през следващия сезон. Класиралите се на 2-ро и 3-то място ще трябва да играят бараж срещу класиралите се на 12-то и 13-то място в „А" РФГ за място при майсторите.

24.7.1999 г., турнир „Албена", 19.00, „Ч. море" – „Черноморец" Бс 3-1 (1-0), съдия: Г. Нарлев

Голм.: 1-0 Д. Трендафилов 33', 1-1 Банев 48', 2-1 М. Петков 56', 2-2 Банев 70', 3-2 Яв. Георгиев 86'

„Ч. море": Й. Йорданов, Илн Памуков, Здр. Здравков, Ф. Илков, Венц. Маринов, Ибр. Даил, Стан. Стоянов, М. Петков, Д. Трендафилов – от „Факел" Воронеж, Иво Михайлов, Вик. Генчев (Гал. Милков, Боян Боянов, Бож. Колев, Йон. Наумов, М. Стоянов, Дав. Акхалкаци, Д. Стефанов, Яв. Георгиев, Яв. Софрониев)

„Ч-ц" Бс: Т. Попов, Тенев, Балан, Желев, Косев, П. Янков, Иваников, В. Петков, Анг. Стойков, А. Янков, Железаров (Куртев, Пенчев, Ст. Георгиев, Банев, Недев, Илиев, Дончев, П. Костадинов, Джамбазов, Делиминков, Байчев, Петров)

25.7.1999 г., турнир „Албена", 18.30, „Добруджа" – „Ч. море" 2-2 (2-0), съдия: Г. Нарлев

Голм.: 1-0 Стефанов 5', 2-0 Вардаров 40' (псу), 2-2 Иво Михайлов 65' (псу), 70' (дуз.)

„Добруджа": Свил. Симеонов, Борисов, Кръстев, Боев, Р. Славов, Колев, Здравков, Рад. Вардаров, Ат. Стефанов, Петров, Ушев (Великов, Живков, Бечев, Ст. Славов, Карапетров, Кондев, Генчев, Д. Стефанов, Боян Боянов, Йон. Наумов, Рум. Стоянов, Яв. Георгиев, Бож. Колев, Дав. Акхалкаци, Яв. Софрониев, Гал. Милков)

„Черно море" спечелва купата „Албена, след като в другия мач „Добруджа" и „Черноморец" Бургас завършват наравно (1-1)

31.7.1999 г., игр. гранд х-л Варна, 18.00, контр., „Ч. море" – „Доростол" Сс 1-1 (0-1), съдия: Бис. Маринчев

Голм.: 0-1 Пенев 30', 1-1 Д. Стефанов 90'

„Ч. море": Й. Йорданов (46' Гал. Милков), Илн Памуков, Здр. Здравков, Вик. Генчев (37' Д. Стефанов), Ф. Илков, Венц. Маринов (46' Дав. Акхалкаци), Стан. Стоянов (46' Крас. Влахов), Яв. Георгиев (77' Боян Гешев, Тодоров, Иванов, Василев, Велков)

„Ч. море": Й. Йорданов, Ил. Памуков, Здр. Здравков, Вик. Михайлов, Венц. Маринов, Иво Михайлов, Стан. Стоянов, Дан. Калчев, М. Петков, Д. Трендафилов, Ф. Илков (Вик. Даниел Калчев, Станислав Стоянов и Йонко Наумов по време на тренировъчна игра

***Марин Калев Парушев** (р. 25.2.1953 г.), бившият нападател на „Черно море" е назначен на поста изпълнителен директор с пристигането на Георги Илиев и ВИС-2 като основен спонсор на клуба.*

1999

На 7.8.1999 г. чеченски сепаратисти, водени от Шамил Басаев навлизат в руската република Дагестан в подкрепа на местно ислямистко движение, предизвиквайки въоръжен конфликт, който заедно с няколко поставени бомби в руски жилищни квартали със стотици жертви ще прерасне във втората Руско-Чеченска война.

Боянов), Дан. Калчев, Вик. Михайлов, М. Петков

***

Напускат: **Сергей Димитров** в „ТВП" Тампере, **Стефан Стефанов** се завръща в Търговище, **Йонко Наумов** е освободен през зимната пауза и по-късно отива да играе в Гърция, **Явор Софрониев**, **Емил Георгиев**, **Иван Кирилов**, **Ивайло Андреев** в „Антибиотик-Лудогорец" Разград, където е преотстъпен за есенния полусезон и **Бойко Каменов,** но през зимната пауза е върнат в „Ч. море" заедно с **Неделчо Добрев**, а **Юлиян Нейчев**, **Виктор Генчев** и юношата **Георги Илиев** тогава са преотстъпени на „Светкавица" Тщ, където преминава и освободеният **Желязко Желязков – Жельо**. **Асен Стоянов** и **Георги Станиславов** се завръщат в Кюстендил, **Даниел Белчев**, който е собственост на „Велбъжд" е даден под наем в „Миньор" Перник, **Антон Атанасов**, **Мартин Христов** и **Иван Мартинов** са пратени да се обигряват в „Девня", **Февзи Хасан** влиза в казармата.

Нови: вратарят **Йордан Йорданов – Жан** от „Академик" Сф, но през зимната пауза преминава в „Хебър-Искър". **Людмил Киров**, **Виктор Михайлов** и **Христо Марашлиев** от „Велбъжд" Кюстендил, **Станислав Стоянов** от „Добруджа", **Здравко Здравков** и **Филип Илков** от „Металург" Перник, **Ибрям Даил** от „Ворскла" Полтава, **Илиян Памуков** от ЦСКА, **Красимир Влахов** от „Спартак" Вн. През зимната пауза в отбора се завръща **Веселин Петков**, на 14.10.1999 г. договор за 2 години подписва вратарят **Калоян Чакъров** от „Марица" Пловдив, **Славейко Димитров** пристига от „Локомотив" Сф, **Иво Димов** от ЦСКА, на 26.5.2000 г. е картотекиран сърбина **Гойко Тривич**, изкарал проби във „Велбъжд" Кн, преди да участва само в един мач за „Черно море".

***

7.8.1999 г., **„Ч. море" – „Локомотив" Пд 1-0 (0-0)**, **В. „Ч-е", 9.8.1999 г.**: „Черно море" надигра „Локомотив" (Пд) с 1:0, но не убеди с играта си на старта в „Б" група. В 38-ата мин. за груб фаул срещу Здравков Телкийски бе изгонен и гостите доиграха мача с 10 души. Най-добри от седемте дебютирали за „Черно море" бяха Здравко Здравков и Влахов, а №1 на терена – Иво Михайлов.

На победителите им

7.8.1999 г., Юлиян Нейчев, Иво Михайлов, Явор Георгиев, Филип Теофоолу и Даниел Калчев преди изпълнение на заучено положение пред вратата на „Локомотив" Пд.

липсваха игрови идеи, скорост и изненада в атаките. Допълнително ги затрудниха грамотните действия в дефанзивен план на пловдивчани. „Черно море“ държеше инициативата през цялото време, но често атакуваше стихийно и припряно. Домакините трудно стигаха до наказателното поле на съперника, още по-трудно до голови позиции. С изключение на Иво Михайлов другите халфове разочароваха в градивен аспект и затова играта на „моряците“ не вървеше. Михайлов се движеше, търсеше топката, опитваше и удари, два от които през първото полувреме опариха ръкавиците на вратаря. Ради Здравков изненадващо пусна само един чист нападател – Теофоолу, който логично не можа да се пребори със сянката си Бонев и другите защитници.

С трима нападатели след почивката черноморци удариха две греди чрез Марашлиев и Теофоолу. След първата Марашлиев имаше претенции, че топката е минала голлинията. В 75-ата мин. влезлият Явор Георгиев изработи дузпа, когато проби и принуди бранител да му закачи крака до аутлинията. От бялата точка Иво Михайлов стреля силно и през пръстите на Петров топката се отклони в мрежата – 1:0. От самото начало гостите заложиха на сгъстена защита и забравиха, че има друга врата. За цял мач „Локо“ не създаде голово положение и отправи само един безобиден удар по земя във вратата.“

14.8.1999 г., **„Кремиковци“ – „Ч. море“ 1-1 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 16.8. 1999 г.: „„Черно море“ успя да измъкне точка от „Кремиковци“ в Ботунец, след като в края на мача съдията Апостол Апостолов от Симитли отсъди дузпа за варненци и Иво Михайлов изравни. Преди изпълнението на наказателния удар футболистите на „Кремиковци“ подгониха съдията, за да му искат обяснение за решението. Арбитърът побягна, но бе притиснат до оградата на стадиона, където отнесе няколко ритника и шамара. Със спринт на атлет към съдията хукна и треньорът Илия Илиев, но преди да посегне към Апостолов, бе усмирен от полицаите. Съдията обаче не посмя да вдигне червен картон на никой от домакините.

Веднага след като черноморци изравниха, Теофоолу се откъсна сам срещу вратаря, но Стоянов изби. Втори гол за „Черно море“ означаваше три точки, но варненци проиграха шанса си. Преди това те на три пъти разтресоха гредите на „Кремиковци“ след удари на Теофоолу, Марашлиев и Иво Михайлов. Домакините също регистрираха попадение в гредата при 0:0. Голът за „Кремиковци“ стана, след като Джурджевски центрира, топката се отклони от

крак на защитник и прехвърли вратаря Йорданов. След края на мача футболистите на „Кремиковци“ отново погнаха съдията, но полицията веднага на-

14.8.1999 г., Божидар Колев (вдясно) в акция срещу нападател на „Кремиковци“

21.8.1999 г., Филип Теофоолу реализира отсъдената дузпа.

1999

Красимир Иванов Влахов *(р. 6.2.1969 г.), 13 мача в „Б“ група през 1999-2000. Влахов е от Дупница, юноша на „Марек“. До лятото на 1994 г. играе за родния си клуб, след което е привлечен в „Спартак“ (Варна). Бързо се утвърждава като основен краен защитник. В продължение на 4 години е титуляр, но през сезон 1998-99 губи мястото си в състава. Когато договорът му изтича не получава предложение за нов контракт и на 26.7.1999 се присъединява към Черно море. През първия полусезон е титулярен ляв бек в състава на Ради Здравков, но постоянно изпитва болки в коляното. През зимата претърпява операция на менискуса и не играе до края на сезона. През лятото на 2000 г. се разделя с отбора и се завръща в „Спартак“. След края на кариерата си се занимава с хотелиерство.*

прави кордон.“

21.8.1999 г., **„Ч. море“ – „Спартак“ Пл 4-0 (2-0)**,

В. „Ч-е“, 23.8.1999 г.: „В мач без интрига „Черно море“ надигра категорично „Спартак“ с 4:0. Домакините превъзхождаха през цялото време и се понравиха с раздвижен и комбинативен футбол. В 33-ата мин. Теофоолу откри с прецизно изпълнение от фаул, а три минути по-късно Панайотов игра с ръка и Иво Михайлов вкара дузпата за 2:0. В 45-ата мин. Георгиев тушира Иво Михайлов до тъча, получи справедливо втори жълт картон и остави своите с 10 души.

След почивката Венци Маринов изведе Милен Петков, който бе препънат от Панайотов, и гологлавият Теофоолу реализира хладнокръвно втората дузпа. После невероятни пропуски направиха Марашлиев и излезлият сам срещу вратаря Маринов. Марата се поправи, когато посрещна избита от вратаря топка след воле на Калчев и едва не скъса мрежата.“

28.8.1999 г., **„Светкавица“ – „Ч. море“ 3-1 (1-1)**,

В. „Ч-е“, 30.8.1999 г.: „Нелепо загуби с 1:3 от „Светкавица“ в Търговище кандидатът за „А“ група „Черно море“. Вратарски гол прекърши гостите, след като в 48-ата мин. бившият черноморец Бърканичков отправи безобиден удар с прав външен от 25 метра. Пръстите на вратаря Йорданов изненадващо се огънаха, топката отскочи от тях и тупна зад гърба му. След мача Йорданов не беше на себе си и не обели нито дума. Срещата премина спокойно и в бавно темпо, без напрежение и много голови ситуации. Домакините успяха да реализират своите положения и спечелиха първите си точки през сезона.

Още в 26-ата мин. „Черно море“ остана с човек по-малко, тъй като Ст. Стоянов бе изгонен пресилено. Шест минути по-късно Иво Михайлов изведе перфектно Марашлиев на скорост, той излъга вратаря и отбеляза на празна врата с левачката – 0:1. Статуквото бе възстановено бързо, защото колективна грешка на варненската защита позволи на Алексиев да пробие до аутлинията и да върне към друг ексчерноморец – Желязков (Жельо), който набута топката в мрежата за 1:1. В ответната атака след 2:1 В. Михайлов пусна на Памуков, защитникът вдигна и Теофоолу от 5 метра би с глава във вратаря. В 70-ата мин. Б. Георгиев спъна Иво Михайлов и бе изпратен под душа за втори жълт картон. При числено равновесие домакините стигнаха до трети гол след спорно за засада положение, при което Алексиев се измъкна отдясно и стреля мощно в близкия ъгъл. Секунди преди края В. Михайлов уцели напречната греда. ***Кам. Атанасов***“

11.9.1999 г., **„Ч. море“ – „Хасково“ 3-0 (1-0)**,

В. „Ч-е“, 13.9.1999 г.: „В мач без интрига „Черно море“ леко надигра „Хасково“ с 3:0 без футболистите му да си дават зор. Най-добрият на терена Иво Михайлов вкара първите два гола. За 1:0 халфът засече с глава прецизно вдигане от аутлинията на Марашлиев и от пръстите на вратаря и странична-та греда топката премина голлинията. След почивката Иво се разписа с технично и нестандартен удар от дузпа, отсъдена за поваляне на Явор Георгиев. В 51-ата мин. Венци Маринов се измъкна сам от центъра след неуспешен опит за изкуствена засада и вместо да вкара сам, подаде на непокрития Марашлиев. За нападателя остана само да насочи топката в празната врата с левачката.

Гостите не поглеждаха към вратата на домакините и логично я застрашиха само веднъж – в 89-ата мин. Тогава след удар с глава топката се отби от гредата и Б. Колев я изчисти в тъч. От 28-ата мин. хасковци продължиха с 10 души, тъй като Алдев бе изгонен за втори жълт картон. ***Нед. Петров***“

18.9.1999 г., **„Видима-Раковски“ – „Ч. море“ 3-1 (1-1)**,

В. „Футбол“, 20.9. 1999 г.: „Стана хубав мач! Бяха вкарани 4 красиви гола, особено този на Стойчев – „английски“, след страхотен удар от около 35 метра. Това стига да бъдат забравени от зрителите редицата пропуски и на двата отбора. Домакините започнаха мача с подчертано желание да извоюват победа и те по-често атакуваха вратата на „Черно море“, чийто състав играеше затворено, само с Марашлиев на върха на атаката, който обаче често изпадаше в засада. Звездният им миг дойде, когато след единствената до този момент,

но чудесна атака в 24-ата мин. Стоянов отбеляза гол. След него домакините изпаднаха в шок и добре, че скоро Б. Йорданов изравни.

През второто полувреме действията на севлиевци станаха още по-настъпателни, гостите започнаха да отпадат физически и само за 13 минути резултатът стана вече 3:1. А в 80-ата мин. можеше да бъде увеличен, ако Цочев не беше уцелил гредата. ***Ил. Черкезов***"

На 21.9.1999 г. изпълнителният директор на „Черно море" Марин Парушев подава оставка. Като причина Парушев посочва незадоволителните резултати на отбора, за които той поема отговорност. В медийното пространство кръжи и слух за оттеглянето на спонсорът Георги Илиев от „Черно море", който мнозина свързват с предстоящите избори за кмет на гр. Варна и очертаващата се борба между кандидатите Добрин Митев и Кирил Йорданов, а фирма на Георги Илиев е кандидат за сметосъбирането на Варна.

Постът на Парушев остава вакантен, а за главен мениджър е назначен завърналият се за пореден път Божил Колев. Закрита е длъжността главен селекционер, заемана от Иван Василев – Катила. „Нормално е когато в един клуб нещата не вървят, едни да напускат и да идват други." – коментира събитията Василев.

25.9.1999 г., **„Ч. море" – „Берое 2000" 5-2 (2-2)**,

В. „Ч-е", 27.9.1999 г.: „„Черно море" надигра „Берое 2000" с 5:2, но се измъчи доста, докато прекърши аутсайдера в „Б" група. Хеттрик записа Христо Марашлиев, като първото му попадение беше с неудобния десен крак, а второто и третото – след удари с глава. Ради Здравков за първи път нареди своите по схемата 4-4-2 и за първи път пусна като титуляри през есента Милков, Д. Стефанов, Филатов и Генчев. Това не даде очакван ефект и домакините отново бяха далеч от съдържателния футбол, който би прилягал на големия им потенциал.

Срещата бе решена в 54-ата мин., когато Марашлиев вкара за 3:2. Тогава гостите поискаха засада и се нахвърлиха върху тъчрефера. Шестима полицаи тръгнаха да ги усмиряват, като в мелето страничният съдия получи ритник в бедрото и бе хванат за гушата от вратаря Матеев. Логично Матеев бе изгонен и тъй като в групата от 15 души на „Берое 2000" не фигурираше резервен вратар, ръкавиците нахлузи полевият футболист Йонко Неделчев. Той предотврати два гола, но след корнер изби несръчно топката в краката на Филатов за 4:2. После Теофоолу го огорчи с перфектно изпълнение от фаул и срещата се доигра за протокола. ***Нед. Петров***"

3.10.1999 г., **„Марица" – „Ч. море" 0-1 (0-1)**,

В. „Ч-е"', 4.10.1999 г.: „Христо Стоичков стана свидетел на победата на „Черно море" срещу „Марица" с 1:0, която е първа за варненци като гост през този сезон. На трибуните заедно с Ицо бяха Атанас Узунов, Стойчо Младенов, Христо Бонев и други светила на българския футбол.

Варненският борец Христо Асенов – Бацата (наместник на шефа на ВИС-2 Г. Илиев) с черна фланелка, заедно с главния мениджър Божил Колев и президента на клуба Красен Кралев на трибуните на ст. „Тича".

Още в 7-ата мин. Иво Михайлов стреля силно, но покрай гредата, а отговорът на домакините дойде моментално след удар с глава на Спас Колев в напречната греда. При една контраатака в 16-ата мин. Филип Теофоолу с прехвърлящ удар успя да мати-

Новото попълнение от „Велбъжд" Кюстендил – Людмил Киров се контузва в летните контроли и пропуска по-голямата част от есенния полусезон.

ра вратаря Велков по диагонала и да открие резултата – 1:0 за „Черно море". В средата на първата част отново Спас Колев на два пъти пропусна да изравни, а Кръстев поиска дузпа при

1999

На 20.9.1999 г. започва Гръцката финансова криза със спад в индексите на гръцката борса. Кризата продължава до 2003 г. и въпреки няколкото процеса срещу десетки компании, обвинени в манипулации на борсата, довели до спукването на гръцкия икономически балон, осъдени няма.

***

На 6.11.1999 г. в референдум австралийците гласуват да останат подвластни на британската корона, вместо промяна в конституцията, която да превърне Австралия в република.

***

На 20.12.1999 г. Португалия отстъпва колонията си Макао на Китай, след 442 г. португалско управление.

едно свое падане в пеналта на варненци. Точно преди да влязат в съблекалните на полувремето домакините благодариха на съдбата, когато при едно меле топката като по чудо не влезе за втори път в мрежата им.

След почивката положенията пред вратите бяха по-малко, тъй като „Черно море“ се позатвори, но пък Марашлиев пропусна да вкара на два пъти при контри. Първо след индивидуална акция прехвърлящия му удар се спря в напречната греда, а вторият път вратарят бе по-бърз от него. Калоян Филатов изби от голлинията удар с глава на Мечев след корнер и при сблъсъка падна в опит за симулация, а реферът Георги Нарлев му показа втори жълт картон. В последните секунди удар на Йовко Иванов бе също избит, с което „Черно море“ взе 3-те точки. ***Ст. Петков***“

16.10.1999 г., **„Ч. море“ – „Септември“ Сф 2-0 (1-0)**,

В. „Ч-е“, 18.10.1999 г.: „Пред погледа на шефа на съдиите Стефан Орманджиев „Черно море“ удари „Септември“ с 2:0 и спечели пета поредна победа у дома. За домакините дебютираха вратарят Калоян Чакъров и Людмил Киров, а Филип Илков отбеляза първия си гол. Той засече с глава вдигане на Теофоолу от фаул, а в 75-ата мин. Теофоолу удвои резултата, довкарвайки в мрежата зле избита от вратаря топка след удар от фаул на Калчев. След попадението Фильо си съблече фланелката и я размаха пред феновете.

През останалото време черноморци имаха териториално превъзходство, но им липсваха свежи конструктивни идеи в средата на терена и острота в атака. Иво Михайлов едва не получи разтежение, след като изпълни една дузина фаулове. При един от тях вратарят изби с вещина. В 38-ата мин. топката отскочи последователно от главите на Марашлиев, Теофоолу и Стоянов и накрая Марата нахлу сам срещу Вен. Ангелов, но стреля в тялото му.

За цял мач гостите стигнаха до едно голово положение в 28-ата мин., когато Тодоров изведе сам срещу вратаря Христов, но той прехвърли вратата, и до един сериозен шут, отразен от Чакъров. Кратък, но стилен екшън, се разигра в 67-ата мин., когато играта бе спряна за около три минути. Гостите претендираха, че Антон Генов не е санкционирал Илков за спиране на голова атака с ръце и не е отсъдил дузпа. Почти целият отбор на „Септември“ се нахвърли върху Генов и в мелето Христов го е ударил или напсувал, защото бе изгонен. Десет полицаи спасиха от линч съдията, като един от охраната блъсна капитана на столичани Антони Здравков върху тревата. На терена се появи също треньорът на „Септември“ Любомир Трайков, но и той бе усмирен. Все пак Трайков продължи да ръкомаха от пейката и бе изпратен да догледа срещата от трибуните. ***Нед. Петров***“

24.10.1999 г., **„Металург“ Радомир – „Ч. море“ 1-2 (0-0)**,

В. „Футбол“, 25.10. 1999 г.: „Домакините започнаха равностойно, но гостите се ориентираха по-добре на терена и още в началните минути показаха, че притежават по-сериозни футболни достойнства. Теофоолу тормозеше непрекъснато защитата на домакините и само неточните му удари станаха причина резултатът да не бъде открит още в първия половин час на мача. В края на полувремето триходова комбинация Варадев – Рангелов – Варадинов от страна на „Металург“ завърши с гол на последния, но страничният съдия Неделчо Чакъров маркира засада.

През почивката треньорът на домакините Валентин Лазаров направи две учудващи смени, изваждайки от игра вратаря Чавдаров и последния в защитата Младенов. След мача наставникът на „Металург“ оправда смените с контузии, но безспорният факт беше, че те отслабиха защитата на „Металург“. Като опитен тим гостите усетиха промяната и се вдигнаха на щурм, като голяма част от зрителите си задаваха въпроса, кога най-после черноморци ще открият резултата. Това стана в 78-ата мин. чрез Нейчев от дузпа, а 2 минути по-късно пак той със самостоятелен пробив удвои преднината на гостите. Минути преди края централният нападател на „Металург“ Варадев също от дузпа фиксира крайното 1:2. ***Вал. Стоилов***“

30.10.1999 г., **„Ч. море“ – „Етър“ ВТ 2-0 (2-0)**,

В. „Ч-е“, 1.11.1999 г.: „След силно първо полувреме „Черно море“ надигра „Етър“ с 2:0 и спечели пета поредна победа в „Б“ група. Станислав Стоянов откри след самостоятелен рейд, при който дриблира 30 метра с топката, навлезе отдясно в наказателното поле и шутира прецизно по диагонала. 2:0 направи Христо Марашлиев, след като изскочи сам срещу вратаря и вкара технично с левачката. В 48-ата мин. Влахов уцели гредата, а малко по-късно негов шут бе избит с вещина от Минчев.

Победата на домакините можеше да е по-убедителна, ако в последните секунди Стоянов и Виктор Михайлов не бяха изпуснали сами срещу вратаря. Виктор не се разписа, тъй като поиска да влезе с топката във вратата. „Етър“ заложи на масирана защита и накъсваше играта с тактически фаулове. За цял мач гостите имаха две положения. В 29-ата мин. намиращият се до точката за дузпа Бижев стреля в тъч, а в 79-ата мин. Игнатов сбърка, защото реши да лъже Маринов и Илков, вместо да подаде на непокритият Генов. ***Нед. Петров***“

6.11.1999 г., **„Дунав“ – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**,

В. „Ч-е“, 8.11.1999 г.: „„Дунав“ надигра „Черно море“ с 1:0 и прекъсна успешната му серия от пет поредни победи. Голът падна в 81-ата мин. при невероятно меле, забъркано след вдигане от фаул. Тогава черноморци не успяха да изчистят топката, тя бе отклонена от Чакъров и промушена зад голлинията

30.10.1999 г., Пробив на Милен Петков покрай Мих. Юмерски (Ет)

1999

6.11.1999 г., Русе, Филип Илков (вдясно) спира атаката на нападателя Митко Иванов (Дун.)

с протегнат крак от стопера Мънев. През останалото време играта бе равностойна, предимно между двете наказателни полета и с малко интересни ситуации пред двете врати. В 42-ата мин. Марашлиев пропусна най-чистото положение за гостите, след като от малкия пеналт стреля с десния крак край гредата.

Вратарят Чакъров извади 2-3 удара от фаул на Димитров и се намесваше добре при прострелни центрирания. Ради Здравков насити средата на терена с шестима халфове, като Иво Михайлов и Калчев се понравиха с техничните си изпълнения. Напред бе изнесен Марашлиев, а след почивката го подкрепяше Теофоолу, който оживи атаката с няколко рейда по фланга. След гола Здравков пусна трети нападател – Милен Петков. В даденото от съдията продължение

Заден ред от ляво надясно: д-р Бинко Колев, Кал. Чакъров, Дан. Калчев, Д. Стефанов, Вик. Генчев, Гал. Милков, Ф. Илков, Иво Михайлов, Й. Йорданов – Жан и Госп. Господинов (мас.), среден ред: Бож. Колев (гл. мениджър), Юл. Нейчев, Вик. Михайлов, Ибр. Даил, Т. Марев (пом. тр.), Рад. Здравков (ст. тр.), Г. Божков (кондиц. тр.), Бож. Колев, Илн Памуков, Кал. Филатов, Вл. Грозданов (дом.) и Юл. Спасов (адм.), преден ред: Ф. Теофоолу, М. Петков, Кр. Влахов, Люд. Киров, Венц. Маринов, Хр. Марашлиев, Стан. Стоянов, Яв. Георгиев и Здр. Здравков

1999

На 31.12.1999 г. Борис Елцин подава оставка като президент на Русия, а длъжността му се заема временно до следващите избори от министър председателят Владимир Путин.

***

На 31.12.1999 г. Панама придобива пълен контрол върху Панамския канал - най-краткия път между Атлантическия и Тихия океани, след 23 години взаимен Панамо-американски контрол. Годишните приходи от експлоатацията на канала са 4 милиарда щатски долара.

за две минути черноморци изпълниха четири корнера, а Благо Георгиев и Филип Илков си размениха по едно кроше и бяха изгонени. ***Г. Христов***"

20.11.1999 г., **„Ч. море" – „Искър" Сф 3-0 (2-0)**,

В. „Ч-е", 22.11.1999 г.: „„Черно море" отнесе „Искър" с 3:0 и го свали от върха след най-силния си мач под ръководството на Ради Здравков. С гъвкава и изобретателна средна линия, наситена с петима халфове, домакините бързо взеха инициативата и не я изпуснаха през цялото време. „Моряците" напълниха очите на своите фенове със съдържателен футбол и скоростни комбинации, някои от които с петички след почивката.

Марашлиев откри с левачката, а Иво Михайлов удвои от дузпа. Между двата гола защитник на„Искър" изби топката от голлинията, а Виктор Михайлов разтресе гредата със страхотно изпълнение от фаул. В 38-ата мин. Тонов ритна Митко Стефанов на центъра и получи червен картон. През второто полувреме черноморци продължиха да се забавляват, като Марашлиев заби третия гол в стил Марадона. Нападателят се освободи от съперник, нахлу мощно отляво и счупи два пъти кръста на Дъртилов, преди да си намести топката на удобния ляв крак и да я изпрати прецизно в обратния ъгъл. Към края Марата се размина с хеттрик, когато изскочи сам срещу вратаря, но би в него.

„Искър" можеше да отбележи почетен гол в 78-ата мин., но ударът на Стоянов се отби от страничния стълб. Димитър Костов свири неадекватно и с право си навлече гнева на публиката, тъй като до 30-ата мин. спести поне три жълти картона на гостите за груби техни влизания. В 86-ата мин. Милен Петков бе контузен тежко от Дъртилов и напусна терена, но капитанът на гостите получи само жълт картон. ***Нед. Петров***"

27.11.1999 г., **„Ботев" Вр. – „Ч. море" 3-1 (0-0)**,

В. „Ч-е", 29.11.1999 г.: „Виктор Михайлов отнесе няколко шамара от полицаи при загубата на „Черно море" с 1:3 от „Ботев" във Враца. Инцидентът стана в 65-ата мин., когато реферът показа червен картон на Здравко Здравков. Тогава бе отсъден тъч за „Черно море", но преди Влахов да хвърли топката, страничният съдия Алексиев извика при себе си главния рефер Димитър Димитров (Каубоя) и му каза, че Здравков го е обидил. Почти целият отбор на гостите се нахвърли върху тъчрефера за обяснение и мачът бе прекъснат за 5 минути. На терена нахлу охраната и в мелето един от полицаите удари в лицето Виктор Михайлов.

С човек повече домакините дръпнаха с

4.12.1999 г., акробатично изпълнение на Илиян Памуков

4.12.1999 г., Филип Теофоолу, зорко пазен от бившия „моряк" Явор Софрониев, сега с екипа на „Антибиотик-Лудогорец"

2:0. Първо Петър Пенев (Чешита) бе изведен сам отдясно и прехвърли вратаря, а Симеонов се разписа след вдигане от фаул и кратко разбъркване. Венци Маринов свали топката с глава към Филатов, който я набута в мрежата за 1:2, но след контра Валентинов сложи точка на спора в даденото от съдията продължение."

В. „Нар. дело", 29.11. 1999 г.: „… Сюблимният момент в мача бе в 65-та мин., когато страничният съдия Алексиев посочи обратен тъч. Защитникът Здр. Здравков реагира, а треньорът (на „Ботев" Вр.) Людмил Горанов дълго чакаше този миг. Започна да навива тъчрефера да вземе мерки. Той повика главния съдия и след 30 секунден разговор Здравков получи червен картон…"

4.12.1999 г., **„Ч. море" – „Антибиотик – Луд." Рз. 2-0 (2-0)**,

В. „Ч-е", 6.12.1999 г.: „В първите минути удари с глава на Филатов и Маринов профучаха край гредите, а съдията не свири дузпа за поваляне на Иво Михайлов. Малко по-късно реферът посочи бялата точка, когато след пас на Марашлиев от аутлинията Калчев бе свален на тревата с борцова хватка. Иво Михайлов изпълни прецизно дузпата за 1:0, а четири минути по-късно Марашлиев уби интригата с втори гол. Тогава Влахов нахлу от дълбочина, застигнал го защитник изби

4.12.1999 г., Красимир Влахов самопожертвувателно спира атаката на разградското нападение

1999

топката настрани и Марата я насочи в мрежата с неудобния десен крак между плонжа на вратаря и страничната греда.

След почивката Филип Теофоолу се включи с хъс по двата фланга, но му липсваше завършващият пас. Гостите рядко стигаха до наказателното поле на домакините и за цял мач се отчетоха с един сериозен шут на Тошко Каменов, избит от Чакъров в корнер. Запомниха се също две волета на бившите черноморци Бойко Каменов и Андрей Андреев. Към края съдията спести картони на Пламен Божков, който влезе грубо на Теофоолу и спъна отзад откъсващия се сам срещу вратаря Марашлиев."

27.10.1999 г., Юлиян Нейчев напуска терена с контузия в глезена, придружаван от д-р Бинко Колев. През зимната пауза той ще бъде преотстъпен на „Светкавица" Търговище, където треньор е Тодор Великов

***

Във финалът за купата на България, игран на 31.5.2000 г. на ст. „Хр. Ботев" в Пловдив, „Левски" Сф побеждава „Нефтохимик" Бс с 1-0 пред 18 000 зрители.

***

Купа на България, 1-ви кръг:

Играе се по един мач, домакин е отборът от по-долната група.

13.10.1999 г., Каварна, **„Калиакра" – „Ч. море" 4-5 сл. дуз. (1-1)**, съдия: Вал. Пеев, 1 000 зр.

Голм.: 0-1 Й. Димитров 16' (автг.), 1-1 Трифонов 35' (псу)

При дузпите: 1-2 Иво Михайлов, 2-2 Й. Димитров, 2-3 Венц. Маринов, 3-3 Трифонов, 3-4 Люд. Киров, 3-4 Кр. Петров (Йорданов спасява), 3-4 Вик. Генчев (Недев спасява), 4-4 Пенев, 4-5 Юл. Нейчев, 4-5 П. Димитров (Йорданов спасява)

„Калиакра": Недев, П. Петков, Йорданов, Ангелов, Пенев, Кр. Петков, Й. Димитров, П. Димитров, Райков (82' Алексиев), Трифонов, Стоянов (101' Калоянов)

„Ч. море": Й. Йорданов, Илн Памуков, Венц. Маринов, Вик. Генчев, Ф. Илков, Д. Стефанов, Дан. Калчев (63' Люд. Киров), Вик. Михайлов (60' Иво Михайлов), Яв. Георгиев (46' Хр. Марашлиев), Юл. Нейчев, М. Петков

В. „Ч-е", 14.10.1999 г.: „… Йордан Йорданов се превърна в герой за своите, след като отрази два удара от бялата точка. … Първо Нейчев нахлу отляво и след прецизния му удар топката се отклони от крака на Йордан Димитров в мрежата, а Трифонов изравни от фаул. За „Ч. море" дебютира Людмил Киров, който реализира една дузпа…"

Купа на България, 1/16 финал:

27.10.1999 г., ст. Тича, 15.00, **„Ч. море" – „Пирин" Бл. 2-0 (2-0)**, съдия: Г. Виделов, 1 500 зр.

Голм.: 1-0 Хр. Марашлиев 1', 2-0 Дан. Калчев 40'

„Ч. море": Кал. Чакъров, Ф. Илков, Здр. Здравков, Кр. Влахов, Венц. Маринов, Илн Памуков, Кал. Филатов (80' Д. Стефанов), Юл. Нейчев (20' М. Петков), Хр. Марашлиев (46' Вик. Михайлов), Дан. Калчев, Стан. Стоянов

„Пирин": Мир. Митев, Свет. Георгиев, Стойне Илиев, Стоим. Дончев, Анг. Ангелов, Вен. Попов, Кост. Герганчев (67' Г. Даскалов), Ивл Панчев, П. Шопов, Рум. Чакъров (46' П. Аджов), Б. Янев (54' Г. Бижев)

В. „Нар. дело", 28.10. 1999 г.: „… Още в 48-та секунда Марашлиев получи пас успоредно на наказателното поле, овладя топката и изненадващо стреля под гредата 1-0. В 40-та мин. Дан. Калчев опита удар от 25 метра и покачи резултата… Контузия претърпя Юл. Нейчев – обърна глезен и бе заменен …"

Купа на България, 1/8 финал:

Играят се по два мача на разменено гостуване.

10.11.1999 г., ст. Тича, 14.00, **„Ч. море" – „Черноморец" Бс 0-2 (0-1)**, съдия: П. Янински, 800 зр.

Голм.: 0-1 Пенчев 16', 0-2 Банев 85'

Пропусната дузпа: 47' Иво Михайлов (ЧМ)

Ж.К.: Здр. Здравков, Иво Михайлов (ЧМ); Байчев, Едисон, Костадинов (Ч-ц)

„Ч. море": Кал. Чакъров, Здр. Здравков, Д. Стефанов (76' Илн Памуков), Венц. Маринов, Кал. Филатов, Бож. Колев (55' Дан. Калчев), Ф. Теофиоолу (61' Юл.

Нейчев), Вик. Михайлов, Иво Михайлов, Хр. Марашлиев, Стан. Стоянов

„Ч-ц“ Бс: Т. Попов, Мил. Пенчев (70‘ Д. Недев), Кост. Джамбазов, Мар. Байчев, Ив. Дончев, Едисон, Адриано, Ст. Георгиев (66‘ Цанев), Илн Банев, П. Костадинов, Юри Ваников (65‘ Мир. Косев)

В. „Ч-е“, 11.11.1999 г.: „… гол-шедьовър на Милен Пенчев, който след късо изпълнение на фаул стреля мощно с левачката от 22 метра. Топката се отклони от напречната греда и тупна зад голлинията. Оттук до края домакините имаха инициативата, но трудно излизаха на чисти стрелкови позиции… Попов изби удар от фаул на Виктор Михайлов и воле на Теофоолу, а веднъж Филип се измъкваше сам срещу вратаря, но подкара дълго топката с гърди. Върхът на пропуските беше в 47-та мин., когато Иво Михайлов изтърва дузпа. Халфът би технично над плонжа на вратаря, но от напречната греда топката се върна към бялата точка. След добавката на Филатов, коженото кълбо се отклони от нечий защитник в корнер. После Калчев нямаше шанс от фаул, както и други негови съотборници в някои мелета.

Без шестима титуляри гостите опитваха всяка възможност за остри контри. Веднъж Косев не вкара от малък ъгъл, но в 85-та мин. техничният бразилец Адриано напредна по левия фланг и сервира топката на тепсия на Банев. За него остана по-лекото – да я насочи с нисък удар под плонжа на Чакъров за 0-2.

На трибуните беше Веско Петков, който призна, че на пролет може да се завърне в „Черно море“… ***Нед. Петров***“

8.12.1999 г., Бургас, **„Черноморец“ – „Ч. море“ 2-1 (1-0)**, съдия: Ас. Николов, 2 000 зр.

Голм.: 1-0 Косев 5‘, 2-0 Едисон 89‘, 2-1 Ф. Теофоолу 90‘

„Ч-ц“ Бс: Т. Попов, Ст. Трайков, Кост. Джамбазов, Едисон, Ат. Янков, Стоян Желев (62‘ Д. Недев), П. Костадинов, Анг. Стойков (46‘ Ив. Куртев), Адриано, Мир. Косев, П. Янков (71‘ Илн Банев)

„Ч. море“: Гал. Милков, Д. Стефанов (56‘ Вик. Генчев), Кал. Филатов, Кр. Влахов, Ибр. Даил, Илн Памуков, М. Петков (18‘ Дан. Калчев), Ф. Теофоолу. Юл. Нейчев, Люд. Киров (80‘ Вик. Михайлов), Стан. Стоянов

В. „Ч-е“, 9.12.1999 г.: „… Косев откри след пас на Петър Янков, а в 23-та мин. коварен удар на Теофоолу профуча край гредата. След почивката темпото спадна и двата отбора доиграха срещата за протокола. Едисон се разписа с отмерен шут, а в последната секунда Теофоолу остана непокрит след вдигане от корнер и последвалото меле и опъна мрежата от воле. Милен Петков от гостите отново получи контузия…“

„Черно море“ отпада от турнира.

***

От 1 януари в клуба като мениджър е назначен бившият футболист на „Черно море“ Светозар Светозаров – Бебо, който миналата година бе един от треньорите на отбора.

23.1.2000 г., игр. Гранд х-л Варна, 14.30, „Ч. море“ – „Велбъжд“ Кн 2-4 (0-2), съдия: Жив. Димитров

Голм.: 0-1 Стойчев 8‘, 0-2 Михайлов 29‘, 0-3 Островски 48‘, 0-4 Е. Йорданов 54‘, 1-4 Б. Каменов 64‘ (дуз.), 2-4 Жел. Власич 82‘

„Ч. море“: Гал. Милков (Нед. Добрев), Д. Стефанов, Слко Димитров, Кал. Филатов, Желко Васич, Влад. Милованович; Джорже Ачимович (син на бившият национал Йован Ачимович) – тримата от „Ц. звезда“, М. Петков, Б. Каменов, Саша Величкович от „Обилич“, Й. Терзиев (Н. Иванов – от „Арда“ Кж)

„Велбъжд“: Мих. Ролев, Кр. Бислимов, П. Колев, Гойко Тривич, Г. Петров, Илн. Стоянов, М. Михайлов, Т. Праматаров, Б. Величков, Ив. Стойчев, Пл. Петров (Рос. Петров, Нед. Миленов, Мар. Метушев, Дан. Островски, Евг. Йорданов, Д. Христов, Н. Възелов)

С влизането на Недялчо Добрев, Галин Милков заиграва като нападател. Срещата е прекратена в 83-та мин. Рад. Здравков се отказва от услугите на сръбските футболисти, на които мениджърът е поставил цена 300 000 DM.

26.1.2000 г., Долно Езерово, контр., „Нефтохимик“ Бс – „Ч. море“ 3-0 (1-0),

Голм.: 1-0 Димитров 3‘, 3-0 Стоянов 50‘, 70‘

Пропусната дузпа: Груев (Нефт.)

„Нефт.“: Вес. Шулев, Кр. Денев, Вес. Бранимиров, Рос. Петров, Дан. Христов, Бл. Митрев, Т. Киселичков, Диян Петков, Стан. Димитров, Ил. Груев,

2000

Славейко Димитров Димитров *(р. 12.10.1970 г.), централен защитник, 3 мача в „А“ РФГ и 9 мача в „Б“ РФГ през 2000 г. Родом от София, Славейко играе в редица отбори преди да дойде в „Черно море“ – столичните „Академик“, „Локомотив“ и „Славия“, ЛЕКС (Ловеч), „Спартак“ (Варна), „Етър“ и „Миньор“. Висок, снажен и добре сложен физически, основната му позиция е стопер. Присъединява се към „моряците“ на 17.1.2000 г. В този период треньорът Ради Здравков търси бранител и се спира на Славейко, с когото са работили заедно в Ловеч. През пролетния полусезон Димитров има стабилни изяви и помага на отбора да се завърне в елита. Остава в „Черно море“ и в началото на следващия сезон 2000-01, но изпада от основния състав и през зимата се разделя с клуба. След това играе за „Ботев“ (Враца).*

2000

Старши треньорът Радослав Здравков, Иво Михайлов и Даниел Калчев в подготовка за решителния пролетен полусезон

***

На 26.3.2000 г. президентските избори в Русия са спечелени от Владимир Путин.

***

На 30.4.2000 г. приключва втората Руско-Чеченска война. Русия установява пълен контрол върху отцепилата се република.

Стойко Скалаиев (Саид Ибраимов, Мал. Орачев, Пл. Стоянов, Т. Янчев, Г. Чиликов, М. Христов, Канелов, Ст. Илиев)

„Ч. море": Нед. Добрев, Кр. Влахов, Стан. Стоянов, Кал. Филатов, Ибр. Даил, Люд. Киров, Вик. Михайлов, Иво Михайлов, Дан. Калчев, Вес. Петков, Хр. Марашлиев (Гал. Милков, Бож. Колев, М. Петков, Ф. Теофоолу, Д. Стефанов)

2.2.2000 г., ст. Варна, контр., „Ч. море" – „Светкавица" 3-3 (1-3),

Голм.: 0-1 Нейчев 2', 1-1 Хр. Марашлиев 5', 1-2 Бърканичков 38', 1-3 Алексиев 45', 2-3 Кал. Филатов 52', 3-3 М. Петков 80'

„Ч. море": Кал. Чакъров, Илн Памуков, Венц. Маринов, Слко Димитров, Ф. Илков, Стан. Стоянов, Вик. Михайлов, Иво Димов, Вес. Петков, Люд. Киров, Хр. Марашлиев Нед. Добрев, Здр. Здравков, Д. Стефанов, Ф. Теофоолу, Й. Терзиев, М. Петков, Кал. Филатов)

„Светкавица": Ст. Стефанов, Рос. Атанасов, Рум. Стоянов, Вълчев, Цв. Василев, Д. Пемперски, Мар. Алексиев, Енев, Юл. Нейчев, Ем. Янчев, Св. Бърканичков (Д. Димитров, Гал. Тодоров, Й. Петков, Венц. Харизанов, Кирилов, Вик. Генчев, Петров, Стойчев, К. Петков)

5.2.2000 г., ст. Варна, 14.00, контр., „Ч. море" – „Феър плей" 1-1 (1-1), съдия: Н. Стефанов,

Голм.: 1-0 Вес. Петков 7', 1-1 Иванов 25'

„Ч. море": Кал. Чакъров, Слко Димитров, Ф. Илков, Венц. Маринов, Люд. Киров, Дан. Калчев, Стан. Стоянов, Вик. Михайлов, Иво Михайлов, Хр. Марашлиев, Вес. Петков (Гал. Милков, Кал. Филатов, Здр. Здравков, М. Петков, Й. Терзиев, Б. Каменов)

„Феър плей": Добрев, Нанков, Христов, Андонов, Косев, Трендафилов, Иванов, Миланов, Терзиев, Бояджиев, Радомиров (Николов, Павлов, Господинов, Бойчев, Найденов, Стан. Целов)

9.2.2000 г., ст. Варна, 14.00, контр., „Ч. море" – „Шумен" 4-2 (2-1), съдия: Жив. Петров, 250 зр.

Голм.: 1-0 Вес. Петков 7', 2-0 Ф. Илков 25', 2-1 Палейков 29', 3-1 Колев 70' (автг.), 4-1 Ф. Теофоолу 74', 4-2 Спасов 90'

„Ч. море": Кал. Чакъров (46' Гал. Милков), Венц. Маринов, Ф. Илков, Слко Димитров, Илн Памуков (53' Б. Каменов), Люд. Киров (53' М. Петков), Стан. Стоянов (34' Д. Стефанов), Иво Димов (6' Вик. Михайлов), Иво Михайлов (46' Здр. Здравков), Хр. Марашлиев, Вес. Петков (46' Ф. Теофоолу)

„Шумен": Милчев, Мастънов, Шефкед, Желязков, Стойков, Колев, Здр. Василев, Ремзи, Палейков, Мирчев, В. Василев (Войнов, Мирославов, Гайдарджиев, Спасов, Борисов, Филипов)

Иво Димов получава разтежение и ще е бъде извън терена 2 седмици

13.2.2000 г., ст. Тича, 14.00, контр., „Ч. море" – „Добруджа" 3-2 (0-2), съдия: Димчо Радев, 300 зр.

Голм.: 0-2 Здравков 16' (дуз.), 45', 2-2 Иво Михайлов 62' (дуз.), 75', 3-2 Стан. Стоянов 77'

„Ч. море": Кал. Чакъров (46' Нед. Добрев), Илн Памуков, Венц. Маринов (70' Д. Стефанов), Слко Димитров, Ф. Илков (46' Здр. Здравков), Б. Каменов, Ф. Теофоолу, Иво Михайлов, Хр. Марашлиев (46' М. Петков), Вик. Михайлов (68' Люд. Киров), Стан. Стоянов

„Добруджа": Свил. Симеонов (61' Великов), Серг. Димитров, Кръстев, Ушев (13' Велков), Р. Славов (46' Игнатов), Урумов (46' Петков), Здравков, Рад. Вардаров, М. Василев (46' Живков), Желев (65' В. Василев), Добрев

16.2.2000 г., Каспичан, „Шумен" – „Ч. море" 2-2 (2-0),

Голм.: 2-0 Мирчев 5' (дуз.), 27', 2-1 М. Петков 70', 2-2 Гал. Милков 90'

„Шумен": Войнов, Мастънов, Юмеров, Стойков, Желязков, Шефкед, Венков, Ремзи, Ангелов, Палейков, Конст. Мирчев (Милчев, Християнов, Колев, В. Василев, Гайдарджиев,

Спасов, Раценко)

„Ч. море": Нед. Добрев (46' Кал. Чакъров), Д. Стефанов, Венц. Маринов, Слко Димитров (55' Ибр. Даил), Й. Терзиев, Б. Каменов – ч.к. (80' Гал. Милков), Дан. Калчев (55' Люд. Киров), Иво Михайлов, Стан. Стоянов, Ф. Теофоолу, М. Петков

Вратарят Галин Милков, който смени изгонения Бойко Каменов заигра като полеви играч и се разписа със свиреп шут след меле в последните секунди на мача.

***

27.2.2000 г., **„Локомотив" Пд – „Ч. море" 0-1 (0-0)**,

В. „Ч-е", 28.2.2000 г.: „Черно море" спечели стратегическа победа като гост над „Локомотив" с 1:0 в Пловдив и на практика се завърна в „А" група след шестгодишно прекъсване. Черноморци излязоха лидери и имайки предвид програмата и силния отбор, с който Ради Здравков разполага, едва ли ще отстъпят първото място докрая. „Черно море" грабна трите точки след перфектно изпълнен фаул от Даниел Калчев, след който вратарят бе като препариран. Малко по-късно Калчев се освободи технично от съперник, но изтърва да реализира втори гол. През първото полувреме Виктор Михайлов уцели гредата с мощен удар, също от фаул, а след почивката при 0:0 с гола се размина Марашлиев и Илков. Двамата изскочиха сами срещу вратаря след неуспешен опит за изкуствена засада, но се сблъскаха и Марашлиев стреля в аут.

4.3.2000 г., **„Ч. море" – „Кремиковци" 4-2 (1-1)**,

В. „Ч-е", 6.3.2000 г.: „Макар че не игра футбол за окото, „Черно море" логично победи слабака „Кремиковци" с 4:2. Две от попаденията за домакините реализира Христо Марашлиев, който застигна оперирания лидер при стрелците Сашо Валентинов от „Ботев". До този момент двамата са вкарали по 12 гола.

Черноморци започнаха агресивно и след вдигане на Виктор Михайлов от корнер Марашлиев се разписа с глава. В 20-ата мин. реферът не отсъди дузпа за спъване на Виктор Михайлов, а малко по-късно гостите изравниха след първата си сериозна атака. Тогава Чакъров отби шут, но Цветков направи успешна добавка. Голът скова домакините и до 58-ата мин. те не приличаха на себе си, като нападаха стихийно и допускаха голям технически брак. От психологическата дупка ги изкара Иво Михайлов с перфектно изпълнена дузпа, отсъдена след съприкосновение между защитник и Теофоолу.

След 2:1 „моряците" заиграха по-разкрепостено и по-смислено и закономерно резултатът набъбна. Първо Теофоолу откри головата си сметка за пролетта със страхотно воле, а после Марашлиев финтира бранител и стреля технично край вратаря за 4:1. „Кремиковци" направиха загубата си попочетна при третото си сериозно нахлуване в наказателното поле и след неумела намеса на Чакъров. Тя позволи на Руменов да чукне топката с глава в мрежата от самата голлиния.

Крайно класиране					
1. Спартак	10	2	3	27:18	32
2. Дунав-Русе	10	2	3	23:17	32
3. Черно море	10	1	4	29:14	31
4. Искър	10	1	4	29:15	31
5. Ботев	8	1	6	27:26	25
6. Видима-Раковски	7	2	6	19:19	23
7. Локомотив	7	2	6	13:15	23
8. Металург	5	4	6	14:17	19
9. Септември	5	3	7	19:21	18
10. Кремиковци	4	5	6	16:14	17
11. Антибиотик	5	2	8	14:14	17
12. Марица	5	2	8	13:16	17
13. Хасково	5	2	8	17:24	17
14. Светкавица	5	1	9	16:22	16
15. Етър	3	4	8	13:22	13
16. Берое 2000	3	2	10	9:24	11

11.3.2000 г., **„Спартак" Пл – „Ч. море" 2-1 (0-0)**,

В. „Ч-е", 13.3.2000 г.: „„Черно море" загуби нелепо с 1:2 от „Спартак" в Плевен с гол в даденото от съдията двеминутно продължение. Тогава 36-годишният бивш национал Георги Йорданов изпълни фаул, топката рикошира в крака на Здравков и излъга вратаря Чакъров. След попадението черноморци налягаха по тревата от мъка.

Първото полувреме бе слабо, без голови положения. В 47-ата мин. Здравков не успя да изчисти топката, Емил Тодоров я пое, напредна отляво и с мощен удар под гредата направи 1:0. Малко по-късно Иво Михайлов възстанови равенството с техничен удар от 25 метра през няколко играчи в долния ъгъл. После гостите изпуснаха три положения. Марашлиев уцели гредата с глава, Илков не вкара от чиста позиция, а Даниел

От 10.6. до 2.7.2000 г. в Белгия и Холандия се провежда 11-то Европейско първенство по футбол. Титлата на европейски шампион е спечелена от отбора на Франция, който побеждава Италия с 2-1 в продължението, след изравнителен гол в последните секунди на редовното време. По този начин Франция става първият отбор, който спечелва световна и европейска титла в период от две години.

2000

Калчев изпрати коженото кълбо в аут от ъгъла на малкия пеналт. Веднъж В. Михайлов и Марашлиев излязоха сами срещу защитник, но последва дълъг пас на Михайлов, след който Марашлиев едва нас-

18.3.2000 г., Вес. Петков пробива през защитата на „Светкавица".

***

Шампионската лига е спечелена от отбора на „Реал" Мадрид за рекорден 8-ми път. Във финала, игран на 24.5.2000 г. в Париж, „Реал" побеждава „Валенсия" с 3-0.

***

Първото издание на новия формат от турнира за купата на УЕФА е спечелен от отборът на „Галатасарай", който побеждава на финала, игран в Копенхаген английския „Арсенал" след изпълнение на дузпи (0-0 в редовното време и продължението).

тигна топката и я отправи край гредата."

18.3.2000 г., **„Ч. море" – „Светкавица" Тщ 4-1 (0-0)**,

В. „Ч-е", 20.3.2000 г.: „След хеттрик на Христо Марашлиев и гол ала Марадона на Иво Михайлов „Черно море" отнесе „Светкавица" с 4:1 и се върна на върха. Марашлиев пък отново излезе първи при стрелците с 15 гола, колкото има и Добрин Рагин от „Хебър 1920". Всъщност Марашлиев и Иво Михайлов бяха най-добрите на терена. Първият впечатли с реализаторско умение, а вторият – с организаторски качества.

Черноморци проспаха първото полувреме, тъй като решиха да се порадват на мартенския сняг. Ради Здравков реагира незабавно на почивката с две смени и само за 18 минути през второто полувреме домакините убиха интригата с три бързи гола. Най-напред след пас на Венци Маринов топката отскочи от главата на защитник на волето на Марашлиев за 1:0. След това Иво Михайлов тръгна от центъра подобно на Марадона срещу Англия на Мондиал'86, излъга половината отбор и насочи технично коженото кълбо край вратаря в мрежата. Осем минути по-късно Марашлиев се разписа и с глава. След 3:0 „моряците" оставиха няколко пъти гости да стигнат до тяхното наказателно поле и веднъж изскочилият сам срещу Добрев Бърканичков реализира гола на честта. Хеттрикът си Марашлиев оформи с глава след асистенция на Иво Михайлов. ***Нед. Петров***"

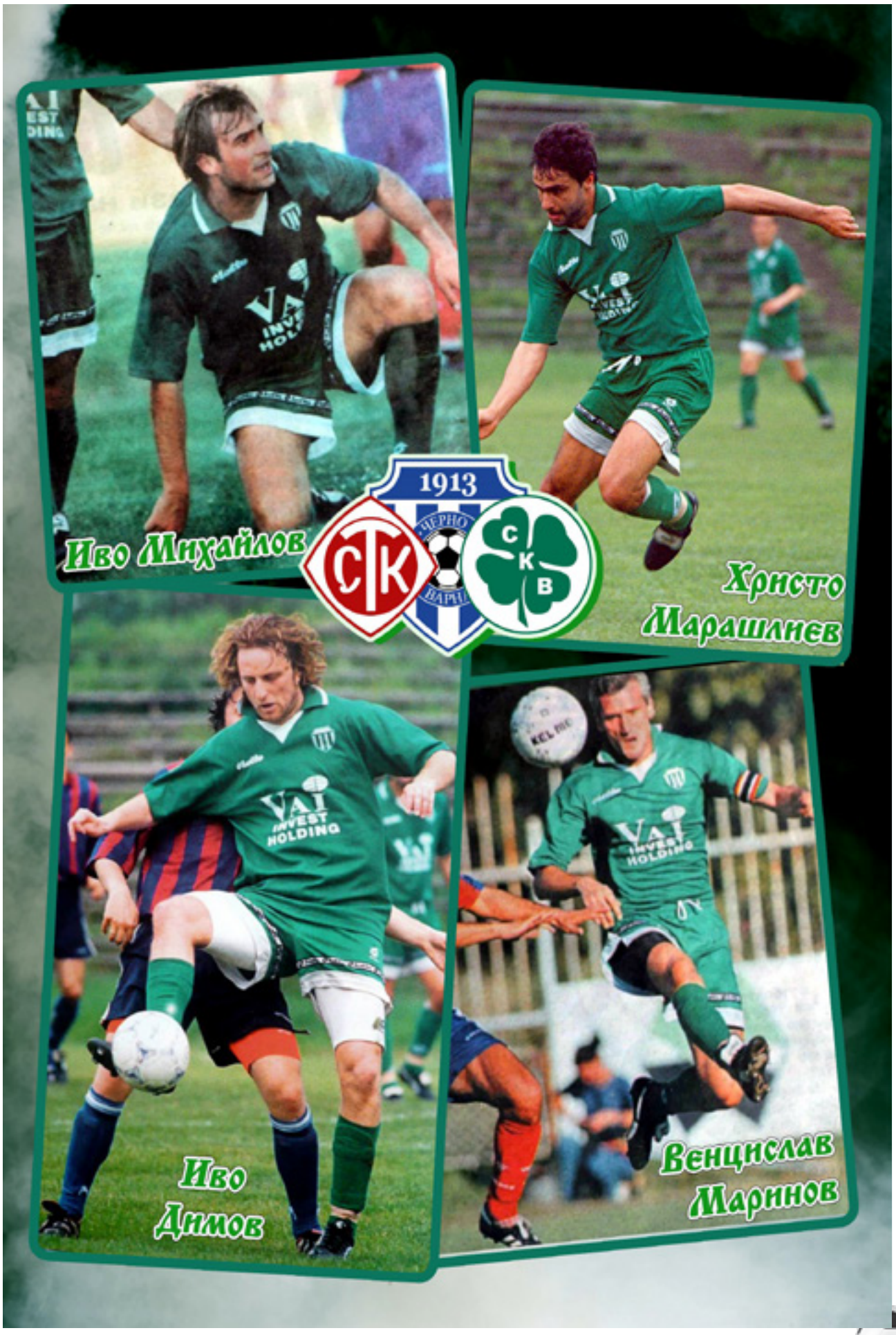
25.3.2000 г., **„Хасково" – „Ч. море" 0-1 (0-0)**,

В. „Нар. дело", 27.3. 2000 г.: „„Черно море" измъкна трите точки при гостуването си в Хасково и запази лидерската си позиция. Варненци получиха правото да изпълнят две дузпи, но Иво Михайлов реализира само едната. В 47-ата мин. младокът на домакините Донко Димитров фаулира нападател на „моряците" и резултатът стана 0:1. В 60-ата мин. Килапов изби топката с ръка в наказателното си поле и Нарлев за втори път показа бялата точка, но този път вратарят Овчаров парира удара на Иво Михайлов. Опитите на „Хасково" да промени резултата останаха безплодни цял мач. В последната минута домакините поискаха дузпа за фаул срещу Каменов."

1.4.2000 г., **„Ч. море" – „Видима-Раковски" 3-1 (2-0)**,

В. „Ч-е", 3.4.2000 г.: „В мач без интрига „Черно море" победи „Видима-Раковски" с 3:1 и си върна за есенната загуба със същия резултат в Севлиево. Най-добър на терена отново беше Христо Марашлиев, който вкара два гола и изработи един. В 16-ата мин. той получи перфектен пас от Виктор Михайлов и препарира вратаря със страхотен шут с левачката в обратния ъгъл. Пет минути по-късно Марата качи топката на главата на Веско Петков, за да се разпише за първи път след завръщането си в отбора. Между двата гола Шанкулов изтърва да изравни от чиста позиция.

След почивката Марашлиев и Виктор Михайлов пропуснаха сами срещу вратаря, преди Марашлиев да го преодолее още веднъж след самостоятелен рейд. В даденото от съдията про-

Иво Михайлов
Христо Марашлиев
Иво Димов
Венцислав Маринов
1913
ЧЕРНО МОРЕ ВАРНА
СК
СКВ

2000

***„Амкар“ Перм**, осн. 8.5.1993 г. като отбор на азотноторовите заводи в града. Името на отбора идва от първите срички на „амоняк“ и „карбамид“, които са основни съставки на производствения продукт. На 6.12.1994 г. клубът е официално регистриран и включен в трета регионална лига (4-то ниво). През 1998 г. „Амкар“ вече е участник в Първа лига (второ ниво на футбола в Русия), където през 1999 и през 2000 г. заема 6-то място в крайното класиране. През 2004 г. „Амкар“ ще спечели място във Висшата лига, където българският футболист Мартин Кушев е втори голмайстор (36 гола) в историята на клуба.*

дължение дебютиралият за гостите Мариян Германов върна един гол. Точно в деня на шегата рефери-те се пошегуваха с черноморци, отсъждайки 24 засади в тяхна вреда.“

***

4.4.2000 г., ст. Тича, 17.00, контр., **„Ч. море“ – „Амкар“ Перм 1-3 (0-2)**, съдия: Димчо Радев

Голм.: 0-3 … 27′, 39′, 57′, 1-3 Ф. Теофоолу 84′ (дуз.)

„Ч. море“: Нед. Добрев (46′ Гал. Милков), Кал. Филатов, Ибр. Даил, Д. Стефанов, Вик. Михайлов (46′ Иво Михайлов), Бож. Колев (46′ Венц. Маринов), Стан. Стоянов (46′ Илн Памуков), Вик. Генчев, М. Петков, Люд. Киров, Ф. Теофоолу

В. „Ч-е“, 5.4.2000 г.: „След като преди седмица надигра „Спартак“, вчера първодивизионният руски „Амкар“ Перм се наложи и над „Черно море“. Лишеният от много титуляри отбор на варненци получи в 27-та, 39-та и 57-та мин. три безответни гола. Първият падна след груба грешка на цялата защита, вторият след корнер и лошо отбита топка, а третият след удар от почти нулев ъгъл. Почетния си гол „моряците“ отбелязаха 6 минути преди края чрез Теофоолу от дузпа.

От мача ще се запомнят само хубавият удар от 30 м на Виктор Михайлов, който с левия крак уцели гредата и несполучливият опит на Милен Петков да прехвърли излезлия много напред вратар на гостите. В потвърждение на старата руска школа футболистите от Перм играха доста твърдо и главния съдия Димчо Радев им показа 2 червени картона. ***Митко Апостолов***“

Ради Здравков: „Голямата полза от подобни учебни игри е, че имам възможност да увелича игровата подготовка на тези, които по-рядко са на игрището. Добре е, че някои от острите сблъсъци не доведе до неприятни контузии.“

***

8.4.2000 г., **„Берое 2000“ – „Ч. море“ 0-1 (0-0)**,

В. „Нар. дело“, 10.4. 2000 г.: „„Черно море“ дръпна с три точки пред втория в „Б“ ПФГ „Спартак“ (Пл) след важна победа над „Берое 2000“ в Стара Загора. Плевенчани не успяха да спечелят в Търговище срещу „Светкавица“.

„Моряците“ трудно стигнаха до успеха срещу аутсайдера. През първата част варненци не създадоха нито едно голово положение. След влизането на Теофоолу и Киров атаките им станаха по-опасни. В 60-ата мин. Теофоолу центрира успоредно на голлинията, където Марашлиев не успя да вкара топката в мрежата, защото защитник изчисти в ъглов удар. След изпълнението бранителят Йонко Неделчев намести кълбото на крака на Веско Петков, който „разстреля“ вратата на домакините.“

15.4.2000 г., ст. Тича, контр., „Ч. море“ – „Антибиотик-Лудогорец“ Рз 3-1 (1-0), съдия: Бис. Маринчев, 200 зр.

Голм.: 1-0 Иво Димов 38′ (псу), 2-0 М. Петков 49′, 2-1 Г. Георгиев 74′, 3-1 Ф. Теофоолу 83′

„Ч. море“: Гал. Милков, Ибр. Даил, Илн Памуков, Слко Димитров, Д. Стефанов, Люд. Киров (46′ Вик. Генчев), Иво Димов (46′ Вик. Михайлов), Стан. Стоянов (46′ Кал. Филатов), Иво Михайлов, Вес. Петков (46′ Ф. Теофоолу), М. Петков

„Антиб-Луд“: Д. Димитров, Ем Георгиев, Ивл Андреев, Иво Кискинов, Ст. Дончев, Ив. Кирилов, Нед. Сираков, Рос. Маринов, Т. Каменов, Ив. Караджов, Г. Иванов (Дулев, Окт. Рафиев, Пл. Петров, В. Георгиев, Г. Георгиев, Неджибов, Сунай Вели, Юл. Димитров)

23.4.2000 г., **„Ч. море“ – „Марица“ Пд 3-1 (2-0)**,

В. „Ч-е“, 24.4.2000 г.: „Невероятно красив гол, достоен за всеки футболен учебник, отбеляза Веско Петков при победата на „Черно море“ с 3:1 над „Марица“ във Варна. В 29-ата мин. Веско пое топката до границата на наказателното поле след пас на Марашлиев и прехвърли с прецизен параболичен удар излезлия напред вратар на гостите с левачката за 2:0. Преди шедьовъра на Петков Марашлиев откри от дузпа, отсъдена за поваляне на Каменов от Мекиков.

В 52-ата мин. пак Марашлиев пое зле избита топка от вратаря, разходи се край няколко защитници и я насочи с десния крак в празната врата за 3:0. Към края маричани върнаха един гол, когато Чакъров не можа да задържи хлъзгавата топка след фаул и Борислав Иванов я набута в мрежата.

Срещата се игра на тежък и наводнен терен, под непрекъснат дъжд, кой-

то заваля 75 минути преди двубоя. Въпреки трудните условия домакините бързо наложиха своя стил на игра и превъзхождаха през цялото време. ***Нед. Петров***"

30.4.2000 г., **„Септември" – „Ч. море" 2-1 (0-0)**,

В. „Футбол", 2.5.2000 г.: „Редно беше водачите в таблицата да бъдат фаворити, да покажат, че неслучайно са в челото. Уви, играта им бе далеч от очакванията. Те започнаха смутени, притеснени, като се свиха в своята половина и караха треньора си Ради Здравков непрекъснато да отива до границата на техническата зона и да ги подканя да пренесат играта по-напред. Но септемврийци натискаха здраво. И можеха още в 9-ата мин. да поведат в резултата, ако Антонов от 3-4 метра от мрежата на Чакъров не прати топката над гредата. От гостите само Марашлиев опитваше да пробие с индивидуални акции, но бе зорко охраняван. Чак в 38-ата мин. „моряците" изваяха нещо полезно, но Иво Михайлов би с ярост… покрай вратата.

През второто полувреме треньорът Красимир Трайков направи щастлива смяна. Само за 4 минути Ивайло Йончев реши мача. В 74-ата мин. той изпълни по бразилски фаул, топката прелетя над стената и влезе неспасяемо в ъгъла на вратата на Чакъров. В 78-ата мин. Н. Тодоров – Кайзера направи нещо неочаквано и Йончев бе намерен сред куп от играчи пред наказателното поле на гостите. Голмайсторът се завъртя и изненадващо за всички отправи силен удар. Топката се удари в страничния стълб и влетя в мрежата.

Едва сега „моряците" изплуваха от дълбините на своя смут и притеснение и заиграха мощно и нападателно. Причината бе малко късно влезлият Теофоолу. Той сееше паника в отбраната на домакините, изведе Марашлиев в чудесна позиция пред Петков и голмайсторът не пропусна. Дойдоха минутите на вратаря Петков, който на два пъти като по чудо изби топката, която Виктор Михайлов вече виждаше във вратата. Домакините удържаха закъснелия моряшки щурм. ***Божко Богданов***"

30.4.2000 г., Людмил Киров гардира топката от Илия Илиев (Септ.), вляво зад него – Славейко Димитров.

6.5.2000 г., **„Ч. море" – „Металург" Рад. 2-1 (2-1)**,

В. „Ч-е", 8.5.2000 г.: „Людмил Киров отбеляза първия си гол за „Черно море" при победата над „Металург" с 2:1 в изключително слаб мач на „Тича". Още във 2-рата мин. Киров бе изведен от В. Михайлов, нахлу отляво и стреля точно под плонжа на вратаря в близкия ъгъл. В 18-ата мин. Венци Маринов върна успоредно на голлинията и Теофоолу отклони топката в мрежата – 2:0. Три минути по-късно след грешка в центъра на защитата Боянов излъга вратаря и насочи топката в празната врата. В 43-ата мин. Чакъров предотврати изравняване, избивайки с пантерски рефлекс удар от 6 метра на Пингов.

30.4.2000 г., пробив на Иво Димов през защитата на „Септември"

След почивката играта се водеше между двете наказателни полета, като домакините отново допуснаха много технически

2000

брак. Към края Марашлиев и Теофоолу развеселиха феновете с уникални пропуски."

13.5.2000 г., **„Етър" – „Ч. море" 0-1 (0-1)**,

В. „Нар. дело", 15.5. 2000 г.: „„Черно море" отмъкна трите точки от „Етър" във Велико Търново с гол от фаул. Още в 5-ата мин. Иво Михайлов бе съборен от персоналния си пазач Радков пред наказателното поле за пряк свободен удар. След изпълнението топката се удари в напречната греда и спря в мрежата. Домакините се хвърлиха да изравняват, но не създадоха нито едно чисто голово положение. Иначе играчите на „Етър" поискаха две дузпи – за нарушение срещу Василев в края на първото полувреме и в последните секунди за игра с ръка на Маринов в наказателното поле. Старши треньорът Радия Дойчев нарече съдията Георги Нарлев престъпник, който изпълнявал поръчка."

13.5.2000 г., феновете на „Черно море" на ст. „Ивайло" във В. Търново

21.5.2000 г., Вес. Петков се е измъкнал от опеката на русенците Кал. Янков, Ивл Кирилов и Пл. Мънев

21.5.2000 г., **„Ч. море" – „Дунав" Рс 1-0 (0-0)**,

В. „Ч-е", 22.5.2000 г.: „С втори пореден гол от фаул Иво Михайлов донесе нова победа на „Черно море" – отново с 1:0, но срещу „Дунав". В 72-рата мин. Иво прехвърли майсторски стената и насочи топката с левачката във вратарския ъгъл. Фаулът бе изработен от Калчев, който навърза трима, като спънатият го Григоров правилно получи жълт картон. Всъщност голът и неговото изработване бяха най-футболните неща, сътворени от домакините на терена. „Моряците" имаха териториално предимство, но атакуваха хаотично и с дългите си прехвърлящи подавания и безадресни центрирания улесниха гостите.

Ради Здравков реагира с две смени и заигра с трима нападатели, двама от които крила. По-успешен обаче се оказа ходът с включването на Калчев, заменил Каменов, чиито крака се схванаха. През първото полувреме Киров опари ръкавиците на Личев, а В. Михайлов стреля отблизо в аут. Запомниха се и два сериозни удара след почивката – в 49-ата мин. на В. Михайлов и на Иво Михайлов (при 1:0), избити от вратаря. Русенци се бранеха организирано, но забравиха, че има и друга врата. За цял мач те останаха без голово положение и с един безобиден шут, който щеше да улови и малко дете. ***Нед. Петров***"

27.5.2000 г., **„Хебър-Искър" Пз – „Ч. море" 3-4 (2-1)**,

В. „Футбол", 29.5.2000 г.: „В 5-ата мин. резултатът беше открит след добро извеждащо подаване на Рагин, а Дойчинов бе точен. Създаде се илюзията, че „Искър" ще играе за честта си. Но интересно защо след отбелязването на гола домакините предоставиха инициативата в ръцете на гостите от „Черно море", които пропиляха няколко удобни положения за гол. Противно

на логиката „Искър“ отбеляза и втори гол в 23-ата мин. чрез Стоянов. „Черно море“ реагира като ужилен и в 26-ата мин. чрез Петков намали на 2:1. При този резултат играчите на „Искър“ съвсем спряха да играят. И публиката логично започна да скандира „мафия“. В 32-ата мин. „логиката“ си дойде на мястото и резултатът беше изравнен, когато от пряк свободен удар Иво Михайлов бе точен. „Черно море“ продължи да натиска, а „Искър“ да се брани като в зле направен филм. Зрителите се убедиха, че присъстват не на футболен мач, а на театрален спектакъл – при това на ниско равнище. И част от тях започнаха да напускат стадиона.

Още в 47-ата мин. Теофоолу беше допуснат от рехавата защита на домакините по непростим начин да вкара третия гол за „Черно море“. Въобще „театрото“ си продължи и през второто полувреме. В 61-ата мин. стана нещо неочаквано, когато Рагин се откъсна сам в наказателното поле на гостите и след като финтира вратаря, изравни резултата – 3:3. След гола услужливите домакини пак оставиха инициативата в ръцете на „Черно море“. И всички присъстващи на стадиона очакваха кога най-после варненци ще вкарат четвъртия си гол, но те пропускаха от невероятни позиции, та трябваше в 70-ата мин. и съдията да се намеси, за да може резултатът да бъде променен в полза на гостите, отсъждайки дузпа в тяхна полза. От бялата точка Теофоолу направи резултата 3:4. В останалото време до края на мача двата отбора доиграваха „жалкото си мачле“. ***Мар. Иванов***“

3.6.2000 г., **„Ч. море“ – „Ботев“ Вр. 1-0 (0-0)**,

В. „Ч-е“, 5.6.2000 г.: „С гол на Виктор Михайлов „Черно море“ победи „Ботев“ (Враца) с 1:0 и е на 3 точки от „А“ група. Попадението е първо за сина на Начко във втория ешелон, където Виктор е играл и за „Септември“. В 47-ата мин. Стоянов изскочи зад защитата и стреля по диагонала. Топката се отби от страничната греда, върна се назад и В. Михайлов я насочи с плътен удар в долния ъгъл.

Черноморци започнаха агресивно и през цялото първо полувреме играта се водеше в половината на врачани. Още в 1-ата мин. удар с глава на Маринов бе отклонен в корнер, а в 6-ата мин. Памуков изтърва отблизо. „Моряците“ изпълниха 8 корнера и забъркаха няколко мелета, а при три от четирите удобни фаула Иво Михайлов – на два пъти, и Марашлиев нямаха шанс. Вторият шут на Марата бе избит с вещина от Стоянов в корнер.

След 1:0 „Черно море“ заигра прагматично, като между 78-ата и 79-ата мин. Марашлиев направи два уникални пропуска сам срещу вратаря, а Теофоолу не можа да засече прецизен пас от левия фланг на Киров. Ботевци заложиха на опълченска тактика през първото полувреме, но след почивката живнаха. За цял мач обаче врачани създадоха само едно голово положение, пропиляно от Борислав Георгиев в 49-ата мин. ***Нед. Петров***“

9.6.2000 г., **„Антибиотик- Лудогорец“ – „Ч. море“ 0-2 (0-2)**,

В. „Ч-е“, 10.6.2000 г. „„Черно море“ надигра убедително като гост „Антибиотик“ с 2:0 и се върна в „А“ група след 6-годишно прекъсване. С грамотен футбол „моряците“ тотално смачкаха разградчани и двата гола бяха най-малкото, което отнесоха домакините. Така по безспорен начин „Черно море“ потвърди, че беше с класа над конкурентите си през този сезон.

Още в 4-ата мин. Виктор Михайлов вдигна от корнер и Марашлиев откри с глава. После вратарят Димитров прояви героизъм и спаси три сигурни гола след мощни удари на Иво Михайлов – на два пъти, и Веско Петков. Марашлиев пък стреля в аут от удобна позиция. В 44-ата мин. след перфектна комбинация и асистенция на Марашлиев Веско Петков едва не скъса мрежата от упор за 0:2. Четири минути след почивката падналият на тревата Марашлиев се размина с нов гол. Докрая черноморци задържаха умело топката в средата на терена и не позволиха на „Антибиотик“ да стигне до голово положение и удар във вратата.

След последния съдийски сигнал футболистите на „Черно море“ изтичаха при верните си фенове, които бяха над 200, и им хвърлиха фланелките си. Черноморци се заливаха с шестте бутилки шампанско, изстудени от Юлиян Спасов, и налягаха върху тревата. Купонът продължи в автобуса към Варна и завърши в елитна дискотека. ***Нед. Петров***“

Гойко Тривич, *(31.5.1967 – 2000), защитник, 1 мач в „Б“ РФГ през пролетта на 2000 г. Родом от Риджица, Югославия, Гойко започва да играе футбол в местния „Граничар“. След това преминава в „Раднички“ Сомбор. На 21 години през 1988 г. заиграва в елитното първенство на родината си за „Спартак“ Суботица (17 мача), а между 1990 г. и 1992 г. е част от „Войводина“ Нови Сад (48 мача с 3 гола). Впоследствие кариерата му продължава в Гърция, където играе за „Верия“ (53 мача с 1 гол) и ФАС „Науса“. През зимата на 2000 г. изкарва проби във „Велбъжд“ Кюстендил, а по-късно пристига във Варна и на 26.5.2000 е картотекиран в „Черно море“. На следващия ден дебютира при победа с 4:3 срещу „Хебър-Искър“ в Пазарджик, като това остава единствената му изява за „моряците“.*

Статистика „Ч. море“ в „Б“ РФГ 1999-00 г.

(бел. всички домакински мачове са играни на клубния ст. „Тича“)

7.8.1999 г., 1 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Пд 1-0 (0-0)**, съдия: Анг. Христов, 4 000 зр.
„Ч. море“: Й. Йорданов, Илн Памуков (67‘ Яв. Георгиев), Здр. Здравков, Кр. Влахов, Венц. Маринов (46‘ Юл. Нейчев), Ф. Илков, Ф. Теофоолу, Иво Михайлов, Вик. Михайлов (46‘ Хр. Марашлиев), Дан. Калчев, Стан. Стоянов
„Лок.“ По: Стоян Колев, Сп. Манушкин, Ив. Гешев, Г. Лазаров (76‘ Д. Пашев), Иво Костадинов, Венц. Бонев, Хр. Телкийски, П. Пашев, Д. Кехайов (78‘ Кр. Камбуров), Ат. Георгиев, Н. Чалъков (46‘ Ал. Александров)
Голм: 1-0 Иво Михайлов 75‘ (дуз.)
Ж.К.: Иво Михайлов, Венц. Маринов, Стан. Стоянов (ЧМ); Манушкин, Петров, Костадинов, Георгиев (Лок.)
Ч.К.: 38‘ Телкийски (Лок.)

14.8.1999 г., 2 кр., кв. Ботунец, **„Кремиковци“ – „Ч. море“ 1-1 (1-0)**, съдия: Ап. Апостолов, 3 500 зр.
„Кремиковци“: Стоян Стоянов, Ив. Бадалов (66‘ Ог. Огнянов), Венц. Илиев (46‘ Хари Бориславов), Н. Спасов, Мохамед Кварши, Ф. Флоров, Бис. Георгиев, Й. Маринов, Ивтон Гаши, Благ. Джурджевски (81‘ Вукотич), Бор. Георгиев
„Ч. море“: Й. Йорданов, Илн Памуков, Здр. Здравков, Кр. Влахов, Венц. Маринов, Бож. Колев (46‘ Хр. Марашлиев), Ф. Теофоолу, Иво Михайлов, Юл. Нейчев (67‘ М. Петков), Ибр. Даил (80‘ Д. Стефанов), Стан. Стоянов
Голм.: 1-0 Джурджевски 45‘, 1-1 Иво Михайлов 81‘ (дуз.)
Ж.К.: Маринов, Бадалов, Флоров (Крем.); Здр. Здравков, Д. Стефанов, Стан. Стоянов (ЧМ)

21.8.1999 г., 3 кр., Варна, 18.00, **„Ч. море“ – „Спартак“ Пл 4-0 (2-0)**, съдия: П. Янински, 3 000 зр.
„Ч. море“: Й. Йорданов, Илн Памуков, Здр. Здравков, Кр. Влахов (41‘ Дан. Калчев), Венц. Маринов, Яв. Георгиев, Ф. Теофоолу, Хр. Марашлиев, Иво Михайлов (51‘ М. Петков), Ибр. Даил (62‘ Вик. Михайлов), Стан. Стоянов
„Спартак“ Пл: Волен Парашкевов (42‘ Й. Линков), Рад. Йорданов, Пл. Панайотов, Рос. Йоцов, Йон. Пейков, Т. Велев, Март. Подвързачов, Ив. Рачев (39‘ Дим. Ръждев), Ем. Тодоров (72‘ Лев. Аврамов), Андр. Георгиев, Ил. Войнов
Голм.: 1-0 Ф. Теофоолу 33‘ (псу), 2-0 Иво Михайлов 37‘ (дуз.), 3-0 Ф. Теофоолу 61‘ (дуз.), 4-0 Хр. Марашлиев 81
Ж.К.: Здр. Здравков, Яв. Георгиев (ЧМ); Георгиев, Рачев, Йорданов, Ръждев (Сп.)
Ч.К.: 45‘ Георгиев (Сп.)

28.8.1999 г., 4 кр., Търговище, **„Светкавица“ – „Ч. море“ 3-1 (1-1)**, съдия: К. Костадинов, 2 500 зр.
„Светкавица“: Пет. Петков, Ив. Тонев, Рум. Стоянов, Д. Пемперски, Б. Василев, Тео. Катранджиев (75‘ Диян Кирилов), Мар. Алексиев, Св. Бърканичков, Жел. Желязков – Жельо (55‘ Д. Василев), Ем. Янчев, Венц. Харизанов (41‘ Ахм. Ахмедов)
„Ч. море“: Й. Йорданов, Илн Памуков, Здр. Здравков, Кр. Влахов, Венц. Маринов, Ибр. Даил (25‘ Вик. Михайлов), Ф. Теофоолу (76‘ Юл. Нейчев), Иво Михайлов, Хр. Марашлиев, Дан. Калчев (65‘ М. Петков), Стан. Стоянов
Голм.: 0-1 Хр. Марашлиев 32‘, 1-1 Желязков 34‘, 2-1 Бърканичков 48‘, 3-1 Алексиев 75‘
Ж.К.: Пемперски, Б. Василев, Д. Василев (Свет.); Венц. Маринов, Вик. Михайлов, Ибр. Даил, Стан. Стоянов (ЧМ)
Ч.К.: 70‘ Б. Василев (Свет.); 26‘ Стан. Стоянов – 1 мач (ЧМ)

11.9.1999 г., 5 кр., Варна, 17.00, **„Ч. море“ – „Хасково“ 3-0 (1-0)**, съдия: Св. Маринов, 3 000 зр.
„Ч. море“: Й. Йорданов, Илн Памуков, Здр. Здравков, Кр. Влахов, Венц. Маринов, Ф. Илков (62‘ Бож. Колев), Ф. Теофоолу, Иво Михайлов, Хр. Марашлиев, Дан. Калчев (46‘ Вик. Михайлов), Яв. Георгиев (57‘ Юл. Нейчев)
„Хасково“: Свет. Личев, Ив. Николов, Дим. Марков, Т. Танев, Мир. Петков, Г. Иванов (62‘ Стан. Колев), Люб. Божанков (46‘ Рачо Килапов), Г. Каменов, Кир. Василев, Венц. Алдев, Март. Делчев
Голм.: 2-0 Иво Михайлов 15‘, 47‘ (дуз.), 3-0 Хр. Марашлиев 51‘
Ж.К.: Дан. Калчев, Венц. Маринов (ЧМ); Алдев, Николов, Марков (Хас.)
Ч.К.: 28‘ Алдев (Хас.)

18.9.1999 г., 6 кр., Севлиево, **„Видима-Раковски“ – „Ч. море“ 3-1 (1-1)**, съдия: Мл. Благоев, 2 000 зр.
„Вид.-Рак.“: Ив. Колев, Г. Стойчев, Стоян Ненов, Иво Данков, Кост. Ангелов, Юл. Манев (46‘ Н. Калинов), Хрф. Цочев, Лаз. Стефанов, Бончо Йорданов (82‘ Крас. Крумов), Ивл Йорданов (76‘ Мих. Михайлов), Хр. Господинов
„Ч. море“: Й. Йорданов, Илн Памуков (75‘ Юл. Нейчев), Здр. Здравков, Кр. Влахов, Венц. Маринов, Ф. Илков, Ф. Теофоолу (54‘ М. Петков), Иво Михайлов, Хр. Марашлиев, Бож. Колев (52‘ Яв. Георгиев), Стан. Стоянов
Голм.: 0-1 Стан. Стоянов 24‘, 1-1 Б. Йорданов 30‘, 2-1 Стойчев 53‘, 3-1 Господинов 66‘
Ж.К.: Господинов, Б. Йорданов, Михайлов (В-Р); Венц. Маринов, Хр. Марашлиев, Яв. Георгиев, Кр. Влахов (ЧМ)
Ч.К.: 85‘ Ангелов (В-Р)

25.9.1999 г., 7 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Берое 2000“ 5-2 (2-2)**, съдия: Ст. Спасов, 1 300 зр.
„Ч. море“: Гал. Милков, Д. Стефанов, Здр. Здравков, Кр. Влахов, Венц. Маринов, Кал. Филатов, Ф. Теофоолу, Иво Михайлов (71‘ Дан. Калчев), Хр. Марашлиев, Вик. Генчев (46‘ Бож. Колев), Стан. Стоянов (58‘ М. Петков)
„Берое 2000“: Матей Матеев, Костов, Б. Георгиев, Св. Славов, Светл. Господинов, Мар. Господинов, Кал. Калоянов (10‘ Пав. Додов), Г. Мечеджиев, Йон. Неделчев, Г. Вълчев (46‘ Пл. Чечев), Ивл Желязков
Голм.: 0-1 Славов 3‘, 2-1 Хр. Марашлиев 25‘, 32‘, 2-2 Костов 45‘, 3-2 Хр. Марашлиев 54‘, 4-2 Кал. Филатов 67‘, 5-2 Ф. Теофоолу 67‘ (псу)
Ж.К.: Д. Стефанов, Венц. Маринов – 1 мач, Бож. Колев (ЧМ); Георгиев, Вълчев, Господинов (Бер.)
Ч.К.: 81‘ Бож. Колев – 1 мач (ЧМ); 55‘ Матеев (Бер.)

3.10.1999 г., 8 кр., Пловдив, ст. Марица, **„Марица“ – „Ч. море“ 0-1 (0-1)**, съдия: Г. Нарлев, 1 500 зр.
„Марица“: Конст. Велков, Пл. Мечев, Ив. Джулев, Димитров, Анат. Вътев, Сп. Колев, Ф. Колев (46‘ Й. Тодоров), В. Кръстев, Хр. Фурджев (75‘ Благоев), Бояджиев, Кир. Божков (63‘ Йов. Иванов)
„Ч. море“: Й. Йорданов, Ф. Илков, Здр. Здравков, Кр. Влахов (78‘ М. Петков), Илн Памуков (61‘ Вик. Михайлов), Д. Стефанов, Ф. Теофоолу, Иво Михайлов (62‘ Дан. Калчев), Хр. Марашлиев, Кал. Филатов, Стан. Стоянов
Голм: 0-1 Ф. Теофоолу 16‘
Ж.К.: Божков, Колев (Мар.); Й. Йорданов, Дан. Калчев, Ф. Илков (ЧМ)
Ч.К.: 85‘ Кал. Филатов – 1 мач (ЧМ)

16.10.1999 г., 9 кр., Варна, 16.00, **„Ч. море“ – „Септември“ Сф 2-0 (1-0)**, съдия: Ант. Генов, 2 000 зр.
„Ч. море“: Кал. Чакъров, Ф. Илков, Здр. Здравков, Илн Памуков, Венц. Маринов, Д. Стефанов (66‘ Дан. Калчев), Филип Теофоолу, Иво Михайлов (75‘ Юл. Нейчев), Хр. Марашлиев (60‘ Люд. Киров), Кал. Филатов, Стан. Стоянов
„Септември“: Венц. Ангелов, Юл. Войнов (36‘ Н. Попов), Ант. Здравков, Вес. Ангелов, Март. Бечев, Ивл Йончев, Б. Дичев (90‘ Стоян Узунов), Мил. Игнатов, Стоил Христов, Н. Тодоров (46‘ Мир. Михайлов), Илн Антонов
Голм.: 1-0 Ф. Илков 45‘, 2-0 Ф. Теофоолу 75‘
Ж.К.: Д. Стефанов, Стан. Стоянов (ЧМ); Войнов, Йончев, Бечев, Антонов, Михайлов (Септ.)
Ч.К.: 67‘ Христов (Септ.)

24.10.1999 г., 10 кр., Радомир, **„Металург“ Пк – „Ч. море“ 1-2 (0-0)**, съдия: Й. Сталев, 700 зр.
„Мет“ Рд: Н. Чавдаров (46‘ Вал. Стоилов), Вал. Варадинов (65‘ Г. Кирилов), Анат. Младенов (46‘ Иво Иванов), П. Анестиев, Кр. Кръстев, Ивл Йорданов, Здр. Илиев, Г. Рангелов, Г. Варадев, Р. Петков, Рум. Стоицов
„Ч. море“: Кал. Чакъров, Ф. Илков, Здр. Здравков, Кр. Влахов, Венц. Маринов (61‘ Дан. Калчев), Д. Стефанов, Ф. Теофоолу (77‘ Люд. Киров), Иво Михайлов (66‘ М. Петков), Юл. Нейчев, Кал. Филатов, Стан. Стоянов
Голм.: 0-2 Юл. Нейчев 78‘ (дуз.), 80‘, 1-2 Варадев 89‘ (дуз.)
Ж.К.: Варадинов (Мет.); Венц. Маринов (ЧМ)

30.10.1999 г., 11 кр., Варна, 15.30, **„Ч. море“ – „Етър“ ВТ 2-0 (2-0)**, съдия: Кънчо Димитров, 1 800 зр.
„Ч. море“: Кал. Чакъров, Ф. Илков, Здр. Здравков, Кр. Влахов, Венц. Маринов, Илн Памуков, М. Петков (74‘ Люд. Киров), Иво Михайлов, Хр. Марашлиев (86‘ Кал. Филатов), Дан. Калчев (67‘ Вик. Михайлов), Стан. Стоянов
„Етър“: Пет. Петков (46‘ Вес. Минчев), Мих. Юмерски, Цен. Серафимов, Мар. Бижев, Н. Арнаудов (46‘ Г. Кичуков), Вес. Василев, Свил. Василев, Хр. Кирилов, Вал. Игнатов, Мар. Генов, Екрем Генч (66‘ Вес. Иванов)
Голм.: 1-0 Стан. Стоянов 11‘, 2-0 Хр. Марашлиев 44‘
Ж.К.: Дан. Калчев, Иво Михайлов, Илн Памуков (ЧМ); Свил. Василев, Серафимов (Ет.)

6.11.1999 г., 12 кр., Русе, **„Дунав“ – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**, съдия: Г. Нарлев, 8 000 зр.
„Дунав“: Евг. Немодруг, Др. Григоров, Пл. Мънев, Цв. Василев, Ем. Иванов, Тамаз Пертия (46‘ Кал. Янков), Вел. Великов, Ивл Кирилов, Благ. Георгиев, Пл. Кръстев (62‘ Здр. Петров), Д. Димитров
„Ч. море“: Кал. Чакъров, Ф. Илков, Здр. Здравков, Кал. Филатов (80‘ Люд. Киров), Венц. Маринов, Илн Памуков (85‘ М. Петков), Д. Стефанов, Иво Михайлов, Хр. Марашлиев, Дан. Калчев (52‘ Ф. Теофоолу), Стан. Стоянов
Голм.: 1-0 Мънев 81‘
Ж.К.: Иванов, Великов, Димитров, Немодруг (Дун.); Стан. Стоянов, Д. Стефанов, Ф. Илков (ЧМ)
Ч.К.: 90‘ Георгиев (Дун.); 90‘ Ф. Илков – 2 мача (1 за купата)

20.11.1999 г., 13 кр., Варна, 14.00, **„Ч. море“ – „Искър“ Сф 3-0 (2-0)**, съдия: Д. Костов, 4 000 зр. ‘
„Ч. море“: Кал. Чакъров, Д. Стефанов, Здр. Здравков, Кр. Влахов, Венц. Маринов (73‘ Бож. Колев), Илн Памуков, Вик. Михайлов, Иво Михайлов (62‘ М. Петков), Хр. Марашлиев, Дан. Калчев (73‘ Юл. Нейчев), Стан. Стоянов
„Искър“: В. Василев, Хр. Арангелов, Вал. Дъртилов, Юл. Петков, Иво Тодоров, Вес. Игнатов (75‘ Ант. Илиев), Мар. Стоянов, Рад. Кълвачев (46‘ Д. Дойчинов), Доб. Рагин (58‘ Н. Минчев), Анат. Тонов, Рум. Петров
Голм.: 1-0 Хр. Марашлиев 9‘, 2-0 Иво Михайлов 37‘ (дуз.), 3-0 Хр. Марашлиев 68‘
Ж.К.: Д. Стефанов – 1 мач (ЧМ); Рагин, Дъртилов (Ис.)
Ч.К.: 38‘ Тонов (Ис.)

27.11.1999 г., 14 кр., Враца, **„Ботев“ Вр. – „Ч. море“ 3-1 (0-0)**, съдия: Д. Димитров, 2 000 зр.
„Ботев“: Т. Стоянов, Стан. Герджиков, Вал. Йочев, Г. Вълчев (73‘ Свет. Симеонов), Игор Харковченко, Б. Панов, Бойко Краев (46‘ П. Пенев), Н. Донев, Ал. Валентинов, Анг. Ангелов, Ил. Вълчев (89‘ Вал. Илиев)
„Ч. море“: Кал. Чакъров, Ф. Илков, Здр. Здравков, Кр. Влахов, Венц. Маринов, Бож. Колев (55‘ Кал. Филатов), Вик. Михайлов (71‘ Ибр. Даил), Иво Михайлов, Хр. Марашлиев, Дан. Калчев (77‘ Ф. Теофоолу), Стан. Стоянов
Голм.: 1-0 Пенев 76‘, 2-0 Симеонов 84‘, 2-1 Кал. Филатов 89‘, 3-1 Валентинов 90‘
Ж.К.: Герджиков, Валентинов, Ил. Вълчев, П. Пенев, Симеонов (Бот.); Кр. Влахов, Венц. Маринов (ЧМ)
Ч.К.: 65‘ Здр. Здравков – 4 мача (ЧМ)

4.12.1999 г., 15 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Антибиотик – Луд.“ Рз. 2-0 (2-0)**, съдия: Г. Виделов, 1 200 зр.
„Ч. море“: Кал. Чакъров, Д. Стефанов, Кал. Филатов, Кр. Влахов, Венц. Маринов, Илн Памуков, Вик. Михайлов, Иво Михайлов (66‘ Люд. Киров), Хр. Марашлиев, Дан. Калчев (46‘ Ф. Теофоолу), Стан. Стоянов (75‘ Бож. Колев)
„Ант.-Лудогорец“: Нед. Добрев, Яв. Софрониев, Рос. Атанасов, Ивл Андреев, Пл. Божков, Иво Кискинов (59‘ Пет. Георгиев), Нед. Сираков, Т. Каменов, Г. Иванов, Б. Каменов (46‘ Мих. Спасов), Анд. Андреев
Голм.: 1-0 Иво Михайлов 39‘ (дуз.), 2-0 Хр. Марашлиев 43‘
Ж.К.: Иво Михайлов (ЧМ); Сираков (Ант.)

27.2.2000 г., 16 кр., Пловдив, **„Локомотив“ Пд – „Ч. море“ 0-1 (0-0)**, съдия: Мл. Благоев, 4 000 зр.
„Лок.“ По: Стоян Колев (77‘ Мил. Райковски), Дан. Бачков, П. Пашев, Хр. Христов, Иво Костадинов, Бож. Велчев, Кр. Камбуров (77‘ Н. Мекерешки), Ив. Караманов, Г. Димитров (63‘ Н. Чалъков), Ал. Миленков, Хр. Телкийски
„Ч. море“: Кал. Чакъров, Ф. Илков, Б. Каменов, Слко Димитров, Венц. Маринов, Илн Памуков, Вик. Михайлов (63‘ Дан. Калчев), Стан. Стоянов, Хр. Марашлиев (88‘ Д. Стефанов), Иво Михайлов, Вес. Петков (43‘ Ф. Теофоолу)
Голм.: 0-1 Дан. Калчев 76‘ (псу)
Ж.К.: Колев, Велчев, Костадинов (Лок.); Слко Димитров – 1 мач, Дан. Калчев, Венц. Маринов (ЧМ)

4.3.2000 г., 17 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Кремиковци“ 4-2 (1-1)**, съдия: Ст. Спасов, 3 000 зр.
„Ч. море“: Кал. Чакъров, Ф. Илков, Вик. Михайлов, Б. Каменов (73‘ Д. Стефанов), Венц. Маринов, Илн Памуков, Ф. Теофоолу, Иво Михайлов (73‘ Люд. Киров), Хр. Марашлиев, Дан. Калчев (46‘ М. Петков), Стан. Стоянов
„Кремиковци“: Мар. Николов, Т. Цветанов, Цв. Барбалов, Ант. Борисов, Пл. Ценов, Кр. Вельов, Св. Цветков (73‘ Ген. Петков), Рашев (61‘ Й. Петков), Анат. Венчов, Пл. Русинов, Рум. Руменов
Голм.: 1-0 Хр. Марашлиев 5‘, 1-1, Цветков 28‘, 2-1 Иво Михайлов 58‘ (дуз.), 3-1 Ф. Теофоолу 70‘, 4-1 Хр. Марашлиев 72‘, 4-2 Руменов 79‘
Ж.К.: Вик. Михайлов, Ф. Теофоолу (ЧМ); Цветанов, Цветков (Крем.)

11.3.2000 г., 18 кр., Плевен, ст. Сл. Алексиев, **„Спартак“ Пл – „Ч. море“ 2-1 (0-0)**, съдия: В. Петровски, 10 000 зр.
„Спартак“ Пл: Волен Парашкевов, Ал. Петров, Рад. Йорданов, Йон. Пейков, Пл. Панайотов, Калин Георгиев (60‘ Ф. Флоров), Март. Подвързачов, Дим. Данов (90‘ Андр. Георгиев), Ем. Тодоров, Г. Йорданов, Ил. Войнов
„Ч. море“: Кал. Чакъров, Ф. Илков, Здр. Здравков, Слко Димитров (43‘ Д. Стефанов), Венц. Маринов, Илн Памуков, Ф. Теофоолу (66‘ Дан. Калчев), Иво Михайлов (73‘ Люд. Киров), Хр. Марашлиев, Вик. Михайлов, Стан. Стоянов
Голм.: 1-0 Тодоров 47‘, 1-1 Иво Михайлов 58‘, 2-1 Г. Йорданов 90‘ (псу)

1999-00		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1.	ЧМ		4:0	3-0	1-0	1-0	3-1	1-0	2-1	2-0	4-1	4-2	3-0	2-0	2-0	3-1	5-2
2.	СпПл	2:1		0:0	1:2	4:3	4:1	1:0	2:0	3:0	2:1	4:0	4:2	3:2	3:1	3:1	1:0
3.	Хеб-И	3-4	3-0		2-0	2-1	1-0	4-1	2-1	3-1	3-0	3-0	5-0	2-0	1-0	2-1	2-0
4.	ДунРс	1-0	3-1	3-2		3-0	2-0	3-1	1-0	3-0	2-1	1-0	2-0	0-0	2-1	2-1	2-2
5.	БотВр	3-1	1-3	2-1	3-1		4-2	3-1	2-0	3-3	1-0	1-2	3-0	1-0	2-1	2-1	3-0
6.	Вид-Р	3-1	2-3	0-0	1-1	1-1		1-2	3-0	1-0	2-0	1-0	2-1	3-1	2-0	3-0	2-0
7.	ЛокПд	0-1	2-1	1-2	2-0	2-2	1-0		0-0	2-1	1-0	2-0	1-0	2-3	2-0	1-0	1-1
8.	МетРд	1-2	0-1	1-2	1-0	2-1	3-2	2-0		2-0	2-1	2-1	2-0	2-0	1-0	0-0	2-0
9.	Септ	2-1	0-2	0-0	3-2	4-0	2-2	2-0	0-0		6-1	4-3	1-2	2-0	1-0	0-0	3-1
10.	СветТ	3-1	0-0	0-3	3-1	1-0	2-0	1-0	2-2	3-0		1-0	2-0	2-1	4-0	2-2	1-1
11.	Бдин	1-1	0-0	3-0	2-1	0-1	2-0	3-0	1-0	2-2	0-0		2-0	0-0	2-1	1-1	3-0
12.	Хас	0-1	1-2	1-1	2-2	3-0	2-0	1-2	3-1	5-1	1-0	0-0		4-0	3-2	2-0	1-0
13.	Етър	0-1	1-2	3-0	1-1	3-2	1-0	0-1	1-0	2-2	2-1	2-0	1-1		2-0	4-1	1-0
14.	Ант-Л	0-2	1-1	2-1	2-1	3-0	0-0	3-0	1-0	1-1	4-0	2-1	1-0	0-0		2-0	1-0
15.	Мариц	0-1	0-1	2-0	2-0	3-2	1-2	1-0	2-0	1-0	2-1	1-1	0-1	2-0	1-0		2-2
16.	Бер'00	0-1	0-3	1-1	0-1	0-1	2-3	1-0	1-1	2-3	0-1	0-3	2-0	1-1	1-2	1-0	

Ж.К.: Петров, Г. Йорданов, Данов, Тодоров (Сп.), Слко Димитров, Венц. Маринов, Д. Стефанов (ЧМ)

18.3.2000 г., 19 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Светкавица“ Тщ 4-1 (0-0)**, съдия: Ив. Георгиев, 1 000 зр.

„Ч. море“: Нед. Добрев, Ибр. Даил (46‘ Бож. Колев), Вик. Михайлов (46‘ Люд. Киров), Д. Стефанов, Венц. Маринов, Илн Памуков, Вес. Петков, Иво Михайлов, Хр. Марашлиев, Дан. Калчев, Стан. Стоянов (73‘ Кал. Филатов)

„Светкавица“: Д. Димитров, Гал. Тодоров, Вл. Вълчев, Ив. Тонев, Б. Василев, Г. Илиев, Мар. Алексиев (46‘ Ахм. Ахмедов), Конст. Петков, Юл. Нейчев (78‘ Юксел Ахмедов), Ем. Янчев (60‘ Анг. Ангелов), Св. Бърканичков

Голм.: 1-0 Хр. Марашлиев 53‘, 2-0 Иво Михайлов 55‘, 3-0 Хр. Марашлиев 63‘, 3-1 Бърканичков 87‘, 4-1 Хр. Марашлиев 89‘

25.3.2000 г., 20 кр., Хасково, **„Хасково“ – „Ч. море“ 0-1 (0-0)**, съдия: Г. Нарлев, 1 000 зр.

„Хасково“: Ем. Овчаров, Ив. Хипов (46‘ Донко Димитров), Рачо Килапов (81‘ Мир. Петков), Анг. Димовски, Таньо Ганев, Стам. Белчев, Бл. Благоев, Йон. Топузаков (72‘ Мюмюн Реджеб), К. Василев, Венц. Алдев, Г. Каменов

„Ч. море“: Кал. Чакъров, Д. Стефанов, Слко Димитров (89‘ Ф. Теофоолу), Кал. Филатов (77‘ Б. Каменов), Венц. Маринов, Илн Памуков, Вес. Петков (88‘ Ибр. Даил), Иво Михайлов, Хр. Марашлиев, Дан. Калчев, Стан. Стоянов

Голмайстори: 0-1 Иво Михайлов 47‘ (дуз.)

Пропусната дузпа: 60‘ Иво Михайлов (ЧМ)

Ж.К.: Килапов, Топузаков, Каменов (Хас.); Б. Каменов, Стан. Стоянов – 1 мач (ЧМ)

1.4.2000 г., 21 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Видима-Раковски“ Сев. 3-1 (2-0)**, съдия: Г. Виделов, 1 400 зр.

„Ч. море“: Нед. Добрев, Люд. Киров (72‘ М. Петков), Слко Димитров, Б. Каменов (80‘ Д. Стефанов), Венц. Маринов, Илн Памуков, Вик. Михайлов, Иво Михайлов, Хр. Марашлиев, Дан. Калчев, Вес. Петков (46‘ Ф. Теофоолу)

„Вид-Рак“: Георгиев, Мил. Цветанов, Иво Данков, Илков, Турхан Саръмехмед, Мар. Германов, Хрф Цочев, Хр. Господинов, Юл. Манев (58‘ Г. Христов), Лаз. Стефанов, Рум. Шанкулов (73‘ Ив. Райков)

Голм.: 1-0 Хр. Марашлиев 16‘, 2-0 Вес. Петков 21‘, 3-0 Хр. Марашлиев 74‘ , 3-1 Германов 90‘

Ж.К.: Слко Димитров, Вик. Михайлов (ЧМ)

8.4.2000 г., 22 кр., Ст. Загора, ст. Локомотив, **„Берое 2000“ – „Ч. море“ 0-1 (0-0)**, съдия: Анг. Христов, 850 зр.

„Берое 2000“: Кр. Христов, Костов, Б. Георгиев, Йон. Неделчев, Мар. Господинов, Г. Вълчев, Ивл Желязков (54‘ Жеко Димитров), Д. Сивов, Кал. Калоянов, Мил. Кръстев (67‘ Дан. Илиев), Свет. Господинов

„Ч. море“: Кал. Чакъров, Б. Каменов, Венц. Маринов, Стан. Стоянов, Илн Памуков, Вик. Михайлов, Вес. Петков, Иво Михайлов (71‘ Кал. Филатов), Хр. Марашлиев, Дан. Калчев (56‘ Ф. Теофоолу), Иво Димов (46‘ Люд. Киров)

Голм.: 0-1 Вес. Петков 61‘

Ж.К.: Кръстев (Бер.)

23.4.2000 г., 23 кр., Варна, 16.00, **„Ч. море“ – „Марица“ Пд 3-1 (2-0)**, съдия: Стойчо Паунов, 600 зр.

„Ч. море“: Кал. Чакъров, Стан. Стоянов, Слко Димитров, Б. Каменов (62‘ Д. Стефанов), Венц. Маринов, Илн Памуков (76‘ Ф. Теофоолу), Вес. Петков, Иво Михайлов, Хр. Марашлиев, Люд. Киров, Иво Димов (46‘ Вик. Михайлов)

„Марица“: Нед. Топалов, В. Каламов, Ив. Мекиков (69‘ Н. Солаков), Г. Чакъров, Вл. Тилев, Бис. Влайков, Боян Иванов, Ивл Ковачев (83‘ Й. Тодоров), Пет. Георгиев (59‘ Б. Иванов), Ал. Димитров, Ив. Йотовски

Голм.: 1-0 Хр. Марашлиев 20‘ (дуз.), 2-0 Вес. Петков 29‘, 3-0 Хр. Марашлиев 52‘, 3-1 Бор. Иванов 84‘

Ж.К.: Б. Каменов, Люд. Киров, Иво Михайлов (ЧМ); Ковачев, Тилев (Мар.)

	крайно класиране:	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	Ч. море Варна	30	23	1	6	59-27	70
2.	Спартак Плевен	30	21	4	5	57-32	67
3.	Хебър-Искър Паз.	30	17	5	8	51-31	56
4.	Дунав Русе	30	15	5	10	43-35	50
5.	Ботев Враца	30	14	3	13	48-48	45
6.	Видима-Рак. Севл.	30	12	5	13	40-40	41
7.	Локомотив Пловдив	30	12	3	15	28-38	39
8.	Металург Радомир	30	11	5	14	29-33	38
9.	Септември София	30	10	8	12	44-49	38
10.	Светкавица Т-ще	30	11	5	14	35-43	38
11.	Бдин-Кремиковци Вд	30	10	8	12	35-35	38
12.	Хасково	30	11	4	15	36-43	37
13.	Етър В. Търново	30	10	7	13	32-38	37
14.	Антибиотик-Луд. Рз	30	11	4	15	31-36	37
15.	Марица Пловдив	30	9	6	15	29-39	33
16.	Берое 2000 Ст. Загора	30	3	7	20	21-51	16

„Ч. море“ Вн,1999-00 г.,“Б“ РФГ	м.	г.
Иво Михайлов	30	14
Христо Марашлиев	28	21
Станислав Стоянов	28	2
Венцислав Маринов	28	
Илиян Памуков	27	
Филип Теофоолу	26	9
Даниел Калчев	26	1
Виктор Михайлов	23	1
Здравко Здравков	21	
Калоян Чакъров	19	
Людмил Киров	18	1
Димитър Стефанов	18	
Калоян Филатов	14	2
Красимир Влахов	13	
Филип Илков	13	1
Милен Петков	13	
Веселин Петков	12	5
Бойко Каменов	12	
Славейко Димитров	9	
Юлиян Нейчев	8	2
Божидар Колев	8	
Йордан Йорданов - Жан	7	
Ибрям Даил	6	
Иво Димов	4	
Явор Георгиев	4	
Неделчо Добрев	3	
Галин Милков	1	
Виктор Генчев	1	
Гойко Тривич	1	

30.4.2000 г., 24 кр., София, ст. Септември, 17.00, **„Септември“ – „Ч. море“ 2-1 (0-0)**, съдия: Кам. Алексиев, 1 100 зр.
„Септември“: Руси Петков, Ем. Равначки, Ант. Здравков, Вес. Ангелов, Март. Бечев, Б. Илиев, Ил. Илиев (60‘ Ивл Йончев), К. Пенев, Стоил Христов (46‘ Ив. Топалов), Н. Тодоров, Илн Антонов (82‘ Ант. Парапанов)
„Ч. море“: Кал. Чакъров, Стан. Стоянов, Слко Димитров (62‘ Кал. Филатов), Б. Каменов (75‘ Ф. Теофоолу), Венц. Маринов, Илн Памуков, Вес. Петков, Иво Михайлов, Хр. Марашлиев, Люд. Киров, Иво Димов (46‘ Вик. Михайлов)
Голм.: 2-0 Йончев 74‘, 78‘, 2-1 Хр. Марашлиев 83‘
Ж.К.: Здравков, Ангелов, Пенев (Септ.); Слко Димитров – 1 мач, Б. Каменов, Илн Памуков, Иво Димов (ЧМ)

6.5.2000 г., 25 кр., Варна, 18.00, **„Ч. море“ – „Металург“ Радомир 2-1 (2-1)**, съдия: Кън. Димитров, 1 500 зр.
„Ч. море“: Кал. Чакъров, Ф. Илков, Здр. Здравков, Вик. Михайлов, Венц. Маринов (46‘ Илн Памуков), Стан. Стоянов (53‘ Д. Стефанов), Ф. Теофоолу, Иво Михайлов, Хр. Марашлиев, Люд. Киров, Иво Димов (61‘ Кал. Филатов)
„Мет.“ Рад.: Н. Чавдаров, Бойко Миланов (46‘ Здр. Илиев), Анат. Младенов, Бл. Латинов, Б. Давидков, Вал. Варадинов (51‘ Димитров), Вал. Стоилов, Сп. Боянов (70‘ Бойко Драгомиров), Крас. Пингов, Калин Костов, Рос. Олегов
Голм.: 1-0 Люд. Киров 2‘, 2-0 Ф. Теофоолу 17‘, 2-1 Боянов 20‘

13.5.2000 г., 26 кр., В. Търново, **„Етър“ – „Ч. море“ 0-1 (0-1)**, съдия: Г. Нарлев, 600 зр.
„Етър“: Пл. Петров, Рум. Радков (63‘ Матеев), Мир. Енев, Ем. Луканов, Ст. Ангелов, Свил. Василев, Вел. Кефалов, Г. Кичуков, Вал. Игнатов (46‘ Вес. Иванов), Мар. Генов, Н. Съботинов
„Ч. море“: Кал. Чакъров, Вес. Петков (60‘ Ф. Теофоолу), Здр. Здравков, Слко Димитров, Венц. Маринов, Илн Памуков, Вик. Михайлов, Иво Михайлов (75‘ Б. Каменов), Хр. Марашлиев (85‘ Дан. Калчев), Люд. Киров, Стан. Стоянов
Голм.: 0-1 Иво Михайлов 5‘ (псу)
Ж.К.: Съботинов, Игнатов (Ет.); Иво Михайлов, Вик. Михайлов, Слко Димитров – 2 мача (ЧМ)

21.5.2000 г., 27 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Дунав“ Рс 1-0 (0-0)**, съдия: Ат. Узунов, 3 000 зр.
„Ч. море“: Кал. Чакъров, Вес. Петков (57‘ Ф. Теофоолу), Здр. Здравков, Б. Каменов (62‘ Д. Калчев), Венц. Маринов, Илн Памуков, Вик. Михайлов (57‘ М. Петков), Иво Михайлов, Хр. Марашлиев, Люд. Киров, Стан. Стоянов
„Дунав“: Свет. Личев, Драг. Григоров, Пл. Мънев, Пл. Ковачев, Ем. Иванов, Калоян Янков, Калоян Копчев (77‘ Джуниет Кязимов), Ивл Кирилов, Благ. Георгиев, Цв. Василев (79‘ Вал. Якимов), Здр. Петров
Голм.: 1-0 Иво Михайлов 72‘ (псу)
Ж.К.: Илн Памуков (ЧМ); Ковачев, Григоров (Дун.)

27.5.2000 г., 28 кр., Пазарджик, **„Хебър-Искър“ Пз – „Ч. море“ 3-4 (2-1)**, съдия: Ан. Генов, 2 000 зр.
„Хебър-Искър“: Й. Йорданов – Жан, Ант. Илиев, Ивл Тодоров, Д. Мутафов, Ал. Тунчев, Рум. Петров, Мар. Стоянов (61‘ Март. Деянов), Мар. Стоилов (66‘ Н. Минчев), Доб. Рагин, Д. Дойчинов (46‘ Рад. Кълвачев), Д. Дамянов
„Ч. море“: Нед. Добрев, Кал. Филатов, Здр. Здравков (46‘ Д. Стефанов), Люд. Киров, Гойко Тривич, Илн Памуков, Ф. Теофоолу, Иво Михайлов (45‘ Вик. Михайлов), Вес. Петков (73‘ Б. Каменов), Дан. Калчев, Стан. Стоянов
Голм.: 1-0 Дойчинов 5‘, 2-0 Стоянов 23‘, 2-1 Вес. Петков 26‘, 2-2 Иво Михайлов 47‘ (псу), 2-3 Ф. Теофоолу 47‘, 3-3 Рагин 61‘, 3-4 Ф. Теофоолу 70‘ (дуз.)

3.6.2000 г., 29 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Ботев“ Вр. 1-0 (0-0)**, съдия: Св. Мендизов, 3 000 зр.
„Ч. море“: Кал. Чакъров, Слко Димитров, Здр. Здравков, Вес. Петков (72‘ Ф. Теофоолу), Венц. Маринов, Илн Памуков (65‘ Б. Каменов), Люд. Киров, Иво Михайлов, Хр. Марашлиев, Дан. Калчев (46‘ Вик. Михайлов), Стан. Стоянов
„Ботев“: Т. Стоянов, Венц. Йоргов, Ас. Сланчев, Г. Вълчев, Пл. Божков, Й. Терзиев, Андр. Андреев, Ген. Симеонов, Ил. Вълчев (62‘ П. Пенев), Анг. Ангелов, Б. Георгиев (80‘ Св. Симеонов)
Голм.: 1-0 Вик. Михайлов 47‘
Ж.К.: Вес. Петков (ЧМ); Вълчев, Андреев, Георгиев, Терзиев (Бот.)

9.6.2000 г., 30 кр., Разград, **„Антибиотик-Лудогорец“ – „Ч. море“ 0-2 (0-2)**, съдия: Св. Маринов, 8 200 зр.
„Ант.-Луд“: Димо Димитров, Ем. Георгиев, Яв. Софрониев, Ст. Дончев (31‘ Ивл Андреев), Юл. Димитров (46‘ Сунай Вели), Ив. Кирилов (68‘ Ив. Караджов), Рос. Маринов, Нед. Сираков, Г. Иванов, Т. Каменов, Пл. Петров
„Ч. море“: Кал. Чакъров, Слко Димитров, Здр. Здравков, Вес. Петков, Венц. Маринов, Илн Памуков, Люд. Киров, Иво Михайлов (51‘ Дан. Калчев), Хр. Марашлиев (64‘ Б. Каменов), Вик. Михайлов (64‘ Д. Стефанов), Стан. Стоянов
Голм.: 0-1 Хр. Марашлиев 4‘, 0-2 Вес. Петков 44‘
Ж.К.: Георгиев, Дончев, Вели (Луд.); Люд. Киров (ЧМ)

9.6.2000 г., Разград, градски стадион. Решителен мач за влизане в „А“ група срещу домакините от „Антибиотик-Лудогорец“, а феновете на „моряците създават атмосфера по трибуните.

9.6.2000 г., Разград, градски стадион. Радост по трибуните и терена. „Черно море“ се завръща с „А“ група след 6-годишно отсъствие.

Иво Стефанов Михайлов

(р. 10.3.1977 г.)
Позиция: атакуващ халф
„Ч. море“: 1999-03
„А“ РФГ: 68 мача/4 гола
„Б“ РФГ: 43/16

Родом от Кюстендил, Иво тръгва по стъпките на баща си Стефан Михайлов (бивш нападател на „Велбъжд“ и ЦСКА, останал в историята с победния гол, с който е елиминиран „Аякс“ през 1973 г. в КЕШ). Възпитаник на школата на ЦСКА. Докато отбива военната си служба играе за столичния „Армеец“, откъдето през лятото на 1996 г. Пламен Марков го привлича във втородивизионния „Чардафон“. През сезон 1996-97 дебютира за габровци в професионалния футбол, като с добрите си игри привлича вниманието на елитния „Левски“ (Кюстендил) и се завръща в родния си град. През есента на 1998 г. е изпратен под наем в „Спартак“ (Варна), а през януари 1999 г. пристига в „Черно море“, заедно с още няколко играчи, които са собственост на кюстендилци, след като издръжката на „моряците“ е поета от Георги Илиев.

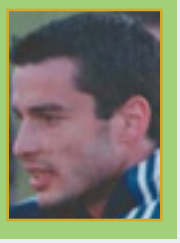

Веднага се утвърждава като водещ футболист в халфовата линия – техничен, креативен и с отличен поглед върху играта. Става щатен изпълнител на статични положения. През сезон 1999-2000, когато „моряците“ се завръщат в „А“ група след 6-годишна пауза, той става втори голмайстор на тима след Христо Марашлиев с 14 попадения, като само 3 от тях са от игра (вкарва 8 дузпи и 3 пряк свободни удара). Бележи един от най-красивите си голове в домакинство срещу „Светкавица“ (18.3.2000) – „Иво тръгна от центъра подобно на Марадона срещу Англия на Мондиал’86, излъга половината отбор и насочи технично коженото кълбо край вратаря в мрежата“, описва попадението в. „Черноморие“.

В следващите два сезона Иво запазва статута си на основен играч и в „А“ група, като дори слага капитанската лента на ръката си. Губи титулярното си място през сезон 2002-03, когато в „Черно море“ е направена мащабна селекция с финансовия ресурс на „Мултигруп“ и в тима пристигат редица скъпоструващи футболисти. През лятото на 2003 г. преминава в „Локомотив“ (Пд), заедно с още двама черноморци – Георги Илиев и Дарко Спалевич. Още през първия си сезон на „Лаута“ печели шампионската титла. Остава три години в Пловдив, след което играе за кратко в „Беласица“ и „Велбъжд“. Едва на 30-годишна възраст приключва с професионалния футбол.

Людмил Иванов Киров

(р. 16.2.1976 г.)
Позиция: дефанзивен халф
„Ч. море“: 1999-02
„А“ РФГ: 24 мача/2 гола
„Б“ РФГ: 18/1

„От Русе съм, започнах да играя в детските отбори на „Дунав“ и на 17 годишна възраст дебютирах при мъжете в „Б“ група. Играех като дефанзивен халф или ляво крило, силния ми крак е левия. След година и половина ме взеха в „Левски“ Кюстендил, които имаха силен отбор в „А“ група с финансов благодетел Георги Илиев и треньор Паро Никодимов. През този сезон взехме бронз.

През лятото на 1999 г. ме изпратиха под наем в „Черно море“. Отначало беше Божил Колев треньор, след това Ради Здравков. Целта беше влизане в „А“ група. Играх в контролите, даже вкарах гол но в последната срещу „Нефтохимик“ в Долно Езерово счупих крак (17.7.1999 г.). Това беше точно преди представянето на отбора за новия сезон. Влязох в игра след три месеца, към края на есента и бях титуляр през пролетния сезон до влизането в „А“ група. След това останах още две години в „А“ група, смених няколко треньора в „Ч. море“, последно мисля, че беше Вили Вуцов.

След „Черно море“ преминах в „Берое“ и там имах подобна история. Берое беше в „Б“ група и още първата година влязохме в „А“ и останах още 3-4 години. След това играх в „Родопа“ Смолян една година и се върнах в „Дунав“. Имах желание да си пробвам късмета и в чужбина. Мениджър ми беше Емил Данчев (той беше и на половината футболисти от „Черно м оре“), но той не ми намери нищо. Тогава реших да взема нещата в свои ръце, написах си сам C.V. и започнах да пращам и-мейли на различни отбори в района на Кьолн. Получих положителни отговори от четири отбора, от които избрах TuS Koblenz. Отидох на проби, одобриха ме и играх там три години. Играехме в регионалната лига (3-то ниво).

Върнах се в България и започнах като треньор на „Верея“. Бях изкарал лиценз УЕФА „А“ и можех да ръководя отбор от „А“ група. След това водих и „Ботев“ Гълъбово в „Б“ група за една година. След това се върнах се в Русе. Там бях треньор в два периода. След първия път отборът се разпадна и аз отидох в „Ботев“ Гълъбово за 1 година, след това две години пак в „Дунав“ Русе, в „А“ група. Класирахме се на 4-то място (2016-17) и играхме за ЕКТ срещу „Иртиш“ Павлодар. След това бях треньор и на „Рилски спортист“ Самоков и отново се върнах в „Дунав“ в „Б“ група. Това ми беше и последния сезон. Приключих с мъжкия футбол и взех да тренирам деца. Сега имам 120 деца в Тутракан и още една група от 20 деца в „Локомотив“ Русе.“

Христо Димитров Марашлиев

(р. 14.12.1970 г.)

Позиция: централен нападател
„Ч. море“ 1999-00
„Б“ РФГ: 28 мача/21 гола

Христо е син на бившия нападател на ЦСКА и „Ч. море“ Димитър Марашлиев. Юноша на ЦСКА, играе като таран, със силен ляв крак. Дебютира в мъжкия футбол през сезон 1989-90 с екипа на „Сливен“, където е изпратен да се обиграва. През лятото на 1990 г. се завръща в ЦСКА, утвърждава като основен футболист и спечелва шампионската титла през 1992 г. След това преминава в португалския втородивизионен „Академика“ (Коимбра). Година по-късно се завръща в ЦСКА, през 1994 г. играе за „Славия“, след което за трети път облича екипа на червените. През юни 1996 г. е освободен и преминава в „Левски“ (Кюстендил). През сезон 1996-97 става втори голмайстор на „А“ група с 20 гола (11 от които отбелязани за „Спартак“ (Варна), където е изпратен като преотстъпен). Влиза в топ 3 на реализаторите в шампионата и през сезон 1998-99, когато вкарва 16 гола за „Левски“ (Кн). На 3.8.1999 г. Марашлиев изненадващо е преотстъпен от кюстендилци на „Черно море“ за една година след като влиза в конфликт с треньора Д. Соколов. Очакванията от варненци са, че ще поведе отбора към майсторската група. „Бъдете спокойни, догодина сме в „А“ група“, обръща се Христо към привържениците на „моряците“ преди първата си тренировка.

„На път за Варна не ми беше приятно, че за първи път ще играя в „Б“ група, но се уверих, че „Черно море“ има високи цели и е сериозен клуб. Проблемите ми в Кюстендил с Димитър Соколов се породиха от това, че преди години той е пазил на „Велбъжд“, но когато баща ми е бил назначен за треньор, го изгонил. Сега Соколов си го върна на мен. Разликата между „А“ и „Б“ група е голяма. В „Б“ група добрите мачове са рядкост и са между бивши елитни отбори. Във втория ешелон се играе на мускули, топката се „джаска“, разчита се на сила и грешки. Ако някой сбърка, мачът е решен. Терените също са лоши. Не е хубаво да играеш в отборите на баща си заради неизбежните сравнения. Не знам кога излязох от сянката му, но е факт – почнах като сина на Марата, а сега съм само Марата“ (из интервюта във в. „Черноморие“).

Скоро след дебюта си за „Ч. море“ Марашлиев започва да бележи гол след гол и има решителен принос за завръщането на отбора в „А“ група. С 21 попадения завършва на второ място сред стрелците в „Б“ група (след Добрин Рагин от „Искър“- 24 гола). След края на сезона , когато договорът му с „Черно море“ изтича, Марашлиев преминава в „Спартак“ Вн. След това играе също за „Сливен“, „Бад Бойс“ (Слатина) и „Велбъжд“. След 2005 г. работи като треньор в ДЮШ на ЦСКА. Бил е също старши треньор на „Хебър“ (Пазарджик), „Бдин“ (Видин) и „Ком“ (Берковица).

Филип Руменов Илков

(р. 24.8.1974 г.)
Позиция: стопер
„Ч. море“: 1999-02
„А“ РФГ: 22 мача
„Б“ РФГ: 13/1

„От гара Искър съм и започнах да играя тук в местния отбор „Искър“. Минах през всички формации на ДЮШ, на 17 години получих и покана за юношеския национален отбор. Треньор там беше Апостол Чачевски, играх в няколко контроли, но не записах официален мач. Когато трябваше да влизам в казармата през 1992 г. бяха закрили спортните роти и служих в Сливница без изобщо да играя футбол. Като се уволних се върнах в „Искър“ София. Треньор там беше Иван Колев (който след това работи и в Индонезия), а отборът си беше във „В“ група. От там преминах в „Миньор“ Бобов дол, също във „В“ група. Даваха много пари, беше близо до София, пътувахме всеки ден. Имахме един мач за купата срещу „Миньор“ Перник, играх силно, харесаха ме и така отидох в Перник, но не се задържах дълго там. Раздаваха се много пари, влязохме от „В“ в „Б“ група, но бяха мутренски времена и обстановката не ми харесваше. Бях започнал да си връщам предказармената форма и имах вече повече увереност. Тогава ми се обади треньора Иван Колев, който беше в „Дунав“ Русе и аз отидох там през зимната пауза. Отборът беше в „Б“ група. останах до лятото и след това ме извикаха в „Славия“. Там обаче трябваше да се задоволя със статут на резерва, защото имаха много стабилна защита и предната година бяха станали шампиони. За това реших да си търся друг отбор.

Около името ми вече се шумеше и скоро преминах в „Металург“ Перник с треньор Паро Никодимов. Явно ме беше гледал. Там подписах първия си професионален договор за три години. Играех като централен защитник, повече като стопер, но съм бил и либеро. Висок съм и играта ми с глава е описвана от журналистите като най-силното ми качество. Останах в „Металург“ до края на договора ми. Влязохме от „Б“ в „А“ група, направихме силни мачове, бихме ЦСКА в Перник. Две години играхме в „А“ група, след това ми изтече договора и по линия на ВИС ме изпратиха в „Черно море“. Лично на мен не ми се ходеше във Варна, но Жоро Илиев ме извика и направо ми заповяда да отивам. Иначе съм нямало да играя повече.

Треньор в „Черно море“ беше Ради Здравков. Той искал централен защитник и по-точно съотборника ми Здравко Здравков. На мен даже ми каза, че не ме е искал, но като минаха няколко контроли си промени мнението за мен и започна да ме пуска в игра. Със Здравко играехме двойка централни защитници. Бяхме много задружни, добър колектив. Със Здравко живеехме в една вила във Виница и след всеки мач се събирахме и правехме купони. Играта също ни вървеше, влязохме в „А“ група тази година. Аз имах договор за три години. Ради Здравков си замина и дойде Божил Колев като старши треньор. Разбирахме се добре, играех и при него. Следващата година на мача срещу „Локо“ Пловдив получих контузия в главата (8.9.2001 г.). Комоцио с оток в мозъка, 48 часа на системи, 14 дена в интензивно отделение, фрактура на черепа и носа на няколко места. Трябваше да съм извън строя 7-8 месеца (връща се на 17.4.2002 г.). Бях започнал да влизам във форма и отново бях титуляр в защитата, когато се случи следващото нещастие. В дербито със „Спартак“ Вн (8.5.2002 г.) скочихме за една топка с Вальо Станчев и като паднах си счупих глезена. Илия Павлов ме прати в Щутгарт за операция. След това бях в гипс, с патерици, една година бях извън строя и повече не съм играл за „Черно море“. Треньор беше вече Вили Вуцов. Договора ми беше изтекъл и аз преминах в „Беласица“ Петрич в „А“ група. Останах там 6 месеца, но кариерата ми вече беше дръпнала назад. Последно в „А“ група играх в „Марек“, но и там не можах да се наложа и отидох като играещ треньор в „Германея“ Сапарева баня. Там останах 3-4 години и реших да тренирам деца.

Девет години бях треньор в една от най-известните школи в България – „Национал“. Работих с набор 2005. Поех ги като 7 годишни и ги тренирах до 15 годишна възраст. Имаме няколко футболисти в ЦСКА 1948 и „Славия“.

Напуснах школата преди две години и с още няколко колеги открихме школа за индивидуални за деца от 7 до 13 годишна възраст.“

Здравко Димитров Здравков

(р. 23.2.1973 г.)
Позиция: либеро
„Ч. море“: 1999-01
„А“ РФГ: 19 мача
„Б“ РФГ: 21 мача

„От София съм и съм юноша на „Левски“. Имахме много силен отбор в ДЮШ, извикаха ме и в юношеския национален отбор. Там бях с Васко Петров и вратаря Ивайло Попов от „Черно море“. Играхме квалификации за ЕП срещу Унгария, бихме ги в Кюстендил и в Унгария и се класирахме, но ни дисквалифицираха, защото по правило футболистите трябваше да са родени след месец август 1973 г., а аз и още няколко бяхме родени преди това. Получих и наказание да не играя в национални гарнитури за две години. Играл съм винаги като централен защитник и най вече като „либеро“.

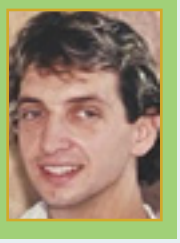

В мъжкия отбор на „Левски“ не можах да пробия. Те бяха направили подмладяване предната година. Бяха взели Г. Донков, Ил. Груев, Велко Йотов, вратарят Здр. Здравков… и за нашия набор не остана много място. Дадоха ме под наем първо във „Велбъжд“ Кюстендил за 6 месеца. Бях на 18 години и играх титуляр в „Б“ група за отбора. След това отидох за две години в „Рилски спортист“ пак в „Б“ група. Мишо Вълчев беше играещ треньор там и събра доста юноши на „Левски“. Оттам ме купиха в „Монтана“. С тях играх две години в „А“ група. И там бях титуляр. Всъщност, никога не съм бил резерва в който и отбор да съм играл.

От „Монтана“ ме взеха в „Металург“ Перник, през борческите години и след като ги извадиха от групата, Георги Илиев ни прати с Филип Илков в „Черно море“. Първо с треньор Ради Здравков, след това и с Божил Колев. Имахме добър колектив, добри футболисти и приятели. Влязохме в „А“ група и играхме стабилно. След това обаче направих най-голямата грешка в кариерата си. Подписах договор за 3 години с Ивайло Дражев в „Черноморец“ Бургас. Мишо Вълчев беше станал треньор там. Той ме покани и на него нямаше как да откажа. 6 месеца всичко беше точно, докато траншовете взеха да се бавят. Отидох да говоря с Дражев, а той каза, че според неговия договор нямал да ми дава нищо. Оказа се, че той имал при себе си друг договор, различен от този, който подписах. Явно нещо беше фалшифицирано. Ходих на арбитраж и една година не играх футбол. Много хора изгоряха с пари и с арбитража нищо не се получаваше. Накрая отидох в Самоков и Юри Галев се обади на Дражев. Заплаши го и му постави ултиматум. Само по този начин успях да се отърва и играх една година в „Рилски спортист“. След това играх в „Хебър“ Пазарджик, после и в „Миньор“ Перник. Приключих кариерата си на 34 години в „Германея“ Сапарева баня. Сега се занимавам с автомобилен бизнес.“

Виктор Атанасов Михайлов

(р. 19.6.1974 г.)

Позиция: атакуващ халф
„Ч. море“: 1999-00
„Б“ РФГ: 23 мача/1 гол

Виктор е син на футболната икона на „Локомотив“ Сф, Атанас Михайлов – Начко.

„Започнах да играя футбол в „Локомотив“ София и стигнах до мъжкия отбор. През сезон 1994-95 играх 2 мача за купата и вкарах 4 гола, но за първенство не записах мачове. Взимали са ме в групата, но бях резерва. След това преминах в „Септември“ за 6 месеца и се върнах в „Локомотив“. Те имаха в Нови Искър отбор – сателит, който играеше във „В“ група и там обикновено отиваха юношите, които не можеха да се наложат при мъжете. Паднахме се да играем в един мач за купата срещу „Етър“, аз играх много силно и те

ме харесаха.

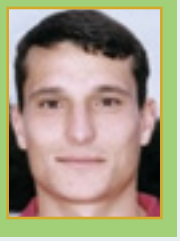
Така от „В“ група през януари 1997 г. преминах в „А“ група с отбора на „Етър“. През лятото започнахме подготовка и още в първия контролен мач срещу „Янтра“ Габрово си контузих лошо коляното. Скъсах менискус и кръстни връзки, оперираха ме и една година бях извън строя, а като не те виждат на терена толкова дълго време е нормално да те забравят. Когато се възстанових се върнах отново в Нови Искър. Бяхме събрали силен отбор с амбиции за влизане в „Б“ група. До октомври водехме в класирането и когато дойде мача срещу преследващите ни „Хебър“ Пазарджик, Паро Никодимов, който беше треньор на „Левски“ Кюстендил пристигна да наблюдава Владо Манчев от „Хебър“. Баща ми също беше дошъл на мача, за да гледа мен. Вкарах гол още в началото, към 15-та мин. Тогава Паро започнал да пита за мен и така след две седмици преминах в „Левски“ Кюстендил, които бяха много сериозен отбор тогава. Взехме бронзови медали през 1998-99 и играхме полуфинал за купата срещу ЦСКА. Поведохме им с 2-0, но те изравниха и ни елиминираха.

Жоро Илиев изпрати доста футболисти от Кюстендил към Варна. Някои бяха отишли вече от зимата. Аз дойдох с Христо Марашлиев и Людмил Киров. Имахме силен отбор и колектив, организацията беше отлична и влязохме в „А“ група, каквато ни беше и задачата. Останах във Варна една година и преминах в „Академик“ Свищов, които бяха в „Б“ група, след това за известно време спрях с футбола.

Потърсиха ме от „Ком-Миньор“ Берковица във„В“ група. Спечелихме купата на Аматьорската лига (2008 г.). На финала бихме „Несебър“ с 2-1. Аз вкарах и двата гола. Влязохме и в „Б“ група същата година, а на мен коляното ми взе да „се обажда“ и приключих с футбола. От 2011 г. съм треньор в ДЮШ на „Локомотив“ София. През 2014-15 бяхме вицешампиони при U19.”

Илиян Стоянов Памуков

(р. 22.6.1974 г.)

Позиция: десен бек
„Ч. море“: 1999-00
„Б“ РФГ: 27 мача

Илиян Памуков е син на дългогодишния футболист на „Дунав“ Русе Стоян Илиев.

„Започнах да играя футбол в децата на „Дунав“ Русе много малък, на около 5-6 години. Но скоро след това спрях, защото баща ми не ме пускаше, искаше да се занимавам с нещо друго. Но „кръвта вода не става“. Тогава играех неорганизирано в махалата и училище, а когато станах на 16 години отидох при Никола Христов в „Локомотив“ Русе и там играх в „Б“ и „В“ група до 1994 г. Първо започнах да играя като крило, но треньорът видя бек в мен и си останах десен бек до края След това преминах в „Академик“ София. Имахме много силен отбор във „Б“ група, с вратаря Й. Йорданов – Жан, Ивайло Йотов – Кемпеса, Равначки … но не беше добре финансово. Първо продадоха Иван Пасков на ЦСКА, след това и мен. Треньор в ЦСКА беше Димитър Пенев. Тогава обаче от Гърция се върна Емил Кременлиев и за мен остана място в отбора. Бях в групата, но като резерва. Играх само два мача за купата на България, в първенството станахме втори и взехме купата.

На мен обаче не ми се стоеше резерва, исках да играя. Тогава с мен говори Иво Димов и ми каза, че в „Черно море“ стягат здрав отбор за влизане в „А“ група, и ако искам да играя мога да отида там. Ради Здравков беше треньор и аз дойдох във Варна като преотстъпен от ЦСКА до края на сезона. Бях титуляр в много силен колектив с добри футболисти и отлична организация. Направихме много силни мачове и влязохме в „А“ група. Понеже бях под наем, след края на сезона се върнах в ЦСКА. Там обаче Енрико Катуци беше станал треньор, имаше нови футболисти и мен отново ме дадоха под наем, този път на „Марек“ в „Б“ група. И там влязохме веднага и после играх в „А“ група няколко години.

Тогава реших да си опитам късмета в чужбина. Мениджър ми беше Владимир Коев – българин от Молдова, бивш вратар (бел. бил е на проби и в „Ч. море“), който живее в Провадия. Той ми намери отбор от молдовската „А“ група – „Хепи Енд“ Каменка. Те бяха нов отбор в групата от 8 отбора. Там сезона завършва през ноември и аз се завърнах за малко в „Марек“. През зимната пауза много руски отбори ходят на подготовка в Турция и там отидох на проби в „Локомотив“ Чита, това е в далечния изток зад Байкал, до границата с Монголия. Харесаха ме и подписах за една година. Отборът беше в руската 1-ва дивизия (второ ниво на футбола в Русия) и завършихме в средата на таблицата от 22 отбора. Следващата година преминах в „Екибастус“ (през 2006 г. завършва на 8-мо място от 16) във Висшата лига на Казахстан. Тогава в цялата лига имаше само двама българи. Другият беше Станимир Димитров от „Нефтохимик“, който играеше в „Тобол“ Костеней. След сезона 2006 се върнах от Казахстан и до 2009 г. бях в „Дунав“ Русе.

Още през периода ми в ЦСКА завърших НСА и имам лиценз УЕФА „А“. Първо започнах като треньор на „Черноломец“ Попово, след това до 2013 г. тренирах юношите ст. възраст на „Лудогорец“ за една година, след това в Две могили и „Аристон“ Русе, които имаха само ДЮШ и после в „Дунав“ Русе с групите U17 и U15. От 2022 г. съм отново треньор на „Черноломец“ Попово.“

Илиян Памуков (6) с акробатично изпълнение в центъра на защитата

Веселин Иванов Петков – Веско

(р. 30.9.1968 г.)
Позиция: център нападател
„Ч. море“: 1999 (пролет) - 00 (есен)
„А“ РФГ: 9 мача/ 4 гола
„Б“ РФГ: 26/9

„Във Видин съм роден и израснал и оттук тръгва футболната ми кариера. През 1987 г. бях вече в мъжкия отбор. През 1989 г. треньорът Ст. Грозданов ме препоръча на „Левски“ и така заминах за София. Останах там само един сезон и мисля, че играх само един мач срещу „Локо“ Пловдив (1.6.1991 г.). По това време Кирил Ивков стана треньор на „Сливен“, година след като взеха купата на България и аз отидох там (1991-92) като преотстъпен от „Левски“. Играх добре, „вързa“ ми, вкарах голове за „Сливен“ и следващия сезон Ат. Атанасов – Кеби ме купи в „Берое“. Там бях титуляр в продължение на два сезона и се утвърдих като голмайстор. Кеби беше събрал доста варненци: Огнян Радев, Енгибаров, Гал. Господинов, Д. Трендафилов (тогава замина за „Левски“).

Така след СП’94 ме купиха „брокерите“ в „Ботев“ Пловдив. Имаха много пари искаха да правят силен отбор и тактиката им беше да купуват най-силните футболисти на противниковите отбори, като ги обезкървявах. Бяха събрали 9 централни нападатели. Ако двама играят и двама са на пейката, 5 не попадаха изобщо в групата. Павел Панов беше треньор, а в отбора бяха Наско Сираков (точно след СП’94), Борето Хвойнев, Дончо Донев, Г. Донков, Велко Йотов …. При такава конкуренция аз трудно попадах в групата или ако попаднех бях резерва и останах само една година. (бел. 7 мача/1 гол през този сезон).

Следващата година преминах в „Нефтохимик“. Херо беше треньор и той държеше много на физическата и тактическа подготовки. Бяхме много добре подготвени, направихме силен сезон, пресирахме навсякъде по терена. Накрая станахме 4-ти, а аз бях един от голмайсторите на „А“ група, до последно се борехме с Иво Георгиев от „Спартак“ Вн, но той беше вкарал 6 гола в едни мач на „Спартак“ Пловдив и ме мина. (Веско Петков е втори с 18 гола, Иво Георгиев е голмайстор с 21 гола).

През 1996 г. преминах в „Алтай“ Измир, в 1-ва лига на Турция. Отидохме заедно с Владко Шаламанов. Тогава имаше квоти за чужденци, можеха да играят не повече от трима в състава. Титуляри обаче бяха един нигериец и Норман Мапеза от Зимбабве, който беше дошъл от „Галатасарай“, а нас с Владко ни вртяха да попълним бройката до трима чужденци. Парадокса беше, че не можахме да се разберем с треньора българин Иван Кючуков. Оказа се, че искал „нещо“, за да ни пуска титуляри. Да си плащам, за да е играя е под достойнството ми. Тогава взеха да ми се обаждат от „Левски“, че искали да се върна при тях, предложиха ми и трансферна сума. Имах договор с „Алтай“ за 2 или 3 години, но те пък ми дължаха пари и накрая се разбрахме, те да не ми дават дължимото и аз да не им плащам неустойка за прекратяване на договора. В „Левски“ обаче взели Гонзо и Андрей Желязков ми каза, че можел да ми плати само половината от първоначално предлаганите пари, защото много съм се забавил. Аз оказа и се върнах в „Нефтохимик“, където останах следващите година и половина.

През зимната пауза на 1998-99 г. Кеби ме поиска в „Ч. море“. Бяха дошли нови благодетели с много пари. Кеби и Порточанов имаха общи бизнес интереси, разбираха се добре и Порточанов ме изпрати във Варна под наем до края на сезона без финансов иск. (бел. в интервю за в. „Черноморие“ Веско Петков споделя, че за него е имало интерес както от български, така и от чуждестранни клубове, които са били готови да го купят, но Порточанов го е пратил без да иска пари за него в „Черно море“). Главен мениджър и треньор беше Божил Колев – голяма фигура в българския футбол, голям треньор. Помощници му бяха Бебо Светозаров и Т. Марев. Всичко беше изрядно. Дойдоха и други футболисти, направихме много силен отбор и постигнахме лесно целта да останем в „Б“ група, защото след есенния полусезон, отборът беше на предпоследно място. Заплати и премии се плащаха навреме. Финансов благодетел беше Жоро Илиев, а Христо Асенов – Бацата беше неговият наместник във Варна.

След края на сезона се върнах за малко в „Нефтохимик“ и след това отново в „Ч. море“. Треньор беше вече Ради Здравков, а ние мачкахме на ред. Постигнахме и целта за влизане в „А“ група. През есента на 2000 г. бях титуляр, но дойде мача с „Нефтохимик“ и Бацата ми се обади и изрази съмнение, че аз и Кеби можем да продадем мача. Това, че постави моята лоялност под съмнение ме обиди, но мача завърши 0-0, а аз ударих греда. След това Бацата ме обвини, че нарочно съм бил топката в гредата, вместо да вкарам гол и това беше главната причина да си тръгна от Варна още през есента.

След това отидох в Стара Загора и играх в „Локомотив“ Ст.З. и после в „Миньор“ Раднево, където треньор беше Иван Вутов. Към 2005 г. се прибрах във Видин. Играх тук един сезон във „В“ група, но нямаше организация, нито амбиции, а аз сам какво мога да направя. Играх до 38 години. След това бях за малко и спортен директор на „Бдин“ Видин и тогава към 2015 г. приключих изцяло с футбола. Имам фирма за земеделска продукция и се занимавам с нея.“

Иво Николаев Димов

(р. 26.4.1970 г.)
полузащитник
„Ч. море“: 1996 (есен), 2000 г.
„А“ РФГ: 7 мача
„Б“ РФГ: 8/1

Родом от Вълчи дол, Димов е възпитаник на школата на „Спартак“. Дебютира за мъжкия отбор през сезон 1990/91. Играе като атакуващ халф, тип плеймейкър. Отличава се с фина техника и нестандартни ходове. Още след първите му мачове в професионалния футбол журналистът Стефан Янев пише във в. „Запалянко“: „Чудак? Особняк. Какъвто е и с топката. Нестандартен. Такъв варненският футбол отдавна не е имал! Иво се радва на играта, иска всички да се радват с него: партньорите, треньорите, зрителите, съперниците… И сигурно много ще ги радва! Но и много ругатни ще получава. Защото трудно се разделя с топката, защото не винаги ще разбират тънката му мисъл и хитрия му пас. И много ритници и синини ще получава, защото едва ли някой защитник ще го аплодира за това, че се е погаврил с него. И картони ще получава, защото отсега си го „връща“ на съперника, а и „процедурните реплики“ са все на устата му, поизучил е и някои жестове… Иво ще бъде от футболистите, които трибуните поставят между „Осанна!“ и „Разпни го!“. Няма да му е лесно. Но на всички ще е интересно и ще признаят, че русокосият хърбав левичар не е „класов“ средняк.“

Думите на бившия халф на „Черно море“ са пророчески и прекрасно предсказват кариерата на Димов. Той е един от най-колоритните футболисти у нас през 90-те години, но така и не успява да разкрие големия потенциал, с който разполага. Известен бохем, увлечен по философията и Древния Рим, футболът сякаш никога не е на първо място сред приоритетите му. Играе 5 години в „Спартак“ на приливи и отливи (за този период записва едва 66 мача с 6 гола). След това за кратко е в „Черноморец“ (Бургас), а през юли 1996 г. се присъединява към „моряците“. „Дълго време Иво, безгрижен към призванието и дарбата си, теоретизираше и празнословеше по варненските заведения. Ето, че сега ръка му подаде Дамян Георгиев. Треньорът е доволен от отношението на футболиста към подготовката си. Иво е будно момче, много се интересува и знае за футбола. Време е да се заинтересува и за собствената си съдба, свързана с „Царя“. Вече е на 26 години и е на стъпалото на последния влак, с който може да пътува поне петшест години в света на любимия си спорт и да остави подобаваща на таланта му следа не само във варненския футбол“, пише отново Стефан Янев (в. „Футбол“, бр. 109, 23.7.1996) след идването на Димов в „Черно море“.

Заради финансови претенции от страна на „Спартак“ картотекирането му се забавя и той пропуска първите 7 кръга от сезон 1996-97. Проблемите са изчистени, когато Димов сключва нов едногодишен договор с родния си клуб, като в замяна на това е преотстъпен без финансов иск на „Черно море“ до зимата. Дебютът му е отличен – на 28.9.1996 г. черноморци побеждават с 2:0 „Литекс“, а той вкарва втория гол от дузпа. След това обаче изиграва само още два мача и се разделя с отбора. В края на октомври 1996 г. президентът на „Спартак“ Николай Ишков продава правата му на „Литекс“ за 35 000 долара. Сделката предизвиква скандал, тъй като е осъществена без знанието на футболиста. „Не искам да бъда продаван като чувал с картофи“, отсича Иво пред в. „Народно дело“ (28.10.1996). „Димов отдавна не иска да има нищо общо с родния си клуб „Спартак“. Сега мечтата му се осъществи“, отговаря клубният бос Николай Ишков пред същия вестник на следващия ден. В крайна сметка Димов отива в „Литекс“, но така и не записва официален мач за ловчанлии. През сезон 1997-98 отново е част от „Спартак“, след което осъществява трансфер в ЦСКА. През есента на 1999 г. играе за кратко под наем в китайския „Ченгду Блейдс“.

Вторият период на Димов в „Черно море“ започва на 15.1.2000 г., когато той се включва в зимната подготовка на „моряците“ и обявява, че е бил пуснат от ЦСКА във Варна, тъй като се е отказал от 50 000 DM, които му дължали „армейците“. Остава на „Тича“ през цялата календарна година, но се появява на терена от време на време. През пролетта на 2001 г. „Черно море“ го продава за 100 000 $ в Китай, което го нарежда сред силните трансфери на отбора. През 2003 г. играе за кратко в „Добруджа“, а след това отново облича екипа на „Спартак“ през сезон 2003-04. Следва 2-годишна пауза, преди за пореден път да се завърне в родния си клуб през есента на 2006 г. Месеци по-късно официално прекратява състезателната си кариера.

Калоян Стефанов Чакъров

(р. 17.2.1971 г.)
Позиция: вратар
„Ч. море“ 1999-01
„А“ РФГ: 12 мача
„Б“ РФГ: 19 мача

Калоян е от Велико Търново, син на дългогодишния капитан на „Етър“ и впоследствие елитен рефер Стефан Чакъров. Възпитаник на школата на „виолетовите“. През 1987 г. с юношите младша възраст става републикански шампион, като е обявен за най-добър вратар в първенството. Три години по-късно Георги Василев-Гочето го взема в мъжкия отбор. Още в дебютния си сезон 1990-91 в професионалния футбол печели титлата с „Етър“. По време на шампионската кампания е втори вратар след Николай Донев и участва в 5 срещи от първенството. Остава в „Етър“ в продължение на близо 8 години. За кратко е в „Черноморец“ (Бс), а през лятото на 1998 г. преминава в „Марица“ (Пд). Година по-късно пристига във Варна. Подписва договор с „Черно море“ на 14.10.1999 г. и веднага става твърд титуляр в тима на Ради Здравков, който преследва промоция за „А“ група. До края на сезона не е на вратата само в 3 мача. В 19-те изиграни срещи записва 11 „сухи мрежи“. Продължава да бъде титуляр под рамката и през първата половина на сезон 2000-01 в елита, но през зимната пауза напуска „моряците“.

Месеци по-късно заминава за Италия и остава там цели 10 години. Играе за „Civitanovese“, „Sangiustese“, „Tortoli“, „Lotzorai“, „Baunese“ и „Nuorese“: „Емануел Луканов играеше в Италия, с него сме приятели и поддържаме връзка. Каза ми: прати една видеокасета, ще намерим отбор. След две седмици се обади, че един мениджър е проявил интерес. Така заминах за Апенините. През 2006 г. станах първият българин с треньорски лиценз от Ковърчано. Допуснаха ме по една квота за чужденци, след като представих документ, че имам над 200 мача в професионалния футбол в България.

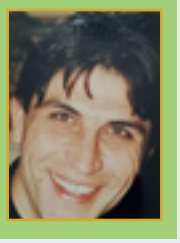

40 дни интензивно обучение от сутрин до вечер, беше много трудно и взискателно.“ След като се завръща у нас Чакъров става треньор на вратарите в „Монтана“, а след това дълги години работи в родния „Етър“. През есента на 2014 г. е старши треньор на „виолетовите“. През 2019 г. влиза в щаба на Красимир Балъков в националния отбор. По-късно работи и в школата на „Ботев“ (Пд).

Ибрям Юсуф Даил

(р. 4.11.1971 г.)

Позиция: стопер, либеро
„Ч. море“: 1999-00
„Б“ РФГ: 6 мача

„От Варна съм и съм юноша на „Ч. море“. Започ-нах да тренирам в 3-ти клас при Тошко Терзистоев на затревеното игрище пред у-ще „Жечка Карамфилова“. След това имаше изпити за спортна паралелка в у-ще „Зах. Стоянов“ в кв. „Чайка“ и ме приеха заедно с Н. Найденов – Нурито, Енгибаров и синът на Дамян Георгиев - Жоро Дамянов. Треньор ни беше Д. Боснов. В 10-ти клас играех вече в дублиращия отбор. Когато трябваше да влизам в казармата беше изселването в Турция и не ме взеха в спортна рота. Служих в трудови войски в София. Влязох за 2 години, но тогава промениха закона и служих 1,5 г. Босната се опитваше да ме уреди да играя в „Славия“, но не се получи.

Ибрям Даил (вдясно) и Яремчук с екипа на „Ворскла“ Полтава

След уволнението се прибрах във Варна. Дамян Георгиев беше станал треньор на „Ботев“ Нови пазар и взе всички юноши на „Ч. море“, които не играеха редовно. Изкарах там две години във „В“ група. На втората влязохме в „Б“ група, но тогава в клуба се смени властта. Отборът го взе шуменския бизнесмен Хр. Христов и от варненците не остана почти никой. Тогава пък варненския бизнесмен Живко (Кътев май се казваше) реши да прави бизнес в Лом. Очакваше да му дадат пристанището. Дойде с много пари в куфари и раздаваше наред. Боян Гергов от Монтана беше ст. треньор, а Дамян Георгиев – технически директор и докара повечето варненци, с които беше играл в Нови пазар. Тогава Вал. Вълков – Сачака ме извика в „Сторгозия“ Плевен, където изкарах подготовката при треньора Кирил Фурнигов, но поискаха много пари за мен, тогава свободни трансфери нямаше и реших да отида в Лом. Там парите бяха на привършване и всички варненци си бяха заминали, освен Пл. Хаджийски. Изкарахме с него до зимата и отборът се разпадна. След като разтрогнахме, с нас говори президента на „Ботев“ Н. пазар и довършихме сезона там в „Б“ група. Треньор беше Г. Цингов, който настояваше да преминем в „Етър“ след края на сезона. Те бяха в „А“ група. Аз имах 5-6 предложения от различни клубове, но решихме да не се делим с Хаджийски, а и Цингов беше много убедителен и така и двамата отидохме в „Етър“. Там играх 3 години като несменяем титуляр. Пропуснал съм няколко мача поради контузия. На „Етър“ обаче им трябваха пари и ме продадоха в Украйна на „Ворскла“ Полтава. Те бяха на 3-то място когато ме взеха и играхме квалификации за турнира на УЕФА. Първо отстранихме „Даугава“ Рига и след това паднахме от „Андерлехт“ (две загуби с 0-2, Даил е титуляр).

Зимата се върнах във Варна и започнах да тренирам с „Ч. море“. Бяха започнали да стягат силен отбор за влизане в „А“ група. Искаха да ме вземат, но украинците искаха 40 000 долара за мен. Хр. Асенов – Бацата разговаря с техните шефове, ходихме до „Слънчев бряг“ на преговори, уж всичко беше уредено, но 6 месеца тренирах без да играя. Накрая се разбраха и есента на 1999 ме картотекираха в „Черно море“. Започнах добре, но в 4-тия кръг срещу „Светкавица“ ме ритнаха отзад и ми се скъса Ахилеса. Докато се оправя, повече почти не играх през този сезон, но бях в групата. Влязохме в „А“ група през този сезон, а аз преминах в „Спартак“.

Тогава ме поискаха в Полша от „Заглембе“ Сосновец. Ходихме една седмица на проби с Анастас Петров. Грозданов беше старши треньор на „Спартак“ и не ме пускаше, за да не се контузя и да се провали сделката. Поляците обаче поскали само мен и Ишков отказал. Казал им или да вземат двамата ни в комплект или не пуска никой и поляците се отказаха. Много се ядосах на този провален трансфер и вече не ми се играеше за „Спартак“. Всъщност, играх само един мач за цяла година. Отидох да играя в „Девня“ в „Б“ група, Румен Димов беше треньор (2001-02).

След това Каро Акопович беше направил отбор във Вълчи дол („Вихър – Владислав“), но след като го убиха нямаше и пари и отбора се разпадна. Иван Петров им взе лицензa с неговия „Феър плей“ и имаше големи амбиции, но без пари нищо не става и май даже не завършиха сезона. На всичкото отгоре получих още една тежка контузия, скъсах кръстни връзки на коляното и приключих с футбола. Не се оперирах даже и до сега чувствам малко хлабаво.

Станах съдия по футбол. Имам доста мачове в „Б“ група като страничен и като главен съдия. Помня дебюта ми като главен съдия беше на мача „Дунав“ – „Родопа“.

От десет години живея в Норвегия и работя като шофьор.“

Станислав Петров Стоянов

(р. 10.9.1976 г.)
Позиция: полузащитник
„Ч. море“ 1999-2011
„А“ РФГ: 212 мача/8 гола
„Б“ РФГ: 28/2

„Роден съм във Варна, но израснах във Вълчи дол, където живеехме с родителите ми. Това на практика е родния ми град. Първо започнах да играя футбол в училищния отбор, след което постъпих в детския тим на „Вихър“. Първи треньор ми беше Аспарух Стоянов. Играх 4-5 години във Вълчи дол, интерес към мен проявиха от „Добруджа“ и „Черно море“, като „моряците“ дори бяха по-настоятелни, но по някаква причина, не знам каква, родителите ми решиха да отида в Добрич. Изкарах една година в „Добруджа“ и тогава от ЦСКА ме поканиха да премина при тях, бяха ме набелязали по време на турнири. Така през 1991 г. заминах за София. Там тренирах последователно при Любомир Симов, Спас Джевизов, Борис Гаганелов и Иван Методиев. След като приключих със старшата възраст от ЦСКА не ми предложиха договор и през лятото на 1994 г. се завърнах в „Добруджа“, подписвайки първи професионален контракт с тях. По това време те бяха много стабилен клуб с добри играчи, който беше в средата на таблицата в „А“ група. Първоначално влизах като резерва и постепенно се наложих. В тези години играех в по-предни позиции – зад нападателя, като втори нападател. За 5 сезона изиграх близо 100 мача за „Добруджа“. Спонсор на клуба беше фирма „Руен Спорт“ на Стефан Колев, който произвеждаше „Пума“ за България, беше спонсор и на националния отбор. В края на 1998 г. обаче покрай него се случиха някакви събития и той се отказа от отбора, след което настъпи голяма финансова несигурност в Добрич.

От ръководството на „Черно море“ се свързаха с мен, направиха ми добро предложение и в средата на юли 1999 г. пристигнах в клуба като свободен агент. Още през първата година успяхме да върнем отбора в „А“ група. В началото на престоя ми в „Черно море“ продължих да имам по-офанзивни функции, като с течение на времето задачите ми станаха по-дефанзивни. Бях поливалентен играч и за 12 години са ме ползвали на почти всякакви позиции – десен бек, централен защитник, опорен халф, десен външен халф… Все пак мисля, че най-много мачове имам като дефанзивен полузащитник. Аз нямах някакви невероятни футболни качества, но гледах винаги да се раздавам и да бъда много агресивен. Моето верую беше, независимо дали на тренировка или мач, да се влагам на 100% и да давам всичко от себе си за отбора. Знаех моите силни страни – агресията и отнемането на топката от съперника, стараех се да ги правя максимално добре.

През сезон 2002-03 получих най-тежката си контузия в кариерата, близо 5-6 месеца бях извън терена. Трябваше да заминем в Анталия на подготовка, като преди това имахме една контрола в Албена. Теренът беше кален, в много лошо състояние и разкъсах вътрешната глава на прасеца. После трябваше да правя една доста специфична рехабилитация. Възстанових се до някаква степен, започнах да тренирам и на същото място пак получих разкъсване. Много непривична контузия, на много неприятно място. По-късно бях получил и разкъсване на коленна връзка, но там отсъствах не повече от 2 месеца. Това са ми двете по-сериозни травми по време на кариерата.

По принцип за 12 години в Черно море никога не съм мислил да напускам клуба. Имаше само един момент, в който не се знаеше дали изобщо ще има отбор, бяхме едва няколко човека в състава, но с помощта на Красен Кралев и община Варна тогава, успяхме да се съхраним в професионалния футбол. Иначе съм получавал оферти от други места, дори и от чужбина, но съм ги отказвал, защото така съм го чувствал и така съм го усещал. Не желаех да се разделям с „Черно море“. Може би заради това и до денднешен срещам уважението на хората. Когато приключвах кариерата си също получих доста оферти от други професионални клубове от региона, да продължа да играя при тях, но сметнах, че когато си изиграл толкова мачове и толкова сезони за един отбор, няма смисъл да ходиш на други места, за да изкараш още година-две във футбола. Мисля, че не съм сбъркал. Ако не се лъжа, аз съм последният футболист в България записал близо 13 последователни години за един и същи клуб. Имам толкова много хубави моменти с „Черно море“… Два пъти играхме на финал за Купата на България, спечелихме бронзови медали за първи път от 56 години, имахме паметни мачове в евротурнирите. Още докато играех паралелно започнах да уча в треньорската школа към НСА. През 2012 г. постъпих на работа като треньор в школата на „Черно море“, а десет години по-късно ме поканиха да стана директор на ДЮШ.“

ИМЕНЕН ПОКАЗАЛЕЦ

А
Александров Александър 142
„Амкар“ Перм 438
Ангелов Стилиян 290
Андонов Евгени 110, 160
Андреев Андрей 296
Андреев Ивайло 397
Атанасов Антон 380
Атанасов Атанас (президент) 175
Атанас Атанасов – Кеби 294
Атанасов Иван 226, 187
Атанасов Тодор 18, 152, 196, 201
Ахмедов Ахмед 164

Б
Бакърджиев Милен 18, 198, 211, 218, 292
Бачев Стефан 39
„Белененсес“ 32
Белчев Даниел 414
Билялов Абил 88, 98
Богданов Георги – Животното 314, 311
Богомилов Стефан 230, 388
Бояджиев Емил 105
Боянов Боян 381
Бранимиров Веселин 286 – 287, 191
Бърканичков Светослав 343

В
Валентинов Александър 386
Вардаров Радослав 326, 310
Василев Цоньо 330
Велев Ангел 351, 304, 307, 346
Великов Тодор 152
Ветерани 262, 347
„Владислав“ 30
Влахов Красимир 426, 431
Вуцов Велислав 386, 312, 357, 371
Въжаров Тинко 114 – 115
Вълков Валентин – Сачака 285, 279
Вълчанов Антон 350

Г
Гарев Юлиян 77, 67, 96
Генчев Виктор 382, 389
Георгиев Благовест 284, 296, 297, 307
Георгиев Георги (СТЕФ) 186
Георгиев Георги (Граф Монте Кристо) 359
Георгиев Дамян – Чудото 98, 260, 330
Георгиев Емил 415, 408
Георгиев Явор – Яшката 352, 342, 396
Герджиков Станчо 320, 319
Гетов Пламен 261
Годинячки Бисер 93
Горанов Людмил 359
Горанов Милен 292
Господинов Живко 182, 170
Гочев Владимир 380
Гочев Симеон 381
Греков Валери 234

Д
Даил Ибрям 454
Дамянов Георги 260
Дамянов Георги Дам. 381
Данев Кольо 221, 191, 246
Делийски Пламен 140, 91, 160
„Джебла“ СК 100
Дженков Йордан 326, 296
Димитров Анатоли 272
Димитров Сергей 414
Димитров Славейко 433, 439
Димов Иво 452, 437, 439
Димов Румен 28
Добрев Неделчо 356
Дончев Диян 297
Драголов Васил 254, 247

Е
Енгибаров Енгибар 412, 136, 392

Ж
Желязков Желязко – Жельо 184
Желязков Живко 390
Жетулио Ферейра – Тулио 413, 396

З
Захариев Димитър – Шекера 181
Здравков Здравко 448
Здравков Радослав 422
„Зимбру“ Кишинев 361

И
Иванов Галин – Гъбаря 231
Иванов Георги – Геш 116, 203
Иванов Ивелин Донев 413
Иванов Йовко 344
Иванов Йосиф 64
Иванов Наско 232
Илиев Илиан 145, 109, 129, 136
Илков Филип 447, 429

Й
Йорданов Димитър 81

Йорданов Йордан – Жан 323
Йотов Ивайло – Кемпеса 220, 199, 213, 400

К
Казаков Юлиян 268
Калчев Даниел 418, 423
Каменов Бойко 417, 392
Каменов Тодор 290, 264
Каров Валерий 151, 160, 171, 298
„Карпати“ Лвов 275
Келепов Живко 228, 187, 189, 208, 245
Кехайов Димитър 372
Кирилов Иван 416
Киров Людмил 446, 427, 439
Ковачев Никола 88
Коев Красимир 315, 345
Колев Божидар 256, 249, 405, 425
Колев Божил 153, 188, 230
Колев Георги 212
Колев Ивайло 402
Костадинов Ангел 325
Костадинов Веселин 181
Костадинов Константин 413
Костов Георги – Зъба 56, 76
Костов Коста 195, 187
Котев Ивайло 50
Котев Христо 84, 90
Кралев Красен 388
Крумов Димитър 155
Кръстев Антони 325
Курда Мехмет 256
Курдов Иван 200

Л
Лечев Красимир 37

М
Мавров Димитър 169
Марашлиев Христо 446, 437
Марев Бойчо 384
Марев Тодор 360, 106, 203
Маринов Вачко 259
Маринов Венцислав 354, 299, 320, 437
Марков Николай 177, 176
Мартинов Иван 416
Милков Галин – Гаргата 378
Милушев Асен 294446, xxxxx
Минковски Радой (Руди) 388
Минчев Добромир – Змея 353
Митев Йордан 324, 299, 340
Михайлов Виктор 449
Михайлов Златин 255, 218, 233
Михайлов Иво 445, 405, 437
Михов Пламен – Доктора 273
„Мос“ ФК 49
„Мьолнер“ ФК 138

Н
Найденов Найден – Нури 117, 193, 238, 313
Найденов Стефан – Доктора 135
Нанев Камен 183, 158
Наумов Йонко 385, 393
Недев Явор 258
Нейчев Юлиян 328, 302, 375, 432
Николов Венелин 86, 90, 95
Николов Николай 64
„Нотингам Форест“ 23 – 24
Няголов Младен 382

О
Оя Масако 140

П
Павлов Пламен – Тигъра 254
Павлов Румен 182
Памуков Илиян 450, 431
Панайотов Пламен 150, 400
Пандов Петър 81
Парушев Марин 423
Пасков Пламен 177
Пейчев Валентин 362
Петков Бойко 9, 160
Петков Веселин 451, 409, 436, 440
Петков Милен 251, 242, 409, 429
Петков Петко 283
Петков Пламен 92, 91
Петров Васил 150
Петров Иван 53
Петров Петър – Пепи 140, 274, 375
Петров Пламен 380
Попеску Джордже 33
Попов Георги 158
Попов Ивайло 149, 191, 243
„Пройсен“ Мюнстер 70 – 74

Р
Радев Огнян 170, 203
Райчев Иван 354, 298, 369
Раков Антон 108
Рангелов Румен 322, 279, 305
Рачев Иван 20
„Риека“ 6
Руменов Ивайло 391

Русев Ивайло 382

С
Сантуров Васко 225, 187, 399
„Сатурн“ Раменское 342
Светозаров Светозар – Бебо 389, 401
Сивов Димитър 353, 340
Симеонов Стоян 413
Софрониев Явор 259, 413
Спасов Никола 242, 249, 293
Спасов Спас 335
Станиславов Георги 407
Стефанов Димитър 385, 392
Стефанов Стефан 394
Стойчев Георги 116
Стоянов Асен 404, 403, 409
Стоянов Борислав 327, 160, 302
Стоянов Иван – Дългия 56, 89
Стоянов Орлин 204
Стоянов Петър 181, 191, 233, 309
Стоянов Станислав 455, 423
Стоянов Тодор – Игита 237, 246

Т
Тахмисян Кеворк 153
Теофоолу Филип 420, 395, 406, 425, 431
Тимев Пламен – Ганди 308
Тимнев Пламен 251, 165, 211, 218
Тодоров Николай 108
Топузаков Калин 85, 97, 137, 161
Трендафилов Димитър 352, 239, 346
Тривич Гойко 441
Тръпчев Лазар 306, 312

У
„Университатя“ Крайова 32
Урумов Андрей 398, 395
Урумов Димитър 281

Ф
„Фарул“ Констанца 190
Филатов Калоян 419
Филипов Йордан 61
Филипов Николай – Бойлера 355, 224, 300, 373
Филипов Филип – Фичо 130

Х
Хаджийски Пламен 334
Хараламбиев Хараламби 289, 156 – 157, 166, 194
Хасан Февзи 384
Христов Боян – Боби 205, 245
Христов Георги – Гецата 336
Христов Емил 381
Христов Мартин 383
Христов Юлиян 127

Ц
Цинцарски Венелин 288

Ч
Чакъров Калоян 453
„Черноморец“ Одеса 6, 17, 104

Ш
Шербанов Милен 19

Щ
Щерев Георги 117, 151, 171
Щерев Тодор 338

Ю
Юноши 148, 180, 255, 331, 379
Юруков Стефан 181